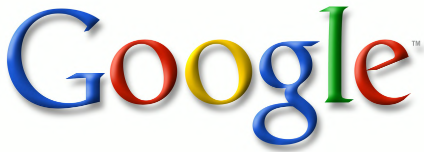
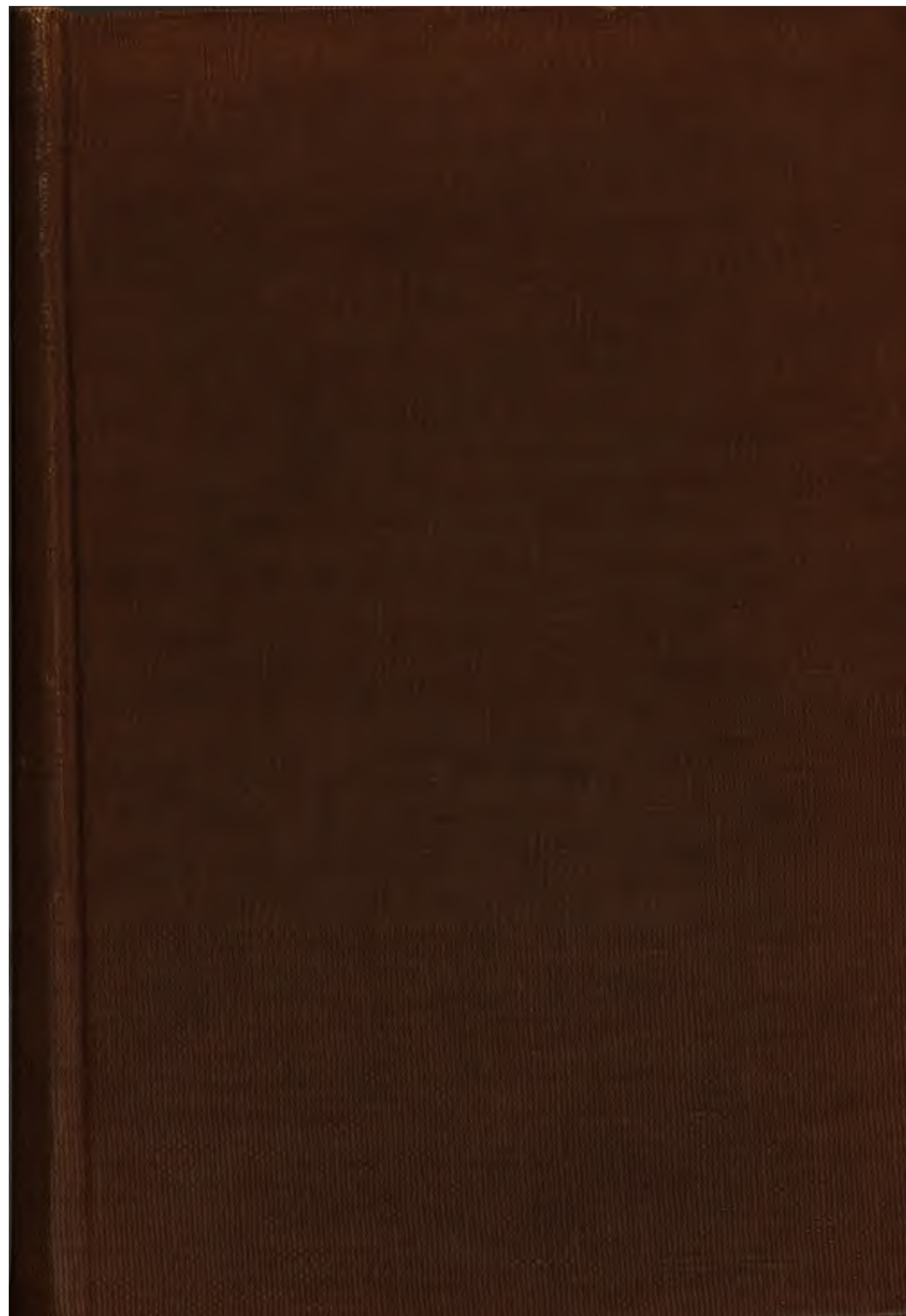

TRAGICAE DICTIONIS INDEX

SPECTANS AD

TRAGICORVM GRAECORVM FRAGMENTA

AB AVGVSTO NAVCK EDITA

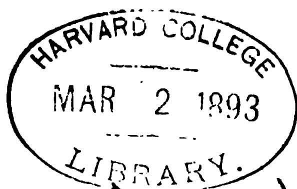
PETROPOLI
A. MDCCCXCII - 1892

VENVMDANT

PETROPOLI
EGGERS & S. ET I. GLASVNOF

LIPSIAE
G. HAESSEL (VOSS' SORTIMENT)

Pretium 4 R. 90 Kop. = 12 Mark 25 Pf.

Напечатано по распоряженію Императорской Академіи Наукъ.
С.-Петербургъ, Августъ 1892 г.
Непремѣнный Секретарь, Академикъ *А. Штраухъ*.

ТИПОГРАФІЯ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ.
Вас. Остр., 9 лин., № 12.

PRAEFATIO

Anno huius saeculi LVI cum edidissem Tragicorum Graecorum fragmenta, non defuerunt qui plenum vocabulorum indicem desiderarent talem quali Comicorum reliquias ab A. Meinekio collectas instruxit Henricus Iacobi. obstabant tunc alia negotia quominus lexici contexendi laborem minime iucundum subirem, nec prius ad desiderium illud animum adverti quam prodiit a. 1871 gymnasii Budissini programma, cui inscribitur 'Index graecitatis tragicae continens tragicorum minorum fragmenta et adespota. Pars I'. cuius programmatis auctor I. Bernhard optabat ut Imp. Academia scientiarum Petropolitana librum ab ipso concinnatum ederet. respondi auctori me iudice optabilem esse indicem omnes tragicorum reliquias complectentem, nec tamen tale opus antea esse suscipiendum quam mea fragmentorum recensio pleniori ac meliori operi cessisset. anno 1889 ubi prodiit secunda mei libri editio, pristinum indicis desiderium a compluribus doctis renovatum est. dubitationem ex provecta aetate mea oriundam componebat vegeta iuventus collegae eruditissimi et diligentissimi Petri Nikitin, qui quamvis publicis muneribus et privatis officiis occupatus opem suam insigni cum benevolentia mihi pollicitus est. hunc enim virum confidebam, si ipse ante absolutum opus decessissem, quae superessent agenda optime esse administraturum. subvenit nobis Imp. Academia scientiarum Petropolitana ita ut possemus socios operis anquirere, qui colligerent materiam a nobis digerendam. ac primum nos convertimus ad I. Bernhardum

Dresdensis gymnasii Vitzthumiani nunc directorem, ut sciscitaremur quatenus prodesse nobis posset et vellet, deinde iuniores quosdam philologos Petropolitanos in consortium operis vocavimus. singulis operis sociis certas quasdam litteras elaborandas proposuimus, quinque litterarum materiam destituti a sociis ipsi paravimus. elaborarunt

A M. Krascheninnikof, B—Δ R. Loeper, E N. Schubin, Z—I I. Bernhard, K P. Nikitin, Λ—Ξ A. Nauck, O M. Krascheninnikof, Π P. Slaschtschefski, P—T M. Krascheninnikof, Υ—Ω I. Bernhard.

Quae vel ab aliis vel a nobis collecta erant, Nikitin et ego examini subiecimus: vocabula vel exempla omissa supplevimus, delenda sustulimus, allata poetarum verba modo contraximus modo amplificavimus, errores correximus, denique ad aequabilem rationem omnia revocare studuimus. labor per se haud exiguus duabus rebus auctus est. levius erat incommodum illud quod socii nostri ordinem exemplorum a nobis statutum interdum neglexerant, unde uberiores quidam articuli de integro erant perscribendi. graviorem molestiam nostra ipsorum culpa contraximus: ne praeter necessitatem retardaretur opus, prelo librum subiecimus quo tempore unum A elaboratum erat et a nobis examinatum, insequentes autem litterae prout aliae citius, aliae tardius in manus nostras pervenerunt relegendae erant, unde factum est ut typographus semel per aliquot menses coactus cessaret, nobis autem decies perlustranda essent poetarum tragicorum fragmenta adhibita adnotatione critica, quam socii non satis ubique spectaverant. sed quantis difficultatibus conflictati simus, quot bonas horas perdiderimus in opere neque grato neque laude ulla digno, nolo pluribus persequi: hoc unum dico, identidem rei susceptae me poenituisse, nunc gaudere me non tam quod laboris molestiae exhaustae sint, quam quod opus prostet exoptatum philologis et utile. quod opus si probarint iudices aequi et periti, uni potissimum gratiam haberi velim Petro Nikitin, cuius solertiae et indefesso studio plurimum hic index debet.

De ratione a nobis inita consentaneum est pauca addi. plenum verborum indicem moliti sumus, sed leviores quasdam voculas usu frequentissimas (velut γάρ, δέ, καί, μέν, ὁ, οὐ, τε), quas 'passim' legi annotavimus, delectis exemplis illustrari par erat, atque etiam istis in minutiis rectius nimia copia quam nimia egestas exemplorum vituperabitur. non sprevimus toleratas a fragmentorum editore lectiones manifesto vitiosas atque monstrosas, quibus etiam saepius quam factum est crucem praemittere vel interrogandi signum subicere poteramus. sed excludendas putavimus scripturas per se minime improbandas, quae prorsus incertis niterentur supplementis, qualia cum alibi tum in Aesch. fr. 99, 17 et Eur. fr. 495 poetis tributa sunt. nec magis spectavimus coniecturas quas editor sive recte sive secus aspernatus erat. ubi emendationes vel suas vel alienas editor admiserat, aut migratam esse librorum scripturam ut indicaremus asteriscum ei de quo agebatur vocabulo praefiximus aut traditam lectionem apposuimus eiusque rationem eo quo par erat loco habuimus. varietates scripturae potiores attulimus. in poetarum verbis excerpendis operam dedimus ut potestas vocabuli exemplis illustrandi posset perspici. in disponendis exemplis diversam singulorum vocabulorum potestatem non omnino negleximus, potissimum tamen formas vocabulorum observandas duximus. ubi nec potestas nec forma neque iunctura diversa spectanda videretur, fragmentorum ordinem in afferendis exemplis secuti sumus. in fragmentis quae unius versus ambitum excederent, si unus primus versus erat afferendus, versus numero indicando abstinuimus. denique ubi non verba poetarum prostabant, sed solae res a poetis proditae commemoratae erant, personas de quibus agebatur litteris non diductis annotavimus.

Ambitum et formam indicis nostri monstrabant verba poetarum tragicorum ea quae leguntur in secunda fragmentorum recensione a. 1889 emissa. hodie post exactum triennium si tertia huius operis editio esset instauranda, quaedam delerem, plura adderem, mutarem plurima. nimirum fervent Graecarum litterarum studia, nova poeseos fragmenta e bibliothecarum claustris et

Aegyptiorum sepulcris protracta vidimus, multa in dies discenda nobis sunt et dediscenda. interdum mihi accidit, quod raro accidisse arbitror, ut falsas coniecturas verbis poetarum inferrem. multo saepius certas emendationes quas adoptari par erat, in annotatione critica abdidi. cum enim in restituendis frustulis e nexu suo divulsis magna cautione opus esse iure statuerem, haud raro, dum temeritatis opprobrium fugio, iusto timidius egi. velut in Eur. fr. 198,2 et Ionis fr. 27 p. 737 emendationes quas Th. Kock et Th. Gomperz proposuerant, librorum auctoritate ab omni dubitatione vindicatas esse sero comperimus. non minus certum mihi videtur, ne plura afferam, quod invitis libris Euripidi (fr. 563,2) reddidit A. Gennadius πάϑη *). excitati meo libro multi emendandis tragicorum poetarum fragmentis operam navarunt, inter quos plurimum praestiterunt H. van Herwerden, N. Wecklein, H. Weil. non nullas emendationes S. A. Naber et P. Nikitin mecum communicarunt. uberrimam coniecturarum messem ex ampliore de tragicorum Graecorum fragmentis disputatione delibatam paucos abhinc dies a Petro N. Papageorgio accepi. ipse cum identidem hanc poesin retractarem, fieri non potuit quin quaedam rectius quam olim factum erat constituerem. inprimis vero de his studiis bene meriti sunt qui auxerunt meam fragmentorum syllogen locis a me neglectis vel novis fragmentis editis. duos ex Herculanensibus voluminibus petitos trimetros (adesp. 604 et 605) debemus Th. Gomperzii acumini, alia additamenta ex codicibus protulerunt I. Nicole, A. Papadopulos-Kerameus, R. Reitzenstein **). omnibus tamen pal-

---

*) Cum alteram Tragicorum Gr. fr. editionem pararem, passim schedulas quasdam accepi ab A. Gennadio, quibus suspiciones suas vir humanissimus eximia cum benevolentia mihi impertiit (cf. Trag. Gr. fr. p. XVIII). at uberior observationum fasciculus ab eodem missus post absolutum demum opus meum anni 1890 mense Aprili in manus meas pervenit.

**) Cf. *Les scolies Genevoises de l'Iliade publiées par Jules Nicole, Genève* 1891. Lexicon Sabbaiticum editum ab A. Papadopulo-Kerameo in Diario Ministerii publ. instit. mens. Aprili et Maio a. 1892. Inedita poetarum Graecorum fragmenta a R. Reitzenstein praemissa Ind. lectionum in academia Rostochiensi sem. hib. a. 1890/91 et a. 1891/92 habendarum.

mam praeripuit qui Euripidis Antiopam plus centum versibus partim sane mutilis ditavit I. P. Mahaffy. denique singulari beneficio me obstrinxit Hugo Rabe, qui cum Messanae in codice S. Salvatoris 118 membr. saeculi XIII fol. 280 v.—283 v. detexisset parvum quoddam sed pretiosissimum lexicon ad ἰῶτα προσγεγραμμένον spectans, antea quam ipse ἕρμαιον suum edidit, quaecunque ibi produntur nova tragicorum fragmenta liberalissime mihi concessit. largo hoc proventu ne carerent philologi Graecarum litterarum studiosi, supplementum huic praefationi adiunximus, quo complecti studuimus quae ad augendam et emendandam nostram syllogen pertinerent. ex hoc supplemento quae tragicae dictionis indici locupletando inserviunt in fine operis addenda putavimus, ita quidem ut praetermissa quaedam exempla et corrigenda interponeremus. isto in auctario, ubi supplementum indici praemissum spectandum est, poetarum nomina et adespotorum titulum cursivis q. d. litteris reddidimus. velut quod primo loco affertur ἔδειξας . . τάσδ' ἀβουλίας ἐμάς *Eur.* 223 C 62 ad huius libri p. XIX referendum est. coniectura p. XXII proposita indicatur verbis quae continuo sequuntur παῖδες δὲ χρηστοί - ἄγαλμα (ἀνάθημα ll.) βιότου *Eur.* 518, 5.

Ad finem pervenimus: quod voluimus praestare quatenus praestiterimus, aliorum esto iudicium.

Scribebam Petropoli mense Maio a. 1892.

A. Nauck.

SVPPLEMENTVM
AD TRAGICORVM GR. FRAGM.

AESCHYLVS

p. 4 ΑΙΤΝΑΙΑΙ] ΑΙΤΝΑΙ secundum libros scribendum, cf. Wilamowitz-Moellendorff *Eur. Herakl.* 1 p. 55.

fr. 6 stichomythiam Stanley et alii agnoverunt. v. 2 σεμνὸς coni. Papageorgius coll. Eur. Iph. T. 749. respicit fr. 6 et 7 Servius in Verg. Aen. 9, 581.

fr. 16 χλῆδον βελῶν verissime corrigit P. Nikitin.

fr. 17, 1 κατερείπεται coni. Papabasilius Ἀθηνᾶς vol. 2 p. 249. Aeschylea verba afferuntur etiam in Lex. Sabb. sic scripta, δαπανεύσμοι κατὰλείπεται λοιπὸν ἀκέραυνος ἀρόρον ἐπηλυστίων ἀπέλιπεν.

fr. 35 in scholio Theocr. σατύρους et Πᾶνας sedem mutarunt.

fr. 39, 1 λυσσηδόν optime restituit S. A. Naber. διπλόοι in δίπτυχοι mutandum suspicor.

fr. 59 recurrit in Lex. Sabbaitico, ubi v. 1 ὅτις et λυδείας scribitur.

fr. 69 ἴσου] χρυσοῦν coni. Papageorgius coll. fr. 74, 3.

fr. 72 plenius extat in Etym. M. cod. Vaticano, de quo rettulit Reitzenstein (Ind. lect. acad. Rost. a. 1890/91 p. 5): ὅρα σε κρήνης ἱφθονέστερα λιβασι. corrigas

ὥρουσε κρήνης ἀφθονεστέρα λιβάς

(Αἰσχύλος) Ἡλ(ιάσιν). ubi ἀφθονεστέρα scripsit O. Crusius, cetera vitia sustulit editor. item huc spectat Lex. Sabbaitici gl.: ἀφθονεστέραν εἶπεν Αἰσχύλος.

fr. 74, 4 ad traditum δεσποτῶν propius accedit quod P. Nikitin suadet δεσπόταν.

fr. 79 σχῆμα ὀρχηστικόν in Phot. Lex. p. 527, 7 emendat Gennadius.

p. 31 ΚΑΒΙΡΟΙ corrigas, cf. Kaibel Ath. vol. 3 p. X.

adde fr. 96 a: ξυμφορά

Cyrilli cod. Messan. (Reitzenstein Ind. lect. acad. Rost. a. 1890/91 p. 5): ξυμφορά· συντυχία. καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Καβείροις (καμείροις cod.), καὶ ἐπὶ κακοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. cf. Hesych. v. ξυμφορά.

fr. 99, 2 τοιόνδ' ἐμὲ recte scripsit Herwerden *Verslagen en mededeelingen der Kon. Akad. van wetenschappen* X (Amst. 1881) p. 32. v. 3 ἤνυσεν idem. v. 6 ξυνωνίᾳ praeferendum videtur. v. 15 νῦν et χειμάζομαι correxit Buecheler. v. 21 ὑπέρτατον occupavit Herwerden p. 16. v. 22 τῇδ' ἐπεζαρημένῃ vel τῇδ' ἔτ' οἰζυρᾷ μένει coni. Herwerden p. 40. v. 23 πρὸς ἕρματι Blass.

adde fr. 122 a, v. fr. 186 a.

fr. 127, 2 ἄρκτειος recte Herwerden Mnem. nov. 17 p. 268.

p. 42 de trilogia Μυρμιδόνας, Νηρεΐδας, Φρύγας complexa disputavit Wecklein *Sitzungsb. d. philos.-philol. u. hist. Cl. der K. B. Akad. der Wissensch. zu München* 1891 p. 327 sqq.

fr. 149 'Οκτώπους coni. A. Gennadius et O. Crusius.

fr. 150, 1 δελφινοτρόφον Wecklein.

fr. 152 ἰεὶς κάμακος (vel κάμακος δ' ἰεὶς) γλωχῖνα δίκρουν Wecklein.

fr. 160, 2 πυρφόροισιν ἀστραπαῖς Aeschylo recte vindicat Wecklein *Sitzungsb.* 1890 I p. 25 sq.

fr. 173, 2 κελεύθων Brunck, κελεύθου cod. Laur.

adde fr. 186 a. Etym. M. cod. Vat. (Reitzenstein Ind. lect. acad. Rost. a. 1890/91 p. 4): ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυον Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίσιν (τοῖς πρὸσλέβισιν cod.) ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Λαΐῳ (τῶ π̄λαίω cod.). itaque ad alteram utram fabulam referendum Aesch. fr. 354.

fr. 194, 2 ἀντίδουλον Papageorgius.

fr. 199, 3 λίψῃ Diels.

fr. 206, 2 κοὐ δίχα ζάλης Diels.

fr. 211 spectat Eust. Il. p. 1148, 25: ὁ γάρος παρ' Αἰσχύλῳ, φασί.

fr. 235, 2 ἄριστον in pr. editione conieci.

fr. 253 in Aristotelis loco Αἰσχύλῳ Εὐριπίδου scripserim cum A. Gennadio.

fr. 254 ἀμήσω σε Wecklein.

adde fr. 258 a: ἄνηστις δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος.

Etym. M. cod. Vat. (Reitzenstein Ind. schol. acad. Rost. a. 1890/91 p. 4): ἄνηστις ὁ ἄσιτος. Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ 'φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις' καὶ Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ 'ἄνηστις — γόος'.

p. 87 Ψυχαγωγούς satyricum fuisse drama recte iudicat I. van Leeuwen Mnem. nov. 18 p. 72.

fr. 275, 4 παλαιὸν βρέγμα corr. O. Crusius Mus. Rhen. 37 p. 310.

adde fr. 280 a: ὄα

Lex. Messan. f. 283 v.: ᾤια σὺν τῷ I τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου — ⟨ἔστι δὲ⟩ καὶ διὰ μόνου τοῦ O ἡ ⟨ὄα· Αἰσχύλος⟩ Ψυχοστασίᾳ. supplementa debentur Hugoni Rabe. ceterum cf. Eust. Od. p. 1828, 48 et quae attulit E. Schwabe Aelii Dionys. et Paus. fragm. p. 195 sq.

fr. 282 κείρειν παρασχὼν Gennadius.

fr. 287 ξένοι grammatico deberi, non Aeschylo, recte dudum agnoverunt.

fr. 309, 3 βέλτιον] sententiae magis conveniet φίλτερον.

fr. 312, 2 οὐρανοῦ στέγῃ Wilamowitz.

fr. 319 scribendum εἶτ' οὖν ἀσαλὴς θεόθεν μανία

Etym. M. cod. Vat. (Reitzenstein Ind. lect. Rost. a 1890/91 p. 4): ἀσαλής· ὁ ἄφροντις ἢ ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Αἰσχύλος τουνασαλῆς θέοθεν μανίαο. editor θεόθεν μανία correxit, εἶτ' οὖν ego scripsi.

fr. 323. νεόκρατας rectius scribetur.

fr. 350, 4 ἐπευφήμησεν revocandum, sicut εὐτύχει Soph. fr. 103, 10. εὐτύχουν Eur. fr. 285, 20. εὐλόγεις Eur. fr. 347, 2.

fr. 354 Περραιβίδων est aut Λαίου, cf. fr. 186 a.

fr. 355, 1 μειξοβόαν scribendum.

fr. 360 παῦε ὕβριν δίκην πυρός praebere Plutarchi codicem Palat. 170 testatur Bernardakis (cf. Νέας Ἡμέρας fol. Aprilis mensis die nono huius anni ed.), qui παύσυβριν δίκην πυρός scripsisse Aeschylum ingeniose conicit.

fr. 375 Choephoris (v. 997) inseruit Wecklein *Aesch. Orestie* p. 229.

fr. 380 in Schol. Il. per errorem Ἀχιλλέα pro Ἕκτορα scriptum esse vidit G. Hermann.

fr. 393 num Aeschyli sit dubitat Kaibel.

fr. 401, 1 ζόης (vel ζοῆς) corrigas, item ἀειζόου Aesch. fr. 29. τρισσόζοος cum G. Hermanno Aesch. fr. 445. φιλόζοος Soph. fr. 1007. φιλόζοοι Eur. fr. 816, 6. veram scripturam agnoverunt Porson Eur. Hec. 1090 et Elmsley Eur. Med. 946. incertum est iudicium de adesp. 472.

fr. 401, 3 κακῶς πράσσοντα malim.

fr. 429 κεκαχρῦσθαι· πεφρῦχθαι Hesychio restituit Κόντος Ἀθηνᾶς vol. 1 p. 421.

SOPHOCLES

adde fr. 4 a: οἴνῳ γὰρ ἡμῖν Ἀχελῷος ἄρα νᾷ

Lex. Messan. f. 280 sq.: νᾶι σὺν τῷ Ι μιᾷ συλλαβῇ Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι (ἀθάνατ. cod., corr. Rabe) 'οἴνωι γὰρ ἡμῖν ἀχελῶιοι ἄρα νᾶι'. locum corruptum fortasse alii expedient.

fr. 22, 3 κινῇ τις αὔρα, πάντα κουφίζει πτερόν coni. Wecklein.

fr. 38 τὰ γαῦρα poetam scripsisse coni. Wecklein.

fr. 44 αἰχμέλετος (non αἰχμόλετος) coni. Meineke.

fr. 56 cf. Hesych. v. ἐγγαστρίμυθος et στερνόμαντις.

fr. 85, 3 θεοῖσιν ἀγχίστην H. Weil.

fr. 98 βραχεῖ δὲ μύθῳ proposui *Mél. Gréco-Rom.* VI p. 150.

fr. 118, 1 ἐπὶ δὲ βλαστοὶ cod. Laur.

fr. 125, 1 ἰδοὺ δὲ φοινόν Etym. M., δίδου δαφοινόν Lex. Sabbait. v. 2 δίτονον Herwerden Mnem. nov. 17 p. 265.

fr. 132 non Σιληνοί sed Πᾶνες scribendum, cf. Wecklein *Sitzungsb. der philos.-philol. u. hist. Cl. der K. B. Akad.* 1890 I p. 31.

p. 160 Atreum Sophoclis spectat Statyllius Flaccus Anth. Pal. 9, 98, 2 (cuius loci admonuit O. Crusius Philol. Suppl. VI p. 304 sq.): καὶ δείπνοις ἐλαθεὶς Ἀτρέος Ἠέλιος.

adde fr. 162 a: ἴλλοιμεν εἴσω τόνδ' ἀχαλκεύτῳ πέδῃ

Schol. Gen. Il. Φ 282: Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐρχθέντα δασέως· ἀπὸ γὰρ τῆς ἕρσης. Κράτης εἰλθέντ' ἐν μεγάλῳ· ἴλλειν (ἰαλεῖν cod.) γὰρ φησὶν εἶναι τὸ εἴργειν, ὥστε τὴν τῆς κωλύσεως δίκην ἐξούλης καλεῖσθαι — ὁ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ 'ἐλλημενήσω τόν δ' ἔα χαλκευτῷ πέδῃ'. Sophoclis verba fuisse εἰλήσομέν σε τῆδ' ἀχαλκεύτῳ πέδῃ coni. Nicole. εἰλλεῖ μὲν (vel εἰλλῶμεν) εἴσω τόνδ' scribi voluit Diels, ἴλλει μὲν εἴσω I. van Leeuwen Mnem. nov. 20 p. 136.

fr. 178, 1 χαρακτὴρ αὐτόθεν γλώσσης coni. Gennadius et Herwerden Mnem. nov. 17 p. 266.

p. 170. Διονυσιακός titulus librariorum errori debetur: corrigendum esse Διονυσίσκος docemur Lexico Messanensi, cuius locum statim subicimus.

adde fr. 173 a: ὅταν γὰρ αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν διδούς,
τὴν ῥῖνά μ' εὐθὺς ψηλαφᾷ κἄνω φέρει
τὴν χεῖρα πρὸς φαλακρὸν ἡδὺ διαγελῶν.

Lex. Messan. f. 283 r.: ψηλαφᾶι (ψιλαφᾶι cod.) σὺν τῷ I Σοφοκλῆς Διονυσίσκῳ 'ὅταν — διαγελῶν'. v. 2 τὴν ῥῖναν εὐθὺς ψιλαφᾶι cod.

p. 173. Philodemi locum illustrat O. Immisch Philol. vol. 48 p. 554.

fr. 187, 1 πέρα λόγου H. Stadtmueller.

fr. 189 πεινῶσ' αὖ Musurus, πεινωσαγαυ A.

fr. 235 vitiose scriptum (οὐδεὶς οὐδ' pro οὐδ' Ἄρης) legitur in codice Parisino, de quo rettulit Guil. Meyer *Sitzungsb. der philos.-philol. u. hist. Cl. der K. B. Akad.* 1890 II p. 370.

p. 188 sq. de Inacho cf. Wilamowitz *Eur. Herakl.* 1 p. 88 sq.

adde fr. 275 a: καὶ νῷν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδεῖξαι βίου

Lex. Messsan. f. 281 r.: νῶιν (νῶι cod., corr. Rabe) ἔχει τὸ I ὡς καὶ τὸ σφῶιν — Σοφοκλῆς Ἰοβάτῃ (ιοκ.στη cod.) 'κα⟨ὶ⟩ νῶιν — βίου'. Sophoclea verba dubito num integra sint.

fr. 285 οὐχὶ μελιτοῦσθαι corrigendum arbitror.

fr. 286, 1 πολύπους A.

fr. 301 cum Zenobii loco cf. Apollod. epit. Vat. 2, 4—6.

fr. 315 ἀνθυπουργήσειν Wecklein.

adde fr. 323 a: νεοσφάδαστον

Lex. Messan. f. 281 r.: νεοσφ.δε....ν σὺν τῷ I καθὰ καὶ τὸ σφαδά⟨ι⟩ζω Σοφοκλῆς Κόλχοις. litteras obscuratas supplevit Rabe.

fr. 344, 3 βρότου H. Weil.

fr. 348, 1 παγξενεὶ Kaibel.

adde fr. 348 a: Λάρισα μήτηρ προσγόνων Πελασγίδων

Schol. Gen. Il. Φ 319: τινὲς γράφουσι ⟨διὰ⟩ δύο Σ ἅλος σχεράδος, ἐπεὶ Εὐφορίων ἐν Θρᾳκί 'τύμβος ὑπὸ κνημοῖσι πολυσχεράδος Μυκόνοιο'. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ περισσὸν τὸ Σ παρ' αὐτῷ εἶναι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ 'γαῖα φερέσβιος'. καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἀρχῇ Λαρισσαίων 'Λάρισσα μήτηρ προσγόνων πελασγιδᾶν', ἀντὶ τοῦ προγόνων. Πελασγιδῶν correxit Nicole, Πελασγίδων Diels. προσγόνων sine dubio vitiosum est: scripsisse Sophoclem προσπόλων (vel πρὸς γονῶν) Πελασγίδων coni. I. van Leeuwen Mnem. nov. 20 p. 137.

fr. 355 ἄπλαστον ἀξύμβλητον verba om. poetae et fab. nom. apponuntur Anecd. Par. vol. 4 p. 115, 4.

fr. 393 ὄντα ⟨νιν⟩ πεφαργμένον coni. Papageorgius.

fr. 400 spectat Paus. ap. Eust. Od. p. 1769, 33.

fr. 442, 2 ὑπ' ὠλένης Musurus, ὑπολαινης A.

fr. 445 κεχήλευμαι πόδας Sophoclis esse coni. Wecklein *Berl. philol. Wochenschr.* 1890 p. 656.

fr. 491, 6 ὀλολυζομένη recipi debebat.

fr. 511, 4 ῥοπῇσιν revocandum.

fr. 512 οὐδὲν γὰρ ἄχθος correxi *Mél. Gréco-Rom.* VI p. 127.

adde fr. 518 a: Ἑρμῆς ἐδήλου τήνδε χρησμῳδὸν φάτιν

Lex. Messan. f. 282 v.: χρησμωιδὸς σὺν (χρημωδ. . ν cod., corr. Rabe) τῷ I Σοφοκλῆς Ταντάλωι Ἑρμῆς — χρησμωιδὸν φάτιν. παρ' ὃ (παρ' ὡι cod., corr. Rabe) — καὶ χρησμωιδία Εὐριπίδης Δανάῃ.

fr. 520, 2 ἐρράγη δι' αἰθέρος requiro.

fr. 523 respicit Eust. Il. p. 980, 34.

fr. 524, 1 οὐδέν εἰμ', ὦ Χλωρίς coni. Bergk.

fr. 542 in annot. χρὴ ἔσται κατὰ συναλοιφὴν scribendum.

fr. 553 οὐχ ἡδὺν πιεῖν Wecklein.

fr. 579, 1 spectare videtur Michael Acom. vol. 1 p. 27, 13: φεῦ φεῦ, τί τοῦ κατ' αὐτὸν βίου λάβοι τις μεῖζον. quem locum indicavit Papageorgius.

fr. 588, 5 δαίμονος κακοῦ φθόνος coni. I. Herzer. v. 6 aliunde videtur immigrasse.

fr. 598, 10 τὴν πάρος χλιδήν bene corrigit H. Weil.

fr. 600 ἐν κακοῖσι θυμὸς ἐνζευχθεὶς I. Herzer.

fr. 603 χρεία διδάσκει πάντα A. Gennadius (χρειὼ πάντ' ἐδίδαξε Stob. Flor. 95, 15).

fr. 606, 1 πολλῶν] λαῶν malim.

fr. 632, 1 πολλά τοι μαθεῖν Blaydes Adv. in Com. Gr. fr. 1 p. 167.

p. 284 adde Etym. M. cod. Vat. (Reitzenstein Ind. lect. acad. Rost. a. 1891/92 p. 15): Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φινεῖ (Φινείδαις corr. Reitzenstein) πηρωθῆναι αὐτὸν φησίν (αὐτόν φασιν cod.), ὅτι τὰ ἴδια τέκνα ἀνεῖλεν. tragoedia Φινεῖδαι commemoratur ab Aristotele (Trag. fr. p. 841).

fr. 645 ὡς ἀνηλίου πύλαι coni. Crusius coll. Diogenian. 4, 86.

adde fr. 650 a: ὅμαυλον

Cyrilli cod. Messan. (Reitzenstein Ind. lect. acad. Rost. a. 1890/91 p. 5): ὅμαυλον· ὁμόκοιτον, σύγκοιτον, ὁμοῦ ⟨αὐλιζόμενον⟩. Σοφοκλῆς Φινεῖ. cf. Hesych. v. ὅμαυλον et Phot. Lex. p. 331, 5.

fr. 657 esse Aeschyleum coni. Wecklein *Sitzungsb.* 1891 p. 363 sq.

fr. 658 κλύοις τάδε coni. Papageorgius.

fr. 665 Σοφοκλῆς Φινεῖ in Hesychii glossa corrigunt Wecklein et O. Crusius.

fr. 666, 3 καλῶς] δεινοὺς expectamus.

fr. 679, 2 ἡ πρὸς θυραίων Wecklein.

fr. 688, 3 ex Philone hausit Ambrosius Epist 37, 28. quem locum indicavit M. Ihm *Jahrb. f. Philol. Suppl.* XVII p. 80.

fr. 717 μόρῳ λευγαλέῳ cum Etym. M. codice A scribendum esse docuit Reitzenstein Ind. lect. acad. Rost. a. 1891/92 p. 14.

fr. 731, 4 ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς φεύγων scite coni. Papageorgius coll. Eur. Suppl. 148.

adde fr. 737 a: λαβόντες ἄφθονον
ἄγραν πρὸς οἴκους εὐτυχοῦντες ἄξομεν.

Lex. Sabbait.: ἄφθονος ἄγρα. Σοφοκλῆς 'λαβόντες — ἄξομεν'. v. 2 ἐς?

fr. 741 delet Wilamowitz-Moellendorff *Eur. Herakl.* II p. 291 coll. Soph. Trach. 999.

fr. 760, 2 'Εργάνην] καὶ τὴν ἀθηνᾶν addunt libri Plutarchi.

fr. 766 fortasse delendum coll. Oed. C. 607—9.

fr. 768, 2 ἐς χρῖμα optime corrigit H. Weil.

fr. 813 sine dubio delendum, cf. Eur. fr. 472, 3.

fr. 824, 3 λαγχάνων requiri videtur.

fr. 846, 3 τοῖσιν αὐτοῖς num ferri possit dubitat Papageorgius. fortasse legendum ἐν τοῖς ἔρωτος δικτύοις secundum Nicet. Eugen. de Dros. et Char. 4, 409.

fr. 859, 1 ὦ τλῆμον bene corr. H. Stadtmueller.

fr. 879, 2 μηδέν alii fortasse rectius scribunt.

fr. 881, 2 εἶτα δ' εὔτονον occupavit O. Crusius *Lit. Centralbl.* 1887 p. 1534.

fr. 907 a (Trag. fr. p. XXV) abiciendum. etenim Herodiani q. d. locus manifesto vitiosus est. genuinam scripturam, καὶ ἄμυναν λέγοντες οὐκέτι τὴν ἄμυναν ⟨λέγουσιν⟩, εἰ μὴ Θεόπομπος ἅπαξ, καὶ χειμάμυναν, ὥσπερ ⟨Αἰσχύλος⟩ καὶ Σοφοκλῆς, sagacissime restituit Papageorgius coll. Aesch. fr. 449 et Soph. fr. 1008.

fr. 932 βούκλεψ Phryn. Bekk. p. 11, 33.

fr. 1012 χρησμῳδός expectatur.

EVRIPIDES

p. 363 de Aegei argumento adde Apollod. epit. Vat. 1, 5 et fragm. Sabbait. (Mus. Rhen. 46) p. 183.

fr. 21, 1 οἰκεῖν λῷον coni. H. Stadtmueller. v. 6 χρώμενοι 'πικτώμεθα Wecklein.

fr. 23 εἰ μὴ τὸ γῆρας — ἤ γ' Ἀφροδίτη Papageorgius.

fr. 46, 1 τὸ δὲ κοινὸν ἄχος] κοινὸν δὲ λάχος corrigo.

fr. 50, 2 ἀροῦνται sufficiet.

fr. 52, 8 χρόνῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει νόμος malim.

fr. 57 emendationes οὐ τύχῃ — ἀλλὰ τῇ φύσει recipiendae erant.

fr. 67 ad Alcmenam rectius olim relatum est.

fr. 112 inter Alopae reliquias locum non obtinebit: etenim α$^{\lambda}$ιο´ legi in F testatur A. Elter.

p. 392 verba Aristophanis Ἠχὼ λόγων ἀντῳδός (Thesm. 1059) ex Euripide esse repetita coni. Papageorgius.

fr. 114, 3 ἀστεροπληθῆ scribendum suspicor. in Schol. T Il. Ω 12 verba ἄδηλον εἶναι τὸν emendavit Wilamowitz-Moellendorff ἀδημονεῖν αὐτὸν restituens.

fr. 118, 1 κλύεις; πρὸς Αἰδοῦς σε τᾶς ἐν ἄντροις Wilamowitz *Eur. Hipp.* p. 191.

fr. 143, 1 χρημάτων γὰρ εὐπορῶ malim.

fr. 150, 2 συνθέλει] προυσελεῖ?

fr. 164 subiungendum esse huic versui fr. 1062 scite coni. Br. Keil Herm. vol. 24 p. 301.

fr. 176, 2 spurium iudicat H. Weil.

fr. 196, 2 detortus est in codice Atheniensi (Guil. Meyer *Die athenische Spruchrede des Men. u. Philist. München* 1891, v. 29), οὔτ' εὐτυχεῖν δεῖ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖν.

fr. 198, 2 θηράσεται Kockii emendatio confirmatur papyro ab I. P. Mahaffy *On the Flinders Petrie papyri* tab. III edita, ubi v. 1—3 cum lemmate Εὐριπίδου leguntur. v. 4 χρημάτων ἄλλων λέγω coni. H. Vitelli *Berliner philol. Wochenschr.* 1892 p. 482 sq.

fr. 215 ex Antigona depromptum esse coni. Wecklein.

fr. 223 auctum est papyro Aegyptiaca tertio ante Chr. saeculo scripta, quam edidit I. P. Mahaffy *Hermath.* 1891 p. 38—51 et in opere cui titulus est *On the Flinders Petrie papyri, with transcriptions, commentaries, and index, by the Rev. John P. Mahaffy. Dublin 1891.* in restituendis poetae verbis post principem editionem summa laude dignam multi non sine successu versati sunt, quorum inventis usi hanc proponimus loci speciem.

Α. σδε μηδὲ ὅπως φευξούμεθα.
εἴπερ γὰρ ἡμ>ᾶς <Ζεύ>ς ἐγέννησεν πατήρ,
σώσ>ει μεθ' ἡμῶν τ' ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται.
ἥ>κται δὲ παντων εἰς τοσόνδε συμφορᾶς
ὥσ>τ' οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα
Δίρκ>ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην.

σι δ' ἡμῖν εἰς τόδ' ἔρχεται τύχη·
ἢ γὰρ> θανεῖν δεῖ τῶιδ' ἐν ἡμέρας φάει
ἢ . . .> τροπαῖα πολεμίων στῆσαι χερί.
καὶ σοὶ μὲ>ν οὕτω, μῆτερ, ἐξαυδῶ τάδε·
σὲ δ', ὃς τ>ὸ λαμπρὸν αἰθέρος ναίεις πέδον,
αἰτῶ τ>οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως,
σπείραντ>α δ' εἶναι σοῖς τέκνοις <ἀνω>φ<ε>λῆ,
οὐ γὰρ κα>λὸν τόδε, ἀλλὰ συμμαχεῖν φίλοις.
πρὸς ἄγραν τε εὐτυχ<ῆ θ>είη<ς . . .>ην,
ὅπως ἕ>λωμεν ἄνδρα δυσσεβέστατον.
ΧΟ. ἀλλ' αὐτό>ς, εἰ χρὴ δοξάσαι τυραννικῶι
σ>κ<ή>πτρω<ι>, Λύκος πάρεστι· σιγῶμεν, φίλοι.
ΛΥΚ.> ποῦ σ αι πέτραν
δρασμοῖς σ δε υος
τίνες δεναιωσ δρωντες ἐκ ποίας
σημαν . . τ . διπα πέτρας
δεινὸν νομιζων αὐτὸς οὐκ ἀτιμάσας
(sequuntur quattuor versus propemodum evanidi.)

B. ρας ἥδομαι και . ων ἑκάς
οὐκ ἀσφαλὲς τόδ' εἶπας, ἄνθρωπε, σχέπας.
δρᾶν δεῖ τι· κείνους δ' οἶδ' ἐγὼ τεθνη<κότας.
καλῶς ἄρ', εἴπερ οἶσθα, ταξώμεσθα ν<ῦν>.
τάξιν τιν'> ἄλλην ἢ δόμων στείχει<ν ἔ>σω;
καὶ πρὶν οἰκουμ
τοὺς ξένους ἐῶν μ
δορυφόρου . ἔξω . . τ
νταιναι . . . οιν π
ἡμ>εῖς καὶ σὺ θήσομεν καλῶς
πλ]ῆθός εἰσιν οἱ ξένοι
οὐκ ἔχουσιν ἐγ χεροῖν
φ>ρουροιτε περίβολον πέτρας
ντες κἄν τις ἐκ. . .ηι δόμων
δεπαιδαν . . . . . σεμηι
καὶ χειρὶ καὶ τάχ' εἴσεται

col. b. διαστ
οιος χηρυ
καὶ πρ . . τα μεν σφ
ου Ζεὺς ἐμείχθη
τί δῆτ' ἂν εισ
Ζηνὸς μολοῦσα σε
ἐπεὶ δ' ὁρίζει καὶ δ
αυτη τε δεινη
παῖδάς τε τοὺς
ὢγ χρή σ' ἀκούειν
ἑκόντα δοῦνα<ι

C.
ντας ὡς μάτην λόγω
συ>μμάχους ἀνωφελεῖς
ης ἂν θεὸς θέληι
τήνδ' ἀνὰ στέγην τάχα
ριων σθένος βρόχοισι κατα
βροτῶν δ' αὖ τέχναις
ον· ἰώι μοί μοι.
αεα
. αιδ τῶν νεανιῶν χέρες
ΛΥΚ. ὦ> πρόσπ<ολοι μολό>ντες οὐκ ἀρήξετε;
ΧΟ.>ἀλαλάζετ . . . . . γα βοᾶι . αρεωσ . . ω μέλος
<ὦ> γαῖα Κάδ<μου κ>αὶ πόλ<ισ>μ' Ἀσωπικόν,
κλύεισοραι π . . . λαλει . περοιν φοβερος
αἵματος Δίκ<α τοι Δίκα> χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ἔπεσεν
ἔλαβεν ὅταν <. . . . τι>νὰ ἀσεβῆ βροτῶν.
ΛΥΚ.>οἴ μοι θανοῦμαι πρὸς δυοῖν ἀσύμμαχος.
τὴν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σήν;
ΛΥΚ.>ἦ γὰρ τέθνηκεν; καινὸν αὖ λέγεις κακόν.
ὁλκοῖς γε ταυρείοισι διαφορουμένη.
ΛΥΚ.>πρὸς τοῦ; πρὸς ὑμῶν; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
<ἐ>γμανθάνοις ἂν ὡς ὄλ<ω>λε ἡμῶν ὕπο.
ΛΥΚ. ἀλ>λ' ἢ τι<νων π>εφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγώ;
τί τοῦτο ἐρευν<ᾶ>ις; ἐν νεκροῖς πεύσει θανών.

ΕΡΜ. κελ>εύω ον ἐξορμωμένους
ἄνα>ξ Ἄμφιον, <ἐν>τολὰς δὲ σοὶ
ενω
φερων
στερωπ . ος
<ἀ>παρνήσηι τάδε
αλλονδ . . θετο
. . . . . .
αχα
λλαγη
νοντας ἐγ Διός
ος μοναρχίαν
<Κ>αδμείοις ἄναξ.

col. b. ὅταν δὲ θάπτηις ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθείς,
σαρκῶν ἀθροίσας τῆς ταλαιπώρου φύσιν,
ὀστᾶ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν,
ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι
κρήνης <ἀπό>ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως
πεδία τ<ὰ Θήβ>ης ὕδασιν ἐξάρδων ἀεί.
ὑμεῖς δ<έ, ἐπε>ιδὰν ὅσιος ἦι Κάδμου πόλις,
χωρεῖτε <ἄνακτε>ς, ἄστυ δὲ Ἰσμηνὸν πάρα
ἑπτάσ<τομ>ον πύλαισι<ν> ἐξαρτύετε.
σὺ μ<ὲν > τὸ πνεῦμ . . πολεμίων λαβὼν
Ζῆθ' ὡς πον . νσυ . . ν δ' Ἀμφίονα
λύραν κ<ελεύ>ω δ<ιὰ> χερῶν ὡπλισμένον
μέλπειν θεού<ς ὠιδ>αῖσιν· ἕψονται δέ σοι
πέτραι τε <ἐρ>υμναὶ μουσικῆι κηλούμεναι
δεν . . τε μητρὸς ει . . . ουσα ἐδώλια
ὥστ' εὐμ<άρεια>ν τεκτόνων θήσει χερί.
Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι,
οὗπερ τόδ' εὕρημ' ἔσχες, Ἀμφίων ἄναξ.
λευκὼ δὲ πώλω τὼ Διὸς κεκλημένοι
τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει.
καὶ λέκτρα ὁ μὲν Θηβαῖα <λήψ>εται γάμων,

ὃ δ' ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον <εὐ>νατήριον
τὴν Ταντάλου παῖδ'. ἀλλ' <ὅσ>ον τάχιστα χρὴ
σπεύδειν θεοῦ πέμψαντος οἷα βούλεται.
<ΛΥΚ.>ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεὶς καθ' ἡμέραν
ἔδειξας   τάσδ' ἀβουλίας ἐμάς
εσσφρ   δοκοῦντας οὐκ εἶναι Διός.
πάρεστε καὶ ζῆτ' εφρε μηνυτὴς χρόνος
ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῷν δὲ μητέρ' εὐτυχεῖν.
ἴτε νῦν, κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός,
λαβόντε Κάδμου σκῆπτρα· τὴγ γὰρ ἀξίαν
σφῷν προστίθησιν Ζεὺς ἐγώ τε σὺν Διί.
Ἑρμῆ<ι> μ . . . <Ἄρε>ος εἰς κρήνην <β>αλῶ
γυναῖκα θάψας, τῆσ<δ'> ὅπως <ῥα>ίνουσα γῆς
νασμοῖσι τέγγηι πεδία Θηβαίας χθονός,
Δίρκη πρὸς ἀν<δρ>ῶν ὑστέρων κεκλημένη·
λύω δὲ νείκη, καὶ τὰ πρὶν πεπραγμένα . . .

Lectu difficillimam esse papyri scripturam docemur imagine photographica (tab. I et II) a Mahaffyo addita, quam intuentes non mirabimur dubitationes de tradita lectione passim esse obortas*), sed

*) Discrepantiae potiores utriusque editionis hae sunt.

	ED. I	ED. II
A 3	γεχθρον	τεχθρον
10	ενουτω	ονουτω
17	τυραννικον	τυραννικωι
21	διωντεσ	δρωντεσ
22	τιπρασ	πετρασ
B 2	ανθρωπεσ . υγ . . .	ανθρωπεσκεπασ
13	παν? . . .	περιβολον
16	.διχειο	καιχειρι
21	διστανεισ	δηтανεισ
C 11	αν . σ	αρεωσ
13	π α . ειπερανφοβερη	λαλει.περοινφοβεροσ
21	. . . νεισ?	ολ.λεημ
25	. μασ	τολασ
27	φιων	φερων
28	εγερωπον	στερωπ . οσ
46	συμεν τογνευμ	συμη τοπνευμ
64	ζητ	ζιτ

potius felicem praedicabimus editoris perspicaciam, qui eximia oculorum pariter ac mentis acie usus tot litteras obscuratas et propemodum extinctas nobis reddiderit. mihi saltem oculorum infirmitate laboranti non contigit ut aut corrigerem quae Mahaffy legit aut supplerem: itaque ubi papyri lectiones affero docti Angli editiones sequor. prosodiaca signa a papyro absunt, personarum vices lineolis indicantur. spretas a nobis papyri lectiones accurate recensebimus, coniecturas eas potissimum afferemus quae probabilitate quadam videantur commendari. supplementa quorum auctorem non indicamus, Mahaffyo debentur. orthographicis in minutiis quod papyro malui obtemperare quam receptum usum sequi, brevitatis studio velim ignosci.

A v. 2 εἴπερ γὰρ Wilamowitz. ἡμᾶς Ζεὺς Bury. v. 3 σώσει Wilamowitz. v. 4 ἵκται Bury. πάντως Weil, πᾶν νῷν Diels. v. 5 ὥστ' Bury. v. 6 Δίρκης Bury, ρι.ησ pap. v. 7 ἅπασι Blass, μένουσι Campbell et Weil, κτείνασι vel κτανοῦσι R. Ellis. v. 8 ἡ γὰρ Bury, ὥστ' ἡ Blass. v. 9 ἤτοι Bury, ἡ καὶ Wilamowitz et Diels, ἡ νυν Blass. v. 10 καὶ σοὶ μὲν Blass et Wilamowitz, δεδογμέν' Weil. v. 11 σὲ δ' ὃς Weil, σοὶ δ' ὃς Blass et Wilamowitz. ὅς γε λαμπρὸν οὐρανοῦ ναίεις πόλον coni. Vitelli *Studi ital. di filol. class.* vol. 1 p. 23. v. 12 αἰτῶ Weil, λέγω Blass, φράζω Wilamowitz. v. 13 σπείραντα Bury, γήμαντα Diels, θέλ' εἶτα Ellis. ἀνωφελῆ Bury. v. 14 οὐ γὰρ Bury. v. 15 πάρισθι supplet Weil, ἀλλ' ἐλθὲ Diels, σῶσον δὲ Bury. ευτυχωσειη....ην pap., εὐτυχῆ θείης Bury, πάγην Diels. ἴθι λαμπρὸς ἄγραν τ' εὐτυχῆ θείης ἐμήν Rutherford. v. 16 ὅπως Bury. v. 17 ἀλλ' αὐτός Mahaffy, ὅδ' αὐτός Weil. v. 18 σκήπτρῳ Bury. v. 19 ποῦσθ' ἣν λέγουσι τήνδε προσβῆναι πέτραν Campbell. v. 20 σωθηναι post δε legere sibi visus est Mahaffy.

B v. 1 κακῶν ἑκάς Bury. v. 3 εκεινους pap. v. 4 εἴπερ] an ἡ περ leg.? v. 7 ἐῶν μένειν Mahaffy. v. 11 ὁρᾷς γὰρ ὀλίγον πλῆθος Wilamowitz. v. 12 ἔγχη δὲ λόγχας τ' οὐκ Wilamowitz. v. 13 Λύκος δ' ἔβη φρουροί τε πάντες εἰς πέτρας Wilamowitz, ὑμεῖς ἂν οὖν φρουροῖτε περίβολον πέτρας Campbell. v. 15 sq. ἐγὼ δὲ παῖδα Νυκτέως ἐμῇ μάρψω βίᾳ καὶ χειρί temptavit Campbell.

C v. 1—7 redintegrare studuerunt Wilamowitz in Mahaffyi opere et Weil *Journal des Savants* 1891 m. Sept. v. 8 ἔα ἔα Weil. v. 10 ὦ πρόσπολοι Diels. μολόντες Weil, δραμόντες Diels. v. 11 ἀλαλάζεται μέγα βοᾷ Wilamowitz. βοᾷ τ' Ἄρεος ἴτω μέλος Weil, βοᾷ θανασίμῳ μέλος Wilamowitz. v. 14 et 15 Δίκα τοι — βροτῶν servavit Stob. Ecl. 1, 3, 25 p. 57, 2. v. 14 αἵματος per errorem ex δίκα τοι factum esse coni. W. Headlam. ἔπεσεν (cuius loco ὑποπεσοῦσ' praebet

Stob.) deleri vult Campbell. v. 15 ὅταν ἔχῃ Stob., quod in ὅταν ἕλῃ aut ὅταν ἴδῃ mutandum coniecerunt. v. 19 ταυρειοισιν pap. v. 22 εφυκατων pap. v. 28 ἀστερωπόν Diels. v. 34 ⟨βλαστά⟩νοντας R. Ellis. v. 38 φύσιν] φοράν R. Garnett, χύσιν malim. v. 39 οστεα pap. v. 44 ἄνακτες Wilamowitz, παῖδες Weil, Θήβας I. E. Sandys. Ἰσμηνὸν Wilamowitz, ισμηνου pap. v. 46 συμη an συμεν pap. praebeat, incertum. v. 47 Ἀμφίονα Blass et Wilamowitz, αμφιονι pap. v. 50 ἐρυμναὶ Bury. v. 51 δένδρη τε μητρὸς ἐκλιπόνθ' vel δενδράς τε μητρὸς ἐκλιποῦσ' Weil. v. 52 εὐμάρειαν τεκτόνων θήσεις Weil. v. 58 εὐνατήριον A. E. Housman, . . ναυστηριον pap. v. 59 ταντaλλου pap. v. 62 ἔδειξας ἔργῳ Diels, ἔδειξας εἰς φῶς Blass et Ellis. v. 63 ἐς σφὼ μάτην Blass et Rutherford. v. 64 εφ.ρε videtur praebere pap., ἔφερε vel εὗρε coni. Mahaffy, an ἔπορε leg.? v. 65 ψειδεισ pap. εὐτυχῆ malim. v. 66 ἴτ' οὖν coni. R. Ellis. v. 69 Ἑρμῇ δὲ πεισθεὶς Wilamowitz, Ἑρμῇ δ' ὑπείκων R. Ellis. v. 70 οινουσα pap., ῥαίνουσα vel ἑνοῦσα Campbell, θανοῦσα Wilamowitz. v. 73 cf. Eur. Hipp. 1442: λύω δὲ νεῖκος πατρί, et Andr. 814: καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς.

fr. 224 quae Euripidi tribui verba, Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω κτέ., cum huius poetae Antiopa consociari non posse docuit H. Weil *Revue des études gr.* vol. 2 (a. 1889) p. 332 sq., cuius sententia confirmata est reliquiis fabulae ab I. P. Mahaffy editis. fortasse ignoti nobis poetae Antiopam Eubulus expressit.

Ἀρχέλαος: cf. Herwerden *Verslagen en mededeelingen der Kon. Akad. van wetenschappen.* Amsterdam 1884.

de Αὔγης Euripideae reliquiis disponendis egit Wecklein *Sitzungsb.* 1890 I p. 3—8. cf. Guil. Schwarz de vita et scriptis Iuliani imperatoris (Bonn. 1888) p. 44.

fr. 282, 15 δαιτὸς vitiosum, θέας coni. Wecklein.

fr. 285 v. 9 et 10 post v. 12 collocari iubet Ioh. Arnim.

fr. 291, 2 γνῶμαι in βουλαὶ mutandum, cf. Hesiod. fr. 246 Rz. Pind. fr. 199. Eur. fr. 508, 2. Heimsoeth *Krit. Stud.* p. 150.

fr. 292, 2 βλέποντ' ἀκεῖσθαι Wecklein.

fr. 311, 2 οὐδ' ἔκαμνες ὠφελῶν expecto.

fr. 323, 4 inepta est τῶν ξυνουσιῶν mentio. ταῦτα γὰρ πατρὶ φίλτρον μέγιστον optime corrigit Wilamowitz *Eur. Herakl.* vol. 2 p. 283.

fr. 328, 3 νόμιζε emendo, cf. Eur. fr. 142, 4. 941, 3. Chaer. fr. 28 p. 789. Eur. fr. 396, 2 al.

adde fr. 330 a: χρησμῳδία

Lex. Messan. f. 282 v.: χρησμῳδία Εὐριπίδης Δανάῃ.

fr. 332, 7 ἐκ μεγίστης] ἐκπεσόντας H. Stadtmueller. in Plutarchi loco δυσπενθοῦσαν vitiosum est, δυσπαθοῦσαν restituit Βάσης (Ἀθηνᾶς vol. 2 p. 166).

fr. 339, 5 δὴ τέχνημα Stadtmueller.

fr. 340, 1 οὐδὲ etiam Galenus tuetur.

fr. 347, 4 ὅρους vix aptum, corrigo νόμους.

fr. 360, 2 ἥδιστον deteriores libri. v. 20 οὑμὸς revocandum.

fr. 371, 2 οἴμοι H. Weil. οἷ πορεύομαι Erfurdt, ὡς πορεύομαι Weil.

fr. 372, 3 βλέπειν servari debebat.

fr. 376, 2 ἀθρήσαντ' SM.

fr. 378, 2 τῶν τε κρεισσόνων A. Gennadius.

fr. 399, 1 ἐξαῦθις scribendum suspicor.

fr. 405, 2 πρὸς τέκνων σπορὰν λαβεῖν Gomperzii coniecturam praecepit Papageorgius Κριτ. καὶ ἑρμην. (Lips. 1880) p. 40.

fr. 413, 4 ἐν κακοῖς ὅμως bene corr. Wecklein.

fr. 431, 3 ταράσσει praeferendum.

fr. 439, 4 ἃ χρῆν δοκεῖν corrigo.

fr. 454, 3 βίον] πότμον necessarium arbitror.

fr. 457 fortasse spectat Ar. Vesp. 447: οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδώς.

fr. 472, 11 Ζαγρέως βούτας (rectius erat βούτης) coni. Diels, cf. Albr. Dieterich de hymnis Orphicis (Marpurgi Cattorum 1891) p. 10 sq.

fr. 480 errori deberi existimat Wilamowitz *Eur. Herakl.* 2 p. 269.

fr. 492, 3 τήτῃ emendat Wilamowitz *Eur. Herakl.* 1 p. 15.

fr. 495, 30 καλὸν νεκρόν] καλὸν γέρας corrigo.

fr. 501, 3 εἰς γάμους requiri videtur, cf. fr. 525, 1.

fr. 506, 6 οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σθένοι scripserim.

fr. 518, 5 ἀνάθημα ineptum, corrigo ἄγαλμα.

fr. 543 v. 2—5 ab v. 1 seiungit H. Weil.

fr. 563, 2 πάθη Gennadii emendatio debebat recipi.

fr. 565, 2 iambum a Cicerone allatum, qui temere vulgo Rhinthoni tribuitur, ad Philemonis Θησαυρόν admodum probabiliter revocat I. Hilberg *Wiener Stud.* XIII p. 327—329.

fr. 584, 2 τό θ' ὅσιον verissime em. Meineke.

fr. 588, 3 ἀηδόνα μοῦσαν scribendum cum Weckleinio.

fr. 603, 2 ἴστ' ἂν μὲν recte Herwerden Mnem. nov. 17 p. 270.

fr. 621, 2 τὰ δ' ἐνθένδ' Herwerden l. l.

fr. 635, 2 ἐν κοινῷ] ἐν μέσῳ scribendum esse vidit Herwerden Mnem. nov. 17 p. 271.

fr. 636, 5 om. poetae et fab. nom. apponit Eust. Il. p. 900, 34.

fr. 638 spectat Lactantius Inst. 3, 19, 13.

fr. 639 adde Schol. rec. Aesch. Pers. 47 (p. X Dind.).

fr. 643 Eubuli esse versum coni. Wilamowitz *Eur. Herakl.* 1 p. 173.

fr. 644, 3 ἔχοντας mutari non debebat.

fr. 659, 10 εὐκλεᾶ λαχεῖν probabiliter coni. L. Sternbach.

fr. 665, 1 ἀλυίει et fr. 908, 8 ἀλυίειν corrigas, cf. Buecheler Mus. Rhen. vol. 39 p. 278.

fr. 680 ὁμαρτεῖν scribendum esse recte iudicat Wecklein.

fr. 688, 3 εὔογκος] εὔαρκτος A. Gennadius.

fr. 736, 2 φίλων Heath.

fr. 771 Clymenae prologum tributum esse coni. Wecklein.

fr. 781, 46 sq. ἔξωθεν δ' ἐγὼ προσθεὶς πρόσωπον H. Weil *Rev. des études gr.* vol. 2 (a. 1889) p. 328.

fr. 782, 2 φίλαισιν A.

fr. 797, 3 τἄμ' ἐπιστήσῃ κλύων optime corrigit H. Stadtmueller coll. Soph. Oed. C. 53.

fr. 800, 1 scribendum φεῦ, μηδέν ποτ' εἴην secundum Suid. II 1 p. 822, 13: μηδέν ποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεῷ φίλος, εἰς (καθ' ?) ὅσον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κράτος ἀριθμοῦμαι.

fr. 806, 1 ἄλλῳ βροτῶν Wecklein.

fr. 816, 10 τἀνθάδε γὰρ ἴσμεν, τῶν ἐκεῖ δ' ἀπειρίᾳ corrigendum suspicor, cf. quae attuli in Soph. Ai. 1372.

fr. 840, 13 πρὸς ἄλλου Ed. Corsinus ut ait Valckenaer Diatr. p. 20, πρὸς ἄλλο Philo. v. 14 μορφὴν ἰδίαν Philo vol. 2 p. 498.

fr. 850 vitiosum esse in Stob. lemma docet Wilamowitz *Eur. Herakl.* vol. 1 p. 173.

fr. 856, 4 διανιζόμεναι nolenti mihi excidit, scribendum δροσιζόμεναι.

fr. 898, 11 συμμειχθῆτον requiritur.

fr. 899, 1 εὔγλωσσον μένος coni. H. Stadtmueller.

fr. 907, 2 ὡς βεβαρβαρωμένος temptabam.

fr. 909, 6 οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρῖνόν ἐστιν, ἀλλὰ νοῦς ὁρᾷ Wilamowitz *Eur. Herakl.* vol. 2 p. 294 optime restituit, vide tamen an ὀφθαλμοῦ τὸ κρίνειν praeferendum sit.

fr. 916, 2 ἐπὶ πᾶσιν malim.

fr. 917, 3 τὴν γῆν ἰδόντας] τὸν νοῦν ἔχοντας restituit Herwerden Mnem. nov. 17 p. 272.

fr. 927 πρὸς οἰκέτας scribendum esse vidit Wecklein.

fr. 930, 2 ὦ τέκνα, περιπλάκητε τῷ φυτοσπόρῳ? cf. Theod. Prodr.

de Rhod. et Dos. 9, 306. simili corruptela laborat Soph. Oed. R. 417, ubi μητρός τε καὶ φυτοσπόρου scribendum.

fr. 943, 2 πολυκαμπὲς ὄχημα Wecklein *Sitzungsb.* 1890 I p. 50.

fr. 953, 5 τά γε δοκοῦντ' expectamus. v. 33 τῷμῷ γάμῳ malim.

fr. 964, 6 μᾶλλον] ψυχὴν Galenus.

fr. 1015, 2 genuinae lectionis οἶδε φύνθ' vestigium servavit Stobaeus.

fr. 1018 adde Schol. Eur. Tro. 884: ἔνιοι φασίν 'ὁ νοῦς ἡμῶν θεός'.

fr. 1027, 5 τοῖς τρόποισι σύμφυτον cum A. Gennadio scribendum.

fr. 1039 ὁ θυμὸς ἀλγῶν] σφριγῶν ὁ θυμὸς malim, cf. Aesch. Prom. 380. Schol. A Il. A 208.

fr. 1040, quod comoediae tribuebat L. Dindorf Thes. vol. V p. 86 D, antiquo poeta indignum esse recte iudicat V. Jernstedt.

fr. 1041, 1 αὐτὸν] ὄλβον malim. v. 2 ὅν γ' ἐξαλείφει Papageorgius.

fr. 1042, 2 οὐ συνήκαμεν (non Orion, sed) Exc. Vind.

fr. 1049, 4 affertur in Theosophiae excerptis Tubing. (Buresch *Klaros* p. 124): ὅτι Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδι τῷ δράματι αὐτοῦ φησι· κακὸν ἄνδρα χρὴ κακῶς πράσσειν ἀεί.

fr. 1056, 1 ἐς γάμους malim (cf. Eur. Or. 542 et Stob. Flor. 75, 10).

fr. 1062 cum fr. 164 coniungit Bruno Keil.

fr. 1063 in Choricii loco μεγίστην εἶναι φρουρὰν σωφροσύνης recte traditum est.

fr. 1068, 2 μὴ κακοὺς πεφηνέναι corrigendum videtur.

fr. 1093 delendum: ad Euripidem transtulit Tzetzes quae de Sophocle tradita legerat, cuius cf. fr. 561.

adde fr. 1098 a: αὔξιμον

Lex. Sabbait.: αὔξιμον Εὐριπίδης.

fr. 1109 a. dixisse Euripidem ἀκύμονα θάλασσαν ex Phryn. Bekk. p. 6, 1 (v. adesp. 336) colligit L. Sternbach *Wiener Stud.* VIII p. 245 fortasse recte, quamquam fieri potest ut grammaticus spectarit Iph. T. 1444: ἀκύμονα πόντου νῶτα.

fr. 1132, 47 τἀπεσταλμένα] τἀντεταλμένα requiri patet. v. 57 quod G. Wolff tradit χρανθεῖσ' ἄλεκτρος in codice legi, dubito num verum sit: utique pristina lectio χρανθεῖσα λέκτροις revocanda.

TRAGICI MINORES.

Phryn. fr. 23 p. 725 debuisse dici θυμέλη· τράπεζα. παρὰ δὲ Πρατίνᾳ coni. Wecklein *Sitzungsb.* 1890 I p. 50 sq.

Neophronis quae perhibentur fragmenta potius Euripidis esse demonstrare studet I. van Leeuwen Mnem. nov. 20 p. 202 sqq., qui

Medeae Euripideae duas statuit fuisse recensiones, quarum prior nunc superstes a poeta suum nomen profitente sit edita, altera hodie perdita sub finem vitae a poeta elaborata et Neophronis nomine scenae commissa. de summa rei consentit, ut ait Leeuwen, G. Sacorraphus in Medeae editione quae prodiit Athenis a. 1891.

fr. 1, 4 p. 730 ἐλπίζω necessarium arbitror.

fr. 3, 3 p. 731 τοία σ' ἀμοιβὴ cum O. Crusio corrigendum. v. 5 ἄρασθαι praefert Wecklein.

Ion. fr. 18, 2 p. 735 ἀκτῆς ἐχώρισ' ἐκτεμὼν Βοιωτίας R. C. Jebb '*R. Bentley*' p. 212 ed. Woehler.

fr. 22, 2 p. 736 ἀοιδαῖς (et κοιμήσατε) Wecklein *Sitzungsb.* 1890 I p. 51.

fr. 27 p. 737 quod Gomperz proposuit ἔσπεισας confirmatur Etym. M. codice Vat. (Reitzenstein Ind. lect. Rost. a 1891/92 p. 14).

adde fr. 52 a p. 742: αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων

Lex. Sabbait.: αὐτοφρόνων Ἴων εἴρηκεν 'αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων'.

fr. 63, 3 p. 745 repetit Eust. Orat. ad Manuel. p. 123, 9 ed. Regel.

Ach. fr. 2 p. 746 v. 1 et 2 ἱκέται θαλλοὺς στεφέων τε σέβας et v. 4 ἀστόργου sagacissime correxit Wilamowitz Ind. schol. Gotting. 1889/90 p. 11, sed v. 2 γέρας praeferendum videtur.

fr. 14, 1 p. 749 non ⟨μέλανα⟩, sed μέλανα scribendum erat.

fr. 17, 5 p. 750 ἡνίκα τράπεζά γ' Kaibel.

Philocl. fr. 2 p. 759 sq. Schol. codicis Marciani Eur. Andr. 32 ab Ed. Schwartzio ex codice Ottobiano suppletum hanc refert formam: ὁ μὲν Εὐριπίδης ἄπαιδα ἐκ Νεοπτολέμου φησὶν εἶναι τὴν Ἑρμιόνην — Φιλοκλῆς δὲ ὁ τραγῳδοποιὸς καὶ Θέογνις προεκδοθῆναι φασὶν ὑπὸ Τυνδάρεω τὴν Ἑρμιόνην τῷ Ὀρέστῃ καὶ ἤδη ἐγκυμονοῦσαν ὑπὸ Μενελάου δοθῆναι Νεοπτολέμῳ καὶ γεννῆσαι Ἀμφικτυόνα· ὕστερον δὲ Διομήδει συνοικῆσαι. Σωσιφάνης δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης φασὶν ἐξ αὐτῆς Νεοπτολέμῳ Ἀγχίαλον γενέσθαι, Δεξιὸς δὲ Φθῖον, Ἀλέξανδρος δὲ Πηλέα· Σκληρίας (σκληρὶς O, κληρὶς M) δὲ ἐκ μὲν Ἀνδρομάχης Μεγαπένθην, ἐκ δὲ Ἑρμιόνης Ἀγέλαον, Μενεσθεὺς δὲ ὁ Ἀθηναῖος ὑπὸ Μήστορος εἰς εἱρκτὴν ἐμβληθῆναι αὐτήν, Μενέμαχος (sic O, μενέλαοσ M, Νικόμαχος coni. Schwartz vol. 2 p. 387) δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος ἑαυτὴν διαχρήσασθαι.

Nicomachus ὁ Ἀλεξανδρεύς (p. 762) teste Suida scripsit Νεοπτόλεμον, quo E. Schwartz referri vult Schol. Eur. Andr. 32 modo allatum. accedit Nicomachi reliquiis quod ex Oedipo petitum est

fr. 1 a: ὅτι μὴν λῷστον, τόδε νικῴη.

Lex. Messan. f. 281 r.: νικώιη σὺν τῷ Ι. Νικόμαχος Οἰδίποδι 'ὅτι— νικώιη'. μὴν scripsi, μὲν cod. τόδε Rabe, τὸ δὲ cod.

eandem fabulam fortasse spectat Schol. Eur. Phoen. 1010: Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ὑπὸ τοῦ Λαΐου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοικέα, Νικόστρατος δὲ ὑπὸ τῆς Σφιγγός. ubi Νικόμαχος scribendum esse coni. C. Mueller Fragm. hist. Gr. vol. 4 p. 466.

Agath. fr. 2 p. 763 ἀθέμιτα μύσῃ probabiliter coni. A. Gennadius, etiam facilius erit ἀθεμίτῳ μύσει.

Theogn. p. 769 fortasse add. Schol. Eur. Andr. 32 ad Philocl. fr. 2 allatum p. XXV.

Crit. fr. 1, 10 p. 771 μὴ πράσσειν κακά malim.

Dicaeog. fr. 2, 2 p. 775 ἀκμαίους requiri videtur, cf. Hippoth. fr. 5 p. 828.

Diog. Ath. fr. 1, 6 p. 777 Βασσάρας τε παρθένους emendavit Kaibel coll. Ath. V p. 198 E.

Astyd. fr. 4 p. 779 in satyrica fabula potuisse locum habere iudicat Wilamowitz.

Chaer. fr. 9, 2 p. 784 ἔαρος Casaubono debetur.

fr. 11, 2 p. 785 εὐχαῖς coni. Dalecampius.

fr. 12, 2 p. 785 οἰνάνθαις γένυν Kaibel, qui non de puellis, sed de iuvenibus agi arbitratur.

fr. 13, 1 p. 786 ὡρῶν θρέμματ' εὐανθῆ ῥόδα corrigo. similiter ἀνθηροῦ τέκνα ἔαρος dicuntur fr. 9 et λειμώνων τέκνα fr. 10.

fr. 14, 4 p. 786 γυμνὴ emendavit Valckenaer in Eur. Phoen. p. 46. v. 17 μαλακοὺς ἐξέτεινεν Wilamowitz (ἐξέτεινεν cum Scaligero).

fr. 22 p. 788 κἀξοργάζεται scite proponit P. Nikitin.

fr. 29 ὀργὴ δὲ δεινὰ δρᾶν ἀναγκάζει βροτούς cod. Athen. Guil. Meyeri (*Die athen. Spruchr. des Men. u. Philist. München* 1891) v. 50.

Antiphontis de Meleagro p. 792 attulimus Athenaei locum, ubi ἐν οἷς ἀμφιλαφῶς in ἐννοίας ἀμφιλαφεῖς mutandum esse docet Kaibelii recensio.

adde fr. 5 p. 793: αὐτόφυτον

Lex. Sabbait.: αὐτόφυτον Ἀντιφῶν εἶπεν.

Theod. fr. 6, 7 p. 803 συντρέχουσιν malim coll. Eur. fr. 382, 12.

Diogenis Sinopensis de tragoediis (p. 807 sq.) cf. E. Weber *Leipziger Studien* X p. 143 sqq. in Philodemi περὶ τῶν φιλοσόφων loco (Herc. vol. VIII col. 14), quem p. 808 attulimus, scribendum Διο>γέ-

νης ἔν τε τῶ⟨ι 'Α⟩τρεῖ κα⟨ὶ⟩ τῷ Οἰδίποδι ⟨κα⟩ὶ τ..., quod docuit Gomperz *Zeitschr. f. d. österreich. Gymn.* 1878 p. 255.

fr. 2 repetit Eust. Il. p. 1363, 42.

Cratetis de reliquiis (p. 809 sq.) cf. E. Weber *Leipz. Stud.* X p. 237 sq. et quae diximus in adesp. 392.

fr. 2, 2 p. 810 affert Laert. Diog. 6, 86.

fr. 3 p. 810 de lemmate cf. O. Hense Teletis reliq. p. CII sq.

Pyth. fr. 1, 17 p. 811 ἔσται praefert Kaibel. v. 18 malim αὐτοῖσιν ὄλεθρος οὐξ ἑταίρας ἀρραβών.

Mosch. fr. 6, 21 p. 814 τῇ χρόνου τριβῇ? cf. Soph. fr. 603.

fr. 6, 24 p. 814 Δήμητρος ἀκτῆς scribendum esse vidit Wecklein.

fr. 9, 4 p. 816 φορῶν Herwerden Mnem. nov. 17 p. 273.

fr. 9, 7 p. 816 πᾶς τις ἀστῶν corrigo.

Alexandrum Aetolum (p. 817) scripsisse Ἀντιγόνην coniecit Wagner Trag. Gr. fr. vol. 3 p. 177 ex Ath. XI p. 496 C (ubi agitur de poculo quod προχύτης appellatur): μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρος ἐν τιγονι.

Lycophr. fr. 2, 3 p. 817 ἀλειτήριος Herwerden Mnem. nov. 17 p. 273.

fr. 5, 3 p. 818 κῦμα suspectum, aptius videtur τέρμα.

Sosiphanis fragmentis (p. 821) addendum erit quod p. XXV attulimus Schol. Eur. Andr. 32.

Aesch. Alex. fr. 1, 1 p. 824 δυστομεῖν emendat Wecklein.

Timoclem comicum poetam etiam satyricas scripsisse fabulas docet Wilamowitz Comment. gramm. IV (Gott. 1889) p. 23 sq. nimirum titulo C. I. Att. II 973, 17 constat ἐπὶ Νικομάχου ἄρχοντος (a. 340) vicisse Timoclem Λυκούργῳ σατυρικῷ, et Ἰκάριοι eiusdem poetae σάτυροι ab Ath. IX p. 407 F dicuntur, cuius fabulae reliquias a tragicae poeseos indole alienissimas praebent Meineke Com. 3 p. 600—604 et Kock Com. Att. fr. vol. 2 p. 458 sq.

item Melanthium Rhodium tragoedias scripsisse testatur Apollodorus ἐν Χρονικοῖς (cf. Gomperz *Philodem und die ästhet. Schriften der Hercul. Bibl., Sitzungsb. der K. Akad. d. Wissensch. in Wien, Philos.-hist. Cl.*, vol. CXXIII p. 84): καὶ μὴν Μελάνθιόν γε γινώσκεις ὅτι τραγῳδίᾳ μὲν ἦν ποτ' ἐστεφανωμένος ἱκανόν τ' Ἀριστάρχῳ συνεσχολακὼς χρόνον κτέ.

ADESPOTA.

fr. 6 in Aristophanis loco εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας verba spuria esse sagaciter perspexit P. H. Damsté Mnem. nov. 20 p. 147 sq. itaque verba ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθείς Melanthio tribuerim.

Φινεΐδας (p. 841) Sophoclis fuisse tragoediam coni. Reitzenstein, cf. quae de Soph. p. 284 supra diximus p. XIII.

fr. 15 delendum esse recte iudicant A. Gennadius et O. Crusius.

fr. 18 σιγᾶς coni. Wecklein.

fr. 34 πλανῶν ὁδόν addi volebat Herwerden Exerc. crit. p. 83.

fr. 110, 3 συνναίουσ' ἀεὶ Blaydes Adv. in Com. fr. 1 p. 236.

fr. 124 σοφοὶ μὲν ἦμεν — εὐτυχεῖς Herwerden Mnem. nov. 17 p. 274, cf. Κόντος Λογ. Ἑρμ. 1 p. 392.

fr. 127, 2 post δόμους v. 4 collocat v. d. in *Class. Journal* vol. II (Lond. 1810) p. 656.

fr. 136, 139, 140, 143, 144 deleri iubet Fr. Leo Herm. 24 p. 288 sq.

fr. 152 Euripidis esse colligimus ex Etym. M. cod. Vat. (Reitzenstein Ind. lect. Rost. a 1890/91 p. 9): ᾔδεισθα ἀπὸ τοῦ ᾔδειν γίνεται — τούτου τὰ πληθυντικὰ ᾔδειμεν ᾔδειτε ᾔδεισαν, καὶ κατ' ἔλλειψιν ᾔδεμεν. Μένανδρος Φανίῳ 'πότων τε καὶ κώμων ἅπαντες ᾔδεμεν'. καὶ Εὐριπίδης (Bacch. 1345) 'ὅτε δ' ἐχρῆν οὐκ ᾔδετε' καὶ τὸ 'ᾔδη ταῦτ' ἐγὼ φράσαι καλῶς'.

fr. 172 extat in Stobaei codice Brux., Euripidis esse versum coni. O. Hense.

fr. 205 fortasse del., cf. Lex. Sabbait.: γλῶσσα εἰ οὐκεμπήξεται, ἄδηλον εἰ ἡσυχάσεται.

fr. 318 adde Suid.: πᾶσα γῆ πατρίς· παροιμιακόν.

fr. 334 τὴν ἐμὴν κάμνεις νόσον, quod flagitabat Cobet Mnem. 7 p. 480, praebet Eust. Od. p. 1757, 38 et p. 1832, 14.

fr. 374 Diogenis esse probabiliter coni. Wilamowitz *Eur. Herakl.* vol. 1 p. 336, cf. vol. 2 p. 74. 279.

fr. 384, 1 κτῆσις Wecklein. v. 2 ὠφελεῖ φίλους malim.

fr. 389 ex Euripidis Philoct. esse petitum docuit I. Hilberg *Wiener Stud.* 13 p. 166 sq. Horatii locus delendus.

fr. 418, 7 ἐξέκλαξε ed.

fr. 421 spectat Plut. septem sap. conv. c. 18 p. 161 F.

fr. 457 εἰς οὖς λαλεῖν δεῖ Wecklein.

fr. 484 φθείρει ex φθάνει corruptum arbitror.

fr. 489, 2 non Cobet, sed Κόντος nominandus erat.

fr. 492, 3 τοῦ θνητοῦ γένους malim.

fr. 499, 5 ἀμοιβὰς κακοί coni. A. Gennadius.

fr. 504 κυνηγέτι in ἀρχηγέτι mutandum arbitror. πημάτων ἀρχηγέτις Lycophr. 1350. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ (l. ἀρχηγετεῖ) Aesch. Agam. 1628.

fr. 510, 2 ὀξὺς βλέπων (non ὀξὺς βλέπει) suasit Hilberg.

fr. 538 ὑψηλόν vitiosum, αἰψηρόν vel λαιψηρόν coni. A. Gennadius.

fr. 546, 8 τοξεύματ' ἀνέχειν necessarium duco. v. 10 καὶ γὰρ Ὀρφέως malim, Ὀρφέως praecepit O. Crusius.

fr. 547, 9 ὕψους γὰρ ἢν πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος?

fr. 569 ad Aeschyli Myrmidones refert Wecklein *Sitzungsb.* 1891 p. 350 sq.

fr. 579 πρὸς ἀσθενοῦντας Wecklein, εἰς ἀσθενοῦντος A. Gennadius.

fr. 600 delendum erit, quod enim in scholiis legitur τραγικῶν potius γραμματικῶν requiri vidit A. Gennadius.

fr. 602 cf. quae dixit Naber Mnem. nov. 8 p. 36 sq.

Subiungo quae non sine probabilitate quadam ex ignotis poetis tragicis derivanda videantur.

603 οὔτ' ἀκούομεν
ἀκριβὲς οὐδὲν οὔθ' ὁρῶμεν

Plat. Phaed. p. 65 B: τά γε τοιαῦτα καὶ οἱ ποιηταὶ ἡμῖν ἀεὶ θρυλοῦσιν, ὅτι οὔτ' ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν. Euripidea verba a Platone apponi coni. Wilamowitz *Eur. Herakl.* vol. 1 p. 29.

604 Σέριφος ἅλμῃ ποντίᾳ περίρρυτος

Philod. π. ποιημάτων in Herc. vol. coll. alt. XI f. 160 (quo de loco cf. Gomperz *Philodem u. d. ästhetischen Schriften der Hercul. Bibl., Sitzungsb. der K. Akad. der Wissensch. in Wien*, vol. CXXIII p. 63): τό γε πα⟨ρὰ τὴν σ⟩ύνθεσιν εὐφωνίαν τῶι 'Σέριφος ἅλμηι πο⟨ν⟩τίαι περί⟨ρρ⟩υτος' ἐπιφα⟨ί⟩νεσθαι.

605 ἔξω βέβηκε κρατὸς ὀφθαλμοῦ κύκλος

Philod π. ποιημάτων in Herc. vol. coll. alt. IV f. 177 (cf. Hausrath Philod. περὶ ποιημ. libri II fragm. p. 262 et Gomperz l. l. p. 76): ἐμφαῖνον τὸ γι⟨νόμε⟩νον τῆς '⟨ἰ⟩χθ⟨ύ⟩ς ⟨ἡμίο⟩πτος' φωνῆς, ἅμα (ἀλλὰ ed., corr. Gomperz) δὲ καὶ τηρούμε⟨νον⟩ τὸ ποητικὸν ἐ⟨ν⟩ ὡ⟨ι ψυ⟩χαγωγεῖ, μὴ 'κεφ⟨αλὴν'⟩ εἰπόντος ἀλλὰ 'κ⟨ρᾶτα'⟩, μηδὲ 'ἐξέσχεν' ⟨ἀλλ' 'ἔ⟩ξω βέβηκε⟨ν', μηδὲ⟩ 'ὀφθαλμ⟨όν' ἁπλῶς ἀλλ' 'ὀφθαλμοῦ ⟨κ⟩ύκ⟨λον'⟩. **iambum supra scriptum sagacissime ex his verbis eruit Gomperz, qui fontem versus probabiliter statuit esse sàtyricum drama, atque indidem derivat** ἰχθὺς ἡμίοπτος **verba.**

606 ἰχθὺς ἡμίοπτος

Philod. π. ποιημ., quem locum modo attulimus. cf. Herc. vol. coll. alt. VII f. 94: καθάπερ ἡμίοπτος ἰχθὺς τὸν ὀφθαλμὸν ἔξω ἔχει.

607 Cic. de divin. 2, 10, 25: *Homerus — querentem Iovem indu-*

cit, quod Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non possit. hoc idem significat Graecus ille in eam sententiam versus,

quod fore paratum est, id summum exsuperat Iovem.

locum indicavit Diels. Graecus poeta dicere poterat, τὸ μόρσιμον καὶ Ζηνὸς ὑψίστου κρατεῖ.

608 οἴκτιρον ἡμᾶς πρός σε καταπεφευγότας

Pseudo-Callisth. 2, 17 p. 74: οἴκτειρον οὖν ἡμᾶς πρός σε καταφεύγοντας. ita editur, at σκοπήσας τὴν τύχην οἴκτειρον ἡμᾶς πρός σε καταπεφευγότας ex cod. A affertur.

609 ἕξιππα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας

Eust. Od. p. 1539, 31: οἶδε μὲν Ὅμηρος τὸν κέλητα καθὰ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ τέθριππον, οὐ χρῆσις ἐν τῷ 'ἕξιππα — ξυνωρίδας', οὐ ποιεῖ δὲ ἥρωας χρωμένους αὐτῷ.

610 πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Schol. Ar. Eq. 1068: πολύπειροι αἱ ἀλώπεκες, καὶ παροιμία 'πόλλ' — μέγα'. Phot. Lex. p. 439, 16 et Suid.: 'πόλλ' — μέγα'. cf. Greg. Cypr. 3, 44 Etym. Gud. p. 226, 34 al. Ioni versum tribuisse dicitur Porson permotus, ut opinor, loco Plut. de solert. anim. c. 16, 8 p. 971 F: τῶν δὲ χερσαίων ἐχίνων ἡ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἄμυνα καὶ φυλακὴ παροιμίαν πεποίηκε 'πόλλ' — μέγα'· προσιούσης γὰρ αὐτῆς, ὥς φησιν ὁ Ἴων, 'στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας κεῖται θιγεῖν τε καὶ δακεῖν ἀμήχανος' (Ion. fr. 38 p. 739). Archilochi esse iambum alii affirmant propter Zenob. 5, 68: 'πόλλ' — μέγα'. μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδῇ. cuius testimonii fides elevatur verbis quae continuo accedunt, γράφει δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν στίχον.

611 τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἡτέρα
ἁψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἡτέρα.

Plut. Consol. ad Apollon. c. 5 p. 103 F: ζητεῖν οὖν ἐν ἀβεβαίοις βέβαιόν τι λογιζομένων ἐστὶ περὶ τῶν πραγμάτων οὐκ ὀρθῶς· 'τροχοῦ' γὰρ 'περιστείχοντος — ἡτέρα'. Macar. Prov. 8, 58: 'τροχοῦ — ἡ ἑτέρα', ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οὐδὲν μένει. v. 1 et 2 ἄλλοθ' ἡτέρα Plut., ἄλλοτε ἡ ἑτέρα Macar., ἄλλοθ' ἁτέρα Leutsch. v. 2 ὕπερθε γίγνετ' Plut., ἄνωθεν ἐστίν Macarius. tragici poetae esse locum coni. Bergk Lyr. vol. 3 p. 740, quae si vera est suspicio, v. 2 γίγνεται, τόθ' ἁτέρα scribendum erit cum H. Stadtmuellero.

612 τί σε νέον ἢ παλαιὸν ἀλγύνει πάθος;

Heliod. Aethiop. 7, 9 p. 190, 17: τί ταῦτα, ἔλεγεν, ὦ δέσποινα; τί

σε νέον ἢ καινὸν ἀλγύνει πάθος; verba ἢ καινὸν abici vult G. A. Hirschig, mihi ἢ παλαιὸν scribendum videtur, qua scriptura admissa iambus prodit tragico poeta haud indignus.

613 τέλος ὅρα μακροῦ βίου

Epicuri sent. 75 (*Wiener Stud.* X p. 197): εἰς τὰ παρῳχηκότα ἀγαθὰ ἀχάριστος φωνὴ ἡ λέγουσα 'τέλος — βίου'. eadem verba a multis scriptoribus afferuntur, cf. Stob. Ecl. 2, 7, 18 p. 133, 4 Schol. Eur. Andr. 100 Schol. Soph. Trach. 1 p. 278, 17 Papag. Schol. cod. Vind. Lucian. p. 137 Schol. Dion. Chrys. a Boissonadio in Marini Procl. p. 99 ed. ὅρα τέλος praebent Olympiod. in Plat. Gorg. (*Archiv für Philol. u. Paedag.* vol. 14) p. 540 Auson. p. 172 et 173 Peip. Schol. Iuv. 14, 328. clausula trimetri iambici fortasse tragico debetur poetae. quod haud pauci Solone teste utuntur, sententiam potius quam verba Herodoteae narrationis (1, 32) spectarunt.

614 ῥυσίοισιν ἐν ταφαῖς

Hesych. 3 p. 436: ῥυσίοις ἐνταφαῖς· ἑλκυσταῖς, ὑπὸ τῶν λοιπῶν (λύκων coni. M. Schmidt) γενομέναις. lemma correxit M. Schmidt coll. Phot. Lex. p. 492, 24: ῥυσίοισιν· ἑλκυσταῖς.

615
αρ ω γυναι κλ
παισ ηλε.υιδιο
μαλλον δη π
οδ . . ροσ ηδη τ
παισ? ε
χαλεια . . ηαν
μα ιασυμ
ημειν μεν ει . λιπρο
χαυλειν ετοιμοσ κα
αγαμεμνον ου γαρ
κινδυνοσ ημιν ου
οπωσ απλοιασ ηιχ
ληξαντεσ εισ γην
αλλ εισακουσει φη
μηνιμ ατρειδαν
και τον λοχρων αρχ
ρα χρηναι και

Fragmentum XVII trimetrorum initia referens edidit I. P. Mahaffy *On the Flinders Petrie papyri* tab. III 2 p. [13]. repetita videntur verba, quod editor vidit, ex tragoedia cuius idem fere atque Euripideae Ἰφιγενείας τῆς ἐν Αὐλίδι fuerit argumentum. ex v. 1 et 10 colligimus Agamemnonis et Clytaemestrae proponi colloquium, unde v. 6 κάλει δὲ et v. 9 καλεῖν ἕτοιμος scripserim. v. 16 τὸν Λοκρῶν ἄρχοντα probabiliter supplevit Mahaffy. v. 15 dubito num traditum sit id quod editor legit: saltem ρ litteram frustra quaero.

616 ἀμφίκρανον

Hesych. 1 p. 162: ἀμφίκρανον· ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς. ex tragoedia recte derivat hanc glossam, ad Eur. Herc. 1274 referendam esse recte negat Wilamowitz.

CORRIGENDA IN TRAG. GR. FRAGM.

praeter ea quae ipso in opere p. XXVI indicata sunt, haec digna iudicamus quae commemorentur.

Praef. p. IX v. 8 scr. obtrectatio *p. XX epim. 2 v. 4* quae dixit Κόντος Λογ. Ἑρμ. 1 p. 142. *p. XXII epim. 30 v. 5* vol. 14 p. 183. *p. XXV (Eur.) fr. 874, 1* τεχνωμένη

Aesch. fr. 169, 3 κέντημα *fr. 388, 1* δέσποιν'

Soph. fr. 187, 1 πέρᾳ, *fr. 297* εὐδαίμονας *fr. 760, 2* τὴν *fr. 859, 1* γένος

Eur. fr. 360, 1 χάριτας *fr. 362, 31* σκιρτῶσιν, *fr. 411, 3* ἄνδρ' *fr. 495, 20* τύραννζα *fr. 910, 8* τοιούτοις *fr. 1024* ἤθη *fr. 1132, 49* καινότροπος

Ach. fr. 9, 1 p. 748 Ἀχελῷος *fr. 14, 2 p. 749* χρὴ κρατῆρα *Astyd. fr. 7 p. 780* περίπατός *Theod. fr. 18, 1 p. 807* οὐδ' ὅσα πόντος *Charet. fr. 1, 1 p. 826* πᾶσαν *adesp. 481, 3* οἱ

Annot. ad Aesch. fr. 29 v. 3 βοτάνης, *fr. 79 v. 3* τὴν χεῖρα ὑπὲρ

ad Soph. fr. 7 v. 1 τὰ κατὰ *fr. 161 v. 1* τὸ ἐκ τοῦ *fr. 262 v. 2* ἔχει νόμον *fr. 299* Hesych. 4 *fr. 480 v. 4* ἐχούσας, ἄρσενας δὲ *fr. 503 v. penult.* ἔτικτεν κόρη, *fr. 774 v. 2* Aesch. fr. 358 *fr. 803 v. 1* σπέρμα *fr. 900 v. 3* p. 231

ad Eur. fr. 4 v. 3 v. 2 δευτέρῳ *fr. 69 v. 6* ἐντειλαμένου *fr. 156 v. 1* παραιτεῖται. *p. 437 v. 10* Aiacis *p. 457 v. 6* Epist. 115, 15 *fr. 378 v. 4* v. 2 τῶν *p. 497 v. 7* κείμενος, *fr. 543 v. 7* κρεῖσσον *fr. 567 v. 7* p. 533 D *fr. 586 v. 7* Hesych. 2 *fr. 659 v. ult.* v. 10 δὲ *fr. 866 v. 5* τέγη vel στέγη *fr. 1083 v. penult.* scripturam

ad Dionys. fr. 9 p. 796 v. 8 δωρικὸν — Δωρίς *adesp. fr. 103 v. 4* κανόνα *fr. 345 v. 2* vol. 3 p. 16, 1: *fr. 596 v. 3* τάραχον

A.

ἀάω: ἆσαι Aesch. 417. ἄσας Soph. 571.

Ἄβας: σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν Ἄβαντα φύει adesp. 454, 2.

ἄβατος: κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπί τε λειμῶνας Eur. 740, 4. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά Soph. 85, 6.

ἀβδέλυκτος: καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε Aesch. 137.

ἀβλαβής: βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς Eur. 825.

ἄβολος: ἄβολον ἵππον Soph. 380.

ἀβόρβορος: στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα κοὐκ ἀβόρβορον Soph. 338.

ἀβουλία: ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλίᾳ Eur. 1077, 3. φθείρει γὰρ ἡ πρόνοια τὴν ἀβουλίαν adesp. 484.

† ἀβρατεύς Aesch. 60.

ἀβρός: παρθένοις ἀβραῖς Aesch. 313.

ἄβρωτος Soph. 882.

ἀγάζω: ἀγάζεις Soph. 883.

ἀγαθός: μακάριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carcin. 4, 3 p. 799. ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθή, θεὸς μέγας Soph. 836, 2. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 909, 2. ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς Eur. 388, 2. καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον Eur. 174, 3. πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 7. φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν Eur. 473. ἀγαθὴν τιθήνην καὶ τροφὸν γνώμης νέας adesp. 305. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή Eur. 841, 2. ὅταν οἵ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται Soph. 81, 2. σωτῆρες - κἀγαθοὶ παραστάται adesp. 14. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς Eur. 364. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι Eur. 7, 2. τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν Eur. 759, 2. τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος ὧν εἶχεν λαβεῖν Eur. 953, 25. τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστιν Eur. 959, 4. φθόνος - κακοῖς τε χαίρει κἀγαθοῖς ἀλγύνεται Hippoth. 2, 2 p. 827. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια, παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Eur. 53, 2. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθοὺς - φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν Soph. 657. ἄνδρας - σοφούς τε κἀγαθούς Eur. 282, 23. ὅλοιθ' ὁ τοῖς ἔχουσι τἀγαθὰ φθονῶν Agath. 23

p. 768. τούτῳ δέ-πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ .. δοῖεν adesp. 32. πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ ⟨καὶ⟩ πίστις κακά adesp. 113. — cf. ἀμείνων βέλτερος βελτίων κρείσσων λῴων, ἄριστος βέλτιστος κράτιστος λῷστος.

ἄγαλμα: Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσῃ Eur. 968. ἄγαλμα θεῖον καὶ θεῷ προσεμφερές adesp. 117. κόμαι δὲ κηροχρῶτες, ὡς ἀγάλματος αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένου Chaerem. 1, 5 p. 782. παρθένου τ' εἰκώ τινα-σοφῆς ἄγαλμα χειρός Eur. 125, 4. ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκών Eur. 386. λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσι Eur. 282, 10. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ λέγειν τ' ἀγάλματα Eur. 372, 3. ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν θεῶν ἀγάλματα Soph. 1025, 6. Αἰτωλίδος ἀγάλματα μητρός adesp. 126, 3.

Ἀγαμέμνων: τὸν μέγαν Ἀγαμέμνονα adesp. 302. Ἀγάμεμνον Eur. 580. 706.

ἀγάμητος Soph. 884 (cf. add. p. XXIV).

ἄγαν: γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν Aesch. 159, 3. ὁ πλοῦτος-αἵ τ' ἄγαν τρυφαί Eur. 54, 2. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν Eur. 406. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Eur. 428, 1. 2. ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην δώσειν Eur. 564, 2. καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους Eur. 573, 4. τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος Eur. 688, 2. ἄγαν δὲ μωραίνοντι Eur. 962, 3. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός Eur. 974. ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει Eur. 981, 3. θερμὴν ἄγαν Eur. 1083, 8. ὥτ' ἔχων ὄνου-καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν Sosith. 2, 3 p. 822. κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ adesp. 119, 5. τοὺς ἄγαν ὑπερφρονας adesp. 521.

ἀγάσματα Soph. 885.

ἀγαστά Aesch. 268.

ἀγγέλλω: πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eur. 215.

ἄγγελος: πέμφιγι-ἀγγέλῳ πυρός Soph. 496. στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας Chaer. 6 p. 783.

ἄγγος: ὀξηρὸν ἄγγος οὐ μελισσοῦσθαι πρέπει Soph. 285.

ἀγείρω: θεαῖσιν ἀγείρω Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις Aesch. 168, 2.

ἀγέλαστος: φρὴν ἀγέλαστος Aesch. 290.

ἀγένειος adesp. 584.

ἀγενής: ὅταν οἵ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται Soph. 81, 2.

ἀγέννητος: ἅπαντα τἀγέννητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ Soph. 776. ἀγέννητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5, 2 p. 764.

ἄγη: ἄγαις Aesch. 85.

ἀγηλατῶ: ἀγηλατῶν Nicomach. 2 p. 762.

Ἀγήν: Ἀγῆνος Python. 1, 15 p. 811.

Ἀγήνωρ: Κάδμος-Ἀγήνορος παῖς Eur. 819, 2. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι Eur. 819, 6.—cf. Eur. 881.

ἀγήρως: ἀθανάτου-φύσεως κόσμον ἀγήρων Eur. 910, 6. ἀγήρων ἀρετὴν Eur. 999.

ἀγησίλαος Aesch. 406.

ἅγιος: κατὰ τῶν σῶν, Πὰν δίκερως, - βωμῶν ἁγίων Thesp. 4, 5 p. 833.

Ἀγκαῖος: πελέκεως δὲ δίστομον γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος Eur. 530, 6.

ἀγκάλη: ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις Aesch. 462. αἰθέρα - γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Eur. 941, 2. πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν Eur. 323.

ἀγκαλίζομαι: προσίκτην θαλλὸν ἠγκαλισμένος Mosch. 9, 3 p. 816.

ἄγκιστρον: θινῶδες ὡς ἄγκιστρον ἀγκύρας adesp. 379, 2.

ἀγκρεμάννυμι: πέλταν πρὸς Ἀθάνας περικιόσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις Eur. 369, 5.

ἀγκυλητός: τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστιν σκοπός Aesch. 179, 4. καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών Aesch. 16.

ἀγκύλος: ἀγκύλον (εὐάγκαλον Il.) τόξον Eur. 785. ἀρότροις ἀγκύλοις Mosch. 6, 9 p. 813.

ἄγκυρα: ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774. ἥδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφή, δμωίς, ἄγκυρα στέγης Eur. 866, 2. εἴκει - οὐδ' ἔτ' ἀντέχει θινῶδες ὡς ἄγκιστρον ἀγκύρας σάλῳ adesp. 379, 2. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Soph. 623.

ἀγλωσσία: ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ δίκαια λέξας ἥσσον εὐγλώσσου φέρει Eur. 56, 2.

ἁγνίζω: ἁγνίσαι Soph. 112. Eur. 314.

ἄγνος: ᾗ - ἄγνος ἀνθεῖ adesp. 396.

ἁγνός: ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα Aesch. 44. ὅ θ' ἁγνὸς Φᾶσις Aesch. 155, 2. Δήμητρος ἁγνῆς Mosch. 6, 24 p. 814. Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη Aesch. 300, 6. ἁγνὸν δὲ βίον τείνων Eur. 472, 9. ἁγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ adesp. 424. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω Aesch. 135. ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον Eur. 224. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος Eur. 443. ταῖς ἁγναῖς παρθένοις Aesch. 242.

ἀγνοῶ: ἀγνοῶ - ἄφρων ἐγὼ οὖσα Eur. 953, 9. ἀγνοοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον Eur. 1132, 33.

ἄγνυμι: ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες (?) Ach. 26 p. 752.

ἀγνωμονῶ: μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει adesp. 112, 5.

ἀγνώμων: ὦ θάνατε, σωφρόνισμα τῶν ἀγνωμόνων Aristarch. 3 p. 728.

ἀγνωσία: κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Eur. 205, 3.

ἀγοραῖος νοῦς Eur. 1114.

ἄγος Soph. 627.

ἄγρα: συλλάβεσθ' ἄγρα⟨ς⟩ Eur. 495, 8. ἀφροδισίαν ἄγραν Soph. 169. ἄγραν βρίαχχον Soph. 711. Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν Eur. 517.

ἄγραυλος: πελλῆς οἱὸς ἄγραυλός † βοτός Soph. 110.

ἀγρέμων: ἀγρέμονα Aesch. 141.

ἄγρευμα: ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἱρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Eur. 754, 2. ἀγρεύματα Eur. 155.

• ἀγρεύς: ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν εὐθύνοι βέλος Aesch. 200.

ἀγρεύω: Μελέαγρε, μελέαν γὰρ

ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν Eur. 517. φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους Soph. 510.

ἄγριος: ἀγρία-ὄρνις adesp. 297. ἀγρίᾳ χερί Soph. 598, 3. τῷ-βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθόν Eur. 258. χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Eur. 897, 8. φυσᾷ-ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ Soph. 701, 2. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Eur. 808.

Ἄγριος — Eur. Οἰνεύς.

ἀγριῶ: τὸν ἠγριωμένον εἰς ἥμερον δίαιταν ἤγαγον βίον Mosch. 6, 28 p. 814.

ἀγρώστης: ἀγρώστην ὄχλον Soph. 91.

ἀγυιαῖος: πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον Soph. 200.

ἀγυιεύς: λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμός Soph. 341.

ἀγύμναστος: νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας Eur. 344. οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενί Eur. 598. τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς adesp. 323.

ἀγύναιξ: ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Soph. 4.

ἀγχάζω: ἄγχαζε Soph. 886.

ἀγχήρης Soph. 6.

ἀγχίαλος: ποδαπὸς ὁ ξένος Κορινθίοις ἔμολεν ἀγχίαλος (?) Eur. 74, 3.

ἄγχιμος: ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία γυνή Eur. 867.

ἀγχίσπορος: οἱ θεῶν ἀγχίσποροι Aesch. 162.

ἄγχιστος: τυραννίδος θακοῦσιν ἀγχίστην ἕδραν Soph. 85, 3.

ἀγχιτέρμων: ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν Theodect. 17 p. 806. ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Soph. 353.

ἀγχόνη: βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρῃ Neophr. 3, 2 p. 731. δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Eur. 1070, 2. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Eur. 362, 26.

ἀγχοῦ: καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν (?) Soph. 349, 2. Διός-παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἑζόμεναι Eur. 620, 2 (v. add. p. XX). — cf. ἆσσον.

ἄγω: ἐν πρώτοις ἄγω adesp. 445. ὅτῳ δ' ὄλεθρον-ἀλήθει' ἄγει Soph. 326, 2. πάντ' ἐκκαλύπτων † ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει Soph. 832. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει Soph. 868. (ὁ φόβος) τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει Eur. 67, 3. τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Eur. 95, 2. πολλάκι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Eur. 174, 2. κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμνεῖν Eur. 773, 45. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει Eur. 897, 6. τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει (?) Eur. 901, 5. ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην adesp. 498. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα † εἰς φάος ἄγει adesp. 511. πάντας σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει adesp. 566. τὸ δίκαιον ἄγουσ' ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές adesp. 499, 2. ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις Theodect. 13 p. 805. πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Eur. 1049, 3. Ζεὺς νόστον (?) ἄγοι τὸν νικομάχαν Soph. 801. ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτε-

ρόν.. Eur. 306. ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίου ⟨θεοῦ⟩ adesp. 69. εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως Eur. 672. τάσδ' εἰς δόμους ἄγων κόρας γυναῖκ' ἄνωχθι-θεοῖς χορεῦσαι Eur. 781, 32. μύθους Δανάῃ τούσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων ἐκ Διός Eur. 1132, 45. ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ Ion. 42 p. 740. ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη Eur. 835, 4. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον Soph. 855, 6. τέθριππ' ἄγοντος ἡλίου κατ' αἰθέρα Eur. 228, 5. χρόνῳ δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς adesp. 483, 2. τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Soph. 513, 5. φιλεῖ δὲ θουμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν Eur. 296, 3. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἄγειν (ἔχειν ll.) βίον Eur. 408. φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 58. χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν Eur. 1048, 3. ἐνιαυσίαν γάρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν Ion. 21 p. 736. οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην Soph. 767. ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω τὴν Πυθιονίκης Python. 1, 7 p. 811. θεῶν γὰρ ἄξειν βίοτον, οὐ θνητῶν δοκεῖς Dionys. 2, 3 p. 793. τὸν ἠγριωμένον εἰς ἥμερον δίαιταν ἤγαγον βίον Mosch. 6, 29 p. 814. ὅθεν περ Ἕκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην Aesch. 267, 2. ἄγου δέ μ', ὦ ξεῖν', εἴτε πρόσπολον θέλεις εἴτ' ἄλοχον Eur. 132. ἡγόμην Soph. 233. ἡγόμην πάλιν Eur. 207. καὶ τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἣν διδῷς ἕνα Eur. 675.—καλῶς μὲν οὖν ἄγειν (?) σκύθῃ πιεῖν Ach. 9, 3 p. 748.

ἀγωγεύς Soph. 887.

ἀγών: ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους Aesch. 37. ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει ἀλκήν adesp. 298. μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος Soph. 852, 2. πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται Soph. 348. ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Eur. 67, 2. ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Eur. 67, 6. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Eur. 189, 2. εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα Theodect. 10, 4 p. 805. ἔς τε μονομάχου πάλης ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν adesp. 72, 3.

ἀγωνιστής: πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις Ach. 3 p. 747.

ἀγωνοθήκη Soph. 888.

ἄδασμος Aesch. 63.

ἀδελφή: ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Soph. 839, 2. ἥδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφή, δμωΐς, ἄγκυρα στέγης Eur. 866, 2.

ἀδελφός: χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Eur. 975. ⟨δ⟩υοῖν δ' ἀδελφοῖν σοῖν τὸν αὖ νεώτερον Eur. 495, 28.

ἄδηλος: (σελήνη) ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται Soph. 787, 5. μάτην ἀδήλους ἐλπίδας καραδοκῶν adesp. 16.

ἀδημονῶ: * ἀδημονοῦντα συμφοραῖς Eur. 816, 3.

ἄδημος: ἄδημον Soph. 582.•

ἄδην: ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος χρίουσιν Ach. 4, 4 p. 747.

Ἅιδης: (ἡ Κύπρις) ἔστιν μὲν Ἅιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία Soph. 855, 3. ⟨Ἅιδης⟩ κρινεῖ ταῦτα Eur. 465. Ἅιδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν Lycophr. 5, 2 p. 818. ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα-πολύμοχθος Ἅιδας adesp. 127, 10. ἁπλῆ γὰρ οἶμος εἰς Ἅιδου φέρει Aesch. 239. στενωπὸς Ἅιδου καὶ παλιρροία βυθοῦ Soph. 748. οἴ-μόλωσ' ἐς Ἅιδου Soph. 753, 3. Φόρκου κόρας θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους Soph. 777, 2. πέμπεις δ' ἐς Ἅιδου ζῶντα Eur. 371. ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος Eur. 533. Ἅιδου τραπεζεύς Aristiae 3, 2 p. 727. χθονίων Ἅιδη μετέχεις ἀρχῆς Eur. 912, 8. ὅς τεκὼν σὲ μεθῆκεν Ἅιδᾳ πάτρας ὑπερθανεῖν Eur. 120, 3. δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων Eur. 332. τὸν δὲ κύριον Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον Sosiph. 3, 6 p. 820. Ἅιδην δ' ἔχων βοηθὸν οὐ τρέμω σκιάς adesp. 370. ἄπαντ' ἐς Ἅιδην ἦλθε adesp. 372, 4.—cf. Ἀίδης.

ἀδηφαγοῦσα Soph. 889.

ἀδίαυλος: θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν Eur. 868, 2.

ἀδίκημα: τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον Eur. 265, 2. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι Eur. 506.

ἀδικία: τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Dionys. 4 p. 794.

ἄδικος: οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε βέβαιος ἄδικος Eur. 354, 3. ἄδικον ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποεῖ Eur. 55. τοῦτο τἄδικον πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω Eur. 497, 4. ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς adesp. 499, 3. τᾶς Δίκας δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται Soph. 11, 2. τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Eur. 979, 3. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικα Eur. 606. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς-βέβαιον εἰκάσαι χρεών, οὐδ' ἀδίκων γενεάν Eur. 303, 3. βοτῆράς τ' ἀδίκους κατέκτα Aesch. 74, 4. τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους Soph. 103, 8. ἀδίκους πράξεις Eur. 910, 4. οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν Eur. 353. δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα adesp. 436. κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κἄδικ' ἔστ' ἀκουστέα adesp. 437. φθόνος κάκιστος κἀδικώτατος θεός Hippoth. 2 p. 827. ἀδικώτατον πρᾶγμ' ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος adesp. 532.

ἀδικόχειρας Soph. 890.

ἀδικῶ: τοῦτο τί μ' ἀδικεῖ, λέγε Eur. 953, 13. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Eur. 265, 2. ἀδικεῖν νομίζων ὄψιν αἰδοῦμαι φίλων Agath. 22 p. 767. ἐκεῖνος εἰ μὲν μεῖζον ἠδίκηκέ τι Eur. 953, 6. κἂν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Eur. 797, 2. ἄνδρ' ἠδίκησας adesp. 382. νυνὶ † δεῖ γ' ὀργήν, ἡνίκ' ἠδικοῦ, λαβεῖν Sosiph. 2, 2 p. 820. ἐνεγκεῖν ὕβριν ἠδικημένον Mosch. 8, 3 p. 815.

ἀδίκως: ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματα Eur. 362, 11. Γαῖα-οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται Eur. 839, 6.—(cf. ἀδόκητος.)

ἀδίοπος: ἀδίοπον Aesch. 269.

Ἄδμητος: Φερητίδης τ' Ἄδμητος Soph. 354.—cf. Soph. 767.

ἀδόκητος: κηθελὼν μὲν δοκέοντ', ἀδόκητον δ' ἐξαείρων adesp. 482, 5. ἀδόκητ' (al. ἀδίκως) εὐτυχησάντων δόμων Eur. 362, 31.

ἀδολεσχία: γλώσσης περίπατός ἐστιν ἀδολεσχία Astydam. 7 p. 780.

ἀδόξαστος: ἀδόξαστον Soph. 204.

ἀδοξία: ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία - ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 16.

ἄδοξος: ἄδοξον, ἄκραν γλῶσσαν ἠκονημένον adesp. 423. ἄδοξα Soph. 68.

Ἀδράστεια: Βερέκυντα χῶρον, ἵνθ' Ἀδραστείας ἕδος Ἴδη τε Aesch. 158, 2.

Ἄδραστος: (Τυδεύς) παῖδα - Ἀδράστου λαβών Eur. 558, 4.

ἀδρέπανος: ἀδρέπανον Soph. 891.

Ἀδριανός: Ἀδριαναί τε γυναῖκες Aesch. 71.

ἀδρύνω: ἀδρῦναι Soph. 492.

ἀδύς: τὸ δὲ σύντροφον ἀδύ τι θνητοῖς ἐν βίῳ χωρεῖ Eur. 1046, 3. —cf. ἡδύς.

ἀδύφωνος: ὄρτυξ Pratin. 1 p. 726.

ᾄδω: ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον Soph. 881. ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι σοφόν Eur. 202.— † ἄδων Aesch. 242. — cf. ἀείδω.

Ἄδωνις: Ἀδώνιδος κῆποι cf. Eur. 514.

ἄδωρος χάρις Eur. 869.

ἀεί: Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100. 2. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τύμβον κάρα Aesch. 179, 3. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός Aesch. 253. ἀεὶ δὲ - δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ Aesch. 304, 9. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί Soph. 99. ἀεὶ νοεῖν Soph. 328, 7. ἐμπολὰς τιμὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες Soph. 511, 5. τερπνῶς γὰρ ἀεὶ παῖδας ἀνοία τρέφει Soph. 524, 5. τὸ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὸν δεῖ γυναῖκ' ἀεὶ στέγειν Soph. 618, 2. σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί Soph. 704, 2. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι Soph. 809. τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου Soph. 869. παιδεύματα προσλαμβάνειν - δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί Soph. 1019, 4. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί Eur. 59. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι Eur. 93. τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται Eur. 187, 3. τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί ποτε Eur. 206, 6. μεταλλάσσων ἀεί Eur. 221, 3. νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεί Eur. 237. ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων Eur. 285, 17. ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290. ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ', ἀεὶ ξένοις τ' ἐπήρκεις Eur. 311. τὸ δ' ἄρσεν ἔστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον Eur. 318, 3. πανταχοῦ λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Eur. 319, 2. εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται Eur. 363. τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί Eur. 417, 2. ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490, 2. τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεί Eur. 525, 2. ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ Eur. 585. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκα θοινᾶται ποδός Eur. 792. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Eur. 798. χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί Eur. 823, 2. ταῦτα δρῶν κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί Eur.

853, 4. μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ Eur. 864. ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται Eur. 945. διὰ τέλους ἣν ἔχει στέργειν ἀεί Eur. 953, 15. (σωφροσύνη) τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστιν Eur. 959, 4. ἀεί ποτ' ⟨ἐστὶ⟩ σπέρμα κηρύκων λάλον Eur. 1012. κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί Eur. 1049, 4. τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη Eur. 1052, 9. τό τ' ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Eur. 1063, 8. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεί (δεῖ ll.) Eur. 1064, 2. εὐχέσθω δ' ὅμως ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί Eur. 1070, 4. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεί Eur. 1073, 2. κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί Eur. 1073, 4. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς-πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει Dionys. 5, 2 p. 795. ἀεὶ δὲ τοῦ δοθέντος ἐνδεῖται πλέον Char. 1, 3 p. 826. καί με συμφορᾶς *ἀεὶ βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει adesp. 110, 3. πρόσεστιν ἀεὶ τῷ πένητ' ἀπιστία adesp. 119. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος adesp. 183. ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν adesp. 387. ἀεὶ δ' ὁρῶντί τ' ὀξὺ καὶ τυφλὸς ἦν (?) adesp. 458. ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ' ⟨ἀεὶ⟩ - τύχη adesp. 505. ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν adesp. 516a. ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον adesp. 530. στέργειν θ' ὑδρηλοῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς adesp. 546, 6. — cf. αἰεί.

ἀείδω: σοὶ τάδ' ἐγὼ νυμφεῖ' ἀείδω Eur. 781, 18. αἰθέρα καὶ γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω Eur. 1023. τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν-Ἀφροδίταν Eur. 781, 15. ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας Eur. 369, 3. τοιαῦτ' ἄειδε Eur. 188, 3. ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες μέλη Phryn. 11 p. 723. ὑμέναιον ἀεῖσαι φίλον φίλων δεσποτᾶν Eur. 773, 54. — cf. ᾄδω.

ἀείζωος: τῆς ἀειζώου πόας Aesch. 29.

ἀείζως: ἀείζως γενεά Soph. 674. ἀείζων ἕλκος Soph. 675. ἀείζων πένθος adesp. 22. τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν Aesch. 28.

ἄειλος: ἄειλα πεδία Aesch. 334.

ἀείφρουρος Soph. 522.

ἀελλάς: ἀελλάδες φωναί Soph. 626.

ἀελλόθριξ Soph. 270.

ἄελπτος: τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Eur. 62. ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών Eur. 761. ἄελπτοι (?) Aesch. 213. πολλά τοι θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur. 100, 2. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χαρὰ μείζων βροτοῖς Eur. 550. ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησαι φρένας Ion. 50 p. 742. ὁρᾷς δ' ἀέλπτους (ἀέλπτων ll.) μυρίων ἀναστροφάς Eur. 301.

ἀέναος: ἀκάμας τε χρόνος περί γ' ἀενάῳ ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ Eur. 594. παρ' ἀενάοις θαλάσσας κύμασιν Eur. 856.

ἀέριος: δεινὰ μὲν φῦλα πόντου χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Eur. 27, 4.

Ἀερόπη — Eur Κρῆσσαι.

ἀερόφοιτος: κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις Aesch. 282.

Ἀζειῶται Soph. 146.
Ἀζησία Soph. 894.
ἄζομαι: ἀζοίμην Eur. 348.
ἄζω: ἄζειν Soph. 893.
ἀηδόνειος: θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον Aesch. 291. μέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν Nicomach. 1 p. 762.
ἀηδών: μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν Eur. 773, 24. Λίβυς τ' ἀηδὼν adesp. 233. ἐκάνετε-τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα μουσᾶν Eur. 588, 3. κισσὸς εὐφυὴς κλάδος, ἀηδόνων (χελιδόνων ll.) μουσεῖον Eur. 88, 2. — ἀηδόνα Eur. 556. λωτίνας ἀηδόνας Eur. 931.
ἀήρ: οὐδ' *ἀὴρ ἔτι πτερωτὰ φῦλα βαστάσει πυρουμένη Soph. 1027, 7. ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Eur. 1047.
ἄησις: καπνοῦ μέλαιν' ἄησις Eur. 781, 46.
ἄητος: ἀήτους Aesch. 3.
Ἀθάμας: Αἰόλου δὲ Σίσυφος Ἀθάμας τε Κρηθεύς τε Eur. 14, 3. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399, 2.
ἀθαμβής: σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνητον τείρει Phryn. 2 p. 720.
Ἀθάνα: πέλταν πρὸς Ἀθάνας περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις Eur. 369. 4. ἀστοῖς Ἀθάνας Mosch. 4, 3 p. 813. τῆς ἐμῆς εὐμορφίας καὶ σῆς, Ἀθάνα Eur. 1109, 9.—cf. Soph. 334. Eur. 266. 696. Eur. Φιλοκτήτης (p. 614). Eur. 925.
ἀθάνατος: ἀθάνατος ἀεὶ δόξα κατελεῖ Eur. 585, 2. ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων Eur. 910, 5. ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον - θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 6. προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Eur. 799, 3. ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλασσε θνητὸς ὤν adesp. 79. τέλος ἀθανάτων Aesch. 151, 2. ἀθανάτων γαμβρός Eur. 781, 29.
ἄθαπτος: κἀπιμοιρᾶσθαι κόνιν νεκροῖς ἀθάπτοις Mosch. 6, 32 p. 814.
ἀθαυμάστως Soph. 895.
ἀθέμιστος: ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Soph. 676.
ἀθέμιτος: ἀθέμιτοι μοῦσαι Agath. 2 p. 763.
† ἀθέριτος: χαλκὸν ἀθέριτον Aesch. 128.
Ἀθῆναι: τὸν ἐξ Ἀθηνῶν Eur. 675, 4. κλεινὰς Ἀθήνας Eur. 224, 3. — κἄπειτ' Ἀθήνας *Διάδας παρεκπερῶν Aesch. 31.
Ἀθηναῖος: ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Soph. 300, 2.
ἀθήρ Aesch. 154.
ἀθηρόβρωτος: ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων Soph. 416.
ἄθηρος: ἄθηρος ἡμέρα Aesch. 241.
ἄθικτος: *ἀθίκτους κόρας Ion. 11 p. 734.
ἀθλητής: ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει ἀλκήν adesp. 298. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282, 2.
ἄθλιος: ἧσσόν ἐστιν ἄθλιος (ὄλβιος ll.) Eur. 175, 2. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα Aesch. 30, 2. τὴν δὲ πλησίον τύχην οὐκ ἴσμεν - ἀθλίου μόρου Patrocl. 1, 7 p. 830. σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα Aesch. 210. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν (sc. παῖ-

δες), ἀθλίους Eur. 571, 4. τίς ἄρ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος adesp. 280. οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν γυναικός Theodect. 1, 2 p. 801. οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον οὐδὲν γέροντος adesp. 306. τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς, οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Eur. 605, 2. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Eur. 635. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν Eur. 158.

ἆθλον: ὅτ' οὐδὲν ἆθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο Crit. 1, 3 p. 771. οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος, Πελίου μὲν ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν Ion. 1, 3 p. 732. ψυχὴν γὰρ ἆθλα κειμένην ἐμὴν ὁρῶ Eur. 67, 7. ἆθλα κοσσάβων διδούς Eur. 562, 3. αὐτὴ δ' ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει (sc. ἡ ἀρετή) adesp. 116, 3.

ἆθλος: αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ κλαίεσκον Aesch. 312, 2. ἦλθεν δ' ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον, μεγάλων ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς Eur. 740, 3. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ, δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι Aesch. 190, 2. πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν πόθεν ἔβλαστον Eur. 912, 10.

ἀθράνευτος: ἀθράνευτον Eur. 569.

ἀθροίζω: τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1, 2 p. 830.

ἀθρῶ: εὖ κατιλλώψας ἄθρει Aesch. 226.

ἀθυμία: ὁρμήθητε μηδ' ἀθυμία (ἀτιμίαν ll.) σχέθῃ τις ὑμᾶς Eur. 87.

ἄθυμος: οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει Soph. 841. — (cf. ῥᾴθυμος.)

ἄθυρμα: τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν Eur. 272.

ἀθύρω: τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι Eur. 323, 2. βούλεσθ' ἀθύρειν; παίζετ', ὦ νέαι φρένες Pomp. 1, 4 p. 831.

ἀθῷος: τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῷος μένει Eur. 67, 5.

Ἀθῷος: Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου Soph. 216.

Ἄθως: Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός Soph. 708.

αἶα: ἔστι γάρ τις ἐναλία Εὐβοῒς *αἶα Soph. 234, 2.

Αἶα: ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία Soph. 829. — εἰς Αἶαν πλέων Soph. 828.

αἰαῖ: αἰαῖ, τί δράσω Eur. 139. αἰαῖ, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν Eur. 841.

Αἰάκειος: Πηλέα τὸν Αἰάκειον Soph. 447.

Αἰαντία Soph. 896.

Αἴας: ἐπ' Αἴαντι Aesch. 84. Αἴαντε δ' ὁρμήσαντες ἐκ ξυνωρίδος adesp. 190.—cf. Soph. 771. adesp. 110. 255.

Αἰγαῖος: Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας Soph. 342. Αἰγαίου Ποσειδῶ παῖς Aristiae 1 p. 726. πόντου πεδίον Αἰγαῖον Ion. 60 p. 744.

αἴγειρος: ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς Soph. 22. τανυφλοίου γὰρ ἰσαμέριος <φύλλοισιν> αἰγείρου βιοτὰν ἀποβάλλει Soph. 535, 3.

αἰγίζειν Aesch. 407.

Αἴγινα Aesch. 404.

αἰγίς Aesch. 64.

αἴγλη Soph. 537. πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην adesp. 33, 2.

Αἰγύπτιος: νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος Soph. 646. Αἰγυπτία ἐμπολή Eur. 932. ἤ τ' Αἰγυπτία - θήραγρος πέδη Ion. 40, 2 p. 740. ἔπειτα γῆρας λαμβάνει σφ' Αἰγύπτιον Soph. 363, 3. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι Aesch. 373. χρημάτων τ' Αἰγυπτίων Ach. 5, 2 p. 747.

αἰγυπτιῶ: χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιώσει adesp. 161, 2.

Αἴγυπτος (ὁ): Αἴγυπτος - ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Eur. 846. Αἰγύπτου πότμος adesp. 131. — cf. Eur. 881. Phryn. Αἰγύπτιοι p. 720.

Αἴγυπτος (ἡ): πᾶσα δ' εὐθαλὴς Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη Aesch. 300, 6. — cf. Soph. 797.

Ἀίδης: Ζεὺς εἴτ' Ἀίδης ὀνομαζόμενος στέργεις Eur. 912, 2. ἔτ' ἔμπνουν Ἀίδης μ' ἐδέξατο Eur. 936. ἐμπεδὴς γαμόρος μάρψεν Ἀίδης adesp. 208. λιμὴν γὰρ Ἀίδας ἀνιᾶν adesp. 369. τὸν Ἀίδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Soph. 275.—cf. Ἅιδης.

αἰδοῦμαι: ἀδικεῖν νομίζων ὄψιν αἰδοῦμαι φίλων Agath. 22 p. 767. αἰδεῖσθαι δὲ χρή, γύναι, τὸ λίαν Eur. 209. οὐ μὴν σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω Eur. 109. ἀλλά σ' αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί adesp. 217.

ἄιδροι Ion. 34 p. 738.

αἰδώς: αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 842. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον Eur. 457. αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλεῖον' ὠφελεῖ βροτούς Eur. 746. αἰδὼς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι Chaerem. 1, 3 p. 781. κακὸν γὰρ αἰδώς, ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ adesp. 528. αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν, ἐρρέτω, κακή adesp. 556. ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν Eur. 285, 14. ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι Eur. 362, 33. αἰδοῦς δὲ καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι Eur. 365. αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις Eur. 595. ὦ πότνι' αἰδώς Eur. 436.

αἰεί: λέβης αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν Aesch. 1, 2. ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον - θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 5. τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει Soph. 536, 2. ἀλλ' οὑμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται Soph. 787. αἰεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν Eur. 35. ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως Eur. 963, 4. αἰεὶ † πρασίμοχθοι κοὔποθ' ἥσυχοι δορί Eur. 998. αἰεὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός Eur. 1015. — cf. ἀεί.

αἰετός: ἐπ' αἰετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν Aesch. 134. γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας Soph. 435. ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός Soph. 799. ἡλίσκετ' ἄρα - καὶ πρὸς χελώνης αἰετὸς βραχεῖ χρόνῳ Ach. 34, 2 p. 755. εἰς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ Sosith. 1 p. 821. ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Eur. 1047. πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν Aesch.

139, 2. χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι πρόβλημα θηρός Eur. 530. δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς Aesch. 160, 2. — αἰετός Ion. 5 p. 733. γραπτούς ⟨τ' ἐν αἰετ⟩οῖσι πρόσβλεψον τύπους Eur. 764, 2.

Αἰήτης — Soph. 319.

αἰθέριος: τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 10. τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Eur. 593. εἰς *αἰθέριον πόλον ἀρθείς Eur. 911, 3.

αἰθήρ: Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός Aesch. 70. χρυσωπὸς αἰθήρ Soph. 1027, 3. γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς αἰθήρ Eur. 839. ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα, Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται Eur. 877. κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ Eur. 919, 2. αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς adesp. 112, 4. ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ ⟨αἰθέρος⟩ ἀτρυγέτου Soph. 435, 2. ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου νέφους Soph. 482. νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς Eur. 114, 4. διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον Eur. 124, 2. αἳ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτυχάς Eur. 779, 7. ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμοχθί Eur. 978, 3. γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε Chaerem. 14, 4 p. 786. σελήνης αἰθέρος καταιβάτις Sosiph. 1, 2 p. 819. φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον adesp. 127. πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος περᾶν ἕτοιμος adesp. 408. ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι Aesch. 162, 3. σοὶ - Κύπρι - τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις Eur. 781, 21. Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι Eur. 944, 2. τέθριππ' ἄγοντος ἡλίου κατ' αἰθέρα Eur. 228, 5. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Eur. 308, 3. εἰς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330, 2. ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός Eur. 487. πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνεισ' ἐς αἰθέρα (al. οὐρανόν) Eur. 687, 3. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόρας Eur. 764. ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλών Eur. 779. ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω; ἀν' *αἰθέρ'; ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαντον ἐξαμαυρωθῶ Eur. 781, 63. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Eur. 941. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα Eur. 971, 2. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Eur. 985. αἰθέρα καὶ γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω Eur. 1023. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος Eur. 443. — cf. Eur. 225.

Αἰθιοπία: Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσῳσ' ἐπὶ χθόνα Eur. 349.

Αἰθιοπίς: Αἰθιοπίδος γῆς Aesch. 300, 2. Eur. 228, 4. — cf. Soph. 797.

Αἰθίοψ: γυνή τις Αἰθίοψ Aesch. 329. Αἰθίοπα φωνὴν Aesch. 328. λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων Aesch. 192, 4. — cf. Eur. Ἀνδρομέδα.

αἶθοψ: Βακχίου φιλανθέμου Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς, ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Eur. 896, 3. ἴδε σοὶ βρομίου [αἴθο-

πα] φλεγμὸν λείβω Thesp. 4, 6 p. 833.

Αἴθοψ: Βακχίου φιλανθέμου Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους Eur. 896, 2.

αἴθριος: πάγου φανέντος αἰθρίου Soph. 153 3.

αἰθύσσειν Soph. 499.

αἰκίζω: κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν Mosch. 3 p. 813. τί τὴν ἄναυδον γαῖαν αἰκίζειν (ὑβρίζειν Il.) πλέον Mosch. 7, 2 p. 815.

αἷμα: κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων Aesch. 162, 4. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς Aesch. 183. σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου Aesch. 327. ὅταν τις αἵματος (σώματος Il.) μέλλῃ πέρι λέγειν Eur. 67. οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 7. Αἴσωνος υἱὸς Κρηθέως ἀφ' αἵματος adesp. 103. φίλων - χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος adesp. 384. μὴ πάντα παιδὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Aesch. 99, 23. αἷμα ταύρειον πιεῖν Soph. 663. ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς πράξας Soph. 731, 3. αἷμα γὰρ σόν, μῆτερ, ἀπενίψατο Eur. 71. αἷμα συγγενὲς φυγὼν Τυδεύς - ᾤκησεν Ἄργος Eur. 558, 2. πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Eur. 559. ἐμπλήσθητί μου πίνων κελαινὸν αἷμα Eur. 687, 2.

αἱματορρόφος: τίσις δ' ἄνωθεν ἐστιν αἱματορρόφος Soph. 677.

αἱματοσταγής: αἱματοσταγῆ κηλῖδα τέγγῃ Eur. 871.

αἱματῶ: αἱματῶσαι Soph. 897.

αἱματωπός: δράκοντος αἱματωπὸν ὄμμα Eur. 870.

αἱμόρρυτος: σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ' αἱμόρρυτοι φλέβες Aesch. 230.

αἱμός: αἱμοί Aesch. 9.

αἱμοσταγής: ὀμμάτων δ' ἄπο *αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω Eur. 384, 3.

αἱμύλος: αἱμύλος ἔρως Soph. 1015. οὔ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Eur. 715. αἱμύλη Eur. 1095.

Αἵμων — Eur. Ἀντιγόνη.

Αἰνέας: Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ Soph. 344.

Αἴνηθος Aesch. 408.

αἰνικτήρ: σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων Soph. 704, 2.

αἶνος: παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει Eur. 25. 333. ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι Eur. 321. παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων Eur. 508. ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε, ὡς τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος Mosch. 8 p. 815.

αἰνός: ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου Phryn. 6, 3 p. 721.

αἰνῶ: αἰνῶ Soph. 105. τούτου τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ ποτέ Eur. 583, 2. αἰνῶ· διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι Eur. 603. εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Soph. 328, 6. τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί Eur. 395, 2. μὴ τὰ κινδυνεύματα αἰνεῖτε Eur. 194, 3. γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι Αἰθιοπίδος γῆς Aesch. 300. χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 8. τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38 p. 739. οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα τὴν προστάταισι χρω-

μένην ἀναξίοις Theod. 15 p. 806. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν Aesch. 313, 2. δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ ζῶντι φθονῆσαι, κατθανόντα δ' αἰνέσαι Mimn. 1, 2 p. 829. αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Eur. 97, 2.

αἴξ: ψακαλοῦχοι μητέρες αἶγές τε Soph. 725, 2.

αἰολίζω: μηδ' αἰόλιζε ταῦτα Soph. 826.

Αἴολος: τοῦ δ' (Ἕλληνος) Αἴολος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος Eur. 14, 2. Αἴολε Eur. 17, 2. — cf. Eur. 488.

αἰόλος: αἰόλη Ach. 48 p. 757. ὦ μηχάνημα λυγκὸς αἰολώτερον adesp. 349.

αἰολόχρως: ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Eur. 593, 4.

αἰονῶ: ᾐόνησας Aesch. 425.

αἰπεινός: τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὤλενον Aesch. 284.

αἶπος: Βαρκαῖον αἶπος adesp. 468.

αἵρεσις: σὴ γὰρ ἦν τόθ' αἵρεσις Eur. 953, 35.

αἱρετός: ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος (al. εὐπορώτερος) Aesch. 401.

αἱρῶ: αἱρεῖς Eur. 802. αἱροῦντες ᾑρήμεσθα adesp. 576. † ἕλω Soph. 460. μή ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός Soph. 453. καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ· μ' εἰς Κύπριν τρέπων Eur. 331. θῆρ' ἑλεῖν πρόθυμος ὢν Eur. 495, 4. ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα Aesch. 182, 3. οὐ πώποτ' ἔργου μᾶλλον εἱλόμην λόγους Eur. 394. μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Eur. 360, 31. ἐκ δ' ἐμῶν λόγων ἑλοῦ τὰ βέλτιστα Eur. 1054, 2. ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις Aesch. 199, 4. αἱροῦντες ᾑρήμεσθα adesp. 576. εἰ γὰρ αἱρεθήσεται πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι Eur. 360, 39. ἤδη δὲ πολλῶν ᾑρέθην λόγων κριτὴς Eur. 812. κούρειον ᾑρέθη πόλει Soph. 122.

αἴρω: εὐαμερίαι προσιοῦσαι μολπᾶν θράσος *αἴρουσ' ἐπὶ χάρματα Eur. 773, 48. ἴθι χρυσοχάλιν' αἴρων πτέρυγας Eur. 307. μιᾷ ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 3. τίς ὠκύπους ἀνὴρ ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίσας Eur. 282, 17. (ἔλαφος) ἄρασα μύξας Soph. 86, 3. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται (αἱροῦνται ll.) μέγαν Eur. 50, 2. κρατῆρά τ' αἴρου adesp. 90, 3. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Eur. 754. οὐ πρέπει τύραννον - οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς Eur. 1050, 2. θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἴρεσθαι Neophr. 3, 5 p. 731. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινά Eur. 1040. βάσομαί τ' εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθείς (ἀερθείς cod.) Eur. 911, 3.

αἰσθάνομαι: εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Eur. 176, 5. πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ᾐσθάνου παρόντα με Eur. 622 (cf. add. p. XXV). ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκεν αἰσθέσθαι με δεῖ Eur. 953, 8.

αἴσθησις: ἐπὰν γὰρ ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τἀνιαρὰ φροῦδος αἴσθησις φθαρῇ Mosch. 7, 4 p. 815.

αἰσίως Eur. 747.

ἀιστῶ: κόρον ἀιστώσας πυρί Soph. 493.

αἶσχος: αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξί Eur. 493, 3. αἴσχη μέν, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ἂν εἰς φύγοι βροτῶν Soph. 619.

αἰσχρός: τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ Aesch. 186. αἰσχρὸν γὰρ οὐδὲν ὧν ὑφηγοῦνται θεοί Soph. 226, 4. τί δ' αἰσχρὸν ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Eur. 19. αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Eur. 461, 2. αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν Eur. 796, 2. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρόν Eur. 831. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ Eur. 863. οὐδὲν ἦν πάντῃ καλὸν οὐδ' αἰσχρόν adesp. 26, 3. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν adesp. 447. αἰσχρόν γ' ὅταν τις - ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529. ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Eur. 460. δειλὸν κεκλῆσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Eur. 829, 2. τὸ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὸν δεῖ γυναῖκ' ἀεὶ στέγειν Soph. 618, 2. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν (al. φαῦλον), οὐκ εἰσὶν θεοί Eur. 292, 7. ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει αἴσχρ' ἐστί Eur. 583, 2. τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα adesp. 357. τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέδημα προσίζει Eur. 910, 8. παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο Eur. 1027. χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε Soph. 840. φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον Soph. 186, 2. λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς Eur. 213, 2. ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401, 4. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν Eur. 362, 25. τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν Soph. 769. ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται, τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ Eur. 410, 3. οἳ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν ζητοῦσιν Eur. 659, 7. αἰσχύνεται ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν Eur. 1027, 3. ταὔτ' ἐποίησεν λαβὼν ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά adesp. 26, 4. <ἔμελλεν> αἰσχρὰ κερδανεῖν θεάματα adesp. 125. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν αἰσχίστης θεοῦ Eur. 248. αἰσχίστῳ (ἐχθίστῳ ll.) μόρῳ Neophr. 3 p. 731. λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων adesp. 154.

αἰσχρῶς: οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν adesp. 88. ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης ὁ Φοῖβος adesp. 418, 5.

αἰσχύνη: δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Eur. 684, 5. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 44. τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει adesp. 544. πτήσσουσαν αἰσχύναισιν Soph. 598, 9.

αἰσχύνω: χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα Eur. 362, 27. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι Eur. 452, 2. αἰσχύνεται ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν Eur. 1027, 2.

Αἴσων: Αἴσωνος υἱὸς Κρηθέως ἀφ' αἵματος adesp. 103.

αἰτία: θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς, ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ Aesch. 156.

αἴτιος: τί ποτε τοῦτο ταἴτιον Eur. 776, 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Eur. 632.

αἰτιῶμαι: τὸ ῥᾷστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς Eur. 254, 2.

Αἰτναῖος: Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πόνων Aesch. 233. κάνθαρος τῶν Αἰτναίων Soph. 165. Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις Carcin. 5, 6 p. 799.

Αἴτνη: ἡ τοσούσδ' Αἴτνη τρέφει κοχλίας Ach. 42 p. 757.

αἰτῶ: *αἰτῶ δ' αὐδὰν εὐτεκνίαν τε γάμοις Eur. 773, 71. χάριν δικαίαν - αἰτῶ σε ταύτην Eur. 953, 42. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Eur. 969, 2. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεοὺς Carcin. 4 p. 799. αἰτοῦ τί χρῄζεις ἕν Eur. 773, 2. τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην Soph. 759, 2.

Αἰτωλία: Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας Eur. 515, 3.

Αἰτωλίς: Αἰτωλίδος ἀγάλματα μητρός adesp. 126, 3.

Αἰτωλός: ὃς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος Eur. 530, 9. — cf. Antiph. 2 p. 792.

αἰχμή: *αἰχμὴ δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο Aesch. 99, 16. λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεός ἔν τε συλλόγοις Eur. 16.

αἰχμόδετος Soph. 44.

αἰών: οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους Eur. 30, 2. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία Eur. 239. 364, 2. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους Eur. 575, 3. ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς *αἰὼν βροτοῖς Eur. 813, 3. ἦν γάρ ποτ' αἰὼν κεῖνος Mosch. 6, 3 p. 813. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει adesp. 550. ἔσται γὰρ ἔσται κεῖνος αἰῶνος χρόνος Soph. 1027. ἀπέπνευσεν αἰῶνα Eur. 801.

ἀκάθαρτον Ach. 30 p. 754.

ἀκαιρία (ἀκληρία cod.) Soph. 898.

ἄκαιρος: τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Eur. 893, 3.

ἀκάμας: ἀκάμας τε χρόνος Eur. 594.

ἄκανθα: κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Soph. 651. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος Aesch. 275, 3. γραίας ἀκάνθης πάππος Soph. 784. ἐχίνου-δς-στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἰλίξας δέμας κεῖται Ion. 38, 4 p. 739.

ἀκανθώδης: ἀκανθώδη ῥάχιν Eur. 849.

Ἀκαρνάν: εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Soph. 249, 3.

ἄκαρπος: ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ Eur. 898, 8. σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν adesp. 393.

Ἄκαστος — Eur. 647.

ἄκατος: *ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας ἀνέμων τ' εὐαέσσιν ῥοθίοις Eur. 773, 35.

ἀκέραυνος: Καπανεύς μοι καταλείπεται - ἀκέραυνος Aesch. 17, 2.

Ἀκεσταῖος: ὄχοις Ἀκεσταίοισιν Soph. 611.

ἄκεστρον Soph. 439.

ἀκεσφόρος: θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον Astyd. 6 p. 780.

ἀκήρυκτον Soph. 240.

ἀκίνδυνος: τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ adesp. 547, 2.

ἀκινδύνως: ἐπ' ἀστράβης ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων adesp. 210.

ἀκίνητος: κινοῦσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν adesp. 361.

ἄκλεπτοι Soph. 628.

(ἀκληρία cf. ἀκαιρία.)

ἀκμαῖος: γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν Hippoth. 5 p. 828.

ἀκμή: ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη, ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά Theod. 18, 4 p. 807.

ἄκμων: οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι προστρέπεσθε ⟨καὶ⟩ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ Soph. 760, 3.

ἀκνίσωτος: ἀκνίσωτος οἶκος Aesch. 292.

ἀκόλαστος: ἀκόλαστον σῶμα Soph. 678. ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Eur. 201, 4. ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον μίσει Eur. 362, 22. ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα Eur. 976.

ἀκολουθία Soph. 899.

ἀκόμπαστος: ἀκόμπαστος λόγος Eur. 872. ἀκόμπαστος φάτις Eur. 873.

ἄκομπος: *ἄκομπ' ἀλοιδόρητά τε Soph. 768.

ἄκομψος: φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν Eur. 473.

ἀκονῶ: ἠκονημένῃ ἅρπῃ Sosith. 2. 18 p. 822. ἄδοξον, ἄκραν γλῶσσαν ἠκονημένον adesp. 423.

ἄκος: ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγίων ἄκος (ἄλγιον βάρος ll.) Eur. 1109, 6. πεσσοὺς κύβους τε τερπνὸν ἀργίας ἄκος Soph. 438, 4. ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων ἀκῶν (κακῶν ll.) Soph. 530, 5.

ἀκοσμία: οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι Soph. 762.

ἀκουή: τίς ὁ καινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκουάν Eur. 1132, 50.

ἀκοῦμαι: πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι (al. ἰᾶσθαι) Eur. 292, 2.

ἀκουσείων Soph. 900.

ἀκουσία: ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν Soph. 680.

ἀκούσιμος: ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679, 2.

ἀκουσίως: τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως adesp. 80, 2.

ἀκουστέος: κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κἄδικ' ἔστ'· *ἀκουστέα adesp. 437.

ἀκουστός: τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν Eur. 334, 4. ἄπελθ' ἄπελθε, παῖ· τάδ' οὐκ ἀκουστά ⟨σοι⟩ Soph. 330.

ἀκούω: καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι - σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 14 p. 811. βοᾷ τις, ὢ· ἀκούετ'; ἢ μάτην ἀλυκτῶ Soph. 58, 2. ἄκουε δ' ἀν' οὖς ἔχων Aesch. 126. ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Aesch. 293. ἄκουε σῖγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή Soph. 1014. δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα adesp. 436. ἀκούων ἰὴ κόπον Aesch. 132. ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος Soph. 280, 2. ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ νόῳ τ' ἀκούων (al. ὃς ταῦτ' ἀκούει) Crit. 1, 18 p. 771. δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς adesp. 119, 3.

δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν σαφές adesp. 119, 6. φιλεῖ - ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους Soph. 843, 4. ὃς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς *ἀκούσεται Crit. 1, 20 p. 771. ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων Eur. 781, 76. ἄκουσον Eur. 165. τοσαῦτ' ἀκούσας παῖς ἔμαρψεν ἡνίας Eur. 779, 5. τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα Eur. 1132, 17. ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι (al. ἀκούειν) ψακάδος εὑδούσῃ φρενί Soph. 579, 3. πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι Soph. 632, 2.

ἄκρα: ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Λάκμου τε (sc. Ἴναχος) Soph. 249. οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Eur. 230.

ἄκραντος: ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός adesp. 414.

ἀκρατής: ἀκρατές Eur. 40. Ἀΐδου τραπεζεύς, ἀκρατέα νηδὺν ἔχων Aristiae 3, 2 p. 727.

ἄκρατος: ἡ - Κύπρις - ἔστιν μὲν Ἅιδης - ἔστι δ' ἵμερος ἄκρατος Soph. 855, 5.

ἀκριβής: ἀκριβές Eur. 803. ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σταθμὸν βίου adesp. 287. οὐ τοῦτο τἀκριβέστατον, ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοὐρθόν Eur. 206, 3.

ἀκριβῶς: καὶ πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον - ζῶσιν Eur. 684, 4.

ἀκρίζων Eur. 570.

Ἀκρίσιος: ἀρχὴν δὲ τῶνδε - Ἀκρίσιος εἴληχεν Eur. 1132, 4. τῆσδε κοίρανον χθονὸς Ἀργείας Ἀκρίσιον Eur. 1132, 62. — cf. Soph. 348 et Eur. Σθενέβοια.

ἄκριτος: ἄκριτός τ' ἄστρων ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Eur. 593, 4.

ἀκροθινιάζομαι: ὁπλάς τ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι Dionys. 1, 3 p. 793.

ἀκροθίνιον: ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια Aesch. 184.

Ἀκροκόρινθος: περίκλυστον - Ἀκροκόρινθον, ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας Eur. 1084.

ἄκρος: θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον Aesch. 352. ἀλλ' ἄκρας (μακρᾶς l.) εὐηθίας ἅπτοιτ' ἂν ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904. κρατὸς ἐξ ἄκρου adesp. 114, 2. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Eur. 169. ἄδοξον, ἄκραν γλῶσσαν ἠκονημένον adesp. 423. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169, 2. ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ adesp. 547, 5. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Eur. 703. οὔτοι ποθ' ἥξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου Soph. 365. πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου Chaer. 12, 2 p. 785. εἰς ἄκρους πόδας adesp. 114, 3.

ἀκρότητος: μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα adesp. 93.

ἀκρουχεῖ Soph. 288.

ἀκροφύσιον Soph. 901.

ἀκταίνω: οὐκέτ' ἀκταίνω Aesch. 454. ἀκταῖνον μένος adesp. 147.

Ἀκταίων: Ἀκταίωνα Aesch. 241. — cf. Aesch. 245.

ἀκτή: ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον, Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου Eur. 892, 2.

ἀκτή: Σαρπηδὼν ἀκτή Soph. 43. Νίσῳ δὲ τὴν ὅμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς Soph. 872, 6. Βοιω-

τίας ἀκτῆς Ion. 18, 2 p. 735. ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν Aesch. 30, 2. τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω adesp. 144. ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον ἁλιαίετον Eur. 636, 2. *ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς λιποῦσα λίμνης Soph. 480. ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς Soph. 872, 2.

ἀκτηρίς Ach. 21 p. 751.

ἀκτίς: ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη adesp. 130, 3.

Ἀκτίτης: Ἀκτίτης λίθος Soph. 65. Ἀκτίτου πέτρα adesp. 467.

Ἄκτωρ — Eur. Φιλοκτήτης.

ἀκύματος: ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ adesp. 336.

ἀκύμων: ἀλλ' ἦν ἀκύμων - γῆ Mosch. 6, 13 p. 814.

ἄκων: ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔτις ἀνθρώπων κακός Soph. 604. φιλεῖ - ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους Soph. 843, 4. ἄκων κτενῶ σε, τέκνον adesp. 73. ἄκων μέν, ὡς Ζεὺς οἶδεν adesp. 132.

ἀλαβαστροφόρος Aesch. 409.

ἀλαζών: φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα adesp. 271.

ἀλαλάζω: ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει Aesch. 57, 7. οἳ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν, ἐν δ' ἐκίρνατο οἶνος adesp. 418, 3. ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς, ἃς ἥδε βοῶσ' ἀλαλαζομένη γυμνὴ χαλκέοις ἤμα δρεπάνοις Soph. 491, 6.

ἀλαλίαν Soph. 211.

ἀλάστορος: πρευμενὴς ἀλάστορος Aesch. 92. μέγαν ἀλάστορον Aesch. 294.

ἀλάστωρ: ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησεν κτανεῖν Eur. 513. οὔ σοι παραινῶ μηχανωμένῃ κακὰ ἐχθροῖσι, σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα Eur. 874, 2.

ἀλγεινός: εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε - ἔσεσθαι Dionys. 2 p. 793. ἔχει μὲν ἀλγείν', οἶδα Soph. 237. ἀλγεινά, Πρόκνη, δῆλον Soph. 526. ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος Eur. 493. ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἦν παρὸν θέσθαι καλῶς αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324.

ἀλγηδών: παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσιν τίκτω Eur. 908, 2. ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν Eur. 573, 3.

ἄλγημα: τἀκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα Eur. 507, 2.

(ἄλγιον cf. ἄλγος.)

ἄλγιστος cf. ἀλγεινός.

ἄλγος: ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ Aesch. 255, 3. οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ζόη Soph. 512. ἐμοὶ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀλγέων ἄκος (ἄλγιον βάρος Il.) Eur. 1109, 6.

ἀλγύνω: ἄνευ τύχης - πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς Eur. 668, 2. ἐκάνετε τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοί, τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα μουσᾶν Eur. 588, 3. ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται Eur. 285, 7. ἐν δ' ἀλγύνεται φρονῶν Eur. 285, 13. φθόνος - κακοῖς τε χαίρει κἀγαθοῖς ἀλγύνεται Hippoth. 2, 2 p. 827.

ἀλγῶ: ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής, ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ Eur. 285, 7. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει adesp. 385. γί-

γνωσκε τἀνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Eur. 418, 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει Eur. 1039. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς Eur. 33. τὸ δὲ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Eur. 46, 2.

ἀλεκτορίς adesp. 585.

ἄλεκτρος: ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσ' ἄλεκτρος ἀνδρός Eur. 1132, 57.

ἀλέκτωρ: ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερόν Phryn. 17 p. 724. οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην Soph. 767. ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων Ion. 39 p. 740. σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ Ion. 45 p. 741.

ἀλεξαίθριον Soph. 113.

Ἀλέξανδρος: ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν Eur. 1109, 7.

ἀλεός Aesch. 410.

Ἄλεος: Αὔγη - Ἀλέου παῖς Eur. 696, 4.

ἀλεύσω Soph. 902.

ἀλήθεια: ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει Soph. 326, 2. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη Aesch. 176. τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ Soph. 83, 3. τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Eur. 289, 2. Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο, Ἑλλην' ἔτικτεν Eur. 481. ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Eur. 591, 4. ⟨οὐ⟩ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει Astyd. 1 p. 778. σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι adesp. 507, 2. ψευδεῖ τυφλώσας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Crit. 1, 26 p. 771. εἷς ταῖς ἀληθείαισιν, εἷς ἐστιν θεός Soph. 1025.

ἀληθεύω: χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ Eur. 441.

ἀληθής: καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία Eur. 737. τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου Soph. 869. ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα, ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Eur. 75. ἄληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ Eur. 885. λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλῇ ποτε Soph. 529. λόγοι ψευδεῖς - νικῷεν ἂν τἀληθές Eur. 206, 3. λογίζομαι τἀληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Eur. 812, 5. τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν Eur. 1132, 41. εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω Agath. 12 p. 766. τἀληθὲς γὰρ ἀσφαλὲς φράσαι adesp. 30. καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἄν, εἰ βούλοιο σύ, τἀληθές adesp. 515, 2. τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035, 2. εἰς ἀληθῆ (?) δώματα Soph. 524, 10. εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν Soph. 855, 14. δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Eur. 313. ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Eur. 396, 3. γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων Eur. 440, 2. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ Eur. 1036, 2. κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ Eur. 1132, 42. εὐτρόχοισι στόμασι τἀληθέστατα κλέπτουσιν Eur. 439, 3.

Ἀλθαία: Οἰνεύς δ' - Ἀλθαίαν γαμεῖ Λήδας ὅμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον Eur. 515, 4.

ἀλιαίετος: ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον ἀλιαίετον Eur. 636, 3.

ἀλίαστον Eur. 1123.

ἀλιβάπτοις Ach. 54 p. 758.

ἀλίβας Soph. 903.

ἁλιεύς: ἁλιεὺς πληγεὶς Soph. 111.

ἄλιμος: ὄτοβος ἄλιμος adesp. 247.

ἀλίνουσιν Soph. 904.

ἅλιος: ἁλίας στραβήλου τῆσδε Soph. 301. κατὰ βένθος ἅλιον Eur. 304, 2.

Ἅλιος: λέχεά θ' Ἁλίου Eur. 781, 69. — cf. Ἥλιος.

ἅλις: χρημάτων ὄντων ἅλις Eur. 407, 2. ἅλις, ὦ βιοτά Eur. 791. ἅλις ἐγὼ δυστυχῶν adesp. 76.

ἁλίσκομαι: ἐν τοῖσιν αὑτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται Soph. 846, 3. τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Eur. 434, 3. τάφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Eur. 811. δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἁλίσκεται Eur. 835, 3. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα Aesch. 139, 5. ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχύς Ach. 34 p. 755. ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ δικτύοις ἁλώσομαι adesp. 300. κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων Eur. 918, 5.

ἀλιτήριος: ὅ τ' ἀλιτήριος καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλὴς θέρμος Lycophr. 2, 3 p. 817.

ἀλιτρία Soph. 45.

ἀλκάθω Soph. 905. ἀλκαθεῖν Aesch. 411.

ἀλκή: δεινὴ μὲν ἀλκὴ (al. πολλαὶ μὲν ὀργαὶ) κυμάτων θαλασσίων Eur. 1059. οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπεὶς - ἐπιλάθεται ἀλκᾶς Ion. 53 p. 743. μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ adesp. 413, 2. ἐσθλοὶ - εἰς ἀλκὴν δορός Eur. 298, 3. ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει ἀλκήν adesp. 298, 2.

Ἄλκηστις — Phryn. 3 p. 720.

ἄλκιμος: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον - μυρίου στρατεύματος Eur. 243. ὑπερφέροντες *ἀλκίμῳ σθένει Aesch. 99, 18. τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα adesp. 295. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος Eur. 1109. παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους Dicaeog. 2, 2 p. 775.

Ἀλκμέων — Soph. 199.

Ἀλκμήνη: ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος Eur. 673.

ἀλκτήριον: πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη ἀλκτήρια τύχης Eur. 697, 2.

ἀλκυών: ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσας κύμασιν στωμύλλετε Eur. 856.

ἀλλά: A) a) τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα Aesch. 139, 4. οὔτ' ἄροτρον οὔτε - τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι γύαι φέρουσι βίοτον Aesch. 196, 4. οὐ γὰρ δράκων ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνῴκισεν - ἔκφυσιν Aesch. 252. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ Aesch. 394. ἐγῷδ' ὃ φεύγεις· οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς, ἀλλ' ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστί Soph. 141, 4. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν Soph. 328, 7. οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον, ἀλλ' ὃ μὲν Νηρηίδος τέκνον

Soph. 503. φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι Soph. 701, 2. οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο, ἀλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει Soph. 718, 3. οὐ κόσμος, οὔκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι Soph. 762. στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ, ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται Soph. 787, 5. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἢν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις Soph. 1019, 9. οὐ χρυσόμορφος οὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον - ἀλλ' ὁλοσχερὴς ἀνήρ Soph. 1026, 4. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο, ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ μεγάλα βουλεύοντες εὖ Eur. 16, 3. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά, ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις Eur. 21, 4. τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι Eur. 57, 2. ἀλλ' οὐ τοῦτο τἀκριβέστατον, ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοὐρθὸν Eur. 206, 4. οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥᾴθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ, ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Eur. 237, 3. οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν εὔκλειαν εἰσεκτήσατ', ἀλλὰ χρὴ πονεῖν Eur. 238, 2. οὐ τῶν κακούργων οἶκτος ἀλλὰ (?) τῆς δίκης Eur. 270. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών - ἀλλ' οὑντυγχάνων τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ, πράσσει καλῶς Eur. 287, 2. μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας - ἀλλ' ὡς τάχιστα Eur. 317, 5. γυνὴ γὰρ - οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους Eur. 318, 2. καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς, ἀλλ' ὑπείκει Eur. 431, 5. κοὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα Eur. 484. οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν Eur. 491, 5. οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν (sc. ἐξαρκέσειεν)· ἀλλ' ἡ Δίκη ἐνταῦθά πού 'στιν ἐγγύς Eur. 506, 7. δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν, ἀλλ' ἄπεισι κἂν παρῶσ' ὅμως Eur. 519, 2. οὐ δῆκταί πως κύνες οἱ θεοί, ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ διὰ σκότου βλέπει Eur. 555, 2. τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις Eur. 659, 3. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός. ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ 'τῷ Κορινθίῳ ξένῳ' Eur. 664, 2. βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι Eur. 670, 2. ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον Eur. 688. κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ καὶ στολὴν ἰδόντι λαμπρός Eur. 688, 3. οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεὼν ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν Eur. 880, 2. οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν .. ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς Eur. 909, 6. μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν, ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων Eur. 910, 5. οὔκ· ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἅιδης μ' ἐδέξατο Eur. 936. μηδ' ἢν τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν· ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε Eur. 963, 4. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε - παίσει - ἀλλὰ σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ στείχουσα μάρψει τοὺς κακοὺς Eur. 979, 3. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός Eur. 1064, 7. τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Aristarch. 4 p. 729.

οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπεὶς - ἐπιλάθεται ἀλκᾶς, ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται Ion. 53, 2 p. 743. οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργοῦται πόλις, ἀλλὰ - βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 2 p. 745. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Chaer. 3 p. 783. οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν, ἀλλ' ἔστι σεμνός Chaer. 36, 3 p. 790. οὐκ εὐθὺς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους Theod. 8, 2 p. 804. οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν, ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη Theod. 18, 3 p. 807. οὐ μὴν ἀρότροις ἀγκύλοις ἐτέμνετο - ἀλλ' ἦν ἀκύμων - γῆ Mosch. 6, 13 p. 814. οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος, ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν Hippoth. 3, 2 p. 828. οὐδὲν ἦν πάντῃ καλὸν οὐδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ ταὔτ' ἐποίησεν λαβὼν ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά adesp. 26, 3. οὐ κατ' εὔνοιαν φρενῶν μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματ', ἀλλ' ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανεστέρας adesp. 82, 2. οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν adesp. 88. οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ adesp. 363. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας - ἀλλὰ θνητὸν (?) adesp. 405, 2. θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται, ἀλλ' ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός adesp. 448, 2. νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός, ἀλλὰ γάρ' οἶδα adesp. 482, 2. οὐ γάρ τις - νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται, ἀλλ' - ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι - ἐπήλατο adesp. 486, 3. οὐ δεσπόζεται μοῖρ' - ἀλλ' αὐτὴ κρατεῖ adesp. 503, 2. τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν - οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ', ἀλλὰ δεῖ βίου adesp. 546, 12.

b) ἀλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837, 2. ἤ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Soph. 855, 2. Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς χαράσσει Eur. 431, 2. τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν - ἀλλὰ μυρίαι τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον Eur. 454, 2. οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Eur. 542, 2. οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα - μόνον τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει, ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει Eur. 642, 3. οὐχ ἑσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας Eur. 1006.

B) a) κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22, 2. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος Soph. 854. καίπερ γέρων ὤν· ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὠ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239. Ῥαδάμανθυν, ὅς περ ἄφθιτος παίδων ἐμῶν· ἀλλ' οὐκ ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόας ἔχει Aesch. 99, 13. δοκῶ μέν, οὐδείς· ἀλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ Soph. 82. ἀλλ' ὅμως οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους Eur. 30. πενία δὲ δύστηνον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 3. ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ νικᾷ, σοφὸς μέν, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω

τῶν λόγων Eur. 206, 5. καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου - ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν Eur. 316, 5. δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων - δεινὰ δ' ἄλλα μυρία, ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν Eur. 1059, 4. ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω adesp. 5. σοφὴ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχής adesp. 124. ὅρκοισι γάρ - γυνὴ φεύγει - ὠδῖνα παίδων· ἀλλ' ἐπὰν λήξῃ κακοῦ, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται Soph. 846, 2. ἦ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος· ἀλλὰ ποικιλίᾳ πραπίδων δεινὰ μὲν φῦλα πόντου - δάμναται Eur. 27. Δίκα τοι Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν Eur. 223.

b) ἀλγεινά, Πρόκνη, δῆλον· ἀλλ' ὅμως χρεὼν τὰ θεῖα - εὐπετῶς φέρειν Soph. 526. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην Soph. 861, 2. οἶδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών Eur. 44. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς· ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῷεν ἂν τἀληθές· ἀλλ' οὐ τοῦτο τἀκριβέστατον Eur. 206, 3. νόσοι δὲ θνητῶν αἱ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἱ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτάς Eur. 292, 5. πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν Eur. 422. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται Eur. 552, 3. πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ᾐσθάνου παρόντα με Eur. 622. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε Eur. 708 ⟨Α.⟩ μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς; ⟨Β.⟩ ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις Ach. 9, 2 p. 748. ⟨ΑΛΦ.⟩ μητέρα δὲ τὴν σὴν οὔτις ἐστύγει βροτῶν; ⟨ΑΛΚ.⟩. . ἀλλὰ διαλαβόντα χρὴ σκοπεῖν Theod. 2, 2 p. 801. παρακελεύομαι δὲ σοὶ τεθηγμένῳ νῦν· ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος τὰ πάντ' ἀμαυροῖ Theod. 9, 3 p. 804. κόλαζε κρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος Demon. 2 p. 827. φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ adesp. 411.

C) ἀλλ' ⟨εἶ⟩ ὃ μέν τις - ἐκπεραινέτω Aesch. 78. ἀλλ' εἴπερ εἶ γενναῖος - σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν Soph. 100. ἀλλ' ἴθι χαίρων Soph. 278. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ Eur. 188. ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρα Eur. 362, 32. ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε Eur. 609, 3. ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους Eur. 773, 10. ἀλλὰ σῖγ' ἔστω λεὼς Eur. 773, 75. ἀλλ' ἔσιθ' ἐς οἶκον Eur. 781, 49. ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος Eur. 1064. ἀλλ' εἶα, Λυδαὶ ψάλτριαι - τὸν ξένον κοσμήσατε Ion. 22 p. 736. ἀλλὰ πῖθι Πακτωλοῦ ῥοὰς Ion. 27 p. 737. ἀλλ' ὦ τάλαν Θυέστα, καρτέρει Theod. 9 p. 804. ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε adesp. 90. ἀλλ' ἔπου χώρας τρόποις adesp. 435. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα ⟨ἃ⟩ καὶ μάχοιτο Eur. 360, 25. ἀλλά σ' αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί adesp. 217. ἀλλ' ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον Soph. 200. ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα Eur. 471. ἀλλ' ὦ φίλιπποι Τρῶες Eur. 935. ἀλλ' ὦ θυρέτρων τῶνδε κωμῆται θεοί Ion. 37 p. 739.

D) ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100. ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος Aesch. 175. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῆς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ Aesch.

316. ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνῄσκει τις Aesch. 362. ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς μῆκος χρόνου Soph. 59. ἀλλ' ἀξίως ἔλεξας οὐδὲ μὲν πικρῶς Soph. 101. ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔρριψεν Soph. 140. ἀλλ' εἰς θεοὺς ὁρῶντα, κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 2. ἀλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Soph. 513. ἀλλὰ πολλάκις ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν Soph. 524. ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις Soph. 534. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Soph. 623. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λῷστος ἰατρὸς νόσων Soph. 636. ἀλλ' οὑμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται Soph. 787. ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας Soph. 836, 2. ἀλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837. ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Eur. 23. ἀλλ' οὐδὲν ηὑγένεια πρὸς τὰ χρήματα Eur. 95. ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Eur. 98. ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101. ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων Eur. 133. πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους; ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις Eur. 139, 2. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς Eur. 255, 4. ἀλλά σοι λέξαι θέλω, εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί Eur. 292, 6. ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως Eur. 388. ἀλλ' εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιθανά, νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον Eur. 396. ἀλλ' ἦμαρ ⟨ἕν⟩ τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Eur. 549. ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Eur. 560. ἀλλ' εἶμι Eur. 781, 57. ἀλλ' οὔποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806. ἀλλ' ἥδε μ' ἐξέσωσεν, ἥδε μοι τροφός Eur. 866. ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα Eur. 877. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ Eur. 883. *ἀλλ' ἄκρας εὐηθίας ἅπτοιτ' ἂν ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904. ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως ἄφρων ἐγὼ οὖσα Eur. 953, 9. ἀλλ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν χρηστός, ἠπόρηκε δέ Eur. 953, 19. ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος Eur. 970. ἀλλὰ κυλίκιον ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε Lycophr. 2 p. 817. ἀλλ' ἔστι, κεἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ, Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Eur. 991. ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον - οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς Eur. 1050. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα Eur. 1052, 5. ἀλλ' ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου - τέχνας Ion. 38 p. 739. ἀλλ' ὡς τάχιστα - δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν κοινόν τε χρὴ κρατῆρα Ach. 14 p. 749. ἀλλ' ἡνίκ' ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν, Ἅιδης ποθεῖται Lycophr. 5 p. 818. ἀλλ' ἓν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε adesp. 367. ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνος δείξει adesp. 512.

E) ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἂν Soph. 833. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως ⟨δ'⟩ ἴσως ἔπραξας Eur. 97.

ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί Eur. 445. ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ διὰ σκότου βλέπει Eur. 555, 2. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει Eur. 572, 4. ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ † μαθήσῃ κλύων Eur. 797, 3. ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία γυνή Eur. 867. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς - στείχοντα Eur. 1132, 61. ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς Eur. 573. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς - βαίνουσι Eur. 773, 59. — ἀλλ' ὅμως cf. ὅμως.

— ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι Aesch. 198. ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυὴς Aesch. 227. ἀλλὰ ναυβάτην φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός Aesch. 263. ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων Aesch. 366. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως Soph. 165. ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα <καὶ> πεφαργμένον Soph. 393. ἀλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβῇ adesp. 375.

ἀλλάσσω: πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' ἡμέραν adesp. 7, 3. ἀλλάχθητε Soph. 906.

ἀλληλοκτόνος: βοραὶ δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους παρεῖχον αὐτοῖς δαῖτας Mosch. 6, 14 p. 814.

ἀλλήλων Eur. 1124. τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Eur. 346, 4. ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Eur. 484, 3. ἀλλήλων χρόα σφάξειαν adesp. 458, 14. δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους Patrocl. 1, 4 p. 830.

ἄλλοθεν: λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν, αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν Eur. 360, 7. εἴτε δὲ Μυσὸς <γεγὼς> ἦν εἴτε κἄλλοθέν ποθεν Eur. 704, 2.

ἀλλοιῶ: χρόνος τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον Mosch. 6, 19 p. 814.

ἄλλος: A) a) Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἡσσόνως ὕβριζ' ὑβρισμοὺς Aesch. 179. οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eur. 358, 3. ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως Eur. 388. προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει Eur. 774, 3. σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω Ach. 37, 3 p. 755. γραμμαὶ δύο, ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία Eur. 382, 6. οὔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Eur. 446, 4. ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας, ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα Chaer. 14, 7 p. 786. ἄλλη συνωρίς adesp. 198. κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικός Soph. 187, 2. οὔτ' ἄλλο φῖτυ πρῷον Soph. 803. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος Eur. 25, 2. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος Eur. 170. οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320, 2. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες Eur. 429. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ Eur. 509. ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων Eur. 566. οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί Eur. 731. μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος Eur. 800. οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις Eur. 1079.

ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκήσῃ πόλιν Eur. 360, 11. ὃ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Eur. 914, 2. ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα Chaer. 14, 8 p. 786. ὃ μὲν - τῷ δὲ - ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας Eur. 659, 5. ἄλλον εἰς τόπον Aesch. 304, 9. ἄλλον βροτὸν Eur. 806. εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα Theod. 10, 3 p. 805. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 5. πόλιν οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν Eur. 360, 6. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Eur. 984. οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσθῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297, 2. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι Aesch. 75. κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22, 2. σκαιὸν τὸ πλουτεῖν ἄλλο μηδὲν εἰδέναι Eur. 1069, 2. σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος adesp. 365. ἄρξουσιν ἄλλοι Eur. 360, 42. δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία Eur. 1059, 3. κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα Ach. 7 p. 748. οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα Aesch. 139, 4. οὔτ' ἄλλων ὕπερ νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό ⟨τι⟩ Eur. 165, 5. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων Eur. 1086. εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ Ion. 38, 3 p. 739. ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρώμεν Eur. 892, 5. (cf. ἄλλως.) — ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Eur. 188, 5. τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ adesp. 353, 2. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδ' ἀπωθοῦνται ψόγον adesp. 105. πέπων ἐρινὸς - ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ Soph. 182, 2. συμμάχους ἄλλους Eur. 345. 3. ἄλλους μυρίους ἐφημέρους Neophr. 3, 4 p. 731. θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς Eur. 964, 4. — τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄλλο (?) ἀβρατεὺς ὃν σθένει Aesch. 60.

b) καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον ὄψει διαθρῶν adesp. 26. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις Eur. 360, 8. πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα Soph. 328, 5. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ Eur. 299. πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν, τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην adesp. 506, 2. οὐδὲ τῶν ἄλλων. βροτῶν τὸν ἄδικον Eur. 979, 2. ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία Eur. 58, 2. τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά Soph. 753, 4. κἂν φαῦλος ᾖ τἄλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 3. τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Eur. 250, 2. τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Eur. 346, 4. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε Eur. 468. τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Eur. 603, 5. πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι Eur. 641. τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή Eur. 953, 11. οἶκον στεγανὸν ἐξηυρήκαμεν - σπείρειν τε γῆν τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἡμεῖς ὀνόμασιν γιγνώσκομεν adesp. 115, 4.

B) οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλα-

στεν ἄλλου Soph. 532, 3. <κοῦφον> πόδ' ἄλλος ἄλλοσ' εἴχομεν φυγῇ Eur. 495, 33. ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Eur. 560. ἄλλου λέγει ἄμεινον ἄλλος Aristarch. 1, 4. 5 p. 728. ἄλλος γυναικὸς κόσμος, ἄλλος ἀρσένων adesp. 443. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Eur. 742. διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου μορφὴν ἑτέραν ἀπέδειξεν Eur. 839, 13. ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ Eur. 962. ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 10. στρέφει δ' ἄλλους ἄλλως εἰς ἁμέραν Eur. 152, 3.

ἄλλοσε: <κοῦφον> πόδ' ἄλλος ἄλλοσ' εἴχομεν φυγῇ Eur. 495, 33.

ἄλλοτε: ἑξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, *ἄλλοθ' ὕστερον adesp. 493, 3.

ἀλλότριος: τἀλλότρια .. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Eur. 894.

ἀλλοτριοφάγος: μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι Soph. 306.

ἄλλως: στρέφει δ' ἄλλους ἄλλως εἰς ἁμέραν Eur. 152, 3. ἄλλως (al. ἄλλων) δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή Eur. 544. ῥῆσις βραχεῖα - πρέπει ἄλλως τε καὶ κόρῃ τε κἀργείᾳ γένος Soph. 61, 3. — ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα - μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Eur. 360, 27. μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος Eur. 1061.

ἅλμη: δένδρη, πετεινά, θῆρας οὓς θ' ἅλμη τρέφει Eur. 484, 5. τετραέλικτον ἅλμαν adesp. 266.

ἄλογος: ἄλογα Soph. 241.

ἄλογχος: ἀπείρονα στρατὸν ἀνθέων *ἄλογχον Chaer. 10, 2 p. 784.

ἀλοιδόρητος: ἄκομπ' ἀλοιδόρητά τε ἐρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλα Soph. 768.

ἀλοιμός: Μαριεὺς ἀλοιμός Soph. 66.

Ἀλούσιοι Soph. 907.

ἄλουτος: ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Eur. 786, 2.

ἄλοχος: πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς †κακίων ἄλοχος Eur. 546. τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κεδνῆς Eur. 543, 4. ὅθεν περ Ἕκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην Aesch. 267, 2. ἄγου δέ μ', ὦ ξεῖν', εἴτε πρόσπολον θέλεις εἴτ' ἄλοχον εἴτε δρωίδα Eur. 132, 2. ἡδὺ δ', ἣν κακὸν πάθῃ τι, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Eur. 909, 10. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Eur. 1063, 3. ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις Theod. 13 p. 805. ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων (ἀνδρῶν ll.) εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eur. 215, 2.

ἀλοῶ: κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν ἠλοῆσαι (?) Soph. 19, 2.

ἅλς: θινὸς ἐμβολὰς ἁλός Aesch. 321. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός Eur. 145, 2. χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός Ach. 27, 3 p. 753. ἅλα πορφυρέην Eur. 882.

ἄλσος: Τμωλίαν θεὸν δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν Diog. Ath. 1, 8 p. 777. λειμῶνας ποίμνιά τ' ἄλση Eur. 740, 5.

ἀλυκτῶ: ἀκούετ'; ἢ μάτην ἀλυκτῶ (ὑλακτῶ ll.) Soph. 58, 2.

ἄλυπος: σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν (al. τροφὴν ἐνοικεῖν) Eur. 714, 3.

ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων Eur. 897, 5. πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε ηὗρον ἄνθος ἀνίας Soph. 174.

Ἅλυς: ποταμῷ παροίκους Ἅλυϊ Diog. Ath. 1, 7 p. 777.

ἀλύσκω: κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον Phryn. 6, 2 p. 721.

ἄλυτος: ἄλυτον Soph. 665.

ἄλυχνος: κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος Eur. 421.

ἀλύω: τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἔρως μᾶλλον πιέζει Eur. 665. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν *ἀλύειν Eur. 908, 8.

ἀλφάνω: πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326, 2.

Ἀλφειός: ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς Eur. 14, 3.

Ἀλφεσίβοιαν Soph. 796.

ἀλῶ: ἣν μὴ καθάρῃς κἀλέσῃς, οὐ μὴ φάγῃς adesp. 134.

ἀλωπεκίαι (?) Soph. 386.

ἀλωπός Soph. 242. 271.

ἁλώσιμος: γνῶναι τὸν ἐχθρὸν ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Eur. 743, 2.

ἅμα: οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας, οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλὰ θνητὸν ἅμα (?) ψυχαῖς adesp. 405, 2. χρόνος ἅμα κραταιᾷ χρημοσύνᾳ βίου πόλλ' ἀνευρίσκει adesp. 509. ἔσθει μὲν - πίνει δ' ἅμα (al. ἕνα) καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον Sosith. 2, 7 p. 822. φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα. Eur. 898, 12. τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας Soph. 103, 3. πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα Soph. 785. ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἅμα Eur. 235. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Eur. 246. θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα Diog. Ath. 1, 5 p. 776. μακάριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carcin. 4, 2 p. 799.

ἀμαθής: ῥώμη δέ τ' ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Eur. 732. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές Eur. 553, 2. συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ (κέμμανῆ Il.) Eur. 552, 2.

ἀμαθία: ὡς δυσπάλαιστον ἀμαθία κακόν Soph. 838. ἀμαθία πλεῖστον κακόν Eur. 200, 4. ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἅμα Eur. 235. ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος Eur. 163. γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν Chaer. 15 p. 787. ἐν τοῖς κακοῖσι δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα κὠξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει adesp. 524, 2.

ἄμαλα Aesch. 214.

ἀμαλάπτω: ἠμάλαψε Soph. 427.

ἄμαλλαι Soph. 550.

ἀμάρακος: ἕρσῃ δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος Chaer. 14, 16 p. 786.

ἁμαρτάνω: τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις Eur. 1031. ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος Aesch. 391. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Eur. 576. ἵν' εἰδῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει adesp. 296, 4. αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες (al. ὅταν σφάλωμεν) οὐ γιγνώσκομεν Eur. 1042, 2. φυλάσσεται φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Soph. 431, 3. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποεῖ adesp. 319. ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκεν αἰσθέσθαι με δεῖ Eur. 953, 8. τέχνης γὰρ

οὐχ ἥμαρτες adesp. 267. τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε Aesch. 180, 3 et Soph. 140, 2. ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά adesp. 120, 3. ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔτις ἀνθρώπων κακός Soph. 604. τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας Eur. 543, 3.

ἁμαρτία: τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας (al. τιμωρίας) Eur. 151, 2. τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 4. ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν Soph. 193, 3. Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Eur. 506, 5. τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν Chaer. 31 p. 790.

ἁμαρτῶ: ἁμαρτεῖν Eur. 680.

ἀμαυρῶ: χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει Soph. 868. ὁ μυρίος χρόνος τὰ πάντ' ἀμαυροῖ χὐπὸ χεῖρα λαμβάνει Theod. 9, 4 p. 804. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν κἀποκρύπτεσθαι κακά Eur. 416, 2.

ἀμβλύνω: ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς - ἐν τάχει - ἀμβλύνεται Soph. 808, 2.

ἀμβλύς: νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκὼς κακῶν Eur. 821, 5.

ἀμβλύσκει (?) Soph. 128.

ἀμβλυωπός Eur. 1096.

ἄμβωνες Aesch. 103. 231.

ἀμείβω: ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν Aesch. 173, 3. γυνὴ θεῷ μειχθεῖσα παρθένον σέβας ἤμειψα Aesch. 99, 6. ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν Chaer. 17 p. 787. ὅταν - πατὴρ πύλας ἀμείψῃ Eur. 773, 16. τὸ χρύσεον δὲ τᾶς Δίκας δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται Soph. 11, 2. ἀμείβεται Eur. 156.

ἄμεικτος: φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Eur. 425, 3. ὅστις δ' *ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας Eur. 500.

ἀμείνων: ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν Soph. 738. ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Eur. 494, 3. εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα θνητοῖσιν εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571, 2. Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον Ion. 24, 3 p. 736. ἄμεινον(?)-εὐσεβεῖν θεοὺς adesp. 350, 2.—(cf. ἄριστος.) — ὁ δ' οὐ δίκαιος κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Eur. 336, 3. λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες (ἀμεινόνων?) ἥσσους γεγῶτες Eur. 301, 3. πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Eur. 511, 2. γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων Eur. 291, 2. αἳ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων Eur. 499, 3. πρῶτος γέγραπται τῶν τ' ἀμεινόνων (τῶν κακιόνων ll.) κρατεῖ Eur. 378, 2. νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας Eur. 644, 2. ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν τῶν ἀμεινόνων βορά Mosch. 6, 17 p. 814. οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας αὑτοῦ πρίασθαι βούλεται Eur. 689. μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 4.—εἰ δ' ἄλλου λέγει ἄμεινον ἄλλος, τῷ λέγειν ὑπερφέρει Aristarch. 1, 5 p. 728.

ἀμελία: τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ Eur. 187, 2.

ἀμελῶ: ἀμελεῖς ὢν <σε φροντίζειν ἐχρῆν> Eur. 185. ὅστις νέος ὢν μουσῶν ἀμελεῖ Eur. 1028. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμὼ Eur. 208.

ἀμεμφία: τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν Soph. 261.

ἀμέρα: μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἀμέρα τοὺς πάντας Soph. 532, 2. στρέφει δ' ἄλλους ἄλλως εἰς ἀμέραν Eur. 152, 3.

† ἀμερῶν Soph. 340.

ἀμέτρητος: ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν Ὠκεανοῦ κόρα Eur. 781, 70.

ἀμηνίτως Ach. 15 p. 750.

ἀμήχανος: δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος Ion. 38, 5 p. 739. ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον Aesch. 375. <θεοὺς δὲ> καὶ λαθεῖν ἀμήχανον adesp. 431. μισῶ πολίτην - πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον Eur. 886, 3. ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανον (al. τἀμήχανα) Eur. 282, 9. τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Eur. 1076, 2. πάντας σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει adesp. 566. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Eur. 430, 2.

ἀμηχανῶ: ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κοὐκ ἔχω μαθεῖν Eur. 571. Πυθίαν γὰρ ὄσσαν - συμβαλεῖν ἀμηχανῶ Neophr. 1, 3 p. 730. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτιρεῖ Aesch. 199, 6.

ἀμηχάνως: ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει Eur. 572, 5.

ἄμικτος v. ἄμεικτος.

ἅμιλλα: λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Eur. 334, 3.

ἁμιλλῶμαι: καὶ πόλλ' ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Eur. 812, 2.

(ἀμισθί cf. ἀμοχθί.)

ἄμισθος: ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται Soph. 745.

ἀμνήμων: ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις Soph. 834.

ἀμνήστευτος: ἀμνήστευτος γυνὴ Eur. 818.

ἀμνός: ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' *ἀμνὸν φέρειν Ach. 14 p. 749. ἐτῆρας (al. εὔειρας) ἀμνοὺς θεοῖς ἔρεξ' ἐπακτίοις Soph. 685.

ἀμοιβή: εἱμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβάς ἐστι καρποῦσθαι adesp. 352, 2. δαιμόνων, οἷς τίνουσ' ἀμοιβὰς κακῶν adesp. 499, 5.

ἄμοιρος: οὐκ ἄμοιρος ἦν adesp. 248. σίτων ἄμοιρον Carcin. 5, 9 p. 799.

ἀμολγός: προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγὸν Aesch. 69, 6. ἀμολγὸν νύκτα Eur. 104.

ἄμορφος: τὴν εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος, τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν Eur. 405. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι Eur. 909, 4. τὴν ἄμορφον λύγκα, δύστοκον δάκος Eur. 863, 2.

ἀμόρφωτον Soph. 228.

ἀμός: λάτρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων Eur. 830.

ἀμουσία: ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Eur. 407.

τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει Eur. 1033, 2.

ἄμουσος: ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν Eur. 663, 2. ἄμουσ' ὑλακτῶν Eur. 907, 2.

ἀμοχθί: ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμοχθί (al. ἀμισθί) Eur. 978, 4.

ἄμοχθος: ἄμοχθος γὰρ οὐδείς Soph. 376. τίς δ' *ἄμοχθος εὐκλεής Eur. 240, 2. ἄμοχθον ἤνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 3.

ἄμπελος: ἦν δ' ἀμπέλου σπονδή τε καὶ ῥὰξ εὖ τεθησαυρισμένη Soph. 366. μάχλον ἄμπελον Aesch. 325. τὴν ἀκεσφόρον λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον Astyd. 6, 2 p. 780. ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος - ὃ δ' ἀμπέλων γάνος Eur. 146, 3.

ἀμπίσχω: ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασεν πτωχὸν γενέσθαι adesp. 394.

ἀμπλάκημα: τό τοι κακὸν ποδώκες ἔρχεται βροτοῖς καὶ τἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν Aesch. 22, 2. καὶ τἀμπλακήματ' ἔρχεται θεοὺς ἔπι adesp. 481, 2.

ἀμπλακίσκω: οὔποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806. τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Eur. 1076, 3.

ἀμποτῶμαι: γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας, ὡς ἀμποταθείην (ἂν ποταθείην ll.) ὑπὲρ ⟨αἰθέρος⟩ ἀτρυγέτου Soph. 435, 2.

ἄμυνα Soph. 907a p. XXV.

ἀμύνω: κρεῖττόν τ' ἀμύνειν adesp. 537. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται, τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν Eur. 552, 3. αἳ δ' ἀνουστέρως ἔτι ἐκεῖνον ἠμύναντο Soph. 530, 2. ἀμύνασθαι Soph. 908.

ἀμυχνόν Soph. 909.

ἀμφερκής: ἀμφερκῆ πίθον Ach. 36 p. 755.

ἀμφήμερος: κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου Soph. 466.

ἀμφί: ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι Soph. 410. — λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις Aesch. 39, 2. ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην, ἔρριψεν Aesch. 180. ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις Soph. 415. ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔρριψεν Soph. 140. ἀλλήλων χρόα σφάξειαν ἀμφὶ κτήμασιν τυραννικοῖς adesp. 458, 15.— ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν Aesch. 30. προστῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια Soph. 599, 2. ἅς ἔτ' ἄστολος χιτὼν ὡραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Soph. 788, 2. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν Eur. 147. τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν Eur. 489. ἀμφ' ἄκανθαν εἰλίξας δέμας κεῖται Ion. 38, 4. p. 739. σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας στεῖχε τὰς Καδμηίδας adesp. 177, 2.

Ἀμφιάρεως — Eur. 757. adesp. 3. cf. Ἄμφις.

ἀμφιβάλλω: ὃ δ' ἀμφιβάλλει ταχύπουν κέλευθον ἕρπων σκοτίαν adesp. 127, 6. λεπτὸς δὲ σινδὼν ἀμφιβαλλέσθω χροΐ Aesch. 153.

ἀμφίβληστρον: πτώχ' ἀμφίβληστρα (ἀμφίβλητα l.) σώματος λαβὼν ῥάκη Eur. 697.

ἀμφιβώτης Ion. 35 p. 738.

ἀμφιδέξιος: ὅπου προσῇ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος adesp. 355, 2. ἀμφιδεξίοις χερσί Aesch. 240.

ἀμφιδεξίως ἔχει Aesch. 266, 2.

ἀμφίδοξος: δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω Eur. 1132, 52.

ἀμφίδρομος Aesch. 65.

Ἀμφίδρομος Aesch. 222.

ἀμφίκαυτις adesp. 586.

Ἀμφικτύων — Choer. 1 p. 719.

ἀμφίλινος: ἀμφίλινα κρούπαλα Soph. 41.

Ἀμφίλοχοι: εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Soph. 249, 3.

Ἀμφίλοχος — Eur. Ἀλκμέων β p. 380.

ἀμφιμήτορες Aesch. 76.

ἀμφινωμῶ: στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 8.

ἄμφιον Soph. 387.

ἀμφιπλέκω: κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Eur. 369.

ἀμφιπλίξ: δράκοντε θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότε Soph. 539.

ἀμφίπολος: ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνέρου Eur. 992.

ἀμφίπρυμνος: ἀμφίπρυμνον πλοῖον Soph. 127.

Ἄμφις Aesch. 412.

ἀμφίσωπον Aesch. 41.

ἀμφιτέρμως Soph. 119.

ἀμφιτίθημι: φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις adesp. 418, 4. μή μοι στέφανον ἀμφιθῇς κάρᾳ adesp. 108.

Ἀμφιτρίτη: πολύκοινον Ἀμφιτρίταν (al. Ἀμφιτρίτην) Soph. 612.

ἀμφιχορεύω: ἄκριτός τ' ἄστρων ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Eur. 593, 5.

Ἀμφίων: δόμους Ἀμφίονος κατ-αιθαλώσω Aesch. 160. τὸν δὲ μουσικώτατον κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα Eur. 224, 3.—cf. Eur. 182.

ἄμφω: εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Soph. 783, 2. ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον Eur. 520, 3. θείων δ'. ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων Theod. 3 p. 802. ἀμφοῖν δὲ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη Soph. 688, 2. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται, τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος Eur. 552, 4. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι, τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν Eur. 1132, 43. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς· ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα μακάριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carcin. 4, 2 p. 799.

ἀμφώβολα Soph. 910.

ἀμφωτίς: ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας Aesch. 102.

ἀμῶ: ῥιζῶν - τομάς, ἃς ἥδε - χαλκέοις ἤμα δρεπάνοις Soph. 491, 7. ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Eur. 419, 4. ἀμάσεται Soph. 568.

ἄν (ᾰ) A) a) κοὐδεὶς ἂν οὕτως ηὐτύχει κακὸς γεγώς Soph. 103, 10. καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἦ πολλοῦ γε δεῖ Eur. 709. οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα adesp. 293. ἀλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Soph. 513, 3. εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον, ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Eur. 321, 4. εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην - οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός Eur. 360, 24. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κα-

χουμένῳ - εἰκὸς σφαδᾴζειν ἣν ἄν Eur. 821, 3. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι, οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978, 2. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος, εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες Agath. 24 p. 768. ἐγὼ γάρ, εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ, ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν adesp. 546, 2. — εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἄν Eur. 636, 5. σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες, οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 65. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 6 p. 804. — κἂν ἐθαύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών Soph. 314. — ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων Crit. 1, 28 p. 771.

b) εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔποτ' ἂν πάτραν τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν Eur. 347. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6.

B) a) σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός Soph. 226. ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις χρόνον συνοικῇ πλεῖστον (sc. τὰ χρήματα), οὗτος εὐγενής Eur. 22, 4. ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ εἰς ὀρθὸν ἔστη Eur. 262, 2. ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φύῃ, οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ Eur. 377, 2. κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου Eur. 417. ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ σοφώτατος Eur. 580, 5. κἀκπονεῖν (χρὴ) ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ τελεῖν Eur. 909, 8. συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ κακῆς γυναικός Eur. 1056, 2. λύπας - ἀνθρώποισιν - θεοὶ διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσι adesp. 489, 2. σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη adesp. 547, 13. — ὅτι ἄν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά Soph. 308. ὑπηρέτην γὰρ ὄντα τἀπεσταλμένα πράσσειν προθύμως, ὅστις ἄν γ' ᾖ νουνεχής Eur. 1132, 48. ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5, 2 p. 764. κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ Astyd. 8, 2 p. 780. δίκαιόν ἐστιν, ἥτις ἂν κτείνῃ πόσιν Theod. 5 p. 803. παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον ὅστις ἄν.. adesp. 68, 2.— χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδένα Soph. 879. ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτ' αὐτὴν ποεῖν Eur. 953, 16. ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων αὔξεται Eur. 1029, 4.

b) α) εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν πίπτοντας, εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος Eur. 577. ὃς εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ, - κεῖται Ion. 38, 3 p. 739. εὖτ' ἂν Ἄρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ στρατῷ, βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 2 p. 745. — παιδεύματα προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί, ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα Soph. 1019, 5. — νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' *ἂν ξανθῇ στάχυς, στικτὴ νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 7. ἦ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνειδῇ Soph. 845. ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς, ἡνίκ' ἂν τακῇ χιών Eur. 228, 4. ἡνίκ' ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν, Ἅιδης ποθεῖται Ly-

cophr. 5 p. 818. ἡ γλῶσσά τοι - οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ adesp. 120, 2.—πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς Aesch. 327. οὐδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται Soph. 138, 2. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ με καὶ σκότος Eur. 806, 3.

β) ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ Soph. 816. μοχθητέον - ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι Soph. 1019, 11. — ἣν δ' † ἂν προσῆται Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν Eur. 162, 4.

C) α) αα) τὸ γὰρ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Soph. 100, 3. ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Soph. 153, 2. ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260, 2. οὔτε γὰρ γάμον - οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327, 2. νῦν δ' οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ . . τις ἂν πείσειεν Soph. 422, 2. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι Soph. 481. καὶ τάχ' ἂν κεραυνία πέμφιξ σε - βάλοι Soph. 495. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 3. φεῦ, κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν Soph. 598, 8. ἡ πατροκτόνος δίκη κέκλητ' ἂν αὐτῷ Soph. 634, 2. τοὺς δ' αὖ μεγίστους - τοιούσδ' ἴδοις ἂν Soph. 666, 2. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ Soph. 751. ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι Soph. 762, 2. πλήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 4. ἵπποις - ἥδιον *ἂν χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει Soph. 818, 2. κλῇθρον γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν εὐπαγὲς λάβοις Soph. 849, 2. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Eur. 21, 3. θάρσει, τάχ' ἂν γένοιτο Eur. 100. γένοιτό τἂν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eur. 131, 2. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις Eur. 139, 2. κοὔτ' ἂν ἀσπίδος κύτει <καλῶς> ὁμιλήσειας Eur. 185, 4. βροτοῖσιν εὔχρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδονή Eur. 197. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς, ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῷεν ἂν τἀληθές Eur. 206. τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἂν Eur. 211, 2. ἀνανδρία οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἂν Eur. 239, 2. 364, 3. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα, τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276, 2. ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἂν δύναιντο Eur. 282, 4. θνήσκοιμ' ἂν Eur. 293, 2. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Eur. 298, 2. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι Eur. 323. ὡς ἕν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν ὅστις Eur. 347, 3. οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός Eur. 333, 2. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἂν σε κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν Eur. 360, 55. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Eur. 411, 3. οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας Eur. 426, 3. καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 3. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581. τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ λόγος δύναιτο

Eur. 597, 2. τυραννίς, οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Eur. 605, 2. ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός Eur. 617, 3. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναίμην χωρίς Eur. 621. οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Eur. 655. δόξαν ⟨δὲ⟩ βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν Eur. 659, 10. τό γ' εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ - ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος Eur. 690, 2. σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν Eur. 714, 2. Ἑστίας θ' ἕδος, ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 36. οὔποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν - παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806, 2. τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810, 2. φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Eur. 814, 2. λέγοιμ' ἂν Eur. 819, 6. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις Eur. 890. ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν Eur. 898, 2. οὐκ ἂν ἀντείποιμι Eur. 953, 10. οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν Eur. 1059, 5. οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Eur. 1064, 6. οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ Eur. 1067, 4. οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι Philocl. 5 p. 760. τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι Agath. 9 p. 765. γυναικὸς ἀρετὰς - ἐπαινέσαι σοφοῦ τινος γένοιτ' ἂν ἵστορος λόγων Apollon. 2, 2 p. 825. οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον οὐδὲν γέροντος adesp. 306. ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην adesp. 310. οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν adesp. 331. κάπρον - οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς - κλίνοι adesp. 383, 2. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς adesp. 537, 2. τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν *ἂν δοίησαν adesp. 557, 2.

ββ) τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον Aesch. 309, 3. ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι Soph. 81, 4. πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν - Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 6. τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις Soph. 579. τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς Eur. 247. πῶς γὰρ - κτήσαιτ' ἂν ὄλβον Eur. 282, 6. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399. τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἂν Eur. 666, 2. πῶς δ' ἂν φρονοίην, ᾧ παρῆν - ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι Eur. 832, 2. ποῖος δ' ἂν οἶκος - δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς Eur. 1130. πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ Eur. 1132, 8. θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3, 2 p. 802. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἂν adesp. 10. τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο adesp. 46. τίς ἄρ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος adesp. 280. τί δ' οὐ γένοιτ' ἂν θεοῦ ἐφιέντος τύχῃ adesp. 474.

γγ) εἰ ·μὲν· γὰρ οἰκεῖ - ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν, οὐδὲν ἂν σθένοι Eur. 450, 2. — οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμ', ἐάν τις ἐγξέσῃ θάμνοις ἐλείοις Eur.

298. φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσῴσαι' ἂν πατρὸς γνώμας Eur. 362, 2. ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον Carcin. 3, 2 p. 798. — βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾴων γένοιτ' ἂν Eur. 332, 4. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος - κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 4. εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμι - βελτίον' ἂν τέκοιμι - τέκνα Eur. 525, 3. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος - δοίη θεός, οὐκ ἂν δυναίμην Eur. 899, 3. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας Eur. 903. δηλώσαιμ' *ἄν, εἰ βούλοιο σύ, τἀληθές adesp. 515. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς, οὐδ' εἰ φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος adesp. 534.—ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ, οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών Soph. 865, 4.— αἴσχη μὲν - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά Soph. 619. ὅτι γὰρ φύσις ἀνέρι δῷ, τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις Soph. 739, 2. ἄκρας εὐηθίας ἅπτοιτ' ἂν ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904, 2. ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει - πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Eur. 1049, 3. ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει, - λάθοι δ' ἂν Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Eur. 1063, 14. — οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις Aesch. 161, 2. χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 8. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Soph. 101, 3. βροτοῖς ⟨δ'⟩ ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὀφλοι Soph. 481, 5. διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696, 2. πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων τὸν τῶν ψεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι λόγον Eur. 297, 5. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες Eur. 411, 4. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Eur. 461. οὐδ' ὁ πᾶς *ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Eur. 506, 6. οὔτ' ἂν καταίθων οὔτε κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας πύθοι' ἂν adesp. 114, 2. 4. τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν - οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα adesp. 546, 12.—θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eur. 397.

β) οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν οὐδὲ σώφρονος κρεῖσσον Soph. 621. μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα κἀρετήν Eur. 527.—τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Eur. 33, 2. πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν Eur. 1067, 3.—ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν Soph. 833. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός Eur. 189. — οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια - πατεῖται Soph. 622.—πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἂν Soph. 673.

D) τοῦτον νομίζω κἂν (καὶ ll.) θεῶν συλᾶν βρέτη Eur. 328, 3. οὐδὲ συμμάχους ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους Eur. 345, 3. πόλιν οὐκ

ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν Eur. 360, 6. ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν, ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν *ἂν φῦναι γόνον Eur. 520.—δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21. σοὶ δ' εἰς λόγους μολὼν *ἂν ἤλπιζον μαθεῖν Neophr. 1, 4 p. 730. οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς Eur. 286, 13.

E) καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι Aesch. 453. σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος Eur. 688, 3. κἀι τοῦ ποτοῦ προύτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει πλέον Sosith. 2, 14 p. 822.

— οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Soph. 641. πρὶν ἂν .. ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον Eur. 470.

ἄν (ᾱ): οὐδ' ἂν (?) ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80, 3.

ἀνά: Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα Aesch. 163. μίμνων τήνδ' ἀν' (τὴν κατ' ll.) Ἰδαίαν χθόνα Soph. 479. Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Eur. 228, 8. Διονύσου - ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται Eur. 586, 2. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον Eur. 755. ἀνὰ δ' ἱστία . . . Eur. 773, 37. ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω; *ἀν' αἰθέρα Eur. 781, 63. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλόν Eur. 816. ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Eur. 985.

ἀναβλέπω: τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα, τοῦτο δ' ἀναβλέπει Eur. 1013.

ἀναβολή: μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς (τοὺς γάμους ll.) ποιουμένους Eur. 317, 2.

ἀναγκάζω: ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά Chaer. 29 p. 789. τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσ<εις> Ach. 45 p. 757. ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά adesp. 80, 3.

ἀναγκαῖος: καὶ νόμον γε μὴ σέβειν - τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433, 2. δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Eur. 757, 9. ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Soph. 237, 2.

ἀναγκαίως: ἀναγκαίως δ' ἔχει βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν Eur. 757, 5.

ἀνάγκη: τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν Soph. 464, 2. νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν Soph. 619, 3. σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φορῇ στόμα Soph. 844, 2. μοχθεῖν ἀνάγκη Eur. 37. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Eur. 38. ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη Eur. 87, 3. πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ Eur. 234. μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν Eur. 701. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν Aesch. Alex. 1 p. 824. θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη τλῆναι adesp. 303. ὁσίᾳ δ' ἀνάγκη πολεμιωτάτη θεός adesp. 501. φέρειν δ' ἀνάγκη adesp. 546, 10. ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον Soph. 690, 3. τὸ τῆς ἀνάγκης - ζυγόν Eur. 475. λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 5. Ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν, οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμόν Ari-

starch. 2, 2 p. 728. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα ἢ τοῖς ἀνάγκης (?) ἐν γένει πεφυκόσιν Dicaeog. 1, 3 p. 775. χρεία δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπῴκισται πολύ Chaer. 18 p. 788. οὐδεὶς ἀνάγκης μεῖζον ἰσχύει νόμος adesp. 502. τοὺς δὲ δουλείας ..ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας Soph. 532, 6. εἴκ' ἀνάγκῃ καὶ θεοῖσι μὴ μάχου Eur. 716. ἣ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών, λέγοιμ' ἂν Eur. 819, 5. ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν Eur. 965. τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν • ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8, 2 p. 765. πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται Soph. 235. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ Eur. 299. τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Eur. 524, 2. εἴτ' οὖν ἀνάγκην εἴτε τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 21 p. 814. λιταῖς ἄτεγκτε δυστήνων βροτῶν πάντολμ' ἀνάγκη Mosch. 2, 3 p. 812. θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 6. — cf. Eur. 1022.

ἀναγκόδακρυς Aesch. 413.

ἄναγνος: ἃ δ' *ἄναγν' ἐσθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν Phryn. 15 p. 723.

ἀνάγω: ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας Eur. 773, 35. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 7.

ἀναδίδωμι: οὐρανός τε γαῖά τε τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος Eur. 484, 4.

ἀναδρομαί Eur. 766. 855.

ἀνάθημα: παῖδες δὲ χρηστοὶ δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε ἀνάθημα βιότου Eur. 518, 5.

ἀναθρῴσκω v. ἀνθρῴσκω.

ἀναίδεια: ἀναιδείας φάρος Soph. 269. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ - πλὴν ὡς ἔοικε τῆς ἀναιδείας μόνης Theod. 12, 3 p. 805. τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας - μέγα διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558, 2.

ἀναιδής: κακὸν γὰρ αἰδώς, ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ adesp. 528.

ἀναίμων: βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον Eur. 982. πλεκτάναις ἀναίμοσιν Ion. 36 p. 739.

ἀναιρῶ: πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον Soph. 858, 2.

ἀναίσχυντος: εἶθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξηροῦ φρενῶν Eur. 436, 2. ἡ δ' εὐπραξία ξὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ὥρισται βίου adesp. 557, 3.

ἀνάκειμαι: ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην Soph. 689.

ἀνακίρνημι: κἀνακίρναται ποτόν Soph. 234, 8.

ἀνακουφίζω: τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει πτερόν Soph. 22, 3.

ἀνακρεμάννυμι v. ἀγκρεμάννυμι.

Ἀνακτόρειος: Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός Soph. 830.

Ἀνακτόριος Soph. 911.

ἀνάκτορον: ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον, ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον (?) Soph. 690, 4. Πυθίων ἀνακτόρων adesp. 262.

ἀνακτῶμαι: ἀνέκτημαι Soph. 331.

ἀναλῶ: ἀναλῶσαι Soph. 473. παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει Soph. 806.

ἀναμετρούμενος Eur. 739, 4.

ἀνανδρία: ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἂν Eur. 239. 364, 2.

ἄνανδρος: δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' ηὕρηται βροτοῖς Eur. 288, 2. τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι Diog. Sinop. 1 p. 808. — (cf. ἀνδρεῖος.)

ἀνανομήν Eur. 748.

ἄναντα Soph. 272.

ἄναξ: Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ adesp. 322. θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς Eur. 772. Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς Eur. 771. καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους, ἄναξ, ὧδ' ἀντέχεσθαι Soph. 328. πύλης ἄναξ θυρωρέ Soph. 707. ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ Eur. 47. ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν Eur. 56. ὦ δέσποτ' ἄναξ adesp. 507. δμωσὶν - ἀνάκτων Eur. 773, 46. — δέσποινα νύμφη, δυσχίμων ὁρῶν ἄναξ Aesch. 342.

ἀναξία: ἀναξίαν Aesch. 283.

ἀνάξιος: εὐγένειαν - τὴν προστάταισι χρωμένην ἀναξίοις Theod. 15, 2 p. 806. ὦ κακοὶ κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σπορᾶς adesp. 126, 2.

ἀναπαιδεύω: Πηλέα τὸν Αἰάκειον - γεροντανωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν Soph. 447, 2.

ἀνάπαυλα: εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Eur. 912, 13.

ἀναπαύω: Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 8.

ἀνάπλεως: πάσης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεων φόνον adesp. 325.

ἀναποτῶμαι v. ἀμποτῶμαι.

ἀναπτύσσω: πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος Soph. 280, 2. δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν ἂν σοφοὶ κλέονται Eur. 369, 6.

ἀναπτυχή: ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς Soph. 870, 2.

ἀνάρατος: λάθα Πιερίδων στυγερὰ κἀνάρατος Soph. 145, 2.

ἀνάρβυλος: τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις Eur. 530, 7.

ἄναρθρος Eur. 557.

ἄναρκτον Soph. 27.

ἀναρπάζω: εὐλαβοῦ στρόμβον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ Aesch. 195, 3.

ἀναρροιβδεῖ Aesch. 217. Soph. 407.

ἀναρτῶ: δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς Eur. 626. ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις adesp. 380.

ἀνασείω: τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν adesp. 406.

ἀνασκοπῶ: ἣν θέλῃς ἀνασκοπεῖν adesp. 171.

ἄνασσα: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος Eur. 699. ἄνασσα, πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά Eur. 415.

ἀνάσσω: Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας Eur. 515, 3. κώπης

ἀνάσσων Eur. 705. ἀνάσσων Κρήτης ἑκατομπτολιέθρου Eur. 472, 2. Μίδου γέροντος, ὅστις ὦτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε Sosith. 2, 3 p. 822.

ἀνάστασις: κύπρις - τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε Eur. 340, 3.

ἀνάστατος: πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον adesp. 394, 2.

ἀναστέφω: οὐδὲ Θρῄξ *ἀναστέψει λεὼς στεφάνοισι Eur. 360, 48. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' *ἀναστέψαι θέλω Eur. 241.

ἀναστρέφω: οὕτως πέπονθα καί με συμφορᾶς ἀεὶ βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει adesp. 110, 4. ἀναστρέφων Soph. 912. χρὴ τοὺς σοφοὺς *ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490.

ἀναστροφή: ὁρᾷς δ' ἀέλπτους μυρίων ἀναστροφάς Eur. 301.

ἀναστρωφῶμαι: ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη Eur. 1063, 5. βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι Soph. 859, 3.

ἀναστύφω: ἀναστῦψαι Soph. 388.

ἀνασχετός: οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν Eur. 334, 4. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί Aesch. 398.

ἀνατέλλω v. ἀντέλλω.

ἀνατολή v. ἀντολή.

ἄναυδος: ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνείχετο ἄναυδος Aesch. 307, 3. λήθην τε - κωφὴν ἄναυδον Soph. 609, 2. τί τὴν ἄναυδον γαῖαν αἰκίζειν πλέον Mosch. 7, 2 p. 815. ὁρᾷς δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην adesp. 493. χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει Soph. 695.

ἄναυλος: μέλη βοῶν *ἄναυλα καὶ ῥακτήρια Soph. 637.

ἀναύξητος: ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν - συνέστρεψεν κόμας μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός Theod. 17, 4 p. 806.

ἀναφαίνω: ψακαλοῦχοι μητέρες αἶγές τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν Soph. 725, 3. ἔδειξε κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα Soph. 399, 7.

ἀναχάζω v. ἀγχάζω.

ἀναχαιτίζειν Soph. 180.

ἀναψυκτήρ: σκύφος πόνων ἀναψυκτῆρα Eur. 146, 3.

ἀναψύχουσα Soph. 913.

ἀνδάνω: πότνια σοφία, σύ μοι ἅνδανε adesp. 130. ἀνδάνοντα δεσπόταις ποεῖν Eur. 93, 3. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Eur. 171. δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462.

Ἀνδραίμων: Ἀνδραίμονος γένεθλον Aesch. 267.

ἀνδρεία cf. Aesch. 124, 2.

ἀνδρεῖος: τοῦτ' ἐν ἀγδρείᾳ στέγῃ (?) Aesch. 124, 2. γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων Eur. 842. ἔνεισιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι (al. ἐν δειλοῖσι κἄνανδροι) λόγοι adesp. 299. τοὺς γὰρ ἀνδρείους· φύσιν καὶ τοὺς δικαίους - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 41.

ἀνδροβρώς: εἰς *ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Eur. 537.

ἀνδροδάικτος: τί ποτ', ἀνδροδάικτον ἀκούων ἰὴ κόπον, οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132.

ἀνδροκτόνος: ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς adesp. 358.

Ἀνδρομάχη — Eur. 1094.

Ἀνδρομέδα: τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν μέρος ἐξέλαχον Eur. 115.

ἀνδρομήκης: τὸν ἀνδρομήκη πυρὸν ἠκονημένῃ ἅρπῃ θερίζει Sosith. 2, 18 p. 822.

ἀνδρόπαις: τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα Soph. 562.

ἀνδρόφρων: κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή Soph. 857.

ἄνειμι v. ἀνέρχομαι.

ἀνεκτέος: ἄνδρ' ἠδίκησας· ἄνδρ' ἀνεκτέον τόδε adesp. 382.

ἄνεμος: ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐᾷ Aesch. 250. καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής, ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κἀστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ Aesch. 464, 6. ἐν χειμῶνι δ' οἴχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ (?) κεκαρμένη Chaer. 41, 2 p. 791. λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Soph. 436. πόντου τε χαροπὸν οἶδμα κἀνέμων βίας Soph. 1025, 3. νεύει δὲ τύχα κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων Eur. 153, 4. ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας ἀνέμων τ' εὐαέσσιν ῥοθίοις Eur. 773, 36. κόμαι δὲ κηροχρῶτες - ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι Chaer. 1, 7 p. 782.

ἀνεμώδης (Σκῦρος) Soph. 509.

ἀνέρπω: πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς εὐφυὴς κλάδος Eur. 88.

ἀνέρχομαι: πρῶτον δ' ἄνειμι καὶ διαπτύξω λόγῳ ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6 p. 813. πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνεισ' ἐς αἰθέρα Eur. 687, 3.

ἀνέστιος? ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Soph. 4.

ἀνετῶς Soph. 583.

ἄνευ: οὔτοι ποθ' ἥξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου Soph. 365. μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός Soph. 453. Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων, ἄνευ δορός, ἄνευ σιδήρου Soph. 855, 15. 16. οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν Soph. 860. κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται, αὐτὸς παρ' αὑτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου Soph. 1019, 7. εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων Eur. 134. κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου Eur. 417. ἄνευ τύχης(?) - πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς Eur. 668. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει adesp. 477.

ἀνευρίσκω: δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά adesp. 488. χρόνος - πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις adesp. 509, 3. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά Eur. 267.

ἀνέχω: ἄκουε δ' ἀν' οὖς ἔχων Aesch. 126. ἃ δὲ μνᾶστις θνατοῖς εὐποτμοτάτα μελέων, ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν Soph. 145, 4. μητρί τ' ὀρείῳ δᾷδας ἀνασχών Eur. 472, 13. ἀνέχου (ἀνάσχου ll.) πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες Eur. 1090. ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνείχετο ἄναυδος Aesch. 307, 2. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι Eur. 909, 11. (cf. ἀπέχω.) σύγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι Soph. 618.

ἀνήκεστος: τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός Aesch. 255, 2.

ἀνηκής: *ἀνηκές Soph. 46.

ἀνηκίδωτοι Aesch. 279.

ἀνημερῶ: ὃς παρακτίαν στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν Soph. 819, 2.

ἀνηνύτως: ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει Soph. 513, 4.

ἀνήρ: a) δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις, εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν Eur. 1132, 24. ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσ' ἄλεκτρος ἀνδρός Eur. 1132, 58. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις γενέσθαι adesp. 376. γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι Eur. 321, 2. εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον, ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Eur. 321, 4. ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν Eur. 401, 3. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει Eur. 499. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί Eur. 522. τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Eur. 603, 5. Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται οὐδ' αὖ γυναῖκας Eur. 431.

b) α) γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 317, 4. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 807. ὁ νῦν ⟨δὴ⟩ λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνὴρ Eur. 953, 27. ἀνήρ τ' ἀχρεῖος χὴ γυνὴ διοίχεται Eur. 1063, 16. νέας γυναικὸς - ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη Aesch. 243, 2. τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθα Eur. 454, 2. πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή Eur. 545. πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Eur. 546. ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Eur. 603, 4. καὶ ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν - ἃ μᾶλλον ἀνδρὸς εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 23. ὥστε μή με, πρὸς τῆς ἑστίας, ἀποστερήσῃς ἀνδρὸς ᾧ συνῴκισας Eur. 953, 40. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς γνώμη δικαία Apollon. 1, 4 p. 825. νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Soph. 286. γυναῖκα καὶ ὠφελίαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν Eur. 78, 2. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 909, 3. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος Eur. 953, 14. τῇ δ' ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτ' αὐτὴν ποεῖν Eur. 953, 16. σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ Eur. 953, 20. ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί Eur. 953, 31. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς Eur. 463. τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν δουλοῖ τὸν ἄνδρα Eur. 502, 4. τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρ' ᾧ με δώσεις Eur. 953, 35. ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλή Eur. 1055. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον Eur. 1063, 2. (cf. ἄλοχος.) τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν Eur. 493, 5. ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα - ξένους πρὸς ἄνδρας Soph. 524, 9.

β) οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν Soph. 621, 2. ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὴς γυνή Eur. 164. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή Eur. 543. ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν - ἀλόχου τε κεδνῆς Eur. 543, 2. ὡς μόνον τῶν χρημάτων ἢ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί Eur. 543, 5. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρε-

σβύτῃ τέκνα Eur. 804. γάμος κρατιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι Hippoth. 6 p. 828.

c) ὡς ἣν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν Eur. 1027, 3.

d) οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ Eur. 788. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φής, ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Eur. 829. γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς (al. ἀνδρῶν) εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Eur. 200. ἐχθροὺς κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος Eur. 1092. ἄνδρ'. ἠδίκησας· ἄνδρ' ἀνεκτέον τόδε adesp. 382. ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα Astyd. 8, 4 p. 780. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν αὑτούς Eur. 738. κεἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν Eur. 492, 4. ἔμοιγ' εἴη τέκνα ⟨ἃ⟩ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Eur. 360, 26. τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν Eur. 788, 3.

e) ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων Aesch. 264. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ Aesch. 377. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ Aesch. 394. ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθείς Soph. 60. χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 7. ἀνὴρ - ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί Soph. 99. ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται Soph. 138, 2. ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260, 2. Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν Ἔλατος Soph. 349. πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ Soph. 447, 3. κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χερσὶ κέντρα Soph. 622, 3. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ Soph. 751. Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος Soph. 823. οἰνωθεὶς ἀνήρ Soph. 843. ὁλοσχερὴς ἀνήρ Soph. 1026, 4. τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστ' ἀνὴρ οὗτος σοφός Eur. 37, 2. ἀγλωσσίᾳ - ληφθεὶς ἀνήρ Eur. 56, 2. καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ Eur. 142, 2. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ Eur. 157. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 3. ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ Eur. 187. οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥᾴθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ Eur. 237, 2. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Eur. 242, 2. κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα, πλοῦτος λαβὼν ⟨τε⟩ τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ Eur. 249, 3. ἀνὴρ γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος Eur. 282, 4. ὠκύπους ἀνήρ Eur. 282, 16. σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ Eur. 282, 25. ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε Eur. 296. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ Eur. 325. ὅταν δέ τις λειτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ Eur. 327, 3. ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ Eur. 336, 2. ὡδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός Eur. 372, 3. ἀνὴρ - χρημάτων μὲν ἐνδεής, δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός Eur. 389. ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ Eur. 425. φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ Eur. 509. νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ Eur. 510. ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνήρ Eur. 512. κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά Eur. 532. χοὖτός

γ' ἀνὴρ ἄριστος αἵ τε συμφοραὶ ἧσσον δάκνουσιν Eur. 572, 3. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Eur. 661. ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος Eur. 736. ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ Eur. 736, 6. ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Eur. 760. κἀγὼ μὲν οὕτω χὤστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς λογίζομαι Eur. 812, 4. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ Eur. 812, 7. ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει Eur. 1049. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός Eur. 1064, 6. ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα Eur. 1079, 3. πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ Crit. 1, 12 p. 771. εὖ τραφεὶς ἀνήρ Sosith. 1, 2 p. 821. ὁ δισκεύσας ἀνήρ Sosith. 3, 2 p. 823. κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1 p. 831. ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω adesp. 5. ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν σαφές adesp. 119, 5. ἀνὴρ ἐς οὐδὲν χρεῖος adesp. 159. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον .. ἀνήρ adesp. 330. γυναικὶ πρόσφορον γυνή, νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσοῦντι adesp. 364, 3. κάλλιστα μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνὴρ adesp. 464. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει adesp. 477. κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Soph. 76. πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν Soph. 296. οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός Soph. 588, 2. ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρίν Soph. 666, 4. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι Soph. 667. ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς πράξας Soph. 731, 3. ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις Soph. 834. ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν Soph. 836. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν Eur. 8. σοφοῦ πρὸς ἀνδρός Eur. 28. ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει Eur. 91. ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου Eur. 162. ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος Eur. 163. κόσμος δὲ σιγὴ στεγανὸς ἀνδρὸς οὐ κακοῦ Eur. 219. εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον Eur. 303. γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ Eur. 362, 34. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Eur. 812, 5. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις Eur. 1079, 2. κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν Mosch. 3 p. 813. κακοῦ γὰρ ἀνδρός ἐστι τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν adesp. 37. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110, 2. καὶ τοῦτο τοὔπος ἐστὶν ἀνδρὸς ἔμφρονος adesp. 460. ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον adesp. 552. ἡ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Eur. 27. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος Ion. 41 p. 740. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον Aesch. 309, 3. ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς Soph. 847. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός Eur. 6. τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος μήτε ξυνείην, ὅστις Eur. 29, 2. ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων Eur. 566. ἀνδρὶ γάρ τοι - οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 2. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Eur. 899, 4. ἅπασα δὲ

χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Eur. 1047, 2. πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα χρυσοῦ Ach. 25 p. 752. δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ ζῶντι φθονῆσαι Mimn. 1 p. 829. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά adesp. 455. ὅτι γὰρ φύσις ἀνέρι δῷ, τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις Soph. 739. κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην Aesch. 244. εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Soph. 328, 6. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται Soph. 616. σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν εἰ κατέφθιτο στένεις Soph. 761. ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς Eur. 201, 3. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216. νεανίαν γὰρ ἄνδρα (al. ὄντα) χρὴ τολμᾶν ἀεί Eur. 237. ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ Eur. 263, 3. ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα Eur. 290. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες Eur. 411, 3. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές Eur. 553. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτὲ μηδ' αὖξε καιροῦ μείζονα Eur. 626, 3. κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Eur. 626, 6. τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην Eur. 667. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον Eur. 704. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός - κρίνω φίλον Eur. 902. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Eur. 956. κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί Eur. 1049, 4. ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον - οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς Eur. 1050, 2. ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ Astyd. 8, 2 p. 780. μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα adesp. 28. ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον adesp. 337. ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον adesp. 440. δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν Eur. 519. αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία Eur. 828. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι adesp. 332. ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται Soph. 196. οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις Soph. 850, 2. ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος Soph. 859. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι Eur. 7, 2. ὥστ' οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Eur. 45. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια, παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Eur. 53, 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Eur. 75, 2. ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον Eur. 105. κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' ηὐτύχουν βίῳ Eur. 285, 20. νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεὼν δόλοισι κλέπτειν Eur. 289. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Eur. 414. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Eur. 492. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν Eur. 1078. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Phryn. 20 p. 725. νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες Agath. 26 p. 768. σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν Chaer. 31 p. 790. εἰς σώματ' ἀνδρῶν Theod. 17, 3 p. 806. τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος εὔπιστος ἀνδρῶν adesp. 118, 2. τοίων γὰρ ἀνδρῶν σπέρμ' ἔδωκεν Ἑλλάδος adesp.

197. τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ φόνου adesp. 295, 2. ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη adesp. 359. ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Soph. 192. ἅπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσιν πρέπει adesp. 133. ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους Aesch. 37. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας Soph. 90. φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους Soph. 510. ἄνδρας χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι Eur. 282, 23. πολλάκις σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων Eur. 327, 5. ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ adesp. 295, 3. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Eur. 703. — ἀνέρος Eur. 27 et Ion. 41 p. 740. ἀνέρι Soph. 739.

ἀνήρης (?) Aesch. 218.

ἀνθηρός: ἀνθηροῦ τέκνα ἔαρος πέριξ στρώσαντες Chaer. 9 p. 784.

ἀνθίσταμαι: πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται Soph. 235.

ἀνθοβοσκόν Soph. 28.

ἄνθος: νέῳ στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας Ach. 4, 3 p. 747. πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε ηὗρον ἄνθος ἄνης Soph. 174, 2. ἥλιος διφρηλατῶν σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος εἰς σώματ' ἀνδρῶν Theod. 17, 2 p. 806. οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια Aesch. 374. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἱρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Eur. 754, 2. ἀπείρονα στρατὸν ἀνθέων ἄλογχον Chaer. 10, 2 p. 784.

ἄνθραξ: κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας Ion. 29, 2 p. 737.

ἀνθρώπειος: γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν Aesch. 159, 3. γίγνωσκε τἀνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Eur. 418.

ἀνθρώπινος: ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινα adesp. 308.

ἀνθρωποειδής: ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν Aesch. 26.

ἄνθρωπος: ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων Aesch. 392. ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον Soph. 12. ὅστις ἄνθρωπος γεγὼς δῆμον κολούει Eur. 92. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς Eur. 406, 2. οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843. θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὤν Eur. 1075, 2. ἄνθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης Hippoth. 1 p. 827. ἄνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες adesp. 112, 2. τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν ποικιλομήτιδες ἆται πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις Soph. 533. χῶρος γὰρ αὐτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου Soph. 824. βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 170, 2. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Eur. 643. πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 834. σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν Eur. 210, 3. ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινα adesp. 308. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Eur. 462, 2. οὐ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Eur. 795, 3. κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς Crit. 1, 5 p. 771. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100, 2. ἐνταῦθα μέντοι πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ Soph.

74. αἱ νέαι μὲν ἐν πατρὸς ἥδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Soph. 524, 4. ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα Soph. 532. οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι Soph. 535. ζώη τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536. ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔτις ἀνθρώπων κακός Soph. 604. ὁ φόβος - τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων (?) ἄγει Eur. 67, 3. ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως Eur. 136. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 2. χρόνος - δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 5. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Eur. 428. πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά Eur. 415. ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες, δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς Eur. 640. βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Eur. 659, 8. Διὸς Αἰθήρ - ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Eur. 839, 2. κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν Eur. 1041. ὦ γῆρας - πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Eur. 1080, 2. τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Eur. 1081. ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος Crit. 1 p. 771. ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε Mosch. 8 p. 815. μόνος γάρ ἐστιν ἀνθρώπων κριτής adesp. 512, 2. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς adesp. 534. καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Soph. 321. προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα Soph. 864, 3. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν Eur. 56. τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ Eur. 84. πολλά τοι θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur. 100, 2. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις Eur. 103, 2. πάντα δ' ἀνθρώποις (?) Eur. 252, 2. τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν Eur. 269, 4. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν Eur. 277, 2. ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Eur. 297. εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Eur. 346. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν Eur. 391. μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 7. ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Eur. 437. φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν Eur. 439. Ἅιδου σκότος οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν Eur. 533, 2. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ δέλτος διαιρεῖ Eur. 578, 8. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Eur. 632. ὦ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός Eur. 652. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν Eur. 841. αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα, Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται Eur. 877, 2. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν Eur. 1030. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Eur. 1048. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν Sthenel. 1 p. 762. Agath. 29 p. 768. τοίους πέριξ ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους Crit. 1, 37 p. 772. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὅτι οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται Chaer. 21 p. 788. πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος Mosch. 8, 4 p. 815. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν

οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 6 p. 816. ἥλιε ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας Theod. 10, 2 p. 805. ὡς ἐν ἀνθρώποις ἄρα οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς - τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1 p. 825. ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116. τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις adesp. 354. ὁ γὰρ θεὸς μέγιστος ἀνθρώποις νόμος adesp. 471. μόνη ἐστὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη adesp. 495. γνῶμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοί adesp. 539. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους Soph. 85. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν Eur. 54, 2. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος Eur. 173. θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Eur. 176. πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά Eur. 204. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν - δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273. οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν (al. ἐν δόμοισιν) Eur. 324, 3. ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὐτυχὴς ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν Eur. 504. ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Eur. 578, 3. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι Eur. 580. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Eur. 606. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος Eur. 617. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Eur. 642, 2. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Eur. 672, 2. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει Eur. 733. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι Eur. 978. ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί Eur. 1038. λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους Eur. 1071. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος Agath. 24 p. 768. πολλῶν γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγή Carcin. 7 p. 800. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ Theod. 12 p. 805. θνητοῖσιν ἀνθρώποισι καταφυγὴ θεοί adesp. 481. λύπας μὲν ἀνθρώποισιν - θεοὶ - διδοῦσιν adesp. 489. μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρ' οὐδ' ἐν ἀνθρώποισιν adesp. 503, 2. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί Eur. 254. φιλεῖ δὲ θουμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν Eur. 296, 3. μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους Crit. 1, 28 p. 771. παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν adesp. 111, 2. τὸ δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους adesp. 499.

ἄνθρωπος adi.: ἄνθρωπον ἦθος adesp. 451.

ἀνθρῴσκω: ἄνθρῳσκε Soph. 389.

ἀνθυπουργῶ: ἡ φὴς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν Soph. 315.

ἀνθῶ: ὕβρις - ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει Soph. 718, 3. ἡ ⟨τ'⟩ ἄγνος ἀνθεῖ χὠ βότρυς πεπαίνεται adesp. 396. λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν Soph. 363.

ἀνία: ἄλυπον - ἄνθος ἀνίας Soph. 174, 2. λιμὴν γὰρ Ἀίδας *ἀνιᾶν adesp. 369.

ἀνιαρός: ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τἀνιαρὰ - αἴσθησις Mosch. 7, 4 p. 815.

ἀνίερος: ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου Eur. 992.

ἀνίημι: πυρός τ' ἐρινὺς - ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ Eur. 781, 2. δοκεῖς τὸν Ἅιδην - παῖδ' ἀνήσειν τὸν σόν Eur. 332, 2. οὐ γὰρ δράκων ἀνῆκεν Aesch. 252. συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύας ἀνῆκε Λητοῦς παῖς Soph. 369, 2. τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος εὔπιστος ἀνδρῶν adesp. 118.

ἀνίστημι: τὸν θανόντα δακρύοις ἀνιστάναι Soph. 513, 2. ψυκτηρίοις πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα Ach. 10, 2 p. 749.

ἀνίσχω: Ἥλιος ἀνίσχων Eur. 771, 3.

ἀνιῶ: γῆρας - οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἢν δ' ἔλθῃ ποτέ, ἀνιώμεθα Crat. 3, 4 p. 810.

ἀνόδυρτος: θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη τλῆναι καμάτοις ἀνοδύρτοις adesp. 303, 2.

ἀνόητος: εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή Eur. 953, 11. θηρῶν ἀνόητα γένη adesp. 129, 8.

ἄνοια s. ἀνοία: τερπνῶς γὰρ ἀεὶ παῖδας ἀνοία τρέφει Soph. 524, 5. ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Eur. 545, 2.

ἀνοίγω: ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλῃμένην πύλην Soph. 360. καὶ μὴν ἀνοῖξαι - σιφοὺς οὐκ ἠξίου Eur. 827.

ἀνοικτίρμων: κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν Soph. 598, 8.

ἄνοικτος: ἄνοικτος ὃς τεκὼν σὲ μεθῆκεν Ἅιδᾳ Eur. 120.

ἀνοιστέος: ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος Eur. 970.

ἄνολβος: ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἄνολβοι Eur. 960, 2.

ἀνομία: τὴν ἀνομίαν τε τοῖς φόβοις κατέσβεσεν Crit. 1, 40 p. 772.

ἀνόνητος: πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος Eur. 502, 6. ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκών Eur. 386.

ἀνόρεος: ἀνόρεος πόλεμος Soph. 403.

ἀνορθῶ: ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν *ἀνορθώσειεν ἂν Eur. 239, 2. 364, 3.

ἀνόσητος Soph. 914.

ἀνόσιος: ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Soph. 676.

ἄνοσος: ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος Soph. 328, 7. εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Soph. 328, 6. λῷστον δὲ <τὸ> ζῆν ἄνοσον Soph. 329, 2.

ἄνους: ἄνους ἐκεῖνος Soph. 530. γελῶν θεριστὴν ὡς ἄνουν ἠρίστισεν Sosith. 2, 21 p. 822.

ἀνουστέρως: αἳ δ' ἀνουστέρως ἔτι ἐκεῖνον ἠμύναντο Soph. 530.

ἀνταγωνιστής: τῶν εὐτυχούντων ἀνταγωνιστὴς φθόνος adesp. 167.

ἀνταῖος: ἀνταία Aesch. 223. ἀνταίας Soph. 368. ἀνταίαν Soph. 69. τὸν δὲ ἀνταῖον περιδινέοντα οὐχ ὁρᾶτε καὶ δεῖμα προσπαίοντα ἀνταίας θεοῦ Soph. 311.

*ἀνταίρουσιν Soph. 243.

ἀντάρης: ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν Soph. 681.

ἀνταυγής: στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας adesp. 67.

ἀνταυγῶ: χρῶμα δ' ὄμμασιν λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς Chaer. 14, 6 p. 786. κυανωπὸν ὡς

τις Ἶρις ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 3.

ἀντεῖπον: οὐκ ἂν ἀντείποιμι Eur. 953, 10. δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Eur. 706, 3.

ἀντέλλω: πᾶσα δ' εὐθαλὴς Αἴγυπτος - Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν Aesch. 300, 7.

ἀντεμμάσασθαι Eur. 611.

ἀντεύφρασμα Agath. 30 p. 769.

ἀντέχω: εἴκει γὰρ ἤδη θυμὸς οὐδ' ἔτ' ἀντέχει adesp. 379. τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Soph. 75. καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι Soph. 328, 2.

ἀντήλιος: ἀντήλιοι θεοί Eur. 538.

Ἀντήνωρ: τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγός Eur. 899, 2.

ἀντηρίς: κρίμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Eur. 1111.

ἀντί: εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην Eur. 360, 22. *ἀντ' ἐλαίας χρυσέας τε Γοργόνος τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν Eur. 360, 46. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες Eur. 429. σῦν κόψαντες - ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 5. τίς γὰρ ἀνθ' Ἡρακλέους Sosith. 3, 3 p. 823.—ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 51. μόνον δ' ἂν *ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα κἀρετήν Eur. 527. κατεύχομαι κακὰ αὐτοῖσιν *ἀντὶ τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν adesp. 458, 13.

ἀντίβοιον Soph. 372.

ἀντίδουλος: ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς δοὺς ἀντίδουλα Aesch. 194, 2.

ἀντίζυγος: Ἄρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν Diog. Ath. 1, 9 p. 777.

Ἀντίκλεια: ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος Aesch. 175.

ἀντιλέγω v. ἀντεῖπον.

Ἀντίλοχος: Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με Aesch. 138.

ἀντίον: *ἀντίον δορὸς ὀρνύμενος Ἀχιλλέως adesp. 23.

ἀντίπαις: κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν Soph. 139, 2.

ἀντίπλαστος: ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων Soph. 262, 2.

ἀντίπλευρος: Λύκῳ τὰν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει Soph. 872, 4.

ἀντίπορθμος: Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις Eur. 515, 2.

ἀντίσπαστος: πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378. ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες μέλη Phryn. 11 p. 723.

ἀντιστρέφω Soph. 584.

ἀντιτείνω: ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις Eur. 654, 2.

ἀντίχειρ: γυναῖκας - χαλκοκτύπων βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων Diog. Ath. 1, 4 p. 776.

Ἀντίων — Aesch. 89.

ἀντολή: ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Eur. 482, 2.

† ἀντόμοιον adesp. 458, 8.

ἀντραῖος Eur. 13.

ἄντρον: ἴδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέ-

δωρος ὥς Aesch. 261. ἐν *ἄντροις, ἔνθα Σαρπηδὼν πέτρα Soph. 580. προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις Eur. 118. κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος Eur. 421. οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος adesp. 389.

ἀνύω et ἄνω: οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων *ἄνοις Aesch. 161, 2. τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς αὑτοῦ μένων ἄμοχθον *ἤνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 3.

ἄνω: εἷλκον ἄνω λυκηδόν Aesch. 39. οὑμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει Aesch. 159. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω Aesch. 311, 3. ἄνω ποταμῶν Aesch. 335. βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος ἔρχεταί τ' ἄνω Soph. 795. ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω Soph. 855, 12. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Eur. 81, 2. μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 3. καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς χαράσσει Eur. 431, 2. τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω ῥήτωρ σπαράσσων πολλάκις λυμαίνεται Eur. 597, 3. ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω τῆς Πυθιονίκης Pyth. 1, 7 p. 811. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω adesp. 175. — πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω adesp. 390.

ἄνωγα: οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ adesp. 8. γυναῖκ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς θεοῖς χορεῦσαι Eur. 781, 33.

ἄνωθεν: τίσις δ' ἄνωθεν εἶσιν αἱματορρόφος Soph. 677. πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο Theod. 6, 6 p. 803.

ἀνώμαλος: φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Eur. 684. ἀνώμαλοι πλάστιγγες ἀστάτου τύχης adesp. 179.

ἀνώπια adesp. 587.

ἀνωφελής: οὐδὲ σώμασιν κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα Eur. 48, 4.

ἄξενος: ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος Eur. 736.

ἄξεστος: ἀξέστους Soph. 298.

ἀξία: νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη [μερίδα] adesp. 505, 2.

ἄξιος: ἄξιος δ' ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας Eur. 647. τοὐλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον Eur. 275, 3. οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους Eur. 293, 2. κακῶς ὀλοίατ'· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι Eur. 720. ἀνδρὸς (?) οὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Eur. 829. φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω Eur. 387. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ adesp. 410. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 3. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλήν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός Eur. 521, 2. καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Eur. 949. εἶδος ἄξιον (al. ἀξίους) τυραννίδος Eur. 15, 2. δῶρον ἄξιον δραμήματος Ion. 1 p. 732. κακοὺς δ' ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι Eur. 414, 2. ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Eur. 246, 2.

ἀξιῶ: οὐκ ἀξιῶ μικρῶν σε, μεγά-

λα δ' οὐκ ἔχω adesp. 31. θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὢν Eur. 1075, 2. εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε μηδὲν ἔσεσθαι, μακαρίως ἔχεις φρενῶν Dionys. 2 p. 793. γέγονεν ἐκεῖνος εἰς ἔμ' οἷον ἠξίουν Eur. 953, 17. καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἠξίους ἐμὴν χάριν Eur. 268. καὶ μὴν ἀνοῖξαι μὲν σιρούς οὐκ ἠξίου (al. ἠξίουν) Eur. 827. οὐκ ἠξίουν ‹δούλους φονε›ύειν Eur. 495, 37. οὐ πώποτ' ἠξίωσα χρήσασθαι τρόποις Agath. 18 p. 767. οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297, 2. τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3, 2 p. 802.

ἀξίωμα: τἀξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποεῖ βροτῶν Mosch. 9, 10 p. 816. τὴν εὐγένειαν - τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν - τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα Eur. 405, 3. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Eur. 739, 2.

ἀξίως: ἀλλ' ἀξίως ἔλεξας Soph. 101. γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι Apollon. 2 p. 825. τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους ἡμῶν τε θρέψαι adesp. 399.

ἀξίωσις: πλείστη γὰρ ἀρετὴ - τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν Eur. 15, 4.

ἀξύμβλητος: ἄπλατον ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην Soph. 355.

ἀξυνεσία: πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν ἢ τ' ἀξυνεσία Eur. 257, 2.

ἀοζῶ: ἀοζήσω Aesch. 54.

ἀοιδή: ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά Eur. 773, 58. καλλιχόρους ἀοιδὰς φιλοστεφάνους τε κώμους Eur. 453, 7.

ἀοιδός: κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας Eur. 523. — Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθέτων ὕμνων ἀοιδοί Ion. 22, 2 p. 736. ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν adesp. 387.

ἄοικος: ἄπολις ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος adesp. 284.

ἄορνος: ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε φέτωμ' (?) ἄορνον Pyth. 1, 2 p. 810.

ἀπάγω: ἀπάγου Eur. 1097.

ἀπαείρω: ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε Eur. 773, 68.—cf. ἀπαίρω.

ἀπαίδευτος: πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά adesp. 523. ἀπαιδεύτων βροτῶν Soph. 1019, 11.

ἀπαιόλη: τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ Aesch. 186.

ἀπαιόλημα Soph. 915.

ἀπαίρω: ἀπαίρειν Aesch. 414. τράπεζά γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται Ach. 17, 5 p. 750. — cf. ἀπαείρω.

ἄπαις: ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Soph. 4. ὁρᾶτε τὸν τύραννον ὡς ἄπαις γέρων φεύγει Eur. 76. ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571, 3. οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν ὡς τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 6.

ἀπαίων: ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς λιποῦσα λίμνης Soph. 480.

ἀπαιώνιστον Eur. 77.

ἀπαλέξασθαι Soph. 282.

ἀπαλλαγή: ὁ δ' ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς Eur. 1020.

ἀπαλλάσσω: ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Eur. 282, 26. βλέπουσά τ' εἰς πᾶν - τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν Eur. 1063, 7.

ἀπάνθρωπος Soph. 916.

ἁπανταχῇ: τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218.

ἁπανταχοῦ: τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας, τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν Eur. 1034, 2.

ἀπαντῶ: πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Eur. 687, 4.

ἅπαξ: ἅπαντα τἀγένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ Soph. 776. ἐπεὶ δ' ἅπαξ δέδωκας Eur. 953, 36.

ἀπαραίτητος: μόνη ἐστὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη adesp. 495.

ἀπαρθένευτος Soph. 283.

ἀπαρκῶ: Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου - ὢν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή Eur. 892, 4.

ἀπαρτί Aesch. 4.

ἀπαρχή: ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης - χαίρειν *ἀπαρχαῖς adesp. 118, 5. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν θύων ἀπαρχάς Eur. 516, 2. ὁπλάς τ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι Dionys. 1, 3 p. 793. θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας ἐπέμπομεν πατρί adesp. 458, 2.

ἅπας: φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός Soph. 1027, 6. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21. ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Eur. 1047. ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν ὤρεξε Mosch. 9, 8 p. 816. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς adesp. 392, 2. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Eur. 730. ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Eur. 1047, 2. ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν Soph. 84, 2. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν Eur. 961. ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον adesp. 531. τὸ νέον ἅπαν ὑψηλόν ἐστι καὶ θρασύ adesp. 538. πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν ναίουσι Eur. 360, 16. οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος Eur. 360, 21. ὁ χρόνος ἁπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον Crit. 2 p. 774. κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται τεθνεὼς τὸν ἅπαντα χρόνον Soph. 518, 3. ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ Eur. 712. τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Eur. 893, 3. (cf. αὐτῶν.) ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί Eur. 1042. ἅπαντα τἀγένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ Soph. 776. κακὸν δούλων γένος· γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49, 2. οὐκ οὖν ἅπαντα τοὐπ' ἐμοὶ σωθήσεται Eur. 360, 41. κακοῖσι δὲ ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός Eur. 734, 3. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ Theod. 12 p. 805. ἅπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσιν πρέπει adesp. 133. ἅπαντ' ἐς Ἅιδην ἦλθε καὶ Λήθης δόμους adesp. 372, 4. ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται adesp. 574. ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα adesp. 577. δῆμον ἐνδικώτατον ⟨βροτῶν⟩ ἁπάντων Aesch. 196, 2. θεὸν - μέγαν καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Eur. 269, 2. μορφῇ καὶ

μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 5 p. 807. κεῖνος δ' ἁπάντων ἐστὶ μακαριώτατος Mosch. 10 p. 816. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 5. καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχές Eur. 635, 3. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς adesp. 112, 3. ἅπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια Soph. 1027, 4. οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Eur. 45. ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει Eur. 112. ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει Eur. 195. ἅπαντα ταῦτα Eur. 781, 54. ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη Chaer. 19 p. 788. ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Crat. 4, 2 p. 810. μόνη διοικεῖ γοῦν ἅπανθ' ᾗ βούλεται adesp. 506, 3. ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόνος adesp. 526.

ἀπᾴσσω: ἀπῆξε πέμφιξ ἡλίου σελασφόρου Soph. 313.

ἀπάτη: ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός Aesch. 301. ἡδὺ κἀπάται (?) φίλων Eur. 822, 4. μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Eur. 913, 3.

ἀπειθής Soph. 47.

ἀπεικάζω: ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Soph. 153, 2.

ἀπειλῶ: τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην Patrocl. 1, 3 p. 830.

ἄπειμι (εἰμί): δειλοὶ γὰρ ἄνδρες - ἄπεισι κἂν παρῶσ' ὅμως Eur. 519, 2. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς adesp. 517. κακῶν ἀπέστω θάνατος Ion. 2 p. 732.

ἄπειμι (εἶμι) v. ἀπέρχομαι.

ἀπείργω: ὁ φόβος - τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται Eur. 67, 4. καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς Eur. 431, 4. πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, σχολή μ' ἀπεῖργε Eur. 579, 2. ἐπειδὴ τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι *ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ Crit. 1, 10 p. 771.

ἀπειρία: σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία Eur. 96. ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Eur. 619, 3. τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 10.

ἄπειρος: χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν Soph. 483. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Eur. 941. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα Eur. 1010.

ἄπειρος: καλῶν ἄπειρος ὢν οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν Eur. 269, 3. εὐχέσθω δ' ὅμως ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί Eur. 1070, 4. μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων ἔρωτος Zopyr. 1 p. 832. οὔτοι μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσῳδίας Aesch. 299. τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου Aesch. 350, 2.

ἀπείρων: κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε Aesch. 379, 2. ἔνθ' αἳ μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν Chaer. 10 p. 784. μόνος ἀθανάτων γαμβρὸς δι' ἀπείρονα γαῖαν θνατὸς ὑμνήσῃ Eur. 781, 30.

ἀπείρων: ἀπείρονας Soph. 244.

† ἀπέλλητοι Aesch. 415.

ἀπεργάζομαι: τά τοι μέγιστα

πάντ' *ἀπείργασται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Eur. 426.

ἀπέρρω: *ἄπερρε· μή μοι στέφανον ἀμφιθῇς κάρᾳ adesp. 108.

ἀπέρχομαι: πρὸς μάντιν οὐδεὶς εὐτυχὴς ἀπέρχεται adesp. 439. ἐγὼ δέ, μισεῖ γάρ μ', *ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων Phryn. 21 p. 725. φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς Ion. 56 p. 743. ὅθεν λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες σωτηρίαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας adesp. 481, 4. ἄπελθ' ἐκείνης ὕπνον ἰατρὸν νόσου Soph. 198. ἄπελθ' ἄπελθε, παῖ· τάδ' οὐκ ἀκουστά ⟨σοι⟩ Soph. 330. ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν adesp. 44. παῖδες ἐκτὸς ὀμμάτων ἀπέλθετε Neophr. 2, 11 p. 731. ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς Soph. 872, 2.

ἀπέσκη Soph. 569.

ἀπευθύνω: ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Soph. 143, 2.

ἀπέχω: γάμων ἀπείχεθ'· ὅμως δέ γε τίκτει λαθὼν Eur. 1132, 18. οὐκ ἀφέξεται τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν βίᾳ Eur. 389, 2.

ἀπήνη: οἳ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις adesp. 142.

ἀπιστία: πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ ⟨καὶ⟩ πίστις κακὰ adesp. 113. πρόσεστιν ἀεὶ τῷ πένητ' ἀπιστία adesp. 119.

ἄπιστος: ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρως κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ Eur. 1054, 2. πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν Eur. 422. νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον, ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Eur. 396, 3. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα Eur. 887. — ἄπιστος Soph. 570.

ἀπιστῶ: ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην adesp. 310. — ἀπιστεῖ Soph. 29.

ἄπιχθυς: τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ Eur. 366.

ἄπλατος: ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται ἄπλατος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ Aesch. 464, 4. ἄπλατον ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην Soph. 355.

ἀπληγίς: τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος Soph. 709.

ἄπληστος: τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Eur. 754, 3.

ἁπλοῦς: ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ Eur. 253. προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει Eur. 774, 2. ἁπλῆ γὰρ οἶμος εἰς Ἅιδου φέρει Aesch. 239. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη Aesch. 176.

ἄπλουτος: γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ Soph. 751.

ἁπλῶς: μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην Soph. 703, 3.

ἀπό: εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν Aesch. 36. ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν ἔδευσε γαῖαν Aesch. 44, 3. ὀρθόκερως βοῦς ἤλασ' ἀπ' ἐσχάτων γαίας Aesch. 74, 2. ἀεὶ δὲ μίσει τῶνδ' ἄπ' (?) ἄλλον εἰς τόπον δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ Aesch. 304, 9. νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος Soph. 86. ὀμμάτων ἄπο λόγχας ἵησιν Soph. 161. ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Λάκμου τ'

ἀπὸ Περραιβῶν εἰς Ἀμφιλόχους Soph. 249. χαλκοσκελεῖς γὰρ .. ἐκπνέουσι πλευμόνων ἄπο Soph. 312, 2. ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου νέφους Soph. 482. οὐρανοῦ δ' ἄπο ἤστραψε Soph. 520. ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο Soph. 524, 8. πώλου - ἥτις - θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Soph. 598, 4. ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Eur. 65. ὀμμάτων δ' ἄπο αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω Eur. 384, 2. ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ φόβον παρελθὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 3. τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἴργ' ἀπ' οἴκων Eur. 453, 10. πεσοῦσ' ἀπ' ἰσθμίου Eur. 656. τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων † δ' ἐναπίπτοντας Eur. 901, 4. πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Eur. 1070, 2. ἀπὸ θηλαμόνων θλίψας κνακῶν Thesp. 4, 2 p. 833. νῦν δ' ἔρρ' ἀπ' οἴκων τῶνδε adesp. 307. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν adesp. 447. — δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ - νηδύος μιᾶς ἄπο Aesch. 304, 6. δυσσεβεῖς κακῶν ⟨τ'⟩ ἄπο βλαστόντας Soph. 103. πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606, 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Eur. 75, 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eur. 215, 2. ὅταν δέ τις λειτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ Eur. 327, 3. ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίσῃ πόλιν Eur. 360, 11. ὡς δ' ἧε⟨ι μάχη⟩ σιγή τ' ἀφ' ἡμῶν Eur. 495, 14. ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον Eur. 520, 3. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο Eur. 739. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 10. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά Eur. 915, 2. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Eur. 1044, 2. θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3 p. 802. ἡ γὰρ τύχη - τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 4. Αἴσωνος υἱὸς Κρηθέως ἀφ' αἵματος adesp. 103.—ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται Aesch. 402. τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ἴῃ Soph. 749. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά Soph. 755. κακῆς ⟨ἀπ'⟩ ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν Eur. 32. Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται Eur. 819, 7. — Ἑστίας θ' ἕδος, ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 36. ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχὴν δὲ ποιεῖσθαι πρέπον Theod. 7 p. 804.—παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο (?) Eur. 1027. οὐδὲ ἄπο (?) αὐτὸν οὐ γὰρ ἐγγύθεν Aesch. 358.

ἀποβάθρα Soph. 382.

ἀποβαίνω: κώπης ἀνάσσων κἀποβὰς εἰς Μυσίαν ἐτραυματίσθην Eur. 705.

ἀποβάλλω: ἰσαμέριος ⟨φύλλοισιν⟩ αἰγείρου βιοτὰν ἀποβάλλει Soph. 535, 3. ἣν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν Eur. 953, 30.

ἀποβλέπω: οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι Soph. 535.

ἀποδείκνυμι: μορφὴν ἑτέραν ἀπέ-

δειξεν Eur. 839, 14. ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Eur. 11, 2. οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθην Soph. 688.

ἀποδηλῶ: πεποικίλωκε κἀποδηλώσας ἔχει θρασὺν πετραῖον ὄρνιν Aesch. 304, 2.

ἀποδημῶ: ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι κἀποδημοῦντος πατρός Soph. 1019, 12.

ἀποδίδωμι: γένοιτό μοι τὰς χάριτας ἀποδοῦναι πατρί Chaer. 33 p. 790.

ἀπόδρομον Soph. 70.

ἀπόθεος: ἀπόθεα Soph. 245.

ἀποθνήσκω: παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον γράψαντας εἰπεῖν Eur. 578, 6.

ἀποικία: οἳ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Soph. 344, 6.

ἀποικίζω: δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ (ἀποικίσει ll.) Aesch. 304, 10. χρεία δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπῴκισται πολύ Chaer. 18 p. 788. δοκεῖς - τὴν Δίκην που μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν Eur. 255, 2.

ἀποικῶ: μακρὰν ἀποικῶν κεῖθεν Pyth. 1, 9 p. 811.

ἀποιμώζω: Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον Aesch. 138.

ἀποκλαίω: τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν Eur. 563, 2.

ἀποκορσῶ: ἀποκορσωσαμέναις Aesch. 248.

ἀπόκρισις: ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις Eur. 977.

ἀποκρύπτω: τὸ δ' ἀπέκρυψεν θεὸς ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν Eur. 153. μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ κἀποκρύπτεσθαι κακά Soph. 85, 12. τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν *κἀποκρύπτεσθαι κακά Eur. 416, 2.

ἀποκτείνω: ἀποκτείνοντες ο⟨ὓς ἥκιστα χρῆν⟩ φωρᾶσθε Eur. 495, 16.

ἀπολείπω: εἴης μοι, μέτριος δέ πως εἴης μηδ' ἀπολείποις Eur. 967, 2. τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει Aesch. 151, 2. ἀπέλιπεν (?) Aesch. 17, 3.

ἄπολις: ἄπολις (al. πλάνης) ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος adesp. 284.

ἀπόλλυμι: στένω ματαίως, εἰσορῶσα ⟨μὲν⟩ κακούς, χρηστοὺς δ' *ἀπολλῦσα Eur. 908, 5. ἀπόλωλα· πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί adesp. 91. ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ Eur. 736, 6. τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκεν Eur. 1028, 2. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν Agath. 13 p. 766. τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα Soph. 562. οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα Dionys. 10 p. 796. τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας Soph. 157. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας καὶ τόνδε Eur. 781, 11. ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ Aristiae 4 p. 727. ἀπώλεσέν τε χαὐτὸς ἐξαπώλετο Soph. 215, 2. κἄπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν Soph. 1027, 9. ὃς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ Eur. 70. πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 232, 3. ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 4. φθόνος - ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν Eur. 551, 2. αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτὸν adesp.

556. οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν Eur. 165, 2. οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι ἢ συγγενείας εἵνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν κακὴν λαβόντες Eur. 497, 3. κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί adesp. 123. καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατήρ· Οἰνεὺς δ' ἄρ' οὐχὶ κλεινὸν ἀπολέσας γόνον adesp. 81. φίλων ἔρημος - ἀπόλλυμαι adesp. 347. σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Eur. 565. ἀρετὴ δὲ κἂν θάνῃ τις οὐκ ἀπόλλυται Eur. 734. οὐδὲν κακὸν ⟨γὰρ⟩ ῥᾳδίως ἀπόλλυται adesp. 344. οὐκ ἀπολοῦμαι τῆς σῆς Ἑλένης εἵνεκα Eur. 722. ἀπωλόμην Eur. 781, 3.

Ἀπόλλων: ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν εὐθύνοι βέλος Aesch. 200. ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ βακχεύς, ὁ μάντις Aesch. 341. τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεχθάρικεν Soph. 14. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας καὶ τόνδ'· Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλῇ Eur. 781, 12. Φαναῖος Ἀπόλλων Ach. 35 p. 755. δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, παιὰν Ἄπολλον εὔλυρε Eur. 477. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσῃ Eur. 700. δεῖπνον - Ἄπολλον, ὡς καλόν Lycophr. 1, 5 p. 817. — cf. Soph. Ἑρμιόνη et 292.

ἀπόλυσις: μηδεὶς φοβείσθω θάνατον ἀπόλυσιν πόνων adesp. 371.

ἀπολωπίζω: ἀπολωπίσαι Soph. 917.

ἀπόμαγμα: στρατοῦ καθαρτὴς κἀπομαγμάτων ἴδρις Soph. 31.

ἀπομόργνυμι: ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Eur. 694.

ἀπόμορφος: ἀπόμορφα Soph. 918.

ἀπονίζω: αἷμα γὰρ σόν, μῆτερ, ἀπενίψατο Eur. 71.

ἀπονῶμαι: ἀπενήσω Eur. 279.

ἀπονωτίζω: ἀπενώτισαν Soph. 647.

ἀποπαύω: *ἀπόπαυσον, ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισιν γόου κόρον λαβεῖν Eur. 118, 2.

ἀποπερκῶ: καὶ κλίνεταί γε κἀποπερκοῦται βότρυς Soph. 234, 6.

ἀπόπληκτος: ἀποπλήκτῳ ποδί Soph. 227.

ἀποπνέω: ἀπέπνευσεν αἰῶνα Eur. 801.

ἀποπτύω: φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν - κακοὺς δ' ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι Eur. 414, 2. ἀπέπτυσ' αὐτό Eur. 533, 4. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος Eur. 727. ἀπέπτυσεν λόγους Soph. 617. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα Aesch. 354.

ἄπορος: σιγᾷς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Eur. 126. τὸν ἀσθενῆ σθένειν τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν πόρον Aristarch. 2, 5 p. 728.

ἀπορρέω: πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι Eur. 395.

ἀπορῶ: ἀλλ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν χρηστός, ἠπόρηκε δέ Eur. 953, 19.

ἀποσβέννυμι: σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς (al. καταισχύνων) γένους, ξαίνεις adesp. 9. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα Eur. 971, 2.

ἀποσείω: τοὺς Ποσιδείους. . θριγκοὺς ἀποσεισαμένη Soph. 465, 2.

ἀποσημαίνω: ἀποσημῆναι Soph. 615.

ἀπόσκημμα Aesch. 18.

ἀποσκολύπτω: ἀποσκόλυπτε Soph. 390.

ἀποστατῶ: μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ Aesch. 161, 4 ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός Aesch. 301.

ἀποστέλλω: τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς Aristarch. 2, 3 p. 728. ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς Eur. 781, 53.

ἀποστερῶ: οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χω οὔντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν Eur. 89, 2. κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν Eur. 286, 6. μή με, πρὸς τῆς ἑστίας, ἀποστερήσῃς ἀνδρὸς ᾧ συνῴκισας Eur. 953, 40. λήθην τε τὴν πάντ' ἀπεστερημένην κωφὴν ἄναυδον Soph. 609.

*ἀποστιβής Soph. 514.

ἀποστροφή: οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν Eur. 444.

ἀποσύρω: ἀποσύρει Soph. 383.

ἀποσῴζω: φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσῷσαι' (κἀποσώσαις ll.) ἂν πατρὸς γνώμας Eur. 362, 2.

ἀποτέμνω: ὀλέσαι κἀποτεμεῖν ὀξέι χαλκῷ κεφαλάν Phryn. 14, 2 p. 723.

ἀπουσία: κοὐκ ἀπουσίαν - κηρύσσετον Ach. 33, 3 p. 754.

ἀποφαίνω: ἀποφανῶ σε Soph. 919. ἀποφανθείς Soph. 71.

ἀποφθινύθω: τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Eur. 916, 3.

ἀποφύλιος: ἀποφύλιοι (al. ἀποφώλιοι) ξένοι Aesch. 287.

ἀποφώλιος: σύμμικτον εἶδος κἀποφώλιον τρέφος Eur. 996. (cf. ἀποφύλιος.)

ἀποχηρῶ:. ὀλόμαν ἀποχηρωθείς adesp. 6.

ἀποψύχω: ἀπεψύχῃ Aesch. 104.

ἀπραγμόνως: ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως - ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787.

ἀπράγμων: παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Eur. 193, 2.

ἀπρίξ: τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 4.

ἀπρόσειλος Eur. 845.

ἄπτερος: ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες Aesch. 312, 4. ἀπτέρῳ τάχει adesp. 429.

ἀπτήν: ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων Aesch. 337.

ἅπτω: πανοῦχον *ἅψαντες φλόγα adesp. 160. ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ Aesch. 255, 3. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται Eur. 219, 2. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός Eur. 974. ἀλλ' ἄκρας εὐηθίας ἅπτοιτ' ἂν ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904, 2. οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαί δόμων Eur. 648. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος *ἅψεταί ποτε Soph. 236, 2. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης adesp. 135.

ἀπυνδάκωτος: ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ Soph. 554.

ἄπυργος Eur. 749.

ἄπυρος: ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς - διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Eur. 1132, 30. ἀπύρου Soph. 384. σὺ δέ μοι θυσίαν *ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Eur. 912, 4.

ἄπωθεν: τῆς τιμωρίας ἄπωθεν οὔσης Theod. 8, 7 p. 804.

ἀπωθῶ: καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους Eur. 789, 2. ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν Eur. 285, 14. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδ' ἀπωθοῦνται ψόγον adesp. 105.

ἀπώμοτος: πάντα κηλεῖ, κἂν ἀπώμοτός τις ᾖ adesp. 566, 2.

ἀπωτάτω: Διὸς ἀπωτάτω κεῖται καλὸς θησαυρός adesp. 130, 5.

ἄρα: a) οὐκ ἄρ' ᾖστε τὸν Προμηθέα Soph. 316. ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών Soph. 624. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν Eur. 54. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει Eur. 499. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι Eur. 710, 2. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Eur. 736, 3. ἄρξεις ἄρ' οὕτω Eur. 744. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθα adesp. 374. — μακροσκελὴς μὲν ἄρα (?) μὴ χλούνης τις ᾖ Aesch. 62. — b) ἣ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινύς Soph. 519, 3. ἐπὰν δ' ⟨ἄρ'⟩ ἐκλίπῃ τὸ πᾶν Soph. 1027, 5. ἥρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Eur. 161. ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ μοχθεῖν δίκαιον Eur. 240. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν Eur. 334, 4. μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα παῖδας φυτεύειν Eur. 377. . . δ' ἄρα (?) Eur. 423. ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει Eur. 663. καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατήρ· Οἰνεὺς δ' ἄρ' οὐχί adesp. 81, 2. σὺ δ' ἄρ' ἐδούλευες τύχῃ adesp. 374, 2. — c) βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον Soph. 451. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν Eur. 623. ἦτἄρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι Eur. 645, 5. οὔ *τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Eur. 715. — b) ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519. ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα, ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Eur. 75. ὡς ἐν ἀνθρώποις ἄρα οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς ὡς Apollon. 1 p. 825. — cf. ἆρα b).

ἆρα: a) ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων, Αἴολε, σ' εὐνάζειν τέκνα φίλτατα Eur. 17. ἆρ' οἶσθ' ὁθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326. ἆρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ, τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης Eur. 776, 3. — b) γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς, δύστηνος ἆρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται Eur. 36, 2. μέγιστον ἆρ' ἦν ἡ φύσις Eur. 810. ἠλίσκετ' ἆρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχύς Ach. 34 p. 755. ἦν ἆρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε Mosch. 8 p. 815. — τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε Aesch. 207. ἦ δεινὸν ἆρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνειδῇ Soph. 845. ὀξυγλύκειάν τἆρα κοκκιεῖς ῥόαν Aesch. 363. — τίς ἆρα Κύπρις ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790. τίς ἆρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403. τίς *ἆρ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος adesp. 280. — cf. ἄρα.

ἀραγμός: πολὺς δὲ κοσσάβων

ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν Eur. 631.

Ἄραδος: Σιδώνιον ἄστυ λιποῦσαι καὶ δροσερὰν *Ἄραδον Phryn. 9, 2 p. 722.

ἀραῖος: ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς Soph. 367. ἀραίας Soph. 106.

ἀράχνης: ἀράχνου Aesch. 121. πέλτα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει Soph. 264. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις (al. ἀράχνᾳ) Eur. 369.

ἀρβύλη: πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις Aesch. 259.

ἀργαίνειν Eur. 73.

ἀργᾶς v. ἀργῆς.

Ἀργεῖος: Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὔχομαι μιᾶς adesp. 392. Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ Aesch. 168, 3. ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας Soph. 265. τῆσδε κοίρανον χθονὸς Ἀργείας Eur. 1132, 62. ῥῆσις βραχεῖα - πρέπει ἄλλως τε καὶ κόρῃ τε κἀργείᾳ γένος Soph. 61, 3. τόδ' ἐξοπλίζει τοὔπος Ἀργεῖον λεών adesp. 404. ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων (Ἀργείους ll.) ὕβριν Soph. 339, 2. ἐφηῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ Soph. 399. δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον Eur. 753. Ἀργείαισιν - κόραις Eur. 1132, 23. καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ Soph. 199.

Ἀργειφόντης Soph. 920.

ἄργεμον: ἀργέμων Soph. 212.

ἀργεννός: ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ Chaer. 8 p. 784.

ἀργῆς: ἀργᾶς Ach. 1 p. 746. ἀργῆν ἔπεφνεν adesp. 199.

ἀργία: πεσσοὺς κύβους τε τερπνὸν ἀργίας ἄκος Soph. 438, 4. ἐς ἀργίαν βλέπειν Eur. 216, 2. σώματος δι' ἀργίαν Agath. 14 p. 766.

ἀργιμήτης (?): ταῦρος ἀργιμήτης Phryn. 16 p. 724.

ἀργινεφής: ὀπὸν ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς Soph. 491, 2.

Ἀργόλας: ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας Eur. 630.

Ἀργολιστί: μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς Soph. 424, 2.

Ἄργος (ὁ): λάθοι δ' ἂν Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Eur. 1063, 14. — cf. Soph. 259.

Ἄργος (τό): ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς Eur. 591. Ἕλλησι δ' Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται Eur. 1132, 5. Ἴναχε νᾶτορ - μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις Soph. 248, 3. χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν Eur. 70, 2. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει Eur. 713. γένει μέγας Ἄργους δυνάστης Mosch. 9, 2 p. 816. Ἄργεϊ κοίλῳ Soph. 221, 2. ὁ Τυδεὺς - ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται Soph. 781, 4. νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Soph. 871, 2. τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι Soph. 188. ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν (Ἴναχος) ἥκει δῆμον τὸν Λυρκείου Soph. 249, 5. Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν Eur. 123. Δαναὸς - ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Eur. 228, 6. Τυδεὺς - ᾤκησεν Ἄργος Eur. 558, 4. Αἴγυπτος - ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχών Eur. 846, 3. — cf. Aesch. 46. Eur. Ἀνδρομέδα p. 392. Phryn. Αἰγύπτιοι p. 720. — Eur. Ἀλκμέων β' p. 380.

ἀργός: ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει

γενήσεται, φίλοισι δ' οὐδείς Eur. 187, 4. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Eur. 286, 13. ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνήρ Eur. 512. ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ Eur. 322. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται, τὸ δ' ἡσυχαῖον *ἀργὸν Eur. 552, 4. μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον, ἀργόν, φίλοινον Eur. 184, 2. γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14, 2 p. 766.

ἀργυρήλατος: ἀργυρηλάτοις κέρασι Aesch. 185.

ἄργυρος: οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν Eur. 542. οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος adesp. 389. τοὔδ' εἵνεκ' οἶκον στεγανὸν ἐξηυρήκαμεν λευκόν τ' ὀρύσσειν ἄργυρον σπείρειν τε γῆν adesp. 115, 3.

ἀργυροῦς: χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα Aesch. 184, 2. ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ Astyd. 3, 3 p. 778. αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Eur. 675, 3. κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρὼ δύο, φιάλας δὲ πεντήκοντα Astyd. 3 p. 778.

ἀργῶ: θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται adesp. 527. χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσεν στέγος Soph. 780, 2.

Ἀργώ: Ἀργοῦς ἱερὸν-ξύλον Aesch. 20.

ἀρδευτός: Μαιάνδρου ῥοαῖς - ἀρδευτὰ δαψιλεῖ πότῳ Sosith. 2, 17 p. 822.

ἄρδην: πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον Soph. 858, 2.

ἄρδω: αὐλῶνά θ' ἣν ἄρδουσι adesp. 196.

ἀρειθύσανοι Aesch. 203.

ἀρείφατος: ἀρείφατον λῆμα Aesch. 147.

ἀρέσκω: ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας Eur. 659, 5. ἐμοί τ' ἀρέσκει πάνθ' ἃ κἀκείνῳ Eur. 953, 18. ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτ' αὐτὴν ποεῖν Eur. 953, 16. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι Eur. 93. θεοὺς (θεοῖς l.) ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος Eur. 948.

ἀρετή: πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοὔθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Eur. 15, 3. ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν ἔλαμψε Eur. 232. γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονουμένη Eur. 393. ὥστ' ἐξίτηλος ἀρετὴ καθίσταται Eur. 497, 6. τό τοι κράτιστον - τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526, 2. κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Eur. 542, 2. ἀρετὴ δὲ κἂν θάνῃ τις οὐκ ἀπόλλυται Eur. 734. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον, ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλάς Eur. 909, 2. ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων αὔξεται τελουμένη Eur. 1029, 4, ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν Eur. 1030. κηρύσσεται <γὰρ> ἀρετή Zenod. 1 p. 831. ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει, αὐτὴ δ' ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει adesp. 116. ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόνης Soph. 195. οὔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Eur. 446, 4. παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει Eur. 897.

οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Eur. 1029. οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ Antiph. 2, 2 p. 792. τἀρετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα adesp. 327, 2. ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι Eur. 163, 2. μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα κἀρετήν Eur. 527, 2. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Eur. 672. ὧδε θανεῖν καλόν, εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Eur. 994, 2. ἀγήρων ἀρετήν Eur. 999. ἀρετὴν ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι Eur. 1083, 10. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς Carc. 4 p. 799. ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Eur. 11. πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε Eur. 960. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθα adesp. 374. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν, τέκνον Eur. 853. χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν adesp. 346. γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι Apollon. 2 p. 825.

Ἄρης: ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100. πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται Soph. 235. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν Soph. 657, 2. Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται Soph. 657, 4. τυφλὸς γὰρ - οὐδ' ὁρῶν Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754. ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος Eur. 289, 3. εὖτ' ἂν Ἄρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ στρατῷ Ion. 63, 2 p. 745. Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ach. 29 p. 753. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε - Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε μονομάχου πάλης ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν adesp. 72, 2. ὁ παμμήστωρ Ἄρης adesp. 129, 9. αἰχμὴ δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο Aesch. 99, 16. πολέμοις δ' Ἄρεως κρείσσον' ἔχων δύναμιν adesp. 129, 4. λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις Eur. 16. ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου Eur. 992. στεῖχεν ἴσος Ἄρει βίαν Aesch. 74, 7. νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ, κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ Eur. 1052.

Ἀρητιάς — Eur. 838.

ἄρθρον: ἄρθρων Aesch. 17, 2.

ἀριθμός: λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Eur. 286, 12. ἐκπώματ' εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δίς Soph. 348, 4. ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προυθέμην Eur. 285, 5. εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος τὸ μεῖζον Eur. 360, 19. κεἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν Eur. 492, 5. δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν Eur. 519, 2. οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843, 2. τὸν πάνσοφον ἀριθμὸν ηὕρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων adesp. 470, 4. ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα Soph. 399, 2.

ἀριθμῶ: εὐτυχοῦντα πάντ' *ἀριθμήσας βροτῶν Soph. 620. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ Eur. 787, 2.

ἀριστερός: οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε πόρνης ὁ κλεινὸς ναός Pyth. 1, 2 p. 810. λαγόνα τὴν ἀριστεράν Chaer. 14, 3 p. 786.

ἀριστίζω: γελῶν θεριστὴν ὡς ὄνουν ἠρίστισεν Sosith. 2, 21 p. 822.

Ἀριστόδημος (?) — Eur. 1016.

ἄριστον: σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα, ἄριστα δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα Aesch. 182, 3.

ἀριστόνικος: λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος adesp. 97.

ἄριστος: ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου Aesch. 235, 2. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος γενναῖον λέχος εὑρεῖν Eur. 137. ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος πόλει τ' ἄριστος Eur. 194, 2. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν, ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ Eur. 505, 2. χοὐτός γ' ἀνὴρ ἄριστος αἵ τε συμφοραὶ ἧσσον δάκνουσιν Eur. 572, 3. μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς Eur. 973. ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ τρόπους τ' ἄριστος Astyd. 8, 3 p. 780. ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει Eur. 91. ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὴς γυνή Eur. 164. οὕτως ἄριστον (al. ἄμεινον) μὴ πεπειρᾶσθαι κακῶν Eur. 285, 18. μετρίων δὲ γάμων μετὰ σωφροσύνης κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον Eur. 503, 3. πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς, στέργειν δὲ μοῖραν Eur. 1076. ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς adesp. 9, 2. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι adesp. 332. αἰεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ δούλοις ἄριστα Eur. 93, 2. διδάσκαλος γὰρ ηὑτέλεια τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀρίστων γίγνεται βουλευμάτων adesp. 522, 4. ὅπου δὲ μὴ *τάριστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι Soph. 193.

Ἀρκάς: Κύπριδος δὲ μίσημ', Ἀρκὰς Ἀταλάντη Eur. 530, 4. Ἀρκάδος κυνῇ Soph. 250. πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον (δυσχειμέρων Ἀρκάδων Il.) Eur. 696, 2.

ἄρκειος: καταψύχει πνοὴ ἄρκειος ὥς Aesch. 127, 2.

ἀρκεσίγυιος Eur. 1098.

ἄρκτος: a) ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα - ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Soph. 399, 11. δίδυμοί τ' ἄρκτοι - τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Eur. 594, 3. — b) ἄρκτος Eur. 767.

ἄρκυς: ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσιν Dicaeog. 1 p. 775.

ἀρκῶ: a) σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς Eur. 781, 74. — b) ἀρκεῖ Eur. 624. τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνήρ - πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών Eur. 282, 18. — c) τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν ἀρκεῖ Soph. 118, 2. ἀρκεῖ· πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν Eur. 773, 9. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης Eur. 893. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους Eur. 908, 7. ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον Carc. 3, 2 p. 798. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω Eur. 144.

ἅρμα: ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῶν νεκροί, ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι Aesch. 38. τριολύμπιον ἅρμα Soph. 469, 3. ἐκεῖσ' ἔλα, τῇδε στρέφ' ἅρμα, τῇδε Eur. 779, 10. ἣν ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων πρώτην χθόνα Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 2. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν Eur. 69, 2. ὑφ'

ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ Eur. 312.

ἁρμόζω: *ἁρμόζει φρονεῖν σὲ μᾶλλον ἢ ἐμέ Eur. 953, 2. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ καὶ τὰ σειρήνων πτερόεντα πέδιλα [ἁρμόζεται] Eur. 911, 2.

ἁρμονία: ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Eur. 943, 2. ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας Soph. 223, 2. μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν Eur. 773, 24.

ἁρμός: ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς Eur. 360, 12. δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης καπνοῦ μέλαιν' ἄησις Eur. 781, 45. ἀτρεκεῖς ἁρμοὺς κυπαρίσσου Eur. 472, 8.

ἄρνειος: πάρεισι δὲ μόσχων τέρειναι σάρκες *ἀρνεία τε δαίς Eur. 467, 3.

ἀρνοῦμαι: οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 5.

ἄρνυμαι: τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο adesp. 4.

ἄροτος: πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον Eur. 1083. — † ἀροτόν Aesch. 270.

ἀροτρεύω: γαῖα δ' ἡ πρὶν ἄσπορος ἤδη ζυγουλκοῖς βουσὶν ἠροτρεύετο Mosch. 6, 26 p. 814.

ἄροτρον: ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν Aesch. 196, 3. ἀρότροις ἀγκύλοις Mosch. 6, 9 p. 813.

ἄρουρα: μεγάλων πεδίων ἀρούρας adesp. 127, 2. *ἄρουραν οὐκ ἐμέμψατο τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν σπέρμα γενναίου πατρός Aesch. 99, 8. σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν Aesch. 158. ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν Aesch. 196, 4.

ἀρουραῖος: ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής Aesch. 227.

ἁρπαγή: τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν δίκαιον Eur. 354.

ἁρπάζω: οὐκ ἀφέξεται τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν βίᾳ Eur. 389, 3. ὅταν - κρύσταλλον ἁρπάσωσι παῖδες εὐπαγῆ Soph. 153, 4. λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασιν Carc. 5, 2 p. 799.

Ἅρπαλος: ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι - σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 14 p. 811.

ἁρπεδόνη: ἁρπεδόνην τε λύσιν ἱστοῦ Aristiae 2 p. 726.

ἅρπη: τὸν ἀνδρομήκη πυρὸν ἠκονημένῃ ἅρπῃ θερίζει Sosith. 2, 19 p. 822. ἅρπην Soph. 391.

Ἅρπυια — Aesch. 245. — Ἅρπυιαι cf. Aesch. 260.

ἀρραβών: Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἔστιν δ' ἴσως αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών Pyth. 1, 18 p. 811.

ἀρραγής: ἀρραγὲς ὄμμα Soph. 670.

ἄρρητος: ἄρρητος κόρη Eur. 63. λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασιν Carc. 5 p. 799. ἄρρητον Soph. 500.

ἄρρυθμος: ἀρρύθμων Soph. 24.

ἀρρώξ: ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τέχνῃ Soph. 160.

ἄρσην: εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θη-

λειῶν στάχυς ἄρσην Eur. 360, 23. τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον Eur. 318, 3. τό τ' ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Eur. 1063, 8. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Πυθώδ' ἀφῖκτο Eur. 1132, 6. ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος οὐκ ἐξ ἐκείνου Eur. 1132, 11. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων Eur. 15. μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει Eur. 24, 2. πανταχοῦ λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Eur. 319, 2. αἳ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων Eur. 499, 3. ἄλλος γυναικὸς κόσμος, ἄλλος ἀρσένων adesp. 443. θῆλυς μὲν αὐτός, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων Soph. 136, 2. λιποῦσα - ἄρσενας χοὰς Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας Soph. 480, 2. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα adesp. 355.

Ἀρτακεύς: τί μέλλετ' Ἀρτακῆς τε καὶ Περκώσιοι Soph. 831.

ἄρταμος: ἄρταμος Soph. 921. ἢ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγὼν adesp. 148.

ἀρταμῶ: ἀρταμεῖν Eur. 612.

ἀρτάνη Soph. 48.

Ἄρτεμις: Ἄρτεμις Σαρωνία Ach. 18 p. 751. δόμον Ἀρτέμιδος Aesch. 87. Τμωλίαν θεὸν - Ἄρτεμιν Diog. Ath. 1, 8 p. 777. — cf. Aesch. 333.

ἄρτι: ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων Aesch. 337. ὁ μὲν Νηρηίδος τέκνον ἄρτι βλάστεσκεν Soph. 503, 2. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς Eur. 342. πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώποις κακά, τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν Eur. 415, 2. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Eur. 971.

ἀρτίδροπος Aesch. 458.

ἀρτίως: ὡς νεόζυγα πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Eur. 821, 4.

ἄρτος: ὀρίνδην *ἄρτον Soph. 552. ἔσθει μὲν ἄρτων τρεῖς ὄνους κανθηλίους Sosith. 2, 6 p. 822.

ἄρτυμα: καὶ βορᾶς ἀρτύματα Soph. 614. καὶ δή τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων Soph. 305. ἀρτύμασι Soph. 643. διαβρέχεις τἀρτύματα Aesch. 306.

ἀρτύω: ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς Soph. 1021.

ἄρυστις: ἢ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας Soph. 697, 2.

ἀρχαῖος: σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος Eur. 337, 2. Ὕαντος ἣν ἔναιεν ἀρχαῖος λεώς Phryn. 5, 2 p. 721. τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς, ἀρχαία πόλις Μίδου γέροντος Sosith. 2 p. 822. ἀρχαῖον εἴρηκας Eur. 1088. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος Aesch. 235. λάτρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων Eur. 830.

Ἀρχέμορος — Aesch. Νεμέα.

ἀρχέστατος v. ἀρχός.

ἀρχέτης: θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις Eur. 773, 57.

ἀρχή: κακῆς ⟨ἀπ'⟩ ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν Eur. 32. τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον Eur. 35, 2. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399. κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν Soph. 1028, 2. ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχὴν δὲ ποιεῖσθαι πρέπον Theod. 7 p. 804.

διαπτύξω λόγῳ ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6, 2 p. 813. ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων Eur. 781, 76. ὡς πάντα πράγματ', ἢν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς adesp. 433. — χθονίων θ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Eur. 912, 8. ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα Ἀκρίσιος εἴληχεν Eur. 1132, 3. κακοὶ γὰρ - πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα (al. τιμάς τινας) σκιρτῶσιν Eur. 362, 30. — ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν Aesch. 23. ἀρχή· τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων Soph. 593.

ἀρχῆθεν Aesch. 416. Soph. 122, 3.

ἀρχός: πόλεως μὲν *ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτῃ πρέπων Eur. 1014. ἀστερωποῖσιν δόμοισιν - *ἀρχόν Eur. 781, 26. ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον Aesch. 187.

ἄρχω: (cf. κατάρχω.) καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου adesp. 542, 2. θεοὶ γὰρ οὔποτ' - ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν ξυναινέσονται Soph. 339, 2. ἔργου δὲ παντός ἤν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747. καὶ πρῶτον *ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Soph. 441. ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν *ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 36. ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110. ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἠρξάμην φυτευμάτων Μίνω τεκοῦσα Aesch. 99, 10. τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς adesp. 112, 3. — καὶ Χαρναβῶντος ὃς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν Soph. 547. βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 3 p. 745. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτε χρῆν τύραννον εἶναι Eur. 172. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως adesp. 327, 2. ἄρξεις ἄρ' οὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν Eur. 744. φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις adesp. 40. ὡς τῆσδέ τ' ἄρξει χἀτέρας πολλῆς χθονός Eur. 1132, 16. ἄρξουσιν ἀλλὰ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 42. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς Eur. 404, 2. τοιοῦτος ὢν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως Soph. 660. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Eur. 1107.

ἄρχων: Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς Soph. 688, 3.

ἀρῶ: πλουσίαν ἀροῖ πλάκα Eur. 661, 3. θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν Eur. 670, 4. σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν Eur. 188, 4. ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Soph. 297.

ἀρωγή: τί ποτ', ἀνδροδάκτον ἀκούων ἰὴ κόπον, οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132, 2.

ἀρώματα Soph. 72.

ἀσαλής: ἀσαλὴς μανία Aesch. 319.

ἀσάλπικτος: ἀσάλπικτον ὥραν Soph. 357.

*ἀσάμινθος Soph. 202.

ἄσαρκος: ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης adesp. 118, 3.

ἀσεβής: Δίκα - ὑποπεσοῦσ' ἀλ-

θεν, ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Eur. 223, 2.

ἄσειρος: ἄσειφος ἵππος adesp. 200.

ἄσεπτος: ἄσεπτον Soph. 49.

ἄσημος: Κόρινθος ἄστρον οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος adesp. 128.

ἀσθενής: ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735. ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Eur. 813, 3. ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν τῶν ἀμεινόνων βορά Mosch. 6, 17 p. 814. κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει Eur. 219, 3. ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290, 2. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ Eur. 798, 2. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν τίθησι Aristarch. 2, 4 p. 728. τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199. πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι Eur. 395. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ Eur. 299. ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχύς Ach. 34 p. 755. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι Eur. 140. τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις Eur. 1050, 3. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Crat. 4, 2 p. 810.

ἀσθενῶ: εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας adesp. 579.

Ἀσία: Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται Soph. 377. ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα Eur. 981, 4. χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191, 2.

Ἀσιάς: Ἀσιάδος μιτρηφόρους Κυβέλας γυναῖκας Diog. Ath. 1 p. 776. — cf. Eur. 370.

ἄσκευος: καταψύχει πνοὴ ἄρκειος ὡς ναύταισιν ἀσκεύοις μολὼν Aesch. 127, 2.

Ἀσκληπιός: Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχὼν Soph. 644, 2.

ἀσκῶ: ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Eur. 201, 2. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Eur. 492, 2. παῦσαι μελῳδῶν, πολέμων δ' εὐμουσίαν ἄσκει Eur. 188, 3. οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν Thesp. 3, 3 p. 833. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν, τέκνον Eur. 853. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς Carc. 4 p. 799. χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 7. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθ'· ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἤσκουν adesp. 374, 2. χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα Eur. 1067, 2. οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἠσκηκότες Soph. 878. ὃς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον Mosch. 10, 2 p. 816. δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Eur. 1132, 2.

ἄσμενος: δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur. 213, 3.

ἀσόλοικον Soph. 572.

ἀσπάζομαι: Καρχηδόνος δὲ κράσπεδ', ἣν ἀσπάζομαι Soph. 545. ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι Eur. 362, 33.

διαπτύξω λόγῳ ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6, 2 p. 813. ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων Eur. 781, 76. ὡς πάντα πράγματ', ἣν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς adesp. 433. — χθονίων δ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Eur. 912, 8. ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα Ἀκρίσιος εἴληχεν Eur. 1132, 3. κακοὶ γὰρ - πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα (al. τιμάς τινας) σκιρτῶσιν Eur. 362, 30. — ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν Aesch. 23. ἀρχή· τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων Soph. 593.

ἀρχῆθεν Aesch. 416. Soph. 122, 3.

ἀρχός: πόλεως μὲν *ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων Eur. 1014. ἀστερωποῖσιν δόμοισιν - *ἀρχόν Eur. 781, 26. ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον Aesch. 187.

ἄρχω: (cf. κατάρχω.) καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου adesp. 542, 2. θεοὶ γὰρ οὔποτ' - ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν ξυναινέσονται Soph. 339, 2. ἔργου δὲ παντὸς ἤν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747. καὶ πρῶτον *ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Soph. 441. ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν *ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 36. ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110. ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἠρξάμην φυτευμάτων Μίνω τεκοῦσα Aesch. 99, 10. τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς adesp. 112, 3. — καὶ Χαρναβῶντος ὃς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν Soph. 547. βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 3 p. 745. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτε χρῆν - τύραννον εἶναι Eur. 172. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως adesp. 327, 2. ἄρξεις ἄρ' οὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν Eur. 744. φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις adesp. 40. ὅς τῆσδέ τ' ἄρξει χἀτέρας πολλῆς χθονός Eur. 1132, 16. ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 42. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς Eur. 404, 2. τοιοῦτος ὢν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως Soph. 660. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Eur. 1107.

ἄρχων: Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς Soph. 688, 3.

ἀρῶ: πλουσίαν ἀροῖ πλάκα Eur. 661, 3. θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν Eur. 670, 4. σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν Eur. 188, 4. ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Soph. 297.

ἀρωγή: τί ποτ', ἀνδροδάικτον ἀκούων ἰὴ κόπον, οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132, 2.

ἀρώματα Soph. 72.

ἀσαλής: ἀσαλὴς μανία Aesch. 319.

ἀσάλπικτος: ἀσάλπικτον ὥραν Soph. 357.

*ἀσάμινθος Soph. 202.

ἄσαρκος: ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης adesp. 118, 3.

ἀσεβής: Δίκα - ὑποπεσοῦσ' ἔλα-

θεν, ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Eur. 223, 2.

ἄσειρος: ἄσειρος ἵππος adesp. 200.

ἄσεπτος: ἄσεπτον Soph. 49.

ἄσημος: Κόρινθος ἄστρον οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος adesp. 128.

ἀσθενής: ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735. ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Eur. 813, 3. ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν τῶν ἀμεινόνων φορά Mosch. 6, 17 p. 814. κακὸν δ' ὅμιλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει Eur. 219, 3. ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290, 2. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ Eur. 798, 2. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν τίθησι Aristarch. 2, 4 p. 728. τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199. πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι Eur. 395. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ Eur. 299. ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχύς Ach. 34 p. 755. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι Eur. 140. τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις Eur. 1050, 3. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Crat. 4, 2 p. 810.

ἀσθενῶ: εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας adesp. 579.

Ἀσία: Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται Soph. 377. ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα Eur. 981, 4. χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191, 2.

Ἀσιάς: Ἀσιάδος μιτρηφόρους Κυβέλας γυναῖκας Diog. Ath. 1 p. 776. — cf. Eur. 370.

ἄσκευος: καταψύχει πνοὴ ἄρκειος ὡς ναύταισιν ἀσκεύοις μολὼν Aesch. 127, 2.

Ἀσκληπιός: Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχὼν Soph. 644, 2.

ἀσκῶ: ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Eur. 201, 2. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Eur. 492, 2. παῦσαι μελῳδῶν, πολέμων δ' εὐμουσίαν ἄσκει Eur. 188, 3. οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν Thesp. 3, 3 p. 833. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν, τέκνον Eur. 853. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς Carc. 4 p. 799. χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 7. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθ'· ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἤσκουν adesp. 374, 2. χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα Eur. 1067, 2. οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἠσκηκότες Soph. 878. ὃς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον Mosch. 10, 2 p. 816. δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Eur. 1132, 2.

ἄσμενος: δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur. 213, 3.

ἀσόλοικον Soph. 572.

ἀσπάζομαι: Καρχηδόνος δὲ κράσπεδ', ἣν ἀσπάζομαι Soph. 545. ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι Eur. 362, 33.

ἀσπάθητος: ἀσπάθητον χλαῖναν Soph. 793.

ἀσπερχές: ἀσπερχὲς μενεαίνουσα Eur. 1132, 51.

ἀσπιδίτης: ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα <καὶ> πεφαργμένον Soph. 393.

ἀσπιδοῦχος: ὡς ἀσπιδοῦχος ἢ Σκύθης τοξεύμασιν Soph. 394.

ἀσπίς: ἀσπὶς μὲν ἡμὴ λίγδος ὡς πυκνομματεῖ Soph. 32. χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ Aesch. 128. κοὔτ' ἂν ἀσπίδος κύτει <καλῶς> ὁμιλήσειας Eur. 185, 4. Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ach. 29 p. 753. χρυσεόνωτον ἀσπίδα τὰν Καπανέως Eur. 159. δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ θείνοντες Eur. 282, 20.

ἄσπορος: γαῖα δ' ἡ πρὶν ἄσπορος ἤδη ζυγουλκοῖς βουσὶν ἠροτρεύετο Mosch. 6, 25 p. 814.

ἀσπούδαστος: ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Eur. 501, 3.

ἆσσον: ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος Aesch. 175. ἄσσιστα Aesch. 66.

Ἀστάκειος: ὠμοβρῶς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα Soph. 731, 6.

ἄστατος: ἀνώμαλοι πλάστιγγες ἀστάτου τύχης adesp. 179.

ἄστεκτα Aesch. 224.

ἀστενακτί: ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνείχετο ἄναυδος Aesch. 307, 2.

ἀστεροειδής: ὦ νὺξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις ἀστεροειδέα (?) νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς Eur. 114, 3.

† ἀστερόπου: λῆξαι τῆς ἀστερόπου Ζηνὸς θυσίας Ach. 2, 4 p. 746.

ἀστερωπός: ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτ' *ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης Aesch. 170, 2. τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας Crit. 1, 33 p. 771. ἀστερωποῖσιν δόμοισιν χρυσέων ἀρχόν Eur. 781, 25.

ἀστήρ: ἑῷος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ Eur. 929. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Eur. 971, 2. ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στίλβει μύδρος Crit. 1, 35 p. 772. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Eur. 482, 2.

ἀστίτης: οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει Soph. 89. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας Soph. 90.

ἄστολος: καὶ τὰν νέορτον ἇς ἔτ' ἄστολος χιτὼν ὡραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Ἑρμιόναν Soph. 788.

ἄστομος Soph. 73.

ἀστός: μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ (αὐτοῦ ll.) φανῇ Eur. 626, 5. πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες Eur. 411, 4. ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ Eur. 425. ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδὼν Mosch. 9, 7 p. 816. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς Eur. 173, 2. ἐντεθραμμένην ἀστοῖς Ἀθάνας - παρρησίαν Mosch. 4, 3 p. 813.

ἀστράβη: ἐπ' *ἀστράβης ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων adesp. 210.

ἀστραπή: βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς Soph. 520, 2. παρεμφερὴς ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κἀστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ Aesch. 464, 6. ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει Soph. 433, 2. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει Aesch. 386. ἵν' ἀστραπὰς κατεῖδεν οὔσας Crit. 1, 31 p. 771.

ἀστραπηφορῶ: ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ Eur. 312.

ἀστράπτω: οὐρανοῦ δ' ἄπο ἤστραψε Soph. 520, 2.

ἀστραφής Soph. 385.

ἄστρον: Κόρινθος ἄστρον οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος adesp. 128. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον Eur. 755. πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα Eur. 687, 3. ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφάς Soph. 399, 8. ἄκριτός τ' ἄστρων ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Eur. 593, 4. δείξας γὰρ ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν δήμους τ' ἔσωσα Eur. 861.

ἄστρωτος: ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ εὕδουσι Eur. 367.

ἄστυ: Ἰνάχειον ἄστυ adesp. 563. τύχει δὲ Τρώων ἄστυ πορθήσειν βίᾳ Aesch. 99, 19. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών Eur. 819. Σιδώνιον ἄστυ λιποῦσαι καὶ δροσερὰν Ἄραδον Phryn. 9 p. 722. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν adesp. 41. ἄστη δ' ἐπυργώσαντο καὶ περισκεπεῖς ἔτευξαν οἴκους Mosch. 6, 27 p. 814.

ἄστυλος: ἄστυλος οἶκος adesp. 575.

ἀσύμβλητος v. ἀξύμβλητος.

ἀσύμφορος: μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον, ἀργόν, φίλοινον Eur. 184.

ἀσυνεσία v. ἀξυνεσία.

ἀσύνετος: ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735. ἡμέρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι Eur. 645, 5.

ἀσφάλεια: ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει Eur. 1039.

ἀσφαλής: ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Soph. 325, 2. ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος πόλει τ' ἄριστος Eur. 194. οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις Soph. 622. κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν Eur. 251, 2. ἐπίσταμαι δὲ - σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές Eur. 413, 2. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν - αὔξε καιροῦ μείζον', οὐ γὰρ ἀσφαλές Eur. 626, 4. οὐ γὰρ *ἀσφαλὲς περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν Eur. 928. ἔν' ἀσφαλὲς (ἐν ἀσφαλεῖ Il.) γὰρ τὸν θανόντ' ἐπολβίσαι Dionys. 3, 3 p. 794. οὐκ οἶδα· τἀληθὲς γὰρ ἀσφαλὲς φράσαι adesp. 30. οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει adesp. 547, 3. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Eur. 736, 3. τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Eur. 597. ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα adesp. 547, 6. τὸ γῆρας - σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον Eur. 619, 2. ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος Astyd. 8 p. 780.

ἀσφαλῶς: τὸ μέλλον οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐπίσταται adesp. 102. οὐ γάρ τις - νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται adesp. 486, 2.

ἀσχαδές Aesch. 418.

ἀσχάλλω: ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών Eur. 285, 10.

ἀσχέδωρος: ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς Aesch. 261.

ἀσχήμων: ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Eur. 259.

ἄτακτος: ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος Crit. 1 p. 771.

Ἀταλάντη: Κύπριδος δὲ μίσημ', Ἀρκὰς Ἀταλάντη Eur. 530, 4.

ἀτάρ: ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Eur. 1037. — † ἀτὰρ θεοῦ Eur. 901, 5.

ἀτάρβητος: ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν Aesch. 199.

ἄτεγκτος: ἄτεγκτος παρηγορήμασιν Aesch. 348. ὦ λιταῖς ἄτεγκτε (ἄτρωτε ll.) δυστήνων βροτῶν, πάντολμ' ἀνάγκη Mosch. 2, 2 p. 812.

ἄτεκνος: ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491.

ἀτέλεστος: καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς - τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην Eur. 897, 6.

ἀτελής: ἀτελῆ Soph. 246.

ἀτενής: ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Eur. 65. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία Eur. 737.

ἄτερ: ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ Soph. 701, 2. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21, 2. οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Eur. 360, 44. εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ Eur. 392. αἰσχύνης ἄτερ Eur. 684, 5. τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας Eur. 1025, 3.

ἀτερπής: μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημένος Isid. 1 p. 829.

ἄτη: ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών Eur. 285, 10. λύπη μὲν ἄτη περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Eur. 460. ποικιλομήτιδες ἆται Soph. 533, 2. φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Soph. 657, 3.

ἀτημελής: μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις ἀσύμφορον, ἀργόν, φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ Eur. 184, 2.

ἀτηρός: ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν Eur. 913, 3.

Ἀτθίς: Ἀτθίδα χθόνα Pyth. 1, 9 p. 811.

ἀτίζω: οὔποτ' ἂν πάτραν τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν Eur. 347, 2. ἀτίσεις Aesch. 105.

ἀτιμαγέλας Soph. 922.

ἀτιμάζω: τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς Eur. 176, 4. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 4. κακοῦ γὰρ ἀνδρός ἐστι τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν, ἀτιμάζειν δὲ τοὺς παλαιτέρους adesp. 37, 2. μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν Aesch. 255. μή μ' ἀτιμάσας γένῃ Phryn. 20 p. 725.

ἀτιμία: ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία, κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 17. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110, 2. ῥᾳδίως μισήσομαι πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν adesp. 401, 2.

ἀτίμως: ἀτίμως διατετιλμένης φόβης Soph. 598, 7.

Ἀτλάντειος: τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Eur. 594, 5.

Ἀτλαντικός: κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός Eur. 145, 2.

Ἄτλας: αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι Aesch. 312. — cf. Eur. 1116.

*ἄτμητον Soph. 120.

ἀτμίζω: ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρί Soph. 341.

ἀτμός: πυρός τ' ἐρινὺς - ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ Eur. 781, 2. ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς Eur. 781, 53. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ· πικρὰ γὰρ κοὐ διὰ ζόης ἀτμοί Aesch. 206, 2.

ἄτολμος: πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ Eur. 552, 2.

ἀτόπαστον Aesch. 119.

ἄτοπος: μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις Eur. 184.

ἄτρακτος: πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν Aesch. 139, 2.

ἀτρείδης: Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν καὶ ἀτρείδαν Soph. 801, 2.

ἀτρέκεια: ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει Eur. 91.

ἀτρεκής: ἀτρεκεῖς ἁρμοὺς κυπαρίσσου Eur. 472, 8.

ἀτρεκῶ: ἀτρεκήσασα Eur. 315.

ἀτρέμα: ἀτρέμα παρεξεστηκός Lycophr. 2, 3 p. 817.

Ἀτρεύς: κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ Aesch. 238. — cf. Soph. 672. adesp. 15.

ἀτρίβων: λέσχης ἀτρίβωνα Eur. 473, 3.

ἀτρύγετος: ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ ⟨αἰθέρος⟩ ἀτρυγέτου Soph. 435, 2.

ἄτρυτος: ἄτρυτος ἐν πόνοις adesp. 163.

(ἄτρωτος v. ἄτεγκτος.)

αὖ: ἔτ' αὖ .. ὥσπερ ἁλιεὺς πληγεὶς .. ⟨φρ⟩ενῶν διδάσκαλος Soph. 111. ἐγὼ δὲ κεινὰς' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω Soph. 189. θάπτει τε τέκνα χἄτερ' αὖ κτᾶται νέα Eur. 757, 3. χρόνος αὖ χρόνος - πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις adesp. 509. — τοὺς δ' αὖ μεγίστους Soph. 666. τὸ δ' *αὖ πέφηνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον Eur. 35, 2. εἰς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα Eur. 200, 2. οὐδ' αὖ πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Eur. 282, 7. ἤν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Eur. 340, 2. καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν *αὖ κακὸν μέγα Eur. 365, 2. τὸ δ' αὖ τέταρτον Eur. 382, 8. Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται οὐδ' αὖ γυναῖκας Eur. 431, 2. τὸν δ' αὖ θανόντα - χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων Eur. 449, 3. ἀδελφοῖν σοῖν τὸν αὖ νεώτερον - ἔδωκε νερτέροις Eur. 495, 28. κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα Eur. 571, 7. δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς Eur. 626, 2. τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς - πολέμιος Eur. 692. οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν Eur. 1083, 8. ὅτ' οὐδὲν ἆθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο Crit. 1, 4 p. 771. ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως φαίνουσα μαστόν - τῆς δ' αὖ χορεία λάγονα τὴν ἀριστερὰν ἔλυσε Chaer. 14, 3 p. 786.

αὐγάζω: ἥτις - ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον αὐγασθεῖσ' ὑπὸ κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης Soph. 598, 6.

Αὔγη: *Αὔγη - Ἀλέου παῖς Eur. 696, 4.

αὐγή: ἥλιος, ὅτου δι' *αὐγῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς φθίνει τε adesp. 452, 2. οὐκ ἐν *αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόας ἔχει Aesch. 99, 13. εἰ μὲν πρὸς

αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός adesp. 541.

αὐδή: αἰτῶ δ' αὐδὰν (?) εὐτεκνίαν τε γάμοις Eur. 773, 71.

αὐδῶ: εὐθὺς αὐδᾷ 'τῷ Κορινθίῳ ξένῳ' Eur. 664, 2. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός Eur. 1064, 7. ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν, αὔδασον (?), ξύλον Aesch. 20. ἐν βροτοῖς αὐδώμενος adesp. 20.

αὐθαδία: πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Eur. 339, 2.

αὐθαίρετος: κλύδωνα σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον adesp. 568. οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Eur. 339, 3. νόσοι δὲ θνητῶν αἳ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν Eur. 292, 4. οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται, νόσφι Διός Soph. 1028. τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα Eur. 1026.

αὐθέντης: ὅταν τις - παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Eur. 645, 4.

*αὐθημερόν Soph. 171.

αὖθι: σὺ δ' αὖθι (?) μίμνων Soph. 479.

αὐθιγενής: ναοὺς προλιπών, οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκὸς στεγανοὺς παρέχει Eur. 472, 5.

αὖθις: στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 8. κἀκ τῶν δέκ' αὖθις ηὗρε πεντηκοντάδας Soph. 399, 5. πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ Soph. 447, 3. χρῆσται δέ σ' ἐνθένδ' αὖθις Soph. 542. τὸ δ' αὖ πέφηνεν *αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον Eur. 35, 2. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν Eur. 158. εὐδαιμονεῖ τε χαὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ Eur. 196, 3. — τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους, αὖθις δὲ τιμάς Soph. 85, 2. ἢν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν, ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί Eur. 953, 30.

αὐλή: οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών Soph. 865, 4. — cf. Soph. 299.

αὐλίσκος: φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι Soph. 701.

αὐλίτης: πρίν τιν' αὐλιτῶν ὁρᾶν Soph. 461.

αὐλός: Λυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς Ion. 23 p. 736. αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων Ion. 39 p. 740. ἔνθα Περσικῷ νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς Diog. Ath. 1, 11 p. 777. ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ Ion. 42 p. 740. τοὺς αὐλοὺς μέθες καὶ θῶπλα λάζευ adesp. 381. Κρητικοὺς αὐλοὺς θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ adesp. 419.

αὐλών: αὐλῶνά θ' ἣν ἄρδουσι adesp. 196. κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἠδ' ἐπακτίας αὐλῶνας Soph. 505, 2. — αὐλών Aesch. 419. βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον στρατοῦ Carc. 1 p. 798.

αὐλῶπιν Soph. 923.

αὐλωτός: πώλους - φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας Aesch. 326, 2.

αὐξάνω: καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' *αὔξαν' ἐν πόλει Eur. 362, 28. εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Eur. 1132, 25. ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν *ηὐξημένους Eur. 420. — cf. αὔξω.

αὔξημα: ἐκ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα μεγάλα φέρουσι Eur. 252.

αὔξησις: οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν Theod. 18, 2 p. 807.

αὔξιμος: βιοτὴν αὔξιμον ἐψιοῦσα Aesch. 51.

αὔξω: τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Eur. 916, 3. εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Soph. 234, 5. χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Eur. 330, 4. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτὲ μηδ' αὖξε καιροῦ μείζονα Eur. 626, 4. τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι, τὸ δὲ μεῖον αὔξων Eur. 304, 5. πολλοὶ διὰ φόβον κοὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον θεοὺς ἂν *ηὖξον Theod. 8, 6 p. 804. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς Eur. 364. τῶν μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν Eur. 415, 4. ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων αὔξεται Eur. 1029, 5. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Eur. 1051. αὕτη δ' ὅσῳ περ αὔξεται θνητῶν γένος, τοσῷδε μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν Theod. 12, 4 p. 805. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται Κύπρις adesp. 186. — cf. αὐξάνω.

αὔρα: τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις *αὔρα Soph. 22, 3. αὔρα, θεῶν ὄχημα τιμιώτατον adesp. 565. *αὔρας ὑπηκόοισιν ἐν ψυκτηρίοις Aesch. 146.

αὔρι Aesch. 420.

αὐριβάτας Aesch. 280.

αὔριον: τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει Soph. 536, 2.

αὐτάγητοι Ion. 8 p. 733.

αὐτάδελφος: σὼ δ' αὐταδέλφω χερμ⟨άδ' αἴρουσιν⟩ Eur. 495, 18.

αὐτάρκης: ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Eur. 29, 3.

αὖτε: ὅδ' αὖτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος adesp. 417.

αὐτίκα: ὑβρίζων αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἕλω Soph. 460. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 4 p. 804.

αὐτόθηκτος: αὐτόθηκτον Εὐβοικὸν ξίφος Aesch. 356.

αὐτόκραντος: *αὐτόκραντον λόγον Aesch. 295.

αὐτόκτιτος: αὐτοκτίτους δόμους Soph. 309.

Αὐτόλυκος: ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ Soph. 221, 2.

αὐτόματος: ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω βουλεύεται adesp. 320.

αὐτόμοιρος Soph. 229.

αὐτομόλως Soph. 629.

αὐτόμορφος: παρθένου τ' εἰκώ τινα ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων Eur. 125, 3.

αὐτόπαιδα Soph. 925.

αὐτορέγμων: αὐτορέγμονος πότμου Aesch. 117.

αὐτός: a) ὃ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών, αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 7. 8. καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής Aesch. 464, 5. εἴπερ εἶ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις Soph. 100. θῆλυς μὲν αὐτός, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων Soph. 136, 2. ἀπώλεσέν τε χαὐτὸς ἐξαπώλετο Soph. 215, 2. θάλπεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ Soph. 433, 3. πλεῖον φυλάσσων αὐτὸς ἢ φυλάσσο-

μαι Soph. 706, 2. αὐτὸς παρ' αὑτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου Soph. 1019, 7. οὐπώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν Eur. 130, 2. ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν Eur. 183, 3. αἰδοῦς δὲ *καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι Eur. 365. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει Eur. 432. χρόνος - τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν Eur. 594, 3 θάπτει τε τέκνα - αὐτός τε θνῄσκει Eur. 757, 4. κἂν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Eur. 797, 2. ὃ δ' αὐτὸς αὑτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων Eur. 797, 4. οὔποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806. ἐν <αὐτὸς> αὑτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει Eur. 862, 2. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων Eur. 1086. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει Eur. 1110, 2. καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἦλυθον λύσιν μαθεῖν σοῦ Neophr. 1 p. 730. τέλος γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρῳ φέρεις Neophr. 3 p. 731. μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει Dicaeog. 2 p. 775. αὐτὸς τραφεὶς δὲ τῶν φυτευσάντων ὕπο καλῶς, τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμεις Dicaeog. 4 p. 776. αὐτὸς πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει Dionys. 8 p. 795. κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός adesp. 314. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τοῦτο λανθάνει ποιῶν adesp. 573, 2. ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται Theod. 4, 2 p. 802. αὐτὴ δ' ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει adesp. 116, 3. μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρ' - ἀλλ' *αὐτὴ κρατεῖ adesp. 503, 2. ἀλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ - ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Soph. 82, 3. μηδὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον Soph. 350, 2. τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον Eur. 1129, 2. αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν ἠδικημένον πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος Mosch. 8, 3 p. 815. σκέψασθε δ' αὐτοί (αὐτά ll.), μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Eur. 286, 4. φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Eur. 294. διωθοῦνται χάριν αὐτοὶ δι' αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι Eur. 608, 3. ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί, αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκομεν Eur. 1042, 2. — σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 2. ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324, 2. οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ adesp. 363. ὡς ἔγωγε καὐτὸς ἄχθομαι adesp. 515, 2. ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος, τί δεῖ φυλάσσειν Eur. 1061, 2. τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν adesp. 296, 2. λοιπὸν ἐστ' ἴσως ἐμὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 5. τῇ δ' ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτ' αὐτὴν ποεῖν Eur. 953, 16. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Eur. 110, 3. τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι Agath. 9 p. 765. — πρὶν ἂν - αὐτός σε χράνῃ Ζεύς Aesch. 327, 2. χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Soph. 178. ἡ γλῶσσά τοι

αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ adesp. 120, 2. αὐτὸ δείξει τοὔργον Soph. 356. τό γ' εἶδος *αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ Eur. 690. λυπεῖ γὰρ αὐτὸ † τὸ κτῆμα τοὺς κεκτημένους Carc 8, 3 p. 800. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553. καὶ δὶς ἑπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης Eur. 455. μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν ἀφαιρεθήσῃ χάριτας Eur. 136, 6. γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ - μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 4 p. 807. τὸν ξένον δὲ δράγματι αὐτῷ κυλίσας Sosith. 2, 20 p. 822. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα Aesch. 30, 2. αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 22 p. 814. Ὀρφέα λαβὼν αὐτῶν (ἅπαν ll.) τε μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος adesp. 546, 11. σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Eur. 381. (cf. αὐτοῦ.) ὡς ἀγάλματος αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένου Chaer. 1, 6 p. 782. ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετραόρῳ δίφρῳ Soph. 873, 2. — b) ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φύῃ, οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ Eur. 377, 3. (cf. ἀστός.) τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής Eur. 26, 3. καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 170, 2. καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν αὖ κακὸν μέγα Eur. 365, 2. ἡ μὲν εἰς ὀρθὸν μία, λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς Eur. 382, 9. μῶν ψυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς Eur. 682, 3. μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται, ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5 p. 764. τὸ ζῆν ποθοῦμεν· οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ κόρος Lycophr. 5, 4 p. 818. ἦν - αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τοὐμὸν κάρα Aesch. 179, 3. ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι Aesch. 464, 7. μόνῳ δὲ χαίρειν - ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ Soph. 85, 12. πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπεραθῇ Soph. 588, 2. ἡ πατροκτόνος δίκη κέκλητ' ἂν αὐτῷ Soph. 634, 2. τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Eur. 166. καὶ κέρδος αὐτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα Eur. 256, 2. οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν Aesch. 464, 3. οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην Soph. 767. ἐγὼ κατ' αὐτόν, ὡς ὁρᾷς, ἐξέρχομαι Soph. 812. ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Eur. 198, 3. πρόσω πρὸς αὐτὸν πάλιν ὑποστρέψας πόδα Eur. 495, 3. φθόνος δ' - ἀπώλεσ' αὐτόν Eur. 551, 2. πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ Dionys. 3, 2 p. 794. ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον Pyth. 1, 6 p. 811. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω adesp. 175. αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν adesp. 556. λευκὸν αὐτὴν ὦδ' ἐπαίδευσεν γάλα Soph. 446. σπεύδουσαν αὐτήν Soph. 527. οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν Eur. 324, 6. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται Eur. 682, 2. καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 4. πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὢν ἐκτήσατο adesp. 556, 2. ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Soph. 153, 2. νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Eur. 52, 8. ἀπέπτυσ' αὐτό Eur. 533, 4. κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν πάντες Eur. 733, 2. πεύσῃ δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς Eur. 773, 8. οὐ γὰρ

ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Soph. 102, 3. ἐξ αὐτῶν Soph. 215. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων Eur. 15. αἳ μὲν αὐτῶν - ἐστράτευσαν Chaer. 10 p. 784. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται Eur. 552, 3. τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί Aesch. 6. ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ Eur. 776, 3. λέκτρα αὐτοῖς (?) καλῶς ἔχειν Eur. 1058. βοραὶ δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους παρεῖχον αὐτοῖς δαῖτας Mosch. 6, 15 p. 814. ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται Lycophr. 3, 2 p. 818. μέλας γὰρ αὐταῖς (?) οὐ πεπαίνεται βότρυς Ion. 57 p. 744. κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθα Eur. 22, 4. μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν Eur. 287, 2. τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμεις Dicaeog. 4, 2 p. 776. μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι - σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 15 p. 811. ἔστιν δ' ἴσως αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών Pyth. 1, 18 p. 811. κατεύχομαι κακὰ αὐτοῖσιν ἀντὶ (αὐτοὺς l.) τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν adesp. 458, 13. τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ Crit. 1, 10 p. 771. ἀλλὰ τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτάς Eur. 292, 6. ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά Eur. 506, 3. ἀπο αὐτόν (?) Aesch. 358. — c) οὕτω - τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται Soph. 153, 8. ἀμφοῖν δὲ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη Soph. 688, 2. χῶρος γὰρ αὐτός (οὗτός ll.) ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν Soph. 824. κύκλος γὰρ αὐτὸς (al. κύκλῳ γὰρ ἕρπει) καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς θνητῶν τε γενεᾷ Eur. 415, 3. ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε Eur. 963, 4. οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος Soph. 772. ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον adesp. 440. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου Aesch. 116, 2. χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός Aesch. 311. ἕλκει δ' οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας Eur. 62, 2. οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Soph. 102, 3. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν Eur. 201, 4. μυρίαι. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον Eur. 454, 3. οἳ δ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤπειγ⟨ον δορός⟩ Eur. 495, 11. ὤφειλε - Ζεὺς μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι Eur. 900, 2. οὐ χρή - ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073, 2. αὐτὸς τραφεὶς δὲ τῶν φυτευσάντων ὕπο καλῶς, τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμεις Dicaeog. 4, 2. p. 776. τῷ - βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς *ταὐτὸν ἐλθόν Eur. 258, 2. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330. ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταὐτὸν δύο Eur. 898, 11. δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462. ἢ μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλοις adesp. 561. κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί Eur. 1073, 4. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται Soph. 846, 3. θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δίς Soph. 64, 2. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον Eur. 832, 2. ταὔτ' ἐποίησεν λαβὼν ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά adesp. 26, 3.

αὐτόσπορος: αὐτόσποροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς Aesch. 196, 4.

αὐτόσσυτον Soph. 515.

αὐτόστεγος: νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον Dionys. 1 p. 793.

αὐτοῦ: αὐτοῦ μένων Aesch. 99, 3.

αὑτοῦ: ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν Aesch. 304. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ παιδός τε *χαὑτοῦ Aesch. 304, 6. αὐτὸς παρ' *αὑτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου Soph. 1019, 7. ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν Eur. 183, 3. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές Eur. 553. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν Eur. 634. οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας αὑτοῦ πρίασθαι βούλεται Eur. 689, 2. τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας αὑτοῦ (αὑτοῖς l.) τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 5. τύπτων τὸν αὑτοῦ κρᾶτα Ion. 61 p. 744. κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὑτοῦ φυγήν Pyth. 1, 4 p. 811. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τοῦτο λανθάνει ποιῶν adesp. 573, 2. χὤταν περ αὑτῆς εὐπρεπεστάτη φανῇ, πάλιν διαρρεῖ Soph. 787, 7. αἰεὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἴεται Eur. 1015, 2. ἡ δὲ προυκαλεῖτό με ξανθὰν μεθ' *αὑτῆς adesp. 165, 2. ἦν - αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324, 2. ἡ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ Soph. 845, 2. Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὑτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει Soph. 874, 3. ὁθούνεκα ἐν ⟨αὐτὸς⟩ αὑτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει Eur. 862, 2. μισῶ πολίτην - πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον Eur. 886, 3. μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός Eur. 905. λέληθεν αὑτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς Soph. 99, 2. αὑτόν (ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν) Soph. 924. οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὑτόν Eur. 107, 2. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών Eur. 214. ὁ δ' αὐτὸς αὑτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων Eur. 797, 4. οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978, 2. κρινεῖ τίς αὑτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν Eur. 1041. ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος adesp. 75. αὑτόν ⟨τε⟩ πράσσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον adesp. 366. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα Aesch. 139, 4. αὑτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν Dionys. 11 p. 796. διωθοῦνται χάριν αὑτοὶ δι' αὑτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι Eur. 608, 3. οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν αὑτούς Eur. 738, 2. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν - πυργοῦντες αὑτούς Mimn. 2, 3 p. 830. — cf. ἑαυτοῦ.

αὐτόφορβος Aesch. 114.

αὐτόφορτοι Soph. 230.

αὐτοφυής: σὲ τὸν αὐτοφυᾶ (αὐτοφυῆ ll.) τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Eur. 593.

† αὐτοχείλης: αὐτοχείλεσι ληκύθοις Soph. 126.

αὐτόχειρ: σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἥ σ' ἐγείνατο adesp. 358, 2.

αὐτόχθων: αὐτόχθων ἑστία adesp. 201. αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν Eur. 360, 8.

ἀυτῶ: πόσις μοι πλησίον γαμηλίους μολπὰς ἀυτεῖ Eur. 781, 5.

αὐχήν: δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς adesp. 412. ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην Soph. 689. προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα Chaer. 14, 8 p. 786. πώλου δίκην, ἥτις - ἀγρίᾳ χερὶ θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Soph. 598, 4. ἀνάγκη, στυγνὸν ἢ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν Mosch. 2, 3 p. 812. λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον αὐχένας Chaer. 14, 17 p. 786. — βαθὺν ζεύξας θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας adesp. 372, 3.

αὐχμηρός: ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Soph. 434, 2.

αὐχμός: ὅταν ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Eur. 898, 8.

αὐχῶ: αὐχεῖ δὲ Τρώων ἄστυ πορθήσειν βίᾳ Aesch. 99, 19. ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι Eur. 795, 4. λευκοὺς λίθους χέοντες αὐχοῦσιν μέγα Eur. 1007. ἔλαφον - κεροῦσσαν, ἣν σφάζοντες αὐχήσουσι σὴν σφάζειν θυγατέρα Eur. 857, 2.

ἀφαιρῶ: μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Eur. 282, 27. δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους, γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ Eur. 328, 2. τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 6. μακρὰς ἀφαιρούμενος ἐλπίδας θνατῶν πολύμοχθος Ἅιδας adesp. 127, 9. ⟨τὸν βίον τ' ἀ⟩φ⟨εί⟩λετο Eur. 495, 26. τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις, ἃς ἕν τ' ἔδωκε φέγγος ἕν τ' ἀφείλετο Sosiph. 3, 3 p. 820. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε Eur. 136, 7.

ἀφανής: ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι Aesch. 57, 9. ὁπόσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ' ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές adesp. 499, 3. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Eur. 811. ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν Eur. 913, 4. μισῶ μὲν ὅστις τἀφανῆ περισκοπεῖ Soph. 671. νέοι νέοισι συννοσοῦσι τἀφανῆ Eur. 160. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ (al. τἀφανές) Eur. 574.

ἀφανίζω: ἠφανισμένης κόρης Carc. 5, 4 p. 799.

ἄφαντος: ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα - πολύμοχθος Ἅιδας adesp. 127, 8. γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαντον Eur. 781, 63.

ἀφελής Soph. 656.

ἀφεύω: καλῶς ἠφευμένος ὁ χοῖρος Aesch. 310.

ἀφεψιασάμην Soph. 134.

ἄφθιτος: Ῥαδάμανθυν, ὅς περ ἄφθιτος παίδων ἐμῶν Aesch. 99, 12. ἔστι δ' ἄφθιτος βία Soph. 855, 3. εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας ἀφθίτου λαχόντες Soph. 256, 2. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Crit. 1, 17 p. 771. ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγὼν Aesch. 28. ἀφθίτους γνώμας Soph. 381.

ἄφθογγος: ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους Soph. 561.

ἄφθονος: αὐτόσποροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς Aesch. 196, 5. ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη Eur. 1063, 5. ἀφθονέστερον λίβα Aesch. 72.

ἀφθόνως: πεπτὰ καὶ κροτητὰ - πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Eur. 467, 5.

ἀφίημι: ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι Eur. 1132, 43. ὦ πούς, ἀφήσω σε Aesch. 254. ἐπεὶ δ' ἀφῆκας, λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ - αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 4. ὁ χυμὸς οὐδ' ὅπως ἀφῇ (?) θέλει οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 6. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Eur. 188, 5. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα Eur. 971, 2. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ Eur. 974, 2. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774, 2. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινοὺς οὐδ' ἀφέντ' ἐᾶν κρατεῖν Eur. 463, 2. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί σου Eur. 154. τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Eur. 603, 5.

ἀφικνοῦμαι: σχολῇ βαδίζων ὁ χρόνος ἀφικνεῖται τὸ πᾶν Chaer. 20 p. 788. τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα Eur. 124. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Πυθώδ' ἀφῖκτο Eur. 1132, 7. μύθους Δανάῃ τούσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων ἐκ Διός, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν Eur. 1132, 46. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Eur. 537. εἰς ὑψίκρημνον Ἱμέραν δ' ἀφικόμην Aesch. 32, 2.

ἀφίστημι: ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην Eur. 1006, 2. ἀποστάς Aesch. 12. 80.

ἀφνεός: ἀφνεοῖσι δόμοισιν Aesch. 96, 3.

ἄφνω: εὐλαβοῦ στρόμβον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω Aesch. 195, 4. ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς Eur. 255, 5. ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα - πολύμοχθος Ἀίδας adesp. 127, 8.

*ἀφοίβαστον Aesch. 148.

ἀφοσιῶ: ἀφωσιωμέναι Soph. 232.

ἀφράσμων Soph. 556.

ἀφροδίσιος: ἀφροδίσιος <γὰρ> ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος adesp. 525. ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ πᾶσιν ἐπικτυπεῖ δόμοις Soph. 255. ἀφροδισίαν ἄγραν Soph. 169.

Ἀφροδίτη: ἥ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται Eur. 23, 2. ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο Eur. 898, 10. Ἀκροκόρινθον, ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας Eur. 1084, 2. τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Eur. 26. τᾶσδε πόλεως βασιλῆ - φίλον Ἀφροδίτᾳ Eur. 781, 26. τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός Eur. 898. τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν τὰν ἐρώτων πότνιαν, τὰν παρθένοις γαμήλιον Ἀφροδίταν Eur. 781, 17. — cf. Soph. 334. 344.

ἄφροντις: τίς δ' ἐστὶ δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν Eur. 958.

ἀφρός: ἀφρὸς βορᾶς βροτείας ἐρρύη κατὰ στόμα Aesch. 372. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον ἀφρῷ θαλάσσης Eur. 125, 2.

ἀφροσύνη: ἀφροσύνᾳ πρόσω βιοτὰν τεκμαιρόμενοι adesp. 127, 4.

ἄφρων: ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων Aesch. 392. ἴστω τ' ἄφρων ὢν ὅστις - δῆμον κολούει Eur. 92. ἴστω δ' ἄφρων ὢν ὅστις - παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ

τῶν πέλας Eur. 903. ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως ἄφρων ἐγὼ οὖσα Eur. 953, 9. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης, μή μ' ἄφρονα κρίνῃς Eur. 969, 2. ἄφρονες δ' ὁπόσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ' ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές adesp. 499, 2. τεκοῦσα δ' ἣν μὲν ἄφρονας τέκω, στένω ματαίως Eur. 908, 3.

ἄφυκτος: φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατήρ Eur. 1132, 27.

ἀφύλακτος: ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου ἀφύλακτος ἡ τήρησις Eur. 162, 2.

ἀφύλλωτος: ἀφύλλωτον πέτραν Soph. 276.

ἀφύσσω: ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες (ἀφύσσοντες l.) ὄλπαις οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε Ion. 10 p. 734.

ἄφωνος: εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν Eur. 987. ἄφωνα φωνήεντα συλλαβὰς τιθεὶς ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Eur. 578, 2.

Ἀχαία — Ion. 62 p. 745.

Ἀχαϊκός: λιμένας εἰς Ἀχαϊκοὺς adesp. 83.

Ἀχαιός: κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ Aesch. 238. ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω Eur. 857. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα Eur. 1109, 3.

ἀχάλινος: ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα Eur. 492, 4.

ἀχάλκευτος: ἀχάλκευτα τρύπανα Soph. 642. αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις Eur. 595.

ἀχανές Soph. 926.

ἀχάριστος: οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει Crat. 3, 4 p. 810.

ἀχείρωτον Soph. 927.

Ἀχελῷος: μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου Soph. 249, 4. δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον Eur. 753. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς Ach. 9 p. 748.

Ἀχερόντιος: ἕδραν φθειρομένων Ἀχεροντίαν λίμνην Eur. 868, 3.

Ἀχέρων: ἄρσενας χοὰς Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἠχούσας γόους Soph. 480, 3.

ἀχηνία: νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ adesp. 70.

ἄχθομαι: ἔγωγε καὐτὸς ἄχθομαι adesp. 515, 2. ἥ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται Eur. 23, 2. τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων οὐκ ἄχθεται adesp. 366, 2. καὶ τάδ' ἄχθονται βροτοί, εἰς γῆν φέροντες γῆν Eur. 757, 4.

ἄχθος: δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον Eur. 48, 3. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Eur. 816, 8.

ἀχίλλειοι (κριθαί): ἀχιλλείων Soph. 507.

Ἀχίλλειος: Ἀχίλλειον πλάκα adesp. 202. Ἀχιλλῄου δόρατος Soph. 156, 3.

Ἀχιλλεύς: βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα Eur. 888. ἀντίον δορὸς ὀρνύμενος Ἀχιλλέως adesp. 23. Ἀχιλλέως πέρι adesp. 86. οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ adesp. 363. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ Aesch. 131. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' - οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132. — cf. Aesch. Φρύγες et Ψυχο-

στασία. Aesch. 380. Soph. Ἀχαιῶν σύλλογος. Soph. 141. Soph. Πολυξένη. Agath. 10 p. 765. adesp. 9.

Ἀχιλλήιος v. Ἀχίλλειος.

ἄχνη: ἄχνη πυρός Aesch. 336. ἄχνην (?) Λυδῆς κερκίδος Soph. 42.

ἄχορδος: φόρμιγξ ἄχορδος Theogn. 1 p. 769.

ἄχος: τὸ δὲ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Eur. 46.

ἄχραντος: ἔκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί Ion. 1, 2 p. 732.

ἀχρεῖος: πέπων ἐρινὸς [ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν] ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ Soph. 182. ἀνήρ τ' ἀχρεῖος χἠ γυνὴ διοίχεται Eur. 1063, 16. νοῦς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναί Soph. 863, 2. οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606, 2. τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν Eur. 282, 15.

*ἀχρήματον Soph. 516.

ἄχρηστος: ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα *ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι Eur. 163, 2.

ἀχῶ: πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Eur. 631, 2. παγαῖς τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ μελιβόας κύκνος ἀχεῖ Eur. 773, 34. ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον *ἀχέων Ion. 39 p. 740. μέγ' ἀχήσεται adesp. 237. — cf. ἠχῶ.

Ἀχώ: ἀπόπαυσον, ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισιν γόου κόρον λαβεῖν Eur. 118, 2.

ἀψάλακτος: οὐκ ἀψάλακτος Soph. 506.

ἀψευδής: κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ Aesch. 350, 5. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος Eur. 1110.

ἀψεφές Soph. 630.

ἀψίς: κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Eur. 779, 2.

Ἄψυρτος — Soph. 319.

ἄψυχος: οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Eur. 655. ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον adesp. 337.

ἀωρί: ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περᾷ Eur. 921.

ἄωρος: θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδούς Eur. 964, 4.

B.

βαβαί: βαβαὶ βαβαί, βήσομαι γυναῖκας Ach. 28 p. 753.

βαδίζω: βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς adesp. 177. σχολῇ βαδίζων ὁ χρόνος Chaer. 20 p. 788.

βαθμός: ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφαίοις ἐπεστάθη ὁ μοιχός Soph. 1026, 5.

βάθος: ἣν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος adesp. 60.

βάθρον: μὴ - ἐκ βάθρων ἕλω Soph. 460. τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Eur. 360, 47.

βαθύπλουτος: εἰρήνα βαθύπλουτε Eur. 453.

βαθύρριζος: βαθυρρίζου πέτρας adesp. 203.

βαθύς: καί με συμφορᾶς ἀεὶ βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει adesp. 110, 4. ἐκ βαθείας - αἰθέρος Eur. 978, 3. βαθὺν κρατῆρα Soph. 138. βαθὺν (βαρὺν ll.) - θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας adesp. 372, 2. βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα Carc. 1 p. 798.

βαθύσπορος: βαθυσπόρου χθονός (al. πολυχρύσου χλιδῆς) Eur. 7.

βαίνω: ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι Eur. 773, 61. ἔξω-βαίνων τοῦδε Eur. 285, 9. βήσομαι γυναῖκας Ach. 28 p. 753. βάσομαί τ' εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθεὶς Ζηνὶ προσμείξων Eur. 911, 3. ἐπὶ ξυροῦ τ' *ἔβην Aesch. 99, 22. τί χρέος ἔβα δῶμα Eur. 1011. βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς Soph. 760. πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἦλις - κάθηται Eur. 1083, 13. βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγών adesp. 148. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Eur. 1073. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Eur. 196, 4. τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων Phryn. 8 p. 722. πατὴρ - νῶτα σειραίου βεβὼς ἵππευε Eur. 779, 8.

βαιός: *βαιὸς ὄλβος Eur. 825. βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ Mosch. 1, 3 p. 812. ἡ βαιὰ κύλιξ Lycophr. 3 p. 818. βαιᾶς κύλικος Soph. 39. ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260, 2. πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά Diog. Sinop. 1, 3 p. 808.

βαίτη Soph. 928.

βάκκαρις Soph. 929. βακκάρει χρισθέντα Ach. 10 p. 749. τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα Aesch. 14. βακκάρεις δὲ καὶ μύρα - εἰδέναι Ion. 24 p. 736.

Βάκτριος: Βακτρίας τε παρθένους Diog. Ath. 1, 6 p. 777.

Βακχᾶς Soph. 613.

βάκχειος: βάκχειος βότρυς Soph. 234, 2. φύλλα † βακχείου adesp. 397, 2. — (cf. Βάκχιος.)

βακχεύς: ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ *βακχεύς, ὁ μάντις Aesch. 341.

βακχεύω: βακχεύει στέγη Aesch. 58.

Βάκχιος: ἔβαλλον Βακχίου (βακχείου l.) τοξεύμασιν κάρα γέροντος Eur. 562. Βακχίου φιλανθέμου - ὀργάτους ὀπωρινούς Eur. 896. Βακχίου γλυκεῖα πηγή Mosch. 6, 24 p. 814.

βακχιῶ: τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν Soph. 874.

Βάκχος: δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε Eur. 477. Βάκχου Διώνης adesp. 204.

βάκχος: καὶ κουρήτων βάκχος ἐκλήθην ὁσιωθείς Eur. 472, 15.

βαλάντιον Dionys. 12 p. 796.

βαλλήν: ἰὼ βαλλήν Soph. 472.

βάλλω: ἣν - πρώτην χθόνα Ἥλιος - χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 3. τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ adesp. 66. ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος Eur. 562. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς Aesch. 183. ὡς - μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς Soph. 728. τάχ' ἂν κεραυνία πέμφιξ σε - βάλοι (λάβοι ll.) Soph. 495, 2. εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός· εἰ δὲ πρὸς νέφη βά-

λοι, κυανωπὸν - ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 2. καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών Aesch. 16. γογγύλων πέτρων - οἷς - βαλὼν διώσεις - Λίγυν στρατόν Aesch. 199, 9. τὸν πρὶν ἔκτεινεν βαλών Eur. 495, 31. τῷ χαλλικοσσαβοῦντι - καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα Soph. 494, 3. τὸν βαλόντα δὲ στέφειν ἐγὼ ἐτετάγμην Eur. 562, 2. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα Eur. 888. εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Eur. 964, 2.

βάξις: τίς - Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν Eur. 1132, 54.

βάρβαρος: βάρβαρος φύσις Eur. 139, 2. φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος Soph. 528. ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Eur. 907, 2. τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα Eur. 124. τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι Pyth. 1, 5 p. 811. ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη adesp. 359. νόμος γάρ ἐστι † τοῖς βαρβάροις συμπολεῖν Soph. 122, 2. Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν Eur. 719. σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας Soph. 341, 2. διεμπολώμεθα - αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους Soph. 524, 9. ἀπίχθυς βαρβάρους Eur. 366. αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν Eur. 796, 2.

βαρίβας Soph. 474.

Βαρκαῖος: Βαρκαῖον αἶπος adesp. 468.

βάρος: βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι Soph. 859, 3. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν Eur. 813. (cf. ἄχος.) πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος Mosch. 8, 4 p. 815. ἢ συὸς φέρων βάρος ἢ τὴν ἄμορφον λύγκα Eur. 863.

βαρύνω: ὀσμῆς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου Soph. 635.

βαρύς: λέληθεν αὑτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς Soph. 99, 2. βαρὺς βαρὺς ·ξύνοικος, ὦ ξένοι, βαρύς Soph. 686. ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς Soph. 847. ὀργῇ βαρύς, ὡς δόξαι, κέαρ Eur. 1132, 63. φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς Ion. 56 p. 743. βαρεῖα (βραδεῖα ll.) - ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου Soph. 774. εἰ δὲ τύχα τι τέκοι, βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψεν οἴκοις Eur. 773, 50. βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων Aesch. 392. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Eur. 643. αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ Eur. 883. τυπάδι βαρείᾳ Soph. 760, 4. βαρὺν - φόβον Eur. 773, 50. βαρὺν αὐλὸν Ion. 42 p. 740. (cf. βαθύς.) τὸ γῆρας οὗτος ἑρματίζεται βαρύ Eur. 952, 2.

βαρυσκέλης (?): οὐ βαρυσκέλης ποιεῖ ὁ τῶν νεβρῶν μυελός adesp. 250.

βαρυταρβής: τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου βροντῆς φέρεται βαρυταρβής Aesch. 57, 11.

βάσανος Soph. 930.

βασίλεια: βασίλεια τάλαινα Eur. 781, 66.

βασίλειος: τῶν βασιλείων - μελάθρων Aesch. 388, 2.

βασιλεύς: βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος Soph. 452. βασιλεύς Eur. 773, 59. ὦ μακάρων βασιλεὺς (?) μείζων ἔτ' ὄλβον Eur. 781, 27. βα-

σιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου Κισσεῦ Eur. 229. ἃ τὸν μέγαν τᾶσδε πόλεως βασιλῆ (?) νυμφεύεται Eur. 781, 24. cf. adesp. 322.

βασίλη Soph. 289.

βασιλήιος: κηρύσσω δ' ὁσίαν βασιλήιον Eur. 773, 70.

βασιλικός: βασιλικοῦ σηκὸν τάφου adesp. 166.

βασιλίς Soph. 563.

βάσιμος: μέλεα - τρόχιμα βάσιμα χέρεσι πόδεσι Soph. 219, 2.

βάσις: ἱππικὴ βάσις adesp. 214. αὗται δὲ (γραμμαὶ) συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Eur. 382, 12. οὐρὰν δ' ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Eur. 540. αὗται δὲ (ῥάβδοι) συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν Theod. 6, 7 p. 803.

βασκαίνω: εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει adesp. 533.

βάσκανος Soph. 931. βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν Eur. 933.

βασσάρα: χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας ἔχει ποδήρεις Aesch. 59.

βαστάζω: οὐδ' ἀὴρ ἔτι πτερωτὰ φῦλα βαστάσει Soph. 1027, 8.

βατός: δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά (?) Soph. 85, 7.

βαυβῶ: βαυβῶμεν εἰσελθόντες Eur. 694. ἣ δὲ προυκαλεῖτό με βαυβᾶν μεθ' αὑτῆς adesp. 165.

βαΰζω: βάυζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ adesp. 66.

βαφή: Ταραντῖναι βαφαί Ach. 40 p. 756.

βδελύσσομαι: καρυκοποιοὺς προσβλέπων βδελύσσομαι Ach. 12 p. 749.

βέβαιος: οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε βέβαιος ἄδικος Eur. 354, 3. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον βέβαιον εἰκάσαι χρεών Eur. 303, 2. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 6 p. 816. ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόνης Soph. 195. τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας Theod. 16, 3 p. 806. βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ Eur. 1074.

βεβαίως: τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως Eur. 963, 5.

βέβηλος Soph. 147. οὐ γὰρ θέμις βέβηλον (βεβήλοις l.) ἅπτεσθαι δόμων Eur. 648.

βέλος: κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω Aesch. 169, 3. βέλος γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην, ἔρριψεν Aesch. 180. ὀρθὸν εὐθύνοι βέλος Aesch. 200. ἡμῶν δ' ἐχώρει κωφὰ πρὸς γαῖαν βέλη Eur. 495, 27. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα Aesch. 199, 3.

βέλτερος: τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον (βέλτιον l.) Aesch. 309, 3. — cf. βελτίων.

βέλτιστος: ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος Eur. 673. ἐκ δ' ἐμῶν λόγων ἑλοῦ τὰ βέλτιστα Eur. 1054, 2.

βελτίων: πόλιν - τῆσδε βελτίω Eur. 360, 6. οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 5. βελτίον' ἂν τέκοιμι λήμασιν τέκνα Eur. 525, 3. ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα Soph. 1019, 5. — (cf. βέλτερος.)

βένθος: κατὰ βένθος ἅλιον Eur. 304, 2.

Βερέκυντα χῶρον Aesch. 158, 2. Βερέκυντα βρόμον Soph. 470.

Βῆλος — Eur. 881.

βῆσσα: Πανίας βήσσας Aesch. 98.

βία: ἔστι δ' ἄφθιτος βία (ἡ Κύπρις) Soph. 855, 3. κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία Ion. 58 p. 744. ἡ βία δὲ σύνθρονος Διί Mosch. 6, 16 p. 814. Τρώων ἄστυ πορθήσειν *βίᾳ Aesch. 99, 19. Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πόνων Aesch. 233. τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ λέγω Soph. 25. ταῦτα μὴ μάχου βίᾳ Soph. 339, 3. σὺν θεοῖσι - κινεῖν δόρυ - χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Eur. 352, 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν βίᾳ (φιλεῖ ll.) Eur. 389, 3. βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί Eur. 419. σὺ μὲν βίᾳ πράξεις ἃ βούλει Eur. 953, 42. κατασκαφεῖσαν - πόλιν Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην Eur. 1109, 11. τἀμφανῆ - ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ Crit. 1, 10 p. 771. βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην adesp. 402. ἴσος Ἄρει βίαν Aesch. 74, 7. τὸ πρὸς βίαν πίνειν Soph. 669. (ἐν Κύπριδι) τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον Soph. 855, 6. ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Eur. 591, 5. οὐρανόν τ' ἔτευξε - κἀνέμων βίας (al. βίαν) Soph. 1025, 3.

βιάζομαι: οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται Soph. 624, 2. γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται Eur. 840, 2. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται adesp. 547, 12. οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ, ἤν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Eur. 340, 2. πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς Eur. 1076. νόσῳ βιασθείς adesp. 70.

βίαιος: τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258. βίαιά πολεμίων κακά Eur. 645, 3.

βιαίως: λόγχῃ *βιαίως Ἕκτορος στροβούμενοι Eur. 1109, 5.

Βίβλινος: Βιβλίνου (βιβλίου l.) μέθης ἐκπώματι Ach. 41 p. 756. ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ adesp. 149.

βίδην: ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν Soph. 57.

βιόδωρος: νύμφαις κρηνιάσιν - Ἰνάχου - παισὶν βιοδώροις Aesch. 168, 3.

βίος: διαπεφρούρηται βίος Aesch. 265. πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπεραθῇ καὶ τελευτήσῃ βίον Soph. 588, 2. 3. τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Eur. 196. τῶν μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει Eur. 415, 4. ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένετο Eur. 504. βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος οὐκ εὐτράπεζος - ἐκ ταύτης (sc. θαλάσσης) βίος βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται Eur. 670, 1. 4. βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος γεγώς Eur. 966. ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος Eur. 1052, 3. ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης Crit. 1 p. 771. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος Aesch. 90. ὃ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου Aesch. 350, 2. εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου Aesch. 362, 2. ἃ δὲ μνᾶστις - ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν Soph. 145, 4. τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Soph. 237, 2. πολλά σε ζηλῶ βίου Soph. 525. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Soph. 623. ὅταν δὲ δαίμων -

πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Soph. 666, 5. ὅστις - ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου Soph. 866. γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου Eur. 34. γαῦρον σπέρμα - ἔχων βίου σπανίζει Eur. 285, 12. ἥ τ' ἀδοξία - ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 17. φειδὼ βίου Eur. 438. πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Eur. 554. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Eur. 636, 7. ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου Eur. 659. πόνοι δὲ κἂν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου Eur. 813, 2. ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου Eur. 816, 9. ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6, 2 p. 813. ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου Lycophr. 5, 3 p. 818. ὡς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου Pomp. 1, 5 p. 831. τὸ δυστυχὲς βίου adesp. 112, 2. ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σταθμὸν βίου adesp. 287. τοῦ θνητοῦ βίου adesp. 492, 3. χρημοσύνᾳ βίου adesp. 509, 2. οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ', ἀλλὰ δεῖ βίου adesp. 546, 12. ἡ δ' εὐπραξία ξὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ὥρισται βίου adesp. 557, 3. πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Eur. 15, 3. ἡνίκ' ηὐτύχουν βίῳ Eur. 285, 20. ὅστις - τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Eur. 852. μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης - λήψῃ πεῖραν ἐν τὠμῷ βίῳ Eur. 953, 33. τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς ἐν βίῳ χωρεῖ Eur. 1046, 4. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος Agath. 24 p. 768. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Crit. 1, 17 p. 771. τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Crit. 1, 30 p. 771. λυπεῖσθαι βίῳ Astyd. 5, 2 p. 779. θαλέθοντι βίῳ βλάσταις τε τέκνων βριθομένα adesp. 373. ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν adesp. 522, 2. ἣ δὲ (γαῖα) τίκτεται βροτοῖς - βίον Δημήτριον Aesch. 44, 5. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὃς λύπας φέρει Aesch. 177. καὶ γὰρ οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 2. ἥδιστον - ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Soph. 524, 4. πενία - ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον Soph. 858, 2. ἀνὴρ - εὖ βίον κεκτημένος Eur. 187. εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος Eur. 198. πᾶσιν - ἀνθρώποισιν - ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273, 2. εἴ τις - μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον Eur. 286, 14. ἐν ἐλπίσιν χρὴ - ἄγειν βίον Eur. 408. μυρίαι τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον Eur. 454, 3. ἁγνὸν δὲ βίον τείνων Eur. 472, 9. ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571, 3. πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον Eur. 661, 2. πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον οὕτω δικαίως ζῶσιν Eur. 684, 4. βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν Eur. 757, 6. ἵνα μὴ καταζῶ τὸν βίον λυπουμένη Eur. 953, 21. ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 38. ὧδε θανεῖν καλόν, εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Eur. 994, 2. θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς Eur. 1075, 2. ἰδεῖν βίον ἀνέρος Ion. 41 p. 740. δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον Pyth. 1, 11 p. 811. τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον Mosch. 6, 19 p. 814. τὸν ἠγριωμένον εἰς ἥμερον δίαιταν ἤγαγον βίον Mosch. 6, 29 p. 814. ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον Mosch. 10, 2 p. 816. κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε

ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1, 2 p. 831. βίον ἔχων τοὐφ' ἡμέραν adesp. 284, 2. πάσης Ἑλλάδος - βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον θηρσίν θ' ὅμοιον adesp. 470, 2. † κακᾶν βίων διαγωγήν Eur. 1117.

βιοτή: ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης Eur. 893. ἅλις ὦ βιοτά· πέραινε Eur. 791. ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς, ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Eur. 916. βιοτῆς - χρόνος ἐστὶ βραχύς Soph. 518. ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς Eur. 304. τὸ δίκαιον ἄγουσ' ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές adesp. 499, 3. βιοτὴν αὔξιμον ἑψιοῦσα (?) Aesch. 51. (ἀνθρώπων ὄλβος) ἰσαμέριος <φύλλοισιν> αἰγείρου βιοτὰν ἀποβάλλει Soph. 535, 3. ἀφροσύνᾳ πρόσω βιοτὰν τεκμαιρόμενοι adesp. 127, 5.

βίοτος: νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων Eur. 153, 3. οὕτω βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Eur. 659, 8. παῖδες δὲ χρηστοί - δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε ἀνάθημα βιότου Eur. 518, 5. μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών adesp. 95, 4. γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς Aesch. 196, 5. ὅσοι - σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Eur. 201, 2. οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη Eur. 322, 4. τηλοῦ γὰρ οἰκῶν βίοτον ἐξιδρυσάμην Eur. 884. θεῶν - ἄξειν (ἕξειν ll.) βίοτον - δοκεῖς Dionys. 2, 3 p. 793. (cf. πόλις.)

βιῶ: ἡδέως ζητῶν † βιοῦν Eur. 238.

βλάβη: εἰ δὲ μή, μείων βλάβη Soph. 83, 2. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης Aesch. 181. δράκων - ἐνῴκισεν δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν ποδὸς *βλάβην Aesch. 252, 2. ἢν - αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324, 2. τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν, εἰ φέρει τινὰ βλάβην Eur. 253, 2. ῥώμη - ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Eur. 732. οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην adesp. 310. συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Eur. 683.

βλάπτω: ὅταν - ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά adesp. 296. σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν Eur. 773, 6. μεγάλα - βλάπτειν ταχύς Eur. 886, 2. ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 38. ὁ δαίμων - τὸν νοῦν ἔβλαψε adesp. 455, 2.

βλαστάνω: ἥλιος, ὅτου δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς φθίνει τε adesp. 452, 2. ἡ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν οὑπιχώριος Soph. 317. οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου Soph. 532, 3. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες Eur. 429, 2. οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον Soph. 503. τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν πόθεν ἔβλαστον Eur. 912, 11. ἐπεὶ δὲ βλάστοι, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν ἀρκεῖ Soph. 118. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Eur. 839, 10. τοὺς - δυσσεβεῖς κακῶν <τ'> ἄπο βλαστόντας Soph. 103, 2. ὃ μὲν Νηρηίδος τέκνον ἄρτι βλάστεσκεν Soph. 503, 2. δείλῃ δὲ πᾶσα τέμνεται † βλαστουμένη ὀπώρα Soph. 234, 7.

βλάστη: κἀξορμενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη Soph. 294, 2. θαλέθοντι βίῳ βλάσταις τε τέκνων βριθομένα adesp. 373, 2.

βλάστημα: ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός adesp. 129.

βλαστός: ἣ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν οὑπιχώριος Soph. 317.

βλέμμα: βλεμμάτων ῥέπει βολή Aesch. 242, 2.

βλέπω: ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω Soph. 189. (cf. λέγω.) ἡ Δίκη - καὶ διὰ σκότου (κατὰ σκότους Il.) βλέπει Eur. 555, 2. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς - πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει Dionys. 5, 2 p. 795. πάντα τε βλέπει θεός adesp. 480. πόρρω γὰρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει adesp. 496, 2. ὀξὺ βλέπει - ὁ χρόνος adesp. 510, 2. νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι (γυναῖκα) Eur. 402, 6. ταπεινὰ - χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Eur. 81, 2. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' - ἐς ἀργίαν βλέπειν Eur. 216, 2. τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ † βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς Eur. 361, 2. τὰ ὀπίσω (?) πειρῶ βλέπειν Isid. 2 p. 829. ταῦρος λέοντος - βλέπων πρὸς ἐμβολήν Eur. 689, 4. ἔστι δαίμων - νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων (al. ὃς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει) Crit. 1, 18 p. 771. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακά Eur. 332, 3. βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ Eur. 1063, 6. βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν Eur. 833, 3. πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χερί, πρόσω βλέποντες Patrocl. 1, 6 p. 830. πολλάκις ἔβλεψα (?) ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν Soph. 524, 2. σωτηρίας - φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν Soph. 281, 2.

βλέφαρον: βλέφαρα κέκληται Soph. 645.

βλιμάζειν Soph. 443.

βλίσσω: σφηκιὰν βλίσσουσιν Soph. 710.

βλῶσις: δίφρου τέτυκται βλῶσις εὔζυγον τέρας adesp. 150.

βόειος: ἐπέμψαμεν βόειον (κρέας) adesp. 458, 6. κρέασι βοείοις Eur. 907.

βοή: τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή Soph. 1014. ὀρσίπους βοή adesp. 245. ἴτω δὲ Πυθιὰς βοά Soph. 450. αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς Ion. 23 p. 736. περισπερχοῦς βοῆς adesp. 254. βοὴν Κυκνῖτιν Soph. 459. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν Eur. 623, 2.

βοηθός: Ἅιδην δ' ἔχων βοηθόν adesp. 370.

βοηθῶ: ὥρα βοηθεῖν ἐστ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι Ach. 37 p. 755.

βοηλατῶ: οὓς ἡ Κλεάνθους μωρία βοηλατεῖ Sosith. 4 p. 823.

βόθρος: βόθρους λιποῦσα πενθητηρίους Ion. 54, 2 p. 743.

Βοιώτιος: ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον Soph. 881. <A.> ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; <B.> Βοιώτιοι Ach. 3, 3 p. 747. Εὐβοΐδα - γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν Ion. 18, 2 p. 735.

Βοιωτός: τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν Eur. 489.

βολαῖος: θύννος βολαῖος πέλαγος ὡς διαστροβεῖ adesp. 391.

βολή: βλεμμάτων ῥέπει *βολή Aesch. 242, 2. κύβων βολαί Soph. 396. (cf. κτίζω.)

βόμβος: χαλκοκτύπων βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων Diog. Ath. 1, 4 p. 776.

βομβυλιός Ion. 64 p. 745.

βόμβυξ: βόμβυκας ἔχων, τόρνου κάματον, δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος Aesch. 573.

βομβῶ: βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος Soph. 795.

βορά: κήτει βορὰ-πρόκειμαι Eur. 122. ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν τῶν ἀμεινόνων βορά Mosch. 6, 17 p. 814. ἀφρὸς βορᾶς βροτείας Aesch. 372. βορᾶς ἀρτύματα Soph. 614. (cf. βοτάνη.) βορὰι δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους παρεῖχον αὐτοῖς δαῖτας Mosch. 6, 14 p. 814.

Βορέας — Aesch. 281. Soph. 737.

βορεάς: βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς Aesch. 195, 2.

βοσκή: ἔδευσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκάς Aesch. 44, 5.

βόσκημα: ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα Aesch. 275, 3.

βόσκω: βόσκει-τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Soph. 532, 4. ἥ τ' Αἰγυπτία βόσκει (με) λινουλκὸς χλαῖνα θήραγρος πέδη Ion. 40, 3 p. 740. ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν Soph. 862. ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Eur. 777. μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ἧ βόσκεται Soph. 136. ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ ἅπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια φλέξει Soph. 1027, 3.

Βοσπόρειος: τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Soph. 641.

Βοσπορίτης: ἡ-πηλαμὺς-ὡραία θέρους τῷ Βοσπορίτῃ Soph. 462, 3.

βόστρυχος: τρίτον δὲ (γράμμα) βόστρυχός τις ὡς εἱλιγμένος Eur. 382, 7. τρίτον δ' ἑλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές Theod. 6, 4 p. 803. ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ βόστρυχος Theod. 6, 8 p. 803. κόμαι-ὡς ἀγάλματος αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένου, ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐντρύφων φορούμεναι Chaer. 1, 6 p. 782.

βοτάνη: τίκτει (γαῖα) βοτάνην (βορὰν ll.) Eur. 839, 5. ἔγρονται (?) δ' εἰς βοτάναν ξανθᾶν πώλων συζυγίαι Eur. 773, 29.

βοτήρ: βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας Soph. 90. βοτῆράς τ' ἀδίκους κατέκτα δεσπότην τε τρίπτυχον Aesch. 74, 4.

† βότος Soph. 110.

βότρυς: τῇδε βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Soph. 234, 2. καὶ κλίνεταί γε κἀποπερκοῦται βότρυς Soph. 234, 6. οὐ πεπαίνεται βότρυς Ion. 57 p. 744. χὠ βότρυς πεπαίνεται adesp. 396. οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν Eur. 765. βότρυσι δ' ἔστεψεν κάρα Eur. 530, 2.

βούβαλις: λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον Aesch. 330. γηγενῆ βούβαλιν Soph. 724.

Βουθοίη — Soph. 1024.

βουθυτῶ: βουθυτεῖν-ἠξίους ἐμὴν χάριν Eur. 268. <τοὺς> θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Eur. 327, 7.

βούκερως: ὁ βούκερως Ἴακχος Soph. 874, 2.

*βοῦκλεψ Soph. 932.

βουκόλος: ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερὴς ὁ βουκόλος adesp. 286. βουκόλον Eur. 203. (πῶλος) συναρπασθεῖσα βουκόλων ὕπο Soph. 598, 2.

βούλευμα: (cf. παίδευμα.) σοφὸν

γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Eur. 200, 3. ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος Eur. 699. οὔτ' ἄλλων ὕπερ νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό ⟨τι⟩ Eur. 185, 6. πάντα - συντέμνεται Κύπριδι τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα Soph. 855, 17. τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβάς adesp. 352. διδάσκαλος - ηὐτέλεια τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀρίστων γίγνεται βουλευμάτων adesp. 522, 4. λέγουσι Δήμητρός ποτε - κόρην Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασιν Carc. 5, 2 p. 799. ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490, 2.

βούλευτις: τῶνδε βούλευτις πόνων Aesch. 172.

βουλεύω: σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις Soph. 726. βουλεύει κακά Eur. 914, 3. πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός Eur. 947. ἐὰν δὲ κἂν σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν Crit. 1, 22 p. 771. ὃς μὴ πέπονθε τἀμά, μὴ βουλευέτω Soph. 814. τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239, 2. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3 p. 793. ὧν πόλει δεῖ μεγάλα (?) βουλεύοντες εὖ Eur. 16, 3. Ζεὺς - ταῦτ' ἐβούλευσεν Eur. 1082, 2. ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω βουλεύεται adesp. 320. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά, τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται adesp. 455, 2. σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ Chaer. 26 p. 789. οὔτ' ἄλλων ὕπερ νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό ⟨τι⟩ Eur. 185, 6. βούλευσαι καλῶς πρὶν ἐξαμαρτεῖν Neophr. 2 p. 730.

βουλή: βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 3 p. 745. οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος Soph. 772. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Eur. 508, 2. βουλαὶ τάδ' ἐξέπραξαν, οὐ χερῶν σθένος adesp. 540. — (cf. γνώμη.)

βουλιμία: ὑπὸ δὲ τῆς βουλιμίας (εὐφημίας l.) κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα Ion. 29 p. 737.

βούλομαι: χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν Eur. 142. βούλομαι δὲ σοί - παραινέσαι κειμήλι' ἐσθλά Eur. 362. διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι Eur. 603. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης Eur. 969. πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι adesp. 95. ἔστω δ' ὃ βούλει Eur. 953, 13. πράξεις ἃ βούλει Eur. 953, 43. ὁ φόβος, ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν - τὸν νοῦν - ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται Eur. 67, 4. ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος Eur. 172, 3. ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται πτωχοῦ κακίων Eur. 412. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται Eur. 425, 2. ὅστις - θνητῶν βούλεται - εἰς γῆρας ἐλθεῖν Eur. 575. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ Eur. 659, 4. οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας - πρίασθαι βούλεται Eur. 689, 2. ὦ γῆρας - πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Eur. 1080, 2. σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεταί γε μήν Ion. 44 p. 741. ὅτῳ τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ adesp. 354, 2. διοικεῖ γοῦν ἅπανθ' ᾗ βούλεται adesp. 506, 3. ἡ Δίκη ἐνταῦθά πού 'στιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ'

ὁρᾶν Eur. 506, 8. βούλεσθ' ἀθύρειν Pomp. 1, 4 p. 831. τὰ χρήματ' ἢν βούλῃ πολὺν χρόνον μελάθροις ἐμμένειν Eur. 362, 12. δόξαν <δὲ> βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν Eur. 659, 10. καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἄν, εἰ βούλοιο σύ, τἀληθές adesp. 515. βούλου γονῆς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν Chaer. 34 p. 790. ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν adesp. 516 a. τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν Eur. 912, 10. ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Eur. 920. οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978, 2. εὐνῇ συνελθεῖν - ἠβούλετο Eur. 1132, 28.

βούνομος: βούνομοί τ' ἐπιστροφαί Aesch. 249.

Βοῦρα: Βοῦράν θ' ἱεράν Aesch. 403.

βοῦς: ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται Soph. 138, 3. μηκάδος βοός Soph. 468. Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός Soph. 708. βοὸς λεπάργου adesp. 231. βοῦ Aesch. 421. Soph. 258. λύρα βοῶν . . ῥύσι' ἐξερρύσατο Eur. 190. καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Eur. 1083, 6. γαῖα - ζυγουλκοῖς βουσὶν ἠροτρεύετο Mosch. 6, 26 p. 814. ὀρθόκερως βοῦς ἤλασ' ἀπ' ἐσχάτων γαίας Aesch. 74, 2. τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν Eur. 489.

βουφόρβια (?) Eur. 485.

βοάω: βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν Aesch. 289. βοᾷ τις, ὤ· ἀκούετε Soph. 58. χωρεῖ δρομαίαν (?), θῆρ' ἑλεῖν πρόθυμος ὤν, βοᾷ δέ Eur. 495, 5. μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια Soph. 637. ῥιζῶν - τομάς, ἃς ἥδε βοῶσ' ἀλαλαζομένη - ἤμα Soph. 491, 6. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν Soph. 451. Eur. 623.

βραδύνω: (θεοὶ) πᾶν τελοῦσι, κἂν βραδύνωσιν χρόνῳ Eur. 800, 2.

βραδύς: χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν Eur. 715. 2. ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς Eur. 886, 2. (cf. βαρύς.) ἡ Δίκη - βραδεῖ ποδὶ στείχουσα Eur. 979, 3.

Βραυρών: Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον adesp. 145.

βραχίων: εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω, κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος Eur. 199, 3. ἐτραυματίσθην πολεμίῳ βραχίονι Eur. 705, 2. κραταιῷ περιβαλὼν βραχίονι adesp. 416. φαιδίμους βραχίονας Ach. 4 p. 747.

βραχύς: μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς Soph. 424, 2. βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς Soph. 518. μητέρα κατέκταν τὴν ἐμήν, βραχὺς λόγος Eur. 68. τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος Mosch. 8, 2 p. 815. ῥῆσις βραχεῖα - πρὸς τοὺς τεκόντας - πρέπει Soph. 61. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Eur. 362, 23. ἦ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Eur. 27. ἐκ βραχείας δαιτός Lycophr. 3 p. 818. τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας Sosith. 2, 7 p. 822. βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά Soph. 98. ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ Soph. 588, 4. φαῦλον κἂν βραχεῖ διδάσκαλον Soph. 704, 3. ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Eur. 362, 5. πολὺν πόνον βραχεῖ διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι

χρόνῳ Neophr. 2, 14 p. 731. ἠλίσκετ' ἄρα - καὶ πρὸς χελώνης αἰετὸς βραχεῖ χρόνῳ Ach. 34 p. 755. βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος Mosch. 1 p. 812. ἁ δὲ μνᾶστις - ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν Soph. 145, 4. ἡδὺ κἂν βραχὺν χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375. βραχὺν λίνου κύπασσιν Ion. 59 p. 744. ἡ γὰρ τύχη βραχεῖαν ἣν λάβῃ ῥοπήν adesp. 102, 2. — βράχιστον Soph. 172.

βρέμω: κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει Eur. 669, 3. γυναῖκας - τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων σοφὴν θεῶν ὑμνῳδόν Diog. Ath. 1, 4 p. 776.

βρέτας: τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη Eur. 328, 3.

(βρέφος cf. τρέφος.)

βρίακχος: ἄγραν βρίακχον Soph. 711.

βρίθω: πέλτα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει Soph. 264. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ - μιλτοπρέπτοις βρίθεται - ταὐτοῦ χρόνου Aesch. 116, 2. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται Eur. 467. θαλέθοντι βίῳ βλάσταις τε τέκνων βριθομένα adesp. 373, 2.

βρόμιος: ἴδε σοὶ βρομίου [αἴθοπα] φλεγμὸν λείβω Thesp. 4, 6 p. 833. διμάτωρ Βρόμιος adesp. 21.

βρόμος: Βερέκυντα βρόμον Soph. 470. — (cf. στρόμβος.)

βροντή: βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς Soph. 520, 2. τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου βροντῆς φέρεται βαρυταρβής Aesch. 57, 11. τάχ' ἄν κεραυνία πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι Soph. 495, 2. πολλοὺς δὲ βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσεν Eur. 982. δεινὰ δὲ κτυπήματα βροντῆς Crit. 1, 33 p. 771. καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής, ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κἀστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ Aesch. 464, 6. καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς τοὺς ὠμοφάγους δαίτας τελέσας Eur. 472, 11.

βρότειος: τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ Aesch. 399. δι' ὧν βρότειον ζῇ - γένος Eur. 898, 13. βροτείου - βίου Mosch. 6, 2 p. 813. ἀφρὸς βορᾶς βροτείας Aesch. 372, 2. εὐγένειαν - βρότειον Eur. 52, 2. θυηπολεῖν βρότειον - † γέρος τῷ Κρόνῳ Soph. 122, 3. εἴτε τύχα ⟨τις⟩ εἴτε δαίμων τὰ *βρότεια κραίνει Eur. 901, 2. Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Eur. 991, 2. φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Eur. 684. φεῦ φεῦ, βροτείων (al. βρότειαι) πημάτων ὅσαι τύχαι Eur. 211.

βροτός: θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός Soph. 876. (cf. ἔρως.) ταύρου μεμῖχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Eur. 997. βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν Soph. 606, 3. κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285, 2. εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν Soph. 339. οὔποτ' - ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806. τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί Aesch. 6. θάνατον ἔχθουσιν βροτοί Aesch. 353. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Eur. 327. τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί Eur. 395, 2. οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί

Eur. 402, 8. βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί Eur. 419. ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοί Eur. 452. καὶ τάδ' ἄχθονται βροτοί Eur. 757, 4. ὦ φιλόζωοι βροτοί Eur. 816, 6. ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Eur. 896, 3. τῇ φύσει χρῶνται βροτοί Theod. 8, 7 p. 804. θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 4 p. 813. ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, ταῦρα δ' ὄλβιοι βροτοί Sosiph. 3, 2 p. 820. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσῶνται βροτοί adesp. 172. πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν Aesch. 188. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν (al. βροτοῦ) ἢ σμικρόν Soph. 102. τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν Soph. 103, 6. Ζεὺς ὁ νάιος βροτῶν Soph. 417. ἢ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν Soph. 511. ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν Soph. 530, 3. αἴσχη - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποτε Soph. 619, 2. πάντ' ἀριθμήσας βροτῶν Soph. 620. τρὶς ὄλβιοι κεῖνοι βροτῶν Soph. 753, 2. τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν Soph. 769. τοὺς πολλοὺς βροτῶν Soph. 862. ἀπαιδεύτων βροτῶν Soph. 1019, 11. ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν Eur. 86. σε τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν Eur. 120, 2. ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν Eur. 138. οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν Eur. 150. τῆς βροτῶν ἁμαρτίας Eur. 151, 2. ἐγένετ' - ἀθλιώτατος βροτῶν Eur. 158. τῶν πολλῶν βροτῶν δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς Eur. 208, 2. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Eur. 223, 2. μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν Eur. 255, 2. πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν Eur. 257. οἱ γὰρ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν Eur. 261, 2. τὰς τύχας τῶν βροτῶν Eur. 262. οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη βροτῶν Eur. 322, 4. οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν Eur. 326. ταῖς βροτῶν τύχαις Eur. 330. ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν Eur. 332, 5. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334. τὰς βροτῶν τύχας Eur. 376. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Eur. 407, 3. (cf. θνητῶν.) τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Eur. 454. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν Eur. 459. γένεσίν τε βροτῶν Eur. 472, 17. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν Eur. 505. τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Eur. 506, 5. φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν Eur. 551. τὰς βροτῶν γνώμας Eur. 567. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Eur. 576. τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν πίπτοντας Eur. 577. οἳ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν ζητοῦσιν Eur. 659, 7. ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν Eur. 671, 2. ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν (al. οὐκ ἀεὶ πονεῖ) Eur. 757, 2. ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν, ὅστις Eur. 784. βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες Eur. 833, 2. οἱ σοφοὶ βροτῶν Eur. 944, 2. ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν (al. καλῶς) Eur. 965. τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Eur. 979, 2. σπέρμα δυστήνων βροτῶν Eur. 987. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν Eur. 1025. στέρ-

γω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιστα Eur. 1064, 4. πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν Eur. 1077. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχὼν Eur. 1132, 9. Ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν Aristarch. 2 p. 728. μή τις ἔλθῃ βροτῶν Ion. 14, 2 p. 734. φαῦλοι βροτῶν Agath. 7 p. 765. ἐν δὲ † δόσει βροτῶν ἡδὺς συνοικεῖν (ὁ πλοῦτος) Chaer. 36, 3 p. 790. οἱ μωροὶ βρότων Dionys. 11 p. 796. οὔτις - βροτῶν Theod. 2 p. 801. τὰς βροτῶν - τύχας Theod. 16, 3 p. 806. λιταῖς - δυστήνων βροτῶν Mosch. 2, 2 p. 812. πολλοῖς οἶκτον ἐμποιεῖ βροτῶν Mosch. 9, 11 p. 816. ὅστις βροτῶν adesp. 36. ἐν τοῖς καλῶς φρονοῦσιν - βροτῶν adesp. 171, 2. χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη adesp. 294. Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν μέγιστα φροντίζει βροτῶν adesp. 353. τοῖσι σώφροσιν βροτῶν adesp. 356. ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία adesp. 360. τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν adesp. 462. τοῖς σοφοῖς βροτῶν adesp. 507. τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς Aesch. 22. ἔδευσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς Aesch. 44, 4. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς Aesch. 156. γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς Aesch. 196, 5. cf. Aesch. 340. εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς Soph. 187, 3. κρεῖσσον θεοῖς γὰρ ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν Soph. 208. βροτοῖς ⟨δ'⟩ ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι (sc. Ζεύς) Soph. 481, 5. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Eur. 79. τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Eur. 161. πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς Eur. 215. ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς Eur. 263, 2. δόλοι - χρείας - φάρμαχ' ηὕρηται βροτοῖς Eur. 288, 2. ταῦτα γὰρ βροτοῖς φίλτρον μέγιστον Eur. 323, 3. ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς Eur. 324. οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Eur. 339, 4. τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς Eur. 364. ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως Eur. 388. εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιθανά Eur. 396. ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Eur. 396, 3. κακὸν μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403, 2. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς Eur. 426. αἰδώς - τοῖς πᾶσιν βροτοῖς συνοῦσα Eur. 436. οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν ἐμφύτων - κακῶν Eur. 444. κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Eur. 542, 2. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χαρὰ μείζων βροτοῖς Eur. 550. τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς Eur. 605. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς Eur. 618. δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Eur. 757, 9. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλῇ Eur. 781, 12. ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Eur. 813, 3. κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς Eur. 825. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς Eur. 908. τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς Eur. 922. αὔξεται κλέος βροτοῖς Eur. 1051. λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς Eur. 1065, 2. οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς Eur. 1079. ποθεινὸν - κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς Eur. 1132, 31. θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἶρεσθαι βροτοῖς (?) Neophr. 3, 5 p. 731. ὃς πᾶν

τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Crit. 1, 20 p. 771. ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς Crit. 1, 29 p. 771. πλοῦτος - μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει Carc. 10, 2 p. 800. ἐν βροτοῖς αὐδώμενος adesp. 20. εἱμαρμένον δὲ - κακὰς ἀμοιβάς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς adesp. 352, 2. πάντα πράγματα - καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς adesp. 433, 2. ὅτου δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς φθίνει τε adesp. 452, 2. θεὸς μόνος πέφυκεν ἐν βροτοῖς μέγας adesp. 479. πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπιχάρσια τέμνει adesp. 482, 2. δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς adesp. 483, 2. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς adesp. 546, 4. cf. Soph. 687. νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν, ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω Soph. 855, 12. τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτέ Soph. 856. τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν Soph. 874, 2. ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101, 2. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδονή Eur. 197. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται, ἥδιον ἐν βροτοῖσιν Eur. 360, 2. χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον Eur. 388, 3. τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς ἀθάνατος - δόξα διατελεῖ Eur. 585. ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου Eur. 816, 9. τί δεῖ βροτοῖσι Eur. 892. βροτοῖσι δυσμενής Eur. 1059, 8. βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα Agath. 9, 2 p. 765. σαφὴς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος Theod. 1 p. 801. οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν Theod. 18, 2 p. 807. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα Biot. 1 p. 825. οἷον ἐρωτᾷ βροτοῖσι φλέγεις adesp. 129, 2. δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά adesp. 488. τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς Eur. 26, 2. πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς Eur. 31, 2. διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς Eur. 52, 4. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι - βροτούς Eur. 650. πόνος - οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς Eur. 668, 2. αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλείον' ὠφελεῖ βροτούς Eur. 746. τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς Eur. 898, 4. τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032, 2. λύπας - πημαίνειν βροτούς Eur. 1070. δρῶντες εὖ βροτούς adesp. 410, 2. — (cf. θνητός, κάτω, τυγχάνω, φθιτός.)

βροτόστονος: κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει Eur. 669, 3.

βροτοφθόρος: σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα Eur. 266.

βροχή: γίνεται παρεμφερής, ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κἀστραπῇ βροντῇ, βροχῇ Aesch. 464, 6.

βρόχος: θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται Eur. 670, 5. ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις adesp. 380.

βροχωτός: βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρῃ Neophr. 3, 2 p. 731.

βρυάζω: βρυαζούσης λεαίνης adesp. 1.

βρῦτος: κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον Aesch. 124. βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον Soph. 553.

βρύχημα: μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν - μήλων Aesch. 158, 3.

βρύω: ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων Eur. 1086. τὸ Φοίβου - στόμα - μαντικῇ βρύον τέχνῃ Aesch. 350, 6.

βρώσιμος: ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα adesp. 118, 4.

βρῶσις: τήν τ' ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Eur. 472, 19. πέπων ἐρινὸς [ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν] Soph. 182, 2.

βρωτήρ: ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι Aesch. 198.

βυθίζων Soph. 508.

βυθός: τρέμει - καὶ πελώριος βυθὸς θαλάσσης Aesch. 464, 10. φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθὸς Soph. 1027, 6. στενωπὸς Ἅιδου καὶ παλιρροία βυθοῦ Soph. 748. καί με συμφορᾶς ἀεὶ βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει adesp. 110, 4.

βύσσινος: βύσσινον φάρος Soph. 344, 3.

βωλόναι Soph. 933.

βῶλος: χρυσέα βῶλος Eur. 783. οὐ μὴν ἀρότροις ἀγκύλοις ἐτέμνετο μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου τροφός Mosch. 6, 10 p. 814.

βωμιαῖος: καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας λαβὼν .. Soph. 35.

βωμός: οὐδ' ἔστι βωμὸς οὐδὲ παιωνίζεται Aesch. 161, 3. οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι Aesch. 162, 3. καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 170, 2. λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς Soph. 341. ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε Aesch. 379. ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει Eur. 1049, 2. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Eur. 360, 15. τυρὸν - κατὰ τῶν σῶν, Πὰν δίκερως, τίθεμαι βωμῶν ἁγίων Thesp. 4, 5 p. 833.

Γ.

γᾶ v. γῆ.

Γάβιοι: ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον ⟨βροτῶν⟩ ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον, Γαβίους Aesch. 196, 3.

γαῖα: τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος βυθὸς θαλάσσης Aesch. 464, 9. οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Eur. 484, 2. Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ, ὃ μὲν - ἡ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς Eur. 839. ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα Eur. 898, 7. ὅσα γαῖα φέρει τροφός Theod. 18 p. 807. γαῖα δ' ἡ πρὶν ἄπορος ἤδη ζυγουλκοῖς βουσὶν ἠροτρεύετο Mosch. 6, 25 p. 814. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί adesp. 513. καὶ Γαῖα μῆτερ· Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι Eur. 944. βοῦς ἤλασ' ἀπ' ἐσχάτων γαίας Aesch. 74, 3. ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἔξεις Aesch. 199, 4. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος, οὐ χῶμα γαίας κλῃστόν Eur. 617,

2. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Eur. 839, 9. δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχοὺς Carc. 5, 3 p. 799. ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν Aesch. 44, 2. ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν ἔδευσε γαῖαν Aesch. 44, 4. ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακράν Soph. 1025, 2. ἡμῶν δ' ἐχώρει κωφὰ πρὸς γαῖαν βέλη Eur. 495, 27. μόνος ἀθανάτων γαμβρὸς δι' ἀπείρονα γαῖαν θνατὸς ὑμνήσῃ Eur. 781, 30. ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς - πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο Eur. 898, 10. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν πάντων γενέτειράν ἀείδω Eur. 1023. τί τὴν ἄναυδον γαῖαν αἰκίζειν πλέον Mosch. 7, 2 p. 815. — Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Eur. 515. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Eur. 742. ὦ γαῖα πατρίς Eur. 696. Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας (?) ὕδωρ Eur. 228, 2. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Eur. 360, 39. γαίας Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός Eur. 1083, 9. Νεῖλος ἑπτάρους γαῖαν (?) κυλίνδων πνευμάτων ἐπομβρίᾳ Aesch. 300, 3. ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα πόλει ξενοῦσθαι τῇδε Eur. 1. δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν Eur. 21.

γάλα: λευκὸν αὐτὴν ὧδ' ἐπαίδευσεν γάλα Soph. 446. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος Eur. 146, 2.

γαλήνη: θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ Eur. 330, 7.

γαληνίζω: ὅστις - μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα Eur. 1079, 4.

γαμβρός: τήν τε παῖδ' ἐκδοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός Eur. 72, 2. ἄξιος δ' ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας Eur. 647, 2. ὃς θεὰν κηδεύσεις καὶ μόνος ἀθανάτων γαμβρὸς - θνατὸς ὑμνήσῃ Eur. 781, 30.

γαμήλιος: πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος Eur. 889. τὰν παρθένοις γαμήλιον Ἀφροδίταν Eur. 781; 17. γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν παιῶνι Eur. 122 (Ar. Thesm. 1034). γαμηλίων λέκτρων Aesch. 242. γαμηλίους μολπάς Eur. 781, 4.

γαμόρος: ἐμπεδὴς γαμόρος μάρψεν Ἀίδης adesp. 208.

γάμος: κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος Eur. 405. γάμος κράτιστός ἐστιν - τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6 p. 828. (cf. πότμος.) ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν Aesch. 44, 2. λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου Ἥρας τε Aesch. 55. εὔωρος γάμου (γάμος l.) Soph. 190. κρεῖσσόν τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου ⟨γένος⟩ Eur. 232, 2. (cf. γάνος.) οὔτε γὰρ γάμον — οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327. γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός Eur. 1057. πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι Eur. 395. πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος Eur. 502, 5. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων - κῦρσαι Eur. 503. ὅταν - λόγους γάμων πέρι λέξῃ πρὸς ἡμᾶς Eur. 773, 16. ὁρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος Eur. 773, 51. ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά Eur. 773, 58. σῶν γάμων γένναν Eur. 781, 22. γάμων ἀπείχετο Eur. 1132, 18. ὡς οἰνοπλῆγες ⟨καὶ⟩ μεθυστάδες γάμων adesp. 238. αἰτῶ δ' αὐδὰν (?) εὐτεκνίαν τε γάμοις Eur. 773, 72. ἐν τοῖ-

σιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις Eur. 781, 51. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις οὔτ' εὐτυχοῦσι Eur. 1056. (cf. θοίνη.) ζευχθεὶς γάμοισιν Hippoth. 3 p. 828. ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε Soph. 561. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων Eur. 326, 5. τοῦτο γὰρ - καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν Eur. 362, 15. τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν Eur. 493, 4. γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Eur. 501. ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ Eur. 502. εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμι Eur. 525.

γαμῶ: ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ Eur. 515, 4. ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ (al. γαμεῖν) Eur. 804, 2. γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ Τυνδάρεω κόρην μίαν adesp. 195. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί Eur. 59. ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ πολλὰ χρήματα Eur. 502. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε Eur. 464. ἔδει γὰρ ἡμᾶς - θύειν, ὅταν γυναῖκα κατορύττῃ τις, οὐχ ὅταν *γαμῇ Eur. 1112, 2. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί Aesch. 13. οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Eur. 502, 2. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας adesp. 10, 2. γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν Chaer. 32 p. 790. ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους - Θέτιδι συμπλακείς ποτε Soph. 561. τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα Soph. 1026. κἂν ὁ κάκιστος γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Eur. 546, 3. ἐγάμησεν Ἑλένη τὸν θεοῖς στυγούμενον adesp. 194.

γάνος: δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους (γάμου ll.) τέλειός ἐστι Aesch. 44, 6. ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος - ὃ δ' ἀμπέλων γάνος Eur. 146, 3.

γάρ passim. Aa) οὐ χρή ποτε - ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός - ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε - χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 4. χρῆσθε - τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν - ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 51. βελτίον' ἂν τέκοιμι - τέκνα· ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 4. ἔχειν χρὴ στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ· περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει Eur. 773, 63. ὦ χρυσέ - πάντα θέλγεις· ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα - σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα adesp. 129, 6. μετὰ γὰρ νοσούντων - μαίνεσθαι καλόν adesp. 438. ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται adesp. 547, 12. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ Aesch. 399. τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Soph. 75. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοί; τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπήρ' ἔπη Soph. 79, 2. τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν - ἆται - μεταλλάσσουσιν Soph. 533. αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ. ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος Soph. 842, 1. 2. περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν. τὸ γὰρ πάλαι - ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 3. τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος - λόγος Eur. 94. οὐδὲν ηὑγένεια πρὸς

τὰ χρήματα· τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Eur. 95, 2. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος Eur. 137. μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν Eur. 253. τῷ γὰρ βιαίῳ - τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258. τὸ γὰρ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ Eur. 274. διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὐ τητώμενος οὐκ οἶδεν Eur. 285, 16. γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων· ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Eur. 291, 3. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς - βέβαιον εἰκάσαι χρεών - ὁ γὰρ - χρόνος - δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 3. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσι Eur. 428. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει· τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Eur. 432, 2. ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος· αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξί Eur. 493, 2. οὐκ οἶδ' ὅτῳ σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν - τῶν κενῶν δοξασμάτων - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 41. πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος· αἱ γὰρ ἐκλύσεις ⟨οὐ⟩ ῥᾴδιαι Eur. 502, 6. ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη Eur. 524. τοῦ γὰρ δικαίου - ἀθάνατος - δόξα διατελεῖ Eur. 585. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἦν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται Eur. 609. φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις Eur. 610. κοινὰ πάσχομεν πάντες· τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεὼν Eur. 733, 3. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι - τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Eur. 736, 4. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ· τοὺς γὰρ περισσοὺς - τιμῶμεν Eur. 788, 1. 2. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810. πόνοι δὲ κἂν σοί - ἔνεισ'· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Eur. 813, 3. αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες Eur. 828. ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Eur. 850. πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθων· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ - ξύμμαχον ἔσται Eur. 918, 3. ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις Eur. 977. οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, εἰ μή τι καὶ τολμῶσι - οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν Eur. 1052, 7. οὐ χρή - ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν· ὁ γὰρ θεός πως - κάμνει ξυνών Eur. 1073, 3. πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν· τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας ὤλοντο Eur. 1077, 2. τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς· τὸ γὰρ φρονοῦν . . ἔνεστι Crit. 1, 23 p. 771. ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει Chaer. 23 p. 788. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Dion. 4 p. 794. οὐ κεῖνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας . . φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6 p. 799. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε Crat. 4 p. 810. ὅμως τό γ' ὀρθὸν - οὔποτε σιγῇ παρήσω· τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην - καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν Mosch. 4, 2 p. 813. βούλομαι παραινέσαι τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι adesp. 95, 2. τὸ μέλλον οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐπίσταται· ἡ γὰρ

[illegible] Lycophr. 5, 4 p. 818. οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφη adesp. 326. Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὔχομαι μιᾶς adesp. 392.—καὶ μήν, φίλοι γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε Aesch. 137. καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων,

[illegible] Eur. 552, 3. [illegible] μος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι [illegible] μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ[illegible] κοί Eur. 565, 2. τρόπος [illegible] ἀσφαλέστερος νόμου· τὸν [illegible] δεὶς ἂν διαστρέψαι ποτ[illegible] ναιτο Eur. 597, 2. τὸν [illegible] σεύειν μόρος. εἰ μὲν γὰρ [illegible]

ιν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ›μήνευσεν ἂν τὸν παῖδ' ἐν - κύμα- ν τεθνηκέναι Eur. 636, 4. ἔρωτες μὲν εἰσι παντοῖοι βίου· ὁ μὲν γὰρ ›γένειαν ἱμείρει λαβεῖν Eur. 659, 2. ῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι. οἳ ἐν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ Eur. 84, 2. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον εὔξαι νέαν· ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκ- ρον ἱμείρει λαβεῖν Eur. 914, 2. αἰεὶ ὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· ; μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄντα Eur. 1015, 2. ὅστις δὲ - μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι οὐκ εὐθὺς - μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους, πρόφασιν εἰσακουσάτω. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 4 p. 804. — λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις - βρίθε- ται Aesch. 116. σὺ δὲ σφαδᾴζεις πῶ- λος ὣς εὐφορβίᾳ· γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης Soph. 764, 2. τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα· τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βρο- τούς Eur. 26, 2. κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ Eur. 384. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα - ἵπποι δ' ἐφ' ἵπ- ποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι Aesch. 38. ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λί- θῳ Soph. 34. κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή Soph. 857. τίν' εἰς γῆν - ἀφίγμεθα ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον Eur. 124, 2. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ - ἐβλάστο- μεν γυναῖκες Eur. 429. πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι· ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Eur. 641, 2. νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρε- στιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμοχθί, πᾶς τις ἥδεται λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή Eur. 978, 3. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς Eur. 940. ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστι· πει- νῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά Ach. 6, 1. 2 p. 748. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 2 p. 828. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει adesp. 477. παρ' οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν ἡρμηνεύμεθα adesp. 571.—ἀποίμω- ξόν με - τἀμὰ γὰρ διοίχεται Aesch. 138, 2. τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται Aesch. 305. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Soph. 63. τὸ ζῆν γὰρ - παντὸς ἥδιστον γέρας Soph. 64. τὸν δρῶντά γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Soph. 209. τὸν Ἅι- δαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Soph. 275. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς - φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν Soph. 657. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγό- των οὐπώποθ' ὕβρισα Eur. 130. ἀρ- γὸς μὲν οἴκοις - γενήσεται, φίλοισι δ' οὐδείς· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται Eur. 187, 5. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦ- σθαι χρεών Eur. 287. τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν δίκαιον Eur. 354. θετῶν δὲ παίδων ποῦ κρά- τος; τὰ φύντα γὰρ κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών Eur. 359. οὕ- τως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου· τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 10. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Eur. 937. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός Eur. 974. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός Eur. 1018. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν Sthen.

1 p. 762. Agath. 29 p. 768. τῶν χρωμένων γὰρ τοῖς τρόποις κεράννυται Chaer. 16 p. 787. μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἐνδέξαι λόγους οὕς σοι κομίζω· τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 2 p. 813. τύχαις συναλγῶν· τάξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποιεῖ βροτῶν Mosch. 9, 10 p. 816. οὐκ οἶδα· τἀληθὲς γὰρ ἀσφαλὲς φράσαι adesp. 30. τοῦ σώματος γὰρ εἵνεχ' οἱ πολλοὶ πόνοι adesp. 115. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσῶνται βροτοί adesp. 172. τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα adesp. 357. οὐδὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει adesp. 513, 2. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια adesp. 572.—τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς· ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος δίδωσι Eur. 21, 5. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος Eur. 847. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί Eur. 445. οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν adesp. 88. οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297.—μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 161. τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα - ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου. πάντα δύναται γὰρ Aesch. 464, 12. κρεῖσσον θεοῖς γὰρ - χάριν φέρειν Soph. 208. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Eur. 975. φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι θανεῖν ἐρῶσιν Agath. 7 p. 765. θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ - ἕν' ἀσφαλὲς γὰρ τὸν θανόντ' ἐπολ-

βίσαι Dion. 3, 3 p. 794. οὐκ ἐ[...]
πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν [...]
βλέπει γὰρ ὁ χρόνος adesp. 510, [...]

c) ἐκ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι [...]
αὐξήματα μεγάλα φέρουσι Eur. 2[...]
ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγ[...]
νῶν ἔλαμψε Eur. 232. ὅσῳ τὸ θῆ[...]
δυστυχέστερον γένος πέφυκεν [...]
δρῶν· ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολ[...]
λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλ[...]
Eur. 401, 3. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδ[...]
σιν μέλοι πόνος - ἐκ τῆς ἐπιστ[...]
γὰρ ἐκπεπτωκότες κεῖνοί τ' ἂν οὐ[...]
εἶεν Eur. 522, 3. φρονῶ δ' ὁ πάσ[...]
καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν· τ[...]
εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσο[...]
τα Eur. 205, 2. τυραννίδ' ἡ θε[...]
δευτέρα νομίζεται· τὸ μὴ θανεῖν [...]
οὐκ ἔχει Eur. 250, 2. οὐκ ἐπίσταν[...]
γαμεῖν· τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ [...]
τοὔνομ' ἐν δώμασιν δουλοῖ τὸν ἄν[...]
Eur. 502, 3. παρεμφερεῖς ταύτ[...]
τοὺς τρόπους ἔχεις· ἐκ τοῦ κα[...]
γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν Isid. 1, [...]
p. 829.

Ba) ἀλλά - γάρ v. ἀλλά E (p. [...]
sq.)

b) καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει [...]
τος μέγα Soph. 77. δεινὸς γὰρ [...]
πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς [...]
βατά, χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' [...]
τυχὼν δύναιτ' ἂν ὢν ἐρᾷ τυχεῖν [...]
γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσών[...]
γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφον [...]
ἰδεῖν Soph. 85, 6. 9. καὶ γὰρ χ[...]
τὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με πα[...]
γορεῖ Soph. 178. καὶ γὰρ λη[...]
ὁρῶ Soph. 199. καὶ μή τι θαυμάσ[...]
με τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι [...]
γὰρ οἱ μακρὸν βίον - ἔχουσι, το[...]

κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 2. κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Eur. 213. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας - καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Eur. 339, 3. ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών - καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις Eur. 413, 4. τείσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν Eur. 497. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος· καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχές Eur. 635, 2. ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἶδ' ἔξω δόμων δμωαὶ περῶσιν Eur. 773, 10. καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 834. πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς· καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει Eur. 897, 5. ὦ πάτερ, ἐχρῆν - λόγους - τούτους λέγειν σε· καὶ γὰρ ἁρμόζει φρονεῖν σε μᾶλλον ἢ ἐμὲ καὶ λέγειν ὅπου τι δεῖ Eur. 953, 2. καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἦλυθον λύσιν μαθεῖν σου Neophr. 1 p. 730. καὶ γὰρ εἰσελήλυθεν πολλῶν σοφιστῶν ὄχλον ἐξηρτημένος Ioph. 1 p. 761. καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται - κλάδος, καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ Mosch. 1 p. 812. καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον ὄψει διαθρῶν adesp. 26. καὶ γὰρ κάπρον φριξαύχεν' οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνός - κλίνοι adesp. 383.— νῦν δὲ - ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει - κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6. καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἠξίους ἐμὴν χάριν Eur. 268.—χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν· καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ Eur. 142, 2.

c) ὃς ἦρι μὲν φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ Aesch. 304, 5.

d) οὔτοι γυναιξί . . κυδάζεσθαι· τί γάρ Aesch. 94. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας· τί γάρ Soph. 90.

e) δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Aesch. 456. ἢ μάτην ἀλυκτῶ; πάντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ Soph. 58. λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Soph. 436. τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι Soph. 602. διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696. ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Eur. 327. σὺ δ', ὦ πατρῴα χθών - χαῖρ'· ἀνδρὶ γάρ τοι - οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 2. σημεῖα γάρ τοι ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ adesp. 466. — ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα Soph. 1026.

γάργαρα: χρημάτων τε γάργαρα adesp. 442.

γάρος: δοῦσα ταριχηροῦ γάρου Soph. 549. καὶ τὸν ἰχθύων γάρον Aesch. 211.

γαρότας Dionys. 12 p. 796.

γαστήρ: γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης Soph. 764, 2. γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49, 2. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915,

1 p. 762. Agath.
χρωμένων γὰρ το
ται Chaer. 16 p.
μοῦ χωρὶς ἔνδεξα
μίζω· τὸν κλύον
θος εὔνουν οὐ
Mosch. 5, 2 p.
γῶν· τάξίωμα
πολλοῖς οἶκτον
9, 10 p. 816.
ἀσφαλὲς φρά
ματος γὰρ
adesp. 115.
τες ἡσσῶν
δειλίας γ
adesp. 3
γὰρ καὶ
καιρίοις
adesp.
σον ἢ
ἔστι
ἃ μ
δίδ
Ελ
ἀλ
θ

... Soph. 325 ...
... Soph. 513 ...
... Eur. 245 ...
... Eur. ...
... Eur. 510, 32 ...
... αὐταυτοῦν Eur. 416 ...
... ἔδωκεν ἡμῖν Eur. ...
... μονος Eur. 578. ἀκμαῖς τε χρ...

ματι πλήρης φοιτᾷ
ὄλβον οὐδὲν οὐδα-
ῖς, ὅν γ' ἐξαλείφει
θεός Eur. 618, 2.
ἐπ' ἀκταῖς νομά-
Eur. 636. τό *γ' εἶ-
κατηγορεῖ Eur. 690.
ιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων
καθῆσθ' ἂν ἐν δό-
λου γε δεῖ Eur. 709.
θὴς κἀτενὴς παρρησία
γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά
ναι Eur. 757. δεινόν γε,
ύσι τοῦτο δ' ἔμφυτον,
αι Eur. 776. ὡς παντα-
ρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Eur.
ς θ' ἕδος, ἀφ' ἧς *γε σώ-
ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς
Eur. 781, 36. τί δῆτα
λύει ⟨λαβεῖν⟩ κέρδος, παρόν
οιοῦσθαι θεοῖς Eur. 794, 4.
φος ᾗ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὖ-
εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ
9, 5. λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ
ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν
Eur. 953, 5. ἀτὰρ σιωπᾶν τά
αι' οὐ χρή ποτε Eur. 1037.
γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος -
ι προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
1109, 7. ὑπηρέτην γὰρ ὄντα
σταλμένα πράσσειν προθύμως,
ς ἂν γ' ᾖ νουνεχὴς Eur. 1132,
οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπεὶς - ἐπιλά-
ται ἀλκᾶς, ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογ-
άζεται· θάνατον δ' ὅ γε δουλοσύνας
προβέβουλεν Ion. 53, 1. 3 p. 743.
⟨ΗΦ.⟩ ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσ-
θεν δίδως; ⟨ΔΙ.⟩ ναί· ⟨καὶ⟩ τράπεζά
γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται Ach. 17, 5

p. 750. ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε σιγῇ παρήσω Mosch. 4 p. 813. νυνὶ † δεῖ γ' ὀργήν, ἡνίκ' ἠδικοῦ, λαβεῖν Sosiph. 2, 2 p. 820. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν Hippoth. 3, 2 p. 828. κακὸν κακῶς σέ ⟨γ'⟩ ἀπολέσειαν οἱ θεοί adesp. 123. μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου adesp. 166. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα - ἄνδρας δ' ὁπλίτας adesp. 295. ΑΛΚΜ. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς. ΑΔΡ. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρός adesp. 358, 2. τὸ δή γε (?) σῦν κόψαντες - ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 4. δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462. αἰσχρόν γ' ὅταν τις † ἐπὶ γλώσσῃ φυεὶς γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς γε † κατθανών adesp. 537, 2.

b) εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον, καὶ κλίνεταί γε κἀποπερκοῦται βότρυς Soph. 234, 6. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν, καὶ τοὐπιχειρεῖν γ' ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Eur. 277, 3. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν - τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433. ἓν ἔστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί, φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως· χοὖτός γ' ἀνὴρ ἄριστος Eur. 572, 3. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον adesp. 62.

c) πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει Eur. 909, 4. καὶ μὴν τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8 p. 765.

d) νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας Eur. 344. γάμων ἀπείχεθ'· ὅμως δέ γε (?) τίκτει λαθών Eur. 1132, 18. ὧν δέ γ' ἐστάλην - ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν Eur. 1132, 44.

e) οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μήν Eur. 625. τό γε μήν Phryn. 14 p. 723. σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεταί γε μήν Ion. 44 p. 741.

f) ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως ἄφρων ἐγὼ οὖσ', οὐκ ἂν ἀντείποιμι· καίτοι γ', ὦ πάτερ, εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή, περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 10. 12. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3 p. 793.

g) ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα Aesch. 266, 4. ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν Eur. 796. σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν adesp. 170. φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη - ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384.

γείνασθαι: τῆς σῆς - μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο Aesch. 175, 2. εἰ μή σε Λητὼ καλλίπαις ἐγείνατο adesp. 178. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἥ σ' ἐγείνατο adesp. 358, 2.

γείτων: Ἦλις ἡ Διὸς γείτων Eur. 1083, 14. καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες (?) μελάμβροτοι Ἕω Eur. 771, 4.

γελοῖος: ἐγὼ δέ πως μισῶ γελοίους, οἵτινες - ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα Eur. 492, 3.

γελῶ: ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ adesp. 336. κρατὸς ὀρφανὸν φέρει γελῶν (γέρων l.) θεριστὴν ὡς ἄνουν ἠρίστισεν Sosith. 2, 21 p. 822. κἀξεπεσφραγίζετο ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως Chaer. 14, 11 p. 786. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις λειτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ, γελᾶν Eur. 327, 4.

γέλως: Σαρδόνιος γέλως cf. Aesch. 455. Soph. 163. γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε Eur. 460, 4. καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως Eur. 1063, 15. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Eur. 492. ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους Eur. 492, 5. γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν Chaer. 15 p. 787. *γέλωτα δέ με ποιοῦνται χόροι θύοντες ὕβριν adesp. 458, 9. οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν Thesp. 3, 2 p. 833.

γελωτοποιός: ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην, ἔρριψεν Aesch. 180, 2.

γέμω: ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμει Eur. 689, 3. πλῆρες - κέρας τρύγης γέμοντα (?) μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Soph. 442, 2. ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ χρυσωπὸς αὐγή Soph. 1027, 2. γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδοθεν καπνοῦ Eur. 781, 48. γέμουσαν κύματος θεοσπόρου Eur. 106. καὶ γῆν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις πυρὸς γέμουσαν ῥεύμασιν δυσεμβόλοις πᾶσαν στενάξαι Carc. 5, 7 p. 799. διφθέραι μελεγγραφεῖς πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων Eur. 627, 2.

γενεά: ἀείζως γενεά Soph. 674 (cf. γέννα.) κύκλος γὰρ αὑτὸς καρμοις τε γῆς φυτοῖς θνητῶν τε γενεᾷ

(al. γένει βροτῶν τε cf. add. p. XXV) Eur. 415, 4.

γένεθλον: Ἀνδραίμονος γένεθλον. . Λυρνησσίου Aesch. 267.

γενειάς: δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμὴν Aesch. 27.

γένειον: τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε Aesch. 207. γένειον ὧδε-διηλιφὲς φοροῦντα Soph. 139.

γένεσις: ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη, ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά Theod. 18, 3 p. 807. φεύγω γένεσίν τε βροτῶν Eur. 472, 17.

γενέτειρα: Γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω Eur. 1023.

γενέτωρ: Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ, ὃ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἡ δέ Eur. 839, 2.

Γένης Soph. 934.

γέννα: εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας (γενεᾶς ll.) ἀφθίτου λαχόντες Soph. 256. παῖδα δ' Ἀδράστου λαβὼν συνῆψε γένναν Eur. 558, 5. τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις σῶν γάμων γένναν (γενεαν l.) Eur. 781, 22.

γενναῖος: ἀλλ' εἴπερ εἶ γενναῖος - σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν Soph. 100. χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ Eur. 285, 4. ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Eur. 1066, 2. σπέρμα *γενναίου πατρός Aesch. 99, 9. ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Eur. 1047, 2. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν Soph. 616. ψυχῆς φύσιν ⟨γὰρ⟩ ὧδε γενναίαν ⟨λαχών⟩ Eur. 185, 2. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος Aesch. 281, 5. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος γενναῖον λέχος εὑρεῖν Eur. 137, 2. πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 232, 4. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων Eur. 285, 11. ἀναμετρούμενος δέ πως τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ (?) Eur. 739, 5. τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 3. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν Eur. 961.

γενναιότης: μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα κἀρετήν Eur. 527, 2.

γενναίως: πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν Soph. 296. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως ⟨δ'⟩ ἴσως ἔπραξας Eur. 97.

γεννητής: Ἥλιε - ⟨ὃν⟩ οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν ⟨καὶ⟩ πατέρα πάντων Soph. 1017, 2.

γεννήτωρ: ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων Eur. 817. γεννητόρων ἕκατι κατθανεῖν καλόν Cleaen. 1 p. 807.

γεννῶ: γεννᾷ τὸ θεῖον εὐτυχῆ δωρήματα adesp. 475. θείᾳ προνοίᾳ πάντ' ἐγέννησεν φύσις adesp. 478. Ἀλφεσίβοιαν ἣν ὁ γεννήσας πατήρ Soph. 796.

γένος: Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν Aesch. 273. μελανστέρφων γένος Aesch. 370. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Soph. 101, 2. φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος Soph. 528. οὕτω

σιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις Eur. 781, 51. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις οὔτ' εὐτυχοῦσι Eur. 1056. (cf. θοίνη.) ζευχθεὶς γάμοισιν Hippoth. 3 p. 828. ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε Soph. 561. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων Eur. 326, 5. τοῦτο γὰρ - καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν Eur. 362, 15. τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν Eur. 493, 4. γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Eur. 501. ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ Eur. 502. εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμι Eur. 525.

γαμῶ: ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ Eur. 515, 4. ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ (al. γαμεῖν) Eur. 804, 2. γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ Τυνδάρεω κόρην μίαν adesp. 195. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί Eur. 59. ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ πολλὰ χρήματα Eur. 502. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε Eur. 464. ἔδει γὰρ ἡμᾶς - θύειν, ὅταν γυναῖκα κατορύττῃ τις, οὐχ ὅταν *γαμῇ Eur. 1112, 2. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί Aesch. 13. οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Eur. 502, 2. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας adesp. 10, 2. γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν Chaer. 32 p. 790. ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους - Θέτιδι συμπλακείς ποτε Soph. 561. τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα Soph. 1026. κἂν ὁ κάκιστος γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Eur. 546, 3. ἐγάμησεν Ἑλένη τὸν θεοῖς στυγούμενον adesp. 194.

γάνος: δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους (γάμου ll.) τελεῖς ἐστι Aesch. 44, 6. ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος - ὃ δ' ἀμπέλων γάνος Eur. 146, 3.

γάρ passim. Aa) οὐ χρή ποτε - ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός - ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε - χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 4. χρῆσθε - τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν - ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 51. βελτίον' ἂν τέκοιμι - τέκνα· ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 4. ἔχειν χρὴ στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ· περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δεῖξαι Eur. 773, 63. ὦ χρυσέ - πάντα θέλγεις· ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα - σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα adesp. 129, 6. μετὰ γὰρ νοσούντων - μαίνεσθαι καλόν adesp. 438. ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται adesp. 547, 12. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ Aesch. 399. τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Soph. 75. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοί; τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπηρ' ἔτι Soph. 79, 2. τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν - ἆται - μεταλλάσσουσιν Soph. 533. αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ. ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος Soph. 842, 1. 2. περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν. τὸ γὰρ πάλαι - ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 3. τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος - λόγος Eur. 94. οὐδὲν ηὐγένεια πρὸς

χρήματα· τὸν γὰρ κάκιστον πλού-[illegible] εἰς πρώτους ἄγει Eur. 95, 2. [illegible]ὂν γὰρ πλούτων οὐδ' ἄριστος Eur. [illegible]37. μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν εὖ [illegible]εινόν ἐστιν Eur. 253. τῷ γὰρ βαιῷ-[illegible] μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ [illegible]ἰὰν παρείλετο Eur. 258. τι γὰρ [illegible]πιεικὲς ὠφελεῖ Eur. 274. διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος οὐκ οἶδεν Eur. 285. 16. γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων· ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Eur. 291, 3. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς - βέβαιον εἰκάσαι χρεών - ὁ γὰρ - χρόνος - δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 3. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσι Eur. 428. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει· τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Eur. 432, 2. ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος· αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ Eur. 493, 2. οὐκ οἶδ' ὅτῳ σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν - τῶν κενῶν δοξασμάτων - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 41. πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις <οὐ> ῥᾴδιαι Eur. 502, 6. ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη Eur. 524. τοῦ γὰρ δικαίου - ἀθάνατος - δόξα διατελεῖ Eur. 585. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἣν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται Eur. 609. φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις Eur. 610. καὶ [illegible] πάσχομεν πάντες· τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεὼν Eur. 733, 3. [illegible] ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεὶς

φύσει - τι γὰρ ἔχειν [illegible] τῆς [illegible] Eur. [illegible] [illegible] γὰρ [illegible] Eur. [illegible] Eur. 550. [illegible] Eur. [illegible] Eur. [illegible] Eur. 1[illegible] [illegible] Eur. 1[illegible] [illegible] Crit. 1. 23 p. [illegible] [illegible] Dion. 4 p. [illegible] [illegible] Crit. 4 p. [illegible] [illegible] γὰρ

τύχη - καὶ τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 2. τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος adesp. 119, 4. τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει adesp. 544. φέρειν δ' ἀνάγκη· τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν - οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα adesp. 546, 10. ἔχω· τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553. εἰκότως· μὴ γὰρ καλῶς κρίνασ' ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 37. ὡς νῦν τάχος στείχωμεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε Soph. 236. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν Soph. 616. οὐ γὰρ θέμις ζῆν - ἄνευ κακῶν Soph. 860. οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία Eur. 230, 1. 2. θνήσκοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος Eur. 293, 2. μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονὴ Eur. 317, 3. Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ Eur. 480. μηδ' αὖξε καιροῦ μείζον', οὐ γὰρ ἀσφαλές Eur. 626, 4. οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Eur. 648. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον· οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον Eur. 1029, 2. οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργοῦται πόλις Ion. 63 p. 745. τὸ ζῆν ποθοῦμεν· οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ κόρος Lycophr. 5, 4 p. 818. οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφυ adesp. 326. Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὔχομαι μιᾶς adesp. 392.—καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε Aesch. 137. καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων, φράσον σελήνας τάσδε Eur. 350. βούλομαι δὲ σοί, τέκνον, φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσῶσαι ἂν πατρὸς γνώμας φράσαντος - παραινέσαι Eur. 362, 2. ἐγὼ δέ, μισεῖ γάρ μ', ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων Phryn. 21 p. 725. — Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν Eur. 517. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν adesp. 68.— ἕζης ἄρα - ⟨ΘΗΣ.⟩ οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται Soph. 624, 2. ⟨Β.⟩ πόλλ' ἐσθίουσιν - ⟨Α.⟩ ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι Ach. 3, 3 p. 747.

b) Εὐρύμαχος - ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί· ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τοὐμὸν κάρα Aesch. 179, 3. ἦν μὲν γὰρ οἶος μαλλὸς Soph. 366. βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς Soph. 518. βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται Soph. 774. τῷ μὲν γὰρ ἕνι κίνδυνος Eur. 67, 5. εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά· ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ Eur. 336, 2. πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι· τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί, μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Eur. 395, 2. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονός - οὐδὲν ἂν σθένοι Eur. 450. πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ; τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν Eur. 552, 3. σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι; ⟨ΟΙΝ.⟩ οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί Eur. 565, 2. τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου· τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ λόγος δύναιτο Eur. 597, 2. τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος. εἰ μὲν γάρ - εἰς θάλασ-

σαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδ' ἐν - κύμασιν τεθνηκέναι Eur. 636, 4. ἔρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίου· ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Eur. 659, 2. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι. οἳ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ Eur. 684, 2. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν· ὃ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Eur. 914, 2. αἰεὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄντα Eur. 1015, 2. ὅστις δὲ - μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι οὐκ εὐθὺς - μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους, πρόφασιν εἰσακουσάτω. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ἦξον Theod. 8, 4 p. 804. — λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις - βρίθεται Aesch. 116. σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβίᾳ· γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης Soph. 764, 2. τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα· τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς Eur. 26, 2. κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ Eur. 384. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα - ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι Aesch. 38. ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόρρων γυνή Soph. 857. τίν' εἰς γῆν - ἀφίγμεθα ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον Eur. 124, 2. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ - ἐβλάστομεν γυναῖκες Eur. 429. πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι· ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Eur. 641, 2. νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμοχθί, πᾶς τις ἥδεται λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή Eur. 978, 3. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς Eur. 940. ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά Ach. 6, 1. 2 p. 748. ἀλλ' ἔν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 2 p. 828. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει adesp. 477. παρ' οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν ἡρμηνεύμεθα adesp. 571.—ἀποίμωξόν με - τἀμὰ γὰρ διοίχεται Aesch. 138, 2. τὸ συγγενές γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται Aesch. 305. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Soph. 63. τὸ ζῆν γὰρ - παντὸς ἥδιστον γέρας Soph. 64. τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Soph. 209. τὸν Ἅιδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Soph. 275. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς - φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν Soph. 657. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων οὐπώποθ' ὕβρισα Eur. 130. ἀργὸς μὲν οἴκοις - γενήσεται, φίλοισι δ' οὐδείς· ἡ φύσις γὰρ οἴχεται Eur. 187, 5. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών Eur. 287. τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν δίκαιον Eur. 354. θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος; τὰ φύντα γὰρ κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών Eur. 359. οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου· τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 10. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Eur. 937. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός Eur. 974. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός Eur. 1018. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν Sthen.

1 p. 762. Agath. 29 p. 768. τῶν χρωμένων γὰρ τοῖς τρόποις κεράννυται Chaer. 16 p. 787. μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους οὕς σοι κομίζω· τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 2 p. 813. τύχαις συναλγῶν· τάξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποιεῖ βροτῶν Mosch. 9, 10 p. 816. οὐκ οἶδα· τἀληθὲς γὰρ ἀσφαλὲς φράσαι adesp. 30. τοῦ σώματος γὰρ εἵνεχ' οἱ πολλοὶ πόνοι adesp. 115. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσῶνται βροτοί adesp. 172. τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα adesp. 357. οὐδὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει adesp. 513, 2. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια adesp. 572.—τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς· ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος δίδωσι Eur. 21, 5. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος Eur. 847. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί Eur. 445. οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινὸν adesp. 88. οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297.—μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 161. τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα - ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου. πάντα δύναται γὰρ Aesch. 464, 12. κρεῖσσον θεοῖς γὰρ - χάριν φέρειν Soph. 208. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Eur. 975. φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι θανεῖν ἐρῶσιν Agath. 7 p. 765. θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ - ἕν' ἀσφαλὲς γὰρ τὸν θανόντ' ἐπολβίσαι Dion. 3, 3 p. 794. οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν· ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος adesp. 510, 2.

c) ἐκ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα μεγάλα φέρουσι Eur. 252. ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν ἔλαμψε Eur. 232. ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν· ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401, 3. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος - ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν Eur. 522, 3. φρονῶ δ' ὃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν· τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Eur. 205, 2. τυραννίδ' ἢ θεῶν δευτέρα νομίζεται· τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει Eur. 250, 2. οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν· τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν δουλοῖ τὸν ἄνδρα Eur. 502, 3. παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις· ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν Isid. 1, 3 p. 829.

Ba) ἀλλά - γάρ v. ἀλλά E (p. 25 sq.)

b) καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα Soph. 77. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά, χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν. καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 6. 9. καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Soph. 178. καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ Soph. 199. καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ οἳ μακρὸν βίον - ἔχουσι, τοῦ γε

κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 2. κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Eur. 213. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας - καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Eur. 339, 3. ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών - καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις Eur. 413, 4. τείσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν Eur. 497. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος· *καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχές Eur. 635, 2. ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἴδ' ἔξω δόμων δμωαὶ περῶσιν Eur. 773, 10. καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 834. πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς· καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει Eur. 897, 5. ὦ πάτερ, ἐχρῆν - λόγους - τούτους λέγειν σε· καὶ γὰρ ἁρμόζει φρονεῖν σε μᾶλλον ἢ ἐμὲ καὶ λέγειν ὅπου τι δεῖ Eur. 953, 2. καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἦλυθον λύσιν μαθεῖν σου Neophr. 1 p. 730. καὶ γὰρ εἰσελήλυθεν πολλῶν σοφιστῶν ὄχλον ἐξηρτημένος Ioph. 1 p. 761. καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται - κλάδος, καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ Mosch. 1 p. 812. καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον ὄψει διαθρῶν adesp. 26. καὶ γὰρ κάπρον φριξαύχεν' οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς - κλίνοι adesp. 383.— νῦν δὲ - ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει - κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6. καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἠξίους ἐμὴν χάριν Eur. 268.—χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν· καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ Eur. 142, 2.

c) ὃς ἦρι μὲν φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ Aesch. 304, 5.

d) οὔτοι γυναιξί . . κυδάζεσθαι· τί γάρ Aesch. 94. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας· τί γάρ Soph. 90.

e) δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Aesch. 456. ἢ μάτην ἀλυκτῶ; πάντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ Soph. 58. λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Soph. 436. τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι Soph. 602. διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696. ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Eur. 327. σὺ δ', ὦ πατρῴα χθών - χαῖρ'· ἀνδρὶ γάρ τοι - οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 2. σημεῖα γάρ τοι ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ adesp. 466. — ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα Soph. 1026.

γάργαρα: χρημάτων τε γάργαρα adesp. 442.

γάρος: δοῦσα ταριχηροῦ γάρου Soph. 549. καὶ τὸν ἰχθύων γάρον Aesch. 211.

γαρότας Dionys. 12 p. 796.

γαστήρ: γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης Soph. 764, 2. γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49, 2. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915,

2. (cf. μήτηρ.) δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος † γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν Eur. 201, 4. ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους, γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ Eur. 328, 2. ἐπίσταμαι δέ - ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει, γαστρὸς κρατεῖν δέ Eur. 413, 4. γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν Char. 1 p. 826. ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται Char. 1, 4 p. 826. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται Κύπρις adesp. 186. ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν adesp. 522, 2. ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστι Ach. 6 p. 748. οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν adesp. 331. εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ adesp. 546, 5. οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ', ἀλλὰ δεῖ βίου adesp. 546, 12.

γατόμος: ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν Aesch. 196, 3.

γαυριᾶν Eur. 848.

γαῦρος: μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές· νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Eur. 52, 8. ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων βίου σπανίζει Eur. 285, 11. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ Eur. 788.

γαυροῦμαι: ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ Eur. 22, 2. δῆμον κολούει χρήμασιν γαυρούμενος Eur. 92, 2. λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον Eur. 1040, 2. πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους Eur. 662.

γε: a) τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε Aesch. 207. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου Aesch. 235. καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός, εἴπερ πέφυκά γ'· εἰ δὲ μὴ Soph. 83, 2. δεινόν *γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς - πράσσειν καλῶς Soph. 103. καὶ γὰρ οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 3. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται Soph. 616, 2. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας Soph. 663, 2. οὐ μὴν σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ἡδέσω Eur. 109. ἤ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ - ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν Eur. 135, 2. ⟨A.⟩ τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί σου. ⟨B.⟩ κενόν γε Eur. 154, 2. φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς *γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 3. πτηνὰς διώκεις - τὰς ἐλπίδας. οὐχ ἡ τύχη γε Eur. 271, 2. ὡς ἕν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν, ὅστις Eur. 347, 3. μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο - καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην· τῇ μῇ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ - δοθήσεται Eur. 360, 32. πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν Eur. 416. ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνὴρ Eur. 512. πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Eur. 554. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος Eur. 578. ἀκάμας τε χρόνος

περί γ' ἀενάῳ ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ Eur. 594. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός Eur. 618, 2. ἔα, ἔα· ὁρῶ *γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα - ἁλιαίετον Eur. 636. τό *γ' εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ Eur. 690. σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Eur. 706, 3. καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἡ πολλοῦ γε δεῖ Eur. 709. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία Eur. 737. ἅ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι Eur. 757. δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον, σκαιοῖσιν εἶναι Eur. 776. ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Eur. 777. Ἑστίας θ' ἕδος, ἀφ' ἧς *γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 36. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει ⟨λαβεῖν⟩ κέρδος, παρόν γε κἀξομοιοῦσθαι θεοῖς Eur. 794, 4. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ Eur. 909, 5. λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 5. ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Eur. 1037. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος, ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος - κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 7. ὑπηρέτην γὰρ ὄντα τἀπεσταλμένα πράσσειν προθύμως, ὅστις ἂν γ' ᾖ νουνεχής Eur. 1132, 48. οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπεὶς - ἐπιλάθεται ἀλκᾶς, ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγίζεται· θάνατον δ' ὅ γε δουλοσύνας προβέβουλεν Ion. 53, 1. 3 p. 743. ⟨ΗΦ.⟩ ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως; ⟨ΔΙ.⟩ ναί· ⟨καὶ⟩ τράπεζά γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται Ach. 17, 5 p. 750. ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε σιγῇ παρήσω Mosch. 4 p. 813. νυνὶ † δεῖ γ' ὀργήν, ἡνίκ' ἠδικοῦ, λαβεῖν Sosiph. 2, 2 p. 820. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν Hippoth. 3, 2 p. 828. κακὸν κακῶς σέ ⟨γ'⟩ ἀπολέσειαν οἱ θεοί adesp. 123. μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου adesp. 166. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα - ἄνδρας δ' ὁπλίτας adesp. 295. ΑΛΚΜ. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς. ΑΔΡ. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρός adesp. 358, 2. τὸ δή γε (?) σῦν κόψαντες - ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 4. δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462. αἰσχρόν γ' ὅταν τις † ἐπὶ γλώσσῃ φυεὶς γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς γε † κατθανών adesp. 537, 2.

b) εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον, καὶ κλίνεταί γε κἀποπερκοῦται βότρυς Soph. 234, 6. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν, καὶ τοὐπιχειρεῖν γ' ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Eur. 277, 3. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν - τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433. ἓν ἔστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί, φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως· χοὖτός γ' ἀνὴρ ἄριστος Eur. 572, 3. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον adesp. 62.

c) πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει Eur. 909, 4. καὶ μὴν τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8 p. 765.

γὰρ κακὸν δούλων γένος Eur. 49. τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος Eur. 318, 3. ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν Eur. 401, 2. ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος Eur. 493. δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Eur. 898, 13. ὅσῳ περ αὔξεται θνητῶν γένος Theod. 12, 4 p. 805. ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος Soph. 859. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282, 2. ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους Eur. 338. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς Eur. 1113. γένους δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος Astyd. 8 p. 780. σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους adesp. 9. οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα Soph. 139, 2. εἰσέρχεται μὲν (ἡ Κύπρις) ἰχθύων πλωτῷ γένει Soph. 855, 9. τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ, πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν Eur. 285, 12. (cf. γενεά.) ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Eur. 502. πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους γυνὴ κατῄσχυνε Eur. 662. οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Eur. 695, 2. λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει (al. τύχῃ) γαυρούμενον Eur. 1040, 2. ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει Eur. 1080, 4. ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις Ach. 9, 2 p. 748. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα ἢ τοῖς ἀνάγκης (?) ἐν γένει πεφυκόσιν Dicaeog. 1, 3 p. 775. δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας Ἄργους δυνάστης Mosch. 9 p. 816. οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει adesp. 547, 3. ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον Aesch. 187. γένος (?) μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι Αἰθιοπίδος γῆς Aesch. 300. κόρῃ τε κἀργείᾳ γένος Soph. 61, 3. κημοῖσι - πορφύρας φθείρει γένος Soph. 463. δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος Eur. 50. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος (γάμον ll.) φρουροῦντας Eur. 111. τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218: ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής, ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ Eur. 285, 6. τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος - θῆρας οὓς θ' ἅλμη τρέφει γένος τε θνητῶν Eur. 484, 6. θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Eur. 498. εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος Eur. 577, 2. ἔνθεν εὔχομαι γένος Eur. 696, 3. ἦλθε Θηβαίαν χθόνα Φοῖνιξ πεφυκώς, ἐκ δ' ἀμείβεται γένος Ἑλληνικόν, Διρκαῖον οἰκήσας πέδον Eur. 819, 3. Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος Eur. 922. 2. μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος Eur. 1061. νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 42 p. 772. πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος Carc. 5, 9 p. 799. πῶς οὖν - θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν adesp. 99. θηρῶν ἀνόητα γένη adesp. 129, 8.

γένυς: γυναῖκα δ' ἐξελόντες ἢ θράσσει γένυν (?) Soph. 179. πελέκεως δὲ δίστομον γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος Eur. 530, 6. κάρηνα πυρσαῖς γένυσι Μελανίππου σπάσας Eur. 537, 2.

γεραιός: ὅταν δ' ὕπνον γεραιὸς

ἐκλιπὼν πατὴρ πύλας ἀμείψῃ Eur. 773, 15. νῦν δ', ὦ γεραιέ, ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει Soph. 513, 4. χαῖρ', ὦ γεραιέ Eur. 72. μὴ νεῖκος, ὦ γεραιέ, κοιράνοις τίθου Eur. 337. οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε Eur. 372. γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων Eur. 291, 2. ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρων (al. γεραιτέρους vel γεραιτέρας) φίλει Eur. 362, 21. βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Eur. 508, 2.

γέρανος: γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί Soph. 107.

γέρας: τὸ ζῆν γάρ, ὦ παῖ, παντὸς ἥδιστον γέρας Soph. 64. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Eur. 1034. θαλλούς τε θεῶν γέρας (τε σέβας ll.)-τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν Ach. 2, 2 p. 746. χαίρειν ἀπαρχαῖς καὶ γέρας λαχεῖν τόδε adesp. 118, 5. θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας (γέρας l.) ἐπέμπομεν πατρὶ .. περισσὸν ὦμον ἔκκριτον γέρας adesp. 458, 3.

γεροντα γωγῶ: Πηλέα - οἰκουρὸς μόνη γεροντα γωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν Soph. 447, 2.

† γέρος Soph. 122, 3.

γέρων: γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής Aesch. 358, 2. καίπερ γέρων ὢν Soph. 239. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ Soph. 633. ὁρᾶτε τὸν τύραννον ὡς ἄπαις γέρων φεύγει Eur. 76. φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ Eur. 509. γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός Chaer. 38 p. 791. παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν adesp. 68. γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει adesp. 364. πολυσπερὴς μέν, ὦ γέρον, καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται Theod. 16 p. 806. νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἡβάτω, γέρον Sosiph. 2 p. 820. ἐξ ὀσφυαλγοῦς κῳδυνοσπάδος λυγροῦ γέροντος Aesch. 361, 2. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται Soph. 808. πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος Eur. 562, 2. τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς, ἀρχαία πόλις Μίδου γέροντος Sosiph. 2, 2 p. 822. οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον οὐδὲν γέροντος adesp. 306, 2. καλὸν δὲ καὶ γέροντι (al. γέροντα) μανθάνειν σοφά Aesch. 396. δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή Eur. 804, 3. ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει Char. 2, 2 p. 826. καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους adesp. 453. γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον adesp. 549. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος καὶ σχῆμα Eur. 25, 2. ἥ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν (al. ἐρῶσιν) ἄχθεται Eur. 23, 2. — ὡς λέγει γέρον γράμμα Aesch. 331. σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις Soph. 726.

Γέται: καὶ Χαρναβῶντος ὃς *Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν Soph. 547.

γεύομαι: καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας Aesch. 29. γυναικός - ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη Aesch. 243, 2.

γῆ: Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ Aesch. 70. Γῆ μήτηρ θεῶν Soph. 268. Τυρσηνικὸς κόλπος Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται Soph. 541, 3. φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων - βυθός, γῆ δ' ἑδράνων ἔρημος Soph. 1027, 7. καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε, καλὸν

δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον, γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα Eur. 316, 3. κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά Eur. 532, 2. πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνεισ' ἐς αἰθέρα Eur. 687, 3. ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Eur. 777. ἀλλ' ἦν ἀκύμων † κωφεύουσα ῥέουσα γῆ Mosch. 6, 13 p. 814. τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς adesp. 318. ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε Soph. 825. γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι Αἰθιοπίδος γῆς Aesch. 300, 2. ἀλλ' ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον Soph. 200. ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι Soph. 279. (Ἑκάτη) γῆς ναίουσ' ἱερὰς τριόδους Soph. 492, 4. κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται τεθνεώς Soph. 518, 2. εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Soph. 525, 2. τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα κᾆθ' ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος Soph. 579, 2. ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών Soph. 624. ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας Soph. 654. βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι Soph. 859, 3. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον - εἴληχε Πάλλας Soph. 872, 6. ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς . . πρεσβεῖα νείμας Soph. 872, 2. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς (γῆν ll.) τιμῶσί σου Eur. 154. ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς Eur. 228, 4. ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 4. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς Eur. 404, 2. κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς θνητῶν τε γενεᾷ Eur. 415, 3. Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας Eur. 515, 3. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν Eur. 516. ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου (ὑπὸ γῆν δι' ᾅδου l.) σκότος Eur. 533. ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον Eur. 558. εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Eur. 636, 4. Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς Eur. 771. θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς καίει τὰ πόρρω Eur. 772. φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς Eur. 865. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα Eur. 939. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον Eur. 981, 2. ἀρχὴν δὲ τῶνδε - Ἀκρίσιος εἴληχεν τύραννος τῆσδε γῆς Eur. 1132, 4. φυγῇ δὲ λάθρᾳ τῆσδε γῆς ὁρμωμένην μαθὼν πατήρ νιν Eur. 1132, 38. ⟨λίθοισι⟩ γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμφθεὶς πόδα Choer. 2 p. 719. γῆς φλέβες Choer. 3 p. 719. φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφιτύτους φλέβας Chaer. 39, 2 p. 791. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν adesp. 281. χαῖρ', ὦ δυνάστα τῆσδε γῆς Τιρυνθίας adesp. 292. ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις adesp. 380. ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος Eur. 793, 2. τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα Eur. 124. σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν Eur. 188, 4. ἔσφηλέ τ' εἰς γῆν Eur. 495, 26. οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν Eur. 658. εἰς γῆν φέροντες *γῆν Eur. 757, 5. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὴν γῆν ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεὼν Eur. 917, 3. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς

ἐν ἀγκάλαις Eur. 941, 2. ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα, *γῆν δέλεαρ ἔχοντες ⟨τήνδε⟩ συνθηρεύομεν Eur. 981, 4. στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδί Phryn. 5 p. 721. Εὐβοΐδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν Ion. 18 p. 735. ὅ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται Crit. 1, 36 p. 772. καὶ *γῆν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις πυρὸς γέμουσαν - πᾶσαν στενάξαι Carc. 5, 6 p. 799. προσίκτην θαλλὸν ἠγκαλισμένος ἔστειχεν εἰς γῆν, ὄμμα συμπαθὲς φέρων Mosch. 9, 4 p. 816. ὀρύσσειν ἄργυρον σπείρειν τε γῆν adesp. 115, 3. διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς Eur. 52, 4. ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαντον ἐξαμαυρωθῶ Eur. 781, 63. κατὰ γᾶν Eur. 773, 20. κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν adesp. 141.

γηγενής: γηγενῆ βούβαλιν Soph. 724. λόγχην ἣν φοροῦσι γηγενεῖς adesp. 84.

γηραιός: τρομὸν δράμημα γηραιοῦ ποδός Eur. 876.

γῆρας: γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον Aesch. 400. τὸν Ἀίδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Soph. 275. ἔπειτα γῆρας λαμβάνει σφ' Αἰγύπτιον Soph. 363, 3. γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή Soph. 603. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν Soph. 864. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Eur. 23. ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν Eur. 282, 11. δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Eur. 453, 5. τὸ γῆρας - τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Eur. 619. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Eur. 637. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3, 2 p. 793. γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν Hippoth. 5 p. 828. ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον adesp. 552. ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν Eur. 805. ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις Eur. 1080. γήρᾳ πρεπόντως σῷζε τὴν εὐφημίαν Soph. 194. τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὼ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά Soph. 863. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην Eur. 369, 2. γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 4 p. 807. καθαίρομαι γῆρας Aesch. 45. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317, 2. ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Eur. 575, 2. τὸ γῆρας οὗτος ἑρματίζεται βαρύ Eur. 952, 2. νέος δ' ὅταν πόλλ' ἐξαμάρτῃ, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 5. ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα Crat. 3 p. 810. (cf. μῆκος.)

γηράσκω: μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος adesp. 508. ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Eur. 332, 6. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ Theod. 12 p. 805. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Soph. 63. πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ Soph. 447, 3. οὐ γάρ τις - νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται adesp. 486, 2.

γηροκομῶ: τὸν ὀπισθοβάτην πόδα γηροκομῶν adesp. 25, 2.

γήρυμα: διφθέραι - πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων Eur. 627, 2.

γῆρυς: δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν ἃν σοφοὶ κλέονται Eur. 369, 6.

γίγας: τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων εἴληχε Πάλλας Soph. 872, 7.

γίγνομαι: καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής Aesch. 464, 5. εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς Soph. 187, 3. Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διός Eur. 14. κακῆς ⟨ἀπ'⟩ ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν Eur. 32. θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν, ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία Eur. 58, 2. τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων πέρι Eur. 167, 2. πολλάκι - καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον Eur. 174, 3. σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Eur. 236. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον Eur. 457. γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε Eur. 460, 4. τῆς μὲν κακῆς κάκιον † οὐδὲν γίγνεται γυναικός Eur. 494. γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά Eur. 915, 2. οἴμοι, δράκων μου γίγνεται † τὸ ἥμισυ Eur. 930. ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα Eur. 976. πάντα δι' ἡδονῆς γίνεται Eur. 1115. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν Sthen. 1 p. 762. Agath. 29 p. 768. (ἡ ἀναίδεια) ὅσῳ περ αὔξεται θνητῶν γένος, τοσῷδε μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν Theod. 12, 5 p. 805. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται Cleaen. 2, 2 p. 807. ὡς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται Isid. 1, 4 p. 829. γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται adesp. 309. τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα adesp. 357. ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τἀλάχιστα γίγνεται λυπουμένων adesp. 360, 2. θεοῦ θέλοντος † μετὰ πάντα γίγνεται adesp. 473. διδάσκαλος γὰρ ηὐτέλεια - τῶν ἀρίστων γίγνεται βουλευμάτων adesp. 522, 4. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς adesp. 546, 4. ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα adesp. 547, 11. μαλθακοὶ δὲ δὴ τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά Neophr. 2, 8 p. 731. ὅτι ἄν τι γίγνηται (?) τὰ πάντ' ὄνου σκιά Soph. 308. ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ Eur. 693, 2. ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα, ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Eur. 75, 2. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος Eur. 173. σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ Eur. 339, 5. εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα θνητοῖσιν Eur. 571, 2. ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίγνεσθαι κακά Chaer. 28 p. 789. σημεῖα γάρ τοι ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ adesp. 466. θνῄσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων Eur. 839, 12. οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο Crit. 1, 4 p. 771. ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται Eur. 187, 4. ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται adesp. 583. ἐξ οὗ Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην Eur. 472, 10. ἄνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες adesp. 112, 2. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν Eur. 158. τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον Eur. 265, 2. ἀνθρώποι-

σιν ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένετο Eur. 504, 2. τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα Eur. 52, 3. ἐγένοντο, τοῦ μὲν Ἡρακλῆς, τοῦ δ' Ἴφικλος adesp. 400. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, μή μ' ἀτιμάσας γένῃ Phryn. 20 p. 725. ὅστις δὲ πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν κακὸς γένηται Eur. 297, 3. κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα Eur. 571, 7. ὅπως - μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ Antiph. 2, 2 p. 792. πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν - Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 7. γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας Soph. 435. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾴων γένοι' ἂν Eur. 332, 4. εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ Aesch. 216. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον Aesch. 309, 3. ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260, 2. οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις, ἐν ᾗ Soph. 622. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ Soph. 751. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Eur. 21, 3. θάρσει, τάχ' ἂν γένοιτο Eur. 100. γένοιτό τἂν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eur. 131, 2. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδονή Eur. 197. οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμ', ἐάν τις ἐγχέῃ θάμνοις ἐλείοις Eur. 298. οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός Eur. 333, 2. λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι· εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Eur. 460, 2. καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 3. ὅστις δὲ τοὺς † φύσαντας μὴ τιμᾶν θέλῃ, μή μοι γένοιτο - συνθύτης Eur. 852, 4. ὃ μὴ γένοιτο, Ζεῦ φίλ', οὐδ' ἔσται ποτέ Eur. 953, 28. οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ Eur. 1059, 5. πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν Eur. 1067, 4. πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ Eur. 1132, 8. γένοιτό μοι τὰς χάριτας ἀποδοῦναι πατρί Chaer. 33 p. 790. γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι σοφοῦ τινος γένοιτ' ἂν ἵστορος λόγων Apoll. 2, 2 p. 825. φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών adesp. 155. ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σὺν ἐμέ adesp. 188. τίς ἄρ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος adesp. 280. οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον οὐδὲν γέροντος adesp. 306. τί δ' οὐ γένοιτ' ἂν θεοῦ ἐφιέντος τύχῃ adesp. 474. οὐδ' εἰ φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος adesp. 534, 2. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα Eur. 581. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο Eur. 16, 2. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς Eur. 206. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Eur. 298, 3. οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας Eur. 426, 3. γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής Aesch. 358, 2. ἵλεως γενοῦ adesp. 164. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 2. οὐδὲ συμμάχους ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους Eur. 345, 3. πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν Eur. 552. πέραινε, πρίν τινα συντυχίαν - σώματι τῷδε γενέσθαι Eur. 791, 3. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς Eur. 908. κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι

θέλων γενέσθαι Eur. 1082, 2. ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου adesp. 151. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις (al. δούλους) γενέσθαι adesp. 376, 2. πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον adesp. 394, 2. ἃ δεῖ γενέσθαι adesp. 583. αἰσχύνεται ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν Eur. 1027, 3. γέγονεν ἐκεῖνος εἰς ἔμ' οἷον ἠξίουν Eur. 953, 17. τοὺς εὖ γεγονότας (al. γεγῶτας) καὶ τεθραμμένους καλῶς adesp. 545. κοὐδεὶς ἂν οὕτως ηὐτύχει κακὸς γεγώς Soph. 103, 10. ὅστις ἄνθρωπος (?) γεγὼς δῆμον κολούει Eur. 92. πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς Eur. 231, 2. τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς Eur. 247. εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς Eur. 392, 2. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς Eur. 406, 2. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἦν τύχῃ γεγὼς Eur. 609. κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ, χρηστὸς γεγὼς τιμήν ἔχει τινά Eur. 739, 3. οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843. βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος *γεγώς Eur. 966. βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς Eur. 1074. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς - διὰ στέγους ῥεύσειεν Eur. 1132, 30. ξαίνεις ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς adesp. 9, 2. ἐγὼ δὲ φεύξομαί <γ'> ἐλεύθερος γεγώς adesp. 98. ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως ἀπέπτυσ' αὐτό Eur. 533, 3. πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες (?) ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 4. καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος Eur. 571, 6. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν αὐτούς Eur. 738. θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς Demon. 1 p. 827. τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων - γεγῶτας εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 4. καὶ μὴν ἀκούω - τὸν Ἅρπαλον - πολίτην γεγονέναι Pyth. 1, 16 p. 811.

γιγνώσκω: οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι Dion. 7 p. 795. αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκομεν (al. συνήκαμεν) Eur. 1042, 2. τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἡμεῖς ὀνόμασιν γιγνώσκομεν adesp. 115, 4. πλέον γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν εἰς ταῦτα γιγνώσκουσιν Aristarch. 1, 4 p. 728. γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν Aesch. 159, 3. γίγνωσκε τἀνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Eur. 418. ἦν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι νέοι ποτ' ἦσαν Eur. 951. γιγνώσκων ὅτι τοιοῦτός ἐστιν οἷσπερ ἥδεται ξυνών Eur. 812, 8. ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ κακόν Eur. 60, 2. τυφλὸς οὔτι γνώσεται adesp. 458, 10. ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων (al. εὗρον) Eur. 17. τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Eur. 812, 3. ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς Crit. 1, 29 p. 771. ὃ δὲ λαβὼν χερὶ ἔγνω ἐπαφήσας adesp. 458, 7. τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα Ion. 55 p. 743. εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 14. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν ἢ μάλισθ' ἁλώσιμος Eur. 743, 2. τηνικαῦτά μοι δοκεῖ . . πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην

ἀνὴρ γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν Crit. 1, 13 p. 771. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι Eur. 1132, 43.

γλαμυρός: τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβὰν Soph. 364.

γλαρίδες Soph. 486.

γλαυκός: γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας Soph. 342, 2. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Soph. 435, 3.

γλαυκῶπις: γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη Eur. 1009.

γλαύξ: γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί Soph. 107.

γλεῦκος: σύμμικτον ὥστε γλεῦκος ὑλιστήριον adesp. 420.

γλοιάς Soph. 935.

γλουτός: ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός Soph. 460, 2.

Γλυκέρα: Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν Pyth. 1, 17 p. 811.

γλυκερός: γλυκερὸν φάος ὁρῶσα adesp. 373, 3. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος adesp. 456.

γλυκύς: γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου Eur. 34. ηὑρέθη δὲ Βακχίου γλυκεῖα πηγή Mosch. 6, 25 p. 814. γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος adesp. 403. ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ Eur. 187, 6. πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς Soph. 345.

γλῶσσα: καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα Soph. 77. ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Soph. 325, 2. ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν οὐδὲν γνώμης μετέχουσα Eur. 913, 4. καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ἴσῳ κάκιον Eur. 1034, 3. ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει ἡ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη Char. 2, 3 p. 826. ἡ γλῶσσά τοι αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ, ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά adesp. 120. ἐλευθέρα γὰρ γλῶσσα τῶν ἐλευθέρων adesp. 554. ⟨ὦ⟩ γλῶσσ', ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Soph. 192. ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον, πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελεῖν τόδε Soph. 690. ⟨ὦ⟩ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις, ἔξειπε adesp. 398. κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω Aesch. 169, 3. γλώσσης μελίσσης τῷ κατερρυηκότι Soph. 159. γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται Soph. 849, 3. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα - λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Eur. 1044, 2. γλώσσης περίπατός ἐστιν ἀδολεσχία Astyd. 7 p. 780. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν Char. 2 p. 826. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῄς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ Aesch. 316. καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 10. καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Soph. 178. οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς - ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Soph. 657, 2. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Eur. 926. αἰσχρόν γ' ὅταν τις † ἐπὶ γλώσσῃ φυεὶς γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529. πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην Soph. 843, 3. εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν Eur. 5. *γλῶσσαν οὐκ ἐμπήξετε adesp. 205. κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν adesp. 224. γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει adesp. 364. ἀδο-

ξον, ἄκραν γλῶσσαν ἠκονημένον adesp. 423.

γλώσσαργος: γλώσσαργον ἦθος adesp. 562.

γλώσσημα: κάμακος εἶσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον Aesch. 152.

γνάθος: γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης Soph. 764, 2. καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρρυσιάσθη Aesch. 258. ὅστις ἔστ' ἀνὴρ γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος Eur. 282, 5. ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίσας καλῶς Eur. 282, 17. χρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου Soph. 466. παράκτιον πλάκα ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις Phryn. 5, 4 p. 721. τοὺς αὐλοὺς μέθες - καὶ γνάθους εὐθημόνει (al. εὐσχημόνει) adesp. 381, 2. — cf. Aesch. 345.

γνήσιος: νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Soph. 286, 2. ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν (al. τὴν ἴσην) ἔχει φύσιν Soph. 84, 2. ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν· τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς νόμῳ νοσοῦσιν Eur. 141, 2. γνησίων ἐπὶ σπορᾷ παίδων adesp. 444. ὁ δ' εἰ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει Soph. 84.

γνησίως: καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν Mosch. 4, 4 p. 813.

γνόφος: ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται - ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ γνόφος Aesch. 464, 4.

γνώμη: κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων Aesch. 389. γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν ἢ ῥώμη χερῶν Agath. 27 p. 768. γνώμη δικαία καὶ φρονοῦσα τἄνδικα Apoll. 1, 5 p. 825. διχόρροπος γνώμη adesp. 341. γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονουμένη Eur. 393. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω Eur. 483. *γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων Eur. 842. ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν οὐδὲν γνώμης μετέχουσα Eur. 913, 5. ἀγαθὴν τιθήνην καὶ τροφὸν γνώμης νέας adesp. 305. γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται adesp. 309. γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Eur. 220, 2. σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Eur. 286, 5. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες Eur. 362, 10. ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Eur. 718. γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται Eur. 840, 2. πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ Crit. 1, 12 p. 771. εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει γνώμην adesp. 296, 4. γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν Soph. 853. γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων Eur. 291, 2. δίχολοι γνῶμαι Ach. 39 p. 756. γνῶμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοὶ adesp. 539. ἀφθίτους γνώμας Soph. 381. οὐ χρὴ ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216, 2. κἀποσῴσαι' ἂν πατρὸς γνώμας Eur. 362, 3. τὰς βροτῶν γνώμας σκοπῶν Eur. 567, 2. περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει Eur. 773, 63. γνώμαις (al. γνώμῃ vel βουλαῖς) γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις Eur. 200.

γνώμων Soph. 936.

γνωρίζω: πῶς.. Τήλεφος γνωρίζεται Eur. 704, 3. γνωρίσαντ<ε δὴ τὸ πᾶν> λέγουσι Eur. 495, 14.

γνωστός Soph. 201.

γνωτός: ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260, 2.

γογγύλος: ὄψει - φοινίξαντα γογγύλον μόρον Soph. 363, 2. νιφάδι γογγύλων (al. στρογγύλων) πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα Aesch. 199, 7.

γονεύς: θεὸς μέγιστος τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονῆς Dicaeog. 5 p. 776. γονέων τὰ τέκνα σῴζουσιν αἱ συμβουλίαι Theod. 14 p. 806. θεούς τε τιμᾶν τούς τε φύσαντας γονῆς Eur. 853, 2. βούλου γονῆς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν Chaer. 34 p. 790.

γονή: Ἰλλυρὶς γονή Soph. 544. μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές Eur. 52, 6. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Eur. 839, 10. χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν τετρασκελεῖ γονῇ Soph. 855, 10. τό τοι κράτιστον, κἂν *γονῇ κακός τις ᾖ, τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526. πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος Eur. 1132, 21. φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί adesp. 321. καὶ τρισὶ *γοναῖσι τοὺς γυναικείους πόνους ἐκαρτέρησα Aesch. 99, 7. ταύρων γονὰς δοὺς ἀντίδουλα Aesch. 194. ἰλλάδας γονάς Soph. 67.

γονίας Aesch. 130.

γόνος: πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος Soph. 827. δίκαιος γόνος Soph. 1013. αἰγές τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν Soph. 725, 3. ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι *γόνον Eur. 520, 3. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῆ γόνον Eur. 781, 78. κλεινὸν ἀπολέσας γόνον adesp. 81, 2. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 5.

γόνυ: ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Eur. 530, 8. πατρὸς ἴθι πρόσπεσε γόνυ <λι>ταῖς Eur. 781, 73.

γόος: ἔασον Ἀχοῖ με - γόου κόρον λαβεῖν Eur. 118, 4. θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον Aesch. 291. Ἀδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων Aesch. 71. δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων Eur. 332. εὐφήμοις γόοις Aesch. 40. μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν ὀρθρευομένα γόοις Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον Eur. 773, 25. ἄρσενας χοὰς Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας ἠχούσας γόους Soph. 480, 3.

γοργάς: γοργάδων Soph. 166.

γοργός: ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου Aesch. 464, 11.

γοργοφόνος: ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος Eur. 985.

Γοργών: Περσεὺς - τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων Eur. 123. οὐδ' ἀντ' ἐλαίας χρυσέας τε Γοργόνος τρίαιναν - Θρῇξ ἀναστέψει λεώς Eur. 360, 46. ὡς ἦλθη θεὰ χρυσῆν ἔχουσα Γοργόνα Eur. 351, 2. — cf. Aesch. 262.

γοργῶπις: τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην Soph. 760, 2.

γοῦν: χῶρος γὰρ αὐτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον φύει· δακρυρροεῖ γοῦν καὶ τὰ χαρτὰ τυγχάνων Soph. 824, 3. κόμας ἐκειράμεσθα - ἤ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί. ἐπώνυμον

γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος Agath. 3, 3 p. 763. τίς δ' ἄν σε νύμφη - δέξαιτ' ἄν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας adesp. 10, 2. πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν - μόνη διοικεῖ *γοῦν ἅπανθ' ᾗ βούλεται adesp. 506, 3.

γραῖα: γραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φυσώμενος Soph. 784.

Γραῖκες Soph. 475.

γράμμα: ὡς λέγει γέρον γράμμα Aesch. 331. γράμμα κηρύκειον Soph. 716. οὐδ' ἄν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ Eur. 1059, 5. ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι τὸ γράμμα φαίνων Ach. 33, 2 p. 754. ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Eur. 578, 3. τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ με γράμματα Eur. 923, 2. σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων, νέμε Soph. 144. ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις Eur. 382. Φοινικίοις γράμμασι Soph. 471.

γραμματεύς: γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής Aesch. 358, 2.

γραμμή: ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Eur. 169. τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο Eur. 382, 5. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι· γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο Eur. 382, 11.

γραπτός: τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ Ach. 19, 3 p. 751. γραπτούς <τ' ἐν αἰετ>οῖσι πρόσβλεψον τύπους Eur. 764, 2.

γραφή: γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος Agath. 4 p. 764. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν † μαλακόφθαλμος κύκλος Theod. 6 p. 803. οὐδ' ἄν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ Eur. 1059, 5. ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ *γραφὴν θεός Eur. 618, 2. γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε Chaer. 14, 5 p. 786.

† γραφίοις: γραφίοις ἐνημμένοις Soph. 179, 2.

γράφω: ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω Soph. 742. οὐδ' ὁ πᾶς ἄν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας ἐξαρκέσειεν Eur. 506, 5. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά Eur. 506, 3. παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον γράψαντας εἰπεῖν Eur. 578, 7. πρῶτος γέγραπται τῶν τ' ἀμεινόνων κρατεῖ Eur. 378, 2.

γρυπαίετος Aesch. 422.

γρύψ: ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, *γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος Astyd. 3, 4 p. 778.

γυ..: νῦν δ' οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ.. τις ἄν πείσειεν Soph. 422, 2.

γύης: Ψυλλικὸς γύης adesp. 277. κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Soph. 651. αὐτόσποροι γύαι φέρουσι βίοτον Aesch. 196, 5. μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις Soph. 248, 3. συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύας (γύαις ll.) ἀνῆκε Λητοῦς παῖς Soph. 369.

γυιδόνητος: σῶμα δ' ἀθαμβὲς *γυιοδόνητον τείρει Phryn. 2 p. 720.

γυῖον: οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν Theod. 18, 2 p. 807.

γυμνάζω: μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς Eur. 682, 3.

γυμνάς: γυνὴ τίς ἥδε *γυμνάς Soph. 250. ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα θεωρόν Eur. 105.

γυμνάσιον: γυμνάσια δ' οἰχοίατο Eur. 785, 2.

γυμνός: ἃς ἥδε - γυμνὴ χαλκέοις ἤμα δρεπάνοις Soph. 491, 7. *γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε Chaer. 14, 4 p. 786. ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων Aesch. 337. γυμνοὶ - φαιδίμους βραχίονας ἥβῃ σφριγῶντες ἐμπορεύονται Ach. 4 p. 747.

γυμνῶ: ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας Chaer. 14, 7 p. 786.

γυναικεῖος: πολλάκις ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν Soph. 524, 2. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος φρουροῦντας Eur. 111. κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος Eur. 653. ὦ θνητὰ 'πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες Eur. 400. πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος Eur. 502, 5. καὶ τρισὶ γοναῖσι τοὺς γυναικείους πόνους ἐκαρτέρησα Aesch. 99, 7.

γυναικόμιμος: γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Eur. 185, 3. γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν Soph. 702.

γυναικόφρων: γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ Eur. 362, 34.

γύνανδρος: οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἠσκηκότες Soph. 878.

γυνή: γυνὴ θεῷ μειχθεῖσα παρθένου σέβας ἤμειψα Aesch. 99, 5. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται Aesch. 329. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή Aesch. 369. γυνὴ τίς ἥδε γυμνάς Soph. 250. φορβὰς γυνή Soph. 653. ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846. κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή Soph. 857. πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Eur. 4. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Eur. 108. ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὴς γυνή Eur. 164. γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν Eur. 318. οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320, 2. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή Eur. 543. ἄλλως δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή Eur. 544. πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή Eur. 545. πολλοὺς - γυνὴ κατῄσχυν' ἐν δόμοισι νηπία Eur. 662, 2. ὦ παγκακίστη καὶ γυνή Eur. 666. δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή Eur. 804, 3. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Eur. 808. ἀμνήστευτος γυνή Eur. 818. γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιστόν ἐστι Eur. 822. ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία γυνή Eur. 867. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 909, 2. εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή Eur. 953, 11. οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα Eur. 1055. ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν Eur. 1059, 4. ἀνήρ τ' ἀχρεῖος χἠ γυνὴ διοίχεται Eur. 1063, 16. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδ' οὖσά περ γυνή Ioph. 2 p. 761. γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14 p. 766. Δωρὶς τέθνηκεν ἡ Διονυσίου γυνή

Dionys. 9 p. 796. ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή Theod. 10, 6 p. 805. κληδοῦχος γυνή adesp. 222. γυναικὶ πρόσφορον γυνή adesp. 364, 2. καὶ γὰρ κάπρον - οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς - κλίνοι adesp. 383. θάρσει, γύναι Soph. 62. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρᾳ, γύναι Soph. 187. αἰδεῖσθαι δὲ χρή, γύναι, τὸ λίαν Eur. 209, 2. γύναι, καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε Eur. 316. ἅ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι Eur. 757. εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γύναι Eur. 981. πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δὴ γύναι φρόνει Eur. 986. οὐδ' εἶπον οὐδὲν πρός <σὲ> κῦρον, ὦ γύναι adesp. 226. γύναι, τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως λαλεῖς adesp. 283. λύπας μὲν ἀνθρώποισιν, ὦ γύναι, θεοὶ τοῖσιν διδοῦσιν οὓς ἂν adesp. 489. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός Aesch. 243. κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται - γυναικός Soph. 187, 3. οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν Soph. 621. ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω Soph. 742. τίς δ' οἶκος - ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856, 2. τί δεῖ καλῆς γυναικός Eur. 212, 2. εἰ δέ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ Eur. 463, 4. κᾆτα θνήσκετε ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις Eur. 464, 2. τῆς μὲν κακῆς κάκιον † οὐδὲν γίγνεται γυναικός Eur. 494, 2. τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν δουλοῖ τὸν ἄνδρα Eur. 502, 3. συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ κακῆς γυναικός Eur. 1056, 3. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός Eur. 1057, 2. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός Eur. 1064, 7. οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν γυναικός Theod. 1, 3 p. 801. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς γνώμη δικαία Apollon. 1, 4 p. 825. γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι Apollon. 2 p. 825. τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6, 2 p. 828. ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον adesp. 311. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς adesp. 358. ἄλλος γυναικὸς κόσμος, ἄλλος ἀρσένων adesp. 443. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Eur. 108. γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 317, 4. τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἐᾶν Eur. 410. γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων Eur. 440, 2. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς Eur. 463. πιστεύειν δὲ χρὴ γυναικὶ μηδέν Eur. 671, 2. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 807. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος Eur. 953, 14. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἢν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Eur. 1062. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις γενέσθαι adesp. 376. γυναῖκα δ' ἐξελόντες ἢ θράσσει γένυν Soph. 179. τὸ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὸν δεῖ *γυναῖκ' ἀεὶ στέγειν Soph. 618, 2. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Eur. 24. γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς Eur. 36. γυναῖκα καὶ ὠφελίαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν ἐδίδαξα Eur. 78. εἷλκε.. ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν μεταλλάσσων ἀεί Eur. 221, 3. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν

ἐσθλήν Eur. 521. μισῶ γυναῖκα (al. γυναῖκας).., ἐκ πασῶν δὲ σέ Eur. 528. γυναῖκ' ἄνωχθι - θεοῖς χορεῦσαι Eur. 781, 33. χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί Eur. 823, 2. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν Eur. 914. ἔδει γὰρ ἡμᾶς τοῖς θεοῖς θύειν, ὅταν *γυναῖκα κατορύττῃ τις Eur. 1112, 2. γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν Chaer. 32 p. 790. γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα Dionys. 10 p. 796. ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον Carc. 3. 2 p. 798. ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις, οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον Theod. 13, 2 p. 805. Ἀδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων Aesch. 71. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι Eur. 3. γυναῖκές ἐσμεν Eur. 276. πανταχοῦ λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Eur. 319, 2. ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες Eur. 429, 2. αἶσχη μέν, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποτέ Soph. 619. τυφλὸς γάρ, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ὁρῶν Ἄρης - πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754. γυναῖκες, ὁρμήθητε Eur. 87. γεᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες Eur. 122 (Ar. Thesm. 1036). ὀλολύζετ', ὦ γυναῖκες Eur. 351. φίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399. φεῦ φεῦ, γυναῖκες, ὡς ἐν ἀνθρώποις ἄρα οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς - τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1 p. 825. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Eur. 402. ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν Eur. 497, 2. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος Eur. 927. γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία adesp. 51. οὔτοι γυναιξὶ .. κυδάζεσθαι Aesch. 94. τὸ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὸν δεῖ γυναῖκ' ἀεὶ στέγειν Soph. 618, 2. γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι Eur. 321. αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξί Eur. 493, 3. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί Eur. 522, 2. οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεὼν - τιμὰς ἔχειν Eur. 880. οὐκ ἐν γυναιξὶ φύεται πιστὴ χάρις adesp. 543. μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Eur. 360, 30. χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν γυναῖκας Eur. 402, 3. Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται οὐδ' αὖ γυναῖκας Eur. 431, 2. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει Eur. 499. ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς Eur. 657, 2. βαβαὶ βαβαί, βήσομαι *γυναῖκας Ach. 28 p. 753. Ἀσιάδος μιτρηφόρους Κυβέλας γυναῖκας Diog. Ath. 1, 2 p. 776. τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν Carc. 3 p. 798.

γύννις: ποδαπὸς ὁ γύννις Aesch. 61.

Δ.

Δαιδάλειος: τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ - ἀγάλματα Eur. 372, 2.

Δαίδαλος — adesp. 34.

δαιμονίζομαι: δεδαιμονισμένον Soph. 173.

δαιμόνιον: τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται Eur. 152. ἔστιν οὐχ ὁρώμενον - οὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον adesp. 492, 3.

δαιμόνιος: ἕδος δαιμόνιον (?) Eur. 448.

δαίμων: οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 2. ὅταν δὲ δαίμων - πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Soph. 666, 4. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων Eur. 140, 2. ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273, 2. πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Eur. 554. παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει, καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς Eur. 897, 3. εἴτε τύχα ⟨τις⟩ εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει Eur. 901, 2. ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Crit. 1, 17 p. 771. πολλοῖς ὁ δαίμων - μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα adesp. 82. κακός σε δαίμων καὶ κακὴ τύχη λάβοι adesp. 92. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη adesp. 130, 3. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά adesp. 455. δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά adesp. 488. ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς - κακῶν Eur. 444. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι χρυσάμπυκες Xenocl. 1 p. 770. ὦ δαῖμον ὅς μ' εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ adesp. 17. καθεῖλε - πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 5. δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47. καινοῦ δαίμονος ἄρχει adesp. 542, 2. καὶ τὸν ἐν Δωδῶνι παῦσον δαίμον' εὐλογούμενον Soph. 423. μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα Soph. 592. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμον' ὡς ἔρωτα Soph. 703. τὸν δαίμον' οὗτος ἧσσόν ἐστιν ἄθλιος Eur. 175, 2. ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεί Eur. 1073, 2. καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισεν τὸν δαίμονα Crit. 1, 39 p. 772. εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 4 p. 806. μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ Aesch. 161, 4. κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων Aesch. 162, 4. τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστα Eur. 37. καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Eur. 269, 2. εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος Eur. 577, 2. δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Eur. 628. ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων Eur. 781, 13. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Eur. 795, 2. θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 42 p. 772. οὓς εὐφημίας κήρυκας εὐχαὶ προυβάλον-

το δαιμόνων Chaer. 11, 2 p. 785. ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά adesp. 296. μέγα γὰρ ὄμμα δαιμόνων adesp. 499, 4. οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος adesp. 570. τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ adesp. 353, 2. οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι τάσσειν Soph. 103, 5. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας (al. τοὺς θεοὺς) κάλει Eur. 432.

δαίνυμι: † δαίνυσί τ' ἔμπης Sosith. 2, 11 p. 822. παράκτιον πλάκα ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις Phryn. 5, 4 p. 721. ὠμοβρὼς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμών Soph. 731, 5.

Δαῖρα Aesch. 277.

δαίς: ἦλθεν δὲ δαὶς θάλεια, πρεσβίστη θεῶν Soph. 548. πάρεισι δὲ μόσχων τέρειναι σάρκες *ἀρνεία τε δαίς Eur. 467, 3. οὔτε δαιτὸς οὔτε χέρνιβος θιγών Soph. 1026, 7. δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος Eur. 213, 3. τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν Eur. 282, 15. ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται Lycophr. 3 p. 818. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν Eur. 147. βοραὶ δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους παρεῖχον αὐτοῖς δαῖτας Mosch. 6, 15 p. 814.—cf. δαίτης.

(δαίτη cf. θοίνη.)

δαίτης: νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς τοὺς (τὰς τ' ll.) ὠμοφάγους δαίτας τελέσας Eur. 472, 12.

δαίω: ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας adesp. 407.

δάκετον: μουσομανεῖ δ' ἐλάμφθην *δακέτῳ ποτὶ δειράν Soph. 224.

δάκνω: αἵ τε συμφοραὶ ἧσσον δάκνουσιν Eur. 572, 4. καρτέρει *δάκνων ὀργῆς χαλινόν Theod. 9 p. 804. σαίνεις δάκνουσα Soph. 800. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως adesp. 110. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα Aesch. 397. μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι (al. δάκῃ) Eur. 964, 6. κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος Ion. 38, 5 p. 739. πόθῳ δεδηγμένοις Eur. 316, 6.

δάκος: τὴν ἄμορφον λύγκα, δύστοκον δάκος Eur. 863, 2.

δάκρυ: τίς - οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Eur. 33, 2. μή μοι - *ἐξάγου δάκρυ Eur. 131. μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Eur. 407. ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς Eur. 263.—cf. δάκρυον.

δάκρυον: τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα, πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Eur. 360, 28. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6. ὁ κάμνων δακρύων μεταδοὺς ἔχει κουφότητα μόχθων Eur. 119, 2. ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί Eur. 573, 2. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναίμην χωρίς Eur. 621, 2. καὶ τὸν θανόντα δακρύοις ἀνιστάναι Soph. 513, 2. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν Eur. 43. κανθοὺς τ' ἐξέτηξε δακρύοις Mosch. 9, 9 p. 816. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Eur. 694, 2.

δακρυρροῶ: δακρυρροεῖ γοῦν καὶ

τὰ χαρτὰ τυγχάνων Soph. 824, 3. κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν adesp. 447, 2.

δακρύω: δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834, 3.

δακτυλόδικτος: δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος Aesch. 57, 4.

Δάκτυλοι — Soph. 337.

δακτυλωτός: ἔκπωμα δακτυλωτόν Ion. 1, 2 p. 732.

δαλός: δαλοῦ περθομένου Phryn. 6, 3 p. 721.

δαμάζω: τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται Eur. 682, 2.

δάμαρ: Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ Aesch. 383. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ Eur. 781, 55. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν (?) δάμαρτ' ἔχειν Eur. 1060. ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων σῴζει δάμαρτα Eur. 1063, 10.

δάμναμαι: ποικιλίᾳ πραπίδων δεινὰ μὲν φῦλα (al. δαμᾷ φῦλα) πόντου χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Eur. 27, 5.

Δανάη: μύθους Δανάῃ τούσδ' - ἄγων Eur. 1132, 45. Δανάην δέ πως ὠνόμασε τήνδε Eur. 1132, 20. τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν Eur. 1132, 53.

Δαναΐδης: ξεστὸν ὄχθον Δαναϊδῶν ἑδρασμάτων Eur. 305.

Δαναοί: ἐκάνετε τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοί - ἀηδόνα μουσᾶν Eur. 588, 2. Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Eur. 228, 8. δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους Aesch. 131, 2.

Δαναός: Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ Eur. 228. σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν adesp. 454. cf. Eur. 881. Theod. Λυγκ. p. 802.

† δανοτής: ἐν ᾗ παύσετ' ἀμερῶν μόχθων τε καὶ δανοτῆτος Soph. 340.

δαπάνη: δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς Eur. 640, 2.

(δάπεδον cf. πέδον.)

δᾴς: μητρί τ' ὀρείῳ δᾷδας ἀνασχὼν Eur. 472, 13.

δατοῦμαι: δατούμενος Soph. 17.

δαῦλος: δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν Aesch. 27.

δάφνη: κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης adesp. 418, 5. δάφνην φαγὼν Soph. 811.

δαφνόσκιος: δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν Diog. Ath. 1, 8 p. 777.

δαψιλής: ὅ τ' ἀλιτήριος καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλὴς θέρμος Lycophr. 2, 4 p. 817. ἀρδευτὰ δαψιλεῖ ποτῷ Sosith. 2, 17 p. 822.

δέ passim. A) a) τὸν δ' ἡμίοπον - ταχέως ὁ μέγας καταπίνει Aesch. 91. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος Aesch. 235. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι - πατρὸς - ἆθλον - κλαίεσκον Aesch. 312. τᾶς Δίκας δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται Soph. 11, 2. τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 3. τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς - δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 3. τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους Soph. 103, 8. ἄμοχθος γὰρ οὐδείς· ὁ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος Soph. 376. αἱ δὲ καλυπταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς Soph. 491, 4. τὰ δ' ἐξόπισθε

Soph. 541. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς - φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς - ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Soph. 657, 2. τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται Soph. 713. τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά Soph. 753, 4. τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην Soph. 759. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν Soph. 779. ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Soph. 839. ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός Soph. 843, 2. Νίσῳ δὲ τὴν ὅμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς· τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον - εἴληχε Πάλλας Soph. 872, 6. ἔσται - χρόνος, ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ - αἰθήρ· ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ ἅπαντα - φλέξει Soph. 1027, 3. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν Eur. 18. τὴν δ' εὐγένειαν - μή μοι λέγε Eur. 22. τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Eur. 26. μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστα Eur. 37. πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Eur. 46. δούλοισι γὰρ τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ Eur. 47, 3. ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος πόλει τ' ἄριστος Eur. 194. τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται, κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει Eur. 219, 3. Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα Eur. 224, 2. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἄν Eur. 239. τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Eur. 289, 2. τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος Eur. 318, 3. κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Eur. 326, 8. ὁ δ' οὐ δίκαιος - δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Eur. 336, 3. τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Eur. 346, 4. αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις - ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 8. λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Eur. 360, 13. τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eur. 378, 3. τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ Eur. 410, 3. τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἴργ' ἀπ' οἴκων Eur. 453, 10. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε Eur. 468. τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν Eur. 489. ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Eur. 501, 2. τό τοι κράτιστον - τοῦτ' ἔστιν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐ διαφθερεῖ Eur. 526, 5. πελέκεως δὲ δίστομον γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος· οἱ δὲ Θεστίου παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός Eur. 530, 6. πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή· ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Eur. 545, 2. τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν Eur. 552, 4. τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν Eur. 553, 2. σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι Eur. 563. οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί Eur. 565, 2. τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει αἰσχρ' ἐστί Eur. 583. τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Eur. 603, 5. τὰ

δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι - δακρύων δυναίμην χωρίς Eur. 621. πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι Eur. 641. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον - ἄγων ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Eur. 672. τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἰόμεσθα Eur. 710. κείνην κόσμει· τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Eur. 723, 2. τοῖς δὲ κατθανοῦσιν εὐκλεές Eur. 728, 4. ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Eur. 736, 5. τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω Eur. 743. ἡ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἐστ' ἐλευθερωτέρα Eur. 831. οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν Eur. 833, 3. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 10. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα Eur. 887, 2. τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν - μὴ προσείμαν Eur. 893, 3. τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν Eur. 897, 6. 9. τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέδημα προσίζει Eur. 910, 8. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ - φέρειν Eur. 953, 43. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο - εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032. τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς ἐν βίῳ χωρεῖ Eur. 1046, 3. ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα Eur. 1052, 8. ἡ δ' εὐγένεια - μένει Eur. 1066, 2. οἱ δ' ὑπέρφρονες - ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν Eur. 1073, 5. ὁ δὲ σκύφος με - καλεῖ πάλαι Ach. 33 p. 754. τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα Agath. 11, 2 p. 766. ⟨οὐ⟩ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει Astyd. 1 p. 778. γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος Astyd. 3, 4 p. 778. σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν, τὸ δ' εἰκῇ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν Chaer. 31, 2 p. 790. τὸν δὲ κύριον Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον Sosiph. 3, 5 p. 820. τὴν δὲ πλησίον τύχην οὐκ ἴσμεν Patrocl. 1, 6 p. 830. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν Serap. 1, 2 p. 831. τὸ δ' ἡδὺ μοῦνος οὐκ ἐπίσταται Thesp. 3, 3 p. 833. τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο, τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος adesp. 4, 2. τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν adesp. 41. τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ adesp. 149. τὸ δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους adesp. 499. τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην adesp. 506, 2. τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς adesp. 514. τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο adesp. 515, 4. ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα adesp. 547, 6. τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν Aesch. 180, 3. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος Soph. 140, 2. σωτηρίας γὰρ φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν, ἐν δὲ τῇ προμηθίᾳ Soph. 281, 2. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμονα Soph. 703. μισῶ σοφὸν † ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν Eur. 61. εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά Eur. 336. κἄπειτα τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε Eur. 340, 3. ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος Eur. 552, 4. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συν-

ακοίην· ἀείδοιμι δέ Eur. 369, 2. ἐκ δ' *ἐμῶν λόγων ἑλοῦ τὰ βέλτιστα Eur. 1054. ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη - ἀπήλλακται κακῶν Eur. 1063, 5. ὑπὸ δὲ τῆς βουλιμίας κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας Ion. 29 p. 737. ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ - μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 4 p. 807. ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν· εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει γνώμην adesp. 296, 3.—οὐρανοῦ δ' ἄπο ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς Soph. 520, 2. ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον· ὀμμάτων δ' ἄπο αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω Eur. 384, 2. κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Eur. 566, 2.—πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα, διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς Eur. 52, 4. ἦλθε Θηβαίαν χθόνα Φοῖνιξ πεφυκώς, ἐκ δ' ἀμείβεται (al. ἐκ δ' ὁρίζεται) γένος Ἑλληνικόν, Διρκαῖον οἰκήσας πέδον Eur. 819, 3. πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται φρονῶν Eur. 285, 13. οἱ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν, ἐν δ' ἐκίρνατο οἶνος, φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις. ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς - ὁ Φοῖβος adesp. 418, 3.

b) ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν Aesch. 23. τὴν δευτέραν *δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω Aesch. 55, 3. *οὑμὸς δὲ *πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει Aesch. 159. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται - κλέος Aesch. 315. τὸ χρύσεον δὲ τᾶς Δίκας δέδορκεν ὄμμα Soph. 11. οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην Soph. 767. παῖς δ' οὖν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται - τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἢν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 8. γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49, 2. χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ· ταῖς συμφοραῖσι δ' - οὐκ εὐτυχῶ Eur. 143, 2. ἤρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Eur. 161. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Eur. 168. πλουτεῖς, ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἅμα Eur. 235. οὐχ ἡ τύχη γε τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος Eur. 271, 2. σὺν θεοῖσι - κινεῖν δόρυ - χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Eur. 352, 2. τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα πολλοὺς ἐθήλυνε Eur. 360, 28. τὴμῇ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 34. τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο Eur. 382, 5. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Eur. 382, 10. τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές Eur. 382, 13. αἱ τύχαι δέ με - σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν Eur. 505. τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Eur. 524, 2. πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν ἐγὼ ἐτετάγμην Eur. 562, 2. γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι Eur. 578, 7. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται Eur. 638, 2. θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς καίει τὰ πόρρω, τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει Eur. 772, 2. τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 10. τίς δ' οἶδεν εἰ

ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί Eur. 833, 2. πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον Eur. 886, 3. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος - ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλάς Eur. 909, 2. οὐκ ἐγγυῶμαι - τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ με γράμματα Eur. 923, 2. τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος - λαβεῖν, τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 26. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ Eur. 974, 2. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν - τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας Eur. 1025, 2. χρῆν γὰρ τύχας μὲν - μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψήλ' ἄγειν Eur. 1048, 3. τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι Eur. 1067. τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Eur. 1076, 2. θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν - ⟨Ηφ.⟩ τὸ δεύτερον ⟨δὲ⟩ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ Ach. 17, 2 p. 750. οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα Agath. 20 p. 767. ὃς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται, ⟨τὸ⟩ δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Crit. 1, 21 p. 771. ἦν δ' ὁ μὲν νόμος ταπεινός, ἡ βία δὲ σύνθρονος Διί Mosch. 6, 16 p. 814. ὄγμον θερίζει, τῇ μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ δαίνυσί τ' ἔμπης (?) Sosith. 2, 10 p. 822. τὸν ἀνδρομήκη πυρὸν - θερίζει· τὸν ξένον δὲ - κρατὸς ὀρφανὸν φέρει Sosith. 2, 19 p. 822. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1 p. 825. διπλάσιος ἔστω· τοῦ καλοῦ δὲ μὴ σφαλεὶς δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον adesp. 166, 2. Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν μέγιστα φροντίζει βροτῶν, τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ adesp. 353, 2. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169. ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου νέφους Soph. 482. φίλιπποι καὶ κερουλκοί, σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί Soph. 775, 2. ὀργὴ γέροντος - ἐν χειρὶ θήγει, † ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται Soph. 808, 2. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια, παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Eur. 53, 2. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Eur. 81, 2. σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ, σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν Eur. 200, 4. ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής Eur. 285, 6. ἐν δ' ἀλγύνεται φρονῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν. ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν τοσῷδε νικᾷ Eur. 285, 14. 15. οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη βροτῶν, ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἡβητὴς (?) πέφυχ' ὅδε Eur. 322, 5. δὸς χέρα - καὶ χαῖρ'· ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι Eur. 362, 33. κεὶς ἀνδρῶν μὲν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους Eur. 492, 5. ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν, ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν Eur. 603, 3. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Eur. 606. κλίθητι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβανε Eur. 691. μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει· ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος Eur. 793, 2. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν

πωνῶντι δ' οὐ Eur. 895. πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτ', ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἄνολβοι Eur. 960, 2. Δανάην δέ πως ὠνόμασε τήνδε - ἐν παρθενῶσι δ' εὐθὺς - δίδωσιν - ἔμφρουρον Eur. 1132, 22. κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή, πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις Theod. 10, 6 p. 805. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε - Ἄρης κατέσκηψε adesp. 72. βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά Soph. 98. ἀνδρὸς † φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος Eur. 163. αὐτὸς τραφεὶς δὲ τῶν φυτευσάντων ὕπο καλῶς Dicaeog. 4 p. 776. ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς - βίον Δημήτριον· δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους τέλειός ἐστι Aesch. 44, 6. ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόνης Soph. 195. οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν Aesch. 464, 3. καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσῃ, μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν ἀφαιρεθήσῃ χάριτας Eur. 136, 6. ἡ δ' ἐγγύς ἐστιν, οὐχ ὁρωμένη δ' ὁρᾷ Eur. 255, 3. χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι - εὖ *λέγειν δέ - χρὴ δοκεῖν Eur. 909, 7. πολλοῖσι πολλήν, δὶς τόσοις δὲ πλείονα Eur. 995. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι Eur. 140, 2. καὶ πρὸς παθόντων - σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι adesp. 414, 3. χωρῶμεν - εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα μουσικῆς· παιδεύματα προσλαμβάνειν δὲ δεῖ Soph. 1019, 4. ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε, κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ Eur. 296, 2. ἐπίσταμαι δὲ πάντα - σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές - γαστρὸς κρατεῖν δέ Eur. 413, 4. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου Soph. 672. ὅσοι γαμοῦσι *δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους Eur. 502.

c) ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος· τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 2. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Eur. 635. πειθὼ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν, τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεών Eur. 759, 4. δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον Eur. 776. τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει· τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι Eur. 854, 2. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας, τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν Eur. 1034, 2. οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε πόρνης ὁ κλεινὸς ναός Pyth. 1, 2 p. 810. καὶ τρισὶ γονατίσι τοὺς γυναικείους πόνους ἐκαρτέρησα - ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἠρξάμην φυτευμάτων Aesch. 99, 10. φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες· εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Eur. 294, 2. τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία Eur. 362, 16. ἐν τοῖς κακοῖσι *δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ adesp. 524. — ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχὴν δὲ ποιεῖσθαι πρέπον Theod. 7 p. 804.

B) τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους, αὖθις δὲ τιμάς Soph. 85, 2. φεύγει δὲ μόχθους. ἓν δέ μοι τεκμήριον Eur. 322, 3. αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς. τεκμήριον δέ Eur. 898, 5. ἵν' ἀστραπὰς κατεῖδεν οὔσας, δεινὰ δὲ κτυπήματα βρον-

τῆς τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας Crit. 1, 32 p. 771. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός· δοκῶ δέ Astyd. 5, 2 p. 779. λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἡφευμένος ὁ χοῖρος Aesch. 310. τί δ', ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις Eur. 717. τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος adesp. 60.— ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ, Λήδας ὅμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον Eur. 515, 5. Αἰγαίου Ποσειδῶ παῖς, πατὴρ δ' ἐμός Aristiae 1 p. 726. χορῶν ἐραστὴς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς Chaer. 5 p. 783.—τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς Eur. 176, 4. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται Eur. 467. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν adesp. 10. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα; ποῦ δὲ Λυδίας μέγας δυνάστης Κροῖσος adesp. 372. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός Aesch. 70. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ - μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ Aesch. 161, 4. νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων Eur. 153, 3. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων - κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον Eur. 503.— εἴης μου, μέτριος δέ πως εἴης Eur. 967. εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν Soph. 855, 14. Ἕλλην γάρ - γίγνεται Διός, τοῦ δ' Αἴολος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος Eur. 14, 2. ὃς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ Eur. 70. νοῦ δ' οἶνος ἐξέστησέ μ'· ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν, τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον Eur. 265, 2. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ. νόσοι δὲ θνητῶν αἱ μὲν εἰσ' αὐθαίρετοι Eur. 292, 4. σιγῶ· σιωπὴ δ' ἐστὶ τοῦ θυμοῦ τροφή adesp. 18. ὥς μ' ἀπώλεσας καὶ τόνδ'· Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλῇ Eur. 781, 12. οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν Eur. 300.

C) a) δ' ἄρα v. ἄρα b).

b) δ' αὖ v. αὖ.

c) δέ γε v. γε d).

d) καὶ πρός τί ταῦτα δύρομαι - μαλθακοὶ δὲ δὴ τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά Neophr. 2, 7 p. 731.

e) δὲ καί v. καί C) b).

f) κἄπειτα δ' εἰσὶ λαμπρὸν ἡλίου φάος Aesch. 43. ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως ψυχῆς δικαίας - καὶ χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον Eur. 388, 3. καὶ κτῆμα δέ - κάλλιστον τόδε Eur. 518.

g) παιδεύματα προσλαμβάνειν δὲ δεῖ - παῖς δ' *οὖν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται - τὰ χρηστὰ δέ Soph. 1019, 6. λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι· εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Eur. 460, 2. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν δράσουσ'· ὅμως δ' οὖν ἐστι καρτερητέον adesp. 52, 2.

h) ὕβρις δέ τοι οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718. ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ δέ τοι ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Eur. 892, 4. πεταλίδων δέ τοι συῶν. . μορφαῖς ταῖσδε πόλλ' ἐπάιον Ach. 8 p. 748.

i) μέν - δέ v. μέν.

k) ὅμως δέ v. ὅμως.

l) ὁ δέ v. ὁ.

δέατος: καὶ δή τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων ὑπὸ τοῦ δέατος Soph. 305, 2.

δέδοικα: πρὸς οὐ *δέδοικα, μή τι - ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν Aesch. 99, 20. δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον Aesch. 288. ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290, 2. δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Eur. 453, 4. δέδοικα δή μή τοι νοήσῃς, Οἰδίπου adesp. 104. ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν εἰδώλια δέδοικας Soph. 141, 2. σὲ δ' εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Eur. 689, 3. δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 3 p. 828. ⟨ὡς⟩ ὁ μὴ τοὔργον δεδοικὼς οὐ *δέδοικε τὸν λόγον adesp. 459. πολλῷ δὲ κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα adesp. 324, 1. 2. οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε Eur. 372.

δείκνυμι: δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός Eur. 222, 2. ὁ γὰρ - χρόνος - δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 5. φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς Eur. 865. πᾶσι δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 5 p. 816. δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον (?) Eur. 753. ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ Eur. 898, 6. ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον ὡς ἐγὼ σαφῶς Soph. 356. χρόνος δὲ δείξει ⟨σε⟩ Eur. 60. περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει Eur. 773, 63. ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνος δείξει adesp. 512, 2. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν (δείξωσιν ll.) αὑτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ Eur. 738, 2. ὃς χίλι' εὐθὺς ὃς στρατοῦ φρυκτωρίαν ἔδειξε κἀνέφηνεν οὐ δεδειγμένα Soph. 399, 7. ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα τοὺς πάντας Soph. 532. οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὑτόν Eur. 107, 2. οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν Eur. 1059, 6. δείξας γὰρ ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν Eur. 861. (cf. εἴκω.)

δείλη: δείλῃ δὲ πᾶσα τέμνεται † βλαστουμένη ὀπώρα καλῶς Soph. 234, 7.

δειλία: τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα adesp. 357. τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα κοὐχὶ τοῦ θράσους adesp. 450, 2. μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ᾗ βόσκεται Soph. 136.

δειλός: ἢ δειλός ἐστιν ἢ δυσάλγητος φρένας Soph. 866, 2. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο Eur. 240, 3. ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Eur. 816, 4. αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν - κακή· πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὢν ἐκτήσατο adesp. 556, 2. ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἅμα Eur. 235. δειλὸν (δεινὸν ll.) ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν Carc. 9 p. 800. τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι Eur. 854, 2. *δειλὸν κεκλῆσθαι Eur. 829, 2. δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν Eur. 519. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι Eur. 3. σοβεῖ λαῶν - δειλῶν πλῆθος εὖ τραφεὶς ἀνήρ So-

sith. 1, 2 p. 821. ἔνεισιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι λόγοι adesp. 299.

δεῖμα: ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Crit. 1, 14 p. 771. δεῖμα προσπαίοντα ἀνταίας θεοῦ Soph. 311, 2.

δειματῶ: ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο Soph. 140, 4.

δεινός: δεινὸς (al. ξένος) γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά Soph. 85, 6. πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος Eur. 669. δεινὸς σοφιστής adesp. 323. δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς adesp. 412. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά Eur. 267. δεινὴ μὲν ἀλκὴ (al. πολλαὶ μὲν ὀργαὶ) κυμάτων θαλασσίων Eur. 1059. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις γενέσθαι adesp. 376. δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς - πράσσειν καλῶς Soph. 103. ὅπου τὸ δεινόν, ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 197, 2. δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον Soph. 781. ἦ δεινὸν ἆρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ Soph. 845. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν Eur. 56. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις Eur. 103. τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν, εἰ φέρει τινὰ βλάβην Eur. 253, 2. δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Eur. 757, 9. δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον, σκαιοῖσιν εἶναι Eur. 776. τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει Eur. 854. δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία, ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν Eur. 1059, 3. 4. δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν Crit. 4 p. 774. (cf. δειλός.) οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν adesp. 88. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν - ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ adesp. 295. θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ adesp. 312. δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462. κλύδωνι δεινῷ Eur. 669, 3. ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει Soph. 326, 2. μεγάλων ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς Eur. 740, 3. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν Eur. 1054. κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθιεὶς πρίον' (δεινοὺς καθιεὶς πρίονας l.) εἰς ἄκρους πόδας adesp. 114, 3. δράκων - ἐνώκισεν δεινὴν † στομάτων ἔκφυσιν Aesch. 252, 2. ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Soph. 325. ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν Soph. 731. εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον, δεινὸν τόδ' ἡγῇ Eur. 266, 4. πολλῷ δὲ κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινόν adesp. 324, 2. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι Aesch. 373. ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν Eur. 439, 2. δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ ζῶντι φθονῆσαι Mimn. 1 p. 829. ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί Eur. 1038, 2. δειναὶ (al. πολλαὶ) δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί Eur. 1059, 2. δεινὰ μὲν φῦλα (al. δαμᾷ φῦλα) πόντου χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Eur. 27, 3. δεινὰ δ' ἄλλα μυρία Eur. 1059, 3. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται Soph. 62. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433, 2. ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Eur. 850, 2. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται

κλέος βροτοῖς Eur. 1051. εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Eur. 84, 2. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων Eur. 608. (cf. κακοῖσι.) τοίους πέριξ ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους *δεινούς Crit. 1, 38 p. 772. δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους Patrocl. 1, 4 p. 830. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Soph. 877. σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Eur. 334, 5. ἥκω πεπραγὼς δεινά Ach. 44 p. 757. τὰ δεινὰ πράσσει, τὰς φρένας μετοικίσας Melanth. 1 p. 760. δεινὰ δὲ κτυπήματα βροντῆς Crit. 1, 32 p. 771. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν, τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπὲρ φόβον Mimn. 2, 2 p. 830. καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1 p. 830. οὐδ' εἰ δεινὰ (δεσμὰ l.) πάντα προσβάλοις adesp. 114, 4.

δεῖπνον: δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 3 p. 817. νόμος δὲ ⟨δείπνου⟩ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν Eur. 469. ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα Aesch. 182, 3.

δειπνῶ: ἱκανὸν ἐδείπνουν Pyth. 1, 12 p. 811. δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 5 p. 817.

δειρή: σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς Eur. 781, 74. μουσομανεῖ δ' ἐλάμφθην δακέτῳ ποτὶ δειράν Soph. 224. cf. δέρη.

δεῖσαι v. δέδοικα.

δέκα: κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα κἀκ τῶν δέκ' αὖθις ηὗρε πεντηκοντάδας Soph. 399, 4. 5. δέκα δὲ κυμβία, ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ Astyd. 3, 2. 3 p. 778.

δεκάμφορος: πίνει δ' ἅμα καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον Sosith. 2, 8 p. 822.

δέκατος: τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν Eur. 2.

δεκέμβολος Aesch. 133.

δέλεαρ: ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆν δέλεαρ ἔχοντες ⟨τήνδε⟩ συνθηρεύομεν Eur. 981, 5.

δελήτιον: ἔχε τὸ δελήτιον Soph. 1023.

δέλτα: δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω νῦ τό τ' Υ πάρεστι Ach. 33, 2 p. 754.

δέλτος: ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις † κακὰ δέλτος διαιρεῖ Eur. 578, 9. ἐάν τι δέλτος ἐν πτυχαῖς πόντου πάθῃ adesp. 348. ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά Eur. 506, 2. δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν ἂν σοφοὶ κλέονται Eur. 369, 6. θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Soph. 540.

δέλφαξ: ἐσθίειν ἐθέλων τὸν δέλφακα Soph. 610.

δελφινοφόρος: *δελφινοφόρον πεδίον πόντου Aesch. 150.

Δελφίς: παρθένοις σὺν Δελφίσιν Eur. 752, 3.

δελφίς: κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία Ion. 58 p. 744.

Δελφοί — Ach. 12 et 13 p. 749.

δέμας: κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας Soph. 234, 4. καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας Aesch. 32. πιστοί με κωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας Soph. 304. θήλεια δ' ἥβη

θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Eur. 24, 3. ποῖος δ' ἂν οἶκος - δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς Eur. 1130, 2. πατὴρ δέ μιν κλήσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Eur. 1132, 59. στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἰλίξας δέμας Ion. 38, 4 p. 739. μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας Ach. 17, 3 p. 750. (cf. σέλας.)

δέμω: ἐν παρθενῶσι δ' εὐθὺς οἷς ἐδείματο δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις Eur. 1132, 22.

δενδίλλειν Soph. 937.

δένδρον: ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα adesp. 129, 7. δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους τέλειός ἐστι Aesch. 44, 6. μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν Eur. 773, 23. τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος, δένδρη, πετεινά, θῆρας Eur. 484, 5. ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι λέξεται Eur. 782, 2.

δεξιός: σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον Eur. 531. εὕδει πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον adesp. 416, 2. τὰ δ' ἐξόπισθε χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Οἰνωτρία - σε δέξεται Soph. 541.

δεξιοῦμαι: ἐδεξιοῦτο Βιβλίνου μέθης ἐκπώματι Ach. 41 p. 756.

δεξίωμα: ὦ χρυσέ, δεξίωμα (al. δεξίαμα) κάλλιστον βροτοῖς Eur. 324.

δέπας: ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς δέπας Aesch. 69, 3. ὠκεανὸν περάσας ἐν *δέπᾳ χρυσηλάτῳ Aesch. 74, 3.

δέρη: βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρῃ Neophr. 3, 2 p. 731. cf. δειρή.

δέρκομαι: μύω τε καὶ δέδορκα κἀξανίσταμαι Soph. 706. πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἕκτορος τύχης διαί Aesch. 296. τὸ χρύσεον δὲ τᾶς Δίκας δέδορκεν ὄμμα Soph. 11. οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἅιδου Soph. 753, 2.

δέρμα: ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές Aesch. 275, 4.

δερμηστής Soph. 411.

δέρος: καταστίκτου κυνὸς σπολὰς Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος Soph. 10, 2.

δέσμιος: τοιγὰρ † ἰώδη φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων Soph. 210.

δεσμός: φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί adesp. 321. ἥκομεν..τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ, δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι Aesch. 190, 3. ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ ἢ δεσμὸν ἢ βίαια πολεμίων κακά Eur. 645, 3. ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου Aesch. 235, 2. λῦσόν με δεσμῶν Eur. 128, 2. ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν Eur. 332, 5. ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60. (cf. δεινός.)

δέσμωμα: τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασιν σφηκοὶ κελαινόρινες Soph. 26.

δεσπόζω: μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρ' οὐδ' ἐν ἀνθρώποισιν adesp. 503.

δέσποινα: δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορᾶν Aesch. 174. δέσποινα νύμφη, δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ Aesch. 342. δέσποιν' Ἑκάτη Aesch. 388. σὺ δ' ὡς πάρος δέσποινα Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς δό-

μοις ἐμοῖς Eur. 781, 59. δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή Eur. 804, 3.

δεσπόσυνος: κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει - ὑμνεῖν Eur. 773, 44.

δεσπότειρα Soph. 938.

δεσπότης: τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα Soph. 562. Ἥλιε δέσποτα Soph. 492. Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων Eur. 424. δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε Eur. 477. ὦ δέσποτ', ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα Eur. 781, 43. ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν - οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843. ὦ δέσποτ' ἄναξ ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι adesp. 507. ὅταν ἐμβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου Aesch. 464, 11. ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων Eur. 781, 76. ῥυτῆράς τ' ἀδίκους κατέκτα *δεσπότην τε τρίπτυχον Aesch. 74, 4. κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην Aesch. 244. σὲ τῶν πάντων δεσπότην λέγω Philocl. 1 p. 759. δεσπότην κεχαρμένοι adesp. 206. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας adesp. 405. τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν Soph. 464. δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι Eur. 3. δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος Eur. 50. δούλους γὰρ οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Eur. 51, 2. μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου Eur. 85. χρὴ τὸν διάκονον - στέγειν τὰ δεσποτῶν Eur. 375, 2. δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα adesp. 436. ὑμέναιον ἀεῖσαι φίλον φίλων δεσποτᾶν Eur. 773, 55. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποεῖν Eur. 93, 3. οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν, εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Eur. 313, 2. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν καὶ δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῆ δόμοις Eur. 529, 1. 2. εὐχαῖς δὲ σῴζοις δεσπότας παιωνίαις Aesch. 144, 2. οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας αὑτοῦ πρίασθαι βούλεται Eur. 689. δεινή τις - συμφορὰ δούλοις γενέσθαι δεσπότας τε δυσχερεῖς λαβεῖν adesp. 376, 2.

δεσπότις: τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν Eur. 1132, 53.

δεῦρο: ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Eur. 591, 5. νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου δεῦρ' ἔπτατο Eur. 636, 8. ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν - χρή Ach. 14 p. 749. ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται, θεοπρόπε adesp. 106. εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται Eur. 363. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος adesp. 183.

δευσοποιός: τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις ξανθίζεται adesp. 441.

δεῦτε: δεῦτ' ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλεῖστον θέμις Pomp. 1 p. 831.

δεύτερος: τίς οὐχὶ τῆσδε δεύτερος θεοῦ (τῆσδε τῆς θεοῦ βορός vel τῆς θεοῦ βορός ll.) Soph. 855, 8. τυραννίδ' ἢ θεῶν δευτέρα νομίζεται Eur. 250. τὸ δεύτερον δὲ (γράμμα) πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο Eur. 382, 5. θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν - ⟨ΗΦ.⟩ τὸ δεύτερον ⟨δὲ⟩ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ Ach. 17, 2 p. 750. πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πατρί Eur. 4, 2.

τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω Aesch. 55, 3. ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα (?) Soph. 39. κἄστι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖς τἄλλα δεύτερα Soph. 328, 5.

δεύω: ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν ἔδευσε (ἔκυσε l.) γαῖαν Aesch. 44, 4. καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Eur. 467, 5.

δέχομαι: ἡ δὲ - ὀπὸν ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάδοις δέχεται Soph. 491, 3. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος adesp. 456. σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους Aesch. 307. τὰ δ' ἐξόπισθε χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Οἰνωτρία τε πᾶσα - σε δέξεται Soph. 541, 3. ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ adesp. 121. χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω adesp. 375, 2. τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης Aesch. 1. ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις Soph. 873. ἔτ' ἔμπνουν Ἅιδης μ' ἐδέξατο Eur. 936. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Eur. 1132, 34. καὶ προσκυνῶ γε χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος ἥ μ' ἐδέξατο adesp. 62, 3. (cf. ἐνδέχομαι.) τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν adesp. 10, 2. ἅ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι Eur. 757. σὺ δέ μοι θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν Eur. 912, 5. δέξαι κυνῆν μοι Astyd. 2 p. 778. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν Eur. 360, 37. ὡς νεόζυγα πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Eur. 821, 4.

δέω: ὅπλων ὅπλων δεῖ Aesch. 140. πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλόν τι μωμένῳ Soph. 852. ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ μεγάλα βουλεύοντες εὖ Eur. 16, 3. τί δεῖ καλῆς γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Eur. 212. καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν αὖ κακὸν μέγα Eur. 365, 2. καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ Eur. 709. οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ', ἀλλὰ δεῖ βίου adesp. 546, 12. ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον Eur. 892. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια Aesch. 208. ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὠ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239, 2. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές, ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει Eur. 413, 2. 3. καὶ γὰρ ἁρμόζει φρονεῖν σε μᾶλλον ἢ ἐμὲ καὶ λέγειν ὅπου τι δεῖ Eur. 953, 3. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα Aesch. 354. τὸ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὸν δεῖ γυναῖκ' ἀεὶ (ἐν γυναικὶ δεῖ vel ἐν γυναικὶ χρὴ vel σὺν γυναικὶ δεῖ ll.) στέγειν Soph. 618, 2. πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά Soph. 632. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Soph. 848. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ (al. ἔδει) Soph. 877. παιδεύματα προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί Soph. 1019, 4. ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Eur. 67, 6. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος φρουροῦντας Eur. 111. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν Eur. 171. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος † γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν Eur. 201, 3. τῶν πολλῶν βροτῶν δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Eur. 208,

3. τί δ' ἦν λυθείς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ Eur. 435. κοὐ δεῖ τύραννα σκῆπτρα καὶ θρόνους λαβεῖν> πρεσβεῖ' ἔχοντ<ας δυσγενεῖς τῶν εὐγενῶν> Eur. 495, 20. δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν [εἶναι τήμερον] Eur. 698. τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Eur. 757, 7. 8. τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Eur. 912, 12. ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκεν αἰσθέσθαι με δεῖ Eur. 953, 8. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 44. τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον Eur. 1061, 3. δεῖ πυνθάνεσθαι γάρ σε νῷν (ἐκπυνθάνεσθαί τ' ἀρσένων ll.) χἠμᾶς σέθεν Eur. 1063. (cf.. ἀεί.) ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν Ion. 21 p. 736. πολλὰ δεῖ μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον † εὐκλεῶς Theod. 11 p. 805. νυνὶ δεῖ (?) γ' ὀργήν, ἡνίκ' ἠδικοῦ, λαβεῖν Sosiph. 2, 2 p. 820. παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς Hippoth. 4 p. 828. ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινα adesp. 308. τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον adesp. 350. ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν λόγον adesp. 457. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς adesp. 517. τοὺς εὖ γεγονότας - κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας adesp. 545, 2. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια adesp. 572. ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται adesp. 583. (cf. δίδωμι.) ἔδει γὰρ ἡμᾶς τοῖς θεοῖς θύειν Eur. 1112. πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Eur. 1132, 13. ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαί σε δεῖται Soph. 293, 2. θεὸς - ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός adesp. 448, 2. τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558.

δή: τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν Eur. 908, 7. τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς, οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Eur. 605. καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως Eur. 1063, 15. † ὠνητέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγήν Eur. 456. ἐνταῦθα *δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι - ἔπεισαν Pyth. 1, 5 p. 811. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται Aesch. 402. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις - ὅς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος Eur. 530, 9. γάμων τέλος, τὸ δή ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ λισσομένα προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι Eur. 773, 52. (cf. ὅσπερ.) γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά Eur. 915, 2. ὁ κλεινὸς ναός, ὃν δὴ Παλλίδης τεύξας κατέγνω - αὑτοῦ φυγήν Pyth. 1, 3 p. 811. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν Mimn. 2 p. 830. Θήβας λέγεις μοι - οὐ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς Soph. 705, 2. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 2 p. 793. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρόν Soph. 102. ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς Eur. 304. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη Eur. 535. φέρ' ἢν ὁ νῦν <δὴ> λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνὴρ - αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν Eur. 953, 27. πάλαι πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, σχολή μ' ἀπεῖργε Eur. 579. Ἴδης δή ποτε

μηλοτρόφῳ Soph. 469. εἶτα δὴ θυμούμεθα παθόντες οὐδὲν μεῖζον ἢ δεδρακότες Eur. 711. εἰ - μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν Eur. 821, 2. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο - εἰς συμφορὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032, 2. σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ, θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 5. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ Eur. 911. πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ *δὴ γύναι φρόνει Eur. 986. γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι θύοντες ὕβρει adesp. 458, 9. θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν· πάρεστι δή (δέ ll.) Ach. 17 p. 750. ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως Eur. 388. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ᾧ τάδ' ἔστι δή (?) Eur. 330, 2. ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως ἄφρων ἐγὼ οὖσα Eur. 953, 9. κἂν τῷδ' ἐξεφαινόμεσθα δὴ - ἐπείγοντες φόν⟨ον⟩ Eur. 495, 5. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη Aesch. 58. δέδοικα δὴ μή τοι νοήσῃς, Οἰδίπου adesp. 104. δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν μάταιός ἐστι Eur. 1063, 10. βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς Soph. 760. εἶα δή, [φίλον] ξύλον, ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ Eur. 693. ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς ὀδυρμοί Eur. 573. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς - βαίνουσι Eur. 773, 59. μαλθακοὶ δὲ δὴ τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά Neophr. 2, 7 p. 731. καὶ δή τι καὶ παρεῖχα τῶν ἀρτυμάτων ὑπὸ τοῦ δέατος Soph. 305. καὶ δὴ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι Soph. 333. τειχέων καὶ δὴ τοὺς Ποσιδείους .. θριγκοὺς ἀποσεισαμένη Soph. 465. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν Aesch. 225. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334. εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ Eur. 1132, 14. Ῥῖπαι μὲν δὴ πατρός Aesch. 68. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως Soph. 165. ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285. γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ Τυνδάρεω κόρην μίαν adesp. 195. σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι Soph. 108. τὸ δή γε (?) σῦν κόψαντες (συγκόψαντες l.) - ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 4.

δῆγμα: ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῆν Soph. 757.

δῆθεν: ὤφειλε *δῆθεν, εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεύς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι Eur. 900.

δήκτης: οὐ δῆκταί πως κύνες οἱ θεοί (?) Eur. 555.

δήλημα: ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων Aesch. 123.

δῆλος: δῆλον γάρ· ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60. ἀλγεινά, Πρόκνη, δῆλον· ἀλλ' ὅμως χρεὼν τὰ θεῖα - εὐπετῶς φέρειν Soph. 526. καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eur. 371, 2.

δηλῶ: καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἂν - τἀληθές adesp. 515.

Δημήτηρ: Αἴγυπτος - φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν Aesch. 300, 7. σὺ δ' ὡς πάρος δέσποινα

Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς Eur. 781, 59. ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου Eur. 892, 2. Δήμητρος λάτριν Eur. 955. λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα - ἁρπάσαι Carc. 5 p. 799. τόθ' ηὑρέθη μὲν καρπὸς ἡμέρου τροφῆς Δήμητρος ἁγνῆς Mosch. 6, 24 p. 814. — cf. Aesch. Ἱέρειαι. Aesch. 333. Soph. 541. adesp. 134.

Δημήτριος: ἣ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον Aesch. 44, 5.

δημιουργός: σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως - τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ Eur. 136, 4. εἰ δέ του θεῶν τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν μέγιστος ἴστω Eur. 1059, 7.

δημόκοινος: οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται Soph. 712. ὅ τ' ἀλιτήριος καὶ *δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλὴς θέρμος Lycophr. 2, 4 p. 817.

δῆμος: οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ Aesch. 377. δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτέ Eur. 626, 1. 3. ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον - Γαβίους Aesch. 196. ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν ἥκει δῆμον τὸν Λυρκείου Soph. 249, 6. ἴστω τ' ἄφρων ὢν ὅστις - δῆμον κολούει χρήμασιν γαυρούμενος Eur. 92, 2. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν adesp. 41. δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἱζόμην Eur. 861, 2.

δημότης: αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν Eur. 362, 25.

δῆτα: τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί Aesch. 6. πῶς δῆθ' ὀδουρὸν ὅμοιος ἐξέβης λαθών Soph. 21. πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν θνητὸς ἐκ θνητῆς τε φὺς Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 6. ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον, πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελεῖν τόδε Soph. 690, 2. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος φρουροῦντας Eur. 111. τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα Eur. 196, 4. ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων Eur. 231. τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες Eur. 385. πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ Eur. 552. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει ⟨λαβεῖν⟩ κέρδος Eur. 794, 3. τί δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Eur. 795. τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην Patrocl. 1, 3 p. 830. τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο adesp. 46. ποίαν δῆθ' ὁρμάσω; ταύταν ἢ κείναν adesp. 137. τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον adesp. 350. φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς Eur. 286.

*Δηώ cf. Soph. 687.

διά: τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος, τὸ δι' Οὐλύμπου πωλοῦσα φέρει Soph. 492, 3. ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου Eur. 114, 5. διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον Eur. 124, 2. βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις

δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου Soph. 774, 2. ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας Eur. 282, 20. ⟨λό⟩γχῃ πλατείᾳ συοφόνῳ δι' ἥπατος ⟨παίσ⟩ας Eur. 495, 29. ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ διὰ σκότου (κατὰ σκότους ll.) βλέπει Eur. 555, 2. δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης καπνοῦ μέλαιν' ἄησις ἔνδοθεν στέγης Eur. 781, 45. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς - διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Eur. 1132, 32. κοὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ Eur. 273, 3. διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν τοσῷδε νικᾷ Eur. 285, 15. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν διὰ τέλους ἣν ἔχει στέργειν ἀεί Eur. 953, 15. ὃς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον Mosch. 10, 2 p. 816. ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους, ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα Eur. 420. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν Eur. 821, 2. ἵν' οὖν τὰ πολλὰ κεῖνα διὰ παύρων λέγω Aesch. 99, 4. διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον Soph. 434. βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς Soph. 520, 2. δι' ἐλπίδος ζῇ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου Eur. 826. φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα, δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Eur. 898, 13. ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων σῴζει δάμαρτα Eur. 1063, 9. πάντα δι' ἡδονῆς γίγνεται Eur. 1115. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι' ἡσύχου λεύσσων προσώπου Dionys. 5 p. 795. ἥλιος, ὅτου δι' *αὐγῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς φθίνει τε adesp. 452, 2. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ - πέμφιξ· πικρὰ γάρ κοὐ διὰ ζόης ἀτμοί Aesch. 206, 2. καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν Soph. 454. — καὶ μόνος ἀθανάτων γαμβρὸς δι' ἀπείρονα γαῖαν θνατὸς ὑμνήσῃ Eur. 781, 30. θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Eur. 58. οἵας ἔλαχες τιμάς - διὰ σωφροσύνην Eur. 446, 2. διωθοῦνται χάριν αὐτοὶ δι' αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι Eur. 608, 3. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ συγγενές Eur. 641, 3. γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14 p. 766. πολλοὶ διὰ φόβον κοὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον θεοὺς ἂν ηὗξον Theod. 8, 5 p. 804. κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν Pyth. 1, 4 p. 811. δι' ἔνδειαν φρενῶν adesp. 207. — ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν ἥκει Soph. 249, 5. ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμὼν Soph. 731, 6. ὅτ' ἐγενόμεθα, διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς Eur. 52, 4. — τρία † διὰ τῆς σάκη προτείνων Aesch. 74, 6. — cf. διαί.

διαβάλλω: Ἡφαιστοτυκὲς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει Aesch. 69, 3. τί δ' ἢν λυθείς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ Eur. 435. cf. Eur. 646 et 859.

διαβιῶναι: τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη Eur. 1052, 9.

διαβολή: ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν Eur. 56.

διαβρέχω: διαβρέχεις τἀρτύματα Aesch. 306.

διαγιγνώσκω: καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται καὶ διέγνωσται πάλαι, τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας Theod. 16, 2 p. 806.

διαγωγή: κακᾶν (?) βίων διαγωγήν Eur. 1117.

Διάδες: κἄπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν Aesch. 31.

διάδοχος: Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος adesp. 454, 2.

διαθρῶ: καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον ὄψει διαθρῶν (διαιρῶν ll.) adesp. 26, 2. σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διαθρεῖν (διαιρεῖν ll.) ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102, 2.

διαί: πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἕκτορος τύχης διαί Aesch. 296.

διαιρῶ: ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ δέλτος διαιρεῖ Eur. 578, 9. (cf. διαθρῶ.)

δίαιτα: φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur. 213, 4. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν δίαιτάν θ' ἥντιν' ἡμερεύεται Eur. 812, 6. τὸν ἠγριωμένον εἰς ἥμερον δίαιταν ἤγαγον βίον Mosch. 6, 29 p. 814. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 5. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν Eur. 759, 2. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν - τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών Eur. 917, 2. ἦν ποθ' ἡνίκα θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 4 p. 813.

διάκειμαι: ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον Pyth. 1, 6 p. 811.

διάκονος: ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον Soph. 133. πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον τοιοῦτον εἶναι Eur. 375.

διακρίνω: διακρινόμενον (al. διακρινόμενα vel μεταμειβόμενα) δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου μορφὴν ἑτέραν ἀπέδειξεν Eur. 839, 13. τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα, διὰ δ' ἔκρινεν (?) ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς Eur. 52, 4.

διαλαμβάνω: ἀλλὰ διαλαβόντα χρὴ σκοπεῖν Theod. 2, 2 p. 801.

διαλλάσσω: ἀλλὰ ταῦτ' ἐποίησεν λαβὼν ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά adesp. 26, 4.

διάλυσις: πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις ⟨οὐ⟩ ῥᾴδιαι Eur. 502, 6.

διαμαθύνω: κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην Aesch. 244.

διαμείβω: δελφινοφόρον πεδίον πόντου διαμειψάμεναι Aesch. 150, 2.

διάμετρος: ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ, τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδεῖ κανών Theod. 6, 3 p. 803.

διαπάλλω: ὃς ἦρι μὲν φανέντι διαπαλεῖ (διαπάλλει ll.) πτερὸν κίρκου λεπάργου Aesch. 304, 4.

διαπέμπω: καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι - σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 16 p. 811.

διαπερῶ: ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν Chaer. 17, 2 p. 787.

διαπρεπής: στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ Chaer. 1, 2 p. 781.

διαπρέπω: ψυχῆς φύσιν ⟨γὰρ⟩ ὧδε γενναίαν ⟨λαχὼν⟩ γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Eur. 185, 3.

διαπτύσσω: πρῶτον δ' ἄνειμι καὶ διαπτύξω λόγῳ ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6 p. 813.

διαρρέω: σελήνης ὄψις - πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται Soph. 787, 9.

διαρροή: οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροάς Eur. 983.

διαρτάζω: τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον Aesch. 318.

διασκατῶ: οἱ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ Diog. Sinop. 1 p. 808.

διαστρέφω: τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου· τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ λόγος δύναιτο Eur. 597, 2.

διαστροβῶ: θύννος βολαῖος πέλαγος ὣς διαστροβεῖ (al. διεστρόβει) adesp. 391.

διατελῶ: τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Eur. 585, 2.

διατέμνω: ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν ἥκει Soph. 249, 5. ὁ Τυδεὺς - ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμών Soph. 731, 6.

διατίθημι: διετίθουν Antiph. 1 p. 792.

διατίλλω: ὑπὸ κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης Soph. 598, 7.

διατορεύω: ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαί σε δεῖται Soph. 293, 2.

διατριβή: χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφηῦρε Soph. 438, 2.

διαφέρω: τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Eur. 38. διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις Eur. 494, 3.

διαφεύγω: πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον Eur. 301, 2.

διαφθείρω: φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν Eur. 551. διέφθειρε Eur. 280. οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν *διαφθερεῖ Eur. 377, 3. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Eur. 511. τοῦτ' ἔστιν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐ *διαφθερεῖ Eur. 526, 2. ἢ πολὺν πόνον βραχεῖ διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ Neophr. 2, 15 p. 731. τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή Eur. 360, 17. λέξω δ' ἐγώ, κἄν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Eur. 797.

διαφορά: αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι (al. διαφορηθεῖσαι βολαῖς) ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 9.

διάφορος: οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1, 3 p. 825.

διαφρουρῶ: διαπεφρούρηται βίος Aesch. 265.

διαψαίρω: γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Eur. 926.

δίγονος: ἰδοὺ δὲ φοίνιον μάσθλητα δίγονον Soph. 125.

δίδαγμα: ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Eur. 291, 3. τούσδε τοὺς λόγους λέγων διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο Crit. 1, 25 p. 771.

διδακτός: τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ Soph. 759.

διδασκαλεῖον: χωρῶμεν ἤδη παῖδες εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα. μουσικῆς Soph. 1019, 3. τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558, 2.

διδάσκαλος: ὥσπερ ἁλιεὺς πληγεὶς.. ‹φρ›ενῶν διδάσκαλος Soph. 111. διδάσκαλος γὰρ ηὐτέλεια τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀρίστων γίγνεται βου-

λευμάτων adesp. 522, 3. καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι, σοφοῖς μὲν - σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἂν βραχεῖ διδάσκαλον Soph. 704, 3. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἣν τὸν *διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 8. ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Ἔρωτα Eur. 430. εἴτε τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 22 p. 814. πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων adesp. 107.

διδάσκω: γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή Soph. 603. ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν Eur. 663, 2. χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν Eur. 715, 2. σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως, ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά, ἢ Eur. 136, 2. διδάξεις τ' ἄλλους μυρίους ἐφημέρους θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἴρεσθαι βροτοῖς Neophr. 3, 4 p. 731. γυναῖκα - καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν ἐδίδαξα τῷμῷ λόγῳ Eur. 78, 3. αἰνῶ· διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι Eur. 603. πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά Soph. 632, 2. μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν ἀφαιρεθήσῃ χάριτας, αἷς τιμῶσί σε Eur. 136, 6.

δίδυμος: πῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191. δίδυμοί τ' ἄρκτοι - τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Eur. 594, 3.

δίδωμι: † ὠνητέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγήν Eur. 456. πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς Eur. 231, 2. ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως Ach. 17, 4 p. 750. ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος δίδωσι Eur. 21, 6. τὸ φρόνιμον εὐγένεια καὶ τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Eur. 52, 10. τοῦτο γάρ τό τ' εὐγενὲς καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν Eur. 362, 15. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς Eur. 404, 2. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα δίδωσιν (?) ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Eur. 804, 2. σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ, πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Eur. 1089, 2. ἐν παρθενῶσι δ' εὐθὺς οἷς ἐδείματο δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις Eur. 1132, 23. πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὔνοιαν φρενῶν μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα adesp. 82, 2. λύπας μὲν ἀνθρώποισιν - θεοὶ τοῖσιν διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσι adesp. 489, 2. καὶ τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἣν διδῷς ἕνα, τὰς δ' ἣν ξυνωρίδα Eur. 675. χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδένα Soph. 879, 2. ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα, οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον Eur. 491, 4. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πάρος σοφίας ἢ τυραννίδα adesp. 130, 3. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου Eur. 362, 7. 8. διψῶντι - πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696, 2. τὸν βαλόντα δὲ στέφειν ἐγὼ ἐτετάγμην, ἆθλα κοσσάβων διδούς Eur. 562, 3. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης, μή μ' ἄφρονα κρίνῃς

ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Eur. 969, 2. μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον Eur. 1072. ἀλλ' ἓν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε adesp. 367. μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα διδόντα Eur. 292, 3. ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Eur. 607. ἐγὼ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν κτανεῖν Eur. 360, 4. τὴν οὐκ ἐμὴν.. πλὴν φύσει δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Eur. 360, 38. ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί Eur. 953, 31. ἄνδρ' ᾧ με δώσεις Eur. 953, 35. τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει Eur. 176, 4. χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην Eur. 1131, 5. ἰσαργύρου τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου δώσουσι κόσμον χριμάτων τ' Αἰγυπτίων Ach. 5, 2 p. 747. ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην δώσειν Eur. 564, 3. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων Eur. 140, 2. ⟨λό⟩γχῃ - δι' ἥπατος ⟨παίσ⟩ας ἔδωκε νερτέροις καλὸν νεκρόν Eur. 495, 30. πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολάς τε τῆς τύχης Eur. 554, 2. θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις Eur. 773, 56. τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις, ἃς ἕν τ' ἔδωκε φέγγος ἕν τ' ἀφείλετο Sosiph. 3, 3 p. 820. φαγεῖν τ' ἔδωκεν εὖ Sosith. 2, 13 p. 822. τοίων γὰρ ἀνδρῶν σπέρμ' *ἔδωκεν Ἑλλάδος adesp. 197. χεῖρας δὲ Τρώων ὅπλ' ἔδωκαν Ἑλλάδος adesp. 192. ὅτι γὰρ φύσις ἀνέρι δῷ, τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις Soph. 739. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος - δοίη θεός Eur. 899, 2. τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ.. δοῖεν adesp. 32, 2. τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν ἂν δοίησαν (ἐνδοίησαν ll.) adesp. 557, 2. ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ Eur. 362, 32. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς δοὺς ἀντίδουλα Aesch. 194, 2. οὐδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου Soph. 549. ξείνια δούσαις Phryn. 14 p. 723. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς Eur. 463, 2. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 6. ἐπεὶ δ' ἅπαξ δέδωκας, ἤδη ἐστίν, πάτερ, ἐμὸν σκοπεῖν τοῦτο Eur. 953, 36. ⟨οἱ⟩ πεῖραν οὐ δεδωκότες Eur. 809. ἀεὶ δὲ (γαστὴρ) τοῦ δοθέντος (δέοντος ll.) ἐνδεῖται πλέον Char. 1, 3 p. 826.

διείργω: τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία Eur. 382, 6.

διείρω: ἁλίας στραβήλου τῆσδε - εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν ⟨ὃς διείρειεν λίνον⟩ Soph. 301, 2.

διεκπερῶ: τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Eur. 757, 8. πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπεραχθῇ (διεκπερανθῇ ll.) καὶ τελευτήσῃ βίον Soph. 588, 3.

διεμπολῶ: ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα (διεμπολούμεθα ll.) θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο Soph. 524, 7.

διεξέρχομαι: τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται Eur. 152, 2.

διέξοδος: λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Soph. 436.

διέρπω: χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ Eur. 441.

διέρχομαι: τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς adesp. 514. κλῇθρον γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν εὐπαγὲς λάβοις, γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται (?) Soph. 849, 3. ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν ὅση πέφυκε κάφ' ὅσον διέρχεται Eur. 898, 3. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντίς Eur. 901. εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Eur. 806, 4.

διηλιφής: γένειον ὧδε - διηλιφὲς φοροῦντα Soph. 139.

διθύραμβος: μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ Aesch. 355, 2. (cf. θρίαμβος.)

διίημι: ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλών· κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Eur. 779, 3.

διιπετής: πυρίδες καὶ *διιπετῆ κτεῖναι (?) Eur. 815, 2.

διίστημι: γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο Eur. 382, 11.

δικάζω: Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν θνητοῖς δικάζειν Eur. 506, 4.

δίκαιος: δίκαιος γόνος Soph. 1013. σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ Eur. 282, 25. ὁ δ' οὐ δίκαιος κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Eur. 336, 3. εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Eur. 584. ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει Eur. 1049. ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ τρόπους τ' ἄριστος Astyd. 8, 2 p. 780. καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα Soph. 77. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς γνώμη δικαία καὶ φρονοῦσα τἄνδικα Apollon. 1, 5 p. 825. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται Soph. 616, 1. 2. ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ μοχθεῖν δίκαιον Eur. 240, 2. θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Eur. 343. τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν δίκαιον Eur. 354, 2. οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Eur. 695, 2. κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμνεῖν Eur. 773, 45. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται Eur. 918, 4. ἢ πῶς δίκαιόν ἐστιν ἢ καλῶς ἔχον τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος - λαβεῖν, τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 24. καλῶς ἔχειν δίκαιόν ἐστιν Eur. 1058, 2. δίκαιόν ἐστιν ἥτις ἂν κτείνῃ πόσιν Theod. 5 p. 803. παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν adesp. 68, 2. εἴπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν adesp. 80, 2. τὸ μὴ δίκαιον ἔργον οὐ λήθει θεούς adesp. 487. ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει Eur. 91. τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Eur. 585. καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν Eur. 1064, 3. τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο adesp. 4. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός Aesch. 301. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε Soph. 236, 2. ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς Eur. 388, 2. χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρα-

τόν Eur. 744, 2. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις Eur. 890. χάριν δικαίαν καὶ φιλάνθρωπον - αἰτῶ σε ταύτην Eur. 953, 41. ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται Eur. 410, 2. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται Eur. 425, 2. ἓν δρᾷ μόνον *δίκαιον ὢν ποιεῖ φθόνος Carc. 8, 2 p. 800. ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε σιγῇ παρήσω Mosch. 4 p. 813. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον adesp. 330. ἄφρονες δ' ὁπόσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ' ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές adesp. 499, 2. πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται Soph. 622, 2. κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κἄδικ' ἔστ' ἀκουστέα adesp. 437. ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι Eur. 7, 2. ἐκ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα μεγάλα φέρουσι Eur. 252. τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Soph. 75. τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς - μέγιστος πολέμιος Eur. 692. πειθὼ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν, τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεών Eur. 759, 4. ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 4. τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 42. μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι οὐχ εὐθὺς - μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους Theod. 8, 3 p. 804. τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 3. ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ δίκαια λέξας ἧσσον εὐγλώσσου φέρει Eur. 56, 3. καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι, σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ Eur. 419, 3. οὐδ' εἰ - σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Eur. 706, 3. δίκαι' ἔλεξε Eur. 823. λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 5. φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τἄνδιχ' (τὰ δίκαια ll.) ὡς καλὸν γέρας, τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν Eur. 1034, 2. ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Eur. 1037. δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα adesp. 436.

δικαιοσύνη: δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον Eur. 486.

δικαίως: ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί Aesch. 353. κἀπὶ φροντίδων βίον οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Eur. 684, 5.

δικαστής: κυαμοβόλως *δικαστήν Soph. 266.

δίκελλα: ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει *δίκελλ' ἄρουραν Aesch. 196, 4.

δίκερως: μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας - κατὰ τῶν σῶν, Πὰν δίκερως, τίθεμαι βωμῶν Thesp. 4, 5 p. 833.

δίκη s. Δίκη: καὶ τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει κότον Aesch. 266, 5. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα Aesch. 381. ἡ πατροκτόνος δίκη κέκλητ' ἂν αὐτῷ Soph. 634. ἀλλ' ἡ Δίκη ἐνταῦθά πούστιν ἐγγύς Eur. 506, 7. ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ διὰ σκότου βλέπει Eur. 555, 2. ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη Eur. 835, 4. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε - παίσει πρὸς ἧπαρ Eur. 979. δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς, ἵνα δίκη τύραννος ᾖ Crit.

1, 6 p. 771. ἀλλ' ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο adesp. 486, 3. μόνη ἐστὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη adesp. 495. ὀπισθόπους δίκη adesp. 564. Δίκα τοι Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν Eur. 223. κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ Soph. 226, 2. τῆς δίκης ἀποστερεῖν Eur. 89, 2. οὐ τῶν κακούργων οἶκτος ἀλλὰ τῆς δίκης Eur. 270. ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Eur. 295. ἡ τάπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Eur. 645, 6. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Eur. 758. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι' ἡσύχου λεύσσων προσώπου πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει Dionys. 5 p. 795. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 421. τὸ χρύσεον δὲ τᾶς Δίκας δέδορκεν ὄμμα Soph. 11. Δίκας δ' ἐξέλαμψε θεῖον φάος adesp. 500. πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἂν Soph. 673. (cf. ἔνδικος.) ἣν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις Eur. 834, 2. τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τούσδε τὴν ἐναντίαν δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν Soph. 103, 9. οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος· βροτοῖς ⟨δ'⟩ ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην (ἐς δίκην λόγων ll.) φίλοι Soph. 481, 5. μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην Soph. 703, 3. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Eur. 110, 3. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διός Eur. 151. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Eur. 222. δοκεῖς - τὴν Δίκην που μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν Eur. 255, 2. ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην δώσειν Eur. 564, 2. εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών Eur. 584, 2. κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Eur. 626, 6. οὐκ ἐμὲ προσήκει λαμβάνειν τούτων δίκην Eur. 953, 7. ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει - πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Eur. 1049, 3. χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην Eur. 1131, 5. ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω adesp. 5. ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ adesp. 493. ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην adesp. 498. παρά τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δίκαν Eur. 901, 3. ὁρῶ γὰρ χρόνῳ δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς adesp. 483, 2. — τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην Aesch. 308. παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός Aesch. 360. κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην, ἥτις Soph. 598. σειρίου κυνὸς δίκην Soph. 735.

δίκρα (?): δίκρα ὄψις Aesch. 52.

δίκτυον: μολυβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν Soph. 756. δικτύου δ' εὐήτρια Aesch. 47. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη Soph. 846, 3. ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ δικτύοις ἁλώσομαι adesp. 300.

διμάτωρ: διμάτωρ Βρόμιος adesp. 21.

δίνη: δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47, 2.

Διόθεν: ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν

θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή Eur. 916, 6.

διοίγω: παγκάλως δ' ἀλγύνεται ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί Eur. 285, 8.

διοικῶ: πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν - μόνη *διοικεῖ γοῦν ἅπανθ' ᾗ βούλεται adesp. 506, 3. πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον adesp. 470, 2.

διοίχομαι: ἀποίμωξόν με - τάμὰ γὰρ διοίχεται Aesch. 138, 2. ἀνήρ τ' ἀχρεῖος χή γυνὴ διοίχεται Eur. 1063, 16.

διόλλυμι: ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας Eur. 541, 2. εἴθ' ὤφελεν τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν κακῶς ὀλέσθαι adesp. 174. ἢ ἔσωσαν ἀκέρδαναν ἢ διώλεσαν Soph. 511, 6. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς (ἡ Δίκη) Eur. 255, 5. τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι Soph. 168, 2. σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται Soph. 835.

Διομήδης — Eur. Οἰνεύς. Eur. Φιλοκτ. p. 614. Theod. Αἴας p. 801.

διόμνυμι: τί δῆτα - σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Eur. 795, 2.

διονομάζω: τὰς διωνομασμένας ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Eur. 1085.

Διονύσιος: Δωρὶς τέθνηκεν ἡ Διονυσίου γυνή Dionys. 9 p. 796.

Διόνυσος: Διόνυσος, ὃς - Παρνασὸν κάτα πηδᾷ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν Eur. 752. ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός, Διόνυσε Eur. 177, 2. Διονύσου τοῦ ταυροφάγου Soph. 607. *Θύσαν Διονύσου κόραν Eur. 586. μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ Aesch. 355, 3.— cf. Aesch. Βασσάραι. Aesch. 50. 58. 61. Eur. 178. Ach. 20 p. 751. Ioph. 3 p. 762. Philisc. 2 p. 819.

διοπετής: διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Eur. 971.

δίοπος Aesch. 232. Eur. 447.

διορίζω: σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα Aesch. 182, 2.

Διόσκουροι — Soph. iun. 1 p. 781. Patrocl. 2 p. 830. adesp. 14. 463.

Διοτρεφής: πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος Carc. 5, 9 p. 799.

διπλάζω: δίπλαζ' (διπλασιαζ' l.) ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου adesp. 166, 3.

διπλάσιος: μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου· διπλάσιος ἔστω adesp. 166, 2. κάμακος εἰσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον Aesch. 152.

διπλοῦς: τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ Ach. 19, 3 p. 751. ταύρου μεμῖχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Eur. 997. μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα adesp. 28. ὥστε διπλόοι (?) λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις Aesch. 39. παραυτίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ Eur. 1079, 5.

δίπολος: δίπολοι Aesch. 209.

δίπτυχος: τὼ δ' εἰσιδόντε δίπτυχον (διπτυχοιν l.) θείοιν κάρ⟨α⟩ ἥσθησαν Eur. 495, 7. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχω κόρω, Ἄρης κατέσκηψε adesp. 72. δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρικον Ἀχιλληίου δόρατος

Soph. 156, 2. φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἧρός τ' ἴσους Eur. 990.

Διρκαῖος: Διρκαῖον οἰκήσας πέδον Eur. 819, 4.

Δίρκη: ναρᾶς τε Δίρκης Aesch. 347. cf. Eur. Ἀντιόπη p. 412.

διρρυμία: ἐν διρρυμίᾳ πῶλοι Aesch. 324.

δίς: θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δίς Soph. 64, 2. εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δίς Soph. 348, 4. καὶ δὶς ἔπτ' αὐτῆς τέκνα Eur. 455. πολλοῖσι πολλήν, δὶς τόσοις δὲ πλείονα Eur. 995. δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως Eur. 1131, 2. κατεύχομαι κακὰ αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν adesp. 458, 13.

δισκεύω: ἦν δ' ὁ δισκεύσας ἀνὴρ † πυθιο Sosith. 3, 2 p. 823.

δίσκημα: καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν (?) Ἔλατος ἐν δισκήματι Soph. 349, 2.

δίσκος: (cf. σόλος.) τίς ὠκύπους ἀνὴρ ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίσας καλῶς πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών Eur. 282, 17. πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Eur. 282, 20.

δισσός: ἔπειτα *δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ Theod. 6, 2 p. 803. εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν Theod. 4 p. 802. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Eur. 189. δισσὰ γὰρ φυλάσσεται, φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Soph. 431, 2. δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρως adesp. 187.

δίστομος: πελέκεως δὲ δίστομον γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος Eur. 530, 5.

δισχιδής: δισχιδὴς ὁδός adesp. 338.

διφθέρα: εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων Eur. 627. Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας adesp. 446.

διφρεύω: ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς Eur. 114, 3.

διφρήλατος: νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφρήλατος Eur. 1108.

διφρηλατῶ: ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν Theod. 17 p. 806.

δίφρος: δίφρου τέτυκται βλῶσις εὔζυγον τέρας adesp. 150. ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετραόρῳ δίφρῳ Soph. 873, 2.

διφυής: οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκᾶς Ion. 53 p. 743.

δίχα: πανταχοῦ λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Eur. 319, 2. ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα Eur. 484, 3. νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός, ἀλλὰ σάφ' οἶδα adesp. 482.

δίχολος: δίχολοι γνῶμαι Ach. 39 p. 756.

διχόρροπος: διχόρροπος γνώμη adesp. 341.

διχοστατῶ: ἣν διχοστατῇ πόλις Eur. 173, 2. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Soph. 783.

διχόστομος: ἡ δορὸς διχόστομον πλᾶκτρον Soph. 156.

δίψιος: δίψιον Soph. 274.

διψῶ: διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696. ἴσχειν κε-

λεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου adesp. 96. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν Soph. 669, 2.

διωθῶ: *διώσεις ῥᾳδίως Λίγυν στρατόν Aesch. 199, 9. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων· ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν Eur. 608, 2.

διωκτός Soph. 939.

διώκω: ὦ νὺξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις Eur. 114, 2. πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας Eur. 271. ἔλα, δίωκε μή τι μαλκίων ποδί Aesch. 332. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216, 2. τὰς ὁμιλίας ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε Eur. 609, 4. αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν Eur. 362, 25.

Διώνη: ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός, Διόνυσε Eur. 177. Βάκχου Διώνης adesp. 204.

δμφή: καὶ γὰρ αἵδ' ἔξω δόμων δμφαὶ περῶσιν Eur. 773, 11.

δμωίς: ἥδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφή, δμωίς, ἄγκυρα στέγης Eur. 866, 2. ἄγου δέ μ', ὦ ξεῖν', εἴτε πρόσπολον θέλεις εἴτ' ἄλοχον εἴτε δμωίδα Eur. 132, 2. ἐπείγετ' εἶα, *δμωίδες Eur. 781, 8.

δμώς: δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων εὐαμερίαι προσιοῦσαι μολπᾶν θράσος αἴρουσ' ἐπὶ χάρματα Eur. 773, 46. δμωσὶν δ' ἐμοῖσιν εἶπον Eur. 815.

δόκημα: τὰ φύντα γὰρ κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών Eur. 359, 2.

δόκησις: γένοιτό τἂν πόλλ', ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eur. 131, 2. ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι Eur. 167. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν Eur. 277, 2. τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο adesp. 4.

δοκός: ναοὺς προλιπών, οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα *δοκὸς στεγανοὺς παρέχει Eur. 472, 5.

· δοκῶ: δοκῶ μέν, οὐδείς Soph. 82. οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν Eur. 210. τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ Eur. 366. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός· δοκῶ δέ Astyd. 5, 2 p. 779. σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν δοκεῖς Aesch. 359. συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖς, οἳ (δοκεῖ σοι Il.) τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Soph. 344, 5. δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτέ Eur. 255. δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων Eur. 332. εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι Eur. 392, 2. θεῶν γὰρ ἄξειν βίοτον, οὐ θνητῶν δοκεῖς Dionys. 2, 3 p. 793. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν Soph. 328, 6. ὁ δ' οὐ δίκαιος - δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Eur. 336, 4. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ λέγειν τ' ἀγάλματα Eur. 372, 2. ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ Eur. 505, 2. δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἁλίσκεται Eur. 835, 3. τηνικαῦτά μοι δοκεῖ - σοφὸς γνώμην ἀνὴρ γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν Crit. 1, 11 p. 771. σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ Chaer. 26 p. 789. οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον Theod. 13, 2 p. 805. ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ· παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν adesp. 111. δοκεῖ

τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν σαφές adesp. 119, 3. 6. δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ Eur. 21. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι Eur. 506. πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε Eur. 960, 2. (cf. νομίζω.) τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν Eur. 493, 5. κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς Crit. 1, 5 p. 771. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Eur. 969, 2. μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός Char. 3 p. 826. ὅταν μεταστῇ καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε Soph. 588, 6. τί δ' αἰσχρὸν ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Eur. 19. λέξω δ' ἐγώ, κἄν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Eur. 797. σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ Eur. 1089. δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν Crit. 4 p. 774. μοχθητέον - ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι Soph. 1019, 12. χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει ὅμοιον ἑαυτῷ σάρκινον καθεστάναι Aesch. 464. πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι Eur. 641. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Eur. 645. θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει Eur. 1075. δοκῶν cf. Eur. 568. δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἁλίσκεται Eur. 835, 3. δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν μάταιός ἐστι Eur. 1063, 10. ⟨οἱ⟩ πεῖραν οὐ δεδωκότες μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί Eur. 809, 2. λήσειν δοκοῦντες, ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 5. Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει, καθελὼν μὲν δοκέοντ', ἀδόκητον δ' ἐξαείρων adesp. 482, 4. καὶ ταῦτα - χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Soph. 524, 12. τἀληθέστατα κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν Eur. 439, 4. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ Eur. 909, 5. εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ λέγῃ Eur. 909, 7. οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073, 2. ⟨οὐ⟩ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει Astyd. 1 p. 778. τοιαῦτ' ἄειδε καὶ δόξεις φρονεῖν Eur. 188, 3. ἐδοξάτην μοι τὼ δύ' ἠπείρω μολεῖν Soph. 1018. εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν Eur. 346, 2. δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν [εἶναι τήμερον], εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή Eur. 698. ὀργῇ βαρύς, ὡς δόξαι, κέαρ Eur. 1132, 63. οἴμοι δέδοκται Neophr. 2, 10 p. 731.

δόλιος: ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται adesp. 573.

δόλος: ἣ δ' ἀγνοοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον Eur. 1132, 33. δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' ηὕρηται βροτοῖς Eur. 288. θνήσκετε ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις Eur. 464, 2. νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεὼν δόλοισι κλέπτειν Eur. 289, 2. εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον, ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Eur. 321, 3.

δόμος: πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 2 p. 809. πῶς

ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ Eur. 1132, 8. δόμον Ἀρτέμιδος Aesch. 87. ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλῇσον ὑπόπτερος Ion. 14 p. 734. οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297. ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον adesp. 311. δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Eur. 1132. γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν Eur. 318. εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε Eur. 340, 4. πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων Eur. 350. σκιρτῶσιν, ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Eur. 362, 31. τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων Eur. 449, 4. τὰ ναυστολούμενα ἔσω δόμων σῴζουσι Eur. 492, 7. ὅταν τις - παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Eur. 645, 4. οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Eur. 648. ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ Eur. 736, 6. καὶ γὰρ αἵδ' ἔξω δόμων δμῳαὶ περῶσιν, αἳ πατρὸς - σαίρουσι δῶμα καὶ δόμων κειμήλια - φοιβῶσι κἀπιχωρίοις ὀσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων Eur. 773, 10. 12. 14. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς - βαίνουσι Eur. 773, 59. εὐφαμεῖτ', ὦ, ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε Eur. 773, 68. θεᾶς προσελθεῖν τέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων Eur. 781, 42. ὦ δέσποτ', ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα Eur. 781, 43. λάτρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων Eur. 830. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Eur. 1063, 3. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ - Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα Eur. 1132, 62. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων adesp. 57. ὑπερβαλλόμενοι δόμων (?) δόμους adesp. 127, 4. πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον adesp. 394, 2. ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ πᾶσιν ἐπικτυπεῖ δόμοις Soph. 255, 2. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή Soph. 1014. ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής Eur. 22, 4. χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν Eur. 142. ξενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Eur. 188, 6. παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 7. τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον Eur. 318, 3. καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις Eur. 338, 2. εἴπερ τροφὴ δόμοις παρῆν Eur. 402, 3. ⟨οὐδ' ἡδόμεσθ' ἀγῶνι δυστυ⟩χεῖ δόμοις Eur. 495, 45. δοῦλον εὐμενῆ δόμοις Eur. 529, 2. ἰώ, πύλαισιν ἤ τις ἐν δόμοις Eur. 623, 2. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις Eur. 659, 4. μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρί Eur. 781, 50. σὺ δ' ὡς πάρος - Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς Eur. 781, 60. ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει Eur. 1132, 39. σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5, 2 p. 774. μήτε χρωσσοὺς - λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν Aesch. 96, 3. τῆς αὐτῆς υἱός, ἣ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά Aesch. 311, 2. εἰ δ' εὐτυχῶν τις - μηδὲν δό-

μοισι τῶν καλῶν πειράσεται Eur. 198, 2. (cf. ἀνθρώποισιν.) τῶν ἐν δόμοισιν (πόνοισιν ll.) ἡμερευουσῶν ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι λήμασιν τέκνα Eur. 525, 2. πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν Eur. 631, 3. πολλοὺς - γυνὴ κατήσχυν' ἐν δόμοισι νηπία Eur. 662, 2. καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν Eur. 709. τὸν μέγαν τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύεται, ἀστερωποῖσιν δόμοισιν χρυσέων ἀρχόν Eur. 781, 25. καὶ δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω Aesch. 160. οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241, 2. αὐτοκτίτους δόμους Soph. 309. ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους Eur. 328. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399. ὅστις - παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491, 2. ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Eur. 501, 3. παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε ἀνάθημα βιότου κοὔποτ' ἐκλείπει δόμους Eur. 518, 5. Ἡλίου μολὼν δόμους Eur. 773, 17. οὐκ οἴσετ' εἰς δόμους ν⟨έκυν⟩ Eur. 781, 3. τάσδ' εἰς *δόμους ἄγων κόρας γυναῖκ' ἄνωχθι - κυκλώσασθαι *δόμους σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν Eur. 781, 32. 34. γυνὴ ἐσθλὴ - σῴζει δόμους Eur. 1055, 2. Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν Ach. 24 p. 752. τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε Ach. 43 p. 757. ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις Theod. 13 p. 805. ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους adesp. 90. ἅπαντ' ἐς Ἅιδην ἦλθε καὶ Λήθης δόμους adesp. 372, 4.

δονῶ: δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω Aesch. 311, 3.

δόξα: δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ Aesch. 464, 12. τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Eur. 585, 2. τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει, ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος adesp. 544, 2. πλοῦτος δὲ - οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν Chaer. 36, 2 p. 790. ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Soph. 214. δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας Ἄργους δυνάστης Mosch. 9 p. 816. οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν, δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν Eur. 326, 4. τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίησιν πάλιν Eur. 567, 3. δόξαν ⟨δὲ⟩ βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν Eur. 659, 10. πένητα ναίειν δόξαν ἠμποληκότα adesp. 181, 3.

δοξάζω: ἵν' εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί, μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι Eur. 964, 5. δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν Eur. 18.

δόξασμα: τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 42.

δορά: Διόνυσος - θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός Eur. 752.

δοριλύμαντος: δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους Aesch. 131, 2.

δορκάς: μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης adesp. 135.

δόρπον: τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων Soph. 668. σῖτον δ' εἰδέναι

διώρισα, ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα Aesch. 182, 3.

δόρυ: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος Eur. 243. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Eur. 369. ἡ δορὸς διχόστομον πλᾶκτρον· δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρικον Ἀχιλληίου δόρατος Soph. 156, 1. 3. μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός Soph. 453. Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων, ἄνευ δορός, ἄνευ σιδήρου Soph. 855, 15. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός Eur. 298, 3. οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός Eur. 360, 24. ἡ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων Eur. 1048, 5. νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός Eur. 1109, 4. ἀντίον δορὸς ὀρνύμενος Ἀχιλλέως adesp. 23. καταλλαγὴν δορός adesp. 218. τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει Eur. 176, 3. οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί Eur. 731. αἰεὶ † πρασίμοχθοι κοὖποθ' ἥσυχοι δορί Eur. 998. μή τι μαργαίνων δόρει ὑπέρτατον δράσῃ - κακόν Aesch. 99, 20. σὺν δόρει στρατόν Aesch. 129. Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει (δορὶ ll.) σὺν ἀσπίδι Ach. 29 p. 753. ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή Eur. 352. ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ adesp. 295, 3. βοτῆρας τ' ἀδίκους κατέκτα δεσπότην τε τρίπτυχον τρία δόρη πάλλοντα χερσίν Aesch. 74, 5.

δορυφόνος Philocl. 4 p. 760.

δόσις: ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 5. ἐν δὲ † δόσει βροτῶν ἡδὺς συνοικεῖν Chaer. 36, 3 p. 790.

δουλεία: τοὺς δὲ δουλείας.. ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας Soph. 532, 5. μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245.

δουλεύω: τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν Soph. 464. οἱ γὰρ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν Eur. 261, 2. σὺ δ' ἄρ' ἐδούλευες τύχῃ adesp. 374, 2. Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν Eur. 719.

δούλη: πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή Eur. 545. ἔσωσα δούλην οὖσαν Eur. 261. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ.. τήν θ' ὕβριν δούλην ἔχῃ Crit. 1, 7 p. 771. ἐλευθέραν μέν, ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν adesp. 12.

δοῦλος: ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται, κείνου ἐστὶ δοῦλος Soph. 789, 2. καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ Eur. 142, 2. ὅστις ἔστ' ἀνὴρ γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος Eur. 282, 5. τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος Eur. 688, 3. ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους Eur. 775. τίς δ' ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν Eur. 958. δοῦλος πέφυκας, οὐ μέτεστί σοι λόγου adesp. 304. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος Soph. 854. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον· οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων οὔτ' εὐγενείας Eur. 1029, 2. δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα adesp. 436. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ

ἔστιν ἄχθος μεῖζον Eur. 48, 2. ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν Eur. 86. δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Eur. 313. δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Soph. 82, 3. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216. κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ'. ἐλεύθερον τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν Eur. 251. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Eur. 511. ὡς ἡδὺ - λαβεῖν - δεσπόταισι δοῦλον εὐμενῆ δόμοις Eur. 529, 2. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον, ἱκανὸν ἐδείπνουν Pyth. 1, 11 p. 811. ἐγώ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον adesp. 74. ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι Eur. 57. τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν Eur. 217. φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218. ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὣς κλίνας πτερόν Phryn. 17 p. 724. οὕτω γὰρ κακὸν δούλων γένος Eur. 49. δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος Eur. 50. τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν - κἂν ὦσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 43. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρόν, ἡ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα Eur. 831, 2. ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα Eur. 976. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ δούλοις ἄριστα Eur. 93, 2. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν Eur. 529. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρόν Eur. 831. οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφυ adesp. 326. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις (al. δούλους) γενέσθαι adesp. 376, 2. δούλοισι γὰρ τοῖς σοῖσι νικᾷς Eur. 47, 2. μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου Eur. 85. δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι Eur. 1019. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Eur. 29, 4. δούλους γὰρ οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Eur. 51.

δουλοσύνη: θάνατον δ' ὅ γε δουλοσύνας προβέβουλεν Ion. 53, 3 p. 743.

δουλῶ: τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν δουλοῖ τὸν ἄνδρα Eur. 502, 4. σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν τήνδε δουλώσας ἔχεις adesp. 536 μηδ' ἤν τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν Eur. 963, 3.

δόχμιος: ἑξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον(?), ἄλλοθ' ὕστερον adesp. 493, 3.

δράγμα: τὸν ξένον δὲ δράγματι αὐτῷ κυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει Sosith. 2, 19 p. 822.

δράκαυλος Soph. 585.

δράκων: ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων Aesch. 123. οὐ γὰρ δράκων ἀνῆκεν Aesch. 252. τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ Soph. 154, 2. οἴμοι, δράκων μου γίγνεται † τὸ ἥμισυ Eur. 930. πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται Eur. 943. δράκοντος αἱματωπὸν ὄμμα Eur. 870. δράκοντε θαιφὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότε Soph. 539. στεφανωσαμένη δρυὶ καὶ πλεκτοῖς ὠμῶν σπείραισι *δρακόντων Soph. 492, 6. — δράκοντα Soph. 638.

δραμεῖν v. τρέχω.

δράμημα: τρομὸν *δράμημα γη-

ραιοῦ ποδός Eur. 876. οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος ἔκπωμα δακτυλωτόν Ion. 1 p. 732.

δραπέτης: ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60.

δραπέτις: εὐναῖος εἴη δραπέτιν στέγην ἔχων Soph. 176.

δραστέος: οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376, 2.

δραστήριος: καὶ στολὴν ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος Eur. 688, 4. τρέφει μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 4.

δραχμή: δραχμῇ παχείᾳ Ach. 55 p. 758.

δρέπανον: ῥιζῶν - τομάς, ἃς ἥδε - χαλκέοις ἤμα δρεπάνοις Soph. 491, 7.

Δρίλων (?) — Soph. 1024.

δρομαῖος: χωρεῖ δρομαίαν (?), θῆρ' ἑλεῖν πρόθυμος ὢν Eur. 495, 4.

δρόμος: ἦν μοι παλαίστρα καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας Aristiae 5 p. 727. εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος adesp. 559. δρόμου πόρον (?) Aesch. 69, 4. οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος Soph. 772. ἵει δ' ἐφ' ἑπτὰ πλειάδων ἔχων δρόμον Eur. 779, 4.

δροπά Soph. 440.

δροσερός: Σιδώνιον ἄστυ λιποῦσαι καὶ δροσερὰν Ἄραδον Phryn. 9, 2 p. 722.

δροσίζω: τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι Eur. 856, 4.

δρυμός: ἄλλον εἰς τόπον δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ Aesch. 304, 10.

δρυοπαγής: δρυοπαγῆ στόλον Soph. 639.

δρῦς: μίασμα δρυός Eur. 368. ἐξανθρακώσας πυθμέν' εὔκηλον δρυός Ion. 28 p. 737. δρυός μ' ἱδρὼς καὶ † θαμνομήκης ῥάβδος - βόσκει Ion. 40 p. 740. στεφανωσαμένη δρυί (δρυσὶ l.) Soph. 492, 5. εἷλκε.. ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν μεταλλάσσων ἀεί Eur. 221, 3. ἰξοφόρους δρύας Soph. 370.

δρῶ: ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον ὢν ποιεῖ φθόνος Carc. 8, 2 p. 800. τί δρᾶτ'; ἀποκτείνοντες ο⟨ὓς ἥκιστα χρῆν⟩ φωρᾶσθε Eur. 495, 16. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί Eur. 292, 7. οἳ δὲ δρῶσι μέν, χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον.. Eur. 360, 2. 3. Παλλάς, τί *δρῶμεν; οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα Eur. 1109, 2. πρὸς θεῶν δρᾶτ⟨ε μηδαμῶς τάδε⟩ Eur. 495, 17. οὐ μέμφομαί σε· δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις Soph. 771. καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος † θεοῖς ἔσῃ, μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν ἀφαιρεθήσῃ χάριτας Eur. 136, 5. 6. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα (al. δρᾶ χοὔτω) δαίμονας κάλει Eur. 432. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν - καὶ ταῦτα δρῶν κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί Eur. 853, 3. ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες Eur. 1090. ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων adesp. 430. τὰ δ' ἔργα τοῦ πὰν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖ adesp. 4, 2. τὸν δρῶντα (al. δράσαντι) γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Soph. 209. καὶ

ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Eur. 286, 8. μήτι παυσώμεσθα δρῶντες εὖ βροτούς adesp. 410, 2. οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη Soph. 374. οὕτω δὲ τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται Soph. 153, 9. ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Soph. 676. παῖς δ' οὖν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται Soph. 1019, 6. ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες Eur. 291. τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν Eur. 532. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει Eur. 572, 5. φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις Eur. 610. ὡς ἣν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν Eur. 1027, 3. *δρᾶν τι δῆ δοκῶν σοφὸν μάταιός ἐστι Eur. 1063, 10. νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς Eur. 1091. ἐχθροὺς κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος Eur. 1092. ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά Chaer. 29 p. 789. εἶεν· τί δράσεις, θυμέ Neophr. 2 p. 730. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν δράσουσα adesp. 52, 2. εἰ δεῖν' ἔδρασας (al. δεινὰ δέδρακας), δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Soph. 877. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564, 3. αἰαῖ, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους Eur. 139. οἴμοι, τί δράσω; δυσὶ κακοῖς μερίζομαι adesp. 279. μή τι μαργαίνων δόρει ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακὸν Aesch. 99, 21. οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80, 3. φόβος πρόσεστι μὴ δράσωσί τι Eur. 605, 4. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον Eur. 602. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδέν Eur. 399, 3. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Aesch. 456. ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής, *δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός Eur. 389, 2. πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ ⟨καὶ⟩ πίστις κακά adesp. 113. εἶτα δὴ θυμούμεθα παθόντες οὐδὲν μεῖζον ἢ δεδρακότες Eur. 711, 2. εἴπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν adesp. 80. ⟨τὸ⟩ δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Crit. 1, 21 p. 771.

δρώπτειν Aesch. 278.

† δυεῖν: βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν Soph. 553.

δύναμαι: τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα - ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου. πάντα δύναται γὰρ Aesch. 464, 12. ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται, θεοπρόπε adesp. 106. οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Eur. 230, 2. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναίμην χωρίς Eur. 621, 2. οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι Eur. 899, 3. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Eur. 461. οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν adesp. 331. χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 8. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι Soph. 481. ὥσπερ σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 4. τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ λόγος δύναι-

το Eur. 597, 3. ἀλίας στραβήλου τῆσδε - εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν <ὃς διείρειεν λίνον> Soph. 301, 2. οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἂν δύναιντο Eur. 282, 4. ὃ μὴ γένοιτο - οὐδ' ἔσται ποτέ, οὐκ οὖν θελούσης οὐδὲ δυναμένης (?) ἐμοῦ Eur. 953, 29. χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Eur. 1048, 3. <τὸ> δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Crit. 1, 21 p. 771. μακαριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carc. 4, 3 p. 799. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553, 2.

δύναμις: οὔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Eur. 446, 4. ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει Eur. 642, 3. οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει Crat. 2 p. 810. πολέμοις δ' Ἄρεως κρείσσον' ἔχων δύναμιν adesp. 129, 5.

δυνάστης: δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας Ἄργους δυνάστης Mosch. 9, 2 p. 816. ποῦ δὲ Λυδίας μέγας δυνάστης Κροῖσος adesp. 372, 2. χαῖρ', ὦ δυνάστα τῆσδε γῆς Τιρυνθίας adesp. 292. τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος Eur. 94.

δυνατός: ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής, δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός Eur. 389, 2.

δύνω: <οἳ δ' εἰς φάρ>αγγ' *ἔδυνον Eur. 495, 36.

δύο: ἐδοξάτην μοι τὼ *δύ' ἠπείρω μολεῖν Soph. 1018. πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν ἤ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὼ τοῖς χρωμένοις Eur. 257, 2. ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταὐτὸν δύο, φύουσιν ἡμῖν πάντα Eur. 898, 11. τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, ταύτας διείργει δ' - ἄλλη μία Eur. 382, 5. γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο, αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Eur. 382, 11. στρατηλάται τᾶν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581, 2. ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο Agath. 4, 2 p. 764. ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐζυγωμένοι δύο] Agath. 4, 5 p. 764. ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ Astyd. 3, 4 p. 778. πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο, αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν Theod. 6, 6 p. 803. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες Eur. 362, 9. <δ>υοῖν δ' ἀδελφοῖν σοῖν τὸν αὖ νεώτερον - <παῖσ>ας Eur. 495, 28. δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου, ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος Eur. 654. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν (al. δυεῖν) μόνον (al. μόνοιν vel μόνων), Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου Eur. 892. δυσὶ κακοῖς μερίζομαι adesp. 279. κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρὼ δύο, φιάλας δὲ πεντήκοντα Astyd. 3 p. 778. καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' *ὁμοσπόρω σώσει Eur. 360, 36. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα Eur. 888. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ παιδός τε χαὐτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο Aesch. 304, 5. ὥσπερ σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 3.

δύρομαι: καὶ πρός τί ταῦτα δύρομαι (ὀδύρομαι l.) Neophr. 2, 5 p. 731.

δυσάλγητος: ἢ δειλός ἐστιν ἢ δυσάλγητος φρένας Soph. 866, 2.

δυσαμερία: βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Soph. 532, 4. Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα Aesch. 236.

δύσαυλος Soph. 92.

δυσγενής: ὁ δ' οὐ δίκαιος κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Eur. 336, 4. ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός Eur. 617, 3. ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα Eur. 661, 3. μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές Eur. 52, 7. οἳ δὲ δρῶσι μέν, χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον Eur. 360, 3.

δύσγνωστος: ἢ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός Eur. 947.

δυσδαίμων: κομίζετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Eur. 310.

δυσειδής: καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 9.

(δυσείμων cf. πλανήτης.)

δυσείσβολος: κοίλη γὰρ ὄρεσι περίδρομος τραχεῖά τε δυσείσβολός τε πολεμίοις Eur. 1083, 3.

δυσέκδυτος: ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον (δυσέκλυτον ll.) Aesch. 375.

δυσέκφευκτος: εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν Theod. 10, 4 p. 805.

δυσέμβολος: καὶ γῆν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις πυρὸς γέμουσαν ῥεύμασιν δυσεμβόλοις πᾶσαν στενάξαι Carc. 5, 7 p. 799.

δυσήλιος: δυσήλιον θέρος adesp. 340. ὀρειγενῆ σπήλαια καὶ δυσηλίους (?) φάραγγας ἐνναίοντες Mosch. 6, 5 p. 813.

δυσημερία v. δυσαμερία.

δυσθυμία: ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Eur. 822, 3. τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι Soph. 602.

δύσις: ἐφηῦρε - ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Soph. 399, 11.

δύσκαπνος: τοῦ τε δυσκαπνωτάτου φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφιτύτους φλέβας Chaer. 39 p. 791.

δύσκλεια: φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον Soph. 186.

δυσκλεῶς: κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς γε κατθανών adesp. 537, 2.

δυσκρίτως: αἰδοῦς δὲ καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι Eur. 365.

δυσμάραντος: δυσμάραντον κακόν adesp. 339.

δύσμαχος: ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες πολὺ δυσμαχώτερον Eur. 429, 3. Ἔρωτα πάντων δυσμαχώτατον θεόν Eur. 430, 3. ἄλλως δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή Eur. 544.

δυσμεναίνω: χρὴ δὲ λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν τῷ φθόνῳ νικώμενον adesp. 535, 2.

δυσμενής: δημιουργὸς ὢν κακῶν μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής Eur. 1059, 8. πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσμενεῖς (δυσσεβεῖς ll.) ἐμοί Soph. 880, 2. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώ-

πων κακῶς, οὐδ' εἰ φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος adesp. 534, 2.

δυσμή: ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου (?) πατρός Ἡφαιστοτυκὲς δέπας Aesch. 69.

δύσμορφος: γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός Eur. 842, 2. δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε Eur. 790.

δυσξύμβλητος: κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Eur. 1132, 10.

δυσοσμία: καὶ τάχ' ἂν κεραυνία πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι Soph. 495, 2.

δυσπάλαιστος: ὡς δυσπάλαιστον (δυσπέλαστον ll.) ἀμαθία κακόν Soph. 838.

δυσπινής: δυσπινῆ πεπλώματα adesp. 42.

δύσποτμος: παντὸς δὲ θανάτου δυσποτμώτερον μόρον adesp. 325, 2.

δυσπραξία: ὅθεν λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες σωτηρίαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας adesp. 481, 4. δυσπραξίᾳ ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ adesp. 364, 3. ἢν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου, εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν adesp. 547, 10.

δυσσεβής: τῆς πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβοῦς (δυσσεβές ll.) Mosch. 6, 33 p. 814. πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον Soph. 858. (cf. δυσμενής.) δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς - πράσσειν καλῶς Soph. 103. πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς, αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων Eur. 286, 11. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι Eur. 832.

δυσσεβῶ: ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο adesp. 486, 4. ἀλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν Soph. 82, 2.

δυσσεβῶς: δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Eur. 825, 2.

δυστάλας: ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν Ὠκεανοῦ κόρα Eur. 781, 70.

δύστηνος: γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς, δύστηνος ἆρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται Eur. 36, 2. γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ Eur. 328, 2. δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035. πενία δὲ δύστηνον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 3. σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα Aesch. 210. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Eur. 419, 4. ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει adesp. 418, 2. εἶθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν Eur. 987. ὦ - μοῖρ', ὦ λιταῖς ἄτεγκτε δυστήνων βροτῶν Mosch. 2, 2 p. 812.

δύστοχος: τὴν ἄμορφον λύγκα, δύστοχον δάκος Eur. 863, 2.

δυστυχής: καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς κοὐκ εὐτυχές Eur. 635, 3. οὐδεὶς οἶδεν - οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843, 2. τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων οὐκ ἄχθεται adesp. 366, 2. <οὐδ' ἡδόμεσθ' ἀγῶνι δυστυ>χεῖ δόμοις Eur. 495, 45. καλεῖ τὸν οὐ

κλύοντα δυστυχῆ γόνον Eur. 781, 78. ὤφειλε δῆθεν - μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι Eur. 900, 2. (cf. συγγενής.) ἄνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες adesp. 112, 2. τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 4. τῶν πολλῶν βροτῶν δεῖ τοὺς. μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Eur. 208, 3. (cf. δυσχερής.) ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι βροτοί Sosiph. 3 p. 820. φεῦ, ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν Eur. 401. ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν Carc. 10 p. 800.

δυστυχῶ: ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ Eur. 47. τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος· οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ Eur. 196, 2. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ (εὐτυχεῖ ll.) δ' ὁ μὴ λαβών Eur. 1057, 2. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις οὔτ' εὐτυχοῦσι Eur. 1056. αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Eur. 97, 2. ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν, τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων Eur. 285, 15. 17. ἅλις ἐγὼ δυστυχῶν adesp. 76. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ Eur. 798, 2. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν Eur. 563. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος, ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν Eur. 443, 3. οὐ θαῦμ' ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Eur. 651. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν Aesch. Alex. 1 p. 824. ὦ δυστυχεῖν φὺς καὶ κακῶς πεπραγέναι adesp. 112. Ἅιδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν Lycophr. 5, 2 p. 818.

δυσφημία: ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας Soph. 663, 2.

δυσφύλακτος: οὐκ ἔστιν - οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320, 2.

δυσχάριστος: ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων Aesch. 135, 2.

δυσχείμερος: μή σ' ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω Aesch. 195, 4. ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον (δυσχειμέρων Ἀρκάδων ll.) ⟨Πὰν⟩ ἐμβατεύεις Eur. 696, 2. οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν Eur. 1083, 7.

δυσχερής: μηδ' ἤν τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν Eur. 963, 3. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις γενέσθαι δεσπότας τε δυσχερεῖς (δυστυχεῖς ll.) λαβεῖν adesp. 376, 2.

δύσχιμος: δέσποινα νύμφη, δυσχίμων ὁρῶν ἄναξ Aesch. 342.

δυσώνυμος: πλοῦτος - δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν Soph. 85, 9. τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403, 2. ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Eur. 575.

δύω: ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς Aesch. 261. στενὴν δ' ἔδυμεν

ψαλίδα Soph. 338. δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς Carc. 5, 3 p. 799. ἤδη γάρ με φοινία μέγαν δέδυκε λύσσα θυμόν Neophr. 2, 12 p. 731.

δώδεκα: σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν Aesch. 158. ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ Astyd. 3, 3 p. 778.

δωδεκαμήχανος: ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον Eur. 755.

Δωδώνη: νῦν δ' οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ.. τις ἂν πείσειεν Soph. 422. Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁ νάιος βροτῶν Soph. 417. καὶ τὸν ἐν Δωδῶνι παῦσον δαίμον' εὐλογούμενον Soph. 423. cf. Eur. 368. 1021. Philisc. 2 p. 819.

Δωδωνίς: τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερέας Δωδωνίδας Soph. 418.

δῶμα: ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη Aesch. 58. (cf. χῶμα.) δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Eur. 825, 2. (cf. λῆμα.) ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ Aesch. 156, 2. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου Eur. 773, 5. αἵδ' ἔξω δόμων δμῳαὶ περῶσιν, αἳ πατρὸς κατὰ σταθμοὺς σαίρουσι δῶμα Eur. 773, 12. τί χρέος ἔβα δῶμα Eur. 1011. ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων Eur. 402, 4. λῦε πηκτὰ δωμάτων Eur. 1003. δωμάτων ἄπο cf. adesp. 86. οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον οὐδὲ δώμασιν κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα Eur. 48, 3. ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν - οἵας σὺ χοὶ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Eur. 324, 4. τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν *δώμασιν δοῦλοι τὸν ἄνδρα Eur. 502, 3. παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 3. Μήδεια πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς Eur. 601. τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω Eur. 1132, 52. διεμπολώμεθα αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους, αἳ δ' εἰς † ἀληθῆ δώμαθ', αἳ δ' ἐπίρροθα Soph. 524, 10. γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιστόν ἐστι, δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς Eur. 822, 2. στέψατε δώματα adesp. 87.

δώρημα: γεννᾷ τὸ θεῖον εὐτυχῆ δωρήματα (?) adesp. 475.

Δωρίς: *Δωρὶς τέθνηκεν ἡ Διονυσίου γυνή Dionys. 9 p. 796.

δῶρον: θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο Soph. 879. ποδαπὸν τὸ δῶρον (?) ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις Soph. 415. οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος ἔκπωμα δακτυλωτόν Ion. 1 p. 732. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια Aesch. 184. δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν adesp. 434. τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον adesp. 547. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 161.

δωροῦμαι: οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης Eur. 969. cf. Soph. 687.

Δωτιάς: βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος Soph. 452.

Δωτιεύς: καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν Ἔλατος ἐν δισκήματι Soph. 349. ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κόρωνος Soph. 354.

E.

ἔα: ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον ἀφρῷ θαλάσσης Eur. 125. ἔα ἔα· ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς - ἁλιαίετον Eur. 636.

ἐάν: πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ ἐπιτάξ τὰ φάρμακα διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ Eur. 292, 3. οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμ', *ἐάν τις ἐγξέσῃ θάμνοις ἐλείοις Eur. 298. ἢν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν, ἑτέρῳ μὲ δώσεις ἀνδρί; κᾆτ' ἐὰν πάλιν ἐκεῖνος, ἑτέρῳ Eur. 953, 31. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινά - τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Eur. 1040. ἐὰν δὲ *κἂν σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν, τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς Crit. 1, 22 p. 771. *ἐάν τι δέλτος ἐν πτυχαῖς πόντου πάθῃ adesp. 348. cf. ἤν. — κἄν v. καί C) h).

ἔαρ: παίζετ', ὦ νέαι φρένες· ὡς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου Pomp. 1, 5 p. 831. ἀνθηροῦ τέκνα ἔαρος πέριξ στρώσαντες Chaer. 9, 2 p. 784. εὐανθῆ ῥόδα εἶχον, τιθήνημ' ἔαρος ἐκπρεπέστατον Chaer. 13, 2 p. 786. ἔαρος ἡ νύμφη τέκνον τι μετὰ θέρους (?) Chaer. 41 p. 791. cf. ἦρ.

ἑαυτοῦ: εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή, περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 12. χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει ὅμοιον ἑαυτῷ (al. σαυτῷ) σάρκινον καθεστάναι Aesch. 464, 2. χρόνος - τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν Eur. 594, 3. χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Eur. 1132, 35. ἀρετὴ - οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει, αὐτὴ δ' ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει adesp. 116, 3. σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν Eur. 921, 2. cf. αὑτοῦ.

ἐγγελῶ: κεῖ τις ἐγγελᾷ λόγῳ Eur. 991.

ἐγγενής: σὺ δ' ἐγγενὴς (εὐγενὴς ll.) ὢν τήνδε δουλώσας ἔχεις adesp. 536.

ἐγγύθεν: οὐ γὰρ ἐγγύθεν Aesch. 358. πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός Soph. 774, 3. θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ - καίει τὰ πόρρω, *τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει Eur. 772, 2. πόρρω γὰρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει adesp. 496, 2.

ἐγγύς: οἱ θεῶν ἀγχίσποροι οἱ Ζηνὸς ἐγγύς Aesch. 162, 2. μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ μηδ' ἐγγὺς εἴη Aesch. 303, 2. ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστί Soph. 141, 4. τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων Soph. 421, 2. τήν τοι Δίκην λέγουσι - ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας Eur. 151, 2. δοκεῖς - τὴν Δίκην που μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν· ἡ δ' ἐγγύς ἐστιν Eur. 255, 3. ἀλλ' ἡ Δίκη ἐνταῦθά πού 'στιν ἐγγύς Eur. 506, 8. ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47. ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὢν πρόσω adesp. 485, 2.

ἐγγυῶ: οὐκ ἐγγυῶμαι, ζημίαν φιλεγγύων σκοπῶν Eur. 923.

ἐγείρω: ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους Aesch. 43, 2. κερκίδος ὑμ-

νοις, ἢ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει Soph. 804. εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ χρόνον πολὺν νῦν ὄμμ' ἐγείρει Eur. 398, 2. εἶα δή, [φίλον] ξύλον, ἔγειρέ μοι σεαυτό Eur. 693, 2.

ἐγκαθίημι: ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα Aesch. 86, 2.

ἔγκαρπος: ἔγκαρπα Phryn. 4 p. 720.

ἐγκατάκλειστος: φυγῇ δὲ λάθρᾳ τῆσδε γῆς ὁρμωμένην μαθὼν πατήρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει Eur. 1132, 39.

ἐγκατασκήπτω: ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος adesp. 466, 2.

ἐγκατοικῶ: ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Eur. 188, 6.

ἔγκειμαι: οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου Eur. 816, 9.

ἐγκέφαλος: κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ, ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον Eur. 384, 2. οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον (?) ἔσθων λίποι Philocl. 5 p. 760.

ἐγκίρνημι: ἐν δ' ἐκίρνατο οἶνος adesp. 418, 3.

ἐγκλίνω: ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Eur. 431, 5.

ἐγκοτῶ: ἐνεκότουν Soph. 940.

ἐγκουράς: ἐγκουράδι Aesch. 142.

ἐγκρίνω: τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν Eur. 285, 3.

ἐγκρύπτω: ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679.

ἐγκύμων: ὡς ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσ' ἄλεκτρος ἀνδρὸς Eur. 1132, 57. χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Eur. 1132, 35.

ἐγξέω: ἐάν τις ἐγξέσῃ (ἐγξύσῃ ll.) θάμνοις ἐλείοις Eur. 298.

ἔγρομαι: † ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν ξανθᾶν πώλων συζυγίαι Eur. 773, 29.

ἐγχέω: μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν κρατῆρα Soph. 138.

ἔγχος: ὀπισθοβριθὲς ἔγχος Aesch. 338. τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται Soph. 713. ἔγχος ἱέμενος (?) Soph. 714. σαυροβριθὲς (?) ἔγχος adesp. 264. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος Soph. 492, 2.

ἐγχρίμπτω: ⟨λίθοισι⟩ γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμφθεὶς πόδα Choer. 2 p. 719.

ἐγχώριος: τὸν ἐγχώριον adesp. 185.

ἔγχωρος: νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις (ἐγχωρίοις ll.) καλόν Soph. 851.

ἐγώ: ἐγᾦδα Soph. 141, 3. ἐγὼ ἔτεκον Eur. 266, 3. ἐγὼ ἐτετάγμην Eur. 562, 3. ἢ ἐμέ Eur. 953, 3. φίλη ἐγώ Soph. 409. κἀγώ Aesch. 350, 5. Eur. 285, 20. 812, 4. κἄγωγε Aesch. 14. κἀμοί Aesch. 316. Soph. 513, 6. κἀμέ Eur. 551, 2. 898, 4. χἠμᾶς Eur. 1063. ἁγώ Eur. 707. — τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος Aesch. 44, 7. ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον Aesch. 187. ἐγὼ δὲ χοῖρον - τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω Aesch. 309. κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι Aesch. 350, 5. ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην Soph. 37. ἐγᾦδ' ὃ φεύγεις Soph. 141, 3. τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι Soph. 168, 2. ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω Soph. 189.

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον ὡς ἐγὼ σαφῶς (?) Soph. 356. ἡ γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου Soph. 409. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ Soph. 633. ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα Soph. 661. μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός Soph. 693. ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον Soph. 711. ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδὲν Soph. 731. ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω Soph. 742. ἐγὼ κατ' αὐτόν, ὡς ὁρᾷς, ἐξέρχομαι Soph. 812. ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς Soph. 1021. αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Eur. 97, 2. ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110. ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν Eur. 141. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω Eur. 144. ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός Eur. 194, 3. ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Eur. 198, 3. ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι σοφόν Eur. 202. ἀλλ' *ἐγὼ τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων Eur. 206, 5. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω Eur. 241. εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον, δεινὸν τόδ' ἡγῇ Eur. 266, 3. ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285. οἷος ἦν ποτε κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' ηὐτύχουν βίῳ Eur. 285, 20. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν Eur. 286, 5. ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων - ὄντας Eur. 327, 4. ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα Eur. 345. ἐγὼ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν κτανεῖν Eur. 360, 4. ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 42. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ Eur. 360, 52. 54. ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον Eur. 361. ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις Eur. 382. ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Eur. 437. καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὧν πέφυκ' ἐγώ Eur. 443, 3. μυρίαι τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον Eur. 454, 3. ὠνητέραν δὴ τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγήν Eur. 456. ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτάνω Eur. 466. ἐγὼ δέ πως μισῶ γελοίους Eur. 492, 2. ἐγὼ μὲν ⟨οὖν⟩ οὐκ οἶδ' ὅτῳ σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Eur. 495, 40. αἳ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω Eur. 499, 3. ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως ἀπέπτυσ' αὐτό Eur. 533, 3. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Eur. 559. τὸν βαλόντα δὲ στέφειν ἐγὼ ἐτετάγμην Eur. 562, 3. ἐγὼ μὲν εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν πίπτοντας, εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος Eur. 577. ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας Eur. 630. ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν Eur. 659, 9. ὧν εἴην ἐγώ Eur. 672, 2. καλῶς ἔχοι μοι· Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ Eur. 707. τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω Eur. 743. εἰ δὲ μή, ψευδὴς ἐγὼ Eur. 773, 4. τὸ δή ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ λισσομένα προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι Eur. 773, 52. μόνη δὲ κλῇθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι Eur. 781, 10. πότνια, σοί τάδ' ἐγὼ

νυμφεῖ' ἀείδω Eur. 781, 18. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω Eur. 781, 61. ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν Eur. 784. λέξω δ' ἐγώ Eur. 797. κἀγὼ μὲν οὕτω χὤστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς λογίζομαι τἀληθές Eur. 812, 4. ὦ πάτερ, ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε Eur. 953. ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως ἄφρων ἐγὼ οὖσα Eur. 953, 9. ὅτ' ἦν ἐγὼ παῖς, τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρα Eur. 953, 34. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομαι - μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 43. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Eur. 959. ἐγὼ δὲ - εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Eur. 964. ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι Eur. 1005. τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας Eur. 1025, 2. ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει - πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Eur. 1049. ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ - νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Eur. 1050. ἐγὼ γὰρ ἕξω λέκτρα Eur. 1058. ἐγὼ δέ, μισεῖ γάρ μ', ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων Phryn. 21 p. 725. ᾧ πεισθεὶς ἐγὼ - τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς Aristarch. 2, 2 p. 728. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος Ion. 41 p. 740. ὥρα βοηθεῖν ἐστ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι Ach. 37 p. 755. ἐγὼ μὲν οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα Theod. 15 p. 806. ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ Lycophr. 1, 2 p. 817. οὐκέτ' ⟨οὐδέν⟩ εἰμ' ἐγὼ adesp. 45, 2. ἐγώ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον adesp. 74. ἅλις ἐγὼ δυστυχῶν adesp. 76. ἐγὼ δὲ φεύξομαί ⟨γ⟩ ἐλεύθερος γεγώς adesp. 98. ἤδη ταῦτ' ἐγὼ φράσαι καλῶς adesp. 152. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως adesp. 327. ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἤσκουν adesp. 374. μισεῖς· ἐγὼ δὲ ῥᾳδίως μισήσομαι adesp. 401. ὦ θεοί, μαρτύρομαι ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς adesp. 458, 12. ἐγὼ γάρ - ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν adesp. 546. κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα Aesch. 14. κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ Soph. 20. πῶς δῆτ' *ἔγωγ' ἂν θνητὸς ἐκ θνητῆς τε φὺς Διὸς γενοίμην - σοφώτερος Soph. 481, 6. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν - τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433. ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κοὐκ ἔχω μαθεῖν Eur. 571. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι Eur. 909, 11. ὡς ἔγωγε χαὐτὸς ἄχθομαι, ὅστις adesp. 515, 2. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον Aesch. 318. ὦ ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι Soph. 410. ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι Soph. 481, 3. πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Eur. 687, 4. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Eur. 797, 3. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται Eur. 918, 3. οὐκ οὖν θελούσης οὐδὲ δυναμένης ἐμοῦ Eur. 953, 29. τίς ἆρ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος adesp. 280. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί adesp. 513. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ Aesch. 238. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός Aesch. 253. ὀσμῆς μου (?) ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου Soph. 635. τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος

κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199. ἐμπλήσθητί μου πίνων κελαινὸν αἷμα Eur. 687. ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβανε Eur. 691. ταῦτά μου δέξαι Eur. 757. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκα θοινᾶται ποδός Eur. 792. λέξω δ' ἐγώ, κἂν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Eur. 797. οἴμοι, δράκων μου γίγνεται τὸ † ἥμισυ Eur. 930. ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή - κρινοῦσι δ' οἵπερ καὶ κατηγοροῦσί μου Theod. 10, 5. 7 p. 805. τί προσλάζεσθε κἀξαρτᾶσθέ μου Pomp. 1, 3 p. 831. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί Aesch. 13. καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε Aesch. 137. ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί Aesch. 179, 2. ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην, ἔρριψεν Aesch. 180. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί Aesch. 180, 5. μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ μηδ' ἐγγὺς εἴη Aesch. 303. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῇς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ Aesch. 316. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος Soph. 328, 6. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν Soph. 663. ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς Soph. 872. πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσμενεῖς ἐμοί Soph. 880, 2. τήν τε παῖδ' ἐκδοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ Eur. 72. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ Eur. 188. ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος - δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 5. ὡς ἔν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν ὅστις Eur. 347, 3. οὐκ οὖν ἅπαντα τοὐπ' ἐμοὶ σωθήσεται Eur. 360, 41. ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ - τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 1. 2. τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Eur. 454. τίς ἦν ὁ - ἐφεὶς ἐμοί Eur. 495. ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ Eur. 505, 2. ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς Eur. 591. καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθων Eur. 918, 2. ἐμοί τ' ἀρέσκει πάνθ' ἃ κἀκείνῳ, πάτερ Eur. 953, 18. ἀλλ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν χρηστός, ἠπόρηκε δέ Eur. 953, 19. τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρ' ᾧ με δώσεις Eur. 953, 34. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος Eur. 1064. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος Eur. 1109, 6. τῆς ἐμῆς εὐμορφίας καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν Eur. 1109, 9. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη adesp. 130, 2. ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ Eur. 336, 2. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα ⟨ἃ⟩ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Eur. 360, 25. *ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ adesp. 111. Καπανεύς μοι καταλείπεται - ἀκέραυνος Aesch. 17. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια Aesch. 184. ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον Aesch. 201. εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἶσον ἐν οὐρανῷ Aesch. 216. ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν Soph. 205, 2. καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν Soph. 349. ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς Soph. 367. Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἑπταστόμους Soph. 705. μή μοι χρυ-

φαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος Soph. 849. εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν Soph. 855, 14. ἐδοξάτην μοι τὼ δύ' ἠπείρω μολεῖν Soph. 1018. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο Eur. 16, 2. τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε Eur. 22. γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου Eur. 34. φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι Eur. 117. εἴσῃ μοι χάριν Eur. 129. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ Eur. 131. ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν Eur. 306. πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Eur. 316, 4. ἓν δέ μοι τεκμήριον Eur. 322, 3. φίλος γὰρ ἦν μοι Eur. 331. μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ γενέσθαι Eur. 341. καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων, φράσον σελήνας τάσδε Eur. 350. τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι Eur. 360, 40. ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ' ὡς θίγῃ πατήρ Eur. 362, 32. εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται Eur. 363. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Eur. 369. καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eur. 371, 2. ζῆλός μοι σέθεν ὡς χρονίζεις Eur. 453, 3. ἴθι μοι, πότνα, πόλιν Eur. 453, 9. φράζε μοι σαφέστερον Eur. 602. ἄξιος δ' ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας Eur. 647, 2. εἶα δή, [φίλον] ξύλον, ἔγειρέ μοι σεαυτό Eur. 693, 2. μή μοι φθονήσητε Eur. 703. καλῶς ἔχοι μοι· Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρονῶ Eur. 707. μνησθεὶς ὅ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' ηὐνάσθη θεός Eur. 773. πόσις μοι πλησίον γαμηλίους μολπὰς ἀυτεῖ παρθένοις ἡγούμενος Eur. 781, 4. ἰώ μοί μοι, κακὰ φανήσεται Eur. 781, 65. ἰώ μοί μοι Eur. 781, 75. φίλος δέ μοι ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Eur. 786. μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης τοῖς θεοῖς Eur. 852, 4. ἀλλ' ἥδε μ' ἐξέσωσεν, ἥδε μοι τροφός Eur. 866. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης Eur. 893. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος - δοίη θεός Eur. 899. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντίς Eur. 901. κοὐδὲν ἔσται μοι πικρόν Eur. 909, 12. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ Eur. 911. σὺ δέ μοι θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι Eur. 912, 3. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχή Eur. 924. μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι Eur. 964, 6. εἴης μοι, μέτριος δέ πως εἴης Eur. 967. θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον Eur. 1129. ἦν μοι παλαίστρα καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας Aristiae 5 p. 727. ὅσσαν, ἣν ἔχρησέ μοι Φοίβου πρόμαντις Neophr. 1, 2 p. 730. ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλῇσον ὑπόπτερος Ion. 14 p. 734. κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα Ach. 7 p. 748. σὺ δ' ὑγίαινέ μοι Ach. 44 p. 757. κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς Crit. 1, 5 p. 771. τηνικαῦτά μοι δοκεῖ.. πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνὴρ γνῶναι θεοὺς θνητοῖς ἐξευρεῖν Crit. 1, 11 p. 771. ⟨οὐ⟩ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει Astyd. 1 p. 778. δέξαι χυνῆν μοι Astyd. 2 p. 778. γένοιτό μοι τὰς χάριτας ἀποδοῦναι πατρί Chaer. 33 p. 790. οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη Crat. 1 p. 809. ὠνεί-

διοάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα Crat. 3 p. 810. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων adesp. 57. μή μοι στέφανον ἀμφιθῇς κάρᾳ adesp. 108. πότνια σοφία, σύ μοι ἅνδανε adesp. 130. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος adesp. 183. γύναι, τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως λαλεῖς adesp. 283. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς adesp. 392, 2. τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους ἡμῶν τε θρέψαι adesp. 399. τίς μοι τόδε - μισητὸν κρέας πέμπων adesp. 458, 8. νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός adesp. 482. οὐδὲν μέλει μοι adesp. 513, 2. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553. παιᾶν' ἐπηυφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ Aesch. 350, 4. ἦ θάλπεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ Soph. 433, 3. Ἦλι', οἰκτίροις ἐμέ Soph. 1017. ὃς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ Eur. 70. ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ μοχθεῖν δίκαιον Eur. 240. φθόνος - ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν Eur. 551, 2. κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμνεῖν Eur. 773, 45. αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς Eur. 898, 4. καὶ γὰρ ἁρμόζει φρονεῖν σὲ μᾶλλον ἢ ἐμέ Eur. 953, 3. λοιπὸν ἔστ' ἴσως ἐμὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 4. οὐκ ἐμὲ προσήκει λαμβάνειν τούτων δίκην· ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκεν αἰσθέσθαι με δεῖ Eur. 953, 7. 8. γέγονεν ἐκεῖνος εἰς ἔμ' οἷον ἠξίουν Eur. 953, 17. τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν Theod. 2, 4 p. 801. ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σὺν ἐμέ adesp. 188. εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ adesp. 546. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον Aesch. 138. καί με προσφωνεῖ τάδε Aesch. 159, 2. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ.. χαίρειν Aesch. 228. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός Aesch. 243. ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν Aesch. 255. οὔ τοί μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσῳδίας Aesch. 299. ἦ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά Aesch. 311, 2. σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με κατταίθειν δοκεῖς Aesch. 359. τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει Soph. 154. χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Soph. 178. πιστοί με κωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας Soph. 304. καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι Soph. 328. οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ.. τις ἂν πείσειεν Soph. 422. μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός Soph. 453. ἦ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινύς Soph. 519, 3. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει Soph. 867. ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Eur. 67, 6. μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ Eur. 69. ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισιν γόου χόρον λαβεῖν Eur. 118, 3. κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν, λῦσόν με δεσμῶν Eur. 128, 1. 2. ἄγου δέ μ', ὦ ξεῖνε Eur. 132. νεότης μ' ἐπῆρε Eur. 149. νοῦ δ' οἶνος ἐξέστησέ με Eur. 265. καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Eur. 331, 1. 2. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς Eur. 342. τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή Eur. 360, 17. ὀρθῶς μ' ἐπή-

ρου Eur. 362. τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες Eur. 385. ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με Eur. 413, 3. ἢν λυθείς με διαβάλῃς Eur. 435. δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Eur. 453, 5. αἱ τύχαι δέ με - σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458. πρὶν ἄν.. ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον Eur. 470. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη Eur. 535. πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, σχολή μ' ἀπεῖργε Eur. 579, 2. πάρεσμεν, ἀλλ' οὐχ ᾐσθάνου παρόντα με Eur. 622. Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με - τίκτει Eur. 696, 4. δεῖ γάρ με δόξαι πτωχόν Eur. 698. τί ποτέ μ' ἐργάσῃ Eur. 700. τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον (?) Eur. 714. τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος χάλα Eur. 716, 2. εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με Eur. 778. ὥς μ' ἀπώλεσας καὶ τόνδε Eur. 781, 11. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ με καὶ σκότος Eur. 806, 3. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς, γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται Eur. 840, 1. 2. ἥδε μ' ἐξέσωσεν, ἥδε μοι τροφός Eur. 866. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915. τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ *με γράμματα Eur. 923, 2. οὐχ· ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἀίδης μ' ἐδέξατο Eur. 936. νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με Eur. 938. τοῦτο τί μ' ἀδικεῖ, λέγε Eur. 953, 13. σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ Eur. 953, 20. ἃ μᾶλλον ἀνδρὸς εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 23. τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος ὧν εἶχεν λαβεῖν Eur. 953, 25. ὁ νῦν ⟨δὴ⟩ λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνήρ Eur. 953, 27. ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί Eur. 953, 31. τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρ' ᾧ με δώσεις Eur. 953, 35. ὥστε μή με, πρὸς τῆς ἑστίας, ἀποστερήσῃς ἀνδρός Eur. 953, 39. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς Eur. 969, 2. οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ Eur. 1067, 4. μή μ' ἀτιμάσας γένῃ Phryn. 20 p. 725. ἐγὼ δέ, μισεῖ γάρ μ', ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων Phryn. 21 p. 725. ἤδη γάρ με φοινία μέγαν δέδυκε λύσσα θυμόν Neophr. 2, 11 p. 731. ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν Ion. 21 p. 736. δρυός μ' ἱδρὼς - βόσκει Ion. 40 p. 740. τὸ δεύτερον ⟨δὲ⟩ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ Ach. 17, 2 p. 750. ῥιπτοῦντες ἐκβάλλοντες ἀγνύντες, τί μ' οὐ λέγοντες Ach. 26 p. 752. ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι Ach. 33 p. 754. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν Agath. 13 p. 766. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε Crat. 4 p. 810. οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ adesp. 8. ὦ δαῖμον ὅς μ' εἴληχας adesp. 17. χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος ἥ μ' ἐδέξατο adesp. 62, 3. πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί adesp. 91. καί με συμφορᾶς ἀεὶ βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει adesp. 110, 3. κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με adesp. 122. ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου adesp. 151. ἡ δὲ προυκαλεῖτό με βαυβᾶν μεθ' αὑτῆς adesp. 165. τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν adesp. 174. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν adesp. 181. μὴ λίαν μ' ἡγοῦ σοφόν adesp. 288. λόγῳ μ' ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ adesp. 317. ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε adesp. 394. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας adesp. 405. ἄκραντα

γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός adesp. 414. γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι adesp. 458, 9. κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες ἐκπλήσσουσί με adesp. 465, 2. οἰνός μ' ἔπεισε adesp. 570. δεῖ συνθάνεσθαι γάρ σε *νῷν χήμᾶς σέθεν Eur. 1063. τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος Eur. 277. ἡμεῖς δ' ἐν ἄντροις Soph. 580. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Eur. 321, 4. κἀντεῦθεν ἡμεῖς οἱ λελειμμένοι φίλων <κοῦφον> πόδ' ἄλλος ἄλλοσ' εἴχομεν φυγῇ Eur. 495, 32. ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 4. ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ ἐξομματοῦμεν Eur. 541. Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει, τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Eur. 723, 2. νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται.. θαλλούς τε θεῶν γέρας.. τίθεμεν Ach. 2 p. 746. τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἡμεῖς ὀνόμασιν γιγνώσκομεν adesp. 115, 4. ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα Aesch. 266, 4. βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Soph. 532, 5. οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται Soph. 712. δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός Eur. 222, 2. ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων Eur. 231. τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276, 2. πέτροι τ' ἐχώρουν χερμάδες θ' ἡ<μῶν πάρα> Eur. 495, 12. ὡς δ' ἦε<ι μάχη> σιγή τ' ἀφ' ἡμῶν Eur. 495, 14. ἡμῶν δ' ἐχώρει κωφὰ πρὸς γαῖαν βέλη Eur. 495, 27. ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ Eur. 712. ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Eur. 799. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός Eur. 1018. ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει Eur. 1063, 12. στυγνὸν ἢ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν Mosch. 2, 4 p. 812. ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω βουλεύεται adesp. 320. τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους ἡμῶν τε θρέψαι adesp. 399, 2. νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη adesp. 505, 2. πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει Eur. 86, 2. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον - δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273. ἔσθ' † ἡμῖν ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας Eur. 403, 5. πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Eur. 554, 2. ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου Eur. 659. φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα Eur. 898, 12. σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται Eur. 965, 2. δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 3 p. 809. ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα adesp. 380, 2. ἔστιν οὐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν - δαιμόνιον adesp. 492, 2. ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα τοὺς πάντας Soph. 532, 2. ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην Eur. 87, 3. οὐ μὴν σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω Eur. 109. οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς Eur. 448. ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους τὸν φύντα θρηνεῖν Eur. 449. οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς <ὅστις> ἐξαιρήσεται Eur. 660. ὅταν - πατὴρ - λόγους γάμων πέρι λέξῃ πρὸς ἡμᾶς Eur. 773, 17. ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν Eur. 892, 3. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Eur. 972,

2. δεῖ πυνθάνεσθαι γάρ σε νῷν *χήμᾶς σέθεν Eur. 1063. Παλλάς, τί δρῶμεν; οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Eur. 1109, 2. ἔδει γὰρ ἡμᾶς τοῖς θεοῖς θύειν, ὅταν γυναῖκα κατορύττῃ τις Eur. 1112.

ἐδανός: ἐδανοῖς Aesch. 423.

ἐδεστός: τὴν τ' ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Eur. 472, 19. τρυφῇ δέ τοι ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Eur. 892, 5.

ἕδος: Ἀδραστείας ἕδος Aesch. 158, 2. ἕδος δαιμόνιον Eur. 448. Τιρύνθιον πλίνθευμα, κυκλώπων ἕδος adesp. 269. Ἑστίας θ' ἕδος Eur. 781, 35.

ἕδρα: ἕδρᾳ Ζεὺς ἐν ἐσχάτῃ θεῶν Soph. 821. τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος *θακοῦσιν ἀγχίστην ἕδραν Soph. 85, 3. θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν φθειρομένων Eur. 868, 3. θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας adesp. 65.

ἕδρανον: γῆ δ' ἑδράνων ἔρημος Soph. 1027, 7.

ἕδρασμα: ξεστὸν ὄχθον Δαναΐδῶν ἑδρασμάτων Eur. 305.

ἑδώλιον: τὰ Τροίας εἰσορῶν ἑδώλια Soph. 141.

ἕζομαι: ὦ μοῖραι Διός αἵ τε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἑζόμεναι Eur. 620, 2 (v. add. p. XX).

ἐθέλω: μὴ οὖν ἔθελε λυπεῖν σαυτόν Eur. 174. ἐσθίειν ἐθέλων τὸν δέλφακα Soph. 610.

ἐθίζω: δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς (?) ἐν ταὐτῷ μένειν Eur. 201, 3. νῦν δ' οὐκ ἐθισθεὶς τοῦτ' ἐπίσταμαι μὲν οὔ adesp. 546, 9. ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανον Eur. 282, 8.

ἔθνος: Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος Soph. 581.

ἔθος: ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανον Eur. 282, 8.

εἰ: A) καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν *εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει Aesch. 266. εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Soph. 38. ὁ δ' εἰ (?) νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει Soph. 84. γραμμάτων πτυχὰς ἔχων νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς ξυνώμοσεν Soph. 144, 2. κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικός, εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς Soph. 187, 3. θεοὶ γὰρ οὔπετ', εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν, ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν ξυναινέσονται Soph. 339. τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον Soph. 534, 2. οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονεῖ Soph. 752. σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν εἰ κατέφθιτο στένεις Soph. 761. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος Soph. 854. εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν, Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων Soph. 855, 14. εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπῃ πατρός Eur. 83. εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω, κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος Eur. 199, 2. εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς γυναικός Eur. 212. τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν, εἰ φέρει τινὰ βλάβην Eur. 253, 2. φησίν τις εἶναι - θεούς; οὐκ εἰσίν, οὐκ εἴσ', εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ - χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 2. εἰ θεοί τι

δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί Eur. 292, 7. εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ, οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν Eur. 324, 5. εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ Eur. 392. ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται, πτωχοῦ κακίων Eur. 412. παραινῶ σοὶ τὸ λῷστον, εἰ φρονεῖς, γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων Eur. 440. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν, οὐδὲν ἂν σθένοι Eur. 450. εἰ δέ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών Eur. 463, 3. ἡ Δίκη ἐνταῦθά πούστιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὁρᾶν Eur. 506, 8. εἰ γὰρ εὖ λέγω Eur. 773, 77. οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 7. οὔποτε - ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη - εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Eur. 806, 4. τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Eur. 924, 2. ἐκεῖνος εἰ μὲν - ἠδίκηκέ τι, οὐκ ἐμὲ προσήκει λαμβάνειν τούτων δίκην Eur. 953, 6. εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή, περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 11. εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι - οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον Eur. 981. εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν Eur. 994. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνων μέτα Eur. 1052, 6. εἰ δέ του θεῶν τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν μέγιστος ἴστω Eur. 1059, 6. ὁ γὰρ θεός πως, εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν, κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί Eur. 1073, 3. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω Eur. 1131, 3. εἰ δ' ἄλλου λέγει ἄμεινον ἄλλος, τῷ λέγειν ὑπερφέρει Aristarch. 1, 4 p. 728. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος Ion. 41 p. 740. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός Astyd. 5 p. 779. εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε μηδὲν ἔσεσθαι, μακαρίως ἔχεις φρενῶν Dionys. 2 p. 793. θεὸς οὐχὶ ληπτός· εἰ δὲ ληπτός, οὐ θεός adesp. 168. εἰ μὲν θεοὶ σθένουσιν, οὐκ ἔστιν τύχη· εἰ δ' οὐ σθένουσιν, οὐδέν ἐστιν ἡ Τύχη adesp. 169, 1. 2. μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις, ἔξειπε adesp. 398. πολλά σε ζηλῶ βίου, μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Soph. 525, 2. μή μοι φθονήσητε - εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Eur. 703, 2. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φής, κτείνειν πόσις, χρῆν καὶ σὲ μέλλειν Eur. 451. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Soph. 877. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ, ἔχει λόγον καὶ τοῦτο Eur. 208. εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον, δεινὸν τόδ' ἡγῇ Eur. 266, 3. εἰ μή σε Λητὼ καλλίπαις ἐγείνατο adesp. 178. εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον - στέγην πυρώσω Aesch. 281, 2. εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε Soph. 420. λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι Soph. 822. εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά Eur. 5. περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Eur. 52. ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ, εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Eur. 84, 2. εἰ δ' εὐτυ-

χῶν τις - μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται, ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Eur. 198. εἰ γὰρ αἱρεθήσεται πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι Eur. 360, 39. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος - εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν Πριάμου Eur. 1109, 10. εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω Agath. 12, 1. 2 p. 766. — εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἶσον ἐν οὐρανῷ Aesch. 216. ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου Aesch. 362, 2. εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν Soph. 301. οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα - μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν Soph. 833, 2. δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21. ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν Eur. 129. χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι Eur. 163, 2. τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς, εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Eur. 176, 5. ἐκ παντὸς ἂν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός Eur. 189, 2. εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Eur. 212, 2. εἰ δέ που τύχοι πέριξ ἑλίξας εἷλκε.. ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν μεταλλάσσων ἀεί Eur. 221. πόλεις τε μικρὰς οἶδα - αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι. οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Eur. 286, 13. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, εἰ μᾶλλον θέλοι Eur. 309. δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν, εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Eur. 313, 2. δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων καὶ παῖδ' ἀνήσειν τὸν σόν, εἰ θέλοις στένειν; παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾴων γένοι' ἄν, εἰ λογίζεσθαι θέλοις Eur. 332, 2. 4. εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Eur. 460, 2. ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν Eur. 520. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί Eur. 522. εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμι - βελτίον' ἂν τέκοιμι λήμασιν τέκνα Eur. 525. οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν, σιγήσομαι Eur. 706. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος - δοίη θεός, οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι Eur. 899. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας Eur. 903. οὔτ' ἂν καταίθων οὔτε - καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας πύθοι' ἄν, οὐδ' εἰ δεινὰ πάντα προσβάλοις adesp. 114, 4. δηλώσαιμ' *ἄν, εἰ βούλοιο σύ, τἀληθές adesp. 515. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς, οὐδ' εἰ φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος adesp. 534, 2. εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός· εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι, κυανωπὸν ὥς τις Ἶρις ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 1. 2. εἰ δὲ τύχα τι τέκοι, βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψεν οἴκοις Eur. 773, 49. καίτοι ποτ' εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον, ἀδη-

μονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν Eur. 816. εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην - ἵν' εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί, μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι Eur. 964, 5. ἐζημιοῦτο δ' εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Crit. 1, 8 p. 771. — ἀλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Soph. 513. εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον, ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα· Eur. 321, 3. εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔποτ' ἂν - τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν Eur. 347. εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην - οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον ἐς μάχην δορός Eur. 360, 22. εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν Eur. 636, 4. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ - εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἂν Eur. 821. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος Eur. 847. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι, οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978. σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες, οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 64. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος, εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες Agath. 24, 2 p. 768. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ηὖζον Theod. 8, 4 p. 804. εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ, ἠπιστάμην ἂν - πονεῖν adesp. 546. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι Eur. 832. — σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν εἰ κατέφθιτο στένεις, εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει Soph. 761, 2. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν Eur. 638. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνῄσκειν ἐστί Eur. 833. ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσῃ Eur. 691, 2. τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 18.

B) a) ἀλλ' ἔστι, κεἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ, Ζεύς Eur. 991. ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα, *κεἰ τοῦτον οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μυρίοι Astyd. 8, 5 p. 780. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Eur. 1033.

b) καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός, εἴπερ πέφυκά γ'· εἰ δὲ μή, μείων βλάβη Soph. 83, 2. εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε Soph. 420. εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς γυναικός Eur. 212. εἰ δὲ μή, ψευδὴς ἐγώ Eur. 773, 4. χάριν δικαίαν καὶ φιλάνθρωπον, πάτερ, αἰτῶ σε ταύτην· εἰ δὲ μή, σὺ μὲν βίᾳ πράξεις ἃ βούλει Eur. 953, 42. — οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυΐδῳ τῷ Κοιράνου Soph. 359.

c) κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ, πλὴν εἴ τις (?) Eur 325, 2.

εἶα: εἶα δή, [φίλον] ξύλον, ἔγειρέ μοι σεαυτό Eur. 693. ἐπείγετ' *εἶα, δμωΐδες Eur. 781, 8. ἀλλ' εἶα, Λυδαὶ ψάλτριαι - τὸν ξένον κοσμήσατε Ion. 22 p. 736. — cf. εἶα.

εἶα: εἰπόν θ'· εἶα συλλάβεσθ' ἄγρα‹ς› Eur. 495, 8.

εἰάζω: εἰάζων Eur. 844.

εἶδος: τό γ' *εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ σιγῶντος Eur. 690. σύμμικτον εἶδος κἀποφώλιον τρέφος Eur. 996. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ',

οἶνος δὲ νοῦ Aesch. 393. εἶδός ἄξιον τυραννίδος Eur. 15, 2.

Εἰδώ Aesch. 212.

εἴδωλον: ἥτις - ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Soph. 598, 6. κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο Chaer. 14, 15 p. 786.

εἶεν: εἶεν· τί δράσεις, θυμέ Neophr. 2 p. 730.

εἴθε: εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγὼ Eur. 360, 53. εἴθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα Soph. 810. ὦ πότνι' αἰδώς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξῄρου φρενῶν Eur. 436. εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν Eur. 987. εἴθ' ὤφελεν τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν κακῶς ὀλέσθαι adesp. 174.

εἰθισμένως: γύναι, τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως λαλεῖς adesp. 283.

εἰκάζω: μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς Eur. 973. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρός - βέβαιον εἰκάσαι χρεών Eur. 303, 2.

εἰκαῖος: τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή Soph. 287.

εἰκῆ: σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν, τὸ δ' εἰκῆ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν Chaer. 31, 2 p. 790.

εἰκοβολῶ: ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν Eur. 913, 4.

εἰκός v. ἔοικα.

εἰκότως: (cf. ὀρθῶς.) τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Eur. 811. ἤδη ἐστίν, πάτερ, ἐμὸν σκοπεῖν τοῦτ', εἰκότως· μὴ γὰρ καλῶς κρίνασ' ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 37.

εἴκω: *εἴκει γὰρ ἤδη θυμὸς οὐδ' ἔτ' ἀντέχει adesp. 379. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ καὶ θεοῖσι μὴ μάχου Eur. 716. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι (δεῖξαι ll.) καὶ προσαρκέσαι χάριν Soph. 481, 2.

εἰκών: τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου βροντῆς φέρεται βαρυταρβής Aesch. 57, 10. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ - παρθένου τ' εἰκώ τινα Eur. 125, 2.

εἰλαπίναι Aesch. 424.

Εἰλείθυια: ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Eur. 696, 7. ὦ πότνι' Εἰλείθυια adesp. 58.

εἱλίσσω: ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς ἥλιε Theod. 10 p. 805. στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας κεῖται Ion. 38, 4 p. 739. cf. ἑλίσσω.

εἴλλω: εἰλλόμενον Aesch. 25.

εἷμα: ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν Soph. 454. πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα Eur. 472, 16.

εἱμαρμένον: εἱμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς adesp. 352.

εἰμί: ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον Aesch. 187. νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρίς Soph. 524. ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς Soph. 880. δεῖ γάρ με - εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή Eur. 698, 2. νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκὼς κακῶν Eur. 821, 5. ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι Eur. 1005. οὐκέτ' ⟨οὐδέν⟩ εἰμ' ἐγὼ adesp. 45, 2. μόνος ⟨γὰρ⟩ εἶ σὺ τῶν

ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός Aesch. 255, 2. εἴπερ εἶ γενναῖος - σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν Soph. 100, 1. 2. σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ Soph. 800. σοφὸς μὲν οὖν εἶ Eur. 48. σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος Eur. 127, 2. μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ Eur. 136, 4. μῶρος εἶ Eur. 392, 2. ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν Eur. 805. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν Eur. 813. ὦ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς <εἶ> Eur. 875. ὦ δαῖμον - ὡς πονηρὸς εἶ adesp. 17. οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ adesp. 363. ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν - ξύλον Aesch. 20. δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους τέλειός ἐστι Aesch. 44, 7. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις Aesch. 60. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός Aesch. 70. ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος Aesch. 139. οὐδ' ἔστι βωμός οὐδὲ παιωνίζεται Aesch. 161, 3. ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι Aesch. 162, 3. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη Aesch. 176. τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστιν σκοπός Aesch. 179, 4. ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιόν - ἔρριψεν Aesch. 180. πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν Aesch. 188. ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός Aesch. 199, 5. ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής Aesch. 227. Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος Aesch. 233. ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα Aesch. 266, 4. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός Aesch. 302. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῄς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ Aesch. 316. αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 8. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ Aesch. 393. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον Aesch. 400. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 2. ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον Soph. 12. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι Soph. 79. ψυχὴ γὰρ εὔνους - κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς Soph. 97, 2. νόμος γάρ ἐστι τοῖς βαρβάροις θυηπολεῖν - Κρόνῳ Soph. 122, 2. ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστί Soph. 141, 4. κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικός Soph. 187, 2. ἔστι γάρ τις ἐναλία Εὐβοιὶς αἶα Soph. 234. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε Soph. 236. ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστα Soph. 324. ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Soph. 325, 2. καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν Soph. 326. συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν Soph. 326, 3. κἄστι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα Soph. 328, 4. κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι Soph. 329. οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ Κοιράνου Soph. 359. οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη Soph. 374. τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νύξ ἐστιν Soph. 401, 2. τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος Soph. 494. βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς Soph. 518. ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων ἀκῶν Soph. 530, 5. ὡς οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας ὅτι χρὴ τετελέσθαι Soph. 531, 2. μὴ

σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα· σιγώμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων Soph. 592, 2. αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν Soph. 597. τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμήσας βροτῶν οὐκ ἔστιν οὗτος ὅντιν' εὑρήσεις ἕνα (?) Soph. 620, 2. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λῷστος ἰατρὸς νόσων Soph. 636. τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ τοιούσδ' ἴδοις ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε Soph. 666, 2. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν Soph. 738. καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747, 2. τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι Soph. 753, 4. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά Soph. 755. ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται, κείνου ἐστὶ δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ Soph. 789, 2. χῶρος γάρ αὐτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον φύει Soph. 824. ἔστιν τις Αἴα Θεσσαλῶν παγκληρία Soph. 829. πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός Soph. 843, 2. οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις Soph. 850, 2. ἥ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος. ἔστιν μὲν Ἅιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία, ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς, ἔστι δ' ἵμερος ἄκρατος, ἔστ' οἰμωγμός Soph. 855, 2. 3. 4. 5. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν Soph. 864. ἢ δειλός ἐστιν ἢ δυσάλγητος φρένας Soph. 866, 2. εἷς ἐστὶν θεός Soph. 1025. τίς ἔσθ' ὁ φύσας Eur. 1, 3. ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Eur. 11. δοξάσαι ἔστι, κόραι Eur. 18. ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς. ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος δίδωσι Eur. 21, 4. 5. τὴν δ' εὐγένειαν - μή μοι λέγε, ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ· κύκλῳ γὰρ ἕρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὁ δ' οὐκ ἔχει Eur. 22, 2. 3. τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής Eur. 26, 3. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον Eur. 48, 3. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια, παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Eur. 53. λάλος ἐστὶν οὗτος Eur. 112, 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων, οὐκ ἔσθ' *ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς Eur. 138, 3. οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν Eur. 150. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος, καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 170, 1. 2. οὗτος ἡσσόν ἐστιν ἄθλιος Eur. 175, 2. μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές Eur. 176, 2. πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ' ἔστιν Eur. 186. κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος Eur. 199, 3. πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά Eur. 204. δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός Eur. 222, 2. κρεῖσσόν τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου <γένος> Eur. 232, 2. οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Eur. 238. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν αἰσχίστης θεοῦ Eur. 248. τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἤν τις εὐσεβῇ θεόν Eur. 252, 3. τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν Eur. 253, 2. ἡ δ' ἐγγύς ἐστιν Eur. 255, 3. ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς Eur. 263. κοὐ μυσαρά σοι ταῦτ' ἐστίν Eur. 266, 3. ἢ σκαιός ἐστιν ἢ Eur. 269, 3. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282, 2. ὅστις ἔστ' ἀνὴρ γνάθου τε δοῦλος νηδύος

ϑ' ἡσσημένος Eur. 282, 4. πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν Eur. 285, 13. τῆς δ' ἀληϑείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Eur. 289, 3. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσϑενῆ Eur. 299. πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Eur. 316, 4. γυνὴ γὰρ ἐξελϑοῦσα πατρῴων δόμων οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν Eur. 318, 2. οὐκ ἔστιν - δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320. ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ Eur. 325, 2. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόϑυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαϑῷ Eur. 326, 7. αἰϑέρ', ᾧ τάδ' ἔστι δή Eur. 330, 2. εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνϑρώποις νόμος Eur. 346. οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις· ἐρᾶτε μητρός, παῖδες, ὡς οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eur. 358, 1. 2. λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Eur. 360, 13. οὐκ ἔσϑ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ (?) προγόνων παλαιὰ ϑέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Eur. 360, 44. οὐκ ἔσϑ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 52. ἐν τῷ πένεσϑαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία - ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 16. καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν αὖ κακὸν μέγα Eur. 365, 2. οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε Eur. 372. ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως Eur. 388. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνϑρώποις ϑεῶν Eur. 391. εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιϑανά Eur. 396. ἔσϑ' ἡμῖν ὡς ἦν μόχϑος ἰατροῖς μέγας Eur. 403, 5. πολλοῖς ἔστιν ἀνϑρώπων κακά Eur. 415. φίλοις τ' ἔμακτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Eur. 425, 3. ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν ἐμφύτων τε καὶ ϑεηλάτων κακῶν Eur. 444. πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν Eur. 463, 3. ἄλγιστόν ἐστι ϑῆλυ μισηϑὲν γένος Eur. 493. κοὐκέτ' ἔστ' ἐλεύϑερος Eur. 502, 4. ἀνϑρώποισιν ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένεϑ', οἷς δ' ὄγκος κακόν Eur. 504. ἡ Δίκη ἐνταῦϑά πού'στιν ἐγγύς Eur. 506, 8. νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ Eur. 510. τό τοι κράτιστον - τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526, 2. οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν Eur. 542, 2. ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων ϑ' ἁμαρτεῖν - ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων ἢ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί, σώφρον' ἢν λάβῃ Eur. 543, 5. εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσϑαι τέκνα ϑνητοῖσιν εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσϑαι βίον Eur. 571, 2. ἕν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί Eur. 572. ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ ϑνητοῖς ὀδυρμοί Eur. 573. τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει αἴσχρ' ἐστί Eur. 583, 2. οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς Eur. 596. οὐκ ἔστι τὰ ϑεῶν ἄδικα Eur. 606. οὐκ ἔστιν ἀνϑρώποισι τοιοῦτος σκότος, οὐ χῶμα γαίας κλῃστόν, ἔνϑα Eur. 617. οὐκ οὖν ἔσϑ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν Eur. 636, 8. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατϑανεῖν Eur. 638. σκαιός ἐστι κοὐ σοφός Eur. 657, 2. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Eur. 661. ἔστι τοι καλὸν κακοὺς κολάζειν Eur. 678. οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Eur. 695, 2. οὐ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Eur. 715. κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος Eur. 721. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος τόδ' ἐστί Eur. 728, 4. οὐκ ἔστι κρεῖσσον

ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί Eur. 731. ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους Eur. 775. οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 7. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα Eur. 804. χὤστις ἔστ' ἀνὴρ σοφός Eur. 812, 4. τοιοῦτός ἐστιν οἵσπερ ἥδεται ξυνών Eur. 812, 9. ἀνδρὶ γάρ τοι - οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 3. γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιστόν ἐστι Eur. 822, 2. ἡ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἐστ' ἐλευθερωτέρα Eur. 831, 2. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί Eur. 833, 2. ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Eur. 852, 2. τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν Eur. 878. εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεύς Eur. 900. οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν.. ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς Eur. 909, 6. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδείς Eur. 916, 4. τί δ' ἔστι Eur. 940. λοιπόν *ἐστ' ἴσως ἐμὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 4. εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή Eur. 953, 11. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος Eur. 953, 14. ἀλλ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν χρηστός Eur. 953, 19. ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν Eur. 953, 22. πῶς δίκαιόν ἐστιν Eur. 953, 24. ἤδη ἐστίν, πάτερ, ἐμὸν σκοπεῖν τοῦτο Eur. 953, 36. ταῦτ' ἔστιν Eur. 953, 39. τίς δ' ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὤν Eur. 958. ἀλλ' ἔστι - Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Eur. 991. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός Eur. 1018. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Eur. 1029. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις, ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι Eur. 1031, 2. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Eur. 1048. ὅ τ' ὄλβος ἔξωθέν τίς ἐστι πραγμάτων (?) Eur. 1052, 4. ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρως Eur. 1054, 2. δίκαιόν ἐστιν Eur. 1058, 2. εἰ δέ του θεῶν τόδ' ἐστὶ πλάσμα Eur. 1059, 7. δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν μάταιός ἐστι Eur. 1063, 11. ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς - οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν Eur. 1070, 3. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν Eur. 1078. οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς Eur. 1079. ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει Eur. 1080, 4. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος Eur. 1109, 6. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς Eur. 1113. ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστι Eur. 1115. ὁρᾶθ' ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν, δὶς ἐξαμαρτάνοντες - ἔστιν γὰρ ἔστιν Eur. 1131, 3. τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων Phryn. 8 p. 722. ἃ δ' *ἄναγν' ἐσθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν Phryn. 15 p. 723. ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστι Ach. 6, 2 p. 748. ὥρα βοηθεῖν ἐστ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι Ach. 37 p. 755. γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν ἢ ῥώμη χερῶν Agath. 27 p. 768. ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Crit. 1, 17 p. 771. ὁ χρόνος ἁπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον Crit. 2 p. 774. σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5, 2 p. 774. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός· δοκῶ δ'· ὅτῳ γὰρ μὴ ἔστι λυπεῖσθαι βίῳ, ἔστιν τὸ χαίρειν Astyd.

5, 1. 2. 3 p. 779. γλώσσης περίπατός ἐστιν ἀδολεσχία Astyd. 7 p. 780. γένους δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος Astyd. 8 p. 780. ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα Astyd. 8, 4 p. 780. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὅτι οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται Chaer. 21 p. 788. γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν Chaer. 32 p. 790. ἀλλ' ἔστι σεμνός Chaer. 36, 3 p. 790. μάλιστα δ' ἐστὶ σώφρονος τρόπου Carc. 7, 2 p. 800. δειλὸν ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν Carc. 9 p. 800. ὡς οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν γυναικός Theod. 1, 2 p. 801. δίκαιόν ἐστιν Theod. 5 p. 803. ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη - γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 3. 5 p. 807. οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία Crat. 3, 2 p. 810. ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε † φέτωμ' ἄορνον Pyth. 1 p. 810. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἔστιν δ' ἴσως αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών Pyth. 1, 17 p. 811. κεῖνος δ' ἁπάντων ἐστὶ μακαριώτατος Mosch. 10 p. 816. οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ κόρος Lycophr. 5, 4 p. 818. οὐκ ἔστιν - τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1 p. 819. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν ˈπλείοσιν Aesch. Alex. 1 p. 824. ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Hippoth. 3 p. 828. γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6 p. 828. ὡς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου Pomp. 1, 5 p. 831. σιωπὴ δ' ἐστὶ τοῦ θυμοῦ τροφή adesp. 18. κακοῦ γὰρ ἀνδρός ἐστι τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν adesp. 37. ὅμως δ' οὖν ἐστι καρτερητέον adesp. 52, 2. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα adesp. 55. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ adesp. 68. ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι adesp. 95, 3. εἰ μὲν θεοὶ σθένουσιν, οὐκ ἔστιν τύχη· εἰ δ' οὐ σθένουσιν, οὐδέν ἐστιν ἡ Τύχη adesp. 169, 1. 2. οὐκ ἔστιν ἐπιτήδευμα χρησιμώτερον τῆς πραότητος adesp. 173. τάδ' ἐστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα adesp. 285. χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη adesp. 294. θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ adesp. 312. πολλῷ δὲ κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα adesp. 324. εἱμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβάς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς adesp. 352, 2. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις adesp. 354. δυσπραξίᾳ ληφθείς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ adesp. 364, 4. τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποεῖν adesp. 368. οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός - ἄργυρος adesp. 389. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός adesp. 421. κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κἄδικ' ἔστ' ἀκουστέα adesp. 437. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν adesp. 447. καὶ τοῦτο τοὔπος ἐστὶν ἀνδρὸς ἔμφρονος adesp. 460. Ζεὺς ἔσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν adesp. 476. ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὢν πρόσω adesp. 485, 2. οὔ σφιν πονηρόν ἐστι adesp. 489, 3. ἔσθ', ὡς ἔοικεν, ἔστιν οὐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν - δαιμόνιον adesp. 492. μόνη ἐστὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις

Δίκη adesp. 495. πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν adesp. 506. ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι adesp. 507. οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν adesp. 510. ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνος δείξει· μόνος γάρ ἐστιν ἀνθρώπων κριτής adesp. 512, 2. πολλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά adesp. 523. ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον adesp. 531. ἀδικώτατον πρᾶγμ' ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος adesp. 532. τὸ νέον ἅπαν ὑψηλόν ἐστι καὶ θρασύ adesp. 538. πολλάκις ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν, ὡς οὐδέν ἐσμεν Soph. 524, 3. ὡς οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες Soph. 859, 2. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος καὶ σχῆμα Eur. 25, 2. γυναῖκές ἐσμεν Eur. 276. ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί Eur. 1042. οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει Crat. 3, 4 p. 810. δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ ζῶντι φθονῆσαι Mimn. 1 p. 829. ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόνης Soph. 195. εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Soph. 328, 5. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Soph. 623. οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Soph. 657, 3. φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς; οὐκ εἰσίν, οὐκ εἴσ', εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ - χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 2. καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων Eur. 286, 8. γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων Eur. 291, 2. νόσοι δὲ θνητῶν αἳ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι Eur. 292, 4. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί Eur. 292, 7. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις - ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 10. λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσὶν Eur. 382, 10. γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο Eur. 382, 11. αἳ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων Eur. 499, 3. πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Eur. 511, 2. οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί Eur. 565, 2. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους Eur. 571, 5. εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς Eur. 627. θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι Eur. 645, 5. ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου Eur. 659. αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία Eur. 828. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν Eur. 853. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; ⟨B.⟩ Βοιώτιοι Ach. 3, 3 p. 747. κεῖ τοῦτον οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μυρίοι Astyd. 8, 5 p. 780. εἰσὶ κασίγνηται δισσαί Theod. 4 p. 802. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι adesp. 94. μήποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί adesp. 465. εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει adesp. 533. ὅταν μὲν ᾖς παῖς Eur. 603, 2. μακροσκελὴς μὲν ἆρα μὴ χλούνης τις ᾖ (?) Aesch. 62. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη Aesch. 243, 2. ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν Soph. 82. κἂν φαῦλος ᾖ τἄλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 2. ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ Eur. 187, 6. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334, 2. κἂν ᾖ σοφός τις Eur.

362, 17. κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος Eur. 405. κἂν γονῇ κακός τις ᾖ Eur. 526. κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν Eur. 663, 2. κἂν βραδύς τις ᾖ Eur. 715, 2. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις Eur. 909, 4. ὅστις ἂν γ' ᾖ νουνεχής Eur. 1132, 48. ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5, 2 p. 764. κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς, ἵνα δίκη τύραννος ᾖ Crit. 1, 6 p. 771. ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ Astyd. 8, 2 p. 780. ἀλλ' ἡνίκ' ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν Lycophr. 5 p. 818. παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν adesp. 68. κἂν ἀπώμοτός τις ᾖ adesp. 566, 2. τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν - κἂν ὦσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 43. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι, κἂν ὁμόθεν ὦσι Eur. 736, 4. σοφοὶ σοφοὺς σῴζουσιν, ἢν ὦσιν σοφοί adesp. 422. τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος μήτε ξυνείην Eur. 29, 2. ὧν εἴην ἐγώ Eur. 672, 2. φεῦ, μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος Eur. 800. δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός Eur. 842, 2. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας Eur. 903. τό γ' εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ σιγῶντος ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος Eur. 690, 2. εἴης μοι, μέτριος δέ πως εἴης μηδ' ἀπολείποις Eur. 967, 1. 2. μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ μηδ' ἐγγὺς εἴη Aesch. 303, 2. εὐναῖος εἴη δραπέτιν στέγην ἔχων Soph. 176. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν Eur. 93, 3. εἰ λέγειν εἴη σοφός Eur. 189, 2. τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς Eur. 247. μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ γενέσθαι Eur. 341. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα ‹ἃ› καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Eur. 360, 25. ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται πτωχοῦ κακίων, ὅστις Eur. 412. ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη (?) σοφός Eur. 617, 3. ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Eur. 816, 4. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Eur. 1060. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Crit. 1, 14 p. 771. ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον Carc. 3, 2 p. 798. μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων ἔρωτος Zopyr. 1 p. 832. ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 4. εὔφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη Soph. 437. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας Eur. 406. ἀλλὰ σῖγ' ἔστω λεώς Eur. 773, 75. *ἔστω δ' ὃ βούλει Eur. 953, 13. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα Eur. 963. μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου· διπλάσιος ἔστω adesp. 166, 2. Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' *ἔστε πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς Eur. 781, 60. ἔνθ' οὐ μάχης - καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ Aesch. 199, 2. βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν Aesch. 289. ὡς ὢν ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Soph. 4. εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Soph. 38. λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς Soph. 99, 2. πέπων ἐρινὸς [ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν] ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ Soph. 182. πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ Soph. 197. καίπερ γέρων ὢν Soph. 239. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος Soph. 328, 7. τοιοῦ-

τος ὢν ἄρξειε τοῦδε τοῦ χρέως Soph. 660. ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς πράξας ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται Soph. 731, 4. ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ Soph. 845. ἴστω τ' ἄφρων ὢν Eur. 92. καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ, ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει Eur. 142, 2. 3. ἵνα αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν Eur. 183, 3. οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥᾴθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ Eur. 237, 2. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο Eur. 240, 3. ἐνδεέστερος γὰρ ὢν ταπεινὸς ἔσται Eur. 249. ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν Eur. 269, 3. σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ Eur. 282, 25. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 3. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Eur. 286, 13. ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334, 2. ὅστις ὢν εὔνους ἐμοί - τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 2. καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις Eur. 413, 4. ἴστω δ' ἄφρων ὢν ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491. θῆρ' ἑλεῖν πρόθυμος ὤν Eur. 495, 4. ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα Eur. 661, 3. εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Eur. 703, 2. κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ Eur. 739, 3. ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους Eur. 775. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον Eur. 832. τίς δ' ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν Eur. 958. τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες οὐ ξυλουργικά Eur. 988. παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο Eur. 1027. ὅστις νέος ὢν μουσῶν ἀμελεῖ Eur. 1028. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος *ὢν ἠτάζετο Eur. 1048, 4. ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει Eur. 1049. νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ Eur. 1052. δημιουργὸς ὢν κακῶν μέγιστος ἴστω Eur. 1059, 7. θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει· ⟨ἢ⟩ θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὤν Eur. 1075, 1. 2. ἄνθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης Hippoth. 1 p. 827. ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 2 p. 828. ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλασσε θνητὸς ὢν adesp. 79. μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει adesp. 112, 5. ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὢν πρόσω adesp. 485, 2. σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν τήνδε δουλώσας ἔχεις adesp. 536. πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὢν ἐκτήσατο adesp. 556, 2. ἢ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα βουλεύει κακά Eur. 914, 3. ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως ἄφρων ἐγὼ οὖσα Eur. 953, 10. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδ' οὖσά περ γυνή Ioph. 2 p. 761. τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι Soph. 168, 2. ἑνὸς ⟨δ⟩ ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή Eur. 547. τῆς τιμωρίας ἄπωθεν οὔσης τῇ φύσει χρῶνται βροτοί Theod. 8, 7 p. 804. ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος Eur. 734, 2. δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Soph. 82, 3. ἀσπιδίτην ὄντα Soph. 393. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ κακόν Eur. 60, 2. φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα Eur. 76, 2. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216.

(cf. ἀνήρ e) p. 46.) οὐ θαῦμ' ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Eur. 651. χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν Eur. 744, 2. ὑπηρέτην γὰρ ὄντα (?) τἀπεσταλμένα πράσσειν προθύμως Eur. 1132, 47. ἐγώ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον adesp. 74. ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινα adesp. 308. πάσης 'Ελλάδος καὶ συμμάχων βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον adesp. 470, 2. ἔσωσα δούλην οὖσαν Eur. 261. τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο Eur. 402, 5. τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν Soph. 464. τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς νόμῳ νοσοῦσιν Eur. 141, 2. οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326, 2. οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί Eur. 565, 2. Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν Eur. 719. ἢν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες εὐθέως ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε Sosiph. 3, 4 p. 820. τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων Soph. 421, 2. ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις Eur. 338. πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν Eur. 657, 3. λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν Soph. 238, 2. κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων - οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282. χρημάτων ὄντων ἅλις Eur. 407, 2. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν Eur. 450, 2. τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 7, 2 p. 795. δεινόν γε - τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς, τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς - εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 3. τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τούσδε τὴν ἐναντίαν δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν Soph. 103, 8. χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Soph. 526, 2. εἰσορῶ - <τοὺς> θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Eur. 327, 7. τοὺς δ' ἐκ μέγιστον ὀλβίας τυραννίδος τὸ μηδὲν ὄντας Eur. 332, 8. ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς Crit. 1, 29 p. 771. <τί> κέρδος οὐκέτ' ὄντας ὑβρίζειν νεκρούς Mosch. 7 p. 815. ἵν' ἀστραπὰς κατεῖδεν οὔσας Crit. 1, 32 p. 771. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα Eur. 887, 2. πᾶς τις ἥδεται λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή Eur. 978, 5. ἣ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄντα Eur. 1015, 2. κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι Aesch. 350, 6. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος Soph. 328, 7. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι σῶν τε μαργότης φρενῶν Soph. 762, 2. ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι Soph. 1019, 12. ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ Eur. 84. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Eur. 110, 3. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διός Eur. 151. φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς Eur. 166, 2. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτε χρῆν εἶναι νόμον τύραννον εἶναι Eur. 172, 1. 2. δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Eur. 208, 3. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Eur. 222. κράτιστον εἶναι φημὶ

μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285, 2. φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς Eur. 286. ὁ δ' οὐ δίκαιος - δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Eur. 336, 4. πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον τοιοῦτον εἶναι Eur. 375, 1. 2. καὶ χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον Eur. 388, 3. ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ Eur. 505, 2. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλήν Eur. 521. ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κεδνῆς Eur. 543, 2. εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος Eur. 577, 2. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Eur. 645. κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος Eur. 653. δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν [εἶναι τήμερον], εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή Eur. 698, 1. 2. ἀναγκαίως ἔχει - τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή Eur. 757, 7. δεινόν γε, τοις πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον, σκαιοῖσιν εἶναι Eur. 776, 2. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῄς Eur. 829. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ Eur. 909, 5. ὡς ἡδύ - παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους Eur. 950, 2. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει Eur. 1033, 2. εὐχέσθω δ' ὅμως ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί Eur. 1070, 4. ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν Eur. 1131. ἐπώνυμον - ἔσχομεν κλέος, Κούρητες εἶναι Agath. 3, 4 p. 763. τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι, βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα Agath. 9 p. 765. οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαί τινα θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 42 p. 772. τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας Theod. 16, 3 p. 806. μὴ δοκῇς εἶναι κακός Char. 3 p 826. πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν ἢ νόμοισι χρώμεθα adesp. 99, 2. ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησὶ σοῦ σοφώτερος adesp. 351. δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτοῖς. τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462, 2. εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ adesp. 546, 5. ἡ γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου Soph. 409. οἷος ἦν ποτε κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' ηὐτύχουν βίῳ Eur. 285, 19. ὅτ' ἦν ἐγὼ παῖς Eur. 953, 34. σοφὴ μὲν ἤμην adesp. 124. εἴθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα Soph. 810. ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθα Eur. 311. εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος Eur. 347. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθα adesp. 374. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τοὐμὸν κάρα Aesch. 179, 3. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων Aesch. 264. ἦν μὲν γὰρ οἰὸς μαλλός, ἦν δ' ἀμπέλου σπονδή τε καὶ ῥὰξ εὖ τεθησαυρισμένη Soph. 366. ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς Soph. 367. ἀλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Soph. 513, 1. 3. ἡ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ Soph. 845. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἵ τ' ἄγαν τρυφαί Eur. 54. ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα, ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Eur. 75. ὃ μὲν ὄλβιος ἦν Eur. 153. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ Eur. 157. τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Eur. 161. *ἦν γάρ τις αἶνος Eur. 321. εἰ γὰρ δόλοισιν

ἦν τὸ νικητήριον, ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Eur. 321, 3. φίλος γάρ ἦν μοι (?) Eur. 331. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν Eur. 334, 4. εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην Eur. 360, 22. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας τομαῖς ἀφαιρεῖν - πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 5. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε, ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 4. ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Eur. 484, 2. τίς ἦν ὁ - ἱερεὺς ἐμοί Eur. 495. εἴτε δὲ Μυσὸς ⟨γεγὼς⟩ ἦν εἴτε κἄλλοθέν ποθεν Eur. 704, 2. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Eur. 736, 3. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Eur. 810. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ - εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Eur. 821, 1. 3. σὴ γὰρ ἦν τόθ' αἵρεσις Eur. 953, 35. εἶθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν Eur. 987. ἦν μοι παλαίστρα καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας Aristiac 5 p. 727. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς Ach. 9 p. 748. ὡς εὔδουλος, ὡς εὔοικος ἦν Ach. 32 p. 754. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος - Σκυθικῷ τε τόξῳ ⟨τὸ⟩ τρίτον ἦν προσεμφερές· ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος - ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν, καὶ τελευταῖον πάλιν Agath. 4, 1. 3. 4. 6 p. 764. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος Agath. 24 p. 768. ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος - ὅτ' οὐδὲν ἆθλον - τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Crit. 1, 1. 3 p. 771. ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν Astyd. 3, 4 p. 778. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν † μαλακόφθαλμος κύκλος Theod. 6 p. 803. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν Pyth. 1, 17 p. 811. ἦν γάρ ποτ' αἰὼν κεῖνος, ἦν ποθ' ἡνίκα θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 3 p. 813. οὐδέπω γὰρ ἦν οὔτε στεγήρης οἶκος οὔτε - πόλις Mosch. 6, 6 p. 813. ἀλλ' ἦν ἀκύμων - γῆ Mosch. 6, 13 p. 814. ἦν δ' ὁ μὲν νόμος ταπεινός, ἡ βία δὲ σύνθρονος Διί. ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν τῶν ἀμεινόνων βορά Mosch. 6, 15. 17 p. 814. ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε Mosch. 8 p. 815. ἦν δ' ὁ δισκεύσας ἀνήρ † πυθιο Sosith. 3, 2 p. 823. οὐδὲν *ἦν πάντῃ καλὸν οὐδ' αἰσχρόν adesp. 26, 2. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110. οὐκ ἄμοιρος ἦν adesp. 248. τυφλὸς ἦν adesp. 458. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός adesp. 541. εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες Agath. 24, 2 p. 768. ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι Aesch. 38, 2. οἵ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν Eur. 326, 3. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν, ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν Eur. 439, 2. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι Eur. 819, 6. ἦν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι νέοι ποτ' ἦσαν Eur. 951, 2. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι Eur. 978. ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐζυγωμένοι δύο] Agath. 4, 5 p. 764. καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσῃ Eur. 136, 5. εἰ κρείσσων ἔσῃ Eur. 691, 2. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσῃ Eur. 968. μένων ἔσῃ κακός adesp. 35. κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικός Soph. 187,

2. ἔσται γὰρ ἔσται κεῖνος αἰῶνος χρόνος Soph. 1027. φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός Soph. 1027, 6. *ἔσται σοι κακά Eur. 5. ἐνδεέστερος γὰρ ὢν ταπεινὸς ἔσται Eur. 249, 2. κοὐδὲν ἔσται (ἐστι l.) μοι πικρόν Eur. 909, 12. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται Eur. 918, 4. ὃ μὴ γένοιτο, Ζεῦ φίλ', οὐδ' ἔσται ποτέ Eur. 953, 28. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος Eur. 1064. ἔσται μὲν ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος οὐκ ἐξ ἐκείνου Eur. 1132, 11. Πενθεὺς ἐσομένης συμφορᾶς ἐπώνυμος Chaer. 4 p. 783. εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ Eur. 392, 2. εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε - ἔσεσθαι Dionys. 2, 2 p. 793.

εἶμι: ἀλλ' εἶμι Eur. 781, 57. κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος Aesch. 43. κάμακος εἶσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον Aesch. 152. τίσις δ' ἄνωθεν εἶσιν αἱματορρόφος Soph. 677. πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα Eur. 687, 3. τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν *ἴῃ Soph. 749. πρὸς λέκτρον ᾔει Soph. 1026, 8. ὡς δ' ᾔε<ι μάχη> Eur. 495, 13. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' *ᾖσαν αἱ τιμωρίαι Theod. 8, 4 p. 804. ἀλλ' ἴθι χαίρων Soph. 278. ἴθι χρυσοχάλιν' αἴρων πτέρυγας Eur. 307. ἴθι μοι, πότνα, πόλιν Eur. 453, 9. ἴθ' ὅποι χρῄζεις Eur. 722. πατρὸς ἴθι πρόσπεσε γόνυ <λι>ταῖς Eur. 781, 72. *ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλῇσον ὑπόπτερος Ion. 14 p. 734. ἴτω δὲ Πυθιὰς βοά Soph 450. ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά Eur. 773, 58. ὦ ἴτε, λαοί Eur. 773, 69. ἴτ' ἐκφορεῖτε, παρθένοι, κύπελλα Ion. 20 p. 735. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰών Eur. 69, 2. ἔρρ' ἰών Eur. 1125. πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν τὰς ὅλας τιμὰς (?) ἰὼν οὐκ ἔσχεν ὄγκον Chaer. 36 p. 790. ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Soph. 433, 5.

εἵνεκα: χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν εἵνεκ' (οὕνεκ' ll.) εὐτυχεῖν Eur. 142, 4. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα (al. οὕνεκα) ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Eur. 492. οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι ἢ συγγενείας εἵνεκ' (al. οὕνεκ') οὐκ ἀπώλεσαν κακὴν λαβόντες Eur. 497, 3. οὐκ ἀπολοῦμαι τῆς σῆς Ἑλένης εἵνεκα (οὕνεκα ll.) Eur. 722, 2. τοῦ σώματος γὰρ εἵνεχ' (οὕνεκα l.) οἱ πολλοὶ πόνοι, τοῦδ' εἵνεκ' (ἕνεκ' l.) οἶκον στεγανὸν ἐξηυρήκαμεν adesp. 115, 1. 2. τιμᾶν Μακεδόνων εἵνεκ' εὐανδρησίας (?) adesp. 193. — cf. ἕνεκα.

εἰνόδιος: πῦρ ἱερόν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος Soph. 492, 2. — τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει στάσιν *Εἰνοδία Eur. 308, 4.

εἶπας, εἴπατε v. εἶπον.

εἴπερ: καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός, εἴπερ πέφυκά γε Soph. 83, 2. ἀλλ' εἴπερ εἶ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις, σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν Soph. 100. εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος τὸ μεῖζον, οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος Eur. 360, 19. ἀλλ' εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιθανά, νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον Eur. 396. εἴπερ πατὴρ πέφυκεν, οὐ κακῶς λέγεις Eur. 773, 7. ὤφειλε δῆθεν, εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεύς, μὴ τὸν αὐ-

τὸν δυστυχῆ καθιστάναι Eur. 900. εἴπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν, οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80. — χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν [γυναῖκας, εἴπερ τροφὴ δόμοις παρῆν] Eur. 402, 3.

εἶπον: σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων θηρᾶν Eur. 233. δμωσὶν δ' ἐμοῖσιν εἶπον Eur. 815. οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς ⟨σὲ⟩ κῦρον, ὦ γύναι adesp. 226. τὸ ῥᾷστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς Eur. 254, 2. τὸ φρονεῖν εἶπας κακῶς adesp. 518. φιλεῖ - ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους Soph. 843, 4. στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε Eur. 305, 2. μνησθεὶς ὅ μοί ποτ' εἶπε Eur. 773. ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ' (?), ὁ βόστρυχος Theod. 6, 8 p. 803. ἔγνω ἐπαφήσας εἰπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε adesp. 458, 7. τὼ δ' εἰσιδόντε δίπτυχον θείοιν κάρ⟨α⟩ ἥσθησαν, εἰπόν θ'· εἶα συλλάβεσθ' ἄγρα⟨ς⟩ Eur. 495, 8. μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς Soph. 601. μὴ πλοῦτον εἴπῃς Eur. 20. ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον Carc. 3, 2 p. 798. ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν ὅση πέφυκε Eur. 898, 2. τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἂν Eur. 211, 2. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς adesp. 534. θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον Eur. 1129. ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε Eur. 708. ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας Aesch. 350, 3. αὐτὸς τάδ' εἰπὼν Aesch. 350, 8. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες Eur. 411, 3. ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Eur. 598. πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν Aesch. 139, 3. συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν Soph. 326, 3. οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' ἔπαυσε, σὺν θεῷ εἰπεῖν Soph. 438, 2. τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν Eur. 18. τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά Eur. 44, 2. παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον γράψαντας (?) εἰπεῖν Eur. 578, 7. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ Eur. 883. — cf. ἐρῶ.

εἴργω: τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Eur. 453, 10. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς κλῆθρον εἰργέτω στέγης Eur. 362, 20.

εἰρεσία: ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας Eur. 773, 35.

† εἰρή Soph. 215.

εἴρηκα, εἴρημαι v. ἐρῶ.

Εἰρήνα: Εἰρήνα βαθύπλουτε καὶ καλλίστα μακάρων θεῶν Eur. 453.

εἰς: πάλιν γὰρ ἥξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος Aesch. 6, 4. εἰς ὑψίκρημνον Ἱμέραν δ' ἀφικόμην Aesch. 32, 2. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169, 2. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν Aesch. 199. ἁπλῆ γὰρ οἶμος εἰς Ἅιδου φέρει Aesch. 239. ἀεὶ δὲ μίσει τῶνδ' ἄπ' ἄλλον εἰς τόπον δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ Aesch. 304, 9. ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς *μῆκος χρόνου Soph. 59. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον

Soph. 101, 2. εἰς θεοὺς ὁρῶντα - κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 2. ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου - εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Soph. 249, 3. λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν - καὶ πανάργυρα ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δίς Soph. 348, 4. δισσὰ γὰρ φυλάσσεται, φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Soph. 431, 3. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 7. διεμπολώμεθα - αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους, αἳ δ' εἰς † ἀληθῆ δώμαθ', αἳ δ' ἐπίρροθα Soph. 524, 10. χειρὸς εἰς τὰ δεξιά Soph. 541. εἰς ὀρθὸν φρονεῖν Soph. 555. ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην Soph. 689. ὕβρις δέ τοι οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718, 2. ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω Soph. 742. βᾶτ' εἰς ὁδόν Soph. 760. μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμόν Soph. 820. εἰς Αἴαν πλέων Soph. 828. πάντ' ἐκκαλύπτων † ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει Soph. 832. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον Soph. 855, 6. ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον Soph. 867, 2. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει Soph. 868. χωρῶμεν ἤδη παῖδες εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα μουσικῆς Soph. 1019, 2. σιγᾶν φρονοῦντα κρεῖσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Eur. 29. ὥστ' οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Eur. 45. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος Eur. 54. ὁ φόβος, ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν καταστὰς *εἰς ἀγῶν' ἐναντίον, τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν - ἄγει τὸν νοῦν τ' ἀπείργει Eur. 67, 2. 3. ὀθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰών Eur. 69, 2. χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν Eur. 70, 2. εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον Eur. 89. τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Eur. 95, 2. τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα Eur. 124. ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν Eur. 138. στρέφει δ' ἄλλους ἄλλως εἰς ἁμέραν Eur. 152, 3. ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος (ἐρῶντος Il.) εἰς Κύπριν νεανίου ἀφύλακτος ἡ τήρησις Eur. 162. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 3. εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα Eur. 200, 2. ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Eur. 201. ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Eur. 246, 2. τῷ γὰρ βιαίῳ - τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258, 2. ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ εἰς ὀρθὸν ἔστη Eur. 262, 3. πῶς - κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός Eur. 282, 6. ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανον Eur. 282, 9. εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής Eur. 285, 6. εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Eur. 294, 2. πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβών Eur. 297, 2. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες *εἰς ἀλκὴν δορός Eur. 298, 3. ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 4. τύχας δὲ θνητῶν τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Eur. 304, 4. ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής - ἀεὶ ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους Eur. 311, 1. 2. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329, 2. οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Eur.

331, 2. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾴων γένοιτ' ἂν Eur. 332, 3. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Eur. 334, 3. εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά Eur. 336. εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε Eur. 340, 3. οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός Eur. 360, 24. πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Eur. 360, 29. ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα (al. τιμάς τινας) Eur. 362, 30. τὸ δ' αὖ τέταρτον ἣ μὲν εἰς ὀρθὸν μία, λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσίν Eur. 382, 8. αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Eur. 382, 12. νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι Eur. 402, 6. τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά Eur. 449, 2. τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος Eur. 484, 4. ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο, τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Eur. 491, 2. 3. κεἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν Eur. 492, 4. τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν Eur. 493, 4. τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Eur. 494, 2. οἵ δ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤπειγ⟨ον δορός⟩ Eur. 495, 11. ἔσφηλέ τ' εἰς γῆν Eur. 495, 26. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει Eur. 499. ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Eur. 501, 3. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι Eur. 506. εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμι Eur. 525. τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει Eur. 532, 2. ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν Eur. 533, 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Eur. 537. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές Eur. 553, 2. ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Eur. 575, 2. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ δέλτος διαιρεῖ Eur. 578, 8. συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε Eur. 580, 2. ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν *εἰς λέχος Ζεύς Eur. 591, 3. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν Eur. 592. ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Eur. 607. εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Eur. 636, 4. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτός Eur. 672. τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς Eur. 684, 3. κἀποβὰς εἰς Μυσίαν Eur. 705. οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν Eur. 706, 2. καὶ τάδ' ἄχθονται βροτοί, εἰς γῆν φέροντες γῆν Eur. 757, 5. †ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν ξανθᾶν πώλων συζυγίαι. ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι Eur. 773, 29. 31. οὐκ οἴσετ' εἰς δόμους ν⟨έκυν⟩ Eur. 781, 3. τάσδ' εἰς δόμους ἄγων κόρας Eur. 781, 32. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν δίαιτάν θ' ἥντιν' ἡμερεύεται Eur. 812, 5. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον Eur. 832, 2. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς (al. ἐς) γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 9. 11. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος

Eur. 847. καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει Eur. 897, 6. ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς - πεσεῖν εἰς γαῖαν Eur. 898, 10. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Eur. 909. μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Eur. 910, 4. βάσομαί τ' *εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθείς Eur. 911, 3. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὅντινα χρὴ *κέλσαι θνητοῖς Eur. 916, 5. ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκεν αἰσθέσθαι με δεῖ Eur. 953, 8. γέγονεν ἐκεῖνος εἰς ἔμ' οἷον ἠξίουν Eur. 953, 17. εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Eur. 964, 2. τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ Eur. 974, 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Eur. 980. ὧδε θανεῖν καλόν, εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Eur. 994, 2. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα (al. ἐξεπλεύσαμεν et εἰσεπλεύσαμεν) Eur. 1010. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν οὐδ' εἰς τὸ μεῖζον ἦλθε Eur. 1025, 2. τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 5. τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032, 2. ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί Eur. 1042. βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ Eur. 1063, 6. ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073, 2. ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις, καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Eur. 1080, 2. Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Eur. 1083, 11. πολλὰς προφάσεις (?) δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Eur. 1089, 2. πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος Eur. 1132, 21. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν Eur. 1132, 24. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Eur. 1132, 29. εἰς θαῦμ' ἐσῄει κἀξεπέπληκτο σφοδρῶς, ὡς εἰς τόδ' ἦλθε μέμψιν εὐλαβουμένη Eur. 1132, 36. 37. τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν; ἣν μήποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 55. οὐκ ἂν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 65. στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδί Phryn. 5 p. 721. πλέον γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν εἰς ταῦτα γιγνώσκουσιν Aristarch. 1, 4 p. 728. σοὶ δ' εἰς λόγους μολὼν ἂν ἤλπιζον μαθεῖν Neophr. 1, 4 p. 730. ἰσαργύρου τ' *εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου δώσουσι κόσμον Ach. 5 p. 747. ὅ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται Crit. 1, 36 p. 772. τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον Crit. 3, 3 p. 774. εἰς ἀπείρονα στρατὸν ἀνθέων ἄλοχχον ἐστράτευσαν Chaer. 10 p. 784. ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως φαίνουσα μαστὸν Chaer. 14 p. 786. κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο Chaer. 14, 14 p. 786. βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα Carc. 1 p. 798. δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς Carc. 5, 3 p. 799. αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν Theod. 6, 7 p. 803. εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν Theod. 10, 3 p. 805. πολλὰ δεῖ μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον Theod. 11, 2 p. 805. ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις Theod. 13 p. 805.

ἥλιος - σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος εἰς σῶματ' ἀνδρῶν Theod. 17, 3 p. 806. λύπη - ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα Cleaen. 2 p. 807. τὸν ἠγριωμένον εἰς ἥμερον δίαιταν ἤγαγον βίον Mosch. 6, 29 p. 814. ἔστειχεν εἰς γῆν Mosch. 9, 4 p. 816. συντίθησιν εἰς τέλος Sosith. 2, 11 p. 822. τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1, 2 p. 830. εἴπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν adesp. 80, 2. λιμένας εἰς Ἀχαϊκούς adesp. 83. καὶ τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 4. παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν adesp. 111, 8. κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας adesp. 114, 3. εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει γνώμην adesp. 296, 3. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ adesp. 354, 2. αὐτόν τε πράσσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον adesp. 366. ἁγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ adesp. 424. Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας adesp. 446. ὁρῶ γὰρ χρόνῳ δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς adesp. 483, 2. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν adesp. 491. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα (?) εἰς (al. πρὸς) φάος (?) ἄγει adesp. 511. μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται adesp. 516. εἰς Φᾶσιν adesp. 559. εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας adesp. 579. cf. ἐς.

εἷς: αἴσχη μέν - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποτε Soph. 619. σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται Soph. 835. εἷς ταῖς ἀληθείαισιν, εἷς ἐστὶν θεός Soph. 1025. τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος Eur. 271, 2. εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Eur. 346. τῇ μῇ δὲ παιδὶ στέφανος *εἷς μιᾷ μόνῃ πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 34. εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται Eur. 363. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581, 2. εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Eur. 584. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός Eur. 1064, 6. τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 7, 2 p. 795. οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος Crat. 1 p. 809. εἷς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ Sosith. 1 p. 821. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει adesp. 477. τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νύξ ἐστιν Soph. 401. ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία Soph. 524, 11. μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα τοὺς πάντας Soph. 532. (cf. ἐπί.) μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές Eur. 52, 6. τὸ δεύτερον δὲ - γραμμαὶ δύο, ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία - τὸ δ' αὖ τέταρτον ἡ μὲν εἰς ὀρθὸν μία, λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι Eur. 382, 6. 8. καὶ μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 2. ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Eur. 484, 2. ἑνὸς ⟨δ'⟩ ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή Eur. 547. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774. εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν Theod. 4 p. 802. οὐχ

εἷς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη Crat. 1 p. 809. μί' εὐγένεια τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν adesp. 182. σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Eur. 200, 3. ἓν δέ μοι τεκμήριον Eur. 322, 3. πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν ναίουσι Eur. 360, 16. ἀλλ' ἦμαρ ‹ἓν› τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Eur. 549. τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις, ἃς ἕν τ' ἔδωκε φέγγος ἕν τ' ἀφείλετο Sosiph. 3, 3 p. 820. *οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος Eur. 360, 20. ἑνὸς ‹δ'› ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή Eur. 547. ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐζυγωμένοι δύο] Agath. 4, 5 p. 764. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ - νηδύος μιᾶς ἄπο Aesch. 304, 6. οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον Soph. 503. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 51. τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Eur. 812, 3. Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὔχομαι μιᾶς adesp. 392, 2. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα Soph. 399, 4. σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 4. τῇ μῇ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 34. τῇ μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ † δαίνυσί τ' ἔμπης συντίθησιν εἰς τέλος Sosith. 2, 10 p. 822. οὐκ ἔστιν οὗτος ὅντιν' εὑρήσεις ἕνα (?) Soph. 620, 2. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες Eur. 411, 3. πῶλον ἣν διδῷς ἕνα Eur. 675. μεγάλων ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς Eur. 740, 3. ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα Astyd. 8, 4 p. 780. ἕν' ἀσφαλὲς (ἐν ἀσφαλεῖ ll.) γὰρ τὸν θανόντ' ἐπολβίσαι Dionys. 3, 3 p. 794. λύπη - ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα Cleaen. 2 p. 807. μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον στέγην πυρώσω Aesch. 281, 3. τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν ἀρκεῖ Soph. 118. μίαν μίαν Soph. 191. ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα Soph. 661. τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν Eur. 285, 3. ἐξὸν προπάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν Eur. 360, 18. αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Eur. 382, 12. νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι Eur. 402, 6. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀλύειν Eur. 908, 7. αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν Theod. 6, 7 p. 803. γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ Τυνδάρεω κόρην μίαν adesp. 195. ἓν δ' ἐπίσταμαι Soph. 168. ἓν φῦλον ἀνθρώπων Soph. 532. λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι Soph. 822. ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ Eur. 245. ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Eur. 246, 2. ἕν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι Eur. 572. συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε (al. εἰς χρήματα) Eur. 580, 2. αἰτοῦ τί χρῄζεις ἓν Eur. 773, 2. ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον ὧν ποιεῖ φθόνος Carc. 8, 2 p. 800. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν Hippoth. 3, 2 p. 828. ἀλλ' ἓν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε adesp. 367.

εἰσάγω: μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις Eur. 184. κακῶν κατάρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων adesp. 395.

εἰσαγώγιμος: ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Eur. 984. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις - ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 10.

εἰσακούω: κἀπεὶ τάδ' εἰσῄκου-

σαν⟩ Eur. 495, 22. ὅστις - μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι οὐκ εὐθὺς - μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους, πρόφασιν εἰσακουσάτω Theod. 8, 3 p. 804.

εἰσάλλομαι: ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην Soph. 689.

εἰσάφασμα: εἰσαφάσματα Aesch. 204.

εἰσαφικνοῦμαι: Σειρῆνας εἰσαφ⟨ικόμην⟩ Soph. 777.

εἰσβαίνω: ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰών Eur. 69, 2.

εἰσβάλλω: ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλών Eur. 779.

εἴσειμι v. εἰσέρχομαι.

εἰσέρχομαι: εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῷ γένει Soph. 855, 9. εἰσῇσαν Agath. 1 p. 763. βαυβῶμεν εἰσελθόντες Eur. 694. εἰσελήλυθεν πολλῶν σοφιστῶν ὄχλον ἐξηρτημένος Ioph. 1 p. 761. cf. ἐσέρχομαι.

εἰσηγοῦμαι: τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Crit. 1, 16 p. 771. τούσδε τοὺς λόγους λέγων διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο Crit. 1, 25 p. 771.

εἰσκομίζω: οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 3 p. 806.

εἰσκτῶμαι (?): οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Eur. 238, 2.

εἴσοδος: κἀπιχωρίοις ὀσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων Eur. 773, 14.

(εἰσομόργνυμι cf. ἐξομόργνυμι.)

εἰσορῶ: ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων καὶ ⟨τοὺς⟩ θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Eur. 327, 5. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς Ἀργείας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα Eur. 1132, 61. ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837, 2. ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἐδώλια δέδοικας Soph. 141. σὲ δ' εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Eur. 689, 2. εἰσορῶσα ⟨μὲν⟩ κακούς, χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσα Eur. 908, 4. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς - κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν θνητοῖς δικάζειν Eur. 506, 3. φίλων προσώπων εἰσορῶντες ὄ⟨μματα⟩ Eur. 495, 10. τάδ' εἰσορῶντες adesp. 99. νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος Soph. 646. πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν Chaer. 12 p. 785. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα - κἂν μήποτ' ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον Eur. 902, 2. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Eur. 816. ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδών Mosch. 9, 7 p. 816. τὼ δ' εἰσιδόντε δίπτυχον θείοιν κάρ⟨α⟩ ᾔσθησαν Eur. 495, 7. δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε Eur. 790.

(εἰσπλέω v. ἐκβάλλω.)

εἰσπορεύομαι: καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eur. 371, 2.

εἰσρέω: κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Eur. 1132, 34.

εἴσω: δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους, οὓς ⟨προπεπωκὼς⟩ εἴσω κλισίας ⟨θάσσεις⟩ Aesch. 131, 3. κομίζετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Eur.

310. κομίζετ' εἴσω τήνδε Eur. 671. cf. ἔσω.

εἶτα: τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους, αὖθις δὲ τιμάς, εἶτα τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος θακοῦσιν ἀγχίστην ἕδραν Soph. 85, 3. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας· εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Soph. 234, 5. εἶτα.. Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει Soph. 872, 3. ὅταν τις ᾄδη τὸν Βοιώτιον νόμον, τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον, *εἶτα δ' εὔτονον Soph. 881, 2. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν Eur. 158. γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε Eur. 464. εἶτα τοῦτο τἄδικον πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω Eur. 497, 5. *εἶτα δὴ θυμούμεθα παθόντες οὐδὲν μεῖζον ἢ δεδρακότες Eur. 711. ἣν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν, ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί; κᾆτ' ἐὰν πάλιν ἐκεῖνος, ἑτέρῳ Eur. 953, 31. κᾆτά πως κείνη ποτὲ - ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 13. εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος - φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ εὐνῇ συνελθεῖν λάθρᾳ πως ἠβούλετο Eur. 1132, 25. δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν ‹τ'› ἄπο βλαστόντας εἶτα τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς, τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 2. 4. τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα *κᾆθ' ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος Soph. 579, 2. μὴ δ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 4. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει Eur. 432. ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' ‹εἶτ'› εὖ λέγεις Eur. 528, 2.

εἴτε: τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν *εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει Aesch. 266, 2. εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν Aesch. 314. ἄγου δέ μ', ὦ ξεῖν', εἴτε πρόσπολον θέλεις εἴτ' ἄλοχον εἴτε δμωΐδα Eur. 132. κοὐκ ἔχω μαθεῖν, εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα θνητοῖσιν εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571, 2. 3. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον.. εἴτε δὲ Μυσὸς ‹γεγὼς› ἦν εἴτε κἄλλοθέν ποθεν, πῶς.. Τήλεφος γνωρίζεται Eur. 704, 1. 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντίς, εἴτε τύχα ‹τις› εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει Eur. 901, 2. σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Ἀίδης ὀνομαζόμενος στέργεις Eur. 912, 2. πότερα θεωροῖς εἴτ' (?) ἀγωνισταῖς λέγεις Ach. 3 p. 747. ὁ τίκτων πάντα - χρόνος τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον, εἴτ' οὖν μέριμναν τὴν Προμηθέως πάρα εἴτ' οὖν ἀνάγκην εἴτε τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 20. 21 p. 814. ἀλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβῇ, χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω adesp. 375.

ἐκ et ἐξ: πάλιν γὰρ ἥξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος Aesch. 6, 4. δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους τέλειός ἐστι Aesch. 44, 6. ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι Aesch. 57, 9. ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἠρξάμην φυτευμάτων Aesch. 99, 10. αἰχμὴ δ' ἐξ

Ἄρεως καθίκετο Aesch. 99, 16. κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον Aesch. 124. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169. ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις Aesch. 199, 4. δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου Aesch. 235, 2. κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου Aesch. 251. ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές Aesch. 275, 3. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος Aesch. 315. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον Aesch. 318. ἐξ ὀσφυαλγοῦς κώδυνοσπάδος λυγροῦ γέροντος Aesch. 361. ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτρίων Aesch. 366. τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας Soph. 103, 3. ἐξ αὐτῶν Soph. 215. ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον Soph. 221. ἔρχομαι δ' ἔκ τε λύρας ἔκ τε νόμων (?) Soph. 224, 2. ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν Soph. 237, 3. ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260, 2. ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι Soph. 279. τὴν οὔτις ᾔδειν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην Soph. 303. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα κἀκ τῶν δέκ' αὖθις ηὗρε πεντηκοντάδας Soph. 399, 4. 5. οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ.. τις ἂν πείσειεν Soph. 422. ἐκ βάθρων Soph. 460. κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου Soph. 466. θνητὸς ἐκ θνητῆς τε φύς Soph. 481, 6. οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον Soph. 503. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται Soph. 715. ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη Soph. 787, 5. ἱδρυσάμεσθα - θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων Soph. 1025, 6. τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον Eur. 35, 2. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί Eur. 59. ἕλκει δ' οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας Eur. 62, 2. πολλά τοι θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur. 100, 2. ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα - ἐκ τρόχων πεπαυμένον Eur. 105, 2. ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110, 2. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ - παρθένου τ' εἰκώ τινα ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων σοφῆς ἄγαλμα χειρός Eur. 125, 3. κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός Eur. 145, 2. ὃ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸ δ' ἀπέκρυψεν θεὸς *ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν Eur. 153, 2. φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς Eur. 166, 2. τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα, ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Eur. 188, 6. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Eur. 189. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν Eur. 208. ἐκ καλλιόνων λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Eur. 213. Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας (?) ὕδωρ, ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς Eur. 228, 2. 3. σοὶ δ' εἶπον - τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων θηρᾶν Eur. 233. *ἐκ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα μεγάλα φέρουσι Eur. 252. ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Eur. 283. νόσοι δὲ θνητῶν αἳ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν Eur. 292, 5. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖ-

δες Eur. 298, 2. τοὺς δ' ἐκ μέγιστον ὀλβίας τυραννίδος τὸ μηδὲν ὄντας Eur. 332, 7. οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός Eur. 333, 2. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς Eur. 364. γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο Eur. 382, 11. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Eur. 411, 2. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε, ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 5. κᾆτα θνήσκετε ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις Eur. 464, 2. ἁγνὸν δὲ βίον τείνων ἐξ οὗ Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην Eur. 472, 9. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει Eur. 499. πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος Eur. 502, 5. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν Eur. 516. ἐκ τῆς ἐπιστήμης - ἐκπεπτωκότες Eur. 522, 3. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 4. καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 3. μισῶ γυναῖκα ., ἐκ πασῶν δὲ σέ Eur. 528. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χαρὰ μείζων βροτοῖς Eur. 550. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ Eur. 626, 5. εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Eur. 636, 4. μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι Eur. 659, 5. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός Eur. 664. ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα - ἐκ ταύτης βίος βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται Eur. 670, 4. φιλοῦσι δὲ τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ πολλάς Eur. 675, 4. πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Eur. 687, 4. ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ Eur. 736, 6. ἣν ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων πρώτην χθόνα Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 2. θεᾶς προσελθεῖν τέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων Eur. 781, 42. ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα Eur. 781, 43. κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαί Eur. 781, 68. ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Eur. 797, 3. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Eur. 839, 9. Αἴθοπα - ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Eur. 896, 3. θεοὺς ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος Eur. 948. λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 5. ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμοχθί Eur. 978, 3. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον ῥᾷον κατασχεῖν Eur. 1044. ἐκ δ' ἐμῶν λόγων ἑλοῦ τὰ βέλτιστα Eur. 1054. πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἄν Eur. 1067, 3. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται, ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι Eur. 1068, 2. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος, ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 7. κρίμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Eur. 1111. ἔσται μὲν ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος οὐκ ἐξ ἐκείνου Eur. 1132, 12. μύθους Δανάῃ - ἄγων ἐκ Διός Eur. 1132, 46. ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων Phryn. 21 p. 725. καὶ ταὔτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μὴ·

ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι Aristarch. 1, 2 p. 728. ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις οἶνον Ion. 10 p. 734. ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησαι φρένας Ion. 50 p. 742. κοὐκ ἀπουσίαν ἐκ τοὔπέκεινα σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον Ach. 33, 4 p. 754. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν Sthenel. 1 p. 762. Agath. 29 p. 768. εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες Agath. 24, 2 p. 768. ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς - ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Crit. 1, 31 p. 771. τοῦ τε δυσκαπνωτάτου φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφιτύτους φλέβας Chaer. 39, 2 p. 791. οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε πόρνης ὁ κλεινὸς ναός Pyth. 1, 2 p. 810. κἀκ τοῦδε τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν Mosch. 6, 30 p. 814. Ἄργους δυνάστης, λειτὸς ἐκ τυραννικῶν θρόνων Mosch. 9, 2 p. 816. ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον Lycophr. 3 p. 818. ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν, ὡς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται Isid. 1, 3. 4 p. 829. πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' ἡμέραν adesp. 7, 3. πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην adesp. 33. ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου adesp. 61. καί με συμφορᾶς ἀεὶ βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει adesp. 110, 4. κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας adesp. 114, 2. ἀρετὴ - οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116, 2. Αἴαντε δ' ὁρμήσαντες ἐκ ξυνωρίδος adesp. 190. χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φόνῳ adesp. 275. φεύγει - ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης adesp. 377. ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις adesp. 380. ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός adesp. 449. εἰπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε adesp. 458, 7. οἱ κακῶς πεπραγότες - ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας adesp. 481, 4. πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά adesp. 523. ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς adesp. 546, 4. ἢν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου adesp. 547, 9. πάντας σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει adesp. 566. — ἐκ δ' ἀμείβεται (al. ἐκ δ' ὁρίζεται) γένος Ἑλληνικόν Eur. 819, 3.

Ἑκάβη: Ἑκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Eur. 62.

ἑκάς: τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός - κρίνω φίλον Eur. 902. μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Eur. 913, 2.

ἕκαστος: παθὼν δ' ἕκαστος ὧν τύχῃ λέγει Soph. 621, 3. λαμπρός θ' ἕκαστος κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ (al. ἑκάστης ἡμέρας πλεῖστον) μέρος Eur. 183, 1. 2. πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Eur. 506, 7. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός Eur. 1018. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς Eur. 1113. ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσα - καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη adesp. 505, 2. δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου adesp. 166, 3.

Ἑκαταῖος: τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων Soph. 668.

Ἑκάτη: δέσποιν' Ἑκάτη τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων Aesch.

388. πῦρ ἱερόν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος Soph. 492, 2. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσῃ Eur. 968. χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω adesp. 375, 2.

ἕκατι: τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι Eur. 282, 14. τέκνα τοῦδ' ἕκατι (ἕνεκα ll.) τίκτομεν Eur. 360, 14. κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Eur. 566, 2. νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με Eur. 938. γεννητόρων ἕκατι κατθανεῖν καλόν Cleaen. 1 p. 807. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς Serap. 1 p. 831.

ἑκατομπτολίεθρος: ἀνάσσων Κρήτης ἑκατομπτολιέθρου Eur. 472, 3.

ἑκατόν: ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα Astyd. 8, 4 p. 780.

ἑκατοντάρχης: καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας (?) ἔταξα Aesch. 182.

ἐκβαβάζω: ἐκβαβάξαι Soph. 135.

ἐκβαίνω: ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρός Eur. 952. κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός adesp. 314. πῶς δῆθ' ὀδουρὸν ὅμοιος (?) ἐξέβης λαθών Soph. 21. μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος Eur. 639.

ἐκβάλλω: τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν Soph. 855, 13. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα (al. ἐξεπλεύσαμεν et εἰσεπλεύσαμεν) Eur. 1010. ῥιπτοῦντες ἐκβάλλοντες ἀγνύντες Ach. 26 p. 752. νόμος δὲ <δείπνου> λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν Eur. 469. ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων Eur. 402, 4. προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις *ἐκβαλεῖ Eur. 360, 45. ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας Eur. 282, 21. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτέ Eur. 626, 3. τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Eur. 33, 2. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν Eur. 339, 2. ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν, τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας Eur. 282, 12.

ἐκβλαστάνω: κείνου γὰρ ἐξέβλαστον Eur. 1064, 6.

ἐκβόλειον (?): σύαγρον ἐκβόλειον εὔθηρον Dionys. 1, 2 p. 793.

ἔκγονος: θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3 p. 802. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Eur. 980. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων Eur. 15.

ἐκδέκτωρ: ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα Aesch. 194, 2.

ἐκδέρω: Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκδεδαρμένος (ἐκκεκαρμένος l.) Soph. 432.

ἐκδημία Eur. 768.

ἐκδίδωμι: σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, *ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ Eur. 953, 20. τήν τε παῖδ' *ἐκδοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ Eur. 72.

ἐκδίκως: οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους Eur. 293, 3.

ἐκδύω: καὶ κρᾶτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδυ Soph. 317, 3.

ἐκεῖ: ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια (?)

Aesch. 374. τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά Soph. 753, 3. 4. τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Eur. 578, 5.

ἐκεῖθεν: ἐκεῖθεν ὅρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἤλασ' ἀπ' ἐσχάτων γαίας Aesch. 74. πέτροι τ' ἐχώρουν - ἡ⟨μῶν πάρα⟩, ἐκεῖθεν, οἱ δ' ἐκεῖθεν Eur. 495, 13. τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν - ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ adesp. 112, 3.

ἐκεῖνος: ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων Aesch. 264. ἄνους ἐκεῖνος Soph. 530. οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Eur. 506, 6. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις, ἔργον δ' *ἐκεῖνος ἔργον ὃς παρέσχετο Eur. 890, 2. ἐκεῖνος εἰ μὲν μεῖζον ἠδίκηκέ τι Eur. 953, 6. γέγονεν ἐκεῖνος εἰς ἔμ' οἷον ἠξίουν Eur. 953, 17. ἣν οὗτος - ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν, ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί; κᾆτ' ἐὰν πάλιν ἐκεῖνος, ἑτέρῳ Eur. 953, 32. οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ adesp. 363. ἐκεῖνο δ' οὐ ⟨τὸ⟩ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Eur. 360, 43. μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν Soph. 136. ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος οὐκ ἐξ ἐκείνου Eur. 1132, 12. οὗτος δ' ἐκείνου παῖς Sosith. 2, 4 p. 822. ὅδ' αὖτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος adesp. 417. ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22, 2. ἄπελθ' ἐκείνης (?) ὕπνον ἰατρὸν νόσου Soph. 198. νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν Soph. 855, 11. ἐμοί τ' ἀρέσκει πάνθ' ἃ κἀκείνῳ Eur. 953, 18. ἄνους ἐκεῖνος· αἱ δ' ἀνουστέρως ἔτι ἐκεῖνον ἠμύναντο καρτερόν Soph. 530, 2. ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθόρνυτο Soph. 1026, 9. πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 232, 3. ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθα Eur. 285, 19. ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοί Eur. 452. σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη adesp. 547, 13. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα Soph. 399, 4. cf. κεῖνος.

ἐκεῖσε: ἐκεῖσ' ἔλα, τῇδε στρέφ' ἅρμα, τῇδε Eur. 779, 9. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας Eur. 781, 56.

ἐκηβόλος: Λητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεά Soph. 369, 2.

ἔκηλος: ἄρασα μύξας.. καὶ κερασφόρους στόρθυγγας εἶρφ' ἔκηλος Soph. 86, 4.

ἐκθερίζω: † πᾶς δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον ⟨στάχυν⟩ σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου Eur. 373. (cf. θερίζω.)

ἐκθύω: τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Eur. 912, 12.

ἐκθώπτω: ἔπεισας, ἐξέθωψας Soph. 773.

ἐκκαλύπτω: πάντ' ἐκκαλύπτων † ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει Soph. 832.

ἔκκαυμα: τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις, ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους Eur. 1031, 2. συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν Soph. 205.

(ἐκκείρω cf. ἐκδέρω.)

ἐκκλάζω: τήν τ' ἐναύλιον ᾠδῶν τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην adesp. 418, 7.

ἔκκριτος: κρέας ἐπέμπομεν πατρὶ..περισσὸν ὦμον ἔκκριτον γέρας adesp. 458, 3.

ἐκκωπεύω: *ἐκκεκώπευται Soph. 148.

ἐκλαγχάνω: τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν μέρος ἐξέλαχον Eur. 115, 2.

ἐκλακτίζω cf. Phryn. 18, 2 p. 724.

ἐκλαλῶ: τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται, κακὸν δ' ὁμίλημα Eur. 219, 2.

ἐκλάμπω: (cf. ἐκπέμπω.) ἑῷος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ Eur. 929. ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος adesp. 158. Δίκας δ' ἐξέλαμψε θεῖον φάος adesp. 500. πυρωτὸν *φέγγος ἐκλάμψαν φλόγα τήκει πετραίαν χιόνα Aesch. 300, 4.

ἐκλέγω: ὅλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς adesp. 388. ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν *ἐκλελεγμένοις ἥδιον ἂν χωροῖμεν Soph. 818.

ἐκλείπω: θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Eur. 24, 3. παῖδες δὲ χρηστοί - δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε ἀνάθημα βιότου κοὔποτ' ἐκλείπει δόμους Eur. 518, 5. ἐπὰν δ' ⟨ἄρ'⟩ ἐκλίπῃ τὸ πᾶν Soph. 1027, 5. νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου δεῦρ' ἔπτατο Eur. 636, 7. ὅταν δ' ὕπνον γεραιὸς ἐκλιπὼν πατὴρ πύλας ἀμείψῃ Eur. 773, 15. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών Eur. 819. οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους Eur. 30, 2. γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος adesp. 403. ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα πόλει ξενοῦσθαι τῇδε Eur. 1.

ἔκλογος: ἔκλογον Aesch. 219.

ἐκλούω: καλοῖσι λουτροῖς *ἐκλελουμένος δέμας Aesch. 32.

ἐκλωτίζω: *ἐκλωτίζεται Ach. 31 p. 754.

ἐκμανθάνω: γένος μὲν αἰνεῖν *ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι Αἰθιοπίδος γῆς Aesch. 300. ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ - Ἀτθίδα χθόνα τίνες τύχαι κατέχουσιν Pyth. 1, 8 p. 811.

ἐκμαρτυρῶ: ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές Eur. 553.

ἔκμετρος: οὔτε γὰρ γάμον - οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327, 2.

ἐκμετρῶ: κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος Eur. 382, 3.

ἐκμιμοῦμαι: φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον Eur. 210, 2.

ἐκμοχθῶ: ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι adesp. 522. ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν Eur. 332, 5.

ἑκούσιος: οὐχ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἑκουσία νόσος Eur. 339, 4. τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον Eur. 265, 2.

ἐκπαιδεύω: ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 5. τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται Eur. 609, 2.

ἐκπέμπω: πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων Eur. 350. οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκπέμπει (ἐκλάμ-

πει Il.) σέλας Eur. 330, 3. τὸν δ' αὖ θανόντα - χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων Eur. 449, 4. οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός Eur. 360, 24.

ἐκπεραίνω: ἀλλ' ⟨εἶ⟩ ὅ μέν τις Λέσβιον φατνώματι κῦμ' ἐν τριγώνοις *ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς Aesch. 78.

ἐκπερῶ: Ζῆθον μὲν ἐλθόντα - ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα Eur. 224, 3.

ἐκπίνω: πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας Soph. 442.

ἐκπίπτω: στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτήν Soph. 861. ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 3.

ἐκπλάσσω: κόμαι δὲ κηροχρῶτες, ὡς ἀγάλματος αὐτοῖσι βοστρύχοισιν *ἐκπεπλασμένου, ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι Chaer. 1, 6 p. 782.

(ἐκπλέω v. ἐκβάλλω et πλέω.)

ἔκπληξις: ὁ φόβος - τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων (?) ἄγει τὸν νοῦν τ' ἀπείργει Eur. 67, 3.

ἐκπλήσσω: κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες *ἐκπλήσσουσί με adesp. 465, 2. εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με Eur. 778. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων Crit. 1, 28 p. 771. ἐκ καλλιόνων λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Eur. 213, 2. εἰς θαῦμ' ἐσῄει κἀξεπέπληκτο σφοδρῶς Eur. 1132, 36.

ἐκπνέω: χαλκοσκελεῖς γάρ.. ἐκπνέουσι πλευμόνων ἄπο Soph. 312, 2.

ἐκποδών: ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι Soph. 667. ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Eur. 816, 4. καὶ τράπεζά γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται Ach. 17, 5 p. 750.

ἐκπονῶ: ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ (al. ἐκπονουμένων) σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 4. εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν Eur. 729, 2. χρὴ - κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ τελεῖν Eur. 909, 8. πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον Eur. 1083. τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα Agath. 11, 2 p. 766.

ἐκπορεύομαι: ὅθεν - ὅ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται Crit. 1, 36 p. 772.

ἐκπορθῶ: ὅρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις Eur. 286, 7.

ἐκπράσσω: πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χερί Patrocl. 1, 5 p. 830. κυνηδὸν ἐξέπραξαν κνυζούμενον Soph. 655. βουλαὶ τάδ' ἐξέπραξαν, οὐ χερῶν σθένος adesp. 540.

ἐκπρεπής: ῥόδα - τιθήνημ' ἔαρος ἐκπρεπέστατον Chaer. 13, 2 p. 786.

ἐκπυνθάνομαι: (cf. πυνθάνομαι.) ἃ δ' ἐκπυθέσθαι τῆς ἐμῆς χρῄζεις φρενός adesp. 114.

ἔκπωμα: ἐδεξιοῦτο Βιβλίνου μέθης ἐκπώματι (?) Ach. 41 p. 756. οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος ἔκπωμα δακτυλωτόν Ion. 1, 2 p. 732. χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα ἐκπώματα Soph. 348, 4.

ἐκρύομαι: λύρα βοῶν.. ῥύσι' ἐξερρύσατο Eur. 190.

ἐκσῴζω: Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' (ἐξέσωσας Il.) ἐπὶ χθόνα Eur. 349. ἥδε μ' *ἐξέσῳσεν Eur. 866.

ἐκτείνω: (cf. ἐντείνω.) λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον αὐχένας Chaer. 14, 17 p. 786. ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ Soph. 816.

ἐκτέμνω: Εὐβοΐδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων πρὸς κρῆτα πορθμόν Ion. 18, 2 p. 735. σκάλμη γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἐμούς Soph. 563. † ἐκτεμών Aesch. 179, 5.

ἐκτήκω: κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις Mosch. 9, 9 p. 816.

ἐκτίθημι: πολὺν δ' ἀγῶνα - κηρύσσεται, χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν Soph. 348, 2. ἐκθεῖναι κήτει φορβάν Eur. 121.

ἐκτόπιος: εὐφαμεῖτ', ὦ, ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε Eur. 773, 68.

ἐκτός: οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Soph. 657, 3. τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10, 2. παῖδες ἐκτὸς ὀμμάτων ἀπέλθετε Neophr. 2, 10 p. 731.

ἕκτος: ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ βόστρυχος Theod. 6, 8 p. 803.

ἐκτρέφω: ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ adesp. 121. εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον Soph. 533, 6. ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' *ἐκτρέφει κάλλιστα Eur. 981, 4. ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων - Πάλλας Soph. 872, 7. (cf. τρέφω.) ἄπλατον ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην Soph. 355. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, ἣν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν Aesch. 452, 2. ἕρσῃ δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος Chaer. 14, 16 p. 786.

ἐκτρίβω: εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην Eur. 1109, 11.

ἐκτροφή: καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαὶ καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί Eur. 317, 5.

Ἕκτωρ: ὅθεν περ Ἕκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην Aesch. 267, 2. ἐγῷδ' ὃ φεύγεις· οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς, ἀλλ' ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστί Soph. 141, 4. πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἕκτορος τύχης διαί Aesch. 296. λόγχῃ βιαίως Ἕκτορος στροβούμενοι Eur. 1109, 5. ἐξῆλθον Ἕκτορές τε καὶ Σαρπηδόνες adesp. 289. cf. Soph. 457.

ἐκφαίνω: ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον, ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς Soph. 690, 4. κἂν τῷδ' ἐξεφαινόμεσθα δή Eur. 495, 5.

ἐκφέρω: ἐκφέρετε πεύκας φωσφόρους Agath. 15 p. 766. κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Eur. 1132, 10. ἄρουραν οὐκ ἐμέμψατο τοῦ μὴ *ἐξενεγκεῖν σπέρμα γενναίου πατρὸς Aesch. 99, 9.

ἐκφεύγω: ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ, οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς *ἐκφύγοι μολὼν Soph. 865, 4. ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ Eur. 645, 2.

† ἐκφλῆναι: πρὶν ἄν.. ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον Eur. 470.

ἐκφοβῶ: ἡ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν Eur. 135.

ἐκφορῶ: ἴτ' ἐκφορεῖτε, παρθένοι, κύπελλα Ion. 20 p. 735.

ἔκφυσις: οὐ γὰρ δράκων ἀνῆκεν,

ἀλλ' ἐνῴκισεν δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν (?) ποδὸς βλάβην Aesch. 252, 2.

ἐκφύω: θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός Eur. 591, 2. ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος - δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας Eur. 303, 3.

ἐκχέω: μὴ πάντα παιδὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Aesch. 99, 23. πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην Soph. 843, 3. μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Eur. 789. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι καὶ τἀκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα Eur. 507, 2.

ἐκχρώννυμι: ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος εἰς σώματ' ἀνδρῶν Theod. 17, 2 p. 806.

ἑκών: φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους Soph. 843, 4. μητέρα κατέκταν τὴν ἐμήν - <Φ.> ἑκὼν ἑκοῦσαν ἢ <οὐ> θέλουσαν οὐχ ἑκών Eur. 68, 2. μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245, 2. οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Eur. 360, 44.

ἐλαία: ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγὴς ὀλαῖς λίπος τ' ἐλαίας (al. ἐλαίου) Soph. 366, 4. οὐδ' ἀντ' *ἐλαίας χρυσέας τε Γοργόνος τρίαιναν ὀρθὴν - Εὔμολπος οὐδὲ Θρῇξ ἀναστέψει λεὼς στεφάνοισι Eur. 360, 46.

ἐλαιάεις: νηδὺς ἐλαιάεσσα Soph. 419.

ἔλαιον: ἅδην δ' ἐλαίου στέρνα - χρίουσιν Ach. 4, 4 p. 747. (cf. ἐλαία.)

ἐλαιῶ: ἐλαιοῦται θρίξ Soph. 567.

ἐλάσσων: τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ, πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν Eur. 285, 13. εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος τὸ μεῖζον Eur. 360, 19. ἣν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου adesp. 547, 9. τὸν δ' ἡμίοπον [καὶ τὸν ἐλάσσονα] ταχέως ὁ μέγας καταπίνει Aesch. 91. τὸ δοῦλον - γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218, 2. καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάσσονας σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 15 p. 811. τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eur. 378, 3. ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τἀλάχιστα γίγνεται λυπουμένων adesp. 360, 2.

ἐλάτης: σύριγγας δ' οὐριβάται κινοῦσιν ποίμνας ἐλάται Eur. 773, 28.

Ἔλατος: Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν (?) *Ἔλατος ἐν δισκήματι Soph. 349, 2.

ἐλαύνω, ἐλῶ: ἔλα δίωκε μή τι μαλκίων ποδί Aesch. 332. ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλὼν Eur. 779. ἐκεῖσ' *ἔλα, τῇδε στρέφ' ἅρμα, τῇδε Eur. 779, 9. ἐκεῖθεν ὁρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἦλασ' ἀπ' ἐσχάτων γαίας Aesch. 74, 2.

ἔλαφος: νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος Soph. 86, 2. ἦλθεν δ' ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Eur. 740, 2. ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις κεροῦσσαν Eur. 857.

ἐλαφρίζω: ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Eur. 530, 8.

ἐλαφρός: ἐλαφρὸν παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι adesp. 342. ἐργάζεται δ' ἐλαφρὰ (?) πρὸς (?) τὰ σιτία Sosith. 2, 9 p. 822.

ἔλεγχος: γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο Soph. 101, 2. οἱ δ' ὑπέρφρονες καὶ τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν Eur. 1073, 7.

ἐλέγχω: (cf. μελῳδῶ.) ἤλεγχον Eur. 49. τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 18.

ἕλειος: ἐάν τις ἐγξέσῃ θάμνοις ἑλείοις Eur. 298, 2.

ἐλελελεῦ: σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω· ὥρα ταχύνειν, ἐλελελεῦ (ἐλελεῦ ll.) Ach. 37, 4 p. 755.

Ἑλένη: νιφόεσσ' Ἑλένη (al. νιφόεσσα σελήνη) Ion. 46 p. 741. ἐγάμησεν Ἑλένη τὸν θεοῖς στυγούμενον adesp. 194. οὐκ ἀπολοῦμαι τῆς σῆς Ἑλένης εἵνεκα Eur. 722, 2. cf. Sosiph. 5 p. 820.

ἑλένιον: ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον ἑλενίων ἔπι Chaer. 14, 12 p. 786.

Ἐλευθεραί: Οἰνόῃ σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς Eur. 179, 2.

ἐλευθερία: ἐλευθερία Διὸς ὄλβιον τέκος adesp. 555.

ἐλεύθερος: κείνου ἐστὶ δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ Soph. 789, 2. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος Soph. 854. ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει Eur. 142, 3. τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κοὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Eur. 502, 4. ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους Eur. 775. ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Hippoth. 3 p. 828. ἐγὼ δὲ φεύξομαί ⟨γ'⟩ ἐλεύθερος γεγώς adesp. 98. ἐλευθέρα γὰρ γλῶσσα τῶν ἐλευθέρων adesp. 554. τοὐλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον Eur. 275, 3. παρὸν σοὶ κατθανεῖν ἐλευθέρῳ (ἐλευθέρως ll.) Eur. 245, 2. κρεῖσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν Eur. 251. ἐγώ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον adesp. 74. ἐλευθέραν μέν, ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν adesp. 12. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν (al. ἐλευθέρου) δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110. δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι Eur. 1019. πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Eur. 511, 2. δούλοισι γὰρ τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ Eur. 47, 3. καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις Eur. 413, 5. τὼ δ' ὁρῶντ' οὐκ ἠξίουν ⟨δούλους φονε⟩ύειν φασγάνοις ἐλευθέροις Eur. 495, 38. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216. ἡ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα Eur. 831, 2.

ἐλευθέρως: ὅπου δὲ μὴ τἄριστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι Soph. 193. (cf. ἐλεύθερος.)

ἐλεφάντινος: ἱδρυσάμεσθα - θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκέων ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους Soph. 1025, 7.

ἐλέφας: πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα χρυσοῦ τε κἀλέφαντος Ach. 25, 2 p. 752.

ἐλεῶ: ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδὼν Mosch. 9, 7 p. 816.

ἑλικτός: τρίτον δ' ἑλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές Theod. 6, 4 p. 803. στεφάνων ἑλικτῶν Chaer. 7, 2 p. 784.

ἑλίσσω: ἑλίσσων Eur. 674. πέριξ ἑλίξας εἷλκε Eur. 221, 2. τρίτον δὲ

βόστρυχός τις ὡς εἱλιγμένος Eur. 382, 7. cf. εἱλίσσω.

ἕλκος: ἀείζων ἕλκος Soph. 675. λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶδά που τυχεῖν Soph. 467. ἕλκη Soph. 557. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων Eur. 1086.

ἑλκύδριον Dionys. 12 p. 796.

ἕλκω: τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν, ἕλκει δ' οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας Eur. 62, 2. τὰς βροτῶν γνώμας σκοπῶν ὥστε Μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν (?) ἕλκει καὶ μεθίησιν πάλιν Eur. 567, 3. βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί Eur. 419. ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος adesp. 75. πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν adesp. 401, 2. πέριξ ἑλίξας εἷλκε Eur. 221, 2. εἷλκον ἄνω λυχνδόν Aesch. 39.

Ἑλλάνιος: Ἑλλάνιε Ζεῦ adesp. 56.

Ἑλλάς: ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα Eur. 981, 4. θεούς τε τιμᾶν τούς τε φύσαντας γονῆς νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος Eur. 853, 3. Κόρινθος ἄστρον οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος adesp. 128. χεῖρας δὲ Τρώων ὅπλ' ἔδωκαν Ἑλλάδος adesp. 192. τοίων γὰρ ἀνδρῶν σπέρμ' ἔδωκεν Ἑλλάδος adesp. 197. ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων βίον διῴκησα adesp. 470. κακῶς ὀλοίατ'· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι Eur. 720. Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Eur. 1082. Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Eur. 228, 8. κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282. ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα Eur. 1052, 8. καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα Eur. 1132, 26. ὅπως δὲ μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ πρὸς Ἑλλάδα Antiph. 2, 2 p. 792. πολυσπερὴς μέν, ὦ γέρον, καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται Theod. 16 p. 806. — Ἑλλάς (ἀνήρ) Soph. 16.

Ἕλλην: Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διός Eur. 14. Ζεὺς - Ἕλλην' ἔτικτεν Eur. 481, 2.

Ἕλληνες: Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν Eur. 719. ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον Eur. 282, 13. μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Eur. 703. ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν Eur. 796. ξαίνεις ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς adesp. 9, 2. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι adesp. 332. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς adesp. 392, 2. τά τ' ἐν Ἕλλησιν ξόαν' ἡδυμελῆ Soph. 217, 2. τοιαῦτα γὰρ πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά Eur. 282, 28. Ἕλλησι δ' Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται Eur. 1132, 5.

Ἑλληνικός: ἐκ δ' ἀμείβεται γένος Ἑλληνικόν Eur. 819, 4.

Ἑλλησπόντιος: Ξέρξης βαθὺν ζεύξας θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας adesp. 372, 3.

Ἑλλησποντίς: ἔνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται, πάραυλος Ἑλλησποντίς Soph. 462, 2.

ἐλπίζω: τίς ὧδε μῶρος - ὅστις ἐλπίζει θεοὺς ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης - χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 2. ἄελπτον οὐδέν, πάντα

δ' ἐλπίζειν χρεών Eur. 761. ἐλπίζειν κακά adesp. 460, 2. κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι Aesch. 350, 6. σοὶ δ' εἰς λόγους μολὼν ἂν ἤλπιζον μαθεῖν Neophr. 1, 4 p. 730.

ἐλπίς: λεπτὴ γὰρ ἐλπὶς ἥδε Aesch. 99, 22. ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 197, 2. ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν Soph. 862. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα adesp. 55. παμβῶτις ἐλπίς adesp. 252. κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Eur. 409, 2. δι' ἐλπίδος ζῇ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου Eur. 826. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος adesp. 456. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ Eur. 131. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς Eur. 404, 2. καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει Eur. 897, 6. παρά τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δίκαν Eur. 901, 3. ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις Eur. 1080. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς Eur. 650. σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Eur. 391, 2. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε, ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 5. ⟨ἐσφάλημ⟩εν ἐλπίδων Eur. 495, 47. κἀξεπεσφραγίζετο ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως Chaer. 14, 11 p. 786. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἄγειν βίον Eur. 408. σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν Eur. 921, 2. πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς Eur. 231, 2. πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας Eur. 271. μάτην ἀδήλους ἐλπίδας καραδοκῶν adesp. 16. προσέβα μακρὰς ἀφαιρούμενος ἐλπίδας θνατῶν πολύμοχθος Ἅιδας adesp. 127, 9.

Ἐλύμνιον: νυμφικὸν Ἐλύμνιον Soph. 404.

Ἐλύμνιος: πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις Soph. 802.

ἔλυμος: ἔλυμοι Soph. 412. 586.

ἔλυτρον: ἔλυτρα Soph. 941.

ἐλῶ v. ἐλαύνω.

ἐμαυτοῦ: ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ δικτύοις ἁλώσομαι adesp. 300. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως adesp. 327. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω Eur. 483. μὴ γὰρ καλῶς κρίνασ' ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 38. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς Eur. 964, 3. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι Eur. 452, 2.

ἐμβαίνω: ἔμβα, πορθμίδος ἔρμα adesp. 520. ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβὼς πόδα Soph. 611.

ἐμβάλλω: οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν Eur. 706, 2.

ἐμβατεύω: ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον ⟨Πὰν⟩ ἐμβατεύεις Eur. 696, 3.

ἐμβολή: ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν Eur. 689, 4. — θινὸς ἐμβολὰς (?) ἁλός Aesch. 321.

ἔμβολον: ἔμβολα Eur. 590. 681.

ἐμβριθής: ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον Soph. 690, 3.

ἐμβριμῶμαι: ἐμβριμώμενος Eur. 1099.

(ἐμμανής cf. ἀμαθής.)

ἐμμέλεια Aesch. 19.

ἐμμένω: ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρή-

ματ', ἣν βούλῃ πολὺν χρόνον μελάθροις ἐμμένειν Eur. 362, 12.

ἐμός: *οὑμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει Aesch. 159. Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς Soph. 688, 3. οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην Soph. 767. ἀλλ' οὑμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται Soph. 787. γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός Eur. 72, 2. κοὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα Eur. 484. Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός Eur. 558, 3. ἄξιος δ' ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Eur. 647. ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι Eur. 1005. Ποσειδῶ παῖς, πατὴρ δ' ἐμός Aristiae 1 p. 726. ἀσπὶς μὲν ἡμὴ λίγδος ὣς πυκνομματεῖ Soph. 32. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ Eur. 781, 55. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ *τοὐμὸν κάρα Aesch. 179, 3. ἤδη ἐστίν, πάτερ, ἐμὸν σκοπεῖν τοῦτο Eur. 953, 37. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ Aesch. 95. ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς Eur. 360, 44. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς Eur. 964, 3. ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 8. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς Serap. 1 p. 831. ἃ δ' ἐκπυθέσθαι τῆς ἐμῆς χρῄζεις φρενός adesp. 114. ὦ κακοὶ κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σπορᾶς adesp. 126, 2. ἐδίδαξα τὠμῷ λόγῳ Eur. 78, 3. ἔνθ' ἐμῷ κεῖται πόσει χρυσός Eur. 781, 9. μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης - σὺ λήψῃ πεῖραν ἐν τὠμῷ βίῳ Eur. 953, 33. τὴμῇ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 34. ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος Ζεύς Eur. 591, 3. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν Aesch. 180, 3. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος Soph. 140, 2. φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι Soph. 333. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης Aesch. 181. αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 9. τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτωνα Soph. 261. ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν Soph. 278, 2. μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμόν Soph. 820. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν Eur. 144. εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν Eur. 706, 2. ἢ πολὺν πόνον βραχεῖ διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ Neophr. 2, 15 p. 731. τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν adesp. 41. ψυχὴν γὰρ ἆθλα κειμένην ἐμὴν ὁρῶ Eur. 67, 7. μητέρα κατέκταν τὴν ἐμὴν Eur. 68. καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἠξίους ἐμὴν χάριν Eur. 268. τάχ' ἂν - φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Eur. 323, 3. ἐγὼ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν (τὴν ἐμὴν παῖδα ll.) κτανεῖν Eur. 360, 4. τὴν οὐκ ἐμὴν.. πλὴν φύσει δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Eur. 360, 38. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Eur. 696, 6. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομαι - μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 43. τίς ὁ καινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἤκεν ἀκουάν Eur. 1132, 50. τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν Eur. 1132, 53. ψυχὴν ἐμὴν ὁρῶσ' ἔρημον Neophr. 2, 5 p. 731. τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον adesp. 334. πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν adesp. 401,

2. φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ adesp. 411. σὺ δ' εἴ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος Eur. 127, 2. τίς τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς οὐκ οἶδε Eur. 922. βάυζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ adesp. 66. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ, ἔχει λόγον καὶ τοῦτο Eur. 208. τἀμὰ γὰρ διοίχεται Aesch. 138, 2. τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει adesp. 513, 2. Ῥαδάμανθυν, ὅς περ ἄφθιτος παίδων ἐμῶν Aesch. 99, 12. τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι Eur. 360, 40. ἐξ ἐμῶν δόμων Eur. 781, 42. ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων Eur. 817. ἐκ δ' ἐμῶν (ἐκ δὲ τῶν ll.) λόγων ἑλοῦ τὰ βέλτιστα Eur. 1054. μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων ἔρωτος Zopyr. 1 p. 832. αἱ τύχαι δέ με μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458, 2. μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Eur. 286, 4. χρόνος ἔκρανε λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις Eur. 773, 57. ἔστε πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς Eur. 781, 60. δμωσὶν δ' ἐμοῖσιν εἶπον Eur. 815. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωχ' ὁ τλήμων Eur. 816, 5. ἀλλ' οὐκ ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόας ἔχει Aesch. 99, 13. ἐν στέγαις ἐμαῖς κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν adesp. 387. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι Eur. 323. χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν Eur. 360, 50. πρίν τινα συντυχίαν ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι Eur. 791, 3. θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Soph. 540. σκάλμῃ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἐμούς Soph. 563. ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Aesch. 293. ὁ δ' ἐνδατεῖται τὰς *ἐμὰς εὐπαιδίας Aesch. 350. ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας Aesch. 350, 3. ὅς μὴ πέπονθε τἀμά, μὴ βουλευέτω Soph. 814. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ † μαθήσῃ κλύων Eur. 797, 3.

ἐμπαιδεύω: καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις Eur. 413, 5.

ἐμπαίζω: αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν Dionys. 11 p. 796.

ἔμπαλιν: ἐπεὶ δ' ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον Mosch. 6, 19 p. 814.

ἐμπεδής (?): ἐμπεδὴς γαμόρος μάρψεν Ἀίδης adesp. 208.

ἐμπειρία: ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Eur. 619, 3.

ἐμπερής Soph. 426.

ἐμπήγνυμι: γλῶσσαν οὐκ ἐμπήξετε adesp. 205.

ἔμπης: δαίνυσί τ' ἔμπης (?) συντίθησιν εἰς τέλος Sosith. 2, 11 p. 822.

ἐμπίπλημι: παροῦσα πανταχοῦ τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν Eur. 1063, 7. ἐμπλήσθητί μου πίνων κελαινὸν αἷμα Eur. 687. κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα σκιρτῶσιν Eur. 362, 29.

ἐμπίπτω: εὖτ' ἂν Ἄρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ στρατῷ Ion. 63, 2 p. 745. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί Eur. 522, 2. ἡ πόλεος ἐμπεσόν-

τες εἰς ἀρχήν τινα Eur. 362, 30. ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν adesp. 387, 2.

ἐμπλέκω: σὲ τὸν αὐτοφυᾶ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Eur. 593, 2.

ἐμπλευρῶ: ἐμπλεύρου Soph. 50.

ἔμπνους: ἔτ' ἔμπνουν Ἀίδης μ' ἐδέξατο Eur. 936.

ἐμποίνιμος: ἀφροδίσιος ⟨γὰρ⟩ ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος adesp. 525.

ἐμποιῶ: τἀξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον *ἐμποεῖ βροτῶν Mosch. 9, 11 p. 816.

ἐμπολή: Αἰγυπτία ἐμπολή Eur. 932. λεπταῖς ἐπὶ ῥιπῖσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες Soph. 511, 4.

ἐμπόλημα: Μιλησία σμάραγδος ἐμπόλημα τιμαλφέστατον adesp. 109, 2.

ἐμπολῶ: πένητα ναίειν δόξαν ἠμποληκότα adesp. 181, 3.

ἐμπορεύομαι: ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται, κείνου ἐστὶ δοῦλος Soph. 789. ἥβῃ σφριγῶντες ἐμπορεύονται Ach. 4, 2 p. 747.

ἐμπρέπω: γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν Soph. 702.

ἐμφανής: πυρὸς τ' ἐρινὺς - ζῶσ' ἥδ' ἀνῆσ' ἀτμὸν ἐμφανῆ Eur. 781, 2. ἐχρῆν - τοὺς - ἀδίκους τούσδε τὴν ἐναντίαν δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν Soph. 103, 9. ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Soph. 103, 7. οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837, 2. χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψήλ' ἄγειν Eur. 1048, 3. ἐπειδὴ τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς *ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ Crit. 1, 9 p. 771.

ἐμφανίζω: ὃ δ' αὐτὸς αὐτὸν † ἐμφανιεῖ σοι λέγων Eur. 797, 4.

ἐμφανῶς: κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ Soph. 844.

ἐμφερής: ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερὴς ὁ βουκόλος adesp. 286. ἦν ποθ' ἡνίκα θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 4 p. 813.

ἔμφρουρος: ἐν παρθενῶσι - δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις Eur. 1132, 23.

ἔμφρων: καὶ τοῦτο τοὖπος ἐστὶν ἀνδρὸς *ἔμφρονος adesp. 460. ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' *ἔμφρονες Soph. 524, 6.

ἐμφύρω: ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν *ἐμπεφυρμένοι Aesch. 38, 2.

ἔμφυτος: ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Eur. 297. δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον, σκαιοῖσιν εἶναι Eur. 776. τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 5. οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν Eur. 444, 2. τὰς γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας . . φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6 p. 799.

ἐμφύω: πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά Soph. 863.

ἔμψυχος: τήν τ' ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Eur. 472, 18.

ἐν: ὃ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων Aesch. 57, 2. Ἡφαιστοτυκὲς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει Aesch. 69, 3. ὠκεανὸν περάσας ἐν δέπᾳ χρυσηλάτῳ Aesch. 74, 3. ὃ μέν τις Λέσβιον φατνώματι κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέ-

τω ῥυθμοῖς Aesch. 78, 2. ἀλλ' οὐκ *ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόας ἔχει Aesch. 99, 13. σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ (?) Aesch. 124, 2. αὔρας ὑπηκόοισιν ἐν ψυκτηρίοις Aesch. 146. ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον (al. οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ) Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι Aesch. 162, 3. εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ (?) Aesch. 216. καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρρυσιάσθη στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ Aesch. 258, 2. πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις Aesch. 259. ἐν μανοστήμοις πέπλοις Aesch. 297. Αἰθιοπίδος γῆς - ἐν ᾗ πυρωτὸν φέγγος ἐκλάμψαν φλόγα τήκει πετραίαν χιόνα Aesch. 300, 4. πεποικίλωκε κἀποδηλώσας ἔχει θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ Aesch. 304, 3. ἐγὼ δὲ χοῖρον - τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω Aesch. 309, 2. ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά Aesch. 311, 2. ἐν διρρυμίᾳ πῶλοι Aesch. 324. αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών Aesch. 350, 7. πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν Aesch. 362. ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ Aesch. 362, 3. βωμὸν τόνδε - κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε Aesch. 379, 2. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν Aesch. 452. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις Aesch. 462. ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22. τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασιν σφηκοὶ κελαινόρινες Soph. 26. ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60. οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Soph. 102, 3. ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοί Soph. 142, 2. σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων νέμε Soph. 144. οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 7. χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Soph. 178. ⟨ὦ⟩ γλῶσσ', ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Soph. 192. νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα Soph. 193, 2. μαγάδιδες τά τ' ἐν Ἕλλησιν ξόαν' ἡδυμελῆ Soph. 217, 2. σωτηρίας γὰρ φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν, ἐν δὲ τῇ προμηθίᾳ Soph. 281, 2. ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Soph. 297. ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Soph. 300, 2. πιστοί με χωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας Soph. 304. ἐν ᾗ παύσετ' ἀμερῶν μόχθων Soph. 340. νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ πάρεστι Soph. 344. καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν Ἔλατος ἐν δισκήματι Soph. 349, 2. κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσιν Soph. 398. καὶ τὸν ἐν Δωδῶνι παῦσον δαίμον' εὐλογούμενον Soph. 423. τὸν *ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Soph. 513, 5. ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινύς Soph. 519, 3. αἳ νέαι μὲν ἐν πατρὸς ἥδιστον - ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Soph. 524, 3. ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει Soph. 527. ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Soph. 530, 3. θὲς δ' *ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Soph. 540.

ἡμεῖς δ' ἐν ἄντροις, ἔνθα Σαρπηδὼν πέτρα Soph. 580. ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 4. μάνδραις ἐν ἱππείαισιν Soph. 598, 3. σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Soph. 598, 5. πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ Soph. 600. πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606. οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται Soph. 622, 2. οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Soph. 641. πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἂν Soph. 673. τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι, σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα - σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἂν βραχεῖ διδάσκαλον Soph. 704, 3. τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται Soph. 713. ὕβρις - ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει Soph. 718, 3. ὁ Τυδεὺς - ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται Soph. 731, 4. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ Soph. 751. βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου Soph. 774. λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς χαλκός Soph. 780. ἀλλ' οὑμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται Soph. 787. ὥσπερ σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 4. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται Soph. 808, 2. ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις ἥδιον ἂν χωροῖμεν Soph. 818. ἤδη γὰρ ἕδρᾳ Ζεὺς ἐν ἐσχάτῃ θεῶν Soph. 821. αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 842. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται Soph. 846, 3. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον Soph. 855, 5. χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν τετρασκελεῖ γονῇ· νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν, ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω Soph. 855, 10. 11. 12. τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος Soph. 864. ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου Soph. 866. νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Soph. 871, 2. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή Soph. 1014. τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν Eur. 2. πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Eur. 15, 3. λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις, μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο Eur. 16. τὴν δ' εὐγένειαν - μή μοι λέγε, ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί - ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής Eur. 22, 2. 4. ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια Eur. 53. μισῶ σοφὸν ἐν λόγοισιν Eur. 61. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει Eur. 66. ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει Eur. 91. τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος Eur. 94. προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις Eur. 118. καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 170, 2 οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς

Eur. 173, 2. τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι Eur. 196, 4. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος † γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν Eur. 201, 4. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Eur. 205, 3. ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν ἔλαμψε Eur. 232. κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν Eur. 251, 2. ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ (al. ἐν οἴκτῳ) Eur. 263, 3. οἳ τυραννίδι χαίρουσιν ὀλίγῃ τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ Eur. 275, 2. λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσι Eur. 282, 10. ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Eur. 282, 19. φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς Eur. 286. στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε Eur. 305, 2. παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 7. τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον Eur. 318, 3. ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν † ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Eur. 322, 5. καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις Eur. 338, 2. ἔν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν ὅστις Eur. 347, 3. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται, ἥδιον ἐν βροτοῖσιν Eur. 360, 2. ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς Eur. 360, 12. εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην Eur. 360, 22. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα ⟨ἃ⟩ καὶ μάχοιτο - μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Eur. 360, 27. καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 32. ἐκεῖνο δ' οὐ ⟨τὸ⟩ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Eur. 360, 43. τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Eur. 360, 47. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία - ἥ τ' ἀτιμία βίου. φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Eur. 362, 16. 18. τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν' ἐν πόλει Eur. 362, 28. ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ εὕδουσι Eur. 367: οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές Eur. 382, 4. ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία Eur. 382, 6. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Eur. 382, 10. ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως Eur. 388. ἀλλ' εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιθανά Eur. 396. ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401, 3. ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος; ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα Eur. 403, 4. πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 7. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἄγειν βίον Eur. 408. καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις Eur. 413, 4. κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος Eur. 421. ἔχω - διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Eur. 430, 2. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433, 2. ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός Eur. 448, 2. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν Eur. 450, 2. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον Eur. 457. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Eur. 473, 2. ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους Eur. 492, 5. κἂν τῷδ' ἐξεφαινόμεσθα δή Eur.

495, 5. ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας στυγνόν τ' ἐν οἴκοις Eur. 500, 2. τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν δοῦλοι τὸν ἄνδρα Eur. 502, 3. ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά Eur. 506, 2.. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα Eur. 515, 2. δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν Eur. 519. τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεί Eur. 525, 2. οἱ δὲ Θεστίου παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις Eur. 530, 8. τὸ μὲν γὰρ ἐν φῷ, τὸ δὲ κάτω σκότος Eur. 534. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν - τὸ δ' - ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος Eur. 552, 4. ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς ὀδυρμοί Eur. 573. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581, 2. τοῦ γὰρ δικαίου κἂν (καὶ ll.) θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Eur. 585. σὲ τὸν αὐτοφυᾶ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Eur. 593. ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν, ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν Eur. 603, 3. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἴδια, ἐν ἀνθρώποισι δὲ κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Eur. 606. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων Eur. 608. ἰώ, πύλαισιν ἤ τις ἐν δόμοις Eur. 623, 2. κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν Eur. 631, 3. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχές Eur. 635, 2. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδ' ἐν - κύμασιν τεθνηκέναι Eur. 636, 6. οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν Eur. 636, 8. ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Eur. 641, 2. τὰ χρήματα - ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει Eur. 642, 3. ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς Eur. 644. πολλοὺς - γυνὴ κατήσχυν' ἐν δόμοισι νηπία Eur. 662, 2. κλίθητι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβανε Eur. 691. οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Eur. 695, 2. εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Eur. 703, 2. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Eur. 706. καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν Eur. 709. ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής Eur. 735. ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Eur. 736, 5. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει Eur. 745. Διόνυσος, ὃς - ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα πηδᾷ χορεύων Eur. 752, 2. γραπτούς <τ' ἐν αἰετ>οῖσι πρόσβλεψον τύπους Eur. 764, 2. μέλπει δ' *ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν Eur. 773, 23. ἔχειν χρὴ στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ Eur. 773, 62. παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 74. πυρός τ' ἐρινὺς ἐν νεκροῖς Eur. 781. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλῇ Eur. 781, 12. τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις σῶν γάμων γένναν Eur. 781, 21. ἐν τοῖσιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις Eur. 781, 51. ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν, ὅστις Eur. 784. φίλος δέ μοι ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Eur. 786, 2. ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787, 2. τοὺς γὰρ περισσοὺς - τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν Eur. 788,

3. ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος Eur. 793, 2. ὁρᾶτε δ' ὡς κἀν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν, θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν Eur. 794, 1. 2. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν, πόνοι δὲ κἀν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου ἔνεισι Eur. 813, 2. γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιστόν ἐστι Eur. 822. καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 834. ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Eur. 852. μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος Eur. 852, 5. ἐν <αὐτὸς> αὑτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει Eur. 862, 2. φήμη τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχοῖς δείκνυσι γῆς Eur. 865. οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεὼν ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν Eur. 880, 1. 2. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ Eur. 895. εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεύς Eur. 900. ἡδὺ δέ - συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Eur. 909, 10. σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις Eur. 912, 6. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Eur. 941, 2. Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι Eur. 944, 2. μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης, πάτερ, σὺ λήψῃ πεῖραν ἐν τὠμῷ βίῳ Eur. 953, 33. ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἄνολβοι Eur. 960, 2. αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί Eur. 963, 5. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός Eur. 1018. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν Eur. 1030. τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς ἐν βίῳ χωρεῖ Eur. 1046, 4. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Eur. 1048. ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρως κἀν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ Eur. 1054, 3. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις οὔτ' εὐτυχοῦσι Eur. 1056. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Eur. 1063, 3. ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη Eur. 1063, 5. ἢ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Eur. 1066. ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς - οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν Eur. 1070, 3. ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα Eur. 1073. οἱ δ' ὑπέρφρονες - ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν Eur. 1073, 7. κἂν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Eur. 1078, 2. ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει Eur. 1080, 4. οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον Eur. 1083, 7. νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός Eur. 1109, 4. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος Eur. 1110. δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Eur. 1132, 2. πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ Eur. 1132, 8. ἐν παρθενῶσι - δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις Eur. 1132, 22. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς - διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Eur. 1132, 32. πατὴρ δέ μιν κλῄσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Eur. 1132, 59. οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς Neophr. 2, 9 p. 731. Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον Ion. 24, 3 p. 736. οἶνος οὐκ ἔνι ἐν τῷ σκύφει Ion. 26, 2 p. 737. ἀλλ' ἔν τε

χέρσῳ τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38 p. 739. κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία Ion. 58 p. 744. ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστι Ach. 6 p. 748. ὄλπη παρῃωρεῖτο χρίματος πλέα τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ Ach. 19, 3 p. 751. ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος Agath. 13, 2 p. 766. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος Agath. 24 p. 768. ὃς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Crit. 1, 20 p. 771. καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισεν τὸν δαίμονα καὶ (?) ἐν πρέποντι χωρίῳ Crit. 1, 39 p. 772. σκαιότητα πλουσίαν - σύνοικον - ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5, 2 p. 774. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα ἢ τοῖς ἀνάγκης (?) ἐν γένει πεφυκόσιν Dicaeog. 1, 3 p. 775. ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα Astyd. 8, 4 p. 780. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὅτι οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται Chaer. 21, 1. 2 p. 788. ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίγνεσθαι κακά Chaer. 28 p. 789. βούλου γονῆς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν Chaer. 34 p. 790. ἐν δὲ δόσει (?) βροτῶν ἡδὺς συνοικεῖν καί τιν' εἰληχὼς χάριν Chaer. 36, 3 p. 790. ἐν χειμῶνι δ' οἴχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ κεχαρμένη Chaer. 41, 2 p. 791. ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα Carc. 5, 5 p. 799. πλοῦτος - μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει Carc. 10, 2 p. 800. σαφὴς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος Theod. 1 p. 801. τίνουσι ποινὰς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις Theod. 8, 9 p. 804. ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή Theod. 10, 5 p. 805. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ Theod. 12 p. 805. ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη, ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά Theod. 18, 3. 4 p. 807. καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος Mosch. 1 p. 812. μηδ' ἐνόφθαλμοῖς ἐᾶν τῆς πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβοῦς Mosch. 6, 32 p. 814. πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος Mosch. 8, 4 p. 815. δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 3. 4 p. 817. τῇ μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ δαίνυσί τ' ἔμπης (?) συντίθησιν εἰς τέλος Sosith. 2, 10 p. 822. καὶ τοῦ ποτοῦ προύτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει πλέον Sosith. 2, 14 p. 822. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν, ἐξὸν σιωπᾶν κἀν σκότῳ κρύπτειν τάδε Aesch. Alex. 1, 1. 2 p. 824. ὡς ἐν ἀνθρώποις ἄρα οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς - τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1 p. 825. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1 p. 825. ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 2 p. 828. ἐν βροτοῖς αὐδώμενος adesp. 20. ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις adesp. 64, 2. λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος adesp. 97. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδ' ἀπωθοῦνται ψόγον adesp. 105. ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116. ἄτρυτος ἐν πόνοις adesp. 163. δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου adesp. 166, 8. τὴν εὐγένειαν - ἐν τοῖς καλοῖς φρονοῦσιν εὑρήσεις βροτῶν adesp. 171, 2. ἐν

γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν adesp. 281. λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον adesp. 291. ἔνεισιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι λόγοι adesp. 299. ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ δικτύοις ἁλώσομαι adesp. 300. ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ adesp. 336. ἐάν τι δέλτος ἐν πτυχαῖς πόντου πάθῃ adesp. 348. ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν adesp. 387. οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος adesp. 389. καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων σοφὴ κέκλημαι adesp. 414, 2. ἐν πρώτοις ἄγω adesp. 445. ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν λόγον adesp. 457. θεὸς μόνος πέφυκεν ἐν βροτοῖς μέγας adesp. 479. μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρ' οὐδ' * ἐν ἀνθρώποισιν adesp. 503, 1. 2. ἐν τοῖς κακοῖσι δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα κὠξύθυμος adesp. 524. γνῶμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοί adesp. 539. οὐκ ἐν γυναιξὶ φύεται πιστὴ χάρις adesp. 543. τοὺς εὖ γεγονότας - κἀν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας adesp. 545, 2. οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει - ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα. [τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν] adesp. 547, 3. 6. 7. 8. πολύς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ adesp. 551.—cf. ἐγχίρνημι. — ἐν (?) δ' ἀλγύνεται φρονῶν Eur. 285, 13.

ἐναγώνιος: ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ Aesch. 384.

ἐναίρω: τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν Soph. 657, 2.

ἐναίσιος: Εὐρύμαχος - ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί Aesch. 179, 2.

ἐνάλιος: ἔστι γάρ τις ἐναλία Εὐβοιὶς αἶα Soph. 234. ἐνάλιος θεωρία Ach. 27, 2 p. 753.

ἐνάλλομαι: ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο adesp. 486, 4.

ἐναντίος: καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Eur. 67, 2. ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς - ἔχειν τι κέρδος - τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τούσδε τὴν ἐναντίαν δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν Soph. 103, 8. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες Eur. 362, 10. δείξας - ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδόν Eur. 861. νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον, ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Eur. 396, 2. ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον· τὸ σχῆμα σεμνός Eur. 688. εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 4 p. 806. τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Eur. 812, 3. — ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν Soph. 82, 2.

ἐναντίως: καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωχ' ὁ τλήμων Eur. 816, 5.

†ἐναπίπτοντας Eur. 901, 4.

ἐνάπτω: γραφίοις (?) ἐνημμένοις Soph. 179, 2.

(ἐνάρετος cf. ἔνδικος.)

ἐναροκτάντας Aesch. 151.

ἔναστρος: ἔναστρος ὥστε μαινάς Ach. 16 p. 750.

ἐναύλιος: τήν τ' ἐναύλιον ᾠδῶν

τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην adesp. 418, 6.

ἔναυλος: κατ' ἔναυλ' ὀρέων Eur. 740, 4.

ἐνδατοῦμαι: ὃ δ' *ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου Aesch. 350.

ἐνδεής: ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεὴς Eur. 389. ὃ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν, ἡ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα βουλεύει κακά Eur. 914, 3. ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν· τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς νόμῳ νοσοῦσιν Eur. 141, 2. μὴ πλούσιον θῇς· ἐνδεέστερος γὰρ ὢν ταπεινὸς ἔσται Eur. 249.

ἔνδεια: δι' ἔνδειαν φρενῶν adesp. 207.

ἐνδελεχῶς: ἄκριτός τ' ἄστρων ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Eur. 593, 5.

ἐνδέχομαι: πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους; ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο (δέξαιτο ll.) βάρβαρος φύσις Eur. 139, 2. μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους Mosch. 5 p. 813.

ἐνδέω: ἀεὶ δὲ τοῦ *δοθέντος ἐνδεῖται πλέον Char. 1, 3 p. 826.

ἐνδέω: ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσιν Dicaeog. 1 p. 775.

ἐνδεῶς: ὅταν ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Eur. 898, 8.

ἔνδηλος: ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοί Soph. 142, 2.

ἐνδιαιτῶμαι: πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 3 p. 809.

ἐνδίδωμι: αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς adesp. 112, 4. (cf. δίδωμι.)

ἔνδικος: τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος Eur. 692. ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος Eur. 1061, 2. κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι Soph. 329. ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς Soph. 97. τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί (τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεί vel τοὔνεχ' ὃν σέβειν πρέπει ll.) Eur. 417, 2. ἡ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Eur. 832, 3. εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Eur. 584. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων (al. ἐναρέτων) τε καὶ σοφῶν Eur. 1078. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' (τὰ δίκαι' ll.) ὡς καλὸν γέρας Eur. 1034. γνώμη δικαία καὶ φρονοῦσα τἄνδικα Apollon. 1, 5 p. 825. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον Aesch. 400. οὐδὲ συμμάχους ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους Eur. 345, 3. ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον <βροτῶν> ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον, Γαβίους Aesch. 196.

ἔνδοθεν: δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης καπνοῦ μέλαιν' ἄησις ἔνδοθεν στέγης. προσθεὶς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός, γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδοθεν καπνοῦ Eur. 781, 46. 48. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται adesp. 176.

ἔνδον: οὔτε γὰρ γάμον - οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327, 3. ἔνδον δὲ θαλάμοις (?) Eur. 203. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλήν Eur. 521. δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε Eur. 790. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος Eur. 927. γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι τρόπον

γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6, 2 p. 828.

ἐνδυτήριος: χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν Soph. 483.

ἔνειμι: καὶ θανόντων ἰσὶν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς Aesch. 229. σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ' αἱμόρρυτοι φλέβες Aesch. 230. ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή Soph. 238. χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν τετρασκελεῖ γονῇ Soph. 855, 10. νοῦς δ' οὐκ *ἔνεστιν, οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν Eur. 25, 4. τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Eur. 26. εἰ νοῦς ἔνεστιν Eur. 212. ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Eur. 259. ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Eur. 641, 2. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία Eur. 1052, 5. τὸ γὰρ φρονοῦν.. ἔνεστι Crit. 1, 24 p. 771. πόνοι δὲ κἂν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου ἔνεισι Eur. 813, 3. ἔνεισιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι λόγοι adesp. 299. ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγὴς ὀλαῖς λίπος τ' ἐλαίας Soph. 366, 3.

ἕνεκα: τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης Aesch. 181. γάμοις, ὧν ἔξοδος ἅδ' ἕνεχ' ἥκει Eur. 773, 73. (cf. εἵνεκα et ἕκατι.)

ἔνερθε: ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών Soph. 624.

ἔνεροι: πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς *ἐνέρων Eur. 912, 9.

Ἐνετοί — Soph. Ἀντηνορίδαι.

ἐνήλατον: ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαί σε δεῖται Soph. 293.

ἐνῆμαι: θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι Eur. 795.

ἔνθα: ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς δέπας Aesch. 69. Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος Ἴδη τε μυκηθμοῖσι - ἕρπουσι (?) μήλων Aesch. 158, 2. ἐπῆμεν - σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν Aesch. 173, 2. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν· ἔνθ' οὐ μάχης - καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ Aesch. 199, 2. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐᾷ Aesch. 250. Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἑπτάρους γαῖαν κυλίνδων πνευμάτων ἐπομβρίᾳ Aesch. 300, 2. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι πατρὸς - ἆθλον - κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες Aesch. 312, 3. ἔνθ' οὔτε πελλῆς οἰὸς ἄγραυλος † βότος Soph. 110. ὁ δὲ ἔνθ' (?) ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τέχνῃ Soph. 160. ἔνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται Soph. 462. ἡμεῖς δ' ἐν ἄντροις, ἔνθα Σαρπηδὼν πέτρα Soph. 580. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος - ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός Eur. 617, 2. ξύνοιδ' ὄρος Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Eur. 696, 6. κρύψω δέ νιν ξεστοῖσι θαλάμοις, ἔνθ' ἐμῷ κεῖται πόσει χρυσός Eur. 781, 9. τίς ὁ καινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἦκεν ἀκουάν; ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω Eur. 1132, 51. ἔνθα Περσικῷ νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς Diog. Ath. 1, 10 p. 777. ἔνθ' αἳ μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν Chaer. 10 p. 784. τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερ-

ὀανεῖ adesp. 4, 2. σωτῆρες † ἔνθα κἀγαθοὶ παραστάται adesp. 14. κακὸν γὰρ αἰδώς, ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ adesp. 528. εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος adesp. 559.

ἐνθαλάσσιος: νεῶν τε ποιμαντῆρσιν ἐνθαλασσίοις Soph. 399, 10.

ἔνθεν: ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν ἥκει δῆμον τὸν Λυρκείου Soph. 249, 5. Καλυδῶνος, ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν Τυδεύς - ᾤκησεν Ἄργος Eur. 558, 2. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναίμην χωρίς Eur. 621. ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται, χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον <Πάν> ἐμβατεύεις, ἔνθεν εὔχομαι γένος Eur. 696, 3.

ἐνθένδε: χρῆσται δέ σ' ἐνθένδ' αὖθις Soph. 542. τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ Eur. 366.

ἔνθηρος: πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος ἔνθηρος Eur. 669, 2.

ἐνθουσιῶ: ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα Aesch. 58.

ἐνθρίακτος Soph. 501.

ἐνθύμησις: ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Eur. 246, 2.

ἔνι: ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχή Soph. 855, 7. τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὃ δ' ἀθῷος μένει Eur. 67, 5. γένοιτό τἂν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eur. 131, 2. τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Eur. 166. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι (?) Eur. 710, 2. τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι Eur. 854, 2. οἶνος οὐκ ἔνι ἐν τῷ σκύφει Ion. 26 p. 737.

ἐνιαύσιος: ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν ἄγειν Ion. 21 p. 736.

ἐνιαυτός: χορῶν ἐραστὴς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς Chaer. 5 p. 783.

ἐνίημι: δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν (ἔθηκεν ll.) θεὸς ἀνθρώποις Eur. 103.

ἐνναίω: βροτοὶ ὀρειγενῆ σπήλαια καὶ δυσηλίους φάραγγας ἐνναίοντες Mosch. 6, 6 p. 813.

ἐννεάφθογγος: μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος adesp. 546, 11.

ἐνοικίζω: δράκων - ἐνῴκισεν δεινὴν † στομάτων † ἔκφυσιν ποδὸς βλάβην Aesch. 252.

ἐνοικῶ: πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὴν γῆν ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών Eur. 917, 2.

ἐνόλμιος Soph. 942.

ἐνόπη: ἐνόπαις Soph. 51.

ἔνορχις: *ἔνορχιν λαόν adesp. 209.

ἐνουρήθρα Soph. 444.

ἐνταῦθα: πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα Aesch. 199, 4. ἐνταῦθα μέντοι πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ Soph. 74. ἡ Δίκη ἐνταῦθά ποὔστιν ἐγγύς Eur. 506, 8. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων Crit. 1, 27 p. 771. ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι - ἔπεισαν Pyth. 1, 5 p. 811. ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι, ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν adesp. 522, 2.

ἐντείνω: τόξον ὥς τις ἐντείνων Aesch. 83. Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐντείνων (ἐκτείνων ll.) *πέδας Soph. 727. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ, ἣν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Eur. 340, 2.

ἐγτέλλω: ἐντέλλω Soph. 247.

πάντ' ἔλεξα τἀντεταλμένα Soph. 424.

ἐντεῦθεν: ⟨κἀντεῦ⟩θεν ἡμεῖς - ⟨κοῦφον⟩ πόδ' ἄλλος ἄλλοσ' εἴχομεν φυγῇ Eur. 495, 32. καὶ γὰρ *ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν Eur. 497. ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Crit. 1, 16 p. 771.

ἐντήκω: ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχή Soph. 855, 7.

ἐντίθημι: ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις κεροῦσσαν Eur. 857.

ἐντίκτω: οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297, 2.

ἔντιμος: πλοῦτον ἔντιμον τιθείς Eur. 626, 2.

ἔντονος: νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες Eur. 291. πρὸς ἅσπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι (al. εὐτονώτατοι) Soph. 758 (cf. add. p. XXIV).

ἐντός: γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14, 2 p. 766.

ἐντρέπω: εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπῃ πατρός Eur. 83.

ἐντρέφω: τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην ἀστοῖς Ἀθάνας - καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν Mosch. 4, 2 p. 813.

ἐντρυφῶ: ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ἐντρυφῶν (εὐτυχῶν ll.), τέκνον, αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν Eur. 362, 24. κόμαι - ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι Chaer. 1, 7 p. 782.

ἐντυγχάνω: οὑντυγχάνων (al. ὁ τυγχάνων) τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἣν τιθῇ, πράσσει καλῶς Eur. 287, 2. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά, χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 8.

ἔνυπνος: ἔνυπνον φάντασμα adesp. 375.

ἐνώτιον: ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας Aesch. 102.

ἐξ v. ἐκ.

(ἒξ cf. εὖ.)

ἐξάγω: ναυβάτην φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός Aesch. 263, 2. οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι Soph. 750. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' *ἐξάγου δάκρυ Eur. 131.

ἐξαείρω: πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει, καθελὼν μὲν δοκέοντ', ἀδόκητον δ' ἐξαείρων adesp. 482, 5. cf. ἐξαίρω.

ἐξαθρῶ: οὐκ ἐξαθρήσας (?) οἶδ', ἰδὼν δέ σοι λέγω Thesp. 2 p. 832.

ἐξαίρετος: ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν Soph. 680.

ἐξαιρῶ: Νίσῳ δὲ τὴν ὅμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς Soph. 872, 5. ὅτι γὰρ φύσις ἀνέρι δῷ, τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις Soph. 739, 2. γυναῖκα δ' ἐξελόντες Soph. 179. εἶθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξῃροῦ φρενῶν Eur. 436, 2. οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς ⟨ὅστις⟩ ἐξαιρήσεται Eur. 660.

ἐξαίρω: ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω adesp. 175. cf. ἐξαείρω.

ἐξακοντίζω: αἰσχρόν γ' ὅταν τις - γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529, 2.

ἐξακούω: ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47, 2.

ἐξαλείφω: τὸν ὄλβον - ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός Eur. 618, 2. κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν, ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Eur. 1041, 2.

ἐξαμαρτάνω: ἐζημιοῦτο δ' εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Crit. 1, 8 p. 771. ὁρᾶθ' ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν, δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως Eur. 1131, 2. καὶ τοὐπιχειρεῖν γ' ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Eur. 277, 3. τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον Eur. 1061, 3. τὰς γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας .. φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6, 3 p. 799. ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 3 p. 828. νέος δ' ὅταν πόλλ' ἐξαμάρτῃ Eur. 1027. 4. βούλευσαι καλῶς πρὶν ἐξαμαρτεῖν Neophr. 2, 2 p. 730.

ἐξαμαυρῶ: ἡ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαντον *ἐξαμαυρωθῶ Eur. 781, 64.

ἐξαμείβομαι: δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης καπνοῦ μέλαιν' ἄησις ἔνδοθεν στέγης Eur. 781, 45. ἐκ δ' ἀμείβεται (al. ἐκ δ' ὁρίζεται) γένος Ἑλληνικὸν Eur. 819, 3.

ἐξαμιλλῶμαι: πρὸς αἰθέρ' ἐξαμιλλῆσαι κόρας Eur. 764.

ἐξαναγκάζω: ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασεν πτωχὸν γενέσθαι adesp. 394.

ἐξαναστρέφω: μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ Soph. 659.

ἐξανθρακῶ: ἐξανθρακώσας πυθμέν' εὔκηλον δρυός Ion. 28 p. 737.

ἐξανίστημι: μύω τε καὶ δέδορκα κἀξανίσταμαι Soph. 706. τραχὺς †χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται Soph. 257.

ἐξάντης: ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου adesp. 151.

ἐξαντλῶ: καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν (al. ἐξαντλοῦμεν), ἡ δ' ἐπεισρέει adesp. 89. μυρίαι τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ,ὡς ἐγὼ βίον Eur. 454, 3.

ἐξαπόλλυμι: ἕως ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἐξαπώλετο Soph. 215, 2.

ἐξαρκῶ: οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Eur. 506, 6.

ἐξαρτῶ: τί προσλάζεσθε *κἀξαρτᾶσθέ μου Pomp. 1, 3 p. 831. εἰσελήλυθεν πολλῶν σοφιστῶν ὄχλον ἐξηρτημένος Ioph. 1, 2 p. 761. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τοφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Eur. 816, 2.

ἐξάσσω: ποῖ ποτ' ἐξῇξας τάλας Neophr. 2, 3 p. 730.

ἐξαυστήρ: χαλκοῖσιν ἐξαυστῆρες χειρούμενοι Aesch. 2 (cf. add. p. XXIII).

ἐξαφαιρῶ: ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά - ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν adesp. 296, 2.

ἔξεδρος: τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων Soph. 593 (cf. add. p. XXIV).

ἔξειμι: εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν Soph. 420. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Eur. 334, 3. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Soph. 101, 2.

ἐξεῖναι: θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δὶς Soph. 64, 2. ὅπου δὲ μὴ τἄριστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι Soph. 193, 2. ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνιά σ' ἢ σιγὴν ἔχω adesp. 282. ἕως ἂν

ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα Soph. 1019, 5. τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή, ἐξὸν προπάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν Eur. 360, 18. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν, ἐξὸν σιωπᾶν Aesch. Alex. 1, 2 p. 824.

ἐξεῖπον: μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος Soph. 849. τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἂν Eur. 666, 2. ⟨ὦ⟩ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις, ἔξειπε adesp. 398, 2. τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν Carc. 3 p. 798.

ἐξελαύνω: φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός Soph. 731, 2.

ἐξεπαίρω: ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963, 2.

ἐξεπίσταμαι: καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι Soph. 704.

ἐξεπισφραγίζω: κἀξεπεσφραγίζετο ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως Chaer. 14, 10 p. 786.

ἐξεπομβρῶ: ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος Soph. 481, 4.

ἐξεργάζομαι: χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξεργάζεται Chaer. 22 p. 788. ὕβρις τάδ', οὐχὶ Κύπρις ἐξεργάζεται adesp. 409.

ἐξερινάζω: πέπων ἐρινὸς - ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ Soph. 182, 2.

ἐξέρχομαι: ἐγὼ κατ' αὐτόν, ὡς ὁρᾷς, ἐξέρχομαι Soph. 812. ἐξῆλθον ὑμῶν ἱκέτις ἡβώντων τροφὸς παίδων Ion. 54 p. 743. ἐξῆλθον Ἕκτορές τε καὶ Σαρπηδόνες adesp. 289. γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων οὐ τῶν τεκόντων ἐστὶν Eur. 318. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων adesp. 57. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν δράσουσα adesp. 52. cf. ἔξειμι.

ἐξερωτῶ: πάλαι πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Eur. 579.

ἐξευλαβοῦμαι: ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ Aesch. 206.

ἐξευρίσκω: ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Eur. 578, 3. πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξηῦρες λαβεῖν Eur. 90. τηνικαῦτά μοι δοκεῖ.. πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνὴρ γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν Crit. 1, 13 p. 771. τοῦδ' εἵνεκ' οἶκον στεγανὸν ἐξηυρήκαμεν adesp. 115, 2. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὅτι οὐκ' ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται Chaer. 21, 2 p. 788.

ἐξεύχομαι: Ἴστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται τρέφειν ὅ θ' ἁγνὸς Φᾶσις Aesch. 155.

ἑξήκοντα: χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν - καὶ πανάργυρα ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δίς Soph. 348, 4.

ἑξῆς: ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι Eur. 657, 2. ἑξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον (?) adesp. 493, 3.

ἐξιδρύω: τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην Eur. 884.

ἐξικνοῦμαι: ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' ἔμφρονες Soph. 524, 6.

ἐξιονθίζω: ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα Soph. 661.

ἐξίστημι: νοῦ δ' οἶνος ἐξέστησέ με Eur. 265. οὐ κεῖνος (?) ἐξέστησε Carc. 6 p. 799.

ἐξίτηλος: ὥστ' ἐξίτηλος ἀρετὴ καθίσταται Eur. 497, 6. κοὔπω σφιν

ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων Aesch. 162, 4.

ἔξοδος: γάμοις, ὧν ἔξοδος ἅδ' ἐνεχ' ἥκει Eur. 773, 72.

ἔξοιδα: *ἐξειδὼς ὅτι πολλάκι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Eur. 174.

ἐξόλλυμι: χαίρω σέ τ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος,.. τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα Eur. 673, 2.

ἐξομματῶ: ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' - ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας Eur. 541, 2. ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας Soph. 644.

ἐξομοιῶ: τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει ⟨λαβεῖν⟩ κέρδος, παρόν γε κἀξομοιοῦσθαι θεοῖς Eur. 794, 4.

ἐξομόργνυμι: κρόκον θ', ὃς ἡλιώδεις εἰς ὑφάσματα πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο (εἰσομόργνυται ll.) Chaer. 14, 15 p. 786. οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 6.

ἐξόπισθε: τὰ δ' ἐξόπισθε χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Οἰνωτρία τε πᾶσα καὶ Τυρσηνικὸς κόλπος Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται Soph. 541. τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων adesp. 450.

ἐξοπίσω: ἡ δ' ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσ' ὀπὸν ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάδοις δέχεται Soph. 491.

ἐξοπλίζω: τόδ' ἐξοπλίζει τοὔπος Ἀργεῖον λεών adesp. 404. ὦ χέρες χέρες, πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα Neophr. 2, 13 p. 731.

ἐξοπτῶ: ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει· ᾗ θάλπεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ Soph. 433, 3.

(ἐξορίζομαι cf. ἐξαμείβομαι.)

ἐξορμενίζω: κἀξορμενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη Soph. 294.

ἐξορμῶ: εὔφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη Soph. 437. Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Eur. 1083, 11.

ἐξουσία: μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ Soph. 85, 11. ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' *ἐντρυφῶν, τέκνον, αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν Eur. 362, 24. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν αὐτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ Eur. 738, 2. νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας, παράδειγμ' ἐχόντων τὴν κακῶν ἐξουσίαν Eur. 644, 3. ὅστις τῶν πατέρων παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784, 3. τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις Sosiph. 3, 2 p. 820.

ἔξοχος: οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου Soph. 532, 3. κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα Eur. 1132, 26. τὸν πάνσοφον ἀριθμὸν ηὗρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων adesp. 470, 4.

ἔξπηχυς: *ἔξπηχυ Soph. 943.

ἐξυπηρετῶ: οὐδ' αὖ πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν (al. καὶ ξυνηρετεῖν) τύχαις οἷοί τε Eur. 282, 7.

ἔξω: ἀλλ' εἰς θεοὺς ὁρῶντα, κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 2. ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο Soph. 524, 7. ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε Eur. 285, 9. ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Eur. 760. αἵδ' ἔξω δόμων δμῳαὶ περῶσιν Eur. 773, 10.

ἔξωθεν: ὅ τ' ὄλβος ἔξωθέν τίς ἐστι πραγμάτων (?) Eur. 1052, 4.

ἐξώλης: ὅδ' αὖτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος adesp. 417. παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι Lycophr. 1 p. 817.

ἔοικα: ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν (?) Aesch. 23. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ - πλὴν ὡς ἔοικε τῆς ἀναιδείας μόνης Theod. 12, 3 p. 805. ἔσθ', ὡς ἔοικεν, ἔστιν οὐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν - δαιμόνιον adesp. 492. ὡς οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες Soph. 859, 2. ἔργου δὲ παντὸς ἥν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747, 2. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτε χρῆν - τύραννον εἶναι Eur. 172. εἰκὸς δὲ - πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν Eur. 729. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ - εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἂν Eur. 821, 3. τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι, βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα Agath. 9 p. 765. ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι Eur. 167.

ἑορτή: ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ἑορτὴν *ἄγειν Ion. 21 p. 736.

ἐπάγω: ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 4.

ἐπαγωγός: μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν Aesch. 57, 5.

ἐπαιδοῦμαι: σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω (al. οὐ κατῃδέσω) Aesch. 135.

ἔπαινος: γένους δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος Astyd. 8 p. 780. πολλῶν τ' *ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Eur. 316. 4. οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Eur. 1043. πολλὰ δεῖ μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλεᾶ; Theod. 11, 2 p. 805. ἐπαίνους Soph. 231.

ἐπαινῶ: ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς Eur. 356. τί ταῦτ' ἐπαινεῖς Soph. 843. ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 5. τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 3. καὶ ταῦτ', ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία, χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Soph. 524, 12. κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ Astyd. 8, 2 p. 780. ἐπῄνεσα Soph. 260. (cf. ἐπολβίζω.) γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι Apollon. 2 p. 825.

ἐπαίρω: τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μεῖζον φρονεῖν Eur. 293. τὰς γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας.. φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6, 3 p. 799. μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ Eur. 69. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον Eur. 149. ἐὰν ἴδῃς - τινὰ λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Eur. 1040, 3.

ἐπαΐω: ἐπάιον Ach. 8, 2 p. 748.

ἐπάκτιος: βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι Eur. 670, 2. ἐτῆρας ἀμνοὺς θεοῖς ἔρεξ' ἐπακτίοις Soph. 685. ἐπακτίας αὐλῶνας Soph. 505.

ἐπακτός: λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Eur. 360, 7. πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος Eur. 502, 5.

ἐπαλλάσσω: ἐπαλλαχθεῖσα Soph. 322.

ἐπαμφιέννυμι: τὴν τοῦδε γὰρ

τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα οὐ χρυσόμορφος οὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον Soph. 1026, 2.

ἐπάν: (cf. ὅταν.) ἐπὰν λήξῃ κακοῦ, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται Soph. 846, 2. ἐπὰν (al. ὅταν) δ' ⟨ἄρ'⟩ ἐκλίπῃ τὸ πᾶν, φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός Soph. 1027, 5. ἐπὰν γὰρ ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τἀνιαρὰ φροῦδος αἴσθησις φθαρῇ, τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν πέτρου Mosch. 7, 3 p. 815. ὃ περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος, ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ adesp. 547, 5.

ἐπαντλῶ: σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Eur. 899, 4.

ἐπαρκῶ: μηδὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον Soph. 350, 2. ἀεὶ ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους Eur. 311, 2.

ἐπασκῶ: πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος Ach. 3, 2 p. 747.

ἐπαυρίσκω: μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών adesp. 95, 4.

ἐπαυχμῶ: οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος Soph. 481, 4.

ἐπαφῶ: ὃ δὲ λαβὼν χερὶ ἔγνω ἐπαφήσας adesp. 458, 7.

ἐπεί: ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός Aesch. 199, 5. ἐπεὶ δὲ βλάστοι, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν ἀρκεῖ Soph. 118. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρωράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν· ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος Soph. 481, 3. ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς, χωρῶμεν ἤδη παῖδες εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα μουσικῆς Soph. 1019. ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, τίκτουσι πάντα Eur. 484, 3. κἀπεὶ τάδ' εἰσ⟨ήκουσαν⟩ Eur. 495, 22. ἀλλ' εἶμ', ἐπεί τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 57. ἐπεὶ τί δεῖ (al. τίνος γε δεῖ vel καίτοι τί δεῖ) βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον Eur. 892. ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε - ἐπεὶ δ' ἀφῆκας, λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 4. τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρ' ᾧ με δώσεις - ἐπεὶ δ' ἅπαξ δέδωκας, ἤδη ἐστίν, πάτερ, ἐμὸν σκοπεῖν τοῦτο Eur. 953, 36. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας, ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστιν Eur. 959, 3. ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν Chaer. 17 p. 787. ἐπεὶ δ' ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον - τόθ' ηὑρέθη μὲν καρπός Mosch. 6, 18 p. 814. ἐπεὶ σχολὴ πάρεστι adesp. 138. ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος adesp. 158. οὐχ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα adesp. 293. λύπας μὲν ἀνθρώποισιν - θεοὶ τοῖσιν διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσ', ἐπεὶ οὔ σφιν πονηρόν ἐστιν adesp. 489, 2.

ἐπείγω: ἐπείγετ' εἶα, δμωίδες Eur. 781, 8. λόγχαις ἐπείγοντες (?) φόνον Eur. 495, 6. οἳ δ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤπειγ⟨ον δορός⟩ Eur. 495, 11. κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται Eur. 183. ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον Soph. 867, 2. † ἐπειγομένων

κερκίδος ὕμνοις Soph. 804. οἳ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις adesp. 142.

ἐπειδάν: καὶ ταῦτ', ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία, χρεὼν ἐπαινεῖν Soph. 524, 11.

ἐπειδή: ἔπειτ' ἐπειδὴ τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ, λάθρᾳ δ' ἔπρασσον, τηνικαῦτά μοι δοκεῖ.. πυκνός τις - ἀνὴρ γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν Crit. 1, 9 p. 771.

ἔπειμι: τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν Eur. 135, 2. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Eur. 1073, 6. *ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον Aesch. 173.

ἐπείσοδος: Πλούτωνος ἥδ' ἐπείσοδος Soph. 251.

ἐπεισρέω: καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει adesp. 89.

ἐπεισφρείς: ἀλλ' ἔσιθ' ἐς οἶκον, μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρί Eur. 781, 50.

ἔπειτα: κἄπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν Aesch. 31. κἄπειτα δ' εἰσὶ λαμπρὸν ἡλίου φάος Aesch. 43. ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον ⟨βροτῶν⟩ ἁπάντων καὶ φιλοξενώτατον Aesch. 196. ὁ Ζεύς - νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ βαλὼν διώσεις ῥᾳδίως Λίγυν στρατόν Aesch. 199, 8. ἔπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 4. πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον, ἔπειτα γῆρας λαμβάνει σφ' Αἰγύπτιον Soph. 363, 2. 3. κἄπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν Soph. 1027, 9. ἥν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ, κἄπειτα τίκτει πόλεμον Eur. 340, 3. ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν, ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Eur. 360, 14. καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι - ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Eur. 419, 4. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά Eur. 506, 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς. ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσιν τίκτω Eur. 908, 2. Σκυθικῷ τε τόξῳ ⟨τὸ⟩ τρίτον ἦν προσεμφερές· ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος Agath. 4, 4 p. 764. οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο. κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς - ἔπειτ' ἐπειδὴ τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ, λάθρᾳ δ' ἔπρασσον, τηνικαῦτά μοι δοκεῖ - σοφὸς γνώμην ἀνὴρ γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν Crit. 1, 5. 9 p. 771. ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι Dionys. 7 p. 795. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλος· ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ - τρίτον δ' ἑλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές. ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο Theod. 6, 2. 5 p. 803. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον, ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον adesp. 62, 2. ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων βίον διῴκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον adesp. 470.

ἐπέκεινα: κοὐκ ἀπουσίαν ἐκ τοὐπ-

ἐκανα σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον Ach. 33, 4 p. 754.

ἐπενδύτης: ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην Thesp. 1 p. 832. πέπλους τε νῆσαι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας Soph. 406.

ἐπεξεργάζομαι: βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 3 p. 745.

ἐπεξέρχομαι: ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα - μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν Soph. 833, 2.

ἐπερέσθαι v. ἐπηρόμην.

ἐπέρχομαι: Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται Eur. 431. πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα Carc. 5, 5 p. 799. cf. ἔπειμι.

ἐπεσθίω: κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Eur. 907.

ἐπευφημῶ: ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπηυφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ Aesch. 350, 4.

ἐπεύχομαι: ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι Soph. 400. ὡς καὶ τύραννον πᾶς *ἐπεύξεται φυγεῖν Soph. 351.

ἔπεφνον: ἀργῆν ἔπεφνεν adesp. 199.

ἐπήβολος: εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104, 2.

ἔπηλις Soph. 944.

ἐπηλύσιος: ἄρθρων ἐπηλυσίων (?) Aesch. 17, 3.

ἐπηρόμην: ὀρθῶς μ' ἐπήρου Eur. 362.

ἐπί: a) ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῶν νεκροί (al. νεκρῷ νεκρός), ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι Aesch. 38. λεπτὴ γὰρ ἐλπὶς ἧδ' ἐπὶ *ξυροῦ *τ' *ἔβην Aesch. 99, 22. ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων Soph. 344, 2. λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσίν Eur. 382, 9. θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eur. 397. κἀπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Eur. 675, 2. πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον - ζῶσιν Eur. 684, 4. ἵει δ' ἐφ' ἑπτὰ πλειάδων ἔχων δρόμον Eur. 779, 4. ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐζυγωμένοι δύο] Agath. 4, 5 p. 764. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα adesp. 55. ἐπ' *ἀστράβης ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων adesp. 210. — ⟨εἶδον δὲ τ⟩ὸν μὲν ὄρεος - φόβῃ ⟨κρυφθέν⟩τα, τὸν δὲ πευκίνων ὄζων ἔπι Eur. 495, 35. Τελαμὼν δὲ χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι Eur. 530. ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον ἐλενίων ἔπι Chaer. 14, 12 p. 786. — b) τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί Aesch. 6. φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεταί νιν Aesch. 23, 2. ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι Aesch. 38, 2. ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς δέπας Aesch. 69. τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι Aesch. 84. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῄς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ Aesch. 316. φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον Soph. 186, 2. μέδεις εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι † στομάτων Soph. 342, 3. λεπταῖς ἐπὶ *ῥιπῖσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες Soph. 511, 4. κἀπὶ Κυρβάντεσι χορεύσατε Soph. 778. χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε Soph. 840. ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλ-

μωνεὺς φλόγα Eur. 14, 3. εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Eur. 84, 2. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Eur. 93, 2. ἐκ καλλιόνων λέκτροις *ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Eur. 213, 2. σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Eur. 286, 4. ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ Eur. 322. οὐκ οὖν ἅπαντα *τοὐπ' ἐμοὶ σωθήσεται Eur. 360, 41. ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401, 4. ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Eur. 407. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν, ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν Eur. 459, 2. ἢ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προυμαντεύσατο χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Eur. 482, 2. ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει αἴσχρ' ἐστί Eur. 583. μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Eur. 628. ὁρῶ γ' *ἐπ' ἀκταῖς - ἁλιαίετον Eur. 636, 2. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Eur. 754. παγαῖς τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ μελιβόας κύκνος ἀχεῖ Eur. 773, 33. φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Eur. 814, 2. ἥκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος ἢ τὴν ἄμορφον λύγκα Eur. 863. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους Eur. 908, 8. ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς, ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Eur. 916, 2. καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθων Eur. 918, 2. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ Eur. 962. λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος Phryn. 13 p. 723. οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός Chaer. 37 p. 791. δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους Patrocl. 1, 4 p. 830. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα adesp. 129, 6. γνησίων ἐπὶ σπορᾷ παίδων adesp. 444. θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται adesp. 448. ἐπὶ γλώσσῃ φυείς (?) adesp. 529. — cf. ἐπιτίθημι. — c) τί ποτε - οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132, 2. ὅτι νυν ἦλθ' ἐπὶ στόμα Aesch. 351. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' *ἡμέραν φρονεῖ Aesch. 399. τῇδε βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Soph. 234, 3. συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύας (γύαις ll.) ἀνῆκε Λητοῦς παῖς ἑκηβόλος θεά Soph. 369. ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ <αἰθέρος> ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Soph. 435, 3. πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ (al. κεὶς τὸ) μηδὲν ἔρχεται Soph. 787, 8. ἐπ' ἔσχατα χθονός Soph. 870. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Eur. 169. λαμπρός θ' ἕκαστος κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται Eur. 183. μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα Eur. 349. Ἔρως - καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς χαράσσει - κἀπὶ πόντον ἔρχεται Eur. 431, 3. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Eur. 672. ἦλθεν δ' ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον - κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπί τε (?) λειμῶνας Eur. 740, 2. 4. σινδὼν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάζει Eur. 773, 42. δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων εὐαμερίαι προσιοῦσαι μολπᾶν θράσος αἴρουσ' ἐπὶ χάρματα Eur. 773, 49. αἳ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτυχάς Eur. 779, 7. τοὐφ' ἡμέραν κακόν τι πράσσων Eur. 835. ὅσῃ πέφυκε κἀφ' ὅσον

διέρχεται Eur. 898, 3. μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Eur. 910, 3. ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος adesp. 75. σὺ μὲν βάδιζε τὰς (?) ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς adesp. 177. πτωχὸς πλανήτης, βίον ἔχων τοὐφ' ἡμέραν adesp. 284, 2. τὴν μὲν μυῖαν - πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα adesp. 295, 2. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα adesp. 355. ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ adesp. 547, 5.—καὶ τἀμπλακήματ' ἔρχεται θεοὺς ἔπι adesp. 481, 2. — d) ἐπ' αἰετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν στάζει Aesch. 134. ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων Ion. 39 p. 740.

ἐπιβλέπω: ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου Aesch. 464, 11.

ἐπιβώμιος: σκάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ Aesch. 24.

ἐπίγειος: ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ ἅπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια φλέξει Soph. 1027, 4.

ἐπιγλωσσῶμαι: ἐπιγλωσσῶ Aesch. 77.

ἐπιεικής: τὸ γὰρ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς Eur. 274. ὃς οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν οἶδεν Soph. 703, 2. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Eur. 645, 6.

ἐπιζώστρα: ἔχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας (?) Soph. 318.

ἐπιθυμῶ: γῆρας - οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν Crat. 3, 3 p. 810.

ἐπικάρσιος: πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει adesp. 482, 3.

ἐπικινδύνως: ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει Eur. 682.

ἐπίκοτος: ἐπίκοτα Soph. 395.

ἐπίκουρος: ὡς ἔλθῃ θεὰ χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει Eur. 351, 2.

ἐπίκρουμα: ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας Soph. 265.

ἐπικρύπτω: ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν Eur. 553, 2.

ἐπικτυπῶ: ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ πᾶσιν *ἐπικτυπεῖ δόμοις Soph. 255, 2.

ἐπίκωμος: σύνδειπνος ἢ ἐπίκωμος (ἐπίκωπος Il.) ἢ μαζαγρέτας Ἀιδου τραπεζεύς Aristiae 3 p. 727.

ἐπιλήθω: οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπεὶς - ἐπιλάθεται ἀλκᾶς Ion. 53 p. 743.

ἐπιμάσσομαι: ἐπιμάσσεται Soph. 52.

ἐπιμαστίδιος: ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων Soph. 725, 2.

ἐπιμελής: ὅρκου δὲ προστεθέντος ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη Soph. 431.

ἐπιμοιρῶμαι: τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν κἀπιμοιρᾶσθαι κόνιν νεκροῖς ἀθάπτοις Mosch. 6, 31 p. 814.

ἐπιξενοῦμαι: ἐπιξενοῦσθαι Aesch. 120. Soph. 149.

ἔπιπλα: Soph. 7.

ἐπιρροή: ἰὼ Κάικε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί Aesch. 143. ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί Eur. 573, 2.

ἐπίρροθος: διεμπολώμεθα - αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους, αἳ δ' εἰς † ἀληθῆ δώμαθ', αἳ δ' ἐπίρροθα Soph. 524, 10.

ἐπιρροθῶ: χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει Soph. 695.

ἐπιρρυθμίζω: αἰδὼς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι Chaer. 1, 3 p. 781.

ἐπισείω: τρεῖς τ' *ἐπισσείων λόφους Aesch. 74, 6. ἐπισειούσης Soph. 150.

ἐπίσημος: εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Eur. 294, 2.

ἐπίσιγμα: *ἐπισίγματα Soph. 8.

ἐπισκήπτω: μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ Eur. 69.

ἐπισκοπῶ: ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ' ⟨ἀεὶ⟩ - τύχη adesp. 505.

ἐπισπένδω: οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις Aesch. 161, 2.

ἐπισπῶ: ἐπισπάσει Soph. 137. βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρῃ Neophr. 3, 2 p. 731.

ἐπισσείω v. ἐπισείω.

ἐπίσταμαι: γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι Αἰθιοπίδος γῆς Aesch. 300. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν· ἓν δ' ἐπίσταμαι, τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι Soph. 168. οὐ πώποθ' ὑμᾶς συμβαλεῖν ἐπίσταμαι Soph. 817. ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών, σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές Eur. 413. ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Eur. 462. τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι Eur. 1067. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδ' οὖσά περ γυνή, ὡς Ioph. 2 p. 761. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως adesp. 327. νῦν δ' οὐκ ἐθισθεὶς τοῦτ' ἐπίσταμαι μὲν οὔ, φέρειν δ' ἀνάγκη adesp. 546, 9. πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι Chaer. 25 p. 789. τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται Aesch. 305. παῖς δ' οὖν κακὸν μὲν δρᾶν τι προὐκ' ἐπίσταται Soph. 1019, 6. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς Eur. 33. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ *ἐπίσταται δάμαρ Eur. 781, 55. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 799, 3. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ - σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 909, 3. σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται Eur. 965, 2. τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα, ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55, 2 p. 743. οὗτος δ' ἐκείνου παῖς πατρὶ πλαστὸς νόθος, μητρὸς δ' ὁποίας ἡ τεκοῦσ' ἐπίσταται Sosith. 2, 5 p. 822. ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται Char. 1, 4 p. 826. τὸ δ' ἡδὺ μοῦνος οὐκ ἐπίσταται Thesp. 3, 3 p. 833. τὸ μέλλον οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐπίσταται adesp. 102. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται adesp. 515, 3. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν *ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει Eur. 572, 5. οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Eur. 502, 2. τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν Eur. 335. ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι, ὥστ' οὐ παρόντα - τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Eur. 578, 5. ὅστις - αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι Eur. 795, 4. ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν adesp. 546, 2.

ἐπιστατῶ: ποιμνίοις (ποιμνίων ll.) ἐπιστατῶν Eur. 188, 4. ἐπιστατῶν (?) Sosith. 2, 16 p. 822. ἐπιστατεῖν

Soph. 945. τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει (?) Soph. 154.

ἐπιστείχω: οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Eur. 816, 7.

ἐπιστέλλω: τἀπεσταλμένα πράσσειν Eur. 1132, 47.

ἐπιστήμη: ἐκ τῆς ἐπιστήμης - ἐκπεπτωκότες Eur. 522, 3.

ἐπιστήμων: ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων *ἀκῶν Soph. 530, 5.

ἐπιστολή: ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Aesch. 293. μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς Soph. 124.

ἐπιστροφή: Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί Aesch. 249. ἐπι στροφαί Aesch. 271. Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων *ἐπιστροφαί adesp. 162.

Ἐπίστροφος: Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε Soph. 40.

ἐπιστρωφῶ: στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδί Phryn. 5 p. 721.

ἐπισχολάζομαι (?): κἀξορμενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη Soph. 294.

ἐπιτάξ: πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τον ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ ἐπιτὰξ τὰ (μὴ 'πιτακτὰ ll.) φάρμακα διδόντα Eur. 292, 2.

ἐπιτάσσω: ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος, τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλοις Eur. 690, 3.

ἐπιτήδευμα: οὐκ ἔστιν ἐπιτήδευμα χρησιμώτερον τῆς πραότητος adesp. 173.

ἐπιτίθημι: τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί Aesch. 6.

ἐπιτιμητής: κολασταὶ κἀπιτιμηταὶ κακῶν Soph. 490.

ἐπιτρέπω: σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν Eur. 921, 2.

ἐπιφανής: ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανεστέρας adesp. 82, 3.

ἐπίφθονος: ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον adesp. 531.

ἐπιχαλκεύω: σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους Aesch. 307.

ἐπίχειρα: ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116, 2.

ἐπιχειρῶ: ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν, καὶ τοὐπιχειρεῖν γ' ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Eur. 277, 3.

ἐπιχέω: ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ Aristiae 4 p. 727.

ἐπιχορεύω: ὅ τ' ἀλιτήριος καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλὴς θέρμος Lycophr. 2, 4 p. 817.

ἐπιχορτάζω: φαγεῖν τ' ἔδωκεν εὖ κἀπεχόρτασεν (?) Sosith. 2, 13 p. 822.

ἐπιχώριος: ἡ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν οὑπιχώριος Soph. 317. κἀπιχωρίοις ὀσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων Eur. 773, 13.

ἐπιψάλλω: ἐπιψάλλειν βίδην τε καί ξυναυλίαν Soph. 57.

ἐπιψαύω: τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα κᾆθ' ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος Soph. 579, 2.

ἐποίζω: ἐφημένη τάφον τέκνοις ἐπῷζε (ἔπωζε l.) τοῖς τεθνηκόσιν Aesch. 157, 2.

ἐπολβίζω: ἓν ἀσφαλὲς γὰρ τὸν θανόντ' ἐπολβίσαι (ἐπαινέσαι ll.) Dionys. 3, 3 p. 794.

ἕπομαι: ἀλλ' ἕπου χώρας τρόποις adesp. 435. νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν

ἐγχώροις καλόν Soph. 851. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα - σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα adesp. 129, 7.

ἐπομβρία: Νεῖλος ἑπτάρους γαῖαν κυλίνδων πνευμάτων ἐπομβρίᾳ Aesch. 300, 3.

ἐπονείδιστος: τίς τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς οὐκ οἶδε Λαμίας Eur. 922.

ἐπόπτης: τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν πεποικίλωκε Aesch. 304.

ἔπος: τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα, ἔργον δ' ὅσον Ion. 55 p. 743. † ὄχος γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος adesp. 212. τόδ' ἐξοπλίζει τοὔπος Ἀργεῖον λεών adesp. 404. καὶ τοῦτο τοὔπος ἐστὶν ἀνδρὸς ἔμφρονος adesp. 460. μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος Soph. 849. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη Aesch. 176. αἷς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη Soph. 61, 4. τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπηρ' ἔπη Soph. 79, 2. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά Soph. 755. καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Eur. 1065. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς, ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῷεν ἂν τἀληθές Eur. 206, 2. καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1 p. 830.

ἔποψ: τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν πεποικίλωκε Aesch. 304.

ἑπτά: αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ κλαίεσκον Aesch. 312. δὶς ἑπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν Eur. 455. ἴει δ' ἐφ' ἑπτὰ πλειάδων ἔχων δρόμον Eur. 779, 4.

ἑπτάρους: Νεῖλος ἑπτάρους Aesch. 300, 2.

ἑπτάστομος: Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἑπταστόμους Soph. 705.

ἐπῳδή: μάγοις ἐπῳδαῖς Sosiph. 1 p. 819.

ἐπῳδός: δυσπραξίᾳ ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ adesp. 364, 4.

ἐπωμίς: λελυμένης ἐπωμίδος Chaer. 14, 2 p. 786. νέῳ στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας Ach. 4, 3 p. 747.

ἐπώνυμος: ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος Soph. 300. ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς Soph. 880. Πενθεὺς ἐσομένης συμφορᾶς ἐπώνυμος Chaer. 4 p. 783. ἥ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Soph. 855, 2. Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός Soph. 830. Λευκοθέαν ἐπώνυμον adesp. 100. ἐπώνυμον γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος Κούρητες εἶναι Agath. 3, 3 p. 763.

Ἐπωπεύς — Eur. p. 411.

ἔραζε: ουμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει Aesch. 159, 2.

ἔραμαι: οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη βροτῶν Eur. 322, 4.

ἔρανος: τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμεις Dicaeog. 4, 2 p. 776.

ἐραστής: χορῶν ἐραστὴς κισσός Chaer. 5 p. 783.

ἐργάζομαι: ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται Soph. 138, 3. ἐργάζεται δ' ἐλαφρὰ πρὸς τὰ σιτία Sosith. 2, 9

p. 822. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Crat. 4, 2 p. 810. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσῃ Eur. 700. μῶν φόνον τιν' εἰργάσω Eur. 1008. τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο adesp. 46. ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά Aesch. 311, 2.

Ἐργάνη: οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι προστρέπεσθε Soph. 760, 2.

ἐργάτης: ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται Soph. 138, 3. οὐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐιώτιδος θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει Mosch. 6, 11 p. 814.

ἔργον: ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον Soph. 356. πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα Soph. 785. τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα, ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55, 2 p. 743. τὸ μὴ δίκαιον ἔργον οὐ λήθει θεούς adesp. 487. ἔργου δὲ παντὸς ἤν τις ἄρχηται καλῶς Soph. 747. οὐ πώποτ' ἔργου μᾶλλον εἱλόμην λόγους Eur. 394. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Eur. 473, 2. ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ Eur. 898, 6. ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην Thesp. 1 p. 832. τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς adesp. 514. λόγος γὰρ τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε Eur. 97, 3. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις, ἔργον δ' ἐκεῖνος ἔργον ὃς παρέσχετο Eur. 890, 2. ὦ χέρες χέρες, πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα Neophr. 2, 13 p. 731. Πελίου μὲν ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν Ion. 1, 3 p. 732. τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα, τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα Agath. 11, 1. 2 p. 766. χρῶμα δ' ὄμμασιν λευκὸν μελαίνης † ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς Chaer. 14, 6 p. 786. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθ'· ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἤσκουν adesp. 374, 2. ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός adesp. 449. ὁ μὴ τοὔργον δεδοικὼς οὐ δέδοικε τὸν λόγον adesp. 459. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά, νοῦς φροῦδος, ἔργ' (al. ὦτα) ἀχρεῖα Soph. 863, 2. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Eur. 508. τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει αἴσχρ' ἐστί Eur. 583. νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ, κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ Eur. 1052, 2. γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται adesp. 309. ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Soph. 192, 2. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά Soph. 755. τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέδημα προσίζει Eur. 910, 9. τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει Neophr. 3, 3 p. 731. ἔργων μυστικῶν προφάντιδες adesp. 425. γνῶμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοί adesp. 539. φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεταί νιν Aesch. 23, 2. (cf. τοιούτοις.) λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Eur. 360, 13. εἴθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα Soph. 810. ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά Eur. 282, 26. ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν Eur. 285, 14. τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημά-

των νομίζομεν Eur. 378, 3. ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' ⟨εἶτ'⟩ εὖ λέγεις Eur. 528, 2. ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι Eur. 773, 31. τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ Crit. 1, 10 p. 771. τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο, τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖ adesp. 4, 2. τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο adesp. 515, 4.

ἔργω: ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει (ὀργῇ l.) χολωθείς Eur. 1132, 40.

ἔρδω: ὅταν δὲ φωραθῶσιν ἔρδοντες κακά (ὀφθέντες κακοὶ ll.) Theod. 8, 8 p. 804. τιμωρίαν ἔτεισεν ὧν *ἔρξεν κακῶν adesp. 490.

ἐρεβώδης: φεύγει - ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης adesp. 377, 2.

ἐρεθίζω: λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον adesp. 110, 5.

ἐρείδω: στυγνὸν ἢ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν Mosch. 2, 4 p. 812. ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Soph. 666, 5. ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ ἐξομματοῦμεν Eur. 541.

ἐρείκω: δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρικον Ἀχιλληίου δόρατος Soph. 156, 2.

ἐρείπια: καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων Aesch. 274. λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις θάλπουσα adesp. 7. σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια Eur. 266, 2.

ἔρεισμα: οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα (al. ἰάματα) Aesch. 385.

ἐρευνῶ: μὴ πάντ' ἐρεύνα Soph. 80. καὶ ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μή· ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι Aristarch. 1, 2 p. 728.

ἐρέχθω: πᾶν δ' ἐρέχθει (?) πέδον Aesch. 158, 4.

ἐρημία: αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία Eur. 828.

ἔρημος: σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Eur. 565. φίλων ἔρημος, ὦ τάλας, ἀπόλλυμαι adesp. 347. φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός, γῆ δ' ἑδράνων ἔρημος Soph. 1027, 7. ψυχὴν ἐμὴν ὁρῶσ' ἔρημον Neophr. 2, 6 p. 731. δρυμοὺς ἐρήμους Aesch. 304, 10.

ἔριθος: πέλτα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει Soph. 264.

ἐρινός: πέπων ἐρινὸς - ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ Soph. 182.

ἐρινοῦς: ἢ προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Eur. 679, 2.

ἐρινύς: ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινύς Soph. 519, 4. πυρός τ' ἐρινύς Eur. 781.

ἐριούνης adesp. 588.

ἔρις: τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἴργ' ἀπ' οἴκων τὰν μαινομέναν τ' ἔριν Eur. 453, 11. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις † κακὰ δέλτος διαιρεῖ Eur. 578, 8.

Ἐριχθόνιος: ἐκ μὲν Ἐριχθονίου (?) ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον Soph. 221. — cf. Aesch. 368. Eur. 925.

ἐριώλη Dionys. 12 p. 796.

ἕρκειος: Ζηνὸς ἑρκείου adesp. 71.

ἕρκος: ἕρκη Soph. 573. ἕρκεσι Soph. 2. κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσιν Soph. 398.

ἔρμα: ἔμβα, πορθμίδος ἔρμα (ἔρυμα ll.) adesp. 520.

Ἑρμαῖος: Ἑρμαῖον κάρα Soph. 815.

Ἑρμᾶς: Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν Aesch. 273. ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ Aesch. 384. cf. Ἑρμῆς.

ἑρματίζω: τὸ γῆρας οὗτος ἑρματίζεται (τερματίζεται l.) βαρὺ Eur. 952, 2. οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμεναι νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται βροτοί Eur. 402, 8.

ἑρμηνεύς: σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Eur. 126.

ἑρμηνεύω: εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι Eur. 636, 5. παρ' οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν ἡρμηνεύμεθα adesp. 571.

Ἑρμῆς — Aesch. p. 50. Soph. 250. Eur. 39. adesp. 19. cf. Ἑρμᾶς.

Ἑρμιόνη: τὰν νέορτον - Ἑρμιόναν Soph. 788, 3. cf. Philocl. 2 p. 760. Sosiph. 5 p. 820.

(ἐρόεις cf. πτερόεις.)

ἕρπω: οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς μῆκος χρόνου Soph. 59. τῇδε βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Soph. 234, 3. τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει Soph. 535, 6. ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ· κύκλῳ γὰρ ἕρπει Eur. 22, 3. ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα Eur. 25, 3. ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν † ἕρπουσι μήλων Aesch. 158, 4. εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε Aesch. 195. ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους Eur. 773, 10. (cf. ἔρρω.) ὃ δ' ἀμφιβάλλει ταχύπουν κέλευθον *ἕρπων σκοτίαν adesp. 127, 7. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ Eur. 468. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά Soph. 85, 6. ἔλαφος.. ἄρασα - κερασφόρους στόρθυγγας εἷρφ' ἔκηλος Soph. 86, 4.

ἐρρηνοβοσκός (?) Soph. 594.

ἔρρω: ἔρρ' ἰὼν Eur. 1125. νῦν δ' ἔρρ' (ἕρπ' ll.) ἀπ' οἴκων τῶνδε adesp. 307. ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ adesp. 362. αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν, ἐρρέτω, κακή adesp. 556.

ἕρση: *ἕρσῃ δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος Chaer. 14, 16 p. 786.

ἐρύθημα: αἰδὼς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι Chaer. 1, 4 p. 781.

ἐρυθρός: φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης Aesch. 192. μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας ἐρυθρῷ Thesp. 4, 4 p. 833.

ἔρυμα: (cf. ἔρμα.) δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Eur. 1132.

ἔρχομαι: ἔρχομαι Soph. 224, 2. φεῦ τάλαινα τόλμης, ἢ πολὺν πόνον βραχεῖ διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ Neophr. 2, 15 p. 731. τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς Aesch. 22. ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Soph. 325. βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου Soph. 774, 2. ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη Soph. 787, 5. πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ (al. κεὶς τὸ) μηδὲν ἔρχεται Soph. 787, 8. βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος ἔρ-

χεταί τ' ἄνω Soph. 795. μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος Soph. 852, 2. το θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Eur. 62. Ἔρως - κἀπὶ πόντον ἔρχεται Eur. 431, 3. ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς - τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά Eur. 449, 2. ἐκ ταύτης βίος βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται Eur. 670, 5. καὶ πρὸς τελευτὴν ἔρχεται τὰ τοῦ χρόνου Theod. 12, 2 p. 805. καὶ τἀμπλακήματ' ἔρχεται θεοὺς ἔπι adesp. 481, 2. ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς λιποῦσα λίμνης ἦλθον Soph. 480, 2. αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν σοῦ Neophr. 1 p. 730. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 65. ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος Aesch. 175. ὅτι νυν ἦλθ' ἐπὶ στόμα Aesch. 351. ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Soph. 300. ἦλθεν δὲ δαὶς θάλεια, πρεσβίστη θεῶν Soph. 548. ἅπαντα τἀγένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ Soph. 776. τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν Eur. 264, 2. οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν Eur. 353. ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή Eur. 446, 5. ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Eur. 501, 3. ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος Ζεύς Eur. 591, 3. ἦλθεν δ' ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Eur. 740. Κάδμος - ἦλθε Θηβαίαν χθόνα - ᾗ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών, λέγοιμ' ἄν Eur. 819, 2. 5. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 11. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν οὐδ' εἰς τὸ *μεῖζον ἦλθε Eur. 1025, 2. χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα, εἰς θαῦμ' ἐσῄει κἀξεπέπληκτο σφοδρῶς, ὡς εἰς τόδ' ἦλθε μέμψιν εὐλαβουμένη Eur. 1132, 37. ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ᾐόνα adesp. 191. ἅπαντ' ἐς Ἅιδην ἦλθε (ἅπαντες ἄιδαν ἦλθον Il.) καὶ Λήθης δόμους adesp. 372, 4. ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 4. μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245, 2. ὀλολύζετ', ὦ γυναῖκες, ὡς *ἔλθῃ θεὰ - ἐπίκουρος πόλει Eur. 351. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν, χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ Eur. 897, 11. ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή Eur. 916, 6. δόμον, οἰκέτα, κλῇσον - μή τις ἔλθῃ βροτῶν Ion. 14, 2 p. 734. γῆρας - οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἣν δ' ἔλθῃ ποτέ, ἀνιώμεθα Crat. 3, 3 p. 810. χὤταν τις ἔλθῃ ξεῖνος Sosith. 2, 12 p. 822. εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμι Eur. 525. ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς Soph. 367. βροτοῖς ⟨δ'⟩ ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι Soph. 481, 5. ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ Soph. 865, 3. Δαναὸς - ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Eur. 228, 6. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ Eur. 312. φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυ πρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς Ion. 56 p. 743. τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258, 2. Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω Eur. 224. εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶ-

να καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν Theod. 10, 4 p. 805. ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Eur. 246, 2. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται Cleaen. 2, 2 p. 807. ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Eur. 575, 2. εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας (al. ἐλήλυθα) adesp. 579. Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν Ach. 24 p. 752. τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε (al. ἐλήλυμεν) Ach. 43 p. 757.

ἐρῶ: ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα Aesch. 44. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 161. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Soph. 63. μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 8. ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Soph. 329, 3. ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα - ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Eur. 898, 7. 9. ἐρᾷ γὰρ ὄψις (?) τῆς θύραθεν ἡδονῆς Eur. 1063, 4. οἳ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Soph. 344, 6. οἳ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἳ δὲ τῶν καλῶν Eur. 547, 2. φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι θανεῖν ἐρῶσιν Agath. 7, 2 p. 765. ἐρᾶτε μητρός, παῖδες Eur. 358, 2. οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον οὐδὲν γέροντος adesp. 306. ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων Eur. 1077, 3. τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπονεῖ Eur. 136, 3. ὅρκων ἐρῶσιν οὐδὲν εὐχερέστερον adesp. 567. οὕτω δὲ τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται Soph. 153, 3. εἰκὸς δὲ - πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν Eur. 729, 2. οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eur. 358, 3. χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον τῶν εὐσεβούντων οἵτινές τε σώφρονες ἐρᾶν Eur. 388, 5. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν Eur. 897, 9. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν Sthenel. p. 762. Agath. 29 p. 768. ἤρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Eur. 161. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων Eur. 138, 2.

ἐρῶ: ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν Soph. 731. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Eur. 362, 5. πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς Eur. 940. ὅστις - τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 3. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν Eur. 708. ἀρχαῖον εἴρηκας Eur. 1088. ποῖον εἴρηκας λόγον adesp. 2. πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις Theod. 10, 6 p. 805. τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα Soph. 666, 6. cf. εἶπον.

ἐρῳδιός: ἐρῳδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος χειλώμασιν Aesch. 275.

ἔρως: ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν Aesch. 44, 2. ἔφριξ' ἔρως (?) δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους Aesch. 387. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει Soph. 867. αἱμύλος ἔρως Soph. 1015. ἤρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Eur. 161. χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνῳδίας Eur. 192. ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ Eur. 322. καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Eur. 331. ἐρᾶτε μητρός, παῖδες, ὡς οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eur. 358, 2. ἀλλ'

ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς Eur. 388. νουθετούμενος δ' ἔρως μᾶλλον πιέζει Eur. 665. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Eur. 672. κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμνεῖν Eur. 773, 45. οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου Eur. 816, 9. ὡς ἄπιστον ἔστ' ἔρως κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ Eur. 1054, 2. τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Eur. 1076, 2. ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστι Ach. 6 p. 748. κἀξεπεσφραγίζετο ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως Chaer. 14, 11 p. 786. τοίαν Πέλοψ ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει Soph. 433, 2. ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῆν Soph. 757. ἑνὸς <δ'> ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή Eur. 547. λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος Phryn. 13 p. 723. ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσιν Dicaeog. 1 p. 775. μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων ἔρωτος (βροτός ll.) Zopyr. 1, 2 p. 832. ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθείς Eur. 1132, 6. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμον' ὡς ἔρωτα Soph. 703. ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν Eur. 138. εἰς ἔρωτα (al. ἔρωτας) πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 3. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν Eur. 1054. ὦ χρυσέ - οἷον ἔρωτα βροτοῖσι φλέγεις adesp. 129, 2. οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες Eur. 339, 4. ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου Eur. 659. τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν τὰν ἐρώτων πότνιαν, τὰν παρθένοις γαμήλιον Ἀφροδίταν Eur. 781, 16. ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Eur. 850, 2. εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ, οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὑτὴν τρέφειν Eur. 324, 6. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας - παῖδάς τε πατρί Eur. 339, 2. ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ἐντρυφῶν - αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν Eur. 362, 25.

Ἔρως: Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται Eur. 431. ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν Eur. 663, 2. παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει Eur. 897. ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως Eur. 136. δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρως adesp. 187. Ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν Aristarch. 2 p. 728. Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Eur. 269. ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον - Ἔρωτα Eur. 430, 3. — cf. Chaer. 16 p. 787.

ἐρωτῶ: ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν Agath. 13 p. 766. σύνθημ' ἐρωτῶν adesp. 365. ὁ χρόνος - οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει Eur. 112, 2. ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνιά σ' ἢ σιγὴν ἔχω adesp. 282. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ, οὐ πώποτ' ἠρώτησα Eur. 812, 8.

ἐς: οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241, 2. ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὣς Aesch. 261. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά Soph. 85, 6. πέπων ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν Soph. 182, 2. ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ

κῦμα τεμὼν ἥκει δῆμον τὸν Λυρκείου Soph. 249, 5. βροτοῖς ⟨δ'⟩ ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην (ἐς δίκην λόγων ll.) ὄφλοι Soph. 481, 5. ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' ἔμφρονες Soph. 524, 6. τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει Soph. 535, 5. οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἅιδου Soph. 753, 3. ἄκομπ' ἀλοιδόρητά τε ἐρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων (?) Soph. 768, 2. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Soph. 783, 2. τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν Soph. 855, 13. μισῶ σοφὸν ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν Eur. 61. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Eur. 81, 2. οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν Eur. 210, 3. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν Eur. 216, 2. Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω Eur. 224. ἐλθὼν ἐς Ἄργος Eur. 228, 6. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330. πέμπεις δ' ἐς Ἅιδου ζῶντα κοὐ τεθνηκότα Eur. 371. οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι νύμφας *ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί Eur. 402, 8. γῇ δ' ἄνεισ' ἐς αἰθέρα Eur. 687, 3. οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας αὑτοῦ πρίασθαι βούλεται Eur. 689. ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους Eur. 773, 10. ἀλλ' ἔσιθ' ἐς οἶκον Eur. 781, 49. φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 58. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος Eur. 889. ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς (al. εἰς) ταὐτὸν δύο Eur. 898, 11. πέμψον δ' *ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων Eur. 912, 9. διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα Eur. 971, 2. βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον ἐσταλμένος Ion. 59 p. 744. ἔαρος ἡ νύμφη τέκνον τι μετὰ θέρους ἐς ὕστερον (?) Chaer. 41 p. 791. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν ἐς τὰ νῦν ἔτι Carc. 5, 10 p. 799. τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος adesp. 60. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε - Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε μονομάχου πάλης ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν adesp. 72, 1. 2. ἀνὴρ *ἐς οὐδὲν χρεῖος adesp. 159. ἐς μέσον συνίεσαν adesp. 211. ἅπαντ' ἐς Ἅιδην ἦλθε (ἅπαντες ἄιδαν ἦλθον ll.) καὶ Λήθης δόμους adesp. 372, 4. οἴμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν adesp. 386, 2. ἦ μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλοις adesp. 561. cf. εἰς.

ἔσειμι v. ἐσέρχομαι.

ἐσέρχομαι: ἀλλ' *ἔσιθ' ἐς οἶκον Eur. 781, 49. εἰς θαῦμ' ἐσῄει Eur. 1132, 36. τὰ γὰρ κακῶς οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν Eur. 362, 13. cf. εἰσέρχομαι.

ἔσθημα: γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν Soph. 702.

ἐσθίω: φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός Aesch. 253. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος Ach. 3, 2 p. 747. ἐσθίειν ἐθέλων τὸν δέλφακα Soph. 610. cf. ἔσθω et φαγεῖν.

ἐσθλός: πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606, 2. ἡνίκ' ἂν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ

συνειδῇ Soph. 845. ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334, 2. ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ Eur. 336, 2. πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον Eur. 661, 2. ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή Eur. 446, 6. οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα Eur. 1055, 2. πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν Soph. 296. ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν Soph. 836. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν Eur. 8. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις Eur. 1079, 2. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς γνώμη Appollon. 1, 4 p. 825. ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον adesp. 552. τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856, 2. εἰ δέ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Eur. 463, 4. τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Eur. 494, 2. συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχών Eur. 1056, 3. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός Eur. 1057, 2. γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται adesp. 309. ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 3 p. 828. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Eur. 511. ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον Eur. 520, 3. φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς Eur. 865. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός - κρίνω φίλον Eur. 902. ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν τὸν ἐσθλὸν adesp. 296, 3. ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων, τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο Eur. 402, 5. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλήν Eur. 521, 2. τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή Soph. 287. ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Eur. 244. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός Eur. 298, 3. *λόγοι γὰρ *ἐσθλοὶ φάρμακον φοβοῦ βροτοῖς Eur. 1065, 2. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Eur. 21, 3. ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται Soph. 196. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Eur. 75, 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων Eur. 138, 2. πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς Eur. 231, 2. ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Eur. 728, 2. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Eur. 1107, 2. ἐσθλῶν ἀπ' *ἀλόχων εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eur. 215, 2. εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Eur. 703, 2. οὐδὲν ἄθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο Crit. 1, 3 p. 771. ψευδῆ δὲ τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρέπει λέγειν Chaer. 27 p. 789. φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Eur. 814, 2. ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἄνολβοι Eur. 960, 2. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδ' ἀπωθοῦνται ψόγον adesp. 105. τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς - εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 3. δίκης παραστάτας ἐσθλούς Eur. 295, 2. τὰς ὁμιλίας ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε Eur. 609, 4. βούλομαι δὲ σοί - παραινέσαι κειμήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα Eur. 362, 4.

ἔσθω: ἔσθει μὲν ἄρτων τρεῖς ὄνους κανθηλίους Sosith. 2, 6 p. 822. τὸν χίδροπα μόνον καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι Pyth. 1, 13 p. 811. οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον (?) ἔσθων λίποι Philocl. 5 p. 760. cf. ἐσθίω.

ἐσορῶ: ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν Sthenel. 1 p. 762. Agath. 29 p. 768. cf. εἰσορῶ.

ἑσπέρα: οὐχ ἑσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας τούτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην Eur. 1006.

ἕσπερος — Eur. 486, 2 p. 513.

ἑστία: αὐτόχθων ἑστία adesp. 201. μή με, πρὸς τῆς ἑστίας, ἀποστερήσῃς ἀνδρὸς ᾧ συνῴκισας Eur. 953, 39. πρέμνον ἑστίας adesp. 259. ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ Aesch. 362, 3.

Ἑστία: Ἑστίας θ' ἕδος, ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 35. ὦ πρῷρα λοιβῆς Ἑστία, κλύεις τάδε Soph. 658. καὶ Γαῖα μῆτερ· Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι Eur. 944. cf. Soph. 558.

ἑστιοῦχος: εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον Aesch. 281, 2.

ἐσχάρα: καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας λαβὼν Soph. 35. μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Eur. 628. cf. Soph. 662.

ἔσχατος: εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος adesp. 559. τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς Eur. 605. ἕδρᾳ Ζεὺς ἐν *ἐσχάτῃ θεῶν Soph. 821. ἐκεῖθεν ὅρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἦλασ' ἀπ' ἐσχάτων γαίας Aesch. 74, 2. ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Eur. 1085, 2. ἐπ' ἔσχατα χθονὸς Soph. 870.

ἔσω: τὰ ναυστολούμενα ἔσω δόμων σῴζουσι Eur. 492, 7. κακὰ φανήσεται· βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω κρυφαῖος νέκυς Eur. 781, 66. cf. εἴσω.

ἐτάζω: ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὢν ἠτάζετο (πρῶτος ὠνομάζετο l.) ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων Eur. 1048, 4.

ἑταίρα: Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν· ἔστιν δ' ἴσως αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβὼν Pyth. 1, 18 p. 811.

ἐτεῖος: οἱ δ' ὄλβου μέτα φθίνουσ' *ἐτείοις προσφερεῖς μεταλλαγαῖς Eur. 330, 9.

Ἐτεοκλῆς — adesp. 458.

ἑτέρᾳ: ἢ ἑτέρᾳ φράσω Eur. 763.

ἕτερος: ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος Astyd. 3, 4 p. 778. ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται adesp. 573. ὃς τῆσδέ τ' ἄρξει χἀτέρας (θατέρας l.) πολλῆς χθονὸς Eur. 1132, 16. ἢν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν, ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί; κἆτ' ἐὰν πάλιν ἐκεῖνος, ἑτέρῳ Eur. 953, 31. 32. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων Eur. 754. διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου μορφὴν ἑτέραν (al. μορφὰς ἑτέρας) ἀπέδειξεν Eur. 839, 14. εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν Theod. 4, 2 p. 802. πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν Eur. 1077. τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει Eur. 773, 43. θάπτει τε τέκνα χἄτερ' αὖ κτᾶται νέα Eur. 757, 3.—δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυ-

μουμένου, ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος Eur. 654. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων Eur. 362, 9.

ἐτήρ: ἐτῆρας ἀμνοὺς θεοῖς ἔρεξ' ἐπακτίοις Soph. 685.

ἔτης: οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ Aesch. 377. πόλεως μὲν ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτῃ πρέπων Eur. 1014.

ἐτήτυμος: δοξάσαι ἔστι - τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν Eur. 18. ταῦτ' *ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Eur. 1132, 60.

ἔτι: τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι Soph. 79. ἔτ' αὖ Soph. 111. τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι Soph. 188. ἄνους ἐκεῖνος· αἳ δ' ἀνουστέρως ἔτι ἐκεῖνον ἠμύναντο Soph. 530. φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι Soph. 701. τὰν νέορτον ἅς ἔτ' ἄστολος χιτὼν ὡραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Ἑρμιόναν Eur. 788. οὐδ' ἀὴρ ἔτι πτερωτὰ φῦλα βαστάσει πυρουμένη Soph. 1027, 7. ἔτι γὰρ θάλλει πενία Eur. 230, 2. οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326, 2. κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 4. ὦ μακάρων βασιλεὺς μείζων ἔτ' ὄλβον Eur. 781, 27. οὐκ· ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἅιδης μ' ἐδέξατο Eur. 936. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα Eur. 1109, 2. ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει Dicaeog. 2 p. 775. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν ἐς τὰ νῦν ἔτι Carc. 5, 10 p. 799. οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 3 p. 806. εἴκει γὰρ ἤδη θυμὸς οὐδ' ἔτ' ἀντέχει adesp. 379. λήγει δὲ Κύπρις θαλίαι τε νέων, οὐδ' ἔτι θύρσος φύλλα βακχείου (?) adesp. 397, 2.

ἑτοιμάζω: στεφάνους ἑτοιμάζουσιν Chaer. 11 p. 785.

ἕτοιμος: πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 3 p. 809. πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος περᾶν ἕτοιμος adesp. 408, 2.

ἔτυμος: ἆρ' *ἔτυμον φάτιν ἔγνων Eur. 17.

εὖ: ὧν πόλει δεῖ μεγάλα βουλεύοντες εὖ Eur. 16, 3. σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ Chaer. 26 p. 789. τοὺς εὖ γεγονότας - κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας adesp. 545. τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα adesp. 514. δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις Soph. 771. τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν Eur. 532. ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά adesp. 80, 3. μήτι παυσώμεσθα δρῶντες εὖ βροτούς adesp. 410, 2. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας adesp. 10, 2. οἳ πρῶτα μὲν ζῆν (al. οἳ πρῶτον οἰκεῖν) οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἂν δύναιντο Eur. 282, 3. ῥὰξ εὖ τεθησαυρισμένη Soph. 366, 2. εὖ κατιλλώψας ἄθρει Aesch. 226. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον Eur. 981, 2. εὖ βίον κεκτημένος Eur. 187. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς Eur. 206. μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν Eur. 253, 1. 2. ὅταν δέ τις λειτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ Eur. 327, 3. ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' <εἶτ'> εὖ λέγεις Eur. 528, 2. ὅστις λέ-

γα μὲν εὖ Eur. 583. εἰ γὰρ εὖ λέγω Eur. 773, 77. εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ λέγῃ Eur. 909, 7. οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978, 2. καὶ ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μή Aristarch. 1 p. 728. χρὴ δὲ - λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν adesp. 535. πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν Eur. 262, 2. εὖ ἴσθι Eur. 946. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι Eur. 1033. γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Eur. 200, 1. 2. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται Eur. 1068. παλαίσας εὖ Eur. 282, 16. (cf. εὐπαθῶ.) ἀεὶ γὰρ εὖ (al. ἀεὶ τρὶς ἓξ) πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι Soph. 809. μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Eur. 407, 3. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί Aesch. 398. οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός Soph. 588. ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 3. ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ Eur. 608, 2. οἳ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι Eur. 684, 2. αὐτόν <τε> πράσσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον adesp. 366. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Soph. 783. πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ Dionys. 3, 2 p. 794. αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων Eur. 111, 2. τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810, 2. εὖ τραφεὶς ἀνήρ Sosith. 1, 2 p. 821. φαγεῖν τ' ἔδωκεν εὖ κἀπεχόρτασεν Sosith. 2, 13 p. 822. ἀλλ' εὖ (al. στερρῶς) φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Eur. 98. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν Eur. 505. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104. πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν - Διός γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 7. νοῦς δ' οὐκ ἔνεστιν, οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν Eur. 25, 4. εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω Eur. 199, 2. τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Eur. 598, 3. πιστεύειν δὲ χρὴ γυναικὶ μηδὲν ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν Eur. 671, 2. ὅστις τῶν πατέρων παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ - παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784, 2. ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει Chaer. 23 p. 788. πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι Chaer. 25 p. 789. ὅστις λέγει κάκ' *εὖ φρονῶν σιγῇ στένει adesp. 497. — τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος οὐκ οἶδεν Eur. 285, 16. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται Eur. 918, 3.

(εὐάγκαλος cf. ἀγκύλος.)

εὐαής: ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας ἀνέμων τ' *εὐαέσσιν ῥοθίοις Eur. 773, 36.

εὐαίων: τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον Soph. 534, 3.

εὐαμερία: δμωαὶ γὰρ ἀνάκτων *εὐαμερίαι προσιοῦσαι μολπᾶν θράσος αἴρουσ' ἐπὶ χάρματα Eur. 773, 47.

εὐάμπελος: Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον Eur. 530, 3.

εὐανδρησία (?): τιμᾶν Μακεδόνων εἵνεκ' εὐανδρησίας adesp. 193.

εὐανδρία: ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία Eur. 1052, 5. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐαν-

δρίαν ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν Eur. 54. (cf. εὐδοξία.) οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν Eur. 1052, 7.

εὐάνεμος: γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας Soph. 342, 3. cf. εὐήνεμος.

εὐανθής: (cf. οἰνάνθη.) κόμαισιν - εὐανθῆ ῥόδα εἶχον Chaer. 13 p. 786.

Εὔβοια: Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει Soph. 872, 4.

Εὐβοιίς: ἔστι γάρ τις ἐναλία Εὐβοιὶς *αἶα Soph. 234, 2. cf. Εὐβοΐς.

Εὐβοϊκός: λαβὼν - αὐτόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος Aesch. 356.

Εὐβοΐς: Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν Aesch. 30. οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα Eur. 658. Εὐβοΐδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν Ion. 18 p. 735. cf. Εὐβοιίς.

εὔβοτος: βουσὶ καὶ ποίμναισιν *εὐβοτωτάτην Eur. 1083, 6.

εὐβουλία: τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία Chaer. 2 p. 782. γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν Chaer. 15 p. 787.

εὐγένεια: τὸ φρόνιμον εὐγένεια - δίδωσιν Eur. 52, 9. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια Eur. 53. ἀλλ' οὐδὲν ηὑγένεια πρὸς τὰ χρήματα Eur. 95. ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Eur. 1066, 2. μί' εὐγένεια τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν adesp. 182. ἐν τοῖς κακοῖσι δ' (κακοῖσι γὰρ ἡ l.) εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα κὠξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει adesp. 524. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον· οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων οὔτ' εὐγενείας Eur. 1029, 3. τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε Eur. 22. περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Eur. 52. εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά Eur. 336. τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί Eur. 395, 2. τὴν εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος, τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν Eur. 405. οὐκ οἶδ' ὅτῳ σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Eur. 495, 41. ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Eur. 659, 2. ἐγὼ μὲν οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα Theod. 15 p. 806. τὴν εὐγένειαν - ἐν τοῖς καλῶς φρονοῦσιν εὑρήσεις βροτῶν adesp. 171. cf. εὐγενία.

εὐγενής: (cf. εὐπρεπής.) ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί - κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής (εὐτυχής ll.) Eur. 22, 5. φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Eur. 242. κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα, πλοῦτος λαβὼν <τε> τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ Eur. 249, 3. ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ Eur. 336, 2. (cf. ἐγγενής.) μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές Eur. 52, 7. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς Eur. 404. κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Soph. 76. ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Eur. 603, 4. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο Eur. 739. ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Eur. 98. ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Eur. 413. ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ τρόπους τ' ἄριστος, τοῦτον εὐγενῆ καλεῖν Astyd. 8, 3 p. 780. τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν Eur. 362, 14. τὴν μὲν εὑρήσεις κα-

κήν, τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές Eur. 657, 4. οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326. πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606, 2. ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν ἔλαμψε Eur. 232. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν Eur. 414. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς - φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν Soph. 657. ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eur. 215, 2. τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 43.

εὐγενία: ἡ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας (εὐγενείας ll.) τὸ καλῶς πράσσειν Eur. 9.

εὐγενῶς: τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Eur. 360.

εὐγλωσσία: ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ νικᾷ Eur. 206, 4.

εὔγλωσσος: ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ δίκαια λέξας ἧσσον εὐγλώσσου φέρει Eur. 56, 3. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον † μέλος - δοίη θεός Eur. 899.

εὐγνωμόνως: δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως Eur. 1131, 2.

εὐδαιμονία: ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν Eur. 745, 2.

εὐδαιμονίζω: εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με Eur. 778.

εὐδαιμονῶ: ὥστ' οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Eur. 45. εὐδαιμονεῖ τε καὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ Eur. 196, 3. κοὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ Eur. 273, 3. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Eur. 661. φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχιστα στρέφει θεός Eur. 536. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Eur. 461. θεῶν ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν adesp. 313.

εὐδαίμων: ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων (al. εὐτυχής, cf. add. p. XXV) ἀνήρ Eur. 157. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Aesch. 317. Soph. 848. οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα Eur. 198, 4. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Eur. 894. εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας ἀφθίτου λαχόντες Soph. 256. καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Eur. 286, 8. μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν (al. πλουσίοις) Eur. 395, 3. ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Soph. 297. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα Eur. 515, 2.

εὐδία: χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός Ach. 27, 3 p. 753.

εὐδοκιμῶ: κἂν ὁ κάκιστος γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Eur. 546, 3.

εὐδοξία: οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν (al. εὐανδρίαν) Eur. 237, 3.

εὔδουλος: ὡς εὔδουλος, ὡς εὔοικος ἦν Ach. 32 p. 754.

εὕδω: εὕδει πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον adesp. 416, 2. οὐχ εὕδει Διὸς ὀφθαλμός adesp. 485. ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ εὕδουσι Eur. 367, 2. *εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ χρόνον πολὺν νῦν ὄμμ' ἐγείρει Eur. 398. ὁρᾷς Δίκην - οὐχ ὁρωμένην εὕδοντι adesp. 493, 2. ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος

εὑδούσῃ φρενί Soph. 579, 3. κερκίδος ὕμνοις, ἢ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει Soph. 804.

εὐειδής: μισῶ παρ' ἐχθρῶν θῶπας εὐειδεῖς λόγους adesp. 24.

εὐεξία: ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Eur. 201.

εὐεργετῶ: καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει Aesch. 266.

εὔζυγος: δίφρου τέτυκται βλῶσις εὔζυγον τέρας adesp. 150.

εὔζωνος: ἔχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας (?) Soph. 318.

εὐήθεια v. εὐηθία.

εὐήθης: νοῦν φωτὸς *εὐήθους ἄγαν Sosith. 2, 3 p. 822.

εὐηθία: *ἄκρας *εὐηθίας ἅπτοιτ' ἂν ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904.

εὐημερία v. εὐαμερία.

εὐήνεμος: καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Eur. 316, 2. cf. εὐάνεμος.

εὐήτριος: δικτύου δ' εὐήτρια Aesch. 47.

εὐθαλής: πᾶσα δ' εὐθαλὴς Αἴγυπτος - φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν Aesch. 300, 5.

εὔθετος: πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις Aesch. 259.

εὐθέως: ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Eur. 31. ἢν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες εὐθέως ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε Sosiph. 3, 4 p. 820.

εὐθηλοῦμαι (?): ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω Aesch. 309.

εὐθημονῶ: τοὺς αὐλοὺς μέθες καὶ θῶπλα λάζευ καὶ γνάθους εὐθημόνει (al. εὐσχημόνει) adesp. 381, 2.

εὔθηρος: σύαγρον ἐκβόλειον εὔθηρον Dionys. 1, 2 p. 793.

εὐθύδημος: εὐθύδημον Eur. 227.

εὐθυμῶ: παιᾶν' ἐπηυφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ Aesch. 350, 4.

εὐθύνω: ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν εὐθύνοι (ἰθύνοι Il.) βέλος Aesch. 200.

εὐθύς: εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε Aesch. 195.

εὐθύς: ὃς χίλι' εὐθὺς (?) ὃς στρατοῦ φρυκτωρίαν ἔδειξε Soph. 399, 6. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Eur. 442. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός, ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ Eur. 664, 2. ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν *εὐθὺς λάμβανε Eur. 691, 2. τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα (?) Eur. 1040, 4. ἐν παρθενῶσι δ' εὐθὺς οἷς ἐδείματο δίδωσιν Ἀργείκισιν ἔμφρουρον κόραις Eur. 1132, 22. ἐπώνυμον γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος Agath. 3, 3 p. 763. ὅστις δὲ θνητῶν μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι οὐκ εὐθὺς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους Theod. 8, 2 p. 804. χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ. εὐνῆς φόνῳ adesp. 275. οἳ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν adesp. 418, 3.

εὐθύσκοπος: οὐκ εὐθυσκόπου adesp. 249.

εὔιος: στῦλον εὐίου θεοῦ Eur. 203, 2.

Εὐίππη — Soph. Εὐρύαλος.

εὐιῶτις: οὐδ' ἐργάτης σίδηρος *εὐιώτιδος θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει Mosch. 6, 11 p. 814.

εὔκαρπος: εὔκαρπον Κυθέρειαν Soph. 763.

εὔκηλος: ἐξανθρακώσας πυθμέν' εὔκηλον δρυός Ion. 28 p. 737.

εὐκλεής: οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥᾴθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ Eur. 237, 2. τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεής Eur. 240, 2. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος τόδ' ἐστί, τοῖς δὲ κατθανοῦσιν εὐκλεές Eur. 728, 4. δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ ζῶντι φθονῆσαι Mimn. 1 p. 829. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν Eur. 242, 2. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος Aesch. 90.

εὔκλεια: πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ Eur. 474. δόξαν <δὲ> βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν Eur. 659, 10. ταῦτα δρῶν κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί Eur. 853, 4. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Soph. 101, 3. εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων Eur. 134. οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν † βιοῦν εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Eur. 238, 2. καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 33. τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει Eur. 854.

εὐκλεῶς: πολλὰ δεῖ μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον † εὐκλεῶς Theod. 11, 2 p. 805. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν adesp. 537.

εὔκολος: ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα adesp. 577. εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων Eur. 1087.

εὔκρας: ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς *εὔκρας ἐγένετο Eur. 504, 2. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδονή Eur. 197.

εὔκρατος: θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ καίει τὰ πόρρω, τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει Eur. 772, 2.

εὐκταῖος: τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα Aesch. 55, 4.

εὐκτός: τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην Soph. 759, 2.

εὐλάβεια: ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα Eur. 1052, 8.

εὐλαβοῦμαι: βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ στρόμβον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ Aesch. 195, 2. δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις, εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν Eur. 1132, 24. ὡς εἰς τόδ' ἦλθε μέμψιν εὐλαβουμένη Eur. 1132, 37.

εὐλήματῶ: εὐληματεῖ Aesch. 106.

εὐλογῶ: οὔποτ' ἂν πάτραν τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν Eur. 347, 2. περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Eur. 52, 2. κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519, 2. καὶ τὸν ἐν Δωδῶνι παῦσον δαίμον' *εὐλογούμενον Soph. 423.

εὐλόγως: ἢ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις Aesch. 6, 3. (cf. εὐλόφως.)

εὔλοφος: κρᾶτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι Soph. 317, 2.

εὐλόφως: ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον εὐλόφως (εὐλόγως ll.) φέρει Eur. 175.

εὔλυρος: παιὰν Ἄπολλον εὔλυρε Eur. 477.

εὐμάρεια: ἐζήτησε γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν Eur. 181, 2.

εὐμαρής: μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές Eur. 176, 2. πᾶν εὐμαρὲς θεοῖσι κοὐδαμῇ μακράν adesp. 11.

τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Eur. 382, 10.

εὐμαρῶς: ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων Aesch. 366. κάπρον φριξαύχεν' οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνός - κλίνοι παλαιστοῦ παντὸς εὐμαρέστερον adesp. 383, 3.

εὐμενής: ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ· λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων Eur. 962, 2. τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα - τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής Eur. 26, 3. Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών Soph. 644, 2. δοῦλον εὐμενῆ δόμοις Eur. 529, 2.

Εὔμολπος: οὐδὲ - τρίαιναν - Εὔμολπος οὐδὲ Θρῄξ ἀναστέψει λεὼς στεφάνοισι Eur. 360, 48.

εὐμορφία: τί τῆς εὐμορφίας ὄφελος Eur. 548. ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 8.

εὔμορφος: κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ Eur. 909, 5. δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 10.

εὐμουσία: παῦσαι μελῳδῶν, †πολέμων δ' εὐμουσίαν ἄσκει Eur. 188, 2.

εὐνάζω: ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων, Αἴολε, σ' εὐνάζειν τέκνα φίλτατα Eur. 17, 2. μνησθεὶς ὅ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' ηὐνάσθη θεός Eur. 773.

εὐναία adesp. 589.

εὐναῖος: εὐναῖος εἴη δραπέτιν στέγην ἔχων Soph. 176. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ Aesch. 383. χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί Eur. 823.

εὐνατήρ: ὄμβρος δ' ἀπ' *εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν ἔδευσε γαῖαν Aesch. 44, 3.

εὐνή: χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φόνῳ adesp. 275. Ζεὺς - εὐνῇ συνελθεῖν λάθρᾳ πως ἠβούλετο Eur. 1132, 28. οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν - μολεῖν Eur. 210, 3. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος Eur. 889. εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δή Eur. 1132, 14.

εὔνοια: πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὔνοιαν φρενῶν μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα adesp. 82.

εὔνομος: ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι Aesch. 198.

εὔνους: ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ - τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 2. ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς Soph. 97. τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 3 p. 813.

εὐνοῦχος: οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοισιν ὄμμασιν Soph. 721.

εὐνοῶ: εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες Eur. 1132, 64.

εὐνῶμαι: πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ Soph. 600.

εὐξυνεσία Crit. 6 p. 774.

εὔογκος: τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος Eur. 688, 3. ἠπιστάμην ἂν - εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ adesp. 546, 5.

εὐοδία: εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν Aesch. 36.

εὔοικος: ὡς εὔδουλος, ὡς εὔοικος ἦν Ach. 32 p. 754.

εὔοργος: † ὄχος γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος adesp. 212.

εὐορνιθία: εὐορνιθίαν Soph. 946.

εὔορνις: εὔορνις τύχη adesp. 343.

εὐοσμία: λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας Soph. 341, 2.

εὔοσμος: μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας Ach. 17, 3 p. 750.

εὐπαγής: ὅταν πάγου φανέντος αἰθρίου χεροῖν κρύσταλλον ἁρπάσωσι παῖδες *εὐπαγῆ Soph. 153, 4. κλῇθρον γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν *εὐπαγὲς λάθοις Soph. 849, 2.

εὐπαθῶ: τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νὺξ ἐστιν, εὐπαθοῦντα (εὖ παθόντα ll.) δ' ἡμέρα φθάνει Soph. 401, 2.

εὐπαιδευσία Eur. 1100.

εὐπαιδία: ὃ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας Aesch. 350.

εὐπερικάλυπτος: εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν adesp. 547, 10.

εὐπετῶς: χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Soph. 526, 2.

εὔπιστος: τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος εὔπιστος ἀνδρῶν ὅστις ἐλπίζει θεοὺς ὀστῶν ἀσάρκων - χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 2.

εὔπλουτος: εὔπλουτον κανοῦν adesp. 213.

εὔπορος: πολλά τοι θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur. 100, 2. (cf. αἱρετός.) ἔχω - διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον, Ἔρωτα Eur. 430, 2.

εὔποτμος: ἁ δὲ μνᾶστις θνατοῖς *εὐποτμοτάτα μελέων Soph. 145, 3.

εὐπραξία: ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τἀλάχιστα γίγνεται λυπουμένων adesp. 360. ἡ δ' εὐπραξία ξὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ὥρισται βίου adesp. 557, 2. ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Eur. 437, 2.

εὐπρεπής: λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς (al. εὐγενὴς) χαλκός Soph. 780. ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους Eur. 492, 5. χὤταν περ αὐτῆς εὐπρεπεστάτη (al. εὐγενεστάτη) φανῇ, πάλιν διαρρεῖ Soph. 787, 7.

εὐπρεπῶς: ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται adesp. 515, 3.

εὐπροσήγορος: ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον adesp. 552. μύθους Δανάῃ τούσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων ἐκ Διός Eur. 1132, 45.

εὔπυργος: δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Eur. 1132.

εὑρετίς: ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς Soph. 97, 2.

εὑρετός: τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ Soph. 759.

εὕρημα: οὗτος δ' ἐφηῦρε - σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα (?) Soph. 399, 2.

Εὔριπος: Εὐβοΐδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν Ion. 18 p. 735.

εὑρίσκω: τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους Soph. 85. ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόνος adesp. 526. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς - τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν πόρον Aristarch. 2, 5 p. 728. τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ'

ἀριθμήσας βροτῶν οὐκ ἔστιν οὗτος ὅντιν' εὑρήσεις ἕνα (?) Soph. 620, 2. πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν Eur. 657, 3. τὴν εὐγένειαν - ἐν τοῖς καλῶς φρονοῦσιν εὑρήσεις βροτῶν adesp. 171, 2. (cf. γιγνώσκω.) κἀκ τῶν δέκ' αὖθις ηὗρε πεντηκοντάδας Soph. 399, 5. πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε ηὗρον ἄνθος (?) ἀνίας Soph. 174, 2. τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς, οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Eur. 605, 2. ἢ σφηκιὰν βλίσσουσιν εὑρόντες τινά Soph. 710. ἁλίας στραβήλου τῆσδε - εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν ⟨ὃς διείρειεν λίνον⟩ Soph. 301, 2. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος γενναῖον λέχος εὑρεῖν Eur. 137, 2. τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Eur. 912, 13. ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα (?) Astyd. 8, 4 p. 780. τὸν πάνσοφον ἀριθμὸν ηὕρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων adesp. 470, 4. λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον adesp. 291. δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα χρείας ἀνάνδρου φάρμακ' ηὕρηται βροτοῖς Eur. 288, 2. τόθ' ηὑρέθη μὲν καρπὸς ἡμέρου τροφῆς Δήμητρος ἁγνῆς, ηὑρέθη δὲ Βακχίου γλυκεῖα πηγή Mosch. 6, 23. 24 p. 814.

(εὔροος cf. εὔτροχος.)

Εὐρυδίκη — Eur. p. 509.

(εὔρυθμος cf. εὔτροχος.)

Εὐρύμαχος: Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἡσσόνως ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί Aesch. 179.

εὐρύς: λαΐνοις εὐρεῖα πύργοις ὠχυρωμένη πόλις Mosch. 6, 8 p. 813. ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περᾷ Eur. 921.

Εὐρυσθεύς: ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Eur. 591, 5.

Εὐρώπη: χθονὸς Εὐρώπης - ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191. Φοινικογενοῦς - τέκνον Εὐρώπης καὶ τοῦ μεγάλου Ζηνός Eur. 472. cf. Eur. 820.

Εὐρωπία: μακρὰς (?) Εὐρωπίας Soph. 36. σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Eur. 381.

Εὐρώτας: νὴ τὸν Εὐρώταν τρίτον Soph. 871.

εὐσέβεια: τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Eur. 736, 5. οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Eur. 434. cf. εὐσεβία.

εὐσεβής: ἧσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής Eur. 311. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον Eur. 832. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία Aesch. 136. ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές Mosch. 3, 2 p. 813. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς γνώμη Apollon. 1, 4 p. 825. πολλοὶ διὰ φόβον κοὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 5 p. 804. ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Soph. 103, 6. εἰσορῶ - ⟨τοὺς⟩ θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Eur. 327, 7.

εὐσεβία: ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή Eur. 446, 6.

εὐσεβῶ: τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἣν τις εὐσεβῇ θεόν Eur. 252, 3. ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς Eur. 946. ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ'

ἡμέραν Eur. 286, 9. τῶν εὐσεβούντων - ἐρᾶν Eur. 388, 4. τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς Eur. 684, 3. θυσίας τε τούτοις καὶ κενὰς πανηγύρεις στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν Soph. 1025, 9. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν (?) πᾶσιν δίδου Eur. 362, 8. τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα Eur. 1067, 2. ἄμεινον οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς (?) adesp. 350, 2.

εὐσέληνος: εὐσέληνον φέγγος Eur. 1108.

εὔσελμος: σωτῆρες εὐσέλμων νεῶν adesp. 463.

εὔσκιος: *ὄγκος εὔσκιος adesp. 276. οἳ δ' ὑπ' εὐσκίους <θάμνους καλ>θίζον Eur. 495, 36.

εὔσοια: τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν ἀρκεῖ Soph. 118, 2.

εὔστοχος: λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι Eur. 321, 2.

εὐστόχως Eur. 613.

(εὐσχημονῶ cf. εὐθημονῶ.)

εὖτε: ἐγὼ μὲν εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν πίπτοντας, εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος Eur. 577. ὃς εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ, στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας κεῖται Ion. 38, 3 p. 739. ἀλλ' εὖτ' ἂν Ἄρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ στρατῷ, βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 2 p. 745.

εὐτεκνία: αἰτῶ δ' αὐδὰν (?) εὐτεκνίαν τε γάμοις Eur. 773, 72.

εὐτεκνῶ: ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν Eur. 520, 2.

εὐτέλεια: διδάσκαλος γὰρ ηὐτέλεια τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀρίστων γίγνεται βουλευμάτων adesp. 522, 3.

εὔτονος: τὸν Βοιώτιον νόμον, τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον, εἶτα δ' *εὔτονον Soph. 881, 2. (cf. ἔντονος.)

εὐτράπεζος: βίος δὲ πορφυροῦς - οὐκ εὐτράπεζος Eur. 670, 2. ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος Eur. 1052, 3.

εὔτροχος: νῦν δ' εὐτρόχοισι (εὐρύθμοις vel εὐρόοισι ll.) στόμασι τἀληθέστατα κλέπτουσιν Eur. 439, 3.

εὐτύχεια Soph. 947. cf. εὐτυχία.

εὐτύχημα: μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα Eur. 963. πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὔνοιαν φρενῶν μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα adesp. 82, 2.

εὐτυχής: (cf. εὐγενής.) οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν Eur. 150. (cf. εὐδαίμων et add. p. XXV.) ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής, ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ Eur. 285, 6. πρὸς μάντιν οὐδεὶς εὐτυχὴς ἀπέρχεται adesp. 439. σοφὴ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχής adesp. 124. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς κοὐκ εὐτυχές Eur. 635, 3. ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Soph. 666, 4. οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843, 2. οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν Eur. 89. δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Eur. 208, 3.

γεννᾷ τὸ θεῖον εὐτυχῆ δωρήματα adesp. 475. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους· ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους Eur. 571, 5.

εὐτυχία: οἴμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν adesp. 386. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον βέβαιον εἰκάσαι χρεών Eur. 303. cf. εὐτύχεια.

εὐτυχῶ: χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ· ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὁρᾷς, οὐκ εὐτυχῶ Eur. 143, 1. 2. ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς - ὅθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς Eur. 47, 2. ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ χρεών (?) Eur. 154, 2. τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος· οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ Eur. 196, 2. τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ Eur. 285, 12. θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν Eur. 330, 6. εἰ δέ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών Eur. 463, 4. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Eur. 730. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν Eur. 1025. συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχών Eur. 1056, 3. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ (εὐτυχεῖ ll.) δ' ὁ μὴ λαβών Eur. 1057. βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς Eur. 1074. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις οὔτ' εὐτυχοῦσι Eur. 1056, 2. ἣν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες εὐθέως ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε Sosiph. 3, 4 p. 820. ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων Aesch. 392. εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Eur. 198. χὠ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει Eur. 262, 3. (cf. ἐντρυφῶ.) μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Eur. 793. μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων ἔρωτος, εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι Zopyr. 1, 2 p. 832. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Eur. 409. † τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμήσας βροτῶν οὐκ ἔστιν οὗτος ὅντιν' εὑρήσεις ἕνα Soph. 620. τὸν εὐτυχοῦντα χρῆν σοφὸν πεφυκέναι Eur. 99. χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν γυναῖκας Eur. 402, 2. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Eur. 1017. πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Eur. 626, 7. κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες ἐκπλήσσουσί με adesp. 465, 2. τῶν εὐτυχούντων ἀνταγωνιστὴς φθόνος adesp. 167. (cf. ἔχω.) μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι Char. 3 p. 826. τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει (?) Eur. 901, 5. χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν εἵνεκ' εὐτυχεῖν Eur. 142, 4. αὐτοὶ δι' αὑτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι Eur. 608, 3. μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν Eur. 701. (cf. τυγχάνω.) εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς Carc. 4 p. 799. οἷος ἦν ποτε κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' ηὐτύχουν βίῳ Eur. 285, 20. κοὐδεὶς ἂν οὕτως ηὐτύχει κακὸς γεγώς Soph. 103, 10. ὡς εὐτυχήσων καὶ κακῶς πράξων ποτέ adesp. 546, 3. ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων Eur. 362, 31.

εὐτυχῶς: σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως - τοῖς ἐρῶσιν † εὐτυχῶς συνεκπόνει Eur. 136, 3.

εὐφαμῶ: εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν (?)

Aesch. 87. εὐφαμεῖτ' ὦ, ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε Eur. 773, 67. cf. εὐφημῶ.

Εὐφήμη — Sosith. 5 p. 824.

εὐφημία: εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων Eur. 1087. (cf. βουλιμία.) στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας Chaer. 6 p. 783. στεφάνους - οὓς εὐφημίας κήρυκας εὐχαὶ προυβάλλοντο δαιμόνων Chaer. 11 p. 785. τοὺς εὖ γεγονότας - κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας adesp. 545, 2. γήρᾳ πρεπόντως σῷζε τὴν εὐφημίαν Soph. 194. εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω Soph. 807.

εὔφημος: εὔφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη Soph. 437. εὔφημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα Eur. 762. εὐφήμοις γόοις Aesch. 40.

εὐφημῶ: τὸν δ' αὖ θανόντα - χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων Eur. 449, 4. cf. εὐφαμῶ.

εὐφήμως: ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν Eur. 592, 2.

εὐφορβία: σὺ δὲ σφαδᾴζεις πῶλος ὣς εὐφορβίᾳ Soph. 764.

εὐφραίνω: εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω Agath. 12, 1. 2 p. 766. καὶ ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν - ἃ μᾶλλον ἀνδρὸς εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 23.

εὐφρόνη: καὶ ταῦτ', ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία, χρεὼν ἐπαινεῖν Soph. 524, 11. ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθόρνυτο Soph. 1026, 9. οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὐτόν Eur. 107. ὥσπερ σελήνης ὄψις *εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 3.

εὐφυής: πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς εὐφυὴς κλάδος Eur. 88. ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα Eur. 186.

εὐχερής: ὅρκων ἐρῶσιν οὐδὲν εὐχερέστερον adesp. 567.

εὐχή: στεφάνους - οὓς εὐφημίας κήρυκας εὐχαὶ προυβάλλοντο δαιμόνων Chaer. 11, 2 p. 785. εὐχαῖς δὲ σῴζοις δεσπότας παιωνίαις Aesch. 144, 2. γάμων τέλος, τὸ δή ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ λισσομένα προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι Eur. 773, 52. Ἑστίας θ' ἕδος, ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 37.

εὔχομαι: κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν Eur. 533, 4. ὦ γαῖα πατρίς - χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον ⟨Πὰν⟩ ἐμβατεύεις, ἔνθεν εὔχομαι γένος Eur. 696, 3. Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὔχομαι μιᾶς adesp. 392. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν Soph. 779, 2. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Eur. 286, 14. εὐχέσθω δ' ὅμως ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί Eur. 1070, 3. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Eur. 956. οὔτε γὰρ γάμον - οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327, 3. ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε - κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε Aesch. 379, 3.

εὐψυχία: τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329, 2.

εὐωριάζειν Soph. 517.

εὔωρος: εὔωρος *γάμου Soph. 190.

ἐφέδρανον: ἐφέδρανα Phryn. 7 p. 722.

ἐφέλκω: ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Eur. 362, 26.

ἔφεξις Eur. 599.

ἐφέρπω: ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου, τὸ ζῆν ποθοῦμεν Lycophr. 5, 3 p. 818.

Ἐφέσεια Soph. 93.

ἐφέσπερος: ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας adesp. 407.

ἐφέστιος: περιστερὰν οἰκέτιν ἐφέστιόν τε Soph. 782, 2.

ἐφευρίσκω: οὗτος δ' ἐφηῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ - ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς Soph. 399, 1. 8. οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' ἔπαυσε - χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφηῦρε Soph. 438, 3. κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ Soph. 844.

ἐφηβῶ: ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων Eur. 559, 2.

ἔφημαι: ἐφημένη τάφον τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν Aesch. 157.

ἐφήμερος: τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' ἐφήμερον κακόν Soph. 153. (cf. ἡμέρα.) Ζεὺς ἔσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν adesp. 476. πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως adesp. 95, 2. διδάξεις τ' ἄλλους μυρίους ἐφημέρους θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἴρεσθαι βροτοῖς Neophr. 3, 4 p. 731.

ἐφίημι: τί δ' οὐ γένοιτ' ἂν θεοῦ ἐφιέντος τύχῃ adesp. 474. τίς ἦν ὁ ⟨τυφλὰ τάδε βέλεμν'⟩ ἐφεὶς ἐμοί Eur. 495. ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564, 3. σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν Aesch. 6, 2. ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Aesch. 179, 5.

ἐφικτός: ποιναῖς ἐφικταῖς adesp. 256.

ἐφίστημι: ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη ὁ μοιχός Soph. 1026, 5.

ἐφορμῶ: αἴσχη μέν - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά Soph. 619, 2.

ἔφορος: ἔφορος οἰάκων adesp. 39.

ἐφορῶ: ἥκομεν. . τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε - δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι Aesch. 190, 3.

ἐφυμνῶ: ἐφυμνεῖς Soph. 87. πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378, 2.

ἐχέγγυος: οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος adesp. 494.

ἐχθαίρω: σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεταί γε μήν Ion. 44 p. 741. λύπας μὲν ἀνθρώποισιν - θεοὶ τοῖσιν διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσι adesp. 489, 2.

*ἔχθημα Soph. 590.

ἔχθος: δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462, 2.

ἔχθρα: ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις Eur. 338, 3. τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον Crit. 3, 3 p. 774.

ἐχθρός: οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 4. ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ adesp. 5. γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 317, 4.

ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον Aesch. 201. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος Eur. 727. ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ adesp. 362. γνῶναι τὸν ἐχθρὸν ἢ μάλισθ' ἁλώσιμος Eur. 743, 2. νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς Eur. 1091. τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Eur. 453, 10. μισῶ παρ' ἐχθρῶν θῶπας εὐειδεῖς λόγους adesp. 24. γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε Eur. 460, 4. σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει adesp. 301. ἐχθροῖς ἀπιστῶν adesp. 310. μηχανωμένῃ κακὰ ἐχθροῖσι Eur. 874, 2. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Eur. 1060. θῆλυς μὲν αὐτός, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων Soph. 136, 2. ἐχθροὺς (ἐχθροῦ ll.) κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος Eur. 1092. — καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος Eur. 571, 6. ἔτι γὰρ θάλλει πενία κακὸν ἔχθιστον Eur. 230, 3. ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος Eur. 727. (cf. αἰσχρός.) πρὶν ἐξαμαρτεῖν καὶ τὰ προσφιλέστατα ἔχθιστα θέσθαι Neophr. 2, 3 p. 730.

ἔχθω: οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί Aesch. 353.

ἔχιδνα: ὡς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται Isid. 1, 4 p. 829.

ἐχῖνος: τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38, 2 p. 739.

Ἐχίων — Aesch. 376.

ἔχω: εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Soph. 38. ὁμορροθῶ, συνθέλω, συμπαραινέσας ἔχω Soph. 449, 2. εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω Soph. 807. τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν Eur. 18. εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω Eur. 199, 2. εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά Eur. 336. αἰδοῦς δὲ καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι Eur. 365. ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον - Ἔρωτα Eur. 430. ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κοὐκ ἔχω μαθεῖν Eur. 571. οὐκ ἀξιῶ μικρῶν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω adesp. 31. ἔχω (?)· τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553. ⟨ὦ⟩ γλῶσσ', ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Soph. 192. τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις Eur. 610. ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις Eur. 1080. μακαρίως ἔχεις φρενῶν Dionys. 2, 2 p. 793. παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις Isid. 1, 2 p. 829. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας adesp. 10, 2. ὃς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκόν, ἵλεως γενοῦ adesp. 164. σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν τήνδε δουλώσας ἔχεις adesp. 536. ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας ἔχει ποδήρεις Aesch. 59, 2. ἀλλ' οὐκ ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόας *ἔχει, τὸ μὴ παρόν τε τέρψιν οὐκ ἔχει φίλοις Aesch. 99, 13. 14. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει Aesch. 266, 2. κἀποδηλώσας ἔχει θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ Aesch. 304, 2. πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον Aesch. 352. δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα Soph. 77. πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Soph. 78. ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν Soph. 84, 2. ἔχει μὲν ἀλγείν', οἶδα Soph. 237. πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων Soph. 262, 2. τοίαν Πέ-

λοψ ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει Soph. 433, 2. νῦν δ', ὦ γεραιέ, ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει Soph. 513, 4. παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει Soph. 806. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει Soph. 867. κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν Soph. 1028, 2. ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ - κύκλῳ γὰρ ἕρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὃ δ' οὐκ ἔχει Eur. 22, 3. παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει Eur. 25. 333. ὁ κάμνων δακρύων μεταδοὺς ἔχει κουφότητα μόχθων Eur. 119, 2. θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Eur. 176, 2. τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Eur. 205, 2. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ, ἔχει λόγον καὶ τοῦτο Eur. 208, 2. (cf. φέρω.) τυραννίδ' ἢ θεῶν δευτέρα νομίζεται· τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Eur. 250, 2. τίν' ἔχει στάσιν Εἰνοδία Eur. 308, 3. ὦ χρυσέ - οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ, οἵας σὺ χοἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Eur. 324, 2. τὰ γὰρ κακῶς οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν Eur. 362, 13. οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές Eur. 382, 4. τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς † ἔχει Eur. 410, 3. ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας στυγνόν τ' ἐν οἴκοις Eur. 500. ἦμαρ ⟨ἓν⟩ τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Eur. 549. ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει Eur. 572, 5. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Eur. 606, 2. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Eur. 637. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Eur. 642, 2. ἡ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον Eur. 661, 2. ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει Eur. 682. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε. κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ, χρηστὸς γεγὼς τιμήν ἔχει τινά Eur. 739, 2. 4. ἀναγκαίως δ' ἔχει βίον θερίζειν Eur. 757, 5. θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ - καίει τὰ πόρρω, τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει Eur. 772, 2. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας Eur. 781, 56. τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει Eur. 854. ἐν ⟨αὑτὸς⟩ αὑτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει Eur. 862, 2. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν διὰ τέλους ἣν ἔχει στέργειν ἀεί Eur. 953, 15. βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος γεγώς Eur. 966. πᾶς τις ἥδεται λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει Eur. 978, 5. νέος δ' ὅταν πόλλ' ἐξαμάρτῃ, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας αὑτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 4. τὸ σκαιὸν εἶναι - ἀμουσίαν ἔχει Eur. 1033, 2. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει Eur. 1039. ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα Eur. 1052, 8. ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει Eur. 1063, 12. καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Eur. 1065. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει Eur. 1110, 2. ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει - καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει Eur. 1132, 40. τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν Eur. 1132, 54. αὐτὸς ἰσχύων ἔτι παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει Dicaeog. 2, 2 p. 775.

ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει Chaer. 23 p. 788. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ Chaer. 35 p. 790. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3 p. 793. πλοῦτος - μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει Carc. 10, 2 p. 800. οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν Theod. 18, 2 p. 807. οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει Crat. 2 p. 810. μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν Char. 1, 2 p. 826. οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά Char. 1, 5 p. 826. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν Hippoth. 3, 2 p. 828. αὐτὴ δ' ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει adesp. 116, 3. τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος adesp. 119, 4. χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη adesp. 294. γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει adesp. 364. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει adesp. 385. τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει adesp. 513, 2. ἐν τοῖς κακοῖσι δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα κὠξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει adesp. 524, 2. τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον adesp. 547. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει adesp. 550. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον Eur. 981, 2. ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν Eur. 1054. πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις Aesch. 259. ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες Aesch. 312, 4. τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους Soph. 153, 5. οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι Soph. 328, 3. οἵτινες τήτει σοφῶν χάλιν' ἔχουσι στόματα Eur. 492, 4. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Eur. 508, 2. δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν Eur. 519. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι Eur. 580, 2. οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα Eur. 658. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν αὑτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ Eur. 738. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Eur. 776, 4. ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνιά σ' ἢ σιγὴν *ἔχω adesp. 282. κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου Eur. 417. Δίκα - ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν, ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Eur. 223, 2. κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις Eur. 275, 4. ἣν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην Eur. 378. ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Eur. 548, 2. ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ σοφώτατος Eur. 580, 5. ὅταν ξηρὸν πέδον - νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Eur. 898, 8. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἣν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Eur. 1062. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ.. τὴν θ' ὕβριν δούλην ἔχῃ Crit. 1, 7 p. 771. ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Soph. 153, 2. τί δεῖ καλῆς γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Eur. 212, 2. καλῶς *ἔχοι μοι Eur. 707. πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι Eur. 832, 2. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Eur. 530, 9. ἔχε τὸ δελτίον Soph. 1023. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον ἢ σιγὴν ἔχε Dionys. 6 p. 795. ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων Aesch. 57, 3. ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα Aesch. 243, 3. θῆλυς μὲν αὐτός, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων Soph. 136, 2. γραμμάτων πτυχὰς ἔχων νέμε Soph. 144. εὐναῖος εἴη δραπέτιν στέγην ἔχων Soph. 176. ἐν πύλαισιν Αἰνέας - πάρεστ', ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων Soph. 344, 2.

ὁ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος Soph. 376, 2. ποδαπὸν τὸ δῶρον (?) ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις Soph. 415. τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων Soph. 593 (cf. add. p. XXIV). εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι Eur. 163, 2. ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων Eur. 231. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν Eur. 242, 2. μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεόν Eur. 256. ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων βίου σπανίζει Eur. 285, 11. ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων Eur. 285, 17. πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Eur. 297, 4. κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων Eur. 326, 8. πάλλευκα - ἔχων εἵματα Eur. 472, 16. τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις Eur. 610. οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν, σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Eur. 706, 1. 3. σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν Eur. 714, 2. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Eur. 754, 3. πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Eur. 775, 2. ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλών· κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἁψῖδα σὴν κάτω διήσει.. ἴει δ' ἐφ' ἑπτὰ πλειάδων ἔχων δρόμον Eur. 779, 2. 4. θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν Eur. 794, 2. ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Eur. 816, 4. γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός Eur. 842. Ἔρως - ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει Eur. 897, 5. κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ Eur. 919. ὁ δ' ἐσφάδᾳζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς Eur. 1020. σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων Eur. 1132, 29. ἀκρατέα νηδὺν ἔχων Aristiae 3, 2 p. 727. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς· ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα μακάριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carc. 4, 2 p. 799. ὅστις ὦτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν Sosith. 2, 2 p. 822. ὦ χρυσέ - πάντων κρατιστεύων τύραννε· πολέμοις δ' Ἄρεως κρείσσον' ἔχων δύναμιν adesp. 129, 5. βίον ἔχων τοὐφ' ἡμέραν adesp. 284, 2. περισφάτως ἔχων adesp. 333. Ἅιδην δ' ἔχων βοηθὸν οὐ τρέμω σκιάς adesp. 370. στείχει πολίταις ὄμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρόν adesp. 415. τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων adesp. 450. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον Aesch. 463. ἢ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας Soph. 697, 2. ὡς ἔλθῃ θεὰ χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει Eur. 351, 2. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα Eur. 515, 2. ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' <εἶτ'> εὖ λέγεις Eur. 528, 2. Ἀρκὰς Ἀταλάντη, κύνας καὶ τόξ' ἔχουσα Eur. 530, 5. ἀλλ' ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο adesp. 486, 4. ἢ πῶς δίκαιόν ἐστιν ἢ καλῶς ἔχον τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος - λαβεῖν, τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 24. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553. νοῦν ἔχοντος <ἦν ἄρα> φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν

σαφῆ Eur. 934. γαίας Λακαίνης - ἀρετὴν ἐχούσης μεῖζον' ἢ λόγῳ φράσαι Eur. 1083, 10. γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται Eur. 840, 2. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Eur. 941, 2. τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν, τὴν δ' ὥσπερ αὔτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές Eur. 657, 4. σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες Aesch. 57. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις Aesch. 462. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν Soph. 779, 2. ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι Eur. 57, 2. μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Eur. 282, 20. σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Eur. 286, 5. οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Eur. 326, 8. σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην πόνους ἔχοντες Eur. 391, 3. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Eur. 635. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει. κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν πάντες Eur. 733, 2. οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Eur. 816, 8. θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν ἀδίκυλον ἔχοντες ἕδραν Eur. 868, 2. ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆν δέλεαρ ἔχοντες <τήνδε> συνθηρεύομεν Eur. 981, 5. (cf. χέω.) ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα - χρίουσιν, ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν Ach. 4, 5 p. 747. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν βίᾳ Eur. 389, 3. τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Eur. 462, 2. νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας, παράδειγμ' *ἐχόντων τὴν κακῶν ἐξουσίαν Eur. 644, 3. ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν † ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Eur. 322, 5. ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν Eur. 805. ὄλοιθ' ὁ τοῖς ἔχουσι τἀγαθὰ φθονῶν Agath. 23 p. 768. αὐτὸς πενόμενος τοῖς ἔχουσι (al. τοῖς εὐτυχοῦσι) μὴ φθόνει Dionys. 8 p. 795. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται Cleaen. 2, 2 p. 807. ἔχοντας (?) εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας Soph. 318. κοὐ δεῖ τύραννἀ<α σκῆπτρα καὶ θρόνους λαβεῖν> πρεσβεῖ' ἔχοντ<ας δυσγενεῖς τῶν εὐγενῶν> Eur. 495, 21. κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ Eur. 1132, 42. ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Soph. 103, 7. οὔτε γὰρ γάμον - οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327, 3. καὶ ταῦτα - χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Soph. 524, 12. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας Soph. 663, 2. καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747, 2. πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ, τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν Eur. 15, 4. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά, ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις ὥστ' ἔχειν καλῶς Eur. 21, 4. χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν Eur. 142. νόσον ἔχειν Eur. 226. κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομιζέτω Eur. 275, 4. (cf. τρέφω.) πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεὼν Eur. 362, 6. ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο

γὰρ τό τ' εὐγενές καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν Eur. 362, 14. 15. χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν γυναῖκας Eur. 402, 2. (cf. ἄγω.) ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ Eur. 425. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν Eur. 439. ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν Eur. 603, 3. δόξαν <δὲ> βουλοίμην ἂν εὐκλείας ἔχειν Eur. 659, 10. ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Eur. 718. τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Eur. 736, 4. χρὴ - πειθὼ - τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν Eur. 759, 3. ἔχειν χρὴ στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ Eur. 773, 61. οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Eur. 799, 2. τοὺς νεανίας χρεὼν - ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν Eur. 880, 2. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους Eur. 908, 8. ἡδὺ δέ - συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Eur. 909, 10. λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν Eur. 1058. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Eur. 1060. σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5, 2 p. 774. βούλου γονῆς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν Chaer. 34 p. 790. ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην Thesp. 1 p. 832. τοὺς εὖ γεγονότας - κἀν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας adesp. 545, 2. ἐγὼ γὰρ ἕξω (?) λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν Eur. 1058. ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις Aesch. 199, 5. ταῦτα δρῶν κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί Eur. 853, 4. λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον adesp. 316. Ἀδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων Aesch. 71. οὐ χρὴ ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073, 2. ὃς εἶχε πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους Aesch. 326. τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος ὧν εἶχεν λαβεῖν Eur. 953, 25. ὡς - κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα Eur. 1132, 26. οὐ χρυσός - οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1, 3 p. 825. εἰ νοῦν εἶχ' ἐμ' ὁ σπείρας πατήρ adesp. 546. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Eur. 321, 4. ὡς δ' οὐκ ἐφαινόμεσθα, σῖγα δ' εἴχομεν Eur. 495, 2. <κοῦφον> πόδ' ἄλλος ἄλλοσ' εἴχομεν φυγῇ Eur. 495, 33. κόμαισιν - εὐανθῆ ῥόδα εἶχον Chaer. 13, 2 p. 786. θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 4 p. 813. τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν, τοὺς δὲ δουλείας.. ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας Soph. 532, 6. ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Eur. 910, 2. πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν τὰς ὅλας τιμὰς ἰὼν οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν Chaer. 36, 2 p. 790. κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1, 2 p. 831. ἢν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου, εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν adesp. 547, 10. ἴδιον οὐδὲν ἔσχομεν Eur. 52, 6. ἐπώνυμον - ἔσχομεν κλέος, Κούρητες εἶναι Agath. 3, 3 p. 763. καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας Aesch. 281. μηδ' ἀθυμία σχέθῃ τις ὑμᾶς (σκεθρήν τις ὑμῶν ll.) Eur. 87, 2. κατεύχομαι κακὰ αὐτοῖσιν ἀντὶ

τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν adesp. 458, 13. τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 4. τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 3. ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Eur. 409, 2. οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Πυθώδ' ἀφῖκτο Eur. 1132, 6.

ἑψία Soph. 3.

† ἑψιοῦσα: βιοτὴν αὔξιμον ἑψιοῦσα Aesch. 51.

ἕψω: ἕψου, μηδὲ λυπηθῇς πυρί Aesch. 310, 2.

ἐῶ: ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν Eur. 141. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι Eur. 507. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐᾷ Aesch. 250. ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Eur. 23. τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς *ἐᾷ Eur. 187, 2. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ δέλτος διαιρεῖ, κοὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν Eur. 578, 9. τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ με γράμματα Eur. 923, 2. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ Eur. 974, 2. ὅλως τὸ κρεῖσσον οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα Chaer. 30 p. 789. τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ adesp. 353, 2. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν adesp. 181. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Eur. 1049, 2. Φοίβου ποτ' οὐκ ἐῶντος ἔσπειρεν τέκνα adesp. 378. χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον τῶν εὐσεβούντων - ἐρᾶν, Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾶν Eur. 388, 5. τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον † ἐᾶν Eur. 410. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινοὺς οὐδ' ἀφέντ' ἐᾶν κρατεῖν Eur. 463, 2. ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα, οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν Eur. 491, 5. αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν Eur. 796, 2. τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν - μηδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἐᾶν τῆς πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβοῦς Mosch. 6, 32 p. 814. οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν Eur. 89. ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισιν γόου κόρον λαβεῖν Eur. 118, 2.

ἑωθινός: ἑωθινὸς γάρ - θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα εἶδον στρατὸν στείχοντα Soph. 461.

ἕωλος: † ἕωλον Soph. 179, 2.

ἑῷος: ἑῷος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ Eur. 929. cf. Eur. 486.

ἕως: εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος, ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους Aesch. 43, 2. ἕως ἀπώλεσέν τε καὐτὸς ἐξαπώλετο Soph. 215. παιδεύματα προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί, ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα Soph. 1019, 5. — ἕως ὅτου κριθώσῃς ὄνου (?) Soph. 792.

ἕως: πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας Soph. 234, 3. ὁ τὴν ἕω καλῶν κατέλαβεν ὄρνις Lycophr. 4 p. 818. — Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς - καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 5. cf. Aesch. p. 88.

Z.

Ζαγρεύς Aesch. 5. νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς τοὺς ὠμοφάγους δαίτας τελέσας Eur. 472, 11. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ.. χαίρειν Aesch. 228.

ζάθεος: τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὤλενον Aesch. 284. ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις οἶνον - κελαρύζετε Ion. 10 p. 734. ἥκω ζαθέους ναοὺς προλιπὼν Eur. 472, 4.

ζάπλουτος: ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής Eur. 285, 6.

ζευγηλάτης Soph. 559.

ζευγηλατρίς: ποππύζεται ζευγηλατρίς Soph. 794.

ζεῦγλα: πλουτῶν ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσὼν Eur. 285, 10. ζεύγλας Eur. 685.

ζεύγνυμι: ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Eur. 943, 2. ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία Soph. 524, 11. Ξέρξης βαθὺν ζεύξας θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας adesp. 372, 3. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Eur. 24. παῖδ' ὑμεναίοις - θέλων ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις Eur. 773, 65. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν Eur. 914. αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις Eur. 595. ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Hippoth. 3 p. 828. παίδων δ' *ἐζύγην ξυνάονι Aesch. 99, 6. γυνὴ - ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πατρί Eur. 4, 2.

ζεῦγος: ζεῦγος τέθριππον Aesch. 346. ζεῦγος τριπάρθενον Eur. 357. ὅδε - βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ τε - καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι, τριπλοῦν ζεῦγος Eur. 773, 61.

ζευκτήριος: πάτερ Θέοινε, μαινάδων ζευκτήριε Aesch. 382.

ζευξίλεως Soph. 129.

Ζεύς: σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν Aesch. 6, 2. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός, Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον Aesch. 70, 1. 2. ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα Aesch. 86, 2. τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς αὐτοῦ μένων ἄμοχθον ἤνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 2. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτιρεῖ Aesch. 199, 6. Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον Aesch. 221. πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος - αὐτός σε χράνῃ Ζεύς Aesch. 327, 2. Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁ νάιος βροτῶν Soph. 417. ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι Soph. 481, 3. ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά Soph. 619, 2. Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων Soph. 688, 3. Ζεὺς νόστον (?) ἄγοι τὸν νικομάχαν Soph. 801. ἤδη γὰρ ἕδρᾳ Ζεὺς ἐν ἐσχάτῃ θεῶν Soph. 821. τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα Soph. 1026. τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς Eur. 431, 5. Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς Eur. 480. Ζεύς - Ἕλλην' ἔτικτεν Eur. 481. ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος Ζεύς Eur. 591, 4. ἢ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Eur. 832, 3. αἰθὴρ - Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται Eur. 877, 2. εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεύς Eur.

900, 2. Ζεὺς εἴτ' Ἀίδης ὀνομαζόμενος στέργεις Eur. 912, 2. ἀλλ' ἔστι - Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Eur. 991, 2. Ζεὺς συγγένειος Eur. 1000. Ζεὺς γὰρ - ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ Eur. 1082. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος Eur. 1110. φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ εὐνῇ συνελθεῖν λάθρᾳ πως ἠβούλετο Eur. 1132, 27. ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55, 2 p. 743. ὁρᾷς ὅτι Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν Thesp. 3 p. 833. ὡς Ζεὺς οἶδεν adesp. 132. Ζεὺς - τὰ μὲν μέγιστα φροντίζει βροτῶν adesp. 353. Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας adesp. 446. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν adesp. 472. Ζεὺς ἔσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν adesp. 476. πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει adesp. 482, 3. ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν Aesch. 30. λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου Aesch. 55. τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα Aesch. 55, 4. ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι Aesch. 162, 3. ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ Aesch. 384, 2. ἐν Διὸς κήποις Soph. 297. μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα Soph. 320. Ζεῦ παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος Soph. 392. πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν - Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 7. οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Soph. 531, 3. οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι προστρέπεσθε Soph. 760, 2. ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διὸς Soph. 799. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι Soph. 809. ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ Soph. 816. Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων Soph. 855, 15. οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται, νόσφι Διός Soph. 1028, 2. Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διός Eur. 14. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διός (al. χρόνου) Eur. 151. Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾶν Eur. 388, 5. ἐξ οὗ Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην Eur. 472, 10. ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός Eur. 487. κᾆπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά Eur. 506, 2. οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας ἐξαρκέσειεν Eur. 506, 5. θεῶν - πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός Eur. 591, 2. ὦ μοῖραι Διός Eur. 620 (v. add. p. XX). τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν τὰν ἐρώτων πότνιαν Eur. 781, 15. κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς - πλαγαί Eur. 781, 68. Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ Eur. 839. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις Eur. 912, 7. ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα Eur. 985. Ἦλις ἡ Διὸς γείτων Eur. 1083, 13. μύθους Δανάῃ - ἄγων ἐκ Διός Eur. 1132, 46. Διὸς ἀπωτάτω κεῖται καλὸς θησαυρός adesp. 130, 5. ὥσπερ ὀφθαλμὸς Διός adesp. 278. οὐχ εὕδει Διὸς ὀφθαλμός adesp. 485. ἐλευθερία Διὸς ὄλβιον τέκος adesp. 555. ἡ βία δὲ σύνθρονος Διί Mosch. 6, 16 p. 814. καταιδέσθητι πατρῷον Δία adesp. 59. Ζεῦ παυσίλυπε Soph. 392. μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ Soph. 453. ὃ μὴ γένοιτο, Ζεῦ φίλε Eur. 953, 28. ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν Carc. 3 p. 798. ὦ Ζεῦ πανόπτα

καὶ κατόπτα πανταχοῦ adesp. 43. Ἑλλάνιε Ζεῦ adesp. 56. ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου adesp. 151. ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σῦν ἐμέ adesp. 188. ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησὶ σοῦ σοφώτερος adesp. 351. cf. Aesch. 7. 35. Προμ. λυόμ. 193. Ψυχοστ. 343. 344. 368. Soph. 23. 253. 292. Eur. Ἀντιόπη. Δανάη. Κρῆτες. Μυσοί. Philisc. 2΄ p. 819. adesp. 146. — cf. Ζήν.

Ζῆθος: τὸν μὲν κίκλησκε Ζῆθον Eur. 181. Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω Eur. 224.

ζῆλος: ζῆλός μοι σέθεν ὡς χρονίζεις Eur. 453, 3. ζῆλος γυναικός πάντα πυρπολεῖ δόμον adesp. 311. πλοῦτος - μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει Carc. 10, 2 p. 800.

ζηλῶ: πολλά σε ζηλῶ βίου Soph. 525. ζηλῶ Soph. 640.

ζηλωτός: ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Eur. 672, 2. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις adesp. 354.

ζημία: γῆρας - οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία Crat. 3, 2 p. 810. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν Soph. 738. πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Eur. 506, 7. οὐκ ἐγγυῶμαι, ζημίαν φιλεγγύων σκοπῶν Eur. 923. ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει Eur. 978, 5.

ζημιῶ: ἐζημιοῦτο δ' εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Crit. 1, 8 p. 771.

Ζήν: οἱ θεῶν ἀγχίσποροι οἱ Ζηνὸς ἐγγύς Aesch. 162, 2. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ Aesch. 383. Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου Soph. 216. μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ Soph. 659. οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών Soph. 865, 4. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ Eur. 312. κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Eur. 336, 4. τέκνον Εὐρώπης καὶ τοῦ μεγάλου Ζηνός (Ζανός ll.) Eur. 472, 2. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος Παλλάς Eur. 1109. λῆξαι τῆς - Ζηνὸς θυσίας Ach. 2, 4 p. 746. Ζηνὸς ἑρκείου adesp. 71. ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτῆρες adesp. 139. ὦ παῖ Ζηνός adesp. 561. βάσομαί τ' εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθεὶς Ζηνὶ προσμείξων Eur. 911, 4. οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ *Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν Eur. 210, 3. Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν θνητοῖς δικάζειν Eur. 506, 3. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα - τοῦτον νόμιζε Ζῆνα Eur. 941, 3.

ζητῶ: τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ Soph. 759, 2. ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ Ioph. 2, 3 p. 761. πολλοί γε θνητῶν - τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν Eur. 416, 2. οἳ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ - ζητοῦσιν Eur. 659, 8. ἰδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις Agath. 21 p. 767. ζητῶμεν Eur. 277, 2. μηδὲ σὺ ζήτει πυθέσθαι adesp. 329. οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Eur. 238. ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 4. ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόνος adesp. 526. κεἰ τοῦτον οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μυρίοι Astyd. 8, 5 p. 780. οὐκ ἔστιν οὐδὲν - ὅτι οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται Chaer. 21, 2 p. 788. τότε σε χρῆν ζητεῖν

ἐμοὶ ἄνδρα Eur. 953, 34. ἐζήτησε γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν Eur. 181.

ζόη: οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ *ζόη Soph. 512. πικρὰ γὰρ κοὐ διὰ ζόης ἀτμοί Aesch. 206, 2. τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν - ἆται - μεταλλάσσουσιν Soph. 533. οὐκ ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόας (?) ἔχει Aesch. 99, 13. cf. ζωή.

ζοφερός: θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν - ἔχοντες ἕδραν Eur. 868, 2.

ζόφος: καὶ τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 4.

ζυγηφόρος: πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους Aesch. 326.

ζυγόν: τοὺς δὲ δουλείας.. ζυγὸν ἴσχ' ἀνάγκας Soph. 532, 6. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν Eur. 475. ἀνάγκη, στυγνὸν ἣ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν Mosch. 2, 4 p. 812.

ζυγουλκός: γαῖα - ζυγουλκοῖς βουσιν ἠροτρεύετο Mosch. 6, 26 p. 814.

ζυγῶ: ζυγώσω Aesch. 115. ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο Agath. 4, 2 p. 764. ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐζυγωμένοι δύο] Agath. 4, 5 p. 764.

ζῶ: ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν Eur. 35. ἀρετὴ οὐκ ἀπόλλυται, ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος Eur. 734, 2. δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Eur. 898, 13. ἥδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Soph. 524, 4. τί δῆτ' - οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα Eur. 196, 5. δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι Eur. 1019. ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν Eur. 330, 8. οἵ τε μουσικῆς φίλοι ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι Eur. 580, 4. οὐ ζῶσιν οἵ τι μὴ συνιέντες σοφόν Chaer. 24 p. 789. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί σου. ‹B.› κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ χρεών Eur. 154, 1. 2. *ζώῃ τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536. δι' ἐλπίδος ζῇ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου Eur. 826. ζῆ, πῖνε, φέρβου Soph. 170. μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245, 2. ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Eur. 852, 2. ὃς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον Mosch. 10, 2 p. 816. κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1, 2 p. 831. καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται adesp. 582. πυρός τ' ἐρινὺς - ζῶσ' ἦδ' ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ Eur. 781, 2. κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519, 3. ζῶντι (?) πολλὶ χρώμενος Soph. 722. ἀνδρὶ - εὐκλεεῖ ζῶντι φθονῆσαι Mimn. 1, 2 p. 829. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον Aesch. 138, 2. μηδὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν Soph. 350, 2. πέμπεις δ' ἐς Ἅιδου ζῶντα κοὐ τεθνηκότα Eur. 371. (cf. φύω.) μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών adesp. 95, 4. ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε Chaer. 14, 5 p. 786. βίον οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Eur. 684, 5. ἔστιν οὐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν οὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον adesp. 492, 2. τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν Eur. 532. ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές Mosch. 3, 2 p. 813. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὃς λύπας φέρει Aesch. 177. τοῦ ζῆν

γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Soph. 63. τὸ ζῆν γάρ - παντὸς ἥδιστον γέρας Soph. 64. λῷστον δὲ ⟨τὸ⟩ ζῆν ἄνοσον Soph. 329, 2. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι Soph. 753, 4. οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν Soph. 860. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Eur. 193, 2. ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἂν δύναιντο Eur. 282, 3. ζῆν τε καὶ φθίνειν ποεῖ Eur. 330, 5. πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντ' ἢ παρῄνεσαν κακά Eur. 360, 31. τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον Eur. 361, 2. τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς Eur. 596. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται Eur. 638, 1. 2. τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν Eur. 816, 10. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί Eur. 833, 1. 2. θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὤν Eur. 1075, 2. μακάριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carc. 4, 3 p. 799. τὸ ζῆν ποθοῦμεν Lycophr. 5, 4 p. 818. τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως adesp. 95, 2. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς adesp. 537, 2. ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών Soph. 624.

ζωή: ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος Aesch. 401. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν adesp. 472. cf. ζόη.

ζῶμα: πεζοφόροις ζώμασιν Aesch. 246.

H.

ἤ: A) a) ἡ δορὸς διχόστομον πλᾶκτρον Soph. 156. Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας Soph. 342, 2. ὡς ἀσπιδοῦχος ἢ Σκύθης τοξεύμασιν Soph. 394. ἢ σφηκιὰν βλίσσουσιν εὑρόντες τινά Soph. 710. τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790. αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντ' ἢ παρῄνεσαν κακά Eur. 360, 31. τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν - φθόνον Eur. 403. τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 6. ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος ἢ φειδὼ βίου Eur. 438. εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581, 2. ⟨παίσα⟩σα λαιμὸν ἢ πεσοῦσ' ἀπ' ἰσθμίου Eur. 656. ἢ προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Eur. 679. ὅστις παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784, 3. σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν Eur. 878. μή μ' ἄφρονα κρίνῃς ἢ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ Eur. 969, 2. ἰδεῖν βίον ἀνέρος ⟨ἢ τρόπον⟩ Ion. 41 p. 740. Ἀτθίδα χθόνα τίνες τύχαι κατέχουσιν ἢ πράττουσι τί Pyth. 1, 10 p. 811. χὤταν τις ἔλθῃ - ἢ παρεξίῃ Sosith. 2, 12 p. 822. νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ adesp. 70. ταύταν ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν adesp.

137, 2. ποῦ δὲ Λυδίας μέγας δυνάστης Κροῖσος ἢ Ξέρξης adesp. 372, 2. Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος adesp. 392. ἡμέρας ἢ νυκτός adesp. 486, 3. — ἀλλ' ἢ (?) τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Eur. 23. — τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρὸν ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον Soph. 102, 1. 2. ἢ ἔσωσαν ἀκέρδαναν ἢ διώλεσαν Soph. 511, 6. ἢ δειλός ἐστιν ἢ δυσάλγητος φρένας Soph. 866, 2. θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκέων ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους Soph. 1025, 6. 7. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ (?) κακόν Eur. 60, 2. ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά, ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει Eur. 136, 2. 3. ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον - θεόν Eur. 269, 3. ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273, 2. ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίσας Eur. 282, 17. κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα σκιρτῶσιν Eur. 362, 29. 30. ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον ἠθμὸν προσίσχων Eur. 374. ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα Eur. 403, 4. ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις Eur. 446, 5. θνήσκετε ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις Eur. 464, 2. οἱ μὲν ἢ παίδων πέρι ἢ συγγενείας εἵνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν κακὴν λαβόντες Eur. 497, 2. 3. ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ πολλὰ χρήματα Eur. 502, 1. 2. ὅταν τις - θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ ἢ δεσμὸν ἢ βίαια - κακά, ἢ παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Eur. 645, 3. 4. ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον, ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα Eur. 661, 2. 3. πρίν τινα συντυχίαν ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι Eur. 791, 3. ἢ συὸς φέρων βάρος ἢ τὴν ἄμορφον λύγκα Eur. 863, 1. 2. ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων Eur. 1048, 5. σύνδειπνος ἢ ἐπίκωμος ἢ μαζαγρέτας Ἀιδου τραπεζεύς Aristiae 3 p. 727. κἂν λάθρᾳ πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσι Crit. 1, 15 p. 771. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον ἢ σιγὴν ἔχε Dionys. 6 p. 795. πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν ἢ νόμοισι χρώμεθα adesp. 99, 1. 2. χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν ἢ λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν adesp. 535. ὃ περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος adesp. 547, 4. — ἤτοι - ἢ v. ἤτοι.

b) ἢ μάτην ἀλυκτῶ Soph. 58, 2. ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα Soph. 123. ἑκὼν ἑκοῦσαν ἢ ⟨οὐ⟩ θέλουσαν οὐχ ἑκών Eur. 68, 2. ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις Eur. 84. πότερα μαχοῦνται - ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους Eur. 282, 20. πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ Eur. 552, 2. ἰώ, πύλαισιν ἤ τις ἐν δόμοις Eur. 623, 2. ἢ ἑτέρᾳ φράσω Eur. 763. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ Eur. 781, 55. ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαντον ἐξαμαυρωθῶ Eur. 781, 63. *ἢ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Eur. 832, 3. ἢ πῶς δίκαιόν ἐστιν ἢ καλῶς ἔχον Eur.

953, 24. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ Eur. 1036, 2. ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνιά σ' ἢ σιγὴν ἔχω adesp. 282. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα adesp. 355. βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην adesp. 402.

B) πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά Aesch. 399, 2. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 2. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι Aesch. 453. ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ - τῶν ἐναντίων κρατεῖν ἢ - τῶν πέλας κλύειν Soph. 82, 3. εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Soph. 101, 3. νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον Soph. 186, 2. κρεῖσσον θεοῖς - ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν Soph. 208. οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Soph. 307, 2. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδοὺς Soph. 696, 2. πλεῖον φυλάσσων αὐτὸς ἢ φυλάσσομαι Soph. 706, 2. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν Soph. 738. ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις ἥδιον ἂν χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει Soph. 818, 2. γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν Soph. 853. τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά Eur. 44, 2. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεών Eur. 48, 2. σοφώτεροι - συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102, 2. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 7. τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν δίκαιον Eur. 354. ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος Eur. 355. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακοὺς Eur. 356. τὴν εὐγένειαν - τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν - τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα Eur. 405, 3. φανεῖσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον Eur. 550, 2. τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς Eur. 596. ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός Eur. 618, 2. τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλοις Eur. 690, 3. θυμούμεθα παθόντες οὐδὲν μεῖζον ἢ δεδρακότες Eur. 711, 2. σμικρ' ἂν θέλοιμι - ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν Eur. 714, 3. τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεὼν Eur. 733, 3. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων Eur. 795, 5. μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί Eur. 809, 2. κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος - ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Eur. 825, 2. δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός Eur. 842, 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς Eur. 908. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν Eur. 928, 2. ἁρμόζει φρονεῖν σὲ μᾶλλον ἢ ἐμέ Eur. 953, 3. ὅ σ' ἐξέπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963, 2. ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα Eur. 1072, 2. ἀρετὴν ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι Eur. 1083, 10. Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον Ion. 24, 3 p. 736. τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38, 2 p. 739. σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλὸν Agath. 25 p. 768. γνώμη δὲ κρεῖσ-

σόν ἐστιν ἢ ῥώμη χερῶν Agath. 27 p. 768. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα ἢ τοῖς - ἐν γένει πεφυκόσιν Dicaeog. 1, 3 p. 775. γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν Chaer. 32 p. 790. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον Diog. Sinop. 2 p. 809. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν· κρεῖσσον γὰρ ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους πένητα ναίειν adesp. 181, 2. κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα adesp. 324, 2. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς adesp. 537, 2. — πρίν ἤ cf. πρίν.

ἦ: ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων Aesch. 392. ἦ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν Soph. 511. ἦ τῆς ἀνάγνης οὐδὲν ἐμβριθέστερον Soph. 690, 3. ἦ δεινὸν ἆρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνειδῇ Soph. 845. ἦ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας τὸ καλῶς πράσσειν Eur. 9. ἦ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Eur. 27. ἦ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν Eur. 135. μόνον τῶν χρημάτων ἦ (?) κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί Eur. 543, 5. ἦ πολλοῦ γε δεῖ Eur. 709. ἦ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός Eur. 947. ἦ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Eur. 1066. ἦ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί Agath. 3, 2 p. 763. — ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις Aesch. 6, 3. ἦ φὴς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν Soph. 315. ἦ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν οὐπιχώριος Soph. 317. ἦ που σφόδρα θυμοῖ Ach. 11, 2 p. 749. ἦ τοσοῦσδ' Αἴτνη τρέφει κοχλίας Ach. 42 p. 757. ἦ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγών adesp. 148.

ᾗ: *ᾗ λῃστῆρσι φρουρεῖται Eur. 669, 2. γνῶναι τὸν ἐχθρὸν *ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Eur. 743, 2. μόνη διοικεῖ γοῦν ἅπανθ' *ᾗ βούλεται adesp. 506, 3.

ἥβη: θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Eur. 24, 3. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον Aesch. 400. ὕβρις δέ τοι οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718, 2. λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσι Eur. 282, 10. ἥβῃ σφριγῶντες ἐμπορεύονται Ach. 4, 2 p. 747. ἥβη δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἡβῶσ' ὁμοῦ Pomp. 1, 6 p. 831. ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' ἔμφρονες Soph. 524, 6.

† ἡβητής Eur. 322, 5.

ἡβῶ: ἥβῃ δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἡβῶσ' ὁμοῦ Pomp. 1, 6 p. 831. νῦν σοι - θυμὸς ἡβάτω Sosiph. 2 p. 820. ἡβῶσα χείρ Aesch. 179, 5. ἐξῆλθον ὑμῶν ἱκέτις ἡβώντων τροφὸς παίδων Ion. 54 p. 743. ὑψηλὸν † ἡβάσασα τεκτόνων πόνον Aesch. 357.

ἡγοῦμαι: χὤστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Eur. 282, 24. πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται Eur. 943. Λυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς Ion. 23 p. 736. πόσις - γαμηλίους μολπὰς αὐτεῖ παρθένοις ἡγούμενος Eur. 781, 5. ὥρα βοηθεῖν ἐστ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι Ach. 37 p. 755. — ἐχθροὺς κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος Eur. 1092. εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον, δεινὸν τόδ' ἡγῇ Eur. 266, 4. τἀπεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Eur. 645, 6. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα Eur. 887. τόνδ' ἡγοῦ θεόν Eur.

941, 3. ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίγνεσθαι κακά Chaer. 28 p. 789. μὴ λίαν μ' ἡγοῦ σοφόν adesp. 288. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Eur. 29, 4. αὐτοὶ δι' αὑτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι Eur. 608, 3. ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν Eur. 520.

ἠδέ: δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191, 2. Φερητίδης τ' Ἄδμητος ἠδ' ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κόρωνος Soph. 354. κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἠδ' ἐπακτίας αὐλῶνας Soph. 505. κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν Soph. 1028, 2.

ἡδέως: οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Eur. 238. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Eur. 193, 2. πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως adesp. 95, 2. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Eur. 339. ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων, τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο Eur. 402, 5. ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις *ἥδιον ἂν χωροῖμεν Soph. 818, 2. ζώη τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536, 2. τί δῆτ' - οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι Eur. 196, 5.

ἤδη: ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἑδώλια δέδοικας Soph. 141. πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπεραθῇ Soph. 588, 2. ἤδη γὰρ ἕδρᾳ Ζεὺς ἐν ἐσχάτῃ θεῶν Soph. 821. χωρῶμεν ἤδη παῖδες εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα μουσικῆς Soph. 1019, 2. ἤδη γὰρ εἶδον - ἐσθλοὺς - τῷ φθόνῳ νικωμένους Eur. 295. φρονεῖς γὰρ ἤδη Eur. 362, 2. ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι Eur. 773, 31. ἤδη δὲ πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτής Eur. 812. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν Eur. 841. ἤδη ἐστίν, πάτερ, ἐμὸν σκοπεῖν τοῦτο Eur. 953, 36. ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα Eur. 1072, 2. ἤδη γάρ με - δέδυκε λύσσα θυμόν Neophr. 2, 11 p. 731. γαῖα δ' - ἤδη ζυγουλκοῖς βουσὶν ἠροτρεύετο Mosch. 6, 26 p. 814. ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου δίνης - φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47. εἴκει γὰρ ἤδη θυμὸς οὐδ' ἔτ' ἀντέχει adesp. 379.

ἥδομαι: ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί Soph. 99. ὅστις δόμους - ἥδεται πληρουμένους Eur. 328. ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόποισιν ἥδεται Eur. 347, 5. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Eur. 560. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ Eur. 812, 7. τοιοῦτός ἐστιν οἷσπερ ἥδεται ξυνών Eur. 812, 9. πᾶς τις ἥδεται λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή Eur. 978, 4. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Eur. 754, 2. φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur. 213, 4. τὼ δ' εἰσιδόντε δίπτυχον θείοιν κάρα ἥσθησαν Eur. 495, 8. μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται Eur. 187, 3. παραυτίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ Eur. 1079. 5.

ἡδονή: ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή Soph. 238. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν *ἡδονή Eur. 197. οὐ γὰρ ἡδονή Eur. 317, 3. ἑνὸς ⟨δ'⟩ ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή Eur. 547. ἔστι

γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονή Eur. 573. τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι Eur. 854, 2. ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστι καὶ πάντα δι' ἡδονῆς γίνεται Eur. 1115. οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς Eur. 138, 3. ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ Eur. 187, 6. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοὔθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται Eur. 219, 2. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Eur. 362, 23. ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Eur. 909, 10. ἐρᾷ γὰρ ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς Eur. 1063, 4. ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις Eur. 1080. κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ (al. ἡδοναῖς) Eur. 296, 2. σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ Eur. 362, 19. πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564, 3. πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60, 2. τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Eur. 205, 2. τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον Crit. 3, 2 p. 774. ῥᾳθυμία δὲ τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν λαβοῦσα λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ Theod. 11, 3 p. 805. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί Eur. 522, 2. χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν adesp. 346. λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον Soph. 519, 4. χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε Soph. 840. οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Eur. 1043. ἡδοναῖς θηρώμεναι - λειμώνων τέκνα Chaer. 10, 2 p. 784. οἱ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ Diog. Sinop. 1, 2 p. 808. τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους Soph. 153, 5. οἵ - τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν Eur. 282, 15. ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει Eur. 324, 2. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται Eur. 537. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Eur. 642, 2. ἡ κρίνουσα καὶ *τὰς *ἡδονὰς καὶ τἀνιαρὰ - αἴσθησις Mosch. 7, 3 p. 815. οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς - τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1, 3 p. 825.

ἡδυμελής: λύραι καὶ μαγάδιδες τά τ' ἐν Ἕλλησιν ξόαν' ἡδυμελῆ Soph. 217, 2.

ἡδύς: ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία Eur. 239. 364, 2. ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις (οὐδ' εἰς ὄνειρον οὐδ' εἰς ἀνθρώπους l.) μολεῖν Eur. 533, 2. ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος Eur. 1052, 3. πλοῦτος - ἡδὺς συνοικεῖν Chaer. 36, 4 p. 790. ὦ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς <εἶ> Eur. 875. ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ κἂν βραχὺν χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375. ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα Soph. 458. τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ἴῃ Soph. 749. ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων Eur. 133. ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς Eur. 263, 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί Eur. 317, 6. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος, ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν Eur. 443, 2. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν Eur. 529. ἡδὺ κἀπάται φίλων Eur. 822, 4. ἡδὺ δ', ἣν κακόν πάθῃ τι, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Eur. 909, 9. ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν Eur. 950. ὡς ἡδὺ τῷ φύσαντι πείθεσθαι τέκνα Agath. 28 p. 768. τὸ δ' ἡδὺ μοῦνος οὐκ ἐπίσταται Thesp. 3, 3 p. 833.

νύος Theod. 17 p. 806. ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος adesp. 158. χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιώσει adesp. 161. ἥλιος, ὅτου δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει - φθίνει τε adesp. 452. κἄπειτα δ' εἰσὶ λαμπρὸν ἡλίου φάος Aesch. 43. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης Aesch. 170. ἀπῆξε πέμφιξ *ἡλίου σελασφόρου Soph. 313. τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου Soph. 672. τέθριππ' ἄγοντος ἡλίου κατ' αἰθέρα Eur. 228, 5. καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε Eur. 316. Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 5. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου Eur. 773, 5. Ἡλίου μολὼν δόμους Eur. 773, 17. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 11. τεθρίπποις ἡλίου Eur. 1083, 8. πρὸς αὐγὰς ἡλίου adesp. 541. θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 7. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον adesp. 62. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν Soph. 492. Ἥλιε, φιλίπποις Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας Soph. 523. Ἥλι', οἰκτίροις ἐμέ Soph. 1017. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας Eur. 781, 11. ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἰλίσσων φλογὸς ἥλιε Theod. 10, 2 p. 805. cf. Aesch. Βασσάραι. 457. Eur. 779. 896. — cf. Ἅλιος.

Ἦλις: Ἦλις ἡ Διὸς γείτων Eur. 1083, 13.

ἡλιώδης: ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο Chaer. 14, 14 p. 786.

ἡλιωπός — Eur. Μυσοί.

ἦμαι: οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει - μόρον Aesch. 362, 3. κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10, 2. Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι Eur. 944, 2.

ἦμαρ: εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Soph. 234, 5. ἀλλ' ἦμαρ ⟨ἕν⟩ τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Eur. 549. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ Eur. 821. τῇδε βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Soph. 234, 3. ζώη τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536.

ἡμέρα: οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241. εὐπαθοῦντα δ' *ἡμέρα φθάνει Soph. 401, 2. ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101. μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 2. ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται Eur. 945. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται Soph. 62, 2. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος Eur. 183, 2. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος Eur. 443. τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας Sosith. 2, 7 p. 822. ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι - ἐνήλατο adesp. 486, 3. ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν † ἡμέρᾳ τεθραμμένος Soph. 864, 2. παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 74. τῇ μιᾷ - ἐν ἡμέρᾳ Sosith. 2, 10 p. 822. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' *ἡμέραν φρονεῖ Aesch. 399. λευκὴν ἡμέραν Soph. 5. ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Soph. 329, 3. παιδεύματα προσλαμβάνειν - καθ' ἡμέραν ἀεί Soph. 1019, 4. ἢ που τὸ μέλλον

οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eur. 358, 3. οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις Eur. 358. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται, ἥδιον ἐν βροτοῖσιν Eur. 360, 2. οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 3. προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος Eur. 897, 4. τὸ ζῆν - παντὸς ἥδιστον γέρας Soph. 64. ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Soph. 329, 2. ἥδιστον λαβεῖν Eur. 162, 4. γυνὴ - ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιστόν ἐστι Eur. 822, 2. ἥδιστον - ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Soph. 524, 4. ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί Eur. 285, 8. κρατῆρά τ' αἴρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα adesp. 90, 3. Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει Soph. 874, 3. γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει adesp. 364. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο Crit. 1, 25 p. 771. ἐν τοῖσιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις Eur. 781, 51. cf. ἀδύς.

ἡδύφωνος v. ἀδύφωνος.

ἠθμός: ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον ἠθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eur. 374, 2.

ἦθος: ἄνθρωπον ἦθος adesp. 451. γλώσσαργον ἦθος adesp. 562. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν Eur. 201, 4. ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρὰ σιγγελᾶν μόνον μίσει Eur. 362, 22. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου δεῦρ' ἔπτατο Eur. 636, 7. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί Eur. 1024.

ἥκιστα: v. ἧσσον.

ἥκω: ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Eur. 65. ἥκω ζαθέους ναοὺς προλιπὼν Eur. 472, 4. ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Eur. 591, 5. ἥκω περίκλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον Eur. 1084. ἥκω πεπραγὼς δεινά Ach. 44 p. 757. Καρῶν γὰρ ἥκει <γαῖαν> Aesch. 99, 17 a. ἔνθεν ἐς Ἄργος - ἥκει δῆμον τὸν Λυρκείου Soph. 249, 6. ὧν ἔξοδος ἅδ' ἕνεχ' ἥκει Eur. 773, 73. ἥκει δ' ἐπ' ὤμοις - συὸς φέρων βάρος Eur. 863. ἥκομεν.. τοὺς σοὺς ἄθλους - ἐποψόμενοι Aesch. 190. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Eur. 169. καιρὸν γὰρ ἥκετε Eur. 495, 9. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330. τίς ὁ καινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκουάν Eur. 1132, 50. πρώτιστα μὲν βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς Aesch. 195, 2. ἔπειτα δ' *ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον Aesch. 196. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν Aesch. 199. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμονα Soph. 703. ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον Soph. 867, 2. οὔτοι ποθ' ἥξει (?) τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου Soph. 365. πάλιν γὰρ *ἥξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος Aesch. 6, 4. πολλὰ δεῖ μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλεῶς Theod. 11, 2 p. 805.

Ἠλέκτρα — Aesch. 368.

ἤλεκτρον — Aesch. 73.

ἡλίκος: οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει Crat. 2 p. 810.

ἥλιος: ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων - ἀναπαύει Aesch. 192, 5. ἣν ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων πρώτην χθόνα Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 3. ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγ-

νύος Theod. 17 p. 806. ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος adesp. 158. χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιώσει adesp. 161. ἥλιος, ὅτου δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει - φθίνει τε adesp. 452. κἄπειτα δ' εἰσὶ λαμπρὸν ἡλίου φάος Aesch. 43. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης Aesch. 170. ἀπῇξε πέμφιξ *ἡλίου σελασφόρου Soph. 313. τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου Soph. 672. τέθριππ' ἄγοντος ἡλίου κατ' αἰθέρα Eur. 228, 5. καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε Eur. 316. Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 5. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου Eur. 773, 5. Ἡλίου μολὼν δόμους Eur. 773, 17. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 11. τεθρίπποις ἡλίου Eur. 1083, 8. πρὸς αὐγὰς ἡλίου adesp. 541. θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 7. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον adesp. 62. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν Soph. 492. Ἥλιε, φιλίπποις Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας Soph. 523. Ἥλι', οἰκτίροις ἐμέ Soph. 1017. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας Eur. 781, 11. ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς ἥλιε Theod. 10, 2 p. 805. cf. Aesch. Βασσάραι. 457. Eur. 779. 896. — cf. Ἅλιος.

Ἦλις: Ἦλις ἡ Διὸς γείτων Eur. 1083, 13.

ἡλιώδης: ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο Chaer. 14, 14 p. 786.

ἡλιωπός — Eur. Μυσοί.

ἧμαι: οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει - μόρον Aesch. 362, 3. κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10, 2. Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι Eur. 944, 2.

ἦμαρ: εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Soph. 234, 5. ἀλλ' ἦμαρ ⟨ἕν⟩ τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Eur. 549. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ Eur. 821. τῇδε βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Soph. 234, 3. ζῴη τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536.

ἡμέρα: οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241. εὐπαθοῦντα δ' *ἡμέρα φθάνει Soph. 401, 2. ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101. μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 2. ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται Eur. 945. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται Soph. 62, 2. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος Eur. 183, 2. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος Eur. 443. τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας Sosith. 2, 7 p. 822. ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι - ἐνήλατο adesp. 486, 3. ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν † ἡμέρᾳ τεθραμμένος Soph. 864, 2. παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 74. τῇ μιᾷ - ἐν ἡμέρᾳ Sosith. 2, 10 p. 822. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' *ἡμέραν φρονεῖ Aesch. 399. λευκὴν ἡμέραν Soph. 5. ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Soph. 329, 3. παιδεύματα προσλαμβάνειν - καθ' ἡμέραν ἀεί Soph. 1019, 4. ἡ που τὸ μέλλον

ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν Eur. 135. μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Eur. 286, 9. σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν Eur. 714, 2. αἳ - δόμων κειμήλια καθ' ἡμέραν φοιβῶσι Eur. 773, 13. οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Eur. 816, 7. ὅστις - οἴεται τοὐφ' ἡμέραν κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι Eur. 835. ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην Eur. 1006, 2. μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν Theod. 12, 5 p. 805. πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' (καθ' ll.) ἡμέραν adesp. 7, 3. βίον ἔχων τοὐφ' ἡμέραν (al. ἐφήμερον et τὸν ἐφήμερον) adesp. 284, 2. σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν Aesch. 158. cf. ἁμέρα.

ἡμερεύω: τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι λήμασιν τέκνα Eur. 525, 2. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν δίαιτάν θ' ἥντιν' *ἡμερεύεται Eur. 812, 6.

ἥμερος: ηὑρέθη - καρπὸς ἡμέρου τροφῆς Δήμητρος ἁγνῆς Mosch. 6, 23 p. 814. τὸν ἠγριωμένον εἰς ἥμερον δίαιταν ἤγαγον βίον Mosch. 6, 29 p. 814.

ἡμίκακον Soph. 948.

ἡμίοπος: τὸν δ' ἡμίοπον [καὶ τὸν ἐλάσσονα] ταχέως ὁ μέγας καταπίνει Aesch. 91.

† ἡμιουτὸν κούρειον Soph. 122.

ἥμισυς: οἴμοι, δράκων μου γίγνεται τὸ ἥμισυ (?) Eur. 930.

ἡμορίς Aesch. 165.

ἡμύω: χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσεν στέγος Soph. 780, 2.

ἥν: ἣν δ' ἐκτραφῇ τις Aesch. 452, 2. ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἣν (ἂν l.) - αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324. ἔργου δὲ παντὸς ἤν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἣν (ἂν l.) τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 8. τί δ' αἰσχρὸν ἣν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Eur. 19. ἣν δ' ἂν (?) προσῆται Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν Eur. 162, 4. γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἣν διχοστατῇ πόλις Eur. 173, 2. ἣν σφαλῶσι χρημάτων, κακοὶ πολῖται Eur. 201, 2. ἤν τις εὐσεβῇ θεόν Eur. 252, 3. οὑντυγχάνων τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἣν τιθῇ, πράσσει καλῶς Eur. 287, 3. ἤν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Eur. 340, 2. κἀποσῴσαι' ἂν πατρὸς γνώμας φράσαντος, ἣν (ἂν l.) θάνω Eur. 362, 3. ἀδίκως - μὴ κτῶ χρήματ', ἣν βούλῃ πολὺν χρόνον μελάθροις ἐμμένειν Eur. 362, 11. ὃ καὶ σίδηρον - ἐφέλκεται, χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα Eur. 362, 27. ἤν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην, πρῶτος γέγραπται Eur. 378. τί δ', ἣν λυθείς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ Eur. 435. σώφρον' ἣν (ἂν ll.) λάβῃ Eur. 543, 5. ὁ - ξυνὼν κακὸς μὲν ἣν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται Eur. 609. τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἣν (ἂν ll.) διδῷς ἕνα, τὰς δ' ἣν (τὰς δὲ ll.) ξυνωρίδα Eur. 675. ἥδιστόν ἐστι, δῶματ' ἣν οἰκῇ καλῶς Eur. 822, 2. ἣν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν Eur. 834, 2. ἣν μὲν ἄφρονας τέκω, στένω ματαίως - ἣν δὲ καὶ σεσωσμένους, τήκω τάλαιναν

καρδίαν ὀρρωδίᾳ Eur. 908, 3. 5. ἡδὺ δ', ἤν κακὸν πάθῃ τι, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Eur. 909, 9. ἤν (ἄν l.) οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσι - ἠπίως - οἴσουσι Eur. 951. ἤν (αν l.) ὁ νῦν <δὴ> λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνὴρ - ἤν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν, ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί Eur. 953, 27. 30. μηδ' ἤν (ἄν ll.) τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν Eur. 963, 3. ἤν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται Eur. 1027, 2. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἤν (ἄν ll.) πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Eur. 1062. ἤν (ἄν ll.) δ' ἔλθῃ ποτέ (τὸ γῆρας), ἀνιώμεθα Crat. 3, 3 p. 810. ἤν (ἄν ll.) δ' εὐτυχῆτε - ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε Sosiph. 3, 4 p. 820. τί δ' ἤν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος adesp. 60. ἡ γὰρ τύχη βραχεῖαν *ἤν λάβῃ ῥοπήν, - καὶ τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 2. ἤν μὴ καθάρῃς καλέσῃς, οὐ μὴ φάγῃς adesp. 134. ἤν θέλῃς ἀνασκοπεῖν - εὑρήσεις adesp. 171. πολλοί σε μισήσουσιν, ἤν (ἄν vel ἐὰν ll.) σαυτὸν φιλῇς adesp. 180. ἤν πλάσῃ δόμον adesp. 297. σοφοὶ σοφοὺς σῴζουσιν, ἤν (ἄν ll.) ὦσιν σοφοί adesp. 422. ἤν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν - φιλεῖ adesp. 433. *ἤν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου adesp. 547, 9. cf. ἄν (ᾱ), ἐάν, καί C) h).

ἡνία: μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Eur. 409. γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν Char. 1 p. 826. σχοινίνας - ἵπποισι φλοίνας ἡνίας πλέκει Eur. 284. παῖς ἔμαρψεν ἡνίας Eur. 779, 5.

ἡνίκα: τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής Eur. 26, 3. κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἡγόμην πάλιν Eur. 207. οἷος ἦν ποτε κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' ηὐτύχουν βίῳ Eur. 285, 20. ἑῷος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ Eur. 929. ἦν ποθ' ἡνίκα (ἦν ὁπηνίκα ll.) θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 3 p. 813. ἡνίκ' ἠδικοῦ Sosiph. 2, 2 p. 820. *ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς, στικτή νιν - ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 7. ἡ δεινὸν ἆρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ συνειδῇ Soph. 845. πληροῦται ῥοὰς - ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν Eur. 228, 4. ἡνίκ' *ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν, Ἅιδης ποθεῖται Lycophr. 5 p. 818. οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ adesp. 120, 2.

ἧπαρ: δι' ἥπατος <παί>σας Eur. 495, 29. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε - παίσει πρὸς ἧπαρ Eur. 979, 2.

ἤπειρος: ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα Eur. 1010. ἐδοξάτην μοι τὼ δύ' ἠπείρω μολεῖν Soph. 1018.

ἤπιος: ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν Eur. 950. φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεὼν Eur. 362, 6. αἰδὼς - ἠπιώτατον ἐρύθημα - προστιθεῖσα χρώματι Chaer. 1, 3 p. 781.

ἠπίως: ἠπίως τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι κύπριν Eur. 951, 2.

ἦρ: φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἦρός τ' ἴσους Eur. 990. ὃς ἦρι μὲν φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν κίρκου λεπάργου Aesch. 304, 4. cf. ἔαρ.

Ἥρα: Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ Aesch. 383. λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου Ἥρας τε Aesch. 55, 2. μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις Soph. 248, 3. cf. Aesch. 168. Philisc. 2 p. 819.

Ἡρακλεῖδαι — Eur. 1083.

Ἡράκλειος: οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ - τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν adesp. 29, 2.

Ἡρακλῆς: ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς Eur. 591. ἐγένοντο, τοῦ μὲν Ἡρακλῆς, τοῦ δ' Ἴφικλος adesp. 400. τίς γὰρ ἀνθ' Ἡρακλέους Sosith. 3, 3 p. 823. τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους ἡμῶν τε θρέψαι adesp. 399. Αὔγη - Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ Eur. 696, 5. ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ Ach. 26, 2 p. 752. ὦ Ἡράκλεις adesp. 38. cf. Aesch. 199. 200. 201. Soph. Ἀθάμ. 689. 741. Eur. Συλεύς. 687. 907. Ion. 30 p. 738. Ach. 20 p. 751. Dionys. p. 794. Sosiph. 2 p. 822. adesp. 63. 126. 374. 402. 416.

ἠριγένεια Aesch. 426.

Ἠριδανός — Aesch. 73. Choer. 4 p. 720. Ion. 62 p. 745.

ἠρινός: γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα Eur. 316, 3.

Ἤρυλλος adesp. 590.

ἥρως: ὦ μάκαρ - Ἱππόλυθ' ἥρως Eur. 446, 2. τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω Aesch. 55, 3.

Ἡσιόνη — Soph. Τεῦκρος.

ἧσσον: τὸν δαίμον' οὗτος ἧσσόν ἐστιν ἄθλιος Eur. 175, 2. ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290, 2. αἵ τε συμφοραὶ ἧσσον δάκνουσιν Eur. 572, 4. οὐχ ἧσσον ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834, 2. ἄμοχθος γὰρ οὐδείς· ὁ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος Soph. 376. ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον Eur. 688. παρημελημένην πρὸς ὧν ἐχρῆν ἥκιστα Neophr. 2, 7 p. 731.

ἡσσόνως: οὐδὲν ἡσσόνως (?) ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί Aesch. 179.

ἡσσῶμαι: ὅπου - οἱ φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων Soph. 850. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσῶνται βροτοί adesp. 172. φαῦλοι - τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι θανεῖν ἐρῶσιν Agath. 7 p. 765. ὅστις ἔστ' ἀνὴρ γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος Eur. 282, 5. ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος adesp. 544, 2.

ἥσσων: οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι Soph. 843, 2. ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ Eur. 187, 6. ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλάειν ἂν ἦν Soph. 513, 3. δίκαια λέξας ἧσσον εὐγλώσσου φέρει Eur. 56, 3. τοσούτῳ μᾶλλον ἧσσον εἴσεται Ioph. 2, 3 p. 761. οἱ γὰρ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν Eur. 261. ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 4.

ἡσυχαῖος: ἐν κείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον Soph. 855, 6. τὸ δ' *ἡσυχαῖον ἀργόν Eur. 552, 4.

ἡσυχῇ: τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Eur. 286, 9.

ἡσυχία: μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην Eur. 369, 2. ἔχειν χρὴ στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ Eur. 773, 62.

ἥσυχος: ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος πόλει τ' ἄριστος Eur. 194. δι' ἡσύχου λεύσσων προσώπου Dionys. 5 p. 795. κοὔποθ' ἥσυχοι δορί Eur. 998.

ἤτοι: ἦτἆρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι ἢ τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Eur. 645, 5. εἰσκομίζεται λαβὼν

καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 4 p. 806. ἤτοι στρατεύσεις ἢ μένων ἴση κακός adesp. 35.

Ἥφαιστος: μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρί Eur. 781, 49. ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τέχνῃ Soph. 160. σὺ δ' ὡς πάρος δέσποινα Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς Eur. 781, 60. cf. Aesch. 7. 193. 262. Soph. 163. Eur. 925.

Ἡφαιστοτυκής: ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς δέπας Aesch. 69, 2.

ἠχῶ: (cf. ὀτοβῶ.) ἄρσενας χοὰς Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας *ἠχούσας γόους Soph. 480, 3. cf. ἀχῶ.

Ἠχώ v. Ἀχώ. cf. Ptolem. p. 824.

ἠών: ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ἠόνα adesp. 191.

Θ.

θαιρός: δράκοντε θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότε Soph. 539.

θᾶκος: θάκοις (θώκοις ll.) μαντικοῖς ἐνήμενοι Eur. 795.

θακῶ: τυραννίδος *θακοῦσιν ἀγχίστην ἕδραν Soph. 85, 3.

θαλαμιός Soph. 949.

θάλαμος: ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί Eur. 285, 8. θαλάμοις Eur. 203. Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις Eur. 369, 5. κρύψω δέ νιν ξεστοῖσι θαλάμοις Eur. 781, 9. ὁσίους θαλάμους adesp. 246.

θάλασσα: ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι Aesch. 464, 7. ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα Eur. 670, 4. φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης Aesch. 192, 2. πελώριος βυθὸς θαλάσσης Aesch. 464, 10. τίν' ὄχθον - ὁρῶ περίρρυτον ἀφρῷ θαλάσσης Eur. 125, 2. Ξέρξης βαθὺν ζεύξας θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας adesp. 372, 3. ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης adesp. 377, 2. ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσας κύμασιν στωμύλλετε Eur. 856. μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος Eur. 852, 5. εἰ μὲν - ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο Eur. 636, 4. Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Eur. 1083, 11. πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος περᾶν ἕτοιμος adesp. 408. cf. Eur. 1120.

θαλάσσιος: βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος οὐκ εὐτράπεζος Eur. 670. ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίου <θεοῦ> adesp. 69, 2. ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ Eur. 885. πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον Eur. 301, 2. δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων Eur. 1059. cf. Aesch. 343.

θαλέθω: θαλέθοντι βίῳ βλάσταις τε τέκνων βριθομένα adesp. 373.

θάλεια: ἦλθεν δὲ δαὶς *θάλεια, πρεσβίστη θεῶν Soph. 548.

Θάλεια — Aesch. 7. Sosith. Δάφνις p. 821.

θαλερός: ἔρση - θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος Chaer. 14, 16 p. 786.

θαλία: λήγει δὲ Κύπρις θαλίαι τε νέων adesp. 397.

θαλλός: θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα Soph. 461, 2. προσίκτην θαλλὸν ἠγκαλισμένος Mosch. 9, 3 p. 816. λιτῆρα θαλλόν adesp. 234. θαλλούς τε θεῶν γέρας Ach. 2, 2 p. 746.

θάλλω: ἔτι γὰρ θάλλει πενία κακὸν ἔχθιστον Eur. 230, 2. δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Eur. 898, 13. ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται adesp. 574. ὃ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Eur. 971. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Crit. 1, 17 p. 771. γῇ τ' ἠρινὸν θάλλουσα Eur. 316, 3. † θάλλουσα λυπῇ adesp. 521. θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους Mosch. 6, 12 p. 814. θάλλειν τε καὶ μή, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποεῖ Eur. 330, 5.

θάλος: παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν θάλος (φάος ll.) Eur. 316, 7.

θάλπω: χλανιδίων ἐρειπίοις θάλπουσα adesp. 7, 2. ᾗ *θάλπεται μὲν αὐτός Soph. 433, 3.

θαμίζομαι: τῷδε γὰρ θαμίζεται Soph. 462, 3.

θαμνομήκης: † θαμνομήκης ῥάβδος Ion. 40, 2 p. 740.

θάμνος: θάμνοις ἑλείοις Eur. 298, 2.

Θαμύρας Soph. 224, 3.

θάνατος: βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος Aesch. 90. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 161. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος Aesch. 401. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λῷστος ἰατρὸς νόσων Soph. 636. θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Eur. 176. κακῶν ἀπέστω θάνατος Ion. 2 p. 732 γῆρας - οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία Crat. 3, 2 p. 810. πηκτὸς θάνατος adesp. 255. θανάτου τλήμων μέλλουσα τυχεῖν Eur. 115, 2. ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή Eur. 916, 7. παντὸς δὲ θανάτου δυσποτμώτερον μόρον adesp. 325, 2. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν adesp. 472. πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Eur. 11, 2. ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί Aesch. 353. ὅστις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν Soph. 865. θάνατον προταρβοῦσα Eur. 360, 25. ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ Eur. 645, 2. ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων Eur. 816, 4. θάνατον δ' ὅ γε δουλοσύνας προβέβουλεν Ion. 53, 3 p. 743. μηδεὶς φοβείσθω θάνατον ἀπόλυσιν πόνων adesp. 371. ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν Aesch. 255. ὦ θάνατε, σωφρόνισμα τῶν ἀγνωμόνων Aristarch. 3 p. 728. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς θανάτους τ' ἀώρους Eur. 964, 4.

θάπτω: θάπτει τε τέκνα χἄτερ' αὖ κτᾶται νέα Eur. 757, 3. γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν Chaer. 32 p. 790.

θάρσος: θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Eur. 302.

θαρσῶ: θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον Aesch. 352. θάρσει, γύναι Soph. 62. θάρσει· λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλῇ ποτε Soph. 529. θάρσει· μέγας σοι τοὐδ' ἐγὼ φόβου μοχλός

Soph. 693. θάρσει, τάχ' ἂν γένοιτο Eur. 100. θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Eur. 343.

Θάσος (?) Eur. 819, 9.

θάσσω: θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας adesp. 65.

θάσσων v. ταχύς.

θαῦμα: οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν Eur. 324, 6. οὐ θαῦμ' ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Eur. 651. εἰς θαῦμ' ἐσῄει κἀξεπέπληκτο σφοδρῶς Eur. 1132, 36.

θαυμάζω: οὐχὶ θαυμάζω θεόν Eur. 20. κἂν *ἐθαύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδὼν Soph. 314. μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι Soph. 328. θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν Eur. 794, 2.

θαυμαστός: τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς Eur. 605. θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει Soph. 875.

θεά: Λητοῦς παῖς ἑκηβόλος θεά Soph. 369, 2. ὡς Πλθῃ θεὰ χρυσῆν ἔχουσα Γοργόνα Eur. 351. Κιμμερὶς θεά adesp. 221. θεᾶς προσελθεῖν τέμενος Eur. 781, 42. ὃς θεὰν κηδεύσεις Eur. 781, 28. ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 7. ὀρεσσιγόνοισι νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω Aesch. 168, 2. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν ἐς τὰ νῦν ἔτι Carc. 5, 10 p. 799.

θέαμα: γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε Chaer. 14, 4 p. 786. <ἔμελλεν> αἰσχρὰ κερδανεῖν θεάματα adesp. 125.

θεανὴ (?) νόσος Soph. 589.

θεήλατος: οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ - τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν Eur. 444, 2. νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν Soph. 619, 3.

θείνω: δι' ἀσπίδων χερὶ θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας Eur. 282, 21.

θεῖος (adi.): τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν Eur. 841. ἄγαλμα θεῖον καὶ θεῷ προσεμφερές adesp. 117. Δίκας δ' ἐξέλαμψε *θεῖον φάος adesp. 500. γέννας ἀφθίτου λαχόντες θείου Soph. 256, 2. πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ Soph. 197. ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ (?) ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος Soph. 864, 2. θείᾳ προνοίᾳ πάντ' ἐγέννησεν φύσις adesp. 478. φύσιν θείαν φορῶν Crit. 1, 19 p. 771. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι Aesch. 350, 5. ποῖος δ' ἂν οἶκος - δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς Eur. 1130, 2. θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3 p. 802. — τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Eur. 62. ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει Eur. 150, 2. γεννᾷ τὸ θεῖον εὐτυχῆ δωρήματα adesp. 475. ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην adesp. 498. οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾶν Eur. 491, 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Eur. 584, 2. ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Crit. 1, 16 p. 771. φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν adesp. 356. χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Soph. 526, 2. ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἂν Soph. 833. τὰ θεῖα πυργοῦσιν αἱ κακαί τε συμφοραὶ Eur. 286, 15. ἢ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα

προυμαντεύσατο Eur. 482. σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται Eur. 965, 2. ὅστις δὲ θνητῶν μέμφεται τὰ θεῖα - πρόφασιν εἰσακουσάτω Theod. 8 p. 804. ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσα - τύχη adesp. 505.

θεῖος (subst.): τὼ δ' εἰσιδόντε δίπτυχον θείοιν κάρ⟨α⟩ ἥσθησαν Eur. 495, 7.

θέλγω: ὦ χρυσέ - Ἄρεως κρείσσον' ἔχων δύναμιν, ⟨τᾷ⟩ πάντα θέλγεις adesp. 129, 6. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Eur. 724.

θέλω: ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Soph. 214, 2. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω Eur. 241. ἀλλά σοι λέξαι θέλω Eur. 292, 6. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Eur. 1132, 60. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον Diog. Sinop. 2 p. 809. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν Aesch. 266. ἄγου δέ μ' - εἴτε πρόσπολον θέλεις εἴτ' ἄλοχον εἴτε δμωίδα Eur. 132. καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις Eur. 338, 2. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ Eur. 1036. φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις adesp. 40. μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις adesp. 398. ὁ χυμὸς οὔθ' ὅπως ἀφῇ θέλει οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 6. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ - χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 2. θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 6. ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904, 2. γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν Eur. 220, 2. ἄλλην *θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Eur. 984. ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς Eur. 1029, 4. ἣν θέλῃς ἀνασκοπεῖν adesp. 171. θεὸς - ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ Aesch. 156, 2. ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ Eur. 645, 2. ὅστις - τοὺς φύσαντας μὴ τιμᾶν θέλῃ Eur. 852, 3. κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 74, 2. θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι Soph. 719. σμίκρ' ἂν θέλοιμι - ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν Eur. 714, 2. φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Eur. 814, 2. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς adesp. 537, 2. εἰ θέλοις στένειν Eur. 332, 2. εἰ λογίζεσθαι θέλοις Eur. 332, 4. ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος, τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλοις Eur. 690, 3. ὑπείκων μᾶλλον, εἰ μᾶλλον θέλοι Eur. 309. ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι *θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 36. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Eur. 431, 5. πάλαι πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Eur. 579. παῖδ' ὑμεναίοις - θέλων ζεῦξαι Eur. 773, 64. Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι ταῦτ' ἐβούλευσεν Eur. 1082, 2. θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eur. 397. θεοῦ θέλοντος † μετὰ πάντα γίγνεται adesp. 473. οὐκ οὖν θελούσης οὐδὲ δυναμένης ἐμοῦ Eur. 953, 29. κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με adesp. 122. ἑκὼν ἑκοῦσαν ἢ ⟨οὐ⟩ θέλουσαν οὐχ ἑκών Eur. 68, 2. πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά Diog. Sinop. 1, 3 p. 808. παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 75. μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν Eur. 701. μωρία δὲ καὶ † θέλειν ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος

Eur. 172, 2. αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Eur. 461, 2.

θέμις: εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν Soph. 855, 14. οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν Soph. 860. οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἅπτεσθαι δόμων Eur. 648. πέρᾳ γὰρ οὐ θέμις λαβεῖν σε Eur. 773, 2. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Eur. 937. εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν Eur. 994. ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις Ach. 9, 2 p. 748. ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλεῖστον θέμις Pomp. 1 p. 831. τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται - τῷ περῶντι τὴν θέμιν Aesch. 22, 2.

θεόθεν: θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη τλῆναι adesp. 303.

Θέοινος: πάτερ Θέοινε, μαινάδων ζευκτήριε Aesch. 382.

θεόκτιστος: σπείρων θεοκτίσταν φλόγα adesp. 85.

θεοπρόπος: ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται, θεοπρόπε adesp. 106.

θεός: θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς, ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ Aesch. 156. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός Aesch. 301. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός Aesch. 302. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός Aesch. 395. σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός Soph. 226. ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας Soph. 836, 2. εἷς ἐστιν θεός Soph. 1025. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος Eur. 52, 10. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Eur. 82. πολλά τοι *θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur. 100. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις Eur. 103, 2. τὸ δ' ἀπέκρυψεν θεὸς ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν Eur. 153, 2. ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός Eur. 177. τὸ δοῦλον - γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218, 2. τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Eur. 432, 2. φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχιστα στρέφει θεός Eur. 536. τὸν ὄλβον - ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός Eur. 618, 2. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Eur. 716, 3. ὅτ' ηὐνάσθη θεός Eur. 773. θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις Eur. 773, 56. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός Eur. 899, 2. ἢ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός Eur. 947. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ Eur. 974, 2. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός Eur. 1018. ὁ γὰρ θεός πως, εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν, κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί Eur. 1073, 3. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν πόρον Aristarch. 2, 4 p. 728. μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται Agath. 5 p. 764. θεὸς μέγιστος τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονῆς Dicaeog. 5 p. 776. φθόνος κάκιστος κἀδικώτατος θεός Hippoth. 2 p. 827. θεὸς οὐχὶ ληπτός· εἰ δὲ ληπτός, οὐ θεός adesp. 168. ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός adesp. 414. θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται adesp. 448. ὁ γὰρ θεὸς μέγιστος ἀνθρώποις νόμος adesp. 471. θεὸς μόνος πέφυκεν ἐν βροτοῖς μέγας adesp. 479. πάντῃ

πάρεστι πάντα τε βλέπει θεός adesp. 480. πόρρω γὰρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει adesp. 496, 2. θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται adesp. 527. δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ Aesch. 464, 12. τὴν οὔτις ᾔδειν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην Soph. 303. οὑμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται Soph. 787. θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός Soph. 876. θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο Soph. 879. ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς Soph. 1019. ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγας Eur. 14, 4. κομῶντα κισσῷ στῦλον εὐίου θεοῦ Eur. 203, 2: θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eur. 397. θεοῦ πέφυκας Eur. 773, 4. ἀτὰρ θεοῦ (?) Eur. 901, 5. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν Eur. 1025. θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὢν Eur. 1075, 2. ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι Ach. 33 p. 754. ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίου <θεοῦ> adesp. 69, 2. ἁγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ adesp. 424. θεοῦ θέλοντος † μετὰ πάντα γίγνεται adesp. 473. τί δ' οὐ γένοιτ' ἂν θεοῦ ἐφιέντος τύχῃ adesp. 474. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει adesp. 477. γυνὴ *θεῷ μειχθεῖσα παρθένου σέβας ἤμειψα Aesch. 99, 5. σὺν θεῷ εἰπεῖν Soph. 438. σύν τοι (σὺν τῷ l.) θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490. σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ Eur. 1089. ἄγαλμα θεῖον καὶ θεῷ προσεμφερές adesp. 117. θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ adesp. 312. χώριζε θνητῶν τὸν θεόν Aesch. 464. τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι Soph. 704. οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Eur. 20. τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἣν τις εὐσεβῇ θεόν Eur. 252, 3. μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεόν Eur. 256. Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν - οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν Eur. 269, 1. 4. Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν Eur. 430, 3. τίς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ Eur. 913. τόνδ' ἡγοῦ θεόν Eur. 941, 3. εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν Eur. 1073, 3. θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον Eur. 1129. ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν Eur. 1131. κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Eur. 1132, 34. εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι Zopyr. 1, 2 p. 832. αἰσχρὸν γὰρ οὐδὲν ὧν ὑφηγοῦνται θεοί Soph. 226, 4. θεοὶ γὰρ οὔποτε - ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν ξυναινέσονται Soph. 339. χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδένα Soph. 879. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί Eur. 254. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί Eur. 292, 7. οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί Eur. 445. ᾧ - θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα Eur. 491, 4. ἀντήλιοι θεοί Eur. 538. οὐ δῆκταί πως κύνες οἱ θεοί Eur. 555. τόλμα σὺ κἂν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί Eur. 702. θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν Eur. 868. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Eur. 972. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Eur. 980, 2. ἀλλ' ἔστι - Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Eur. 991, 2. πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ.. δοῖεν adesp. 32. κακὸν κακῶς

σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί adesp. 123. εἰ μὲν θεοὶ σθένουσιν, οὐκ ἔστιν τύχη adesp. 169. ἀλλά σ' αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί adesp. 217. τολμῶ κατειπεῖν, μήποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί adesp. 465. θνητοῖσιν ἀνθρώποισι καταφυγὴ θεοί adesp. 481. λύπας μὲν ἀνθρώποισιν - θεοὶ - διδοῦσιν adesp. 489. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 161. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι οἱ Ζηνὸς ἐγγύς Aesch. 162. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται - κλέος Aesch. 315. ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Soph. 103, 7. Γῆ μήτηρ θεῶν Soph. 268. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 2. διεμπολώμεθα θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο Soph. 524, 8. δαὶς θάλεια, πρεσβίστη θεῶν Soph. 548. κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη Soph. 697. τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην Soph. 759, 2. ἕδρᾳ Ζεὺς ἐν ἐσχάτῃ θεῶν Soph. 821. ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἂν Soph. 833. τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν Soph. 855, 13. πάντα τοι συντέμνεται Κύπριδι τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα Soph. 855, 17. Ἥλιε - ⟨ὃν⟩ οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν ⟨καὶ⟩ πατέρα πάντων Soph. 1017, 2. ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων Soph. 1025, 6. τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε Eur. 22. θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Eur. 79, 2. ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως Eur. 136. χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνῳδίας Eur. 192. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ Eur. 208. τυραννίδ' ἣ θεῶν δευτέρα νομίζεται Eur. 250. δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτέ Eur. 255. νόσοι - αἳ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν Eur. 292, 5. τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος θεῶν πατρῴων - τιμάορον Eur. 318, 4. τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη Eur. 328, 3. θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 6. σὺν τοῖς θεοῖσι - κινεῖν δόρυ - χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Eur. 352, 2. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Eur. 360, 15. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν (al. θεοῦ) Eur. 391. Ἔρως - καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς χαράσσει Eur. 431, 2. Εἰρήνα βαθύπλουτε καὶ καλλίστα μακάρων θεῶν Eur. 453, 2. πρὸς θεῶν δρᾶτ⟨ε μηδαμῶς⟩ Eur. 495, 17. θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός Eur. 591, 2. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικα Eur. 606. Διός αἵ τε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἑζόμεναι Eur. 620, 2 (v. add. p. XX). Κύπρι θεῶν καλλίστα Eur. 781, 19. ὅστις - αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι Eur. 795, 4. ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ Eur. 839, 2. κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ Eur. 919. *θεοὺς ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος Eur. 948. τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας Eur. 1025, 3. εἰ δέ του θεῶν τόδ' ἐστὶ πλάσμα Eur. 1059, 6. τῆς ἐμῆς εὐμορφίας καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν Eur. 1109, 9. ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα Ἀκρίσιος εἴληχεν Eur. 1132, 3. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών Eur. 1132, 9. θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἱρεσθαι βροτοῖς Neophr. 3, 5 p.

731. ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55, 2 p. 743. θαλλούς τε θεῶν γέρας Ach. 2, 2 p. 746. ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ Ioph. 2, 2 p. 761. θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα Diog. Ath. 1, 5 p. 776. θεῶν - ἄξειν βίοτον, οὐ θνητῶν δοκεῖς Dionys. 2, 3 p. 793. ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχὴν δὲ ποιεῖσθαι πρέπον Theod. 7 p. 804. ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη μοῖρα Mosch. 2 p. 812. ὁρᾷς ὅτι Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν Thesp. 3 p. 833. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας adesp. 48. πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες - θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν adesp. 99. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους adesp. 181, 2. θεῶν ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν adesp. 313. τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν adesp. 406. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν adesp. 491. τὸ δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους adesp. 499. πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν adesp. 506. αὔρα, θεῶν ὄχημα τιμιώτατον adesp. 565. κρεῖσσον θεοῖς γὰρ ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν Soph. 208. ὅταν μεταστῇ καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε Soph. 588, 6. ἐτῆρας ἀμνοὺς θεοῖς ἔρεξ' ἐπακτίοις Soph. 685. ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω Soph. 855, 12. οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν Soph. 860. οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται Soph. 1028. ταῦτα - δρῶν τίμιος † θεοῖς ἔσῃ Eur. 136, 5. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Eur. 286, 13. τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ Eur. 585. πᾶσι τοῖς κατὰ στόμα (?) θεοῖς χορεῦσαι Eur. 781, 34. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας Eur. 781, 56. παρόν γε κἀξομοιοῦσθαι θεοῖς Eur. 794, 4. μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος Eur. 800. ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Eur. 852, 2. μή μοι γένοιτο - συνθύτης τοῖς θεοῖς Eur. 852, 4. σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις Eur. 912, 6. ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς Eur. 946. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Eur. 1078, 2. ἔδει γὰρ ἡμᾶς τοῖς θεοῖς (al. τῷ θεῷ) θύειν, ὅταν γυναῖκα κατορύττῃ τις Eur. 1112. ἐγάμησεν Ἑλένη τὸν θεοῖς στυγούμενον adesp. 194. εἰσορῶ - ⟨τοὺς⟩ θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Eur. 327, 6. εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν Eur. 346, 2. ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή Eur. 352. εἴκ' ἀνάγκῃ καὶ θεοῖσι μὴ μάχου Eur. 716. ὁρᾶτε δ' ὡς κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν Eur. 794. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος Eur. 1110. πᾶν εὐμαρὲς θεοῖσι κοὐδαμῇ μακράν adesp. 11. μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρα adesp. 503. εἰς θεοὺς ὁρῶντα, κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 2. φυλάσσεται φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Soph. 431, 3. οὐ - τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς Soph. 705, 2. νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Soph. 871, 2. τὸ ῥᾷστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς Eur. 254, 2. φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς Eur. 286. πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς Eur. 286, 10. ἧσθ' εἰς θεοὺς

μὲν εὐσεβής Eur. 311. (cf. δαίμων.) δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι Eur. 506. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Eur. 645. τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς (al. πρὸς θεούς et πρὸς θεόν) Eur. 684, 3. ὅστις - οἴεται - κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς (al. τὸν θεὸν) λεληθέναι Eur. 835, 2. θεούς τε τιμᾶν τούς τε φύσαντας γονῆς Eur. 853, 2. *θεοὺς ἀρέσκου Eur. 948. οὐ τρέσας θεούς Eur. 1049, 3. πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς Eur. 1076. *θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν Crit. 1, 13 p. 771. τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς Crit. 1, 23 p. 771. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθα Crit. 1, 27 p. 771. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς Carc. 4 p. 799. πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 6 p. 804. οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεούς, οὔτ' ἐν Ῥόδῳ Lycophr. 1, 3 p. 817. θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς Demon. 1 p. 827. ὅστις ἐλπίζει θεοὺς ὀστῶν ἀσάρκων - χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 2. ἄμεινον οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς adesp. 350, 2. δῶρα καὶ θεοὺς (al. σοφοὺς) παρήπαφεν adesp. 434. καὶ τἀμπλακήματ' ἔρχεται *θεοὺς ἔπι adesp. 481, 2. τὸ μὴ δίκαιον ἔργον οὐ λήθει θεούς adesp. 487. οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος adesp. 494. ὦ θεοί, τίς ἄρα Κύπρις - τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790. ὦ θεοί, τίν' εἰς γῆν - ἀφίγμεθα Eur. 124. ὦ θεοί, μαρτύρομαι ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς adesp. 458, 11. ἀλλ' ὦ θυρέτρων τῶνδε κωμῆται θεοί Ion. 37 p. 739. cf. Soph. 766. — τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός Eur. 898. ὁσίᾳ δ' ἀνάγκη πολεμιωτάτη θεός adesp. 501. δεῖμα προσπαίοντα ἀνταίας θεοῦ Soph. 311, 2. νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ πάρεστι Soph. 344. τίς οὐχὶ τῆσδε δεύτερος θεοῦ Soph. 855, 8. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν αἰσχίστης θεοῦ Eur. 248. ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ Eur. 885. ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ Eur. 898, 6. Τμωλίαν θεὸν-Ἄρτεμιν σέβειν Diog. Ath. 1, 7 p. 777.

θεόσπορος: γέμουσαν κύματος θεοσπόρου Eur. 106.

θεοστυγής: κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές Neophr. 2, 4 p. 731.

θεοφιλής: εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας Aesch. 350, 3. Ὑπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον Soph. 825, 2. cf. adesp. 145, 2.

θεοφόρος: νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν Aesch. 225.

θερίζω: ὄγμον θερίζει Sosith. 2, 10 p. 822. πυρὸν ἠκονημένῃ ἅρπῃ θερίζει Sosith. 2, 19 p. 822. ἀναγκαίως δ' ἔχει βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν Eur. 757, 6. τῶν μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται (al. κἀκθερίζεται) πάλιν Eur. 415, 5. πώλου δίκην, ἥτις - θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Soph. 598, 4.

θεριστής: γελῶν θεριστὴν ὡς ἄνουν ἠρίστισεν Sosith. 2, 21 p. 822.

θερμαίνομαι: θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται adesp. 448.

θερμόβουλος: ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον Eur. 858.

θερμός: θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς καίει τὰ πόρρω Eur. 772. δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς

θερμοῦ πνοαί Eur. 1059, 2. οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν Eur. 1083, 8. τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ Soph. 744. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα *θερμὸν Ἡλίου Eur. 773, 5. ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος - χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος - προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 7. θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 7.

θέρμος: ὅ τ' ἀλιτήριος καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλὴς θέρμος Lycophr. 2, 5 p. 817. οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει θέρμων τε χοῖνιξ Crat. 2, 2 p. 810.

θέρος: πώλου δίκην, ἥτις - θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Soph. 598, 4. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Eur. 419, 4. — δυσήλιον θέρος adesp. 340. πηλαμὺς - ὡραία θέρους τῷ Βοσπορίτῃ Soph. 462, 2. θέρους τε λαμπρὸν ἐκπέμπει σέλας χειμῶνά τ' αὔξει Eur. 330, 3. μετὰ θέρους Chaer. 41 p. 791. τοῦ ποτοῦ προύτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει πλέον Sosith. 2, 14 p. 822.

θέσμιον: προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Eur. 360, 45.

θεσμός: οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμὸν Aristarch. 2, 2 p. 728. οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει Soph. 89.

θεσπίζω: ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός adesp. 414.

θέσπισμα: ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα Aesch. 86, 2.

θεσπιῳδός: τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερέας Δωδωνίδας Soph. 418.

θεσπιῳδῶ: ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου adesp. 61.

Θεσσαλικός: τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος Soph. 709.

Θεσσαλίς: πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις Sosiph. 1 p. 819.

Θεσσαλός: Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία Soph. 829. πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστα *Θεσσαλῶν Eur. 422.

Θέστιος: Ἀλθαίαν - Λήδας ὅμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον Eur. 515, 5. οἱ δὲ Θεστίου παῖδες Eur. 530, 6.

θέσφατον: τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι, σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί Soph. 704, 2.

Θέτις: τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς Soph. 561, 2. cf. Aesch. Προμ. λυόμ. Ψυχοστ. 350. Soph. 154. 155. Eur. 1093.

θετός: θετὸς υἱός Aesch. 320. θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος Eur. 359.

θεῶμαι: νοῦν χρὴ θεᾶσθαι Eur. 548.

θεωρία: ἐνάλιος θεωρία Ach. 27, 2 p. 753.

Θεωρίς: φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς Soph. 698.

θεωρός: βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν Aesch. 289. ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα † θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον Eur. 105, 2. πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις Ach. 3 p. 747.

Θῆβαι: πρὸ Θηβῶν Soph. 731, 5. Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἑπταστόμους Soph. 705. ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰὼν Eur. 69, 2. σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας στεῖχε τὰς Καδμηίδας adesp. 177, 2. cf. Soph. Νιόβη.

Θηβαῖος: Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος adesp.

392. ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις Soph. 873. Κάδμος - ἦλθε Θηβαίαν χθόνα Eur. 819, 2.

Θήβη: Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω Eur. 224.

θήγω: ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ † θήγει Soph. 808, 2. παρακελεύομαι δὲ σοὶ τεθηγμένῳ νῦν Theod. 9, 3 p. 804.

θηκτός: ἔριν θηκτῷ τερπομέναν σιδάρῳ Eur. 453, 12.

θηλαμών: σπένδω κναξζβὶ τὸ λευκὸν ἀπὸ θηλαμόνων θλίψας κνακῶν Thesp. 4, 2 p. 833.

θηλάστρια Soph. 94.

θηλύνω: τὰ μητέρων δὲ δάκρυα - πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Eur. 360, 29.

θῆλυς: θῆλυς μὲν αὐτός, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων Soph. 136, 2. θήλεια (νύξ?) Soph. 950. θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Eur. 24, 3. ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν Eur. 401, 2. ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος Eur. 493. θήλυδος Soph. 951. ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα Chaer. 14, 8 p. 786. πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Eur. 1132, 12. λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Soph. 436, 2. τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199. πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Eur. 498. μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος Eur. 1061. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα adesp. 355. εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην Eur. 360, 22.

θηλύφρων: γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία adesp. 51.

θῆμα Soph. 498.

θήρ: κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος Eur. 421. στέργειν θ' ὑδρηλοῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς adesp. 546, 6. πρόβλημα θηρός Eur. 530, 2. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός adesp. 541, 2. θῆρ' ἑλεῖν πρόθυμος ὢν Eur. 495, 4. οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρα Antiph. 2 p. 792. τίκτει βοτάνην φῦλά τε θηρῶν Eur. 839, 5. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις - ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα καὶ θηρῶν (θηρίων l.) ἀνόητα γένη adesp. 129, 8. θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής Aesch. 464, 5. ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω Soph. 855, 12. θεοῖσι τοῦτο δόξαν - θηρσίν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν Eur. 346, 3. ἦν ποθ' ἡνίκα θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 4 p. 813. βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον θηρσίν θ' ὅμοιον adesp. 470, 3. τίκτουσι πάντα - δένδρη, πετεινά, θῆρας Eur. 484, 5.

θήραγρος: θήραγρος πέδη Ion. 40, 3 p. 740.

θηρατήριος: τοίαν Πέλοψ ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος - ἔχει Soph. 433.

θηρεύω: τρυφῇ - ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν (al. θηρώμεθα) Eur. 892, 5. μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται Eur. 187, 3. ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Eur. 434, 3.

Θηρίμαχος (?) — Eur. 1016.

θηρίον: ἀνθρωποειδὲς θηρίον Aesch. 26. (cf. θήρ et κρείσσων.)

θηριώδης: ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος καὶ θηριώδης Crit. 1, 2 p. 771.

θηροφόνος: ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι Eur. 773, 32.

θηρῶ: σοὶ δ' εἶπον - τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων θηρᾶν Eur. 233, 2, (cf. θηρεύω.) ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει - τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη Eur. 1052, 9. κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι Eur. 419, 2. *θηρώμεναι - λειμώνων τέκνα Chaer. 10, 3 p. 784. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες - νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Eur. 428, 2.

θησαυρίζω: ἀμπέλου σπονδή τε καὶ ῥάξ εὖ τεθησαυρισμένη Soph. 366, 2.

θησαύρισμα: παῖδες - χρηστοὶ - δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 4. οὐ - σὺ σῴζῃ σεμνὰ *θησαυρίσματα χρυσοῦ Eur. 781, 44.

θησαυρός: Διὸς ἀπωτάτω κεῖται καλὸς θησαυρός adesp. 130, 6. ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ χρυσωπὸς αἰθήρ Soph. 1027, 2.

Θησεύς: τὴν - ἐντεθραμμένην ἀστοῖς Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει - παρρησίαν Mosch. 4, 3 p. 813. Θησεῦ, παραινῶ σοὶ τὸ λῷστον Eur. 440. cf. Aesch. Ἐλευσίν. Soph. 819. Eur. Πειρίθ. 595. 964. Agath. 4 p. 764. Theod. 6 p. 803.

θίασος Ion. 32 p. 738.

θιγγάνω: μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Eur. 924. ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ Eur. 362, 32. οὔτε δαιτὸς οὔτε χέρνιβος θιγών Soph. 1026, 7. κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος Ion. 38, 5 p. 739.

θινώδης: οὐδ' ἔτ' ἀντέχει θινῶδες ὡς ἄγκιστρον ἀγκύρας σάλῳ adesp. 379, 2.

θίς: θινὸς ἐμβολὰς ἁλός Aesch. 321.

θλίβω: ἀπὸ θηλαμόνων θλίψας κνακῶν Thesp. 4, 2 p. 833.

θνατός v. θνητός.

θνήσκω: οὔτε πολλὰ τραύματα - λαβὼν θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου Aesch. 362, 2. θάπτει τε τέκνα - αὐτός τε θνήσκει Eur. 757, 4. θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων Eur. 839, 12. cf. Soph. 766. ἦν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις Eur. 834, 2. θνήσκοιμ' ἂν Eur. 293, 2. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε Eur. 464. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ Aesch. 186. Δωρὶς τέθνηκεν ἡ Διονυσίου γυνή Dionys. 9 p. 796. τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα, τοῦτο δ' ἀναβλέπει Eur. 1013. τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκεν Eur. 1028, 3. τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Eur. 454. κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται *τεθνεὼς (θνητὸς ll.) τὸν ἅπαντα χρόνον Soph. 518, 2. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον Aesch. 138. μηδὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον Soph. 350. πέμπεις δ' ἐς Ἅιδου ζῶντα κοὐ τεθνηκότα Eur. 371. ἐφημένη τάφον τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν Aesch. 157, 2. τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημί Eur. 361. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι Eur. 507. τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι Eur. 636, 6. καλῶς τεθνάναι κάλλιον - ἢ σεσῶσθαι Aesch. 453. οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Eur. 58. φθο-

νεῖν γὰρ τοῖς θανουμένοις ὀκνεῖ Sosith. 2, 15 p. 822. ἢν θάνω Eur. 362, 3. ἀρετὴ δὲ κἂν θάνῃ τις οὐκ ἀπόλλυται Eur. 734. ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ Eur. 736, 6. κἂν θάνωσι Eur. 518, 3. πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἂν Soph. 673, 2. ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών Soph. 624. ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Eur. 852, 2. θανὼν μὲν οὖν Μαίανδρον ἐρρίφη ποδὸς σόλος τις ὥσπερ Sosith. 3 p. 823. κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1, 2 p. 831. ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός adesp. 95, 2. καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται adesp. 582. καὶ τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει κότον Aesch. 266, 5. κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν Mosch. 3 p. 813. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί adesp. 513. Κρητικοὺς αὐλοὺς θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ adesp. 419. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει Soph. 867. στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ πόλεως *θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 35. τὸν θανόντα δακρύοις ἀνιστάναι Soph. 513, 2. τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων Eur. 449, 3. ἕν' ἀσφαλὲς γὰρ τὸν θανόντ' ἐπολβίσαι Dionys. 3, 3 p. 794. καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 32. καὶ θανόντων ἰσὶν οὐκ ἔνεστ' ἰκμὰς Aesch. 229. δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς Eur. 640, 2. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Eur. 736, 3. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν Aesch. 266. ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές Mosch. 3, 2 p. 813. τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν Mosch. 6, 30 p. 814. καὶ δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν Eur. 455, 2. θανεῖν - οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δίς Soph. 64, 2. ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ Soph. 865, 3. πάντων τὸ θανεῖν Eur. 46. τὸ μὴ θανεῖν - οὐκ ἔχει Eur. 250, 2. ἐξὸν προπάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν Eur. 360, 18. κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν Eur. 533, 4. τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν Eur. 816, 10. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί Eur. 833, 1. 2. τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἔνι Eur. 854, 2. τίς - ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν Eur. 958. εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν Eur. 994. φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι θανεῖν ἐρῶσιν Agath. 7, 2 p. 765. τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν Theod. 2, 4 p. 801. οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ adesp. 8. οὐ κατθανεῖν - δεινόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν adesp. 88. — cf. adesp. 461, 7.

θνητός: πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ Soph. 197. πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν θνητὸς ἐκ θνητῆς τε φὺς Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 6. (cf. θνήσκω.) θνητὸς γεγὼς Eur. 392, 2. θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος Eur. 1073, 5. βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς Eur. 1074. θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει Eur. 1075. θνητὸς πεφυκὼς τὰ ὀπίσω πειρῶ βλέπειν Isid. 2 p. 829.

ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλασσε θνητὸς ὢν adesp. 79. μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει adesp. 112, 5. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή Aesch. 369. ᾧ μέλει τι τοῦ θνητοῦ βίου adesp. 492, 3. οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει Eur. 1080, 4. οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει adesp. 547, 3. καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Soph. 321. ἄνδρα θνητὸν εἰ κατέφθιτο στένεις Soph. 761. φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα Eur. 76, 2. οὐ θαῦμ' ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Eur. 651. θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Eur. 799. χρόνος τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν - βίον Mosch. 6, 19 p. 814. οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλὰ † θνητὸν ἅμα ψυχαῖς adesp. 405, 2. ὦ *θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος Soph. 859. θνητοὶ δὲ πολλοὶ - ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν θεῶν ἀγάλματα Soph. 1025, 4. μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα παῖδας φυτεύειν Eur. 377. θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς Demon. 1 p. 827. τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην Patrocl. 1, 3 p. 830. οὐ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς Soph. 705, 2. χώριζε θνητῶν τὸν θεόν Aesch. 464. οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι τάσσειν Soph. 103, 5. οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι Soph. 328, 3. Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς Soph. 688, 3. πάντα τοι συντέμνεται Κύπριδι τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα Soph. 855, 17. ὅστις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν Soph. 865. τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Eur. 196. πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν Eur. 220. νόσοι δὲ θνητῶν αἵ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι Eur. 292, 4. τύχας δὲ θνητῶν τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Eur. 304, 3. θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ Eur. 330, 6. κύκλος αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς θνητῶν τε γενεᾷ (al. γένει βροτῶν τε) Eur. 415, 4. πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν Eur. 416. αἱ θνητῶν τύχαι Eur. 434. θῆρας οὓς θ' ἅλμη τρέφει γένος τε θνητῶν Eur. 484, 6. ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον εἰς γῆρας ἐλθεῖν Eur. 575. θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι Eur. 645, 5. ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται - κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι Eur. 835. τὰς θνητῶν - χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας Eur. 1025, 2. ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη μοῖρα Mosch. 2 p. 812. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία Chaer. 2 p. 782. θεῶν γὰρ ἄξειν βίοτον, οὐ θνητῶν δοκεῖς Dionys. 2, 3 p. 793. θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ Dionys. 3 p. 794. ὅστις δὲ θνητῶν μέμφεται τὰ θεῖα Theod. 8 p. 804. ὅσῳ περ αὔξεται θνητῶν γένος Theod. 12, 4. p. 805. τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν adesp. 386, 2. ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφορὰς adesp. 388. ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσα - τύχη adesp. 505. ὡς ἔφυς μέγας θεός, Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός Eur. 177, 2. οὔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Eur. 446, 3. Ζῆνα δ' εἰσ-

ορῶντα - θνητοῖς δικάζειν Eur. 506, 4. ἔστι - κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί Eur. 573, 2. προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς Eur. 897, 4. ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς Eur. 916. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὅντινα χρὴ κέλσαι θνητοῖς Eur. 916, 5. τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα Eur. 1026. τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς Eur. 1046, 3. πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι adesp. 95. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς adesp. 112, 4. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ adesp. 410. τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558. κἄστι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα Soph. 328, 5. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Eur. 62, 2. μετρίων δὲ γάμων - κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον Eur. 503, 3. εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα θνητοῖσιν εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571, 3. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι Eur. 745, 3. θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν Crit. 1, 13 p. 771. θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον Astyd. 6 p. 780. καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον ὄψει διαθρῶν adesp. 26. θνητοῖσιν ἀνθρώποισι καταφυγὴ θεοί adesp. 481. χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Soph. 526, 2. θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Eur. 79, 2. ἡ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς (al. θνατούς) Eur. 839, 4. οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαί τινα θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 42 p. 772. θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητὴν φύσιν Soph. 531. θνητά τοι πεπόνθαμεν Eur. 300. θνητὰ δὴ γύναι φρόνει Eur. 986. ὦ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες Eur. 400. — μόνος ἀθανάτων γαμβρὸς δι' ἀπείρονα γαῖαν θνατὸς ὑμνήσῃ Eur. 781, 31. μακρὰς ἀφαιρούμενος ἐλπίδας *θνατῶν πολύμοχθος Ἅιδας adesp. 127, 10. ἃ δὲ μνᾶστις *θνατοῖς εὐποτμοτάτα μελέων Soph. 145, 3. ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς Eur. 304.

θοάζω: ὁρῶ - κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός Eur. 145, 2.

θοίναμα: ὁρῶ δὲ πρὸς τὰ παρθένου θοινάματα κῆτος θοάζον Eur. 145.

θοίνη: τῆς πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβοῦς Mosch. 6, 33 p. 814. αὐτὸς ἐν θοίνῃ (al. δαίτῃ vel γάμοις) παρὼν Aesch. 350, 7. *θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν Ach. 17 p. 750. παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην Eur. 642.

θοινῶμαι: φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκα θοινᾶται ποδός Eur. 792.

θοός: θοαῖσι - ναυσὶ πόρον πνοαὶ - ἰθύνουσι Eur. 304, 2.

θόρνυμαι: ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθόρνυτο (al. ἐθρύπτετο) Soph. 1026, 9.

θοῦρος: καὶ θοῦρός περ ἰὼν Aesch. 199, 2.

θράσος: νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος (al. σθένος) τοῦ νοῦ πλέον Eur. 149. ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον Eur. 430. ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους Eur. 1031,

2. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 65. τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα κοὐχὶ τοῦ θράσους adesp. 450, 2. πολλοί γε - τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν Eur. 416. οὐκ ἄν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276, 2. εὐαμερίαι - μολπᾶν θράσος αἴρουσ' ἐπὶ χάρματα Eur. 773, 48.

θράσσω: ἤ θράσσει γένυν Soph. 179. θρᾶξαι Eur. 600. ἐθράχθη Soph. 952.

θρασύς: ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός adesp. 449. ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ Eur. 693, 2. τὸ νέον ἅπαν ὑψηλόν ἐστι καὶ θρασύ adesp. 538. θρασὺν πετραῖον ὄρνιν Aesch. 304, 3. πότερα γενέσθαι - χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ Eur. 552, 2. οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Soph. 657, 2.

θρασύστομος: δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι Eur. 3.

(θρεκτός cf. κρεκτός.)

Θρηίκιος: Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις Eur. 369, 4.

θρηνῶ: θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον Aesch. 291. ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς - τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά Eur. 449, 2. σιγώμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων Soph. 592, 2.

Θρῄξ: Ἥλιε, φιλίπποις Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας Soph. 523. — οὐδὲ *Θρῄξ ἀναστέψει λεὼς στεφάνοισι Eur. 360, 48.

Θρῆσσα: Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου Soph. 216.

θριάζω: θριάζειν Soph. 428. Eur. 478.

θρίαμβος: Ἴακχε θρίαμβε (διθύραμβε ll.), σὺ τῶνδε χοραγέ adesp. 140.

θριγκός: τειχέων καὶ δὴ τοὺς Ποσιδείους .. θριγκοὺς ἀποσεισαμένη Soph. 465, 2.

θρίξ: ἐλαιοῦται θρίξ Soph. 567. ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Soph. 434, 2. κουρίμου χάριν τριχός Agath. 3, 4 p. 763. ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα (al. τρίχας) Soph. 661. ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα Ach. 10, 2 p. 749.

θρόνος: αἵ τε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἑζόμεναι Eur. 620, 2 (v. add. p. XX). λειτὸς ἐκ τυραννικῶν θρόνων Mosch. 9, 3 p. 816. σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς ξυνώμοσεν Soph. 144.

θροῶ: Σειρῆνας εἰσαφικόμην Φόρκου κόρας *θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους Soph. 777, 2.

θρυλῶ: ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285.

(θρύπτομαι cf. θόρνυμαι.)

θρῴσκω: θρῴσκων κνώδαλα Aesch. 15.

θυγάτηρ: θυμῷ δ' οὔ τις φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ Soph. 699, 2. ἣν σφάζοντες αὐχήσουσι σὴν σφάζειν θυγατέρα Eur. 857, 3. Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ Eur. 228.

Θυέστης: ὦ τάλαν Θυέστα Theod. 9 p. 804.

θυέστης Dionys. 12 p. 796.

θυηπολῶ: θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας Eur. 781, 56. νόμος γάρ ἐστι τοῖς βαρβάροις θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν † γέρος Soph. 122, 2. ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει Soph. 479, 2.

θῦμα: θυμάτων πυρουμένων Eur. 781, 52.

θυμαίνω: θυμαίνειν καλόν Soph. 141, 4.

Θυμβραῖον — Soph. Τρωίλος.

θυμιῶ: δόμων κειμήλια - φοιβῶσι κἀπιχωρίοις ὀσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων Eur. 773, 14.

θυμός: πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ Soph. 600. πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν Eur. 257. γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ Eur. 362, 34. ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει Eur. 1039. νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἡβάτω Sosiph. 2 p. 820. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω adesp. 175. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται adesp. 176. εἴκει γὰρ ἤδη θυμὸς οὐδ' ἔτ' ἀντέχει adesp. 379. πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω adesp. 390. νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός adesp. 482. ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Eur. 718. μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους Mosch. 5 p. 813. σιωπὴ δ' ἐστὶ τοῦ θυμοῦ τροφή adesp. 18. εἰπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε adesp. 458, 7. ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔρριψεν Soph. 140. θυμῷ δ' οὔ τις φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ Soph. 699. ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα Aesch. 243, 3. φοινία μέγαν δέδυκε λύσσα θυμόν Neophr. 2, 12 p. 731. τί δράσεις, θυμέ Neophr. 2 p. 730. οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν Neophr. 2, 9 p. 731.

θυμοῦμαι: χαῖρ' ὦ Χάρων, ἢ που σφόδρα θυμοῖ Ach. 11, 2 p. 749. εἶτα δὴ θυμούμεθα παθόντες οὐδὲν μεῖζον ἢ δεδρακότες Eur. 711. κόλαζε κρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος Demon. 2 p. 827. θατέρου θυμουμένου Eur. 654. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών Eur. 287. ἐν κακοῖσι θυμωθείς Soph. 530, 3. κἂν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Eur. 1078, 2.

θύννος: ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὡς ἠνείχετο ἄναυδος Aesch. 307, 2. θύννος βολαῖος πέλαγος ὡς διαστροβεῖ adesp. 391. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην Aesch. 308.

θύρα: βλέφαρα κέκληταί γ' ὡς καπηλείου θύραι Soph. 645. παρὰ θύραν adesp. 290.

θύραζε: ἥτις - ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει Eur. 1063, 12.

θύραθεν: ἐρᾷ γὰρ ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς Eur. 1063, 4.

θυραῖος: (cf. ὡραῖος.) σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραίων (προσθυραῖον l.) οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679, 2. ἀρετὴ - μόνη οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116, 2. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα ἢ τοῖς - ἐν γένει πεφυκόσιν Dicaeog. 1, 2 p. 775. ἄφρων - ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491, 2.

θύρασι: ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλήν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός Eur. 521, 2.

θύρετρον: ἀλλ' ὦ θυρέτρων τῶνδε κωμῆται θεοί Ion. 37 p. 739.

θύρσος: οὐδ' ἔτι θύρσος φύλλα βακχείου adesp. 397, 2. τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν adesp. 406. Διόνυσος - ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς - πηδᾷ χορεύων Eur. 752.

θυρωρός: πύλης ἄναξ θυρωρέ Soph. 707.

Θύσα: Θύσαν (?) Διονύσου κόραν Eur. 586.

θυσία: λῆξαι τῆς - Ζηνὸς θυσίας Ach. 2, 4 p. 746. θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας ἐπέμπομεν πατρί adesp. 458, 2. θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν Eur. 912, 4. θυσίας τε τούτοις καὶ κενὰς πανηγύρεις στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν Soph. 1025, 8.

θυστάς Eur. 1101.

θύω: ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς, κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας Eur. 946, 1. 2. οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις Aesch. 161, 2. Οἰνεύς - θύων ἀπαρχάς Eur. 516, 2. γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι θύοντες ὕβρει adesp. 458, 10. θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη Eur. 327, 6. ἔδει γὰρ ἡμᾶς τοῖς θεοῖς θύειν, ὅταν γυναῖκα κατορύττῃ τις Eur. 1112. τί δῆτα *θύειν δεῖ σε κατθανούμενον adesp. 350. θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός Aesch. 311. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Eur. 360, 39.

(θῶκος cf. θᾶκος.)

θῶμιγξ: θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν adesp. 215.

θωπεία: οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων οὔτ' εὐγενείας οὔτε θωπείας ὄχλου Eur. 1029, 3.

θώπτω: θώψεις Aesch. 234.

† θῶσθαι Aesch. 49.

θώσσω: θωχθείς Soph. 175.

θώψ: πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα - πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Eur. 687, 4. μισῶ παρ' ἐχθρῶν θῶπας εὐειδεῖς λόγους adesp. 24.

I.

ἴ: ἣ μὲν ὡς ἴ θάσσονα, ἣ δ' ὡς ἴ τέτοκε παῖδα Soph. 430, 1. 2.

ἰαί Soph. 574.

ἰαίνομαι: ἰαίνεται Phryn. 1 p. 720.

Ἴακχος: ἦν ὁ βούκερως Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει Soph. 874, 3. Ἴακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ adesp. 140.

ἴακχος Dionys. 12 p. 796.

(ἴαμα cf. ἔρεισμα et ῥῦμα.)

ἰαμβίς Aesch. 81.

Ἴαννα Soph. 53. 476. 560.

ἴασις: ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν Soph. 237, 3.

Ἰάσων — Aesch. 20. Κάβειροι. Soph. Κολχ. Eur. Πελιάδες. Carc. Μήδεια p. 798.

ἰατρεύω: ἰατρεύειν καλῶς Eur. 917.

ἰατρός: μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός Aesch. 255, 3. ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων ἀκῶν Soph. 530, 5. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λῷστος ἰατρὸς νόσων Soph. 636. μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον Eur. 1072. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύων Eur. 1086. ὕπνον ἰατρὸν νόσου Soph. 198. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Eur. 292. σοφὴν θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα Diog. Ath. 1, 5 p. 776. οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν adesp. 405, 2. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν Mimn. 2 p. 830. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας Eur. 403, 5.

ἰαχή: ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ τυμπάνων <ἐπ'> *ἰαχαῖς Eur. 586, 4.

Ἰβηρία — Aesch. 73.

Ἰδαία — Soph. 587.

Ἰδαῖος: ῥοθεῖ δέ τοι σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ Ion. 45 p. 741. Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην Eur. 472, 10. κατ' Ἰδαῖον πάγον (al. ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ) Aesch. 162, 2. Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα Aesch. 163. τήνδ' ἀν' Ἰδαίαν χθόνα Soph. 479. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Eur. 411, 2. Ἰδαῖοι Δάκτυλοι Soph. 337.

ἴδε et ἰδεῖν v. ὁρῶ.

Ἴδη: ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος Ἴδη (Ἴδης ll.) τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν † ἔρπουσι μήλων Aesch. 158, 3. Ἴδης Soph. 469, 1. 2. ἀλλ' ὦ Κρῆτες Ἴδης τέκνα Eur. 471. ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Eur. 1085, 2. Διονύσου - ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ τυμπάνων <ἐπ'> ἰαχαῖς Eur. 586, 2. cf. Soph. 344.

ἴδιος: μὴ γὰρ καλῶς κρίνασ' ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 38. ἴδιον οὐδὲν ἔσχομεν Eur. 52, 6. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος Eur. 847. ἰδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις Agath. 21 p. 767.— Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει· τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Eur. 723, 2.

ἰδού v. ὁρῶ.

ἴδρις: στρατοῦ καθαρτὴς κἀπομαγμάτων ἴδρις Soph. 31. ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐχ ἴδρις Eur. 382. ἴδριδα Soph. 953. ἴδριδες Phryn. 22 p. 725.

ἵδρυμα: ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἱδρύματα Ἀκρίσιος εἴληχεν Eur. 1132, 3.

ἱδρύω: θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίᾳ πλανώμενοι ἱδρυσάμεσθα - θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων Soph. 1025, 5. πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος ἔνθηρος Eur. 669.

ἱδρώς: δρυός μ' ἱδρὼς - ἥ τ' Αἰγυπτία βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα Ion. 40 p. 740.

Ἰδυῖα: ἣν Ἰδυῖα πρίν ποτε Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν Soph. 503, 2.

Ἱερὰ πόλις — Aesch. 11.

ἱέρεια: τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερέας Δωδωνίδας Soph. 418.

ἱερεῖτις: ἱερεῖτιν Aesch. 93.

ἱερεύς: ἃ δ' ἄναγν' ἔσθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν Phryn. 15 p. 723.

ἱερόλας Soph. 54.

ἱερόν: οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος Eur. 170. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν αἰσχίστης θεοῦ Eur. 248.

ἱερός: κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι Eur. 773, 60. ὦ νὺξ ἱερά Eur. 114. ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν, αὔδασον, ξύλον Aesch. 20. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν Soph. 492. ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν Aesch. 69, 6. αἰθέρος ἱερᾶς Eur. 114, 4. ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός Eur. 487. οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν Eur. 765. ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος Eur. 985. προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον, ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας Eur. 1084, 2. Βοῦράν θ' ἱερὰν καὶ κεραυνίας Ῥύπας Aesch. 403. φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης Aesch. 192. γῆς ναίουσ' ἱερὰς τριόδους Soph. 492, 4.

ἵζομαι: δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἱζόμην Eur. 861, 2.

ἰή: τί ποτ', ἀνδροδάικτον ἀκούων ἰὴ κόπον, οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132, 2.

ἰήιος Soph. 575. Ion. 12 p. 734.

ἵημι: ὀμμάτων ἄπο λόγχας ἵησιν Soph. 161. ἵει δ' ἐφ' ἑπτὰ πλειάδων ἔχων δρόμον Eur. 779, 4. ἔγχος ἱέμενος (?) Soph. 714.

Ἰθάκη — Soph. Εὐρύαλος.

ἰθύνω: θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθος ἅλιον ἰθύνουσι Eur. 304, 3. cf. εὐθύνω.

ἱκανός: ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν Eur. 1031, 2. ἱκανὸν ἐδείπνουν Pyth. 1, 12 p. 811.

Ἴκαρος — Eur. Κρῆτες.

ἱκέτης: τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Eur. 937. ἱκέται Ach. 2 p. 746.

ἱκέτις: ἐξῆλθον ὑμῶν ἱκέτις ἡβώντων τροφὸς παίδων Ion. 54 p. 743.

ἰκμάς: καὶ θανόντων ἰσὶν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς Aesch. 229.

ἱκνοῦμαι: ὕβρις δέ τοι οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718, 2.

ἴκταρ Aesch. 67.

ἴκτινος: ἴκτινος ὣς ἔκλαγξε παρασύρας κρέας Soph. 700. γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί Soph. 107.

ἰκτορεύω: ἰκτορεύσομεν Soph. 55.

ἵλεως: ὃς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκόν, ἵλεως γενοῦ adesp. 164.

Ἴλιον — Soph. 414.

ἰλλάς: ἰλλάδας γονάς Soph. 67. ἰλλάδας Eur. 837.

Ἰλλυρίς: Ἰλλυρὶς γονή Soph. 544.

ἱμάτιον: ἔχοντες εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας Soph. 318.

ἱμείρω: ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου Soph. 866. ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Eur. 659, 2. ὃ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Eur. 914, 2.

Ἱμέρα: εἰς ὑψίκρημνον Ἱμέραν δ' ἀφικόμην Aesch. 32, 2.

ἵμερος: τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται Soph. 153, 8. τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790. ἔστι δ' ἵμερος ἄκρατος Soph. 855, 4. πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη (νικώμενος) Soph. 846, 4. Eur. 1132, 19.

ἵνα: a) *ἵν' οὖν τὰ πολλὰ κεῖνα διὰ παύρων λέγω Aesch. 99, 4. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν Eur. 592. ἵνα

μὴ καταζῶ τὸν βίον λυπουμένη Eur. 953, 21. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ Crit. 1, 6 p. 771. οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρα Antiph. 2 p. 792. ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανεστέρας adesp. 82, 2. ἵν' εἰδῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει adesp. 296, 4. — ἵν' εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί, μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι Eur. 964, 5. — φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν, ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν Eur. 439, 2.

b) ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων ἀναπαύει Aesch. 192, 5. ἵν' εὐλαβοῦ στρόμβον καταιγίζοντα Aesch. 195, 2. ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν Aesch. 196, 3. ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν Eur. 183, 3. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές Eur. 413, 2. ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει Eur. 981, 3. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων Crit. 1, 27 p. 771. ἵν' ἀστραπὰς κατεῖδεν οὔσας Crit. 1, 31 p. 771.

Ἰνάχειος: Ἰνάχειον ἄστυ adesp. 563.

Ἰναχίδης: χθονίους Ἰναχίδας adesp. 274.

Ἴναχος: πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον νόμιον ἔχει κεκμηκότων Soph. 262. Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις Aesch. 168, 3. ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Eur. 228, 6. βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς adesp. 177. Ἴναχε νᾶτορ, παῖ τοῦ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Soph. 248.

Ἰνώ: εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ χρόνον πολὺν νῦν ὄμμ' ἐγείρει Eur. 398.

Ἰξίων: Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων Eur. 424. — cf. Aesch. 89.

ἰξοφόρος: ἰξοφόρους δρύας Soph. 370.

Ἰοβάτης — Eur. Σθενέβοια.

Ἰοκάστη — Eur. Οἰδίπους. Carc. Οἰδίπους p. 798.

Ἴολμος (?) — Sosiph. 5 p. 820.

ἴον: ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερά Chaer. 14, 13 p. 786.

ἱππάκη: ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι Aesch. 198.

ἱππαλεκτρυών: ἐπ' αἰετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν Aesch. 134.

ἵππειος: μάνδραις ἐν ἱππείαισιν Soph. 598, 3.

ἵππευμα: ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις Eur. 114, 2.

ἱππεύω: πατὴρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβὼς ἵππευε Eur. 779, 9.

Ἵππη — Eur. Μελαν. ἡ σοφή. 482. 488.

ἱππικός: ἱππικὴ βάσις adesp. 214. θώμιγγα νευρῶν ἱππικήν adesp. 215. ἱππικὸν χλίδος Ion. 3 p. 732.

ἱπποβουκόλοι Soph. 954.

ἱππογνώμων: ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα Aesch. 243, 3.

Ἱπποθῶν — Eur. Ἀλόπη.

Ἱππόλυτος: ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς, Ἱππόλυθ' ἥρως Eur. 446, 2.

ἵππος: ἄσειρος ἵππος adesp. 200. ἄβολον ἵππον Soph. 380. διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Soph. 434, 2. ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι

Aesch. 38, 2. ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 6. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα - δοὺς ἀντίδουλα Aesch. 194. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Eur. 442. αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Eur. 675, 3. ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις ἥδιον ἂν χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει Soph. 818. ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα Soph. 123. σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοΐνας ἡνίας πλέκει Eur. 284. cf. Eur. 1128.

ἱππόστασις: Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 5.

ἱππότης: ἑῷος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ Eur. 929.

Ἶρις: κυανωπὸν ὥς τις Ἶρις ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 3.

ἱροπῶτις Aesch. 459.

ἴς: καὶ θανόντων ἰσὶν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς Aesch. 229.

ἰσαμέριος: τανυφλοίου γὰρ ἰσαμέριος ⟨φύλλοισιν⟩ αἰγείρου βιοτὰν ἀποβάλλει Soph. 535, 2.

ἰσάργυρος: ἰσαργύρου τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου δώσουσι κόσμον Ach. 5 p. 747.

ἰσημέριος v. ἰσαμέριος.

ἴσθμιον: πεσοῦσ' ἀπ' *ἰσθμίου Eur. 656.

ἰσθμός: ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν Soph. 145, 4.

ἰσοθάνατος: ἰσοθάνατον Soph. 332.

ἰσόμετρος: δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ Theod. 6, 2 p. 803. πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο Theod. 6, 6 p. 803.

ἴσος: στεῖχεν ἴσος Ἄρει βίαν Aesch. 74, 7. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Eur. 168. εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ Aesch. 216. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν Soph. 669, 2. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Eur. 1048. καὶ ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μή· ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι Aristarch. 1, 1. 2 p. 728. ἐπὶ δυσμαῖς † ἴσου πατρός Aesch. 69. οὐκ ἦν ἂν - φθόνος, εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες Agath. 24, 2 p. 768. ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν Soph. 433, 4. (cf. γνήσιος.) τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 33. ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω Eur. 543, 2. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου Eur. 362, 8. εἰ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει Soph. 84. οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει Eur. 360, 21. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787, 3. φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἠρός τ' ἴσους Eur. 990. εἶθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα Soph. 810. καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Soph. 321. ἣν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες εὐθέως ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε Sosiph. 3, 5 p. 820.

ἰσόσπριος: κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος Soph. 336.

ἵστημι: τοίους *πέριξ *ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους Crit. 1, 37 p. 772. Τεῦκρος δὲ - ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας adesp. 569, 2. τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον

Eur. 318, 3. ἔς τε μονομάχου πάλης ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν adesp. 72, 3. πόρρω γὰρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει adesp. 496, 2. ἔχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας Soph. 318. ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ εἰς ὀρθὸν ἔστη Eur. 262, 3. οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας στάς Eur. 282, 23. στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε Eur. 305, 2. τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Eur. 360, 47.

ἱστίον: ἱστία Eur. 773, 37.

ἱστορία: ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Eur. 910.

ἱστός: ἀρπεδόνην τε λύσιν ἱστοῦ Aristiae 2 p. 726.

Ἴστρος: Ἴστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται τρέφειν (al. παρθένους λοχεύεται et μαιεύεται) Aesch. 155. cf. Aesch. 197.

ἵστωρ: γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι σοφοῦ τινος γένοιτ' ἂν ἵστορος λόγων Apollon. 2, 2 p. 825.

ἰσχάς: ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα Soph. 694.

ἰσχναίνω: κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ Aesch. 124.

ἰσχυρός: ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290.

ἰσχύς: ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη Aesch. 381. μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει Eur. 24, 2. ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης Crit. 1, 2 p. 771. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὢν ἠτάζετο Eur. 1048, 4.

ἰσχύω: τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου Soph. 869. εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα Eur. 200, 2. κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα Eur. 249, 2. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Eur. 343. οὐδεὶς ἀνάγκης μεῖζον ἰσχύει νόμος adesp. 502. μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι παῖδας - ἀλκίμους ἔχει Dicaeog. 2 p. 775.

ἴσχω: ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου adesp. 96.

ἴσως: οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως ⟨δ'⟩ ἴσως ἔπραξας Eur. 97. ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησεν κτανεῖν Eur. 513. λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ - τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 4. ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως ἄφρων ἐγὼ οὖσα Eur. 953, 9. περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 12. ἔστιν δ' ἴσως αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών Pyth. 1, 17 p. 811.

Ἰταλία — Soph. 541. 543.

ἰταμός: κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις Aesch. 282.

ἴτηλον (?) Aesch. 42.

ἴτριον: ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω Soph. 189.

† ἴττυγα Aesch. 427.

Ἴτυς: μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν ὀρθρευομένα· γόοις Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον Eur. 773, 26.

ἴυγξ: τοίαν *Πέλοψ *ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος, ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει Soph. 433.

Ἴφικλος: ἐγένοντο τοῦ μὲν Ἡρακλῆς, τοῦ δ' Ἴφικλος (Ἴφιτος ll.) adesp. 400.

(Ἴφιτος cf. Ἴφικλος.)

Ἶφυς — Aesch. 21.

ἰχθύς: τὸν ἰχθύων γάρον Aesch. 211. χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερ-

ῥόθει Soph. 695. εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῷ γένει Soph. 855, 9.

ἴχνος: οἱ δὲ Θεστίου παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός Eur. 530, 7.

ἰώ: ἰὼ Κάικε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί Aesch. 143. ἰὼ βαλλήν Soph. 472. ἰώ, πύλαισιν ἤ τις ἐν δόμοις Eur. 623, 2. ἰώ μοί μοι Eur. 781, 65. 75. ἰὼ τέκνον Eur. 781, 77. ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη adesp. 359.

Ἰώ — Soph. 259.

ἰώδης: ἰώδη Soph. 210.

ἰῶμαι: ἀλλὰ τῷ νόμῳ ἰώμεθ' αὐτάς Eur. 292, 6. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά Aesch. 349. κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 74, 2. εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 513. (cf. ἀκοῦμαι.) θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 6. ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα Eur. 1072, 2.

ἰῶτα: δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω νῦ τό τ' Υ πάρεστι Ach. 33, 2 p. 754.

K.

Καδμηίς: Θήβας - τὰς Καδμηίδας (Καδμηίας ll.) adesp. 177, 2.

Κάδμος: Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών, Ἀγήνορος παῖς Eur. 819.

κάδος: ὀπὸν - στάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάδοις δέχεται Soph. 491, 3.

καθαιρῶ: ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 4. μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 3. καθελών Soph. 203. Ζεὺς - καθελὼν μὲν δοκέοντ', ἀδόκητον δ' ἐξαείρων adesp. 482, 4.

καθαίρω: διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ - καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Soph. 434, 2. ἢν μὴ καθάρῃς κἀλέσῃς adesp. 134. καθαίρομαι γῆρας Aesch. 45. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα Aesch. 354.

καθαπτός: θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός Eur. 752, 2.

καθαρεύω: ἃ δ' ἀναγν' ἔσθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν Phryn. 15 p. 723.

καθαρτής: στρατοῦ καθαρτής Soph. 31.

καθέρπω: ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος Soph. 86, 2.

κάθεφθος: κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα Ach. 7, 2 p. 748.

καθηγητής adesp. 591.

κάθημαι: (cf. κλίνω.) πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἦλις ἡ Διὸς γείτων κάθηται Eur. 1083, 14. καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν Eur. 709. εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ adesp. 493, 2. χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφηῦρε φλοίσβου μετὰ κόπον καθημένοις Soph. 438, 3. πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτ', ἐν ἐσ-

θλοῖς δὲ καθήσεσθ' (?) ἄνολβοι Eur. 960, 2.

καθίζω: οἳ δ' ὑπ' εὐσκίους ‹θάμνους κα›θῖζον Eur. 495, 37. οὐρὰν δ' ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν καθίζετο (al. καθέζετο) Eur. 540, 2.

καθίημι: κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας adesp. 114, 3. τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε (al. καθίστησι) πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032, 2.

καθικνοῦμαι: αἰχμὴ δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο (?) Aesch. 99, 16.

καθίστημι: (cf. καθίημι.) τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον Crit. 3, 3 p. 774. ὤφειλε δῆθεν, εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεύς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι (al. καθεστάναι) Eur. 900, 2. ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω Eur. 781, 62. χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει ὅμοιον ἑαυτῷ σάρκινον καθεστάναι Aesch. 464, 2. ὅρκου δὲ προστεθέντος ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη Soph. 431, 2. ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Eur. 67, 2. ἐξίτηλος ἀρετὴ καθίσταται Eur. 497, 6. μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται adesp. 516.

καθορῶ: ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων Eur. 910, 5. ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν Soph. 874. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Eur. 1132, 35. ἵν' ἀστραπὰς κατεῖδεν οὔσας Crit. 1, 32 p. 771. Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας adesp. 446.

καθοσιῶ: καθωσίωσε Eur. 539.

καί passim. A) κἀγαθός, κἀγαθῆς, κἀγαθῷ, κἀγαθοί, κἀγαθῶν, κἀγαθοῖς, κἀγαθούς, κἀγαθά v. ἀγαθός. κἀγκυλητά. κἀγρίῳ. κἀγύναιξ. κἄδικα, κἀδικώτατος. κἀκροθίνια. κἀκρότητα. κἀλέσῃς. κἄλλος, κἄλλο. κἀμαθῆ. κἄν v. infra C) c). κἀνακίρναται. κἀνακουφίζει. (κἄνανδροι cf. ἀνδρεῖος.) κἀνάξιοι. κἀναπαιδεύω. κἀνάρατος. κἀνάσχεσθε. κἀνέδωκαν. κἀνέμων. κἀνέστιος. κἀνέφηνεν. κἀνθρώπων. κἀντίπαιδα. κἀπάται. κἀπό Soph. 482. κἀποβάς. κἀποδηλώσας. κἀποδημοῦντος. κἀποκλαύσασθαι. κἀποκρύπτεσθαι. κἀπομαγμάτων. κἀποπερκοῦται. κἀποσώσαιο. *κἀποτεμεῖν. κἀποφώλιον. κἀργεία. κἀργυρᾶ. κἀρετή, κἀρετήν. κἀσπούδαστος. κἀστραπῇ. κἀσφαλέστερον v. ἀσφαλής. κἀτενής. καὖθις. καὐτός Soph. 215, 2. *Eur. 365. adesp. 314. 515, 2. καὐτόν Eur. 1129, 2. χαὐτοῦ Aesch. 304, 6. κἄν v. infra C) h). κἀγώ, κἄγωγε. κεἰ v. infra C) i). κεἰς Soph. 431, 3. 868. Eur. 492, 4. κᾆτα Soph. 579, *2. Eur. 464. 953, 31. 1132, 13. κἀκ Aesch. 124. Soph. 399, 5. Eur. 100, 2. Mosch. 6, 30 p. 814. κἀκείνῳ Eur. 953, 18. κἀκεῖνα Soph. 399, 4 (?). κἀκπονεῖν. κἀλέφαντος. κἀμοί, κἀμέ. κἀν Soph. 704, 3. Eur. 495, 5. 573. 585. 794. 813, 2. 865. 880, 2. 1054, 3. 1078, 2. Aesch. Alex. 1, 2 p. 824. adesp. 414, 2. 545, 2. κἀξαμαρτάνειν. κἀξανίσταμαι. κἀξαρτᾶσθε. κἀξεπέπληκτο. κἀξεπεσφραγίζετο. κἀξεργάζεται. κἀξηνάγκασεν. κἀξομοιοῦσθαι. κἀξορμενίζει. κἀξυπηρετεῖν. κἀπεί Eur. 495, 22. κἄπειτα Aesch. 31. 43.

Soph. 1027, 9. Eur. 340, 3. 506, 2. Crit. 1, 5 p. 771. κἀπεχόρτασεν. κἀπί Soph. 778. 787, 8(?). Eur. 93, 2. 183. 322. 401, 3. 431, 3. 675, 2. 684, 4. 898, 3. 908, 8. κἀπιβωμίῳ. κἀπικινδύνως. κἀπιμοιρᾶσθαι. κἀπιτιμηταί. κἀπιχαλκεύειν. κἀπιχωρίοις. κἄστι Soph. 328, 4. κἄστιν Eur. 365, 2. *χἀτέρας Eur. 1132, 16. χἄτεροι Eur. 1077. χἄτερα Eur. 757, 3. κἀφθόνησα. χἠ Eur. 1063, 16. *χἠμᾶς Eur. 1063. χὠ Soph. 239, 2. Eur. 20, 2. 262, 3. Agath. 13 p. 766. adesp. 396. κὠδυνοσπάδος. χοἰ Eur. 324, 4. κὠλίγῳ. κὠξύθυμος. χὠπόθεν. κὠρέων. χὤστις Eur. 282, 24. 812. 4. χὤτῳ Eur. 285, 4. χὤτι Aesch. 70, 2. Eur. 629. κὤστρεια. χὤταν Soph. 787, 7. Sosith. 2, 12 p. 822. κοὐ Aesch. 206, 2. Soph. 25. *76. Eur. 36, 2. 266, 3. 371. 495, 20. 564, 2. 657, 2. 688, 2. 918, 5. Theod. 8, 5 p. 804. κοὐδαμῇ adesp. 11. κοὐδαμῶς cf. adesp. 156. κοὐδείς Soph. 103, 10. Eur. 273, 3. κοὐδέν Eur. 360, 55. 909, 12. κοὐκ Soph. 81. 294. 338. Eur. 484. 571. 578, 9. 635, *3. 916, 4. Ach. 33, 3 p. 754. adesp. 283. κοὐκέτι Eur. 502, 4. κοὔποτε Eur. 518, 5. 533, 4. 998. κοὔπω Aesch. 162, 4. κοὔτε Eur. 185, 4. χοὖτος Eur. 572, 3. κοὐχ Eur. 413, 3. Pyth. 1, 18 p. 811. κοὐχί adesp. 450, 2. χὔδατος. χὐπό Theod. 9, 4 p. 804. κὠμολίνου. — καὶ Ἀκαρνᾶνας Soph. 249, 3. καὶ ἀτρείδαν Soph. 801, 2. καὶ ὠφελίαν Eur. 78. καὶ ἔρως Eur. 773, 45. καὶ ὅπῃ (?) καὶ ὅπως Eur. 910, 7. καὶ ὁ (?) adesp. 129, 9.

B) a) ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνώδη στολήν Soph. 379. δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω Ach. 33, 2 p. 754. λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος ὁ χοῖρος Aesch. 310. ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6, 2 p. 813. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ, ἔχει λόγον καὶ τοῦτο Eur. 208. Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Eur. 991, 2. σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί, σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἀν βραχεῖ διδάσκαλον Soph. 704, 3. σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ στείχουσα μάρψει Eur. 979, 3. ὦ παγκακίστη καὶ γυνή Eur. 666. τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς (?) εἰρημένα Soph. 666, 6. ἡ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός Eur. 947. τούτῳ δὲ - πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ - δοῖεν adesp. 32. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 7. παπαῖ, νέος καὶ σκαιός οἷός ἐστ' ἀνήρ Eur. 510. ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς <εἶ> Eur. 875. τὰ καλὰ *καὶ ψευδῆ λέγων Eur. 1035. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ Eur. 883. δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν (al. κἀδικῶν) ἁλίσκεται Eur. 835, 3. εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δή Eur. 1132, 14. τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται Soph. 153, 9. οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος Soph. 772. χῶρος γὰρ αὐτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον φύει (?) Soph. 824, 2. χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα adesp. 560. οὐκ ἐν γυναιξὶ - ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν Eur. 880, 2.

ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχὺς καὶ πρὸς χελώνης αἰετός Ach. 34 p. 755. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῶν νεκροί, ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι. Aesch. 38. εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας Soph. 249, 3. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 4. οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Eur. 642. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος Eur. 889. εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν Theod. 10, 4 p. 805. ἅπαντ' ἐς Ἅιδην ἦλθε καὶ Λήθης δόμους adesp. 372, 4. — ἄνδρας χρὴ σοφοὺς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι, χὤστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Eur. 282, 24. κἀγὼ μὲν οὕτω χὤστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς λογίζομαι τἀληθές Eur. 812, 4. τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα - ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν † ὄψιν Eur. 52, 3. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται - καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον Eur. 886, 3. — ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν Soph. 278. ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ, καὶ χαῖρε Eur. 362, 33. κλίθητι καὶ πίωμεν Eur. 691. εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε· καὶ πρώτιστα μὲν βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς Aesch. 195. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ· καὶ ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἂν σε κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν Eur. 360, 54. ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπηυφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ. κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι Aesch. 350, 5. ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα - αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους - καὶ ταῦτ', ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία, χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Soph. 524, 11. ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά, ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει - καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσῃ, μὴ δρῶν δέ Eur. 136, 5. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν - καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων Eur. 286, 8. τρεῖς εἰσιν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν - καὶ ταῦτα δρῶν κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί Eur. 853, 3. ἓν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί, φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως· χοὖτός γ' ἀνὴρ ἄριστος αἵ τε συμφοραὶ ἧσσον δάκνουσιν Eur. 572, 3. ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς - ἔχειν τι κέρδος - τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους - τὴν ἐναντίαν (?) δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν· κοὐδεὶς ἂν οὕτως ηὐτύχει κακὸς γεγώς Soph. 103, 10. φρονῶ δ' ὃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 205. ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους, ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 2. ἐλοιδόρουν, ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων. καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωχ' ὁ τλήμων Eur. 816, 5. — καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1 p. 830. σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ - καὶ ποῦ τοσ-

αὔτα χρήματ' ἐστίν - ἃ μᾶλλον ἀνδρὸς εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 22.—εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Eur. 460, 3. ζῶντα κοὐ τεθνηκότα Eur. 371. σκαιός ἐστι κοὐ σοφός Eur. 657, 2. τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος Eur. 688, 2. πολλοὶ διὰ φόβον κοὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 5 p. 804. ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών Pyth. 1, 18 p. 811. τῆς δειλίας σημεῖα κοὐχὶ τοῦ θράσους adesp. 450, 2. ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ἐντρυφῶν - αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν - καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν' ἐν πόλει Eur. 362, 28. οὐδ' αὖ πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Eur. 282, 7. οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν Eur. 542, 2.—καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών Aesch. 16. καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας (?) ἔταξα Aesch. 182. καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά Soph. 15. καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 9. τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὠ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239, 2. πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά Soph. 632. γυναῖκα καὶ ὠφελίαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν ἐδίδαξα Eur. 78. καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαὶ καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί Eur. 317, 5. ἔμοιγ' εἴη τέκνα ⟨ἃ⟩ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Eur. 360, 26. καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω σώσει Eur. 360, 36. αἰδοῦς - δυσκρίτως ἔχω πέρι· καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν αὖ κακὸν μέγα Eur. 365, 2. καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος, κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα Eur. 571, 6. τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν (καὶ Il.) θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Eur. 585. πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Eur. 649. καὶ στολὴν ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος Eur. 688, 3. 4. παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν Eur. 729. ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως Eur. 773, 45. ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Eur. 852, 2. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω, κοὐδὲν ἔσται μοι πικρόν Eur. 909, 11. 12. πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθων καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθων Eur. 918, 1. 2. καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν Eur. 1064, 3. κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας Ion. 29, 2 p. 737. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν καὶ σὺ χὠ νέος τρόπος Agath. 13 p. 766. πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 2 p. 809. ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη Mosch. 2 p. 812. ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τἀνιαρὰ - αἴσθησις Mosch. 7, 3. 4 p. 815. ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει Char. 2, 2 p. 826. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα - σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος καὶ ὁ παμμήστωρ Ἄρης adesp. 129, 9. δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια

κἄδικα adesp. 436. κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κἄδικ' ἔστ' ἀκουστέα adesp. 437. καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους adesp. 453. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν adesp. 472. καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται adesp. 582.

b) πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα Aesch. 199, 3. ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος Aesch. 391. ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή Soph. 238. ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει, συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν Soph. 326, 3. οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Eur. 20, 2. πολλά τοι θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur. 100, 2. ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς Eur. 263. ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Eur. 295. εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιθανά, νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον, ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Eur. 396, 2. ὁρᾶτε δ' ὡς κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν Eur. 794. μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται Agath. 5 p. 764. δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν adesp. 434. ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846. μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053. ἡ Δίκη γὰρ καὶ διὰ σκότου βλέπει Eur. 555, 2. ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς ὀδυρμοί Eur. 573. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν - σοφῶν, κἂν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Eur. 1078, 2. τοὺς εὖ γεγονότας - κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας adesp. 545, 2. ἡδὺ κἀπάται φίλων Eur. 822, 4. φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς Eur. 865. ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα adesp. 118, 4. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῄς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ Aesch. 316. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν - κτείνειν πόσις, χρῆν καὶ σὲ μέλλειν Eur. 451, 2. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει <λαβεῖν> κέρδος Eur. 794, 3. κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός adesp. 314. ἔγωγε καὐτὸς ἄχθομαι adesp. 515, 2. ἔχει λόγον καὶ τοῦτο Eur. 208, 2. καὶ τοῦτο τοὔπος ἐστὶν ἀνδρὸς ἔμφρονος adesp. 460. τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Eur. 432, 2. τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά Eur. 80. (ἔνεισιν ἐν δειλοῖσι κἄνανδροι λόγοι cf. ἀνδρεῖος.) θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει Eur. 1075. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Aesch. 456. τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Soph. 209. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Soph. 877. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Eur. 1017. τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται Aesch. 305. μὴ πάντ' ἐρεύνα· πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν Soph. 80. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν Eur. 8. παρόν γε κἀξομοιοῦσθαι θεοῖς Eur. 794, 4. ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τόνδ' ἐν - κριβάνῳ θήσω Aesch. 309. ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις Aesch. 6, 3. οὐ καὶ σιτία πάρεστιν adesp. 418. A. ἡ βλαστὸς οὐκ

ἔβλαστεν οὑπιχώριος; Β. καὶ κρᾶτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι - μητρὸς ἐξέδυ Soph. 317, 2. — ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν Soph. 82, 2. καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν Soph. 464, 2. κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10, 2. καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ Eur. 142, 2. ὡς εὐτυχήσων καὶ κακῶς πράξων ποτέ adesp. 546, 3. ἔνθ' οὐ μάχης - καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ Aesch. 199, 2. — ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται adesp. 583. οἵ τοι πέρᾳ στέρξαντες οἵδε καὶ πέρᾳ μισοῦσιν adesp. 78. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει adesp. 385. ἔργου δὲ παντὸς ἤν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747, 2. αἴσχη μέν - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά Soph. 619, 2. Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ (?) Κιλικία κικλήσκεται Eur. 819, 7. ἐμοί τ' ἀρέσκει πάνθ' ἃ κἀκείνῳ Eur. 953, 18. πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν Eur. 1077. κρινοῦσι δ' οἵπερ καὶ κατηγοροῦσί μου Theod. 10, 7 p. 805. ἔκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ βόστρυχος Theod. 6, 8 p. 803. ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ, οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Eur. 799. πρὶν ἂν κατ' ὅσσων τυγχάνῃ με καὶ σκότος Eur. 806, 3. ἀλλ' εἶμ', ἐπεί τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 57.

C) a) Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται - ἀλλὰ καὶ θεῶν - ψυχὰς χαράσσει κἀπὶ πόντον ἔρχεται Eur. 431, 2. οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Eur. 542, 2. οὐχ ἑσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας τούτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην Eur. 1006.

b) καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά Aesch. 396. μωρία δὲ καὶ θέλειν (?) ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος Eur. 172, 2. φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρὸν Eur. 242. ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον Eur. 282, 13. αἰδοῦς δὲ *καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι Eur. 365. κἀὶ τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἣν διδῷς ἕνα, τὰς δ' ἣν ξυνωρίδ'· αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Eur. 675, 2. προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει Eur. 774, 3. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε Ioph. 2 p. 761. οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμονα Theod. 13, 4 p. 806. τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα adesp. 27. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι adesp. 327. ⟨θεοὺς δὲ⟩ καὶ λαθεῖν ἀμήχανον adesp. 431.

c) κἂν ἐθαύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα - ἰδὼν Soph. 314. φεῦ, κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν Soph. 598, 8. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ Soph. 751. θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eur. 397. καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 3. τοῦτον νομίζω κἂν (καὶ ll.) θεῶν συλᾶν βρέτη Eur. 328, 3. οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα adesp. 293.

d) καὶ γάρ v. γάρ B b).

e) καί - γε v. γε b).

f) καί - δέ v. δέ C) f).

g) καὶ δή Soph. 333. καὶ δή τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων ὑπὸ τοῦ δέατος Soph. 305.

h) καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος, κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα Eur. 571, 7. κἂν μὲν τυγχάνῃς - θεοῦ πέφυκας Eur. 773, 3. κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ, ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι Eur. 1132, 42.—κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 2. τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ἴῃ Soph. 749. κείνου ἐστὶ δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ Soph. 789, 2. σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φορῇ στόμα Soph. 844, 2. κἂν φαῦλος ᾖ τἄλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 2. κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομιζέτω Eur. 275, 4. ὁ δ' οὐ δίκαιος κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Eur. 336, 3. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία, κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 17. τὴν εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος, τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν Eur. 405. τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων, κἂν ὦσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 43. παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 3. ἄπεισι κἂν παρῶσ' ὅμως Eur. 519, 2. τό τοι κράτιστον, κἂν γονῇ κακός τις ᾖ, τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526. πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος, κἂν ὁ κάκιστος γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Eur. 546, 2. ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν Eur. 663, 2. τόλμα σὺ κἂν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί Eur. 702. χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν Eur. 715, 2. ἀρετὴ δὲ κἂν θάνῃ τις οὐκ ἀπόλλυται Eur. 734. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι, κἂν ὁμόθεν ὦσι Eur. 736, 4. κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ - τιμὴν ἔχει τινά Eur. 739, 3. λέξω δ' ἐγώ, κἂν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Eur. 797. πᾶν τελοῦσι, κἂν βραδύνωσιν χρόνῳ Eur. 800, 2. ἀνδρὶ γάρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς, οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 2. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός, κἂν μήποτ' ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον Eur. 902, 1. 2. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι - εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ λέγῃ Eur. 909, 4. 7. κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας Eur. 946, 2. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι, κἂν λάθρᾳ πράσσωσιν - ἢ φρονῶσί <τι> Crit. 1, 14 p. 771. ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον Carc. 3, 2 p. 798. παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον adesp. 68. κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον, δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς adesp. 119, 2. κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν σαφές adesp. 119, 5. πάντα κηλεῖ, κἂν ἀπώμοτός τις ᾖ adesp. 566, 2. — ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22, 2. ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ κἂν (καὶ Il.) βραχὺν

χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375. κἂν σμικρὰ σῴζου, τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί Eur. 417, 2. ἐὰν δὲ κἂν σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν, τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς Crit. 1, 22 p. 771. — ἢν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834, 2.

i) ἀλλ' ἔστι, κεἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ, Ζεύς Eur. 991. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, *κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Eur. 1033. ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα, *κεἰ τοῦτον οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μυρίοι Astyd. 8, 5 p. 780. — λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι Soph. 822. οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα Eur. 1052, 6. ἀνδρὸς - δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι Eur. 163, 2. — εἴτε δὲ Μυσὸς ⟨γεγὼς⟩ ἦν εἴτε *κἀλλοθέν ποθεν Eur. 704, 2.

k) καὶ μήν Aesch. 79. 127. 137. Eur. 201. 360, 32. 827. Agath. 8 p. 765. Pyth. 1, 14 p. 811.

l) τε καί v. τε.

καικίας: ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος adesp. 75.

Κάικος: ποταμοῦ Καΐκου Aesch. 144. Κάικε Aesch. 143. cf. Eur. 696.

καινίζω: ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον, ὡς Eur. 598, 2.

καινός: (cf. κεῖνος.) καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου adesp. 542. ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται Eur. 945. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν Eur. 43. ὄντων δὲ παίδων - καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις Eur. 338, 2. τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν, ἀτιμάζειν δὲ τοὺς παλαιτέρους adesp. 37.

καινότροπος: τίς ὁ καινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκουάν Eur. 1132, 49.

καίνω: ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν πάνσοφον - ἀηδόνα μουσᾶν Eur. 588. οὐχ ἵνα *κάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ Antiph. 2 p. 792. κέκονα Soph. 955.

καινῶς: οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς † φοτῶν ἕδος δαιμόνιον τόδε (?) Eur. 448.

καίπερ: καίπερ γέρων ὢν Soph. 239. οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Eur. 655. ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὢν πρόσω adesp. 485, 2. — καὶ θοῦρός περ ὢν Aesch. 199, 2.

καίριος: ἡ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη Char. 2, 3 p. 826. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ ⟨καίρια⟩ adesp. 572. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια Aesch. 208.

καιρός: ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ Soph. 865, 3. ὀρθῶς παγείσας - φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6, 3 p. 799. ταῦτ' ἐποίησεν λαβὼν ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά adesp. 26, 4. κρίνει φίλους ὁ καιρός adesp. 315. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτὲ μηδ' αὖξε καιροῦ μείζονα Eur. 626, 4. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν Eur. 745. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός Aesch. 302. συλλάβεσθ' ἄγρας, καιρὸν γὰρ ἥκετε Eur. 495, 9.

καιρότερον Ach. 49 p. 758.

καίτοι: καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω Eur. 387. καίτοι ποτ' εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον, ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν Eur. 816. ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως ἄφρων ἐγὼ οὖσ', οὐκ ἂν ἀντείποιμι· καίτοι γ', ὦ πάτερ, εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή, περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 10. καίτοι κλύω μὲν Ἀσιάδος μιτρηφόρους Κυβέλας γυναῖκας - βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων σοφὴν θεῶν ὑμνῳδόν Diog. Ath. 1 p. 776.

καίω: θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς καίει τὰ πόρρω Eur. 772, 2.

κακαγγελῶ: κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με adesp. 122.

κάκαλον: κάκαλα Aesch. 166.

κάκη: ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Eur. 297.

κακόβουλος: εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον Soph. 534, 5.

κακομήχανος: ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου Phryn. 6, 3 p. 721.

κακοποιεῖν Aesch. 111.

κακορροθῶ: ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ Eur. 712.

κακός: κοὐδεὶς ἂν οὕτως ηὐτύχει κακὸς γεγὼς Soph. 103, 10. ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔτις ἀνθρώπων κακός Soph. 604. πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606, 3. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου, δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός Eur. 222, 2. ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε, κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ Eur. 296, 2. ὅστις δὲ πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν κακὸς γένηται Eur. 297, 3. κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Eur. 326, 8. ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 3. ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνήρ Eur. 512. τό τοι κράτιστον, κἂν γονῇ *κακός τις ᾖ, τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἦν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται Eur. 609. ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς Eur. 644. κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος Eur. 721. γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός Eur. 842, 2. πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν Eur. 1067, 3. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς κακὸς πεφυκὼς Eur. 1131, 4. γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός Chaer. 38 p. 791. μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός Char. 3 p. 826. κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1 p. 831. ἤτοι στρατεύσεις ἢ μένων ἔσῃ κακός adesp. 35. κακός σε δαίμων καὶ κακὴ τύχη λάβοι adesp. 92. κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός adesp. 314. ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός adesp. 449. ⟨κακὴ⟩ κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη Soph. 697. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἂν Eur. 239. 364, 2. κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος ἐν χέρ-

σῳ βία Ion. 58 p. 744. κακὴ τύχη adesp. 92. αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν, ἐρρέτω, κακή adesp. 556. κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Soph. 76. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Eur. 24. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν Eur. 914. τέλος κακόν Eur. 32. οὕτω γὰρ κακὸν δούλων γένος· γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν Eur. 54. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται, κακὸν δ' ὁμίλημα Eur. 219, 3. ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν Eur. 277, 2. κακὸν δὲ - φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Eur. 407, 2. ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν Eur. 504, 2. τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν Eur. 534. προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει Eur. 774, 3. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας, τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν Eur. 1034, 2. σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν, τὸ δ' εἰκῇ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν Chaer. 31, 2 p. 790. κακὸν (κακὴ ll.) γὰρ αἰδώς, ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ adesp. 528. καθεῖλε - πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 5. κόσμος δὲ σιγὴ στεγανὸς ἀνδρὸς οὐ κακοῦ Eur. 219. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον βέβαιον εἰκάσαι χρεών Eur. 303. οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός Eur. 333, 2. βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Eur. 643. κακοῦ γὰρ ἀνδρός ἐστι τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν, ἀτιμάζειν δὲ τοὺς παλαιτέρους adesp. 37. οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν Soph. 621, 2. κακῆς ⟨ἀπ'⟩ ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν Eur. 32. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός Eur. 298, 2. βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Eur. 362, 23. τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Eur. 494. συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ κακῆς γυναικός Eur. 1056, 3. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 6. μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ (al. κακὸν) γενέσθαι Eur. 341, 2. πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Eur. 659, 6. ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ (?) κακόν Eur. 60, 2. κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί Eur. 1049, 4. κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί adesp. 123. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν adesp. 181. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι· χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν - ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων, τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν Eur. 402, 4. καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν· οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι ἢ συγγενείας εἵνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν κακὴν λαβόντες Eur. 497, 4. ὅστις δὲ πάσας - ψέγει γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι - πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν Eur. 657, 3. σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν adesp. 393. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν Soph. 738. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνα-

σχετοί Aesch. 398. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί Eur. 59. ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον - κακοὶ πολῖται Eur. 201, 3. κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα σκιρτῶσιν Eur. 362, 29. βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί Eur. 419. ὅταν κακοὶ πράξωσιν - καλῶς Eur. 564. σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι; ⟨ΟΙΝ.⟩ οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί Eur. 565, 2. κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος Eur. 571, 6. πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Eur. 626, 7. κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες ἐκπλήσσουσί με adesp. 465, 2. αἱ κακαί τε συμφοραί Eur. 286, 15. αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί Eur. 493, 4. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί Eur. 1024. δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν ⟨τ'⟩ ἄπο βλαστόντας εἶτα τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς Soph. 103. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα, κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός Eur. 75, 3. φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς (?) Eur. 166, 2. ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Eur. 244. τὰς ἀμεινόνων φρένας, παράδειγμ' ἐχόντων τὴν (τῶν ll.) κακῶν ἐξουσίαν Eur. 644, 3. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν αὑτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ Eur. 738. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ - σκοπεῖν καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν Eur. 759, 2. κακῶν (?) ἀπέστω θάνατος, ὡς ἴδῃ κακά Ion. 2 p. 732. κακᾶν (?) βίων διαγωγήν Eur. 1117. Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται Soph. 657, 4. κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282. τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει Neophr. 3, 3 p. 731. τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς - καρποῦσθαι adesp. 352. μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς Eur. 341, 2. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ κακοῖς (?) νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Eur. 606, 2. τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα Eur. 692. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Eur. 758. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ Eur. 812, 7. οὐ πρέπει τύραννον - οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Eur. 1050, 2. οὐδὲν ἆθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο Crit. 1, 4 p. 771. κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός adesp. 314. αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 842. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια, παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Eur. 53. ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334, 2. κακοῖσι δὲ ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός Eur. 734, 2. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Crit. 1, 14 p. 771. κεκοίνωνται ψόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί Eur. 493, 4. φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς (?) Eur. 166, 2. δοκεῖς - τὴν Δίκην που μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν - ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς Eur. 255, 5. οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως

τιμωμένους Eur. 293, 3. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς Eur. 356. φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν - κακοὺς δ' ἀποπτύωμεν Eur. 414, 2. εὖτ' ἂν τοὺς *κακοὺς ὁρῶ βροτῶν πίπτοντας Eur. 577. ἔστι τοι καλὸν κακοὺς κολάζειν Eur. 678, 2. ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν, κακοὺς δὲ μισεῖ Eur. 728, 3. εἰσορῶσα ⟨μὲν⟩ κακούς, χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσα Eur. 908, 4. σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ στείχουσα μάρψει τοὺς κακούς Eur. 979, 4. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται, ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι Eur. 1068, 2. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Eur. 1107, 2. θεῶν ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν adesp. 313. ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην adesp. 498. κακὰς ἀμοιβάς adesp. 352, 2. μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά Eur. 282, 26. ὦ κακοὶ κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σπορᾶς adesp. 126.—τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς Aesch. 22. τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' ἐφήμερον κακόν Soph. 153. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν Soph. 669, 2. ὡς δυσπάλαιστον ἀμαθία κακόν Soph. 838. αἰεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν, τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον Eur. 35. διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν Eur. 56. τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν Eur. 135, 2. τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον Eur. 174, 3. σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν Eur. 200, 4. φρονῶ δ' ὃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 205. τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν Eur. 217. ἔτι γὰρ θάλλει πενία κακὸν ἔχθιστον Eur. 230, 3. τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν Eur. 264, 2. αἰδοῦς δὲ - δυσκρίτως ἔχω πέρι· καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν αὖ κακὸν μέγα Eur. 365, 2. κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα Eur. 571, 7. ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν Eur. 805. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Eur. 808. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν, ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή Eur. 841. φίλων λαβεῖν - πεῖραν οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 993. οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν (al. κακή) Eur. 1059, 4. Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Eur. 1082. δειλὸν ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν Carc. 9 p. 800. δυσμάραντον κακόν adesp. 339. οὐδὲν κακὸν - ῥᾳδίως ἀπόλλυται adesp. 344. οἴμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν adesp. 386. ἀλλ' ἐπὰν λήξῃ κακοῦ, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται Soph. 846, 2. ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν Isid. 1, 3 p. 829. φίλων - χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη κακοῦ ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384, 2. μή τι - ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν Aesch. 99, 21. οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν Soph. 621. παῖς δ' οὖν κακὸν μὲν δρᾶν τι προὔκ' ἐπίσταται Soph. 1019, 6. πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν· γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Eur. 220. κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν Eur. 360, 55. κακὸν

μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403. εἰ δέ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών Eur. 463, 4. τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810. ὅστις - οἴεται τοὐφ' ἡμέραν κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι Eur. 835, 2. ἡδὺ δ', ἢν κακὸν *πάθῃ τι, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Eur. 909, 9. ἐὰν δὲ κἂν σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν, τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς Crit. 1, 22 p. 771. τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν Carc. 3 p. 798. ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα Crat. 3 p. 810. πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν ἢ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὼ τοῖς χρωμένοις Eur. 257, 2. τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά Soph. 753, 4. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά Soph. 863. εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά Eur. 5. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Eur. 21, 3. πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν - κακά Eur. 204. πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά Eur. 415. <κέκρανται δεινὰ πρὸς> κακοῖς κακά Eur. 495, 44. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις †κακὰ δέλτος διαιρεῖ Eur. 578, 8. ἰώ μοί μοι *κακὰ φανήσεται Eur. 781, 65. γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά Eur. 915, 2. πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακὰ adesp. 523. μόνος <γὰρ> εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός Aesch. 255, 2. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν πεποικίλωκε Aesch. 304. ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν Aesch. 353, 2. ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς - τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τούσδε τὴν ἐναντίαν δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν Soph. 103, 9. ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή, λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν Soph. 238, 2. λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375, 2. κολασταὶ κἀπιτιμηταὶ κακῶν Soph. 490. (cf. ἄκος.) οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Soph. 657, 3. ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ Soph. 786. οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν Soph. 860. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν μέρος ἐξέλαχον Eur. 115. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν Eur. 169. οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν Eur. 444, 2. (cf. πόνος.) οἳ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἳ δὲ τῶν καλῶν Eur. 547, 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Eur. 632. ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν Eur. 781, 70. ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Eur. 816, 8. νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκὼς κακῶν Eur. 821, 5. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω Eur. 909, 12. τίς ῥίζα κακῶν Eur. 912, 11. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς - θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδούς Eur. 964, 4. τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα Eur. 1026. δημιουργὸς ὢν κακῶν μέγιστος ἴστω Eur. 1059, 7. τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν Eur. 1063, 7. τῶν κακῶν λελησμένῳ Astyd. 5, 3 p. 779. *πολλῶν γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγή Carc. 7 p. 800. οὗτος τὰ πλείω τῶν

κακῶν ἔχει κακά Chaer. 1, 5 p. 826. κακῶν κατάρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων adesp. 395. τιμωρίαν ἔτεισεν ὧν ἔρξεν κακῶν adesp. 490. μέγα γὰρ ὄμμα δαιμόνων, οἷς τίνουσ' ἀμοιβὰς κακῶν adesp. 499, 5. ὦ μοῖρα κεδνῶν καὶ κακῶν κυνηγέτι adesp. 504. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά Aesch. 349. κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 74, 2. ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς (?) Soph. 880. οἴμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς Eur. 33. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Eur. 205, 3. κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη Eur. 418, 2. ἀνδρὶ γάρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς, οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 2. οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς Neophr. 2, 9 p. 731. κακοῖς τε χαίρει κἀγαθοῖς ἀλγύνεται Hippoth. 2, 2 p. 827. δυσὶ κακοῖς μερίζομαι adesp. 279. κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας adesp. 545, 2. ὅστις - ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Soph. 530, 3. πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ Soph. 600. ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου, ἢ δειλός ἐστιν ἢ Soph. 866. ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν Eur. 330, 8. καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις Eur. 413, 4. ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς ὀδυρμοί Eur. 573. τὰ χρήματα - ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει Eur. 642, 3. γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιστόν ἐστι Eur. 822. καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως Eur. 1063, 15. κἀν τοῖς κακοῖσι (al. κακίστοις et δεινοῖσι) μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Eur. 1078, 2. πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων σοφὴ κέκλημαι adesp. 414, 2. ἐν τοῖς κακοῖσι δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα κὠξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει adesp. 524. ἦ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά Aesch. 311, 2. μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ κἀποκρύπτεσθαι κακά Soph. 85, 12. εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 513. ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά Soph. 619, 2. τυφλὸς γάρ - Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754, 2. τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά Eur. 44, 2. τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά Eur. 80. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά Eur. 267. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾴων γένοι' ἂν Eur. 332, 3. παρήνεσαν κακά Eur. 360, 31. τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν κἀποκρύπτεσθαι κακά Eur. 416, 2. ἐχρῆν - τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά Eur. 449, 2. μεγάλα κέκτηται κακά Eur. 500, 2. ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ ἢ δεσμὸν ἢ βίαια πολεμίων κακά Eur. 645, 3. οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτηνται κακά Eur. 833, 4. μηχανωμένῃ κακὰ ἐχθροῖσι Eur. 874. ἡ δ' ἐνδεὴς τοὐδ' οὖσα βουλεύει κακά Eur. 914, 3. κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων Eur. 918, 5. τοιαῦτα - πάσχοντες κακά Neophr. 2, 8 p. 731. κακῶν (?) ἀπέστω θάνατος, ὡς ἴδῃ κακά Ion. 2 p. 732. ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίγνεσθαι κακά Chaer. 28 p. 789. ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγ-

κάζει κακά Chaer. 29 p. 789. ὅταν - φωραθῶσιν ἔρδοντες κακά (ὀφθέντες κακοί ll.) Theod. 8, 8 p. 804. πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ ⟨καὶ πίστις κακά adesp. 113. ἡ γλῶσσά τοι αὐτὴ μὲν οὐδέν - πονεῖ, ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά adesp. 120, 3. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά adesp. 455. κατεύχομαι κακὰ αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν adesp. 458, 12. ὅταν καλῶς πράσσῃ τις, ἐλπίζειν κακά adesp. 460, 2. δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά adesp. 488. ὅστις λέγει *κάκ' εὖ φρονῶν σιγῇ στένει adesp. 497. — οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονεῖ Soph. 752. ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται πτωχοῦ κακίων Eur. 412, 2. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον οὐδὲ δώμασιν κτῆσις κακίων Eur. 48, 4. πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος, κἂν ὁ κάκιστος γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Eur. 546. κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικός Soph. 187, 2. κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282, 2. τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται γυναικός Eur. 494. καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Eur. 1034, 4. σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Eur. 334, 5. (cf. ἀμείνων.) τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν Eur. 1048, 6. οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Eur. 20, 2. εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔποτ' ἂν πάτραν τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν Eur. 347. φθόνος κάκιστος κἀδικώτατος θεός Hippoth. 2 p. 827. ἄπιστόν ἐστ' ἔρως κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ Eur. 1054, 3. ἀλλ' οὐδὲν ηὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα· τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Eur. 95, 2. (cf. τύραννος.)

κάκοσμος: ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην, ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε Aesch. 180, 2. ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε Soph. 140.

κακότης: ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος - δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 5.

κακοῦργος: οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν - μολεῖν Eur. 210, 2. οὐ τῶν κακούργων οἶκτος ἀλλὰ τῆς δίκης Eur. 270.

κακουργῶ: τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν Aesch. 266, 2.

κακῶ: δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους, γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ Eur. 328, 2. χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν Soph. 483. δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς Eur. 626, 2. ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ Aesch. 156, 2. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ Eur. 821.

κακῶς: ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Soph. 153, 2. κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί adesp. 123. (cf. λαμπρός.) τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς

adesp. 514. νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς Eur. 1091. ἐχθροὺς κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος Eur. 1092. οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν adesp. 80. οὐχ ὡς νομίζεις, τὸ φρονεῖν εἶπας κακῶς (?) adesp. 518. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς adesp. 534. τὰ γὰρ κακῶς οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν Eur. 362, 12. ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων Eur. 285, 17. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω Eur. 483. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς Eur. 596. ἐγῷδ' ὃ φεύγεις· οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς, ἀλλ' ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστί Soph. 141, 3. δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις Soph. 771. γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς Eur. 36. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει - καὶ κακῶς λέγει Eur. 499, 2. οὐ κακῶς λέγεις Eur. 773, 7. τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199, 2. <κακὴ> κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη Soph. 697. κακῶς δ' ὄλοιντο πάντες οἳ τυραννίδι χαίρουσιν Eur. 275. κακῶς ὀλοίατ'· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι Eur. 720. νικᾷ δὲ χρεία μ.' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915. εἴθ' ὤφελεν τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν κακῶς ὀλέσθαι adesp. 174, 2. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 3. κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν Eur. 1049, 4. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα [καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν] Aesch. 317, 2. ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ κἂν βραχὺν χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375. τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νὺξ ἐστιν Soph. 401. καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι Soph. 666, 3. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι Soph. 667. οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν Eur. 81. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων οὐπώποθ' ὕβρισα Eur. 130. οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν Eur. 165. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας Eur. 406, 2. κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Eur. 409, 2. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα Eur. 957. νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός Eur. 1109, 4. ὦ δυστυχεῖν φὺς καὶ κακῶς *πεπραγέναι adesp. 112. ἐλαφρὸν παραινεῖν <τῷ> κακῶς πεπραγότι adesp. 342. ὅθεν λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες σωτηρίαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας adesp. 481, 3. ὡς εὐτυχήσων καὶ κακῶς πράξων ποτέ adesp. 546, 3. τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν ἂν δοίησαν adesp. 557. ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται, κακῶς τελευτᾷ Eur. 31, 2. ἢν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν Eur. 1027, 2. κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον, δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς adesp. 119, 3.

κᾶλα: κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας Ion. 29, 2 p. 737.

χάλαμος: ὑφηρέθη σοι κάλαμος ὡσπερεὶ λύρας Soph. 33. ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε † φέτωμ' ἄορνον Pyth. 1 p. 810.

Καλαός — Aristarch. 5 p. 729. Philocl. 3 p. 760.

καλλίκαρπος: τίς *καλλίκαρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν adesp. 406. καλλίκαρπον.. κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασιν καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Eur. 1083, 4.

καλλικοσσαβῶ: τῷ *καλλικοσσαβοῦντι νικητήρια τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα Soph. 494, 2.

καλλίπαις: εἰ μή σε Λητὼ καλλίπαις ἐγείνατο adesp. 178.

καλλιφεγγής: ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἰλίσσων φλογὸς ἥλιε Theod. 10 p. 805. ὦ καλλιφεγγὲς (al. χρυσοφεγγὲς) Ἥλιε Eur. 781, 11.

καλλίχειρ: ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας Chaer. 14, 7 p. 786.

καλλίχορος: καλλιχόρους (al. καλλιχρόνους) ἀοιδὰς φιλοστεφάνους τε κώμους Eur. 453, 7.

κάλλος: οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Eur. 909. εἴθ' ὤφελεν τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν κακῶς ὀλέσθαι adesp. 174. ὅπου προσῇ τὸ κάλλος adesp. 355, 2. ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 8. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν Eur. 928, 2. κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα Eur. 1132, 26. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς, ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῷεν ἂν τἀληθές Eur. 206, 2.

καλλύνω: σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ, ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη Soph. 787, 6.

καλός: μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα κἀρετήν· καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 2. γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός Eur. 842, 2. Διὸς ἀπωτάτω κεῖται καλὸς θησαυρὸς ὅτῳ προσέβαλε (?) adesp. 130, 6. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὃς λύπας φέρει Aesch. 177. καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά Aesch. 396. πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν Soph. 80. θυμαίνειν καλόν Soph. 141, 4. καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Soph. 321. καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν Soph. 326. νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν Soph. 851. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν Eur. 8. δούλους γὰρ οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Eur. 51, 2. καλὸν (φίλον ll.) μὲν φέγγος ἡλίου τόδε, καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον - ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν ὡς τοῖς ἄπαισι - παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 1. 2. 5. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν Eur. 360, 37. παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 4. ἔστι τοι καλὸν κακοὺς κολάζειν Eur. 678. καλόν γ' ἀληθὴς κἀτενὴς παρρησία Eur. 737. ὁρᾶτε δ' ὡς κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν Eur. 794. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν Eur. 961. ὧδε θανεῖν καλόν, εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένους βίον Eur.

994. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν Eur. 1030. φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Eur. 1034. σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν Agath. 25 p. 768. γεννητόρων ἕκατι κατθανεῖν καλόν Cleaen. 1 p. 807. τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην ἀστοῖς Ἀθάνας - καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν Mosch. 4, 4 p. 813. οὐδὲν ἦν πάντῃ καλὸν οὐδ' αἰσχρόν adesp. 26, 2. σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν adesp. 170. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν adesp. 281. μετὰ γὰρ νοσούντων - μαίνεσθαι καλόν adesp. 438. τί δεῖ καλῆς γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Eur. 212. μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Eur. 360, 30. οἳ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν ζητοῦσιν Eur. 659, 7. τοῦ καλοῦ (al. κύβου) δὲ μὴ σφαλεὶς δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου adesp. 166, 2. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο Soph. 101, 2. ἔδωκε νερτέροις καλὸν νεκρόν Eur. 495, 30. κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης adesp. 418, 5. ὅτῳ δ' ὄλεθρον - ἀλήθει' ἄγει, συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν Soph. 326, 3. κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ, σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φορῇ στόμα Soph. 844. 2. πολλῶν καλῶν (?) δεῖ τῷ *καλόν τι μωμένῳ Soph. 852. τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας, χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ Crit. 1, 34 p. 771. δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω δεδειπνηκώς, Ἄπολλον, ὡς καλόν Lycophr. 1, 5 p. 817. καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαὶ καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί Eur. 317, 5. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά Soph. 755. σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Eur. 236. τοιαῦτα γὰρ πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά Eur. 282, 28. εἴθ' - εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104, 2. ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον Soph. 534, 1. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά Soph. 755. πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ, τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν Eur. 15, 4. εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Eur. 198, 2. ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν Eur. 269, 3. ἄριστον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Eur. 285, 18. πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Eur. 316, 4. οἳ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἳ δὲ τῶν καλῶν Eur. 547, 2. ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστι Ach. 6 p. 748. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾷον πρόσωπον - ὁρᾶν adesp. 447. φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον Soph. 186, 2. ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401, 3. δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035, 1. 2. ἅπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσιν πρέπει adesp. 133. καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας Aesch. 32. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρα-

σχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553, 2. τί τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Eur. 548, 2. πάντα πράγματ', ἣν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν - φιλεῖ adesp. 433. εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν (?) Aesch. 314. πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Soph. 78. ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά, ἢ Eur. 136, 2. ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανον Eur. 282, 8. εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά Eur. 336. τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων Eur. 1035. ταῦτ' ἐποίησεν λαβὼν ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά adesp. 26, 2. — καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι Aesch. 453. καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Eur. 213. ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω (?) βουλεύεται adesp. 320. κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι Soph. 329. καὶ κτῆμα δ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε, πλούτου δὲ κρεῖσσον Eur. 518. κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί Eur. 853, 4. Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ Eur. 228, 2. Εἰρήνα βαθύπλουτε καὶ καλλίστα μακάρων θεῶν Eur. 453, 2. Κύπρι θεῶν καλλίστα Eur. 781, 19. ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς Eur. 324. ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ (?) Ach. 26, 2 p. 752. ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα - συνθηρεύομεν Eur. 981, 4. κάλλιστα μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνήρ adesp. 464. ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστο. σωτῆρες adesp. 139.

Καλυδών: Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Eur. 515. ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Eur. 558, 2.

καλυπτός: αἱ δὲ *καλυπταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς Soph. 491, 4.

καλύπτω: (cf. σκιάζω.) κἀκ τοῦδε τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν Mosch. 6, 31 p. 814. (cf. τυφλῶ.) καὶ δὴ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι Soph. 333. τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος Soph. 709.

Κάλχας — Soph. 181.

καλῶ: ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς adesp. 63. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῆ γόνον Eur. 781, 78. ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι τὸ γράμμα φαίνων Ach. 33 p. 754. τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330, 2. καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 4. Βακχίου φιλανθέμου Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀργάτους ὀπωρινούς, ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Eur. 896, 3. Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι Eur. 944, 2. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει Eur. 432. ὁ τὴν ἕω καλῶν κατέλαβεν ὄρνις Lycophr. 4 p. 818. πίνει δ' ἅμα καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον (?) Sosith. 2, 8 p. 822. τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί; σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν Aesch. 6, 2. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν Aesch. 313, 2. τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν Eur. 489. εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν Eur. 1073, 3. τοῦτον εὐγενῆ καλεῖν Astyd. 8, 3 p. 780. τί δ'

ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν adesp. 68, 2. ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα Eur. 198, 3. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλῇ (al. εἰκότως κλῄζῃ βροτοῖς) Eur. 781, 12. μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν Soph. 139, 3. Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Eur. 228, 8. πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων σοφὴ κέκλημαι adesp. 414, 3. ἄξιος δ' ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι Eur. 647, 2. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνῄσκειν ἐστί Eur. 833. ἡ πατροκτόνος δίκη *κέκλῃτ' ἂν αὐτῷ Soph. 634, 2. μακάριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carc. 4, 3 p. 799. καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός Soph. 83. χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις Eur. 659, 4. δειλὸν κεκλῆσθαι Eur. 829, 2. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν adesp. 181. γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς, δύστηνος ἄρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται Eur. 36, 2. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται adesp. 101. καὶ κουρήτων βάκχος ἐκλήθην ὁσιωθείς Eur. 472, 15. ἀμφοῖν δὲ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη Soph. 688, 2.

καλῶς: ἔργου δὲ παντὸς ἢν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747. καὶ καλῶς ἡφευμένος ὁ χοῖρος Aesch. 310. βούλευσαι καλῶς πρὶν ἐξαμαρτεῖν Neophr. 2 p. 730. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Eur. 743. μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς Eur. 973. τάκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Eur. 578, 5. τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα Soph. 666, 6. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Aesch. 317. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Soph. 848. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Eur. 894. καὶ ταῦτ', ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μία, χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Soph. 524, 12. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά, ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς Eur. 21, 4. παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει Eur. 25. 333. καλῶς ἔχοι μοι· Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρονῶ Eur. 707. πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι Eur. 832, 2. πῶς δίκαιόν ἐστιν ἢ καλῶς ἔχον τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος - λαβεῖν Eur. 953, 24. ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν Eur. 1058. καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Eur. 1065. οὐδὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει adesp. 513, 2. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι Aesch. 453. ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς (?) Eur. 361, 1. 2. ἰατρεύειν καλῶς (?) Eur. 917. καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισεν τὸν δαίμονα Crit. 1, 38 p. 772. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Eur. 402. μὴ γὰρ *καλῶς κρίνασ' ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 37. τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν Chaer. 31 p. 790. οὐ λογίζεται καλῶς Eur. 575, 2. καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ

φθονεῖν ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Eur. 1034, 4. γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι - πόσει ἥδιστόν ἐστι, δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς Eur. 822, 2. γνάθον παίσας καλῶς Eur. 282, 17. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Eur. 460, 2. δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς - πράσσειν καλῶς Soph. 103, 2. ἦ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας τὸ καλῶς πράσσειν Eur. 9, 2. οὑντυγχάνων τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ, πράσσει καλῶς Eur. 287, 3. τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν Eur. 443, 2. ὅταν κακοὶ πράξωσιν - καλῶς Eur. 564. ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς Eur. 644. πατρὶς καλῶς πράσσουσα Eur. 798. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς Eur. 1131, 3. τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς adesp. 318. ὅταν καλῶς πράσσῃ τις, ἐλπίζειν κακά adesp. 460, 2. ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ adesp. 547, 5. ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς Soph. 1019. (cf. βροτῶν p. 95.) ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28, 2. ὡς πάντα πράγματ', ἢν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς adesp. 433, 2. ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἢν παρὸν θέσθαι καλῶς αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324. αὐτὸς τραφεὶς δὲ τῶν φυτευσάντων ὕπο καλῶς Dicaeog. 4, 2 p. 776. τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς adesp. 545. πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς Soph. 138, 2. ἤδη ταῦτ' ἐγὼ φράσαι καλῶς adesp. 152. οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονεῖ Soph. 752. ἕν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν ὅστις Eur. 347, 3. τὴν εὐγένειαν - ἐν τοῖς καλῶς φρονοῦσιν εὑρήσεις adesp. 171, 2. τὸ γὰρ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Soph. 100, 2. — τέμνεται † βλαστουμένη ὀπώρα καλῶς (?) Soph. 234, 8. † καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι Soph. 666, 3. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν σκύθη πιεῖν (?) Ach. 9, 3 p. 748. — χὤστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Eur. 282, 25. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν Eur. 634. τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστ' ἀνὴρ οὗτος σοφός Eur. 37, 2.

κάμαξ: κάμακος εἶσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον Aesch. 152. — κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι Aesch. 171.

κάματος: οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς adesp. 350, 2. βόμβυκας ἔχων, τόρνου κάματον Aesch. 57, 3. ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος - χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος - προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 6. θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη τλῆναι καμάτοις ἀνοδύρτοις adesp. 303, 2.

κάμινος: καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας Aesch. 281.

κάμνω: ὁ γὰρ θεός πως - κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί Eur. 1073, 4. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Eur. 1045. ὁ κάμνων δακρύων μεταδοὺς ἔχει κουφότητα μόχθων Eur. 119. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός Aesch. 395. ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας ἐν χειμῶνι adesp. 64, 2. τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον adesp. 334. ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ'

ἔκαμνες εἰς φίλους Eur. 311, 2. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Eur. 461. πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων Soph. 262, 2.

καμπή: Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτὴν Aesch. 30. οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις adesp. 34.

κάμπτω: *κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών Eur. 44. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε Crat. 4 p. 810. νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες Agath. 26 p. 768.

Κανάκη — Eur. Αἴολος.

κάνθαρος: Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πόνων Aesch. 233. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως Soph. 165.

κανθήλιος: ἔσθει μὲν ἄρτων τρεῖς ὄνους κανθηλίους τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας Sosith. 2, 6 p. 822.

κανθός: κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις Mosch. 9, 9 p. 816.

κανθύλη (?): κανθύλας (al. κονθηλαί) Aesch. 220.

κάνναβις Soph. 222.

κανοῦν: εὔπλουτον κανοῦν adesp. 213.

κανών: ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Soph. 433, 5. τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδεῖ κανών Theod. 6, 3 p. 803. ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐζυγωμένοι δύο] Agath. 4, 5 p. 764. οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376. ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο Agath. 4, 2 p. 764. ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ Theod. 6, 2 p. 803. ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303. 4.

Καπανεύς: Καπανεύς μοι καταλείπεται Aesch. 17. χρυσεόνωτον ἀσπίδα τὰν Καπανέως Eur. 159.

καπηλεῖον: βλέφαρα κέκληταί γ' ὡς [καπηλείου θύραι] Soph. 645.

κάπηλος: ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος Soph. 823, 2. — κάπηλα προσφέρων τεχνήματα Aesch. 322.

καπνός: τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ, καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά Aesch. 399, 2. δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης *καπνοῦ μέλαιν' ἄησις ἔνδοθεν στέγης. προσθεὶς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός, γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδοθεν καπνοῦ Eur. 781, 46. 48.

κάπρος: καὶ γὰρ κάπρον φριξαύχεν' οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέᾳ κλίνοι adesp. 383.

κάρα: ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τοὐμὸν κάρα Aesch. 179, 3. Ἑρμαῖόν κάρα Soph. 815. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη Aesch. 180, 3. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος Soph. 140, 2. μή μοι στέφανον ἀμφιθῇς κάρᾳ adesp. 108. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169, 2. ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22, 2. τῷ καλλικοσσαβοῦντι νικητήρια τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα Soph. 494, 3. ὠμοβρῶς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμών

Soph. 731, 6. τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων Eur. 123, 2. στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας Eur. 369, 3. κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ Eur. 384. εἰσιδόντε δίπτυχον θείοιν κάρ⟨α⟩ Eur. 495, 7. βότρυσι δ' ἔστεψεν κάρα Eur. 530, 2. πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος Eur. 562, 2. — τὸν ξένον δὲ δράγματι αὐτῷ κυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει Sosith. 2, 20 p. 822. οὔτ' ἂν καταίθων οὔτε κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας πύθοι' ἂν adesp. 114, 2. χυτλὸς δὲ κρατὸς ὄγκος εὔσκιος παρῆν adesp. 276. κρᾶτα (κάρτα l.) φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι Soph. 317, 2. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω Eur. 241. τύπτων τὸν αὐτοῦ κρᾶτα Ion. 61 p. 744.

καραδοκῶ: μάτην ἀδήλους ἐλπίδας καραδοκῶν adesp. 16.

καρδία: ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ φόβον παρελθὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 3. ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους Eur. 573, 4. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς Serap. 1 p. 831. πολλοὶ καρδίᾳ πλανώμενοι Soph. 1025, 4. πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται Eur. 1038, 2. πρὸς λέκτρον ᾔει καρδίαν ὠδαγμένος Soph. 1026, 8. τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ Eur. 908, 6. ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει Eur. 1063, 12.

Κᾶρες: *Καρῶν γὰρ ἥκει ⟨γαῖαν Ἀγαμέμνων ἄναξ⟩ Aesch. 99, 17a.

κάρηνα: κάρηνα πυρσαῖς γένυσι Μελανίππου σπάσας Eur. 537, 2.

Καρία: δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 3 p. 817. cf. Soph. 181. Eur. Σθενέβοια.

Καρικός: Καρικοὶ τράγοι Soph. 497.

κάρπευμα (?): Μαιάνδρου ῥοαῖς καρπευμάτων ἀρδευτὰ δαψιλεῖ πότῳ Sosith. 2, 17 p. 822.

κάρπιμος: βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν Eur. 757, 6. κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς θνητῶν τε γενεᾷ Eur. 415, 3.

καρπομανής Soph. 591.

καρπός: τόδ' ηὑρέθη - καρπὸς ἡμέρου τροφῆς Δήμητρος ἁγνῆς Mosch. 6, 23 p. 814. μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου τροφός Mosch. 6, 10 p. 814. οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι Soph. 750.

καρποῦμαι: ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571, 3. εἱμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀμοιβὰς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς adesp. 352, 2.

κάρτα: δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον Aesch. 288. ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260, 2. (cf. κάρα.)

καρτερητέον: ὅμως δ' οὖν ἐστι *καρτερητέον adesp. 52, 2.

καρτερός: κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος Eur. 199, 3. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτε Eur. 1044. αἳ δ' ἀνουστέρως ἔτι ἐκεῖνον ἠμύναντο καρτερόν (?) Soph. 530, 2. νέῳ στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας Ach. 4, 3 p. 747. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυ-

γοῦσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα Aesch. 381, 2.

χαρτερῶ: καρτέρει δάκνων ὀργῆς χαλινόν Theod. 9 p. 804. τρισὶ γονασι τοὺς γυναικείους πόνους ἐκαρτέρησα Aesch. 99, 8.

χαρύα: καρύαι μελίαι τε Soph. 692.

χαρυκοποιός: καρυκοποιοὺς προσβλέπων βδελύσσομαι Ach. 12 p. 749.

(κάρφος cf. σκάρφος.)

Καρχηδών: Καρχηδόνος δὲ κράσπεδ', ἣν ἀσπάζομαι Soph. 545.

χαρχήσιον: ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια Soph. 599, 2.

Κασάνδρα: ὁμόπαιδα κάσιν Κασάνδρας adesp. 243. cf. adesp. 414.

κασιγνήτη: εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν Theod. 4 p. 802.

κασίγνητος: μητρὸς ὦ κασίγνη-⟨τοι φίλης,⟩ τί δρᾶτε Eur. 495, 15. ⟨τύχην τοιαύτην σ⟩ῶν κασιγνήτων κλύεις Eur. 495, 39.

κάσις: ὁμόπαιδα κάσιν Κασάνδρας adesp. 243.

Κασσιέπεια — Soph. Ἀνδρομέδα.

Κάστωρ: οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος ἔκπωμα δακτυλωτόν - Πελίου μὲν ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν Ion. 1, 3 p. 732.

Κασωλάβα Aesch. 88.

κατά: ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων (κατ' Ἀργείους ll.) ὕβριν Soph. 339, 2. ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται, αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τοῦτο λανθάνει ποιῶν adesp. 573, 1. 2. στυγνὸν ἢ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν Mosch. 2, 3 p. 812. ἴδε σοὶ μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας - κατὰ τῶν σῶν - τίθεμαι βωμῶν ἁγίων Thesp. 4, 4 p. 833. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς (κατὰ γῆν ll.) τιμῶσί σου Eur. 154. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ με καὶ σκότος Eur. 806, 3. κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας Aesch. 109. (cf. διά.) ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός adesp. 95, 3. — τέθριππ' ἄγοντος ἡλίου κατ' αἰθέρα Eur. 228, 5. τίς ὁ καινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκουάν Eur. 1132, 50. δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν Diog. Ath. 1, 8 p. 777. κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν Astyd. 8, 2 p. 780. τὸ δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους adesp. 499. ἡ τὰ θνητῶν - πάντ' ἐπισκοποῦσα - καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη [μερίδα] adesp. 505, 2. ἐγὼ κατ' αὐτόν, ὡς ὁρᾷς, ἐξέρχομαι Soph. 812. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών Eur. 214. θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθος (κατὰ βένθους ll.) ἅλιον ἰθύνουσι Eur. 304, 2. κατὰ γᾶν Eur. 773, 20. κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν adesp. 141. κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα Eur. 282. ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα Eur. 1052, 8. κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα Eur. 1132, 26. πολυσπερὴς μέν - καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται Theod. 16 p. 806. ἦλθεν δ' ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον - κατ' ἔναυλ' ὀρέων Eur. 740, 4. πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὔνοιαν φρενῶν μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα adesp. 82. οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι, τολμήμασιν δὲ - ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται

Eur. 434. οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὑτόν Eur. 107. ζώη τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536, 4. ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Soph. 329, 3. παιδεύματα προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί Soph. 1019, 4. ἢ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν Eur. 135. μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν Eur. 286, 9. σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν Eur. 714, 2. δόμων κειμήλια καθ' ἡμέραν φοιβῶσι Eur. 773, 13. τοσῷδε μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν Theod. 12, 5 p. 805 (cf. μετά.) κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὢν ἠτάζετο Eur. 1048, 4. ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν Soph. 278, 2. σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679. κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή Soph. 857. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν Eur. 147. θυμάτων πυρουμένων κατ' οἶκον Eur. 781, 53. κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10, 2. τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ Eur. 187, 2. τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι Eur. 578, 5. κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες Eur. 1132, 64. τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει Eur. 410, 3. ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι Aesch. 162, 2. νεύει δὲ τύχα κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων Eur. 153, 4. λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα adesp. 136. τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν Eur. 1132, 54. κατὰ ῥάχιν ἠλοῆσαι (?) Soph. 19. νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Soph. 871, 2. αἵ πατρὸς κατὰ σταθμοὺς σαίρουσι δῶμα Eur. 773, 11. ἀφρὸς - ἐρρύη *κατὰ στόμα Aesch. 372, 2. πᾶσι τοῖς κατὰ στόμα (?) θεοῖς χορεῦσαι Eur. 781, 33. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα Aesch. 30, 2. τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβάν Soph. 364. τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Eur. 757, 8. (cf. ἀνά.) τοῖς δ' αὖ κακοῖς πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα Eur. 692, 2. — Παρνασὸν κάτα πηδᾷ χορεύων Eur. 752, 2.

καταβάλλω: γένοιτο καταβαλεῖν (al. καταλαβεῖν) τὸν σὺν ἐμέ adesp. 188.

καταγιγνώσκω: κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν Pyth. 1, 4 p. 811. καταγνῶναι Soph. 1.

κατάγνυμι: περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος Soph. 140, 3.

κατάγω: ἡ γὰρ τύχη - καὶ τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον *κατήγαγεν adesp. 102, 4.

καταδαίω: ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο Phryn. 6, 2 p. 721.

καταζῶ: ἵνα μὴ καταζῶ τὸν βίον λυπουμένη Eur. 953, 21.

καταθνήσκω: κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά Eur. 532. κατθανόντα δ' αἰνέσαι Mimn. 1, 2 p. 829. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος τόδ' ἐστί, τοῖς δὲ κατθανοῦσιν εὐκλεές Eur. 728, 4. κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10. παρόν σοι κατθανεῖν ἐλευθέρῳ Eur. 245, 2. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ

ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται Eur. 638, 1. 2. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει Eur. 733. γεννητόρων ἕκατι κατθανεῖν καλόν Cleaen. 1 p. 807. ἡνίκ' ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν Lycophr. 5 p. 818. οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν adesp. 88. κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς γε κατθανών (?) adesp. 537, 1. 2. τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον adesp. 350.

καταιβάτις: μάγοις ἐπῳδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις (?) Sosiph. 1, 2 p. 819.

καταιγίζω: ἵν' εὐλαβοῦ *στρόμβον καταιγίζοντα Aesch. 195, 3.

καταιδοῦμαι: (cf. ἐπαιδοῦμαι.) καταιδέσθητι πατρῷον Δία adesp. 59.

καταιθαλῶ: δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς Aesch. 160, 2.

καταῖθυξ: καταῖθυξ (al. καταίφλεξ) ὄμβρος adesp. 216.

καταίθω: καὶ κάταιθε χὤτι λῇς πόει Eur. 629. πίμπρη, κάταιθε σάρκας Eur. 687. οὔτ' ἂν καταίθων οὔτε κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας πύθοι' ἂν adesp. 114, 2. σύ με † καταίθειν δοκεῖς Aesch. 359.

καταισχύνω: (cf. ἀποσβέννυμι.) πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους γυνὴ κατῄσχυν' ἐν δόμοισι νηπία Eur. 662, 2.

(καταίφλεξ cf. καταῖθυξ.)

κατακτείνω: μητέρα κατέκταν (κατέκτα ll.) τὴν ἐμήν Eur. 68. τὸν σὸν κατέκταν παῖδα cf. Eur. 625. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης Aesch. 181. βοτῆράς τ' ἀδίκους *κατέκτα δεσπότην τε τρίπτυχον Aesch. 74, 4. Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον Aesch. 221. ἐγὼ . χάριν σὴν παῖδά σου κατακτάνω (κατακτενῶ l.) Eur. 466. † φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεών Eur. 605, 3.

καταλαμβάνω: ὁ τὴν ἕω καλῶν κατέλαβεν ὄρνις Lycophr. 4, 2 p. 818. (cf. καταβάλλω.)

καταλείπω: Καπανεύς μοι καταλείπεται Aesch. 17.

καταλλαγή: καταλλαγὴν δορός adesp. 218.

καταλύω: ὧδε θανεῖν καλόν, εἰς ἀρετὴν *καταλυσαμένους βίον Eur. 994, 2.

κατανθρακοῦμαι: στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι Aesch. 281, 4.

κατανικῶ: ὅταν οἵ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται Soph. 81, 3.

καταπίνω: τὸν δ' ἡμίοπον - ταχέως ὁ μέγας καταπίνει Aesch. 91, 2. ὑπὸ δὲ τῆς βουλιμίας κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας Ion. 29, 2 p. 737.

κατάρβυλος: καταρβύλοις χλαίναις Soph. 565.

καταρκῶ: καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός Soph. 83.

καταρράκτης Soph. 347. καταρράκται Soph. 648.

καταρρέω: † γλώσσης μελίσσης τῷ κατερρυηκότι Soph. 159.

κατάρρυτος: κατάρρυτόν τε μυ-

ρίοισι νάμασιν καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Eur. 1083, 5.

καταρτύω: νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκὼς κακῶν Eur. 821, 5. κατηρτυκέναι Eur. 41.

κατάρχω: κακῶν κατάρχεις (al. γὰρ ἄρχεις) τήνδε μοῦσαν εἰσάγων adesp. 395.

κατασβέννυμι: τὴν ἀνομίαν τε τοῖς φόβοις κατέσβεσεν Crit. 1, 40 p. 772.

κατασκάπτω: εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην Eur. 1109, 10.

κατασκήπτω: ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε - Ἄρης κατέσκηψε adesp. 72, 2.

κατασπένδω: μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα adesp. 548, 2.

κατασπῶ: μολυβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν Soph. 756.

καταστάζω: ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων κεραυνίου νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος Soph. 344, 3. πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χεροῖν Aesch. 327, 2.

κατάστασις: διαπτύξω λόγῳ ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6, 2 p. 813.

καταστηρίζω: ἡ μὲν εἰς ὀρθὸν μία, λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσίν Eur. 382, 9.

κατάστικτος: καταστίκτου κυνὸς σπολὰς Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος Soph. 10.

καταστρέφω: πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον Soph. 858, 2. cf. adesp. 578.

κατασφραγίζω: εὔφημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα Eur. 762.

καταφαγᾶς Aesch. 428.

καταφθίνω: σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν εἰ κατέφθιτο στένεις Soph. 761.

κατάφρακτος: καταφράκτοις ψυχαῖς Ion. 6 p. 733.

καταφρονῶ: πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι Chaer. 25 p. 789.

καταφυγή: θνητοῖσιν ἀνθρώποισι καταφυγὴ θεοί adesp. 481.

καταψύχω: καταψύχει πνοὴ ἄρκειος ὡς ναύταισιν ἀσκεύοις μολών Aesch. 127.

κατεῖπον: τολμῶ κατειπεῖν (al. γὰρ εἰπεῖν), μήποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί adesp. 465.

κατεργάζομαι: καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζετο (?) Chaer. 1 p. 781. πλούτῳ δ' ἀρετὰν *κατεργάσασθαι δοκεῖτε Eur. 960.

κατεύχομαι: κατεύχομαι κακὰ αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν adesp. 458, 12. cf. Soph. 1022.

κατέχω: δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω (?) δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 5 p. 817. Ἀτθίδα χθόνα τίνες τύχαι *κατέχουσιν Pyth. 1, 10 p. 811. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ Eur. 360, 23. εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά Eur. 5. Αἴγυπτος - ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Eur. 846, 3. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Eur. 1044, 2. φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατήρ Eur. 1132, 27.

κατηβολή Eur. 614. 750.

κατηγορῶ: τό γ' εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ σιγῶντος ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος Eur. 690. κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή - κρινοῦσι δ' οἵπερ καὶ κατηγοροῦσί μου Theod. 10, 5. 7 p. 805. τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν adesp. 29, 2.

κατιλλώπτω: εὖ κατιλλώψας ἄθρει Aesch. 226.

κατίσχω: κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές Neophr. 2, 4 p. 731.

κάτοιδα: σαφῶς κατειδότα adesp. 29. τοῦτο κατειδότας ὡς οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Soph. 531, 2.

κατοικίζω: καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισεν τὸν δαίμονα καὶ ἐν πρέποντι χωρίῳ Crit. 1, 38 p. 772.

κατοικτίρω: κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν, λῦσόν με δεσμῶν Eur. 128.

κατοικῶ: τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι Soph. 188.

κατόπτης: ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ adesp. 43.

κάτοπτρον: κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ Aesch. 393. ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ· φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα Eur. 322, 2.

κατορύττω: ἔδει γὰρ ἡμᾶς τοῖς θεοῖς θύειν, ὅταν *γυναῖκα *κατορύττῃ τις Eur. 1112, 2.

κατουλάς: ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι Soph. 400.

Κατρεύς — Eur. 465.

κάτω: δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω Aesch. 311, 3. τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου. τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ λόγος δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω ῥήτωρ σπαράσσων πολλάκις λυμαίνεται Eur. 597, 3. κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσιν Soph. 398. ἔσαινεν οὐρᾷ νῶτα κυλλαίνων *κάτω Soph. 625. ὀμμάτων δ' ἄπο αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω Eur. 384, 3. ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλών· κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἁψῖδα σὴν κάτω διήσει Eur. 779, 3. τὸ δὲ *κάτω σκότος κακόν Eur. 534. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται (al. νομίζεται βροτοῖς) Eur. 638, 2. κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα Eur. 687, 2. εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός Astyd. 5 p. 779.

Καύκασος — Aesch. 193.

καῦρος Soph. 956.

κέαρ: ὀργῇ βαρύς, ὡς δόξαι, κέαρ Eur. 1132, 63. οἱ τῆς ἀνάνδρου - τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ Diog. Sinop. 1, 2 p. 808.

κεδνός: ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Eur. 409, 2. ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κεδνῆς Eur. 543, 4. ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ *κεδνὸν *εἰς λέχος Ζεύς Eur. 591, 3. ὦ μοῖρα κεδνῶν καὶ κακῶν κυνηγέτι adesp. 504.

κεῖθεν: μακρὰν ἀποικῶν κεῖθεν Pyth. 1, 9 p. 811. cf. ἐκεῖθεν.

(κεῖθι cf. κεῖσε.)

κεῖμαι: ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς, ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Eur. 916, 2. Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς Aesch. 404. κρυφ-

θεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται τεθνεὼς τὸν ἅπαντα χρόνον Soph. 518, 2. κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Eur. 542, 3. ξεστοῖσι θαλάμοις, ἔνθ' ἐμῷ κεῖται πόσει χρυσός Eur. 781, 9. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ Eur. 962. ἐχίνου - ὃς εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ, στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας κεῖται Ion. 38, 5 p. 739. Διὸς ἀπωτάτω κεῖται καλὸς θησαυρὸς ὅτῳ προσέβαλε (?) adesp. 130, 6. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Eur. 402. κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Eur. 369. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὅντινα χρὴ κέλσαι θνητοῖς Eur. 916, 4. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν διὰ τέλους ἣν ἔχει στέργειν Eur. 953, 14. ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς Eur. 263, 2. ψυχὴν γὰρ ἆθλα κειμένην (τιθεμένην ll.) ἐμὴν ὁρῶ Eur. 67, 7. πρὸς παθόντων κἂν κακοῖσι κειμένων σοφὴ κέκλημαι adesp. 414, 2. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς Eur. 635, 3. ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως φαίνουσα μαστόν Chaer. 14 p. 786.

κειμήλιον: βούλομαι δὲ σοί - παραινέσαι κειμήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα Eur. 362, 4. δόμων κειμήλια καθ' ἡμέραν φοιβῶσι Eur. 773, 12.

κεῖνος: ἔσται γὰρ ἔσται κεῖνος (al. καινὸς) αἰῶνος χρόνος, ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ χρυσωπὸς αἰθήρ Soph. 1027. οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται, νόσφι Διός· κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν Soph. 1028, 2. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ - ἀγάλμαθ'· ὧδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός Eur. 372, 3. ἀργὸς πολίτης κεῖνος Eur. 512. κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Eur. 1132, 10. οὐ κεῖνος ἐξέστησε (?) Carc. 6 p. 799. ἦν γάρ ποτ' αἰὼν κεῖνος, ἦν ποθ' ἡνίκα θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 3 p. 813. κεῖνος δ' ἁπάντων ἐστὶ μακαριώτατος, ὅς Mosch. 10 p. 816. κᾆτά πως κείνη ποτὲ εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα - ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 13. κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα, πλοῦτος λαβών ⟨τε⟩ τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ Eur. 249, 2. ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται, κείνου ἐστὶ δοῦλος Soph. 789, 2. στέργω δὲ τὸν φύσαντα - κείνου γὰρ ἐξέβλαστον Eur. 1064, 6. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει Soph. 867. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου; ΚΛΥ. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν Eur. 773, 6. ἥ τοι Κύπρις - ἔστιν μὲν Ἅιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία - ἐν κείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον Soph. 855, 5. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς adesp. 534. Σπάρτην ἔλαχες· κείνην κόσμει Eur. 723. ποίαν δῆθ' ὁρμάσω; ταύταν ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν adesp. 137, 2. ὡς τρὶς ὄλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ Soph. 753, 2. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί - κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 4. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα adesp. 372. ὁ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸ δ' ἀπέκρυψεν θεὸς ἐκ *κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν Eur. 153, 2. ἵν' οὖν τὰ πολλὰ κεῖνα διὰ παύρων λέγω Aesch. 99, 4. cf. ἐκεῖνος.

κείρω: βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος Mosch. 1, 2 p. 812. κόμας ἐκειράμεσθα μάρτυρας τρυφῆς Agath. 3 p. 763. ἐν χειμῶνι δ' οἴχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ κεκαρμένη (?) Chaer. 41, 2 p. 791. δεσπότην *κεκαρμένοι adesp. 206.

κεῖσε: κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 3. ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς Eur. 781, 53. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε (al. κεῖθι) καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει adesp. 385. cf. ἐκεῖσε.

Κέκροψ: χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος adesp. 62, 3. cf. Eur. 930 (?).

Κελαιναί: τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς, ἀρχαία πόλις Μίδου γέροντος Sosith. 2 p. 822. τὰς διωνομασμένας ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Eur. 1085, 2.

κελαινόρινες: σφηκοὶ κελαινόρινες Soph. 26, 2.

κελαινός: ἐμπλήσθητί μου πίνων κελαινὸν αἷμα Eur. 687, 2.

κελαρύζω: ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε Ion. 10, 2 p. 734.

κέλευθος: τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν Aesch. 173, 2. 3. ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας Soph. 654. διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον Eur. 124, 3. ταχύπουν κέλευθον ἕρπων σκοτίαν adesp. 127, 7.

κελεύω: Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν *κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα Eur. 224, 2. τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας Eur. 1025, 3. ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου adesp. 96. κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν adesp. 224. εἰς θεοὺς ὁρῶντα, κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 3.

κέλλω: κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὅντινα χρὴ κέλσαι (τελέσαι l.) θνητοῖς Eur. 916, 5.

Κέλμις — Soph. 337.

κενός: πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός Soph. 843, 2. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει, κενὸν τόξευμα Eur. 499, 2. κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν Mosch. 3 p. 813. κενὸν φάους adesp. 219. ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως οὐκ ἔστι Ach. 6 p. 748. οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241, 2. ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί σου. ⟨B.⟩ κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ χρεὼν Eur. 154, 2. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά, νοῦς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναί Soph. 863, 2. τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 42. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα, ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Eur. 188, 6. θυσίας τε τούτοις καὶ κενὰς πανηγύρεις στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν Soph.

1025, 8. δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς Eur. 640, 2.

κέντημα: ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα, κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω Aesch. 169, 3.

κέντρον: ῥακτηρίοις κέντροισιν Soph. 734. λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον adesp. 110, 5. κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν Soph. 622, 4. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου Eur. 604.

κέντρων: μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι Soph. 306.

κεράννυμι: τῶν χρωμένων γὰρ τοῖς τρόποις κεράννυται Chaer. 16 p. 787. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς Ach. 9 p. 748. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ *κεκραμένον Eur. 981, 2. οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκὸς στεγανοὺς παρέχει Χαλύβῳ πελέκει καὶ ταυροδέτῳ κόλλῃ κραθεῖσ' (κολληθεὶς vel χρηθεῖσ' ll.) ἀτρεκεῖς ἁρμοὺς κυπαρίσσου (?) Eur. 472, 7. cf. κερῶ.

κέρας: κέρας ὄρθιον Eur. 278. ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας, ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας Soph. 223. πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας Soph. 442. ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις Aesch. 185, 2.

κεράστης: ἡ τοσούσδ' Αἴτνη τρέφει κοχλίας κεράστας Ach. 42, 2 p. 757.

κερασφόρος: ἔλαφος .. ἄρασα μύξας.. καὶ κερασφόρους στόρθυγγας Soph. 86, 3.

κεραύνιος: καὶ τάχ' ἂν κεραυνία πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι Soph. 495. Αἰνέας - πάρεστ', ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων κεραυνίου νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος Soph. 344, 2. κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἁλίου Eur. 781, 68. κεραυνίας Ῥύπας Aesch. 403.

κεραυνῶ: κεραυνοῦν πυριβόλους μέν.. πλάκας adesp. 328.

Κερβέριος Soph. 957.

Κέρβερος — Eur. Πειρίθους.

κερδαίνω: εἰ δέ τις πράσσει καλῶς κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω Eur. 1131, 4. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν adesp. 181. τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 3. καὶ γὰρ οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 3. ὁρᾶτε δ' ὡς κἀν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν Eur. 794. τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα *κερδανεῖ adesp. 4, 2. <ἔμελλεν> αἰσχρὰ *κερδανεῖν θεάματα adesp. 125. ἢ ἔσωσαν *ἀκέρδαναν ἢ διώλεσαν Soph. 511, 6.

κέρδος: πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν Aesch. 188. τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ἴῃ Soph. 749. προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα Soph. 864, 3. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία Eur. 205, 3. (cf. νόμισμα.) κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Eur. 758. <τί> κέρδος οὐκέτ' ὄντας ὑβρίζειν νεκρούς Mosch. 7 p. 815. τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι Soph. 328. κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Eur. 566, 2. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν Serap. 1, 2 p. 831. ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι

κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Soph. 103, 7. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν Soph. 738. εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει Soph. 761, 2. μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν καὶ κέρδος αὑτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα Eur. 256, 2. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει ⟨λαβεῖν⟩ κέρδος Eur. 794, 4. σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει adesp. 301. ῥᾳδίως μισήσομαι πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν adesp. 401, 2. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν Eur. 459. οἱ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν ζητοῦσιν Eur. 659, 7.

κερκίς: ἄχνην Λυδῆς κερκίδος Soph. 42. ἐπειγομένων κερκίδος ὕμνοις, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει Soph. 804. κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας Eur. 523. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος Eur. 522.

Κερκύων — Eur. Ἀλόπη. Choer. Ἀλόπη p. 719. Carc Ἀλόπη p. 797.

κερματίζω: κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα Ach. 7 p. 748.

κερουλκός: φίλιπποι καὶ κερουλκοί Soph. 775.

κεροῦσσα: νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος Soph. 86. ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις κεροῦσσαν Eur. 857, 2.

κέρτομος: τοῦ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Eur. 492, 2.

κέρχνος: τραχὺς † χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται Soph. 257.

κερῶ: κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα adesp. 90, 3.

κέστρα: κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν ἠλοῆσαι Soph. 19.

κευθμών: κευθμῶνα Eur. 656, 2.

κεῦθος: ἡ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαντον ἐξαμαυρωθῶ Eur. 781, 63.

κεύθω: κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Soph. 76.

κεφαλή: τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Eur. 308, 2. κἀποτεμεῖν ὀξέι χαλκῷ κεφαλάν Phyrn. 14, 2 p. 723.

κηδεία cf. Aesch. 164.

κηδεύω: κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν Soph. 622, 4. μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Eur. 395, 3. θεὰν *κηδεύσεις Eur. 781, 28.

κῆδος: ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 2 p. 828. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών Eur. 214.

κηλίς: καί με συμφορᾶς ἀεὶ βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει adesp. 110, 4. αἱματοσταγῆ κηλῖδα τέγγῃ Eur. 871, 2.

κηλῶ: πάντας σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει καὶ πάντα κηλεῖ adesp. 566, 2. θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν - ⟨ΗΦ.⟩ τὸ δεύτερον ⟨δὲ⟩ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ Ach. 17, 2 p. 750.

κημός: κημός Soph. 273. κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθείρει γένος Soph. 463. — καὶ τούσδε κημοὺς στόματος Aesch. 125.

Κηναῖος: Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν Aesch. 30.

κῆπος: ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς νυκτός τε πηγὰς οὐ-

ρανοῦ τ' ἀναπτυχὰς Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον Soph. 870, 3. Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει Soph. 872, 4. ἐν Διὸς κήποις Soph. 297.—Ἀδώνιδος κῆποι cf. Eur. 514.

κηρίωμα Soph. 649.

κηρόπλαστος: τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Soph. 366, 5.

κηρόχρως: κόμαι δὲ κηροχρῶτες (?) - ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι Chaer. 1, 5 p. 782.

κηρύκειος: γράμμα κηρύκειον Soph. 716.

κῆρυξ: ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι Eur. 773, 60. ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον Soph. 133. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον Aesch. 318. στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων.. Eur. 305, 2. ἀεί ποτ' ⟨ἐστὶ⟩ σπέρμα κηρύκων λάλον Eur. 1012. στεφάνους - οὓς εὐφημίας κήρυκας εὐχαὶ προυβάλοντο δαιμόνων Chaer. 11, 2 p. 785.

κηρύσσω: κηρύσσω δ' ὁσίαν βασιλήιον Eur. 773, 70. κοὐκ ἀπουσίαν ἐκ τοὐπέκεινα σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον Ach. 33, 4 p. 754. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Eur. 460, 3. εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω Soph. 807. πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται Soph. 348. κηρύσσεται ⟨γὰρ⟩ ἀρετή· κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1 p. 831. τίς ἔσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός Eur. 1, 3.

κῆτος: ἐκθεῖναι κήτει φορβὰν Eur. 121. cf. Eur. 122 (Ar. Thesm. 1033). ὁρῶ δὲ πρὸς τὰ παρθένου θοινάματα κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός Eur. 145, 2. cf. Soph. Ἀνδρομέδα.

Κηφεύς — Soph. Ἀνδρομέδα. Eur. Ἀνδρομέδα. Eur. 881.

Κηφισός — Eur. Ἐρεχθεύς.

Κιθαιρών — Aesch. Ξάντριαι. Eur. Ἀντιόπη p. 411.

κιθαρίζω: τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν (?) Soph. 14.

κικλήσκω: τὸν μὲν κίκλησκε Ζῆθον Eur. 181. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται Aesch. 402. Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται Eur. 819, 7. Ἕλλησι δ' Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται Eur. 1132, 5.

κῖκυς: σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ' αἱμόρρυτοι φλέβες Aesch. 230.

Κιλικία: Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται Eur. 819, 7. cf. Soph. 181.

Κίλιξ: ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι· Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται Eur. 819, 7. — Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί adesp. 162.

Κίλλα: Κίλλαν τε καὶ Χρύσην Soph. 37.

Κιμμερίς: Κιμμερὶς θεά adesp. 221.

κινάκης Soph. 958.

κινδύνευμα: μὴ τὰ κινδυνεύματ' αἰνεῖτε Eur. 194, 2.

κίνδυνος: τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὃ δ' ἀθῷος μένει Eur. 67, 5. πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώποις κακά, τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν Eur. 415, 2. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα Eur. 1052, 6. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Eur. 402, 6.

κινῶ: ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα *κινεῖ τις αὔρα Soph. 22, 3. σύριγγας δ' οὐριβάται κινοῦσιν ποίμνας ἐλάται Eur. 773, 28. μὴ θεῶν κίνει φρένας adesp. 48. κινοῦσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν adesp. 361. ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή Eur. 352. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ λέγειν τ' ἀγάλματα Eur. 372, 2.

κίρκος: ὃς ἦρι μὲν φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν κίρκου λεπάργου Aesch. 304, 5. ῥήξασα κίρκους Soph. 683.

κίρνημι v. ἐγκίρνημι.

κισσεύς: ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων Aesch. 341.

Κισσεύς: βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου Κισσεῦ Eur. 229, 2.

Κισσία — Aesch. 405.

κίσσινος: ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος - ὃ δ' ἀμπέλων γάνος Eur. 146, 2.

κισσός: πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός Eur. 88. χορῶν ἐραστὴς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς Chaer. 5 p. 783. βουκόλον.. κομῶντα κισσῷ στῦλον εὐίου θεοῦ Eur. 203, 2. κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ στεφάνων ἑλικτῶν Chaer. 7 p. 784. cf. Ioph. 3 p. 762.

κίστη: αἱ δὲ καλυπταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς Soph. 491, 5.

κλαγγάνω: ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει Soph. 874, 4.

κλαγγή: μέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν Nicom. 1 p. 762.

κλάδος: πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς εὐφυὴς κλάδος Eur. 88. βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος Mosch. 1, 2 p. 812.

κλάζω: ἴκτινος ὡς ἔκλαγξε (al. ἔκραξε) παρασύρας κρέας Soph. 700.

κλαίω: † κλαίομεν Soph. 219. πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην Soph. 598, 10. αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν adesp. 447, 2. εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Soph. 513, 1. 3. ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον adesp. 440. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ κλαίεσκον Aesch. 312, 3. (cf. λέγω.)

Κλεάνθης: οὓς ἡ Κλεάνθους μωρία βοηλατεῖ Sosith. 4 p. 823.

(κλεῖθρον cf. κλῇθρον.)

κλεινός: οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε πόρνης ὁ κλεινὸς ναός Pyth. 1, 3 p. 811. κλεινὸν ἀπολέσας γόνον adesp. 81, 2. ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν Soph. 874, 2. σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον (al. κλεινὴν πόλιν) adesp. 62, 2. ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν λείπω φάος τόδε adesp. 45. ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Soph. 300, 2. κλεινὰς Ἀθήνας Eur. 224, 3.

(κλείς cf. κλῄς.)

(κλειστός cf. κλῃστός.)

(κλείω cf. κλῄω.)

κλέμμα: τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς αὐτοῦ μένων ἄμοχθον ἤνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 2.

Κλεοπάτρα — Soph. 587.

κλέος: ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος (al. λόγος), πληγέντ'

ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν Aesch. 139. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος Aesch. 315, 2. μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος Soph. 852, 2. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Eur. 1051. ἐπώνυμον γοῦν - ἐσχομεν κλέος, Κούρητες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός Agath. 3, 3 p. 763.

κλέπτω: εὐτρόχοισι στόμασι τἀληθέστατα κλέπτουσιν Eur. 439, 4. κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ, σιγᾶν ἀνάγκη Soph. 844. νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεὼν δόλοισι κλέπτειν Eur. 289, 2.

κλέω: δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν ἂν σοφοὶ *κλέονται Eur. 369, 7.

κληδοῦχος: κληδοῦχος γυνή adesp. 222.

κλῄζω: (cf. καλῶ p. 324). Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται - πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Soph. 377.

κλῇθρον: τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς κλῇθρον (κλεῖθρον ll.) εἰργέτω στέγης Eur. 362, 20. κλῇθρον (κλεῖθρον ll.) γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν εὐπαγὲς λάβοις, γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται (?) Soph. 849, 2. μόνη δὲ κλῇθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι Eur. 781, 10.

κληματοῦμαι: κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας Soph. 234, 4.

κλῆρος: ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Eur. 989. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον Aesch. 463. παρεμβάλοιτο κλῆρον adesp. 253. κλῆρος Ἑρμοῦ cf. Eur. 39.

κλῄς: ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῄς (κλεὶς l.) ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ Aesch. 316.

κληστός: οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος, οὐ χῶμα γαίας κληστόν (κλειστόν ll.), ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός Eur. 617, 2.

κλητήρ: κλητῆρα Ion. 49 p. 742.

κλῄω: ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλῇσον (κλεῖσον ll.) ὑπόπτερος Ion. 14 p. 734. πατὴρ δέ μιν κλῄσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Eur. 1132, 58. βλέφαρα κέκληταί γ' ὡς [καπηλείου θύραι] Soph. 645. ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλῃμένην πύλην Soph. 360.

κλίνω: καὶ γὰρ κάπρον - οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέᾳ *κλίνοι παλαιστοῦ παντὸς εὐμαρέστερον adesp. 383, 3. ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὣς κλίνας πτερόν Phryn. 17 p. 724. καὶ † κλίνεταί γε κἀποπερκοῦται βότρυς Soph. 234, 6. κλίθητι καὶ πίωμεν Eur. 691. κλίθητι (τί κάθῃ ll.) καὶ πίωμεν adesp. 418.

κλισία: εἴσω κλισίας Aesch. 131, 3.

κλύδων: Εὐβοΐδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν Ion. 18 p. 735. κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει Eur 669, 3. κλύδωνα σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον adesp. 568.

κλύζω: πικρὰν πικρῷ κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν Soph. 770.

Κλυμένη — Eur. Κρῆσσαι. Eur. 771. 786.

Κλυταιμήστρα—Soph. 284. Agath. 17 p. 767.

κλύω: *κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ Soph. 20. κλύω μὲν Ἀσιάδος μιτρηφόρους Κυβέλας γυναῖκος - χαλκοκτύπων βόμβοις βρεμού-

σας ἀντίχερσι κυμβάλων σοφὴν θεῶν ὑμνῳδόν - κλύω δὲ Λυδὰς Βακτρίας τε παρθένους - Ἄρτεμιν σέβειν Diog. Ath. 1, 1. 6 p. 776 sq. ὦ πρῷρα λοιβῆς Ἑστία, κλύεις τάδε Soph. 658. ‹τύχην τοιαύτην σ›ῶν κασιγνήτων κλύεις Eur. 495, 39. κλύετ' (κλῦτε ll.) ὦ μοῖραι Διός Eur. 620 (v. add. p. XX). ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει Eur. 713. *κλύετ' οἰμωγῆς adesp. 223. πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς, αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων Eur. 286, 11. τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Eur. 33, 2. γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων Eur. 440, 2. ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ † μαθήσῃ κλύων Eur. 797, 3. σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Eur. 334, 5. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῆ γόνον Eur. 781, 78. τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 2 p. 813. δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Soph. 82, 3. ἐγῷδ' ὃ φεύγεις· οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς, ἀλλά Soph. 141, 3. τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόταις δουλεύομεν, καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν Soph. 464, 2. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεισσόνων Eur. 1107, 2. κλύειν Dionys. 1, 2 p. 793. κλύειν μαίεται adesp. 184. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως adesp. 327.

κλών: κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης adesp. 418, 5.

κλωστήρ: λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν Eur. 1001.

κνακός: ἀπὸ θηλαμόνων θλίψας κνακῶν Thesp. 4, 2 p. 833.

κναξζβί: σπένδω κναξζβὶ τὸ λευκόν Thesp. 4 p. 833.

κνάπτω: κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν adesp. 224.

κνέφαλλον: κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα Eur. 676, 2.

κνήμη: † κνήμη μελίνης Soph. 551.

κνισηρός: παροψίδων κάθεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα Ach. 7, 2 p. 748.

κνισμός: τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος Soph. 494.

κνισῶ cf. Eur. 628.

κνοῦς Aesch. 237.

κνυζοῦμαι: κυνηδὸν ἐξέπραξαν κνυζούμενον (?) Soph. 655.

κνώδαλον: ὃς παρακτίαν στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν Soph. 819, 2. θρῴσκων κνώδαλα Aesch. 15.

Κνώσιος: Κνώσια κῶλα adesp. 225.

κόγχος: κόγχοι μύες κὤστρεια Aesch. 34.

κοῖλος: κοίλη γὰρ ὄρεσι περίδρομος τραχεῖά τε Eur. 1083, 2. Ἄργει κοίλῳ Soph. 221, 2. τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι Soph. 188. κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος Eur. 421. χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα ἐκπώματα Soph. 348, 3.

κοινῇ v. κοινός.

κοινόπλους: μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης - μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος Eur. 852, 5.

κοινός: εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώπων νόμος Eur. 346. κοινὸν

τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων Aesch. 389. μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης Hippoth. 1 p. 827. χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί Eur. 823, 2. ἐκεῖνο δ' οὐ τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Eur. 360, 43. καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχές Eur. 635, 2. ἡδὺ δ', ἦν κακὸν πάθῃ τι, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Eur. 909, 10. καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 33. ἀμνὸν φέρειν κοινόν τε χρὴ κρατῆρα Ach. 14, 2 p. 749. πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Eur. 46. κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος Eur. 653. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει. κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν πάντες Eur. 733, 2. ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ· κύκλῳ γὰρ ἕρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὃ δ' οὐκ ἔχει· κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθα Eur. 22, 4. θεούς τε τιμᾶν τούς τε φύσαντας γονῆς νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος Eur. 853, 3.

κοινῶ: αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί Eur. 493, 3.

κοινωνῶ: ὅταν τις - παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Eur. 645, 4.

κοίρανος: τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω Eur. 1132, 52. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς (τύραννον χθονὸς τῆσδ' l.) Ἀργείας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα Eur. 1132, 61. μὴ νεῖκος, ὦ γεραιέ, κοιράνοις (τυράννοις ll.) τίθου Eur. 337. οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν Eur. 568.

Κοίρανος: Πολυίδῳ τῷ *Κοιράνου Soph. 359.

κοίτη: οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον Soph. 503. στρώννυ τε κοίτας adesp. 90, 2.

κοκκίζω: ὀξυγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν Aesch. 363.

κοκκυβόας: *κοκκυβόας ὄρνις Soph. 723.

κολάζω: κόλαζε κρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος Demon. 2 p. 827. δοκεῖς - τὴν Δίκην που μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν· ἣ δ' ἐγγύς ἐστιν - ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν Eur. 255, 4. ἔστι τοι καλὸν κακοὺς κολάζειν Eur. 678. ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές Mosch. 3, 2 p. 813. καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται adesp. 582.

κόλασμα: οὐδὲν ἆθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο Crit. 1, 4 p. 771.

κολαστής: δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς adesp. 412. κολασταὶ κἀπιτιμηταὶ κακῶν Soph. 490. κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς Crit. 1, 6 p. 771.

κόλλα: ναοὺς - οὓς - δοκὸς στεγανοὺς παρέχει - ταυροδέτῳ κόλλῃ κραθεῖσα Eur. 472, 7.

κολλοπῶ: ἐκολλόπωσε Ach. 22 p. 751.

(κολλῶ cf. κεράννυμι.)

κολούω: ὅστις ἄνθρωπος γεγὼς δῆμον κολούει χρήμασιν γαυρούμενος Eur. 92, 2. κόλουε (κώλυε ll.) δ'

ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Eur. 626, 6. ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον <στάχυν> σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτοο Eur. 373, 2.

κόλπος: κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο Eur. 1132, 34.—Οἰνωτρία τε πᾶσα καὶ Τυρσηνικὸς κόλπος Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται Soph. 541, 3.

Κόλχος: Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος Soph. 581.

κόμη: νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ, κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ Eur. 1052, 2. κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην Soph. 598. κόμης ξανθίσματα Eur. 322, 2. κόμαι δὲ κηροχρῶτες (?) - ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι Chaer. 1, 5 p. 782. κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ Eur. 384. κόμαισιν ὡρῶν σώματ' εὐανθῆ ῥόδα εἶχον Chaer. 13 p. 786. κόμας ἐκειράμεσθα μάρτυρας τρυφῆς Agath. 3 p. 763. ἥλιος - σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος εἰς σώματ' ἀνδρῶν καὶ συνέστρεψεν κόμας Theod. 17, 3 p. 806.

κομίζω: θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους οὓς σοι κομίζω Mosch. 5, 2 p. 813. κομίζετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Eur. 310. κομίζετ' εἴσω τήνδε Eur. 671. τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων Eur. 123, 2. ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι Soph. 279.

κομπάζω: εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Eur. 981. μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις adesp. 398.

κόμπος: οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν Thesp. 3, 2 p. 833.

κομψός: λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις, μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο Eur. 16, 2. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Eur. 188, 5.

κομῶ: ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον.. κομῶντα κισσῷ στῦλον εὐίου θεοῦ Eur. 203, 2.

(κονθηλαί cf. κανθύλη.)

κόνις: ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετραόρῳ δίφρῳ Soph. 873. κἀπιμοιρᾶσθαι κόνιν νεκροῖς ἀθάπτοις Mosch. 6, 31 p. 814.

κοπίς: ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται Soph. 808. σαραβάκων κοπίδων συνομώνυμε (?) Ach. 13, 2 p. 749.

κόπος: τί ποτ', ἀνδροδάικτον ἀκούων ἰὴ κόπον, οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132, 2. φλοίσβου μετὰ *κόπον καθημένοις Soph. 438, 3.

κόπτω: σὺν κόψαντες (συγκόψαντες l.) - ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 4. 5.

κόρα v. κόρη a).

Κόραξ — Aesch. 245.

κόρη: a) ἣν Ἰδυῖα πρίν ποτε Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν Soph. 503, 3. ἄρρητος κόρη Eur. 63. Θεσσαλὶς κόρη Sosiph. 1 p. 819. νεόφθιτος κόρη adesp. 240. *ἀστερωπὸν *ὄμμα Λητῴας κόρης Aesch. 170, 2. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς - διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Eur. 1132, 32. πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα Carc. 5, 4 p. 799. ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα - πρέπει

ἄλλως τε καὶ κόρῃ τε κἀργείᾳ γένος Soph. 61, 3. κόρην Πλευρωνίαν ὑπημβρύωσεν Soph. 1026, 3. τὴν οὐκ ἐμὴν..πλὴν φύσει δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Eur. 360, 38. λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασιν Carc. 5 p. 799. γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ Τυνδάρεω κόρην μίαν adesp. 195. βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην adesp. 402. Θύσαν (?) Διονύσου *κόραν Eur. 586, 2. σὺ δ' ὡς πάρος δέσποινα Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς Eur. 781, 59. ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν Ὠκεανοῦ κόρα Eur. 781, 71. ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα, Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται Eur. 877. δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορᾶν Aesch. 174. σὺν κόροις τε καὶ κόραις Aesch. 43, 3. ἐν παρθενῶσι δ' εὐθὺς οἷς ἐδείματο δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις Eur. 1132, 23. Σειρῆνας εἰσαφ⟨ικόμην⟩ Φόρκου κόρας θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους Soph. 777, 2. τάσδ' εἰς δόμους ἄγων κόρας Eur. 781, 32. *ἀθίκτους *κόρας Ion. 11 p. 734. δοξάσαι ἔστι, κόραι Eur. 18. — b) ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας Soph. 644. Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ ἐξομματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας Eur. 541, 2. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι *κόρας Eur. 764. λάθοι δ' ἂν Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Eur. 1063, 14. σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας Ion. 53 p. 743. στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας adesp. 67.

Κορίνθιος: σχεδὸν χαμεύνῃ σύμμετρος Κορινθίας παιδός Eur. 676. εὐθὺς αὐδᾷ 'τῷ Κορινθίῳ ξένῳ' Eur. 664, 2. ποδαπὸς ὁ ξένος *Κορινθίοις ἔμολεν ἀγχίαλος Eur. 74, 3.

Κόρινθος: Κόρινθος ἄστρον οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος adesp. 128. cf. Eur. Ἀλκμέων β p. 380. Eur. Σθενέβ. Neophr. 1 p. 730.

(κόριον cf. κούρειον.)

κορμός: κορμοῖσι πεύκης Eur. 1002.

κόρος: κόρος δὲ πάντων Eur. 213. τοῖσι δ' οὐδέπω κόρος Lycophr. 4, 2 p. 818. τὸ ζῆν ποθοῦμεν· οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ κόρος Lycophr. 5, 4 p. 818. ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισι γόου κόρον (πόθον l.) λαβεῖν Eur. 118, 4.

κόρος: κόρον ἀιστώσας πυρί Soph. 493. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχω κόρω, Ἄρης κατέσκηψε adesp. 72. (cf. παῖδες.) ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι Eur. 819, 6. γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι adesp. 458, 9. σὺν κόροις τε καὶ κόραις Aesch. 43, 3. cf. κοῦρος.

κορυφή: κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ Eur. 919.

Κόρωνος: ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κόρωνος Soph. 354, 2.

κόσμος: αἷς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη Soph. 61, 4. οὐ κόσμος, οὔκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι σῶν τε μαργότης φρενῶν Soph. 762. κόσμος δὲ σιγὴ στεγανὸς ἀνδρὸς οὐ κακοῦ Eur. 219. ἄλλος γυναικὸς κόσμος, ἄλλος ἀρσένων adesp. 443. θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Eur. 79, 2. *κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμνεῖν Eur. 773, 44. ἀθανάτου

καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων Eur. 910, 6. Σαρδιανὸν κόσμον - χροός Ion. 24, 2 p. 736. ἰσαργύρου τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου δώσουσι κόσμον χριμάτων τ' Αἰγυπτίων Ach. 5, 2 p. 747. τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν ἂν δοίησαν adesp. 557, 2.

κοσμῶ: Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει· τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Eur. 723. Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθέτων ὕμνων ἀοιδοί, τὸν ξένον κοσμήσατε Ion. 22, 2 p. 736. βότρυσι δ' ἔστεψεν κάρα, Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον Eur. 530, 3.

κόσσαβος: ἆθλα κοσσάβων διδούς Eur. 562, 3. πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Eur. 631. τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ † κοσσάβιός ἐστιν σκοπός Aesch. 179, 4.

κότος: τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει κότον Aesch. 266, 5.

κοτύλη: ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ Aesch. 57, 6.

κότυλος: κότυλον οἴνου πλέων Ion. 51 p. 742.

Κοτυτώ: σεμνὰ *Κοτυτοῦς *ὄργι' ἔχοντες Aesch. 57.

κουρά: ὑπὸ κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης Soph. 598, 7.

(κουράς cf. Aesch. 142.)

κούρειον: κούρειον (κόριον l.) ᾑρέθη πόλει Soph. 122.

Κουρής: χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς· ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν Aesch. 313, 2. ἐπώνυμον γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος, Κούρητες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός Agath. 3, 4 p. 763. — μητρί τ' ὀρείῳ δᾷδας ἀνασχὼν καὶ κουρήτων βάκχος ἐκλήθην ὁσιωθείς Eur. 472, 14. κουρήτων στόμα adesp. 580.

κούριμος: ἐπώνυμον γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος, Κούρητες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός Agath. 3, 4 p. 763.

κοῦρος: ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον Soph. 221. cf. κόρος.

κουφίζω: ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν Eur. 573, 3.

κουφότης: ὁ κάμνων δακρύων μεταδοὺς ἔχει κουφότητα μόχθων Eur. 119, 3.

κοχλίας: ἢ τοσούσδ' Αἴτνη τρέφει κοχλίας κεράστας Ach. 42, 2 p. 757.

Κράγος: πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται *Κράγος ἔνθηρος Eur. 669.

κράδη: προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Eur. 679, 2.

κράζω: (cf. κλάζω.) νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος Aesch. 281, 5.

κραίνω: νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Eur. 52, 8. δαίμων τὰ βρότεια κραίνει Eur. 901, 2. θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις Eur. 773, 56. παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 75.

Κράμβος (?) — Soph. 587.

Κραναός: ὦ Κραναὰ πόλις Aesch. 371. Soph. 798.

κράνεια: μισῶ δὲ .. ἀγκύλον τόξον κρανείας Eur. 785, 2.

Κρανειάτης Soph. 352.

κρᾶσις: τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω Aesch. 55, 3. ἕλα δὲ

μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλών· κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων, ἀψῖδα τὴν κάτω διήσει Eur. 779, 2.

κράσπεδον: Καρχηδόνος δὲ κράσπεδ' ἣν ἀσπάζομαι Soph. 545. σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Eur. 381.

κρᾶτα v. κάρα.

*κραταίλεως Aesch. 167.

κραταιός: κραταιῷ περιβαλὼν βραχίονι adesp. 416. χρόνος ἅμα κραταιᾷ *χρημοσύνᾳ βίου πόλλ' ἀνευρίσκει σοφά adesp. 509.

κραταίπιλος Aesch. 430.

κρατήρ: Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος Soph. 392, 2. ἐγχείτω βαθὺν κρατῆρα Soph. 138, 2. οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Eur. 642. ἀμνὸν φέρειν κοινόν τε χρὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας Ach. 14, 2 p. 749. κρατῆρά τ' αἴρου adesp. 90, 3. κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρὼ δύο Astyd. 3 p. 778.

κρατιστεύω: ὦ χρυσέ - οἷον ἔρωτα βροτοῖσι φλέγεις, πάντων κρατιστεύων (πάντων κράτιστε πάντων l.) τύραννε adesp. 129, 3.

κράτιστος: κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος, ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος (al. βέλτιστος) ὤν Eur. 183, 3. γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6 p. 828. τό τοι κράτιστον, κἂν γονῇ κακός τις ᾖ, τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526. παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι Lycophr. 1 p. 817. κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285, 2. τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον adesp. 518, 2. (cf. κρατιστεύω.)

κρατός v. κάρα.

κράτος: θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος Eur. 359. τὸ δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους adesp. 499. (cf. κρατῶ.) καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα Soph. 77. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Eur. 508, 2. δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς Eur. 626. λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος adesp. 97. οὔποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806, 2. χρυσός; γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη adesp. 294.

κρατῶ: τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ Soph. 83, 3. νῦν δ' ἤν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην, πρῶτος γέγραπται τῶν τ' ἀμεινόνων κρατεῖ (τῶν κακιόνων κράτει ll.) Eur. 378, 2. εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών Eur. 584, 2. ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Eur. 619, 3. τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Eur. 736, 4. καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ Mosch. 1, 3 p. 812. ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα adesp. 380, 2. μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρ' οὐδ' ἐν ἀνθρώποισιν, ἀλλ' αὐτὴ κρατεῖ adesp. 503, 2. ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ adesp. 528. τέχνῃ κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα Antiph. 4 p. 793. γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν Soph. 853. (cf. κρίνω.) φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις adesp. 40. θεῶν

κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη μοῖρα Mosch. 2 p. 812. ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην δώσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564, 2. τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασιν δουλοῖ τὸν ἄνδρα Eur. 502, 3. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι Eur. 93. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου Eur. 604. σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος Eur. 337, 2. ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν Soph. 82, 2. ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος Eur. 172, 3. ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών - ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει, γαστρὸς κρατεῖν δέ Eur. 413, 4. οὐ γὰρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινοὺς οὐδ' ἀφέντ' ἐᾶν κρατεῖν Eur. 463, 2. οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί Eur. 731. γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν Char. 1 p. 826. ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται Char. 1, 4 p. 826. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν Char. 2 p. 826. παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς Hippoth. 4 p. 828. ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν adesp. 522, 2. τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει adesp. 544. πόλεις τε μικρὰς οἶδα - αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Eur. 286, 12. ᾧ πεισθεὶς ἐγὼ οὕτω κρατηθεὶς τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς Aristarch. 2, 3 p. 728.

κρέας: τοιοῦτος ὢν ἄρξεις τοῦδε τοῦ κρέως Soph. 660. ἴκτινος ὡς ἔκλαγξε παρασύρας κρέας Soph. 700. θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας (γέρας l.) ἐπέμπομεν πατρί adesp. 458, 2. τίς μοι τόδ' ἀντόμοιον μισητὸν κρέας πέμπων adesp. 458, 8. κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Eur. 907.

κρείσσων: οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος Soph. 481, 3. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ Eur. 325. ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσῃ Eur. 691, 2. κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Eur. 825. ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς Soph. 97, 2. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν Eur. 1046, 2. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 3. ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Soph. 82. κρεῖσσον θεοῖς γὰρ ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν Soph. 208. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονὸς ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι Eur. 7. ἦ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας τὸ καλῶς πράσσειν Eur. 9. κρεῖσσον ὄλβου κτῆμα Eur. 191. εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω, κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος Eur. 199, 3. κρεῖσσόν τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου <γένος> Eur. 232, 2. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον † στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος Eur. 243, 2. ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος Eur. 355. καὶ κτῆμα δὲ -

κάλλιστον τόδε, πλούτου δὲ κρεῖσσον Eur. 518, 2. ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων ἢ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί, σώφρον' ἢν λάβῃ Eur. 543, 5. τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς Eur. 596. οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί Eur. 731. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς Eur. 908. γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν ἢ ῥώμη χερῶν Agath. 27 p. 768. σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5, 2 p. 774. ὅλως τὸ κρεῖσσον οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα Chaer. 30 p. 789. γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν Chaer. 32 p. 790. γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν Hippoth. 5 p. 828. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν· κρεῖσσον γὰρ ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους πένητα ναίειν adesp. 181, 2. πολλῷ δὲ κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα adesp. 324. κρεῖττόν τ' (?) ἀμύνειν adesp. 537. σιγᾶν φρονοῦντα κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Eur. 29. πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 4. ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Eur. 718. πολέμοις δ' Ἄρεως κρείσσον' ἔχων δύναμιν adesp. 129, 5. *κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν Eur. 251. ,οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν οὐδὲ σώφρονος κρεῖσσον Soph. 621, 3. ἢ λέγε τι σιγῆς *κρεῖσσον ἢ σιγὴν ἔχε Dionys. 6 p. 795. ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Eur. 244. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς *κρείσσονες πεφυκότες Eur. 972, 2. πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων adesp. 107. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν *κρεισσόνων Eur. 1107, 2. ἐχίνου - δς εὗτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων (al. θηρίων) ὁρμὴν μάθῃ Ion. 38, 3 p. 739. κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κἄδικ' ἔστ' ἀκουστέα adesp. 437. οἱ γὰρ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν Eur. 261, 2. δούλους γὰρ οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Eur. 51, 2. ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ πολλὰ χρήματα Eur. 502. τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί ποτε Eur. 206, 6. τὰ φύντα γὰρ κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών Eur. 359, 2. — *κρείσσονας Aesch. 10.

χρεκτός: χρεκτοῖσι (al. θρεκτοῖσι) νόμοις Soph. 425.

χρέκω: *χρεκούσας μάγαδιν Dionys. Ath. 1, 10 p. 777.

χρέμαμαι: κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσιν Soph. 398. οἰκτίρω σε κρεμαμένην ὁρῶν Eur. 127.

κρεμάννυμι: κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου Aesch. 251.

Κρέων: ὦ παῖ Κρέοντος Eur. 75.

Κρηθεύς: Ἕλλην γάρ - γίγνεται Διός, τοῦ δ' Αἴολος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος Ἀθάμας τε Κρηθεύς τε Eur. 14, 3. Αἴσωνος υἱὸς Κρηθέως ἀφ' αἵματος adesp. 103. cf. Eur. Μελαν. ἡ σοφή p. 509.

(κρήμνημι cf. κρίμνημι.)

κρημνός: κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἠδ' ἐπακτίας αὐλῶνας Soph. 505.

κρηναῖος: πρὸς ναρὰ καὶ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά Soph. 564. πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Eur. 308, 2.

κρήνη: ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ Ὑπέρεια κρήνη Soph. 825, 2. τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν Soph. 206. παῖ τοῦ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Soph. 248.

κρηνιάς: ὀρεσσιγόνοισι νύμφαις *κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν - Ἰνάχου - παισὶν βιοδώροις Aesch. 168, 2.

Κρής: ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον Aesch. 187. ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα Eur. 471. — πρὸς κρῆτα (?) πορθμόν Ion. 18, 3 p. 735.

Κρήτη: ἀνάσσων Κρήτης ἑκατομπτολιέθρου Eur. 472, 3. cf. Soph. 813. Eur. 820.

Κρητικός: Κρητικοὺς αὐλούς adesp. 419.

κρίβανος: ἐγὼ δὲ χοῖρον - τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω Aesch. 309, 2.

κριθή: σιροὶ κριθῶν Soph. 254.

κριθῶ: ἕως ὅτου κριθώσης ὄνου (?) Soph. 792.

κρίμνημι: κρίμνη (κρήμνη ll.) σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Eur. 1111.

κρίνον: ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ Chaer. 8 p. 784.

κρίνω: τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, ὃν γε Eur. 618. τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν ᾗ μάλισθ' ἁλώσιμος Eur. 743. ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν, ὅστις Eur. 784. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα - κἂν μήποτ' ὅσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον Eur. 902, 2. Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Eur. 269. κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ adesp. 315. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί Eur. 445. κόλαζε κρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος Demon. 2 p. 827. ἐπὰν γὰρ ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τἀνιαρὰ φροῦδος αἴσθησις φθαρῇ Mosch. 7, 3 p. 815. οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν . . ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς Eur. 909, 6. τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή Eur. 953, 11. τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν Chaer. 31, 2 p. 790. ⟨Ἅιδης⟩ κρινεῖ ταῦτα Eur. 465. κρινεῖ τις αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν Eur. 1041. κρινοῦσι (κρατοῦσι ll.) δ' οἵπερ καὶ κατηγοροῦσί μου Theod. 10, 7 p. 805. ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 7. τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν Theod. 2, 4 p. 801. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης, μή μ' ἄφρονα κρίνῃς Eur. 969, 2. μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ Dionys. 3, 2 p. 794. μὴ γὰρ καλῶς κρίνασ' ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 38. ὡς ἔν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν ὅστις Eur. 347, 3. cf. διακρίνω.

κρίσις: πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ; φράζε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις Eur. 1036, 2. εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν Theod. 10, 4 p. 805.

κριτής: ἤδη δὲ πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτής Eur. 812. ταῦτα μὲν χρόνος δείξει· μόνος γάρ ἐστιν ἀνθρώπων κριτής adesp. 512, 2.

Κροῖσος: Λυδίας μέγας δυνάστης Κροῖσος adesp. 372, 2.

κρόκη: ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν, τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας Eur. 282, 12.

κρόκος: ἴων τε - συγκλῶσαι πτερὰ κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο Chaer. 14, 14 p. 786. cf. Soph. 413.

Κρονία — Aesch. 11.

Κρόνος: θυηπολεῖν βρότειον - † γέρος τῷ Κρόνῳ Soph. 122, 3. cf. Aesch. 35.

κροταλίζω: κροταλισάσης Eur. 769.

κρότημα: πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος Soph. 827.

κροτητός: κροτητὰ πηκτίδων μέλη Soph. 220. — πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου πελάνῳ μελίσσης - δεδευμένα Eur. 467, 4.

Κρότος — Sosith. 5 p. 824.

κροῦμα: Ἀσιάδος κρούματα (?) Eur. 370.

κρούπαλον: ἀμφίλινα κρούπαλα Soph. 41.

κρούω: ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός Soph. 460, 2. ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς Soph. 728. κρούσας - πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων Eur. 779, 6.

κρυερός: κρυερὰ Διόθεν θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή Eur. 916, 6. κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον Phryn. 6 p. 721.

κρυμός: μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς Eur. 682, 3. κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου Soph. 466.

κρυπτός: κρυπταί (?) Eur. 1126. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα εἰς φάος ἄγει adesp. 511.

κρύπτω: τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις Eur. 781, 21. αἱ δὲ καλυπταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς Soph. 491, 5. πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδέν Soph. 280. λύπη μὲν ἄτη περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι· εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Eur. 460, 3. ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἂν Soph. 833. πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες ἃ κρύπτειν χρεών Eur. 411, 4. ἐξὸν σιωπᾶν κἀν σκότῳ κρύπτειν τάδε Aesch. Alex. 1, 2 p. 824. κρύψω δέ νιν ξεστοῖσι θαλάμοις Eur. 781, 8. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος - ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός Eur. 617, 3. ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει - καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει Eur. 1132, 40. τό τ' ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Eur. 1063, 8. ἡ δ' ἀγνοοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον Eur. 1132, 33. τὴν οὔτις ᾔδειν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην Soph. 303. κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται τεθνεὼς τὸν ἅπαντα χρόνον Soph. 518, 2. τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Soph. 513, 5. ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον, ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον (?) Soph. 690, 4. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλὸν adesp. 281.

κρύσταλλος: ὅταν πάγου φανέν-

τος αἰθρίου χεροῖν κρύσταλλον ἁρπάσωσι *παῖδες *εὐπαγῆ Soph. 153, 4.

κρυφαῖος: παῖς τ' ἔσω *κρυφαῖος νέκυς Eur. 781, 67. εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δή Eur. 1132, 14. μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος· κλῇθρον γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν εὐπαγὲς λάβοις, γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται (?) Soph. 849, 1. 3.

κρύφιος: λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασιν Carc. 5, 2 p. 799.

κρωσσός: μήτε κρωσσοὺς μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὑδρηλοὺς λιπεῖν Aesch. 96.

κτέανον: Αὐτόλυκον πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργει κοίλῳ Soph. 221, 2. — πρίν τινα συντυχίαν ἢ *κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι Eur. 791, 3.

κτείνω: μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Eur. 937. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν Eur. 286, 6. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν - κτείνειν πόσις Eur. 451. ἄκων κτενῶ σε adesp. 73. νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων *κτενεῖτέ με Eur. 938. ὅσπερ τὸν πρὶν ἔκτεινεν βαλών Eur. 495, 31. ἥτις ἂν κτείνῃ πόσιν Theod. 5 p. 803. (cf. πράσσω.) † κτεῖναι Eur. 815, 2. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα Eur. 625..δ δ' αὐτὸς ὑμνῶν - αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 8. ἐγὼ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν κτανεῖν Eur. 360, 4. ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησεν κτανεῖν Eur. 513. τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Eur. 937. τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν Theod. 2, 4 p. 801.

κτῆμα: εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακὰ - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Soph. 513, 3. ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὴς γυνή Eur. 164. κρεῖσσον ὄλβου κτῆμα Eur. 191. καὶ κτῆμα δέ - κάλλιστον τόδε, πλούτου δὲ κρεῖσσον Eur. 518. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Eur. 1029. ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον - φθόνος· λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ κτῆμα (?) τοὺς κεκτημένους Carc. 8, 3 p. 800. (cf. πῆγμα.) ἄπυρος χρυσὸς γεγώς, ποθεινὸν εἰδὼς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς Eur. 1132, 31. κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν Eur. 286, 6. ἀλλήλων χρόα σφάξειαν ἀμφὶ κτήμασιν τυραννικοῖς adesp. 458, 15.

κτῆσις: δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν - οὐδὲ δώμασιν κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα Eur. 48, 4. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 6 p. 816. ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόνης Soph. 195.

κτίζω: αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι (al. διαφορηθεῖσαι βολαῖς) ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 9.

κτύπημα: ἵν' ἀστραπὰς κατεῖδεν οὔσας, δεινὰ δὲ κτυπήματα βροντῆς Crit. 1, 32 p. 771.

κτυπῶ: ἔκτυπον (?) ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ Ion. 42 p. 740.

κτῶμαι: θάπτει τε τέκνα χἄτερ' αὖ κτᾶται νέα Eur. 757, 3. ἀδίκως

δὲ μὴ κτῶ χρήματα Eru. 362, 11. κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι Eur. 419, 2. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών Eur. 214. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν Eur. 459. μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Eur. 20, 2. παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491, 2. οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Eur. 1043. αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν, ἐρρέτω, κακή· πολλὴν γὰρ αὐτὴν - ἐκτήσατο adesp. 556, 2. γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Soph. 101, 3. οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν οὐδὲ σώφρονος κρεῖσσον Soph. 621, 2. πῶς - κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός Eur. 282, 6. τάχ' ἂν - φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Eur. 323, 3. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἣν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις Soph. 1019, 9. ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας - μεγάλα κέκτηται κακά Eur. 500, 2. τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον adesp. 530. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα Eur. 21, 6. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Eur. 400, 2. οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτηνται κακά Eur. 833, 4. φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Eur. 362, 19. κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου Eur. 417. ὅστις εὖ βίον κεκτημένος τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ Eur. 187. εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Eur. 198. μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημένος Isid. 1 p. 829. ἡ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη Char. 2, 3 p. 826. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ Eur. 909, 5. χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην Soph. 695, 2. τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι Eur. 57, 2. ὦ χρυσέ - ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει - οἵας σὺ χοἰ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Eur. 324, 4. κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων Aesch. 389. ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον - φθόνος· λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ κτῆμα τοὺς κεκτημένους Carc. 8, 3 p. 800. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον Pyth. 1, 11 p. 811.

κύαθος: ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον ἠθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eur. 374.

κυαμοβόλως (?): κυαμοβόλως δικαστήν Soph. 266.

κύαμος: κυάμῳ πατρίῳ Soph. 371.

κυανωπός: νώτισμα θηρός - κυανωπὸν ὥς τις Ἶρις ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 3.

Κυβέλη: Ἀσιάδος μιτρηφόρους Κυβέλας (?) γυναῖκας Diog. Ath. 1, 2 p. 776.

κυβευτής: στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην Soph. 861, 2.

κύβος: (cf. καλός p. 322.) βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα Eur. 888. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι Soph. 809. καὶ πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί Soph. 396.

χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφηῦρε - πεσσοὺς κύβους τε τερπνὸν ἀργίας ἄκος Soph. 438, 4.

κυδάζομαι: οὔτοι γυναιξὶ .. κυδάζεσθαι Aesch. 94.

κυδρός: κυδρός Ion. 13 p. 734. νύμφαις κρηνιάσιν *κυδραῖσι θεαῖσιν Aesch. 168, 2. — κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε - παῖ Aesch. 238.

Κυθέρεια: εὔκαρπον Κυθέρειαν Soph. 763.

κύκλος: κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος Eur. 382, 3. κύκλος γὰρ αὐτὸς (al. κύκλῳ γὰρ ἕρπει) καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς θνητῶν τε γενεᾷ Eur. 415, 3. γραφῆς ὁ πρῶτος. ἦν μεσόμφαλος κύκλος Agath. 4 p. 764. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν † μαλακόφθαλμος κύκλος Theod. 6 p. 803. πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου (?) σοβῶν Ach. 27 p. 753. βωμὸν τόνδε - κύκλῳ περίστητε Aesch. 379, 2. Αἰνέας - πάρεστ', ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων - *κύκλῳ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν Soph. 344, 4. ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ· κύκλῳ γὰρ ἕρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὃ δ' οὐκ ἔχει Eur. 22, 3. κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ Eur. 468. κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ (?) στεφάνων ἑλικτῶν Chaer. 7 p. 784. ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα Carc. 5, 5 p. 799. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου Soph. 672. ἄκομπ' ἀλοιδόρητά τε ἐρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων Soph. 768, 2.

κυκλῶ: οὑμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται Soph. 787, 2. ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον Lycophr. 3, 2 p. 818.

κυκλῶ: γυναῖκ' ἄνωχθι - *κυκλώσασθαι δόμους σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν Eur. 781, 34.

κυκλώπιος: κυκλώπιον τροχόν Soph. 207.

κύκλωψ: Τιρύνθιον πλίνθευμα, κυκλώπων ἕδος adesp. 269.

κύκνειος: οὐ χρυσόμορφος οὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον Soph. 1026, 3.

Κυκνῖτις: Κυκνῖτις Soph. 455. βοὴν (?) Κυκνῖτιν Soph. 459.

κύκνος: μελιβόας κύκνος ἀχεῖ Eur. 773, 34.

Κύκνος: Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν Ach. 24 p. 752. cf. Soph. 460.

κυλίκιον: κυλίκιον ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου Lycophr. 2 p. 817.

κυλίνδω: Νεῖλος - γαῖαν κυλίνδων πνευμάτων ἐπομβρίᾳ Aesch. 300, 3. τὸν ξένον δὲ δράγματι αὐτῷ κυλίσας Sosith. 2, 20 p. 822. τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται Soph. 713. κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος Soph. 336.

κύλιξ: ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ Soph. 554. ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον Lycophr. 3 p. 818. ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος Soph. 39. κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ Eur. 468.

κυλιχνίς: ἀμνὸν φέρειν κοινόν τε χρὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας Ach. 14, 2 p. 749.

κυλλαίνω: ἔσαινεν οὐρᾷ νῶτα κυλλαίνων κάτω Soph. 625.

κῦμα: ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου Lycophr. 5, 3 p. 818. οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία Eur. 230. μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ adesp. 413, 2. ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν ἥκει Soph. 249, 5. ἐπὶ κῦμα cf. Soph. 263. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις Aesch. 462. φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός Soph. 1027, 6. δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων Eur. 1059. ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι Eur. 636, 6. παρ' ἀενάοις θαλάσσας κύμασιν Eur. 856, 2. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Eur. 636, 5. πόντου κύματ' εὐρέος περᾷ Eur. 921. — ὃ μέν τις Λέσβιον φατνώματι κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς Aesch. 78, 2.

κῦμα: γέμουσαν κύματος θεοσπόρου Eur. 106.

κυματοφθόρος (?): νομάδα κυματοφθόρον ἁλιαίετον Eur. 636, 2.

κύμβαλον: χαλκοκτύπων βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων Diog. Ath. 1, 4 p. 776. μέλη πάρχυλα κἀκρότητα κύμβαλα adesp. 93.

κύμβη: ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα Soph. 123.

κυμβίον: φιάλας δὲ πεντήκοντα, δέκα δὲ κυμβία Astyd. 3, 2 p. 778.

κυναγός: ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι Eur. 773, 31.

κυνάρα Soph. 323 (cf. add. p. XXIV).

κύναρος: κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Soph. 651.

κυνῆ: Ἀρκάδος (?) κυνῇ Soph. 250. δέξαι κυνῆν μοι Astyd. 2 p. 778.

κυνηγέτις: ὦ μοῖρα κεδνῶν καὶ κακῶν κυνηγέτι adesp. 504.

κυνηδόν: κυνηδὸν ἐξέπραξαν κνυζούμενον (?) Soph. 655.

Κυνοκέφαλοι Aesch. 431.

κυντερώτατα (?) Aesch. 432.

κυπάρισσος: ἀτρεκεῖς ἁρμοὺς κυπαρίσσου Eur. 472, 8.

κύπασσις: βραχὺν λίνου κύπασσιν - ἐσταλμένος Ion. 59 p. 744.

κύπελλον: ἐκφορεῖτε - κύπελλα καὶ μεσομφάλους Ion. 20, 2 p. 735.

Κύπριος: ἰσαργύρου τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου δώσουσι κόσμον Ach. 5 p. 747.

Κύπρις s. κύπρις: τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790. ἢ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Soph. 855. ἣν δ' † ἂν προσῆται (?) Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν Eur. 162, 4. εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ, οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν Eur. 324, 5. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ Eur. 340. ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη Eur. 524. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ Eur. 895. πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά Ach. 6, 2 p. 748. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται Κύπρις adesp. 186. λήγει δὲ Κύπρις θαλίαι τε νέων adesp. 397. ὕβρις τάδ', οὐχὶ (οὐχ ἡ ll.) Κύπρις ἐξεργάζεται adesp. 409. Κύπριδος δὲ μίσημ', Ἀρκὰς Ἀταλάντη Eur. 530, 4. πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Eur. 631, 2. πολλὴν ὀπώραν

Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν Chaer. 12 p. 785. πάντα τοι συντέμνεται Κύπριδι (Κύπρις ll.) τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα Soph. 855, 17. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Eur. 23. ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου ἀφύλακτος ἡ τήρησις Eur. 162. καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Eur. 331, 2. Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾶν Eur. 388, 5. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Eur. 400, 2. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Eur. 428. ἠπίως τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι κύπριν Eur. 951, 3. ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 7. λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων adesp. 154. πότνια, σοὶ τάδ' ἐγὼ νυμφεῖ' ἀείδω, Κύπρι (κύπρις l.) θεῶν καλλίστα Eur. 781, 19. ὦ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς <εἶ> Eur. 875. cf. Agath. 31 p. 769.

Κύπρος: Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον Aesch. 463.

Κύρβαντες: κἀπὶ Κυρβάντεσι χορεύσατε Soph. 778.

-κύρβις: ὅλπη παρηωρεῖτο - τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ Ach. 19, 3 p. 751.

κύριος: (πάλον?) γαίας Λακαίνης κύριον Eur. 1083, 9. τὸν δὲ κύριον Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον Sosiph. 3, 5 p. 820.

κυρίσσω: ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν Aesch. 23.

κυρῶ: εἰ δέ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Eur. 463, 3. τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ adesp. 547, 2. οὑμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει Aesch. 159. ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν Carc. 10 p. 800. κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις Aesch. 282. ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν Eur. 950.

κύρω: οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς <σὲ> κῦρον adesp. 226. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων μετὰ σωφροσύνης κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον Eur. 503, 3.

κύστις: τὰς μαλλοδέτας κύστεις Soph. 362.

κύτος: κοὔτ' ἂν ἀσπίδος κύτει <καλῶς> ὁμιλήσειας Eur. 185, 4. ἅδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ † ποδῶν κύτος χρίουσιν Ach. 4, 4 p. 747.

κύτταρος: κύτταροι Ach. 50 p. 758.

Κυχρεῖος: Κυχρεῖος πάγος Soph. 521.

κύω: κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἠγόμην πάλιν Eur. 207. — (cf. δεύω.)

κύων: ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός Soph. 799. κύων λαίθαργος εἶ Soph. 800. Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσῃ Eur. 968. καταστίκτου κυνὸς σπολὰς Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος Soph. 10. κυνὸς πελλῆς τε μηκάδος βοὸς ῥηνέων Soph. 468. Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα Aesch. 236. ῥινηλάτην κύνα adesp. 426. κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην Aesch. 244. οὐ δῆκταί πως κύνες οἱ θεοί (?) Eur. 555. κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις Aesch. 282. <δείπνου> λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν Eur. 469. ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα adesp. 118, 4. Ἀρκὰς Ἀταλάντη, κύνας καὶ

τόξ' ἔχουσα Eur. 530, 4. — ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Soph. 399, 11. σειρίου κυνὸς δίκην Soph. 735.

κώδων cf. Eur. 589.

κωδωνόκροτος: σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί Soph. 775, 2.

κωκυτός: ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν adesp. 387, 2. οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα Soph. 765.

Κωκυτός: Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες Eur. 383 (Ar. Ran. 472).

κωκύω: οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα adesp. 293.

κωλήν: κωλῆνες νεβρῶν Eur. 677.

κῶλον: ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθείς Soph. 60, 2. Κνώσια κῶλα adesp. 225. κῶλα ποικίλης νεβροῦ adesp. 419. — δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου adesp. 166, 3.

κωλύω: τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει ⟨λαβεῖν⟩ κέρδος Eur. 794, 3. οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλή Eur. 1055. (cf. κολούω.)

κωμάζω: ἢ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας Soph. 697, 2. κωμασάσης Soph. 220, 3.

κωμήτης: ἀλλ' ὦ θυρέτρων τῶνδε κωμῆται θεοί Ion. 37 p. 739.

κῶμος: χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω adesp. 375, 2. σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν καὶ καλλιχόρους ἀοιδὰς φιλοστεφάνους τε κώμους Eur. 453, 8.

κώπη: κώπης ἀνάσσων κἀποβὰς εἰς Μυσίαν ἐτραυματίσθην Eur. 705. — κώπην χρυσόκολλον Eur. 587.

κωτίλος: κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν Soph. 622, 3.

κωφεύω: ἀλλ' ἢν ἀκύμων κωφεύουσα ῥέουσα (?) γῇ Mosch. 6, 13 p. 814.

κωφός: τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν πέτρου Mosch. 7, 5 p. 815. λήθην τε τὴν πάντ' (?) ἀπεστερημένην κωφὴν ἄναυδον Soph. 609, 2. ἀλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837. ἡμῶν δ' ἐχώρει κωφὰ πρὸς γαῖαν βέλη Eur. 495, 27.

κωφῶ: οὐ κωφεῖ Soph. 213.

κωχεύω: πιστοί με κωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας Soph. 304.

Λ.

λαβή: προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου *λαβῇ Ach. 37, 2 p. 755.

λάγδην: πόλις, ἐν ᾗ τὰ - δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται Soph. 622, 3.

λαγός v. λαγώς.

λαγχάνω: κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην Soph. 598. τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων οὐκ ἄχθεται adesp. 366, 2. ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς Eur. 446. Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει Eur. 723. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε Eur. 641, 3. θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα

τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 33. ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος Eur. 403, 3. εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας ἀφθίτου λαχόντες Soph. 256, 2. ὅστις ἐλπίζει θεοὺς - γέρας λαχεῖν τόδε adesp. 118, 5. ὦ δαῖμον ὅς μ' εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ adesp. 17. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον - εἴληχε Πάλλας Soph. 872, 8. ἀρχὴν δὲ τῶνδε - Ἀκρίσιος εἴληχεν Eur. 1132, 4. ἡδὺς συνοικεῖν καί τιν' εἰληχὼς χάριν Chaer. 36, 4 p. 790.

λαγών: τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστερὰν ἔλυσε Chaer. 14, 3 p. 786.

λαγώς: γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί (?) Soph. 107.

Λαέρτης: πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος Soph. 827.

λάζομαι: τοὺς αὐλοὺς μέθες καὶ θῶπλα λάζευ adesp. 381, 2.

λάθα: λάθα Πιερίδων στυγερὰ κἀνάρατος Soph. 145. cf. λήθη.

λάθρᾳ: οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν Eur. 210. Ζεὺς - εὐνῇ συνελθεῖν λάθρᾳ πως ἠβούλετο Eur. 1132, 28. φυγῇ δὲ λάθρᾳ τῆσδε γῆς ὁρμωμένην μαθὼν πατήρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει Eur. 1132, 38. τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ, λάθρᾳ δ' ἔπρασσον Crit. 1, 11 p. 771. κἂν λάθρᾳ πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσί <τι> Crit. 1, 14 p. 771.

λαθραῖος: λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων adesp. 154.

λαθραίως: Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ Eur. 696, 5.

λαίθαργος: σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ Soph. 800. λαιθάργῳ ποδί adesp. 227.

λαιμός: <παίσα>σα λαιμὸν ἢ πεσοῦσ' ἀπ' ἰσθμίου <φρέατος ἐς> κευθμῶνα Eur. 656.

λάινος: μυκαῖσι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον Aristiae 6 p. 727. ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων Eur. 125, 3. ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν adesp. 44. οὔτε στεγήρης οἶκος οὔτε λαΐνοις εὐρεῖα πύργοις ὠχυρωμένη πόλις Mosch. 6, 7 p. 813.

Λάιος — Eur. Χρύσιππ. Eur. 841. Sosiph. 4 p. 820.

λαιός: τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός Eur. 530, 7.

λαῖφος: φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας adesp. 377.

λαιψηρός: τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032.

Λάκαινα v. Λάκων.

λακίς: λακὶς χθονός adesp. 228.

λακιστός: λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον adesp. 291.

Λάκμος: ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Λάκμου τ' ἀπὸ Περραιβῶν Soph. 249, 2.

λακτίζω: πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου Eur. 604.

Λάκων: καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς - παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Soph. 178, 2. οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργοῦται πόλις Ion. 63 p. 745. γαίας Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός Eur. 1083, 9.

λάλος: ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν

ὕστερον φράσει, *λάλος ἐστὶν οὗτος Eur. 112, 2. ἀεί ποτ' ⟨ἐστὶ⟩ σπέρμα κηρύκων λάλον Eur. 1012.

λαλῶ: γύναι, τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως λαλεῖς adesp. 283, 2. ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος Soph. 842, 2. (cf. λανθάνω.) ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν λόγον adesp. 457.

λαμβάνω: ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν Aesch. 44, 2. ἔπειτα γῆρας λαμβάνει σφ' (λαμβάνεις l.) Αἰγύπτιον Soph. 363, 3. ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει Eur. 195. λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλειαν λαμβάνει Eur. 1080, 3. ὁ μυρίος χρόνος τὰ πάντ' ἀμαυροῖ χὐπὸ χεῖρα λαμβάνει Theod. 9, 4 p. 804. ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις, οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ τῇδε Theod. 13, 2 p. 805. ἀρετὴ - οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116, 2. ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβανε Eur. 691, 2. οὐκ ἐμὲ προσήκει λαμβάνειν τούτων δίκην Eur. 953, 7. ὁ νῦν ⟨δὴ⟩ λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνὴρ Eur. 953, 27. γάμος κράτιστός ἐστιν - τρόπον γυναικὸς χρηστὸν † ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6, 2 p. 828. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσῶνται βροτοί adesp. 172. ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον adesp. 337. μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης - *λήψῃ πεῖραν ἐν τὠμῷ βίῳ Eur. 953, 33. εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων Eur. 134. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος Eur. 847. ἄνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες adesp. 112, 3. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον Eur. 531. οἱ δ' ὑπέρφρονες - ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν Eur. 1073, 7. νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς Eur. 1091. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἣν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 8. ὡς μόνον τῶν χρημάτων ἡ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί, σώφρον' ἣν λάβῃ Eur. 543, 5. ἡ - τύχη βραχεῖαν ἣν λάβῃ ῥοπήν adesp. 102, 2. πάντα πράγματ', ἣν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν - φιλεῖ βροτοῖς adesp. 433. ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανεστέρας adesp. 82, 3. τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις Soph. 579. κλῆθρον γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν εὐπαγὲς λάβοις Soph. 849, 2. μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα κἀρετήν Eur. 527. (cf. βάλλω.) εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι Zopyr. 1, 2 p. 832. κακός σε δαίμων καὶ κακὴ τύχη λάβοι adesp. 92. λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοικὸν ξίφος Aesch. 356. οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου Aesch. 362. βωμιαῖον ἐσχάρας λαβών Soph. 35. κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν Soph. 622, 3. εἷλκε.. ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν Eur. 221, 2. κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα, πλοῦτος λαβών ⟨τε⟩ τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ Eur. 249, 3. τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνὴρ - πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών Eur. 282, 18. πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν Eur. 297, 2. εἰ δέ τις κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών Eur. 463, 4. Οἰ-

νεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν Eur. 516. παῖδα δ' Ἀδράστου λαβὼν συνῆψε γένναν Eur. 558, 4. πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη Eur. 697. ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735, 2. λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών Eur. 1001. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών Eur. 1057, 1. 2. λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλειαν λαμβάνει Eur. 1080, 3. ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 3 p. 806. τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 2 p. 813. ταῦτ' ἐποίησεν λαβὼν ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλὰ adesp. 26, 3. λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος adesp. 97. φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών adesp. 155. ὃ δὲ λαβὼν χερὶ ἔγνω ἐπαφήσας adesp. 458, 6. Ὀρφέα λαβὼν αὐτῶν τε μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα adesp. 546, 10. ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα Eur. 186, 2. ῥᾳθυμία - τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν λαβοῦσα Theod. 11, 4 p. 805. τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι Eur. 578, 7. οἳ μὲν - οὐκ ἀπώλεσαν κακὴν λαβόντες Eur. 497, 4. λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες σωτηρίαν adesp. 481, 3. αἱ τύχαι δέ με μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458, 2. Ζεὺς κλέμμα - ἄμοχθον ἤνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 3. τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν ἀρκεῖ Soph. 118. ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν Soph. 237, 3. ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν Soph. 738. πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξηῦρες λαβεῖν Eur. 90. ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισιν γόου κόρον λαβεῖν Eur. 118, 4. ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν Eur. 141. ἥδιστον λαβεῖν Eur. 162, 4. πόλιν οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν Eur. 360, 6. (cf. προσλαβεῖν.) ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν Eur. 529. ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν Eur. 659, 2. αἰτοῦ τί χρῄζεις ἕν· πέρᾳ γὰρ οὐ θέμις λαβεῖν σε Eur. 773, 3. ὃ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Eur. 914, 2. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν Eur. 928, 2. πῶς δίκαιόν ἐστιν - τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος ὧν εἶχεν λαβεῖν, τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 25. 26. νῦν δ' ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμοχθὶ Eur. 978, 4. ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν Eur. 984. φίλων λαβεῖν <γὰρ> πεῖραν οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 993. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Eur. 1045. οὐκ ἔστιν - τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1, 2 p. 819. δεῖ γ' ὀργήν, ἡνίκ' ἠδικοῦ, λαβεῖν Sosiph. 2, 2 p. 820. δεινή τις - συμφορὰ δούλοις γενέσθαι δεσπότας τε δυσχερεῖς λαβεῖν adesp. 376, 3. ἐπὰν γὰρ ἡ - αἴσθησις φθαρῇ, τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν πέτρου Mosch. 7, 5 p. 815. δράκοντε θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότε Soph. 539. ἀγλωσσίᾳ - ληφθεὶς ἀνὴρ Eur. 56, 2. δυσπραξίᾳ ληφθείς adesp. 364,

4. φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 58. ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσ' ἄλεκτρος ἀνδρός Eur. 1132, 57. οἴμοι λέλημμαι Soph. 684.

Λάμια: τίς τοὐμὸν ὄνομα - οὐκ οἶδε Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος Eur. 922, 2.

λαμπάς: ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς ἥλιε Theod. 10 p. 805. οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοισιν ὄμμασιν Soph. 721. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει Aesch. 386.

λαμπήνη Soph. 408.

λάμπουρις Aesch. 433.

λαμπρός: λαμπρός θ' ἕκαστος κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται - ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν Eur. 183. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ Eur. 626, 5. στολὴν ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος Eur. 688, 4. ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στίλβει μύδρος Crit. 1, 35 p. 772. ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος adesp. 158. κἄπειτα δ' εἴσι λαμπρὸν ἡλίου φάος Aesch. 43. οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλόν Eur. 316, 5. τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ adesp. 547, 2. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἔω κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας Soph. 234, 3. ἐὰν ἴδῃς πρός ὕψος ἠρμένον τινὰ λαμπρῷ (al. κακῶς) τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον Eur. 1040, 2. θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν Eur. 330, 7. αἰδὼς - ἠπιώτατον ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι Chaer. 1, 4 p. 781. θέρους τε λαμπρὸν ἐκπέμπει σέλας χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Eur. 330, 3. σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους adesp. 9. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται adesp. 547, 12. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος Eur. 443. λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις Eur. 16. λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα Eur. 282, 10. δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 5 p. 816. ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν Eur. 153, 2. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει Aesch. 386. ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον μίσει Eur. 362, 22.

λαμπρύνω: ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας Soph. 644.

λαμπτήρ: μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Eur. 411, 2. ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας adesp. 407.

λάμπω: λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρί Soph. 341. λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς χαλκός Soph. 780. λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος Phryn. 13 p. 723. χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιώσει adesp. 161. πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην adesp. 33, 2. ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν *ἔλαμψε Eur. 232, 2. μουσομανεῖ δ' † ἐλάμφθην δακέτῳ Soph. 224.

λανθάνω: ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται, αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τοῦτο λανθάνει ποιῶν adesp. 573, 2. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεἴ σ' ἐλάνθανεν

πάρος Eur. 1033. τὸ μὴ δίκαιον ἔργον οὐ λήθει θεούς adesp. 487. λήθουσι (al. πλήθουσι) γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Soph. 436. ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με (λαθοῦσά με ll.) ἔσαιν' ἐρινύς Soph. 519, 3. Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν Eur. 223, 2. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός Aesch. 243. λάθοι δ' ἂν Ἄργου τοῦ πυκνοφθάλμου κόρας Eur. 1063, 14. πῶς δῆθ' ὁδουρὸν ὅμοιος ἐξέβης λαθών Soph. 21. ὅμως δέ γε τίκτει λαθών Eur. 1132, 18. μὴ πάντ' ἐρεύνα· πολλὰ καὶ λαθεῖν (λαλεῖν ll.) καλόν Soph. 80. <θεοὺς δὲ> καὶ λαθεῖν ἀμήχανον adesp. 431. οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν adesp. 510. πῶς δὲ λήσει Eur. 277. τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς Crit. 1, 23 p. 771. λήσειν δοκοῦντες adesp. 458, 5. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί, λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς Soph. 99, 2. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός Eur. 664. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς Eur. 840. ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται - κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι, δοκεῖ πονηρά Eur. 835, 2. ἡδὺ κἂν βραχὺν χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375, 2. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς Eur. 342. ὅτῳ γὰρ μὴ ἔστι λυπεῖσθαι βίῳ, ἔστιν τὸ χαίρειν τῶν κακῶν λελησμένῳ (λελασμένῳ ll.) Astyd. 5, 3 p. 779.

λαός: δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21, 2. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν Aesch. 313, 2. ἔνορχιν λαόν adesp. 209. ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ᾐόνα adesp. 191. εἷς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ λαῶν τε δειλῶν πλῆθος εὖ τραφεὶς ἀνήρ Sosith. 1, 2 p. 821. ὦ ἴτε, λαοί Eur. 773, 69. cf. λεώς.

Λαπέρσης: νὴ τὼ Λαπέρσα Soph. 871.

λαπίζω: λαπίζειν Soph. 959.

Λαπίθης: Φερητίδης τ' Ἄδμητος ἠδ' ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κόρωνος Soph. 354, 2.

λαρκαγωγός: τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Eur. 283.

λαρός (?) Soph. 263.

λάταξ: ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ πᾶσιν ἐπικτυπεῖ δόμοις Soph. 255. ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ Ach. 26, 2 p. 752.

λατρεία: πάντολμ' ἀνάγκη, στυγνὸν ἢ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν Mosch. 2, 4 p. 812.

λάτρις: λάτρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων Eur. 830. Δήμητρος λάτριν Eur. 955. θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3, 2 p. 802.

λατύπος: λατύποι Soph. 487.

λέαινα: βρυχζούσης λεαίνης adesp. 1.

λέβης: τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης Aesch. 1. θεὸς - ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός adesp. 448, 2. ἀγῶνα - κηρύσσεται, χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν Soph. 348, 2.

λέγω: κέντημα γλώσσης, σκορ-

πίου βέλος λέγω Aesch. 169, 3. ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος, τῆς σῆς λέγω τοι μητρός Aesch. 175, 2. τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ λέγω Soph. 25, 2. σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω Eur. 48. ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω Eur. 346, 2. τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 43. αἳ δ' εἴσ' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω Eur. 499, 3. ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας - ἀλόχου τε κεδνῆς Eur. 543, 2. εἰ γὰρ εὖ λέγω Eur. 773, 77. ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε Eur. 953. σὲ τῶν πάντων δεσπότην λέγω Philocl. 1 p. 759. οὐκ ἐξαθρήσας οἶδ', ἰδὼν δέ σοι λέγω Thesp. 2 p. 832. εἴπερ εἶ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις Soph. 100. Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἑπταστόμους Soph. 705. οὐ μέμφομαί σε· δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις Soph. 771. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' <εἶτ'> εὖ λέγεις Eur. 528, 2. οὐ κακῶς λέγεις Eur. 773, 7. πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις Ach. 3 p. 747. ὡς λέγει γέρον γράμμα Aesch. 331. ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60, 2. παθὼν δ' ἕκαστος ὢν τύχῃ λέγει Soph. 621, 3. ὁ χρόνος ἅπαντα - οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει Eur. 112, 2. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει Eur. 499, 2. ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει αἴσχρ' ἐστί, τούτου τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ ποτέ Eur. 583. κλύεθ' οἷα λέγει Eur. 713. Πυθῶδ' ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοίβῳ τάδε Eur. 1132, 7. εἰ δ' ἄλλου λέγει ἄμεινον ἄλλος, τῷ λέγειν ὑπερφέρει Aristarch. 1, 4 p. 728. ὅστις λέγει κάκ' εὖ φρονῶν σιγῇ στένει adesp. 497. Ἥλι' - <ὃν> οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν Soph. 1017, 2. Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διός Eur. 14. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διός Eur. 151. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Eur. 222. πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ Eur. 474. γνωρίσαντ<ε δὴ τὸ πᾶν> λέγουσι· μητρὸς ὦ κασίγνητ<οι> Eur. 495, 15. σὼ δ' αὐταδέλφω χερμ<άδ' αἴρουσιν χεροῖν> λέγουσί θ' ὡς ἔφυσα<ν ἐκ δούλης> Eur. 495, 19. σοφὸν λέγουσι τὸν χρόνον πεφυκέναι Agath. 19 p. 767. λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα κρυφίοις ἁρπάσαι βουλεύμασιν Carc. 5 p. 799. ἵν' οὖν τὰ πολλὰ κεῖνα διὰ παύρων λέγω Aesch. 99, 4. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκληρ' ἀληθῆ Eur. 1036. ὅταν δέ τις λειτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ Eur. 327, 3. εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ λέγῃ Eur. 909, 7. κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον adesp. 119, 2. ἡ γλῶσσά τοι - οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ adesp. 120, 2. πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν ἢ νόμοισι χρώμεθα adesp. 99, 2. κἂν λάθρᾳ πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσί <τι> Crit. 15 p. 771. ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι σοφόν Eur. 202. ἡ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών,

λέγοιμ' ἂν Eur. 819, 6. τάχ' ἂν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι Agath. 9 p. 765. εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε Soph. 420. τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε Eur. 22. ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ Eur. 253. τοῦτο τί μ' ἀδικεῖ, λέγε Eur. 953, 13. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον ἢ σιγὴν ἔχε Dionys. 6 p. 795. λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα adesp. 136. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια Aesch. 208. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί, λέληθεν αὑτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς Soph. 99. λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλῇ ποτε Soph. 529. γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς, δύστηνος ἄρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται Eur. 36. ὦ παγκακίστη καὶ γυνή· τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἂν Eur. 666. ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι, οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων Eur. 795, 5. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ μαθήσῃ κλύων, ὃ δ' αὐτὸς αὑτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων Eur. 797, 4. πᾶς τις ἥδεται λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή Eur. 978, 4. δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035. τούσδε τοὺς λόγους λέγων διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο Crit. 1, 24 p. 771. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων Crit. 1, 28 p. 771. ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας Eur. 659, 6. δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου, ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος Eur. 654. ῥιπτοῦντες ἐκβάλλοντες ἀγνύντες, τί μ' οὐ λέγοντες Ach. 26, 2 p. 752. τυφλὸς οὔτι γνώσεται' οὕτω λέγοντες adesp. 458, 11. (cf. ψέγω.) χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν ἢ λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν adesp. 535. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Soph. 81. ὅπου δὲ μὴ *τἄριστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι - ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν Soph. 193. καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν Soph. 326. θεοὶ γὰρ οὔποτ', εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν, ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν ξυναινέσονται Soph. 339. θέμις δὲ τἀληθῆ λέγειν Soph. 855, 14. οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἠσκηκότες Soph. 878. ὁ φόβος, ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν - τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται Eur. 67, 2. 4. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν Eur. 81, 2. ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἄν, εἰ λέγειν εἴη σοφός Eur. 189, 2. τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν, εἰ φέρει τινὰ βλάβην Eur. 253. δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν, εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Eur. 313. τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν Eur. 335. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ λέγειν (βλέπει Il.) τ' ἀγάλματα Eur. 372, 3. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές Eur. 413, 2. τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν, ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν Eur. 439, 2. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν Eur. 475. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν ἐπι-

στάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει Eur. 572, 4. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις - δέλτος διαιρεῖ, κοὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν Eur. 578, 9. μή μοι φθονήσητ' - εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Eur. 703, 2. πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν Eur. 773, 9. αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν Eur. 796, 2. εὖ λέγειν (εὐλογεῖν l.) δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν Eur. 909, 7. ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε· καὶ γὰρ ἁρμόζει φρονεῖν σὲ μᾶλλον ἢ ἐμὲ καὶ λέγειν ὅπου τι δεῖ· ἐπεὶ δ' ἀφῆκας, λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ - τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 2. 3. 5. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι, οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978, 2. καὶ ταὖτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μὴ Aristarch. 1 p. 728. εἰ δ' ἄλλου λέγει ἄμεινον ἄλλος, τῷ λέγειν ὑπερφέρει Aristarch. 1, 5 p. 728. ψευδῆ δὲ τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρέπει λέγειν Chaer. 27 p. 789. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν, τὰ φαῦλα μείζω Mimn. 2 p. 830. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται, τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο adesp. 515, 3. χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν ἢ λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν adesp. 535. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια adesp. 572. μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια Eur. 382, 2. λέξω δ' ἐγὼ Eur. 797. πάντ' ἔλεξα τἀντεταλμένα Soph. 424. ἀλλ' ἀξίως ἔλεξας Soph. 101. οὐ θαῦμ' ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν Eur. 651. μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου adesp. 166. δίκαι' ἔλεξε Eur. 823. ὅταν - λόγους γάμων πέρι λέξῃ πρὸς ἡμᾶς Eur. 773, 17. εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν Eur. 909, 7. ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ δίκαια λέξας ἧσσον εὐγλώσσου φέρει Eur. 56, 3. ἀλλά σοι λέξαι θέλω Eur. 292, 6. πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Eur. 316, 4. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν (al. τὸ κλαῦσαι καὶ ἀποδύρασθαι τύχας) Eur. 563, 2. — λόγος ὥσπερ λέγεται Phryn. 14 p. 723. ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι λέξεται (?) Eur. 782, 2. ὃς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Crit. 1, 20 p. 771. τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 3 p. 813. Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Eur. 481. 591, 4. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς Eur. 206.

λεία: λεῖαι Soph. 488.

λείβω: ἴδε σοὶ βρομίου [αἴθοπα] φλεγμὸν λείβω Thesp. 4, 6 p. 833.

λεῖκνον v. λίκνον.

λειμών: ταύρῳ τε λειμὼν ξένια πάμβοτος παρῆν Aesch. 99. σιλφίου λειμὼν Soph. 546. κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην, ἥτις - θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο, σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Soph. 598, 5. θηρώμεναι .. οντα λειμώνων τέκνα Chaer. 10, 3 p. 784. λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον αὐχένας Chaer. 14, 17 p. 786. κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπί τε λειμῶνας Eur. 740, 5. — cf. Soph. 805.

λειμώνιος: ἄνθεα λειμώνια Aesch. 374.

λείπω: λείπω φάος τόδ'· οὐκέτ' <οὐδέν> εἰμ' ἐγώ adesp. 45, 2. οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι Philocl. 5 p. 760. Δαναὸς - Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ Eur. 228, 2. πεδία Φοινίκης λιπών Eur. 819, 5. ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς λιποῦσα λίμνης ἦλθον Soph. 480, 2. ἐξῆλθον - βόθρους λιποῦσα πενθητηρίους Ion. 54, 2 p. 743. Σιδώνιον ἄστυ λιποῦσαι Phryn. 9 p. 722. κρωσσοὺς μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὑδρηλοὺς λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν Aesch. 96, 3. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα Aesch. 199, 3. τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 11. οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται (?) τόδ' ἡδονῆς Eur. 138, 3. ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401, 4. πανταχοῦ λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων Eur. 319. ἢ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα, ἡ δ' εὐγένεια - μένει Eur. 1066. ἡμεῖς οἱ λελειμμένοι φίλων Eur. 495, 32. ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους Aesch. 37.

λειτός: Ἄργους δυνάστης, λειτὸς (λιτός ll.) ἐκ τυραννικῶν θρόνων Mosch. 9, 2 p. 816. ὅταν δέ τις λειτῶν (λεπτῶν ll.) ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ Eur. 327, 3.

λείχω: οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις Ach. 9, 2 p. 748.

λείψανον: νόμος δὲ <δείπνου> λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν Eur. 469.

λέκτρον: πρὸς λέκτρον ᾗει καρδίαν ὠδαγμένος Soph. 1026, 8. εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Eur. 520, 2. ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν Eur. 914, 2. γαμηλίων λέκτρων Aesch. 242, 2. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων - κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον Eur. 503. ἐκ καλλιόνων λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Eur. 213, 2. ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν Eur. 1058.

λεόντεος: κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας Aesch. 109.

λεοντοβάμων: λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος Aesch. 225, 2.

λεοντόκρανος: λεοντόκρανον ὅπλον adesp. 230.

λεοντόπους: οὐρὰν - ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν Eur. 540.

λεοντόχορτος: λεοντόχορτον (λεοντοχόρταν l.) βούβαλιν νεαίρετον Aesch. 330.

λέπαδνον: παῖδ' ὑμεναίοις, ὡς φησί, θέλων ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις Eur. 773, 65.

λέπαργος: πτερὸν κίρκου λεπάργου Aesch. 304, 5. βοὸς λεπάργου adesp. 231.

λέπας: μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Eur. 411, 2.

λεπτός: λεπτὸς δὲ σινδὼν ἀμφιβαλλέσθω χροΐ Aesch. 153. Εὐβοΐδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἐχώρισεν Ion. 18 p. 735. λεπτὴ γὰρ ἐλπὶς ἥδε Aesch. 99, 22. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα adesp. 55. ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Eur. 906. μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν (?) ἀηδὼν ἁρμονίαν Eur. 773, 23. (cf. λειτός.) μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Eur. 924.

λεπταῖς ἐπὶ ῥιπῖσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες Soph. 511, 4.

λεπτοσπάθητος: λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις θάλπουσα adesp. 7.

Λερναῖος: Λερναία χολή adesp. 229.

Λέσβιος: ὃ μέν τις Λέσβιον φατνώματι κῦμ' - ἐκπεραινέτω Aesch. 78.

λέσχη: φαῦλον ἄκομψον - λέσχης ἀτρίβωνα Eur. 473, 3.

λευγαλέος: μύρῳ λευγαλέα Soph. 717.

Λευκοθέα: πόντου πλάνητες Λευκοθέαν ἐπώνυμον adesp. 100.

λευκός: λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος ὁ χοῖρος Aesch. 310. οὔτοι νόμισμα λευκὸς (al. οὔτοι βροτοῖσι κέρδος) ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν Eur. 542. οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος adesp. 389. τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Soph. 307, 2. λευκὸν αὐτὸν ὧδ' ἐπαίδευσεν γάλα Soph. 446. χρῶμα δ' ὄμμασιν λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς Chaer. 14, 6 p. 786. λευκῷ λίθῳ Soph. 307, 2. λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ Chaer. 1, 2 p. 781. πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν Soph. 363. οἶκον στεγανὸν ἐξηυρήκαμεν λευκόν τ' ὀρύσσειν ἄργυρον adesp. 115, 3. λευκὴν ἡμέραν Soph. 5. ἔκειτο δ' ἣ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως φαίνουσα μαστόν Chaer. 14 p. 786. ἴδε σοὶ σπένδω κναξζβι τὸ λευκόν Thesp. 4 p. 833. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται Aesch. 116. λευκοὺς λίθους χέοντες αὐχοῦσιν μέγα Eur. 1007.

λευσμός: τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν Eur. 878.

λεύσσω: τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ Aesch. 131. πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός Soph. 774, 3. τίς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ Eur. 913. Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι' ἡσύχου λεύσσων προσώπου Dionys. 5, 2 p. 795. Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Eur. 991, 2. οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους Eur. 293, 2. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος, ὡς ἡδὺ λεύσσειν Eur. 443, 2.

λέχος: γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους Eur. 318, 2. ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους Eur. 775. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος γενναῖον λέχος εὑρεῖν Eur. 137, 2. ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος Ζεύς Eur. 591, 3. κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος Eur. 653. χρόνος ἔκρανε λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις Eur. 773, 57. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος Eur. 889. ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἁλίου Eur. 781, 69. παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 74.

λέων: τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ Soph. 154, 2. πυρσοκόρσου λέοντος Aesch. 110. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν Aesch. 452. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις, ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν Eur. 689, 4.

τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38 p. 739. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 15. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης adesp. 135. γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν Hippoth. 5 p. 828.

λεώς: βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς Soph. 760. πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεὼς Eur. 146. ἡ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Eur. 360, 7. οὐδ' ἀντ' ἐλαίας - τρίαιναν - Θρῇξ ἀναστέψει λεώς Eur. 360, 48. ἀλλὰ σῖγ' ἔστω λεώς Eur. 773, 75. εἰς γῆν - Ὕαντος ἣν ἔναιεν ἀρχαῖος λεώς Phryn. 5, 2 p. 721. χωρίτης λεώς adesp. 428. τόδ' ἐξοπλίζει τοὔπος Ἀργεῖον λεών adesp. 404. cf. λαός.

λήγω: πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά, τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν Eur. 415, 2. λήγει δὲ Κύπρις θαλίαι τε νέων adesp. 397. ἐπὰν λήξῃ κακοῦ, ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται Soph. 846, 2. λῆξαι τῆς ἀστερόπου Ζηνὸς θυσίας Ach. 2, 3 p. 746.

Λήδα: Οἰνεὺς - ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ, Λήδας ὅμαιμον Eur. 515, 5. ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτῆρες adesp. 139.

λήθη: τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος Eur. 578. ἅπαντ' ἐς Ἅιδην ἦλθε (ἄιδαν ἦλθον ll.) καὶ λήθης (λάθας ll.) δόμους adesp. 372, 4. ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή, λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν Soph. 238, 2. λήθην τε τὴν πάντ' ἀπεστερημένην κωφὴν ἄναυδον Soph. 609. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει Soph. 868. cf. λάθα.

λήθω v. λανθάνω.

(ληίζομαι cf. λωτίζομαι.)

ληκυθιστής Soph. 960.

λήκυθος: αὐτοχείλεσι ληκύθοις Soph. 126.

λῆμα: ἀρείφατον λῆμα Aesch. 147. τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν, τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές Eur. 657, 4. κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές Mosch. 2, 4 p. 731. τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι λήμασιν (δώμασι ll.) τέκνα Eur. 525, 3.

Λήμνιος: Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός Soph. 708.

Λῆμνος: ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Soph. 353. cf. Eur. Φιλοκτήτης.

ληπτός: θεὸς οὐχὶ ληπτός· εἰ δὲ ληπτός, οὐ θεός adesp. 168.

ληστήρ: Κράγος ἔνθηρος, ἡ λῃστῆρσι φρουρεῖται Eur. 669, 2.

λῃστής: Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ach. 29 p. 753.

Λητώ: εἰ μή σε Λητὼ καλλίπαις ἐγείνατο adesp. 178. Λητοῦς παῖς ἑκηβόλος θεά Soph. 369, 2.

Λητῷος: ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης Aesch. 170, 2.

λῆψις: ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Soph. 329, 3.

λίαν: μὴ λίαν μ' ἡγοῦ σοφόν adesp. 288. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν adesp. 519. ἅπαν τὸ λίαν συνετὸν ἐστ' ἐπίφθονον adesp. 531. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 7. ὅστις δὲ θνη-

τῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν, μῶρος πέφυκε Soph. 865. οὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός Eur. 194, 4. ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι Eur. 362, 33. ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Eur. 462. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον Eur. 1063, 3. τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος εὔπιστος ἀνδρῶν ὅστις ἐλπίζει adesp. 118. λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον adesp. 316. πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606, 3. τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258, 2. αἰδεῖσθαι δὲ χρή, γύναι, τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον Eur. 209, 2.

λίβα v. λιβάς.

λίβανος Soph. 961.

λιβάς: τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα Aesch. 55, 4. ἀφθονέστερον λίβα Aesch. 72. ποῖαι λιβάδες, ποία σειρὴν Eur. 116. μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα adesp. 548, 2.

λιβρός: λιβρὸν σέλας adesp. 232.

Λιβυκός: ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' ἐμβαλὼν Eur. 779.

Λιβυρνικός: Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών Aesch. 364.

Λίβυς: Λίβυς τ' ἀηδών adesp. 233. κατᾳστίκτου κυνὸς σπολὰς Λίβυσσα Soph. 10, 2.

Λιβυστικός: Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς (al. Λιγυστικῆς) Eur. 922, 2. ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος Aesch. 139.

λίγδος: ἀσπὶς μὲν ἡμὴ λίγδος ὣς πυκνομματεῖ Soph. 32.

λιγνύς: ἥλιος - σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος εἰς σώματ' ἀνδρῶν Theod. 17, 2 p. 806.

Λίγυς: διώσεις ῥᾳδίως Λίγυν στρατόν Aesch. 199, 9. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν Aesch. 199.

Λιγυστικός: Τυρσηνικὸς κόλπος Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται Soph. 541, 3. (cf. Λιβυστικός.)

λιθάργυρος: λιθάργυρος δ' ὅλπη παρηωρεῖτο χρίματος πλέα Ach. 19 p. 751.

λίθος: Ἀκτίτης λίθος Soph. 65. Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου Soph. 732. ὥστε Μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίησιν πάλιν Eur. 567, 2. ἰσαργύρου τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου δώσουσι κόσμον Ach. 5 p. 747. ἐν παντὶ - σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Soph. 307, 2. ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις Aesch. 199, 4. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Eur. 1044. θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων Soph. 1025, 6. ⟨λίθοισι⟩ γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμφθεὶς πόδα Choer. 2 p. 719. λευκοὺς λίθους *χέοντες αὐχοῦσιν μέγα Eur. 1007.

λίκνον: οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι (al. λείκνοισι) προστρέπεσθε Soph. 760, 3.

λιμήν: Ξιφίρου λιμήν Aesch. 33. λιμὴν γὰρ Ἀίδας ἀνιᾶν adesp. 369. λιμένας εἰς Ἀχαϊκοὺς adesp. 83.

λίμνη: Πόσειδον, ὃς - γλαυκᾶς

μέδεις εὐανέμου λίμνας Soph. 342, 3. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Soph. 435, 3. ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς λιποῦσα λίμνης ἦλθον Soph. 480, 2. χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων Aesch. 192, 4. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν Aesch. 273. θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν - Ἀχεροντίαν λίμνην Eur. 868, 3. cf. Soph. 682.

λιμός: χάσκοντα λιμῷ μόσχον ὡς χελιδόνος Ach. 47 p. 757. οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' *ἔπαυσε Soph. 438.

λινογενής: πέπλους τε νῆσαι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας Soph. 406.

λίνον: λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν Eur. 1001. βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον ἐσταλμένος Ion. 59 p. 744. ἁλίας στραβήλου τῆσδε, τέκνον, εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν <ὃς διείρειεν λίνον> Soph. 301, 2.

λινορραφής: λινορραφῆ τυλεῖα Soph. 277.

λινουλκός: ἥ τ' Αἰγυπτία - λινουλκὸς χλαῖνα θήραγρος πέδη Ion. 40, 3 p. 740.

λινοῦς: λινᾶ δέ, πίσσα κὠμολίνου μακροὶ τόνοι Aesch. 205.

λίπος: παγκάρπεια συμμιγὴς ὀλαῖς λίπος τ' ἐλαίας Soph. 366, 4.

λιποψυχεῖν Soph. 456.

λίσσομαι: εὐχαῖς ἐγὼ λισσομένα προσέβαν Eur. 773, 53.

λιτή: πατρὸς ἴθι πρόσπεσε γόνυ <λι>ταῖς, σφαγὰς - ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς Eur. 781, 73. μοῖρ', ὦ λιταῖς ἄτεγκτε δυστήνων βροτῶν Mosch. 2, 2 p. 812.

λιτήρ: λιτῆρα θαλλὸν adesp. 234.

(λιτός v. λειτός.)

λιτροσκόπος: λιτροσκόπους Soph. 962.

Λίχας: κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα Aesch. 30, 2.

λίχνος: τό τ' ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Eur. 1063, 8.

λογγάζω: λογγάσω Aesch. 112.

λογίζομαι: λογίζομαι δὲ πολλά Eur. 360, 5. λογίζομαι τἀληθές Eur. 812, 5. (cf. λωτίζομαι.) οὐ λογίζεται καλῶς Eur. 575, 2. ῥᾴων γένοιτ' ἄν, εἰ λογίζεσθαι θέλοις Eur. 332, 4.

(λογισμός v. λόγος.)

λόγος: (cf. κλέος.) τὸ γὰρ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Soph. 100, 3. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Soph. 783. περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ βρότειον εὐλογήσομεν Eur. 52. μητέρα κατέκταν τὴν ἐμήν, βραχὺς λόγος Eur. 68. λόγος (λογισμὸς et λογισμοὺς ll.) γὰρ τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε Eur. 97, 3. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος Eur. 170. εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται Eur. 363. τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ λόγος δύναιτο Eur. 597, 3. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος Eur. 846. ἀκόμπαστος λόγος Eur. 872. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος Eur. 927. ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος Eur. 970. οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν Eur. 1059, 6. λόγος ὥσπερ λέγεται Phryn. 14 p. 723. σαφὴς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος ὡς οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν γυναικός Theod. 1 p. 801.

τράγημα δὲ ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος Lycophr. 3, 3 p. 818. τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος adesp. 119, 4. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος adesp. 183. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθ'· ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἤσκουν adesp. 374. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου (?) Aesch. 235, 2. χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Soph. 178, 2. τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου Soph. 869. δοῦλος πέφυκας, οὐ μέτεστί σοι λόγου adesp. 304. βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά Soph. 98. πέπων ἐρινὸς - ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ Soph. 182, 2. λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶδά που τυχεῖν Soph. 467. τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι Eur. 57. γυναῖκα καὶ ὠφελίαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν ἐδίδαξα τῷμῷ λόγῳ Eur. 78, 3. πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ Eur. 234. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 3. λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Eur. 360, 13. Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ Eur. 480. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναίμην χωρίς Eur. 621. ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι Eur. 657. εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν Eur. 729. μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς, ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ Eur. 898, 5. ἀλλ' ἔστι, κεἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ, Ζεὺς καὶ θεοί Eur. 991. ἀρετὴν ἐχούσης μεῖζον' ἢ λόγῳ φράσαι Eur. 1083, 10. διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο, ψευδεῖ τυφλώσας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Crit. 1, 26 p. 771. καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισεν τὸν δαίμονα καὶ ἐν πρέποντι χωρίῳ Crit. 1, 38 p. 772. διαπτύξω λόγῳ ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6 p. 813. λόγῳ μ' ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ adesp. 317. τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς adesp. 514. αὐτόκραντον λόγον Aesch. 295. βροτοῖς ⟨δ'⟩ ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι Soph. 481, 5. πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων τὸν τῶν ψεγόντων (λεγόντων ll.) ῥᾷον ἂν φέροι λόγον (ψόγον ll.) Eur. 297, 5. πρὶν ἂν .. ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον Eur. 470. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον, ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Eur. 598, 2. πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Eur. 687, 4. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Eur. 1044, 2. ποῖον εἴρηκας λόγον adesp. 2. ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν λόγον adesp. 457. ὁ μὴ τοὔργον δεδοικὼς οὐ δέδοικε τὸν λόγον adesp. 459. ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Soph. 192, 2. οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι Soph. 750. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι Eur. 140, 2. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς Eur. 206. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι (καὶ ἄλογοι ll.) βροτούς Eur. 650. τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 18.

εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι, οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978. *λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς Eur. 1065, 2. ἔνεισιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι (al. ἐν δειλοῖσι κἄνανδροι) λόγοι adesp. 299. τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν ἂν δοίησαν adesp. 557. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα Aesch. 397. σιγᾷς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Eur. 126. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Eur. 189. τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί ποτε Eur. 206, 6. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιὼν Eur. 334, 3. οὐ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Eur. 795, 3. πολλῶν ᾑρέθην λόγων κριτής Eur. 812. λόγων (λόγον ll.) δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις (λόγου εἰσφέροις ll.) Eur. 890. ἐκ δ' ἐμῶν λόγων ἑλοῦ τὰ βέλτιστα Eur. 1054. γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι σοφοῦ τινος γένοιτ' ἂν ἵστορος λόγων Apollon. 2, 2 p. 825. φοινικελικτὴν καὶ λόγων ἀλαζόνα adesp. 271. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται, τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο adesp. 515, 4. τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι Soph. 307. εἴθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα Soph. 810. σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Eur. 286, 4. φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Eur. 362, 18. δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου, ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος Eur. 654, 2. οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργοῦται πόλις Ion. 63 p. 745. ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή, λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν Soph. 238. βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται Soph. 774. μισῶ σοφὸν ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν Eur. 61. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν - ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος Agath. 13, 2 p. 766. ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή, πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις Theod. 10, 5 p. 805. μισῶ - χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις adesp. 28, 2. θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Soph. 540. ἀπέπτυσεν λόγους Soph. 617. φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους Soph. 843, 4. ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28, 2. πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους Eur. 139. οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν Eur. 165, 2. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Eur. 327, 2. οὐ πώποτ' ἔργου μᾶλλον εἰλόμην λόγους Eur. 394. φθείρου· τὸ γὰρ δρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις Eur. 610. ὅταν - λόγους γάμων πέρι λέξῃ πρὸς ἡμᾶς Eur. 773, 16. λέξω δ' ἐγώ, κἂν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Eur. 797, 2. λόγων (λόγον ll.) δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις (λόγου εἰσφέροις ll.) Eur. 890. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Eur. 899, 4. ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε Eur. 953. σοὶ δ' εἰς λόγους μολὼν ἂν ἤλπιζον μαθεῖν Neophr. 1, 4 p.

730. τούσδε τοὺς λόγους λέγων διδαγμάτων ἥδιστον εἰσηγήσατο Crit. 1, 24 p. 771. μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους οὓς σοὶ κομίζω Mosch. 5 p. 813. δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους Patrocl. 1, 4 p. 830. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν Serap. 1, 2 p. 831. μισῶ παρ' ἐχθρῶν θῶπας εὐειδεῖς λόγους adesp. 24. αἰσχρόν γ' ὅταν τις - ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529, 2. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553, 2. — μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος Soph. 346. τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος Eur. 94. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ, ἔχει λόγον καὶ τοῦτο Eur. 208, 2. τοὺς εὖ γεγονότας - κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας adesp. 545, 2. καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωχ' ὁ τλήμων Eur. 816, 5.

λόγχη: πόλεις - λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Eur. 286, 12. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Eur. 724. καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ Mosch. 1, 3 p. 812. γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι Eur. 321, 2. ⟨λό⟩γχῃ πλατείᾳ συοφόνῳ δι' ἥπατος ⟨παίσ⟩ας Eur. 495, 29. κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς λόγχῃ βιαίως Ἕκτορος στροβούμενοι Eur. 1109, 5. λόγχην ἣν φοροῦσι γηγενεῖς adesp. 84. πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 3. λόγχαις ἐπείγοντες φόν⟨ον⟩ Eur. 495, 6. ὀμμάτων ἄπο *λόγχας ἵησιν Soph. 161, 2.

λοιβή: ὦ πρῷρα λοιβῆς Ἑστία Soph. 658. λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου Ἥρας τε Aesch. 55.

λοιδορῶ: ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν ὡς δειλὸς εἴη Eur. 816, 3.

λοιπός: ἐπεὶ δ' ἀφῆκας, λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ - τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953, 4. περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί Eur. 930, 2. λοιποῖς Aesch. 17, 2.

λοίσθιος: τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές Eur. 382, 13. ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου, τὸ ζῆν ποθοῦμεν Lycophr. 5, 3 p. 818.

(λοῖσθος cf. λῷστος.)

Λοξίας: τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν Eur. 455, 2. διφθέραι μελεγγραφεῖς πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων Eur. 627, 2. τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα Eur. 1132, 17. ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα Aesch. 86, 2.

λοξός: λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι Eur. 382, 9.

λουτήριον: ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων Aesch. 366.

λουτρόν: καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας Aesch. 32.

λόφος: τρία - σάκη προτείνων τρεῖς τ' ἐπισσείων λόφους Aesch. 74, 6.

λοχαῖος: λοχαῖον σῖτον Eur. 725.

λόχευμα: χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν Eur. 360, 50.

(λοχεύομαι cf. Ἴστρος.)

λόχος: ὑμεῖς δὲ βωμὸν - περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε Aesch. 379, 2.

λυγαῖος: ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου νέφους Soph. 482.

Λυγκεύς: σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν Ἄβαντα φύει adesp. 454.

λύγξ: ὦ μηχάνημα *λυγκὸς αἰολώτερον adesp. 349. συὸς φέρων βάρος ἢ τὴν ἄμορφον *λύγκα, δύστοκον δάκος Eur. 863, 2.

λυγρός: ἐξ ὀσφυαλγοῦς κὠδυνοσπάδος λυγροῦ γέροντος Aesch. 361.

Λυδία: ποῦ δὲ Λυδίας μέγας δυνάστης Κροῖσος adesp. 372. δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 4 p. 817.

Λύδιος: Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου Soph. 732. αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων Ion. 39 p. 740. ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας ἔχει ποδήρεις Aesch. 59.

Λυδός: Λυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς Ion. 23 p. 736. ἄχνην Λυδῆς κερκίδος Soph. 42. πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378, 2. Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθέτων ὕμνων ἀοιδοί Ion. 22 p. 736. Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ adesp. 322. κλύω δὲ Λυδὰς Βακτρίας τε παρθένους - Ἄρτεμιν σέβειν Diog. Ath. 1, 6 p. 777.

λύθρον: λύθρον μαστιγοφόνον adesp. 235.

λυκηδόν: εἷλκον ἄνω † λυκηδόν, ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν Aesch. 39.

Λύκιος: ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσῃ Eur. 700.

λύκος: ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις Aesch. 39, 2.

Λύκος: Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει Soph. 872, 3. cf. Eur. Ἀντιόπη.

Λυκόττας — Aesch. 245.

λυμαίνομαι: τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω ῥήτωρ σπαράσσων πολλάκις λυμαίνεται Eur. 597, 4.

λυμεών: ἔπαυσ' ὁδουροὺς λυμεῶνας Eur. 260.

λύπη: λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Eur. 460. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται Cleaen. 2 p. 807. ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Eur. 909, 10. οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς ὡς ἀνδρὸς - φίλου παραίνεσις Eur. 1079. θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον Astyd. 6, 2 p. 780. λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους Eur. 1071. ἥβῃ δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἡβῶσ' ὁμοῦ Pomp. 1, 6 p. 831. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὃς λύπας φέρει Aesch. 177. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Eur. 44. ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς, - οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν Eur. 1070. ῥᾳθυμία δὲ τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν λαβοῦσα λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ Theod. 11, 4 p. 805. *λύπας μὲν ἀνθρώποισιν, ὦ γύναι, θεοὶ - διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσι adesp. 489.

λυπηρός: τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπήρ' ἔπη Soph. 79, 2.

λυπρός: φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς Ion. 56 p. 743.

λυπῶ: τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς Eur. 26, 2. ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον - φθόνος· λυπεῖ γὰρ αὐτὸ τὸ κτῆμα τοὺς κεκτημένους Carc. 8, 3 p. 800. κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, - λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι Eur. 571, 8. πολλάκι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Eur. 174, 2. μὴ οὖν ἔθελε λυπεῖν σαυτόν Eur. 174. ὦ τέκν' - ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι μητέρα Pomp. 1, 2 p. 831. θάλλουσα † λυπῇ τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας adesp. 521. οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός Chaer. 37 p. 791. τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα adesp. 27. ἵνα μὴ καταζῶ τὸν βίον λυπουμένη Eur. 953, 21. φάρμακον - λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων Eur. 962, 2. τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι Eur. 196, 5. ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τἀλάχιστα γίγνεται λυπουμένων adesp. 360, 2. τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς Aesch. 266, 3. ὅτῳ γὰρ μὴ ἔστι λυπεῖσθαι βίῳ, ἔστιν τὸ χαίρειν Astyd. 5, 2 p. 779. μηδὲ λυπηθῇς πυρί Aesch. 310, 2.

λύρα: οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα Soph. 765. λύρα βοῶν - ῥύσι' ἐξερρύσατο Eur. 190. ὑφῃρέθη σοι κάλαμος ὡσπερεὶ λύρας Soph. 33. ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας Soph. 223, 2. ἔκ τε λύρας ἔκ τε νόμων, οὓς Θαμύρας περίαλλα μουσοποιεῖ Soph. 224, 2. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας, οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν adesp. 405. πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες Soph. 217. ᾤχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη λύραι μοναύλοις τε Soph. 220, 2.

Λύρκειος: ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν ἥκει δῆμον τὸν *Λυρκείου Soph. 249, 6.

Λυρνήσσιος: Ἀνδραίμονος γένεθλον .. Λυρνησσίου Aesch. 267.

λύσιμος: λύσιμον Eur. 615.

λύσις: ἀρπεδόνην τε λύσιν (?) ἱστοῦ Aristiae 2 p. 726. καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν σοῦ Neophr. 1 p. 730.

λύσσα: ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς, ἔστι δ' ἵμερος Soph. 855, 4. ἤδη γάρ με φοινία μέγαν δέδυκε λύσσα θυμόν Neophr. 2, 12 p. 731. λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον adesp. 110, 5.

λυτήριον: τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον Soph. 691.

λύω: λῦε πηκτὰ δωμάτων Eur. 1003. λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι Soph. 822. ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους Eur. 573, 4. ὅρος Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Eur. 696, 7. τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστερὰν ἔλυσε Chaer. 14, 4 p. 786. κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν, λῦσόν με δεσμῶν Eur. 128, 2. τί δ', ἢν λυθείς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ Eur. 435. φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος Chaer. 14, 2 p. 786.

λῶ: καὶ κάταιθε χῶτι λῇς πόσει Eur. 629.

λώβη: χθονίαν λώβαν adesp. 273.

λῷστος: ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λῷστος (λοῖσθος Il.) ἰατρὸς νόσων Soph. 636. ἢ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον

φρονεῖ Eur. 832, 3. ὁ λῷστος οὗτος καὶ φιλοξενέστατος Eur. 879. κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι, λῷστον δὲ ⟨τὸ⟩ ζῆν ἄνοσον Soph. 329, 2. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν Soph. 663. παραινῶ σοὶ τὸ λῷστον Eur. 440. Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100, 2.

λωτίζομαι: Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται (λογίζεται vel ληίζεται ll.) Soph. 657, 4.

λώτινος: λωτίνας ἀηδόνας Eur. 931.

λώτισμα: ⟨Ἑλλάδος⟩ λωτίσματα πάσης Aesch. 99, 17b.

λωτοβοσκός: λωτοβοσκὸν φῦλον adesp. 236.

M.

μά: μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ἣ βόσκεται Soph. 136. δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεούς, οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον - κατέχω δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 3 p. 817.

μάγαδις: Λυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς Ion. 23 p. 736. ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν Diog. Ath. 1, 10 p. 777. πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες Soph. 217.

μαγεία adesp. 592.

μάγειρος: ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς Soph. 1021.

μαγίς: τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων Soph. 668.

*μαγμόν Soph. 429.

Μαγνῆτις Soph. 963. ὥστε Μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίησιν πάλιν Eur. 567, 2.

μάγος: τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι Pyth. 1, 5 p. 811. μάγοις ἐπῳδαῖς Sosiph. 1 p. 819.

μᾶζα: πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα χρυσοῦ τε κἀλέφαντος Ach. 25 p. 752.

μαζαγρέτης: σύνδειπνος ἢ ἐπίκωμος ἢ μαζαγρέτας Ἅιδου τραπεζεύς Aristiae 3 p. 727.

μάθησις: ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Eur. 910, 2.

μαθητής: πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων adesp. 107.

μαῖα: Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὑτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει Soph. 874, 3.

Μαῖα: ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ Aesch. 384.

Μαίανδρος: Μαιάνδρου ῥοαῖς - ἀρδευτά Sosith. 2, 16 p. 822. Μαίανδρον ἐρρίφη Sosith. 3 p. 823.

(μαιεύομαι cf. Ἴστρος.)

μαιεύτρια: μαιεύτριαν Soph. 95.

μαίμακον adesp. 593.

μαινάς: ἔναστρος ὥστε μαινάς Ach. 16 p. 750. πάτερ Θέοινε, μαινάδων ζευκτήριε Aesch. 382.

μαίνομαι: πρὸς παθόντων - σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι adesp. 414, 3. οἷα μαίνεται πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην Soph. 598, 9. μαίνεται δ' ὅστις βρο-

τῶν ψυχῆς νομίζει τοὺς φίλους ὑπερτέρους adesp. 36. ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες, δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς Eur. 640. τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων τὰν μαινομέναν τ' ἔριν Eur. 453, 11. ἥρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Eur. 161. μετὰ γὰρ νοσούντων, φασί, μαίνεσθαι καλόν adesp. 438. ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα Eur. 14, 4. ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ ἅπαντα - φλέξει μανεῖσα Soph. 1027, 5.

μαίομαι: κλύειν μαίεται adesp. 184. χρόνος - πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις adesp. 509, 3.

*Μαίων — Eur. Ἀντιγόνη.

μάκαρ: ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς, Ἱππόλυθ' ἥρως Eur. 446. Εἰρήνα βαθύπλουτε καὶ καλλίστα μακάρων θεῶν Eur. 453, 2. ὦ μακάρων βασιλεὺς μείζων ἔτ' ὄλβον Eur. 781, 27. τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Eur. 912, 12. ἄμοχθος γὰρ οὐδείς· ὁ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος Soph. 376, 2.

Μακαρεύς — Eur. Αἴολος.

μακάριος: μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεόν Eur. 256. μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Eur. 793. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός Eur. 1057. μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι παῖδας παρασπίζοντας - ἔχει Dicaeog. 2 p. 775. ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα μακάριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carc. 4, 2 p. 799. κεῖνος δ' ἁπάντων ἐστὶ μακαριώτατος, ὃς - ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον Mosch. 10 p. 816.

μακαρίως: εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε - ἔσεσθαι, μακαρίως ἔχεις φρενῶν Dionys. 2, 2 p. 793.

Μακεδών: τιμᾶν Μακεδόνων εἵνεκ' εὐανδρησίας adesp. 193.

μάκελλα: μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ Soph. 659.

μάκιστος v. μακρός.

μακραίων: τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου Aesch. 350, 2.

μακράν: (cf. μακρός.) εἰ - μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν, εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἄν Eur. 821, 2. μακρὰν ἀποικῶν κεῖθεν Pyth. 1, 9 p. 811. πᾶν εὐμαρὲς θεοῖσι κοὐδαμῇ μακράν adesp. 11.

μακρός: σκύφος τε μακρός Eur. 379. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους Eur. 575, 3. ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Eur. 1132, 25. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει adesp. 550. μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει Eur. 24, 2. ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς Soph. 22. (cf. ἄκρος.) στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581, 2. πολύς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ adesp. 551. τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 21 p. 814. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά Soph. 863. οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 2. ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακράν Soph. 1025, 2. ὦ νὺξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις Eur. 114, 2. πίσσα κωμολίνου μακροὶ τόνοι Aesch. 205. ὁρᾷς τυράννους διὰ

μακρῶν ηὐξημένους Eur. 420. καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας Soph. 36. ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες Soph. 511, 4. ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα μακρὰς ἀφαιρούμενος ἐλπίδας θνατῶν πολύμοχθος Ἄιδας adesp. 127, 9. πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ - καὶ διδάσκεσθαι μακρά Soph. 632, 2. δοκεῖς - τὴν Δίκην που μάκρ' (μακρὰν ll.) ἀπῳκίσθαι βροτῶν Eur. 255, 2. καμίνου - μάκιστον σέλας Aesch. 281.

μακροσκελής Aesch. 62.

μάλα: χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω Aesch. 309. τὸν χέδροπα μόνον καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα Pyth. 1, 13 p. 811.—ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον Aesch. 138, 2. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος - φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 4. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμα - πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά Aesch. 399, 2. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι Aesch. 453. εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Soph. 101, 3. οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Soph. 307, 2. μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει Eur. 24, 2. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον Eur. 48, 2. οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων Eur. 198, 4. καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων Eur. 286, 8. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, εἰ μᾶλλον θέλοι Eur. 309. (cf. μεῖζον.) δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 6. ἤν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Eur. 340, 2. τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν δίκαιον Eur. 354. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακοὺς Eur. 356. τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς Eur. 361, 2. οὐ πώποτ' ἔργου μᾶλλον εἱλόμην λόγους Eur. 394. τὴν - εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί, μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Eur. 395, 3. τὴν εὐγένειαν - τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν, τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα Eur. 405, 3. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χαρὰ μείζων βροτοῖς φανεῖσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον Eur. 550, 2. ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Eur. 560. νουθετούμενος δ' ἔρως μᾶλλον πιέζει Eur. 665, 2. ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος, τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλοις Eur. 690, 3. σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν Eur. 714, 3. ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι, οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων Eur. 795, 5. μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί Eur. 809, 2. δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός Eur. 842, 2. ἁρμόζει φρονεῖν σὲ μᾶλλον ἢ ἐμέ Eur. 953, 3. ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν, ὦ πάτερ, ἃ μᾶλλον ἀνδρὸς εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 23. μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι Eur. 964, 6. ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός Eur. 1015. ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων

αὔξεται Eur. 1029, 4. μέλλων τ' ἰατρὸς - ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα Eur. 1072, 2. τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38, 2 p. 739. ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησαι φρένας Ion. 50 p. 742. ὡς μᾶλλον ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἧσσον εἴσεται Ioph. 2, 2. 3 p. 761. σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν Agath. 25 p. 768. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα adesp. 355. τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλον ἐς οὖς φέρεται θνητῶν adesp. 386, 2. φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ adesp. 411. — πολλά σε ζηλῶ βίου, μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Soph. 525, 2. ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Soph. 839, 2. τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς Eur. 26, 2. μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ Eur. 69. χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν Eur. 142. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι Eur. 452, 2. καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν ἢ μάλισθ' ἁλώσιμος Eur. 743, 2. στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιστα Eur. 1064, 5. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων Crit. 1, 28 p. 771. φάρμακον κακῶν σιγή, μάλιστα δ' ἐστὶ σώφρονος τρόπου Carc. 7, 2 p. 800. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν Char. 2 p. 826.

μαλακός: ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον - θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 8. λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον αὐχένας Chaer. 14, 17 p. 786.

† μαλακόφθαλμος: γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλος Theod. 6 p. 803.

μαλάσσω: χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξεργάζεται Chaer. 22 p. 788. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται Soph. 62, 2. ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται Soph. 196.

μάλευρον Ach. 51 p. 758.

μαλθακός: ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός Aesch. 199, 5. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγει Soph. 808. τῷ γὰρ βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258. μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Soph. 442, 2. μαλθακοὶ δὲ δὴ τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά Neophr. 2, 7 p. 731. σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι Soph. 108. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ Eur. 1036.

μαλθάσσω: ἀλλ' ἓν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε adesp. 367.

μαλκίω: ἔλα δίωκε μή τι μαλκίων ποδί Aesch. 332.

μαλλόδετος: τὰς μαλλοδέτας κύστεις Soph. 362.

μαλλός: ἦν μὲν γὰρ οἰὸς μαλλός Soph. 366.

μάνδρα: μάνδραις ἐν ἱππείαισιν Soph. 598, 3.

μανδύη: Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών Aesch. 364.

μανθάνω: τὰ μὲν διδακτὰ μαν-

θάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ Soph. 759. οἷ - ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἂν δύναιντο Eur. 282, 3. Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ Aesch. 238. αὐτὸς παρ' αὐτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου Soph. 1019, 7. καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά Aesch. 396. ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα Soph. 1019, 5. οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον Eur. 209. τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς Eur. 898, 5. εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ Ion. 38, 3 p. 739. οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἂν Soph. 833, 2. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ κακόν Eur. 60. παρὰ σοφοῦ τινος μαθών Eur. 964. φυγῇ δὲ λάθρᾳ τῆσδε γῆς ὁρμωμένην μαθὼν πατήρ νιν Eur. 1132, 39. νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι Soph. 632. μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές Eur. 176, 2. πρὶν ἂν .. ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον Eur. 470. κοὐκ ἔχω μαθεῖν, εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα θνητοῖσιν εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571. ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν Eur. 907, 2. τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν Eur. 1132, 41. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω Eur. 1132, 60. καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν σοῦ Neophr. 1 p. 730. σοὶ δ' εἰς λόγους μολὼν ἂν ἤλπιζον μαθεῖν Neophr. 1, 4 p. 730. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τἀμὰ † μαθήσῃ κλύων Eur. 797, 3.

μανία: ἀσαλὴς μανία Aesch. 319. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντε μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται Cleaen. 2, 2 p. 807. δακτυλόδικτον - μέλος, μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν Aesch. 57, 5.

μανιάς: ἔστιν δὲ λύσσα *μανιάς, ἔστι δ' ἵμερος ἄκρατος Soph. 855, 4.

μανόστημος: ἐν μανοστήμοις πέπλοις Aesch. 297.

μάντευμα: τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα Eur. 1132, 17.

μαντεύομαι: πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται adesp. 176.

μαντικός: τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα - μαντικῇ βρύον τέχνῃ Aesch. 350, 6. τί δῆτα θάκοις *μαντικοῖς ἐνήμενοι σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Eur. 795.

μάντις: ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ βακχεύς, ὁ μάντις Aesch. 341. μάντις Aesch. 460. μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς Eur. 973. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος Eur. 1110. Χρυσεὺς δ' ὁ μάντις adesp. 153. ὁ πινοτήρης τοῦδε μάντεως χορός Soph. 109. ὁρῶ πρόχειρον Πολυΐδου τοῦ μάντεως Soph. 358. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας, οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν adesp. 405, 2. πρὸς μάντιν οὐδεὶς εὐτυχὴς ἀπέρχεται adesp. 439.

Μαντώ — Eur. p. 380.

μάραθος: νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα Pyth. 1, 13 p. 811.

μαραίνω: ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται adesp. 574.

μαργαίνω: *μαργαίνων δόρει Aesch. 99, 20.

μάργος: πεδία δὲ πάντα - ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις Phryn. 5, 4 p. 721.

μαργότης: οὐ κόσμος - ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι σῶν τε μαργότης φρενῶν Soph. 762, 2.

μαργῶ: ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρρυσιάσθη Aesch. 258. πρὸς ὥσπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι Soph. 758.

Μαριεύς: Μαριεὺς ἀλοιμός Soph. 66.

μαριλοκαύτης: μαριλοκαυτῶν Soph. 964.

μαρμαίρω: πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Eur. 229, 2. χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χρόα σφάξειαν adesp. 458, 14.

μάρπτω: ἡ Δίκη - σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ στείχουσα μάρψει τοὺς κακούς Eur. 979, 4. παῖς ἔμαρψεν ἡνίας Eur. 779, 5. ἐμπεδὴς γαμόρος μάρψεν Ἀίδης adesp. 208.

Μαρσύας — Eur. 1085. adesp. 381.

μαρτύρομαι: μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου .. adesp. 71. ὦ θεοί, μαρτύρομαι ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς adesp. 458, 11.

μάρτυς: οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ πρὸς Ἑλλάδα Antiph. 2 p. 792. πόλλ' ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο τἀναντί' ἔγνων Eur. 812, 2. κόμας ἐκειράμεσθα μάρτυρας τρυφῆς Agath. 3 p. 763.

μάσθλης: ἰδοὺ δὲ φοίνιον μάσθλητα δίγονον Soph. 125, 2. μάσθλητας Soph. 151.

μάσσω: φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν κρατῆρα Soph. 138.

μάσταξ: μάστακας Soph. 650.

μαστεύω: σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος adesp. 365.

μαστήρ: πόθῳ δὲ μητέρ' ἠρανισμένης κόρης μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα Carc. 5, 5 p. 799.

μαστιγίας: μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι Soph. 306.

μαστιγοφόνος: λύθρον μαστιγοφόνον (μαστιγοφόρον l.) adesp. 235.

(μάστιξ cf. πλάστιγξ.)

μαστός: φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος Chaer. 14, 2 p. 786.

μασχάλη: ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις Aesch. 39, 2.

μασχάλισμα: πλήρη μασχαλισμάτων Soph. 566.

μάταιος: δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν μάταιός ἐστι Eur. 1063, 11. οὐκ ἔστιν, ὦ μάταιε, σὺν ῥᾳθυμίᾳ τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1 p. 819. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιών Eur. 334, 3. αἰσχρόν γ' ὅταν τις - ματαίους ἐξακοντίζῃ λόγους adesp. 529, 2.

ματαίως: ἣν μὲν ἄφρονας τέκω, στένω ματαίως Eur. 908, 4.

μάτη: οὔτι τοι μέτρον μάτας Soph. 730.

μάτην: ἀκούετ'; ἢ μάτην *ἀλυκτῶ Soph. 58, 2. πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην Soph. 843, 3. μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα παῖδας φυτεύειν Eur. 377. σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην πόνους ἔχοντες Eur. 391, 2. μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει Eur. 499. γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους, μάτην πονοῦσιν Eur. 501, 2. μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος Eur. 639. χρῆν

γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Eur. 1048, 2. τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 3 p. 813. τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην Patrocl. 1, 3 p. 830. μάτην ἀδήλους ἐλπίδας καραδοκῶν adesp. 16. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς adesp. 63. πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν, τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην adesp. 506, 2.

μάτηρ: τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν Eur. 2. μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα τοὺς πάντας Soph. 532, 2. ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου Phryn. 6, 3 p. 721. Διονύσου - ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ τυμπάνων ⟨ἐπ'⟩ ἰαχαῖς Eur. 586, 3. τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες Eur. 385. cf. μήτηρ.

Μαχαιρεύς — Soph. Ἑρμιόνη.

μάχη: ἔνθ' οὐ μάχης - καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ Aesch. 199, 2. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης adesp. 135. θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 32. δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμόν Eur. 519. ἢ τόξα πάλλων ᾖ μάχῃ δορὸς σθένων Eur. 1048, 5. νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός Eur. 1109, 4. λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος adesp. 97. οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός Eur. 360, 24. τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα, πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Eur. 360, 29. μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Eur. 282, 27. νείκη - καὶ μάχας χρεὼν δόλοισι κλέπτειν Eur. 289.

μάχιμος: αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς κεχρημένη σαφῶς σιδήρῳ Soph. 597.

μάχλος: μάχλον ἄμπελον Aesch. 325.

μάχομαι: πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ Soph. 197. ἔμοιγ' εἴη τέκνα ἃ καὶ μάχοιτο Eur. 360, 26. ταῦτα μὴ μάχου βίᾳ Soph. 339, 3. σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκῃ καὶ θεοῖσι μὴ μάχου Eur. 716. ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα, οὐ χρὴ *μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον Eur. 491, 5. θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ adesp. 312. πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Eur. 282, 19.

μεγαλώνυμος: ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίου θεοῦ adesp. 69.

μέγας: τὸν δ' ἡμίοπον [καὶ τὸν ἐλάσσονα] ταχέως ὁ μέγας καταπίνει Aesch. 91, 2. μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός Soph. 693. ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας Soph. 836, 2. ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός Eur. 177. πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν Eur. 257. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας - ἀφαιρεῖν - μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 5. οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας Eur. 426, 3. τοῦτο δὴ μέγας γέλως Eur. 1063, 15. δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας Ἄργους δυνάστης Mosch. 9 p. 816. ποῦ δὲ Λυ-

δίας μέγας δυνάστης Κροῖσος ἢ Ξέρξης adesp. 372, 2. θεὸς μόνος πέφυκεν ἐν βροτοῖς μέγας adesp. 479. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή Eur. 543. τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος βυθὸς θαλάσσης κώρέων ὕψος μέγα Aesch. 464, 10. μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος Soph. 852, 2. προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα Soph. 864, 3. καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κἄστιν αὖ κακὸν μέγα Eur. 365, 2. .. ται μέγα Eur. 495, 48. κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, κακὸν μέγα, λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι Eur. 571, 7. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963. τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα, ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55 p. 743. τὸ δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους adesp. 499. μέγα γὰρ ὄμμα δαιμόνων adesp. 499, 4. ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα adesp. 547, 11. τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558. τέκνον Εὐρώπης καὶ τοῦ μεγάλου Ζηνός Eur. 472, 2. ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα adesp. 547, 11. μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ adesp. 413, 2. Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191, 2. μέγαν ἀλάστορον Aesch. 294. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρόν Soph. 102. κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν Soph. 139, 2. οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι Soph. 535. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν Eur. 50, 2. Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Eur. 269. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Eur. 402, 6. ἃ τὸν μέγαν τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύεται Eur. 781, 23. φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 58. κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν, ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Eur. 1041. ἤδη γάρ με φοινία μέγαν δέδυκε λύσσα θυμόν Neophr. 2, 11 p. 731. εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα Theod. 10, 3 p. 805. τὸν μέγαν Ἀγαμέμνονα adesp. 302. καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα Soph. 77. μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν καὶ κέρδος - τοῦτο ποιεῖται μέγα Eur. 256, 2. τύχας δὲ θνητῶν τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι, τὸ δὲ μεῖον αὔξων Eur. 304, 4. τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403. ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα Crat. 3 p. 810. φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης adesp. 377. μέγ' ἀχήσεται adesp. 237. λευκοὺς λίθους χέοντες αὐχοῦσιν μέγα Eur. 1007. μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς Soph. 601. εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα Eur. 200, 2. κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα, πλοῦτος λαβών ⟨τε⟩ τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ Eur. 249, 2. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Eur. 343. οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα adesp. 293. μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις Soph. 248, 2. θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Eur. 302. φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα Eur. 76, 2.

ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς δέδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι Eur. 140, 2. ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735, 2. τὸ κρεῖσσον οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα Chaer. 30 p. 789. φεῦ <φεῦ>, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά Eur. 80. τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον adesp. 547. μεγάλων ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς Eur. 740, 2. περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει Eur. 773, 63. μεγάλων πεδίων ἀρούρας adesp. 127, 2. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο, ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ μεγάλα βουλεύοντες εὖ Eur. 16, 3. τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά Eur. 80. ἐκ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα μεγάλα φέρουσι Eur. 252, 2. κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομιζέτω Eur. 275, 4. ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας - μεγάλα κέκτηται κακά Eur. 500, 2. οὐκ ἀξιῶ μικρῶν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω adesp. 31. πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὔνοιαν φρενῶν μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα adesp. 82, 2. ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς Eur. 886, 2.—ὦ μακάρων βασιλεὺς μείζων ἔτ' ὄλβον Eur. 781, 27. (cf. μείων.) οὔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Eur. 446, 4. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χαρὰ μείζων βροτοῖς Eur. 550. ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων (μεῖζον vel μᾶλλον ll.) αὔξεται Eur. 1029, 5. αὕτη δ' ὅσῳ περ αὔξεται θνητῶν γένος, τοσῷδε μείζων γίγνεται Theod. 12, 5 p. 805. ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ - μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 5 p. 807. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον Eur. 48, 3. ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν Eur. 135, 2. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες Eur. 429, 2. τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεών Eur. 733, 3. πλείω - μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Eur. 297, 4. ἀλλ' ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός adesp. 448, 2. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτὲ μηδ' αὖξε καιροῦ μείζον', οὐ γὰρ ἀσφαλές Eur. 626, 4. ἀρετὴν ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι Eur. 1083, 10. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Eur. 798, 2. ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Eur. 1040, 3. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι Aesch. 75. ὅστις - μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Soph. 580, 4. τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις Soph. 579. οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν Soph. 621. εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος τὸ μεῖζον, οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας· ἁπάσης πόλεος Eur. 360, 20. τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἂν Eur. 666, 2. παθόντες οὐδὲν μεῖζον (al. μᾶλλον) ἢ δεδρακότες Eur. 711, 2. ἐκεῖνος εἰ μὲν μεῖζον ἠδίκηκέ τι, οὐκ ἐμὲ προσήκει λαμβάνειν τούτων δίκην Eur. 953, 6. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν οὐδ' εἰς τὸ μεῖζον (μεῖον l.) ἦλθε Eur. 1025, 2. οὐδεὶς ἀνάγκης μεῖζον ἰσχύει νόμος adesp. 502. τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέ-

λας μεῖζον (μᾶλλον ll.) φρονεῖν Eur. 293. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963, 2. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Eur. 79. πόλεις - αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων Eur. 286, 11. ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων Eur. 1077, 3. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν, τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δεὶν' ὑπὲρ φόβον Mimn. 2, 2 p. 830. μειζονώτερος Aesch. 434. — τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς πάντων μέγιστος πολέμιος Eur. 692, 2. δημιουργὸς ὢν κακῶν μέγιστος ἴστω Eur. 1059, 8. θεὸς μέγιστος τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονῆς Dicaeog. 5 p. 776. φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί adesp. 321. ὁ γὰρ θεὸς μέγιστος ἀνθρώποις νόμος adesp. 471. ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος Eur. 355. Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς αἰθήρ Eur. 839. ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη Theod. 18, 3 p. 807. θάνατον - ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν Aesch. 353, 2. ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Eur. 810. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν Eur. 1030. τὸ μὲν μέγιστον, οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον Eur. 1063, 2. ἐνεγκεῖν ὕβριν ἠδικημένον πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος Mosch. 8, 4 p. 815. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος Παλλάς Eur. 1109. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες - πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ κλαίεσκον Aesch. 312, 2. Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν - οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν Eur. 269, 4. βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν Eur. 933. πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν ὅμως μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει Carc. 10, 2 p. 800. γυναῖκα καὶ ὠφελίαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν Eur. 78, 3. ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις Eur. 338, 3. τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 7. συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύας ἀνῆκε Λητοῦς παῖς Soph. 369. τοὺς δ' ἐκ μέγιστον (μεγίστης ll.) ὀλβίας τυραννίδος τὸ μηδὲν ὄντας Eur. 332, 7. ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν Soph. 284. ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἠρξάμην φυτευμάτων, Μίνω τεκοῦσα Aesch. 99, 10. ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων Aesch. 366. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο Eur. 240, 3. τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ τοιούσδ' ἴδοις ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε Soph. 666. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Eur. 426. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Eur. 716, 3. Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν μέγιστα φροντίζει βροτῶν, τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ adesp. 353. φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν Eur. 473.

μέγεθος: γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 5 p. 807.

μεδῶ et μέδω: σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν πέλανόν τε φέρω Eur. 912. Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις (?) πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας Soph. 342, 1. 2.

μέθη: ἐδεξιοῦτο Βιβλίνου μέθης (?) ἐκπώματι Ach. 41 p. 756. ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα Eur. 1079, 4.

μεθίημι: ὥστε Μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίησιν (μεθίστησιν ll.) πάλιν Eur. 567, 3. ἄνοικτος ὃς τεκὼν σὲ τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ πάτρας ὑπερθανεῖν Eur. 120, 3. κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων μεθῆκεν Eur. 779, 7. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες (μίσει ll.) Eur. 362, 10. τοὺς αὐλοὺς μέθες adesp. 381. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Eur. 1044.

μεθίστημι: τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι, τὸ δὲ μεῖον αὔξων Eur. 304, 5. (cf. μεθίημι.) ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Eur. 822, 4. ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν Eur. 35. καθεῖλε - ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις, ὅταν μεταστῇ καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε Soph. 588, 6.

μεθυστάς: οἰνοπλῆγες ⟨καὶ⟩ μεθυστάδες γάμων adesp. 238.

μεθύω: ⟨κακὸν⟩ τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον Soph. 691.

μείλιγμα: μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053, 2.

μείων: καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός, εἴπερ πέφυκά γ'· εἰ δὲ μή, μείων (μείζων ll.) βλάβη Soph. 83, 2. τύχας δὲ θνητῶν τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι, τὸ δὲ μεῖον αὔξων Eur. 304, 5. (cf. μεῖζον p. 382.)

μελάγχιμος: λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις - βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου Aesch. 116.

μελαγχρής: *μελαγχρῆ Ion. 16 p. 735.

μέλαθρον: δέσποιν' Ἑκάτη τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων Aesch. 388, 2. ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἢν βούλῃ πολὺν χρόνον μελάθροις ἐμμένειν Eur. 362, 12. μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρί Eur. 781, 50.

μελαμβαθής: ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς λιποῦσα λίμνης Soph. 480.

μελάμβροτος: Νείλου - ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς Eur. 228, 3. καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 4.

μελαμφαής: δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς Carc. 5, 3 p. 799.

μελάνδετος: σπάθῃ - φασγάνου μελανδέτου Eur. 373, 2.

μελάνδρυον: κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου Aesch. 251.

μελάνιππος: μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν Aesch. 69, 5.

Μελάνιππος: κάρηνα πυρσαῖς γένυσι Μελανίππου σπάσας Eur. 537, 2.

μελανόφυλλος: ἴων τε μελανό-

φυλλα συγκλῶσαι πτερά Chaer. 14, 13 p. 786.

μελάνστερφος: μελανστέρφων γένος Aesch. 370.

μέλας: μέλας γὰρ αὐγαῖς οὐ πεπαίνεται βότρυς Ion. 57 p. 744. ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101. καπνοῦ μέλαιν' ἄησις Eur. 781, 46. οὐ μὴν ἀρότροις ἀγκύλοις ἐτέμνετο μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου τροφός Mosch. 6, 10 p. 814. γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδοθεν καπνοῦ Eur. 781, 48. μελαίνης - σκιᾶς Chaer. 14, 6 p. 786. ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν κοινόν τε χρὴ κρατῆρα Ach. 14 p. 749. καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον Ion. 25 p. 736.

Μελέαγρος: οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ πρὸς Ἑλλάδα Antiph. 2, 2 p. 792. Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν Eur. 517. cf. adesp. 81.

μελεγγραφής: εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων Eur. 627.

μελέδημα: τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέδημα (μελέτημα ll.) προσίζει Eur. 910, 9.

μέλεος: τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες Eur. 385. Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν Eur. 517.

μελέτη: μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται adesp. 516. κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας Eur. 523.

(μελέτημα cf. μελέδημα.)

μελετῶ: πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Eur. 46, 2.

μέλι: μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας ἐρυθρῷ Thesp. 4, 3 p. 833.

μελία: καρύαι μελίαι τε Soph. 692.

μελιβόας: παγαῖς τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ μελιβόας κύκνος ἀχεῖ Eur. 773, 34.

μελίνη: κνήμη μελίνης Soph. 551.

μέλισσα: γλώσσης μελίσσης τῷ κατερρυηκότι Soph. 159. τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Soph. 366, 5. πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Eur. 467, 5.

μελισσονόμος: εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν Aesch. 87.

μελισσῶ: ὀξηρὸν ἄγγος οὐ † μελισσοῦσθαι (μελιττοῦσθαι l.) πρέπει Soph. 285.

Μελίτη — Sosiph. 5 p. 820.

μελλόποσις Soph. 965.

μέλλω: τί δ', ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι † μέλλεις Eur. 717. τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Eur. 924, 2. μέλλει Soph. 576. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν, ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν Eur. 459, 2. ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν καταστὰς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον Eur. 67. κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ τελεῖν Eur. 909, 8. οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν, σιγήσομαι Eur. 706, 2. τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκό-

λοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν Eur. 878. ὁ νῦν ⟨δὴ⟩ λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνὴρ Eur. 953, 27. Ἀνδρομέδα - θανάτου τλήμων μέλλουσα τυχεῖν Eur. 115, 3. ἤ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν Eur. 135. τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκεν Eur. 1028, 3. εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει Soph. 761, 2. τὸ μέλλον οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐπίσταται adesp. 102. κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα adesp. 324, 2. πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας ὅτι χρὴ τετελέσθαι Soph. 531, 3. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φής, κτείνειν πόσις Eur. 451. — τί μέλλετ' Ἀρτακῆς τε καὶ Περκώσιοι Soph. 831. *μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα Eur. 1072. ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει ἀλκήν adesp. 298. ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων adesp. 430. χρῆν καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χόλος παρήλυθεν Eur. 451, 2. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα Eur. 1109, 3.

μέλος: ὃ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων - δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος Aesch. 57, 4. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος Aesch. 281, 5. πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν Eur. 631, 3. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος Ἀντήνορός τε - δοίη θεός Eur. 899. τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν αὐτῶν τε μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος, οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα adesp. 546, 11. πρόποδα μέλεα τάδ' ὅσα κλαίομεν τρόχιμα βάσιμα Soph. 219. ᾤχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη Soph. 220. ἁ δὲ μνᾶστις θνατοῖς εὐποτμοτάτα μελέων Soph. 145, 3. λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα adesp. 136. μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια Soph. 637. ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες μέλη Phryn. 11 p. 723. μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα adesp. 93.

μέλπω: μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν Eur. 773, 23. μέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγὴν Nicom. 1 p. 762.

μέλω: τῇ τύχῃ μέλει τάδε Soph. 865, 2. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών· μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν Eur. 287, 2. ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Eur. 920. οὐ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει Astyd. 1 p. 778. δαιμόνιον, ᾧ μέλει τι τοῦ θνητοῦ βίου adesp. 492, 3. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί· οὐδὲν μέλει μοι adesp. 513, 2. γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι Eur. 321, 2. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί Eur. 522. οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν Crat. 2, 2 p. 810. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν Eur. 773, 6.

μελῳδῶ: παῦσαι μελῳδῶν (παῦσαι δ' ἐλέγχων Plat.) Eur. 188, 2.

Μέμνων — Aesch. 405.

μεμπτός: ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Eur. 168.

μέμφομαι: οὐ μέμφομαί σε· δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις Soph. 771. ὅστις δὲ θνητῶν μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι οὐκ

εὐθὺς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους, πρόφασιν εἰσακουσάτω Theod. 8 p. 804. ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ Aesch. 199, 3. ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον Eur. 282, 13. ἄρουραν οὐκ ἐμέμψατο τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν σπέρμα γενναίου πατρός Aesch. 99, 8. τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199, 2.

μέμψις: δισσὰ γὰρ φυλάσσεται, φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Soph. 431, 3. μέμψιν εὐλαβουμένη Eur. 1132, 37.

μέν passim. a) ὃ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων - πίμπλησι μέλος -, ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ Aesch. 57, 2. ἦρι μὲν φανέντι - νέας δ' ὀπώρας Aesch. 304, 4. ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται - ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ γνόφος Aesch. 464, 3. τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 2. δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν τ' ἄπο βλαστόντας εἶτα τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς, τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς - δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 1. 2. ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι κέρδος - τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους - δίκην - τίνειν Soph. 103, 6. θῆλυς μὲν αὐτός, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων Soph. 136, 2. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας· εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον - δείλῃ δὲ πᾶσα τέμνεται - ὀπώρα Soph. 234, 3. ἔχει μὲν ἀλγείν', οἶδα· πειρᾶσθαι δὲ χρὴ - ἴασιν λαβεῖν Soph. 237. ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Soph. 325, 2. καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν· ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει, συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν Soph. 326. πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον Soph. 363. εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε Soph. 420. ἣ μὲν ὡς ἱ θάσσονα, ἣ δ' ὡς ἱ τέτοκε παῖδα Soph. 430. θάλπεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ Soph. 433, 3. εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν· νῦν δ', ὦ γεραιέ, ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει Soph. 513. βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς, κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται τεθνεὼς τὸν ἅπαντα χρόνον Soph. 518. νέαι μὲν ἐν πατρὸς ἥδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον - ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' ἔμφρονες, ὠθούμεθ' ἔξω - αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους, αἳ δ' εἰς † ἀληθῆ δώματα Soph. 524, 3. 9. βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν, τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας Soph. 532, 4. πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια - λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ - κηδεύει πόλιν Soph. 622, 2. σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί, σκαιοῖς δὲ φαῦλον Soph. 704, 2. τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην Soph. 759. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν Soph. 779. τὸν Βοιώτιον νόμον, τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον, εἶτα δ' εὔτονον Soph. 881, 2. παῖς δ' οὖν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται - τὰ χρηστὰ δ'

οὐδ' ἣν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 6. αἰεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν, τὸ δ' αὖ πέφηνεν Eur. 35. πενία δὲ δύστηνον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει μοχθεῖν - ἀμείνω τέκνα Eur. 54, 3. τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὃ δ' ἀθῷος μένει Eur. 67, 5. ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος - ἔσῃ, μὴ δρῶν δ' - ἀφαιρεθήσῃ χάριτας Eur. 136, 5. ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος - ὃ δ' ἀμπέλων γάνος Eur. 146, 2. ὅστις - τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ, μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται Eur. 187, 2. δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Eur. 208, 3. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα, τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276. ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής, ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται Eur. 285, 6. 7. τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ, πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν Eur. 285, 12. νόσοι δὲ θνητῶν αἳ μὲν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν Eur. 292, 4. τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι, τὸ δὲ μεῖον αὔξων Eur. 304, 4. γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι Eur. 321. οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι, οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν, δόξαν φέρονται Eur. 326. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις - εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ, γελᾶν Eur. 327. ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους, γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ Eur. 328. θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει Eur. 330, 6. ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ, ὁ δ' οὐ δίκαιος - δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ Eur. 336, 2. οἳ δὲ δρῶσι μέν, χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον .. Eur. 360, 2. φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο, τοὺς δὲ - πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης Eur. 362, 18. ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις, μορφὰς δὲ λέξω Eur. 382. ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής, δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός Eur. 389. τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί, μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Eur. 395, 2. ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων, τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο Eur. 402, 4. ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται, τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ Eur. 410, 2. τῶν μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει Eur. 415, 4. μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 3. λύπη μὲν ἄτη περιπεσεῖν - εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι Eur. 460. κεὶς ἀνδρῶν μὲν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους Eur. 492, 4. τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν - πέφυκ' ἄμεινον Eur. 494. ‹τ›ὸν μὲν ὄρεος ὑλίμῳ φόβῃ ‹κρυφθέν›τα, τὸν δὲ πευκίνων ὄζων ἔπι Eur. 495, 34. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Eur. 508. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί Eur. 522. τὸ μὲν γὰρ ἐν φῷ, τὸ δὲ κάτω σκότος Eur. 534. οἳ μὲν κακῶν ἐρῶσιν, οἳ δὲ τῶν καλῶν Eur. 547, 2. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν,

ἀλλ' ἀμύνεται, τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν Eur. 552, 3. Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός Eur. 558, 3. σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι Eur. 563. οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί Eur. 565, 2. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους· ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους Eur. 571, 4. ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς Eur. 591. τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ λόγος δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω ῥήτωρ σπαράσσων - λυμαίνεται Eur. 597, 2. ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν, ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν Eur. 603, 2. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων· ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν Eur. 608. εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι· νῦν δ' ἐκλιπὼν - νομὸν βίου δεῦρ' ἔπτατο Eur. 636, 4. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται Eur. 638. τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν, τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές Eur. 657, 3. ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν, τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς Eur. 659, 2. τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἣν διδῷς ἕνα, τὰς δ' ἣν ξυνωρίδα Eur. 675. οἳ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν Eur. 684, 2. τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς - πολέμιος Eur. 692. δεῖ γάρ με - εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή Eur. 698, 2. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος τόδ' ἐστί, τοῖς δὲ κατθανοῦσιν εὐκλεές Eur. 728, 3. ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735. ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν - ἀναγκαίως δ' ἔχει βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν, καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή Eur. 757, 2. 7. πειθὼ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν, τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεών Eur. 759, 3. κἂν μὲν τυγχάνῃς -, θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μή, ψευδὴς ἐγώ Eur. 773, 3. τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει· κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμνεῖν Eur. 773, 43. φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός, γέμοντα δ' οἶκον - καπνοῦ Eur. 781, 47. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ - εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἄν - νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι Eur. 821. Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ, ὃ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἣ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς Eur. 839, 2. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 9. τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν - τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν Eur. 854. ὃ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν, ἣ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα βουλεύει κακά Eur. 914, 2. τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Eur. 916, 3. ἐχρῆν μὲν - λέγειν σέ - ἐπεὶ δ' ἀφῆκας, λοιπόν ἐστ' ἴσως ἐμὲ - τά γε δίκαι' αὐτὴν λέγειν Eur. 953. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν διὰ τέλους ἣν ἔχει στέργειν ἀεί, τῇ δ' ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτ' αὐτὴν ποεῖν Eur. 953, 15. πῶς δί-

καιόν ἐστιν - τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος - λαβεῖν, τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 25. σὺ μὲν βίᾳ πράξεις ἃ βούλει, τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομαι - φέρειν Eur. 953, 42. λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων, ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα Eur. 962, 2. τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα, τοῦτο δ' ἀναβλέπει Eur. 1013. πόλεως μὲν ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων Eur. 1014. ἣ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', ὃ δ' οἴεται Eur. 1015, 2. χρῆν γὰρ τύχας μὲν - μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψήλ' ἄγειν Eur. 1048, 2. θᾶσσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χαρίζεται, λάθοι δ' ἂν Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Eur. 1063, 13. πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον Eur. 1083. Πελίου μὲν ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν Ion. 1, 3 p. 732. σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ Ion. 44 p. 741. τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα, ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55 p. 743. βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 3 p. 745. τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν - τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8 p. 765. τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα, τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα Agath. 11 p. 766. εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω Agath. 12 p. 766. τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ, λάθρᾳ δ' ἔπρασσον Crit. 1, 9 p. 771. κρατῆρε μὲν - ἀργυρὼ δύο, φιάλας δὲ πεντήκοντα - ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ Astyd. 3, 1. 3 p. 778. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς Carc. 4 p. 799. τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν Theod. 2, 4 p. 801. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον κοὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον θεοὺς ἂν ηὖξον· νῦν δέ Theod. 8, 4 p. 804. ἐν μὲν γενέσει - μεγίστη, ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά Theod. 18, 3 p. 807. χρόνος - τέκτων μὲν σοφός, ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Crat. 4 p. 810. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον, ἱκανὸν ἐδείπνουν· νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι Pyth. 1, 11 p. 811. ἦν δ' ὁ μὲν νόμος ταπεινός, ἡ βία δὲ σύνθρονος Διί Mosch. 6, 15 p. 814. τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος, αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν - μέγιστον - βάρος Mosch. 8, 2 p. 815. ἡνίκ' ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν, Ἅιδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν· ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου, τὸ ζῆν ποθοῦμεν Lycophr. 5 p. 818. ἔσθει μὲν - πίνει δ' ἅμα Sosith. 2, 6 p. 822. ἐλευθέραν μέν, ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν adesp. 12. τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα adesp. 27. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον, ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον adesp. 62. σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατήρ· Οἰνεὺς δ' ἄρ' οὐχί adesp. 81. τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἣ δ' ἐπεισρέει adesp. 89. σοφὴ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχής adesp. 124. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα καὶ θηρῶν ἀνόητα γένη, σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος adesp. 129, 6. εἰ

μὲν θεοὶ σθένουσιν, οὐκ ἔστιν τύχη· εἰ δ' οὐ σθένουσιν, οὐδέν ἐστιν ἡ Τύχη adesp. 169. σὺ μὲν βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς, σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας στεῖχε adesp. 177. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα - ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ adesp. 295. Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν μέγιστα φροντίζει βροτῶν, τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ adesp. 353. ἐγένοντο, τοῦ μὲν Ἡρακλῆς, τοῦ δ' Ἴφικλος adesp. 400. δεινόν γε ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462. τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς adesp. 514. λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται, τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο adesp. 515, 3. εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός· εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι, κυανωπὸν - ἀντηύγει σέλας adesp. 541. τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει, ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος adesp. 544. τοῦτ' ἐπίσταμαι μὲν οὔ, φέρειν δ' ἀνάγκη adesp. 546, 9. — σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί Aesch. 13. κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ Soph. 20. Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται, ξένε, πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Soph. 377. ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός Soph. 843, 2. φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός, γῆ δ' ἑδράνων ἔρημος Soph. 1027, 6. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι Eur. 140. ἀργὸς μὲν ἀστοῖς καὶ πόλει - φίλοισι δ' οὐδείς Eur. 187, 4. ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ νικᾷ, σοφὸς μέν, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων Eur. 206, 5. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται, κακὸν δ' ὁμίλημα Eur. 219, 2. μισῶ - οἵτινες φρονοῦσι μέν, φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 2. σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα - εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον, δεινὸν τόδ' ἡγῇ Eur. 266. οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἂν δύναιντο - οὐδ' αὖ πένεσθαι - οἷοί τε Eur. 282, 3. ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ· τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν Eur. 285. νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες, γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων Eur. 291. ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη· ὅστις δὲ πλεῖστον μισθὸν - λαβὼν κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὔ, πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων τὸν τῶν ψεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι λόγον Eur. 297, 1. 3. θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ - ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν τὸ - μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Eur. 304, 2. τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία Eur. 382, 5. τὸ δ' αὖ τέταρτον ἣ μὲν εἰς ὀρθὸν μία, λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς Eur. 382, 8. κτῆμα - κάλλιστον τόδε, πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ, παῖδες δὲ χρηστοὶ - δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 2. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἦν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται, χρηστοὺς δὲ χρηστός Eur. 609. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν, πόνοι δὲ κἀν σοὶ - ἔνεισι Eur. 813. ἐκεῖνος εἰ μὲν

μεῖζον ἠδίκηκέ τι, οὐκ ἐμὲ προσήκει λαμβάνειν τούτων δίκην· ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκεν αἰσθέσθαι με δεῖ Eur. 953, 6. ἀλλ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν χρηστός, ἠπόρηκε δέ Eur. 953, 19. ἔκειτο δ' ἣ μὲν - φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος, τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα - ἔλυσε Chaer. 14 p. 786. λέγουσι - γῆν μὲν - στενάξαι, πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος Carc. 5, 6 p. 799. ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή, πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις Theod. 10, 5 p. 805. δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι Sosiph. 3 p. 820. τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο, τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος adesp. 4. ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω adesp. 5. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν adesp. 41. ἡ γλῶσσά τοι αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ πονεῖ, ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά adesp. 120, 2. ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις, πνεῖ δ' οὖρος, ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα adesp. 380. κἀθελὼν μὲν δοκέοντ', ἀδόκητον δ' ἐξαείρων adesp. 482, 4. οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν ἂν δοίησαν· ἡ δ' εὐπραξία ξὺν τοῖς ἀναίσχυντοισιν ὥρισται βίου adesp. 557, 2.—b) ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα, ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν Aesch. 44. ἦν μὲν γὰρ οἰὸς μαλλός, ἦν δ' ἀμπέλου σπονδὴ - ἐνῆν δὲ παγκάρπεια Soph. 366. ἔστιν μὲν Ἅιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία Soph. 855, 3. γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Eur. 200. πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον, πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων - κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 2. καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε, καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Eur. 316. πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ μόσχων τέρειναι σάρκες Eur. 467, 2. ὃν πέρι μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία νὺξ Eur. 593, 3. ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα - ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανός Eur. 898, 7. ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος, ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Eur. 1047. δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων - δειναὶ δὲ - πυρὸς θερμοῦ πνοαί, δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία Eur. 1059. Ζεὺς - κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Eur. 1082. ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μή· ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι Aristarch. 1 p. 728. κλύω μὲν - κλύω δέ Diog. Ath. 1 p. 776. τόθ' ηὑρέθη μὲν καρπὸς ἡμέρου τροφῆς - ηὑρέθη δὲ Βακχίου γλυκεῖα πηγή Mosch. 6, 23 p. 814. ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδών, ἅπας δὲ χεῖρα - ὤρεξε Mosch. 9, 7 p. 816. πάσης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεων φόνον, παντὸς δὲ θανάτου δυσποτμώτερον μόρον adesp. 325. — c) δοκῶ μέν, οὐδείς· ἀλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ - κρατεῖν Soph. 82. ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων Eur. 198, 3. ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι σοφὸν Eur. 202. ἐγὼ μὲν οὖν - ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν Eur. 533, 3. ἐγὼ μὲν εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν πίπτοντας, εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος Eur. 577. κἀγὼ μὲν οὕτω - λογίζομαι τἀληθές Eur. 812, 4. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέ

μειν ἀεί Eur. 1064. ἐγὼ μὲν οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα Theod. 15 p. 806. ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ Lycophr. 1, 2 p. 817. ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110. τὸ μὲν μέγιστον, οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον Eur. 1063, 2. πρῶτα μὲν πόλιν οὐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν· ἣ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Eur. 360, 5, 7. πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει Eur. 909, 4. πρῶτον μέν, ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς, εὔογκος εἶναι adesp. 546, 4.— μὲν δή Aesch. 68. Soph. 165. Eur. 285. adesp. 195. μὲν οὖν Soph. 326. 420. Eur. 48. 202. 375. 533, 3. 728, 3. 773, 43. Ach. 9, 3 p. 748. Sosith. 3 p. 823. adesp. 183.

Μενάλκας — Sosith. Δάφνις p. 821.

μένανδρος — Dionys. 12 p. 796.

μενεαίνω: ἀσπερχὲς μενεαίνουσα Eur. 1132, 51.

μενεκράτης Dionys. 12 p. 796.

Μενέλαος — Soph. 'Ερμιόνη. Philocl. 2 p. 760. Sosiph. 5 p. 820.

Μενοικεύς — Sosiph. 4 p. 820.

Μενοίτιος: παῖ Μενοιτίου adesp. 138.

μένος: πυρὸς φλέξον μένος adesp. 90, 2. ἀκταῖνον μένος adesp. 147.

μέντοι: ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσίς ἐσθ' ὑπερτέρα Aesch. 266, 4. ἐνταῦθα μέντοι πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ, κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 74. δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν Eur. 790. ὑπέρ γε μέντοι παντὸς 'Ελλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν Eur. 796. σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν adesp. 170. φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη - ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384.

μένω: οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Soph. 102, 3. μακρὰ γὰρ ἰσχὺς μᾶλλον ἀρσένων μένει, θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Eur. 24, 2. τῷ μὲν γὰρ ἐ[illegible] κίνδυνος, ὃ δ' ἀθῷος μένει Eur. 67, 5. μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Eur. 793. χρήμασιν λελείμμεθα, ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει Eur. 1066, 2. τίς ὑποκεκρυμμένος μένει Ach. 13 p. 749. τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς αὐτοῦ μένων ἄμοχθον ἤνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 3. ἤτοι στρατεύσεις ἢ μένων ἔσῃ κακός adesp. 35. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλήν Eur. 521. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν Aesch. 317, 1. 2. (cf. Soph. 141, 4 v. l.) τέλος δ' ὁ χυμὸς οὔθ' ὅπως ἀφῇ θέλει οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 7. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Soph. 848. δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον ἀκόλαστον ἦθος γαστρὸς ἐν ταὐτῷ μένειν Eur. 201, 4. ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις Aesch. 6, 3. — ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους Aesch. 37. πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Eur. 649. τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει Neophr. 3, 3 p. 731. ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει ἀλκήν adesp. 298. μέν' εἰς (?) σοφιστὴν ἐμόν Soph. 820. — τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει Eur. 733. ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Eur. 501, 3.

μερίζω: δυοὶ κακοῖς μερίζομαι adesp. 279.

μέριμνα: τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει Eur. 773, 43. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ adesp. 354, 2. εἴτ' οὖν μέριμναν τὴν Προμηθέως πάρα εἴτ' οὖν ἀνάγκην Mosch. 6, 20 p. 814.

μερίς: ἡ - νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχῃ μερίδα adesp. 505, 3.

Μερόπη — Eur. Κρεσφόντης. Eur. 451. 456.

μέρος: ἐκεῖνο δ' οὐ ⟨τὸ⟩ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Eur. 360, 43. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 8. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν μέρος ἐξέλαχον Eur. 115, 2. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος, ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν Eur. 183, 2. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον Eur. 362, 7. ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος Eur. 403, 3. ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Eur. 909, 10. πῶς δίκαιόν ἐστιν - τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος ὧν εἶχεν λαβεῖν, τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 25. 26. ἐχθροὺς κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος Eur. 1092. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος adesp. 456.

Μέροψ: ⟨δάμαρ δοθεῖσα⟩ Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς Eur. 771.

μέσακτος: σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην Aesch. 210, 2.

μεσημβρία: οὐχ ἑσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας Eur. 1006.

μεσόμφαλος: γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος Agath. 4 p. 764. ἴτ' ἐκφορεῖτε, παρθένοι, κύπελλα καὶ μεσομφάλους Ion. 20, 2 p. 735.

μέσος: εἴτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Soph. 234, 5. διὰ μέσου - αἰθέρος τέμνων κέλευθον Eur. 124, 2. κρίμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Eur. 1111. ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην Soph. 689. βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον ἐσταλμένος Ion. 59 p. 744. σινδὼν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάζει Eur. 773, 42. προστῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια Soph. 599. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ *μέσον λαβεῖν Eur. 928, 2. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Eur. 79. στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε Eur. 305, 2. γραμμαὶ δύο, ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία Eur. 382, 6. ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη, ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά Theod. 18, 4 p. 807. — κύκλος τις - οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές Eur. 382, 4. ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός Eur. 448, 2. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Soph. 783, 2. ἐς μέσον συνίεσαν adesp. 211. αὐτόν ⟨τε⟩ πράσσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον adesp. 366.

μεσότης: ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα adesp. 547, 6.

μέσσος v. μέσος.

μεσῶ: ὡς πάντα πράγματ', ἢν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς adesp. 433, 2.

μετά: κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' ηὐτύχουν βίῳ Eur. 285, 20. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην Eur. 369, 2. μετὰ σωφροσύνης Eur. 503, 2. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται Eur. 918, 3. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 44. μετὰ σπουδῆς Chaer. 31, 2 p. 790. μετὰ (?) θέρους Chaer. 41 p. 791. ἡ δὲ προυκαλεῖτό με βαυβᾶν μεθ' αὑτῆς adesp. 165, 2. μετὰ γὰρ νοσούντων, φασί, μαίνεσθαι καλόν adesp. 438. χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος Eur. 163. οἱ δ' ὄλβου μέτα φθίνουσι Eur. 330, 8. θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα Eur. 360, 32. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα Eur. 1052, 6. — μετὰ κόπον Soph. 438, 3. πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' (καθ' ll.) ἡμέραν adesp. 7, 3. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος adesp. 508. — θεοῦ θέλοντος † μετὰ πάντα γίγνεται adesp. 473. — μετ' ἀνδράσιν v. μεταπρέπω.

μεταβολή: ἀλλ' ἦμαρ ⟨ἓν⟩ τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Eur. 549. πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολάς τε τῆς τύχης Eur. 554, 2. παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ Eur. 864.

μεταδίδωμι: ὁ κάμνων δακρύων μεταδοὺς ἔχει κουφότητα μόχθων Eur. 119, 2.

μεταλλαγή: φθίνουσ' ἐτείοις προσφερεῖς μεταλλαγαῖς Eur. 330, 9.

μεταλλακτήρ: τὸν πετραῖον - στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπου χροός Ion. 36, 2 p. 739.

μεταλλάσσω: ούμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν Soph. 787, 2. τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν ποικιλομήτιδες ἆται πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις Soph. 533, 3. πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν Eur. 262, 2. ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανα Eur. 282, 9. πέριξ ἑλίξας εἷλκε. . ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν μεταλλάσσων ἀεί Eur. 221, 3. πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς Soph. 345.

(μεταμείβω cf. διακρίνω.)

μεταμέλεια: λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλειαν λαμβάνει Eur. 1080, 3.

μεταξύ: συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν Soph. 205, 2.

Μεταπόντιος — Dicaeog. Μήδεια p. 775.

μεταπρέπω: ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα ⟨ἃ⟩ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Eur. 360, 26.

μετάρσιος: ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ ἅπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια φλέξει μανεῖσα Soph. 1027, 4.

μετάστασις: πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Eur. 554.

μεταστρέφω: ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη Chaer. 19 p. 788. ποῖ μεταστρέφεσθ', ὦ κακοὶ κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σπορᾶς adesp. 126.

μεταχειρίζω: σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις χθονίων θ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Eur. 912, 7.

μέτειμι: μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου Eur. 85. εἰ γὰρ αἱρεθή-

σεται πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι Eur. 360, 40. δοῦλος πέφυκας, οὐ μέτεστί σοι λόγου adesp. 304. οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφυ adesp. 326.

μετέρχομαι: τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Eur. 82. τὰ θεῖ' - οὐκ εὐθὺς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους Theod. 8, 2 p. 804.

μετέχω: σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις χθονίων θ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Eur. 912, 8. ὢν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν οὐδὲν γνώμης μετέχουσα Eur. 913, 5. ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως - ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787, 3.

μετεωρολόγος: τίς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ, μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Eur. 913, 2.

μετοικίζω: τὰ δεινὰ πράσσει, τὰς φρένας μετοικίσας Melanth. 1 p. 760.

μετόπισθεν: ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή Eur. 446, 5.

μετρητής: πίνει δ' ἅμα καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον Sosith. 2, 8 p. 822.

μέτριος: εἴης μοι, μέτριος δέ πως εἴης μηδ' ἀπολείποις Eur. 967. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης Eur. 893. μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις adesp. 398. μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων μετὰ σωφροσύνης κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον Eur. 503.

μετρίως: τὸ δὲ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Eur. 46, 2.

μέτρον: οὔτι τοι μέτρον μάτας Soph. 730. ἢν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου, εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν adesp. 547, 9. παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον γράψαντας εἰπεῖν Eur. 578, 6. ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον Lycophr. 3, 2 p. 818. ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφάς Soph. 399, 8. ἐφηῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ, σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα Soph. 399, 2.

μετρῶ: ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν, ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Soph. 433, 4. τὴν Ἀφροδίτην - ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν ὅση πέφυκε Eur. 898, 2.

μέτωπον: ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ Soph. 816.

μέχρι: μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης, πάτερ, σὺ λήψῃ πεῖραν Eur. 953, 32.

μή: μὴ εἰδέναι Eur. 205, 2. 1031. Aristarch. 1, 2 p. 728. *μὴ ἐξενεγκεῖν Aesch. 99, 9. μὴ ἐπί Eur. 84, 2. 245. 286, 4. μὴ ἐπιτάξ Eur. 292, 2. μὴ ἔστι Astyd. 5, 2 p. 779. μὴ οὐ Eur. 1064, 2. 1068, 2. μὴ οὖν Eur. 174.—μὴ κακοῖς ἰῶ κακά Aesch. 349. χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει ὅμοιον ἑαυτῷ σάρκινον καθεστάναι Aesch. 464. μὴ πάντ' ἐρεύνα Soph. 80. ταῦτα μὴ μάχου βίᾳ Soph. 339, 3. μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα Soph. 592. τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε, ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ Eur. 22, 1. 2. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ Eur. 131. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά Eur. 136, 2. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν Eur. 144. μὴ οὖν ἔθελε λυπεῖν σαυτόν Eur. 174. μὴ τὰ κινδυ-

νεύματα αἰνεῖτε Eur. 194, 2. μὴ λέγ' εὖ Eur. 253. μὴ νεῖκος - κοιράνοις τίθου Eur. 337. ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματα Eur. 362, 11. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν Eur. 406. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Eur. 604. πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι Eur. 641. θεοῖσι μὴ μάχου Eur. 716. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Eur. 924. μὴ κτεῖνε· τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Eur. 937. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Eur. 1045. ὁρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει Eur. 1064, 5. τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει Dionys. 8 p. 795. μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι Char. 3 p. 826. μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς Demon. 1 p. 827. μὴ θεῶν κίνει φρένας adesp. 48. ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλασσε θνητὸς ὤν adesp. 79. μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει adesp. 112, 5. μὴ λίαν μ' ἡγοῦ σοφόν adesp. 288. μὴ σαυτῷ φθόνει adesp. 418, 2. μὴ μουσοποίει πρὸς τὸ νηπιώτερον adesp. 496. μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα adesp. 548, 2. ὃς μὴ πέπονθε τἀμά, μὴ βουλευέτω Soph. 814.—δίωκε μή τι μαλκίων ποδί Aesch. 332. σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Eur. 286, 4. κόλαζε κρίνων ἀλλὰ μὴ θυμούμενος Demon. 2 p. 827. τοῦ καλοῦ δὲ μὴ σφαλεὶς δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον - τάφου adesp. 166, 2.—ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν Aesch. 255. μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι Soph. 328. μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός Soph. 453. μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος Soph. 849. μὴ πλοῦτον εἴπῃς Eur. 20. μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245. μὴ πλούσιον θῇς Eur. 249. μὴ δείσῃς τάδε Eur. 372. μή μοι φθονήσητε Eur. 703. μή με, πρὸς τῆς ἑστίας, ἀποστερήσῃς ἀνδρός Eur. 953, 39. μὴ τρέσῃς Eur. 979. μή μ' ἀτιμάσας γένῃ Phryn. 20 p. 725. μή μοι στέφανον ἀμφιθῇς κάρᾳ adesp. 108.—μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ Soph. 453.—παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317, 2. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα - πρέπει - ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην Soph. 861, 2. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν ἐν τοῖσι δεινοῖς Eur. 433. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα διδόντα Eur. 292, 2. σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Eur. 352, 2. χρὴ περιστεῖλαι - καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Eur. 460, 3. χρὴ - λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν adesp. 535, 2. ὤφειλε - μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθεστάναι Eur. 900, 2. γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν Aesch. 159, 3. διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι. ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Eur. 603, 2. τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν Theod. 2, 4 p. 801. κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς - τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί, μὴ δ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ ζητῶν τὰ πλείον' εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 3. τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται Eur. 67, 4. τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ, λάθρᾳ δ' ἔπρασσον Crit. 1, 10 p. 771.—μὴ παρασπισ-

τῆς ἐμοὶ μηδ' ἐγγὺς εἴη Aesch. 303. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο Eur. 16, 2. μή μοι ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ γενέσθαι Eur. 341. ἔμοιγ' εἴη τέκνα - μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Eur. 360, 27. εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ Eur. 525. μή μοι γένοιτο - συνθύτης Eur. 852, 4. τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Eur. 893, 4. ὃ μὴ γένοιτο Eur. 953, 28. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πάρος σοφίας adesp. 130, 2. — πρὸς οὖ δέδοικα, μή τι μαργαίνων δόρει ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν Aesch. 99, 20. δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Eur. 453, 4. δέδοικα δὴ μή τοι νοήσῃς adesp. 104, 2. φόβος πρόσεστι μὴ δράσωσί τι Eur. 605, 4. εὐλαβοῦ στρόμβον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ Aesch. 195, 3. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ Aesch. 206. φυλάσσου μὴ σφαλῇς adesp. 120. ἐπὶ ξυροῦ τ' ἔβην μὴ πάντα παιδὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Aesch. 99, 23. κἂν αὖ γένωνται σώφρονες, - λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι Eur. 571, 8. ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν ἢ - τῶν πέλας κλύειν Soph. 82. ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων - ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς Eur. 781, 52. μὴ χλούνης τις ᾖ Aesch. 62. ὀσμῆς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου Soph. 635. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης adesp. 135. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη Aesch. 243. κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων Eur. 918, 5. ἢν μὴ καθάρῃς κἀλέσῃς, οὐ μὴ φάγῃς adesp. 134. οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς Neophr. 2, 9 p. 731. — σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ, ἵνα μὴ καταζῶ τὸν βίον λυπουμένη Eur. 953, 21. εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην - ἵν' εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί, μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι Eur. 964, 6. συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν Soph. 205, 2. μηδ' ἄνδρα - αὔξε καιροῦ μείζον', οὐ γὰρ ἀσφαλές, μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ Eur. 626, 5. ἔσιθ' ἐς οἶκον, μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ Eur. 781, 49. τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς Eur. 898, 5. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης, μή μ' ἄφρονα κρίνῃς Eur. 969, 2. ἴθι μοι δόμον, οἰκέτα, κλῇσον ὑπόπτερος, μή τις ἔλθῃ βροτῶν Ion. 14, 2 p. 734. δέξαι κυνῆν μοι - μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς Astyd. 2, 2 p. 778. μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός Char. 3 p. 826. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς adesp. 517. — πολλά σε ζηλῶ βίου, μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Soph. 525, 2. οὐκ εἰσίν, οὐκ εἴσ', εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 3. τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Eur. 924, 2. οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, εἰ μή τι καὶ τολμῶσι Eur. 1052, 6. εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά Eur. 5. ἢ τί πλέον

εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ, εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Eur. 84, 2. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος - εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν Πριάμου Eur. 1109, 10. εἰ μή σε Λητὼ καλλίπαις ἐγείνατο adesp. 178. οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυΐδῳ τῷ Κοιράνου Soph. 359. μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ Eur. 292, 3. τί δ' αἰσχρὸν ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Eur. 19. ἢν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν Eur. 1027, 2. ἢν μὴ καθάρῃς κἀλέσῃς, οὐ μὴ φάγῃς adesp. 134. τί τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Eur. 548, 2. θεῖον ἀνθρώποις κακόν, ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή Eur. 841, 2. μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053, 2. ὅστις δὲ τοὺς φύσαντας μὴ τιμᾶν θέλῃ, μή μοι γένοιτο - συνθύτης Eur. 852, 3. ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς - ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι Eur. 163, 2. τί δεῖ καλῆς γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Eur. 212, 2. δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν, εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Eur. 313, 2. οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον Eur. 286, 14. εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔποτ' ἂν πάτραν τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν Eur. 347. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν, εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἂν Eur. 821, 2. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος Eur. 847. καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός, εἴπερ πέφυκά γ'· εἰ δὲ μή, μείων βλάβη Soph. 83, 2. εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε Soph. 420. εἰ νοῦς ἔνεστιν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς γυναικός Eur. 212. κἂν μὲν τυγχάνῃς .. θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μή, ψευδὴς ἐγώ Eur. 773, 4. χάριν δικαίαν - αἰτῶ σε ταύτην· εἰ δὲ μή, σὺ μὲν βίᾳ πράξεις ἃ βούλει Eur. 953, 42. — ὃς μὴ πέπονθε τἀμά Soph. 814. Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν - ἢ σκαιός ἐστιν ἢ Eur. 269. ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος, τί δεῖ φυλάσσειν Eur. 1061, 2. Ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν, οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμόν Aristarch. 2 p. 728. ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται, οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά Char. 1, 4 p. 826. ὅτῳ γὰρ μὴ ἔστι λυπεῖσθαι βίῳ, ἔστιν τὸ χαίρειν Astyd. 5, 2 p. 779. οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν, ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει (?) Eur. 150, 2. ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος δίδωσι Eur. 21, 5. ἐπίσταμαι - ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει Eur. 413, 3. ὅπου δὲ μὴ τἄριστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι - ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν Soph. 193. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται Soph. 616, 2. — τὸ μὴ παρόν τε τέρψιν οὐκ ἔχει φίλοις Aesch. 99, 14. οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη Soph. 374. μὴ δρῶν δ' - ἀφαιρεθήσῃ χάριτας Eur. 136, 6. ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν, μῶρος Eur. 193. τί δῆτ' - οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι Eur.

196, 5. κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων Eur. 326, 8. φίλων δὲ τοὺς - μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Eur. 362, 18. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν Eur. 461. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Eur. 491, 3. γάμους - ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους Eur. 501. δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου, ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος Eur. 654, 2. τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεών Eur. 733, 3. παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ Eur. 784, 2. οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι Eur. 899, 3. ὡς ἡδὺ - παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους Eur. 950, 2. μὴ γὰρ καλῶς κρίνασ' ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον βλάψω βίον Eur. 953, 37. μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Eur. 1034, 4. ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει Eur. 1049. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών Eur. 1057. εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα Eur. 1132, 14. τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσ⟨εις⟩ Ach. 45 p. 757. δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν Crit. 4 p. 774. οὐ ζῶσιν οἵ τι μὴ συνιέντες σοφόν Chaer. 24 p. 789. ὠνείδισάς μοι γῆρας - οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία Crat. 3, 2 p. 810. οὐκ ἔστιν - τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1, 2 p. 819. ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις adesp. 40. κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με adesp. 122. κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα adesp. 324. τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποεῖν adesp. 368. ὁ μὴ τοὔργον δεδοικὼς οὐ δέδοικε τὸν λόγον adesp. 459. εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ - θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν μὴ σκιατραφούμενος adesp. 546, 5. 8. καὶ † μὴ ὑβρίζων Soph. 460. τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς Eur. 361, 2. πᾶς τις ἥδεται λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή Eur. 978, 5. ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει, συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλόν Soph. 326, 3. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά Soph. 755. ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες Eur. 196, 4. σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ Eur. 419, 3. ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Eur. 545, 2. τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεών Eur. 759, 4. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Eur. 899, 4. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας, τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν Eur. 1034, 2. πλέον γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν εἰς ταῦτα γιγνώσκουσιν Aristarch. 1, 3 p. 728. οὐκ εὐθὺς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους Theod. 8, 3 p. 804. διέγνωσται πάλαι τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας Theod. 16, 3 p. 806. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον - ὁρᾶν adesp. 447. τὸ μὴ δίκαιον ἔργον οὐ λήθει θεούς adesp. 487. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον Eur. 362, 7. ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι Soph. 153, 2. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Eur. 572, 2. — τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 2. τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον

πιεῖν καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας Soph. 663, 2. τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Eur. 205, 2. κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285, 2. ἄριστον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Eur. 285, 18. αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Eur. 461, 2. τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς Eur. 596. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν Eur. 773, 6. τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν Eur. 854, 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς Eur. 908. πῶς δίκαιόν ἐστιν - τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος ὧν εἶχεν λαβεῖν, τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 26. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι Eur. 1031. πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς Eur. 1076. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων - κἂν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Eur. 1078, 2. ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι Aristarch. 1, 2 p. 728. τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται Soph. 153, 9. τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει Eur. 250, 2. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν Eur. 439. ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα, οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον Eur. 491, 4. δεῖ γάρ με - εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή Eur. 698, 2. πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν Eur. 773, 9. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 44. ἄρουραν οὐκ ἐμέμψατο τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν σπέρμα γενναίου πατρός Aesch. 99, 9. φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Eur. 1034, 3. θάλλειν τε καὶ μή, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποεῖ Eur. 330, 5. ἀναγκαίως δ' ἔχει - τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή Eur. 757, 7. ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μή Aristarch. 1 p. 728. ἐγῷδ' ὃ φεύγεις· οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς, ἀλλ' ἐγγὺς Ἕκτωρ ἐστί Soph. 141, 3. τἀληθέστατα κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν Eur. 439, 4. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεί Eur. 1064, 2. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι Eur. 1068, 2. cf. μήποτε et μήπω.

μηδαμοῦ: τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη - ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον Soph. 102, 2.

μηδέ: μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς Aesch. 183. μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ μηδ' ἐγγὺς εἴη Aesch. 303, 2. ἔψου, μηδὲ λυπηθῇς πυρί Aesch. 310, 2. μηδὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον Soph. 350. μηδ' αἰόλιζε ταῦτα Soph. 826. ὁρμήθητε, μηδ' ἀθυμία σχέθῃ τις ὑμᾶς Eur. 87. μή μοί ποτ' εἴη - κακῷ γενέσθαι, μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς Eur. 341, 2. γίγνωσκε τἀνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Eur. 418. δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς - μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτὲ μηδ' αὖξε καιροῦ μείζονα Eur. 626, 3. 4. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξαπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν, μηδ' ἤν τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ Eur. 963, 1. 3. μέτριος δέ πως εἴης μηδ' ἀπολείποις Eur. 967, 2. τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν

κἀπιμοιρᾶσθαι κόνιν νεκροῖς ἀθάπτοις, μηδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἐᾶν Mosch. 6, 32 p. 814. μηδὲ σὺ ζήτει πυθέσθαι adesp. 329. ἐν τῷ (?) λαλεῖν δεῖ μηδὲ μηκύνειν λόγον adesp. 457. — χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 8. ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Eur. 407. γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων Eur. 440, 2. οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Eur. 799, 2.

Μήδεια Eur. 601. cf. Aesch. 50. Soph. Κολχίδες.

μηδείς: ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών Eur. 411. θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ Dionys. 3 p. 794. μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων ἔρωτος Zopyr. 1 p. 832. μηδεὶς φοβείσθω θάνατον adesp. 371. ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν Eur. 439, 2. κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει Eur. 532, 2. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963. ἢν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες εὐθέως ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε Sosiph. 3, 4 p. 820. ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός adesp. 95, 3. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλήν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός Eur. 521, 2. οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν Crat. 2, 2 p. 810. χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδέν', ὦ τέκνον Soph. 879, 2. κακὸν δὲ - μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Eur. 407, 3. θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ Dionys. 3 p. 794. ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, κἂν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22, 2. πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδέν Soph. 280. πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται Soph. 787, 8. μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος Soph. 849. εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται (?) Eur. 198, 2. ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ Eur. 202, 2. τοὺς δ' ἐκ μέγιστον ὀλβίας τυραννίδος τὸ μηδὲν ὄντας Eur. 332, 8. τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδέν Eur. 399, 3. ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας Eur. 659, 5. πιστεύειν δὲ χρὴ γυναικὶ μηδέν Eur. 671, 2. ἢ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Eur. 832, 3. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι Eur. 1031. χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Eur. 1048, 3. σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι Eur. 1069, 2. εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε μηδὲν ἔσεσθαι, μακαρίως ἔχεις φρενῶν Dionys. 2, 2 p. 793. ἐν κήδει γὰρ ὢν ἐσθλῷ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν Hippoth. 3, 3 p. 828. φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών adesp. 155. ἵν' εἰδῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει adesp. 296, 4. — μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς Soph. 124. ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον Soph. 867, 2. εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Eur. 176, 5.

μηκάς: μηκάδος Soph. 468.

μῆκος: σπίδιον μῆκος ὁδοῦ Aesch. 378. ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς μῆκος (γῆρας Il.) χρόνου Soph. 59.

μηκύνω: ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μηδὲ

μηκύνειν λόγον adesp. 457. γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον adesp. 549.

μῆλον Soph. 966. ἣ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον Aesch. 44, 5. βρυχήμασιν - μήλων Aesch. 158, 4.

Μῆλος — Eur. Σθενέβ. p. 568.

μηλοσφαγῶ: μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις Eur. 628.

μηλοτρόφος: μηλοτρόφῳ (?) Soph. 469.

μήν: καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων Aesch. 79. καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοή Aesch. 127. καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε Aesch. 137. καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον - κακοὶ πολῖται Eur. 201. καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ - τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 32. καὶ μὴν ἀνοῖξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἠξίου Eur. 827. καὶ μὴν τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8 p. 765. καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι - σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 14 p. 811. — οὐ μὴν σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾔδέσω Eur. 109. οὐ μὴν ἀρότροις ἀγκύλοις ἐτέμνετο μέλαινα - βῶλος Mosch. 6, 9 p. 813.— οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μήν Eur. 625. σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεταί γε μὴν Ion. 44 p. 741. τό γε μὴν ξείνια δούσαις Phryn. 14 p. 723.

μήνη: γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη Eur. 1009.

μήποτε: ἐξουσίᾳ δὲ μήποτ' ἐντρυφῶν - αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν Eur. 362, 24. τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν' ἐν πόλει Eur. 362, 28. ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν Eur. 459, 2. μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος Eur. 800. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν Eur. 897, 10. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα - κἂν μήποτ' ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον Eur. 902, 2. κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων Eur. 918, 5. ἣν μήποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 55. θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἴρεσθαι Neophr. 3, 5 p. 731. ἤ μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλοις adesp. 561. — τολμῶ κατειπεῖν, μήποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί adesp. 465.

μήπω: μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς Soph. 601.

μηρός: ἃς ἔτ' ἄστολος χιτὼν ὡραῖον (θυραῖον ll.) ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Soph. 788, 2. βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον ἐσταλμένος Ion. 59 p. 744. ἣ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτυχαῖς ἔφαινε μηρόν Chaer. 14, 10 p. 786. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω Aesch. 135. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία Aesch. 136. μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα Soph. 320.

μηρύομαι: ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα Soph. 694.

μήτε: μήτε κρωσσοὺς μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὑδρηλοὺς λιπεῖν Aesch. 96, 1. 2. τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτοὺς Aesch. 266, 3. ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς Soph. 728. ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι κἀποδημοῦντος πατρός Soph. 1019, 11. τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος μήτε ξυνείην, ὅστις Eur. 29,

2. 3. δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς Eur. 626, 1. 2. μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης - μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος Eur. 852, 4. 5. μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Eur. 910, 3. 4. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 7. 8. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Eur. 409. τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Eur. 897, 7. ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλὼν Eur. 779.

μήτηρ: οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν Eur. 324, 2. τίς ἆρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403. ὑγρὰ δὲ μήτηρ, • οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα Eur. 670, 3. Γαῖα - τίκτει βοτάνην φῦλά τε θηρῶν· ὅθεν οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται Eur. 839, 7. ἥδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφή Eur. 866, 2. αἰεὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός Eur. 1015. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Dionys. 4 p. 794. Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος, τῆς σῆς λέγω τοι μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο Aesch. 175, 2. οὔτοι - χρὴ - μητρὸς (γαστρός l.) καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν Soph. 139, 3. ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ μητρὸς πατήρ Soph. 142, 2. κρᾶτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδυ Soph. 317, 3. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Eur. 298, 2. οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις· ἐρᾶτε μητρός, παῖδες Eur. 358, 1. 2. οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα Eur. 484. μητρὸς ὦ κασίγνητ⟨οι⟩ Eur. 495, 15. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 4. πατρὶ πλαστὸς νόθος, μητρὸς δ' ὁποίας ἡ τεκοῦσ' ἐπίσταται Sosith. 2, 5 p. 822. Αἰτωλίδος ἀγάλματα μητρός adesp. 126, 3. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἥ σ' ἐγείνατο adesp. 358, 2. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Soph. 623. προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ πατρί Soph. 720. μητρί τ' ὀρείῳ δᾷδας ἀνασχὼν Eur. 472, 13. ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος Ζεύς Eur. 591, 3. τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα Soph. 1026. μητέρα κατέκταν τὴν ἐμήν, βραχὺς λόγος Eur. 68. ξύνοιδ' ὄρος Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Eur. 696, 6. πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα Carc. 5, 4 p. 799. μητέρα δὲ τὴν σὴν οὔτις ἐστύγει βροτῶν Theod. 2 p. 801. ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι μητέρα Pomp. 1, 3 p. 831. αἷμα γὰρ σόν, μῆτερ, ἀπενίψατο Eur. 71. Ἡλίου μολὼν δόμους τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 18. Γαῖα μῆτερ Eur. 944. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεί Eur. 1064, 2. ψακαλοῦχοι μητέρες αἶγές τε Soph. 725, 2. τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα, πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Eur. 360, 28. adde Soph. 268. 967. cf. μάτηρ.

μήτις: μήτι παυσώμεσθα δρῶντες εὖ βροτούς adesp. 410, 2.

μητρυιά: ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν Eur. 824.

μηχανεύομαι: ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται, αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τοῦτο λανθάνει ποιῶν adesp. 573.

μηχανή: παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ Eur. 729. πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος Aesch. 139, 3. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Eur. 1132, 29. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι Aesch. 373. τρυφῇ δέ τοι ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Eur. 892, 5.

μηχάνημα: ὦ μηχάνημα λυγκὸς αἰολώτερον adesp. 349. δόλοι - καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα Eur. 288. τὰ δ' ἄλλ' ἀφεῖναι μηχανήματ' ἀνδράσιν Eur. 603, 5.

μηχανῶμαι: εὖ σοι παραινῶ μηχανωμένῃ κακὰ ἐχθροῖσι Eur. 874.

μιαίνω: νόμον μιαίνων adesp. 486, 2. τὸ γὰρ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Soph. 100, 3.

μιαρός: χαίρω - τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα Eur. 673, 2. (cf. μυσαρός.)

μίασμα: μίασμα δρυός Eur. 368. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Eur. 82, 2.

μίγνυμι: μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας ἐρυθρῷ Thesp. 4, 4 p. 833. ταύρου μεμῖχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Eur. 997. γυνὴ θεῷ μειχθεῖσα παρθένου σέβας ἤμειψα Aesch. 99, 5. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί adesp. 513.

Μίδας: τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς, ἀρχαία πόλις Μίδου γέροντος Sosith. 2, 2 p. 822.

μικρός: εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Soph. 38. ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν Eur. 504, 2. ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη, ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά Theod. 18, 4 p. 807. ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος Eur. 355. μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος Soph. 852, 2. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Eur. 411, 2. μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ'· ἐπαυρέσθαι χρεών adesp. 95, 4. μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου adesp. 166. τὰ χρήματ' - ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει Eur. 642, 3. φέρει (al. ἔχει) δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Eur. 242. ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735, 2. τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1, 2 p. 830. μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ adesp. 413. ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 2. οὐκ ἀξιῶ μικρῶν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω adesp. 31. πόλεις τε μικράς Eur. 286, 10. εἰσορῶ - θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Eur. 327, 6. ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς, κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας Eur. 946, 2. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ Eur. 974, 2. Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν μέγιστα φροντίζει βροτῶν, τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν

παρεὶς ἐᾷ adesp. 353, 2. — μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα Eur. 957. cf. σμικρός.

Μιλήσιος: Μιλησία σμάραγδος ἐμπόλημα τιμαλφέστατον adesp. 109.

μιλτόπρεπτος: λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου Aesch. 116, 2.

μίμημα: Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών Aesch. 364. ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα Eur. 25, 3.

μιμνήσκω: μνησθεὶς ὅ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' ηὐνάσθη θεός, αἰτοῦ τί χρῄζεις ἓν Eur. 773. ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθα Eur. 285, 19. ἄνθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης Hippoth. 1 p. 827. σῦν κόψαντες, οὐ μεμνημένοι, λήσειν δοκοῦντες, ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 4. ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων Eur. 133.

μίμνω: αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως Eur. 963, 4. αὖθι μίμνων τήνδ' ἀν' Ἰδαίαν χθόνα Soph. 479. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐᾷ Aesch. 250.

μῖμος: ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι Aesch. 57, 9.

μιν Soph. 156, 2. Eur. 1132, 58.

Μίνως: ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἠρξάμην φυτευμάτων, Μίνω τεκοῦσα Aesch. 99, 11. cf. Eur. Πολύιδ. p. 559. Eur. 820. adesp. 166. 419.

μιξοβόας: μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν Aesch. 355.

μίσγω: μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου Soph. 249, 4.

μίσημα: Κύπριδος-μίσημ', Ἀρκὰς Ἀταλάντη Eur. 530, 4.

μισητός: τίς μοι τόδ' ἀντόμοιον μισητὸν κρέας πέμπων adesp. 458, 8.

μισθός: πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν Eur. 297, 2. πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Eur. 297, 4. αἱ τύχαι δέ με μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458, 2. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις Eur. 890.

μῖσος: ἀεὶ δὲ μίσει τῶνδ' ἀπ' ἄλλον εἰς τόπον δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ Aesch. 304, 9.

μισῶ: μισῶ μὲν ὅστις τἀφανῆ περισκοπεῖ Soph. 671. μισῶ σοφὸν ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν Eur. 61. αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ Eur. 97, 3. μισῶ γὰρ ὄντως οἵτινες φρονοῦσι μέν, φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 2. μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Eur. 360, 30. μισῶ γελοίους, οἵτινες τήτει σοφῶν ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα Eur. 492, 3. πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Eur. 498. μισῶ γυναῖκα.. ἐκ πασῶν δὲ σέ, ἥτις Eur. 528. μισῶ δὲ ἀγκύλον τόξον κρανείας Eur. 785. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται Eur. 886. μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός Eur. 905. μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053. μισῶ παρ' ἐχθρῶν θῶπας εὐειδεῖς λόγους adesp. 24. μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα adesp. 28. μισεῖς· ἐγὼ δέ adesp. 401. ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε Eur. 296. ἥτις τὸ μὲν δίκαιον

οὐ σιγήσεται, τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ Eur. 410, 3. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν - κακοὺς δὲ μισεῖ Eur. 728, 3. ἐγὼ δέ, μισεῖ γάρ μ', ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων Phryn. 21 p. 725. οἵ τοι πέρᾳ στέρξαντες οἵδε καὶ πέρᾳ μισοῦσιν adesp. 78, 2. (cf. μεθίημι.) ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον μίσει Eur. 362, 23. πολλοί σε μισήσουσιν, ἢν σαυτὸν φιλῇς adesp. 180. ἐγὼ δὲ ῥᾳδίως μισήσομαι πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν adesp. 401. ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος Eur. 493.

μίτος: κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις Eur. 369.

μιτρηφόρος: Ἀσιάδος μιτρηφόρους Κυβέλας γυναῖκας Diog. Ath. 1 p. 776.

μνᾶστις: ἁ δὲ μνᾶστις θνατοῖς εὐποτμοτάτα μελέων Soph. 145, 2.

μνεία: μνείαν Soph. 96.

μνημόνευμα: τῆς πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβοῦς Mosch. 6, 33 p. 814.

μνημονεύω: οὐ μνημονεύω· μὴ λίαν μ' ἡγοῦ σοφόν. adesp. 288. ὡς σκαιὸς ἀνὴρ - καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλου Eur. 736, 2. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἢν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 9.

(μνηστεύομαι cf. Aesch. 155.)

μνῆστις v. μνᾶστις.

μοῖρα: βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Soph. 532, 4. τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει Neophr. 3, 3 p. 731. μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρ' οὐδ' ἐν ἀνθρώποισιν adesp. 503, 2. οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται Soph. 624, 2. τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται Eur. 152, 2. τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218, 2. ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο, τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Eur. 491, 3. πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς, στέργειν δὲ μοῖραν Eur. 1076, 2. ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη μοῖρ', ὦ λιταῖς ἄτεγκτε δυστήνων βροτῶν Mosch. 2, 2 p. 812. ὦ μοῖρα κεδνῶν καὶ κακῶν κυνηγέτι adesp. 504. κλύετ' ὦ μοῖραι Διός Eur. 620 (v. add. p. XX). τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν Eur. 285, 3. cf. Eur. 1022.

μοιχός: ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη ὁ μοιχός Soph. 1026, 6.

μολεῖν: ποδαπὸς ὁ ξένος Κορινθίοις ἔμολεν Eur. 74, 3. κείνου ἐστὶ δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ Soph. 789, 2. ὡς τρὶς ὄλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἅιδου Soph. 753, 3. ἤ μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλοις (μόλῃς ll.) adesp. 561. πρόβατε, μόλε τις ὧδε Eur. 74, 2. ἄρκειος ὡς ναύταισιν ἀσκεύοις μολών Aesch. 127, 2. οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών Soph. 865, 4. Ἡλίου μολὼν δόμους τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 17. ξένος ὄψιος μολὼν Eur. 1119. σοὶ δ' εἰς λόγους μολὼν ἂν ἤλπιζον μαθεῖν Neophr. 1, 4 p. 730. ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακοὺς Eur. 255, 5. ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν Aesch. 255. ἐδοξάτην μοι τὼ δύ' ἠπείρω μολεῖν Soph. 1018. οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ Ζὴν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρω-

πον μολεῖν Eur. 210, 3. πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώποις κακά, τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν Eur. 415, 2. ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν Eur. 533, 2. πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Eur. 1080, 2. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν Eur. 1132, 24.

μόλις: βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται Soph. 774, 2. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἢν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις Soph. 1019, 9.

Μολοσσικός: Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐντείνων πέδας Soph. 727.

μολπή: δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων εὐαμερίαι προσιοῦσαι μολπᾶν θράσος αἴρουσι Eur. 773, 48. μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται Eur. 187, 3. πόσις μοι πλησίον γαμηλίους μολπὰς ἀυτεῖ παρθένοις ἡγούμενος Eur. 781, 5.

μολυβδίς: μολυβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν Soph. 756.

μόμφος Eur. 633.

μοναρχία: κακῶς δ' ὄλοιντο πάντες οἱ τυραννίδι χαίρουσιν ὀλίγῃ τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ Eur. 275, 2.

μοναστραβής: μοναστραβὴς (μονοστραβὴς l.) ὄχος adesp. 239.

μόναυλος: μοναύλοις Soph. 220, 2.

μονομάχος: ἔς τε μονομάχου πάλης ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν adesp. 72, 2.

μόνον: ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον Soph. 12. ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Soph. 297. Θήβας - οὐ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς Soph. 705, 2. ἀλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837. ἥ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Soph. 855. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον - δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273. ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον μίσει Eur. 362, 22. οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον (al. μόνος) καὶ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται Eur. 542. οὐ - παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει, ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν - φέρει Eur. 642. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον, Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου Eur. 892. τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς Eur. 898, 5. νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ, κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ Eur. 1052, 2. τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη Eur. 1052, 9. ἀρκοῦν ἂν εἴη, κἂν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον Carc. 3, 2 p. 798. ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον ὢν ποιεῖ φθόνος Carc. 8, 2 p. 800. ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις, οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ - καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 2 p. 805. τὸν χέδροπα μόνον καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα Pyth. 1, 12 p. 811. μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους Mosch. 5 p. 813. κάπρον φριξαύχεν' οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς - κλίνοι adesp. 383. cf. μοῦνον.

μόνος: μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 161. μόνος

<γάρ> εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός Aesch. 255, 2. ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος Eur. 172, 3. κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος Eur. 421. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος Eur. 578. οὗ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Eur. 715. καὶ μόνος ἀθανάτων γαμβρὸς - ὑμνήσῃ Eur. 781, 29. ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55, 2 p. 743. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος adesp. 456. θεὸς μόνος πέφυκεν ἐν βροτοῖς μέγας adesp. 479. χρόνος δείξει· μόνος γάρ ἐστιν ἀνθρώπων κριτής adesp. 512, 2. Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνη γεροντάγωγῶ Soph. 447. κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη Eur. 418, 2. μόνη δὲ κλῇθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι Eur. 781, 10. θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη μοῖρα Mosch. 2 p. 812. μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν Char. 1, 2 p. 826. αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σῴζει μόνη Hippoth. 6, 3 p. 828. ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116. φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη κακοῦ ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384, 2. μόνη ἐστὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη adesp. 495. μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρ' οὐδ' ἐν ἀνθρώποισιν adesp. 503. μόνη διοικεῖ γοῦν ἅπανθ' ᾗ βούλεται adesp. 506, 3. ὡς μόνον (μόνων ll.) τῶν χρημάτων ἤ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί Eur. 543, 4. μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ Aesch. 161, 4. τοῦ γὰρ δικαίου - ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Eur. 585, 2. μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται, ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5 p. 764. ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόνης (μόναι l.) Soph. 195. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ πλὴν ὡς ἔοικε τῆς ἀναιδείας μόνης (μόνον ll.) Theod. 12, 3 p. 805. μόνῳ δὲ χαίρειν - πάρεστιν αὐτῷ κἀποκρύπτεσθαι κακά Soph. 85, 11. τήμῇ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ πόλεως θανούσῃ τῇσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 34. τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Eur. 454. εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον - στέγην πυρώσω Aesch. 281, 2. μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην Soph. 703, 3. ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245. μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα κἀρετήν Eur. 527. τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι Soph. 753, 3. Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται οὐδ' αὖ γυναῖκας Eur. 431. cf. μοῦνος.

μονοῦμαι: γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονουμένη Eur. 393. ἄνευ τύχης - πόνος μονωθείς Eur. 668, 2.

μόρον: πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον Soph. 363, 2. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων Aesch. 264. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου Aesch. 116.

μόρος: τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος Eur. 636, 3. τὴν δὲ πλησίον τύχην οὐκ ἴσμεν οὐδ' ὁρῶμεν ἀθλίου μόρου Patrocl. 1, 7 p. 830. αἰσχίστῳ μόρῳ Neophr. 3 p. 731. δέδοικα μῶρον

χάρτα πυραύστου μόρον Aesch. 288. οὐδ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει - τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 4. πισσοκώνητον μόρον Soph. 302. κρυερὸν γὰρ οὐκ ἤλυξεν μόρον Phryn. 6, 2 p. 721. λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον adesp. 291. παντὸς - θανάτου δυσποτμώτερον μόρον adesp. 325, 2.

μόρσιμος: σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί Aesch. 13. ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον Soph. 867, 2.

μορφή: ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Eur. 484, 2. ὥσπερ σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 4. γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 5 p. 807. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι Eur. 580, 2. διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου μορφὴν ἑτέραν ἀπέδειξεν Eur. 839, 14. φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι ὅσαι τε μορφαί Eur. 211, 2. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Eur. 972. πεταλίδων δέ τοι συῶν.. † μορφαῖς ταῖσδε πόλλ' ἐπάιον Ach. 8, 2 p. 748. ἥλιος - συνέστρεψεν κόμας † μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός Theod. 17, 4 p. 806. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ Aesch. 304, 5. νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες Aesch. 312, 4. μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια Eur. 382, 2. μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημένος παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις Isid. 1 p. 829.

μόρφωμα: γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι Eur. 185, 3.

μόσχος: χάσκοντα λιμῷ μόσχον ὡς χελιδόνος Ach. 47 p. 757. πάρεισι δὲ μόσχων τέρειναι σάρκες Eur. 467, 3.

μοῦνον: εὔφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη Soph. 437. cf. μόνον.

μοῦνος: τὸ δ' ἡδὺ μοῦνος οὐκ ἐπίσταται Thesp. 3, 3 p. 833. ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν adesp. 387. cf. μόνος.

μοῦσα: τεκτόναρχος μοῦσα Soph. 162. μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον, ἀργόν, φίλοινον Eur. 184. κακῶν κατάρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων adesp. 395. ἀθέμιτοι μοῦσαι Agath. 2 p. 763. τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα μουσᾶν Eur. 588, 3. ὅστις νέος ὢν μουσῶν ἀμελεῖ, τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκεν Eur. 1028. κάλλιστα μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνήρ adesp. 464. τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν αὐτῶν τε μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα adesp. 546, 11. σοὶ Φοῖβε μούσαις τε σύμβωμοι adesp. 143. cf. Sosith. 5 p. 824.

μουσεῖον: κισσὸς εὐφυὴς κλάδος ἀηδόνων μουσεῖον Eur. 88, 2.

μουσική: χωρῶμεν - εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα μουσικῆς Soph. 1019, 3. οἵ τε μουσικῆς φίλοι ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι Eur. 580, 3. (cf. ποιητής.) εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ, ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν adesp. 546, 2.

μουσικός: τὸν δὲ μουσικώτατον

κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα Eur. 224, 2.

μουσομανής: μουσομανεῖ - δακέτῳ Soph. 224.

μουσόμαντις: τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις Aesch. 60.

μουσοποιῶ: ἔκ τε λύρας ἔκ τε νόμων, οὓς Θαμύρας περίαλλα μουσοποιεῖ Soph. 224, 3. μὴ μουσοποίει πρὸς τὸ νηπιώτερον adesp. 496.

μοχθηρός: ὦ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς ‹εἶ› Eur. 875. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα Eur. 804. οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν adesp. 510.

μοχθητέον: ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα καὶ μοχθητέον - ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι Soph. 1019, 10.

μόχθος: τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει Soph. 154. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 5. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει Eur. 745, 2. μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι adesp. 77. πολύς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ adesp. 551. μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος Soph. 346. μόχθων τε καὶ δανοτῆτος Soph. 340. ὁ κάμνων δακρύων μεταδοὺς ἔχει κουφότητα μόχθων Eur. 119, 3. ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Eur. 789. τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Eur. 912, 13. δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους Aesch. 131, 2. ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ Eur. 136, 4. φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα, φεύγει δὲ μόχθους Eur. 322, 3.

μοχθῶ: μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος Eur. 1061. οἵ τε μουσικῆς φίλοι ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν Eur. 580, 5. ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ Eur. 136, 4. μοχθεῖν ἀνάγκη Eur. 37. πενία δὲ - τρέφει μοχθεῖν τ' (μοχθοῦντ' ll.) ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 4. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος φρουροῦντας Eur. 111. ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ μοχθεῖν δίκαιον Eur. 240, 2. αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Eur. 461, 2. μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν Eur. 701. πολλὰ δεῖ μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον Theod. 11, 2 p. 805.

μοχλός: ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων σῴζει δάμαρτα, δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν μάταιός ἐστι Eur. 1063, 9. — θάρσει· μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός Soph. 693.

Μόψος — Soph. 181.

μύδρος: ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στίλβει μύδρος ὅ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται Crit. 1, 35 p. 772. σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους Aesch. 307.

μυελός (?) adesp. 250.

μῦθος: μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς Soph. 424, 2. ἁπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ Eur. 253. κοὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα Eur. 484. λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων, ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα Eur. 962, 2. τίς ὁ καινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἥκεν

ἀκουάν Eur. 1132, 49. τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν ὁ μῦθος εὔνουν οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 3 p. 813. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Eur. 362, 5. καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω Eur. 387. ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος Aesch. 139. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων Eur. 924. ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά Eur. 282, 26. μύθους Δανάῃ τούσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων Eur. 1132, 45. τίεσκε μύθους adesp. 268.

μυῖα: τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα adesp. 295.

μυχή: μυχαῖσι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον Aristiae 6 p. 727.

μυκηθμός: μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν - μήλων Aesch. 158, 3.

Μυκῆναι: Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει· τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ Eur. 723, 2.

μυκτήρ: φλέγει δὲ μυκτὴρ Soph. 312, 3. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους Eur. 926.

Μύλασος Aesch. 101.

μύλη: οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην Soph. 767.

μυνδός Soph. 968.

Μύνης: Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε Soph. 40.

μύξα: ἄρασα μύξας .. καὶ κερασφόρους στόρθυγγας Soph. 86, 3.

μυρηρός: χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσα Aesch. 180, 5.

μυριάς: ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι - σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 14 p. 811.

μυρίος: ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος (ἄλλοις μυρίοις χρόνοις Il.) τὰ πάντ' ἀμαυροῖ Theod. 9, 3 p. 804. τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νύξ ἐστιν Soph. 401. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον - μυρίου στρατεύματος Eur. 243, 2. καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ Mosch. 1, 3 p. 812. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581. ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ἠόνα adesp. 191. ἀλλὰ μυρίαι τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον Eur. 454, 2. δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία Eur. 1059, 3. κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282. εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Eur. 584. ὁρᾷς δ' ἀέλπτους μυρίων ἀναστροφὰς Eur. 301. ὦ φιλόζωοι βροτοί, οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν Eur. 816, 8. σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Eur. 236. καταρρυτόν τε μυρίοισι νάμασιν Eur. 1083, 5. εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ, οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν Eur. 324, 6. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους Eur. 575, 3. διδάξεις τ' ἄλλους μυρίους ἐφημέρους θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἱρεσθαι Neophr. 3, 4 p. 731. εἷς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ Sosith. 1 p. 821.

μύρον: περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον Soph. 140, 3. μύρῳ λευγαλέα Soph. 717. μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας Ach. 17, 3 p. 750. τὰς σὰς βακχάρεις τε καὶ μύρα Aesch. 14. βακχάρεις δὲ καὶ μύρα καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς ἄμεινον Ion. 24 p. 736.

Μύρρα — adesp. Κινύρ. p. 838.

μυρσίνη — Ioph. 3 p. 762.

μῦς: κόγχοι μύες κὤστρεια Aesch. 34.

μυσαρός: σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια κοὐ μυσαρά (μιαρά l.) σοι ταῦτ' ἐστίν Eur. 266, 3.

Μυσία: πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Soph. 377, 2. Τευθράντειον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός Eur. 476. κἀποβὰς εἰς Μυσίαν ἐτραυματίσθην πολεμίῳ βραχίονι Eur. 705.

Μύσιος: ἰὼ Κάικε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί Aesch. 143.

Μυσός: εἴτε δὲ Μυσὸς ⟨γεγὼς⟩ ἦν εἴτε κἄλλοθεν Eur. 704, 2. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον Eur. 704. πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Soph. 377, 2. χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα adesp. 560.

μύσος: ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος adesp. 466, 2. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος Eur. 847.

μυστήριον: σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια Soph. 736. — cf. Dionys. 12 p. 796.

μύστης: ἐξ οὗ Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην Eur. 472, 10.

μυστικός: τοῦδε μυστικοῦ τέλους Aesch. 387. ἔργων μυστικῶν προφάντιδες adesp. 425.

μυχθίζω: μυχθίζειν Aesch. 461.

μυχός: φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς Eur. 865. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Eur. 1063, 3. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν adesp. 281. δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς Carc. 5, 3 p. 799.

μύω: μύω τε καὶ δέδορκα κἀξανίσταμαι Soph. 706.

μωλύνω: μεμωλυσμένη Soph. 631.

μῶμαι: πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλόν τι μωμένῳ (καλῶς τιμωμένῳ ll.) Soph. 852.

μῶμος: οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε Soph. 236, 2.

μῶν: μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς Eur. 682, 3. ⟨τί φής;⟩ τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω Eur. 1008. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς Ach. 9 p. 748.

μωραίνω: οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας στάς Eur. 282, 22. λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων, ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα Eur. 962, 3.

μωρία: ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Soph. 839. μωρία δὲ καὶ θέλειν ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος Eur. 172, 2. οὓς ἡ Κλεάνθους μωρία βοηλατεῖ Sosith. 4 p. 823. πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει Eur. 86, 2.

μῶρος: ὅστις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν, μῶρος πέφυκε Soph. 865, 2. ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν, μῶρος Eur. 193, 2. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 3. εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς Eur. 392, 2. τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος εὔπιστος ἀνδρῶν, ὅστις ἐλπίζει adesp. 118. τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ'

ἔνι Eur. 166. δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον Aesch. 288. οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν Thesp. 3, 2 p. 833. καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Eur. 331, 2. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας adesp. 48. αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν Dionys. 11 p. 796. ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν, ὅστις - πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784.

N.

νάβλα: οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα Soph. 765.

ναί: ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως; ναί· ‹καὶ› τράπεζά γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται Ach. 17, 5 p. 750. ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον Δία adesp. 59.

νάιος: Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁ νάιος (ὁμίος l.) βροτῶν Soph. 417.

ναίω: Οἰνόῃ σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς Eur. 179, 2. πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν ναίουσι Eur. 360, 17. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν Eur. 360, 53. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός - κρίνω φίλον Eur. 902. χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Eur. 897, 8. Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁ νάιος βροτῶν Soph. 417. (Ἑκάτη) γῆς ναίουσ' ἱερὰς τριόδους Soph. 492, 4. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι adesp. 94. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας Eur. 151, 2. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ - κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν Eur. 1046, 2. τὰς διωνομασμένας ναίειν Κελαινὰς Eur. 1085, 2. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων Crit. 1, 27 p. 771. κρεῖσσον γὰρ ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους πένητα ναίειν adesp. 181, 3. στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα - Ὕαντος ἣν ἔναιεν ἀρχαῖος λεώς Phryn. 5, 2 p. 721.

νᾶμα: Ὑπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον Soph. 825, 2. εὐθαλὴς Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη Aesch. 300, 6. κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασιν Eur. 1083, 5.

ναός Soph. 220, 3. οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε πόρνης ὁ κλεινὸς ναός Pyth. 1, 3 p. 811. καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν Phryn. 10 p. 723. θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν Eur. 794, 2. ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος adesp. 466, 2. ἥκω ζαθέους ναοὺς προλιπὼν Eur. 472, 4.

ναοφύλαξ: ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Soph. 143.

νάπη: καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος Mosch. 1 p. 812.

νάπος: Φασιανὸν νάπος adesp. 469. ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Eur. 308, 2.

νάρθηξ: ψαθαρὸν νάρθηκα Ion. 15 p. 734.

νάρκισσος: κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ στεφάνων ἑλικτῶν Chaer. 7 p. 784.

ναρός: ναρᾶς τε Δίρκης Aesch. 347. πρὸς ναρὰ καὶ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά Soph. 564.

νάτωρ: Ἴναχε *νᾶτορ, παῖ τοῦ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Soph. 248.

ναυαγία: ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις adesp. 64, 2.

ναυαγῶ: περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη Aesch. 180, 4.

ναυβάτης: ναυβάτην φορτηγόν Aesch. 263.

ναυκληρία: νυκτέρου ναυκληρίας Soph. 143.

ναύκληρος: μὴ δ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ - εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 3. ναύκληρον πλάτην Soph. 397.

Ναύπλιος — Eur. Κρῆσσαι. Eur. Παλαμήδης p. 542.

ναῦς: ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος Eur. 355. ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις adesp. 380. ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα Soph. 694. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774. νεῶν τε ποιμαντῆρσιν ἐνθαλασσίοις Soph. 399, 10. σωτῆρες εὐσέλμων νεῶν adesp. 463. θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθος ἅλιον ἰθύνουσι Eur. 304, 2. εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος adesp. 559.

ναυστολῶ: ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα Soph. 123. Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν Eur. 123. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν Eur. 821, 2. τὰ ναυστολούμενα ἔσω δόμων σῴζουσι Eur. 492, 6.

ναύτης: ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα Soph. 694. καταψύχει πνοὴ ἄρκειος ὡς ναύταισιν (ναύτῃσιν l.) ἀσκεύοις μολών Aesch. 127, 2.

ναυτικός: σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων Aesch. 274.

ναυτίλλομαι: ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται Eur. 793, 2.

ναυτίλος: ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχών Eur. 846, 2. ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός Eur. 194, 3. ναυτίλοισιν Eur. 1083, 12. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται adesp. 101.

νεαίρετος: λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον (νεαίτερον l.) Aesch. 330.

νεανίας: νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Eur. 246. ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας - μεγάλα κέκτηται κακά Eur. 500. νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ, κόμη μόνον καὶ σάρκες Eur. 1052. ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου ἀφύλακτος ἡ τήρησις Eur. 162. νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεί Eur. 237. αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Eur. 461, 2. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν, ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Eur. 728, 2. οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεὼν ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν Eur. 880.

νεανικός: οὔτ' ἄλλων ὕπερ νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό τι Eur. 185, 6.

νεαρός Eur. 770.

νεβρίς: ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην Thesp. 1 p. 832.

νεβρός: Κρητικοὺς αὐλοὺς θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ adesp. 419. ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις Aesch. 39, 2. οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν Eur. 677. Διόνυσος - θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός Eur. 752. γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν Hippoth. 5 p. 828. cf. adesp. 250.

νεῖκος: μὴ νεῖκος, ὦ γεραιέ, κοιράνοις τίθου Eur. 337. ἀλλ' οὐ πρέπει - ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς Eur. 1050, 2. θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Eur. 176. νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεὼν δόλοισι κλέπτειν Eur. 289.

Νεῖλος: Νεῖλος ἑπτάρους γαῖαν κυλίνδων Aesch. 300, 2. Δαναὸς - Νείλου λιπὼν κάλλιστον - ὕδωρ Eur. 228, 2. cf. Soph. 797.

νεκροθήκη: νεκροθήκης οὐ χριμπτόμενος Eur. 472, 17.

νεκρός: νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος Soph. 646. ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ Aesch. 255, 3. ἔδωκε νερτέροις καλὸν νεκρόν Eur. 495, 30. οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν adesp. 331. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῶν νεκροί (al. νεκρῷ νεκρός), ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι Aesch. 38. βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος ἔρχεταί τ' ἄνω Soph. 795. σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια Eur. 266, 2. πυρός τ' ἐρινὺς ἐν νεκροῖς Eur. 781. κἀπιμοιρᾶσθαι κόνιν νεκροῖς ἀθάπτοις (νεκροὺς ἀθάπτους ll.) Mosch. 6, 32 p. 814. <τί> κέρδος οὐκέτ' ὄντας ὑβρίζειν νεκρούς Mosch. 7 p. 815.

νέκυς: ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραιός μοι νέκυς Soph. 367. βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω κρυφαῖος νέκυς Eur. 781, 67. ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Eur. 786, 2. τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς Eur. 176, 4.

νέμεσις s. Νέμεσις: ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα Aesch. 266, 4. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινά - τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Eur. 1040, 4. cf. Eur. 1022.

νέμω: τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω Aesch. 55, 3. τραφεὶς δὲ τῶν φυτευσάντων ὕπο καλῶς, τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμεις Dicaeog. 4, 2 p. 776. Λύκῳ τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει Soph. 872, 4. κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὑτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει Soph. 874, 3. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν, οὗτος σοφὸς πέφυκε Eur. 634. δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 6 p. 816. γραμμάτων πτυχὰς ἔχων νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς ξυνώμοσεν Soph. 144, 2. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος, ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν Eur. 183, 2. ἡ - νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη [μερίδα] adesp. 505, 2. (cf. στέφω.) καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Eur. 949. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεί Eur. 1064, 2. τόλμα σὺ κἂν τι τραχὺ νείμωσιν (τρηχὺ νέμωσιν ll.) θεοί Eur. 702. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων (?) πλούτου

ποτ' ἂν νείμειεν (νείμειαν Il.) ἀξίαν χάριν Soph. 511, 2. 3. πρεσβεῖα νείμας Soph. 872, 3.

νεογνός: παῖς δ' ἂν νεογνὸς-κλίνοι adesp. 383, 2. παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 7.

νεόζυξ: τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ Eur. 781, 20. ὡς νεόζυγα πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Eur. 821, 3.

νεοκράς: νεοκρᾶτας σπονδάς Aesch. 323.

Νεοπτόλεμος—Soph. Ἑρμιόνη. Philocl. 2 p. 760. Theod. Φιλοκτ. p. 803.

νέορτος: καὶ τὰν νέορτον-Ἑρμιόναν Soph. 788.

νέος: νέος πέφυκας Soph. 632. νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας Eur. 344. παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ Eur. 510. νέος δ' ὅταν πόλλ' ἐξαμάρτῃ, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει-τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 3. ὅστις νέος ὢν μουσῶν ἀμελεῖ, τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκεν Eur. 1028. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν καὶ σὺ χὠ νέος τρόπος Agath. 13 p. 766. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν adesp. 10. τὸ δὲ μεθίσταται κακόν, τὸ δ' αὖ πέφηνεν-ἐξ ἀρχῆς νέον Eur. 35, 2. τὸ νέον ἅπαν ὑψηλόν ἐστι καὶ θρασύ adesp. 538. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός Aesch. 243. νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς, στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 7. ἀγαθὴν τιθήνην καὶ τροφὸν γνώμης νέας adesp. 305. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί Eur. 317, 6. ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει Char. 2, 2 p. 826. πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 807. παῖς δ' ἂν νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέᾳ κλίνοι adesp. 383, 2. νέῳ στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας Ach. 4, 2 p. 747. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Eur. 24. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν Eur. 914. νέοι νέοισι συννοσοῦσι τἀφανῆ Eur. 160. ἢν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι νέοι ποτ' ἦσαν, ἠπίως τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι κύπριν Eur. 951, 2. αἱ νέαι μὲν ἐν πατρὸς ἥδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Soph. 524, 3. παίζετ', ὦ νέαι φρένες Patrocl. 1, 4 p. 831. νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες Eur. 291. νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες Agath. 26 p. 768. λήγει δὲ Κύπρις θαλίαι τε νέων adesp. 397. ὕβρις-ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει Soph. 718, 3. βούλομαι δὲ σοί, τέκνον-παραινέσαι κειμήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα Eur. 362, 4. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν Eur. 897, 9. φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους Soph. 510. (σελήνη) ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη Soph. 787, 5. ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν, θάπτει τε τέκνα χἄτερ' αὖ κτᾶται νέα Eur. 757, 3. ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε Eur. 609, 4. ⟨δ⟩υοῖν δ' ἀδελφοῖν σοῖν τὸν αὖ νεώτερον-δι' ἥπατος ⟨παίσ⟩ας Eur. 495, 28. ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Eur. 508. τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Eur. 619. παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς Hippoth. 4 p. 828. παραινῶ

πᾶσι τοῖς νεωτέροις μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317.

νεοσπάς: θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα Soph. 461, 2.

νεοσσός: οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297, 2. cf. νοσσός.

νεοσφαγής: ἐτονθόρυζε ταῦρος ⟨ὡς⟩ νεοσφαγής Aesch. 298.

νεότης: νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον Eur. 149.

νεόφθιτος: νεόφθιτος κόρη adesp. 240.

νεοχμός: εὖτ' ἂν Ἄρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ στρατῷ Ion. 63, 2 p. 745.

νεόχυτος: λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα adesp. 136.

νέρτερος: εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν, οὐδὲν ἂν σθένοι Eur. 450. (cf. νύκτερος.) ἔδωκε νερτέροις καλὸν νεκρόν Eur. 495, 30.

Νεστόρειος: εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος - δοίη θεός Eur. 899.

νευρά: θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν adesp. 215.

νεύω: νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων Eur. 153, 3. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα adesp. 355.

νεφέλη: θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής, ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κἀστραπῇ Aesch. 464, 6. νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα Aesch. 199, 7.

Νεφέλη — Soph. Ἀθάμας.

νέφος: ὀμπνίου νέφους Soph. 225. ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου νέφους Soph. 482. χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Eur. 330, 4. ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος adesp. 75. εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι, κυανωπὸν - ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 2.

νέω: πέπλους τε νῆσαι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας Soph. 406.

νεώρης: μή μοι *νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι Eur. 964, 6.

νή: νὴ τὼ Λαπέρσα, νὴ τὸν Εὐρώταν τρίτον, νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Soph. 871, 1. 2.

νηδύς: νηδὺς ἐλαιάεσσα Soph. 419. ἐρῳδιὸς - ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος χειλώμασιν Aesch. 275, 2. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ παιδός τε χαὐτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο Aesch. 304, 6. γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος Eur. 282, 5. πλήσας δὲ νηδὺν οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὐτόν Eur. 107. Ἅιδου τραπεζεύς, ἀκρατέα νηδὺν ἔχων Aristiae 3, 2 p. 727.

νήπιος: πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους γυνὴ κατῆσχυν' ἐν δόμοισι νηπία Eur. 662, 2. ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον adesp. 440. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων - τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Eur. 754, 3. τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν Eur. 272. μὴ μουσοποίει πρὸς τὸ νηπιώτερον adesp. 496.

Νηρηΐς: οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον, ἀλλ' ὃ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλάστεσκεν Soph. 503. cf. Νηρής.

Νηρής: δέσποινα πεντήκοντα Νηρήδων κορᾶν Aesch. 174. cf. Νηρηΐς et Soph. Ἀνδρομέδα.

νηριτοτρόφοι Aesch. 285.

Νησαῖος v. Νισαῖος.

νησιώτης: καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας Soph. 36.

νῆσος: Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον Ion. 24, 3 p. 736.

νίζω: ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως Ach. 17, 4 p. 750.

νικητήριον: εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον, ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Eur. 321, 3. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον adesp. 56. τῷ καλλικοσσαβοῦντι νικητήρια τίθημι Soph. 494, 2.

νικητήριος: τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει, ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος adesp. 544, 2.

νικομάχας: Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν καὶ ἀτρείδαν Soph. 801.

Νικόστρατος — Sosiph. 5 p. 820.

νικῶ: δούλοισι γὰρ τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ Eur. 47, 3. ὅπου δὲ μὴ τἄριστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι, νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα Soph. 193, 2. λόγος γὰρ τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε Eur. 97, 3. σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Eur. 200, 4. ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ νικᾷ, σοφὸς μέν, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων Eur. 206, 5. ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος οὐκ οἶδεν Eur. 285, 16. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915. ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη Chaer. 19 p. 788. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς, ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῷεν ἂν τἀληθές Eur. 206, 2. χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν, σῴζεσθε, νικᾶτε Eur. 360, 51. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας Soph. 90. φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν Soph. 186, 2. ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς Eur. 47. τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν Eur. 285, 3. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Eur. 426, 2. ἄκρας εὐηθίας ἅπτοιτ' ἂν ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904, 2. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Eur. 1034. δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτέ Eur. 255. εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Soph. 38. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα, τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276. τέχνῃ κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα Antiph. 4 p. 793. πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικώμενος Eur. 1132, 19. πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη Soph. 846, 4. μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ γενέσθαι Eur. 341. εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Eur. 806, 4. χρὴ - λέγουσιν εὖ μὴ δυσμενναίνειν τῷ φθόνῳ νικώμενον adesp. 535, 2. πρὸς φίλων νικώμενοι Eur. 220, 3. ἤδη γὰρ εἶδον - ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Eur. 295, 2.

νιν: a) φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεταί νιν Aesch. 23, 2. στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 8. ἡ τεκοῦσά νιν Eur. 181, 2. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα Eur. 349. οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός Eur. 360, 24. κρύψω δέ νιν ξεστοῖσι θαλάμοις Eur. 781, 8. ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο δαλοῦ περθομένου Phryn. 6, 2 p. 721.— b) κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν

πτήσσουσαν Soph. 598, 8. πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν ναίουσι Eur. 360, 16. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός Eur. 664. φυγῇ δὲ λάθρᾳ τῆσδε γῆς ὁρμωμένην μαθὼν πατήρ νιν Eur. 1132, 39. — c) δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν βροτοῖς δικάζειν Eur. 506, 3. cf. μιν.

Νιόβη: καὶ δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν Eur. 455, 2. cf. adesp. 373.

νίπτρον: καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν Aesch. 225.

Νισαῖος: Νισαίας (Νησαίας l.) ἵππους Eur. 1128.

Νῖσος: Νίσῳ δὲ τὴν ὅμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα Soph. 872, 5.

νιφάς: νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα Aesch. 199, 7.

νιφόεις: νιφόεσσ' Ἑλένη (al. νιφόεσσα σελήνη) Ion. 46 p. 741.

νοητέον: θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον Eur. 1129.

νόθος: ὁ δ' εἰ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει Soph. 84. οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθην Soph. 688. ἐκείνου παῖς πατρὶ πλαστὸς νόθος Sosith. 2, 4 p. 822. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Eur. 168. ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν Eur. 824, 2. ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν Eur. 141. μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα παῖδας φυτεύειν Eur. 377.

νομάς: νομὰς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος Soph. 86. ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον ἁλιαίετον Eur. 636, 2.

νομίζω: ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων Eur. 206, 6. ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους, γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ, τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη Eur. 328, 3. ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα παισίν τε τοὺς τεκόντας Eur. 345. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν, σοφὸν νομίζω v. l. Eur. 505, 2. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Eur. 959, 2. οὐχ ὡς νομίζεις, τὸ φρονεῖν εἶπας κακῶς adesp. 518. μαίνεται δ' ὅστις βροτῶν ψυχῆς νομίζει τοὺς φίλους ὑπερτέρους adesp. 36, 2. θυσίας τε τούτοις καὶ κενὰς πανηγύρεις στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν Soph. 1025, 9. τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eur. 378, 3. τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν Eur. 788, 3. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Eur. 1017. ὁρᾶθ' ὅσοι νομίζετ' (al. δοκεῖτε) οὐκ εἶναι θεόν, δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως Eur. 1131. χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν εἵνεκ' εὐτυχεῖν Eur. 142, 4. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα - τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν Eur. 941, 3. ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην Thesp. 1 p. 832. κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομιζέτω Eur. 275, 4. ἀδικεῖν νομίζων ὄψιν αἰδοῦμαι φίλων Agath. 22 p. 767. ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην δώσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564, 2. ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς

νομίζοντας τέχνην Eur. 87, 3. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Eur. 110, 3. τὰ φύντα γὰρ κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Eur. 359, 2. εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιθανά, νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον, ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Eur. 396, 2. οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαί τινα θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 42 p. 772. τήν τε παῖδ' ἐκδοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ - σωτήρ τ' ἐμός Eur. 72, 2. τυραννίδ' ἣ θεῶν δευτέρα νομίζεται Eur. 250. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται Eur. 638, 2. τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ Soph. 83, 3. ὅθεν οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται Eur. 839, 7.

νόμισμα: οὔτοι νόμισμα λευκὸς (al. οὔτοι βροτοῖσι κέρδος) ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν, ἀλλὰ κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Eur. 542, 1. 3. οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν, δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν Eur. 326, 4. κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα σκιρτῶσιν Eur. 362, 29.

νομός: νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου δεῦρ' ἔπτατο Eur. 636, 7.

νόμος: νόμος γάρ ἐστι τοῖς βαρβάροις θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν † γέρος Soph. 122, 2. σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος Eur. 337, 2. εἷς γάρ τίς ἐστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος - τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν Eur. 346. νόμος δὲ <δείπνου> λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν Eur. 469. ὃς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος Eur. 530, 9. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν - τῇ δέ Eur. 953, 14. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεί Eur. 1064. ἦν δ' ὁ μὲν νόμος ταπεινός, ἡ βία δὲ σύνθρονος Διί Mosch. 6, 15 p. 814. τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν Mosch. 6, 30 p. 814. ὁ γὰρ θεὸς μέγιστος ἀνθρώποις νόμος adesp. 471. οὐδεὶς ἀνάγκης μεῖζον ἰσχύει νόμος adesp. 502. τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Eur. 597. νόμου (?) τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς Eur. 1091. μία δὲ γονά τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές· νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Eur. 52, 8. τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς νόμῳ νοσοῦσιν Eur. 141, 3. νόσοι δὲ θνητῶν αἳ μὲν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ (?) ἰώμεθ' αὐτάς Eur. 292, 5. πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον νόμον (?) ἔχει κεκμηκότων Soph. 262, 2. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτε χρῆν εἶναι νόμον (?) τύραννον εἶναι Eur. 172. Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Eur. 228, 8. ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον, οἳ - τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν Eur. 282, 13. χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον τῶν εὐσεβούντων οἵτινές τε σώφρονες ἐρᾶν Eur. 388, 3. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν - τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433. ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει, τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Eur. 1049, 2. καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον

ὄψει διαθρῶν adesp. 26. οὐ γάρ τις οὐδὲ χρημάτων ὑπεργέμων νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται adesp. 486, 2. ἐκ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα μεγάλα φέρουσι Eur. 252. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Eur. 402. τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ, λάθρᾳ δ' ἔπρασσον πολλά Crit. 1, 9 p. 771. ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Eur. 920. οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφυ adesp. 326. νόμοις ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν Soph. 851. τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Eur. 346, 4. † νόμοισι θέντων Aesch. 43, 3. πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν ἢ νόμοισι χρώμεθα adesp. 99, 2. Φόρκου κόρας θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους Soph. 777, 2. θεούς τε τιμᾶν τούς τε φύσαντας γονῆς νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος Eur. 853, 3. κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς Crit. 1, 5 p. 771. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους adesp. 181, 2. — Περσικῷ νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς Diog. Ath. 1, 11 p. 777. ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον Soph. 881. Οὐλύμπου νόμον adesp. 53. ἔκ τε λύρας ἔκ τε νόμων Soph. 224, 2. κρεκτοῖσι νόμοις Soph. 425.

νόσημα: τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' ἐφήμερον κακόν Soph. 153. τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Eur. 166. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Eur. 400, 2.

νόσος: θεχνὴ νόσος Soph. 589. οὐχ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἑκουσία νόσος Eur. 339, 4. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν - τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος Eur. 552, 4. κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος Eur. 571, 6. πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Eur. 626, 7. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος τόδ' ἐστί Eur. 728, 3. ἄπελθ' ἐκείνης ὕπνον ἰατρὸν νόσου (?) Soph. 198. ὅστις - μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Soph. 530, 4. μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου Eur. 85. εὐχέσθω δ' ὅμως ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί Eur. 1070, 4. ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου adesp. 151. μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ Eur. 292, 3. ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ Eur. 962. μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα Eur. 1072. ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα Eur. 1079, 3. νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ adesp. 70. γυναῖκα καὶ ὠφελίαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν Eur. 78, 2. νόσον ἔχειν Eur. 226. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Eur. 292. τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον Eur. 714. ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Eur. 829, 2. τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον adesp. 334. νόσοι δὲ θνητῶν αἳ μὲν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν Eur. 292, 4. τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου Aesch. 350, 2. ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λῷστος ἰατρὸς νόσων Soph. 636. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας - ἀφαιρεῖν πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀν-

θρώποις νόσων Eur. 403, 7. λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων adesp. 154. γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιστόν ἐστι, δώματ' ἢν οἰκῇ καλῶς Eur. 822. τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι Soph. 602. νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν Soph. 619, 3. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Eur. 79. φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Eur. 637. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν - ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών Eur. 917, 3. λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους Eur. 1071.

νοσσιά: νοσσιὰν τέκνων adesp. 189.

νοσσός: νοσσόν Aesch. 113. cf. νεοσσός.

νόστος: Ζεὺς νόστον (?) ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν καὶ ἀτρείδαν Soph. 801. χρόνου πολλοῦ νόστον προμαθόντες adesp. 241, 2.

νόσφι: οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται νόσφι Διός Soph. 1028, 2.

νοσῶ: ἐνταῦθα μέντοι πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ, κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 74. ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι σοφόν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ Eur. 202, 2. καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν Eur. 497. κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Eur. 566, 2. ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει Eur. 682. τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς νόμῳ νοσοῦσιν Eur. 141, 3. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Eur. 428, 2. βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτηνται κακά Eur. 833, 3. 4. γυναικὶ πρόσφορον γυνή, νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσοῦντι adesp. 364, 3. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά Eur. 267. τἀξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποεῖ βροτῶν Mosch. 9, 10 p. 816. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι Eur. 909, 11. τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Eur. 205, 2. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Eur. 606, 2. μετὰ γὰρ νοσούντων, φασί, μαίνεσθαι καλόν adesp. 438. τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσ⟨εις⟩ Ach. 45 p. 757. μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ † νοσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ Soph. 85, 11. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν Soph. 328, 7. ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς, νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας Eur. 644, 2. σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν Eur. 714, 3. ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον Eur. 829, 2.

νοτίζω: δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους τέλειός ἐστι Aesch. 44, 6.

νότιος: ἀλκυόνες - τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι Eur. 856, 3. ἡ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς Eur. 839, 3.

νοτίς: νοτὶς προσαυρίζουσα χερσαίᾳ τροχῇ adesp. 261. ὅταν ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Eur. 898, 8.

νότος: Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς Aesch. 404. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον - εἴληχε Πάλλας Soph. 872, 6.

νουθέτημα: λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλων, ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα Eur. 962, 3.

νουθετῶ: λέληθεν οὐδέν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς Eur. 840. πατὴρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβὼς ἵππευε παῖδα νουθετῶν Eur. 779, 9. ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί Eur. 1042. ὡς τὸν πέλας - νουθετεῖν βραχὺς πόνος Mosch. 8, 2 p. 815. νουθετούμενος δ' ἔρως μᾶλλον πιέζει Eur. 665. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ Eur. 340.

νουνεχής: ὑπηρέτην - ὅστις ἂν γ' ᾖ νουνεχής Eur. 1132, 48.

νοῦς: τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὠ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239, 2. ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Soph. 325, 2. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος Soph. 854. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά, νοῦς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα Soph. 863, 2. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ (?) Soph. 864. ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα, νοῦς δ' οὐκ ἔνεστιν Eur. 25, 4. εἰ νοῦς ἔνεστιν Eur. 212. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι Eur. 710, 2. οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν.. ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς Eur. 909, 6. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός Eur. 1018. ἀγοραῖος νοῦς Eur. 1114. πάντας σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει adesp. 566. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ Aesch. 393. πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός Soph. 843, 2. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον Eur. 149. *νοῦ δ' οἶνος ἐξέστησέ με Eur. 265. ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ † νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων Crit. 1, 18 p. 771. ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν Soph. 278, 2. ὁ φόβος - τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται Eur. 67, 4. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν Eur. 144. μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεόν Eur. 256. νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, *νοῦν· τί τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Eur. 548. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ Eur. 909, 5. νοῦν ἔχοντος - φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ Eur. 934. εἰς φροντίδας νοῦν (?) συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Eur. 964, 2. ὥτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν Sosith. 2, 3 p. 822. ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά - ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν adesp. 296, 3. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά, τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται adesp. 455, 2. εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ adesp. 546.

νοῶ: νοεῖς, πόσις μοι πλησίον γαμηλίους μολπὰς ἀυτεῖ Eur. 781, 4. τίς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ Eur. 913. νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι Soph. 286. δέδοικα δὴ μή τοι νοήσῃς, Οἰδίπου adesp. 104, 2. νένωται Soph. 183.

νῦ: δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω νῦ τό τ' Υ πάρεστι Ach. 33, 3 p. 754.

νυκτερίς Soph. 681.

νύκτερος: ὡς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Soph. 143. ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες Aesch. 312, 3. τάδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων (νερτέρων ll.) φαντάσματα adesp. 285.

Νυκτεύς — Eur. Ἀντιόπη.

νυκτιπόλος: νυκτιπόλου Ζαγρέως Eur. 472, 11.

Νυμφαῖος: Νυμφαῖον ὄχθον Ion. 52 p. 742.

νυμφεῖον: πότνια, σοὶ τάδ' ἐγὼ *νυμφεῖ' ἀείδω Eur. 781, 18.

νυμφεύομαι: ἃ τὸν μέγαν τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύεται Eur. 781, 24.

νύμφη: δέσποινα νύμφη, δυσχίμων ὁρῶν ἄναξ Aesch. 342. ἔαρος ἡ νύμφη τέκνον τι Chaer. 41 p. 791. νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα Dionys. 1 p. 793. ὀρεσσιγόνοισι νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν - Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις Aesch. 168, 2. — τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν adesp. 10. παῖδ' ὑμεναίοις, ὡς φησί, θέλων ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις Eur. 773, 65. οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί Eur. 402, 8.

νυμφικός: νυμφικὸν Ἐλύμνιον Soph. 404. ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη ὁ μοιχός Soph. 1026, 5.

νυμφίος: δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή Eur. 804, 3. ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους Aesch. 43, 2.

νυμφόβας Ach. 52 p. 758.

νῦν: τοῦ *νῦν φροντίσιν χειμάζομαι Aesch. 99, 15. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ.. χαίρειν Aesch. 228. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος Aesch. 281, 5. νῦν δέ Soph. 215. ὡς νῦν τάχος στείχωμεν Soph. 236. νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας - πάρεστι Soph. 344. νῦν δ' οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ.. τις ἂν πείσειεν Soph. 422. νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρίς Soph. 524. Χαρναβῶντος ὃς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν Soph. 547. τοὺς δ' αὖ μεγίστους - τοιούσδ' ἴδοις ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε Soph. 666, 2. καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις Eur. 317. οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν, δόξαν φέρονται Eur. 326, 3. νῦν δ' ἤν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην, πρῶτος γέγραπται Eur. 378. εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ χρόνον πολὺν νῦν ὄμμ' ἐγείρει Eur. 398, 2. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει Eur. 432. γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις Eur. 464. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη Eur. 535. οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Eur. 695, 2. καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωχ' ὁ τλήμων Eur. 816, 6. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα Eur. 887. νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με Eur. 938. σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ Eur. 953, 20. ὁ νῦν ⟨δή⟩ λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνήρ Eur. 953, 27. νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφρήλατος Eur. 1108. νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός Eur. 1109, 4. νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται Ach. 2 p. 746. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν εἰς τὰ νῦν ἔτι Carc. 5, 10 p. 799. παρακελεύομαι δὲ σοί τε-

θηγμένῳ *νῦν Theod. 9, 3 p. 804. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον, ἱκανὸν ἐδείπνουν· νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι Pyth. 1, 12 p. 811. νῦν σοι - θυμὸς ἡβάτω Sosiph. 2 p. 820. καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1 p. 830. ἐλευθέραν μέν, ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν adesp. 12. νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν λείπω φάος τόδε adesp. 45. ἔς τε μονομάχου πάλης ἀγῶνα νῦν ἐστᾶσιν adesp. 72, 3. ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ adesp. 111. φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον adesp. 127. νῦν δ' ἔρρ' ἀπ' οἴκων τῶνδε adesp. 307. νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός, ἀλλὰ σάφ' οἶδ' ὅτι adesp. 482. εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει adesp. 533. — εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν· νῦν δ', ὦ γεραιέ, τοῦτ' ἀνηνύτως ἔχει Soph. 513, 4. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι· χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν - νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Eur. 402, 6. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν - νῦν δ' εὐτρόχοισι στόμασι τἀληθέστατα κλέπτουσιν Eur. 439, 3. εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἄν - νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου δεῦρ' ἔπτατο Eur. 636, 7. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ - εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἄν - νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκὼς κακῶν Eur. 821, 5. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι, οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο· νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμοχθί, πᾶς τις ἥδεται λέγων Eur. 978, 3. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ηὗξον· νῦν δὲ - τῇ φύσει χρῶνται βροτοί Theod. 8, 6 p. 804. ἐγὼ γάρ, εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ, ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν - νῦν δ' οὐκ ἐθισθεὶς ταῦτ' ἐπίσταμαι μέν οὔ, φέρειν δ' ἀνάγκη adesp. 546, 9. — ὅτι νυν ἦλθ' ἐπὶ στόμα Aesch. 351. βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί Eur. 419. μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει adesp. 112, 5.

† νυνί Sosiph. 2, 2 p. 820.

νύξ: τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νύξ ἐστιν Soph. 401, 2. ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101. ὃν πέρι μὲν φῶς, πέρι δ' ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Eur. 593, 4. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας adesp. 405. μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν Aesch. 69, 6. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται Soph. 62, 2. ἐπ' ἔσχατα χθονὸς νυκτός τε πηγάς Soph. 870, 2. πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' ἡμέραν adesp. 7, 3. ἀλλ' ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο adesp. 486, 3. ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι Soph. 400. ἀμολγὸν νύκτα Eur. 104. ὦ νὺξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις Eur. 114. ὦ νύκτες Carc. 2 p. 798.

Νῦσα: ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν,

ἣν ὁ βούκερως Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει Soph. 874, 2.

νωμῶ: νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν, ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω Soph. 855, 11. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν adesp. 472.

νώτισμα: εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός adesp. 541, 2.

νῶτον: Αἰνέας - ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων κεραυνίου νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος Soph. 344, 3. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ Eur. 911. τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασιν σφηκοὶ κελαινόρινες Soph. 26. ἔσαινεν οὐρᾷ νῶτα κυλλαίνων κάτω Soph. 625. Ἄθως σκιάζει νῶτα (al. πλευρὰ) Λημνίας βοός Soph. 708. ὦ νὺξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς Eur. 114, 3. πατὴρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβὼς ἵππευε παῖδα νουθετῶν Eur. 779, 8.

Ξ.

ξαίνω: σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους, ξαίνεις adesp. 9, 2. νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς, στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 7.

ξανθίζω: τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις ξανθίζεται adesp. 441.

Ξάνθιος Eur. 1102.

ξάνθισμα: ἔρως - φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα Eur. 322, 2.

ξανθός: ξανθὸς (?) Φαμενὸς Τειρεσίου παῖς Soph. 361. ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ πᾶσιν ἐπικτυπεῖ δόμοις Soph. 255. διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Soph. 434, 2. κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην, ἥτις - θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Soph. 598, 4. † ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν ξανθᾶν πώλων συζυγίαι Eur. 773, 30.

ξανῶ: ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα Soph. 458.

ξάσμα Soph. 969.

ξείνιον: ξείνια δούσαις Phryn. 14 p. 723. cf. ξένιον.

ξεῖνος: ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς πράξας ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται Soph. 731, 4. χὤταν τις ἔλθῃ ξεῖνος ἢ παρεξίῃ, φαγεῖν - ἔδωκεν Sosith. 2, 12 p. 822. ἄγου δέ μ', ὦ ξεῖν', εἴτε πρόσπολον θέλεις εἴτ' ἄλοχον Eur. 132. cf. ξένος.

ξεναπάτης: τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην Eur. 667.

ξενίζω: σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν Soph. 605.

ξένιον: ταύρῳ τε λειμὼν ξένια πάμβοτος παρῆν Aesch. 99. cf. ξείνιον.

ξένος: πολλά σε ζηλῶ βίου, μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Soph. 525, 2. ὠθούμεθ' ἔξω - αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους Soph. 524, 9.—ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται Soph. 745. ποδαπὸς ὁ ξένος

Κορινθίοις ἔμολεν ἀγχίαλος Eur. 74, 2. ξένος ὄψιος μολὼν Eur. 1119. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος Aesch. 235. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός, ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ 'τῷ Κορινθίῳ ξένῳ' Eur. 664, 2. ἀλλ' εἶα, Λυδαὶ ψάλτριαι - τὸν ξένον κοσμήσατε Ion. 22, 2 p. 736. τὸν ξένον δὲ δράγματι αὐτῷ κυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει Sosith. 2, 19 p. 822. Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται, ξένε Soph. 377. ὦ ξένε, κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν Eur. 128. δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε Eur. 790. οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος adesp. 389. ἀποφύλιοι ξένοι Aesch. 287. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι Ach. 3, 3 p. 747. ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες Eur. 311, 2. ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος Eur. 736. βαρὺς βαρὺς ξύνοικος, ὦ ξένοι (al. ὦ φίλοι), βαρύς Soph. 686. πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά Eur. 204. ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὦ ξένοι, καλῶς - ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564. cf. ξεῖνος.

ξενόστασις: πανδόκος ξενόστασις Soph. 252.

ξενοῦμαι: ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα πόλει ξενοῦσθαι τῇδε Eur. 1, 2. ἔνθα Περσικῷ νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς Diog. Ath. 1, 11 p. 777.

ξενοφόνον Eur. 1103.

ξενών: ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους στρώννυ τε κοίτας adesp. 90.

Ξέρξης: ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα; ποῦ δὲ Λυδίας μέγας δυνάστης Κροῖσος ἢ Ξέρξης βαθὺν ζεύξας θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας adesp. 372, 2.

ξεστός: ξεστὸν ὄχθον Δαναΐδῶν ἑδρασμάτων Eur. 305. κρύψω δέ νιν *ξεστοῖσι θαλάμοις Eur. 781, 9.

ξηραλοιφῶ: ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν Soph. 454.

ξηρός: ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Eur. 898, 7.

Ξιφίρου (?) λιμήν Aesch. 33.

ξίφος: λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοικὸν ξίφος Aesch. 356.

ξόανον: πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες τά τ' ἐν Ἕλλησιν ξόαν' ἡδυμελῆ Soph. 217, 2.

ξουθόπτερος: πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Eur. 467, 4.

ξουθός: ἐπ' αἰετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν στάζει Aesch. 134. λίπος τ' ἐλαίας καὶ τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Soph. 366, 5. κόμαι δὲ - ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐντρύφων φορούμεναι Chaer. 1, 7 p. 782.

ξυλλαμβάνω: οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει Soph. 841. cf. συλλαμβάνω.

ξύλον: ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν, αὔδασον, ξύλον Aesch. 20. ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς Eur. 360, 12. στολὴν ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος Eur. 688, 4. τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ Ach. 19, 3 p. 751. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον Eur. 531. κραταιῷ περιβαλὼν βραχίονι εὔδει πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον adesp. 416, 2. εἶα δή, [φίλον] ξύλον (al. τύλον),

ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ Eur. 693. συνέλεγον τὰ ξύλα Soph. 205. ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαί σε δεῖται Soph. 293. τοὺς ὄνους - ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Eur. 283.

ξυλουργικός: τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες οὐ ξυλουργικά Eur. 988.

ξύμβολος: ξυμβόλους Soph. 152.

ξύμμαχος: τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται Eur. 918, 4. σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Eur. 565. πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον adesp. 470. cf. σύμμαχος.

ξύμπας: ξύμπαντά τ' εἰπὼν Aesch. 350, 3. cf. σύμπας.

ξυμφέρω: καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω Eur. 909, 12. cf. συμφέρω.

ξυμφορά: τὸ - ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς Eur. 274. cf. συμφορά.

ξύν: Αἴγυπτος - ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Eur. 846, 2. ἡ δ' εὐπραξία ξὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ὥρισται βίου adesp. 557, 3. cf. σύν.

ξυναινῶ: θεοὶ γὰρ οὔποτ' - ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν ξυναινέσονται Soph. 339, 3.

ξυνάορος: οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Eur. 909.

ξυνάπτω: τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790, 2. cf. συνάπτω.

ξυναυλία: ὡς ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν Soph. 57.

ξυνάων: παίδων δ' ἐζύγην *ξυνάονι Aesch. 99, 6. ξυνῶνα Soph. 970.

ξύνειμι: οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ (?) Soph. 864, 2. οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας, ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀεὶ ξύνεστιν Eur. 959, 4. τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος μήτε ξυνείην Eur. 29, 3. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἦν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται Eur. 609, 1. 2. τοιοῦτός ἐστιν οἷσπερ ἥδεται ξυνών Eur. 812, 9. ὁ γὰρ θεός πως - κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί Eur. 1073, 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνήρ Eur. 1079, 3. χρὴ - κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ τελεῖν Eur. 909, 8. ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Eur. 545, 2. ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί, λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν βαρύς Soph. 99, 2. cf. σύνειμι.

ξυνετός: δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτέ Eur. 255. cf. συνετός.

(ξυνηρετῶ cf. ἐξυπηρετῶ.)

ξυνίημι: πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι Eur. 641. cf. συνίημι.

ξύνοιδα: ξύνοιδ' ὄρος Παρθένιον Eur. 696, 5. cf. σύνοιδα.

ξυνοικίζω: ἄξιος δ' ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας Eur. 647, 2. cf. συνοικίζω.

ξύνοικος: βαρὺς βαρὺς ξύνοικος (al. σύνοικος), ὦ ξένοι, βαρύς Soph. 686. cf. σύνοικος.

ξυνόμνυμι: νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς ξυνώμοσεν Soph. 144, 2.

ξυνουσία: γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία adesp. 51. σοφοὶ τύραννοι

τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ (al. συνουσίᾳ) Soph. 13. ταῦτα γὰρ βροτοῖς φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ Eur. 323, 4.

ξυνῶν v. ξυνάων.

ξυνωρίς: ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα Aesch. 381, 2. Αἴαντε δ' ὁρμήσαντες ἐκ ξυνωρίδος (al. συνωρίδος) adesp. 190. τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἣν διδῷς ἕνα, τὰς δ' ἣν ξυνωρίδα Eur. 675, 2. cf. συνωρίς.

ξυρόν: λεπτὴ γὰρ ἐλπὶς ἥδ' ἐπὶ *ξυροῦ τ' ἔβην, μὴ πάντα παιδὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Aesch. 99, 22.

ξυστός: ἦν μοι παλαίστρα καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας Aristiae 5 p. 727.

O.

o: κοὐκ ἀπουσίαν ἐκ τοὐπέκεινα σὰν τό τ' O κηρύσσετον Ach. 33, 4 p. 754.

ὁ (ὅ), ἡ (ἥ), τό passim. A) a) ἁ Soph. 145, *2. Eur. 52, 4. τᾶς Soph. 11. 781. Eur. 959, 2. adesp. 499, 3. τὰν Soph. 451. 533. 788. Eur. *118. 159. 453, 10. 11. 588, 1. 3. 623. 781, 15. 16. — Eur. 960 (?).

b) ἀνήρ v. ἀνήρ. αὑτός v. αὐτός c). οὑμός v. p. 211. οὑνός Eur. 360, *20. οὑντυγχάνων. οὑξ Pyth. 1, 2 p. 810. οὑπιχώριος. ἀγαθή Soph. 836, 2. ἀλήθεια. ἀνοία. ἀρετή. ἡμή Soph. 32. ηὑγένεια. ηὑτέλεια. τἀγαθόν. τἄδικον. ταἴτιον. τἀκριβέστατον. τἀληθές. τἀμήχανον. τἀμπλάκημα. τἀναιδές. τἀναίσχυντον. τἀξίωμα. θἄτερον Eur. 362, 9. ταὐτό et ταὐτόν v. αὐτός c). ταὐτόματον. τοὐκείνης Soph. 22, 2. 855, 11. τοὐλεύθερον Eur. 275, 3. τοὐμόν Aesch. 179, 3. Eur. 127, 2. *922. adesp. 66. τοὐναντίον. τοὔνδικον. τοὐνθένδε. τοὐπ' Eur. 360, *41. τοὐφ' Eur. 835. adesp. 284, 2. τοὐπιεικές. τοὐπιόν. τοὐπιχειρεῖν. τοὐπονείδιστον. τοὖπος. τοὖργον. τοὐφήμερον. θοὐμόφυλον. τοὔνομα. τοὐπίσω. τοὐρθόν. τἀνθρώπων (?) Aesch. 100, 2. τἀσθενοῦς. θατέρου Eur. 654. ταὐτοῦ v. αὐτός c). τοὐλάσσονος. τοὐπέκεινα. τἀνδρί. ταὐτῷ v. αὐτός c). τὠμῷ Eur. 78, 3. 953, 33. τἀρετῇ. τἠμῇ Eur. 360, 34. ἀρεταί. τἄβατα. τἀγαθά. τἀγένητα. τἀδικήματα. τἀληθέστατα. τἀληθῆ. τἄλλα. τἀλλότρια τἀμπλακήματα. τἀναγκαῖα. τἀνθρώπεια. τἀνθρώπων Soph. 74. τἀνιαρά. τἀπό Eur. 412, 3. τἄριστα. τἄρσενα. τἀρτύματα. ταὐτά v. αὐτός c). τἀφανῆ. τἀγγύθεν. τἀκεῖ. τἀκπεσόντα. τἀκχυθέντα. τἀλάχιστα. τἀμά Aesch. 138, 2. Soph. 814. Eur. 797, 3. adesp. 513, 2. τἀμφανῆ. τἀν Eur. 66. τἀναντία. τἄνδικα. τἄνδον. τἀντεταλμένα Soph. 424. τἀπεσταλμένα. τἀπίγεια. τἀπιεικῆ. τἀπίσημα. τἀπίχειρα. τἄργα. θὤπλα. — χὠ χἠ χοἰ v. καί A) p. 306.

B) a) οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπείς - ἐπιλάθεται ἀλκᾶς - θάνατον δ' ὅ γε

δουλοσύνας προβέβουλεν Ion. 53, 1. 3 p. 743. — ὃ μὲν Νηρῄδος τέκνον ἄρτι βλάστεσκεν Soph. 503. πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς, ὃ μὲν γάλακτος - φέρων σκύφος - ὃ δ' ἀμπέλων γάνος Eur. 146, 2. 3. Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ, ὃ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ, ἣ δ' ὑγροβόλους σταγόνας - παραδεξαμένη τίκτει θνητούς Eur. 839, 2. 3. ὃ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμείρει λαβεῖν, ἣ δὲ - βουλεύει κακά Eur. 914, 2. 3. ἣ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄνθ', ὃ δ' οἴεται Eur. 1015, 2. τῷ μὲν ἔσθ', ὃ δ' οὐκ ἔχει Eur. 22, 3. τῷ μὲν γὰρ ἔνι κίνδυνος, ὃ δ' ἀθῷος μένει Eur. 67, 5. ἣ μὲν ὡς ἵ θάσσονα, ἣ δ' ὡς ἵ τέτοκε παῖδα Soph. 430, 1. 2. τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἣ δ' ἐπεισρέει adesp. 89. ἐγένοντο, τοῦ μὲν Ἡρακλῆς, τοῦ δ' Ἴφικλος adesp. 400. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν - ἣν ἔχει στέργειν ἀεί, τῇ δ' ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτ' αὐτὴν ποεῖν Eur. 953, 15. 16. τὸν μὲν κίκλησκε Ζῆθον Eur. 181. τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι - λόγος δύναιτο, τὸν δὲ - ῥήτωρ - λυμαίνεται Eur. 597, 2. 3. ἀναγκαίως δ' ἔχει - τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή Eur. 757, 7. τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν, τὴν δὲ - λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές Eur. 657, 3. 4. οἳ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν Eur. 684, 2. νόσοι δὲ θνητῶν αἳ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν Eur. 292, 4. 5. ἔνθ' αἳ μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν Chaer. 10 p. 784. τῶν μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει Eur. 415, 4. 5. τοῖς μὲν ἁνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι adesp. 462, 1. 2. τῶν πολλῶν βροτῶν δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Eur. 208, 3. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα, τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276, 1. 2. τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 3. τὰ μὲν αὔξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις Eur. 916, 3. τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8 p. 765. αἰεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν, τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον Eur. 35, 1. 2. θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν, ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν, οἳ δ' ὄλβου μέτα φθίνουσι Eur. 330, 6. 7. 8. τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἣν διδῷς ἕνα, τὰς δ' ἣν ξυνωρίδ'· αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Eur. 675, 1. 2. βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν, τοὺς δὲ δουλείας - ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας Soph. 532, 4. 5. <εἶδον δὲ τ>ὸν μὲν ὄρεος ὑλίμῳ φόβῃ <κρυφθέν>τα, τὸν δὲ πευκίνων ὄζων ἔπι· <οἳ δ' εἰς φάρ>αγγ' ἔδυνον, οἳ δ' ὑπ' εὐσκίους <θάμνους κα>θῖζον Eur. 495, 34. 35. 36. ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα - αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους, αἳ δ' εἰς ἀληθῆ δώμαθ', αἳ δ' ἐπίρροθα Soph. 524, 9, 10. ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν, τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ - ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς - λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας - οἳ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βρο-

τῶν ζητοῦσιν Eur. 659, 2. 3. 7. ἔκειτο δ' ἡ μὲν - φαίνουσα μαστὸν - τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα - ἔλυσε - ἄλλη δ' ἐγύμνου - ὠλένας - ἡ δὲ - ἔφαινε μηρόν Chaer. 14, 1. 3. 9 p. 786. *ἡ μὲν εἰς ὀρθὸν μία, λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι Eur. 382, 8. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται, τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν Eur. 552, 3. κτῆμα - κάλλιστον τόδε, πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ, παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 2. τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν Theod. 2, 4 p. 801. οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί Eur. 565, 2. τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει, κόσμον δ' ὑμεναίων - ἐμὲ - τὸ δίκαιον ἄγει - ὑμνεῖν Eur. 773, 43.— ὃ μέν τις Aesch. 78. τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα adesp. 27. — ὃ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου - κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι - ὃ δ' αὐτὸς - τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 1. 7. ἔδευσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς - βίον Δημήτριον Aesch. 44, 4. δοκεῖς - τὴν Δίκην που μακρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν, ἡ δ' ἐγγύς ἐστιν Eur. 255, 3. Ἕλλην - γίγνεται Διός, τοῦ δ' Αἴολος παῖς Eur. 14, 2. κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων μεθῆκεν, αἳ δ' ἔπταντο Eur. 779, 7. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις Eur. 530, 8. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν, σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Eur. 334, 4. ὃ δὲ - ἔγνω ἐπαφήσας adesp. 458, 6. οἳ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν adesp. 418, 3. ὁ τὴν ἕω καλῶν κατέλαβεν ὄρνις, τοῖσι δ' οὐδέπω κόρος Lycophr. 4, 2 p. 818. πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά, τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν Eur. 415, 2. κἂν τῷδ' ἐξεφαινόμεσθα δή - τὼ δ' εἰσιδόντε δίπτυχον θείοιν κάρ⟨α⟩ ἥσθησαν - οἳ δ' εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤπειγ⟨ον δορός,⟩ πέτροι τ' ἐχώρουν χερμάδες θ' ἡ⟨μῶν πάρα,⟩ ἐκεῖθεν, οἳ δ' ἐκεῖθεν Eur. 495, 7. 11. 13. οἳ δ' ὑπ' εὐσκίους ⟨θάμνους κα⟩θῖζον· τὼ δ' ὁρῶντ' οὐκ ἠξίουν ⟨δούλους φονε⟩ύειν φασγάνοις ἐλευθέροις Eur. 495, 37. τοὺς δ' ἐκ μέγιστον ὀλβίας τυραννίδος τὸ μηδὲν ὄντας Eur. 332, 7.—λύπας μὲν ἀνθρώποισιν - θεοὶ τοῖσιν (?) διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσι adesp. 489, 2.

b) τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζομαι Σαρπηδόνα Aesch. 99, 15. ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα Eur. 501, 2. δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει Aesch. 69, 3. πώλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις σῶν γάμων γένναν Eur. 781, 21. τὴν οὔτις ᾔδειν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην Soph. 303. πῦρ ἱερόν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος, τὸ δι' Οὐλύμπου πωλοῦσα φέρει Soph. 492, 3. γάμων τέλος, τὸ δή ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ λισσομένα προσέβαν Eur. 773, 52. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν Eur. 853.

C) αὐτὸ δείξει τοὔργον Soph. 356. τό γ' εἶδος *αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ Eur. 690. αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 22 p. 814. τὸ -

πρᾶγμ' αὐτό - καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553.— οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ Eur. 377, 3. τὸ σῶμ' ἡμῶν Eur. 799. ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν Eur. 712. ἡ παῖς νοσεῖ σου Eur. 682. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Eur. 694, 2.— ὅδ' *ἀνήρ Soph. 138, 2. ὁ κάλαμος - ὅδε Pyth. 1 p. 810. τερπνὸν τὸ φῶς τόδε Eur. 533. τόδε - τοὔπος adesp. 404. τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδε Soph. 168, 2. τῆσδε τῆς προσῳδίας Aesch. 299. τῆσδε - τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Soph. 344, 6. τοῦδε τοῦ κρέως Soph. 660. τὸν παῖδα - τόνδε adesp. 399. τόνδε - τὸν σηκόν adesp. 164. τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eur. 374, 2. τούσδε τοὺς λόγους Crit. 1, 24 p. 771. οὗτος ὁ δαίμων Eur. 897, 3. οὗτος - ὁ θεός Aristarch. 2, 4 p. 728. ὁ σῖτος οὗτος Pyth. 1, 17 p. 811. αὕτη - ἡ προίξ Hippoth. 6, 3 p. 828. τὸ δῶρον τοῦτο Soph. 879. τοῦτο τοὔπος adesp. 460. τῆς νόσου ταύτης Eur. 1070, 4. ταύτῃ τῇ νόσῳ Eur. 1079, 3.— Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν καὶ ἀτρείδαν Soph. 801. ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις Eur. 912, 6. Ἄρης ὁ λῃστής Ach. 29 p. 753. Χρυσεὺς δ' ὁ μάντις adesp. 153. Πολυίδου τοῦ μάντεως Soph. 358. ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ βακχεύς, ὁ μάντις Aesch. 341. Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγός Eur. 899, 2.— σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει Aesch. 226.— Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς Eur. 480. ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή Aesch. 61. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος Soph. 854.

D) a) πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ Soph. 74. τὰ τῆς γυναικὸς - κρατοῦντ' ἐν δώμασιν δουλοῖ τὸν ἄνδρα Eur. 502, 3. νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν Eur. 497, 2. εἰδέναι τὰ δαιμόνων Eur. 795, 2. στέγειν τὰ δεσποτῶν Eur. 375, 2. τὰ τῶν εὐδαιμονούντων - στρέφει - θεός Eur. 536. πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς Soph. 1019. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικα Eur. 606. εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν Ioph. 2, 2 p. 761. ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσα - τύχη adesp. 505. ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων adesp. 430. εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας Eur. 903. τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχιστα στρέφει θεός Eur. 536. οὐκ ἔστιν - τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1, 2 p. 819. τὰ τοῦ χρόνου Theod. 12, 2 p. 805.— μυριάδας - τῶν Ἁγῆνος οὐκ ἐλάσσονας σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 15 p. 811.

b) Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ Soph. 344. Πολυίδῳ τῷ *Κοιράνου Soph. 359. Κύπριν - τὴν Διός Eur. 388, 5. τὰν Διὸς οὐρανίαν - Ἀφροδίταν Eur. 781, 15. τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην Soph. 760, 2.— ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου Soph. 249. 4. δῆμον τὸν Λυρκείου Soph. 249, 6. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας Eur. 102. χρυσεόνωτον ἀσπίδα τὰν Καπανέως Eur. 159. ὁμιλίας - τὰς γεραιτέρων Eur. 362, 21. σκῆπτρον τὸ Διός Eur. 912, 7. πνοὰς τὰς αἰθέρος adesp. 408. τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός Eur. 75, 3. τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ Eur. 898, 6. τὴν ψυχὴν - τὴν Πυθιονίκης Pyth. 1, 8 p. 811.

c) τὰν - ἀνθρώπου ζόαν Soph. 533. τὰς - δαιμόνων τύχας Eur. 37. ἡ δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία Ion. 58 p. 744. οὑνὸς οἶκος Eur. 360, 20. τὰν ἐρώτων πότνιαν Eur. 781, 16. τὸ πλεῖστον ἡμέρας - μέρος Eur. 183, 2. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι Aesch. 162. τὸ - θεῶν κράτος adesp. 499. τοὺς θεῶν νόμους adesp. 181, 2. τὰ τῶν θεῶν ξυνετά Eur. 255. Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ Eur. 228. τὸν ἰχθύων γάρον Aesch. 211. παῖ τοῦ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Soph. 248. τὰ τῆς - λήθης φάρμακα Eur. 578. τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Soph. 366, 4. τὰ μητέρων - δάκρυα Eur. 360, 28. τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας Crit. 1, 33 p. 771. πρὸς τὰ (τῆς l.) παρθένου θοινάματα Eur. 145. οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 232, 4. τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 739, 5. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Eur. 594, 4. τὰ σειρήνων πτερόεντα πέδιλα Eur. 911, 2. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Eur. 989. τὴν τῆς τύχης - πεῖραν Eur. 953, 32. τὴν τῶν τέκνων - κύπριν Eur. 951, 2. αἱ τέκνων γοναί adesp. 321. ὁ πινοτήρης τοῦδε μάντεως χορός Soph. 109. τὸν μέγαν τᾶσδε πόλεως βασιλῆ Eur. 781, 23. τὰς ἀμεινόνων φρένας Eur. 644, 2. τῆς βροτῶν ἁμαρτίας Eur. 151, 2. τὰς βροτῶν ἁμαρτίας Eur. 506, 5. τὰς βροτῶν γνώμας Eur. 567. ἡ βροτῶν - εὐπραξία adesp. 360. *ταῖς βροτῶν *τύχαις Eur. 330. τὰς βροτῶν τύχας Eur. 376. Theod. 16, 3 p. 806. τήν τ' ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν Eur. 472, 18. πάντα - τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα Soph. 855, 17. τὰ θνητῶν πράγματα Chaer. 2 p. 782. τὰς θνητῶν - προθυμίας Eur. 1025, 2. αἱ θνητῶν τύχαι Eur. 434. τὴν (τῶν ll.) κακῶν ἐξουσίαν Eur. 644, 3. οἵ τε μουσικῆς φίλοι Eur. 580, 3. εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα μουσικῆς Soph. 1019, 2. τὰ τῶν ἐχόντων χρήματα Eur. 389, 3. ὁ τοῦ ζητοῦντος - πόνος adesp. 526. τὰ τῶν τεκόντων - μιάσματα Eur. 82. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα Eur. 980. τὸν τῶν ψεγόντων - λόγον Eur. 297, 5. εἰς τὰ τῶν πέλας κακά Eur. 332, 3. τοὺς Ἅιδου νόμους Soph. 777, 2. ὁ - ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος Eur. 533. τὸ Γοργόνος κάρα Eur. 123. τὸ χρύσεον - τᾶς Δίκας - ὄμμα Soph. 11. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμός Dionys. 5 p. 795. Δωρὶς - ἡ Διονυσίου γυνή Dionys. 9 p. 796. Ἦλις ἡ Διὸς γείτων Eur. 1083, 13. οἱ Διὸς κύβοι Soph. 809. τὴν Διὸς τυραννίδα Soph. 320. τὸν Ἑλλήνων νόμον Eur. 282, 13. οἱ Ζηνὸς ἐγγύς Aesch. 162. τῆς ἀστερόπου Ζηνὸς θυσίας Ach. 2, 4 p. 746. οἱ - Θεστίου παῖδες Eur. 530, 6. τῇ - Θησέως πόλει Mosch. 4, 3 p. 813. ἡ Κλεάνθους μωρία Sosith. 4 p. 823. τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον Soph. 781. ἐν τοῖσιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις Eur. 781, 51. τὸ Φοίβου θεῖον - στόμα Aesch. 350, 5. τὰ Τροίας - ἑδώλια Soph. 141. χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα adesp. 560. — τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν Eur. 475. τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38, 1. 2 p.

739. — περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων Eur. 953, 12. τὸν αὑτοῦ κρᾶτα Ion. 61 p. 744. τὴν αὑτοῦ φύσιν Eur. 634. τὰς αὑτοῦ τύχας Eur. 553. τῶν αὑτοῦ κακῶν Aesch. 304. τοῖς αὑτῶν πτεροῖς Aesch. 139, 4. ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ δικτύοις adesp. 300. τὴν σαυτοῦ φύσιν Eur. 963, 4. τὴν ἐκείνου δειλίαν Soph. 136. τοὐκείνης κάρα Soph. 22, 2. τοὐκείνης πτερόν Soph. 855, 11. τὴν τοῦδε - μητέρα Soph. 1026. τῶν τοῦδε πόνων Eur. 897, 7.

E) a) τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 4. τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 3. τὸ - ἐς αὔριον Soph. 536, 5. τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν Eur. 493, 4. οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις Eur. 1048. Chaer. 21 p. 788. ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116. μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλόν Eur. 1030. πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος Mosch. 8, 4 p. 815. ταῦτα - τἀν τῇ πόλει Eur. 66. φιλοῦσι δὲ τὸν (τὰς ll.) ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ Eur. 675, 4. *τοὐπ' ἐμοὶ σωθήσεται Eur. 360, 41. τοὐφ' ἡμέραν κακόν τι πράσσων Eur. 835. βίον ἔχων τοὐφ' ἡμέραν adesp. 284, 2. τὸ κατὰ *γῆς Eur. 154. τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536, 4. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν Eur. 147. τὰ - κατ' οἴκους Eur. 187, 2. τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντα Eur. 578, 5. τῆς - γῆς τὸ πρὸς νότον Soph. 872, 6.

b) ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις adesp. 539. πόνον - τὸν *μεθ' ἡμέραν adesp. 7, 3. μέριμναν τὴν Προμηθέως *πάρα Mosch. 6, 20 p. 814. φίλων - χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη adesp. 384. — τίομεν - οἱ περὶ λίμναν Aesch. 273. σὲ *τὰν ἐν ἄντροις Eur. 118.

c) πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 7. νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Soph. 871, 2. τά τ' ἐν Ἕλλησιν ξόαν' ἡδυμελῆ Soph. 217, 2. ὁ - ἐν καιρῷ μόχθος Eur. 745. τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν Eur. 1066. ἡ - ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις Eur. 736, 5. τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον Ion. 24, 3 p. 736. τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Soph. 641. οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε πόρνης ὁ κλεινὸς ναός Pyth. 1, 2 p. 810. τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν Soph. 339, 2. τὴν κατ' ἀξίαν - [μερίδα] adesp. 505, 2. πᾶσι τοῖς κατὰ στόμα θεοῖς Eur. 781, 33. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρα Eur. 308, 2. τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν Aesch. 1, 2. *ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος Eur. 533.

F) a) ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά Soph. 85, 6. 7. οἵ τ' ἀγαθοί Soph. 81, 2. τοῖς ἀγαθοῖς Eur. 959, 4. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν Eur. 841, 2. τἀγάθ' αὔξεται Eur. 364. τῶν - ἀγαθῶν Eur. 953, 25. τἀγαθά Agath. 23 p. 768. ὅταν οἵ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται Soph. 81, 2. ἅπαντα τἀγένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ Soph. 776. σωφρόνισμα τῶν ἀγνωμόνων Aristarch. 3 p. 728. τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς adesp. 323. τὸν - ἄδικον Soph. 11, 2. πολλά τοι - κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur.

100, 2. ἐκ τῶν ἀέλπτων Eur. 550. Ion. 50 p. 742. οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη συλλαμβάνει Soph. 841. τὸ - γυναιξὶν αἰσχρὸν δεῖ γυναῖκ' ἀεὶ στέγειν Soph. 618. τὸ θῆλυ - γένος - ἕν τε τοῖσι - καλοῖς - λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401,-4. τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ Eur. 410, 3. τί ποτε τοῦτο ταἴτιον (?) Eur. 776, 2. τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Eur. 893, 3. οὐ τοῦτο τἀκριβέστατον Eur. 206, 3. οὔτοι ποθ' ἥξει (?) τῶν ἄκρων Soph. 365. τἀληθὲς - πλεῖστον ἰσχύει Soph. 869. λέγων τἀληθές Soph. 529. τἀληθές Eur. 206, 3. 812, 5. 1132, 41. Agath. 12, 1. 2 p. 766. adesp. 30. 515, 2. τἀληθῆ λέγειν Soph. 855, 14. Eur. 313. τἀληθῆ κλύων Eur. 440, 2. τἀληθέστατα κλέπτουσιν Eur. 439, 3. τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά Soph. 753, 4. τοῖσιν ἄλλοις Eur. 58, 2. τἄλλα Soph. 328, 5. πάντα τἄλλα Eur. 299. κἂν φαῦλος ᾖ *τἄλλα Eur. 162, 3. τὰ δ' ἄλλα Eur. 250, 2. 346, 4. 468. 641. τἄλλα Eur. 953, 11. τά τ' ἄλλ' ὅσα adesp. 115, 4. τἀλλότρια Eur. 894. πρῶτος γέγραπται τῶν τ' *ἀμεινόνων (τῶν κακιόνων ll.) κρατεῖ Eur. 378, 2. ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν τῶν ἀμεινόνων βορά Mosch. 6, 17 p. 814. μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανον (al. τἀμήχανα) Eur. 282, 9. τῶν ἀμηχάνων - ἔρως Eur. 1076, 2. θράσους διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον Eur. 430, 2. νόμον - μὴ σέβειν - τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433, 2. δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων Eur. 757, 9. τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Soph. 237, 2. τἀναιδὲς κρατεῖ adesp. 528. ξὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν adesp. 557, 3. εἶθε - τἀναίσχυντον ἐξῃροῦ φρενῶν Eur. 436, 2. τοὺς - ἀνδρείους φύσιν καὶ τοὺς δικαίους Eur. 495, 41. τὸν ἀνδρόπαιδα Soph. 562. τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν Aesch. 159, 3. τἀνθρώπεια Eur. 418. ἡ κρίνουσα - τἀνιαρά Mosch. 7, 4 p. 815. τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις παίδων - ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 6. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα Eur. 887. τὸν ἄπορον Aristarch. 2, 5 p. 728. τἄριστα (τὰ ῥᾷστα ll.) - λέγειν Soph. 193. τό τ' ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Eur. 1063, 8. ἐπὶ τἄρσενα adesp. 355. ὁ - ἀσθενὴς Mosch. 6, 17 p. 814. τὸν ἀσθενῆ Aristarch. 2, 4 p. 728. τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199. τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις Eur. 1050, 3. τοῖς - ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων Eur. 897, 6. ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω βουλεύεται adesp. 320. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν - ἁλίσκεται Eur. 811. περὶ τῶν ἀφανῶν Eur. 913, 4. τἀφανῆ Soph. 671. Eur. 160. 574. τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι Pyth. 1, 5 p. 811. ἐκ δ' ἐμῶν λόγων ἑλοῦ τὰ βέλτιστα Eur. 1054, 2. τῷ - βιαίῳ κἀγρίῳ τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν Eur. 258. τὸν - Βίβλινον adesp. 149. τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Eur. 684. δαίμων τὰ *βρότεια κραίνει Eur. 901, 2. τὰς τύχας τῶν βροτῶν Eur. 262. τοῖς βροτοῖσι Eur. 388, 3. τοῖς βροτοῖς Eur. 1132, 31. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς Eur. 436. τοῖσι γενναίοισιν Eur. 329. 961. τὸ γενναῖον μένει

Eur. 1066, 2. τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 232, 4. 739, 5. γνῶμαι - τῶν γεραιτέρων Eur. 291, 2. βουλαὶ - τῶν γεραιτέρων Eur. 508, 2. τοὺς γλαμυροὺς Soph. 364. οἱ - γύνανδροι καὶ λέγειν ἠσκηκότες Soph. 878. ποδαπὸς ὁ γύννις Aesch. 61. οἱ δεινοὶ λέγειν Eur. 439, 2. ὅπου τὸ δεινόν Soph. 197, 2. ὅστις - πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Soph. 325. τὰ δεινὰ πράσσει Melanth. 1 p. 760. λέγειν - τὰ δεινά Mimn. 2, 2 p. 830. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν Soph. 62. ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν Eur. 84, 2. ἐν τοῖσι δεινοῖς Eur. 433, 2. ἐν τοῖσι - δεινοῖσιν Eur. 608. σὺν τοῖσι δεινοῖς Eur. 1051. χειρὸς εἰς τὰ δεξιά Soph. 541. τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω Soph. 759. ὁ δ' οὐ δίκαιος Eur. 336, 3. τοῦ - δικαίου Eur. 585. τοῦ - δικαίου τὴν δόκησιν adesp. 4. τοῖς μὲν δικαίοις ἔνδικος Eur. 692. τοῖς μὴ δικαίοις Eur. 759, 4. τοὺς δικαίους Eur. 495, 42. τοὺς μὴ δικαίους Theod. 8, 3 p. 804. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Eur. 343. τὸ δίκαιον Eur. 773, 45. 918, 4. τοῦ δικαίου Eur. 1064, 3. ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται Eur. 410, 2. ὁπόσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ' - ἀφανές adesp. 499, 2. τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα - πατεῖται Soph. 622, 2. τὰ μὴ δίκαια Eur. 1034, 2. ἐκ τῶν δικαίων Eur. 252. τοῖς - δικαίοις Soph. 75. τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει Soph. 25, 2. τά γε δίκαια Eur. 953, 5. 1037. τῶν οὐχὶ δούλων Eur. 831, 2. τὸ δοῦλον Eur. 217. τὸ δοῦλον - ἔχοντες Eur. 57. εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376, 2. ὁ δυσγενής Eur. 617, 3. μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές Eur. 52, 7. τόνδε τὸν δυσδαίμονα Eur. 310. τοῦ δυστυχοῦς - λαγχάνων adesp. 366, 2. τὸ δυστυχὲς βίου - ἔλαβες adesp. 112, 2. τοὺς - δυσσεβεῖς κακῶν ⟨τ'⟩ ἄπο βλαστόντας Soph. 103. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον Eur. 832. τὸν ἐγχώριον adesp. 185. εἴπερ - ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος τὸ μεῖζον Eur. 360, 19. τῶν τἀλάχιστα - λυπουμένων adesp. 360, 2. πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Eur. 511, 2. γλῶσσα τῶν ἐλευθέρων adesp. 554. δούλοισι - τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ Eur. 47, 3. εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837, 2. τἀμφανῆ Eur. 1048, 3. τῶν ἐναντίων κρατεῖν Soph. 82, 2. ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον Eur. 688. νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον Eur. 396, 2. δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 4 p. 806. τἀναντί' ἔγνων Eur. 812, 3. τήν τ' ἐναύλιον adesp. 418, 6. φρονοῦσα τοὔνδικον Soph. 97. τοὔνδικον Eur. 417, 2. τὸ νικᾶν *τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Eur. 1034. φρονοῦσα τἄνδικα Apollon. 1, 5 p. 825. ἅπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια φλέξει Soph. 1027, 4. τὸ γὰρ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ Eur. 274. οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν Soph. 703, 2. τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Eur. 645, 6. εἰς τἀπίσημα Eur. 294, 2. τἀπίχειρα λαμβάνει adesp. 116, 2. τὸν ἐσθλόν Eur. 865. οὐδὲν ἆθλον - τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν Crit. 1, 3 p. 771. τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρέπει Chaer. 27 p. 789. τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰ-

πεῖν Eur. 18. τὸν εὐγενῆ Eur. 98. τῶν εὐγενῶν Eur. 232. τοὺς εὐγενεῖς - κἀγαθούς Soph. 657. μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές Eur. 52, 7. τοῦτο γάρ τό τ' εὐγενὲς καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν Eur. 362, 14. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδα Eur. 404. τὸν καλῶς εὐδαίμονα Aesch. 317. Soph. 848. Eur. 894. κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν Eur. 395, 3. τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην Soph. 759, 2. τοῖσιν εὐόργοις adesp. 212. τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ Soph. 759. τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως adesp. 95, 2. τὸν ἐχθρόν Eur. 743, 2. 1091. ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής Eur. 285, 6. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις adesp. 354. τὸ δ' ἡδὺ - οὐκ ἐπίσταται Thesp. 3, 3 p. 833. τὸν ἥδιστον κέρα adesp. 90, 3. τὸν - ἡμίοπον Aesch. 91. δράκων μου γίγνεται τὸ (?) ἥμισυ Eur. 930. τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν Eur. 552, 4. ὁ δ' ἥσυχος Eur. 194. τὸ θεῖον - ἄελπτον ἔρχεται θνητοῖσιν Eur. 62. τὸ θεῖον - συνθέλει Eur. 150, 2. γεννᾷ τὸ θεῖον εὐτυχῆ δωρήματα adesp. 475. ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην adesp. 498. πρὸς τὸ θεῖον Eur. 491, 5. τὸ θεῖον Eur. 584, 2. Crit. 1, 16 p. 771. φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν adesp. 356. χρεὼν τὰ θεῖα - φέρειν Soph. 526, 2. τὰ θεῖα Soph. 833. Eur. 286, 15. 482. 965, 2. Theod. 8 p. 804. τὰ θεῖα πάντα adesp. 505. τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ Soph. 744. τὸ θῆλυ σώματος - ἐμέμφθης Eur. 199. τὸν θνητόν Soph. 321. αἱ θνηταί Soph. 705, 2. μή νυν τὰ θνητὰ - ἀγνωμόνει adesp. 112, 5. ὅ τοι θρασύς adesp. 449. οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς Soph. 657, 2. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ <καίρια> adesp. 572. λέγων τὰ καίρια Aesch. 208. οἱ κακοί Eur. 59. 626, 7. τῶν κακῶν Eur. 738, 2. τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν Eur. 759, 2. τοῖς δ' αὖ κακοῖς Eur. 692. τοῖς κακοῖς - τοῖς κακοῖσι Crit. 1, 4. 14 p. 771. ἐν τοῖς κακοῖσι adesp. 524. τοὺς κακούς Eur. 979, 4. adesp. 313. 498. τό τοι κακόν Aesch. 22. τὸ κακόν Eur. 174, 3. adesp. 386. ἐκ τοῦ κακοῦ Isid. 1, 3 p. 829. τὸ - κακόν Eur. 810. τῶν αὐτοῦ κακῶν Aesch. 304. τῶν κακῶν Soph. 657, 3. 4. 786. Astyd. 5, 3 p. 779. τῶν ἀμετρήτων κακῶν Eur. 781, 70. τῶν ἀνηκέστων κακῶν Aesch. 255, 2. τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν Eur. 444, 2. τὰ πλεῖστα - τῶν κακῶν Eur. 1026. τὰ πλείω τῶν κακῶν - κακά Char. 1, 5 p. 826. κἂν τοῖς κακοῖσι Eur. 1078, 2. κἂν τοῖς κακοῖς adesp. 545, 2. τὰ - κακά Eur. 332, 3. τυραννεῖν τῶν κακιόνων Eur. 1048, 6. χὠ κάκιστος Eur. 20, 2. τὸν - κάκιστον Eur. 95, 2. κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ Eur. 1054, 3. πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Eur. 360, 30. τοῦ καλοῦ Eur. 659, 7. adesp. 166, 2. τὸ μὴ καλόν Soph. 326, 3. σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Eur. 236. τῶν πολλῶν καλῶν Soph. 534, 4. τῶν καλῶν Eur. 15, 4. 198, 2. 547, 2. Ach. 6 p. 748. ἐπὶ τοῖς καλοῖς Soph. 186, 2. ἔν τε τοῖσι - καλοῖς Eur. 401, 3. μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά

Eur. 136, 2. τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων Eur. 1035. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο Eur. 16, 2. τό τοι κράτιστον - τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526. τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον adesp. 518, 2. κλύειν τῶν κρεισσόνων Eur. 1107, 2. τὸ κρεῖσσον οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα Chaer. 30 p. 789. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα εἰς φάος ἄγει adesp. 511. τὸ λαιψηρὸν φρενῶν Eur. 1032. τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ adesp. 547, 2. πρὸς - τὸ λαμπρόν adesp. 547, 12. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον - νέμει Mosch. 9, 5 p. 816. ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν Eur. 153, 2. τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές Eur. 382, 13. παραινῶ σοὶ τὸ λῷστον Eur. 440. τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100, 2. τῷ βιαίῳ - τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258. τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Eur. 304, 4. τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά Eur. 80. οἶδα - τοὐλάσσονος τὸ μεῖζον Eur. 360, 20. εἰς τὸ *μεῖζον Eur. 1025, 2. τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Eur. 79. τοὺς - μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ Soph. 666. τὸ μὲν μέγιστον Eur. 1063, 2. τῶν μεγίστων Eur. 240, 3. τά τοι μέγιστα πάντα Eur. 426. τὰ μέγιστ' ἀγαθόν Eur. 473. τά τοι μέγιστα Eur. 716, 3. τὰ μὲν μέγιστα adesp. 353. τὸ - μεῖον αὔξων Eur. 304, 5. τὰ μείζω τῶν μέσων Eur. 79. τόν τε μιαρόν Eur. 673, 2. τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ Eur. 974, 2. τὰ μικρά adesp. 353, 2. εἰς τὸ μόρσιμον Soph. 867, 2. ἐν τοῖσι μώροις Eur. 784. τὸ μῶρον αὐτῷ - ἔνι Eur. 166. εἰς τὸ μῶρον Eur. 331, 2. τοῖσι νέοισιν Eur. 897, 9. τὸ νέον ἅπαν ὑψηλόν ἐστι adesp. 538. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις Eur. 317. τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων Eur. 754, 3. πρὸς τὸ νηπιώτερον adesp. 496. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον Eur. 168. ὁ ξένος Soph. 745. Eur. 74, 2. τὸν ξένον Ion. 22, 2 p. 736. Sosith. 2, 19 p. 822. οἱ ξένοι Ach. 3, 3 p. 747. τὰ τῶν θεῶν ξυνετά Eur. 255. τῶν - ὀλβίων - τοὺς λόγους Eur. 327. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται Eur. 50, 2. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί Eur. 59. τῶν ὁμοίων - κρατεῖν Eur. 172; 3. φιλεῖ - θοὐμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν Eur. 296, 3. ἡ φύσις καὶ τοὐρθόν Eur. 206, 4. τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε - παρήσω Mosch. 4 p. 813. τῶν παλαιῶν - ἔπη Eur. 1065. τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα Agath. 11 p. 766. τοῖς πᾶσιν εἶξαι Soph. 481, 2. ἐπὰν - ἐκλίπῃ τὸ πᾶν Soph. 1027, 5. *τὸ πᾶν Chaer. 20 p. 788. Ζεύς ἐστιν - τὰ πάντα Aesch. 70, 2. τὰ πάντ' ὄνου σκιά Soph. 308. τῶν πάντων δεσπότην Philocl. 1 p. 759. τῶν πάντων adesp. 532. τὰ πάντα Theod. 9, 4 p. 804. adesp. 327, 3. 421. 491. 510, 2. κυλίκιον - περιῆγε τοῦ πεντωβόλου Lycophr. 2, 2 p. 817. τοὺς - περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον Eur. 788, 2. ζητῶν τὰ πλείονα Eur. 417, 4. τὰ πλεῖστα φωρῶν Soph. 769. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον Eur. 362, 7. τῶν πλουσίων Eur.

327, 5. τοῖσι πολλοῖς - ἀνδάνειν Eur. 171. ἐν τοῖσι πολλοῖς - στρατοῦ Eur. 787, 2. τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται Eur. 167, 2. ἵνα - τὰ πολλὰ κεῖνα - λέγω Aesch. 99, 4. τὰ πολλὰ - νικώμενοι Eur. 220, 3. ξυνὼν τὰ πολλά Eur. 1073, 4. ὡς τὰ πολλά Eur. 150, 2. τοὺς - πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρούς Eur. 362, 19. τοὺς πονηρούς Eur. 362, 28. τὰ προσφιλέστατα ἔχθιστα θέσθαι Neophr. 2, 2 p. 730. τὸ ῥᾷστον εἶπας Eur. 254, 2. ποῦ δὴ τὸ σαφὲς - βιοτᾶς Eur. 304. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα adesp. 372. τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον adesp. 530. τὸν σοφόν Eur. 214. οἱ σοφοί Soph. 25, 2. 1017, 2. Aristarch. 1, 3 p. 728. τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ Soph. 13. τῶν σοφῶν Soph. 864. 1019, 2. τῶν μὴ σοφῶν Aristarch. 1, 3 p. 728. τοῖς σοφοῖσιν Eur. 977. adesp. 577. τοὺς σοφούς Eur. 408. 490. τούτου τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ Eur. 583, 2. ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787, 3. τὸ συγγενὲς - καὶ φθονεῖν ἐπίσταται Aesch. 305. τὸ συγγενὲς νοσεῖ Eur. 566, 2. διὰ τὸ συγγενές Eur. 641, 3. ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον adesp. 531. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν Eur. 52, 9. τὸ δὲ σύντροφον ἀδύ τι - χωρεῖ Eur. 1046, 3. τοῖς σώφροσιν Eur. 759, 3. ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718, 2. εἰς τὸ σῶφρον - ἄγων Eur. 672. τὰ σώφρονα - πατεῖται Soph. 622, 2. ἡ τάλαινα Soph. 549. τοὺς ταπεινούς adesp. 102, 3. οἱ δ' ὑπέρφρονες καὶ τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Eur. 1073, 5. τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας adesp. 521. ὁ φαῦλος adesp. 582. τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Soph. 38. τὰ φαῦλα Mimn. 2, 2 p. 830. τοῖς φιληκόοις Lycophr. 3, 3 p. 818. τοῖς φίλοισι Crit. 3 p. 774. τοὺς φίλους Eur. 29, 4. adesp. 36, 2. τοῖς φιλτάτοις Eur. 328, 4. τὸ φρόνιμον εὐγένεια - δίδωσιν Eur. 52, 9. τὰ χαρτὰ τυγχάνων Soph. 824, 3. νικᾷ - τὰ χείρονα Soph. 193, 2. διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Eur. 58. πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490, 2. ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν Soph. 84, 2. τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν Eur. 908, 7. τὰ χρηστὰ - ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 8. τὰ ψευδῆ λέγειν Soph. 326. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε - βροτούς Eur. 1032. — ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290, 2. παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν· τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς νόμῳ νοσοῦσιν Eur. 141, 2. χρῆν - τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν γυναῖκας - ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων Eur. 402, 4. αἱ - σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί Eur. 493, 4. πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος, κἂν ὁ κάκιστος γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν Eur. 546, 2. τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν, ἀτιμάζειν δὲ τοὺς παλαιτέρους adesp. 37, 2. ἡ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν - λεπταῖς ἐπὶ ῥιπῖσιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολύφθοροι ἢ ἔσωσαν ἀκέρδαναν ἤ Soph. 511, 5. δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή· ἡ δὲ μὴ σώφρων - τὸν ξυνόνθ'

ὑπερφρονεῖ Eur. 545, 2. — ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος Eur. 1052, 3. — τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Eur. 979, 3. οἱ - εὐγενεῖς βροτῶν Eur. 326. τοὺς - εὐσεβεῖς βροτῶν Soph. 103, 6. οἱ γὰρ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν Eur. 261, 1. 2. τοὺς κακοὺς - βροτῶν Eur. 577. οἱ μωροὶ βροτῶν Dionys. 11 p. 796. τοὺς πολλοὺς βροτῶν Soph. 862. οἱ σοφοὶ βροτῶν Eur. 944. τοῖς σοφοῖς βροτῶν adesp. 507. τοῖσι σώφροσιν βροτῶν adesp. 356. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν Soph. 62. τὰ πλεῖστα - τῶν κακῶν Eur. 1026. τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα Eur. 458, 2. ⟨δ⟩υοῖν δ' ἀδελφοῖν σοῖν τὸν - νεώτερον Eur. 495, 28. τῶνδε τοῦ προφερτέρου Soph. 409. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως Soph. 165.

b) ἄνδρα τὸν σοφόν Eur. 463. βίος ὁ μικρός Eur. 504, 2. βλαστὸς - οὑπιχώριος Soph. 317. βρῦτον - τὸν χερσαῖον Soph. 553. γαῖα δ' ἡ πρὶν ἄσπορος Mosch. 6, 25 p. 814. γόον τὸν ἀηδόνειον Aesch. 291. δέμας τὸ θεῖον Eur. 1130, 2. θνητῶν τῶν ταλαιπώρων Eur. 196. κάμακες - οἱ πυρίφλεκτοι Aesch. 171. κναξζβὶ τὸ λευκόν Thesp. 4 p. 833. λαγόνα τὴν ἀριστεράν Chaer. 14, 3 p. 786. μύθων τῶν Λιβυστικῶν Aesch. 139. ναῦς ἡ μεγίστη Eur. 355. νόμοις - τοῖσιν ἐγχώροις Soph. 851. νόσους - τὰς θεηλάτους Soph. 619, 3. νυκτὶ τῇ κατουλάδι Soph. 400. ἐν οἴκοις - τοῖς σώφροσιν Eur. 251, 2. παίδων - τῶν νεωτέρων Hippoth. 4 p. 828. Σαλαμῖνα - πατρίδα τὴν εὐάμπελον Eur. 530, 3. νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον (?) Dionys. 1 p. 793. χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν adesp. 361. χώρας τῆς Δωτιάδος Soph. 452. χώρας τῆς πολυβώλου Eur. 229. Διονύσου τοῦ ταυροφάγου Soph. 607. Ζεὺς ὁ λῷστος Eur. 832, 3. Ζεὺς ὁ νάιος Soph. 417. Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος Eur. 922, 2. Λυδῶν τῶν πολυχρύσων adesp. 322. Πηλέα τὸν Αἰάκειον Soph. 447. Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται Soph. 377. ἀμφὶ Θήβας - τὰς Καδμηίδας adesp. 177, 2. — ἡ φρόνησις ἀγαθή Soph. 836, 2. τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν adesp. 296, 3. τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγούς Eur. 283. ὁ θυμὸς ὁ μέγας Eur. 257. τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς Eur. 922. — κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν Eur. 128. ἡμᾶς - τοὺς πάντας Soph. 532, 2. σὲ τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν Eur. 120. σὲ τὸν αὐτοφυᾶ τὸν - πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Eur. 593. πέπτωχ' ὁ τλήμων Eur. 816, 6. ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι Eur. 1019.

c) ὁ ἄλλος v. ἄλλος A) b). τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Eur. 269, 2. τὸν ἅπαντα χρόνον Soph. 518, 3. τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας Sosith. 2, 7 p. 822. πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν Eur. 218, 2. τῷ λοιπῷ πατρί Eur. 930, 2. τῷ μακρῷ γήρᾳ Soph. 863. τῇ μακρᾷ τριβῇ Mosch. 6, 21 p. 814. ὁ μακρὸς χρόνος Eur. 1132, 25. τὸ μὴ δίκαιον ἔργον adesp. 487. ὁ μυρίος χρόνος Theod. 9, 3 p. 804. ὁ πᾶς - αἰών Eur. 813, 3. ὁ πᾶς οὐρανός Eur. 506, 4. τὸ πᾶν σπου-

δαῖον Soph. 855, 5. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι Eur. 733. τῶν πάντων βροτῶν Eur. 1064, 4. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς Eur. 436. τὰ παῦρ' ἔπη Soph. 61, 4. ἡ πολλὴ ζόη Soph. 512. ὁ πολὺς χρόνος Eur. 304, 4. τὸν πολὺν χρόνον Soph. 690. τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις Eur. 437. τῶν πολλῶν βροτῶν Eur. 208, 2. τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια Aesch. 184. τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη Patrocl. 1 p. 830. τῶν πολλῶν κακῶν Aesch. 353, 2. τῶν πολλῶν καλῶν Soph. 534, 4. οἱ πολλοὶ πόνοι adesp. 115. τὰ πολλὰ - τολμήματα Eur. 38. τὰς πολλὰς χέρας Eur. 200, 3. τὰ πλείω - κακά Char. 1, 5 p. 826. ὁ πλεῖστος - λόγος Eur. 846. τὸ πλεῖστον ἡμέρας - μέρος Eur. 183, 2. τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀρίστων - βουλευμάτων adesp. 522, 3. 4. — τὸν Ἀστάκειον παῖδα Soph. 731, 6. τὸν Ἀτλάντειον - πόλον Eur. 594, 5. τὰ Δαιδάλεια πάντα - ἀγάλματα Eur. 372, 2. τῆς Ἡρακλείας φροντίδος adesp. 29, 2. τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος Eur. 899. τοὺς Ποσιδείους - θριγκούς Soph. 465. τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Soph. 641. τὸν Βοιώτιον νόμον Soph. 881. ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κόρωνος Soph. 354. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ Eur. 664, 2. τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν Ach. 19, 3 p. 751. τῷ Τιρυνθίῳ - Ἡρακλεῖ Eur. 696, 4. — τὸν μέγαν Ἀγαμέμνονα adesp. 302. τὸν - κύριον Ἅιδην Sosiph. 3, 5 p. 820. τὸν - μουσικώτατον - Ἀμφίονα Eur. 224, 2. τὸ κοῖλον Ἄργος Soph. 188. ὁ παμμήστωρ Ἄρης adesp. 129, 9. τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης Soph. 492, 2. ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι Soph. 481, 3. ὁ παγκρατὴς - Ζεύς Eur. 431, 4. τοῦ μεγάλου Ζηνός Eur. 472, 2. τοῦ μεγίστου Ζηνός Eur. 1109. ὁ παντόπτας Ἥλιος Aesch. 192, 5. τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι Soph. 561, 2. ὁ βούκερως Ἴακχος Soph. 874, 2. ὅ θ' ἁγνὸς Φᾶσις Aesch. 155, 2. — τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Soph. 366, 4. ἐν τοῖσιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις Eur. 781, 51. τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας Soph. 872, 4. τὸν ἀντίπλαστον νόμον - κεκμηκότων Soph. 262, 2. δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον Eur. 486. ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδόν Eur. 861. ἐμαυτῆς τὸν ἴδιον - βίον Eur. 953, 38. τὸ χρύσεον - τᾶς Δίκας - ὄμμα Soph. 11. τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης adesp. 547.

G) a) τἀμὰ γὰρ διοίχεται Aesch. 138, 2. τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει adesp. 513, 2. ὃς μὴ πέπονθε τἀμά Soph. 814. τἀμὰ μαθήσῃ κλύων Eur. 797, 3. τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα Eur. 458, 2. — τοὺς σοὺς ἐλέγξω - εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 18. εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε Eur. 340, 4. γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε Eur. 460, 4. φιλεῖ τὰ τοιάδε - ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 57. ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν Soph. 237, 3. τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέδημα προσίζει Eur. 910, 8.

b) κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν Soph. 278, 2. πολὺν πόνον - τὸν ἐμόν Neophr. 2, 15 p. 731. παίδων τῶν ἐμῶν Eur. 360, 40. λόγοισι τοῖς ἐμοῖς Eur.

816, 5. ἀσπὶς - ἡμή Soph. 32. μητέρα - τὴν ἐμήν Eur. 68. παῖδα τὴν ἐμήν Eur. 360, 4. ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς Aesch. 99, 13. παῖδα - τὸν σόν Eur. 332, 2. μηρῶν - τῶν σῶν Aesch. 136. πρὸ ποδῶν τῶν σῶν Ach. 2, 3 p. 746. τόκων τῶν σῶν χάριν Eur. 1064, 3. δούλοισι - τοῖς σοῖσι Eur. 47, 3. σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ Eur. 362, 20. μητέρα - τὴν σήν Theod. 2 p. 801. πάτραν τὴν σήν Eur. 347, 2. χρόαν - τὴν σήν adesp. 161. σῶμα - τὸ σόν Eur. 773, 6. κακῶν τῶν σῶν Eur. 909, 12. — τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 9. τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν Soph. 307.

c) οὑμὸς - πότμος Aesch. 159. Soph. 787. οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ Soph. 767. τοὐμὸν κάρα Aesch. 179, 3. τῆς ἐμῆς ὁδοῦ Aesch. 95. τῆς ἐμῆς ψυχῆς Eur. 360, 44. τῆς ἐμῆς εὐμορφίας καὶ σῆς Eur. 1109, 8. τῆς ἐμῆς - καρδίας Serap. 1 p. 831. τῆς ἐμῆς - φρενός adesp. 114. τῆς ἐμῆς σπορᾶς adesp. 126, 2. τὠμῷ λόγῳ Eur. 78, 3. ἐν τὠμῷ βίῳ Eur. 953, 33. τἠμῇ δὲ παιδὶ Eur. 360, 34. τὸν ἐμὸν - νοῦν Eur. 144. τὸν δ' ἐμὸν δῆμον adesp. 41. τὴν οὐκ ἐμὴν - κόρην Eur. 360, 38. τὴν δ' ἐμὴν - τύχην Eur. 953, 43. τὴν ἐμὴν - νόσον adesp. 334. τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν adesp. 401, 2. τοὐμὸν - πάθος Eur. 127, 2. τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς Eur. 922. τοὐμὸν σῶμα adesp. 66. τῶν ἐμῶν - φίλων Zopyr. 1 p. 832. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις Eur. 286, 4. τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν Eur. 360, 50. τοὺς ἐμοὺς λόγους Soph. 540. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Aesch. 293. τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας Aesch. 350. τῆς σῆς - μητρός Aesch. 175, 2. τῆς σῆς παρθένου Soph. 736. τῆς σῆς Ἑλένης Eur. 722, 2. τοῦ δὲ σοῦ κέρδους Serap. 1, 2 p. 831. τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ Eur. 781, 20. τὸν σὸν κρᾶτα Eur. 241. τὸν σὸν - πατέρα Eur. 625. τὴν σὴν πεῖραν Soph. 168. τὴν σὴν - παρηίδα adesp. 548, 2. κατὰ τῶν σῶν - βωμῶν ἁγίων Thesp. 4, 4 p. 833. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε Aesch. 190, 2. τὰς σὰς βακχάρεις Aesch. 14. — ὁ αὐτός cf. αὐτός c). — πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα Aesch. 397.

H) a) ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν Theod. 4 p. 802. τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν Soph. 118. τῶν τριῶν ἕν Soph. 822. ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ Astyd. 3, 3 p. 778. κἀκ τῶν δέκ' αὖθις ηὗρε πεντηκοντάδας Soph. 399, 5. τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει Eur. 532, 2. ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι adesp. 95, 3. ἀξίαν τοῦ μηδενός Eur. 521, 2. τοὺς - τὸ μηδὲν ὄντας Eur. 332, 8. ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς Eur. 285, 15. τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο Eur. 382, 5. ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν, καὶ τελευταῖον πάλιν Agath. 4, 6 p. 764. τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές Eur. 382, 13. τὸ δ' αὖ τέταρτον ἣ μὲν εἰς ὀρθὸν μία Eur. 382, 8. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Eur. 382, 10. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ Eur. 157. τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους Soph. 153, 5. τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον, εἶτα δέ Soph. 881, 2. τὸ δεύτερον <δὲ> τῷ με κηλήσεις τρόπῳ

Ach. 17, 2 p. 750.—δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος Astyd. 3, 4 p. 778.— τοὺς γάμους - τοὺς πρώτους Eur. 362, 15.

b) τῇ μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ Sosith. 2, 10 p. 822. τὼ δύ' ἠπείρω Soph. 1018. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος Agath. 4 p. 764. cf. Theod. 6 p. 803. τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν Aesch. 55, 3.

Γ) a) τοῖς ἀκούουσιν adesp. 119, 3. 6. ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος Eur. 654, 2. τοῖς ἀργοῦσιν adesp. 527. τὸν βαλόντα Eur. 562, 2. τὰ - ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς Eur. 839, 10. τῶν βουθυτούντων Eur. 327, 7. τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν Eur. 912, 10. ὁ γηράσκων Soph. 63. οὐδὲν τῶν γιγνομένων Eur. 839, 12. τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς adesp. 545. ὁ μὴ τοὔργον δεδοικώς adesp. 459. οἱ διδόντες Eur. 607. ἀεὶ δὲ τοῦ *δοθέντος ἐνδεῖται πλέον Char. 1, 3 p. 826. ὁ δρῶν adesp. 430. τοῦ πᾶν δρῶντος adesp. 4, 2. τὸν δρῶντα Soph. 209. τοῖς μὴ δρῶσι Soph. 374. τοῖς κακῶς δεδρακόσιν adesp. 80. τῷ δυσσεβοῦντι adesp. 486, 4. τῷ - δυστυχοῦντι Eur. 563. τοῖσι δυστυχοῦσιν Eur. 443, 3. τοῖς δεδυστυχηκόσιν Lycophr. 5, 2 p. 818. τῶν ἐγγὺς ὄντων Soph. 421, 2. ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν Eur. 450, 2. τοῖς οὐδὲν οὖσιν Dionys. 7, 2 p. 795. τά τ' ὄντα καὶ μὴ Eur. 978, 5. τοὺς - ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας Soph. 103, 3. τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους Soph. 103, 8. τὰ δ' ὄντα πιστά Eur. 887, 2. ὁ πρῶτος εἰπών Eur. 598. τὰ πολλά - καὶ καλῶς εἰρημένα Soph. 666, 6. τὸ - ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται Eur. 219, 2. στέργειν - τἀκπεσόντα Soph. 861. τῶν ἐνοικούντων πόλιν Eur. 917, 2. πάντ' ἔλεξα τἀντεταλμένα Soph. 424. οὑντυγχάνων Eur. 287, 2. τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν Eur. 135, 2. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Eur. 1073, 6. τἀπεσταλμένα πράσσειν Eur. 1132, 47. τοῖς ἐρῶσιν Eur. 136, 3. τοὺς ἐρῶντας Soph. 153, 8. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων Eur. 138, 2. τὰ γὰρ κακῶς οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν Eur. 362, 12. τῶν εὐδαιμονούντων Eur. 536. τοὺς εὕδοντας Soph. 804. τῶν εὐσεβούντων Eur. 286, 9. 388, 4. χὡ πρὶν εὐτυχῶν Eur. 262, 3. τὸν εὐτυχοῦντα Eur. 99. 402, 2. 1017. τῶν εὐτυχούντων adesp. 167. τοῖς εὐτυχοῦσι Char. 3 p. 826. τίς ἦν ὁ <τυφλὰ τάδε βέλεμν'> ἐφεὶς ἐμοί Eur. 495. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι (?) τῶν ὀλωλότων Eur. 559, 2. ὁ μὴ ἔχων Eur. 326, 8. ὁ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος Soph. 376. οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Eur. 326, 8. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν Soph. 779, 2. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες Eur. 635. τὰ τῶν ἐχόντων χρήματα Eur. 389, 3. τῶν ἐχόντων Eur. 462, 2. ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν Eur. 322, 5. ὁ τοῖς ἔχουσι τἀγαθὰ φθονῶν Agath. 23 p. 768. τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει Dionys. 8 p. 795. ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν Eur. 805. λύπη - ὀργή τε - μανία τοῖς ἔχουσι

γίγνεται Cleaen. 2, 2 p. 807. ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόνος adesp. 526. τοῦτον οἱ ζητοῦντες Astyd. 8, 5 p. 780. τὸν ζῶντα Soph. 350, 2. τοὺς ζῶντας Eur. 532. τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον Theod. 11, 2 p. 805. τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10, 2. τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεί Eur. 525, 2. τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν Eur. 701. τοῦ τεθνηκότος Aesch. 138. τῷ τεθνηκότι Soph. 350. τοὺς καλῶς τεθνηκότας Eur. 361. ὁ - θανὼν adesp. 95, 2. τοῦ θανόντος Aesch. 266, 5. τὸν θανόντα Soph. 513, 2. τὸν θανόντα Dionys. 3, 3 p. 794. τὸν - θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον Eur. 449, 3. τοὺς θανόντας Aesch. 266. Eur. 507. Mosch. 6, 30 p. 814. τοῖς θνουμένοις Sosith. 2, 15 p. 822. τὸ - πανταχοῦ θρυλούμενον Eur. 285. τῷ καλλικοσσαβοῦντι Soph. 494, 2. ὁ κάμνων Eur. 119. τῷ κάμνοντι Aesch. 395. τοῖς - κατθανοῦσιν Eur. 728, 4. τῷ κατερρυηκότι Soph. 159. τὸν κλύοντα Mosch. 5, 2 p. 813. τοῖς κρατοῦσι Eur. 93. τοῖς κρατοῦσί σου Eur. 604. τοὺς κρατοῦντας Eur. 337, 2. τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα Soph. 513, 5. τοῦ κεκρυμμένου Eur. 1063, 8. αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 8. τὴν κεκτημένην Soph. 695, 2. οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Eur. 324, 4. γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων Aesch. 389. τοὺς κεκτημένους Carc. 8, 3 p. 800. οἱ τότε γέννας ἀφθίτου λαχόντες Soph. 256. τῷ λαλοῦντι Soph. 842, 2. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών Eur. 1057, 2. τὸν λαβόντα Eur. 578, 7. πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Crit. 1, 20 p. 771. τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Eur. 174, 2. ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τἀλάχιστα γίγνεται λυπουμένων adesp. 360, 2. οἱ μαργῶντες Soph. 758. τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν Eur. 878. ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων adesp. 430. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ Eur. 135. εἰδὼς τὸ μέλλον Soph. 761, 2. τὸ μέλλον οὐδεὶς - ἐπίσταται adesp. 102. οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Soph. 531, 3. ἡ - τῷ χρεὼν πόσει μένουσα Eur. 501, 2. τῷ *καλόν τι μωμένῳ Soph. 852. τὰ ναυστολούμενα - σῴζουσι Eur. 492, 6. τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ Soph. 83, 3. τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσ<εις> Ach. 45 p. 757. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἢν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται Eur. 609, 1. 2. τῷ ξυνόντι Eur. 909, 8. τὸν ξυνόντα Eur. 545, 2. τοῖς ξυνοῦσιν Soph. 99, 2. ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός Aesch. 390. τῶν ὀλωλότων Eur. 559, 2. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι Aesch. 312. θεὸν δὲ ποῖον - νοητέον; τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον Eur. 1129, 2. τὸν οὐ παρόντα adesp. 63. τὸ μὴ παρόν - τέρψιν οὐκ ἔχει Aesch. 99, 14. τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Eur. 1076, 3. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Eur. 1073, 6. τεκμαιρόμεσθαι τοῖς παροῦσι τἀφανῆ Eur. 574. τῷ πειρωμένῳ adesp. 364, 4. Ζεὺς ἔσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφὴν adesp. 476. τῷ

περῶντι τὴν θέμιν Aesch. 22, 2. ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον φύει Soph. 824, 2. πρός (?) τὸ πῖπτον Eur. 175. τοῖς πλουτοῦσι Eur. 776. τῷ πονοῦντι Aesch. 315. Eur. 432, 2. τὰ τῶν πονούντων Philisc. 1, 2 p. 819. τοὺς πονοῦντας Soph. 836. ὁ πλεῖστα πράσσων Eur. 576. τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν Eur. 264, 2. τῷ - κακῶς πράσσοντι Soph. 401. τὸν κακῶς πράσσοντα Aesch. 317, 2. οἱ κακῶς πράσσοντες Soph. 837. τοῖς κακῶς πράσσουσιν Soph. 375. adesp. 557. τοὺς κακῶς πράσσοντας Eur. 406, 2. τὸν κακῶς πεπραγότα Eur. 957. οἱ κακῶς πεπραγότες Eur. 165. adesp. 481, 3. τὰς συμφορὰς - τῶν κακῶς πεπραγότων Eur. 130. τοὺς κακῶς πεπραγότας Eur. 81. τῷ - καλῶς πράσσοντι adesp. 318. τοῖς - πράσσουσιν καλῶς Eur. 443, 2. τὰ - οὐκ ὀρθῶς πρασσόμενα Eur. 264. πῶς ἂν - οἰκτίσαιμι τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδέν Eur. 399, 2. τὸ προσδοκώμενον Eur. 550, 2. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει Eur. 505. τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Eur. 489. οἱ τῆς ἀνάνδρου - τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά Diog. Sinop. 1 p. 808. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν Soph. 779. οἵ τοι πέρα στέρξαντες οἵδε καὶ πέρα μισοῦσιν adesp. 78. τὸν θεοῖς στυγούμενον adesp. 194. φέρειν τὰ συμπίπτοντα Eur. 572, 2. πρὸς τὸ συμφέρον Eur. 634, 2. κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον adesp. 119, 2. οἵ τι μὴ συνιέντες σοφόν Chaer. 24 p. 789. ὁρᾷς τυράννους - ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα Eur. 420, 2. ὅπου τὸ *τέρπον - φύει Soph. 824, 2. ἡ τεκοῦσα Sosith. 2, 5 p. 822. ἡ τεκοῦσά νιν Eur. 181, 2. πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Eur. 498. τὴν τεκοῦσαν Eur. 360, 36. οἱ τεκόντες Eur. 951. τῶν τεκόντων Eur. 82. 318, 2. 980. τοῖς τεκοῦσι Eur. 518, 4. 949. πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας Soph. 61, 2. τοὺς τεκόντας Eur. 345, 2. 852. τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν Eur. 1132, 44. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 56. τὸν *τυχόντα Eur. 798. ὁ τὴν ἀείζων - πόαν φαγών Aesch. 28. ὁ τοῖς ἔχουσι τἀγαθὰ φθονῶν Agath. 23 p. 768. τοῖς φθονουμένοις Soph. 186. τῷ φοβουμένῳ Soph. 58, 3. τὸ γὰρ φρονοῦν ἔνεστι Crit. 1, 23 p. 771. τοῖς φρονοῦσιν Dicaeog. 5 p. 776. τοῖς φρονοῦσι σώφρονα Soph. 61. ὁ - φρονῶν εὖ Chaer. 23 p. 788. τοῖσιν εὖ φρονοῦσι Eur. 598, 3. τῶν φυτευσάντων ὕπο Dicaeog. 4 p. 776. τίς ἔσθ' ὁ φύσας Eur. 1, 3. τῷ φύσαντι Agath. 28 p. 768. τὸν φύσαντα Eur. 571, 8. 1064, 4. οἱ φύσαντες Soph. 850. τῶν - φυσάντων ἄπο Soph. 524, 8. τοὺς φύσαντας Eur. 852, 3. τὸ γὰρ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Soph. 100, 2. τοῖς - ἐν γένει πεφυκόσιν Dicaeog. 1, 3 p. 775. τὸν φύντα Eur. 449, 2. χωρεῖ τὰ - ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Eur. 839, 9. τὰ φύντα Eur. 359. τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεών Eur. 733, 3. τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποεῖν adesp. 368. τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν πα-

ραστρέφων Eur. 491, 3. τῶν χρωμένων Chaer. 16 p. 787. τοῖσι χρωμένοις Eur. 19. τοῖς χρωμένοις Eur. 257, 2. τῶν ψεγόντων Eur. 297, 5. — οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Eur. 428. βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν Eur. 833, 3. τὴν εὐγένειαν - ἐν τοῖς καλῶς φρονοῦσιν εὑρήσεις βροτῶν adesp. 171, 2. φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς Ion. 56 p. 743. — οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 5. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι· χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν - ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε - τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν - ἐσῴζετο Eur. 402, 5. αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξί Eur. 493, 2. τὴν εὐδοκιμοῦσαν Eur. 546, 3. οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί Eur. 565, 2. κἂν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν, θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν Eur. 794, 2. οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 3. πᾶσα - ἀγαθὴ γυνὴ - σωφρονεῖν ἐπίσταται - κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ Eur. 909, 5. τὸ δή γε σῦν κόψαντες - ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 5. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος φρουροῦντας; αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων Eur. 111, 2. 3.

b) τοῖς ζῶσιν ἡμῖν adesp. 492, 2. — σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι Eur. 912. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον Aesch. 138. ἡμεῖς οἱ λελειμμένοι φίλων Eur. 495, 32. — ἃ - οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα Eur. 21, 6. — ἡμᾶς - τοὺς νομίζοντας τέχνην Eur. 87, 3. ἡμᾶς τοὺς τεκόντας Eur. 109. φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν Eur. 551. Ζεὺς ὁ - ζωῆς - πείρατα νωμῶν adesp. 472. σπουδὴ - ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη Soph. 679. ἐλπὶς - ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν Soph. 862. γυνὴ - ἡ ζυγεῖσα Eur. 4, 2. πρόφασις ἡ τυχοῦσα Eur. 1041, 2. μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος Soph. 346. λήθην - τὴν πάντ' ἀπεστερημένην κωφὴν ἄναυδον Soph. 609. εὐγένειαν - τὴν προστάταισι χρωμένην ἀναξίοις Theod. 15, 2 p. 806. Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων Phryn. 8 p. 722. τέκνοις - τοῖς τεθνηκόσιν Aesch. 157, 2. φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Eur. 362, 18. τύχας - τὰς μάτην πλανωμένας Eur. 1048, 2. — τόν τε παρελθόντα - χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα Eur. 1028, 2. 3. τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα adesp. 28. ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις Soph. 818.

c) τὰν πάνσοφον - τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα μουσᾶν Eur. 588, 3. τὸν ἠγριωμένον - βίον Mosch. 6, 28 p. 814. ὁ - εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως Eur. 672. τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν Soph. 874. ἡ βόσκουσα γῆ Eur. 777. ἡ - βοσκηθεῖσα φλόξ Soph. 1027, 3. ὁ γεννήσας πατήρ Soph. 796. ὁ γηράσκων ἀνήρ Soph. 447, 3.

τὰς διωνομασμένας - Κελαινάς Eur. 1085. ὁ δισκεύσας ἀνήρ Sosith. 3, 2 p. 823. τῶν ὄντων κακῶν Soph. 238, 2. ὁ - οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Eur. 303, 3. τἀκχυθέντα - ἀλγήματα Eur. 507, 2. τὴν - ἐντεθραμμένην ἀστοῖς Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει - παρρησίαν Mosch. 4, 2 p. 813. ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσα - καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη adesp. 505. τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν Eur. 816, 7. ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ Eur. 919. ὁ τὴν ἕω καλῶν - ὄρνις Lycophr. 4 p. 818. τὴν κεκλῃμένην πύλην Soph. 360. τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῆ γόνον Eur. 781, 78. ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τἀνιαρὰ - αἴσθησις Mosch. 7, 3 p. 815. τὸν κεκρυμμένον δόλον Eur. 1132, 33. ὁ νῦν - λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνήρ Eur. 953, 27. ἡ - ἐν σκότῳ λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινύς Soph. 519, 3. τὰν μαινομέναν - ἔριν θηκτῷ τερπομέναν σιδάρῳ Eur. 453, 11. τὸ μέλλον δεινόν adesp. 324, 2. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Eur. 636, 5. ἡ κακῶς - ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915. ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων - χρόνος Soph. 280. πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου Soph. 846, 4, Eur. 1132, 19. τὸν παρόντα δαίμονα Soph. 592. τοὺς παρόντας - πόνους Eur. 789, 2. τὰς - παρούσας - τύχας Eur. 1077, 2. τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον Eur. 1028, 2. τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375, 2. τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 4. ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος Eur. 985. τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834, 3. τὰ σιγῶντ' ὀνόματα - δαιμόνων Eur. 781, 13. ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ adesp. 546. τὸν στρέφοντα (?) κύκλον ἡλίου Soph. 672. ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις - γυναιξί Eur. 493, 2. ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος Mosch. 6, 18 p. 814. ἁ τεκοῦσα γᾶ Eur. 52, 4. τοῦ τεκόντος - πατρός Eur. 83. τούς τε φύσαντας γονῆς Eur. 853, 2.

K) τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις τοῦ γῆς ἐπιψαύσαντα κᾆθ' ὑπὸ στέγῃ - ἀκοῦσαι ψακάδος εὑδούσῃ φρενί Soph. 579, 2. οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει adesp. 533. τοῦ (?) βλέπειν Eur. 361, 2. τῷ γήρᾳ φιλεῖ - ὁμαρτεῖν - τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239, 2. πρὸς τὸ βουλεύειν Antiph. 3 p. 793. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 2. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς Eur. 908. τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας - διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558. τὸ διαβιῶναι μόνον - θηρωμένη Eur. 1052, 9. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν Eur. 136, 6. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν Soph. 669, 2. <οὐ> τοῦ δοκεῖν μοι - μέλει Astyd. 1 p. 778. τὸ - δρᾶν οὐκ ἔχων Eur. 610. τὸ μὴ δρᾶν Soph. 153, 9. τὸ μὴ - εἶναι κρεῖσσον Soph. 448. τὸ σκαιὸν εἶναι - ἀμουσίαν ἔχει Eur. 1033, 2. πολυσπερὴς - φήμη πλανᾶται - τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας Theod. 16, 3 p. 806. ἄρουραν οὐκ ἐμέμψατο τοῦ (?) μὴ ἐξενεγκεῖν σπέρμα Aesch. 99, 9. τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν Eur. 553, 2. τοὐπιχειρεῖν - ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Eur. 277.

3. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω - μήποτε φεύγειν Eur. 897, 9. ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίγνεται - ἐρᾶν Sthen. 1 p. 762. Agath. 29 p. 768. τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Eur. 736, 4. τὸ ζῆν - παντὸς ἥδιστον γέρας Soph. 64. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν Eur. 638. τίς δ' οἶδεν εἰ - τὸ ζῆν - θνήσκειν ἐστί Eur. 833, 2. λῷστον δὲ <τὸ> ζῆν ἄνοσον Soph. 329, 2. τὸ μὴ - εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς Soph. 448. τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς Eur. 596. τοῦ ζῆν - ἐρᾷ Soph. 63. τὸ ζῆν ἀφέντες (?) Eur. 154. τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν Eur. 816, 10. τὸ ζῆν ποθοῦμεν Lycophr. 5, 4 p. 818. πάντων τὸ θανεῖν Eur. 46. τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν Eur. 854, 2. ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν Soph. 865, 3. τοῦ θανεῖν - ἀπειρίᾳ Eur. 816, 10. τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν Eur. 958. τὸ μὴ θανεῖν - οὐκ ἔχει Eur. 250, 2. τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται Eur. 638, 2. ἡνίκ' ἂν - ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν Lycophr. 5 p. 818. τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 3. τοῦ γε κερδαίνειν - ἔχονται Soph. 328, 3. κακὸν τὸ κεύθειν Soph. 76. ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Soph. 513, 3. ἐγῷδ' ὃ φεύγεις· οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς Soph. 141, 3. τοῦ λαμβάνειν - ἡσσῶνται adesp. 172. τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν Eur. 253. τῷ λέγειν ὑπερφέρει Aristarch. 1, 5 p. 728. τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν Eur. 563, 2. τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς Eur. 161. <κακὸν> τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον Soph. 691. πρὸς δύναμιν ἡλίκην ἔχει - καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν Crat. 2, 2 p. 810. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Eur. 1034. εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί Eur. 1042. τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Eur. 205, 2. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις, ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι Eur. 1031. τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν Eur. 135, 2. ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν Eur. 1073, 7. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία - ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 16. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν Soph. 669. σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι Eur. 1069, 2. τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι Agath. 7 p. 765. κρεῖσσον τῆς εὐγενίας τὸ καλῶς πράσσειν Eur. 9, 2. ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ adesp. 547, 5. τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω Eur. 743. τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 26. τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν Eur. 854. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποεῖ adesp. 319. τὸ θρέψαι - πλείω πορίζει φίλτρα Biot. 1 p. 825. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 7. φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον Eur. 1034, 3. τὸ φρονεῖν (?) εἶπας κακῶς adesp. 518. τὸ θρέψαι - πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1, 2 p. 825. κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι Soph. 329. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὅσην ἔχει φρόνησιν Eur. 739. εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός Astyd. 5 p. 779. ἔστιν τὸ χαίρειν τῶν κακῶν λελησμένῳ Astyd.

5, 3 p. 779. ἀμφιδεξίως ἔχει τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς Aesch. 266, 3. — σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν, τὸ δ' εἰκῇ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν Chaer. 31, 2 p. 790. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ - προσφιλῆ νέμειν ἀεί Eur. 1064, 2. — φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν Eur. 439.

L) a) τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ μικρὰ δέ Eur. 974. τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει Eur. 772, 2. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι οἱ Ζηνὸς ἐγγύς Aesch. 162, 2. τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι Eur. 578, 5. δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν Eur. 790. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ - δυναίμην Eur. 621. τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ Eur. 366. τὰ δ' ἐξόπισθε - Οἰνωτρία - σε δέξεται Soph. 541. κοὐκ ἀπουσίαν ἐκ τοὐπέκεινα σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον Ach. 33, 4 p. 754. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται Eur. 918, 3. τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος οὐκ οἶδεν Eur. 285, 16. εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός Astyd. 5 p. 779. τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258, 2. τὸ † λίαν κακός Soph. 606, 3. αἰδεῖσθαι - χρή - τὸ λίαν Eur. 209, 2. ὃς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν Soph. 547. ἐς τὰ νῦν ἔτι Carc. 5, 10 p. 799. τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49, 2. τὰ ὀπίσω (?) πειρῶ βλέπειν Isid. 2 p. 829. τὸ - πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεσθα Eur. 52, 3. οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ Eur. 196, 2. τὸν πέλας Mosch. 8, 2 p. 815. τῶν πέλας Soph. 82, 3. Eur. 102. 293. 332, 3. 903. adesp. 558. τοὺς πέλας Eur. 659, 6. καίει τὰ πόρρω Eur. 772, 2. ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρίν Soph. 666, 4. Πελασγιώτας - ὠνομασμένους τὸ πρίν Eur. 228, 7. ἄτεκνος ὢν τὸ πρίν Eur. 491. κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν Eur. 663, 2. ὅσπερ τὸν πρὶν ἔκτεινεν Eur. 495, 31. ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει Eur. 112. — τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημὶ μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς (?) Eur. 361, 2. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μή Eur. 362, 7. σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν, τὸ δ' εἰκῇ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν Chaer. 31, 2 p. 790.

b) τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102, 2. μόχθων τῶν πρίν Eur. 789. τάξωμα - τὸ πρόσθε Mosch. 9, 11 p. 816. παισὶ - τοῖς πρόσθεν Eur. 4, 2.

c) αἵ τ' ἄγαν τρυφαί Eur. 54, 2. τοὺς ἄγαν πόνους Eur. 573, 4. μόνην - τὴν ἁπλῶς δίκην Soph. 703, 3. ἡ δεῦρ' ὁδός adesp. 106. τῆς θύραθεν ἡδονῆς Eur. 1063, 4. τὸ - *κάτω σκότος Eur. 534. ἐν τῷ νῦν γένει Eur. 695, 2. τὴν παραυτίχ' ἡδονήν Crit. 3, 2 p. 774. Theod. 11, 3 p. 805. τὴν πάροιθ' (?) εὐπραξίαν Eur. 437, 2. τὸν πάρος χρόνον Eur. 285, 9. τὴν πάρος φόβην Soph. 598, 10. τὴν - πλησίον τύχην Patrocl. 1, 6 p. 830. τῆς πρόσθε θοίνης - δυσσεβοῦς Mosch. 6, 33 p. 814. τὰ Πυθοῖ - γράμματα Eur. 923, 2. οἱ τηλοῦ φίλοι adesp. 77. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Crit. 1, 31 p. 771. τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Eur. 941.

M) νῦ *τό τ' Υ πάρεστι, κοὐκ

ἀπουσίαν - σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον Ach. 33, 3. 4 p. 754.

N) τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα Ion. 55 p. 743.

Ὄαρθος (?) — Soph. 587.

ὀβελός: τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ Soph. 744.

ὄβρια Aesch. 48. Eur. 616.

ὄγκος: ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν Eur. 504, 2. χυτλὸς δὲ κρατὸς *ὄγκος εὔσκιος παρῆν adesp. 276. ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα adesp. 547, 11. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται Κύπρις adesp. 186. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Eur. 81, 2. πλοῦτος - οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν Chaer. 36, 2 p. 790.

ὀγκῶ: δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Eur. 825, 2. καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Eur. 1034, 4. τίς δ' οἶκος - ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856, 2.

ὄγμος: ὄγμον θερίζει Sosith. 2, 10 p. 822.

ὀδάξω: καρδίαν ὠδαγμένος Soph. 1026, 8.

ὅδε: ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' - ἔρριψεν Aesch. 180. ὅδ' ἀνήρ Soph. 138, 2. τοιοῦσδ' ἴδοις ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε Soph. 666, 2. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος γενναῖον λέχος εὑρεῖν Eur. 137. ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν † ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Eur. 322, 5. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς - βαίνουσι Eur. 773, 59. ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας - σέβει, ὅδ' ἐστὶ - θεοῖς φίλος Eur. 852, 2. ὁ κάλαμος - ὅδε Pyth. 1 p. 810. οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε πόρνης ὁ κλεινὸς *ναός Pyth. 1, 2 p. 810. ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε, ὡς Mosch. 8 p. 815. *ὅδ' αἰθήρ adesp. 112, 4. ὅδ' αὖτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος adesp. 417. λεπτὴ γὰρ ἐλπὶς *ἥδε Aesch. 99, 22. γυνή τίς ἥδε *γυμνάς Soph. 250. Πλούτωνος ἥδ' ἐπείσοδος Soph. 251. ῥιζῶν - τομάς, ἃς ἥδε - ἦμα Soph. 491, 6. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Eur. 515. ζῶσ' ἥδ' ἀνίησ' ἀτμόν Eur. 781, 2. ἀλλ' ἥδε μ' ἐξέσωσεν, ἥδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφή Eur. 866. ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία γυνή Eur. 867. ὧν ἔξοδος ἅδ' ἔνεχ' ἥκει Eur. 773, 73. τὴν δ' εὐγένειαν - μή μοι λέγε, ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί Eur. 22, 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων, οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς Eur. 138, 3. εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω, κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος Eur. 199, 3. φρονῶ δ' ὃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 205. καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε Eur. 316. ἕδος δαιμόνιον τόδε Eur. 448, 2. κτῆμα - κάλλιστον τόδε Eur. 518. τερπνὸν τὸ φῶς τόδε Eur. 533. τόδε - τέλος Eur. 639. τῇ πόλει - νόσος τόδ' ἐστί Eur. 728, 4. τόδε φάος Eur. 773, 51. τόδ' ἦμαρ Eur. 821. τόδ' ἤδη θεῖον - κακόν, ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή Eur. 841. εἰ δὲ τοῦ θεῶν τόδ' ἐστὶ πλάσμα Eur. 1059, 7. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ τόξον μερίμνης εἰς ὃ

βούλεται πέσῃ adesp. 354. τόδ' ἐξοπλίζει τοὔπος Ἀργεῖον λεών adesp. 404. τοῦδε πατρός Soph. 83. τοῦδε μάντεως Soph. 109. τοῦ παιδός - τοῦδε Soph. 168, 2. τοῦδε - φόβου Soph. 693. τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790, 2. τὴν τοῦδε - μητέρα Soph. 1026. προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων - ἥδιστος - τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην Eur. 897, 7. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς; <B.> ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε - θέμις Ach. 9, 2 p. 748. τῆσδε τῆς προσῳδίας Aesch. 299. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῆσδε (τῶνδε Il.) καρτερωτέρα Aesch. 381, 2. ἀλίας στραβήλου τῆσδε Soph. 301. τῆσδε - τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Soph. 344, 6. ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας Soph. 654. τῆσδε - χθονός Soph. 830. Eur. 1132, *61. τῆσδε - θεοῦ Soph. 855, 8. τῆσδε γῆς Soph. 872, 2. Eur. 1132, 4. 38. πόλιν - τῆσδε βελτίω λαβεῖν Eur. 360, 6. πόλεως - τῆσδε Eur. 360, 35. τῆσδε γῆς Αἰτωλίας Eur. 515, 3. τῆσδε - γῆς Eur. 771. τῆσδέ τε - χἀτέρας πολλῆς χθονός Eur. 1132, 16. ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται Theod. 4, 2 p. 802. *τῆσδε λατρείας ζυγόν Mosch. 2, 4 p. 812. τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου adesp. 151. τῆσδε γῆς Τιρυνθίας adesp. 292. τᾶσδε πόλεως Eur. 781, 24. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι Aesch. 75. ἐκ τοῦδε Aesch. 275, 3. κἀκ τοῦδε Mosch. 6, 30 p. 814. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον Aesch. 309, 3. τοῦδε μυστικοῦ τέλους Aesch. 387. τοῦδε τοῦ χρέως Soph. 660. ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110, 2. ἔξω - βαίνων τοῦδε Eur. 285, 9. τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν, ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Eur. 360, 14. ὦ - γυνή· τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἂν Eur. 666, 2. πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος Eur. 699. ἐνδεὴς τοῦδ' οὖσα Eur. 914, 3. τοῦ σώματος γὰρ εἵνεχ' οἱ πολλοὶ πόνοι, τοῦδ' εἵνεκ' οἶκον στεγανὸν ἐξηυρήκαμεν adesp. 115, 2. τῷ Βοσπορίτῃ· τῷδε γὰρ θαμίζεται Soph. 462, 3. οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθην Soph. 688. ὅστις - κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὒ Eur. 297, 3. τῷδε πείθεσθαι Eur. 717. οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80, 4. πόλει - τῇδε Eur. 1, 2. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ Eur. 773, 74. μίαν ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους Eur. 908, 8. γυναῖκα λαμβάνει - ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμονα Theod. 13, 3 p. 806. φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι Soph. 333. κἂν τῷδ' ἐξεφαινόμεσθα Eur. 495, 5. ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε Eur. 791, 3. Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν, οὐ ψεῦδος; οὐδὲ κόμπον - ἀσκῶν Thesp. 3 p. 833. καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἂν - τἀληθές adesp. 515. χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τόνδε Aesch. 309, 2. χοῖρον τόνδε Aesch. 311. βωμὸν τόνδε Aesch. 379. ἀγῶνα τόνδε Eur. 67, 6. ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα θεωρόν Eur. 105. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ Eur. 125.

κομίζετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα Eur. 310. τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330, 2. χρῆν - τόνδ' εἶναι νόμον τῶν εὐσεβούντων - ἐρᾶν Eur. 388, 3. Ἔρως - θεῶν - ψυχὰς χαράσσει - καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς Eur. 431, 4. τόνδ' ἐκκίνισεν λόγον, ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Eur. 598, 2. ὥς μ' ἀπώλεσας καὶ τόνδε Eur. 781, 12. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα - τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν Eur. 941, 1. 3. τόνδε - ψόγον adesp. 105. τόνδε - τὸν σηκόν adesp. 164. τὸν παῖδά μοι τόνδε - θρέψαι adesp. 399. εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε Aesch. 195. *τήνδ' ἀν' Ἰδαίαν χθόνα Soph. 479. τήνδε - πόλιν Eur. 347, 2. 360, 42. 52. τήνδε - πληγήν Eur. 456. τείσασθε τήνδε Eur. 497. θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος - οἴκαδ' ἔρχεται Eur. 670, 4. κομίζετ' εἴσω τήνδε Eur. 671. Δανάην - ὠνόμασε τήνδε Eur. 1132, 20. εἰς γῆν τήνδε - ἣν Phryn. 5 p. 721. τήνδε μοῦσαν εἰσάγων adesp. 395. τήνδε δουλώσας ἔχεις adesp. 536. τόδ' εἰς φάος Aesch. 6, 4. δεσμοῦ - πάθος τόδε Aesch. 190, 3. πρᾶγμα - τόδε Soph. 690, 2. ὅτι γὰρ φύσις - δῷ, τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις Soph. 739, 2. εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον, δεινὸν τόδ' ἡγῇ Eur. 266, 4. συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε Eur. 580, 2. φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 11. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι Eur. 1033. εἰς τόδ' ἦλθε Eur. 1132, 37. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 65. λείπω φάος τόδε adesp. 45, 2. ἐλπίζει θεοὺς ὀστῶν - χαίρειν ἀπαρχαῖς καὶ γέρας λαχεῖν τόδε adesp. 118, 5. ἄνδρ' ἀνεκτέον τόδε adesp. 382. τόδε - μισητὸν κρέας adesp. 458, 8. δόμοι - οἵδε Eur. 1132. οἵ τοι πέρᾳ στέρξαντες οἵδε καὶ πέρᾳ μισοῦσιν adesp. 78. αἵδ' ἔξω δόμων δμῳαὶ περῶσιν Eur. 773, 10. ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε Aesch. 137. πρόποδα μέλεα τάδε Soph. 219. τάδ' οὐκ ἀκουστά <σοι> Soph. 330. τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος Soph. 494. ὅταν - θεοῖς δοκῇ τάδε Soph. 588, 6. τῇ τύχῃ μέλει τάδε Soph. 865, 2. τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἣν τις εὐσεβῇ θεόν Eur. 252, 3. ᾧ τάδ' ἔστι δή (?) Eur. 330, 2. εἰ - τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι Eur. 832, 2. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων - μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Eur. 1078. τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων Phryn. 8 p. 722. τάδ' ἔστ' ὀνείρων - φαντάσματα adesp. 285. τῶνδε - πόνων Aesch. 172. τῶνδ' ἄπ' ἄλλον εἰς τόπον - ἀποικιεῖ Aesch. 304, 9. τῶνδε τοῦ προφερτέρου Soph. 409. οὐ λιμὸν οὗτος *τῶνδ' ἔπαυσε Soph. 438. τούτοις - δουλεύομεν, καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν Soph. 464, 2. τί - διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων; οὐ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Eur. 795, 3. σὺ τῶνδε χοραγέ adesp. 140. ἀπ' οἴκων τῶνδε adesp. 307. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος Aesch. 44, 7. Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον Aesch. 70, 2. παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων Aesch. 79. κὰκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον Aesch. 124. καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας Soph. 663, 2. κλύων

τῶνδε Eur. 33, 2. τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι Eur. 282, 14. ἕλκετε - τιμάς - καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι, σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ· ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος Eur. 419, 4. λέληθεν οὐδέν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς Eur. 840. ἀρχὴν δὲ τῶνδε - Ἀκρίσιος εἴληχεν Eur. 1132, 3. θυρέτρων τῶνδε Ion. 37 p. 739. κατεύχομαι κακὰ αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν adesp. 458, 13. ὡς τρὶς ὄλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἅιδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἔστι Soph. 753, 3. μορφαῖς ταῖσδε Ach. 8, 2 p. 748. τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eur. 374, 2. τὰ καλὰ - λέγων οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035, 2. ἐρᾷ γὰρ ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς· ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη - ἀπήλλακται κακῶν Eur. 1063, 5. τοῖσδε δώμασι Eur. 1132, 52. τούσδε κημοὺς στόματος Aesch. 125. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε Aesch. 190, 2. δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς - εἶτα τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς Soph. 103, 2. ἐχρῆν - τοὺς - ὄντας ἀδίκους τούσδε - δίκην - τίνειν Soph. 103, 8. τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεών Eur. 1069. μύθους - τούσδ' εὐπροσηγόρους Eur. 1132, 45. τούσδε τοὺς λόγους λέγων Crit. 1, 24 p. 771. καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων, φράσον σελήνας τάσδε Eur. 350, 2. πλημοχόας τάσδε Eur. 592. τάσδε - κόρας Eur. 781, 32. τάσδε - ὁδοὺς Aristarch. 2, 3 p. 728. θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας adesp. 65. τάδε μὲν λεύσσεις - Δαναῶν μόχθους Aesch. 131. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων - ἁλισκόμεσθα Aesch. 139, 4. προσφωνεῖ τάδε· γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν Aesch. 159, 2. αὐτὸς τάδ' εἰπὼν Aesch. 350, 8. ὅταν οἵ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται, ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι Soph. 81, 4. οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας - τάσσειν Soph. 103, 5. κλύεις τάδε Soph. 658. μὴ δείσῃς τάδε Eur. 372. λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι· εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ - μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Eur. 460, 3. κἄπεὶ τάδ' εἰσ<ήκουσαν> Eur. 495, 22. τάδ' ἄχθονται βροτοί Eur. 757, 4. σοὶ τάδ' ἐγὼ νυμφεῖ' ἀείδω Eur. 781, 18. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδε - δάμαρ Eur. 781, 55. τάδε λεύσσων Eur. 913. λέγει Φοίβῳ τάδε· πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ Eur. 1132, 7. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 56. τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Aristarch. 4 p. 729. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε - ὡς μᾶλλον ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἧσσον εἴσεται Ioph. 2 p. 761. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν, ἐξὸν - κρύπτειν τάδε Aesch. Alex. 1, 2 p. 824. τάδ' εἰσορῶντες adesp. 99. πάντα μαλθάσσει τάδε adesp. 367. ὕβρις τάδε - ἐξεργάζεται adesp. 409. εἰπέ τε - τάδε adesp. 458, 7. μαρτύρομαι ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς adesp. 458, 12. βουλαὶ τάδ' ἐξέπραξαν adesp. 540.

ὅδιος: ὅδιος οἰωνός adesp. 242.

ὁδοιπόρος: ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων Aesch. 123.

ὁδοιπορῶ: ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ Soph. 786. εἰς θεοὺς

ὁρῶντα, κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 3.

ὁδός — Astyd. 9 p. 780.

ὁδός: τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Eur. 289, 2. ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται, θεοπρόπε adesp. 106. διςχιδὴς ὁδός adesp. 338. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ Aesch. 95. ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον Aesch. 173. σπίδιον μῆκος ὁδοῦ Aesch. 378. σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν Aesch. 158. βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς Soph. 760. ὃς παρακτίαν στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν Soph. 819, 2. δείξας - ἄστρων τὴν ἐναντίαν ὁδόν Eur. 861. πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται [ταῖς] τετραμόρφοις ὥραις Eur. 943. οὔτε - γάμον - οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον - εὐξαίμαν ἔχειν· φθονεραὶ γὰρ ὁδοί Soph. 327, 4. θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς Eur. 964, 4. τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς Aristarch. 2, 3 p. 728. ἰδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις Agath. 21 p. 767.

ὁδουρός: πῶς δῆθ' ὁδουρὸν ὅμοιος ἐξέβης λαθών Soph. 21. ἔπαυσ' ὁδουροὺς λυμεῶνας Eur. 260.

ὀδούς: δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα Soph. 811.

ὀδύνη: δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρικον Ἀχιλλήου δόρατος Soph. 156, 2. τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει Eur. 176, 4.

ὀδυνοσπάς: ἐξ ὀσφυαλγοῦς κωδυνοσπάδος λυγροῦ γέροντος Aesch. 361.

ὀδυρμός: ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς ὀδυρμοί Eur. 573, 2.

(ὀδύρομαι cf. δύρομαι.)

Ὀδυσσεύς: ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς Soph. 880. οὗ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Eur. 715. cf. Aesch. 175. 180. Aesch. Φιλοκτ. p. 80. Aesch. 275. Soph. 141. Soph. Εὐρύαλος. Soph. 284. Soph. Τεῦκρος p. 256. Eur. Παλαμ. p. 542. Eur. Φιλοκτ. p. 613. Aristiae 4 p. 727. Ion. 44 p. 741. Carc. Αἴας p. 797. Theod. Αἴας p. 801. adesp. Σκύλλα p. 840. adesp. 9.

ὀδύσσομαι: πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσμενεῖς ἐμοί Soph. 880, 2.

ὀδῶ: ὀδῆσαι Eur. 113.

ὄζος: <κρυφθέν>τα - πευκίνων ὄζων ἔπι Eur. 495, 35.

ὅθεν: χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς· ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν Aesch. 313, 2. ὅθεν κατεῖδον τὴν - κλεινὴν Νῦσαν Soph. 874. ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ· ὅθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς Eur. 47, 1. 2. τίκτει θνητούς, τίκτει βοτάνην φῦλά τε θηρῶν· ὅθεν οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται Eur. 839, 6. ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στίλβει μύδρος Crit. 1, 35 p. 772. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν ἐς τὰ νῦν ἔτι Carc. 5, 10 p. 799. τὸ δυστυχὲς βίου ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθήρ adesp. 112, 3. θνητοῖσιν ἀνθρώποισι καταφυγὴ θεοί - ὅθεν λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες σωτηρίαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας adesp. 481, 3. — Ἀνδραίμονος γένεθλον . . Λυρνησσίου,

ὅθεν περ Ἕκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην Aesch. 267, 2. Φοῖνιξ <θ'>, ὅθεν περ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει Eur. 819, 8. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων, ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς Crit. 1, 29 p. 771.

ὁθούνεκα: ἆρ' οἶσθ' *ὁθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326. ὁθούνεκα ἐν <αὑτὸς> αὑτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει Eur. 862. Δανάην δέ πως ὠνόμασε τήνδ', ὁθούνεκα πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος Eur. 1132, 20. ὁθούνεκ' ἀρετὴ - ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει adesp. 116.

Ὀθρυονεύς — Alex. Aet. p. 817.

οἰάκισμα: ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σταθμὸν βίου adesp. 287.

οἴαξ: πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα Soph. 785. ἔφορος οἰάκων adesp. 39.

Οἴαξ — Eur. Παλαμήδης p. 542.

οἴγω: ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε adesp. 90. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν Aesch. 87.

οἶδα: ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα - μέμψῃ Aesch. 199, 2. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Soph. 81. ἐγᾦδ' ὃ φεύγεις Soph. 141, 3. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν Soph. 168. ἔχει μὲν ἀλγείν', οἶδα Soph. 237. λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶδά που τυχεῖν (?) Soph. 467. οἶδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών Eur. 44. πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς, αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων Eur. 286, 10. εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοὐλάσσονος τὸ μεῖζον Eur. 360, 19. οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376. Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ Eur. 480. οὐκ οἶδ' ὅτῳ σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Eur. 495, 40. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον Eur. 704. οὐκ ἐξαθρήσας οἶδ', ἰδὼν δέ σοι λέγω Thesp. 2 p. 832. οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ .. σαφῶς κατειδότα τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν adesp. 29. οὐκ οἶδα· τἀληθὲς γὰρ ἀσφαλὲς φράσαι adesp. 30. σάφ' οἶδ' ὅτι πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει adesp. 482, 2. οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν Aesch. 464, 3. πάντ' οἶσθα; πάντ' ἔλεξα τἀντεταλμένα Soph. 424. οὐκ οἶσθα σὺ ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς Eur. 255, 4. ἆρ' οἶσθ' ὁθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς - πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326. οὐκ οἶσθα, πῆρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει Crat. 2 p. 810. οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα adesp. 293. τὸν Ἅιδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Soph. 275. ὃς οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν οἶδεν (al. ᾔδει), μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην Soph. 703, 3. οὐχ ὁρωμένη δ' ὁρᾷ ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν Eur. 255, 4. καλῶν ἄπειρος ὢν οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν Eur. 269, 4. τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος οὐκ οἶδεν Eur. 285, 17. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν Eur. 638. ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων Eur. 781, 13. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ Eur. 781, 55. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων Eur. 795, 5. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν, τὸ ζῆν δὲ θνῄσκειν ἐστί Eur. 833. οὐδεὶς οἶ-

δεν - οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843. τίς τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς οὐκ οἶδε Λαμίας Eur. 922, 2. ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', ὃ δ' οἴεται Eur. 1015, 2. οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμόν Aristarch. 2, 2 p. 728. ἄκων μέν, ὡς Ζεὺς οἶδεν adesp. 132. τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν Eur. 816, 10. τὴν δὲ πλησίον τύχην οὐκ ἴσμεν οὐδ' ὁρῶμεν ἀθλίου μόρου Patrocl. 1, 7 p. 830. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή Eur. 841, 2. ἵν' εἰδῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει adesp. 296, 4. ἴσθι δέ - ἐκ χάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260. σάφ' ἴσθι· πεύσῃ δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς Eur. 773, 8. εὖ ἴσθ', ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς - τυγχάνει σωτηρίας Eur. 946. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Eur. 1033. ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος Eur. 1064. κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με adesp. 122. ἴστω τ' ἄφρων ὢν ὅστις - δῆμον κολούει Eur. 92. ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών Eur. 411. ἴστω δ' ἄφρων ὢν ὅστις - παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491. δημιουργὸς ὢν κακῶν μέγιστος ἴστω Eur. 1059, 8. ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός Aesch. 390. στένεις, εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει Soph. 761, 2. ποθεινὸν εἰδὼς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς Eur. 1132, 31. τοῦτ' εἰδὼς ὅτι ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον - φθόνος Carc. 8 p. 800. οὐδὲν εἰδότες σαφές Eur. 391, 3. σῖτον δ' εἰδέναι (?) διώρισα Aesch. 182, 2. τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα Eur. 205, 2. οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376, 2. ἕν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι Eur. 572. ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Eur. 578, 3. ὥστε - γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι Eur. 578, 7. σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Eur. 795, 2. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις Eur. 1031. σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι Eur. 1069, 2. καὶ ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μή· ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι Aristarch. 1, 2 p. 728. Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον Ion. 24, 2 p. 736. ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ Ioph. 2, 2 p. 761. ᾔδη (ᾔδει l.) ταῦτ' ἐγὼ φράσαι καλῶς adesp. 152. τὴν οὔτις ᾔδειν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην Soph. 303. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ᾖστε τὸν Προμηθέα Soph. 316. εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν Eur. 129. ὡς μᾶλλον ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἧσσον εἴσεται Ioph. 2, 3 p. 761.

† οἴδηκα Sosith. 2, 16 p. 822.

Οἰδίπους: ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ Eur. 157. ὃς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ Eur. 70. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε - Ἄρης κατέσκηψε adesp. 72. δέδοικα δὴ μή τοι νοήσῃς, Οἰδίπου adesp. 104, 2.

οἶδμα: ὡς ἀμποταθείην - γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας Soph. 435, 3. ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν πόντου τε χαροπὸν οἶδμα Soph. 1025, 3. πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον

θαλάσσιον Eur. 301, 2. οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν Eur. 636, 8.

οἰδματόεις: πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον Aesch. 69, 4.

οἰζυρός: τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38, 2 p. 739.

οἴησις: βαρὺ τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Eur. 643.

οἰήτης: οἰήτας Soph. 130.

οἴκαδε: ἐκ ταύτης βίος βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται Eur. 670, 5.

οἰκεῖος: τρίπους - οἰκεῖος λέβης Aesch. 1. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἢν διχοστατῇ πόλις Eur. 173. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς Eur. 940. σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Eur. 683.

οἰκέτης: ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλῇσον ὑπόπτερος Ion. 14 p. 734. πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν Soph. 344, 4. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις (οἰκέτας Eust.) λόγος Eur. 927.

οἰκέτις: τιθασὸν χῆνα καὶ περιστερὰν οἰκέτιν (οἰκέτην ll.) ἐφέστιόν τε Soph. 782, 2.

οἴκημα: οἴκημα καμπαῖς πολυπλόκοις adesp. 34.

οἴκησις: ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός Eur. 487.

οἰκήτωρ: Ὠκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες Eur. 773, 66.

οἰκία: ὡς παλαιὸν *οἰκίας σάρον Ion. 9 p. 733. αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σῴζει μόνη Hippoth. 6, 3 p. 828.

οἰκίζω: (cf. οἰκῶ.) Δαναός - ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Eur. 228, 6. ὁ Τυδεὺς - ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται Soph. 731, 4.

οἰκοδέγμων adesp. 594.

οἴκοθεν: σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102, 2. ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν Ach. 4, 5 p. 747. φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών adesp. 155.

οἴκοι: οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Aesch. 317. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Soph. 848. μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Eur. 793.

οἶκος: ἀκνίσωτος οἶκος Aesch. 292. τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856. γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Eur. 200, 2. οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος Eur. 360, 20. οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας Eur. 426, 3. ποῖος δ' ἂν οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς Eur. 1130. οὐδέπω γὰρ ἦν - στεγήρης οἶκος Mosch. 6, 7 p. 813. ἄστυλος οἶκος adesp. 575. στηρίγματ' οἴκου adesp. 427. ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ Eur. 263, 3. μάτην γὰρ οἴκῳ σόν (οἴκων σόν vel εἰκοστόν al.) τόδ' ἐκβαίη τέλος Eur. 639. τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Eur. 1066. σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679. κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή Soph. 857. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα

καὶ τράπεζαν Eur. 147. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἄν Eur. 239, 2. 364, 3. γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδοθεν καπνοῦ. ἀλλ' ἔσιθ' ἐς οἶκον Eur. 781, 48. 49. ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς Eur. 781, 53. τοῦδ' εἵνεκ' οἶκον στεγανὸν ἐξηυρήκαμεν adesp. 115, 2. ἥκω δ' ἀτενὴς ἀπ' οἴκων Eur. 65. ὅταν - τις λειτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ Eur. 327, 3. ἥν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην Eur. 378. τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων Eur. 453, 10. τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων † δ' ἐναπίπτοντας ἀτὰρ θεοῦ Eur. 901, 4. νῦν δ' ἔρρ' ἀπ' οἴκων τῶνδε adesp. 307. ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται Eur. 187, 4. κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν Eur. 251, 2. εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην Eur. 360, 22. ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας στυγνόν τ' ἐν οἴκοις Eur. 500, 2. τύχα - βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψεν οἴκοις Eur. 773, 50. ἀνόνητον ἄγαλμ' - οἴκοισι τεκών Eur. 386. κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10, 2. αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων Eur. 111, 3. ὅστις - τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ Eur. 187, 2. τὰ γὰρ κακῶς οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν Eur. 362, 13. οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί Eur. 402, 8. ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους Eur. 492, 6. τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Eur. 578, 5. οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας αὐτοῦ πρίασθαι βούλεται Eur. 689. ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους Eur. 773, 10. σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες Eur. 1132, 64. ἄστη δ' ἐπυργώσαντο καὶ περισκεπεῖς ἔτευξαν οἴκους Mosch. 6, 28 p. 814.

οἰκουρός: Πηλέα - οἰκουρὸς μόνη γεροντανωγῶ Soph. 447.

οἰκοφθόρος: οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα Eur. 1055.

οἰκτίρω: οἰκτίρω σε κρεμαμένην ὁρῶν Eur. 127. Ἠλι', οἰκτίροις ἐμέ Soph. 1017. ὅστις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος Eur. 127, 2. κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν πτήσσουσαν αἰσχύναισιν Soph. 598, 8. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτιρεῖ Aesch. 199, 6.

οἶκτος: οὐ τῶν κακούργων οἶκτος ἀλλὰ τῆς δίκης Eur. 270. τἀξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποεῖ βροτῶν Mosch. 9, 11 p. 816.

οἰκτρός: οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους Eur. 30, 2. καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατήρ adesp. 81. ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Eur. 407. σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς Eur. 781, 74.

οἰκτρῶς: οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ adesp. 8.

οἰκῶ: ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος Eur. 403, 3. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν Eur. 450. ἐν γέλωτι δ'

εὐπρεπεῖς οἰκοῦσιν οἴκους Eur. 492, 6. χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν adesp. 346. δώματ' ἣν οἰκῇ καλῶς Eur. 822, 2. ὦ πατρίς - ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Eur. 360, 55. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω Eur. 144. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Eur. 636, 5. τηλοῦ γὰρ οἰκῶν βίοτον ἐξιδρυσάμην Eur. 884. δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21. Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω Eur. 224, 2. τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ Eur. 366. σμίκρ' ἂν θέλοιμι - ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον Eur. 714, 3. ἔρως - ἐν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ Eur. 1054, 3. Τυδεύς - ᾤκησεν Ἄργος Eur. 558, 4. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399, 2. Κάδμος - Διρκαῖον οἰκήσας πέδον Eur. 819, 4. ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκήσῃ (οἰκίζει ll.) πόλιν Eur. 360, 11. γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Eur. 200.

οἶμαι v. οἴομαι.

οἴμοι: οἴμοι λέλημμαι Soph. 684. οἴμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς Eur. 33. οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Eur. 58. οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν Eur. 300. οἴμοι, δράκων μου γίγνεται τὸ ἥμισυ Eur. 930. οἴμοι δέδοκται Neophr. 2, 10 p. 731. οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα Dionys. 10 p. 796. οἴμοι, τί δράσω adesp. 279. οἴμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν adesp. 386.

οἶμος: ἁπλῆ γὰρ οἶμος εἰς Ἅιδου φέρει Aesch. 239.

οἰμωγή: κλύετ' οἰμωγῆς adesp. 223.

οἰμωγμός: Κύπρις - ἔστιν μὲν Ἅιδης, - ἔστι δ' ἵμερος ἄκρατος, ἔστ' οἰμωγμός Soph. 855, 5.

οἰνάνθη: οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν Eur. 765. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἔω κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης (εὐάνθης vel εὐανθὴς vel εὐανθὲς ll.) δέμας Soph. 234, 4. πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου Chaer. 12, 2 p. 785.

Οἰνεύς: Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας, Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ Eur. 515, 3. Οἰνεύς - θύων ἀπαρχάς Eur. 516. Οἰνεὺς - κλεινὸν ἀπολέσας γόνον adesp. 81, 2. συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύας ἀνῆκε Λητοῦς παῖς ἑκηβόλος θεά Soph. 369. Τυδεύς, τόκος - Οἰνέως Eur. 558, 3. cf. Antiph. 2 p. 792.

οἴνη: οὐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐιώτιδος θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει Mosch. 6, 12 p. 814. — cf. Ach. 56 p. 759.

οἰνηρός: μήτε κρωσσοὺς μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὑδρηλοὺς λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν Aesch. 96, 2.

Οἰνόη: *Οἰνόη σύγχορτα - πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς Eur. 179.

οἰνομήτωρ: θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον Astyd. 6, 2 p. 780.

οἰνοπλήξ: ὡς οἰνοπλῆγες ⟨καὶ⟩ μεθυστάδες γάμων adesp. 238.

οἶνος: κάτοπτρον εἴδους χαλκός

ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ Aesch. 393. νοῦ δ' οἶνος ἐξέστησέ με Eur. 265. οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροάς Eur. 983. οἶνος οὐκ ἔνι ἐν τῷ σκύφει Ion. 26 p. 737. ἐν δ' ἐκίρνατο οἶνος adesp. 418, 4. οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος adesp. 570. κότυλον οἴνου πλέων Ion. 51 p. 742. ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Eur. 896, 3. ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ Aristiae 4 p. 727. ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε Ion. 10, 2 p. 734.

οἰνοῦμαι: πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός Soph. 843.

Οἰνωτρία: Οἰνωτρία τε πᾶσα καὶ Τυρσηνικὸς κόλπος - σε δέξεται Soph. 541, 2.

οἴομαι et οἶμαι: οὕτω - οἴομαι πεῖσαί τινα θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 41 p. 772. ἥδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Soph. 524, 4. οἶμαι Eur. 286, 13. οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον *οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80, 4. ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται τοὐφ' ἡμέραν κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι, δοκεῖ πονηρά Eur. 835. ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄνθ', ὃ δ' οἴεται Eur. 1015, 2. νοῦς δ' οὐκ ἔνεστιν, οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν Eur. 25, 4. τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἰόμεσθα Eur. 710, 2.

Οἶος Aesch. 145.

οἷος: a) τοὺς δ' αὖ μεγίστους - τοιούσδ' ἴδοις ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε Soph. 666, 2. οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται Soph. 712. οἷος ἦν ποτε κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν Eur. 285, 19. παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ Eur. 510. οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ζόη Soph. 512. ὦ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός Eur. 652. ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν Eur. 805. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμον' ὡς ἔρωτα (?) Soph. 703. γέγονεν ἐκεῖνος εἰς ἔμ' οἷον ἠξίουν Eur. 953, 17. ὦ χρυσέ - οἷον ἔρωτα βροτοῖσι φλέγεις adesp. 129, 2. ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις Eur. 1080. ὦ χέρες χέρες, πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα Neophr. 2, 13 p. 731. πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Eur. 649. ὦ χρυσέ - οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν - οἵας σύ Eur. 324, 4. ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς Eur. 446. κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν πτήσσουσαν αἰσχύναισιν οἷα μαίνεται Soph. 598, 9. κλύεθ' οἷα λέγει Eur. 713. πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν Eur. 1077. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν Mimn. 2 p. 830. — b) ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28, 2. δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν Eur. 313. γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον adesp. 549. οὐδ' αὖ πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Eur. 282, 8.

οἷς: ἔνθ' οὔτε πελλῆς *οἰὸς ἄγραυλος † βότος Soph. 110. ἦν μὲν γὰρ οἰὸς μαλλός Soph. 366.

οἰστός: θᾶσσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χαρίζεται Eur. 1063, 13.

οἴχομαι: οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται Soph. 712. ἡ φύσις γὰρ οἴχεται, ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων

τις ἢ Eur. 187, 5. ἐν χειμῶνι δ' οἴχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ κεκαρμένη Chaer. 41, 2 p. 791. ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων adesp. 430. τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας Eur. 282, 12. ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου θανών Soph. 624. γυμνάσια δ' οἰχοίατο (οἴχοιτο ll.) Eur. 785, 2. ᾤχωκε (οἴχωκε ll.) γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη Soph. 220.

οἰωνός: ὅδιος οἰωνός adesp. 242. νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν, ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν Soph. 855, 11.

ὄκνος: τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα, τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276.

ὀκνῶ: φθονεῖν γὰρ τοῖς θανουμένοις ὀκνεῖ (ὤκνει l.) Sosith. 2, 15 p. 822. ὀκνῶν δὲ (ὀκνῶ ll.) μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Eur. 789.

ὀκορνός: ὀκορνούς Aesch. 256.

ὀκριάζω: ὀκριάζων Soph. 971.

Ὀκτώπας Aesch. 149.

ὀλαί: ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγὴς ὀλαῖς Soph. 366, 3.

ὀλβίζω: οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός, πρὶν - τελευτήσῃ βίον Soph. 588. τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856.

ὄλβιος: ὃ μὲν ὄλβιος ἦν Eur. 153. (cf. ἄθλιος.) τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς Eur. 247. ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Eur. 910. ἐλευθερία Διὸς ὄλβιον τέκος adesp. 555. τοὺς δ' ἐκ μέγιστον ὀλβίας τυραννίδος τὸ μηδὲν ὄντας Eur. 332, 7. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 6. ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα Eur. 198, 3. θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ, πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ Dionys. 3 p. 794. ὡς τρὶς ὄλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἅιδου Soph. 753. οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν, δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν Eur. 326, 3. κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι Eur. 326, 8. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Eur. 327. παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν Diog. Ath. 1, 2 p. 776. ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι βροτοί Sosiph. 3 p. 820.

ὄλβος: βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας, τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν Soph. 532, 5. ἔτι γὰρ θάλλει πενία - φεύγει δ' ὄλβος Eur. 230, 3. τοῖς πλουτοῦσι - ὄλβος - τυφλὸς συνηρετεῖ Eur. 776, 3. κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Eur. 825. ὅ τ' ὄλβος ἔξωθέν τίς ἐστι πραγμάτων Eur. 1052, 4. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἢν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Eur. 1062. θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος Eur. 1073, 5. κρεῖσσον ὄλβου κτῆμα Eur. 191. ὄλβου (al. πλούτου) διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί Eur. 285, 8. ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν, οἱ δ' ὄλβου μέτα φθίνουσι Eur. 330, 8. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πάρος σοφίας adesp. 130, 2. τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα Eur. 196, 4. ἐν

τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Eur. 641, 2. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρόν Soph. 102. οὔτε γὰρ γάμον - οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327, 2. οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι Soph. 535. ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 5. πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός Eur. 282, 6. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον βέβαιον εἰκάσαι χρεών Eur. 303. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός Eur. 618. ὦ μακάρων βασιλεὺς μείζων ἔτ' ὄλβον Eur. 781, 27. ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους Soph. 297.

ὄλεθρος: ὁ σῖτος οὗτος - ἴσως αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών Pyth. 1, 18 p. 811. ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει Soph. 326, 2.

ὀλιγοδρανῶ: ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται Ion. 53, 2 p. 743.

ὀλίγος: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον - μυρίου στρατεύματος Eur. 243. ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 4. οἳ τυραννίδι χαίρουσιν ὀλίγῃ τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ Eur. 275, 2. ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Eur. 244. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς Eur. 356. εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά Eur. 336.

ὀλισθάνω: θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει Soph. 875.

ὁλκίον: ὁλκία Soph. 405.

ὁλκός: Ἄρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν Diog. Ath. 1, 10 p. 777.

ὄλλυμι: πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν Eur. 257. πολλοὺς δὲ βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσεν Eur. 982. ἀπόλωλα· πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί adesp. 91. ὀλέσαι κἀποτεμεῖν ὀξέι χαλκῷ κεφαλάν Phryn. 14, 2 p. 723. ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις Soph. 834. σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων Eur. 559, 2. οἱ δ' ὀλωλότες οὐδὲν νοσοῦσιν Eur. 833, 3. ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθείς adesp. 6. τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλίᾳ Eur. 1077, 3. ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς adesp. 388. ὄλοιθ' ὁ τοῖς ἔχουσι τἀγαθὰ φθονῶν Agath. 23 p. 768. κακῶς δ' ὄλοιντο πάντες οἳ τυραννίδι χαίρουσιν Eur. 275. κακῶς ὀλοίατ' (ὄλοιτ' ἂν ll.)· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι Eur. 720. ὀλόμενε παίδων, ποῖον εἴρηκας λόγον adesp. 2. εἴθ' ὤφελεν τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν κακῶς ὀλέσθαι adesp. 174, 2. <κακὴ> κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη Soph. 697. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' *ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915.

ὀλολύζω: ὀλολύζετ', ὦ γυναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεὰ - ἐπίκουρος πόλει Eur. 351.

ὅλος: κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν, ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Eur. 1041, 2.

ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθόρνυτο Soph. 1026, 9. (cf. ὄνος.) πλοῦτος - πρὸς μὲν τὰς † ὅλας τιμὰς ἰὼν οὐκ ἔσχεν ὄγκον Chaer. 36 p. 790.

ὁλοσπάς: ὁλοσπάδες Soph. 972.

ὁλοσχερής: τὴν τοῦδε - Ζεὺς ἔγημε μητέρα οὐ χρυσόμορφος - ἀλλ' ὁλοσχερὴς ἀνήρ Soph. 1026, 4.

ὄλπη: λιθάργυρος - ὄλπη - χρίματος πλέα Ach. 19, 2 p. 751. ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε Ion. 10 p. 734.

Ὄλυμπος: τήνδ' ἀν' Ἰδαίαν χθόνα ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει Soph. 479, 2. τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου Eur. 114, 5. cf. Οὔλυμπος.

ὅλως: ὅλως τὸ κρεῖσσον οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα Chaer. 30 p. 789. τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 7, 2 p. 795.

ὅμαιμος: Ἀλθαίαν γαμεῖ, Λήδας ὅμαιμον Eur. 515, 5.

ὁμαλός: ὃς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον Mosch. 10, 2 p. 816.

ὁμαρτῶ: μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ Aesch. 355, 2. τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὼ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239, 2.

ὅμαυλος: Νίσῳ δὲ τὴν ὅμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς Soph. 872, 5.

ὄμβρος: ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν ἔδευσε γαῖαν Aesch. 44, 3. ὁ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται Crit. 1, 36 p. 772. καταῖθυξ ὄμβρος adesp. 216. ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα - ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Eur. 898, 7. 10.

ὁμίλημα: τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται, κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει Eur. 219, 3.

ὁμιλία: μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία Aesch. 136. σιγᾶν φρονοῦντα κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Eur. 29. κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονὸς ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι (al. παρουσίαι) Eur. 7, 2. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί Eur. 1024. ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρων φίλει Eur. 362, 21. τὰς ὁμιλίας ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε Eur. 609, 3.

ὅμιλος: πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν ἐνάλιος θεωρία Ach. 27 p. 753.

ὁμιλῶ: ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων ὁμιλεῖ Crit. 3, 2 p. 774. μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς Eur. 341, 2. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ Eur. 812, 7. κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός adesp. 314. τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντα Eur. 1067. 2. ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα Eur. 976. κοὔτ' ἂν ἀσπίδος κύτει <καλῶς> ὁμιλήσειας Eur. 185, 5.

ὄμιχμα: ὀμίχματα Aesch. 435.

ὄμμα: ἀστερωπὸν *ὄμμα Λητῴας κόρης Aesch. 170, 2. ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου Aesch. 464, 11. τὸ χρύσεον δὲ τᾶς Δίκας δέδορκεν ὄμμα Soph. 11, 2. ἀρραγὲς ὄμμα Soph. 670. δράκοντος αἱματωπὸν ὄμμα Eur. 870. μέγα γὰρ ὄμμα δαιμόνων adesp. 499, 4. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην Aesch. 308.

ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσα Soph. 491. εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ χρόνον πολὺν νῦν ὄμμ' ἐγείρει Eur. 398, 2. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις Eur. 689, 3. ὄμμα συμπαθὲς φέρων Mosch. 9, 4 p. 816. στείχει πολίταις ὄμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρόν adesp. 415. ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν λείπω φάος τόδε adesp. 45. *ὀμμάτων ἄπο λόγχας ἵησιν Soph. 161. ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει Soph. 433, 2. ὀμμάτων δ' ἄπο αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω Eur. 384, 2. ἐγὼ δέ, μισεῖ γάρ μ', ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων Phryn. 21 p. 725. παῖδες ἐκτὸς ὀμμάτων ἀπέλθετε Neophr. 2, 10 p. 731. πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην adesp. 33. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν adesp. 447. οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοισιν ὄμμασιν Soph. 721. χρῶμα δ' ὄμμασιν λευκὸν μελαίνης † ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς Chaer. 14, 5 p. 786. ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα Eur. 403, 4. φίλων προσώπων εἰσορῶντες ὄ⟨μματα⟩ Eur. 495, 10.

ὀμμάτειος: ὀμμάτειος πόθος Soph. 733.

ὀμματογράφος: καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον Ion. 25 p. 736.

ὄμνυμι: ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός Eur. 487.

ὁμογενής: ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς adesp. 358.

ὁμόθεν: σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι, κἂν ὁμόθεν ὦσι Eur. 736, 4.

ὅμοιος: πῶς δῆθ' ὀδουρὸν ὅμοιος (?) ἐξέβης λαθὼν Soph. 21. ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334, 2. τὸν θεὸν - μὴ δόκει ὅμοιον ἑαυτῷ σάρκινον καθεστάναι Aesch. 464, 2. ξυμμάχων βίον διῴκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον θηρσίν θ' ὅμοιον adesp. 470, 3. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 5. οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν Theod. 18, 2 p. 807. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν Eur. 50, 2. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεί Eur. 59. ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος Eur. 172, 3. εἰ μὴ μέλλεις σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Eur. 924, 3. ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται Soph. 138, 3. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα, κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός Eur. 75, 3.

ὁμοίως: αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 9. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Eur. 428, 2. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110, 2. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως adesp. 327, 2.

ὁμοκλή: πίμπλησι μέλος, μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν Aesch. 57, 5.

ὁμολογῶ: ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Eur. 265.

ὁμονοῶ: ἔνθα Περσικῷ νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς Diog. Ath. 1, 11 p. 777.

ὁμόπαις: ὁμόπαιδα κάσιν Κασάνδρας adesp. 243.

ὁμορροθῶ: ὁμορροθῶ, συνθέλω, συμπαραινέσας ἔχω Soph. 449.

ὁμόσπορος: τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω (ὁμοσπόρων ll.) σώσει Eur. 360, 36.

ὁμοῦ: εἷλκε.. ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν μεταλλάσσων ἀεί Eur. 221, 2. κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ Eur. 384. σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ Eur. 419, 3. ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ Chaer. 8 p. 784. ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμονα Theod. 13, 3 p. 806. ἥβη δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἡβῶσ' ὁμοῦ Pomp. 1, 6 p. 831.

ὁμόφυλος: φιλεῖ δὲ θούμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν Eur. 296, 3.

ὄμπνιος: μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου τροφός Mosch. 6, 10 p. 814. ὀμπνίου νέφους Soph. 225.

ὄμφαξ: εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Soph. 234, 5.

ὅμως: τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως ἀπρὶξ ἔχονται Soph. 328, 3. ἄπεισι, κἂν παρῶσ' ὅμως Eur. 519, 2. ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' *ὅμως ἀπέπτυσ' αὐτό Eur. 533, 3. πλὴν † ὅμως βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες Eur. 833, 2. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι' ἡσύχου λεύσσων προσώπου πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει Dionys. 5, 2 p. 795. ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν ὅμως μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει Carc. 10, 2 p. 800. ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε σιγῇ παρήσω Mosch. 4 p. 813. — ἀλγεινά, Πρόκνη, δῆλον· ἀλλ' ὅμως χρεὼν τὰ θεῖα εὐπετῶς φέρειν Soph. 526. ἀλλ' ὅμως οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους Eur. 30. πενία δὲ δύστηνον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 3. Δίκα τοι Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν Eur. 223. σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω Eur. 48. ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Eur. 67, 6. εὐχέσθω δ' ὅμως ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί Eur. 1070, 3. ὅμως δέ γε τίκτει λαθών Eur. 1132, 18. ὅμως δ' οὖν ἐστι καρτερητέον adesp. 52, 2.

ὁμῶς: χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν Eur. 744, 2. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς (οὐδαμῶς ll.) σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774.

ὄναρ: τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται Soph. 62. πλήσας δὲ νηδὺν οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὐτόν Eur. 107.

ὀνειδίζω: ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα Crat. 3 p. 810.

ὄνειδος: θεῶν ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν adesp. 313. τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν Eur. 666, 2.

ὄνειρος: ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν Eur. 533, 2. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα Eur. 25, 3. τάδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα adesp. 285. τυφλῶν ὀνείρων adesp. 335.

ὄνησις: μισῶ σοφὸν ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν Eur. 61. ὅθεν

περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς καὶ τὰς ὀνήσεις (πονήσεις Il.) τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Crit. 1, 30 p. 771.

ὄνθος: ἐρῳδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος *ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος χειλώμασιν Aesch. 275, 2.

ὀνίνημι: οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον, ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλάς Eur. 909, 1. 2.

ὄνομα: τοὐλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον Eur. 275, 3. πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν ναίουσι Eur. 360, 16. ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φύῃ, οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ Eur. 377, 3. δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοὔνομ' οὐ διαφθερεῖ Eur. 511. τό τοι κράτιστον - τοῦτ' ἔστιν ἀρετή· τὸ δ' ὄνομ' οὐ διαφθερεῖ Eur. 526, 2. ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς Eur. 591. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρόν, ἡ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα Eur. 831. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Eur. 168. τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί Aesch. 6. αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς κεχρημένη σαφῶς σιδήρῳ καὶ φοροῦσα τοὔνομα Soph. 597, 2. Φοῖνιξ - ὅθεν περ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει Eur. 819, 8. τίς τοὐμὸν ὄνομα τοὐπονείδιστον βροτοῖς οὐκ οἶδε Λαμίας Eur. 922. βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος γεγώς Eur. 966. τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην adesp. 506, 2. ἤ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Soph. 855, 2. τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἡμεῖς ὀνόμασιν γιγνώσκομεν adesp. 115, 4. ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων Eur. 781, 13.

ὀνομάζω: ἕδος δαιμόνιον τόδ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός, οἳ μὲν ὀνομάζουσι χάος Eur. 448, 3. τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν Eur. 2. Δανάην δέ πως ὠνόμασε τήνδε Eur. 1132, 20. αἰθὴρ - Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται Eur. 877, 2. (cf. ἐτάζω.) Ζεὺς εἴτ' Ἀίδης ὀνομαζόμενος στέργεις Eur. 912, 3. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι πατρὸς - ἆθλον - κλαίεσκον Aesch. 312. Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Eur. 228, 7.

ὄνος: κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος Soph. 336. ὅτι ἂν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά Soph. 308. ἕως ὅτου κριθώσῃς ὄνου Soph. 792. Μίδου - ὅστις ὦτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν Sosith. 2, 2 p. 822. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς Aesch. 194. τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Eur. 283. ἔσθει μὲν ἄρτων τρεῖς ὄνους (ὅλους al.) κανθηλίους Sosith. 2, 6 p. 822. cf. Philisc. 2 p. 819.

ὀνοτάζομαι: ὀνοταζομένη Ion. 17 p. 735.

ὄντως: μισῶ γὰρ ὄντως οἵτινες φρονοῦσι μέν, φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 2.

ὀξηρός: ὀξηρὸν ἄγγος οὐ μελισσοῦσθαι πρέπει Soph. 285.

ὄξος — Aesch. 97.

ὀξύγλυκυς: ὀξυγλύκειάν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥόαν Aesch. 363.

ὀξύθυμος: ἐν τοῖς κακοῖσι δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα κὠξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει adesp. 524, 2.

ὀξυπλήξ: ἄρσενας χοὰς Ἀχέρον-

τος ὀξυπλῆγας ἠχούσας γόους Soph. 480, 3.

ὀξύς: ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν adesp. 491. ὀλέσαι κάποτεμεῖν ὀξέι χαλκῷ κεφαλάν Phryn. 14, 2 p. 723. ἀεὶ δ' ὁρῶντί τ' ὀξὺ καὶ τυφλὸς ἦν adesp. 458. ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 510, 2.

ὀξυφεγγής: ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ Chaer. 8 p. 784.

ὀπαδῶ: ἑξῆς δ' ὀπαδεῖ (ὀπηδεῖ et ὀπάζει ll.) δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον adesp. 493, 3.

ὄπῃ: τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς ὅπῃ *μοίρας διεξέρχεται Eur. 152, 2. ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων, πῇ τε συνέστη καὶ † ὅπῃ καὶ ὅπως Eur. 910, 7.

(ὀπηνίκα cf. ἡνίκα.)

˛ὀπισαμβῶ Soph. 373.

ὄπισθε: πατὴρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβὼς ἵππευε παῖδα νουθετῶν Eur. 779, 8.

ὀπισθοβάτης: πρὸς σὲ πελάζω τὸν ὀπισθοβάτην πόδα γηροκομῶν adesp. 25, 2.

ὀπισθοβριθής: ὀπισθοβριθὲς ἔγχος Aesch. 338.

ὀπισθόπους: ὀπισθόπους δίκη adesp. 564.

ὀπίσω: γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49, 2. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Eur. 839, 8. θνητὸς πεφυκὼς τὰ ὀπίσω πειρῶ βλέπειν Isid. 2 p. 829.

ὁπλή: *ὁπλάς τ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι Dionys. 1, 3 p. 793.

ὁπλίτης: ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ adesp. 295, 3.

ὅπλον: λεοντόκρανον ὅπλον adesp. 230. ὅπλων ὅπλων δεῖ Aesch. 140. ἄκομπ' ἀλοιδόρητά τε ἐρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων Soph. 768, 2. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί Eur. 522, 2. ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τέχνῃ Soph. 160. ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετραόρῳ δίφρῳ Soph. 873, 2. οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεὼν ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν Eur. 880, 2. κρᾶτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδυ Soph. 317, 3. (cf. ὄχλος.) χεῖρας δὲ Τρώων ὅπλ' ἔδωκαν Ἑλλάδος (?) adesp. 192. τοὺς αὐλοὺς μέθες καὶ θὤπλα λάζευ καὶ γνάθους εὐθημόνει adesp. 381, 2.

ὁπόθεν: δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά, χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 7. σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν Soph. 100, 2.

ὅποι: ἴθ' ὅποι χρῄζεις Eur. 722.

ὁποῖος: οὐκ ἔσθ' *ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς Eur. 138, 3. οὗτος δ' ἐκείνου παῖς πατρὶ πλαστὸς νόθος, μητρὸς δ' ὁποίας ἡ τεκοῦσ' ἐπίσταται Sosith. 2, 5 p. 822.

ὀπός: ὀπὸν ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάδοις δέχεται Soph. 491, 2.

ὁπόσος: ἄφρονες δ' ὁπόσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ' ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές adesp. 499, 2.

ὁπόταν: ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ ὁπόταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς

Eur. 255, 5. σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ, πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Eur. 1089.

ὅπου: σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια Aesch. 208. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα Aesch. 381. ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Soph. 192, 2. ὅπου δὲ μὴ τἄριστ' ἐλευθέρως λέγειν ἔξεστι Soph. 193. ὅπου τὸ δεινόν, ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 197, 2. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται Soph. 616, 2. οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοισιν ὄμμασιν Soph. 721. χῶρος γὰρ αὐτός ἐστιν - ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον φύει Soph. 824, 2. ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων, οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις Soph. 850. Νῦσαν - ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει Soph. 874, 4. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές Eur. 413, 2. λέγειν ὅπου τι δεῖ Eur. 953, 3. νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃς, κακῶς Eur. 1091. εἶδές τιν' ἄλλον - εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα - ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή Theod. 10, 5 p. 805. ὅπου προσῇ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος adesp. 355, 2. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει adesp. 385.— ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' *ὅπου τιμᾷ θεός Aesch. 302. ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε † φέτωμ' ἄορνον Pyth. 1 p. 810.

ὀπώρα: δένδρων ὀπώρα (δένδρων τις ὥρα l.) δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους τέλειός ἐστι Aesch. 44, 6. δειλὴ δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη ὀπώρα Soph. 234, 8. γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος adesp. 403. νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς Aesch. 304, 7. φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἦρός τ' ἴσους Eur. 990. πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου Chaer. 12 p. 785.

ὀπωρινός: Βακχίου φιλανθέμου Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς Eur. 896, 2.

ὅπως: a) νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Soph. 286. κάτω κρέμανται σπίζ' *ὅπως ἐν ἕρκεσιν Soph. 398. ὃ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Eur. 971.—στέλλειν ὅπως τάχιστα Aesch. 86. ζώῃ τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536. χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως (ὅτι ll.) πλείστας ἔχειν Eur. 402, 2.— ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν, οὔθ' ὅπως φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός, οὔθ' ὡς Soph. 731. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν αὑτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ Eur. 738. ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων, πῇ τε συνέστη καὶ † ὅπῃ καὶ ὅπως Eur. 910, 7. οὐκ οἶδ' ὅπως χρή... σαφῶς κατειδότα τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν adesp. 29. — οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε Soph. 236. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 52.— οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ πρὸς Ἑλλάδα Antiph. 2 p. 792.— δοκεῖ - σοφὸς

γνώμην ἀνὴρ γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν, ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Crit. 1, 13 p. 771. — ὁ χυμὸς οὐθ' ὅπως (?) ἀφῇ θέλει οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 6. ὀσμῆς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου (?) Soph. 635.

ὀργάζω: καὶ πρῶτον ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Soph. 441. θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι Soph. 719.

ὄργανον: ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων Soph. 416. — ἐνῆν δὲ λίπος τ' ἐλαίας καὶ τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Soph. 366, 5.

ὀργεών: ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών Aesch. 144.

ὀργή: ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται Soph. 808. ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά Chaer. 29 p. 789. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται Cleaen. 2 p. 807. ὅταν - ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά adesp. 296. πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός Soph. 843, 2. αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλείον' ὠφελεῖ βροτούς Eur. 746. ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Eur. 760. ὁ χρόνος ἀπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον Crit. 2 p. 774. καρτέρει δάκνων ὀργῆς χαλινόν Theod. 9, 2 p. 804. πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά adesp. 523. ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται, κακῶς τελευτᾷ Eur. 31. ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Eur. 259. ὀργῇ βαρύς, ὡς δόξαι, κέαρ Eur. 1132, 63. ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίγνεσθαι κακά Chaer. 28 p. 789. γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός Chaer. 38 p. 791. ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ, οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Eur. 799, 2. ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Eur. 822, 3. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ Chaer. 35 p. 790. νυνὶ δεῖ γ' ὀργὴν (?), ἡνίκ' ἠδικοῦ, λαβεῖν Sosiph. 2, 2 p. 820. ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλασσε θνητὸς ὤν adesp. 79. οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν adesp. 80, 2. σκοτεινὸς ὀργὴν adesp. 345. ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί Eur. 1038. (cf. ἀλκή.)

ὄργια: σεμνὰ Κοτυτοῦς *ὄργι' ἔχοντες Aesch. 57.

ὀρέγω: ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν ὤρεξε Mosch. 9, 9 p. 816. τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο Eur. 240, 3.

ὀρειγενής: ὀρειγενῆ σπήλαια καὶ δυσηλίους φάραγγας ἐνναίοντες Mosch. 6, 5 p. 813.

ὄρειος: μητρί τ' *ὀρείῳ δᾷδας ἀνασχὼν Eur. 472, 13. ὀρείοις ποσί adesp. 244.

ὀρεσσίγονος: *ὀρεσσιγόνοισι νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν Aesch. 168.

Ὀρέστης — Aesch. Τήλεφος p. 76. Soph. Ἑρμιόνη p. 176. Philocl. 2 p. 760. Polyid. Ἰφιγένεια p. 781.

ὀρεχθῶ: μυκαῖσι δ' ὠρέχθει (ὀρέχθει l.) τὸ λάινον πέδον Aristiac 6 p. 727.

ὄρθιος: κέρας ὄρθιον Eur. 278.

ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος Soph. 86.

ὀρθόκερως: ὀρθόκερως φρίκη Soph. 791. ἐκεῖθεν ὅρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἤλασε Aesch. 74, 2.

ὀρθόπτερος: ὀρθόπτερον Soph. 30.

ὀρθός: εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ⟨ἢ τρόπον, ὦ⟩ πολιῆται Ion. 41 p. 740. ὀρθὴ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς Soph. 325, 2. οὐ τοῦτο τἀκριβέστατον, ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοὐρθόν Eur. 206, 4. τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Eur. 360, 47. ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν εὐθύνοι βέλος Aesch. 200. εἰς ὀρθὸν φρονεῖν Soph. 555. ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ εἰς ὀρθὸν ἔστη Eur. 262, 3. ἣ μὲν εἰς ὀρθὸν μία, λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι εἰσίν Eur. 382, 8. τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε σιγῇ παρήσω Mosch. 4 p. 813. ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο Agath. 4, 2 p. 764. οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073.

ὀρθοσταδόν: ἐξεφαινόμεσθα δὴ ὀρθοσταδὸν λόγχαις ἐπείγοντες φό-ν⟨ον⟩ Eur. 495, 6.

ὀρθόφρων Soph. 973.

ὀρθρεύομαι: μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν ὀρθρευομένα γόοις Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον Eur. 773, 25.

ὀρθῶ: τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς Eur. 342, 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας Eur. 578. ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Soph. 433, 5.

ὀρθῶς: ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς Soph. 880. ἄδικον ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποεῖ Eur. 55. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως ⟨δ'⟩ ἴσως ἔπραξας Eur. 97. τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν Eur. 264. οὐντυγχάνων τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἣν τιθῇ, πράσσει καλῶς Eur. 287, 3. ὀρθῶς μ' ἐπήρου Eur. 362. οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376, 2. κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου Eur. 417. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί Eur. 445. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς (ἐμφανῶς et εἰκότως al.) καλῇ Eur. 781, 12. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν, χρῆσθαι δ' ὀρθῶς Eur. 897, 11. τὰς γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας .. φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6, 2 p. 799.

ὅρια: ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας Soph. 654.

ὁρίζω: στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλισθ'· ὁρίζω τοῦτο Eur. 1064, 5. ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς Soph. 872. τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218, 2. κἀκ τοῦδε τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν Mosch. 6, 30 p. 814. ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται (?), χαῖρε Eur. 696. ὁρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος Eur. 773, 51. ἡ δ' εὐπραξία ξὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ὥρισται βίου adesp. 557, 3.

ὀρίνδης: ὀρίνδην ἄρτον Soph. 552.

ὅρισμα: χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα adesp. 560.

ὅρκος: ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς Soph. 847. ἀφροδίσιος ⟨γὰρ⟩ ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος adesp. 525. ὅρκου δὲ προστεθέντος ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη Soph. 431. ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ Eur. 645, 2. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ Aesch. 394. ὅρκων ἐρῶσιν οὐδὲν εὐχερέστερον adesp. 567. ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846. ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω Soph. 742. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους - ὅρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις Eur. 286, 7.

ὁρμή: ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται ἄπλατος ὁρμῇ Aesch. 464, 4. εὖτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων (al. θηρίων) ὁρμὴν μάθῃ Ion. 38, 3 p. 739.

ὅρμος: Οἰδίπους - χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν Eur. 70, 2.

ὁρμῶ: μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Eur. 910, 4. ποίαν δῆθ' ὁρμάσω; ταύταν ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν adesp. 137. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Eur. 442. Αἴαντε δ' ὁρμήσαντες ἐκ ξυνωρίδος adesp. 190. φυγῇ δὲ λάθρᾳ τῆσδε γῆς *ὁρμωμένην μαθὼν πατήρ νιν Eur. 1132, 38. τὰ μητέρων δὲ δάκρυα - πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Eur. 360, 29. γυναῖκες, ὁρμήθητε μηδ' ἀθυμία σχέθῃ τις ὑμᾶς Eur. 87.

ὄρνις: τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων Soph. 593. κοκκυβόας ὄρνις Soph. 723. ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει Soph. 874, 4. ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις Eur. 636, 5. οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297. ὁ τὴν ἕω καλῶν κατέλαβεν ὄρνις Lycophr. 4, 2 p. 818. ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Soph. 300. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν πεποικίλωκε κἀποδηλώσας ἔχει θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ Aesch. 304, 3. λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Soph. 436, 2. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ Aesch. 95. ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον Soph. 133. εἰς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ Sosith. 1 p. 821.

ὄρνυμι: ἀντίον δορὸς ὀρνύμενος Ἀχιλλέως adesp. 23. ἐκεῖθεν ὄρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἦλασ' ἀπ' ἐσχάτων γαίας Aesch. 74, 2.

ὄρον Aesch. 107.

ὄρος: ξύνοιδ' ὄρος Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Eur. 696, 5. τοὺς ὄνους τοὺς λαρκαγωγοὺς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Eur. 283. ⟨τ⟩ὸν μὲν ὄρεος ὑλίμῳ φόβῃ ⟨κρυφθέν⟩τα Eur. 495, 34. τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος βυθὸς θαλάσσης κώρέων ὕψος μέγα Aesch. 464, 9. 10. δέσποινα νύμφη, δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ Aesch. 342. κατ' ἔναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπί τε λειμῶνας ποίμνιά τ' ἄλση Eur. 740, 4. κοίλη γὰρ ὄρεσι περίδρομος τραχεῖά τε Eur. 1083, 2.

ὅρος: τίς πάτρας ὅρος Eur. 1, 2. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς

ὅντινα χρὴ κέλσαι θνητοῖς Eur. 916, 4. οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους Eur. 30, 2. ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 4.

ὀροσάγγης: ὀροσάγγαι Soph. 184. 577.

ὀρρωδία: τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ Eur. 908, 6.

ὀρρωδῶ: ὅστις - θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν Soph. 865. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων οὐπώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν Eur. 130, 2.

ὀρσίπους: ὀρσίπους βοή adesp. 245.

ὀρτάλιχος: ψακαλοῦχοι μητέρες αἰγές τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν Soph. 725, 3.

ὄρτυξ: ἀδύφωνος ὄρτυξ Pratin. 1 p. 726.

ὀρύσσω: λευκόν τ' ὀρύσσειν (ὀρύττειν l.) ἄργυρον adesp. 115, 3.

ὀρφανός: κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή Soph. 857. τὸν ξένον δὲ δράγματι αὐτῷ κυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει Sosith. 2, 20 p. 822. ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Eur. 332, 6.

Ὀρφεῖος: ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα καὶ θηρῶν ἀνόητα γένη adesp. 129, 6.

Ὀρφεύς: τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν αὐτῶν τε μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος, οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα adesp. 546, 10.

ὀρφναῖος: ὃν πέρι μὲν φῶς, πέρι δ' ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Eur. 593, 3.

ὀρχάς: ῥάχοισιν ὀρχάδος στέγης Soph. 743.

ὄρχατος: Βακχίου φιλανθέμου Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς Eur. 896, 2. οὐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐιώτιδος θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει Mosch. 6, 12 p. 814.

ὄρχις: σκάλμῃ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἐμούς Soph. 563.

ὀρχοῦμαι: ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησαι (ὤρχησε l.) φρένας Ion. 50 p. 742.

ὁρῶ: κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ Soph. 20. καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ Soph. 199. ὁρῶ πρόχειρον Πολυίδου τοῦ μάντεως Soph. 358. διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Soph. 434. ψυχὴν γὰρ ἆθλα κειμένην ἐμὴν ὁρῶ Eur. 67, 7. ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα Eur. 105. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον ἀφρῷ θαλάσσης Eur. 125. ὁρῶ δὲ πρὸς τὰ παρθένου θοινάματα κῆτος θοάζον Eur. 145. ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ Eur. 325, 2. οἷς γὰρ ἦν ποτε, ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 5. ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Eur. 437. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους Eur. 571, 4. ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον ἁλιαίετον Eur. 636, 2. φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός, γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδοθεν καπνοῦ Eur. 781, 47. ὁρῶ γὰρ χρόνῳ δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς adesp. 483. παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας Soph. 157. ἐγὼ κατ' αὐτόν, ὡς ὁρᾷς, ἐξέρχομαι Soph. 812. ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὁρᾷς, οὐκ εὐτυχῶ Eur. 143, 2.

τὸ δαιμόνιον οὐχ ὁρᾷς ὅπῃ μοίρας διεξέρχεται Eur. 152. τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν Eur. 217. ὁρᾷς γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον Eur. 233, 2. ὁρᾷς δ' ἀέλπτους μυρίων ἀναστροφάς Eur. 301. ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους Eur. 420. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη Eur. 535. τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός Eur. 898. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Eur. 941. ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος Eur. 1052, 3. ὁρᾷς ὅτι Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν Thesp. 3 p. 833. ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην adesp. 493. πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ Soph. 600. οὐχ ὁρωμένη δ' ὁρᾷ ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν Eur. 255, 3. εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ Eur. 324, 5. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 421. ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 510, 2. τὴν δὲ πλησίον τύχην οὐκ ἴσμεν οὐδ' ὁρῶμεν ἀθλίου μόρου Patrocl. 1, 7 p. 830. τὸν δὲ ἀνταῖον περιδινέοντα οὐχ ὁρᾶτε Soph. 311. ὁρᾶτε τὸν τύραννον ὡς ἄπαις γέρων φεύγει Eur. 76. ὁρᾶτε δ' ὡς κἀν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν Eur. 794. ὁρᾶθ' ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν, δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως Eur. 1131. ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ Lycophr. 1, 2 p. 817. τὸν δὲ κύριον Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον Sosiph. 3, 6 p. 820. ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Eur. 607. εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν πίπτοντας Eur. 577. ἀλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν Soph. 82. ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς Eur. 781, 52. ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος Soph. 280. τυφλὸς γὰρ - οὐδ' ὁρῶν Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754. οἰκτίρω σε κρεμαμένην ὁρῶν Eur. 127. χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα Carc. 8 p. 800. σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις *ὁρῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια Eur. 266, 2. ταῦτα δύρομαι, ψυχὴν ἐμὴν ὁρῶσ' ἔρημον καὶ παρημελημένην Neophr. 2, 6 p. 731. γλυκερὸν φάος ὁρῶσα adesp. 373, 3. ἀνδρὸς δ' *ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου ἀφύλακτος ἡ τήρησις Eur. 162. ἀεὶ δ' ὁρῶντί τ' ὀξὺ καὶ τυφλὸς ἦν adesp. 458. ἀλλ' εἰς θεοὺς ὁρῶντα, κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 2. θεὸν - τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον Eur. 1129, 2. τὼ δ' ὁρῶντ' οὐκ ἠξίουν <δούλους φονε>ύειν Eur. 495, 37. οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837, 2. ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον Pyth. 1, 6 p. 811. οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους Eur. 293, 3. παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν adesp. 111, 3. πρίν τιν' αὐλιτῶν ὁρᾶν (?) Soph. 461. ταῦτα γὰρ σκεθρῶς *ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη Eur. 87, 2. ἐπίσταμαι δὲ - ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει Eur. 413, 3. ἀλλ' ἡ Δίκη ἐνταῦθά πού 'στιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὁρᾶν Eur. 506, 8. ὁρᾶν σαφῆ Eur. 781, 79. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν

ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν adesp. 447, 2. εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν πέτραν Soph. 461, 3. καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους Eur. 213, 2. ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Eur. 295. εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα Theod. 10, 3 p. 805. μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς Soph. 601. ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς Eur. 781, 53. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινά Eur. 1040. ἥτις - ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Soph. 598, 6. κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ Eur. 1132, 42. κακῶν ἀπέστω θάνατος, ὡς ἴδῃ κακά Ion. 2 p. 732. πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ Dionys. 3, 2 p. 794. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων Eur. 15. τοὺς δ' αὖ μεγίστους - τοιούσδ' ἴδοις ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε Soph. 666, 2. ἴδε σοὶ σπένδω κναξζβὶ τὸ λευκόν - ἴδε σοὶ - τυρὸν - κατὰ τῶν σῶν - τίθεμαι βωμῶν ἁγίων. ἴδε σοὶ βρομίου - φλεγμὸν λείβω Thesp. 4, 1. 3. 6 p. 833. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτιρεῖ Aesch. 199, 6. κἂν ἐθχύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδὼν Soph. 314, 2. οὐκ ἐξαθρήσας οἶδ', ἰδὼν δέ σοι λέγω Thesp. 2 p. 832. ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν λείπω φάος τόδε adesp. 45. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 2 p. 793. στολὴν ἰδόντι λαμπρός Eur. 688, 4. τὸν αἰετὸν - ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος Aesch. 139, 3. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Eur. 292, 2. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὴν γῆν ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών Eur. 917, 3. καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 10. ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Soph. 214, 2. καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Eur. 316, 2. οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν ὡς τοῖς ἄπαισι - παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 5. 7. οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Eur. 816, 7. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ⟨ἢ τρόπον, ὦ⟩ πολιῆται Ion. 41 p. 740. ⟨τὸ⟩ δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Crit. 1, 21 p. 771. στείχει πολίταις ὄμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρόν adesp. 415. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν (al. πάνθ' ὁρᾶν) adesp. 491. εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον Aesch. 281, 2. εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν Πριάμου Eur. 1109, 10. πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν Soph. 363. καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον ὄψει διαθρῶν adesp. 26, 2. οὐχ ὁρωμένη δ' ὁρᾷ Eur. 255, 3. ἔστιν οὐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν οὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον adesp. 492. θεὸν - τὸν πάνθ' ὁρῶντα χαὐτὸν οὐχ ὁρώμενον Eur. 1129, 2. ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ adesp. 493. ἰδοὺ δὲ φοίνιον μάσθλητα δίγονον Soph. 125. ἰδού, πρὸς

αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόρας Eur. 764. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Eur. 308, 3. (cf. ἔρδω.)

ὅς: Ῥαδάμανθυν, *ὅς περ ἄφθιτος παίδων ἐμῶν Aesch. 99, 12. ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' - ἔρριψεν Aesch. 180. Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον Aesch. 221. ὃς - διαπαλεῖ πτερὸν κίρκου λεπάργου Aesch. 304, 4. ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὥς ἠνείχετο ἄναυδος Aesch. 307, 2. ὃς εἶχε πώλους τέσσαρας Aesch. 326. εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς (πάρεστι τίς Il.) ξυνώμοσεν Soph. 144, 2. Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις - λίμνας Soph. 342. † ὅς χίλι' εὐθὺς ὃς στρατοῦ φρυκτωρίαν ἔδειξε Soph. 399, 6. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμον' ὡς ἔρωτα, ὃς οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν οἶδεν Soph. 703, 2. ὃς μὴ πέπονθε τἀμά, μὴ βουλευέτω Soph. 814. ὃς παρακτίαν στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν Soph. 819. εἷς ἐστιν θεός, ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν Soph. 1025, 2. Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ' ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα Eur. 14, 3. ὃς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ Eur. 70. ἄνοικτος ὃς τεκὼν σὲ - μεθῆκεν Ἅιδᾳ πάτρας ὑπερθανεῖν Eur. 120. μωρία δὲ καὶ θέλειν ὃς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος Eur. 172, 3. ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ νικᾷ, σοφὸς μέν, ἀλλ' ἐγώ Eur. 206, 4. Νείλου λιπὼν - ὕδωρ, ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς Eur. 228, 3. ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ εἰς ὀρθὸν ἵστη Eur. 262, 2. ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φύῃ, οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ Eur. 377, 2. Οἰνεύς - Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ Eur. 515, 4. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός - ὃς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος Eur. 530, 9. πάντες - χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν, ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ σοφώτατος Eur. 580, 5. Θύσαν Διονύσου κόραν, ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται - τυμπάνων ⟨ἐπ'⟩ ἰαχαῖς Eur. 586, 2. ὦ γαῖα πατρίς - χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον ⟨Πὰν⟩ ἐμβατεύεις Eur. 696, 2. Διόνυσος, ὃς - Παρνασὸν κάτα πηδᾷ χορεύων Eur. 752. ὦ μακάρων βασιλεὺς μείζων ἔτ' ὄλβον· ὃς θεὰν κηδεύσεις Eur. 781, 28. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῄς, ἀνδρὸς οὐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι Eur. 829. αἰθήρ - Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται Eur. 877, 2. ἐκεῖνος ἔργον ὃς παρέσχετο Eur. 890, 2. συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ κακῆς γυναικός Eur. 1056, 2. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί, ὃς τῆσδέ τ' ἄρξει χἀτέρας πολλῆς χθονός Eur. 1132, 16. ἐχίνου - τέχνας, ὃς - στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας κεῖται Ion. 38, 3 p. 739. ὡς ἔστι δαίμων - ὃς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται Crit. 1, 20 p. 771. κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο Chaer. 14, 14 p. 786. ὦ δαῖμον ὅς μ' εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ adesp. 17. ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου adesp. 61. ὃς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκόν, ἵλεως γενοῦ adesp. 164. χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη adesp. 294. ὅς με ῥάκη - ἤμπισχε adesp. 394. ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 510, 2. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 421. τῆς

σῆς λέγω τοι μητρός, ἣ σ' ἐγείνατο Aesch. 175, 2. τῆς αὐτῆς υἱός, ἣ πολλά με - εἴργασται κακά Aesch. 311, 2. γυναῖκα - ἣ θράσσει γένυν Soph. 179. κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη, ἣ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας Soph. 697, 2. θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν, ἣ (ὃ ll.) τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία Eur. 58, 2. τυραννίδ' ἣ θεῶν δευτέρα νομίζεται Eur. 250. ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προυμαντεύσατο Eur. 482. τάλαινα τόλμης, ἣ πολὺν πόνον βραχεῖ διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ Neophr. 2, 14 p. 731. ἀνάγκη, στυγνὸν ἣ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν Mosch. 2, 3 p. 812. χώραν - Κέκροπος ἥ μ' ἐδέξατο adesp. 62, 3. μητρὸς ἥ σ' ἐγείνατο adesp. 358, 2. ἃ τὸν μέγαν τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύεται Eur. 781, 23. ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110. μήποτε - αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Eur. 362, 26. εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ Eur. 525. τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν Eur. 833. ἢν ὁ νῦν - λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνήρ, ὃ μὴ γένοιτο - οὐδ' ἔσται ποτέ - ἢν οὗτος - ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν Eur. 953, 28. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963, 2. γλώσσης - πειρῶ κρατεῖν, ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει Char. 2, 2 p. 826. τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν adesp. 174. πρὸς οὗ δέδοικα, μή τι - πάθῃ κακὸν Aesch. 99, 20. Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται Eur. 819, 7. Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους - ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα Eur. 896, 3. τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον, ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς Soph. 690, 4. Ἑστίας θ' ἕδος, ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 36. τυραννίς - ἧς φυλακτέον πέρι Eur. 850, 2. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά Eur. 915, 2. ἧς (al. οἷς) ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος εἰς σώματ' ἀνδρῶν Theod. 17 p. 806. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα adesp. 55. τὰν νέορτον ἇς ἔτ' ἄστολος χιτὼν ὡραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Ἑρμιόναν Soph. 788. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται Aesch. 402. ἐκεῖνο δ' οὐ ⟨τὸ⟩ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Eur. 360, 43. ἁγνὸν δὲ βίον τείνων ἐξ οὗ Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμην Eur. 472, 9. ἐμοὶ γάρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄχος, ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 7. γῆρας - *οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία, οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν Crat. 3, 2. 3 p. 810. αἴσχη - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά Soph. 619, 2. ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής Eur. 22, 4. τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ᾧ τάδ' ἔστι δή Eur. 330, 2. ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα, οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον Eur. 491, 4. πῶς δ' ἂν φρονοίην, ᾧ παρ-

ἣν - ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787. τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρ' ᾧ με δώσεις Eur. 953, 35. ὥστε μή με - ἀποστερήσῃς ἀνδρὸς ᾧ συνῴκισας Eur. 953, 40. Ἔρωτος - ᾧ πεισθεὶς ἐγὼ - τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς Aristarch. 2, 2 p. 728. τὸν νοῦν - ᾧ βουλεύεται adesp. 455, 2. Αἰθιοπίδος γῆς - ἐν ᾗ πυρωτὸν *φέγγος ἐκλάμψαν φλόγα τήκει πετραίαν χιόνα Aesch. 300, 4. μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ᾗ βόσκεται Soph. 136. ἐν ᾗ παύσετ' † ἀμερῶν μόχθων Soph. 340. ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει· ᾗ θάλπεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ' ἐμέ Soph. 433, 3. πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια - λάγδην πατεῖται Soph. 622, 2. πόλιν - ᾗ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Eur. 360, 7. κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ᾗ χρῆσθαι χρεών Eur. 542, 3. ᾗ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών, λέγοιμ' ἄν Eur. 819, 4. ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Eur. 920. ἡ μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταὐτὸν μόλοις adesp. 561. χρόνος δὲ δείξει <σ'>· ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν - γνώσομαι Eur. 60. σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός Soph. 226. οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χὼ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Eur. 20, 2. οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν, ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει Eur. 150, 2. τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330, 2. σὲ - τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ', ὃν πέρι μὲν φῶς, πέρι δ' ὀρφναία νὺξ - ἄκριτός τ' ἄστρων ὄχλος - ἀμφιχορεύει Eur. 593, 3. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, ὃν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός Eur. 618, 2. κρινεῖ τίς αὐτὸν - μέγαν, ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Eur. 1041, 2. πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις Theod. 10, 6 p. 805. πόρνης ὁ κλεινὸς ναός, ὃν δὴ Παλλίδης τεύξας κατέγνω - αὐτοῦ φυγήν Pyth. 1, 3 p. 811. ὁ μὲν Νηρήιδος τέκνον ἄρτι βλάστεσκεν, ἣν Ἰδυῖα - τίκτεν Soph. 503, 2. Καρχηδόνος δὲ κράσπεδ', *ἣν ἀσπάζομαι Soph. 545. Ἀλφεσίβοιαν ἣν ὁ γεννήσας πατήρ Soph. 796. Νῦσαν, ἣν - Ἴακχος αὑτῷ μαῖαν ἡδίστην νέμει Soph. 874, 2. ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται Eur. 696. τῆσδ' ἄνακτι γῆς, ἣν - πρώτην χθόνα Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 2. ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω - ἣν σφάζοντες αὐχήσουσι σὴν σφάζειν θυγατέρα Eur. 857, 2. τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός; ἣν οὐδ' ἂν εἴποις - ὅση πέφυκε Eur. 898, 2. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν διὰ τέλους ἣν ἔχει στέργειν ἀεί Eur. 953, 15. τίς - Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν; ἣν μήποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 55. εἰς γῆν τήνδ' - Ὕαντος *ἣν ἔναιεν ἀρχαῖος λεώς Phryn. 5, 2 p. 721. ὅσσαν, ἣν ἔχρησέ μοι Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ Neophr. 1, 2 p. 730. λόγχην ἣν φοροῦσι γηγενεῖς adesp. 84. αὐλῶνά θ' ἣν ἄρδουσι adesp. 196. γῆρυν ἃν σοφοὶ κλέονται Eur. 369, 7. ἐγῴδ' ὃ φεύγεις Soph. 141, 3. *ὃ σε φυλάξασθαι χρεὼν Eur. 141, 3. φρονῶ δ' ὃ πάσχω Eur. 205. μνησθεὶς ὅ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' ηὐνάσθη

θεός Eur. 773. ἔστω δ' ὃ βούλει Eur. 953, 13. ὅτῳ τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ adesp. 354, 2. οἳ μακρὸν βίον θνητῶν ἔχουσι Soph. 328, 2. συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖς, οἳ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Soph. 344, 6. ὄλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἅιδου Soph. 753, 2. βᾶτε - πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς, οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην - προστρέπεσθε Soph. 760, 2. πάντες οἳ τυραννίδι χαίρουσιν Eur. 275. οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν, δόξαν φέρονται Eur. 326, 3. πάντες οἳ ναίουσί σε Eur. 360, 53. οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα Eur. 658. ὦ φιλόζωοι βροτοί, οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Eur. 816, 7. αἳ νέαι μὲν ἐν πατρὸς ἥδιστον - ζῶμεν - βίον Soph. 524, 3. πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς, αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων Eur. 286, 11. αἵδ' ἔξω δόμων δμωαὶ περῶσιν, αἳ - σαίρουσι δῶμα Eur. 773, 11. ἀλκυόνες, αἳ - στωμύλλετε Eur. 856. ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος δίδωσι Eur. 21, 5. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ δέλτος διαιρεῖ Eur. 578, 8. ἐμοί τ' ἀρέσκει πάνθ' ἃ κἀκείνῳ Eur. 953, 18. ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν - ἃ μᾶλλον ἀνδρὸς εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 23. ἃ δ' ἄναγν' ἐσθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν Phryn. 15 p. 723. ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης, ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα, χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 4. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι - ὧν (al. οἷς) κατ' Ἰδαῖον πάγον - βωμός ἐστι Aesch. 162, 2. μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημουργὸς εἶ Eur. 136, 4. τοῖσι δυστυχοῦσιν ὧν πέφυκ' ἐγώ Eur. 443, 3. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον - ἄγων ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὧν εἴην ἐγώ Eur. 672, 2. γάμοις, ὧν ἔξοδος ἅδ' ἕνεχ' ἥκει Eur. 773, 72. ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι ψόγον Eur. 824, 2. μετεωρολόγων - ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ Eur. 913, 3. παρημελημένην πρὸς ὧν ἐχρῆν ἥκιστα Neophr. 2, 7 p. 731. τέχνῃ κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα Antiph. 4 p. 793. εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν Theod. 4 p. 802. μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 8. αἰσχρὸν γὰρ οὐδὲν ὧν ὑφηγοῦνται θεοί Soph. 226, 4. ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ Soph. 329, 3. παθὼν δ' ἕκαστος ὧν τύχῃ λέγει Soph. 621, 3. ὧν πόλει δεῖ μεγάλα βουλεύοντες εὖ Eur. 16, 3. γένοιτό τἂν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eur. 131, 2. ἀμελεῖς ὧν <σε φροντίζειν ἐχρῆν> Eur. 185. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα, ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις Eur. 188, 6. ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ Eur. 202, 2. μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλου Eur. 736, 2. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς Eur. 840. Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου, ἅπερ πάρεστι - ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή Eur. 892, 4. πάντα - δι' ὧν βρότειον ζῇ - γένος Eur. 898, 13. τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος ὧν εἶχεν λαβεῖν Eur. 953, 25. εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί Eur. 964,

5. τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις Eur. 1031. ὧν δέ γ' ἐστάλην, μύθους Δανάῃ τούσδε - ἄγων ἐκ Διός, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν Eur. 1132, 44. ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν Astyd. 3, 3 p. 778. ἐν δρᾷ μόνον δίκαιον ὧν ποιεῖ φθόνος Carc. 8, 2 p. 800. ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν Char. 1, 2 p. 826. ἵν' εἰδῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει adesp. 296, 4. τιμωρίαν ἔτεισεν ὧν ἔρξεν κακῶν adesp. 490. πρῶτον μέν, ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς, εὔογκος εἶναι adesp. 546, 4. πέτρων - οἷς ἔπειτα σὺ βαλὼν διώσεις - στρατόν Aesch. 199, 8. ἡ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν, οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 2. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος Soph. 864. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε, ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 4. ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν Eur. 504, 1. 2. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους· ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους Eur. 571, 4. ἐν παρθενῶσι - οἷς ἐδείματο Eur. 1132, 22. μέγα γὰρ ὄμμα δαιμόνων οἷς τίνουσ' ἀμοιβὰς κακῶν adesp. 499, 4. ⟨ὦ⟩ γλῶσσ', ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Soph. 192. κόρῃ τε κἀργείᾳ γένος, αἷς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη Soph. 61, 4. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε Eur. 136, 7. σὺν αἷσι - ἔστειχεν εἰς γῆν Mosch. 9 p. 816. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι - ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν Eur. 459, 2. οἷσι συγγηράσομαι Eur. 1058, 2. νόμων, οὓς Θαμύρας - μουσοποιεῖ Soph. 224, 3. παῖδας· γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει Soph. 806. φιλεῖ - ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους Soph. 843, 4. ναοὺς προλιπών, οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκὸς στεγανοὺς παρέχει Eur. 472, 5. τίκτουσι - δένδρη, πετεινά, θῆρας οὓς θ' ἅλμη τρέφει γένος τε θνητῶν Eur. 484, 5. ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε Eur. 953. στεφάνους ἑτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας κήρυκας εὐχαὶ προυβάλοντο δαιμόνων Chaer. 11 p. 785. ἔνδεξαι λόγους οὓς σοὶ κομίζω Mosch. 5, 2 p. 813. οὓς ἡ Κλεάνθους μωρία βοηλατεῖ Sosith. 4 p. 823. ἀνθρώποισιν - οὓς ἂν ἐχθαίρωσι adesp. 489, 2. εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει adesp. 533. σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη adesp. 547, 13. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτε Aesch. 170. κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς, ἃς ἥδε - χαλκέοις ἤμα δρεπάνοις Soph. 491, 6. τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις, ἃς ἕν τ' ἔδωκε φέγγος ἕν τ' ἀφείλετο Sosiph. 3, 3 p. 820. ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Soph. 214. ἔσωσαν *ἀκέρδαναν Soph. 511, 6. σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν Soph. 1027, 9. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα, τοῖσιν πένησι χρώμενοι τιμώμεθα Eur. 21, 6. τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται Eur. 67, 4. ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών Eur. 411. πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες ἃ κρύπτειν χρεών Eur. 411, 4. ἐπί-

σταμαι - ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει Eur. 413, 3. ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα - συνθηρεύομεν Eur. 981, 4. κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου Eur. 417. καλῶς ἔχοι μοι· Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ Eur. 707. ἅ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι Eur. 757. κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ τελεῖν Eur. 909, 8. ἃ δ' εἰς ἔμ' ἡμάρτηκεν αἰσθέσθαι με δεῖ Eur. 953, 8. ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται adesp. 583. cf. ἧ, οὗ, οὕνεκα.

ὁσία: ὁσίᾳ δ' ἀνάγκη πολεμιωτάτη θεός adesp. 501. κηρύσσω δ' ὁσίαν βασιλῄον Eur. 773, 70.

ὅσιος: ὁσίους θαλάμους adesp. 246.

ὁσιῶ: κουρήτων βάκχος ἐκλήθην ὁσιωθείς Eur. 472, 15.

ὀσμή: ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς (al. ὀδμῆς) ὕπο Soph. 140, 4. ὀσμῆς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου Soph. 635. κἀπιχωρίοις ὀσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων Eur. 773, 14.

ὀσμῶμαι: καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Soph. 178, 2.

ὅσος: τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός; ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν ὅση πέφυκε Eur. 898, 1. 3. τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν Eur. 217. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν Eur. 475. φεῦ, ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν Eur. 401, 2. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν Eur. 813. ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων αὔξεται Eur. 1029, 4. καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Eur. 1034, 4. αὕτη δ' ὅσῳ περ αὔξεται θνητῶν γένος, τοσῷδε μείζων γίγνεται Theod. 12, 4 p. 805. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Eur. 739, 2. συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖς Soph. 344, 5. ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα Eur. 400, 2. ἣν - οὐδὲ μετρήσειας ἂν ὅση πέφυκε κἀφ' ὅσον διέρχεται Eur. 898, 3. τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα, ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55, 2 p. 743. ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλεῖστον θέμις Pomp. 1 p. 831. φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις adesp. 40. δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος Eur. 50. ὅσοι - εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν Eur. 138. ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Eur. 201. εἰ λογίζεσθαι θέλοις ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Eur. 332, 5. 6. γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους, μάτην πονοῦσιν Eur. 501. ὅσοι γαμοῦσι - γένει κρείσσους γάμους - οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Eur. 502. πάντες οἵ τε μουσικῆς φίλοι ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι Eur. 580, 4. ὅσοι δ' ἰατρεύειν καλῶς, πρὸς τὰς διαίτας - ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών Eur. 917. ὁρᾶθ' ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν Eur. 1131. ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι, ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν adesp. 522. φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι ὅσαι τε μορφαί Eur. 211, 1. 2. ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτ'

αὐτὴν ποεῖν Eur. 953, 16. ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχή Soph. 855, 7. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους· ὅσοισι δ' εἰσίν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους Eur. 571, 5. πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν adesp. 111, 3. πρόποδα μέλεα τάδ' ὅσα κλαίομεν Soph. 219. ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι Soph. 879. ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών Eur. 413. ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς - τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά Eur. 449, 2. οὔθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐδ' ὅσα πόντος Theod. 18 p. 807. τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἡμεῖς ὀνόμασιν γιγνώσκομεν adesp. 115, 4.

ὅσπερ: θάνατον - ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν Aesch. 353, 2. <Βοιω>τός, ὅσπερ τὸν πρὶν ἔκτεινεν βαλών Eur. 495, 31. δεῖ γάρ με - εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή Eur. 698, 2. ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν, καὶ τελευταῖον πάλιν Agath. 4, 6 p. 764. ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοί Eur. 452. ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ βόστρυχος Theod. 6, 8 p. 803. κρινοῦσι δ' οἵπερ καὶ κατηγοροῦσί μου Theod. 10, 7 p. 805. τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Eur. 757, 8. Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου, ἅπερ (al. ὅπερ vel ἃ δὴ) πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν Eur. 892, 3. τοιοῦτός ἐστιν οἷσπερ (?) ἥδεται ξυνών Eur. 812, 9. πρὸς ἅσπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι Soph. 758. cf. ὅς.

ὅσσα: Πυθίαν γὰρ ὅσσαν, ἣν ἔχρησέ μοι Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ Neophr. 1, 2 p. 730.

ὅσσε: πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ με καὶ σκότος Eur. 806, 3. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα - κἂν μήποτ' ὄσσοις εἰσίδω (al. ὀφθαλμοῖς ἴδω), κρίνω φίλον Eur. 902, 2.

ὅστις: ὅστις χιτῶνας - ἔχει ποδήρεις Aesch. 59. ναυβάτην φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός Aesch. 263, 2. ἀνὴρ - ὅστις ἥδεται λέγων ἀεί Soph. 99. ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Soph. 325. ὅστις - ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Soph. 530, 3. μισῶ μὲν ὅστις τάφανῆ περισκοπεῖ Soph. 671. ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται Soph. 789. ὅστις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν Soph. 865. ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου Soph. 866. σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28. τούτῳ δ' ἀνδρὶ - ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Eur. 29, 3. ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται Eur. 31. γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς Eur. 36. τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστ' ἀνὴρ οὗτος σοφός Eur. 37, 2. ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν Eur. 86. ὅστις ἄνθρωπος γεγὼς δῆμον κολούει Eur. 92. σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος Eur. 127, 2. οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν, ὃν Eur. 150. ὅστις - εὐλόφως φέρει - οὗτος Eur. 175. ἀνὴρ γὰρ ὅστις - τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ παρεὶς ἐᾷ Eur. 187. ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν Eur. 193. δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός (?) Eur. 222, 2. οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως

ζητῶν βιοῦν εὔκλειαν εἰσεκτήσατο Eur. 238. μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεόν Eur. 256. Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Eur. 269. πῶς γὰρ ὅστις ἔστ' ἀνὴρ γνάθου - δοῦλος - κτήσαιτ' ἂν ὄλβον Eur. 282, 4. ἄνδρας χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι, χὤστις ἡγεῖται πόλει - δίκαιος ὢν ἀνήρ, ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά Eur. 282, 24. 26. ὅστις δὲ - βίου σπανίζει Eur. 285, 11. ὅστις - κακὸς γένηται, τῷδε Eur. 297, 2. ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ Eur. 325, 2. ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους - τοῦτον Eur. 328. ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334, 2. θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 6. ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 4. οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eur. 358, 3. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται, ἥδιον ἐν βροτοῖσιν Eur. 360. ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκήσῃ πόλιν Eur. 360, 11. οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Eur. 360, 45. ἀνὴρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής, δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός Eur. 389. ὅστις - τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 2. ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ Eur. 425. Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ Eur. 480. ἴστω δ' ἄφρων ὢν ὅστις - παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491. ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας Eur. 500. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν Eur. 505. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 4. ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται - εἰς γῆρας ἐλθεῖν Eur. 575. ὅστις λέγει μὲν εὖ - τούτου Eur. 583. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Eur. 598, 2. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν, οὗτος Eur. 634. ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς Eur. 657. οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς <ὅστις> ἐξαιρήσεται Eur. 660. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Eur. 661. πιστεύειν δὲ χρὴ γυναικὶ μηδὲν ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν Eur. 671, 2. ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής Eur. 735. ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν Eur. 757, 2. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλῇ, ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων Eur. 781, 13. ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν, ὅστις τῶν πατέρων παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ - παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784, 2. μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει Eur. 793. ὅστις - αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι Eur. 795, 4. προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 799, 3. ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Eur. 804, 2. κἀγὼ μὲν οὕτω χὤστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς λογίζομαι τἀληθές Eur. 812, 4. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ, οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι τοιοῦτός ἐστιν Eur. 812, 7. ὅστις (al. εἴ τις) δὲ θνητῶν οἴεται - κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι Eur. 835. ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας - σέβει, ὅδε Eur. 852. ὅστις δὲ τοὺς φύσαντας μὴ τιμᾶν θέλῃ Eur. 852, 3. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται Eur. 886.

ἄκρας εὐηθίας ἅπτοιτ' ἂν ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904, 2. μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός Eur. 905. ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν Eur. 910. ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρός - οὗτος Eur. 952. ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν Eur. 965. μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς Eur. 973. ὅστις νέος ὢν μουσῶν ἀμελεῖ Eur. 1028. δύστηνος ὅστις - οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὢν ἠτάζετο - τοῦτον Eur. 1048, 4. ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει - πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Eur. 1049. νεανίας - ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ Eur. 1052. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβὼν ἐσθλῆς γυναικός Eur. 1057. ὅστις - μοχλοῖς - σῴζει δάμαρτα - μάταιός ἐστι Eur. 1063, 9. ὅστις - λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς Eur. 1070. ὅστις - ἀνὴρ μέθῃ - γαληνίζει φρένα Eur. 1079, 3. ὑπηρέτην - ὅστις ἂν γ' ᾖ νουνεχής Eur. 1132, 48. Ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν, οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμόν Aristarch. 2 p. 728. ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ Ioph. 2, 2 p. 761. ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων ὁμιλεῖ Crit. 3 p. 774. μακάριος ὅστις - παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει Dicaeog. 2 p. 775. ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ - τοῦτον Astyd. 8, 2 p. 780. ὅστις δὲ θνητῶν μέμφεται τὰ θεῖα Theod. 8 p. 804. πόλις Μίδου - ὅστις ὦτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε Sosith. 2, 2 p. 822. ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται, οὗτος Char. 1, 4 p. 826. μαίνεται δ' ὅστις βροτῶν ψυχῆς νομίζει τοὺς φίλους ὑπερτέρους adesp. 36. παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν adesp. 68, 2. τίς ὧδε μῶρος - ἀνδρῶν ὅστις ἐλπίζει θεοὺς ὀστῶν ἀσάρκων - χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 2. ὅστις λέγει κἀκ' εὖ φρονῶν σιγῇ στένει adesp. 497. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται adesp. 515, 3. ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται adesp. 573. νέας γυναικός - ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη Aesch. 243, 2. πώλου - ἥτις - θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Soph. 598, 2. πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα Eur. 186. τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἐᾶν ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται Eur. 410, 2. μισῶ - σέ, ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' ⟨εἶτ'⟩ εὖ λέγεις Eur. 528, 2. πᾶσα - ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε Eur. 909, 3. μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος· ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος, τί δεῖ φυλάσσειν Eur. 1061, 2. ἥτις - ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει Eur. 1063, 12. δίκαιόν ἐστιν, ἥτις ἂν κτείνῃ πόσιν Theod. 5 p. 803. Ζεύς ἐστιν - τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον Aesch. 70, 2. ὅτι νυν ἦλθ' ἐπὶ στόμα Aesch. 351. ὅτι ἂν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά Soph. 308. τῶν μελλόντων ταμίας ὅτι χρὴ τετελέσθαι Soph. 531, 4. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὅτι οὐκ - ἐξευρίσκεται Chaer. 21 p. 788. σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν Soph. 100, 2. ἥλιος, *ὅτου δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς adesp. 452, 2. ἕως ὅτου (al. ὅτε) κρι-

θώσης ὄνου (?) Soph. 792. ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει Soph. 326, 2. κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι - ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ Soph. 329, 2. ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῆν Soph. 757. τρισσῶν δὲ μοιρῶν - μίαν, πλούτου τε χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ πενίας τε Eur. 285, 4. οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376. *ὅτῳ γὰρ μὴ ἔστι λυπεῖσθαι βίῳ, ἔστιν τὸ χαίρειν Astyd. 5, 2 p. 779. καλὸς θησαυρὸς ὅτῳ προσέβαλε (?) adesp. 130, 6. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ adesp. 354. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Eur. 93, 2. ἐγὼ μὲν ⟨οὖν⟩ οὐκ οἶδ' ὅτῳ (al. ὅπως) σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Eur. 495, 40. οὐκ ἔστιν οὗτος ὄντιν' εὑρήσεις ἕνα (?) Soph. 620, 2. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὄντινα χρὴ κέλσαι θνητοῖς Eur. 916, 5. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν δίαιτάν θ' ἥντιν' ἡμερεύεται Eur. 812, 6. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Soph. 81. ὅτι γὰρ φύσις ἀνέρι δῷ, τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις Soph. 739. χὤτι λῇς ποίει Eur. 629. πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθων καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθων Eur. 918. εἰσὶ δ' οἵτινες αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρα Soph. 328, 5. μισῶ γὰρ ὄντως οἵτινες φρονοῦσι μέν, φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 2. τῶν εὐσεβούντων οἵτινές τε σώφρονες ἐρᾶν Eur. 388, 4. μισῶ γελοίους, οἵτινες τήτει σοφῶν ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα Eur. 492, 3. μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Eur. 360, 30. ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5, 2 p. 764.

ὀστοῦν: ὀστῶν στέγαστρον Aesch. 367. ὀστῶν ἀσάρκων - χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 3. ⟨λίθοισι⟩ γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμφθεὶς πόδα Choer. 2 p. 719.

ὄστρακον: ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων Aesch. 337.

ὀστρακῶ: οὐράνην ἔρριψεν - περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη Aesch. 180, 4.

ὄστρειον: κόγχοι μύες κὤστρεια · Aesch. 34.

ὀσφυαλγής: ἐξ ὀσφυαλγοῦς κὠδυνοσπάδος λυγροῦ γέροντος Aesch. 361.

ὅταν: θεὸς - αἰτίαν φύει βροτοῖς, ὅταν κακῶσαι δῶμα - θέλῃ Aesch. 156, 2. ἐνταῦθα - πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ, κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 74, 2. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν, ὅταν οἵ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν κατανικῶνται Soph. 81, 2. ἔνεστι - καὶ λόγοισιν ἡδονή, λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν Soph. 238, 2. λήθουσι - κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Soph. 436, 2. ὅταν τις ᾄδῃ Soph. 881. ὁ φόβος, ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν - τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν - ἄγει Eur. 67. ὅταν - ζῇ τις Eur. 154, 2. ἡ φύσις γὰρ οἴχεται, ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ Eur. 187, 6. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Eur. 223, 2. ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ Eur. 263, 2. φιλοῦσι - βροτοὶ - ὅταν - τις -

εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ, γελᾶν Eur. 327, 2. τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα, πολλοὺς ἐθήλυνε Eur. 360, 28. τί τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Eur. 548, 2. ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Eur. 603, 2. ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες, δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς Eur. 640, 2. ὅταν κακός τις - πράσσῃ καλῶς, νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας Eur. 644. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει, ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ Eur. 645, 2. φιλοῦσι δὲ τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ πολλάς Eur. 675, 4. δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἁλίσκεται, ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη Eur. 835, 4. τόδ' ἤδη θεῖον - κακόν, ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή Eur. 841, 2. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα Eur. 887. ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον - νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Eur. 898, 7. ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς - τυγχάνει σωτηρίας Eur. 946. μισῶ δ' ὅταν τις - μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053. ἔδει - θύειν, ὅταν γυναῖκα κατορύττῃ τις, οὐχ ὅταν *γαμῇ Eur. 1112, 1. 2. δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν Crit. 4 p. 774. ὅταν - ἄλοχον - ἄγῃ πόσις, οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον Theod. 13 p. 805. ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου, τὸ ζῆν ποθοῦμεν Lycophr. 5, 3 p. 818. ὅταν - ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά - ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν adesp. 296. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά, τὸν νοῦν ἔβλαψε adesp. 455. ὅταν καλῶς πράσσῃ τις, ἐλπίζειν κακά adesp. 460, 2. ἐν τοῖς κακοῖσι δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα - ἀμαθίαν ἔχει adesp. 524. — τρέμει δ' ὄρη - ὅταν (al. ἐπὰν) ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου Aesch. 464, 11. ὅταν - κρύσταλλον ἁρπάσωσι παῖδες - τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους Soph. 153, 3. ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' ἔμφρονες, ὠθούμεθ' ἔξω Soph. 524, 6. καθεῖλε - πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις, ὅταν μεταστῇ καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε Soph. 588, 6. ὅταν δὲ δαίμων - πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον, τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα Soph. 666, 4. χὤταν περ αὐτῆς εὐπρεπεστάτη φανῇ, πάλιν διαρρεῖ Soph. 787, 7. κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ, σιγᾶν ἀνάγκη Soph. 844. ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ, οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών Soph. 865, 3. ἔσται κεῖνος αἰῶνος χρόνος, ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ - αἰθήρ Soph. 1027, 2. (cf. ἐπάν.) ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων, οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς Eur. 138, 2. ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας - τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας Eur. 282, 11. ὅταν κακοὶ πράξωσιν - καλῶς - ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564. ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν - πέσῃς Eur. 603, 4. ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν Eur. 608, 2. ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλ', ὅταν τις - ἀνὴρ θάνῃ Eur. 736, 6. ὅταν - πατὴρ - λόγους γάμων πέρι λέξῃ πρὸς ἡμᾶς - τοὺς σοὺς ἐλέγξω - εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 15. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω - μή-

ποτε φεύγειν, χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ Eur. 897, 11. ὅταν δὲ συμμιχθῆτον - φύουσιν - πάντα Eur. 898, 11. εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν Eur. 909, 7. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὅντινα χρὴ κέλσαι - πλὴν ὅταν ἔλθῃ - θανάτου - τελευτή Eur. 916, 6. σῖγα - μάρψει τοὺς κακούς, ὅταν τύχῃ Eur. 979, 4. νέος δ' ὅταν - ἐξαμάρτῃ, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας - τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 3. ὅταν δὲ πόντου πεδίον Αἰγαῖον δράμω Ion. 60 p. 744. ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσιν, θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα Dicaeog. 1 p. 775. ὅταν δὲ φωραθῶσιν - τίνουσι ποινάς Theod. 8, 8 p. 804. χὤταν τις ἔλθῃ ξεῖνος ἢ παρεξίῃ, φαγεῖν - ἔδωκεν εὖ Sosith. 2, 12 p. 822. ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά adesp. 120, 3. σημεῖα - ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ, ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος adesp. 466, 2. αἰσχρόν γ' ὅταν τις - ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529.

ὅτε: μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ, ὅθ' ἅρματ' εἰσέβαινεν εἰς Θήβας ἰών Eur. 69, 2. ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθα Eur. 311. ὅτ' ἦν ἐγὼ παῖς, τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρα Eur. 953, 34. ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος - ὅτ' οὐδὲν ἆθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο Crit. 1, 1. 3 p. 771. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον, ἱκανὸν ἐδείπνουν Pyth. 1, 11 p. 811. τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα - ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 3. *ὅτ' ηὐνάσθη θεός Eur. 773.

ὅτι: ἐξειδὼς ὅτι πολλάκι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Eur. 174. γιγνώσκων ὅτι τοιοῦτός ἐστιν Eur. 812, 8. ἦν - τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι νέοι ποτ' ἦσαν Eur. 951. οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 7 p. 795. τοῦτ' εἰδὼς ὅτι ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον - φθόνος Carc. 8 p. 800. ὁρᾷς ὅτι Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν Thesp. 3 p. 833. σάφ' *οἶδ' ὅτι πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει adesp. 482, 2. — ἆρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ, τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας Eur. 776, 3. μέμφεται τὰ θεῖ, ὅτι οὐκ εὐθὺς - μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους Theod. 8 p. 804.

ὄτοβος: ὄτοβος ἅλιμος adesp. 247.

ὀτοβῶ: ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ (al. ἠχεῖ) Aesch. 57, 6.

ὀτοτοτοῖ Eur. 781, 68.

οὔ, οὐ, οὐκ, οὔκ, οὐχ passim.

a) κοὐ κοὔκ κοὐχ κοὐχί v. καί p. 306.

b) δούλοισι γὰρ - νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὔ Eur. 47, 3. τῷδε συγγνώμη μὲν οὔ Eur. 297, 3. λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Eur. 360, 13. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ Eur. 895. ἐπίσταμαι μὲν οὔ, φέρειν δ' ἀνάγκη adesp. 546, 9. οὐ κόσμος, οὔκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι Soph. 762. οὔκ· ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἅιδης μ' ἐδέξατο Eur. 936.

c) Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος (?) οὐδὲν ἡσσόνως ὕβριζε Aesch. 179. ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός

Aesch. 390. ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος Eur. 52, 10. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον - δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273. ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα Eur. 670, 3. αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία Eur. 828. ὅταν γυναῖκα κατορύττῃ τις, οὐχ ὅταν γαμῇ Eur. 1112, 2. θεῶν γὰρ ἄξειν βίοτον, οὐ θνητῶν δοκεῖς Dionys. 2, 3 p. 793. ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές Mosch. 3, 2 p. 813. βουλαὶ τάδ' ἐξέπραξαν, οὐ χερῶν σθένος adesp. 540. — χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ· ταῖς συμφοραῖσι δ' - οὐκ εὐτυχῶ Eur. 143, 2. εὐδαιμονεῖ τε καὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ Eur. 196, 3. — οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ Soph. 359. οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά Soph. 755. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν Soph. 864. οὐκ ἔστιν - μὴ δείσῃς τάδε Eur. 372. οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς Eur. 138, 3. οὐκ ἔσθ' ὅπως v. ὅπως. οὐκ ἔστιν ὅστις v. ὅστις. — κοὐ μυσαρά σοι ταῦτ' ἐστίν Eur. 266, 3. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικα Eur. 606. οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί Eur. 731. καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν Soph. 326. βροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδονή Eur. 197. ἔσται μὲν ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος οὐκ ἐξ ἐκείνου Eur. 1132, 12. κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ Soph. 20. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ Aesch. 161. οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἂν Soph. 833. ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ Aesch. 199, 2. οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει Soph. 841. οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν Eur. 165. πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 232, 3. οὐκ ἐν γυναιξὶ φύεται πιστὴ χάρις adesp. 543. ὀξηρὸν ἄγγος οὐ μελισσοῦσθαι πρέπει Soph. 285. ταπεινὰ γὰρ χρὴ - λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης Eur. 81, 2. οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον Eur. 209. οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Eur. 230. ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν Eur. 1131. οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται Soph. 138, 2. ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος δίδωσ'· ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα, τοῖσιν πένησι χρώμενοι τιμώμεθα Eur. 21, 6. δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035, 2. νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν Soph. 144, 2. εἰ δ' οὐ σθένουσιν adesp. 169, 2. — οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει Eur. 112, 2. αἱ - σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί Eur. 493, 2. 4. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῆ γόνον Eur. 781, 78. — τάδ' οὐκ ἀκουστά <σοι> Soph. 330. τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Soph. 75. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν Soph. 616. ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος Eur. 690, 2. μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός Eur. 905. μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος Soph. 852, 2. τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἑκούσιον Eur. 265, 2. ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους

ἐμοί Aesch. 179, 2. μισῶ σοφὸν ἐν λόγοισιν (?), ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν Eur. 61. γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ Eur. 362, 34. εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Eur. 584. πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον Eur. 1083. βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα Agath. 9, 2 p. 765. ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάσσονας σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 15 p. 811. οὐκ εὐθυσκόπου adesp. 249. οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 205. 993. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ Eur. 219. δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει Eur. 642, 3. ὑκῶν δὲ κάλλος οὐ κακὸν πέλει Eur. 774, 3. φύντες οὐ σκαιοὶ φύσιν Eur. 951, 3. κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρον πνέον· ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο Soph. 140, 3. 4. — οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν Soph. 860. τὸν ἱκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν Eur. 937. παραινῶ - μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή Eur. 317, 3. οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν Eur. 324, 6. — κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη Eur. 418, 2. τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος Eur. 271, 2. ἑνὸς ⟨δ'⟩ ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή Eur. 547. οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη Crat. 1 p. 809. — ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί Aesch. 353. τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν Eur. 264. ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι Eur. 362, 33. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774. δὶς ἐξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως Eur. 1131, 2. ὁ μῦθος - οὐ μάτην λεχθήσεται Mosch. 5, 3 p. 813. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Eur. 382, 10. τὸν μάραθον ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα Pyth. 1, 13 p. 811. — στενὴν - ψαλίδα κοὐκ ἀβόρβορον Soph. 338. οὐκ ἀψάλακτος Soph. 506. πόνοις - οὐκ ἀγύμναστος φρένας Eur. 344. οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενί Eur. 598. οὐκ ἀδίκως; μήτηρ πάντων νενόμισται Eur. 839, 6. ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14, 2 p. 766. Κόρινθος ἄστρον οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος adesp. 128. οὐκ ἄμοιρος ἦν adesp. 248. τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ adesp. 547, 2. οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων Eur. 134. — τί ποτε - οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132, 2. τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι Eur. 196, 5. πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἂν Soph. 673. — τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει Soph. 154. τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν Soph. 855, 13. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς; τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Eur. 33, 1. 2. τίς τοὐμὸν ὄνομα - οὐκ οἶδε Eur. 922, 2. τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς Eur. 247. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται Eur. 467. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι Eur. 507. — τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν Eur. 217. τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός Eur. 898. ὕδωρ δὲ - οὐ πρόσθεν δίδως Ach. 17, 4 p. 750. — τοῖς μὲν λόγοις - οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ

λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Soph. 307, 1. 2. οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι Soph. 762. οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα Soph. 765. φησίν τις εἶναι - θεούς; οὐκ εἰσίν, οὐκ εἴσ', εἰ Eur. 286, 2. οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ Eur. 324, 3. οὐκ ἔστιν - τοιοῦτος σκότος, οὐ χῶμα γαίας κληστόν Eur. 617, 1. 2. οὐ θᾶσσον; οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε Eur. 781, 6. οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη Crat. 1 p. 809. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας, οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλά adesp. 405, 1. 2. — οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1, 2 p. 825. Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν, οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν, τὸ δ' ἡδὺ μοῦνος οὐκ ἐπίσταται Thesp. 3, 2 p. 833.

d) τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι Soph. 188. φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλά Soph. 701. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα Eur. 1109, 2. cf. οὐκέτι.

e) οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Soph. 102, 3. οὐ σφαλῇ ποτε Soph. 529. οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι Soph. 535. οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός Soph. 588. οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις Soph. 622. χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε Soph. 840. οὐ γάρ ποτ' εἴων Eur. 89. λόγος γὰρ τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε Eur. 97, 3. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216. ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε Eur. 296. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα - γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς Eur. 463. τούτου τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ ποτέ Eur. 583, 2. σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Eur. 1037. οὐ χρή ποτε - ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073. οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 65. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν δράσουσα adesp. 52. cf. οὔποτε.

f) νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος Aesch. 281, 5. cf. οὔπω.

g) οὐ πώποθ' ὑμᾶς συμβαλεῖν ἐπίσταμαι Soph. 817. οὐ πώποτ' ἔργου μᾶλλον εἱλόμην λόγους Eur. 394. οὐ πώποτ' ἠρώτησα Eur. 812, 8. οὐ πώποτ' ἠξίωσα χρήσασθαι τρόποις Agath. 18 p. 767.

h) οὐ δῆκταί πως (?) κύνες οἱ θεοί, ἀλλά Eur. 555.

i) οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι Aesch. 75. οὐ γάρ τι θεσμὰ - πρέπει Soph. 89. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι Soph. 481. οὐ γάρ τι νόθος - ἀπεδείχθην Soph. 688. θυμῷ δ' οὔ τις (?) φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ Soph. 699. οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος Soph. 772. τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἂν Eur. 211, 2. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται Eur. 1068. οὐ γάρ τις οὐδὲ χρημάτων ὑπεργέμων νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται adesp. 486. cf. οὔτις.

k) οὐκ - ἀλλά v. ἀλλά A) a). — ἀλλ' οὐ γάρ v. ἀλλά E).

l) κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ Soph. 20. ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις, μορφὰς δὲ λέξω Eur. 382. φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ-γέμοντα δ' οἶκον - καπνοῦ Eur. 781, 47. τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα, ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν Ion. 55 p. 743. — οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθην, ἀμφοῖν δὲ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη Soph. 688. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια, παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Eur. 53. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως ⟨δ'⟩ ἴσως ἔπραξας Eur. 97. λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν, αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν Eur. 360, 7. οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι, τολμήμασιν δὲ - ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Eur. 434. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν, ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Eur. 728. φθόνον οὐ σέβω, φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Eur. 814. οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα Agath. 20 p. 767. οὐ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει Astyd. 1 p. 778. οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ Antiph. 2 p. 792. οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος - πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1 p. 809. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν Serap. 1 p. 831. οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει, αὐτὴ δ' ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει adesp. 116, 2. οὐχ εὕδει Διὸς ὀφθαλμός, ἐγγὺς δ' ἐστί adesp. 485. — οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμονα Theod. 13, 2 p. 805. καὶ γὰρ κάπρον - οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς - κλίνοι adesp. 383. — οἶδεν δ' ἐμὴν τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ Eur. 781, 55. ἑκὼν ἑκοῦσαν ἢ ⟨οὐ⟩ θέλουσαν οὐχ ἑκών Eur. 68, 2.

m) πικρὰ γὰρ κοὐ διὰ ζόης ἀτμοί Aesch. 206, 2. πρός χάριν τε κοὐ βίᾳ Soph. 25. κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Soph. 76. κἀξορμενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη Soph. 294. δύστηνος ἄρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται Eur. 36, 2. ζῶντα κοὐ τεθνηκότα Eur. 371. ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει Eur. 413, 3. ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην δώσειν Eur. 564, 2. ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κοὐκ ἔχω μαθεῖν Eur. 571. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς κοὐκ εὐτυχές Eur. 635, 3. σκαιός ἐστι κοὐ σοφός Eur. 657, 2. σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος Eur. 688, 2. νῦ τό τ' Υ πάρεστι, κοὐκ (?) ἀπουσίαν - σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον Ach. 33, 3 p. 754. διὰ φόβον κοὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον Theod. 8, 5 p. 804. ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραβών Pyth. 1, 18 p. 811. τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως λαλεῖς adesp. 283.

n) νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός Aesch. 243. κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων Eur. 918, 5. οὐ μὴ φάγῃς adesp. 134. — οὐ μὴ προδώσεις - σαυτὸν ἐν κακοῖς Neophr. 2, 9 p. 731. — μὴ οὐ v. μή p. 401. μήποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί adesp. 465.

o) οὐ μήν v. μήν.

p) οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν Eur. 636, 8. ὃ μὴ γένοιτο - οὐδ' ἔσται ποτέ, οὐκ οὖν θελούσης οὐδὲ δυναμένης ἐμοῦ Eur. 953, 29. — οὐκ οὖν ἅπαντα τοὐπ' ἐμοὶ σωθήσεται Eur. 360, 41. οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς Eur. 596.

q) οὔ *τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Eur. 715. cf. οὔτοι.

r) οὐ - οὐδέ v. οὐδέ B). οὐ - οὔτε - οὔτε v. οὔτε.

s) οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679, 2. οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Soph. 102, 3. οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Soph. 531, 2. οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320. οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις Eur. 358. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν Eur. 391. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδείς Eur. 916, 4. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Eur. 1048. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὅτι οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται Chaer. 21 p. 788. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν δράσουσα adesp. 52. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110. οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον οὐδὲν γέροντος adesp. 306. — κρυφαῖον οὐδὲν οὐ (?) διέρχεται Soph. 849, 3. ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν Eur. 757, 2.

οὐ: Θήβας λέγεις μοι - οὐ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς Soph. 705, 2. οὐ - σὺ σῴζῃ σεμνὰ θησαυρίσματα χρυσοῦ Eur. 781, 44.

Οὐδαῖος — Aesch. 376.

οὐδαμῇ: γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου Eur. 34. πᾶν εὐμαρὲς θεοῖσι κοὐδαμῇ μακράν adesp. 11.

οὐδαμοῦ: Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται Eur. 360, 49. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς Eur. 618. ὅστις - Ἄρη στυγῇ, κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ Eur. 1052, 2.

οὐδαμῶς: σπουδὴ - οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679, 2. θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός Eur. 177, 2. (cf. ὁμῶς.)

οὐδέ passim. A) a) ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε Aesch. 180, 3. Soph. 140, 2. ἀξίως ἔλεξας οὐδὲ μὲν (?) πικρῶς Soph. 101. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως Soph. 165. ἔζης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ᾤχου Soph. 624. τυφλὸς - οὐδ' ὁρῶν Soph. 754. φροῦδος μὲν ἔσται - βυθός - οὐδ' ἀὴρ ἔτι πτερωτὰ φῦλα βαστάσει Soph. 1027, 7. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτα - τὰν τῇ πόλει Eur. 66. οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν - μολεῖν Eur. 210. ἀεὶ ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους Eur. 311, 2. ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα - οὐδὲ συμμάχους ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους Eur. 345, 2. ᾔσθησαν, εἰπόν τε - οὐδ' ὑπώπτευον <δόλον> Eur. 495, 9. οὐδ' ὅ γε σῶμα τυπεὶς - ἐπιλάθεται ἀλκᾶς, ἀλλά Ion. 53 p. 743. ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι Pomp. 1, 2 p. 831. ἐπεὶ - οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν, οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80, 1. 3.

οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις - ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297. εἴκει γὰρ ἤδη - οὐδ' ἔτ' ἀντέχει adesp. 379. λήγει δὲ Κύπρις - οὐδ' ἔτι θύρσος φύλλα βακχείου adesp. 397, 2. τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ, οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος adesp. 547, 3. — b) οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ' αἱμόρρυτοι φλέβες Aesch. 230. οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτέ Soph. 187, 2. οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν οὐδὲ σώφρονος κρεῖσσον Soph. 621, 2. οὐ σκέπαρνος οὐδὲ πρίονος πληγαί Soph. 729. οὐ χρυσόμορφος οὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον - ἀλλά Soph. 1026, 2. οὐ χρή ποτε - ἐλευθέρας γνώμας διώκειν οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν Eur. 216, 2. ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἂν δύναιντο - οὐδ' αὖ πένεσθαι - οἷοί τε Eur. 282, 7. οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμ', ἐάν τις ἐγχέσῃ θάμνοις ἐλείοις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Eur. 298, 2. οὐδέποτ' - ὄλβον βέβαιον εἰκάσαι χρεών, οὐδ' ἀδίκων γενεάν Eur. 303, 3. οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν ὡς Eur. 316, 5. οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Eur. 331, 2. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν Eur. 334, 4. οὐκ αὐθαίρετοι βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἑκουσία νόσος Eur. 339, 4. οὐ πλέον σθένει - οὐδ' ἴσον φέρει Eur. 360, 21. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται Eur. 425, 2. ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καί Eur. 431, 2. τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθα Eur. 454, 2. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα - γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινοὺς οὐδ' ἀφέντ' ἐᾶν κρατεῖν Eur. 463, 2. οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς - ἐξαρκέσειεν - οὐδ' ἐκεῖνος ἂν Eur. 506, 6. σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος - ἀλλὰ καί Eur. 688, 2. οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτηνται κακά Eur. 833, 4. ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν ὅση πέφυκε Eur. 898, 2. ὃ μὴ γένοιτο - οὐδ' ἔσται ποτέ, οὐκ οὖν θελούσης οὐδὲ δυναμένης ἐμοῦ Eur. 953, 28. 29. οὔτοι - σε - παίσει - οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν τὸν ἄδικον Eur. 979, 2. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν οὐδ' εἰς τὸ μεῖζον ἦλθε Eur. 1025, 2. οὐ πρέπει τύραννον - οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Eur. 1050, 2. οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία Eur. 1052, 5. οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν· οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ οὐδ' ἂν λόγος δείξειεν Eur. 1059, 5. 6. οὐ μὴν ἀρότροις - ἐτέμνετο - βῶλος - οὐδ' ἐργάτης σίδηρος - ὀρχάτους ἐτημέλει, ἀλλά Mosch. 6, 11 p. 814. οὐκ ἴσμεν οὐδ' ὁρῶμεν Patrocl. 1, 7 p. 830. οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν Thesp. 3, 2 p. 833. οὐδὲν ἦν πάντῃ καλὸν οὐδ' αἰσχρόν adesp. 26, 3. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας, οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλά adesp. 405, 2. οὐχ ὁρώμενον - οὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον adesp. 492, 2. ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται μοῖρ' οὐδ' ἐν ἀνθρώποισιν, ἀλλά adesp. 503, 2. οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον οὐδὲ δώμασιν κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα Eur. 48, 3. 4. οὐκ ἔσθ' - ὅστις ἐκβαλεῖ· οὐδὲ - τρίαιναν -

Εὔμολπος οὐδὲ Θρῇξ ἀναστέψει λεώς Eur. 360, 46. 48. θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ, οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις, οὐδ' ἔστι βωμὸς οὐδὲ παιωνίζεται Aesch. 161, 2. 3.

B) πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται Soph. 235. τὸν Ἀΐδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Soph. 275. οὐδ' ὁ Ζεὺς - οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος Soph. 481, 3. αἴσχη μὲν - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποθ', ᾧ Soph. 619. οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα - μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν Soph. 833, 2. οὐ κωφοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837, 2. οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών Soph. 865, 4. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἢν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 8. οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται Soph. 1028. οὐδ' ὄναρ - ἔδειξεν αὐτόν Eur. 107. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ Eur. 340. τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς Eur. 431, 4. οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς ἐξαρκέσειεν Eur. 506, 4. ὁ δ' - Ἅιδου σκότος οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς - μολεῖν Eur. 533, 2. οὐδ' εἰ πέλεκυν - ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν, σιγήσομαι Eur. 706. τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ (οὐδὲν l.) συμβάλλειν † χρεών Eur. 759, 4. ἣν οὐδ' ἂν εἴποις - ὅση πέφυκε Eur. 898, 2. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν Eur. 1064, 6. ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις Ach. 9, 2 p. 748. οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι Philocl. 5 p. 760. ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 7, 1. 2 p. 795. πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά Diog. Sinop. 1, 3 p. 808. οὔτ' ἂν καταίθων - πύθοι' ἄν, οὐδ' εἰ δεινὰ πάντα προσβάλοις adesp. 114, 4. † ὄχος γὰρ *οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος adesp. 212. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει adesp. 477. οὐ γάρ τις οὐδὲ (οὔτε ll.) χρημάτων ὑπεργέμων νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται adesp. 486. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον - κακῶς, οὐδ' εἰ φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος adesp. 534, 2.

οὐδείς: τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Soph. 63. δοκῶ μέν, οὐδείς Soph. 82. οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 4. τὸ γὰρ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Soph. 100, 3. κοὐδεὶς ἂν οὕτως ηὐτύχει κακὸς γεγώς Soph. 103, 10. σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός Soph. 226. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος Soph. 328, 6. μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος Soph. 346. ἄμοχθος γὰρ οὐδείς Soph. 376. οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Soph. 531, 3. οὐδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου Soph. 532, 2. Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς Soph. 688, 3. ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς Soph. 847. ἀργὸς μὲν - πόλει γενήσεται, φίλοισι δ' οὐδείς Eur. 187, 5. οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥᾴθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ Eur. 237, 2. κοὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ Eur. 273, 3. οὐδεὶς - ταῦτα μωραίνει Eur. 282, 22. ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς - τοσῷδε νικᾷ Eur. 285, 15. οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη βροτῶν Eur. 322, 4.

οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν Eur. 353. τὸν μὲν - οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ *λόγος δύναιτο Eur. 597, 2. οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς ‹ὅστις› ἐξαιρήσεται ' Eur. 660. οὐδεὶς δ' - ἀμείνονας αὐτοῦ πρίασθαι βούλεται Eur. 689. ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν Eur. 757, 2. τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς - χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810, 2. οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὅντινα χρὴ κέλσαι θνητοῖς Eur. 916, 4. οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978, 2. οὐδεὶς - εὐτυχεῖ βροτῶν οὐδ' εἰς τὸ μεῖζον ἦλθε Eur. 1025. οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο Eur. 1043. οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ Eur. 1067, 4. οὐδεὶς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς Eur. 1074. τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Eur. 1081. σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ Chaer. 26 p. 789. οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός Chaer. 37 p. 791. οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6, 3 p. 799. τὸ μέλλον οὐδεὶς - ἐπίσταται adesp. 102. ἄμεινον οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς adesp. 350, 2. πρὸς μάντιν οὐδεὶς εὐτυχὴς ἀπέρχεται adesp. 439. οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος adesp. 494. οὐδεὶς ἀνάγκης μεῖζον ἰσχύει νόμος adesp. 502. οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς adesp. 534. ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ Aesch. 255, 3. οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς μῆκος χρόνου Soph. 59. οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Soph. 102, 3. αἰσχρὸν γὰρ οὐδὲν ὧν ὑφηγοῦνται θεοί Soph. 226, 4. οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ζόη Soph. 512. νῦν δ' οὐδέν εἰμι Soph. 524. ὡς οὐδέν ἐσμεν Soph. 524, 3. βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν Soph. 606, 3. ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον Soph. 690, 3. γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται Soph. 849, 3. ὡς οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες Soph. 859, 2. οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος Eur. 25, 2. οὐδὲν ηὑγένεια πρὸς τὰ χρήματα Eur. 95. οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους Eur. 282, 2. οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν ὡς Eur. 316, 5. οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320, 2. οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν Eur. 326, 3. οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις Eur. 358. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν Eur. 391. γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονουμένη Eur. 393. πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν Eur. 463, 3. τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται (?) γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν - πέφυκ' ἄμεινον Eur. 494, 1. 2. κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 4. ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων Eur. 566. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδέν Eur. 664. οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Eur. 695, 2. δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς Eur. 757, 9. ἄελπτον οὐδέν Eur. 761. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ Eur. 788. θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων Eur. 839, 12. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς Eur. 840. κοὐδὲν ἔσται μοι πικρόν Eur. 909, 12. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον

Eur. 1048. οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν Eur. 1059, 4. ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει Eur. 1080, 4. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος Eur. 1109, 6. ὅτ' οὐδὲν ἆθλον - ἦν Crit. 1, 3 p. 771. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὅτι οὐκ - ἐξευρίσκεται Chaer. 21 p. 788. τοῖς οὐδὲν οὖσιν Dionys. 7, 2 p. 795. οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν γυναικός Theod. 1, 2 p. 801. οὐδὲν ἦν πάντῃ καλὸν οὐδ' αἰσχρόν adesp. 26, 2. οὐκέτ' <οὐδέν> εἰμ' ἐγώ adesp. 45, 2. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμα - δάκνον - ὁμοίως adesp. 110. οὐδέν ἐστιν ἡ Τύχη adesp. 169, 2. οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον οὐδὲν γέροντος adesp. 306, 2. οὐδὲν κακὸν <γὰρ> ῥᾳδίως ἀπόλλυται adesp. 344. ὅρκων ἐρῶσιν οὐδὲν εὐχερέστερον adesp. 567. ὁ - οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος Eur. 303, 3. παρ' οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν ἡρμηνεύμεθα adesp. 571. τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν Eur. 659, 9. τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Eur. 588, 3. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Eur. 909. οὐδὲν ἡσσόνως ὕβριζε Aesch. 179. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμα - πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά Aesch. 399, 2. ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 197, 2. τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή Soph. 287. λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶδά που τυχεῖν Soph. 467. οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν Soph. 621. Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται Soph. 657, 4. ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδὲν Soph. 731. οὐδὲν κακίων πτωχός Soph. 752. εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει Soph. 761, 2. αἰδὼς - οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 842. κλῇθρον γὰρ οὐδὲν ὧδ' ἂν εὐπαγὲς λάβοις Soph. 849, 2. τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49, 2. ἴδιον οὐδὲν ἔσχομεν Eur. 52, 6. εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπῃ πατρός Eur. 83. τῶν γνησίων - οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς Eur. 141, 2. χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει Eur. 142, 3. φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 3. ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς Eur. 285, 15. μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν Eur. 287, 2. τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν - μεθίστησι Eur. 304, 4. οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326, 2. κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν Eur. 360, 55. οὐδὲν εἰδότες σαφές Eur. 391, 3. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον Eur. 425, 2. adesp. 330. οὐδὲν ἂν σθένοι Eur. 450, 2. τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς - φρονεῖν Eur. 493, 5. τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει Eur. 532, 2. οὐδὲν εὐτυχεστέρους Eur. 571, 5. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς Eur. 618. θυμούμεθα παθόντες οὐδὲν μεῖζον ἢ δεδρακότες Eur. 711, 2. μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλου Eur. 736, 2. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων Eur. 795, 5. οὐδὲν ὑγιὲς - φρονεῖν Eur. 824. οὐδὲν νοσοῦσιν Eur. 833, 4. οὐδὲν γνώμης μετέχουσα Eur. 913, 5. ἢ νόμων οὐδὲν μέλει Eur. 920. οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Eur. 959, 2. φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ Eur. 1063, 11. πλέον γὰρ οὐδὲν - γιγνώσκουσιν Aristarch. 1, 3 p. 728. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν δράσουσα adesp. 52. αὐτὴ μὲν οὐδὲν - πονεῖ adesp. 120, 2. ἀνὴρ ἐς οὐδὲν χρεῖος adesp. 159. οὔτ' εἶπον

οὐδὲν (οὐδὲ l.) πρὸς <σὲ> κῦρον adesp. 226. οὐδὲν μέλει μοι adesp. 513, 2. παρ' οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν ἡρμηνεύμεθα adesp. 571.

οὐδέποτε: οὐδέποτ' εὐτυχίαν - βέβαιον εἰκάσαι χρεών Eur. 303. τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέδημα προσίζει Eur. 910, 8.

οὐδέπω: οὐδέπω γὰρ ἦν οὔτε στεγήρης οἶκος οὔτε - πύργοις ὠχυρωμένη πόλις Mosch. 6, 6, p. 813. τοῖσι δ' οὐδέπω κόρος Lycophr. 4, 2 p. 818.

Οὐένετοι — cf. Soph. Ἀντηνορίδαι.

† οὐθείς Aesch. 69, 4.

οὐκ v. οὐ.

οὐκέτι: οὐκέτ' ἀκταίνω Aesch. 454. ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν Eur. 450, 2. δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κοὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Eur. 502, 4. οἳ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν Eur. 565, 2. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι - δυναίμην Eur. 621. ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας Eur. 630. οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς Eur. 668, 2. ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος Eur. 734, 2. ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Eur. 804, 2. οὐκέτ' ὄντας ὑβρίζειν νεκρούς Mosch. 7 p. 815. ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος Hippoth. 3 p. 828. οὐκέτ' <οὐδέν> εἰμ' ἐγώ adesp. 45, 2. νῦν *οὐκέτι μοι δίχα θυμός adesp. 482. cf. οὐ d).

Οὔλυμπος: πῦρ ἱερόν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος, τὸ δι' Οὐλύμπου (Ὀλύμπου l.) πωλοῦσα φέρει Soph. 492, 3. cf. Ὄλυμπος.

Οὔλυμπος: Οὐλύμπου νόμον adesp. 53.

οὖν: ἵν' οὖν - διὰ παύρων λέγω Aesch. 99, 4. ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα Soph. 1019, 10. μὴ οὖν ἔθελε λυπεῖν σαυτόν Eur. 174. ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν Eur. 520. ἅ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι Eur. 757. νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται .. θαλλούς τε - τίθεμεν Ach. 2 p. 746. ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο Crit. 1, 16 p. 771. — νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με Eur. 938. πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ Soph. 197. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου Eur. 773, 5. πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἄν Eur. 1067, 3. πῶς οὖν - ἢ θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν ἢ adesp. 99. — δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ Aesch. 304, 5. — δ' οὖν v. δέ C) g) p. 132. — τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν Aesch. 266, 2. εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν Aesch. 314. κοὐκ ἔχω μαθεῖν, εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα θνητοῖσιν εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571, 2. τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν - βίον, εἴτ' οὖν μέριμναν - εἴτ' οὖν ἀνάγκην εἴτε τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 20. 21 p. 814. καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν· ὅτῳ δ' ὄλεθρον - ἀλήθει' ἄγει, συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλὸν Soph. 326. εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε Soph. 420. σοφὸς μὲν οὖν εἶ - ὅμως δέ σοι λέγω Eur. 48. ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι Eur. 202. πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eur. 375. ἐγὼ μὲν οὖν - ἀπέπτυσ' αὐτό Eur. 533, 3. τῇ πόλει

μὲν οὖν νόσος τόδ' ἐστί Eur. 728, 3. τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει Eur. 773, 43. μὲν οὖν Ach. 9, 3 p. 748. θανὼν μὲν οὖν Μαίανδρον ἐρρίφη Sosith. 3 p. 823. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος adesp. 183. — οὐκ οὖν v. οὐ p).

οὕνεκα: οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια Aesch. 374. — (cf. εἵνεκα.)

οὔποτε: θεοὶ γὰρ οὔποτε Φρυξὶ - ξυναινέσονται Soph. 339. τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις Soph. 739, 2. στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 4. ἕλκει δ' οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας Eur. 62, 2. ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ Eur. 198, 3. οὔποτ' ἂν - τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν Eur. 347. οὔποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων Eur. 446, 3. κοὔποτ' ἐκλείπει δόμους Eur. 518, 5. κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν Eur. 533, 4. ἀλλ' οὔποτ' - ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806. αἰεὶ † πρασίμοχθοι κοὔποθ' ἥσυχοι δορί Eur. 998. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον Eur. 1063, 2. ἐγὼ μὲν οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα Theod. 15 p. 806. τό γ' ὀρθὸν - οὔποτε σιγῇ παρήσω Mosch. 4 p. 813. παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν adesp. 111, 2. οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην adesp. 310. cf. οὐ e).

οὔπω: κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων Aesch. 162, 4. οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα - ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241. cf. οὐ f).

οὐπώποτε: ὕβρις δέ τοι οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718, 2. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων οὐπώποθ' ὕβρισα Eur. 130, 2. cf. οὐ g).

οὐρά: ἔσαινεν οὐρᾷ νῶτα κυλλαίνων κάτω Soph. 625. οὐρὰν δ' ὑπίλλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν καθίζετο Eur. 540. — οὐράν Soph. 974.

οὐραῖος: χορὸς - ἰχθύων - σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην Soph. 695, 2. ἐνάλιος θεωρία, χραίνοντες *οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός Ach. 27, 3 p. 753.

οὐράνη: τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε Aesch. 180, 2. Soph. 140.

οὐρανίδης: θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις Eur. 912, 6.

οὐρανίζω: οὐρανιζέτω Aesch. 436.

οὐράνιος: τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 11. τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν - Ἀφροδίταν Eur. 781, 15. οὗτος δ' ἐφηῦρε - οὐράνια - σήματα Soph. 399, 3.

οὐρανός: ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα Aesch. 44. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός Aesch. 70. οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς - ἕδος δαιμόνιον Eur. 448. οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Eur. 484, 2. οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας ἐξαρκέσειεν Eur. 506, 4. ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Eur. 898, 9. ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν ἔδευσε γαῖαν Aesch. 44, 3. οὐρανοῦ δ' ἄπο ἤστραψε Soph. 520. ἐπ' ἔσχατα χθονὸς νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς Soph. 870, 2. ἐν

μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός Eur. 448, 2. τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας Crit. 1, 33 p. 771. οὐμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει Aesch. 159. εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ Aesch. 216. φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς Eur. 286. εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ Ζεύς Eur. 900. μηδὲν ὄντες εὐθέως ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε Sosiph. 3, 5 p. 820. ὅς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακράν. Soph. 1025, 2. (cf. αἰθήρ.) οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον Eur. 981, 2.

Οὐρανός — Aesch. 193, 2.

οὐρανοστεγής: αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες - πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ κλαίεσκον Aesch. 312, 2.

οὐριβάτης: σύριγγας δ' οὐριβάται κινοῦσιν ποίμνας ἐλάται Eur. 773, 27.

οὔριος: ὡς ναοφύλακες - ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Soph. 143, 2.

οὖρος: πνεῖ δ' οὖρος adesp. 380, 2. θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη τλῆναι adesp. 303.

οὖς: βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου Soph. 774, 2. ἄκουε δ' ἀν' οὖς ἔχων Aesch. 126. τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλον ἐς οὖς φέρεται θνητῶν adesp. 386, 2. (cf. Soph. 863, 2 v. l.) βάξις - ἥν μήποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 55. Μίδου - ὅστις ὦτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε Sosith. 2, 2 p. 822.

οὐσία: ἣν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν Eur. 953, 30. τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν δίκαιον (?) Eur. 354.

οὐτάζω: τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει Eur. 176, 3.

οὔτε: ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτ' - ὄμμα Λητῴας κόρης Aesch. 170, 1. 2. ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν Aesch. 196, 3. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἐᾷ Aesch. 250. οὔτε πολλὰ τραύματα - λαβὼν θνῄσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου, οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος - φεύγει - τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 1. 3. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ Aesch. 377. τέλος δ' ὁ χυμὸς οὔθ' ὅπως ἀφῇ θέλει οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 6. 7. οὔτε γὰρ γάμον - οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον - εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327, 1. 2. οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ.. τις ἂν πείσειεν Soph. 422. οὐδὲ - Ζεὺς - οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος Soph. 481, 4. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν - ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 2. πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606, 2. οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν οἶδεν Soph. 703, 2. ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν, οὔθ' ὅπως - πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός, οὔθ' (οὐδ' ll.) ὡς - ὁ Τυδεὺς - ἐν Ἄργει - οἰκίζεται, οὔθ' (al. οὐδ') ὡς - ὠμοβρὼς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα Soph. 731, 1. 3. 5. οὔτε δαιτὸς οὔτε χέρνιβος θιγών Soph. 1026, 7. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτε χρῆν εἶναι νόμον τύραννον εἶναι Eur. 172. κοὔτ' ἂν ἀσπίδος κύτει ⟨καλῶς⟩

ὁμιλήσειας οὔτε - νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό <τι> Eur. 185, 4. 5. οὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός Eur. 194, 3. οὔτ' (οὐδ' ll.) εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ Eur. 196, 2 οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἄν Eur. 239, 2. 364, 3. κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον τρέφειν - ἀσφαλές Eur. 251. ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἄν δύναιντο Eur. 282, 3. 4. οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320, 1. 2. οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἄν οὔτ' οἶκος μέγας Eur. 426, 2. 3. οὐδεὶς οἶδεν - οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843, 2. ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει Eur. 981, 3. οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων οὔτ' εὐγενείας οὔτε θωπείας ὄχλου Eur. 1029, 2. 3. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα - λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Eur. 1044, 1. 2. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις οὔτ' εὐτυχοῦσι Eur. 1056, 1. 2. οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν Eur. 1083, 7. 8. ὅτ' οὐδὲν ἆθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο Crit. 1, 3. 4 p. 771. τίς φύσις οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει - οὐθ' ὅσα πόντος οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν Theod. 18, 1. 2 p. 807. οὐδέπω γὰρ ἦν οὔτε στεγήρης οἶκος οὔτε - πύργοις ὠχυρωμένη πόλις Mosch. 6, 7 p. 813. δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 3. 4 p. 817. οὔτ' ἂν καταίθων οὔτε κρατὸς ἐξ ἄκρου - καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας πύθοι' ἂν adesp. 114, 2. ἔνθ' οὔτε πελλῆς οἰὸς ἄγραυλος βότος (?) Soph. 110. οὔτ' ἄλλο φῖτυ πρῷον Soph. 803. οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε βέβαιος ἄδικος Eur. 354, 2. οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς <σὲ> κῦρον adesp. 226. — ἔπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 4. ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὐθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 4. οὔτε (al. οὐδὲ) μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ Eur. 324, 2.

οὔτις: τὴν οὔτις ᾔδειν ἐκ θεοῦ κεκρυμμένην Soph. 303. ἄκων δ' ἁμαρτὼν οὔτις ἀνθρώπων κακός Soph. 604. οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Eur. 45. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ, πλὴν εἴ τις Eur. 325. μητέρα δὲ τὴν σὴν οὔτις ἐστύγει βροτῶν Theod. 2 p. 801. οὔτι τοι μέτρον μάτας Soph. 730. ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις Aesch. 199, 4. τυφλὸς οὔτι (οὔτοι l.) γνώσεται adesp. 458, 10. cf. οὐ i) et οὔτοι.

οὔτοι: οὔτοι γυναιξὶ . . κυδάζεσθαι Aesch. 94. οὔτοι (οὔτι l.) μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσῳδίας Aesch. 299. οὔτοι - χρὴ - μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν Soph. 139. οὔτοι ποθ' † ἥξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου Soph. 365. οὔτοι (οὔτω ll.) γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν Soph. 621. οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν Eur. 542. οὔτοι (οὔτι al.) προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε - παίσει

πρὸς ἧπαρ Eur. 979. οὔτοι πρέπει τὸ σχῆμα adesp. 381. (cf. οὔτις.)

οὗτος: οὗτος δ' ἐφηῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ Soph. 399. οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' ἔπαυσε Soph. 438. τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων Soph. 593. οὐκ ἔστιν οὗτος ὅντιν' εὑρήσεις ἕνα Soph. 620, 2. ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων - Πάλλας Soph. 872, 7. ᾧ δ' ἂν - χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής Eur. 22, 5. τύχας ὅστις φέρει κάλλιστ' ἀνὴρ οὗτος σοφός Eur. 37, 2. ὁ χρόνος ἅπαντα - φράσει, λάλος ἐστὶν οὗτος Eur. 112, 2. ὅστις - φέρει - οὗτος ἧσσόν ἐστιν ἄθλιος Eur. 175, 2. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ, πλὴν εἴ τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ Eur. 325, 2. οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκπέμπει σέλας χειμῶνά τ' αὔξει Eur. 330, 3. κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος, οὗτος δ' ἔχει σημεῖον Eur. 382, 4. ἕν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί, φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως· χοὗτός γ' ἀνὴρ ἄριστος Eur. 572, 3. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν, οὗτος σοφὸς πέφυκε Eur. 634, 2. ὁ λῷστος οὗτος καὶ φιλοξενέστατος Eur. 879. προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς Eur. 897, 3. ὅστις πατὴρ - ἐκβαίνει πικρός, τὸ γῆρας οὗτος ἑρματίζεται βαρύ Eur. 952, 2. ἣν ὁ νῦν ⟨δὴ⟩ λαμβάνειν μέλλων μ' ἀνὴρ - ἣν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν Eur. 953, 30. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ - προσφιλῆ νέμειν Eur. 1064. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω· χρόνῳ γὰρ οὗτος - δώσει δίκην Eur. 1131, 5. ἀρχὴν δὲ τῶνδε - Ἀκρίσιος εἴληχεν - οὗτος δὲ - Πυθώδ' ἀφῖκτο Eur. 1132, 6. τίς ὁ καινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἧκεν ἀκουάν Eur. 1132, 49. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν τίθησι Aristarch. 2, 4 p. 728. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν Pyth. 1, 17 p. 811. οὗτος δ' ἐκείνου παῖς Sosith. 2, 4 p. 822. ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται, οὗτος - ἔχει κακά Char. 1, 5 p. 826. οὗτος (οὕτω ll.) μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος adesp. 183. Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς Aesch. 404. αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν Soph. 597. ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων, οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις Soph. 850, 2. τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν, τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές Eur. 657, 4. τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὅση θεός - αὕτη τρέφει σὲ κἀμέ Eur. 898, 4. οὐ πρέπει τύραννον - νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς· τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις Eur. 1050, 3. ἅπαντα - γηράσκειν ἔφυ - πλὴν - τῆς ἀναιδείας μόνης· αὕτη δὲ - μείζων γίγνεται Theod. 12, 4 p. 805. γάμος κράτιστός ἐστιν - τρόπον γυναικὸς χρηστὸν - λαμβάνειν· αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σῴζει μόνη Hippoth. 6, 3 p. 828. ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον Aesch. 201. τὸ - νόσημα τοῦτο Soph. 153. θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο Soph. 879. πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν Eur. 15, 3. πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε

χείρονα Eur. 186. οὐ τοῦτο τἀκριβέστατον Eur. 206, 3. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν - ἔχει λόγον καὶ τοῦτο Eur. 208, 2. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται Eur. 219, 2. φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Eur. 242. ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν καὶ κέρδος αὐτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα Eur. 256, 2. εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν - τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν Eur. 346, 2. τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς - δίδωσι Eur. 362, 14. τοῦτο τἄδικον Eur. 497, 4. τό τοι κράτιστον - τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526, 2. τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς, οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Eur. 605. δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον, σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοῦτο (τοῦδε al.) ταἴτιον Eur. 776, 2. ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν - ἐστί Eur. 833. πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει· ἣν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834. τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν Eur. 908, 7. πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει· κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι Eur. 909, 4. τοῦτο τί μ' ἀδικεῖ Eur. 953, 13. τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα, τοῦτο δ' ἀναβλέπει Eur. 1013. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν Eur. 1032. καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως, ἀνήρ τ' ἀχρεῖος χἠ γυνὴ διοίχεται Eur. 1063, 15. τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα Ion. 55 p. 743. ἐὰν δὲ κἂν σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν, τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς Crit. 1, 23 p. 771. ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου Pomp. 1, 5 p. 831. καὶ τοῦτο τοὖπος ἐστὶν ἀνδρὸς ἔμφρονος, ὅταν καλῶς πράσσῃ τις, ἐλπίζειν κακά adesp. 460. ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' - αἴσχρ' ἐστί, *τούτου τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ ποτέ Eur. 583, 2. τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Eur. 1040, 4. πέλας - ταύτης Eur. 669. ὑγρὰ δὲ μήτηρ - θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος - ἔρχεται Eur. 670, 4. τῆς νόσου ταύτης Eur. 1070, 4. τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις τοῦ - ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος Soph. 579. τούτου (τούτων al.) δὲ πάντες - χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν Eur. 580, 3. ὃ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμείρει λαβεῖν, τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς Eur. 659, 3. τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος μήτε ξυνείην, ὅστις Eur. 29, 2. *τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς Sosith. 2 p. 822. τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ . . δοῖεν adesp. 32. ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνών Eur. 1079, 3. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος, ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὢν Eur. 183, 2. ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν - λάμβανε Eur. 691. ὃς κατέκτα τοῦτον Aesch. 221. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν Aesch. 304. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν Aesch. 317, 2. πλοῦτος λαβὼν <τε> τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ Eur. 249, 3. ὅστις - κακοῖ, τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη Eur. 328, 3. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα - τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν Eur. 941, 3. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὢν ἠτάζετο - τοῦ-

τον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν Eur. 1048, 6. ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ - τοῦτον εὐγενῆ καλεῖν Astyd. 8, 3 p. 780. καὶ τοῦτον οἱ ζητοῦντες Astydam. 8, 5 p. 780. ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην ⟨νέμω⟩ Soph. 37. χάριν δικαίαν καὶ φιλάνθρωπον - αἰτῶ σε ταύτην Eur. 953, 42. ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Eur. 1132, 25. ποίαν δῆθ' ὁρμάσω; ταύταν ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν adesp. 137, 1. 2. † σεμνοκόπτει τοῦτο Aesch. 124, 2. τοῦτο κατειδότας ὡς οὐκ ἔστιν - οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Soph. 531, 2. τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον Eur. 44, 2. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Eur. 110, 3. κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται - ἵνα Eur. 183. μολπαῖσι δ' ἡσθεὶς τοῦτ' ἀεὶ θηρεύεται Eur. 187, 3. τοῦτο πάσχουσιν κακόν Eur. 220. τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρόν Eur. 743. ἐν τοῖσι μώροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν, ὅστις Eur. 784. ἣν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι νέοι ποτ' ἦσαν Eur. 951. σκοπεῖν τοῦτο Eur. 953, 37. ὁρίζω τοῦτο Eur. 1064, 5. οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι Eur. 1067, 4. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς, ποθεινὸν εἰδὼς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς Eur. 1132, 31. τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι, βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα Agath. 9 p. 765. οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 7 p. 795. τοῦτ' εἰδὼς ὅτι ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον - φθόνος Carc. 8 p. 800. τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον, ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν adesp. 296, 2. τοῦτ' ἐπίσταμαι μὲν οὔ adesp. 546, 9. ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται, αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τοῦτο λανθάνει ποιῶν adesp. 573, 2. αὗται δὲ συντρέχουσιν Eur. 382, 12. αὗται δὲ συντείνουσιν Theod. 6, 7 p. 803. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι Soph. 79. ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἣν - αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ Soph. 324. εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακὰ - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν· νῦν δέ - ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει Soph. 513, 4. ἀεὶ δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ δούλοις ἄριστα Eur. 93. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα· ταῦτ' εἰς ἓν ἐλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως Eur. 246, 2. σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα - κοὐ μυσαρά σοι ταῦτ' ἐστίν Eur. 266, 3. μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ Eur. 292, 3. ταῦτα γὰρ βροτοῖς φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι Eur. 323, 3. ἔστι - κἂν κακοῖσιν ἡδονὴ - ὀδυρμοὶ - ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει Eur. 573, 3. ταῦτ' ἔστιν Eur. 953, 39. σημεῖα - ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ, ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος adesp. 466. τὰ δ' ἀλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην adesp. 506, 2. ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται adesp. 583. ἔχων - τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα Aesch. 243, 3. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν Eur. 360, 37. τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν Eur. 659, 9. οὐκ ἐμὲ προσήκει λαμβάνειν τούτων δίκην Eur. 953, 7. τούτοις - δουλεύομεν, καὶ τῶνδ' ἀνάγκη - κλύειν Soph. 464. θυσίας - τούτοις - στέφοντες

Soph. 1025, 8. μορφὰς ἀτερπεῖς - κεκτημένος παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις Isid. 1, 2 p. 829. τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή Eur. 360, 17. ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε Eur. 953, 2. τούτους ἀφεστήκασιν Eur. 1006, 2. ἔπειτα δισσοὶ κανόνες - τούτους δὲ - συνδεῖ κανών Theod. 6, 3 p. 803. τάξεις - ταύτας Soph. 399, 3. γραμμαὶ δύο, ταύτας διείργει δ' - ἄλλη μία Eur. 382, 6. ταῦτα - Ζεὺς ἐγκαθίει - θεσπίσματα Aesch. 86. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Soph. 81. ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Soph. 214, 2. πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδέν Soph. 280. ταῦτα μὴ μάχου βίᾳ Soph. 339, 3. καὶ ταῦτα - χρεὼν ἐπαινεῖν Soph. 524, 11. ταῦτα δερχθέντες τέλη Soph. 753, 2. μηδ' αἰόλιζε ταῦτα Soph. 826. τί ταῦτ' ἐπαινεῖς Soph. 843. ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα Soph. 1019, 10. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτα - τὰν τῇ πόλει Eur. 66. ταῦτα - σκεθρῶς ὁρᾶν Eur. 87, 2. οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα - ἔπραξας Eur. 97. ταῦτα - δρῶν Eur. 136, 5. τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Eur. 188, 5. οὐδεὶς - ταῦτα μωραίνει Eur. 282, 22. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν - καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων Eur. 286, 8. ταῦτά σε σκοπεῖν χρεὼν Eur. 332, 8. ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν Eur. 411. οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί Eur. 445. ⟨Αιδης⟩ κρινεῖ ταῦτα Eur. 465. ταῦτα - λέγειν ἐπιστάμεσθα Eur. 572, 4. ἃ - παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι Eur. 757. τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Eur. 757, 7. ἅπαντα ταῦτ' ἤθρησα (?) Eur. 781, 54. ταῦτα δρῶν Eur. 853, 3. πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθων Eur. 918. ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτα - ποεῖν Eur. 953, 16. ⟨ταῦτα⟩ - μαθὼν Eur. 964. Ζεὺς - ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ Eur. 1082, 2. κἂν *ταῦτ' ἀληθῆ - ἴδῃ Eur. 1132, 42. ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν Eur. 1132, 60. καὶ ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μή - πλέον γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν εἰς ταῦτα γιγνώσκουσιν Aristarch. 1, 1. 4 p. 728. πρὸς τί ταῦτα δύρομαι Neophr. 2, 5 p. 731. προσέχων - ταῦτα Crit. 1, 19 p. 771. ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς· ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα Carc. 4, 2 p. 799. τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1 p. 830. ἤδη ταῦτ' ἐγὼ φράσαι adesp. 152. ταῦτα μὲν χρόνος δείξει adesp. 512.

οὑτοσί: † τουτί Eur. 572.

οὕτω(ς): (cf. οὗτοι.) οὐ χρῆν τάδ' οὕτω (al. οὕτως) δαίμονας - τάσσειν Soph. 103, 5. κοὐδεὶς ἂν οὕτως ηὐτύχει κακὸς γεγώς Soph. 103, 10. οὕτω δὲ τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν - προσίεται Soph. 153, 8. ἔργου δὲ παντὸς ἢν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747, 2. θυσίας τε τούτοις - στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν Soph. 1025, 9. οὕτω γὰρ κακὸν δούλων γένος· γαστὴρ ἅπαντα Eur. 49. φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς Eur.

166, 2. οὕτως ἄριστον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Eur. 285, 18. οὕτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ - τῶν δὲ συννέφει Eur. 330, 6. οὕτω βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Eur. 659, 8. βίον οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Eur. 684, 5. ἄρξεις ἄρ' οὕτω Eur. 744. κἀγὼ μὲν οὕτω - λογίζομαι τἀληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν Eur. 812, 4. οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου Eur. 816, 9. οὕτω κρατηθεὶς τάσδ' ἀπεστάλην ὁδούς Aristarch. 2, 3 p. 728. οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαί τινα θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 41 p. 772. εἰς οὕτω μέγαν - ἀγῶνα καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν Theod. 10, 3 p. 805. οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει Crat. 3, 4 p. 810. οὕτως πέπονθα adesp. 110, 3. (cf. οὗτος.) τυφλὸς οὔτι γνώσεται, οὕτω λέγοντες adesp. 458, 11. — οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν - ὡς τοῖς ἄπαισι - παίδων - ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 5. εἴθε πάντες οἵ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγὼ Eur. 360, 54. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ Eur. 788. ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ, οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Eur. 799, 2. οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν Eur. 1059, 4. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται, ὥστε Eur. 1068.

οὐχί: λευκός, τί δ' οὐχί Aesch. 310. σωτηρίας γὰρ φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν Soph. 281. τίς οὐχὶ τῆσδε δεύτερος θεοῦ Soph. 855, 8. ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει Soph. 874, 4. οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν Eur. 20. φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν Eur. 242. τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν Eur. 272. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών Eur. 287. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν Eur. 360, 37. σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι Eur. 563. τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς Eur. 659, 3. ἡ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἐστ' ἐλευθερωτέρα Eur. 831, 2. τίς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ Eur. 913. τὰς - παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας Eur. 1077, 2. εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω Agath. 12, 1. 2 p. 766. τοῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεούς Crit. 1, 23 p. 771. σὸς μὲν οἰκτρὸς - πατήρ· Οἰνεὺς δ' ἄρ' οὐχὶ κλεινὸν ἀπολέσας γόνον adesp. 81, 2. ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα adesp. 118, 4. θεὸς *οὐχὶ ληπτός· εἰ δὲ ληπτός, οὐ θεός adesp. 168. ὕβρις τάδ', οὐχὶ (οὐχ ἡ ll.) Κύπρις ἐξεργάζεται adesp. 409. τῆς δειλίας σημεῖα κοὐχὶ τοῦ θράσους adesp. 450, 2.

ὀφείλω: ὤφειλε δῆθεν - μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῆ καθιστάναι Eur. 900. ἣν μήποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν ὁ - τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 55. εἴθ' ὤφελεν τὸ κάλλος ὅ με διώλεσεν κακῶς ὀλέσθαι adesp. 174. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος Aesch. 315, 2. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Aesch. 456. τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Soph. 209. κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους - ἡμένῳ Eur. 10. οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80, 4.

ὄφελμα Soph. 975.

ὄφελος: τί τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Eur. 548, 2.

ὀφθαλμός: νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός Aesch. 243, 2. οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν.. ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς Eur. 909, 6. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς - πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει Dionys. 5 p. 795. ὥσπερ ὀφθαλμὸς Διός adesp. 278. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 421. οὐχ εὕδει Διὸς ὀφθαλμός adesp. 485, 2. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν adesp. 491. ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν Soph. 433, 4. εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ Eur. 324, 5. ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλε Eur. 736, 5. (cf. ὄσσε.) μηδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἐᾶν τῆς πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβοῦς Mosch. 6, 32 p. 814. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται Eur. 457. τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς † ἔχει Eur. 410, 3.

ὄφις: τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν Soph. 206.

ὀφλισκάνω: πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ἐφλισκάνει Eur. 86, 2. βροτοῖς ⟨δ'⟩ ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι Soph. 481, 5.

ὀφρύς: ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ - ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Eur. 1040, 3.

ὀχεῖον: ὀχεῖα πόντια adesp. 251. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς δοὺς ἀντίδουλα Aesch. 194.

ὄχημα: αὔρα, θεῶν ὄχημα τιμιώτατον adesp. 565. ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Eur. 943, 2. ἐπ' ἀστράβης ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων adesp. 210. κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων μεθῆκεν Eur. 779, 6.

ὄχθος: τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον ἀφρῷ θαλάσσης Eur. 125. ξεστὸν ὄχθον Δαναΐδῶν ἑδρασμάτων Eur. 305. περίκλυστον - Ἀκροκόρινθον, ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας Eur. 1084, 2. Νυμφαῖον ὄχθον Ion. 52 p. 742.

ὀχληρός — Eur. 568. 1119.

ὄχλος: (cf. ψόφος.) ἄκριτός τ' ἄστρων ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Eur. 593, 5. εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με Eur. 778. καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ Mosch. 1, 3 p. 812. οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον - θωπείας ὄχλου Eur. 1029, 3. σὺν ὄχλῳ (al. ὅπλοις) δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν Eur. 200, 4. τάχ' ἂν - φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Eur. 323, 2. ἀγρώστην ὄχλον Soph. 91. εἰσελήλυθεν πολλῶν σοφιστῶν ὄχλον (ὄχλος l.) ἐξηρτημένος Ioph. 1, 2 p. 761.

ὄχος: μοναστραβὴς ὄχος adesp. 239. ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβὼς πόδα Soph. 611. † ὄχος adesp. 212.

ὀχοῦμαι: λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα adesp. 55.

ὀχυρῶ: λαΐνοις εὐρεῖα πύργοις ὠχυρωμένη πόλις Mosch. 6, 8 p. 813.

ὀχῶμαι: ὀχᾶσθαι (?) adesp. 250.

ὄψ: κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα Eur. 1132, 10.

ὄψιος Eur. 1119.

ὄψις: δίκρα ὄψις Aesch. 52. σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 3. ἐρᾷ - ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς Eur.

1063, 4. τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν Eur. 1132, 41. πέμφιγι πᾶσαν *ὄψιν ἀγγέλῳ πυρός Soph. 496. ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 5. βλέπουσά τ' εἰς πᾶν - τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν Eur. 1063, 7. εἰς ἀνδρὸς ὄψιν εὐλαβούμενος μολεῖν Eur. 1132, 24. ἀδικεῖν νομίζων ὄψιν αἰδοῦμαι φίλων Agath. 22 p. 767. νῦν σοι πρὸς ὄψιν (?) θυμὸς ἡβάτω Sosiph. 2 p. 820. ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν Soph. 681. μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημένος Isid. 1 p. 829. καὶ σώματος μὲν † ὄψεις κατειργάζετο Chaer. 1 p. 781.

ὄψον: τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον Aesch. 309, 3. τράπεζα - πλήρης - ὄψων ποντίων Eur. 467, 2.

Π.

παγά: παγαῖς (πηγαισ l.) τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ μελιβόας κύκνος ἀχεῖ Eur. 773, 33. cf. πηγή.

πάγη: πάγας ὑποπύρους Soph. 402.

πάγκακος: ὦ παγκακίστη καὶ γυνή Eur. 666. ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες Eur. 57. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα Eur. 939.

παγκάκως: μάγοι ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον Pyth. 1, 6 p. 811.

παγκάλως: ὁ μὲν ζάπλουτος - παγκάλως - ἀλγύνεται ὄλβου διοίγων θάλαμον Eur. 285, 7.

παγκάρπεια: ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγὴς ὀλαῖς Soph. 366, 3. σὺ δέ μοι θυσίαν - παγκαρπείας δέξαι Eur. 912, 4.

παγκληρία: ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία Soph. 829.

παγκρατής: καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς Eur. 431, 4.

πάγξενος: πολὺν δ' ἀγῶνα *πάγξενον κηρύσσεται Soph. 348.

πάγος: Κυχρεῖος πάγος Soph. 521. κατ' Ἴδαῖον πάγον Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι Aesch. 162, 2. ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Soph. 353. νομάς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔλαφος Soph. 86. Ἴναχε - πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις Soph. 248, 3. ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις Soph. 300, 2. καὶ γῆν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις πυρὸς γέμουσαν - στενάξαι Carc. 5, 6 p. 799. ἄλλον εἰς τόπον - καὶ πάγους ἀποικιεῖ Aesch. 304, 10.

πάγος: ὅταν πάγου φανέντος αἰθρίου χεροῖν κρύσταλλον ἁρπάσωσι παῖδες Soph. 153, 3.

πάγχορτος: σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν Soph. 605.

πάθημα: εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων Eur. 176, 5.

πάθος: ἥκομεν .. δεσμοῦ - πάθος τόδ' ἐποψόμενοι Aesch. 190, 3. σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος Eur. 127, 2. ἀλλ' ἔστι - Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθη Eur. 991, 2.

παιάν: ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν Aesch. 255. παιὰν Ἄπολλον εὔλυρε Eur. 477. — παιᾶν' (al. παιῶν' et παιὼν) ἐπηυφήμησεν Aesch. 350, 4. cf. παιών.

παιδαγωγῶ: γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ Soph. 633.

παίδευμα: κακόν τι παίδευμ' (al. βούλευμ') ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος Eur. 54. παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει Eur. 897. παιδεύματα προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί Soph. 1019, 3. ποικιλίᾳ πραπίδων δεινὰ μὲν φῦλα πόντου χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα (al. βουλεύματα) Eur. 27, 5. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα Eur. 939.

παιδεύω: λευκὸν αὐτὴν ὧδ' ἐπαίδευσεν γάλα Soph. 446. ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται Eur. 945. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται Eur. 1068.

παιδικός: ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῆν Soph. 757. — τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας Soph. 157.

παίζω: παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ Eur. 864. παίζετ', ὦ νέαι φρένες Pomp. 1, 4 p. 831. κόμας ἐκειράμεσθα - ἤ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενὶ Agath. 3, 2 p. 763.

παῖς: ξανθὸς Φαμενὸς Τειρεσίου παῖς Soph. 361. πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ Soph. 447, 3. παῖς δ' οὖν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται Soph. 1019, 6. Ἕλλην - γίγνεται Διός, τοῦ δ' Αἴολος παῖς Eur. 14, 2. καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί Eur. 317, 6. Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας, Πορθάονος παῖς Eur. 515, 4. καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 3. οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἴδμασιν Eur. 636, 8. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς - καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι Eur. 773, 60. τοσαῦτ' ἀκούσας *παῖς ἔμαρψεν ἡνίας Eur. 779, 5. βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω κρυφαῖος νέκυς Eur. 781, 66. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών, Ἀγήνορος παῖς, ἦλθε Θηβαίαν χθόνα Eur. 819, 2. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Eur. 989. παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο Eur. 1027. Αἰγαίου Ποσειδῶ παῖς, πατὴρ δ' ἐμός Aristiae 1 p. 726. δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολε .. μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς Astyd. 2, 2 p. 778. χορῶν ἐραστὴς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς Chaer. 5 p. 783. κυλίκιον ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου Lycophr. 2, 2 p. 817. οὗτος δ' ἐκείνου παῖς πατρὶ πλαστὸς νόθος Sosith. 2, 4 p. 822. οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ adesp. 363. γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει, παῖς παιδί adesp. 364, 2. καὶ γὰρ κάπρον - οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέᾳ κλίνοι adesp. 383, 2. μὴ πάντα *παιδὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Aesch. 99, 23. δύο - μορφὰς φανεῖ παιδός τε χαὐτοῦ Aesch. 304,

6. τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι Soph. 168, 2. παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 74. οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Πυθώδ' ἀφῖκτο Eur. 1132, 6. πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ Eur. 1132, 8. ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος οὐκ ἐξ ἐκείνου Eur. 1132, 11. γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει, παῖς παιδί adesp. 364, 2. καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους adesp. 453. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης Aesch. 181. ὃ δ' - αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 9. οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς φοροῦντα - μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν Soph. 139, 3. ἣ μὲν ὡς ἴ θάσσονα, ἣ δ' ὡς ἴ τέτοκε παῖδα Soph. 430, 2. Τυδεὺς - ὠμοβρὼς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμών Soph. 731, 6. δοκεῖς τὸν Ἅιδην - παῖδ' ἀνήσειν τὸν σόν Eur. 332, 2. ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου καταχτάνω Eur. 466. Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ ἐξομματοῦμεν - κόρας Eur. 541. τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος. εἰ μὲν γὰρ - εἰς θάλασσαν ἔπτατο - ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι Eur. 636, 3. 6. περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει, παῖδ' ὑμεναίοις - θέλων ζεῦξαι Eur. 773, 64. πατὴρ - ἵππευε παῖδα νουθετῶν Eur. 779, 9. τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι Eur. 1067. παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων, καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν adesp. 68. τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους ἡμῶν τε θρέψαι adesp. 399. Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ Aesch. 238. τὸ ζῆν γάρ, ὦ παῖ, παντὸς ἥδιστον γέρας Soph. 64. ὦ παῖ, σιώπα Soph. 78. Ἴναχε νᾶτορ, παῖ τοῦ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Soph. 248. ἄπελθ' ἄπελθε, παῖ Soph. 330. τοὺς εὐγενεῖς - ὦ παῖ, φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν Soph. 657. ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα Eur. 75. ὦ παῖ, γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς Eur. 206. σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων θηρᾶν Eur. 233. ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες Eur. 291. Φοινικογενοῦς [παῖ τῆς Τυρίας] τέκνον Εὐρώπης Eur. 472. τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Eur. 619. ἄληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ Eur. 885. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ adesp. 68. ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῇς adesp. 120. ἐπεὶ σχολὴ πάρεστι, παῖ Μενοιτίου adesp. 138. ὦ παῖ, τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558. ἢ μήποτ', ὦ παῖ Ζηνός, εἰς ταὐτὸν μόλοις adesp. 561. εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ, ἔχει λόγον καὶ τοῦτο Eur. 208. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχῳ χόρῳ, Ἄρης κατέσκηψε adesp. 72. ὅταν - χρύσταλλον ἁρπάσωσι *παῖδες Soph. 153, 4. εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου Soph. 623. οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες Eur. 298, 3. οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν Eur. 324, 3. τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν Eur. 454. παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 3. Θεστίου παῖδες (al. χόροι) τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός Eur. 530, 7. παίδων - ἐζύγην

ξυνάονι Aesch. 99, 6. Ῥαδάμανθυν, ὅς περ ἄφθιτος παίδων ἐμῶν Aesch. 99, 12. καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846, 2. οὐδὲν οὕτω - ἰδεῖν καλὸν ὡς τοῖς ἄπαισι - παίδων νεογνῶν - θάλος Eur. 316, 7. ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους Eur. 338. θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος Eur. 359. εἰ γὰρ αἱρεθήσεται πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι Eur. 360, 40. καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν· οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι ἢ συγγενείας εἵνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν κακὴν λαβόντες Eur. 497, 2. πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος Eur. 1132, 21. ἐξῆλθον ὑμῶν ἱκέτις ἡβώντων τροφὸς παίδων Ion. 54, 2 p. 743. παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς Hippoth. 4 p. 828. ὀλόμενε παίδων, ποῖον εἴρηκας λόγον adesp. 2. γνησίων ἐπὶ σπορᾷ παίδων adesp. 444, 2. ἀγείρω Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις Aesch. 168, 3. πέφυκε γάρ πως *παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Eur. 4. πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ Eur. 234. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Eur. 339. νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα παισίν τε τοὺς τεκόντας Eur. 345, 2. ὥστε - παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον γράψαντας εἰπεῖν Eur. 578, 6. ὅταν τις - παισὶν αὐθένταισι κοινωνῇ δόμων Eur. 645, 4. ὅστις - παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ - παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784. 2. οὔποτε - βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806, 2. οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν Eur. 824, 2. Αἴγυπτος - ξὺν παισὶ πεντήκοντα - Ἄργος κατασχὼν Eur. 846, 2. ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν Eur. 950. τερπνῶς γὰρ ἀεὶ παῖδας (πάντας ll.) ἀνοίᾳ τρέφει Soph. 524, 5. παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει Soph. 806. ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας - εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Eur. 84. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας Eur. 110, 3. ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐῶ νόθους λαβεῖν Eur. 141. ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι Eur. 167. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις μὴ - σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317, 3. καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις Eur. 338, 2. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν - ἔρωτας - παῖδάς τε πατρί Eur. 339, 3. μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Eur. 360, 31. μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα παῖδας φυτεύειν Eur. 377, 2. ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραίους - ἐκτήσατο Eur. 491, 2. ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσιν τίκτω Eur. 908, 2. ὡς ἡδὺ - παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους Eur. 950, 2. ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρός Eur. 952. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται Eur. 1068. μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι παῖδας παρασπίζοντας - ἔχει Dicaeog. 2, 2 p. 775. καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατὴρ adesp. 81. παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν adesp. 111, 2. ὦ παῖδες, ἥ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον Soph. 855. χωρῶμεν ἤδη παῖδες εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα Soph. 1019, 2. ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα - ὦ παῖδες Soph. 1019, 11. παῖδες,

σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28. ἐρᾶτε μητρός, παῖδες Eur. 358, 2. ὦ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός Eur. 652. παῖδες ἐκτὸς ὀμμάτων ἀπέλθετε Neophr. 2, 10 p. 731. παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι Lycophr. 1 p. 817. — ἡ παῖς: συὸς μέγιστον χρῆμ' - ἀνῆκε Λητοῦς παῖς ἑκηβόλος θεά Soph. 369, 2. ὅταν μὲν ᾗς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Eur. 603, 2. ἡ παῖς νοσεῖ σου Eur. 682. Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ τίκτει - Ἡρακλεῖ Eur. 696, 4. ὅτ' ἦν ἐγὼ παῖς, τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρα Eur. 953, 34. σχεδὸν χαμεύνῃ σύμμετρος Κορινθίας παιδός Eur. 676, 2. τῇμῇ δὲ παιδὶ στέφανος - ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 34. τήν τε παῖδ' ἐκδοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ Eur. 72. Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διός Eur. 151. Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Eur. 222. ἐγὼ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν κτανεῖν Eur. 360, 4. Τυδεὺς - ᾤκησεν Ἄργος, παῖδα δ' Ἀδράστου λαβὼν συνῆψε γένναν Eur. 558, 4. ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι ξυνοικίσας Eur. 647, 2. πατὴρ - ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι, τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν Eur. 1132, 44. ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός Eur. 177. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι πατρὸς μέγιστον ἆθλον - κλαίεσκον Aesch. 312. Ἀσιάδος μιτρηφόρους Κυβέλας γυναῖκας, παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν Diog. Ath. 1, 2 p. 776.

παίω: οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε - παίσει πρὸς ἧπαρ Eur. 979, 2. τίς γὰρ - γνάθον παίσας (al. πλήξας) καλῶς πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών Eur. 282, 17. <λό>γχῃ πλατείᾳ - <παί>σας ἔδωκε νερτέροις Eur. 495, 30.

παιών: Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών Soph. 644, 2. cf. παιάν.

παιωνίζω: οὐδ' ἔστι βωμὸς οὐδὲ παιωνίζεται Aesch. 161, 3.

παιώνιος: εὐχαῖς δὲ σῴζοις δεσπότας παιωνίαις Aesch. 144, 2.

Πακτωλός: ἀλλὰ πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς Ion. 27 p. 737.

(παλαγμός v. σταλαγμός.)

πάλαι: τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα - ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 3. πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν Eur. 262. *πάλαι πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, σχολή μ' ἀπεῖργε Eur. 579. τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων Phryn. 8 p. 722. ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι Ach. 33 p. 754. πολυσκερὴς - καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται καὶ διέγνωσται πάλαι Theod. 16, 2 p. 806. ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ adesp. 111.

παλαίθετος: Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθέτων ὕμνων ἀοιδοί Ion. 22 p. 736.

Παλαίμων: σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται adesp. 101.

παλαιός: φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει Eur. 25. 333. παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος Eur. 508. σκάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ Aesch. 24. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 3. ἐπ' ἔσχατα

χθονός - Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον Soph. 870, 3. ὡς παλαιὸν οἰκίας σάρον Ion. 9 p. 733. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα Aesch. 275, 4. καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Eur. 1065. καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων Aesch. 79. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν Eur. 43. οὐκ ἔστι - προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Eur. 360, 45. κακοῦ γὰρ ἀνδρός ἐστι τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν, ἀτιμάζειν δὲ τοὺς παλαιτέρους adesp. 37, 2.

παλαιστής: κάπρον - οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνός - κλίνοι παλαιστοῦ παντὸς εὐμαρέστερον adesp. 383, 3. φίλιπποι - σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί Soph. 775, 2.

παλαίστρα: ἦν μοι παλαίστρα καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας Aristiae 5 p. 727.

παλαίω: τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν Soph. 855, 13. τίς γὰρ παλαίσας εὖ - πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών Eur. 282, 16.

παλαμῶμαι: πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ - παλαμάσθων Eur. 918.

πάλη: ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε - Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε μονομάχου πάλης ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν adesp. 72, 2.

παλιγκότως: φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Eur. 572, 2.

Παλικοί: σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν. ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις Aesch. 6, 2. 3. cf. Aesch. 7.

πάλιν: πάλιν γὰρ ἥξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος Aesch. 6, 4. Πηλέα - γεροντα γωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν· πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ Soph. 447, 2, 3. ὕβρις - ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει Soph. 718, 3. σελήνης ὄψις - πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται Soph. 787, 8. ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει Eur. 195. κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἡγόμην πάλιν Eur. 207. δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur 213, 3. θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ - τῶν δὲ συννέφει πάλιν Eur. 330, 7. οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν Eur. 353. τῶν μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν Eur. 415, 5. πάλιν ὑποστρέψας πόδα χωρεῖ δρομαίαν Eur. 495, 3. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι † πάλιν Eur. 563, 2. ὥστε Μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίησιν πάλιν Eur. 567, 3. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν Eur. 716, 4. μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει· ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος καὶ πάλιν ναυτίλλεται Eur. 793, 2. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 11. ἢν οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν, ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί; κἆτ' ἐὰν πάλιν ἐκεῖνος, ἑτέρῳ Eur. 953, 31. μηδ' ἤν τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν Eur. 963, 3. ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν, καὶ τελευταῖον πάλιν Agath. 4, 6 p. 764. τίς φύσις - ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη, ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων Theod. 18, 5

p. 807. ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται Isid. 1, 4 p. 829. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 8. ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται adesp. 574.

παλίνσκιος: χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ Soph. 267.

παλίντροπος: ὅταν δὲ δαίμων - πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Soph. 666, 5.

παλιρροία: στενωπὸς Ἅιδου καὶ παλιρροία βυθοῦ Soph. 748.

Παλλάς: Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται Eur. 360, 49. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον, ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον adesp. 62, 2. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος, Παλλάς Eur. 1109, 2.

Πάλλας: τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων εἴληχε Πάλλας Soph. 872, 8.

πάλλευκος: πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα Eur. 472, 16.

Παλλίδης: ναός, ὃν δὴ Παλλίδης τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν Pyth. 1, 3 p. 811.

πάλλω: ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὢν ἠτάζετο ἢ τόξα πάλλων - τοῦτον τυραννεῖν - ἐχρῆν Eur. 1048, 5. κατέκτα δεσπότην - τρία δόρη πάλλοντα χερσίν Aesch. 74, 5. πελέκεως δὲ δίστομον γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος Eur. 530, 6.

πάλμυς: πάλμυδος Aesch. 437.

παλτόν: καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών Aesch. 16.

πάμβοτος: ταύρῳ τε λειμὼν ξένια *πάμβοτος παρῆν Aesch. 99.

παμβῶτις: παμβῶτις ἐλπίς adesp. 252.

Παμισός: Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον Eur. 1083, 11.

παμμήστωρ: ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα - σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος καὶ ὁ παμμήστωρ Ἄρης adesp. 129, 9.

πάμπαν: θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ Eur. 196, 2. μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας Ach. 17, 3 p. 750.

παμπήδην: θεὸς - ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ Aesch. 156, 2.

παμπληθία: ἔχων - κύκλῳ - πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν Soph. 344, 4.

πάμπλουτος: ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε - πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 5.

Παμφυλία — Soph. 181.

Πάν: χαῖρ' ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων - ⟨Πὰν⟩ ἐμβατεύεις Eur. 696, 3. ἴδε σοὶ μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας ἐρυθρῷ κατὰ τῶν σῶν, Πὰν δίκερως, τίθεμαι βωμῶν Thesp. 4, 4 p. 833. Πᾶνες Aesch. 35. cf. Soph. 132. Sosith. Δάφνις p. 821.

πανάθλιος: κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν Eur. 128.

Πάνακτος Eur. 12.

πανάργυρος: λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν - καὶ πανάργυρα ἐκπώματα Soph. 348, 3.

πανδόκος: πανδόκος ξενόστασις Soph. 252.

πανήγυρις: κενὰς πανηγύρεις στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν Soph. 1025, 8.

Πάνιος: Πανίας βήσσας Aesch. 98.

πανόπτης: πανόπτης Ach. 53 p. 758. ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ adesp. 43.

πανός: πανόν Soph. 185. πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξηῦρες λαβεῖν Eur. 90.

πανοῦργος: ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν Soph. 622, 4.

πανοῦχος: πανοῦχον ἅψαντες φλόγα adesp. 160.

πάνσοφος: πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος Soph. 827. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον ἀριθμὸν ηὕρηκα adesp. 470, 3. ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν πάνσοφον - ἀηδόνα μουσᾶν Eur. 588, 2.

πανταχοῦ: τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπήρ' ἔπη Soph. 79, 2. ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοὶ πανταχοῦ μητρὸς πατήρ Soph. 142, 2. σωτηρίας - φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν Soph. 281. ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285. πανταχοῦ λελείμμεθα - γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Eur. 319. ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Eur. 777. παροῦσα πανταχοῦ Eur. 1063, 6. ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστι καὶ πάντα δι' ἡδονῆς γίνεται Eur. 1115. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν Char. 2 p. 826. ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ adesp. 43. (cf. πάντῃ.) τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον adesp. 518, 2.

παντελῶς: πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπεραθῇ Soph. 588, 2.

παντευχία: κἀποδηλώσας ἔχει - πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ Aesch. 304, 3.

πάντῃ: οὐδὲν ἦν πάντῃ καλὸν οὐδ' αἰσχρόν adesp. 26, 2. πάντῃ (al. πανταχοῦ) πάρεστι πάντα τε βλέπει θεός adesp. 480.

πάντοθεν: κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι Eur. 419, 2. ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Eur. 850.

παντοῖος: ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου Eur. 659.

πάντολμος: μοῖρ' ὦ λιταῖς ἄτεγκτε - *πάντολμ' ἀνάγκη Mosch. 2, 3 p. 812.

παντόμορφος: τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε Soph. 561, 2.

παντόπτας: ἵν' ὁ *παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων - ἀναπαύει Aesch. 192, 5.

παντοτρόφος: λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων Aesch. 192, 4.

πάντως: οὐδὲ - κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως Soph. 165.

πάνυ: δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ Theod. 6, 2 p. 803. καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ adesp. 547, 2.

πανύστατος: ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν λείπω φάος τόδε adesp. 45.

παπαῖ: παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας Soph. 157. παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ Eur. 510.

πάππος: γραίας ἀκάνθης πάππος ὣς φυσώμενος Soph. 784.

παρά: a) τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν

ἠτησάμην Soph. 759, 2. αὐτὸς παρ' αὐτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου Soph. 1019, 7. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις - ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 10. ⟨ταῦτα⟩ παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν Eur. 964. μισῶ παρ' ἐχθρῶν θῶπας εὐειδεῖς λόγους adesp. 24. παρ' οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν ἡρμηνεύμεθα adesp. 571. — ἐχρῆν γὰρ τοὺς - εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα Soph. 103, 7. κοὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα Eur. 484. εἶτ' οὖν μέριμναν τὴν Προμηθέως πάρα (σπάσας ll.) - εἴτε τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 20 p. 814. — b) χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων Aesch. 192, 3. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει - μόρον Aesch. 362, 3. παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ Soph. 760, 3. οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια, παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν Eur. 53, 2. ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει - πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει Eur. 86, 2. ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον ἡδὺ βροτοῖς Eur. 263. σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Eur. 381. ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσας κύμασιν στωμύλλετε Eur. 856. εἰ μὴ μέλλεις σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Eur. 924, 3. ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις (οἰκέτας l.) λόγος Eur. 927. ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν - σοφὸς παρ' ἡμῖν Eur. 965, 2. — c) ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Soph. 433, 5. οἰκεῖ - ἐν χερσὶν - ἢ παρ' ὄμματα Eur. 403, 4. κλύετ' ὦ μοῖραι Διός αἵ τε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἑζόμεναι Eur. 620 (v. add. p. XX). κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Eur. 626, 6. οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Eur. 642. εἴτε τύχα ⟨τις⟩ εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει, παρά τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δίκαν - ἄγει Eur. 901, 3. — d) πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 3 p. 809.

παραβαίνω: ὅρκους τε παραβαίνοντας Eur. 286, 7.

παραβάλλω: τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην Aesch. 308.

παράδειγμα: κακός - νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας, παράδειγμ' ἐχόντων τὴν κακῶν ἐξουσίαν Eur. 644, 3.

παραδέχομαι: Γαῖα - ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς Eur. 839, 4.

παραδίδωμι: ὅστις - πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784, 3.

παραζεύγνυμι: εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Eur. 520. οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα Eur. 1055, 2.

παραίνεσις: οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ - παραίνεσις Eur. 1079, 2.

παραινῶ: παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις μὴ - σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317. παραινῶ σοὶ τὸ λῷστον Eur. 440. ἅ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι Eur. 757. οὔ σοι παραινῶ

μηχανωμένη κακὰ ἐχθροῖσι, σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα Eur. 874. ἐλαφρὸν παραινεῖν ⟨τῷ⟩ κακῶς πεπραγότι adesp. 342. μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντ' ἢ παρήνεσαν κακά Eur. 360, 31. οὔποτ' - ἄλλον βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806, 2. βούλομαι δὲ σοί, τέκνον - παραινέσαι κειμήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα Eur. 362, 3. πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως adesp. 95.

παραιρῶ: τῷ γὰρ βιαίῳ - τὸ μαλθακὸν εἰς ταὐτὸν ἐλθὸν τοῦ λίαν παρείλετο Eur. 258, 2.

παραίτιος: τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος Aesch. 44, 7. καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον Eur. 174, 3.

παραιωρῶ: λιθάργυρος δ' ὅλπη παρῃωρεῖτο χρίματος πλέα Ach. 19, 2 p. 751.

παρακελεύομαι: παρακελεύομαι δὲ σοὶ τεθηγμένῳ νῦν Theod. 9, 2 p. 804.

παράκτιος: ὃς παρακτίαν στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν Soph. 819. πεδία δὲ πάντα καὶ παράκτιον πλάκα - φλὸξ ἐδαίνυτο Phryn. 5, 3 p. 721.

παράλιος: εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν πέτραν Soph. 461, 3.

παραμελῶ: ψυχὴν ἐμὴν ὁρῶσ' ἔρημον καὶ παρημελημένην Neophr. 2, 6 p. 731. αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων Eur. 111, 3.

παρανομῶ: οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος adesp. 494.

παραπαίω: εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν Aesch. 314.

παραπαφίσκω: δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν adesp. 434.

παραρρίπτω: ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες Soph. 511, 5.

παράρυμα: παράρυμα ποδός Soph. 484.

παρασάγγης Soph. 121. Eur. 686. παρασάγγαι Soph. 477.

παρασπίζω: μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι παῖδας παρασπίζοντας - ἔχει Dicaeog. 2, 2 p. 775.

παρασπιστής: μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ μηδ' ἐγγὺς εἴη Aesch. 303.

παραστάτης: σωτῆρες ἔνθα (?) κἀγαθοὶ παραστάται adesp. 14. εἶδον καὶ δίκης παραστάτας - τῷ φθόνῳ νικωμένους Eur. 295.

παραστρέφω: ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραίους - ἐκτήσατο, τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Eur. 491, 3.

παρασύρω: ἴκτινος ὣς ἔκλαγξε παρασύρας κρέας Soph. 700.

πάραυλος: ἔνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται, πάραυλος Ἑλλησποντίς Soph. 462, 2. — μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα adesp. 93.

παραυτίκα: πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν - ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273, 2. παραυτίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ Eur. 1079, 5. τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησι Crat. 3, 2 p. 774. ῥᾳθυμία δὲ τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν λαβοῦσα λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ Theod. 11, 3 p. 805.

παραφλόγισμα: κεκερματίσθω

δ' ἄλλα μοι παροψίδων - παραφλογίσματα Ach. 7, 2 p. 748.

παραψυχή: ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν (al. παραψυχὰς) θεῶν ἀγάλματα Soph. 1025, 5.

παρδαληφόρος: καταστίκτου κυνὸς σπολὰς Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος Soph. 10, 2.

πάρειμι: μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ Soph. 85, 12. νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς ξυνώμοσεν Soph. 144, 2. σωτηρίας γὰρ φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν Soph. 281, 2. ἥδιστον δ' ὅτῳ πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν Soph. 329, 3. ἐν πύλαισιν Αἰνέας - πάρεστι Soph. 344, 2. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον, Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου, ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν Eur. 892, 3. εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι - νῦν δ', ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος λαβεῖν ἀμοχθί Eur. 978, 3. θοίνῃ σε - τέρψομεν· πάρεστι δή Ach. 17 p. 750. δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω νῦ τό τ' Υ πάρεστι Ach. 33, 3 p 754. ἐπεὶ σχολὴ πάρεστι, παῖ Μενοιτίου adesp. 138. οὐ καὶ σιτία πάρεστιν adesp. 418, 2. πάντῃ πάρεστι πάντα τε βλέπει θεός adesp. 480. πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ᾐσθάνου παρόντα με Eur. 622. νόσοι - αἳ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι, αἳ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν Eur. 292, 5. πάρεισι δὲ μόσχων τέρειναι σάρκες Eur. 467, 2. οἳ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν Eur. 684, 3. πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Soph. 436, 2. ἐν τοῖς κακοῖσι δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα κὠξύθυμος, ἀμαθίαν ἔχει adesp. 524. δειλοὶ γὰρ ἄνδρες - ἐν μάχῃ - ἄπεισι κἂν παρῶσ' ὅμως Eur. 519, 2. ὁ δ' - αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών - αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν Aesch. 350, 7. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς adesp. 517. παροῦσα πανταχοῦ Eur. 1063, 6. τὸ μὴ παρόν τε τέρψιν οὐκ ἔχει φίλοις Aesch. 99, 14. πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη (νικώμενος) Soph. 846, 4. Eur. 1132, 19. τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Eur. 1076, 3. οἱ - τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Eur. 1073, 6. μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα Soph. 592. ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Eur. 578, 4. πάρεσμεν, ἀλλ' οὐκ ᾐσθάνου παρόντα με Eur. 622. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς adesp. 63. οὔτοι χρὴ - μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν Soph. 139, 3. ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ Soph. 324. ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν, μῶρος, παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα Eur. 193, 1. 2. μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς, παρὸν σοὶ κατθανεῖν ἐλευθέρῳ Eur. 245, 2. τί - σὲ κωλύει <λαβεῖν> κέρδος, παρόν γε κἀξομοιοῦσθαι θεοῖς Eur. 794, 4. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες Eur. 362, 9. ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν - ἃ μᾶλλον ἀνδρὸς εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 23. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ Eur. 574. καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦ-

μαι πόνους Eur. 789, 2. τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων Eur. 1077, 2. ταύρῳ - λειμὼν ξένια πάμβοτος παρῆν Aesch. 99. εἴπερ τροφὴ δόμοις παρῆν Eur. 402, 3. ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως - ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787. πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν Chaer. 12 p. 785. χυτλὸς δὲ κρατὸς ὄγκος εὔσκιος παρῆν adesp. 276. πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν Eur. 422.

παρείρω: μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον στέγην πυρώσω Aesch. 281, 3.

παρεκπερῶ: κἄπειτ' Ἀθήνας Διάδας *παρεκπερῶν Aesch. 31.

παρεμβάλλω: παρεμβάλοιτο κλῆρον adesp. 253.

παρεμφερής: καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής Aesch. 464, 5. μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημένος παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις Isid. 1, 2 p. 829.

παρέξειμι: χὤταν τις ἔλθῃ ξεῖνος ἢ παρεξίῃ, φαγεῖν τ' ἔδωκεν εὖ κἀπεχόρτασεν Sosith. 2, 12 p. 822.

παρεξίστημι: κυλίκιον ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου, ἀτρέμα παρεξεστηκός Lycophr. 2, 3 p. 817.

πάρεργον: εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Eur. 981. τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα, τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα Agath. 11, 1. 2 p. 766.

παρέρχομαι: οὕνεκα πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος Eur. 1132, 21. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν - κτείνειν πόσις, χρῆν καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χόλος *παρήλυθεν Eur. 451, 2. ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ φόβον παρελθὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 3. μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος Soph. 846. τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκεν Eur. 1028, 2.

παρέχω: ναοὺς προλιπών, οὓς - τμηθεῖσα δοκὸς στεγανοὺς παρέχει Eur. 472, 6. βορᾶι δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους παρεῖχον αὐτοῖς δαῖτας Mosch. 6, 15 p. 814. κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις Aesch. 282. αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 22 p. 814. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553, 2. τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο adesp. 515, 4. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις, ἔργον δ' ἐκεῖνος ἔργον ὃς παρέσχετο Eur. 890, 2.

παρηγόρημα: ἄτεγκτος παρηγορήμασιν Aesch. 348.

παρηγορῶ: χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Soph. 178, 2.

παρηίς: μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα adesp. 548, 2. λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις *παρῇσι φῶς ἔρωτος Phryn. 13 p. 723.

παρῄς v. παρηίς.

Παρθένιος: ξύνοιδ' ὄρος Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Eur. 696, 6.

παρθένος: τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἂν adesp. 10. γυνὴ θεῷ μειχθεῖσα παρθένου σέβας ἤμειψα Aesch. 99, 5. σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια Soph. 736. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ - παρθένου

τ' εἰκώ τινα Eur. 125, 2. ὁρῶ δὲ πρὸς τὰ (τῆς l.) παρθένου θοινάματα κῆτος θοάζον Eur. 145. παρθένου τρόπους ἔχειν Eur. 603, 3. πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος Carc. 5, 8 p. 799. ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ, Λήδας ὅμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον Eur. 515, 5. ὦ παρθέν', οἰκτίρω σε κρεμαμένην ὁρῶν Eur. 127. ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν Eur. 129. σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν Ἄβαντα φύει adesp. 454. ἁγναῖς παρθένοις Aesch. 242. χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς Aesch. 313. ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν Eur. 603, 3. Διόνυσος, ὃς - Παρνασὸν κάτα πηδᾷ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν Eur. 752, 3. πόσις μοι πλησίον γαμηλίους μολπὰς αὐτεῖ παρθένοις ἡγούμενος Eur. 781, 5. ἀείδομεν - τὰν παρθένοις γαμήλιον Ἀφροδίταν Eur. 781, 16. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται τρέφειν Aesch. 155. κλύω δὲ Λυδὰς - παρθένους - Ἄρτεμιν σέβειν Diog. Ath. 1, 6 p. 777. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι Eur. 66. φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι Eur. 117. ἴτ' ἐκφορεῖτε, παρθένοι, κύπελλα καὶ μεσομφάλους Ion. 20 p. 735. — φιλοῦσι δὲ τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ πολλάς Eur. 675, 4.

παρθενών: ἐν παρθενῶσι - δίδωσιν Ἀργείαισιν ἔμφρουρον κόραις Eur. 1132, 22. πατὴρ δέ μιν κλήσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Eur. 1132, 59.

παρίημι: ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε σιγῇ παρήσω Mosch. 4, 2 p. 813. ὅστις - τὰ μὲν κατ' οἴκους ἀμελίᾳ *παρεὶς ἐᾷ Eur. 187, 2. Ζεύς - τὰ μικρὰ - ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ adesp. 353, 2. ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν adesp. 546, 2. πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Eur. 308. καὶ δή τι καὶ παρεῖχα τῶν ἀρτυμάτων ὑπὸ τοῦ δέατος Soph. 305.

Πάρις: τραπεζίτην Πάριν adesp. 270. cf. Soph. 469. Eur. 64.

παρίστημι: θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται adesp. 527. (cf. συνεκπονῶ.) πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα - ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334. τὸν δὲ κύριον Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον Sosiph. 3, 6 p. 820. ἡδὺ - λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375, 2. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοὶ παρεστάναι Eur. 956.

Παρνάσιος: σπίλον Παρνασίαν (παρνασείαν l.) Ion. 19 p. 735.

Παρνασός: Διόνυσος, ὃς - Παρνασὸν κάτα πηδᾷ χορεύων Eur. 752, 2.

πάροιθε: ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Eur. 437, 2.

πάροικος: ἔνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται, πάραυλος (al. πάροικος) Ἑλλησποντίς Soph. 462. κλύω δὲ Λυδὰς - παρθένους ποταμῷ παροίκους Ἅλυϊ Τμωλίαν θεὸν - σέβειν Diog. Ath. 1, 7 p. 777.

παροιμία: ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροιμία, ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260. ἄνευ τύχης γάρ, ὥσπερ ἡ παροιμία, πόνος - οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς Eur. 668.

πάρος: κλαίουσα τὴν πάρος φόβην Soph. 598, 10. τὸν πάρος χρόνον πλουτῶν Eur. 285, 9. σὺ δ' ὡς *πάρος δέσποινα Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς Eur. 781, 59. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεῖ σ' ἐλάνθανεν πάρος Eur. 1033. — ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πάρος σοφίας adesp. 130, 4.

παρουσία: τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων Soph. 421. (cf. ὁμιλία.)

παροψίς: κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων - παραφλογίσματα Ach. 7 p. 748.

παρρησία: καλόν γ' ἀληθὴς κάτενὴς παρρησία Eur. 737. τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην ἀστοῖς Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν Mosch. 4, 4 p. 813.

πᾶς: ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός Aesch. 199, 5. τύραννον πᾶς ἐπεύξεται φυγεῖν Soph. 351. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου Soph. 672. βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς Soph. 760. πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός Soph. 774, 3. πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ ἥσσων μὲν ὀργῆς ἐστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός Soph. 843. πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς Eur. 146. εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 3. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν Eur. 326, 6. † πᾶς δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον <στάχυν> Eur. 373. οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας ἐξαρκέσειεν Eur. 506, 4. κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά Eur. 532. σὲ δ' εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Eur. 689, 3. ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Eur. 760. Ἑστίας - ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο<εῖσθαι> Eur. 781, 36. ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς Eur. 813, 3. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 11. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834, 3. πᾶς τις ἥδεται λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή Eur. 978, 4. ὦ γῆρας - πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Eur. 1080, 2. γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός Chaer. 38 p. 791. ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδὼν Mosch. 9, 7 p. 816. πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἕκτορος τύχης διαί Aesch. 296. πᾶσα δ' εὐθαλὴς Αἴγυπτος - Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν Aesch. 300, 5. ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ - πᾶσα πηγή Aesch. 464, 8. δείλῃ δὲ πᾶσα τέμνεται - ὀπώρα Soph. 234, 7. τὰ δ' ἐξόπισθε χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Οἰνωτρία τε πᾶσα - σε δέξεται Soph. 541, 2. πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή Eur. 545. πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος Eur. 546. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 909, 2. μάγοις ἐπῳδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις Sosiph. 1 p. 819. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα - σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα adesp. 129, 9. τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς adesp. 318. πᾶν δ' ἐρέχθει (?) πέδον Aesch. 158, 4. φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος Soph. 528. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον

Soph. 855, 5. ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς Soph. 1019. ἐπὰν δ' ⟨ἄρ'⟩ ἐκλίπῃ τὸ πᾶν Soph. 1027, 5. ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον Eur. 688. πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος Eur. 948. πᾶν εὐμαρὲς θεοῖσι κοὐδαμῇ μακράν adesp. 11. οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει adesp. 547, 3. ψυχὴ γὰρ εὔνους - κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετής Soph. 97, 2. ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν Eur. 796. ὡς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου Pomp. 1, 5 p. 831. παντὸς δὲ θανάτου δυσποτμώτερον μόρον adesp. 325, 2. κάπρον - παῖς - ἂν νεογνὸς - κλίνοι παλαιστοῦ παντὸς εὐμαρέστερον adesp. 383, 3. ⟨Ἑλλάδος⟩ λωτίσματα πάσης Aesch. 99, 18. πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 2 p. 809. πάσης - ὠμότητος ἀνάπλεων φόνον adesp. 325. πάσης Ἑλλάδος - βίον διῴκησα adesp. 470. τὸ ζῆν - παντὸς ἥδιστον γέρας Soph. 64. ἔργου δὲ παντὸς ἤν τις ἄρχηται καλῶς Soph. 747. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Eur. 189. τοὐλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον Eur. 275, 3. ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν Eur. 729. ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς, ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Eur. 916, 2. τοιαῦτα γὰρ πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά Eur. 282, 28. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Eur. 425, 3. ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις ἥδιον ἂν χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει Soph. 818, 2. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον Aesch. 463. τὸ δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθμήσας βροτῶν οὐκ ἔστιν οὗτος ὅντιν' εὑρήσεις ἕνα (?) Soph. 620. κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Soph. 651. ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονός Soph. 870. καὶ πάντ' ἀκριβῶς - βίον οὕτω δικαίως ζῶσιν Eur. 684, 4. ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον adesp. 311. νοῦς - πάντα κηλεῖ, κἂν ἀπώμοτός τις ᾖ adesp. 566, 2. κύκλῳ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν Soph. 344, 4. πέμφιγι πᾶσαν ὄψιν ἀγγέλῳ πυρός Soph. 496. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Eur. 409. φαῦλον ἄκομψον - πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Eur. 473, 2. πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης - ἐπελθεῖν πᾶσαν - χθόνα· καὶ γῆν μὲν - πᾶσαν στενάξαι Carc. 5, 5. 8 p. 799. προσκυνῶ - σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος adesp. 62, 3. γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν Char. 1 p. 826. δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60, 2. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι Soph. 187. πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Eur. 498. δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς Eur. 626. μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος ὡς *πᾶν *τελοῦσι Eur. 800, 2. πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθων καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθων Eur. 918, 2. βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ Eur. 1063, 6. ὡς ἔστι δαίμων - ὃς πᾶν τὸ λεχθὲν - ἀκούσεται, ⟨τὸ⟩ δρώμενον

δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται Crit. 1, 20. 21 p. 771. σχολῇ βαδίζων ὁ χρόνος ἀφικνεῖται (?) *τὸ πᾶν Chaer. 20 p. 788. τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖ adesp. 4, 2. σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102, 2. κακῶς δ' ὄλοιντο πάντες οἳ τυραννίδι χαίρουσιν Eur. 275. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ Eur. 360, 53. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες Eur. 411, 4. ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοί Eur. 452. ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Eur. 462, 2. πάντες - χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν Eur. 580, 3. κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν πάντες Eur. 733, 3. οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις οὔτ' εὐτυχοῦσι Eur. 1056. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν - φθόνος, εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες Agath. 24, 2 p. 768. ὠνείδισάς μοι γῆρας - οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν Crat. 3, 3 p. 810. δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ ζῶντι φθονῆσαι Mimn. 1 p. 829. τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσῶνται βροτοί adesp. 172. πανταχοῦ λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα Eur. 319, 2. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ - Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον Aesch. 70, 2. πάντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ Soph. 58, 3. πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ, κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά Soph. 74. τὰ πάντ' ὄνου σκιά Soph. 308. τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά Soph. 753, 4. πάντα τοι συντέμνεται Κύπριδι τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα Soph. 855, 16. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά Soph. 863. οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται Soph. 1028. πάντα δ' ἀνθρώποις . . Eur. 252, 2. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἐστ' ἀσθενῆ Eur. 299. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ - ἀγάλματα Eur. 372, 2. χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Eur. 434, 3. γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά Eur. 915, 2. ἐμοί τ' ἀρέσκει πάνθ' ἃ κἀκείνῳ, πάτερ Eur. 953, 18. ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστι καὶ πάντα δι' ἡδονῆς γίνεται Eur. 1115. ὡς *πάντα πράγματ', ἣν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ adesp. 433. ἥλιος, ὅτου δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει adesp. 452, 2. θεοῦ θέλοντος μετὰ (?) πάντα γίγνεται adesp. 473. ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον adesp. 530. ἠπιστάμην ἂν - πρῶτον μέν, ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς, εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ adesp. 546, 4. Ἥλι' - <ὃν> οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν <καὶ> πατέρα πάντων Soph. 1017, 3. πάντων τὸ θανεῖν Eur. 46. ἔχω - θράσους διδάσκαλον - Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν Eur. 430, 3. θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός Eur. 591, 2. τοῖς δ' αὖ κακοῖς πάντων μέγιστος πολέμιος Eur. 692, 2. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν (πάντ' εὐτυχεῖν ll.) Eur. 728. προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς Eur. 897, 4. στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιστα Eur. 1064, 4. ὦ χρυσέ - πάντων κρατιστεύων τύραννε adesp. 129, 3.

πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν adesp. 506. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας - ἀφαιρεῖν - πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 7. μισῶ γυναῖκα . . , ἐκ πασῶν δὲ σέ Eur. 528. κόρος δὲ πάντων Eur. 213. πάντων δυσμαχώτατον γυνή Eur. 544. ἕν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί Eur. 572. σὲ - τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Eur. 593, 2. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν Eur. 808. Γαῖα - οὐκ ἀδίκως μήτηρ πάντων νενόμισται Eur. 839, 7. σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν - φέρω Eur. 912. Αἰθέρα καὶ Γαῖαν πάντων γενέτειραν ἀείδω Eur. 1023. μισῶ δ' ὅταν τις - μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053, 2. πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς Eur. 1076. σὲ τῶν πάντων δεσπότην λέγω Philocl. 1 p. 759. ἐνεγκεῖν ὕβριν ἠδικημένον πάντων μέγιστον - βάρος Mosch. 8, 4 p. 815. ἀδικώτατον πρᾶγμ' ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος adesp. 532. ξανθὴ δ' Ἀφροδισία λάταξ *πᾶσιν ἐπικτυπεῖ δόμοις Soph. 255, 2. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι Soph. 481, 2. μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές Eur. 176, 2. πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eur. 215. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν - δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273. τοιαῦτα γὰρ πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά Eur. 282, 28. ὡς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Eur. 297. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις μὴ - σχολῇ τεχνοῦσθαι παῖδας Eur. 317. εἷς - ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος - θηρσίν τε πᾶσι Eur. 346, 3. διδοὺς μέρος ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου Eur. 362, 8. ὦ πότνι' αἰδώς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξῃροῦ φρενῶν Eur. 436. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε Eur. 460, 3. ὃς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος Eur. 530, 9. κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν Eur. 542, 3. Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι Eur. 580. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει Eur. 733. γυναῖκ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ στόμα θεοῖς χορεῦσαι Eur. 781, 33. μισῶ δ' ὅταν τις - μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053, 2. ἥλιε, ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας Theod. 10, 2 p. 805. πᾶσι δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 5 p. 816. πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως adesp. 95. ἀνθρώπου ζόαν - ἆται πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις Soph. 533, 3. ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα adesp. 547, 6. (cf. παῖς.) ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα τοὺς πάντας Soph. 532, 2. ἐκμαρτυρεῖν - τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές Eur. 553, 2. πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Eur. 649. αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς Eur. 898, 4. *πάντας σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει adesp. 566. ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι Eur. 657. ἐπὶ ξυροῦ τ' ἔβην μὴ πάντα παιδὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Aesch. 99, 23.

Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100, 2. πάντα δύναται Aesch. 464, 12. μὴ πάντ' ἐρεύνα Soph. 80. ὦ πάντα πράσσων Soph. 142. ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος Soph. 280, 1. 2. πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν Soph. 296. πάντ' οἶσθα, πάντ' ἔλεξα τἀντεταλμένα Soph. 424. γῆρας διδάσκει πάντα Soph. 603. λήθην τε τὴν πάντ' ἀπεστερημένην Soph. 609. διψῶντι - πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696. Ἄρης - πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754, 2. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει Soph. 832. οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα - μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν Soph. 833, 2. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα Soph. 868. κἄπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν Soph. 1027, 9. ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών Eur. 413. κακὸς ναύκληρος - ζητῶν τὰ πλείον' εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 4. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς τόλμα Eur. 426. χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ Eur. 441. οὐρανός τε γαῖά τε - τίκτουσι πάντα Eur. 484, 4. ὅταν κακοὶ πράξωσιν - καλῶς - ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564, 3. ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι Eur. 578, 5. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Eur. 661. ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών Eur. 761. ἐν ⟨αὐτὸς⟩ αὐτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει Eur. 862, 2. ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταὐτὸν δύο, φύουσιν ἡμῖν πάντα Eur. 898, 12. τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον Eur. 1129, 2. πεδία δὲ πάντα - φλὸξ ἐδαίνυτο Phryn. 5, 3 p. 721. ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων ὁμιλεῖ Crit. 3 p. 774. χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξεργάζεται Chaer. 22 p. 788. ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει Chaer. 23 p. 788. ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίγνεσθαι κακά Chaer. 28 p. 789. Δίκης ὀφθαλμὸς - πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει Dionys. 5, 2 p. 795. ἀλλ' ὁ μυρίος χρόνος τὰ πάντ' ἀμαυροῖ Theod. 9, 4 p. 804. ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος Mosch. 6, 18 p. 814. τί δῆτα - πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χερί Patrocl. 1, 5 p. 830. οὔτ' ἂν - πύθοι' ἄν, οὐδ' εἰ δεινὰ πάντα προσβάλοις adesp. 114, 4. σοφὴ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχής adesp. 124. πολέμοις δ' Ἄρεως κρείσσον' ἔχων δύναμιν, ⟨τᾷ⟩ πάντα θέλγεις adesp. 129, 6. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως, τἀρετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα adesp. 327, 3. ἀλλ' ἓν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε adesp. 367. ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 421. θείᾳ προνοίᾳ πάντ' ἐγέννησεν φύσις adesp. 478. πάντῃ πάρεστι πάντα τε βλέπει θεός adesp. 480. σάφ' οἶδ' ὅτι *πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει adesp. 482, 2. ὁρῶ γὰρ χρόνῳ δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς adesp. 483, 2. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν adesp. 491. ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ' ⟨ἀεί⟩ - τύχη adesp. 505. ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ'

ὁρᾷ adesp. 510, 2. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα εἰς φάος ἄγει adesp. 511. τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχῃ πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς adesp. 514.

Πασιφάη — Eur. Κρῆτες.

πάσχω: φρονῶ δ' ὃ πάσχω Eur. 205. τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά Eur. 80. κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν πάντες Eur. 733, 2. πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν Eur. 220. εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί Eur. 964, 5. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν Eur. 360, 55. ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες Eur. 1090. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 3. μαλθακοὶ δὲ δὴ τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά Neophr. 2, 8 p. 731. ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν Eur. 135, 2. κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί Eur. 1049, 4. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι Aesch. 75. θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει Eur. 1075. δέδοικα, μή τι - ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν Aesch. 99, 21. ἡδὺ δ', ἣν κακὸν πάθῃ (πράξῃ l.) τι, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Eur. 909, 9. ἐάν τι δέλτος ἐν πτυχαῖς πόντου πάθῃ adesp. 348. κἂν αὖ γένωνται σώφρονες - λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι Eur. 571, 8. ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην adesp. 310. παθὼν δ' ἕκαστος ὢν τύχῃ λέγει Soph. 621, 3. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 2 p. 793. (cf. εὐπαθῶ.) παθόντες οὐδὲν μεῖζον ἢ δεδρακότες Eur. 711, 2. καὶ πρὸς παθόντων κἂν κακοῖσι κειμένων σοφὴ κέκλημαι adesp. 414, 2. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Aesch. 456. τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Soph. 209. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Soph. 877. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων οὐπώποθ' ὕβρισ' αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν Eur. 130, 2. τί δ' ἢν λυθείς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ Eur. 435. ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν Eur. 1073, 7. πολλῷ δὲ κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα adesp. 324, 2. καὶ πρὸς παθόντων - σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι adesp. 414, 3. ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοί· φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι Eur. 452. οὕτως πέπονθα adesp. 110, 3. πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν Eur. 1077. ὃς μὴ πέπονθε τἀμά, μὴ βουλευέτω Soph. 814. πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Eur. 649. ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν Char. 1, 2 p. 826. θνητά τοι πεπόνθαμεν Eur. 300.

πατήρ: ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα Aesch. 86. πατὴρ δὲ † χρυσδὺς ἀμφίλινα κρούπαλα Soph. 41. ὁ Σίσυφος - ἔνδηλος ἐν σοὶ - μητρὸς πατήρ (?) Soph. 142, 2. πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων Soph. 262. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6. ἀμφοῖν δὲ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη Soph. 688, 2. Ἀλφεσίβοιαν ἣν ὁ γεννήσας πατὴρ Soph. 796. ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ ἀκτὰς

ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς Soph. 872. μάλιστα μέν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ Eur. 69. τήν τε παῖδ' ἐκδοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός Eur. 72, 2. Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ - ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Eur. 228. οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει - ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ Eur. 324, 3. ὦ τέκνον μοι δός χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ Eur. 362, 32. τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατὴρ - ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403. πόνος γάρ - εὐκλείας πατήρ Eur. 474. Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός, ᾤκησεν Ἄργος Eur. 558, 3. εἴπερ πατὴρ πέφυκεν, οὐ κακῶς λέγεις Eur. 773, 7. ὅταν - γεραιὸς - πατὴρ πύλας ἀμείψῃ καὶ λόγους γάμων πέρι λέξῃ - τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 15. πατὴρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβὼς ἵππευε Eur. 779, 8. ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρὸς Eur. 952. Ζεὺς - ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ Eur. 1082, 2. φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ εὐνῇ συνελθεῖν - ἠβούλετο Eur. 1132, 27. φυγῇ δὲ λάθρᾳ τῆσδε γῆς ὁρμωμένην μαθὼν πατήρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει Eur. 1132, 39. πατὴρ δέ μιν κλήσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Eur. 1132, 58. Αἰγαίου Ποσειδῶ παῖς, πατὴρ δ' ἐμός Aristiae 1 p. 726. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ Chaer. 35 p. 790. οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ adesp. 8. καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατήρ adesp. 81. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ adesp. 410. εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ adesp. 546. Ῥῖπαι μὲν δὴ πατρὸς Aesch. 68. ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς δέπας Aesch. 69, 2. τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς - ἤνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 2. ἄρουραν οὐκ ἐμέμψατο τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν σπέρμα *γενναίου πατρός Aesch. 99, 9. ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον Aesch. 201. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι πατρὸς μέγιστον ἆθλον - κλαίεσκον Aesch. 312, 2. καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός Soph. 83. οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς φοροῦντα - μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν Soph. 139, 3. Ἴναχε - παῖ τοῦ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Soph. 248, 2. ἐν πατρὸς ἥδιστον - ζῶμεν ἀνθρώπων βίον Soph. 524, 3. ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα τοὺς πάντας Soph. 532. ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι κἀποδημοῦντος πατρός Soph. 1019, 12. τοῦ κεκήρυξαι πατρός Eur. 1, 3. ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα, ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα, κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός Eur. 75, 3. εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπῃ πατρός Eur. 83. τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἔνι Eur. 166. πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 232, 4. πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ Eur. 234. πῶς γὰρ - κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός Eur. 282, 6. οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός Eur. 333, 2. κἂν ἀμείνονος

πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Eur. 336, 3. φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσώσαι' ἂν πατρὸς γνώμας φράσαντος Eur. 362, 2. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 4. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Eur. 559. θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός Eur. 591, 2. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Eur. 739. τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 739, 5. αἵδ' ἔξω δόμων δμωαὶ περῶσιν, αἳ πατρὸς - σαίρουσι δῶμα Eur. 773, 11. παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 74. Ὠκεανοῦ κόρα, πατρὸς ἴθι πρόσπεσε γόνυ ⟨λι⟩ταῖς Eur. 781, 72. αἰεὶ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός Eur. 1015. οὐδ' ἂν εἷς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός Eur. 1064, 7. παῖδες κρατίστου *πατρὸς ἐξωλέστατοι Lycophr. 1 p. 817. ξαίνεις ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς adesp. 9, 2. τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει adesp. 544. προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ πατρί Soph. 720. πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πατρί (?) Eur. 4, 2. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας Eur. 110, 2. συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί Eur. 317, 6. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας - παῖδάς τε πατρί Eur. 339, 3. ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα Eur. 345. τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί Eur. 930, 2. ὡς ἡδὺ - παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους Eur. 950, 2. κἀτά πως κείνη - ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 15. γένοιτό μοι τὰς χάριτας ἀποδοῦναι πατρί Chaer. 33 p. 790. ἐκείνου παῖς *πατρὶ πλαστὸς νόθος Sosith. 2, 4 p. 822. θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας ἐπέμπομεν πατρί adesp. 458, 2. Αἰνέας - πάρεστ' ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων Soph. 344, 2. Ἥλιε - ⟨ὃν⟩ οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν ⟨καὶ⟩ πατέρα πάντων Soph. 1017, 3. ὁρᾷς γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον Eur. 233, 2. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Eur. 339. ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας στυγνόν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά Eur. 500. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μήν Eur. 625. ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν Eur. 950. πάτερ Θέοινε, μαινάδων ζευκτήριε Aesch. 382. τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε - πάτερ Eur. 22, 2. τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ, εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Eur. 84. ταῦτα γὰρ βροτοῖς φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ Eur. 323, 4. ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκών Eur. 386. ὦ πάτερ, ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε Eur. 953. καίτοι γ', ὦ πάτερ, εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή, περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 10. ἐμοί τ' ἀρέσκει πάνθ' ἃ κἀκείνῳ, πάτερ Eur. 953, 18. καὶ ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν, ὦ πάτερ Eur. 953, 22. μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης, πάτερ, σὺ λήψῃ πεῖραν ἐν τῷμῷ βίῳ Eur. 953, 33. ἤδη ἐστίν, πάτερ, ἐμὸν σκοπεῖν τοῦτο Eur. 953, 36. χάριν δικαίαν καὶ φιλ-

ἄνθρωπον, πάτερ, αἰτῶ σε ταύτην Eur. 953, 41. πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς Eur. 231, 2. ὅστις τῶν † πατέρων παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ - παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784, 2. ἡ γὰρ δόκησις *πατράσι παῖδας εἰκέναι Eur. 167.

πάτρα: ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα Aesch. 61. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν Eur. 1046, 2. οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος Crat. 1 p. 809. τίς πάτρας ὅρος Eur. 1, 2. ἄνοικτος ὃς τεκὼν σὲ - μεθῆκεν Ἅιδᾳ *πάτρας ὑπερθανεῖν Eur. 120, 3. (cf. v. l. Eur. 282, 6.) ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας Eur. 282, 21. ἴσην γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας Eur. 543, 3. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς θανάτους τ' ἀώρους Eur. 964, 3. οὔποτ' ἂν πάτραν (πόλιν ll.) τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν (πάτραν ll.) Eur. 347. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται Eur. 886.

πάτριος: κυάμῳ πατρίῳ Soph. 371.

πατρίς: ἐμοὶ πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς Eur. 591. ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Eur. 777. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Eur. 798. ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Eur. 1047, 2. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς Eur. 1113. τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς, ἀρχαία πόλις Μίδου Sosith. 2 p. 822. τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς adesp. 318. ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς adesp. 392, 2. οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους Eur. 30, 2. εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν Eur. 729, 2. ἄπολις ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος adesp. 284. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Eur. 360, 15. Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον Eur. 530, 3. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Eur. 1045. φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ adesp. 411. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες - σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ Eur. 360, 53. ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται Eur. 696.

Πάτροκλος — Aesch. 135. 136.

πατροκτόνος: ἡ πατροκτόνος δίκη κέκλητ' ἂν αὐτῷ Soph. 634.

πατρῷος: ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων, χαῖρε Eur. 817. ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι Aesch. 162, 3. ὦ πατρῴας γῆς - πέδον Soph. 200. ὅπως φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός Soph. 731, 2. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός Eur. 6. ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 4. ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Eur. 558. τίς γὰρ παλαίσας εὖ - πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβὼν Eur. 282, 18. ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον Δία adesp. 59. ὠθούμεθ' ἔξω - θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο Soph. 524, 8. γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους· τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γέ-

νος θεῶν πατρῴων - τιμάορον Eur. 318, 1. 4.

πατῶ: πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται Soph. 622, 3.

πάτωρ: χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται *πάτωρ δόμοις Eur. 659, 4.

παῦρος: αἷς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη Soph. 61, 4. ἵν' οὖν τὰ πολλὰ κεῖνα διὰ παύρων λέγω Aesch. 99, 4. ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι βροτοί Sosiph. 3 p. 820.

παυσανίας: Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν καὶ παυσανίαν Soph. 801, 2.

παυσίλυπος: Ζεῦ παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδή Soph. 392.

παύω: παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός Aesch. 360. ἐν ᾗ παύσετ' † ἀμερῶν μόχθων Soph. 340. ἔπαυσ' ὀδουροὺς λυμεῶνας Eur. 260. οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' ἔπαυσε (ἀπῶσε l.) Soph. 438. τὸν ἐν Δωδῶνι παῦσον δαίμον' εὐλογούμενον Soph. 423. γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς Eur. 36. μή τι παυσώμεσθα δρῶντες εὖ βροτούς adesp. 410, 2. παῦσαι. καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός Soph. 83. παῦσαι *μελῳδῶν Eur. 188, 2. παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾴων γένοι' ἂν Eur. 332, 3. ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον Eur. 105, 2. ἐχρῆν - τὸν - θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον χαίροντας - ἐκπέμπειν δόμων Eur. 449, 3.

Πάφος: Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον Aesch. 463.

παχύς: δραχμῇ παχείᾳ Ach. 55 p. 758.

πεδανός: πεδανῷ ὕπνῳ Ion. 4 p. 733.

πεδάρσιος: ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47.

πέδη: δρυός μ' ἱδρώς - ἥ τ' Αἰγυπτία βόσκει λινουλκὸς - θήραγρος πέδη Ion. 40, 3 p. 740. αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις Eur. 595. ἐκ ταύτης βίος βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται Eur. 670, 5. Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐντείνων πέδας Soph. 727.

πέδιλον: τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα ταχεῖ πεδίλῳ Eur. 124, 2. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ καὶ τὰ σειρήνων *πτερόεντα πέδιλα [ἁρμόζεται] Eur. 911, 2. Θεστίου παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις Eur. 530, 8.

πεδίον: πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Eur. 229, 2. δελφινοφόρον πεδίον πόντου διαμειψάμεναι Aesch. 150. ὅταν δὲ πόντου πεδίον Αἰγαῖον δράμω Ion. 60 p. 744. Ὠκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες, εὐφαμεῖτε Eur. 773, 66. φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον καὶ μεγάλων πεδίων ἀρούρας adesp. 127, 2. ἄειλα πεδία Aesch. 334. Οἰνόῃ σύγχορτα ναίω πεδία Eur. 179, 2. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα Eur. 515, 2. ᾗ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών, λέγοιμ' ἂν Eur. 819, 5. πεδία δὲ πάν-

τα καὶ παράκτιον πλάκα - φλὸξ ἐδαίνυτο Phryn. 5, 3 p. 721.

πέδοικος: πεδοίκου χελιδόνος Aesch. 53.

πέδον: πᾶν δ' ἐρέχθει (?) πέδον Aesch. 158, 4. ἀνδρὶ - οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 3. ὅταν ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ Eur. 898, 7. μυκαῖσι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον (al. δάπεδον) Aristiae 6 p. 727. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς Aesch. 183. ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ εὕδουσι Eur. 367. Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ ἐξομματοῦμεν Eur. 541. Ζῆθον μὲν ἐλθόνθ' ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύω Eur. 224. Διρκαῖον οἰκήσας πέδον Eur. 819, 4. προσκυνῶ - σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον (al. κλεινὴν πόλιν) adesp. 62, 2. σηματίζονται πέδον adesp. 265. ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον Soph. 200. ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον Καλυδῶνος Eur. 558.

πεδόσε: κάρα τε - συγχέω κόμαις ὁμοῦ, ῥανῶ τε *πεδόσ' ἐγκέφαλον Eur. 384, 2.

πεδοστιβής: ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα Eur. 670, 3.

πεζός: καὶ πεζὰ καὶ φορμικτὰ Soph. 15.

πεζοφόρος: πεζοφόροις ζώμασιν Aesch. 246.

πείθω: ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Eur. 659, 6. ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι, οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν (πείθει ll.) λέγων Eur. 795, 5. σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων Eur. 1132, 29. ἔπεισας, ἐξέθωψας Soph. 773. ἔπεισας (?)· ἀλλὰ πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς Ion. 27 p. 737. λόγῳ μ' ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ adesp. 317. οἰνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος adesp. 570. μάγοι ὁρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω τὴν Πυθιονίκης Pyth. 1, 7 p. 811. οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν - τις ἂν πείσειεν Soph. 422, 2. βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην adesp. 402. οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαί τινα θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 41 p. 772. τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν - οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρα adesp. 546, 12. οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ Eur. 1067, 4. ἀρκεῖ· πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν Eur. 773, 9. τούτῳ - μήτ' εἴην φίλος μήτε ξυνείην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Eur. 29, 4. γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων Eur. 440, 2. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας Eur. 110, 2. πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ Eur. 234. σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις (?) Eur. 717. ὡς ἡδὺ τῷ φύσαντι πείθεσθαι τέκνα Agath. 28 p. 768. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ Eur. 188. ᾧ πεισθεὶς ἐγὼ - τάσδ' ἀπεστάλην ὁδοὺς Aristarch. 2, 2 p. 728.

πειθώ s. Πειθώ: μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ Aesch. 161, 4. ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ Soph. 786. δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον Soph. 781. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος Eur. 170. χρὴ - πειθὼ - τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν Eur. 759, 3.

πεινῶ: ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω Soph. 189. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι (al. πεινῶσι) δ' οὔ Eur. 895. πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα χρυσοῦ Ach. 25 p. 752. πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά Ach. 6, 2 p. 748. ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα adesp. 118, 4.

πεῖρα: οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν Soph. 168. ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβανε Eur. 691, 2. ⟨οἱ⟩ πεῖραν οὐ δεδωκότες μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί Eur. 809. μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης, πάτερ, σὺ λήψῃ πεῖραν ἐν τὠμῷ βίῳ Eur. 953, 33. φίλων λαβεῖν ⟨γὰρ⟩ πεῖραν οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 993. λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλειαν λαμβάνει Eur. 1080, 3.

πεῖραρ: Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν adesp. 472.

πειρῶμαι: ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματα - ἔχειν δὲ πειρῶ Eur. 362, 14. γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν Char. 1 p. 826. γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν Char. 2 p. 826. θνητὸς πεφυκὼς τὰ ὀπίσω πειρῶ βλέπειν Isid. 2 p. 829. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Eur. 1045. δυσπραξίᾳ ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ adesp. 364, 4. οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται βροτοί Eur. 402, 7. πειρᾶσθαι δὲ χρὴ [ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν] Soph. 237. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 44. εἰ δ' εὐτυχῶν τις - μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Eur. 198, 2. ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Eur. 462. εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης Soph. 525, 2. ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν Aristarch. 2 p. 728. οὕτως ἄριστον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν Eur. 285, 18.

πεῖσμα: πνεῖ δ' οὖρος, ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα adesp. 380, 2.

πέλαγος: θύννος βολαῖος πέλαγος ὡς διαστροβεῖ adesp. 391.

πελάζω: ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα τοῖσδε δώμασι - ἀμφίδοξος πελάζω Eur. 1132, 52. πρὸς σὲ πελάζω τὸν ὀπισθοβάτην πόδα γηροκομῶν adesp. 25. καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοή Aesch. 127. σινδὼν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάζει Eur. 773, 42.

(πελάθω v. πλάθω.)

πέλανος: πεπτὰ καὶ κροτητὰ - πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα Eur. 467, 5. πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων Eur. 350. σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν πέλανόν τε φέρω Eur. 912, 2.

πέλας: οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας στάς Eur. 282, 22. πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος Eur. 669.—ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας Aesch. 102.— εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν Aesch. 87. ἦν μοι παλαίστρα καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας Aristiae 5 p. 727. (cf. πόρρω.)—τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος Mosch. 8, 2 p. 815. ὅρα μὴ κρεῖσσον ᾖ - κρατεῖν ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν Soph. 82, 3. σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες

διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102. τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μεῖζον φρονεῖν Eur. 293. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾴων γένοι' ἂν Eur. 332, 3. τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558. ἄλλῳ δ' ἀρέσκει - πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Eur. 659, 6. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας Eur. 903.

Πελασγιώτης: Δαναὸς - Πελασγιώτας - ὠνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Eur. 228, 7.

Πελασγός: Ἴναχε - πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς Soph. 248, 4.

πελειάς: ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες Aesch. 312, 4. cf. πλειάς.

πέλεκυς: δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς adesp. 412. πελέκεως δὲ δίστομον γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος Eur. 530, 5. αὐθιγενὴς τμηθεῖσα *δοκὸς - Χαλύβῳ πελέκει Eur. 472, 6. οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν Eur. 706.

Πελεός Ach. 38 p. 756.

Πελίας: οἴσει δὲ δῶρον - Πελίου μὲν ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν Ion. 1, 3 p. 732. cf. Eur. Πελιάδες p. 551.

πέλλη adesp. 595.

πελλός: πελλῆς οἷός Soph. 110. κυνὸς πελλῆς τε μηκάδος βοὸς † ῥηνέων Soph. 468.

πέλλυτρον: πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις Aesch. 259. πέλλυτρα Soph. 976.

Πελόπιος: Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα Eur. 515.

Πελοπόννησος: ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Eur. 730.

Πέλοψ: τοίαν *Πέλοψ ἴυγγα - ἔχει Soph. 433. ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὁρίζεται Eur. 696. Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον Ion. 24, 3 p. 736.

πέλτη: *πέλτα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει Soph. 264. χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι Eur. 530. ἀείδοιμι - Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις Eur. 369, 4.

πέλω: ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἐν πόλει δικαίου πέλει Eur. 91. (cf. τελῶ.) τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει Eur. 773, 43. προστάτης δ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν *πέλει Eur. 774, 3. πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606. οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται Soph. 1028.

πελώριος: τρέμει - πελώριος βυθὸς θαλάσσης Aesch. 464, 9.

Πέλωρος — Aesch. 376.

πέμπτος: τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Eur. 382, 10. πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο Theod. 6, 6 p. 803.

πέμπω: πέμπεις (πέμψεις Il.) δ' ἐς Ἅιδου ζῶντα κοὐ τεθνηκότα Eur. 371. τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα, πολλοὺς ἐθήλυνε Eur. 360, 28. ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες, δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπω-

σιν κενάς Eur. 640, 2. τίς μοι τόδε - μισητὸν κρέας πέμπων adesp. 458, 9. Ζεὺς ἔσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν adesp. 476. τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους Patrocl. 1, 4 p. 830. ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν - πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Eur. 506, 7. θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας ἐπέμπομεν πατρί adesp. 458, 2. οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241, 2. εἰ δὲ τύχα τι τέκοι, βαρὺν βρεῖα φόβον ἔπεμψεν οἴκοις Eur. 773, 50. τὸ δή γε σῦν κόψαντες - ἀντὶ τοῦ κεκομμένου ἐπέμψαμεν βόειον adesp. 458, 6. πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων Eur. 912, 9. πλὴν ὅταν ἔλθῃ - Διόθεν θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή Eur. 916, 7.

πέμφιξ: ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται Aesch. 170. μή σε προσβάλῃ, στόμα πέμφιξ Aesch. 206, 2. ἀπῇξε πέμφιξ ἡλίου σελασφόρου Soph. 313. τάχ' ἂν κεραυνία πέμφιξ σε βροντῆς - βάλοι Soph. 495, 2. μή σ' ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω Aesch. 195, 4. πέμφιγι - ἀγγέλῳ πυρός Soph. 496. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς Aesch. 183. κἂν ἐθαύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών Soph. 314, 2.

πενέστης: λάτρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων Eur. 830.

πένης: χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 7. ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι πένης ὢν ἄνοσος Soph. 328, 7. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21. πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον Eur. 232, 3. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Eur. 246. ὅταν δέ τις - εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ Eur. 327, 3. κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ, χρηστὸς γεγὼς τιμὴν ἔχει Eur. 739, 3. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης Eur. 969. ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ *πένητι πλούσιος δίδωσι Eur. 21, 5. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 7. πρόσεστιν ἀεὶ τῷ πένητ' ἀπιστία adesp. 119. ἔα με κερδαίνοντα κεκλῆσθαι κακόν· κρεῖσσον γὰρ ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους πένητα ναίειν adesp. 181, 3. οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι Eur. 326, 2. χρηστῶν πενήτων ἦν τις αἰσχύνη τέκνα Eur. 362, 27. καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 3. ὅ τε - δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλὴς θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης Lycophr. 2, 5 p. 817. τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος adesp. 119, 4. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα τοῖσιν πένησι χρώμενοι τιμώμεθα Eur. 21, 7. πολλάκις σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων Eur. 327, 5.

πενθερός: σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν Soph. 284.

Πενθεύς: Πενθεὺς ἐσομένης συμφορᾶς ἐπώνυμος Chaer. 4 p. 783. cf. Aesch. Ξάντριαι.

πενθητήριος: βόθρους λιποῦσα πενθητηρίους Ion. 54, 2 p. 743.

πένθος: κόμης δὲ πένθος λαγχά-

νω πώλου δίκην Soph. 598. ἀείζων πένθος adesp. 22. πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος Carc. 5, 8 p. 799.

πενθῶ: μαίνεται πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην Soph. 598, 10. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε Aesch. 207. οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν adesp. 331.

πενία: πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον Soph. 858. πενία δὲ δύστηνον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 3. ἔτι γὰρ θάλλει πενία κακὸν ἔχθιστον Eur. 230, 2. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ συγγενές Eur. 641, 3. δεινὸν δὲ πενία Eur. 1059, 3. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν αἰσχίστης θεοῦ Eur. 248. τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν, πλούτου τε χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ πενίας τε Eur. 285, 5. σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5 p. 774. τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ, πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν Eur. 285, 13.

πένομαι: αὐτὸς πενόμενος (al. αὐτὸς πενωθεὶς et λιτὸς γενόμενος) τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει Dionys. 8 p. 795. οὐδ' αὖ πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Eur. 282, 7. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία - ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 16.

πεντέγραμμος: πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί Soph. 396.

πεντήκοντα: δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορᾶν Aesch. 174. Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ - ἐλθὼν ἐς Ἄργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Eur. 228. Αἴγυπτος - ξὺν παισὶ πεντήκοντα - Ἄργος κατασχὼν Eur. 846, 2. φιάλας δὲ πεντήκοντα Astyd. 3, 2 p. 778.

πεντηκοντάς: κἀκ τῶν δέκ' αὖθις ηὗρε πεντηκοντάδας Soph. 399, 5.

πεντώβολον: κυλίκιον ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου Lycophr. 2, 2 p. 817.

πεπαίνω: Βακχίου φιλανθέμου Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς Eur. 896, 2. μέλας γὰρ αὐταῖς οὐ πεπαίνεται βότρυς Ion. 57 p. 744. ἢ ⟨τ'⟩ ἄγνος ἀνθεῖ χὡ βότρυς πεπαίνεται adesp. 396.

πέπλος: ὑφάσματα πέπλων Chaer. 14, 15 p. 786. πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί adesp. 91. ἐν μανοστήμοις πέπλοις Aesch. 297. πέπλους τε νῆσαι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας Soph. 406.

πέπλωμα: δυσπινῆ πεπλώματα adesp. 42.

πέπρωμαι: πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα Aesch. 199, 3. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει - τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 4. γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους, μάτην πονοῦσιν Eur. 501.

πεπτός: πάρεισι δὲ - καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ - πελάνῳ μελίσσης - δεδευμένα Eur. 467, 4.

πέπων: πέπων ἐρινὸς - ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ Soph. 182. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων Aesch. 264.

περ: Ῥαδάμανθυν, ὅς περ ἄφθιτος παίδων ἐμῶν Aesch. 99, 12. ἀρετὴ

δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων αὔξεται Eur. 1029, 4. αὕτη δ' ὅσῳ περ αὔξεται θνητῶν γένος, τοσῷδε μείζων γίγνεται Theod. 12, 4 p. 805. Ἀνδραίμονος γένεθλον .. Λυρνησσίου, ὅθεν περ Ἕκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην Aesch. 267, 2. Φοῖνιξ ⟨θ'⟩, ὅθεν περ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει Eur. 819, 8. ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων, ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς Crit. 1, 29 p. 771. χὤταν περ αὐτῆς εὐπρεπεστάτη φανῇ, πάλιν διαρρεῖ Soph. 787, 7. ἔνθ' οὐ μάχης - καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ Aesch. 199, 2. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδ' οὖσά περ γυνή Ioph. 2 p. 761. cf. εἴπερ, καίπερ, ὅσπερ.

πέρα: ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα Soph. 187. αἰτοῦ τί χρῄζεις ἕν· πέρα γὰρ οὐ θέμις λαβεῖν σε Eur. 773, 2. οἵ τοι πέρα στέρξαντες οἵδε καὶ πέρα μισοῦσιν adesp. 78. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν Eur. 928, 2.

περαίνω: εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε Eur. 340, 4. ἅλις, ὦ βιοτά· πέραινε Eur. 791. εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται Eur. 363.

περάσιμος: ἅπας μὲν ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος Eur. 1047.

πέρδιξ: ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος Soph. 300, 2.

πέρθω: ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου Phryn. 6, 3 p. 721.

περί: a) περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει Eur. 773, 63. ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν Eur. 913, 4. περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 12. — οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι τάσσειν Soph. 103, 5. ὅταν τις *αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν Eur. 67. τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων πέρι (?) Eur. 167, 2. αἰδοῦς δὲ κἀυτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι Eur. 365. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι Eur. 402. οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι ἢ συγγενείας εἵνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν κακὴν λαβόντες Eur. 497, 2. ὅταν - πατὴρ - λόγους γάμων πέρι λέξῃ πρὸς ἡμᾶς Eur. 773, 16. ὅστις - αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι Eur. 795, 4. τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Eur. 812, 3. ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι Eur. 850, 2. Ἀχιλλέως πέρι adesp. 86. ἔστι τοῖς σοφοῖς - χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι adesp. 507, 2. — b) περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν Aesch. 180, 3. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ κατάγνυται τὸ τεῦχος Soph. 140, 2. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ - [ἁρμόζεται] Eur. 911. — c) Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν Aesch. 273. — ὃν πέρι μὲν φῶς, πέρι δ' ὀρφναία νὺξ - ἀμφιχορεύει Eur. 593, 3. — χρόνος περί γ' ἀενάῳ ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν (?) Eur. 594. (cf. πέριξ.)

περιάγω: κυλίκιον ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου Lycophr. 2, 2 p. 817.

περίαλλα: ἔκ τε νόμων, οὓς Θαμύρας περίαλλα μουσοποιεῖ Soph. 224,

3. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν μέρος ἐξέλαχον Eur. 115.

περιβάλλω: ποῖος δ' ἂν οἶκος - δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς Eur. 1130, 2. περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας Eur. 756. κραταιῷ περιβαλὼν βραχίονι εὕδει πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον adesp. 416.

περιβολή: ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν Chaer. 17 p. 787.

περιδινῶ: τὸν δὲ ἀνταῖον περιδινέοντα (?) οὐχ ὁρᾶτε Soph. 311.

περίδρομος: κοίλη γὰρ ὄρεσι περίδρομος τραχεῖά τε Eur. 1083, 2. βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον στρατοῦ Carc. 1 p. 798.

περιδύω: περιδῦσαι Eur. 1127.

περιίστημι: ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε Aesch. 379, 2.

περικίων: Θρῄκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας περικίοσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις Eur. 369, 5.

περίκλυστος: ἥκω περίκλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον Eur. 1084.

πέριξ: εἰ δέ που τύχοι πέριξ ἑλίξας εἷλκε .. ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν Eur. 221, 2. ὁ πέριξ (περὶ ll.) χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ Eur. 919. ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Eur. 941, 2. τοίους *πέριξ ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους Crit. 1, 37 p. 772. ἀνθηροῦ τέκνα ἔαρος πέριξ στρώσαντες Chaer. 9, 2 p. 784.

περίπατος: γλώσσης περίπατός ἐστιν ἀδολεσχία Astyd. 7 p. 780.

περιπίπτω: λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν Eur. 460.

περιπλέκω: τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί Eur. 930, 2.

περιπτυχή: πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί adesp. 91.

περίρρυτος: τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον ἀφρῷ θαλάσσης Eur. 125.

περισκεπής: περισκεπεῖς ἔτευξαν οἴκους Mosch. 6, 27 p. 814.

περισκοπῶ: μισῶ μὲν ὅστις τὰ φανῆ περισκοπεῖ Soph. 671.

περισπερχής: *περισπερχοῦς βοῆς adesp. 254.

περισσόμυθος: περισσόμυθος ὁ λόγος Eur. 52.

περισσός: βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι Soph. 859, 3. θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας ἐπέμπομεν πατρὶ ... περισσὸν ὦμον adesp. 458, 3. τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπήρ' ἔπη Soph. 79, 2. τοὺς γὰρ περισσούς καί τι πράσσοντας πλέον τιμῶμεν Eur. 788, 2. τί περισσὰ φρονεῖς Eur. 924, 2.

περίστασις adesp. 596.

περιστέλλω: λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν - εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Eur. 460, 2.

περιστερά: περιστερὰν οἰκέτιν ἐφέστιόν τε Soph. 782.

περιστροφή: ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφάς Soph. 399, 8.

περισφάτως: περισφάτως ἔχων adesp. 333.

περιτέμνω: φαῦλον ἄκομψον - πᾶσαν ἐν ἔργῳ *περιτεμνόμενον σοφίαν Eur. 473, 2.

περιτρέπω: οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει [ὅ περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος] adesp. 547, 4.

περιφέρω: λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβὼν Eur. 1001.

περιφορά: ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς - ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Crit. 1, 31 p. 771.

περκάζω: πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου Chaer. 12, 2 p. 785.

Περκώσιοι: τί μέλλετ' Ἀρτακῆς τε καὶ Περκώσιοι Soph. 831.

Περραιβοί: ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Λάκμου τ' ἀπὸ Περραιβῶν Soph. 249, 2.

Περσεύς: Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν τὸ Γοργόνος κάρα κομίζων Eur. 123. cf. Aesch. 261. Soph. Ἀνδρομέδα. Eur. Δίκτυς.

Περσεφόνη — Aesch. 277. Eur. Πειρίθους.

Πέρσης: τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων Phryn. 8 p. 722.

Περσικός: ἔνθα Περσικῷ νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς Diog. Ath. 1, 10 p. 777.

περῶ: ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περᾷ Eur. 921. αἵδ' ἔξω δόμων δμωαὶ περῶσιν Eur. 773, 11. τῷ περῶντι τὴν θέμιν Aesch. 22, 2. θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος περᾶν ἕτοιμος adesp. 408, 2. ὠκεανὸν περάσας ἐν δέπᾳ χρυσηλάτῳ Aesch. 74, 3. οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροάς Eur. 983.

πεσσεία Soph. 977.

πεσσός: πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί Soph. 396. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι Eur. 360, 9. ἐφηῦρε - πεσσοὺς κύβους τε τερπνὸν ἀργίας ἄκος Soph. 438, 4.

πεταλίς: πεταλίδων - συῶν Ach. 8 p. 748.

πετεινόν: οὐρανός τε γαῖά τε - τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος, δένδρη, πετεινά Eur. 484, 5.

πέτομαι: ὁ *πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος Eur. 985. εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν *ἔπτατο ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις - νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤδη τε καὶ νομὸν βίου δεῦρ' ἔπτατο Eur. 636, 4. 8. αἳ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτυχάς Eur. 779, 7.

πέτρα: Σαρπηδὼν πέτρα Soph. 580. Ἀκτίτου πέτρα adesp. 467. βαθυρρίζου πέτρας adesp. 203. νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι Soph. 286, 2. ἀφύλλωτον πέτραν Soph. 276. εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν πέτραν Soph. 461, 3. εἷλκε .. ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν Eur. 221, 3. ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι Aesch. 464, 7. ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς, δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο, οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν Eur. 1070, 2. πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις Soph. 802. λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὑρέσθαι μόρον adesp. 291.

πετραῖος: κἀποδηλώσας ἔχει θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ Aesch. 304, 3. τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει Eur. 176, 3. καὶ τὸν πετραῖον - στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός Ion. 36 p. 739. πυρωτὸν φέγγος - τήκει πετραίαν χιόνα Aesch. 300, 5.

πέτρος: τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν πέτρου Mosch. 7, 5 p. 815. ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον ⟨Πὰν⟩ ἐμβατεύεις Eur. 696, 2. πέτροι τ' ἐχώρουν χερμάδες ϑ' ἡ⟨μῶν πάρα⟩ Eur. 495, 12. ὁ Ζεὺς - νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον ϑήσει χϑόνα Aesch. 199, 7.

πευκαλοῦμαι: πευκαλεῖται Aristiae 7 p. 727.

πεύκη: κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι Aesch. 171. πόϑεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξηῦρες λαβεῖν Eur. 90. κορμοῖσι πεύκης Eur. 1002. βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος Mosch. 1, 2 p. 812. Διόνυσος ὃς - ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα πηδᾷ Eur. 752, 2. ἐκφέρετε πεύκας φωσφόρους Agath. 15 p. 766.

πεύκινος: ⟨τ⟩ὸν μὲν ὄρεος ὑλίμῳ φόβῃ ⟨κρυφϑέν⟩τα, τὸν δὲ πευκίνων ὄζων ἔπι Eur. 495, 35.

πεφνεῖν: ἀργῆν ἔπεφνεν adesp. 199.

πῇ: πῇ - χϑονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191. καϑορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων, πῇ τε συνέστη καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως Eur. 910, 6.

πηγαῖος: πηγαῖον ὕδωρ Eur. 656, 2.

Πήγασος: ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος Astyd. 3, 4 p. 778. ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν Eur. 306. cf. Eur. Σϑενέβοια p. 568.

πηγή: ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ - πᾶσα πηγή Aesch. 464, 8. ηὑρέϑη δὲ Βακχίου γλυκεῖα πηγή Mosch. 6, 25 p. 814. πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας Eur. 367, 2. ὑπέρ τε πόντον - νυκτός τε πηγάς Soph. 870, 2. cf. παγά.

πῆγμα: ὁ χυμὸς οὐϑ' ὅπως ἀφῇ ϑέλει οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα (κτῆμα ll.) σύμφορον μένειν Soph. 153, 7.

πήγνυμι: ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς Eur. 360, 12. τὰς γὰρ ἐμφύτους ὀρϑῶς παγείσας.. φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6, 2 p. 799.

πηδῶ: Διόνυσος, ὃς - Παρνασὸν κάτα πηδᾷ Eur. 752, 3. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀϑύροι Eur. 323, 2. πηδῶν δ' ὁ ϑυμὸς ἔνδοϑεν μαντεύεται adesp. 176. πηδῶν ὁ ϑυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω adesp. 390. Τεῦκρος - ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας adesp. 569, 2. εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φϑόνος πηδᾶν φιλεῖ Eur. 294, 2. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς ϑεοὺς πτεροῖσι Eur. 506. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σϑένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα adesp. 295, 2.

πηκτίς: Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378, 2. ᾤχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη Soph. 220. κλύω δὲ Λυδὰς - παρϑένους - Ἄρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις Diog. Ath. 1, 9 p. 777.

πηκτός: πηκτὸς ϑάνατος adesp. 255. πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες Soph. 217. λῦε πηκτὰ δωμάτων Eur. 1003.

πηλαμύς: ἔνϑ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται Soph. 462.

Πηλεύς: Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνη γεροντανωγῶ Soph. 447. cf. Soph. 155. Eur. 1093.

Πηλιωτικός: σὺ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος Soph. 158.

πηλόπλαστος: τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή Aesch. 369.

πηλός: πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται Soph. 715. καὶ πρῶτον ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Soph. 441. θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι Soph. 719.

πῆμα: εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς Soph. 187, 3. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110. Ζεὺς - κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Eur. 1082. τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν - ἆται πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις Soph. 533, 3. ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν θεῶν ἀγάλματα Soph. 1025, 5. φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι Eur. 211. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς Eur. 342.

πημαίνω: χῶρος γὰρ αὐτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον φύει Soph. 824, 2. ὅστις - λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς Eur. 1070.

πημονή: τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται Eur. 682, 2. ⟨κακὸν⟩ τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον Soph. 691.

πημοσύνη: μήτε πολιτῶν ἐπὶ *πημοσύνην μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Eur. 910, 3.

Πηνελόπη — Soph. Εὐρύαλος p. 178.

πήρα: οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει Crat. 2 p. 810.

πιέζω: νουθετούμενος δ' ἔρως μᾶλλον πιέζει Eur. 665, 2. κραταιῷ περιβαλὼν βραχίονι εὕδει πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον adesp. 416, 2.

Πιερίδες: λάθα Πιερίδων στυγερὰ κἀνάρατος Soph. 145.

πιθάκνη: ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις οἶνον Ion. 10 p. 734.

πιθανός: εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιθανά Eur. 396, 2.

πίθος: ἀμφερκῆ πίθον Ach. 36 p. 755. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον Diog. Sinop. 2 p. 809. πίνει δ' ἅμα καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον Sosith. 2, 8 p. 822. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται Soph. 715.

πικρός: ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρός (πικρῶς l.) Eur. 952. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ· πικρὰ γάρ Aesch. 206, 2. πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά Ach. 6, 2 p. 748. ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν Eur. 282, 11. πικρὸν (al. αἰσχρὸν) νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 807. καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω, κοὐδὲν ἔσται μοι πικρόν Eur. 909, 12. πικρὰν πικρῷ κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν Soph. 770. καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846. στείχει πολίταις ὄμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρόν adesp. 415. παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσιν τίκτω Eur. 908, 2. λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον adesp. 110, 5.

πικρῶς: ἀξίως ἔλεξας οὐδὲ μὲν πικρῶς Soph. 101. (cf. πικρός.)

πίμπλημι: ὃ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων - δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος Aesch. 57, 4. οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι, σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Eur. 899, 3. πλήσας δὲ νηδὺν οὐδ' ὄναρ - φίλοις ἔδειξεν αὐτόν Eur. 107. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ φόνου adesp. 295, 2.

πίμπρημι: *πίμπρη, κάταιθε σάρκας Eur. 687. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Eur. 411, 3.

Πίνδος: ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Soph. 249, 2.

πινοτήρης: ὁ πινοτήρης (al. πιννοτήρης) τοῦδε μάντεως χορός Soph. 109.

πίνω: πίνει δ' ἅμα καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον Sosith. 2, 7 p. 822. ὕδωρ δὲ πίνει adesp. 149. ζῇ, πῖνε, φέρβου Soph. 170. ἐμπλήσθητί μου πίνων κελαινὸν αἷμα Eur. 687, 2. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν Soph. 669, 2. κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον Aesch. 124. κλίθητι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβανε Eur. 691. κλίθητι καὶ πίωμεν· οὐ καὶ σιτία πάρεστιν adesp. 418. πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς Ion. 27 p. 737. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν (al. ταύρου γ' ἐκπιεῖν) Soph. 663. διψῶντι - πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696, 2. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν σκύθη πιεῖν Ach. 9, 3 p. 748.

πιπράσκω: δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους, πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Eur. 775, 2.

πίπτω: οὑμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει Aesch. 159, 2. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι Soph. 809. ὅσοι - εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν Eur. 138. ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ δέλτος διαιρεῖ Eur. 578, 8. ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον εὐλόφως φέρει, τὸν δαίμον' οὗτος ἧσσόν ἐστιν ἄθλιος Eur. 175. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε, ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 5. εὖτ' ἂν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν πίπτοντας Eur. 577, 2. ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον ἐλενίων ἔπι Chaer. 14, 12 p. 786. ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Eur. 603, 4. τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος adesp. 60. τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ adesp. 354, 2. ἦν - πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου adesp. 547, 9. ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν ἔδευσε γαῖαν Aesch. 44, 3. ὑπ' ἄτης ζεύγλαν ἀσχάλλει πεσών Eur. 285, 10. οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 7. πεσοῦσ' ἀπ' ἰσθμίων Eur. 656. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός Eur. 664. σιγᾶν φρονοῦντα κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Eur. 29, 2. πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος Eur. 889. ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Eur. 898, 10. εἴπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν adesp. 80, 2. καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς

ἐναντίως πέπτωχ' ὁ τλήμων Eur. 816, 6.

πίσσα: λινᾶ δέ, πίσσα κώμολίνου μακροὶ τόνοι Aesch. 205.

πισσοκώνητος: πισσοκωνήτῳ πυρί Aesch. 118. πισσοκώνητον μόρον Soph. 302.

πιστεύω: ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν, πολλὴν - μωρίαν ὀφλισκάνει Eur. 86. πιστεύειν δὲ χρὴ γυναικὶ μηδέν Eur. 671.

πίστις: οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ Aesch. 394. πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ ⟨καὶ⟩ πίστις κακά adesp. 113. τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος adesp. 119, 4.

πιστός: τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος Eur. 277. τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Eur. 1081. οὐκ ἐν γυναιξὶ φύεται πιστὴ (πλείστη ll.) χάρις adesp. 543. βρότειον σπέρμα - πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά Aesch. 399, 2. βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν Soph. 606, 3. πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν Eur. 463, 3. ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων Eur. 566. πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eur. 375. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτέ Eur. 626, 3. πιστοί με κωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας Soph. 304. ἐφηῦρε δ' ἄστρων - περιστροφὰς ὕπνου φύλαξι *πιστὰ σημαντήρια Soph. 399, 9. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα Eur. 887, 1. 2.

πιστῶ: τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι Eur. 1073, 6.

πίτνω: ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ εἰς ὀρθὸν ἔστη χὠ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει Eur. 262, 3.

πίτυλος: εἰς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤπειγ⟨ον δορός⟩ Eur. 495, 11.

πίτυς: κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου Aesch. 251.

πλαγά: κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαί Eur. 781, 69. cf. πληγή.

πλάγιος: ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος Agath. 4, 4 p. 764. τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδεῖ κανών - ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο Theod. 6, 3. 5 p. 803.

πλάθω: τί ποτε - οὐ πλάθεις (πελάθεις ll.) ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132, 2.

πλᾶκτρον: δορὸς διχόστομον πλᾶκτρον Soph. 156. cf. πλῆκτρον.

πλάνη: βίοτος ἀνθρώπων πλάνη Eur. 659, 8.

πλάνης: (cf. ἄπολις.) πόντου πλάνητες Λευκοθέαν ἐπώνυμον adesp. 100.

πλανήτης: πτωχὸς πλανήτης (al. δυσείμων), βίον ἔχων τοὐφ' ἡμέραν adesp. 284, 2.

πλάνος: ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί, πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται Eur. 1038, 2.

πλανῶμαι: πολυσπερὴς - καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται Theod. 16, 2 p. 806. καρδίᾳ πλανώμενοι ἱδρυσάμεσθα - θεῶν ἀγάλματα Soph. 1025, 4. χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψήλ' ἄγειν Eur. 1048, 2.

πλάξ: ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς τάκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι Eur. 578, 4. δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα Eur. 661, 3. πεδία δὲ πάντα καὶ παράκτιον

πλάκα - φλὸξ ἐδαίνυτο Phryn. 5, 3 p. 721. Ἀχίλλειον πλάκα adesp. 202. κεραυνοῦν πυριβόλους μὲν .. πλάκας adesp. 328.

πλάσμα: οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν - εἰ δέ του θεῶν τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν μέγιστος ἴστω Eur. 1059, 7.

πλάσσω: οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἢν πλάσῃ δόμον, ἄλλην νεοσσοὺς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν adesp. 297. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Eur. 1130.

πλάστιγξ: ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν πλάστιγγ' (μάστιγ' ll.) ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Soph. 666, 5. ἀνώμαλοι πλάστιγγες ἀστάτου τύχης adesp. 179.

πλαστός: ἐκείνου παῖς πατρὶ πλαστὸς νόθος Sosith. 2, 4 p. 822.

πλάτη: Αἴγυπτος - ναυτίλῳ πλάτῃ Ἄργος κατασχὼν Eur. 846. ναύκληρον πλάτην Soph. 397.

πλατύς: τὸν αὖ νεώτερον ⟨λό⟩γχῃ πλατείᾳ - ⟨παίσ⟩ας ἔδωκε νερτέροις Eur. 495, 29.

Πλειάς: ὑπέρ τε πόντου χεῦμ' ὑπέρ τε Πλειάδα adesp. 157. ἵει δ' ἐφ' ἑπτὰ πλειάδων ἔχων δρόμον Eur. 779, 4. cf. πελειάς.

Πλεισθένης — Eur. Κρῆσσαι p. 502.

πλεκτάνη: μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον στέγην πυρώσω Aesch. 281, 3. τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσιν στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός Ion. 36 p. 739.

πλεκτός: κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθείρει γένος Soph. 463. στεφανωσαμένη - *πλεκτοῖς ὤμων σπείραισι δρακόντων Soph. 492, 5.

πλέκω: σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοίνας ἡνίας πλέκει Eur. 284. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι Aesch. 373. φάβα, μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην Aesch. 210, 2.

πλεύμων: ἐκπνέουσι πλευμόνων (πνευμάτων ll.) ἄπο Soph. 312, 2. ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχή Soph. 855, 7. Κύπρις - Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων Soph. 855, 15. οἶνος περάσας πλευμόνων (al. πνευμόνων) διαρροάς Eur. 983.

πλευρόν: φάβα, μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην Aesch. 210, 2. κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν † ἠλοῆσαι Soph. 19. (cf. νῶτον.) μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς Eur. 682, 3. κρούσας - πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων Eur. 779, 6.

Πλευρώνιος: ὡς κόρην Πλευρωνίαν ὑπημβρύωσεν Soph. 1026, 3.

πλέω: θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eur. 397. εἰς Αἶαν πλέων Soph. 828. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν (al. οὔτ' ἐκπλεῖν) ἐᾷ Aesch. 250.

πλέως: λιθάργυρος δ' ὄλπη παρῃωρεῖτο χρίματος *πλέα Ach. 19, 2 p. 751. κότυλον οἴνου πλέων Ion. 51 p. 742.

πληγή: θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός Soph. 876. τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγήν Eur. 456, 2. οὐ σκέπαρνος οὐδὲ πρίονος πληγαί Soph. 729, 2. cf. πλαγά.

πλῆθος: συνοπάζεται δὲ πλῆθος Soph. 344, 5. χρυσοῦ σὲ πλήθει,

τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεών Eur. 1069. εἰς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ λαῶν τε δειλῶν πλῆθος εὖ τραφεὶς ἀνήρ Sosith. 1, 2 p. 821.

πληθύω: κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην Soph. 651.

(πλήθω cf. λανθάνω.)

πλῆκτρον: ναοφύλακες - πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Soph. 143, 2. cf. πλᾶκτρον.

πλημοχόη: ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν Eur. 592.

πλήν: οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Soph. 531, 3. πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Eur. 498. ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων Eur. 566. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον Δήμητρος ἀκτῆς πώματός τε Eur. 892. ἅπαντα - γηράσκειν ἔφυ - πλὴν ὡς ἔοικε τῆς ἀναιδείας μόνης Theod. 12, 3 p. 805. — σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός Soph. 226. λήθουσι - κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Soph. 436, 2. οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες Soph. 859, 2. οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν Soph. 860. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος Eur. 25, 2. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος Eur. 170. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ, πλὴν εἴ τις Eur. 325, 2. τὴν οὐκ ἐμὴν.. πλὴν φύσει δώσω κόρην θῦσαι Eur. 360, 38. Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεύς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ Eur. 480. οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί Eur. 731. μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος Eur. 800. πλὴν ὅμως βροτῶν νοσοῦσιν οἱ βλέποντες Eur. 833, 2. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὅντινα χρὴ κέλσαι θνητοῖς, πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή Eur. 916, 6.

Πλήξιππος — Antiph. Μελέαγρος p. 792.

πλήρης: γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης Soph. 764, 2. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα - πλήρης μὲν ὄψων ποντίων Eur. 467, 2. χρόνος περί γ' ἀενάῳ ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν Eur. 594, 2. πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται Κύπρις adesp. 186. πλήρη μασχαλισμάτων Soph. 566. σὺ δέ μοι θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν Eur. 912, 5. πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας Soph. 442.

πληρῶ: Νείλου - ὕδωρ, ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς Eur. 228, 3. ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Eur. 898, 9. Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη - ἀντέλλει στάχυν Aesch. 300, 6. σελήνης ὄψις - ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη Soph. 787, 6. εὔογκος - γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ adesp. 546, 5. ὅστις δόμους μὲν ἥδεται πληρουμένους Eur. 328. δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur. 213, 3.

πλησίον: πόσις μοι πλησίον γαμηλίους μολπὰς ἀυτεῖ Eur. 781, 4. τὸν δὲ κύριον Ἅιδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον Sosiph. 3, 6 p. 820. τὴν δὲ πλησίον τύχην οὐκ ἴσμεν οὐδ'

ὁρῶμεν ἀθλίου μόρου Patrocl. 1, 6 p. 830.

πλησμονή: ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή Eur. 892, 4. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις Eur. 895.

πλήσσω: ἐρῳδιός γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ σε *πλήξει Aesch. 275, 2. (cf. παίω.) ὥσπερ ἁλιεὺς πληγεὶς Soph. 111. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη Aesch. 180, 4. ὧδ' ἐστὶ μύθων - κλέος, πληγέντ' ἀτράκτῳ - τὸν αἰετὸν εἰπεῖν Aesch. 139, 2.

πλίνθευμα: Τιρύνθιον πλίνθευμα, κυκλώπων ἕδος adesp. 269.

πλοῖον: ἀμφίπρυμνον πλοῖον Soph. 127.

πλόκαμος: χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς Aesch. 313.

πλούσιος: ἃ μὴ γὰρ ἔστι τῷ πένητι πλούσιος δίδωσι Eur. 21, 5. καλὸν - ἰδεῖν - γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ Eur. 316, 3. κρεῖσσόν τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου <γένος> Eur. 232, 2. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον Eur. 362, 7. σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ Eur. 953, 20. μὴ πλούσιον θῇς Eur. 249. ἤν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην Eur. 378. δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα Eur. 661, 3. σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5 p. 774. εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21, 2. πολλάκις σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων Eur. 327, 5. (cf. εὐδαίμων.)

πλοῦτος: δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατὰ Soph. 85, 6. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος Eur. 52, 10. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος Eur. 54, 2. ἄδικον ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποεῖ Eur. 55. τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Eur. 95, 2. σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία Eur. 96. πλουτεῖς, ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἅμα Eur. 235. κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα, πλοῦτος λαβὼν <τε> τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ Eur. 249, 3. οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε βέβαιος ἄδικος Eur. 354, 2. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 4. ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος ἥ φειδὼ βίου Eur. 438. πλοῦτος δ' ἐπακτὸς ἐκ γυναικείων γάμων ἀνόνητος Eur. 502, 5. τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον Eur. 714. πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν τὰς ὅλας τιμὰς (?) ἰὼν οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν Chaer. 36 p. 790. δειλόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν Carc. 9 p. 800. ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν ὅμως μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει Carc. 10 p. 800. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 3. κρεῖσσον δὲ πλούτου - ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι Eur. 7. τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν, πλούτου τε χώτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ πενίας τε Eur. 285, 4. (cf. ὄλβος.) πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι Eur. 395. κτῆμα - κάλλιστον τόδε, πλούτου δὲ κρεῖσσον Eur. 518, 2. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν Eur. 1046.

σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν Agath. 25 p. 768. οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1, 2 p. 825. πολλοὺς δὲ πλούτῳ - γαυρουμένους γυνὴ κατήσχυνε - νηπία Eur. 662. δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον Eur. 825, 2. πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε Eur. 960. πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δὴ γύναι φρόνει Eur. 986. ἐὰν ἴδῃς - τινὰ λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον Eur. 1040, 2. εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον Soph. 534, 3. μὴ πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χὡ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Eur. 20. κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι Eur. 419, 2. δήμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος μήτ' αὖ κακώσῃς, πλοῦτον ἔντιμον τιθείς Eur. 626, 2. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν Eur. 813. τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος γενναῖον λέχος εὑρεῖν Eur. 137.

πλουτῶ: πλουτεῖς, ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἅμα Eur. 235. πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι Eur. 641. καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ Eur. 142, 2. τὸν πάρος χρόνον πλουτῶν ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών Eur. 285, 10. σμίκρ' ἂν θέλοιμι - ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν Eur. 714, 3. ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν σαφές adesp. 119, 5. κάλλιστα μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνήρ adesp. 464. οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης Eur. 969. (cf. πονῶ.) ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα, τοῖσιν πένησι χρώμενοι τιμώμεθα Eur. 21, 6. δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον, σκαιοῖσιν εἶναι Eur. 776. σκαιόν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι Eur. 1069, 2.

Πλούτων: Πλούτωνος ἥδ' ἐπείσοδος Soph. 251. τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν Soph. 261. λέγουσι Δήμητρός ποτ' ἄρρητον κόρην Πλούτωνα - ἁρπάσαι Carc. 5, 2 p. 799.

πλωτός: ἰχθύων πλωτῷ (al. πλωτῶν) γένει Soph. 855, 9. οἳ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις adesp. 142.

πνεῦμα: ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον Soph. 12. χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνῳδίας Eur. 192. πολλοὺς δὲ βροντῆς πνεῦμ' (al. τραῦμ') ἄναιμον ὤλεσεν Eur. 982. νεύει δὲ τύχα κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων Eur. 153, 4. ἀπέσβη πνεῦμ' ἀφεὶς ἐς αἰθέρα Eur. 971, 2. Νεῖλος - γαῖαν χυλίνδων πνευμάτων ἐπομβρίᾳ Aesch. 300, 3. (cf. πλεύμων.) δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρως adesp. 187.

(πνεύμων v. πλεύμων.)

πνέω: δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρως adesp. 187. πνεῖ δ' οὖρος, ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα adesp. 380, 2. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί Aesch. 180, 5. κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον Soph. 140, 3. θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη τλῆναι καμάτοις ἀνοδύρτοις adesp. 303. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται Soph. 62, 2.

πνοή: πελάζει καὶ καταψύχει

πνοὴ ἄρκειος ὡς ναύταισιν ἀσκεύοις μολών Aesch. 127. τερθρία πνοή Soph. 310. θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ - ἰθύνουσι Eur. 304, 2. δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς - πνοαί Eur. 1059, 2. οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον Eur. 1083, 7. βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς Aesch. 195, 2. Αἴγινα - πρὸς νότου κεῖται πνοάς Aesch. 404. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς adesp. 112, 4. θάλασσαν - καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος περᾶν ἕτοιμος adesp. 408.

πόα: γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας Aesch. 29. ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών Aesch. 28.

ποδαπός: ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα Aesch. 61. ποδαπὸς ὁ ξένος Κορινθίοις ἔμολεν Eur. 74, 2. ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις Soph. 415. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι Ach. 3, 3 p. 747.

ποδεῖον: ποδεῖα Crit. 7 p. 774.

ποδήρης: ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας ἔχει ποδήρεις Aesch. 59, 2.

ποδίζω: ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60, 2.

ποδώκης: τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς Aesch. 22. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν adesp. 519.

ποθεινός: ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς, ποθεινὸν εἰδὼς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς Eur. 1132, 31. κόμας ἐκειράμεσθα - ἤ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί Agath. 3, 2 p. 763. ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς ἥλιε, ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας Theod. 10, 2 p. 805.

πόθεν: πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε ηὗρον ἄνθος ἀνίας Soph. 174. πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξηῦρες λαβεῖν Eur. 90. πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν πόθεν ἔβλαστον Eur. 912, 11.

ποθέν: ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι Aesch. 57, 9. εἴτε δὲ Μυσὸς ⟨γεγὼς⟩ ἦν εἴτε κἀλλοθέν ποθεν Eur. 704, 2.

πόθος: ὀμμάτειος πόθος Soph. 733. (cf. πόνος.) οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν - ὡς τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις παίδων νεογνῶν - ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 6. πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης - ἐπελθεῖν πᾶσαν - χθόνα Carc. 5, 4 p. 799. (cf. κόρος.)

ποθῶ: ἐκμαθεῖν δέ σου *ποθῶ - Ἀτθίδα χθόνα τίνες τύχαι κατέχουσιν Pyth. 1, 8 p. 811. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς adesp. 63. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα Eur. 467. ἢν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834, 2. ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου, τὸ ζῆν ποθοῦμεν Lycophr. 5, 4 p. 818. ὦ φιλόζωοι βροτοί, οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν *ποθεῖτε Eur. 816, 8. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν adesp. 41. Ἅιδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν Lycophr. 5, 2 p. 818.

ποῖ: ποῖ; πῶς δὲ λήσει Eur. 277. ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω Eur. 781, 61. ποῖ ποτ' ἐξῆξας τάλας Neophr. 2, 3 p. 730. ποῖ μεταστρέ-

φεσθ', ὦ κακοί adesp. 126. ποῖ πορευθῶ adesp. 144.

ποιητής: ποιητὴν (al. μουσικὴν) δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν Eur. 663.

ποικιλία: ποικιλίᾳ πραπίδων δεινὰ μὲν φῦλα πόντου - δάμναται Eur. 27, 2.

ποικίλλω: τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν πεποικίλωκε Aesch. 304, 2.

ποίκιλμα: τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας, χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ Crit. 1, 34 p. 771.

ποικιλόμητις: τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν ποικιλομήτιδες ἆται πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις Soph. 533, 2.

ποικίλος: ποικίλης νεβροῦ adesp. 419. ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει Soph. 527. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο Eur. 16, 2. τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Eur. 26. λίπος τ' ἐλαίας καὶ τὸ ποικιλώτατον ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Soph. 366, 4. ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Eur. 291, 3.

ποιμαίνω: χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν Eur. 744, 2.

ποιμαντήρ: ὕπνου φύλαξι πιστὰ σημαντήρια νεῶν τε ποιμαντῆρσιν ἐνθαλασσίοις Soph. 399, 10.

ποιμήν: πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς Eur. 146.

ποίμνη: σύριγγας δ' οὐριβάται κινοῦσιν ποίμνας ἐλάται Eur. 773, 28. βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην Eur. 1083, 6. ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει Soph. 479, 2.

ποίμνιον: σκάπτων, ἀρῶν γῆν, *ποιμνίοις ἐπιστατῶν Eur. 188, 4.

† ποίμνιος: λειμῶνας ποίμνιά τ' ἄλση Eur. 740, 5.

ποινή: ποιναῖς ἐφικταῖς adesp. 256. ὅταν δὲ φωραθῶσιν ἔρδοντες κακά, τίνουσι ποινάς Theod. 8, 9 p. 804.

ποῖος: ποῖος δ' ἂν οἶκος - δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς Eur. 1130. ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα Aesch. 381, 2. ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι Soph. 81, 4. ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν Eur. 116. θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον Eur. 1129. ὀλόμενε παίδων, ποῖον εἴρηκας λόγον adesp. 2. ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα πόλει ξενοῦσθαι τῇδε Eur. 1. ποίαν δῆθ' ὁρμάσω adesp. 137. ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν Eur. 116.

ποιῶ: ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ Aesch. 95. ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον ὢν ποιεῖ φθόνος Carc. 8, 2 p. 800. ἄδικον ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποεῖ Eur. 55. θάλλειν τε τε καὶ μή, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποεῖ Eur. 330, 5. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποεῖ adesp. 319. λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν Soph. 238, 2. καὶ κάταιθε χὤτι λῇς πόει Eur. 629. ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται, αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τοῦτο λανθάνει ποιῶν adesp. 573, 2. κακὸν δὲ - φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Eur. 407, 3. μόνου - καὶ θεὸς στερίσκεται, ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5, 2 p. 764. καφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποεῖν Eur. 93,

3. ὅσ' ἂν ἀρέσκῃ τἀνδρὶ ταῦτ' αὐτὴν ποεῖν Eur. 953, 16. τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποεῖν adesp. 368. ταῦτ' ἐποίησεν λαβὼν ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά adesp. 26, 3. καὶ κέρδος αὐτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα Eur. 256, 2. τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα Agath. 11 p. 766. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα Dicaeog. 1, 2 p. 775. γέλωτά δή με ποιοῦνται κόροι adesp. 458, 9. τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι Eur. 282, 14. παραινῶ - μὴ πρὸς τὸ γῆρας *ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317, 2. ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους τὸν φύντα θρηνεῖν Eur. 449. ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχὴν δὲ ποιεῖσθαι πρέπον Theod. 7 p. 804. Ἑστίας - ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 37.

πολέμιος: τοῖς δ' αὖ κακοῖς πάντων μέγιστος πολέμιος Eur. 692, 2. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ Eur. 360, 23. πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Eur. 4. ἐτραυματίσθην πολεμίῳ βραχίονι Eur. 705, 2. τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι Eur. 328, 4. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μήν Eur. 625. μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν - χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις adesp. 28, 2. ἐχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν Eur. 1060. ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ adesp. 295, 3. πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων - ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 3. ὅταν τις - θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ - ἢ βίαια πολεμίων κακά Eur. 645, 3. δυσείσβολός τε πολεμίοις τραχεῖά τε Eur. 1083, 3. πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας Eur. 282, 19. 21. ὁσίᾳ δ' ἀνάγκη πολεμιωτάτη θεός adesp. 501. ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Eur. 906.

πόλεμος: ἀνόρεος πόλεμος Soph. 403. φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους Soph. 510. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς Eur. 173, 2. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν Eur. 728. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον *αἴρονται μέγαν Eur. 50, 2. γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος, εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα Eur. 200, 2. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ - κἄπειτα τίκτει πόλεμον Eur. 340, 3. χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Eur. 975. † πολέμων δ' εὐμουσίαν ἄσκει Eur. 188, 2. ὦ χρυσέ - πάντων κρατιστεύων τύραννε· *πολέμοις δ' Ἄρεως κρείσσον' ἔχων δύναμιν adesp. 129, 4.

πολιήτης: εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ⟨ἢ τρόπον, ὦ⟩ πολιῆται Ion. 41 p. 740. cf. πολίτης.

πολιός: μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην· ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας Eur. 369, 2. 3.

πόλις: ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι Soph. 81, 4. Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται - πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Soph. 377, 2. οὐ γάρ

ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις, ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια - λάγδην πατεῖται Soph. 622. ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων, οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις Soph. 850, 2. γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἢν διχοστατῇ πόλις Eur. 173, 2. ταράσσων μηδὲν ὢν πόλις νοσεῖ Eur. 202, 2. δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά Eur. 267. εἰ γὰρ αἱρεθήσεται πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι Eur. 360, 40. ἅπασα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις Eur. 730. Ἄργος ἡ πόλις κικλήσκεται Eur. 1132, 5. οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργοῦται πόλις Ion. 63 p. 745. οὐδέπω γὰρ ἦν - λαΐνοις εὐρεῖα πύργοις ὠχυρωμένη πόλις Mosch. 6, 8 p. 813. τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς, ἀρχαία πόλις Μίδου γέροντος Sosith. 2 p. 822. κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν adesp. 141. λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσι Eur. 282, 10. πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, πολλοὶ δέ νιν ναίουσι Eur. 360, 16. τῇ μῇ δὲ παιδὶ στέφανος - πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 35. τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Eur. 360, 47. τὸν μέγαν τᾶσδε πόλεως βασιλῆ Eur. 781, 24. πόλεως μὲν ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτῃ πρέπων Eur. 1014. ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης *πόλεος οἰκήσῃ πόλιν Eur. 360, 11. οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης *πόλεος Eur. 360, 21. κακοὶ - *πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα σκιρτῶσιν Eur. 362, 30. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν Aesch. 452. κούρειον ᾑρέθη πόλει Soph. 122. νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα Soph. 193, 2. ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα *πόλει ξενοῦσθαι τῇδε Eur. 1, 2. ὧν πόλει δεῖ μεγάλα βουλεύοντες εὖ Eur. 16, 3. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτα - τὰν τῇ πόλει Eur. 66. ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει Eur. 91. τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος Eur. 94. ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται Eur. 187, 4. ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος πόλει τ' ἄριστος Eur. 194, 2. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοὔθ' ἡδονῆς μὲν ἅπτεται, κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει Eur. 219, 3. ὄλοιντο πάντες οἳ τυραννίδι χαίρουσιν ὀλίγῃ τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ Eur. 275, 2. τίς γὰρ παλαίσας εὖ - πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών Eur. 282, 18. ἄνδρας χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι, χὤστις ἡγεῖται πόλει κάλλιστα Eur. 282, 24. τοιαῦτα γὰρ πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά Eur. 282, 28. ὡς ἔλθῃ θεὰ χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει Eur. 351, 2. ἔμοιγ' εἴη τέκνα - μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Eur. 360, 27. τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν' ἐν πόλει Eur. 362, 28. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Eur. 425, 3. πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος Eur. 626, 7. ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς Eur. 644. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος τόδ' ἐστί Eur. 728, 3. προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει (πόλει Il.) Eur. 774, 2. τοὺς γὰρ περισσούς - τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν Eur. 788, 3. μισῶ πολίτην - πό-

ριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον Eur. 886, 3. τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην ἀστοῖς Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν Mosch. 4, 3 p. 813. κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν Soph. 622, 4. Οἰδίπους - χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν Eur. 70, 2. Δαναὸς - ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν Eur. 228, 6. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν - οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἂν Eur. 239, 2. (al. οὔτε βίοτον οὐδὲν ὠφελεῖ) 364, 3. οὔποτ' ἂν πάτραν (πόλιν ll.) τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν ηὐλόγεις πόλιν (πάτραν ll.) Eur. 347, 2. λογίζομαι - πόλιν οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν Eur. 360, 5. ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκήσῃ πόλιν Eur. 360, 11. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλὸξ Eur. 360, 23. ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 42. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 52. ἴθι μοι, πότνα, πόλιν Eur. 453, 9. οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν Eur. 658. ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ Eur. 712. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν - ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών Eur. 917, 2. ἥκω περίκλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον - πόλιν Ἀφροδίτας Eur. 1084, 2. εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν Πριάμου Eur. 1109, 10. (cf. πέδον.) ὦ Κραναὰ πόλις Aesch. 371. Soph. 798. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει Eur. 713. γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος Eur. 200. αἱ δ' ἄλλαι πόλεις - ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι Eur. 360, 8. αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία Eur. 828. ὅρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις Eur. 286, 7. πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς, αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων Eur. 286, 10. cf. πτόλις.

πόλισμα: πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 2 p. 809.

πολιτεύομαι: εἰ πένης ἅπας λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ Eur. 21, 2.

πολίτης: ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκήσῃ πόλιν - λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ Eur. 360, 13. ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακὸς γ' ἀνήρ Eur. 512. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται Eur. 886. καὶ μὴν ἀκούω - τὸν Ἅρπαλον - πολίτην γεγονέναι Pyth. 1, 16 p. 811. ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον - κακοὶ πολῖται Eur. 201, 3. ὄλβιος - μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Eur. 910, 3. ὅστις τῶν πατέρων παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784, 3. στείχει πολίταις ὄμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρὸν adesp. 415. χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν Eur. 360, 50. cf. πολιήτης.

πολλάκι: πολλάκι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Eur. 174, 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντίς Eur. 901. cf. πολλάκις.

πολλάκις: τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται Soph. 153, 9. πολλάκις ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν Soph. 524. ἀγλωσσίᾳ δὲ πολλάκις

ληφθεὶς ἀνὴρ δίκαια λέξας ἥσσον εὐγλώσσου φέρει Eur. 56, 2. πολλάκις σοφωτέρους πένητας - εἰσορῶ τῶν πλουσίων Eur. 327, 4. εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε Eur. 340, 4. τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου· τὸν μὲν γὰρ - τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω ῥήτωρ σπαράσσων πολλάκις λυμαίνεται Eur. 597, 4. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Eur. 716, 3. ῥώμη δέ τ' ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Eur. 732. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1 p. 825. cf. πολλάκι.

πολλαχοῦ: σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν adesp. 170.

πόλος: δίδυμοί τ' ἄρκτοι - πτερύγων ῥιπαῖς τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Eur. 594, 5. τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον Eur. 839, 11. βάσομαί τ' εἰς αἰθέριον *πόλον ἀρθείς Eur. 911, 3.

πολυβέλεμνος: πολυβέλεμνοι adesp. 597.

Πόλυβος: ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ ἐξομματοῦμεν - κόρας Eur. 541.

πολύβωλος: βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου Κισσεῦ Eur. 229.

Πολυδέκτης — Eur. Δίκτυς.

πολυηλάκατος: ποταμοὺς πολυηλακάτους Aesch. 8.

πολύθρηνος: μέλπει - ἀηδὼν ἁρμονίαν ὀρθρευομένα γόοις Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον Eur. 773, 26.

Πολύιδος: ὁρῶ πρόχειρον Πολυίδου τοῦ μάντεως Soph. 358. οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ Κοιράνου Soph. 359.

πολύκαρπος: ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Eur. 943, 2.

πολύκοινος: πολύκοινον Ἀμφιτρίταν Soph. 612.

πυλυκοίρανος: Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ Aesch. 238.

πολύμετρος: Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν Eur. 516.

πολύμοχθος: ὦ· πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς Eur. 916. ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα - πολύμοχθος Ἅιδας adesp. 127, 10.

Πολυνείκης — adesp. 458.

πολύξενος: Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ.. χαίρειν Aesch. 228.

πολυπληθία: πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606.

πολύπλοκος: καμπαῖς πολυπλόκοις adesp. 34.

πολύπονος: ἄνοικτος ὅς τεκὼν σὲ τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ Eur. 120, 2.

πολύς: πολὺς πόνος Aesch. 134, 2. ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοί Soph. 142. πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος - ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται Soph. 715. πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς εὐφυὴς κλάδος Eur. 88. τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Eur. 304, 4. πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Eur. 631. οὑθούνεκα πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος Eur. 1132, 21. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεχραμένος πολύς Ach. 9 p. 748.

πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν ἐνάλιος θεωρία Ach. 27 p. 753. βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος Mosch. 1, 2 p. 812. πολύς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ adesp. 551. οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ζόη Soph. 512. πολλὴ φαρέτρα adesp. 257. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν Eur. 1046. χρόνου πολλοῦ νόστον προμαθόντες adesp. 241, 2. ὃς τῆσδέ τ' ἄρξει χἀτέρας πολλῆς χθονός Eur. 1132, 16. καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ Eur. 709. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ adesp. 410. ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ (?) κακός adesp. 449. τὸ θῆλυ - ἕν τε τοῖσι - καλοῖς πολλῷ λέλειπται Eur. 401, 4. πολλῷ δὲ κρεῖσσόν ἐστι μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα adesp. 324. πολὺν οἰδματόεντα δρόμου πόρον Aesch. 69, 4. πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται Soph. 348. ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον Soph. 690. πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων Eur. 350. ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἢν βούλῃ πολὺν χρόνον μελάθροις ἐμμένειν Eur. 362, 11. εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ χρόνον πολὺν νῦν ὄμμ' ἐγείρει Eur. 398. πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον Eur. 1083. ἢ πολὺν πόνον βραχεῖ διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ Neophr. 2, 14 p. 731. πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην Soph. 843, 3. πολλήν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει Eur. 86, 2. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς Eur. 404, 2. οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Eur. 606, 2. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει Eur. 745, 2. χρὴ - πειθὼ - τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν Eur. 759, 3. πολλοῖσι πολλήν, δὶς τόσοις δὲ πλείονα Eur. 995. πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν Chaer. 12 p. 785. αἰδὼς ἀπώλεσ' αὐτόν - πολλὴν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὢν ἐκτήσατο adesp. 556, 2. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες πολὺ δυσμαχώτερον Eur. 429, 3. χρεία δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπώκισται πολύ Chaer. 18 p. 788. πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσμενεῖς ἐμοί Soph. 880, 2. θνητοὶ δὲ πολλοὶ - ἱδρυσάμεσθα - θεῶν ἀγάλματα Soph. 1025, 4. πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν Eur. 220. πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον, πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 2. 3. πόλεως δ' ἁπάσης τοὔνομ' ἕν, *πολλοὶ δέ νιν ναίουσι Eur. 360, 16. τὴν εὐγένειαν - τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν Eur. 405, 2. πολλοί γε θνητῶν - τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν Eur. 416. πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν Eur. 422. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Eur. 492. πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων Eur. 511, 2. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως δείξουσιν αὐτούς Eur. 738. πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν Eur. 1077. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ηὖξον Theod.

8, 5 p. 804. πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων adesp. 107. τοῦ σώματος γὰρ εἵνεχ' οἱ πολλοὶ πόνοι adesp. 115. πολλοί σε μισήσουσιν, ἢν σαυτὸν φιλῇς adesp. 180. ὦ πλοῦτε - πόνοι δὲ κἂν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου ἔνεισι Eur. 813, 2. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια Aesch. 184. ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρρυσιάσθη Aesch. 258. τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται Soph. 62. βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά Soph. 98. τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα Soph. 666, 6. τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα Eur. 26. γένοιτό τἂν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eur. 131, 2. τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων πέρι Eur. 167, 2. πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά Eur. 204. ὀργῇ δὲ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Eur. 259. καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει Eur. 1065. πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά adesp. 523. πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων τὸ λίαν κακός Soph. 606. πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα Soph. 785. εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων Eur. 134. τῶν πολλῶν βροτῶν δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς Eur. 208, 2. ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν Eur. 244. θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα τύμβον - κοινὸν ἔλαχον Eur. 360, 32. φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν ἀπώλεσ' αὐτόν Eur. 551. ἤδη δὲ πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτής Eur. 812. εἰσελήλυθεν πολλῶν σοφιστῶν ὄχλον ἐξηρτημένος Ioph. 1, 2 p. 761. πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν, τὴν δέ Eur. 657, 3. οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί, ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν Aesch. 353, 2. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι Soph. 79. ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις Soph. 534. πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλόν τι μωμένῳ Soph. 852. ἥ τοι Κύπρις - πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Soph. 855, 2. πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Eur. 316, 4. εἰσὶν γάρ - διφθέραι μελεγγραφεῖς πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων Eur. 627, 2. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Eur. 632. ἀλλὰ χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις Eur. 659, 4. φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ Eur. 934, 2. πολλῶν (πολλοῖς ll.) γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγή Carc. 7 p. 800. Αὐτόλυκον πολέων κτεάνων σίνιν Soph. 221, 2. πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν Aesch. 188. μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα Soph. 592. σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται Soph. 835. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἁνδάνειν Eur. 171. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ Eur. 334. πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά Eur. 415. ᾧ παρῆν - ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787, 2. τἀξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποεῖ βροτῶν Mosch. 9, 11 p. 816.

πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὔνοιαν φρενῶν μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα adesp. 82. ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Eur. 437. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρόν Eur. 831. πολλοῖσι πολλήν, δὶς τόσοις δὲ πλείονα Eur. 995. τοῦτο τἄδικον πολλαῖς ὑπερρύηκε Eur. 497, 5. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Eur. 972. ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν Soph. 862. ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28, 2. πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν Eur. 257. ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς Eur. 356. τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα, πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Eur. 360, 29. πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους γυνὴ κατήσχυνε Eur. 662. πολλοὺς δὲ βροντῆς πνεῦμ' ἄναιμον ὤλεσεν Eur. 982. τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Eur. 1076, 3. σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Eur. 200, 3. ἀλλ' ἦμαρ ⟨ἕν⟩ τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Eur. 549. πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν Eur. 554. τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Eur. 637. φιλοῦσι δὲ τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ πολλάς Eur. 675, 5. ἀρετὴ δ' ὤνησε πολλάς Eur. 909, 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Eur. 1089, 2. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει adesp. 550. ἵν' οὖν τὰ πολλὰ κεῖνα διὰ παύρων λέγω Aesch. 99, 4. ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά Aesch. 311, 2. οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνῄσκει τις Aesch. 362. ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός Aesch. 390. πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Soph. 78. πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν Soph. 80. πολλά σε ζηλῶ βίου Soph. 525. πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ Soph. 600. πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι Soph. 632, 1. 2. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Eur. 38. ἄδικον ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποεῖ Eur. 55. πολλά τοι θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur. 100. ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ - τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101. ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει Eur. 150, 2. ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν, μῶρος Eur. 193. τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι Eur. 220, 3. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί Eur. 254. τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν Eur. 335. λογίζομαι δὲ πολλά Eur. 360, 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Eur. 362, 5. σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Eur. 391, 2. νομίζειν χρή σε - ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Eur. 396, 3. ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ πολλὰ χρήματα Eur. 502, 2. πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι - βροτούς Eur. 650. πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο τἀναντί' ἔγνων Eur. 812, 2. ἢ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός Eur. 947. νέος δ' ὅταν πόλλ' ἐξαμάρτῃ, τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027,

4. τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ δὴ βροτοὺς Eur. 1032, 2. ὁ γὰρ θεός πως - κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί Eur. 1073, 4. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος Ach. 3, 2 p. 747. πεταλίδων δέ τοι συῶν - πόλλ' ἐπάιον Ach. 8, 2 p. 748. τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι, βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα Agath. 9, 2 p. 765. νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες Agath. 26 p. 768. ὀργὴ δὲ πολλὰ (al. πολλοὺς) δρᾶν ἀναγκάζει κακά Chaer. 29 p. 789. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας, ὡς δὴ πολλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 2 p. 793. ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν Carc. 10 p. 800. πολλὰ δεῖ μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον Theod. 11 p. 805. ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι βροτοί Sosiph. 3 p. 820. τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη. τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους Patrocl. 1, 1. 3 p. 830. ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι μητέρα Pomp. 1, 2 p. 831. τούτῳ δὲ - πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ .. δοῖεν adesp. 32. πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθά adesp. 113. ἡ γλῶσσά τοι αὐτὴ μὲν οὐδέν - πονεῖ, ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά adesp. 120, 3. σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν adesp. 170. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποεῖ adesp. 319. δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά adesp. 488. χρόνος - πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις adesp. 509, 3. — ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις - εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Eur. 84. νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον Eur. 149. ⟨τί⟩ κέρδος οὐκέτ' ὄντας ὑβρίζειν νεκρούς; τί τὴν ἄναυδον γαῖαν αἰκίζειν πλέον Mosch. 7, 2 p. 815. πόλεις - αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων λόγχης ἀριθμῷ πλείονος κρατούμεναι Eur. 286, 12. πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Eur. 297, 4. πολλοῖσι πολλήν, δὶς τόσοις δὲ πλείονα Eur. 995. κέστρᾳ - πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν ἠλοῆσαι † πλεῖον Soph. 19, 2. πλεῖον φυλάσσων αὐτὸς ἢ φυλάσσομαι Soph. 706, 2. φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον Soph. 186, 2. ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Soph. 192, 2. διψῶντι - πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696, 2. γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν Soph. 853. αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων Eur. 111, 2. οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον (πλεῖον ll.) σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος Eur. 360, 20. τὸ θῆλυ - ἔν τε τοῖσι - καλοῖς πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401, 4. ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνήρ Eur. 425. φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433, 2. ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Eur. 603, 2. τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ τῆς εὐσεβείας Eur. 736, 4. τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον τιμῶμεν Eur. 788, 2.

ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος, τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον Eur. 1061, 3. πλέον (πλεῖον ll.) γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν εἰς ταῦτα γιγνώσκουσιν Aristarch. 1, 3 p. 728. καὶ τοῦ ποτοῦ προύτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει πλέον Sosith. 2, 15 p. 822. ἀεὶ δὲ τοῦ δοθέντος ἐνδεῖται πλέον Char. 1, 3 p. 826. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν Aesch. Alex. 1 p. 824. μηδ' ὡς κακὸς ναύκληρος - ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 4. αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλείον' ὠφελεῖ βροτούς Eur. 746. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας Soph. 663, 2. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1, 2 p. 825. οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά Char. 1, 5 p. 826.— τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος Eur. 94. πλεῖστος φόβος πρόσεστι μὴ δράσωσί τι Eur. 605, 4. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος Eur. 846. πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Eur. 15, 3. (cf. πιστός.) σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον (al. πλέον et μεῖζον) κακόν Eur. 200, 4. ἐκεῖνο δ' οὐ ⟨τὸ⟩ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος Eur. 360, 43. παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει Eur. 897, 2. ᾧ δ' ἂν - χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής Eur. 22, 5. ὅστις - πλεῖστον μισθὸν - λαβὼν κακὸς γένηται Eur. 297, 2. θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν Eur. 794, 2. τἀληθὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου Soph. 869. νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος Eur. 183, 2. δεῦτ', ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλεῖστον θέμις Pomp. 1 p. 831. τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα Eur. 1026. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν Eur. 286, 6. χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν γυναῖκας Eur. 402, 2. τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν Soph. 769. πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς Eur. 31, 2. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Eur. 576. ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ σοφώτατος Eur. 580, 5.

πολυσπερής: πολυσπερὴς - καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται Theod. 16 p. 806.

Πολύφημος — Aristiae 4 p. 727.

πολύφθορος: ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολύφθοροι Soph. 511, 5.

Πολυφόντης — Eur. 451.

πολύχρυσος: (cf. βαθύσπορος.) Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ adesp. 322. δόμοι μὲν οἴδ' - οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηνται χλιδαῖς Eur. 1132, 2.

πόμπιμος: προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα adesp. 260.

πονηρία: ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Soph. 839, 2.

πονηρός: ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς Eur. 360, 12. ὦ δαῖμον ὅς μ' εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ adesp. 17. λύπας - θεοὶ τοῖσιν διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσ', ἐπεὶ οὔ σφιν πονηρόν ἐστιν adesp. 489, 3. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος Aesch. 90. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος

αἱρετώτερος Aesch. 401. εἶδον καὶ δίκης παραστάτας ἐσθλοὺς πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Eur. 295, 2. κακὸν - φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Eur. 407, 3. εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Eur. 520, 2. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται, ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι Eur. 1068, 2. φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγαις κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς (?) κλῇθρον εἰργέτω στέγης Eur. 362, 20. τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὔξαν' ἐν πόλει Eur. 362, 28. ἥτις πονηρὰ τἄργ' ἔχουσ' ⟨εἶτ'⟩ εὖ λέγεις Eur. 528, 2. ὅστις - οἴεται - κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι, δοκεῖ πονηρά Eur. 835, 3.

(πόνησις cf. ὄνησις.)

πόνος: πολὺς πόνος Aesch. 134, 2. πόνος γάρ - εὐκλείας πατήρ Eur. 474. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος Eur. 522. ἄνευ τύχης - πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς Eur. 668, 2. βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος γεγώς Eur. 966. τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος Mosch. 8, 2 p. 815. ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόνος (πόθος ll.) adesp. 526. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος Aesch. 315, 2. πόνου - ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον Aesch. 352. πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς Soph. 345. οὔτοι ποθ' ἥξει (?) τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου Soph. 365. αὐτὸς παρ' αὑτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου Soph. 1019, 7. οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας Eur. 426, 3. πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' ἡμέραν adesp. 7, 2. οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' (πόνου πλουτοῦντ' l.) ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241, 2. ὑψηλὸν ἡβήσασα (?) τεκτόνων πόνον Aesch. 357. τάλαινα - ἣ πολὺν πόνον βραχεῖ διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ Neophr. 2, 14 p. 731. πόνῳ πόνον ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' ἡμέραν adesp. 7, 2. πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς Soph. 345. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Eur. 237, 3. ὦ πλοῦτε - πόνοι δὲ κἂν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου ἔνεισι Eur. 813, 2. οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν Eur. 1052, 7. τοῦ σώματος γὰρ εἵνεχ' οἱ πολλοὶ πόνοι adesp. 115. τῶνδε βούλευτις πόνων Aesch. 172. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονὰς δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα Aesch. 194, 2. Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πόνων (?) Aesch. 233. οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα Aesch. 385. κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων Eur. 10, 2. ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων Eur. 133. εὔκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων Eur. 134. γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος πόνων ἀναψυκτῆρα Eur. 146, 3. τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων θηρᾶν Eur. 233. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς Eur. 364. εἰ δ' ἄτερ πόνων δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ Eur. 392. τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων (al. κακῶν) πεπαυμένον Eur. 449, 3. εἰ - μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν Eur. 821, 2.

παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ Eur. 864. τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Eur. 897, 7. εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων Eur. 1087. ἀρετὴ - ἑαυτὴν ἆθλα τῶν πόνων ἔχει adesp. 116, 3. μηδεὶς φοβείσθω θάνατον ἀπόλυσιν πόνων adesp. 371. σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Eur. 236. νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας Eur. 344. μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Eur. 453, 4. ἄτρυτος ἐν πόνοις adesp. 163. (cf. v. l. Eur. 525, 2.) τρισὶ γόναϊσι τοὺς γυναικείους πόνους ἐκαρτέρησα Aesch. 99, 7. σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην πόνους ἔχοντες Eur. 391, 3. ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους Eur. 573, 4. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους Eur. 575, 3. τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους Eur. 789, 2. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους Eur. 908, 8. παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν adesp. 111, 3. cf. Aesch. 340.

πόντιος: πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν ἐνάλιος θεωρία Ach. 27 p. 753. ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς τἀκεῖ - πάντ' ἐπίστασθαι Eur. 578, 4. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα Aesch. 275, 3. ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας adesp. 64. τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος adesp. 60. ὀχεῖα πόντια adesp. 251. πόντια ῥάκη adesp. 258. τράπεζα - πλήρης μὲν ὄψων ποντίων Eur. 467, 2. πατήρ - ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθὲν Eur. 1132, 43.

ποντοναύτης: ἢ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν Soph. 511.

πόντος: οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐθ' ὅσα πόντος Theod. 18 p. 807. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα - σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος adesp. 129, 9. δελφινοφόρον πεδίον πόντου διαμειψάμεναι Aesch. 150. ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε - πόντου τε χαροπὸν οἶδμα Soph. 1025, 3. ποικιλίᾳ πραπίδων δεινὰ μὲν φῦλα πόντου - δάμναται Eur. 27, 3. καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Eur. 316, 2. ἀωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περᾷ Eur. 921. ὅταν δὲ πόντου πεδίον Αἰγαῖον δράμω Ion. 60 p. 744. πόντου πλάνητες Λευκοθέαν ἐπώνυμον adesp. 100. ὑπέρ τε πόντου χεῦμ' ὑπέρ τε Πλειάδα adesp. 157. ἐάν τι δέλτος ἐν πτυχαῖς πόντου πάθῃ adesp. 348. ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονός Soph. 870. Ἔρως γὰρ - κἀπὶ πόντον ἔρχεται Eur. 431, 3.

πονῶ: ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν Eur. 757, 2. ἡ γλῶσσά τοι αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ adesp. 120, 2. γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους, μάτην πονοῦσιν Eur. 501, 2. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος Aesch. 315. τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει Eur. 432, 2. οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' (πόνου πλουτοῦντ' l.) ἔπεμψεν ἐς δόμους

Aesch. 241, 2. οὐκ ἔστιν - σὺν ῥᾳθυμίᾳ τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1, 2 p. 819. ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν Soph. 836. ἀλλὰ χρὴ πονεῖν Eur. 238, 2. φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι θανεῖν ἐρῶσιν Agath. 7 p. 765. οἱ - τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά Diog. Sinop. 1, 3 p. 808. ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν adesp. 546, 2. οὐκ ἔστιν - σὺν ῥᾳθυμίᾳ τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1, 2 p. 819.

ποππύζω: ποππύζεται ζευγηλατρίς Soph. 794.

πορεύω: πτηνὸς πορεύσει Eur. 669, 4. ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται Soph. 745. ποῖ πορευθῶ adesp. 144.

Πορθάων: Οἰνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας, Πορθάονος παῖς Eur. 515, 4.

πορθμίς: ἔμβα, πορθμίδος ἕρμα adesp. 520.

πορθμός: ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ adesp. 336. πρὸς κρῆτα (?) πορθμὸν Ion. 18, 3 p. 735.

πορθῶ: φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεών Eur. 605, 3. αὐχεῖ δὲ Τρώων ἄστυ *πορθήσειν βίᾳ Aesch. 99, 19.

πορίζω: τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1, 2 p. 825.

πόριμος: μισῶ πολίτην - πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον Eur. 886, 3.

πόρνη: οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε πόρνης ὁ κλεινὸς ναός Pyth. 1, 3 p. 811.

πόρος: πολὺν οἰδματόεντα - πόρον Aesch. 69, 4. θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθος ἅλιον ἰθύνουσι Eur. 304, 2. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν πόρον Aristarch. 2, 5 p. 728. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους (τόπους ll.) Eur. 926.

πόρρω: πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός Soph. 774, 3. φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς καίει τὰ πόρρω Eur. 772, 2. πόρρω (al. πέλας) γὰρ ἑστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει adesp. 496, 2.

πορσύνω: ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά, τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον adesp. 455. ζώη τις - τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως ἥδιστα πορσύνων Soph. 536, 2.

πορφύρα: κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθείρει γένος Soph. 463.

πορφύρεος v. πορφυροῦς.

πορφυροῦς: βίος δὲ πορφυροῦς (?) θαλάσσιος οὐκ εὐτράπεζος Eur. 670. ἅλα πορφυρέην Eur. 882. λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος Phryn. 13 p. 723.

Ποσειδῶν: Αἰγαίου Ποσειδῶ παῖς Aristiae 1 p. 726. Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας Soph. 342. cf. Soph. Ἀνδρομέδα. Soph. 596. Eur. 106. 107. Eur. Μελαν. ἡ σοφή. Choer. 1 p. 719.

Ποσίδειος: τοὺς Ποσιδείους .. θριγκοὺς ἀποσεισαμένη Soph. 465.

πόσις: εἰ γάρ σ' ἔμελλεν - κτείνειν πόσις, χρῆν καὶ σὲ μέλλειν Eur. 451. πόσις μοι πλησίον γαμηλίους μολπὰς ἀυτεῖ Eur. 781, 4. κἂν ἀμορ-

φος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι Eur. 909, 4. κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή, πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις Theod. 10, 6 p. 805. ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις, οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον Theod. 13 p. 805. ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Eur. 501, 2. ἔνθ' ἐμῷ κεῖται πόσει χρυσός Eur. 781, 9. γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει ἥδιστόν ἐστι Eur. 822. χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί Eur. 823. ἡδὺ δ', ἢν κακὸν πάθῃ τι, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Eur. 909, 9. οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον Eur. 909. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἢν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Eur. 1062. δίκαιόν ἐστιν, ἥτις ἂν κτείνῃ πόσιν Theod. 5 p. 803.

πόσος: μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης - σὺ λήψῃ πεῖραν ἐν τὠμῷ βίῳ Eur. 953, 32.

ποταίνιος: τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους Soph. 153, 5.

ποτάμιος: σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Soph. 598, 5.

ποταμός: ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων Soph. 262. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών Aesch. 144. Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις Aesch. 168, 3. ἐπεὶ - ὕδωρ - ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν Chaer. 17, 2 p. 787. Λυδὰς Βακτρίας τε παρθένους ποταμῷ παροίκους Ἅλυϊ Diog. Ath. 1, 7 p. 777. πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἦλις ἡ Διὸς γείτων κάθηται Eur. 1083, 13. Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί Aesch. 249. ἄνω ποταμῶν Aesch. 335. δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς - πνοαί Eur. 1059, 2. ποταμοὺς πολυηλακάτους Aesch. 8.

ποτέ: τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί ποτε Eur. 206, 6. ἀεί ποτ' ⟨ἐστὶ⟩ σπέρμα κηρύκων λάλον Eur. 1012. Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ Eur. 515, 4. Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν Eur. 517. ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιόν - ἔρριψεν Aesch. 180. ἣν Ἰδυῖα πρίν ποτε - τίκτεν Soph. 503, 2. ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους - Θέτιδι συμπλακείς ποτε Soph. 561. τίς δ' οἶκος - ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856. οἷος ἦν ποτε κἀγώ Eur. 285, 19. μηδ' ὡς - ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 3. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε, ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 4. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν θύων ἀπαρχάς Eur. 516. ὅ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' ηὐνάσθη θεός Eur. 773. γάμων τέλος, τὸ δή ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ λισσομένα προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι Eur. 773, 52. καίτοι ποτ' εἴ τιν' εἰσίδοιμι - τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον - ἐλοιδόρουν Eur. 816. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν - ἦλθε Θηβαίαν χθόνα Eur. 819. ἦν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσ' ὅτι νέοι ποτ' ἦσαν Eur. 951, 2. στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα Phryn. 5 p. 721. λέγουσι Δήμητρός ποτ'

ἄρρητον κόρην Πλούτωνα - ἁρπάσαι Carc. 5 p. 799. ἦν γάρ ποτ' αἰὼν κεῖνος, ἦν ποθ' ἡνίκα (ἦν ὁπηνίκα ll.) θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί Mosch. 6, 3 p. 813. Φοίβου ποτ' οὐκ ἑῶντος ἔσπειρεν τέκνα adesp. 378. ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἡ Δίκη ποτὲ τῷ δυσσεβοῦντι - ἐνήλατο adesp. 486, 3. δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτέ Eur. 255. κᾆτά πως κείνη ποτὲ εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα - ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 13. ὡς εὐτυχήσων καὶ κακῶς πράξων ποτέ adesp. 546, 3. ἢν δ' ἔλθῃ ποτέ, ἀνιώμεθα Crat. 3, 3 p. 810. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρόν Soph. 102. καί μ' ἔρως ἕλοι ποτέ Eur. 331. ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν Eur. 153, 2. — δή ποτε Soph. 469. — μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245. μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ γενέσθαι Eur. 341. ὃ μὴ τύχοι ποτέ Eur. 525. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτέ Eur. 626, 3. χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδέν', ὦ τέκνον, ποτέ Soph. 879, 2. εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε - ἔσεσθαι Dionys. 2 p. 793. μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ Dionys. 3 p. 794. κοὐ μή ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων Eur. 918, 5. λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλῇ ποτε Soph. 529. λόγος γὰρ τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε Eur. 97, 3. ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε Eur. 296. τούτου τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ ποτε Eur. 583, 2. οὐκ ἂν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 65. οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει Soph. 102, 3. οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις, ἐν ᾗ Soph. 622. οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν Eur. 89. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν δράσουσα adesp. 52. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς Eur. 463. οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι Soph. 535. οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός Soph. 588. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216. οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073. χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε Soph. 840. ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Eur. 1037. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε Soph. 236, 2. οὔτοι ποθ' ἥξει (?) τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου Soph. 365. κάκιον ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ γυναικός Soph. 187, 2. ὃ μὴ γένοιτο, Ζεῦ φίλ', οὐδ' ἔσται ποτέ Eur. 953, 28. αἴσχη - οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποθ', ᾧ Soph. 619, 2. τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς - χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810, 2. οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ Eur. 1067, 4. τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ λόγος δύναιτο Eur. 597, 2. οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 3. οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε βέβαιος ἄδικος Eur. 354, 2. — τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις Aesch. 60. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή Soph. 1014. τί ποτ' -

οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν μέρος ἐξέλαχον Eur. 115. τί ποτέ μ' ἐργάσῃ Eur. 700. τί ποτε τοῦτο ταἴτιον Eur. 776, 2. πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε ηὗρον ἄνθος ἀνίας Soph. 174. ποῖ ποτ' ἐξῇξας τάλας Neophr. 2, 3 p. 730. ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος (?) Eur. 403, 3. — ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται - ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ γνόφος Aesch. 464, 3. 4. — cf. οὔποτε οὐδέποτε μήποτε.

πότερος: πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται Aesch. 329. πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Eur. 282, 19. πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ Eur. 552. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ Eur. 1036. πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις Ach. 3 p. 747.

ποτί: μουσομανεῖ δ' ἐλάμφθην δακέτῳ ποτὶ δειράν Soph. 224.

ποτιμάστιος: ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Soph. 221.

πότμος: ουμὸς δὲ *πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει Aesch. 159. οὑμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται Soph. 787. Αἰγύπτου πότμος (γάμος et πόσιμος ll.) adesp. 131. αὐτορέγμονος πότμου Aesch. 117. καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου adesp. 542, 2.

πότνα: ἴθι μοι, πότνα (πότνια ll.) πόλιν Eur. 453, 9.

πότνια: ἀείδομεν τὰν ἐρώτων πότνιαν - Ἀφροδίταν Eur. 781, 16. ὦ πότνι' αἰδώς Eur. 436. πότνια σοὶ τάδ' ἐγὼ νυμφεῖ' ἀείδω Eur. 781, 18. ὦ πότνι' Εἰλείθυια adesp. 58. πότνια σοφία, σύ μοι ἄνδανε adesp. 130. ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνιά σ' ἢ σιγὴν ἔχω adesp. 282. (cf. πότνα.)

Ποτνιάς: ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν Aesch. 173, 3.

ποτόν: δείλῃ δὲ πᾶσα τέμνεται - ὀπώρα καλῶς κἀνακίρναται ποτόν Soph. 234, 8. καὶ τοῦ ποτοῦ προὔτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει πλέον Sosith. 2, 14 p. 822. ἥτις - ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Soph. 598, 5. ἠπιστάμην ἂν - στέργειν θ' ὑδρηλοῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς adesp. 546, 6. πρὸς ναρὰ καὶ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά Soph. 564.

ποτός: μόχθος ἰατροῖς μέγας τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις πασῶν μεγίστην - νόσων Eur. 403, 6.

πότος: ἀρδευτὰ δαψιλεῖ πότῳ Sosith. 2, 17 p. 822.

ποτῶμαι: ἐρῳδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ σε πλήξει Aesch. 275.

ποῦ: ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν, αὔδασον, ξύλον Aesch. 20. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια, ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα Aesch. 184, 1. 2. λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος Aesch. 225, 2. ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς Eur. 304. θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος Eur. 359. ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος Eur. 403, 3. καὶ ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν - ἃ μᾶλλον ἀνδρός εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 22. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα; ποῦ δὲ Λυδίας μέγας δυνάστης Κροῖσος adesp. 372.

που: λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶδά που (?) τυχεῖν Soph. 467. εἰ δέ που τύχοι πέριξ ἑλίξας εἷλκε .. ὁμοῦ λαβὼν γυναῖκα πέτραν δρῦν Eur. 221. δοκεῖς - τὴν Δίκην που μάκρ' ἀπῳκίσθαι βροτῶν Eur. 255, 2. ἡ Δίκη ἐνταῦθά ποὔστιν ἐγγύς Eur. 506, 8. οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 7. — ἦ ποῦ κρεῖσσον τῆς εὐγενίας τὸ καλῶς πράσσειν Eur. 9. ἦ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν Eur. 135. ἦ που σφόδρα θυμοῖ Ach. 11, 2 p. 749. κόμας ἐκειράμεσθα - ἦ που ποθεινὸν χρῆμα Agath. 3, 2 p. 763.

πουλύπους: νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Soph. 286. τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσιν στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός Ion. 36, 2 p. 739.

πούς: καὶ χρόνου προὔβαινε πούς Eur. 42. δράκων - ἐνῴκισεν δεινὴν † στομάτων ἔκφυσιν ποδὸς βλάβην Aesch. 252, 2. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός Aesch. 253. ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός Soph. 460, 2. παράρυμα ποδός Soph. 484. Θεστίου παῖδες τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός Eur. 530, 7. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκα θοινᾶται ποδός Eur. 792. τρομὸν δράμημα γηραιοῦ ποδός Eur. 876. θανὼν μὲν οὖν Μαίανδρον ἐρρίφη ποδός Sosith. 3 p. 823. ἔλα δίωκε μή τι μαλκίων ποδὶ Aesch. 332. ἀποπλήκτῳ ποδί Soph. 227. ζῶντι ποδὶ χρώμενος Soph. 722. ἡ Δίκη - σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ στείχουσα μάρψει τοὺς κακούς Eur. 979, 3. στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδί (?) Phryn. 5 p. 721. λαιθάργῳ ποδί adesp. 227. ὄχθοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβὼς πόδα Soph. 611. διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον Eur. 124, 3. πάλιν ὑποστρέψας πόδα χωρεῖ δρομαίαν Eur. 495, 3. ⟨κοῦφον⟩ πόδ' ἄλλος ἄλλοσ' εἴχομεν φυγῇ Eur. 495, 33. κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα Eur. 676, 2. ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα Eur. 781, 43. ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω Eur. 781, 61. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα (al. χθόνα) Eur. 1010. ⟨λίθοισι⟩ γῆς ὀστοῖσιν ἐγχριμφθεὶς πόδα Choer. 2 p. 719. πρὸς σὲ πελάζω τὸν ὀπισθοβάτην πόδα γηροκομῶν adesp. 25, 2. λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα adesp. 136. ὦ πούς, ἀφήσω σε Aesch. 254. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169. νίπτρα - χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν Aesch. 225. οἴσει δὲ δῶρον - Πελίου μὲν ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν Ion. 1, 3 p. 732. θαλλούς τε θεῶν - τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν Ach. 2, 3 p. 746. ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ † ποδῶν κύτος χρίουσιν Ach. 4, 4 p. 747. τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται Soph. 713. ὀρείοις ποσί adesp. 244. τρόχιμα βάσιμα χέρεσι πόδεσι Soph. 219, 2. πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας Eur. 367, 2. κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθεὶς *πρίον' εἰς ἄκρους πόδας adesp. 114, 3. κεχήλευμαι πόδας adesp. 220. — μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ adesp. 413.

πρᾶγμα: ἀδικώτατον πρᾶγμ' ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος adesp. 532. τὸ γὰρ πρᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται adesp. 553. βοᾶς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν Aesch. 289. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Eur. 189. πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελεῖν τόδε Soph. 690, 2. ναός, ὃν δὴ Παλλίδης τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν Pyth. 1, 4 p. 811. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες Eur. 362, 9. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία Chaer. 2 p. 782. ὡς πάντα πράγματ', ἢν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ adesp. 433. εἰ τἆλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή, περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 12. παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο Eur. 1027. ὅ τ' ὄλβος ἔξωθέν τίς ἐστι πραγμάτων (?) Eur. 1052, 4. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών Eur. 287. τὰ πράγματα κρείσσω νομίζω τῶν λόγων Eur. 206, 5. οὑντυγχάνων τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ, πράσσει καλῶς Eur. 287, 3. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν Eur. 439. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν Eur. 759. ὦ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες Eur. 400.

πρᾶγος: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος Eur. 699.

Πραξιθέα — Eur. Ἐρεχθεύς.

πρᾶξις: μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν Eur. 910, 4.

πραότης: οὐκ ἔστιν ἐπιτήδευμα χρησιμώτερον τῆς πραότητος adesp. 173, 2.

πραπίς: ποικιλίᾳ πραπίδων δεινὰ μὲν φῦλα πόντου - δάμναται Eur. 27, 2. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντίς Eur. 901.

† πρασίμοχθος: αἰεὶ πρασίμοχθοι κοὔποθ' ἥσυχοι δορί Eur. 998.

πρᾶσις: ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς Φοῖνιξ ἀνήρ Soph. 823.

πράσσω: τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει κότον Aesch. 266, 5. ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν, μῶρος Eur. 193. οὑντυγχάνων τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ, πράσσει καλῶς Eur. 287, 3. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω Eur. 1131, 3. τὰ δεινὰ πράσσει, τὰς φρένας μετοικίσας Melanth. 1 p. 760. οἳ μὲν εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν Eur. 684, 2. νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός Eur. 1109, 4. Ἀτθίδα χθόνα τίνες τύχαι κατέχουσιν ἢ πράττουσί τι Pyth. 1, 10 p. 811. ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς Eur. 644. ὅταν καλῶς πράσσῃ τις, ἐλπίζειν κακά adesp. 460, 2. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι, κἂν λάθρᾳ πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσί <τι> Crit. 1, 15 p. 771. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν Eur. 576. ὅστις δὲ θνητῶν οἴεται - κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι, δοκεῖ πονηρά Eur. 835, 2. κοὐ μή ποθ' ἀλῶ κακὰ πράσσων Eur. 918, 5. ὅστις δὲ

τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων ὁμιλεῖ, τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησι Crit. 3, 2 p. 774. αὑτόν ⟨τε⟩ πράσσων (πράττων ll.) εὖ τίθησιν εἰς μέσον adesp. 366. κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Eur. 409, 2. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ μείζω τίθησι Eur. 798. οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός Soph. 588. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι Soph. 667. τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νύξ ἐστιν Soph. 401. οἷός ἐστι νῦν ὅδε, καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι Soph. 666, 3. τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς adesp. 318. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα Aesch. 317, 2. ὦ πάντα πράσσων Soph. 142. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί Aesch. 398. οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον, ἀλλ' οὐδ' ὁρῶντες εἰσορῶσι τἀμφανῆ Soph. 837. τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ - λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375. τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν Eur. 264, 2. ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν Eur. 443, 2. τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν ἂν δοίησαν adesp. 557. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας Eur. 406, 2. τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον τιμῶμεν Eur. 788, 2. οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν adesp. 510. δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς - πράσσειν καλῶς Soph. 103, 2. (cf. τάσσω.) ἤ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας τὸ καλῶς πράσσειν Eur. 9, 2. ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν, μῶρος Eur. 193. τἀπεσταλμένα *πράσσειν προθύμως Eur. 1132, 48. καὶ μὴν τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8 p. 765. ἐπειδὴ τἀμφανῆ - οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ Crit. 1, 10 p. 771. ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ adesp. 547, 5. τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες (ἔπραττες ll.) οὐ ξυλουργικά Eur. 988. εἰ δ' εὐσεβὴς ὢν τοῖσι δυσσεβεστάτοις εἰς ταὔτ' ἔπρασσον, πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι Eur. 832, 2. τἀμφανῆ μὲν οἱ νόμοι ἀπεῖργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ, λάθρᾳ δ' ἔπρασσον Crit. 1, 11 p. 771. σὺ μὲν βίᾳ πράξεις ἃ βούλει Eur. 953, 43. ὡς εὐτυχήσων καὶ κακῶς πράξων ποτέ adesp. 546, 3. ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως ⟨δ'⟩ ἴσως ἔπραξας Eur. 97, 2. βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην adesp. 402. ὅταν κακοὶ πράξωσιν - καλῶς - ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ Eur. 564. ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν Eur. 608, 2. ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν Soph. 278. ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς πράξας (κτείνας ll.) ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται Soph. 731, 4. ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ - εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 3. ἥκω πεπραγὼς δεινά Ach. 44 p. 757. ἐλαφρὸν παραινεῖν ⟨τῷ⟩ κακῶς πεπραγότι adesp. 342. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα (πεπρα-

χότα ll.) Eur. 957. οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες - τοὺς λόγους ἀπώλεσαν Eur. 165. ὅθεν λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες σωτηρίαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας adesp. 481, 3. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων οὐπώποθ' ὕβρισα Eur. 130. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν Eur. 81. δυστυχεῖν φὺς καὶ κακῶς πεπραγέναι (πεπραχέναι l.) adesp. 112. τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρασσόμεν' ὀρθῶς τοῖς πράσσουσιν κακὸν ἦλθεν Eur. 264. πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς Soph. 1019. μόνου - καὶ θεὸς στερίσκεται, ἀγένητα ποιεῖν ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5, 2 p. 764. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων δράσασα μηδέν Eur. 399, 2.

πράττω cf. πράσσω.

πραΰνω: ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Eur. 822, 3. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη Eur. 535.

πρέμνον: πρέμνον ἑστίας adesp. 259.

πρεπόντως: γήρᾳ *πρεπόντως σῷζε τὴν εὐφημίαν Soph. 194.

πρέπω: μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ Aesch. 355. ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας - πρέπει Soph. 61, 2. οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει Soph. 89. ὀξηρὸν ἄγγος οὐ μελισσοῦσθαι πρέπει Soph. 285. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτήν Soph. 861. θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Eur. 79, 2. τοῖσι γενναίοισιν - πρέπει (?) χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329, 2. ἐπίσταμαι - ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει (al. χρεών) Eur. 413, 3. οὐ πρέπει τύραννον - νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Eur. 1050. ψευδῆ δὲ τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρέπει λέγειν Chaer. 27 p. 789. ἅπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσιν πρέπει adesp. 133. οὗτοι πρέπει τὸ σχῆμα adesp. 381. ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ Eur. 292, 3. ἔμοιγ' εἴη τέκνα ⟨ἃ⟩ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Eur. 360, 26. σιγώμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων Soph. 592, 2. πόλεως μὲν ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτῃ πρέπων Eur. 1014. ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχὴν δὲ ποιεῖσθαι πρέπον Theod. 7 p. 804. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν - ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος Agath. 13, 2 p. 766. ἐν πρέποντι χωρίῳ Crit. 1, 39 p. 772. δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν, εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Eur. 313, 2. πρέψαι Aesch. 439.

πρεσβεῖον: ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς.. πρεσβεῖα νείμας Soph. 872, 3. πρεσβεῖ' ἔχοντ⟨ας⟩ Eur. 495, 21.

πρεσβεύω: Ἴναχε - μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις Soph. 248, 2.

πρέσβυς: οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Eur. 959, 2. ἦλθεν δὲ δαὶς θάλεια πρεσβίστη θεῶν Soph. 548. Ἥλιε - Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας Soph. 523.

πρεσβύτης: γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 317, 4.

πικρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 807. τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς - ἤνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 2. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα Eur. 804.

πρευμενής: πρευμενὴς ἀλάστορος Aesch. 92. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών Eur. 1132, 9. Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε *πρευμενεῖς δόμοις ἐμοῖς Eur. 781, 60. ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους Aesch. 43, 2.

πρηστήρ: ὀμμάτων δ' ἄπο αἱμοσταγῆ πρηστῆρε (πρηστῆρες ll.) ῥεύσονται κάτω Eur. 384, 3.

Πριαμίδης: ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερὴς ὁ βουκόλος adesp. 286.

Πρίαμος: εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν Πριάμου Eur. 1109, 11. σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω Eur. 48. cf. Soph. Τεῦκρος p. 256.

πρίασθαι: οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότας ἀμείνονας αὑτοῦ πρίασθαι βούλεται Eur. 689, 2. φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ Eur. 934, 2.

πρίν: Νηρηΐδος - ἣν Ἰδυῖα πρίν ποτε - τίκτεν Soph. 503, 2. δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας Eur. 453, 4. ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ εἰς ὀρθὸν ἔστη χὼ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει Eur. 262, 3. γαῖα δ' ἡ πρὶν ἄσπορος ἤδη ζυγουλκοῖς βουσὶν ἠροτρεύετο Mosch. 6, 25 p. 814. πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων βίον διῴκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον adesp. 470, 2. ὅσπερ τὸν πρὶν ἔκτεινεν βαλὼν Eur. 495, 31. ὀκνῶν δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους Eur. 789. — ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον Soph. 666, 4. Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκε Eur. 228, 7. ὅστις ἄτεκνος ὢν τὸ πρὶν παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο Eur. 491. ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν Eur. 663, 2. — πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς Aesch. 327. ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται Soph. 138, 2. οὔποτε παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ - σκότος Eur. 806, 3. οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός, πρὶν αὐτῷ - βίος διεκπερανθῇ Soph. 588, 2. μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς Soph. 601. μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε κρίνῃ, πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ Dionys. 3, 2 p. 794. — πρίν τιν' αὐλιτῶν ὁρᾶν - εἶδον στρατόν Soph. 461. μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας, πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν Eur. 453, 6. πρὶν ἂν (?) ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον Eur. 470. πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα - πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Eur. 687, 4. πέραινε πρίν τινα συντυχίαν - γενέσθαι Eur. 791, 2. βούλευσαι καλῶς πρὶν (πρὶν ἢ l.) ἐξαμαρτεῖν Neophr. 2, 2 p. 730. πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι Chaer. 25 p. 789. καὶ πρὸς παθόντων - σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι adesp. 414, 3.

πριστός: πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Eur. 724.

πρίω: δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα Soph. 811.

πρίων: οὐ σκέπαρνος οὐδὲ πρίονος πληγαί Soph. 729. οὔτ' ἂν κατταίθων οὔτε κρατὸς ἐξ ἄκρου δεινὸν καθιεὶς πρίον' εἰς ἄκρους πόδας πύθοι' ἂν adesp. 114, 3.

πρό: πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα Aesch. 397. οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται Soph. 624, 2. Τυδεὺς - πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμών Soph. 731, 5. μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο Eur. 360, 30. δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Eur. 360, 39. ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων - καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι Eur. 773, 59. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ - Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα Eur. 1132, 62. θαλλούς τε θεῶν - τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν Ach. 2, 3 p. 746.

προάστιος: ὅρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας Soph. 654.

προβαίνω: καὶ χρόνου *προύβαινε πούς Eur. 42. φίλαι φίλαι πρόβατε Eur. 74, 2.

προβάλλω: στεφάνους ἑτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας κήρυκας εὐχαὶ προυβάλοντο δαιμόνων Chaer. 11, 2 p. 785.

προβέβουλα: θάνατον δ' ὅ γε δουλοσύνας προβέβουλεν Ion. 53, 3 p. 743.

πρόβλημα: Τελαμὼν δὲ χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι πρόβλημμ θηρός Eur. 530, 2.

πρόγονος: Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν Aesch. 273. προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Eur. 360, 45.

προγυμνάζω: ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα Soph. 458.

προδίδωμι: οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς Neophr. 2, 9 p. 731. οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Eur. 655.

πρόδομος: Ἑκάτη τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων Aesch. 388, 2.

προηγητήρ: εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν *προηγητῆρος ἐξηρτημένον Eur. 816, 2.

προήκω: ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν κάλλει *προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας Eur. 1109, 8.

(προθέω cf. ῥοθῶ.)

προθυμία: τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας Eur. 1025, 3.

πρόθυμος: δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ Eur. 326, 7. χωρεῖ δρομαίαν, θῆρ' ἑλεῖν πρόθυμος ὤν Eur. 495, 4.

προθύμως: τἀπεσταλμένα πράσσειν προθύμως Eur. 1132, 48.

(προΐημι v. προσίημι.)

προΐξ: αὕτη γὰρ ἡ προῖξ οἰκίαν σῴζει μόνη Hippoth. 6, 3 p. 828. — παῖς δ' οὖν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται Soph. 1019, 6.

προΐστημι: προστῆναι μέσην τράπεζαν Soph. 599.

Προιτίδες — Soph. 288.

Προῖτος — Eur. Σθενέβοια.

προκαλοῦμαι: ἡ δὲ προυκαλεῖτό με βαυβᾶν μεθ' αὑτῆς adesp. 165.

Πρόκνη: ἀλγεινά, Πρόκνη, δῆλον Soph. 526.

προλέγω: τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν Eur. 897, 9.

προλείπω: ἥκω ζαθέους ναοὺς προλιπών Eur. 472, 4. ἥκω περίκλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον Eur. 1084. καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν Phryn. 10 p. 723.

προμανθάνω: χρόνου πολλοῦ νόστον προμαθόντες adesp. 241, 2. τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν πόθεν ἔβλαστον Eur. 912, 10.

προμαντεύομαι: ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προυμαντεύσατο Eur. 482.

πρόμαντις: ὅσσαν, ἥν ἔχρησέ μοι Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ Neophr. 1, 3 p. 730.

Προμηθεύς: δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου Aesch. 235, 2. εἴτ' οὖν μέριμναν τὴν Προμηθέως πάρα - εἴτε τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 20 p. 814. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα Soph. 316. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ, δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι Aesch. 190, 2. cf. Soph. Κωφοί.

προμηθία: προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα Soph. 864, 3. σωτηρίας - φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν, ἐν δὲ τῇ προμηθίᾳ Soph. 281, 2.

πρόνοια: φθείρει γὰρ ἡ πρόνοια τὴν ἀβουλίαν adesp. 484. θείᾳ προνοίᾳ πάντ' ἐγέννησεν φύσις adesp. 478.

πρόξενος: κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος Eur. 721.

προξενῶ: ἐπροξένει Eur. 1104.

πρόπας: ἐξὸν προπάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν Eur. 360, 18.

προπηδῶ: φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεταί νιν (?) Aesch. 23, 2.

προπίνω: λεύσσεις - μόχθους, οὓς ⟨προπεπωκὼς⟩ εἴσω κλισίας ⟨θάσσεις⟩ Aesch. 131, 3.

πρόποδα (?): πρόποδα (al. πρόσωδα) μέλεα τάδ' ὅσα κλαίομεν Soph. 219.

πρόρριζος: εἰ μὴ - ὄψομαι πόλιν Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην Eur. 1109, 11.

πρός: κακὸν τὸ κεύθειν κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Soph. 76. πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν Soph. 296. σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28. τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε Eur. 22. πρὸς θεῶν δρᾶτ⟨ε μηδαμῶς τάδε⟩ Eur. 495, 17. μή με, πρὸς τῆς ἑστίας, ἀποστερήσῃς ἀνδρός Eur. 953, 39. φίλων - χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη - ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384. πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν Eur. 50, 2. διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου μορφὴν ἑτέραν ἀπέδειξεν Eur. 839, 13. ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει. ⟨ΛΥΚ.⟩ πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται Eur. 682, 2. σπουδὴ - ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679. πρὸς οὗ δέδοικα, μή τι - ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν Aesch. 99, 20. κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη Soph. 697. ὅταν οἵ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν

κατανικῶνται Soph. 81, 2. πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη Soph. 846, 4. πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικώμενος Eur. 1132, 19. πρὸς φίλων νικώμενοι Eur. 220, 3. πρὸς τέκνων νικώμενον Eur. 806, 4. σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Eur. 334, 5. ψυχὴν ἐμὴν ὁρῶσα - παρημελημένην πρὸς ὧν ἐχρῆν ἥκιστα Neophr. 2, 7 p. 731. ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχὺς καὶ πρὸς χελώνης αἰετός Ach. 34, 1. 2 p. 755. πρὸς παθόντων κἂν κακοῖσι κειμένων σοφὴ κέκλημαι adesp. 414, 2.—μὴ πάντα παιδὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Aesch. 99, 23. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς Aesch. 183. ἀθλίαν φάβα, μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην Aesch. 210, 2. νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Soph. 286. πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις Soph. 802. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι Eur. 323. Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας - ἀγκρεμάσας θαλάμοις Eur. 369, 4. πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς Eur. 601. καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως Eur. 1063, 15. γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων Theod. 18, 4 p. 807. — τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Soph. 513, 5. οὑμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἦγε πρὸς μύλην Soph. 767. ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει - πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν Eur. 1049, 3. ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην adesp. 498. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινά Eur. 1040. πρὸς λέκτρον ᾔει Soph. 1026, 8. πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν τὰς ὅλας τιμὰς (?) ἰὼν οὐκ ἔσχεν ὄγκον Chaer. 36 p. 790. δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά Soph. 85, 7. Κύκνου - πρὸς δόμους ἐλήλυμεν Ach. 24 p. 752. τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε Ach. 43 p. 757. ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ἠόνα adesp. 191. πρὸς μάντιν οὐδεὶς εὐτυχὴς ἀπέρχεται adesp. 439. πρὸς τελευτὴν ἔρχεται τὰ τοῦ χρόνου Theod. 12, 2 p. 805. ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Soph. 325. βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς Aesch. 195, 2. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμονα Soph. 703. οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών Soph. 865, 4. Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν Eur. 123. πρὸς ἵππων - ὁρμήσας στάσιν Eur. 442. πρὸς σὲ πελάζω adesp. 25. πρὸς ναρὰ καὶ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά Soph. 564. πρόσω πρὸς αὐτὸν πάλιν ὑποστρέψας πόδα χωρεῖ δρομαίαν Eur. 495, 3. ἡμῶν δ' ἐχώρει κωφὰ πρὸς γαῖαν βέλη Eur. 495, 27. ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο, αἳ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἳ δὲ βαρβάρους Soph. 524, 9. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε - παίσει πρὸς ἧπαρ Eur. 979, 2. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα adesp. 355. χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν (ἀνατρέφειν l.) βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490, 2. πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους Eur. 139. ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σταθμὸν βίου adesp. 287. παραινῶ - μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317, 2. εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου,

χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός· εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι, κυανωπὸν - ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 1. 2. Αἴγινα - πρὸς νότου κεῖται πνοάς Aesch. 404. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον - εἴληχε Πάλλας Soph. 872, 6. ὑμνεῖτο - κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης ὁ Φοῖβος adesp. 418, 5. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον Eur. 24. κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι νέαν Eur. 914. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες Eur. 362, 9. ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω Soph. 189. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν Eur. 689, 4. πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόρας Eur. 764. πρὸς τὴν νόσον - τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Eur. 292. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν Eur. 759. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὴν γῆν ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεών Eur. 917, 2. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Eur. 411, 3. ὅταν - λόγους γάμων πέρι λέξῃ πρὸς ἡμᾶς Eur. 773, 17. πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς Eur. 940. πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις Theod. 10, 6 p. 805. οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς ⟨σὲ⟩ κῦρον adesp. 226. ῥῆσις βραχεῖα - πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Soph. 61, 2. ὅπως - μάρτυρες ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ πρὸς Ἑλλάδα Antiph. 2, 2 p. 792. ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον adesp. 440. οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 5. πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται Soph. 235. οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον Eur. 491, 5. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης adesp. 135. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου Eur. 604. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται adesp. 547, 12. μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας Eur. 406, 2. ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρός Eur. 952. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ Chaer. 35 p. 790. θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Eur. 302. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τἄλλ' ἔστ' ἀσθενῆ Eur. 299. κἄστι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα Soph. 328, 4. οὐδὲν ηὑγένεια πρὸς τὰ χρήματα Eur. 95. ἐγὼ δὲ ῥᾳδίως μισήσομαι πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν adesp. 401, 2. πρὸς ἅσπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώταται Soph. 758. οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον Eur. 634, 2. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3 p. 793. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Eur. 742. ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός adesp. 449. τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218, 2. ὁρῶ δὲ πρὸς τὰ παρθένου θοινάματα κῆτος θοάζον Eur. 145. πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα Neophr. 2, 13 p. 731. οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος adesp. 494. καὶ πρὸς τί ταῦτα δύρομαι Neophr. 2, 5 p. 731. νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἡβάτω Sosiph. 2 p. 820. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν

Soph. 81. πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδέν Soph. 280. πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθων καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθων Eur. 918. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν Soph. 669. ἥκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως Eur. 591, 5. πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει Soph. 60, 2. τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ λέγω Soph. 25. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς (?) κλῇθρον εἰργέτω στέγης Eur. 362, 19. ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ τελεῖν Eur. 909, 8. ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων ὁμιλεῖ Crit. 3 p. 774. ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον Lycophr. 3, 2 p. 818.— ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον (?) εὐλόφως φέρει Eur. 175. πρὸς κρῆτα πορθμόν (?) Ion. 18, 3 p. 735. ἐργάζεται δ' ἐλαφρὰ πρὸς τὰ σιτία (?) Sosith. 2, 9 p. 822. μὴ μουσοποίει πρὸς τὸ νηπιώτερον (?) adesp. 496.

προσάγω: Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου Soph. 732.

προσαιθρίζω: προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα adesp. 260.

προσαιτῶ: οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠράσθη βροτῶν Eur. 322, 4.

προσαμπέχω: ἄλλη δ' ἐγύμνου - ὠλένας ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα Chaer. 14, 8 p. 786.

προσάπτω: ὅστις - μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Soph. 530, 4. δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες Eur. 362, 10. καί μοι - ἀγχοῦ προσῆψεν Ἔλατος Soph. 349, 2.

προσαρκῶ: οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν - προσαρκέσαι χάριν Soph. 481, 2.

προσαυδῶ: προσαυδῶ σὲ - ἔασον Ἀχοῖ με - γόου κόρον λαβεῖν Eur. 118.

προσαυρίζω: νοτὶς προσαυρίζουσα χερσαίᾳ τροχῇ adesp. 261.

προσβαίνω: λισσομένα προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι Eur. 773, 53. ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα - Ἀιδας adesp. 127, 8.

προσβάλλω: ἡ γλῶσσά τοι αὐτὴ μὲν οὐδὲν - πονεῖ, ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά adesp. 120, 3. *προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῇ Ach. 37, 2 p. 755. Διὸς ἀπωτάτω κεῖται πολὺς θησαυρὸς ὅτῳ προσέβαλε (?) adesp. 130, 6. μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ Aesch. 206. οὔτ' ἂν - πύθοι' ἄν, οὐδ' εἰ δεινὰ πάντα προσβάλοις adesp. 114, 4. δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur. 213, 4. οὔ σοι παραινῶ - σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα Eur. 874, 2. ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις Aesch. 185.

προσβλέπω: καρυκοποιοὺς προσβλέπων βδελύσσομαι Ach. 12 p. 749. τόλμα δὲ προσβλέπειν με Eur. 716, 2. γραπτούς ⟨τ' ἐν αἰετ⟩οῖσι *πρόσβλεψον τύπους Eur. 764, 2.

προσβολή: βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου Soph. 774.

προσγίγνομαι: τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8, 2 p. 765.

προσδέρκομαι: ἃς οὔτε πέμφιξ

ἡλίου προσδέρκεται οὔτ' - ὄμμα Λητῴας κόρης Aesch. 170.

προσδέω: συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν Soph. 205, 2.

προσδοκῶ: ἐὰν ἴδῃς - τινὰ λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον - τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Eur. 1040, 4. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χαρὰ μείζων βροτοῖς φανεῖσα - ἢ τὸ προσδοκώμενον Eur. 550, 2. ἔστιν οὐχ ὁρώμενον τοῖς ζῶσιν ἡμῖν οὐδὲ προσδοκώμενον δαιμόνιον adesp. 492, 2.

πρόσειμι: φόβος πρόσεστι μὴ δράσωσί τι Eur. 605, 4. πρόσεστιν ἀεὶ τῷ πένητ' ἀπιστία adesp. 119. τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν πλούτῳ τε χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ πενίας τε Eur. 285, 4. ὅπου προσῇ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος adesp. 355, 2. ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῆν Soph. 757.

πρόσειμι: πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου Eur. 773, 5. δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων εὐαμερίαι προσιοῦσαι μολπᾶν θράσος αἴρουσ' ἐπὶ χάρματα Eur. 773, 47.

προσεῖπον: τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3, 2 p. 802.

προσεμφερής: τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές Eur. 382, 13. Σκυθικῷ τε τόξῳ <τὸ> τρίτον ἦν προσεμφερές Agath. 4, 3 p. 764. τρίτον δ' ἑλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές Theod. 6, 4 p. 803. ἄγαλμα θεῖον καὶ θεῷ προσεμφερές adesp. 117.

προσέρχομαι: προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμίῳ πατρί Soph. 720. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε - παίσει Eur. 979. θεᾶς προσελθεῖν τέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων Eur. 781, 42.

προσέχω: ὡς ἔστι δαίμων - προσέχων τε ταῦτα καὶ φύσιν θείαν φορῶν Crit. 1, 19 p. 771.

προσήγορος: πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος Soph. 377, 2. ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν ὤρεξε Mosch. 9, 8 p. 816.

προσήκω: οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Eur. 799, 2. οὐκ ἐμὲ προσήκει λαμβάνειν τούτων δίκην Eur. 953, 7. οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80, 4. ποθεῖ πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834, 3.

προσηνής: οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς Serap. 1, 2 p. 831.

πρόσθε et πρόσθεν: ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραιός μοι νέκυς Soph. 367. κἄπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν Soph. 1027, 9. οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν, δόξαν φέρονται Eur. 326, 3. ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις Eur. 446, 5. πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα - πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Eur. 687, 2. ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως Ach. 17, 4 p. 750. ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ' ὁ βόστρυχος Theod. 6, 8 p. 803. σὺν αἶσι δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας Ἄργους δυνάστης - ἔστειχεν Mosch. 9 p. 816. — πέφυκε - παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Eur. 4, 2. μηδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἐᾶν τῆς πρόσθε θοίνης μνημό-

νευμα δυσσεβοῦς Mosch. 6, 33 p. 814. τάξίωμα γὰρ νοσοῦν τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποεῖ βροτῶν Mosch. 9, 11 p. 816. — τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Eur. 645, 6. οἳ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ - ζητοῦσιν Eur. 659, 7.

πρόσθιος: καὶ ψυκτηρίοις πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα Ach. 10, 2 p. 749.

προσίζω: τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέδημα προσίζει Eur. 910, 9. ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ βωμὸν προσίζει Eur. 1049, 2.

προσίημι: τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται (προΐεται ll.) Soph. 153, 9. ἣν δ' ἂν προσῆται (?) Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν Eur. 162, 4. τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Eur. 893, 4.

προσίκτης: προσίκτην θαλλὸν ἠγκαλισμένος ἔστειχεν εἰς γῆν Mosch. 9, 3 p. 816.

προσίστημι: ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί, πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται Eur. 1038, 2.

προσίσχω: ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον ἠθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eur. 374, 2.

πρόσκειμαι: κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη Eur. 418, 2. βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά Soph. 98. πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν, τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην adesp. 506, 2. ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος Agath. 4, 4 p. 764.

προσκνήθω: καὶ γὰρ κάπρον - οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέᾳ κλίνοι adesp. 383, 2.

προσκοπῶ: τἀληθὲς ὄψει προσκοπούμενος μαθεῖν Eur. 1132, 41.

προσκυνῶ: καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον adesp. 62. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου Soph. 672.

προσλάζομαι: ὦ τέκνα - τί προσλάζεσθε κἀξαρτᾶσθέ μου Pomp. 1, 3 p. 831.

προσλαμβάνω: παιδεύματα προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί Soph. 1019, 4. τὴν εὐγένειαν - τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν (πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν ll.) Eur. 405, 2.

προσμανθάνω: ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν adesp. 516 a.

προσμίγνυμι βάσομαί τ' εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθεὶς Ζηνὶ προσμείξων (προσμίξων l.) Eur. 911, 4.

προσομιλῶ: προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς Eur. 897, 3.

προσορῶ: πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν Eur. 453, 6.

προσπαίω: ἀνταῖον περιδινέοντα οὐχ ὁρᾶτε καὶ δεῖμα προσπαίοντα Soph. 311, 2.

προσπήγνυμι: ἢ προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς Eur. 679.

προσπίπτω: ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν Eur. 282, 11. πατρὸς ἴθι πρόσπεσε (?) γόνυ ⟨λι⟩ταῖς Eur. 781, 72. ἵν' εἴ τι πάσχοιμι - μή μοι νεῶρες προσπεσὸν μᾶλλον δάκοι Eur. 964, 6. τὰ προσπεσόντα (al. τὰ τυγχάνοντα) δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν,

ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ Eur. 505.

πρόσπολος: ἄγου δέ μ' - εἴτε πρόσπολον θέλεις εἴτ' ἄλοχον Eur. 132. τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἐᾶν Eur. 410 δέξαι κυνῆν μοι, πρόσπολε Astyd. 2 p. 778.

προσσαίνω: προσσαίνειν Soph. 978.

προστάτης: προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός Eur. 774, 2. οὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός Eur. 194, 4. οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα τὴν προστάταισι χρωμένην ἀναξίοις Theod. 15, 2 p. 806.

προστίθημι: τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Eur. 524, 2. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς θανάτους τ' ἀώρους Eur. 964, 3. αἰδῶς - ἠπιώτατον ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι Chaer. 1, 4 p. 781. ἣν αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ Soph. 324, 2. προσθεὶς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός Eur. 781, 47. οὔποτε - βροτὸν παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη Eur. 806, 2. ὅρκου δὲ *προστεθέντος ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη Soph. 431.

προστρέπομαι: οἱ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι *προστρέπεσθε Soph. 760, 3.

πρόσφατος: μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς Soph. 124.

προσφερής: οἳ δ' ὄλβου μέτα φθίνουσ' ἐτείοις προσφερεῖς (προσφόροις ll.) μεταλλαγαῖς Eur. 330, 9.

προσφέρω: κλύδωνα σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον adesp. 568. μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053, 2. κάπηλα προσφέρων τεχνήματα Aesch. 322. θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα Soph. 461, 2. διψῶντι - πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696. καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων (?) τρόπους adesp. 453.

προσφιλής: ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεί Eur. 1064, 2. βούλευσαι καλῶς πρὶν ἐξαμαρτεῖν καὶ τὰ προσφιλέστατα ἔχθιστα θέσθαι Neophr. 2, 2 p. 730.

πρόσφορος: γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει - καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή adesp. 364, 2. (cf. προσφερής.)

προσφωνῶ: οὑμὸς δὲ πότμος - με προσφωνεῖ τάδε Aesch. 159, 2.

(πρόσχημα v. σχῆμα.)

πρόσχωρος: οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα πρόσχωρον πόλιν Eur. 658.

πρόσω: πρόσω πρὸς αὐτὸν πάλιν ὑποστρέψας πόδα χωρεῖ Eur. 495, 3. τοῦτο τἄδικον πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω Eur. 497, 5. πρόσω .. ναυτίλοισιν .. πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἦλις ἡ Διὸς γείτων κάθηται Eur. 1083, 12. 13. ἡνίκ' ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν, Ἅιδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν Lycophr. 5 p. 818. τί δῆτα - πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χειρί, πρόσω βλέποντες Patrocl. 1, 6 p. 830. ἀφροσύνᾳ πρόσω βιοτὰν τεκμαιρόμενοι adesp. 127, 5. οὐχ εὕδει Διὸς ὀφθαλμός, ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὢν πρόσω adesp. 485, 2.

προσῳδία: οὔτοι μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσῳδίας Aesch. 299.

προσῳδός: πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος Eur. 631, 2. ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης ὁ Φοῖβος οὐ προσῳδά adesp. 418, 6.

πρόσωπον: δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον Soph. 781. δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον Eur. 486. Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι' ἡσύχου λεύσσων προσώπου πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει Dionys. 5, 2 p. 795. τυφλὸς - οὐδ' ὁρῶν Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754, 2. προσθεὶς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός Eur. 781, 47. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὁρᾶν adesp. 447, 2. φίλων προσώπων εἰσορῶντες ὄ⟨μματα⟩ Eur. 495, 10. ὥσπερ σελήνης ὄψις - ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα Soph. 787, 6.

προταρβῶ: οὐκ ἄν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὸς θάνατον προταρβοῦσα Eur. 360, 25.

προτείνω: τρία - σάκη προτείνων Aesch. 74, 6. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ Eur. 131. καὶ τοῦ ποτοῦ προύτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει πλέον Sosith. 2, 14 p. 822.

προτίθημι: ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προυθέμην Eur. 285, 5.

πρότονος: σινδὼν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάζει Eur. 773, 42.

προφάντις: ἔργων μυστικῶν προφάντιδες adesp. 425.

πρόφασις: κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν, ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Eur. 1041, 2. ὅστις - μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι οὐκ εὐθὺς - μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους, πρόφασιν εἰσακουσάτω Theod. 8, 3 p. 804. σῷσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ, πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Eur. 1089, 2.

προφέρτερος: ἡ γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου Soph. 409.

προφεύγω: προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν Aesch. 69, 5.

προφωνῶ: ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς Eur. 245.

πρόχειρος: ὁρῶ πρόχειρον (al. πρὸ χειρῶν) Πολυίδου τοῦ μάντεως Soph. 358.

προχέω: ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν Eur. 592, 2. σὺ δέ μοι θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας δέξαι πλήρη προχυθεῖσαν Eur. 912, 5.

προχοή: ἵν' ὁ παντόπτας - χρῶτ' ἀθάνατον Ἥλιος - κάματόν θ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος - προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 8.

πρύτανις: Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα Aesch. 236.

πρών: Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας Soph. 342, 2.

Πρῶναξ — Agath. 3 p. 763.

πρῷος: οὔτ' ἄλλο φῖτυ πρῷον Soph. 803.

πρῷρα: ὦ πρῷρα λοιβῆς Ἑστία, κλύεις τάδε Soph. 658.

πρῳράτης: οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι Soph. 481.

Πρωτεσίλεως — Soph. 457.

πρωτεύω: ὁρᾷς ὅτι Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν Thesp. 3 p. 833.

πρώτιστος: κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρὼ δύο Astyd. 3 p. 778.

βούλου γονῆς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἄγειν Chaer. 34 p. 790. πρώτιστα μὲν βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς Aesch. 195.

πρῶτος: ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών Aesch. 144. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα Soph. 399, 4. ἣν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην, πρῶτος γέγραπται Eur. 378, 2. ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Eur. 598. ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὢν ἠτάζετο - τοῦτον τυραννεῖν - ἐχρῆν Eur. 1048, 4. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 56. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος Agath. 4 p. 764. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλος Theod. 6 p. 803. εἰ μὲν τόδ' ἦμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ - εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν Eur. 821. ψευδόδειπνα - ἐρρυσιάσθη στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ Aesch. 258, 2. τῆσδ' ἄνακτι γῆς, ἣν - πρώτην χθόνα Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 2. ἐν πρώτοις ἄγω adesp. 445. τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει Eur. 95, 2. τοῦτο γάρ τό τ' εὐγενὲς καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν Eur. 362, 15. — εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν Aesch. 36. λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου Ἥρας τε Aesch. 55. πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν Soph. 363. καὶ πρῶτον ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Soph. 441. ἅπαντα τἀγένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ Soph. 776. σελήνης ὄψις - ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα Soph. 787, 5. ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων· πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος Eur. 15, 2. τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα - ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 3. ἄρξομαι λέγειν ἐκ τοῦδε πρῶτον Eur. 110, 2. πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεών Eur. 362, 6. ἓν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι Eur. 572. θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν Ach. 17 p. 750. οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαί τινα θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 4, 41 p. 772. πρῶτον δ' ἄνειμι καὶ διαπτύξω λόγῳ ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου Mosch. 6 p. 813. ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά, τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον, ἐξαφαιρεῖται - τὸν νοῦν adesp. 296, 2. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά, τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον adesp. 455, 2. ἠπιστάμην ἂν - πρῶτον μέν - εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ adesp. 546, 4. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ Eur. 157. — πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω κεκλημάτωται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας Soph. 234, 3. εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω Soph. 807. οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ οὔτ' ἂν δύναιντο Eur. 282, 3. λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν πόλιν οὐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν· ἣ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν Eur. 360, 5. 7. πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο Eur. 382, 5. ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προυμαντεύσατο Eur. 482. πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει Eur. 909, 4. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει Eur. 1033, 2. πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Eur.

1132, 12. Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν Ach. 24 p. 752. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον adesp. 62. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον ἀριθμὸν ηὗρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων adesp. 470, 3. τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους Soph. 153, 5. τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον, εἶτα δ' εὔτονον Soph. 881, 2.

πρωτόσπορος: ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη Theod. 18, 3 p. 807.

πταίω: ούνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος Eur. 360, 21. ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν ἀποδείξασθαι θανάτῳ Eur. 11.

πτερόεις: ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω Eur. 781, 62. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ καὶ τὰ σειρήνων πτερόεντα (ἐρόεντα ll.) πέδιλα [ἁρμόζεται] Eur. 911, 2.

πτερόν: τίς οὐχὶ τῆσδε δεύτερος θεοῦ - νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν, ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω Soph. 855, 11. ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει, θᾶσσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χαρίζεται Eur. 1063, 13. ὃς ἦρι - φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν κίρκου λεπάργου Aesch. 304, 4. τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει πτερόν Soph. 22, 3. ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερόν Phryn. 17 p. 724. φόνου πτερόν adesp. 581. ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν Eur. 306. ἀλκυόνες - τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι Eur. 856, 3. οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα Aesch. 139, 4. βακκάρει χρισθέντα καὶ ψυκτηρίοις πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα Ach. 10, 2 p. 749. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς πτεροῖσι Eur. 506, 2. ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ κρόκον τε Chaer. 14, 13 p. 786.

πτεροφόρος: πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων Eur. 779, 6.

πτέρυξ: νέας δ' ὀπώρας - στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 8. καὶ κτῆμα δέ - κάλλιστον τόδε, πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ Eur. 518, 2. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ Eur. 911. δίδυμοί τ' ἄρκτοι - πτερύγων ῥιπαῖς τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Eur. 594, 4. πτέρυγας Soph. 979. ἴθι χρυσοχάλιν' αἴρων πτέρυγας Eur. 307.

πτέρωμα: πληγέντ' ἀτράκτῳ - τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος Aesch. 139, 3.

πτερωτός: δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47, 2. οὐδ' ἀὴρ ἔτι πτερωτὰ φῦλα βαστάσει Soph. 1027, 8.

πτηνός: πτηνὸς πορεύσει Eur. 669, 4. πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας Eur. 271.

πτήσσω: κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν πτήσσουσαν αἰσχύναισιν οἷα μαίνεται Soph. 598, 9. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον Eur. 309. ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερόν Phryn. 17 p. 724.

πτίλος: τὴν τοῦδε - Ζεὺς ἔγημε μητέρα οὐ χρυσόμορφος οὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον Soph. 1026, 3.

πτόλις: εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτό-

λιν τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Eur. 816. τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν Eur. 1132, 54. cf. πόλις.

πτύον Soph. 980. φάβα μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην Aesch. 210, 2.

πτύσσω: τὰν νέορτον ἅς ἔτ' ἄστολος χιτὼν ὡραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Ἑρμιόναν Soph. 788, 3.

πτυχή: ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν Soph. 454. δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς - κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά Eur. 506, 2. ποῖος δ' ἂν οἶκος - δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς Eur. 1130, 2. ἣ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτυχαῖς (πτύχας l.) ἔφαινε μηρόν Chaer. 14, 9 p. 786. ἐάν τι δέλτος ἐν πτυχαῖς πόντου πάθῃ adesp. 348. σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν Soph. 144. αἳ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτυχάς Eur. 779, 7.

πτῶμα: ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα adesp. 547, 11. ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Eur. 728, 2.

πτωχός: οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονεῖ Soph. 752. ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχός Eur. 412. εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Eur. 703, 2. πτωχὸς πλανήτης, βίον ἔχων τοὐφ' ἡμέραν adesp. 284, 2. πτωχοῦ κακίων Eur. 412, 2. δεῖ γάρ με δόξαι πτωχόν Eur. 698. ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασεν πτωχὸν γενέσθαι adesp. 394, 2. πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη Eur. 697.

πύγαργος Soph. 981.

Πυθιάς: ἴτω δὲ Πυθιὰς βοά Soph. 450.

Πυθικός: οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ . . τις ἂν πείσειεν Soph. 422.

Πυθιονίκη: βαρβάρων τινὲς μάγοι - ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω τὴν Πυθιονίκης Pyth. 1, 8 p. 811.

Πύθιος: *Πυθίαν γὰρ ὄσσαν - συμβαλεῖν ἀμηχανῶ Neophr. 1, 2 p. 730. Πυθίων ἀνακτόρων adesp. 262.

πυθμήν: γενειάδος πυθμήν Aesch. 27. ἐξανθρακώσας πυθμέν' εὔκηλον δρυός Ion. 28 p. 737.

Πυθοῖ: τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ με γράμματα Eur. 923, 2,

Πυθώδε: ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς Πυθώδ' ἀφῖκτο Eur. 1132, 7.

πυκναία Ion. 65 p. 745.

πυκνομματῶ: ἀσπὶς μὲν ἡμὴ λίγδος ὣς πυκνομματεῖ Soph. 32.

πυκνός: πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ Crit. 1, 12 p. 771. ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος Soph. 579, 3. οὐμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται Soph. 787. χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Eur. 330, 4. ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων Aesch. 135, 2. πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος Eur. 562.

πυκνόφθαλμος: λάθοι δ' ἂν Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Eur. 1063, 14.

Πυλάδης — Agath. 17 p. 767.

Πυλαία — Agath. 17 p. 767.

πύλη: πύλης ἄναξ θυρωρέ Soph.

707. δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης καπνοῦ μέλαιν' ἄησις Eur. 781, 45. ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλῃμένην πύλην Soph. 360. νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ πάρεστι Soph. 344. ἰώ, πύλαισιν ἤ τις ἐν δόμοις Eur. 623, 2. Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἑπταστόμους Soph. 705. ὅταν - πατὴρ πύλας ἀμείψῃ Eur. 773, 16.

πύνδαξ Soph. 290.

πυνθάνομαι: οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τἀν τῇ πόλει Eur. 66. δεῖ πυνθάνεσθαι γάρ σε νῷν (ἐκπυνθάνεσθαί τ' ἀρσένων Il.) χἠμᾶς σέθεν Eur. 1063. πεύσῃ δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς Eur. 773, 8. ἃ δ' ἐκπυθέσθαι - χρῄζεις - οὔτ' ἂν καταίθων - πύθοι' ἄν, οὐδ' εἰ δεινὰ πάντα προσβάλοις adesp. 114, 4. πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες Eur. 411, 4. μηδὲ σὺ ζήτει πυθέσθαι adesp. 329.

πῦρ: ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται ἄπλατος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ Aesch. 464, 3. τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ Soph. 154, 2. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες Eur. 429. οὐρανὸν - εὖ κεκραμένον, ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει Eur. 981, 3. κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ adesp. 315. λέβης αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν Aesch. 1, 2. ἄχνη πυρός Aesch. 336. παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός Aesch. 360. ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε Aesch. 379. πέμφιγι - ἀγγέλῳ πυρός Soph. 496. ἔσται - χρόνος, ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ χρυσωπὸς αἰθὴρ Soph. 1027, 2. ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖκες Eur. 429. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις Eur. 689, 3. πυρός τ' ἐρινὺς - ζῶσ' ἥδ' ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ Eur. 781. φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός Eur. 781, 47. πώγωνα πυρός Eur. 836. δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί Eur. 1059, 2. καὶ γῆν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις πυρὸς γέμουσαν ῥεύμασιν δυσεμβόλοις πᾶσαν στενάξαι Carc. 5, 7 p. 799. ἥλιος - συνέστρεψεν κόμας μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός Theod. 17, 4 p. 806. πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην adesp. 33. πυρὸς φλέξον μένος adesp. 90, 2. θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται, ἀλλ' ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός adesp. 448, 2. πισσοκωνήτῳ πυρί Aesch. 118. ἕψου, μηδὲ λυπηθῇς πυρί Aesch. 310, 2. λάμπει - βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς Soph. 341. κόρον ἀιστώσας πυρί Soph. 493. πεδίον πυρὶ μαρμαίρει Eur. 229, 2. μή - Ἥφαιστος - μέλαθρα συμφλέξῃ πυρί Eur. 781, 50. μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί Eur. 963, 5. ἔκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί Ion. 1, 2 p. 732. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί adesp. 513. πῦρ καὶ θάλασσαν - περᾶν ἕτοιμος adesp. 408. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν Soph. 492.

πυραύστης: δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον Aesch. 288.

πυργεῖος: πυργείαν σκοπήν Ion. 47 p. 741.

πύργος: οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη Crat. 1 p. 809.

ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς adesp. 392, 2. οὐδέπω γὰρ ἦν οὔτε στεγήρης οἶκος οὔτε - εὐρεῖα πύργοις ὠχυρωμένη πόλις Mosch. 6, 8 p. 813.

πυργῶ: τὰ θεῖα πυργοῦσιν (?) αἱ κακαί τε συμφοραί Eur. 286, 15. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν - πυργοῦντες αὐτούς Mimn. 2, 3 p. 830. οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργοῦται πόλις Ion. 63 p. 745. ἄστη δ' ἐπυργώσαντο καὶ περισκεπεῖς ἔτευξαν οἴκους Mosch. 6, 27 p. 814.

πυρίβολος: κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἁλίου Eur. 781, 69. κεραυνοῦν πυριβόλους - πλάκας adesp. 328.

πυριγενής: πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται Eur. 943.

πυρίδες (?) Eur. 815, 2.

πύρινος: φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης Eur. 350, 2. πᾶς δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον ⟨στάχυν⟩ Eur. 373.

πυρίφλεκτος: κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι Aesch. 171.

πυρός: τὸν ἀνδρομήκη πυρὸν ἠκονημένῃ ἅρπῃ θερίζει Sosith. 2, 18 p. 822. τὸν χέδροπα - ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα Pyth. 1, 13 p. 811.

πυρπολῶ: ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον adesp. 311.

πυρσόκορσος: πυρσοκόρσου λέοντος Aesch. 110.

πυρσός: εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται κάρηνα πυρσαῖς γένυσι Μελανίππου σπάσας Eur. 537, 2.

πυρφόρος: δόμους Ἀμφίονος κατ-αιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς Aesch. 160, 2.

πυρῶ: μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον στέγην πυρώσω Aesch. 281, 4. οὐδ' ἀὴρ ἔτι πτερωτὰ φῦλα βαστάσει πυρουμένη Soph. 1027, 8. ὅστις ἐλπίζει θεοὺς ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης - χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 3. ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἴδῃς Eur. 781, 52.

πυρωτός: πυρωτὸν *φέγγος - τήκει πετραίαν χιόνα Aesch. 300, 4.

πω: νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος Aesch. 281, 5. cf. μήπω οὐδέπω οὔπω πώποτε.

πώγων: πώγωνα πυρός Eur. 836.

πῶλος: σὺ δὲ σφαδᾴζεις πῶλος ὣς εὐφορβίᾳ Soph. 764. κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην, ἥτις - θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο Soph. 598. σοὶ τάδ' ἐγὼ νυμφεῖ' ἀείδω, Κύπρι - τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ Eur. 781, 21. καὶ τὰς μὲν ἄξῃ, πῶλον ἣν διδῷς ἕνα - αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Eur. 675. εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα πῶλον Eur. 821, 4. ἐν διρρυμίᾳ πῶλοι Aesch. 324, 2. ἔγρονται (?) δ' εἰς βοτάναν ξανθᾶν πώλων συζυγίαι Eur. 773, 30. ὃς εἶχε πώλους τέσσαρας - φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας Aesch. 326.

πωλῶ: Ἑκάτης ἔγχος, τὸ δι' Οὐλύμπου πωλοῦσα φέρει Soph. 492, 3.

πῶμα: Ταύρειον πῶμα Soph. 18. τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου Eur. 892, 2.

πῶμαι: ἐπάσω Aesch. 215. δούλους γὰρ οὐ καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν Eur. 51, 2.

πώποτε: οὐ πώποθ' ὑμᾶς συμβαλεῖν ἐπίσταμαι Soph. 817. οὐ πώποτ' ἔργου μᾶλλον εἱλόμην λόγους Eur. 394. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ, οὐ πώποτ' ἠρώτησα Eur. 812, 8. (cf. v. l. Eur. 979.) κρινεῖ τις αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν Eur. 1041. οὐ πώποτ' ἠξίωσα χρήσασθαι τρόποις Agath. 18 p. 767. ἥλιε - εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα Theod. 10, 3 p. 805.

πῶς: πῶς δῆθ' ὁδουρὸν - ἐξέβης λαθών Soph. 21. πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ Soph. 197. πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν - Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 6. πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἂν Soph. 673. πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελεῖν τόδε Soph. 690, 2. πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ' ἔστιν Eur. 186. ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος Eur. 277. πῶς γὰρ ὅστις ἐστ' ἀνὴρ γνάθου - δοῦλος - κτήσαιτ' ἂν ὄλβον Eur. 282, 4. τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή Eur. 360, 17. πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399. πῶς .. Τήλεφος γνωρίζεται Eur. 704, 3. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἡλίου Eur. 773, 5. πῶς φῄς Eur. 781, 52. πῶς δ' ἂν φρονοίην, ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως - ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787. πῶς τάδ' ἂν καλῶς ἔχοι Eur. 832, 2. πῶς δίκαιόν ἐστιν ἢ καλῶς ἔχον τῶν μὲν ἀγαθῶν με τὸ μέρος - λαβεῖν, τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 24. πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν Eur. 1067, 3. πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ Eur. 1132, 8. διαλαβόντα χρὴ σκοπεῖν. <ΑΛΦ.> πῶς Theod. 2, 3 p. 801. πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες - θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν adesp. 99.

πως: καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας Aesch. 29. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104. πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν Eur. 4. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Eur. 108. ἐγὼ δέ πως μισῶ γελοίους Eur. 492, 2. οὐ δῆκταί πως κύνες οἱ θεοί Eur. 555. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν Eur. 563. ἀναμετρούμενος δέ πως τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Eur. 739, 4. εἴης μοι, μέτριος δέ πως εἴης Eur. 967. ὁ γὰρ θεός πως - κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί Eur. 1073, 3. κᾆτά πως κείνη ποτὲ - ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 13. Δανάην δέ πως ὠνόμασε τήνδε Eur. 1132, 20. Ζεὺς - πατὴρ εὐνῇ συνελθεῖν λάθρᾳ πως ἠβούλετο Eur. 1132, 28.

Ρ.

ῥᾶ (ῥᾴ) Soph. 982. Ion. 66 p. 745.

ῥάβδος: δρυός μ' ἱδρὼς καὶ θαμνομήκης ῥάβδος - βόσκει Ion. 40, 2 p. 740. ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο Theod. 6, 6 p. 803.

Ῥαδάμανθυς: *Ῥαδάμανθυν Aesch. 99, 12.

ῥᾴδιος: τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον Soph. 75. πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον Eur. 1083. αἱ γὰρ διαλύσεις ⟨οὐ⟩ ῥᾴδιαι Eur. 502, 6. βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ ῥᾴων γένοι' ἂν Eur. 332, 4. τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά Eur. 44, 2. οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον ῥᾷον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Eur. 1044, 2. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἰ βάρος φέρειν Eur. 813. τὸ ῥᾷστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς Eur. 254, 2.

ῥᾳδίως: διώσεις ῥᾳδίως Λίγυν στρατόν Aesch. 199, 9. οὐχὶ θαυμάζω θεόν, ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο Eur. 20, 2. ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἂν σε κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν Eur. 360, 54. οὐδὲν κακὸν ⟨γὰρ⟩ ῥᾳδίως ἀπόλλυται adesp. 344. ἐγὼ δὲ ῥᾳδίως μισήσομαι πρὸς κέρδος ἕλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν adesp. 401. τὸν τῶν ψεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι λόγον Eur. 297, 5. τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός Eur. 618, 2. ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Soph. 237, 2.

ῥᾳθυμία: ῥᾳθυμία δὲ - λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ Theod. 11, 3 p. 805. οὐκ ἔστιν, ὦ μάταιε, σὺν ῥᾳθυμίᾳ τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1 p. 819.

ῥᾴθυμος: οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥᾴθυμος (al. ἄθυμος) εὐκλεὴς ἀνήρ Eur. 237, 2.

Ῥαικός: Ῥαικοί Soph. 983.

ῥαίνω: *ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον Eur. 384, 2. ἀλλὰ ξενῶνας οἵγε καὶ ῥᾶνον δόμους adesp. 90.

ῥάκος: πόντια ῥάκη adesp. 258. πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη ἀλκτήρια τύχης Eur. 697. ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασεν πτωχὸν γενέσθαι adesp. 394.

ῥακτήριος: ῥακτηρίοις κέντροισιν Soph. 734. μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια Soph. 637.

ῥανίς: ἀλκυόνες - τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι Eur. 856, 4.

ῥάξ: ἦν δ' ἀμπέλου σπονδή τε καὶ ῥὰξ εὖ τεθησαυρισμένη Soph. 366, 2.

Ῥᾶρος — Choer. 1 p. 719.

ῥαχία Soph. 984.

ῥαχίζω: ῥαχίζειν Eur. 1105.

ῥάχις: κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν † ἠλοῆσαι Soph. 19. ἀκανθώδη ῥάχιν Eur. 849.

ῥᾶχος: ῥάχοισιν ὀρχάδος στέγης Soph. 743.

Ῥέα — Soph. 337.

ῥέζω: ἐτῆρας ἀμνοὺς θεοῖς *ἔρεξ' ἐπακτίοις Soph. 685.

Ῥειτά Soph. 985.

ῥέον: ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος Astyd. 3, 3 p. 778.

ῥέπω: βλεμμάτων ῥέπει βολή Aesch. 242, 2. τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει Eur. 532, 2.

ῥεῦμα: ἀκάμας τε χρόνος περί γ' ἀενάῳ ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ Eur. 594, 2. γῆν - πυρὸς γέμουσαν ῥεύμασιν δυσεμβόλοις Carc. 5, 7 p. 799.

ῥέω: ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Λάκμου τ' ἀπὸ Περραιβῶν εἰς Ἀμφιλόχους Soph. 249. ἀλλ' ἦν ἀκύμων † κωφεύουσα † ῥέουσα γῆ Mosch. 6, 13 p. 814. φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ

πρὸς αἵματος μόνη κακοῦ ῥέοντος (?) ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384, 2. πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεὼς Eur. 146. ὀμμάτων δ' ἄπο αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω Eur. 384, 3. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς - διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Eur. 1132, 32. ἀφρὸς βορᾶς βροτείας ἐρρύη κατὰ στόμα Aesch. 372, 2.

Ῥήγιον: ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται Aesch. 402.

ῥήγνυμι: ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας, ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας Soph. 223, 1. 2. ἄκομπ' ἀλοιδόρητά τε ἐρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων Soph. 768, 2. ῥήξασα κίρκους Soph. 683. βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς Soph. 520, 2. ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις Soph. 873. ἡ δὲ *ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτυχαῖς ἔφαινε μηρόν Chaer. 14, 9 p. 786.

ῥῆμα: τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι Soph. 79. νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με Eur. 938.

ῥηνέων (?) Soph. 468.

ῥῆσις: ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα - πρέπει Soph. 61.

ῥήτωρ Soph. 986. τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω ῥήτωρ σπαράσσων πολλάκις λυμαίνεται Eur. 597, 4.

ῥίζα: τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν πόθεν ἔβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν Eur. 912, 11. αἱ δὲ καλυπταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς Soph. 491, 5.

ῥιζοφίτυτος: τοῦ τε δυσκαπνωτάτου φοίνικος ἐκ γῆς *ῥιζοφιτύτους φλέβας Chaer. 39, 2 p. 791.

ῥίζωμα: θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3 p. 802.

ῥικνός Soph. 987.

ῥικνοῦμαι: ῥικνοῦσθαι Soph. 295.

ῥινηλάτης: ῥινηλάτην κύνα adesp. 426.

ῥίνημα: πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν Eur. 724.

Ῥῖπαι Aesch. 68.

Ῥιπαῖα ὄρη — Aesch. 197.

ῥιπή: ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς Eur. 594, 4.

ῥιπίς: λεπταῖς ἐπὶ *ῥιπῖσιν ἐμπολὰς - παραρρίπτοντες Soph. 511, 4.

ῥιπτῶ: ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες, τί μ' οὐ λέγοντες Ach. 26 p. 752.

ῥίπτω: καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεὺς ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν Ἔλατος ἐν δισκήματι Soph. 349. κίνδυνον μέγαν ῥίπτοντες Eur. 402, 7. δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Eur. 1070, 2. ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην, ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε Aesch. 180, 3. ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔρριψεν οὐδ' ἥμαρτε Soph. 140, 2. ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα Eur. 14, 4. ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Eur. 598, 2. μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Eur. 913, 2. θανὼν μὲν οὖν Μαίανδρον ἐρρίφη ποδὸς σόλος τις ὥσπερ Sosith. 3 p. 823. τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν Eur. 489.

ῥίψ: θεοῦ θελόντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eur. 397.

ῥόα: ὀξυγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν Aesch. 363.

Ῥοδανός — Aesch. 73.

ῥόδον: ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ Chaer. 8 p. 784. κόμαισιν ὡρῶν σώματ' εὐανθῆ ῥόδα εἶχον Chaer. 13 p. 786.

Ῥόδος: δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ κατέχω δεδειπνηκώς Lycophr. 1, 4 p. 817.

ῥοή: ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα Eur. 14, 3. Μαιάνδρου ῥοαῖς - ἀρδευτά Sosith. 2, 16 p. 822. Νείλου λιπὼν - ὕδωρ, ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοὰς Αἰθιοπίδος γῆς Eur. 228, 3. πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς Ion. 27 p. 737. σὺ μὲν βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς adesp. 177.

ῥόθιον: ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας ἀνέμων τ' εὐαέσσιν ῥοθίοις Eur. 773, 36.

ῥοθῶ: ῥοθεῖ (προθεῖ l.) δέ τοι σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ Ion. 45 p. 741. ἐγὼ δὲ χοῖρον - ἐν *ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω Aesch. 309, 2.

ῥόμβος: (cf. ῥύμβος.) γυναῖκας - τυπάνοισι καὶ *ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων Diog. Ath. 1, 3 p. 776.

ῥόος: δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῴου ῥόον (?) Eur. 753.

ῥοπή: ἡ γὰρ τύχη βραχεῖαν ἣν λάβῃ ῥοπήν, - τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 2.

ῥυθμός: ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ Ion. 42 p. 740. ἀλλ' ⟨εἶ⟩ ὃ μέν τις Λέσβιον φατνώματι κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς Aesch. 78, 2.

ῥῦμα: θάνατον - ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα (al. ἴαμα) τῶν πολλῶν κακῶν Aesch. 353, 2.

ῥύμβος: σὲ τὸν αὐτοφυᾶ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ (al. ὄμβρῳ et ῥόμβῳ) πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Eur. 593, 2.

ῥύομαι: ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Eur. 360, 15.

Ῥύπες: κεραυνίας Ῥύπας Aesch. 403.

ῥυσιάζω: καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου *ἐρρυσιάσθη στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ Aesch. 258, 2.

ῥύσιον: λύρα βοῶν ῥύσι' ἐξερρύσατο Eur. 190.

ῥυτήρ: ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός Soph. 460, 2.

ῥώμη: ῥώμη δέ τ' ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Eur. 732. γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν ἢ ῥώμη χερῶν Agath. 27 p. 768.

ῥωπίζω: ἐρρωπίζομεν Ion. 31 p. 738.

ῥῶπος: ναυβάτην φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός Aesch. 263, 2.

Σ.

σάγη Soph. *988. σάγη φερέσβιος Ion. 7 p. 733.

σαίνω: σαίνεις δάκνουσα Soph. 800. χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει, *σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην Soph. 695, 2. ἣ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον Soph. 519, 4. *ἔσαι-

νεν οὐρᾷ νῶτα κυλλαίνων κάτω Soph. 625.

σαίρω: αἳ πατρὸς κατὰ σταθμοὺς σαίρουσι δῶμα Eur. 773, 12.

σακκοδερμηστής Soph. 578.

σάκος: σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί Soph. 775, 2. τρία - σάκη προτείνων τρεῖς τ' ἐπισσείων λόφους Aesch. 74, 6.

σαλάμβη Soph. 989.

Σαλαμίς: Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον Eur. 530, 3.

Σαλμωνεύς: ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρριψε *Σαλμωνεὺς φλόγα Eur. 14, 4.

σάλος: ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις adesp. 64. οὐδ' ἔτ' ἀντέχει θινῶδες ὡς ἄγκιστρον ἀγκύρας σάλῳ adesp. 379, 2.

σάλπιγξ: *σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω Ach. 37, 3 p. 755.

Σάμος — Ioph. 3 p. 762.

σάν: κοὐκ ἀπουσίαν ἐκ τοὐπέκεινα σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον Ach. 33, 4 p. 754.

σαράβακος (?): τίς ὑποκεκρυμμένος μένει, σαραβάκων κοπίδων συνομώνυμε Ach. 13, 2 p. 749.

σαρδάνιος γέλως — Soph. 163. cf. Σαρδόνιος.

Σαρδιανός: ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας Eur. 630. Σαρδιανὸν κόσμον - χροός Ion. 24, 2 p. 736.

Σαρδόνιος γέλως — Aesch. 455. cf. σαρδάνιος.

Σαρδώ — Aesch. 455.

σάρητον Soph. 131.

σαρκήρης: σαρκήρη στάχυν adesp. 263.

σάρκινος: τὸν θεὸν - μὴ δόκει ὅμοιον ἑαυτῷ σάρκινον καθεστάναι Aesch. 464, 2.

σαρκοβρώς: βοραὶ δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους παρεῖχον αὐτοῖς δαῖτας Mosch. 6, 14 p. 814.

σάρξ: ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον Eur. 201. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκα θοινᾶται ποδός Eur. 792. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετὴς ὅπως ἀστὴρ ἀπέσβη Eur. 971. πάρεισι δὲ μόσχων τέρειναι σάρκες Eur. 467, 3. νεανίας γὰρ ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ, κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ Eur. 1052, 2. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός Aesch. 253. πίμπρη, κάταιθε σάρκας Eur. 687.

σάρον: ὡς παλαιὸν οἰκίας σάρον Ion. 9 p. 733.

Σαρπηδών: τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζομαι Σαρπηδόνα Aesch. 99, 16. ἐξῆλθον Ἕκτορές τε καὶ Σαρπηδόνες adesp. 289.

Σαρπηδών: Σαρπηδὼν ἀκτή Soph. 43. Σαρπηδὼν πέτρα Soph. 580.

Σαρωνία: Ἄρτεμις Σαρωνία Ach. 18 p. 751.

σάσσω: οἱ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι *σαχθέντες κέαρ Diog. Sinop. 1, 2 p. 808.

σάτυρος — Aesch. 207. Soph. 157. 174.

σαυροβριθής: σαυροβριθὲς (?) ἔγχος adesp. 264.

σαυτοῦ: ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως Eur. 963, 4. ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει adesp. 418, 2. κλύδωνα σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον adesp.

568. οὔ σοι παραινῶ μηχανωμένῃ κακὰ ἐχθροῖσι, *σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα Eur. 874, 2. χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν εἵνεκ' εὐτυχεῖν Eur. 142, 4. μὴ οὖν ἔθελε λυπεῖν σαυτόν Eur. 174. οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς Neophr. 2, 9 p. 731. τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα Ion. 55 p. 743. πολλοί σε μισήσουσιν, ἢν σαυτὸν φιλῇς adesp. 180. cf. σεαυτοῦ.

σάφα: ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ Aesch. 199, 2. σάφ' ἴσθι· πεύσῃ δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς Eur. 773, 8. νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός, ἀλλὰ *σάφ' οἶδ' ὅτι πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει adesp. 482, 2.

σαφής: γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής Aesch. 358, 2. σαφὴς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος ὡς Theod. 1 p. 801. ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς Eur. 304. τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα Eur. 196, 4. φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ Eur. 934, 2. οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές Eur. 382, 4. οὐδὲν εἰδότες σαφές Eur. 391, 3. ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν *σαφές adesp. 119, 6. τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 18. ἣ - τὰ θεῖα προυμαντεύσατο χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Eur. 482, 2. ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις, μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια Eur. 382, 2. .. των ὁρᾶν σαφῆ Eur. 781, 79.

σαφῶς: ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω Soph. 214, 2. ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον ὡς ἐγὼ σαφῶς Soph. 356. αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς κεχρημένη σαφῶς σιδήρῳ Soph. 597, 2. καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω Eur. 346, 2. σάφ' ἴσθι· πεύσῃ δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς Eur. 773, 8. τί δῆτα - σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Eur. 795, 2. σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων, εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Eur. 1132, 29. (cf. σφοδρῶς.) κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ Eur. 1132, 42. οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ .. σαφῶς κατειδότα τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν adesp. 29. (cf. σάφα.) φράζε μοι σαφέστερον Eur. 602.

σεαυτοῦ: τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου Eur. 362, 8. λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον adesp. 316. κρίμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος Eur. 1111. εἶα δή, [φίλον] ξύλον, ἔγειρέ μοι σεαυτό Eur. 693, 2. cf. σαυτοῦ.

σέβας: γυνὴ θεῷ μειχθεῖσα παρθένου σέβας ἤμειψα Aesch. 99, 5. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω Aesch. 135. (cf. γέρας.)

σέβω: φθόνον οὐ σέβω, φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Eur. 814. ἐχθρὸς μὲν ἀνήρ, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω adesp. 5. ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Eur. 852. κἂν σμικρὰ σῴζου, τοὔνδικον *σέβουσ' ἀεί Eur. 417, 2. σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους adesp. 181, 2. γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν Aesch. 159, 3. σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρ-

χαῖος νόμος Eur. 337, 2. ἔγωγε φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433. κλύω δὲ Λυδὰς - παρθένους - Ἄρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν Diog. Ath. 1, 8 p. 777. ἐσέφθην Soph. 167.

σειραῖος: πατὴρ δ' ὄπισθε νῶτα σειραίου (σειρίου l.) βεβὼς ἵππευε Eur. 779, 8.

σειρήν: ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν Eur. 116. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ καὶ τὰ σειρήνων πτερόεντα πέδιλα [ἁρμόζεται] Eur. 911, 2. σειρῆνας - Φόρκου κόρας θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους Soph. 777.

σείριος: σειρίου κυνὸς δίκην Soph. 735. (cf. σειραῖος.)

σέλας: λιβρὸν σέλας adesp. 232. καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας Aesch. 281. βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε Aesch. 379. οὗτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκπέμπει σέλας Eur. 330, 3. τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας (al. δέμας) Crit. 1, 33 p. 771. ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας adesp. 407. κυανωπὸν ὥς τις Ἶρις ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 3. Ἥλιε, φιλίπποις Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας Soph. 523. ἥλιε ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας Theod. 10, 2 p. 805.

σελασφόρος: ἀπῆξε πέμφιξ ἡλίου σελασφόρου Soph. 313.

Σελήνη — Aesch. 457.

σελήνη: (cf. Ἑλένη.) ὥσπερ σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 3. μάγοις ἐπῳδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις Sosiph. 1, 2 p. 819. — σελῆναι Ach. 23 p. 752. καί μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων, φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης Eur. 350, 2.

σεληνόφως: ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος Chaer. 14, p. 786.

σεμέλη (?) Phryn. 23 p. 725.

Σεμέλη — Ioph. 3 p. 762.

†σεμνοκόπτω: καὶ σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ Aesch. 124, 2.

σεμνός: τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος Eur. 688, 2. ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Eur. 898, 9. πλοῦτος - οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν, ἀλλ' ἔστι σεμνός Chaer. 36, 3 p. 790. σεμνὸς Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται adesp. 101. καὶ προσκυνῶ γε - σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον adesp. 62, 2. τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν ἂν δοίησαν adesp. 557. σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια Soph. 736. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα adesp. 372. ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον adesp. 530. κυκλώσασθαι δόμους σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν Eur. 781, 35. σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν Aesch. 6, 2. σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες Aesch. 57. σεμνὰ θησαυρίσματα χρυσοῦ Eur. 781, 44. ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱερᾶς τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου Eur. 114, 5.

σεμνύνω: τί σεμνύνεσθε ταῖς

ἐξουσίαις Sosiph. 3, 2 p. 820. εἰ μὴ μέλλεις σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις Eur. 924, 3.

σηκός: ὃς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκόν, ἵλεως γενοῦ adesp. 164. μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου adesp. 166. ἁγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ adesp. 424. ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν Chaer. 17 p. 787.

σῆμα: οὗτος δ' ἐφηῦρε - τάξεις τε ταύτας οὐράνιά τε σήματα Soph. 399, 3.

σημαίνω: σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν Soph. 100, 2. σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω Ach. 37, 3 p. 755. μύθους - ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν Eur. 1132, 46.

σημαντήριον: ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς ὕπνου φύλαξι πιστὰ σημαντήρια Soph. 399, 9.

σηματίζομαι: σηματίζονται πέδον adesp. 265.

σημεῖον: οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές Eur. 382, 4. τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα adesp. 450, 2. — σημεῖα γάρ τοι ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ, ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος adesp. 466.

Σηπιάς — Eur. 1093.

σήπω: ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές Aesch. 275, 4. φίλος δέ μοι ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Eur. 786, 2.

σῆραγξ: κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἠδ' ἐπακτίας αὐλῶνας Soph. 505.

Σθένελος: οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν Eur. 89.

σθένος: γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν Soph. 853. ἡ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Eur. 27. (cf. θράσος.) βουλαὶ τάδ' ἐξέπραξαν, οὐ χερῶν σθένος adesp. 540. ὑπερφέροντες ἀλκίμῳ *σθένει Aesch. 99, 18. λαμπάδων σθένει (?) Aesch. 386. ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις ἥδιον ἂν χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει Soph. 818, 2. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα adesp. 295. ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ Eur. 898, 6. κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές Neophr. 2, 4 p. 731. cf. Aesch. 60.

σθένω: εἰ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει Soph. 84. ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει Eur. 142, 3. θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Eur. 302. οὑνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει Eur. 360, 20. καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς Eur. 431, 4. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἷς ἀνὴρ σθένει adesp. 477. ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον Soph. 192, 2. εἰ μὲν θεοὶ σθένουσιν, οὐκ ἔστιν τύχη· εἰ δ' οὐ σθένουσιν, οὐδέν ἐστιν ἡ Τύχη adesp. 169. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονὸς ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὖσιν, οὐδὲν ἂν σθένοι Eur. 450, 2. ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων Eur. 1048, 5. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν τίθησι Aristarch. 2, 4 p. 728.

σιαγών: σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι Soph. 108.

σῖγα: ἄκουε σῖγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή Soph. 1014. σῖγα δ' εἴχομεν Eur. 495, 2. ἀλλὰ σῖγ' ἔστω λεώς

Eur. 773, 75. ἡ Δίκη - σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ στείχουσα μάρψει τοὺς κακούς Eur. 979, 3. ἡ Δίκη - τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο adesp. 486, 4.

σιγή: πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν Aesch. 188. κόρῃ τε κἀργείᾳ γένος, αἷς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη Soph. 61, 4. ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Soph. 78. κόσμος δὲ σιγὴ στεγανὸς ἀνδρὸς οὐ κακοῦ Eur. 219. ὡς δ' ἧε⟨ι μάχη⟩ σιγή τ' ἀφ' ἡμῶν Eur. 495, 14. πολλῶν γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγή Carc. 7, 2 p. 800. ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον ἢ σιγὴν ἔχε Dionys. 6 p. 795. ἐὰν δὲ κἂν σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν Crit. 1, 22 p. 771. ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὔποτε σιγῇ παρήσω Mosch. 4, 2 p. 813. ὅστις λέγει κάκ' εὖ φρονῶν σιγῇ στένει adesp. 497. ἡ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη Char. 2, 3 p. 826. ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνιά σ' ἢ σιγὴν ἔχω adesp. 282.

σιγηλός: κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1, 2 p. 831.

σιγῶ: σιγῶ· σιωπὴ δ' ἐστὶ τοῦ θυμοῦ τροφή adesp. 18. σιγᾷς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Eur. 126. ⟨τί φῄς;⟩ τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω Eur. 1008. σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεταί γε μήν Ion. 44 p. 741. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια Aesch. 208. τό γ' εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ σιγῶντος Eur. 690, 2. σύγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι Soph. 618. ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων Eur. 781, 13. σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φορῇ στόμα Soph. 844, 2. σιγᾶν φρονοῦντα κρεῖσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Eur. 29. σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων Eur. 334, 5. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές Eur. 413, 2. σιγᾶν γε μέντοι πολλὰ πολλαχοῦ καλόν adesp. 170. οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν, σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων Eur. 706, 3. ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται Eur. 410, 2. ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον Soph. 690. μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα· σιγώμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων Soph. 592, 2. ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών Eur. 411.

σίδαρος v. σίδηρος.

σιδηροβριθής: σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον Eur. 531.

σίδηρος: οὐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐιώτιδος θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει Mosch. 6, 11 p. 814. (Κύπρις) Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων, ἄνευ δορός, ἄνευ σιδήρου Soph. 855, 16. οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας στάς Eur. 282, 22. αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς κεχρημένη σαφῶς σιδήρῳ Soph. 597, 2. οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεὼν ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν Eur. 880, 2. ἐν νάπαις βραχεῖ πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος Mosch. 1, 2 p. 812. τὰν μαινομέναν τ' ἔριν θηκτῷ τερπομέναν σιδάρῳ Eur. 453, 12. Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου Soph. 732. ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Eur. 362, 26.

σιδηροῦς: κέστρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ

καὶ κατὰ ῥάχιν † ἠλοῆσαι Soph. 19.

Σιδών: καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν Phryn. 10 p. 723.

Σιδώνιος: ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος Soph. 823, 2. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών Eur. 819. Σιδώνιον ἄστυ λιποῦσαι Phryn. 9 p. 722.

Σικελία: Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις Carc. 5, 6 p. 799.

σίκλος Soph. 990.

Σιληνός: Σιληνοί Soph. 132. cf. Dionys. p. 794.

σίλφιον: σιλφίου λειμών Soph. 546.

σινδών: λεπτὸς δὲ σινδὼν ἀμφιβαλλέσθω χροΐ Aesch. 153. σινδὼν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάζει Eur. 773, 42.

σίνις: Αὐτόλυκον πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ Soph. 221, 2.

Σίπυλος: Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα Aesch. 163.

Σῖρις — Eur. 496.

σιρός: σιροὶ κριθῶν Soph. 254. καὶ μὴν ἀνοῖξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἠξίου Eur. 827.

σίσυρνα: κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας Aesch. 109.

σισυρνώδης: ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνώδη στολήν Soph. 379.

Σίσυφος: ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος Aesch. 175. ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοί Soph. 142. Ἕλλην - γίγνεται Διός, τοῦ δ' Αἴολος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος Eur. 14, 2.

σιτίον: κλίθητι καὶ πίωμεν· οὐ καὶ σιτία (σῖτα ll.) πάρεστιν adesp. 418. ἐργάζεται δ' ἐλαφρὰ πρὸς τὰ σιτία (al. φορτία) Sosith. 2, 9 p. 822.

σῖτος: σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα Aesch. 182, 2. Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν Pyth. 1, 17 p. 811. ἀκούω μυριάδας τὸν Ἅρπαλον αὐτοῖσι - σίτου διαπέμψαι Pyth. 1, 16 p. 811. λοχαῖον σῖτον Eur. 725. (cf. σιτίον.) πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος Carc. 5, 9 p. 799. *σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν Soph. 605. προστῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια Soph. 599, 2.

σιτοῦμαι: σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα Aesch. 210.

σιωπή: ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος Soph. 842, 2. σιγᾷς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων Eur. 126. ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις Eur. 977. σιγῶ· σιωπὴ δ' ἐστὶ τοῦ θυμοῦ τροφή adesp. 18.

σιωπῶ: ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Soph. 78. καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπώντων κλύειν Soph. 464, 2. ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' ἐᾶν λέγειν Eur. 796, 2. ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Eur. 1037. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν, ἐξὸν σιωπᾶν κἀν σκότῳ κρύπτειν τάδε Aesch. Alex. 1, 2 p. 824. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ Eur. 883.

σκαιός: τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην Aesch. 308. — Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν - ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν Eur. 269, 3. παπαῖ, νέος

καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνήρ Eur. 510. ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι κοὐ σοφός Eur. 657, 2. ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος Eur. 736. σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία Eur. 96. σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ, θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 5. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται, τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν Eur. 552, 3. σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι Eur. 1069, 2. ἀεὶ γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290. τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει Eur. 1033, 2. ἠπίως τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι κύπριν, φύντες οὐ σκαιοὶ φύσιν Eur. 951, 3. τὸν θεὸν - σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί, σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἂν βραχεῖ διδάσκαλον Soph. 704, 3. σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται Soph. 835. δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον, σκαιοῖσιν εἶναι Eur. 776, 2.

σκαιότης: σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5 p. 774.

σκάλμη: σκάλμῃ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνουσ' ἐμούς Soph. 563.

σκάπτω: σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν Eur. 188, 4.

σκάρφος: σκάρφει (al. κάρφει) παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ Aesch. 24.

σκάφη: λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος Aesch. 225, 2.

σκάφος: ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος Eur. 355. μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης τοῖς θεοῖς μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος Eur. 852, 5.

σκεθρῶς: ταῦτα γὰρ *σκεθρῶς ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη Eur. 87, 2.

Σκείρων: Σκείρωνος ἀκτῆς Soph. 872, 6.

σκέπαρνον Dionys. 12 p. 796.

σκέπαρνος: οὐ σκέπαρνος οὐδὲ πρίονος πληγαί Soph. 729.

σκευοθήκη: καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων Aesch. 274.

σκέψασθαι v. σκοπῶ.

σκηπτροβάμων: ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός Soph. 799.

σκῆπτρον: σὺ γὰρ ἕν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις Eur. 912, 7.

σκιά: τὸ γὰρ βρότειον σπέρμα - πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά Aesch. 399, 2. ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον Soph. 12. ὅτι ἂν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά Soph. 308. φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ Eur. 509. κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ γῆ καὶ σκιά Eur. 532, 2. ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός adesp. 95, 3. σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Soph. 598, 6. χρῶμα δ' ὄμμασιν λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς Chaer. 14, 6 p. 786. κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα πέπλων *σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο Chaer. 14, 15 p. 786. κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν Mosch. 3 p. 813. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος adesp. 508. ὡς οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες Soph. 859, 2. Ἅιδην δ' ἔχων βοηθὸν οὐ τρέμω σκιάς adesp. 370.

σκιάζω: Ἄθως σκιάζει (al. καλύπτει vel καλύψει) νῶτα Λημνίας βοός Soph. 708.

σκιατραφῶ: χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν μὴ σκιατραφούμενος adesp. 546, 8.

σκιερός: πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Eur. 308.

σκιρτῶ: κακοὶ - πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα σκιρτῶσιν Eur. 362, 31.

σκληρός: τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων εἶληχε Πάλλας Soph. 872, 7. σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν adesp. 393. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι χρυσάμπυκες Xenocl. 1 p. 770. τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς Eur. 684, 3. ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες Eur. 525, 5. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ Eur. 1036, 2.

σκληρῶς: ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ σκληρῶς μεταλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανον Eur. 282, 9.

σκολιός: μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας Eur. 913, 3.

σκόλοψ: τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν Eur. 878.

Σκόμβρος: Σκόμβροι Soph. 991.

σκόπελος: τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει Eur. 176, 3.

σκοπή: πυργείαν σκοπήν Ion. 47 p. 741.

σκοπιά: Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθῴου Soph. 216.

σκοπός: ἣν μὲν γὰρ αὐτῷ *σκοπὸς ἀεὶ τοὐμὸν κάρα τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστιν σκοπός (?) Aesch. 179, 3. 4.

σκοπῶ: οὕτω γὰρ κακὸν δούλων γένος· γαστὴρ ἅπαντα, τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ Eur. 49, 2. ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν μάθοις ἄν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν Soph. 833, 2. οὐδ' ὁ πᾶς ἂν οὐρανὸς Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἂν σκοπῶν πέμπειν ἑκάστῳ ζημίαν Eur. 506, 6. τὰς βροτῶν γνώμας † σκοπῶν ὥστε Μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίησιν πάλιν Eur. 567, 2. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν δίαιτάν θ' ἥντιν' ἡμερεύεται Eur. 812, 6. οὐκ ἐγγυῶμαι, ζημίαν φιλεγγύων *σκοπῶν Eur. 923, 8. ταὐτά σε σκοπεῖν χρεών Eur. 332, 8. οὐκ οἶδ' ὅτῳ σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Eur. 495, 40. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν Eur. 759. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὴν γῆν ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεὼν Eur. 917, 3. ἤδη ἐστίν, πάτερ, ἐμὸν σκοπεῖν τοῦτο Eur. 953, 37. διαλαβόντα χρὴ σκοπεῖν Theod. 2, 2 p. 801. σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώμην ἔχοντες Eur. 286, 4. πάλαι σκοποῦμαι (al. σκοπῶμεν) τὰς τύχας τῶν βροτῶν ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν Eur. 262. ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι adesp. 507, 2.

σκορπίος: ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. σκορπίου βέλος λέγω Aesch. 169, 3.

σκοτεινός: σκοτεινὸς ὀργήν adesp. 345. ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος εἰς σώματ' ἀνδρῶν Theod. 17, 2 p. 806. σκοτεινὰ μηχανήματα Eur. 288.

σκότιος: ὃ δ' ἀμφιβάλλει ταχύπουν κέλευθον ἕρπων σκοτίαν adesp. 127, 7.

σκότος: ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν Eur. 533. τὸ μὲν γὰρ ἐν φῷ, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν Eur. 534. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι *τοιοῦτος σκότος, οὐ χῶμα γαίας κληστόν, ἔνθα Eur. 617. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ με καὶ σκότος Eur. 806, 3. πάλιν γὰρ ἥξουσ' ἐκ *σκότου τόδ' εἰς φάος Aesch. 6, 4. ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ διὰ σκότου (κατὰ σκότους ll.) βλέπει Eur. 555, 2. ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινὺς Soph. 519, 3. ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη Eur. 524. ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει χολωθεὶς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει Eur. 1132, 40. ἐξὸν σιωπᾶν κἀν σκότῳ κρύπτειν τάδε Aesch. Alex. 1, 2 p. 824. ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα Eur. 1052, 8.

† σκύθη Ach. 9, 3 p. 748.

Σκύθης: ὡς ἀσπιδοῦχος ἢ Σκύθης τοξεύμασιν Soph. 394. ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι Aesch. 198. οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Soph. 641.

Σκυθικός: Σκυθικῷ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές Agath. 4, 3 p. 764.

Σκυθιστί: Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκδεδαρμένος Soph. 432.

σκυθρωπός: μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας Eur. 406. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων adesp. 57.

σκῦλον: σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια Eur. 266.

σκύμνος: οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν Aesch. 452.

Σκῦρος Soph. 509.

σκύφος: σκύφος τε μακρός Eur. 379. ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι τὸ γράμμα φαίνων Ach. 33 p. 754. — οἶνος οὐκ ἔνι ἐν τῷ σκύφει Ion. 26, 2 p. 737. ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος (al. σκύφον) Eur. 146, 2.

σκύφωμα: ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα Aesch. 184, 2.

σκώπευμα: καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων Aesch. 79.

σμάραγδος: Μιλησία σμάραγδος ἐμπόλημα τιμαλφέστατον adesp. 109, 2.

σμῆνος: βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος ἔρχεταί τ' ἄνω Soph. 795.

σμικρός: φρονῶ δ' ὃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν (al. μικρὸν) κακόν Eur. 205. φίλων λαβεῖν ⟨γὰρ⟩ πεῖραν οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 993. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρὸν (al. μικρὸν) ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον Soph. 102, 2. φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι Soph. 701. σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν Eur. 921, 2. οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός Chaer. 37 p. 791. θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται adesp. 448. κἂν σμίκρ' (al. μικρὰ) ἔχῃ τις, μεγάλ' ἔχειν νομιζέ-

τω Eur. 275, 4. κἂν σμικρὰ σῴζου, τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί Eur. 417, 2. σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν Eur. 714, 2. cf. μικρός.

σμίνθος: ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής Aesch. 227.

σμύρνα: βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας Soph. 341, 2.

σοβῶ: εἰς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ Sosith. 1 p. 821. πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν ἐνάλιος θεωρία Ach. 27 p. 753.

σόλος: θανὼν μὲν οὖν Μαίανδρον ἐρρίφη ποδὸς σόλος τις ὥσπερ (σοφός τις ὥσπερ δίσκος l.) Sosith. 3, 2 p. 823.

σός: καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατὴρ adesp. 81. σὴ γὰρ ἦν τόθ' αἵρεσις Eur. 953, 35. σὴ γὰρ ἡ κρίσις Eur. 1036, 2. μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος Eur. 639. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον adesp. 56. Ἀντικλείας - τῆς σῆς λέγω τοι μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο Aesch. 175, 2. σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια Soph. 736. οὐκ ἀπολοῦμαι τῆς σῆς Ἑλένης εἵνεκα Eur. 722, 2. τῆς ἐμῆς εὐμορφίας καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν Eur. 1109, 9. σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς Eur. 781, 74. τοῦ - σοῦ κέρδους χάριν Serap. 1, 2 p. 831. σοὶ - τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ Eur. 781, 20. σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ Eur. 362, 20. ὁρᾷς γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον Eur. 233, 2. ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω Eur. 241. δοκεῖς τὸν Ἅιδην - παῖδ' ἀνήσειν τὸν σόν Eur. 332, 2. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μήν Eur. 625. τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι Eur. 1067. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν Soph. 168. πάτραν τὴν σὴν ἀτίζων Eur. 347, 2. ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτάνω Eur. 466. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει Eur. 779, 2. ἣν σφάζοντες αὐχήσουσι σὴν σφάζειν θυγατέρα Eur. 857, 2. μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος Eur. 1045. μητέρα δὲ τὴν σὴν οὔτις ἐστύγει βροτῶν Theod. 2 p. 801. χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιώσει adesp. 161. σὺ δ' ὦ τεκοῦσα μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα adesp. 548, 2. πρὶν *σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν Eur. 453, 6. αἷμα γὰρ σόν, μῆτερ, ἀπενίψατο Eur. 71. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν Eur. 773, 6. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία Aesch. 136. δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων Eur. 332. τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις σῶν γάμων γένναν Eur. 781, 22. τόκων τῶν σῶν χάριν Eur. 1064, 3. πρὸ ποδῶν τῶν σῶν Ach. 2, 3 p. 746. κατὰ τῶν σῶν - βωμῶν ἁγίων Thesp. 4, 4 p. 833. σῶν τε μαργότης φρενῶν Soph. 762, 2. κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω Eur. 909, 12. τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει Neophr. 3, 3 p. 731. τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι Soph. 307. δούλοισι γὰρ τοῖς σοῖσι νικᾷς Eur. 47, 3. ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις Eur. 338, 3. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε Aesch. 190, 2. τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι Eur. 773, 18. κἄγωγε τὰς σὰς βακ-

χάρεις τε καὶ μύρα Aesch. 14. σὼ δ' αὐταδέλφω χερμ⟨άδ' αἴρουσιν⟩ Eur. 495, 18. ⟨δ⟩υοῖν δ' ἀδελφοῖν σοῖν τὸν αὖ νεώτερον Eur. 495, 28.

σοφία: τὸ δὲ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ Eur. 46, 2. παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει Eur. 897. σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν Agath. 25 p. 768. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πάρος σοφίας ἢ τυραννίδα adesp. 130, 4. πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν Eur. 473, 3. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ συγγενές Eur. 641, 3. γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν Chaer. 15 p. 787. πότνια σοφία, σύ μοι ἅνδανε adesp. 130.

σόφισμα: γνώμης σόφισμα (γνώμη σοφός μοι ll.) καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων Eur. 842. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Eur. 972. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον ἀριθμὸν ηὕρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων adesp. 470, 4. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεὶς σοφίσματα Eur. 188, 5.

σοφιστής: εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν Aesch. 314. δεινὸς σοφιστής, τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς adesp. 323. ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς Soph. 97, 2. μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμόν Soph. 820. μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός Eur. 905. καὶ γὰρ εἰσελήλυθεν πολλῶν σοφιστῶν ὄχλον ἐξηρτημένος Ioph. 1, 2 p. 761.

σοφός: ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός Aesch. 390. σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός Soph. 226. σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται Soph. 835. δύστηνος ἄρα κοὐ σοφὸς κεκλήσεται Eur. 36, 2. τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστ' ἀνὴρ οὗτος σοφός Eur. 37, 2. σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμε Eur. 48. εἰ λέγειν εἴη σοφός Eur. 189, 2. ὃς δ' εὐγλωσσίᾳ νικᾷ, σοφὸς μέν, ἀλλ' ἐγώ Eur. 206, 5. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Eur. 246. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία, κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 17. τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ λέγειν τ' ἀγάλμαθ'· ὧδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός Eur. 372, 3. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581, 2. ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός Eur. 617, 3. οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον Eur. 634, 2. ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι κοὐ σοφός Eur. 657, 2. κἀγὼ μὲν οὕτω χὤστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς λογίζομαι τἀληθές Eur. 812, 4. μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός Eur. 905. σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται Eur. 965, 2. πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ Crit. 1, 12 p. 771. οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός Chaer. 37 p. 791. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Crat. 4 p. 810. κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον adesp. 119, 2. πάντας σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει καὶ πάντα κηλεῖ adesp. 566. σοφὴ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχής adesp. 124. πρὸς παθόντων κἂν κακοῖσι κειμένων σο-

φὴ κέκλημαι adesp. 414, 3. πῶς γὰρ σοφὸν τοῦτ' ἔστιν, ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα Eur. 186. σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Eur. 200, 3. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν Eur. 553, 2. ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος Aesch. 391. σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28. ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290, 2. γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ Eur. 362, 34. <ταῦτα> παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν Eur. 964. κτυπήματα βροντῆς τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας, χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ Crit. 1, 34 p. 771. γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι σοφοῦ τινος γένοιτ' ἂν ἵστορος λόγων Apollon. 2, 2 p. 825. παρθένου τ' εἰκώ τινα - σοφῆς ἄγαλμα χειρός Eur. 125, 4. σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5 p. 774. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Eur. 899, 4. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτήν Soph. 861, 2. μισῶ σοφὸν ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν Eur. 61. τὸν εὐτυχοῦντα χρῆν σοφὸν πεφυκέναι Eur. 99. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεών Eur. 214. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς Eur. 463. τὰ τυγχάνοντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν, σοφὸν νομίζω v. l. Eur. 505, 2. χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν Eur. 715, 2. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Eur. 1063, 2. σοφὸν λέγουσι τὸν χρόνον πεφυκέναι Agath. 19 p. 767. οὐ μνημονεύω· μὴ λίαν μ' ἡγοῦ σοφόν adesp. 288. αἱ τύχαι δέ με - σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458, 3. † σοφήν Diog. Ath. 1, 5 p. 776. δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 10. ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι σοφόν Eur. 202, 2. τούτου τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ ποτέ Eur. 583, 2. δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν μάταιός ἐστι Eur. 1063, 10. οὐ ζῶσιν οἵ τι μὴ συνιέντες σοφόν Chaer. 24 p. 789. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3 p. 793. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ Soph. 13. σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 2. <ὃν> οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν <καὶ> πατέρα πάντων Soph. 1017, 2. δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν ἂν σοφοὶ κλέονται Eur. 369, 7. σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Eur. 683. <οἱ> πεῖραν οὐ δεδωκότες μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί Eur. 809, 2, Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν Eur. 944. ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί Eur. 1042. πλέον γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν εἰς ταῦτα γιγνώσκουσιν Aristarch. 1, 3 p. 728. σοφοὶ σοφοὺς σῴζουσιν, ἢν ὦσιν σοφοί adesp. 422. βραχεῖ λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά Soph. 98. οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύν-

εστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος Soph. 864. χωρῶμεν ἤδη παῖδες εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα μουσικῆς Soph. 1019, 2. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν, κἀν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς Eur. 1078. σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν Chaer. 31 p. 790. μισῶ γελοίους, οἵτινες τήτει σοφῶν ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα Eur. 492, 3. διδάσκαλος γὰρ ηὐτέλεια τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἀρίστων γίγνεται βουλευμάτων adesp. 522, 3. τὸν θεὸν - σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων ἀεί, σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἀν βραχεῖ διδάσκαλον Soph. 704, 2. ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι adesp. 507. ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις Eur. 977. οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν Eur. 1070, 3. ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα adesp. 577. ἄνδρας χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι Eur. 282, 23. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Eur. 327, 2. σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή Eur. 352. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἄγειν βίον Eur. 408. σύν τοι θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur 490. σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους Eur. 899, 4. παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς Hippoth. 4 p. 828. καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά Aesch. 396. διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696. χρόνος ἅμα κραταιᾷ χρημοσύνᾳ βίου πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις adesp. 509, 3. — ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος Aesch. 391. πῶς δῆτ' ἔγωγε - γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 7. δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου, ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος Eur. 654, 2. ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Eur. 760. ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησὶ σοῦ σοφώτερος adesp. 351. τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον Eur. 619, 2. σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102. ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων Eur. 327, 4. — κἂν φαῦλος ᾖ τἄλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος (σοφώτερος ll.) Eur. 162, 3. ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ σοφώτατος Eur. 580, 5. πῶς δ' ἂν φρονοίην, ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως - ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787, 3. λόγῳ μ' ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ adesp. 317. τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ τοιούσδ' ἴδοις ἂν Soph. 666. χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφηῦρε Soph. 438, 2.

σοφῶς: ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς Soph. 1021.

σπάθη: ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον <στάχυν> σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου Eur. 373, 2.

σπαθητός: σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασιν Aesch. 365.

σπανίζω: ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων βίου σπανίζει Eur. 285, 12. cf. Aesch. 97.

σπάνιος: *σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Eur. 736, 3.

σπαραγμός: ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169, 2.

σπαράσσω: τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου· τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι - λόγος δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω ῥήτωρ σπαράσσων (ταράσσων ll.) πολλάκις λυμαίνεται Eur. 597, 4.

Σπάρτη: νὴ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς Soph. 871, 2. Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει Eur. 723.

Σπαρτιάτης: τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ Ach. 19, 3 p. 751.

σπεῖρα: στεφανωσαμένη δρυὶ καὶ πλεκτοῖς ὠμῶν *σπείραισι δρακόντων Soph. 492, 6.

σπείρω: σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν Aesch. 158. (cf. v. l. Eur. 757, 3.) μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα Soph. 592. σπείρων θεοκτίσταν φλόγα adesp. 85. ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eur. 215, 2. ἐξηυρήκαμεν λευκόν τ' ὀρύσσειν ἄργυρον σπείρειν τε γῆν adesp. 115, 3. Φοίβου ποτ' οὐκ ἐῶντος ἔσπειρεν τέκνα adesp. 378. εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ adesp. 546. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος Eur. 846.

σπένδω: ἴδε σοὶ σπένδω κναξζβὶ τὸ λευκόν Thesp. 4 p. 833. ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα Soph. 39.

σπέρμα: τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ Aesch. 399. χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ Eur. 285, 4. θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν Eur. 330, 6. εἶθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν Eur. 987. ἀεί ποτ' <ἐστὶ> σπέρμα κηρύκων λάλον Eur. 1012. πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ Eur. 1132, 8. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή Aesch. 369. ἄρουραν οὐκ ἐμέμψατο τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν σπέρμα γενναίου πατρός Aesch. 99, 9. ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων βίου σπανίζει Eur. 285, 11. συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων Eur. 326, 5. τοίων γὰρ ἀνδρῶν σπέρμ' ἔδωκεν Ἑλλάδος adesp. 197.

Σπερχειός: Σπερχειὲ ποταμέ Aesch. 249.

σπεύδω: τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Eur. 308, 3. γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους, μάτην πονοῦσιν Eur. 501. σπεύδουσαν αὐτήν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει Soph. 527.

σπήλαιον: ὀρειγενῆ σπήλαια καὶ δυσηλίους φάραγγας ἐνναίοντες Mosch. 6, 5 p. 813.

σπῆλυγξ: νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα Dionys. 1 p. 793.

σπίδιος: σπίδιον μῆκος ὁδοῦ Aesch. 378.

σπίζα: κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσιν Soph. 398.

σπιλάς: γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι Soph. 342, 3.

σπίλος: σπίλον Παρνασίαν Ion. 19 p. 735.

σπλάγχνον: ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον Eur. 858. ἐν χερσὶν ἢ

σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα Eur. 403, 4.

σπολάς: καταστίκτου κυνὸς σπολὰς Λίβυσσα Soph. 10, 2.

σπονδή: ἦν δ' ἀμπέλου σπονδή τε καὶ ῥὰξ εὖ τεθησαυρισμένη Soph. 366, 2. Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος Soph. 392, 2. νεοκρᾶτας σπονδάς Aesch. 323.

σπορά: ὦ κακοὶ κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σπορᾶς adesp. 126, 2. γνησίων ἐπὶ σπορᾷ παίδων adesp. 444. πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Eur. 1132, 12.

σπουδάζω: σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην πόνους ἔχοντες Eur. 391, 2. τὰς ὁμιλίας ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε Eur. 609, 4.

σπουδαῖος: ἐν κείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον, ἡσυχαῖον, εἰς βίαν ἄγον Soph. 855, 6.

σπουδή: σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη Soph. 679. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε Soph. 236, 2. σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς κρίνειν, τὸ δ' εἰκῆ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν Chaer. 31, 2 p. 790.

σπῶ: κάρηνα πυρσαῖς γένυσι Μελανίππου σπάσας Eur. 537, 2. (cf. Mosch. 6, 20 p. 815.) πώλου δίκην, ἥτις συναρπασθεῖσα - θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο, σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον Soph. 598, 5.

σταγών: Γαῖα μεγίστη - ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς Eur. 839, 3.

στάζω: ἐπ' αἰετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν στάζει .. θέντων φαρμάκων πολὺς πόνος Aesch. 134, 2. ὀπὸν ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάδοις δέχεται Soph. 491, 2. ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Eur. 407, 2.

σταθερός: σταθεροῦ χεύματος Aesch. 276.

στάθμη: τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη Soph. 307, 2. ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Soph. 433, 5. (cf. σταθμός.)

σταθμός: a) ἄπελθε λαίνων σταθμῶν adesp. 44. δμῳαὶ - αἳ πατρὸς κατὰ *σταθμοὺς σαίρουσι δῶμα καὶ δόμων κειμήλια καθ' ἡμέραν φοιβῶσι Eur. 773, 11. — b) ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σταθμὸν (στάθμην ll.) βίου adesp. 287. οὗτος δ' ἐφηῦρε - *σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα Soph. 399, 2.

σταθμοῦχος: σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει Aesch. 226.

σταθμῶ: οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς *σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376, 2. τἀρετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα adesp. 327, 2.

σταλαγμός: οὐ *σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 6. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον Diog. Sinop. 2 p. 809. σταλαγμοῖς (παλαγμοῖς l.) αἵματος χοιροκτόνου Aesch. 327. βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας Soph. 341, 2.

στάσις: λέβης αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν Aesch. 1, 2. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει στάσιν Εἰνοδία Eur. 308, 4. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Eur. 442. — τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων τὰν μαινομέναν τ' ἔριν Eur. 453, 10. μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Eur. 282, 27.

στατός: οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς λίκνοισι προστρέπεσθε Soph. 760, 2.

στάχυς: νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς Aesch. 304, 7. εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς ἄρσην Eur. 360, 22. πᾶσα δ' εὐθαλὴς Αἴγυπτος - φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν Aesch. 300, 7. πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν Soph. 363. ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον <στάχυν> σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου Eur. 373. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν θύων ἀπαρχάς Eur. 516. ἀναγκαίως δ' ἔχει βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν Eur. 757, 6. σαρκήρη στάχυν adesp. 263.

στεγανός: κόσμος δὲ σιγὴ στεγανὸς (σιγῆς στέφανος ll.) ἀνδρὸς οὐ κακοῦ Eur. 219. τοῦδ' εἵνεκ' οἶκον στεγανὸν ἐξηυρήκαμεν adesp. 115, 2. ναοὺς προλιπών, οὓς αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκὸς στεγανοὺς παρέχει Χαλύβῳ πελέκει Eur. 472, 6.

στέγαστρον: ὀστῶν στέγαστρον Aesch. 367.

στέγη: ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη Aesch. 58. οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη Crat. 1 p. 809. ῥάχοισιν ὀρχάδος στέγης Soph. 743. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης Eur. 362, 20. δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης καπνοῦ μέλαιν' ἄησις ἔνδοθεν στέγης Eur. 781, 46. ἥδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφή, δμωίς, ἄγκυρα στέγης Eur. 866, 2. καὶ σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ † στέγῃ Aesch. 124, 2. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 3. ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος Soph. 579, 2. στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι Aesch. 281, 4. εὐναῖος εἴη δραπέτιν στέγην ἔχων Soph. 176. ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μοῦνος ἐν στέγαις ἐμαῖς κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν adesp. 387.

στεγήρης: οὐδέπω γὰρ ἦν οὔτε στεγήρης οἶκος οὔτε - πόλις Mosch. 6, 7 p. 813.

στέγος: χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἠμύσεν στέγος Soph. 780, 2. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς - διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Eur. 1132, 32.

στέγω: οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι Eur. 899, 3. τὸ γὰρ γυναιξὶν αἰσχρὸν δεῖ γυναῖκ' ἀεὶ στέγειν Soph. 618, 2. χρὴ τὸν διάκονον - στέγειν τὰ δεσποτῶν Eur. 375, 2.

στείχω: (cf. στίλβω.) στείχει πολίταις ὄμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρὸν adesp. 415. ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι Eur. 773, 32. ὡς νῦν τάχος στείχωμεν Soph. 236. σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας στεῖχε τὰς Καδμηίδας adesp. 177, 2. στείχων δ' ἀγρώστην ὄχλον Soph. 91. παρακτίαν στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδὸν

Soph. 819, 2. ἡ Δίκη - σῖγα καὶ βραδεῖ ποδὶ στείχουσα μάρψει τοὺς κακούς Eur. 979, 4. ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ adesp. 493, 2. εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν πέτραν Soph. 461, 3. ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον Eur. 105, 2. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ - Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα Eur. 1132, 62. τρεῖς τ' ἐπισσείων λόφους *στεῖχεν ἴσος Ἄρει βίαν Aesch. 74, 7. προσίκτην θαλλὸν ἠγκαλισμένος ἔστειχεν εἰς γῆν Mosch. 9, 4 p. 816.

στέλλω: μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης τοῖς θεοῖς μήτ' ἐν θαλάσσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος Eur. 852, 5. στέλλειν ὅπως τάχιστα Aesch. 86. βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον ἐσταλμένος Ion. 59, 2 p. 744. ὦ ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι Soph. 410. ὡν δέ γ' ἐστάλην - ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν Eur. 1132, 44.

στέμβω Aesch. 440.

στέναγμα: ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων Eur. 781, 76.

στεναγμός: οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα Aesch. 385.

στενάζω: λέγουσι - γῆν - πυρὸς γέμουσαν ῥεύμασιν δυσεμβόλοις πᾶσαν στενάξαι Carc. 5, 8 p. 799.

στενάχω: ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ Eur. 263, 3.

στενός: στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα κοὐκ ἀβόρβορον Soph. 338.

στενόστομος: στενόστομον τὸ τεῦχος Aesch. 108.

στένω: τεκοῦσα δ' ἣν μὲν ἄφρονας τέκω, στένω ματαίως Eur. 908, 4. σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν εἰ κατέφθιτο στένεις Soph. 761. παραυτίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ Eur. 1079, 5. ὅστις λέγει κάκ' εὖ φρονῶν σιγῇ στένει adesp. 497. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα - πρέπει - ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην Soph. 861, 2. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν Eur. 43. δοκεῖς τὸν Ἅιδην - παῖδ' ἀνήσειν τὸν σόν, εἰ θέλοις στένειν Eur. 332, 2. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν, ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν Eur. 459, 2. τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Eur. 757, 8.

στενωπός: στενωπὸς Ἅιδου καὶ παλιρροία βυθοῦ Soph. 748.

στέργω: στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιστα Eur. 1064, 4. Ζεὺς εἴτ' Ἀίδης ὀνομαζόμενος στέργεις Eur. 912, 3. γυναικὶ δ' ὄλβος, ἢν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ Eur. 1062. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτήν Soph. 861. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν διὰ τέλους ἣν ἔχει στέργειν ἀεί Eur. 953, 15. πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς, στέργειν δὲ μοῖραν Eur. 1076, 2. στέργειν θ' ὑδρηλοῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς adesp. 546, 6. μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἁπλῶς δίκην Soph. 703, 3. τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην Agath. 6 p. 764. οἵ τοι πέρᾳ στέρξαντες οἵδε καὶ πέρᾳ μισοῦσιν adesp. 78. δεῦτ' ὦ τέκν', ὦ στερχθέντ' ὅσον πλεῖστον θέμις Pomp. 1 p. 831.

† στέρημα Soph. 220, 3.

στερίσκω: μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται, ἀγένητα ποιεῖν

ἅσσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα Agath. 5 p. 764. cf. στερῶ.

στερνόμαντις Soph. 56.

στέρνον: ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται Soph. 196. πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβών Aesch. 362. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι Eur. 323. ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος χρίουσιν Ach. 4, 4 p. 747.

Στερνόφθαλμοι Aesch. 441.

(στερρῶς v. l. Eur. 98.)

στερῶ: τεθνᾶσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθα Eur. 454, 2. ἄπολις ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος adesp. 284. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν Soph. 779. cf. στερίσκω.

στέφανος: (cf. στεγανός.) τήμῇ δὲ παιδὶ στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 34. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα Eur. 1052, 5. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος Aesch. 235. τίς γὰρ παλαίσας εὖ - πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών Eur. 282, 18. ταῦτα δρῶν κάλλιστον ἕξεις στέφανον εὐκλείας ἀεί Eur. 853, 4. μή μοι στέφανον ἀμφιθῇς κάρᾳ adesp. 108. φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις adesp. 418, 4. στέφανοι χειρῶν Ion. 48 p. 742. κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ στεφάνων ἑλικτῶν Chaer. 7, 2 p. 784. ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας Eur. 369, 3. οὐδ' ἀντ' ἐλαίας - τρίαιναν - Θρῇξ ἀναστέψει λεὼς στεφάνοισι Eur. 360, 49. στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας Chaer. 6 p. 783. στεφάνους ἑτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας κήρυκας εὐχαὶ προυβάλοντο δαιμόνων Chaer. 11 p. 785.

στεφανῶ: ἀείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολιὸν στεφανώσας Eur. 369, 3. στεφανωσαμένη δρυῒ καὶ πλεκτοῖς ὠμῶν σπείραισι δρακόντων Soph. 492, 5.

στέφος: τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος Aesch. 235.

στέφω: θυσίας τε τούτοις καὶ κενὰς πανηγύρεις στέφοντες (al. νέμοντες vel τεύχοντες) οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν Soph. 1025, 9. τὸν βαλόντα δὲ στέφειν ἐγὼ ἐτετάγμην, ἆθλα κοσσάβων διδούς Eur. 562, 2. βότρυσι δ' ἔστεψεν κάρα Eur. 530, 2. στέψατε δώματα adesp. 87. ἄνδρας χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι Eur. 282, 24.

στήριγμα: στηρίγματ' οἴκου adesp. 427.

στιβαδοποιοῦμαι: στιβαδοποιούμενος Soph. 992.

στικτός: στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ Aesch. 304, 8.

στίλβω: ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στίλβει (στείχει ll.) μύδρος Crit. 1, 35 p. 772. νέῳ στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας Ach. 4, 3 p. 747. στίλβοντα λευκῷ χρώματι Chaer. 1, 2 p. 781.

στίμμι: καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον Ion. 25 p. 736.

στολή: ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή Aesch. 61. ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνώδη στολήν Soph. 379. τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ

ταπεινός - ἀλλὰ καὶ στολὴν ἰδόντι λαμπρός Eur. 688, 3.

στολοκρατής: στολοκρατές adesp. 598.

στόλος: ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον Eur. 105. δρυοπαγῆ στόλον Soph. 639. χαλκόδοντας στόλους adesp. 272.

στόμα: κουρήτων στόμα adesp. 580. εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν Aesch. 36. καὶ τούσδε κημοὺς στόματος Aesch. 125. ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρρυσιάσθη στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ Aesch. 258, 2. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ Aesch. 206. κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι Aesch. 350, 5. ὅτι νυν ἦλθ' ἐπὶ στόμα Aesch. 351. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα Aesch. 354. ἀφρὸς βορᾶς βροτείας ἐρρύη κατὰ στόμα Aesch. 372, 2. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα Aesch. 397. δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα Soph. 811. σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φορῇ στόμα Soph. 844, 2. ὁ φόβος - τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει Eur. 67, 3. δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur. 213, 4. ἔχειν χρὴ στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ Eur. 773, 62. δράκων - ἐνῴκισεν δεινὴν † στομάτων ἔκφυσιν ποδὸς βλάβην Aesch. 252, 2. νῦν δ' εὐτρόχοισι στόμασι τἀληθέστατα κλέπτουσιν Eur. 439, 3. μισῶ γελοίους, οἵτινες τήτει σοφῶν ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα Eur. 492, 4. — γυναῖκ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ † στόμα θεοῖς χορεῦσαι Eur. 781, 33. γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι † στυμάτων Soph. 342, 3.

στόμιον: ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις Aesch. 185, 2.

στόμις Aesch. 442.

στομῶ: πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας Aesch. 326, 2.

στομώδης: στομώδη Soph. 993.

στόρθυγξ: ἄρασα μύξας .. καὶ κερασφόρους στόρθυγγας Soph. 86, 4.

στραβαλοκόμας: στραβαλοκόμαν Soph. 994.

στράβηλος: ἁλίας στραβήλου τῆσδε Soph. 301.

στρατάρχης: καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας ἔταξα Aesch. 182.

στράτευμα: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος Eur. 243, 2. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα Eur. 1109, 3.

στρατεύω: ἤτοι στρατεύσεις ἢ μένων ἴσῃ κακός adesp. 35. αἳ μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν Chaer. 10, 2 p. 784. οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν Eur. 353.

στρατηγός: ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ κρεῖσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος Eur. 243, 2.

στρατηγῶ: εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν Eur. 242, 2. τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω, καλῶς γνῶναι τὸν ἐχθρὸν ἢ μάλισθ' ἁλώσιμος Eur. 743.

στρατηλάτης: μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053. χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν Eur. 744. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581. σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή Eur. 352, 2.

στρατός: στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδί Phryn. 5 p. 721. Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100, 2. στρατοῦ καθαρτὴς κἀπομαγμάτων ἴδρις Soph. 31. ὃς στρατοῦ φρυκτωρίαν ἔδειξε Soph. 399, 6. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι Soph. 481. ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787, 2. ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν Eur. 796. βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον στρατοῦ Carc. 1 p. 798. οὗτος δ' ἐφηῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ Soph. 399. εὖτ' ἂν Ἄρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ στρατῷ Ion. 63, 2 p. 745. σὺν δόρει στρατόν Aesch. 129. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν Aesch. 199. διώσεις ῥᾳδίως Λίγυν στρατόν Aesch. 199, 9. εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν πέτραν Soph. 461, 3. χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν Eur. 744, 2. εἰς ἀπείρονα στρατὸν ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν Chaer. 10 p. 784.

στρέφω: στρέφει δ' ἄλλους ἄλλως εἰς ἀμέραν Eur. 152, 3. φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχιστα στρέφει θεός Eur. 536. ἐκεῖσ' ἔλα, τῇδε στρέφ' ἅρμα, τῇδε Eur. 779, 10. πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα (?) κύκλον ἡλίου Soph. 672. *ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα Eur. 781, 43. στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας adesp. 67. γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη Eur. 1009. αἰαῖ, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους Eur. 139.

στρηνιῶ: ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ Lycophr. 1, 2 p. 817.

στρόβιλος: ἐχίνου - ὃς - στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἰλίξας δέμας κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος Ion. 38, 4 p. 739.

στροβῶ: νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς λόγχῃ βιαίως Ἕκτορος στροβούμενοι Eur. 1109, 5.

στρόμβος: βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ *στρόμβον (βρόμον ll.) καταιγίζοντα Aesch. 195, 3.

στροφή: ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς - ἄρκτου στροφάς τε Soph. 399, 11.

Στρόφιος — Agath. 17 p. 767.

στρώννυμι: στρώννυ τε κοίτας adesp. 90, 2. ἀνθηροῦ τέκνα ἔαρος πέριξ στρώσαντες Chaer. 9, 2 p. 784.

στυγερός: λάθα Πιερίδων στυγερὰ κἀνάρατος Soph. 145.

στυγνός: ὅστις δ' ἄμεικτον πατέρ' ἔχει νεανίας στυγνόν τ' ἐν οἴκοις Eur. 500, 2. ἀνάγκη, στυγνὸν ἢ κατ' αὐχένων ἡμῶν ἐρείδεις - ζυγόν Mosch. 2, 3 p. 812.

στυγῶ: στυγῶ μεταλλακτῆρα

πουλύπουν χροός Ion. 36, 2 p. 739. ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον στυγεῖ adesp. 149. νεανίας - ὅστις ὢν Ἄρη στυγῇ Eur. 1052. στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν adesp. 41. οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 5. μητέρα δὲ τὴν σὴν οὔτις ἐστύγει βροτῶν Theod. 2 p. 801. ἐγάμησεν Ἑλένη τὸν θεοῖς στυγούμενον adesp. 194. ὡς ἡδὺ - παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους Eur. 950, 2.

στῦλος: κομῶντα κισσῷ στῦλον εὐίου θεοῦ Eur. 203, 2.

στωμύλλω: ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσας κύμασιν στωμύλλετε Eur. 856, 2.

σύ: οἷς ἔπειτα σὺ βαλὼν (συμβαλὼν ll.) διώσεις - Λίγυν στρατόν Aesch. 199, 8. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε Aesch. 207. σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει Aesch. 226. μόνος ⟨γὰρ⟩ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός Aesch. 255, 2. σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν δοκεῖς Aesch. 359. σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασιν Aesch. 365. τοιαῦτα τοί σοι - λέγω· σὺ δ' αὐτὸς - τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 2. σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν Soph. 144. σὺ δ', ὦ Σύαγρε Soph. 158. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι Soph. 187. σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν Soph. 284. σὺ δ' αὖθι μίμνων τήνδ' ἀν' Ἰδαίαν χθόνα - θυηπόλει Soph. 479. ⟨κακὴ⟩ κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη Soph. 697. σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις Soph. 726. σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν εἰ κατέφθιτο στένεις Soph. 761. σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὣς εὐφορβίᾳ Soph. 764. οὐ μὴν σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω Eur. 109. σὺ δ' εἶ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος Eur. 127, 2. σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως Eur. 136. τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ Eur. 136, 4. ἢ δ' ἐγγύς ἐστιν - ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ Eur. 255, 4. οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν - οἵας σύ Eur. 324, 4. κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη Eur. 418, 2. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φής, κτείνειν πόσις Eur. 451. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη Eur. 535. σὺ δὲ τρέφοντά ⟨νιν⟩ τρέφεις Eur. 561. σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Eur. 565. τόλμα σὺ κἂν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί Eur. 702. σὺ δ' εἴκ' ἀνάγκῃ Eur. 716. τί δ', ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις Eur. 717. χώρει σύ Eur. 781, 32. οὐ γὰρ σὺ σώζῃ σεμνὰ θησαυρίσματα χρυσοῦ Eur. 781, 44. σὺ δ' ὡς πάρος δέσποινα Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς Eur. 781, 59. σὺ δ', ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων, χαῖρε Eur. 817. λέληθεν οὐδὲν τῶνδέ μ' ὧν σὺ νουθετεῖς Eur. 840. σὺ δέ μοι θυσίαν - δέξαι - σὺ γὰρ ἔν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις χθονίων θ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Eur. 912, 3. 6. σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ Eur. 953, 20. μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης, πάτερ,

σὺ λήψῃ πεῖραν Eur. 953, 33. σὺ μὲν βίᾳ πράξεις ἃ βούλει Eur. 953, 42. ὁρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει Eur. 1064, 5. σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες, οὐκ ἄν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους Eur. 1132, 64. ἥκω πεπραγὼς δεινά, σὺ δ' ὑγίαινέ μοι Ach. 44 p. 757. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν καὶ σὺ χὡ νέος τρόπος Agath. 13 p. 766. μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους Mosch. 5 p. 813. σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους, ξαίνεις adesp. 9. πότνια σοφία, σύ μοι ἅνδανε adesp. 130. λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα adesp. 136. Ἴακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ adesp. 140. σὺ μὲν βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς, σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας στεῖχε adesp. 177, 1. 2. μηδὲ σὺ ζήτει πυθέσθαι adesp. 329. ΑΛΚΜ. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς. ΑΔΡ. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρός adesp. 358, 2. ὦ τλῆμον ἀρετή - σὺ δ' ἄρ' ἐδούλευες τύχῃ adesp. 374, 2. καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἄν, εἰ βούλοιο σύ, τἀληθές adesp. 515. σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν τήνδε δουλώσας ἔχεις adesp. 536. σὺ δ' ὦ τεκοῦσα μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα adesp. 548. — κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519, 2. γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης Soph. 764, 2. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί σου Eur. 154. κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον Eur. 384. ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτάνω Eur. 466. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου Eur. 604. ἡ παῖς νοσεῖ σου Eur. 682. τό γ' εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ σιγῶντος Eur. 690. καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν σοῦ Neophr. 1, 2 p. 730. ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ Pyth. 1, 8 p. 811. ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησὶ σοῦ σοφώτερος adesp. 351. Εἰρήνα βαθύπλουτε - ζῆλός μοι σέθεν ὡς χρονίζεις Eur. 453, 3. <ἀκούο>ντες σέθεν Eur. 495, 46. ἀπόμορξαι σέθεν τὰ δάκρυα Eur. 694. δεῖ πυνθάνεσθαι - ἡμᾶς σέθεν Eur. 1063.— σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί Aesch. 13. παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων Aesch. 79. σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῖκυς Aesch. 230. τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν Soph. 14. τοιαῦτά τοι σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ λέγω Soph. 25. ὑφῃρέθη σοι κάλαμος Soph. 33. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἐστί σοι Soph. 79. ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοί Soph. 142, 2. τάδ' οὐκ ἀκουστά <σοι> Soph. 330. μέγας σοι τοὔδ' ἐγὼ φόβου μοχλός Soph. 693. ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν Soph. 731. εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά Eur. 5. σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω Eur. 48. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων Eur. 140. οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν Eur. 210, 3. σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ Eur. 233. ἓν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ ζῶν ἑκὼν ἔλθῃς παρὸν σοὶ κατθανεῖν ἐλευθέρῳ Eur. 245, 1. 2. κοὐ μυσαρά σοι ταῦτ' ἐστίν Eur. 266, 3. ἀλλά σοι λέξαι θέλω Eur. 292, 6. συμμαρτυρῶ σοι Eur. 319. βούλομαι δὲ σοί, τέκνον - παραινέσαι Eur.

362. παραινῶ σοὶ τὸ λῷστον Eur. 440. τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγήν Eur. 456. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ Eur. 626, 5. πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Eur. 687, 4. κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος Eur. 721. πότνια, σοὶ τάδ' ἐγὼ νυμφεῖ' ἀείδω Eur. 781, 18. ὃ δ' αὐτὸς αὑτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων Eur. 797, 4. πόνοι δὲ κἂν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου ἔνεισι Eur. 813, 2. οὔ σοι παραινῶ Eur. 874. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι Eur. 909, 11. σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν πέλανόν τε φέρω Eur. 912. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Eur. 956. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ Eur. 1036. σοὶ δ' εἰς λόγους μολὼν Neophr. 1, 4 p. 730. εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε μηδὲν ἔσεσθαι Dionys. 2 p. 793. παρακελεύομαι δὲ σοὶ τεθηγμένῳ νῦν Theod. 9, 2 p. 804. θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους οὓς σοὶ κομίζω Mosch. 5, 2 p. 813. νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἡβάτω Sosiph. 2 p. 820. ἰδὼν δέ σοι λέγω Thesp. 2 p. 832. ἴδε σοὶ σπένδω κναξζβι τὸ λευκὸν - ἴδε σοὶ μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας ἐρυθρῷ κατὰ τῶν σῶν - τίθεμαι βωμῶν ἁγίων. ἴδε σοὶ βρομίου [αἴθοπα] φλεγμὸν λείβω Thesp. 4, 1. 3. 6 p. 833. ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται adesp. 106. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα καὶ θηρῶν ἀνόητα γένη, σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος adesp. 129, 9. σοὶ Φοῖβε μούσαις τε σύμβωμοι adesp. 143. οὐ μέτεστί σοι λόγου adesp. 304. — ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ Aesch. 95. μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο Aesch. 175, 2. εὐλαβοῦ στρόμβον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ Aesch. 195, 3. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα Aesch. 199, 3. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτιρεῖ Aesch. 199, 6. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ Aesch. 206. ὦ πούς, ἀφήσω σε Aesch. 254. ἐρῳδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ σε πλήξει Aesch. 275, 2. πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς Aesch. 327, 2. εἶθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104, 2. ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαί σε δεῖται Soph. 293, 2. διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Soph. 434. χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν Soph. 483. τάχ' ἂν κεραυνία πέμφιξ *σε βροντῆς - βάλοι Soph. 495, 2. πολλά σε ζηλῶ βίου Soph. 525. Αἰγυστική τε γῆ σε δέξεται Soph. 541, 3. χρῆσται δέ σ' ἐνθένδ' αὖθις Soph. 542. πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι Soph. 632. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ Soph. 633. οὐ μέμφομαί σε Soph. 771. εἰ δείν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ Soph. 877. ἀποφανῶ *σε Soph. 919. ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα πόλει ξενοῦσθαι τῇδε Eur. 1. τί σε μάτηρ - ὠνόμαζεν Eur. 2. ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων, Αἴολε, σ' εὐνάζειν τέκνα Eur. 17, 2. ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ· ὅθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς Eur. 47, 1. 2. χρόνος δὲ δείξει ⟨σ'⟩· ᾧ τεκμηρίῳ

μαθὼν ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ κακόν Eur. 60, 1. 2. προσαυδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις Eur. 118. ἄνοικτος ὃς τεκὼν σὲ τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ Eur. 120. ὦ παρθέν', οἰκτίρω σὲ κρεμαμένην ὁρῶν Eur. 127. ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν Eur. 129. ἀφαιρηθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε Eur. 136, 7. ὅ σε φυλάξασθαι χρεών Eur. 141, 3. ἀμελεῖς ὧν σε ⟨φροντίζειν ἐχρῆν⟩ Eur. 185. ὁμολογῶ δέ σε ἀδικεῖν Eur. 265. τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μεῖζον φρονεῖν Eur. 293. οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει, οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν - οἵας σὺ χοὶ σὲ δώμασιν κεκτημένοι Eur. 324, 4. ταῦτά σε σκοπεῖν χρεών Eur. 332, 8. καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω σώσει Eur. 360, 36. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ· καὶ ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε Eur. 360, 53. 55. νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον Eur. 396, 2. τί δ' ἢν λυθείς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ Eur. 435. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φῄς, κτείνειν πόσις, χρῆν καὶ σὲ μέλλειν Eur. 451, 1. 2. μισῶ γυναῖκα .. ἐκ πασῶν δὲ σέ Eur. 528. πάλαι πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων Eur. 579. σὲ τὸν αὐτοφυᾶ Eur. 593. διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι Eur. 603. πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει Eur. 649. τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἄν Eur. 666, 2. χαίρω σέ τ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος, .. τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα Eur. 673. σὲ δ' εἰσορῶν πᾶς τις δέδοικεν Eur. 689, 2. ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Eur. 718. πέρᾳ γὰρ οὐ θέμις λαβεῖν σε Eur. 773, 3. πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν Eur. 773, 9. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει ⟨λαβεῖν⟩ κέρδος Eur. 794, 3. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν Eur. 853. ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα Eur. 877. αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς Eur. 898, 4. Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν Eur. 944. ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε· καὶ γὰρ ἁρμόζει φρονεῖν σὲ μᾶλλον ἢ ἐμέ Eur. 953, 2. 3. ὅτ' ἦν ἐγὼ παῖς, τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρ' ᾧ με δώσεις Eur. 953, 34. χάριν δικαίαν - αἰτῶ σε ταύτην Eur. 953, 42. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963, 2. οὔτοι προσελθοῦσ' ἡ Δίκη σε, μὴ τρέσῃς, παίσει πρὸς ἧπαρ Eur. 979. τὸ μὴ εἰδέναι σὲ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι Eur. 1031. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Eur. 1033. δεῖ πυνθάνεσθαι γὰρ *σε νῷν χἠμᾶς σέθεν Eur. 1063. ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος, τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεί Eur. 1064, 2. χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεών Eur. 1069. ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις, καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν Eur. 1080, 2. τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει Neophr. 3, 3 p. 731. θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν - μύρῳ σε χρίσω Ach. 17, 1. 3 p. 750. σὲ τῶν πάντων δεσπότην λέγω Philocl. 1 p. 759. εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω

Agath. 12, 1. 2 p. 766. χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα Carc. 8 p. 800. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν adesp. 10. πρὸς σὲ πελάζω adesp. 25. οὐκ ἀξιῶ μικρῶν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω adesp. 31. ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν λείπω φάος τόδε adesp. 45. ἄκων κτενῶ σε, τέκνον adesp. 73. ἐγώ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον adesp. 74. κακός σε δαίμων καὶ κακὴ τύχη λάβοι adesp. 92. κακὸν κακῶς σέ γ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί adesp. 123. εἰ μή σε Λητὼ καλλίπαις ἐγείνατο adesp. 178. πολλοί σε μισήσουσιν, ἢν σαυτὸν φιλῇς adesp. 180. ἀλλά σ' αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί adesp. 217. οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς ⟨σὲ⟩ κῦρον, ὦ γύναι adesp. 226. ἔξεστ' ἐρωτᾶν πότνιά σ' ἢ σιγὴν ἔχω adesp. 282. τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον adesp. 350. μητρός ἥ σ' ἐγείνατο adesp. 358, 2. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθ'· ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἤσκουν adesp. 374. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ adesp. 410. — ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε Aesch. 379. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα Soph. 316. ἐξῆλθον ὑμῶν ἱκέτις ἡβώντων τροφὸς παίδων Ion. 54 p. 743. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι Eur. 710, 2. ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ Lycophr. 1, 2 p. 817. ὡς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου Pomp. 1, 5 p. 831. οὐ πώποθ' ὑμᾶς συμβαλεῖν ἐπίσταμαι Soph. 817. μηδ' ἀθυμία σχέθῃ τις ὑμᾶς Eur. 87, 2. οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς Eur. 286, 13. ὦ θεοί, μαρτύρομαι ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς adesp. 458, 12.

σύαγρος: νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὸν αὐτόστεγον σύαγρον ἐκβόλειον εὔθηρον κλύειν Dionys. 1, 2 p. 793.

Σύαγρος: σὺ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος Soph. 158.

σύγγαμος: οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ adesp. 8.

συγγελῶ: ἀκόλαστα δ' ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον μίσει Eur. 362, 22.

συγγένεια: οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι ἢ συγγενείας εἵνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν κακὴν λαβόντες Eur. 497, 3.

συγγένειος: Ζεὺς συγγένειος Eur. 1000.

συγγενής: τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται Aesch. 305. κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ Eur. 566, 2. ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς πράξας Soph. 731, 3. ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν Τυδεὺς - ᾤκησεν Ἄργος Eur. 558, 2. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ συγγενές (al. δυστυχές) Eur. 641, 3.

συγγηράσκω: οἷσι συγγηράσομαι Eur. 1058, 2.

συγγιγνώσκω: σύγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι Soph. 618.

συγγνώμη: ὅστις δὲ πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὔ Eur. 297, 3.

συγγνώμων: συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει, ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ Eur. 645.

συγγνωστός: συγγνωστὸν εἰπεῖν ἐστι καὶ τὸ μὴ καλὸν Soph. 326, 3.

σύγγονος: ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε,

σύγγονόν θ' ὕδωρ Ὑπέρεια κρήνη Soph. 825.

συγκεράννυμι: πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον Soph. 858.

συγκλινής: τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι Aesch. 84.

συγκλῶ: ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ κρόκον τε Chaer. 14, 13 p. 786.

(σύγκοινος v. σύγκωμος.)

σύγκοιτος: τήν τ' ἐναύλιον ᾠδῶν τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην adesp. 418, 7.

σύγκολλος: εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Soph. 783, 2.

σύγκρασις: οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά, ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις Eur. 21, 4.

συγκρύπτω: σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας Eur. 683.

σύγκωμος: μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον (σύγκοινον ll.) Διονύσῳ Aesch. 355, 3.

συγχέω: κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ Eur. 384.

συγχορδία: πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378, 2.

σύγχορτος: Οἰνόῃ σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς Eur. 179, 2.

σύγχυσις: οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει Eur. 606, 2.

συγχωρῶ: ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν βροτῶν Eur. 965.

συζυγία: ξανθᾶν πώλων συζυγίαι Eur. 773, 30.

συζυγῶ: ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη Aesch. 381.

συζῶ: ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν Aesch. 26.

σῦκον: κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Eur. 907.

συλλαβή: ἄφωνα φωνήεντα συλλαβὰς τιθεὶς ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Eur. 578, 2.

συλλαμβάνω: τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει (al. ξυλλαμβάνει) Eur. 432, 2. εἶα συλλάβεσθ' ἄγρα‹ς› Eur. 495, 8. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐρῶ Eur. 362, 5. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβὼν Eur. 584, 2. ἐν ‹αὐτὸς› αὐτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει Eur. 862, 2. ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει Chaer. 23 p. 788. cf. ξυλλαμβάνω.

συλλέγω: τί - τἀκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα Eur. 507, 2. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον Eur. 286, 14. συνέλεγον τὰ ξύλα Soph. 205.

σύλλογος: τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι Eur. 282, 14. ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους τὸν φύντα θρηνεῖν Eur. 449. λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις Eur. 16.

συλῶ: τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη Eur. 328, 3.

συμβαίνω: νομίζειν χρή σε - ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς Eur. 396, 3. ἤν τι συμβῇ δυσχερές Eur. 963, 3.

συμβάλλω: ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις Eur. 338, 3. τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεὼν Eur. 759, 4. οὐ πώποθ' ὑμᾶς

συμβαλεῖν ἐπίσταμαι Soph. 817. Πυθίαν γὰρ ὄσσαν - συμβαλεῖν ἀμηχανῶ Neophr. 1, 3 p. 730.

συμβολή: ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν Aesch. 173, 2.

σύμβολος v. ξύμβολος.

συμβουλία: γονέων τὰ τέκνα σῴζουσιν αἱ συμβουλίαι Theod. 14 p. 806.

σύμβωμος: σοὶ Φοῖβε μούσαις τε σύμβωμοι adesp. 143.

συμμαρτυρῶ: συμμαρτυρῶ σοι Eur. 319.

σύμμαχος: οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη Soph. 374. ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος Soph. 842, 2. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Eur. 108. οὐδὲ συμμάχους ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους Eur. 345, 2. cf. ξύμμαχος.

συμμαχῶ: ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Eur. 598, 3.

σύμμετρος: σχεδὸν χαμεύνῃ σύμμετρος Κορινθίας παιδός Eur. 676.

συμμιγής: ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγὴς ὀλαῖς Soph. 366, 3.

συμμίγνυμι: ὅταν δὲ συμμιχθῆτον ἐς ταὐτὸν δύο Eur. 898, 11.

σύμμικτος: σύμμικτον εἶδος κἀποφώλιον τρέφος Eur. 996. σύμμικτον ὥστε γλεῦκος ὑλιστήριον adesp. 420. κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι, σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ Eur. 419, 3.

συμπαθής: ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθὴς γυνή Eur. 164. προσίκτην θαλλὸν ἠγκαλισμένος ἔστειχεν εἰς γῆν, ὄμμα συμπαθὲς φέρων Mosch. 9, 4 p. 816.

συμπαραινῶ: ὁμορροθῶ, συνθέλω, συμπαραινέσας ἔχω Soph. 449, 2. καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι Soph. 666, 3.

σύμπας: Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλῄζεται, ξένε Soph. 377. cf. ξύμπας.

συμπίπτω: φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Eur. 572, 2.

συμπίτνω: ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει Eur. 981, 3.

συμπλέκω: συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων Eur. 326, 5. τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε Soph. 561, 2.

συμπολίτης Eur. 390.

συμπότης: θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης Lycophr. 2, 5 p. 817.

συμφέρω: οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον Eur. 634, 2. κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον adesp. 119, 2. cf. ξυμφέρω.

συμφλέγω: μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρί Eur. 781, 50.

συμφορά: εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ χρόνον πολὺν νῦν ὄμμ' ἐγείρει Eur. 398. συμφορὰ δ' ὃς ἂν τύχῃ κακῆς γυναικός Eur. 1056, 2. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις γενέσθαι adesp. 376. καὶ πόλλ' ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Eur. 812, 3. ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί Eur. 1038. Πενθεὺς ἐσομένης συμφορᾶς ἐπώνυμος Chaer. 4 p. 783. οὕτως πέπονθα καί με *συμφορᾶς ἀεὶ βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει adesp. 110, 3. ἴσην γὰρ

ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κεδνῆς Eur. 543, 2. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032, 2. τὰ θεῖα πυργοῦσιν αἱ κακαί τε συμφοραί Eur. 286, 15. χοὐτός γ' ἀνὴρ ἄριστος αἵ τε συμφοραὶ ἧσσον δάκνουσιν Eur. 572, 3. τοῖς δὲ συμφοραὶ σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς Eur. 684, 2. ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν Eur. 816, 3. χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ· ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὁρᾷς, οὐκ εὐτυχῶ Eur. 143, 2. ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Eur. 98. σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102. τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων οὐπώποθ' ὕβρισα Eur. 130. θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει Eur. 302. τῷ θράσει τὰς συμφορὰς ζητοῦσ' ἀμαυροῦν κἀποκρύπτεσθαι κακά Eur. 416. εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Eur. 964, 2. ἵνα τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανεστέρας adesp. 82, 3. ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς adesp. 388. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει adesp. 550. cf. ξυμφορά.

σύμφορος: οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 7.

σύν: σὺν κόροις τε καὶ κόραις Aesch. 43, 3. σὺν δόρει στρατόν Aesch. 129. χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ Soph. 267. σὺν θεῷ εἰπεῖν Soph. 438. σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί Soph. 775, 2. ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισιν γόου κόρον λαβεῖν Eur. 118, 3. οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν Eur. 165, 2. σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν Eur. 200, 4. σὺν (al. ἐν) μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις Eur. 236. ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν Eur. 330, 8. ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ Eur. 352. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης Eur. 362, 19. σύν τοι θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων Eur. 559, 2. τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ τυμπάνων <ἐπ'> ἰαχαῖς Eur. 586, 3. Διόνυσος - χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν Eur. 752, 3. ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσιν τίκτω Eur. 908, 2. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς Eur. 1051. Ἄρης ὁ ληστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ach. 29 p. 753. ἐν χειμῶνι δ' οἴχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ κεκαρμένη Chaer. 41, 2 p. 791. σὺν αἷσι δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας Ἄργους δυνάστης - ἔστειχεν εἰς γῆν Mosch. 9 p. 816. οὐκ ἔστιν, ὦ μάταιε, σὺν ῥᾳθυμίᾳ τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisc. 1 p. 819. σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει adesp. 301. ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ adesp. 362. cf. ξύν.

συνάγω: σὺ δ' αὖθι μίμνων τήνδ' ἀν' Ἰδαίαν χθόνα ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει Soph. 479, 2.

συναινῶ v. ξυναινῶ.

συναλγῶ: κανθούς τ' ἐξέτηξε

δακρύοις τύχαις συναλγῶν Mosch. 9, 10 p. 816. συνάλγησον, ὡς ὁ κάμνων δακρύων μεταδοὺς ἔχει κουφότητα μόχθων Eur. 119.

συνάορος v. ξυνάορος.

συναπορῶ: τοῦ συναπορηθῆναι δὲ μὴ λαβεῖν μέρος Eur. 953, 26.

συνάπτω: παῖδα δ' Ἀδράστου λαβὼν συνῆψε γένναν Eur. 558, 5. cf. ξυνάπτω.

συναρπάζω: συναρπασθεῖσα βουκόλων ὕπο Soph. 598, 2.

συναυλία v. ξυναυλία.

σύνδειπνος: σύνδειπνος ἢ ἐπίκωμος ἢ μαζαγρέτας Ἀιδου τραπεζεύς Aristiae 3 p. 727.

συνδέω: τούτους δὲ πλάγιος διαμέτρου συνδεῖ κανών Theod. 6, 3 p. 803.

συνδιόλλυμι: φθόνος δ' - ἀπώλεσ' αὐτὸν κἀμὲ συνδιώλεσεν Eur. 551, 2.

σύνειμι: τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην Eur. 897, 7. ὦ πότνι' αἰδώς, εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξῃροῦ φρενῶν Eur. 436, 2. cf. ξύνειμι.

συνεκπονῶ: τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπόνει (al. εὐμενὴς παρίστασο) μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ Eur. 136, 3.

συνεκφέρω: πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας - παῖδάς τε πατρί Eur. 339.

συνέμπορος: ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον adesp. 337.

συνέρχομαι: εὐνῇ συνελθεῖν.λάθρᾳ πως ἠβούλετο Eur. 1132, 28.

συνετός: τὸ φρόνιμον εὐγένεια καὶ τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος Eur. 52, 9. ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον adesp. 531. πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ Eur. 552, 2. cf. ξυνετός.

συνηρετῶ: ὄλβος αὐτοῖς - τυφλὸς συνηρετεῖ Eur. 776, 3.

συνθέλω: ὁμορροθῶ, συνθέλω, συμπαραινέσας ἔχω Soph. 449. ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συνθέλει Eur. 150, 2.

σύνθημα: σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος adesp. 365.

συνθηρεύω: γῆν δέλεαρ ἔχοντες <τήνδε> συνθηρεύομεν Eur. 981, 5.

συνθνήσκω: κακοῖσι δὲ ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός Eur. 734, 3. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει Soph. 867.

σύνθρονος: ἦν δ' ὁ μὲν νόμος ταπεινός, ἡ βία δὲ σύνθρονος Διί Mosch. 6, 16 p. 814.

συνθύτης: μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης τοῖς θεοῖς μήτε Eur. 852, 4.

συνίημι: ἐς μέσον συνίεσαν adesp. 211. — οὐ ζῶσιν οἵ τι μὴ συνιέντες σοφόν Chaer. 24 p. 789. (cf. γιγνώσκω.) v. ξυνίημι.

συνίστημι: ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων, πῇ τε συνέστη καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως Eur. 910, 6.

συννεάζω: συννεάζων ἡδὺ παῖς νέῳ πατρί Eur. 317, 6.

συννέφω: οὕτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν Eur. 330, 7.

συννοσῶ: νέοι νέοισι συννοσοῦσι τἀφανῆ Eur. 160. σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι καὶ

κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω Eur. 909, 11. τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσ⟨εις⟩ Ach. 45 p. 757.

συννοῶ: πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χερί Patrocl. 1, 5 p. 830.

σύνοιδα: ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ Soph. 845, 2. cf. ξύνοιδα.

συνοικίζω: μή με - ἀποστερήσῃς ἀνδρὸς ᾧ συνῴκισας Eur. 953, 40. cf. ξυνοικίζω.

σύνοικος: σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν Crit. 5, 2 p. 774. cf. ξύνοικος.

συνοικῶ: ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις χρόνον συνοικῇ πλεῖστον Eur. 22, 5. μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γήρᾳ συνοικοίην Eur. 369, 2. πλοῦτος - ἡδὺς συνοικεῖν Chaer. 36, 4 p. 790.

συνόμνυμι v. ξυνόμνυμι.

συνομώνυμος: σαραβάκων κοπίδων συνομώνυμε Ach. 13, 2 p. 749.

συνοπάζομαι: συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖς Soph. 344, 5.

συνουσία v. ξυνουσία.

συντείνω: αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν Theod. 6, 7 p. 803.

συντέμνω: μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς Soph. 424, 2. ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους Eur. 28, 2. πάντα τοι συντέμνεται Κύπριδι τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα Soph. 855, 16.

συντήκω: κακὸς κακῷ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ Eur. 296, 2. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 909, 3. ἥλιος - συνέστρεψεν κόμας μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός Theod. 17, 4 p. 806.

συντίθημι: ὄγμον θερίζει, τῇ μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ † δαίνυσί τ' ἔμπης συντίθησιν εἰς τέλος Sosith. 2, 11 p. 822. χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Eur. 330, 4. ὅστις - πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι Eur. 657.

συντρέχω: συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε Eur. 580, 2. αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν Eur. 382, 12. εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου Aesch. 362, 2.

σύντροφος: τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς ἐν βίῳ χωρεῖ Eur. 1046, 3.

συντυχία: πρίν τινα συντυχίαν ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι Eur. 791, 2.

συνωρίς: ἄλλη συνωρίς adesp. 198. cf. ξυνωρίς.

συοφόνος: ⟨λό⟩γχῃ πλατείᾳ συοφόνῳ δι' ἥπατος ⟨παίσ⟩ας Eur. 495, 29.

σῦριγξ: ῥοθεῖ δέ τοι σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ Ion. 45 p. 741. σύριγγας δ' οὐριβάται κινοῦσιν ποίμνας ἐλάται Eur. 773, 27.

Σύρος: Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος Soph. 581. Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί adesp. 162.

σῦς: συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύας ἀνῆκε Λητοῦς παῖς Soph. 369. τυφλὸς γὰρ - οὐδ' ὁρῶν Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754, 2. ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος ἢ τὴν ἄμορφον λύγκα Eur. 863. ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σῦν ἐμέ adesp. 188. *σῦν

κόψαντες adesp. 458, 4. πεταλίδων δέ τοι συῶν Ach. 8 p. 748.

συσκυθρωπάζω: ἡδὺ δ', ἤν κακὸν πάθῃ τι, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον Eur. 909, 9.

συσπεύδω: φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός Aesch. 395.

συστέλλω: τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν Eur. 716, 4.

σύστημα: ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι καὶ πᾶσα πηγὴ χὔδατος συστήματα Aesch. 464, 8.

συστρέφω: ἥλιος - συνέστρεψεν κόμας μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός Theod. 17, 3 p. 806. εὐλαβοῦ στρόμβον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω Aesch. 195, 4.

σφαγεύς: δεινὸς σοφιστής, τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς adesp. 323.

σφαγή: σφαγὰς σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς Eur. 781, 73. 74. σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγών adesp. 454.

σφαδᾴζω: σὺ δὲ σφαδᾴζεις πῶλος ὣς εὐφορβίᾳ Soph. 764. εἰκὸς σφαδᾴζειν ἥν ἂν ὡς νεόζυγα πῶλον Eur. 821, 3. ὃ δ' ἐσφάδᾳζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς Eur. 1020.

σφάζω: ἔλαφον - σφάζοντες αὐχήσουσι σὴν σφάζειν θυγατέρα Eur. 857, 2. 3. χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χρόα *σφάξειαν ἀμφὶ κτήμασιν τυραννικοῖς adesp. 458, 15. τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὔκλειαν δ' ἔχει Eur. 854.

σφακελισμός Eur. 751.

σφαλερός: προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός Eur. 774, 3. ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς, ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Eur. 916, 2.

σφάλλω: πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς Eur. 31, 2. σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη adesp. 547, 13. ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν Soph. 193, 3. αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων Eur. 111, 3. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί Eur. 254. πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Eur. 972, 2. ὁρᾷς - ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα Eur. 420, 2. σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει adesp. 301. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν - ἢ καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273, 3. ἔσφηλέ τ' εἰς γῆν Eur. 495, 26. οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα Agath. 20 p. 767. αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξί Eur. 493, 2. λέγων τἀληθὲς οὐ σφαλῇ ποτε Soph. 529. ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῇς adesp. 120. ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ εἰς ὀρθὸν ἔστη Eur. 262, 2. (cf. ἁμαρτάνω.) ἢν σφαλῶσι χρημάτων Eur. 201, 2. σφαλεὶς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ Chaer. 26 p. 789. τοῦ καλοῦ δὲ μὴ σφαλεὶς δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου adesp. 166, 2.

σφάλμα: τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Eur. 980.

σφε: ἔπειτα γῆρας λαμβάνει σφ' (λαμβάνεις l.) Αἰγύπτιον Soph. 363, 3. εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν Eur. 1073, 3. κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμό-

νων Aesch. 162, 4. ἐπεὶ οὔ σφιν πονηρόν ἐστιν adesp. 489, 3.

σφηκιά: ἢ σφηκιὰν βλίσσουσιν εὑρόντες τινά Soph. 710.

σφηκός: τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασιν σφηκοὶ κελαινόρινες Soph. 26, 2.

σφηκῶ: σφηκῶσαι Phryn. 12 p. 723.

σφήκωμα: κρᾶτα φρίξας εὐλόφῳ *σφηκώματι Soph. 317, 2.

Σφίγξ: Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα Aesch. 236. cf. Eur. 178.

σφίν v. σφέ.

σφόδρα: ἤ που σφόδρα θυμοῖ Ach. 11, 2 p. 749.

σφοδρῶς: εἰς θαῦμ' ἐσῄει κἀξεπέπληκτο σφοδρῶς (σαφῶς l.) Eur. 1132, 36.

σφραγίζω: μόνη δὲ κλῇθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι Eur. 781, 10.

σφραγίς: πατὴρ δέ μιν κλήσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Eur. 1132, 59.

σφράγισμα: ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων σῴζει δάμαρτα - μάταιός ἐστι Eur. 1063, 9.

σφριγῶ: ἥβῃ σφριγῶντες ἐμπορεύονται Ach. 4, 2 p. 747.

σφῦρα: σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους Aesch. 307.

σχάζω: ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ χρυσωπὸς αἰθήρ Soph. 1027, 2.

σχεδόν: σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας Eur. 381. σχεδὸν χαμεύνῃ σύμμετρος Κορινθίας παιδός Eur. 676.

σχεθεῖν v. ἔχω p. 264 sq.

σχελίς: σχελίδες Aesch. 443.

σχῆμα: γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος καὶ σχῆμα Eur. 25, 3. Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός Eur. 476. οὔτοι πρέπει τὸ σχῆμα· τοὺς αὐλοὺς μέθες adesp. 381. τὸ σχῆμα (πρόσχημα ll.) σεμνὸς κοὐ ταπεινός Eur. 688, 2. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα ⟨ἃ⟩ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι, μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Eur. 360, 27. φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον - Ζῆνα Eur. 210, 2.

σχιστός: ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον Aesch. 173, 2.

σχοίνινος: σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοΐνας ἡνίας πλέκει Eur. 284.

σχολαῖος: ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον, τὰ πρῶτα μὲν σχολαῖον, εἶτα δ' εὔτονον Soph. 881, 2.

σχολή: τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή Soph. 287. σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν Eur. 563. πάλαι πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, σχολή μ' ἀπεῖργε Eur. 579, 2. ἐπεὶ σχολὴ πάρεστι adesp. 138. μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317, 3. σχολῇ βαδίζων ὁ χρόνος ἀφικνεῖται τὸ πᾶν Chaer. 20 p. 788. ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη Eur. 835, 4.

σῴζω: οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνὴ ἐσθλὴ παραζευχθεῖσα καὶ σῴζει δόμους Eur. 1055, 2. ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων σῴζει δάμαρτα Eur. 1063, 10. αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σῴζει μόνη Hippoth. 6, 3 p. 828. τὰ ναυστολούμενα ἔσω

δόμων σῴζουσι Eur. 492, 7. γονέων τὰ τέκνα σῴζουσιν αἱ συμβουλίαι Theod. 14 p. 806. σοφοὶ σοφοὺς σῴζουσιν adesp. 422. εὐχαῖς δὲ σῴζοις δεσπότας παιωνίαις Aesch. 144, 2. γήρᾳ πρεπόντως σῷζε τὴν εὐφημίαν Soph. 194. τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί Eur. 963, 5. τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας ὤλοντο Eur. 1077, 2. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774. ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 42. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 52. κἄπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν Soph. 1027, 9. καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω *σώσει Eur. 360, 37. ἔσωσα δούλην οὖσαν Eur. 261. δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἱζόμην Eur. 861, 2. ἢ *ἔσωσαν ἀκέρδαναν ἢ διώλεσαν Soph. 511, 6. εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν Eur. 129. σῶσαι - ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ Eur. 1089. οὐ - σὺ *σῴζῃ σεμνὰ θησαυρίσματα χρυσοῦ Eur. 781, 44. κἂν σμικρὰ σῴζου, τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί Eur. 417, 2. σῴζεσθε, νικᾶτε Eur. 360, 51. ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων, τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν ἡδέως ἐσῴζετο Eur. 402, 5. ἣν μὲν ἄφρονας τέκω, στένω ματαίως, εἰσορῶσα ⟨μὲν⟩ κακούς, χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ'· ἣν δὲ καὶ σεσωσμένους, τήκω - καρδίαν ὀρρωδίᾳ Eur. 908, 5. καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι Aesch. 453. ἅπαντα τοὐπ' ἐμοὶ σωθήσεται Eur. 360, 41. ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων Eur. 133.

σῶμα: ἀκόλαστον σῶμα Soph. 678. εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος Soph. 854. ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Eur. 799. τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα, τοῦτο δ' ἀναβλέπει Eur. 1013. τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν πέτρου Mosch. 7, 5 p. 815. (cf. αἷμα.) τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος κακῶς ἐμέμφθης Eur. 199. ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος Eur. 403, 3. πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη ἀλκτήρια τύχης Eur. 697. ἀρετὴ δὲ κἂν θάνῃ τις οὐκ ἀπόλλυται, ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος Eur. 734, 2. πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἄν Eur. 1067, 3. γυνή τοι *σώματος δι' ἀργίαν ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14 p. 766. καὶ σώματος μὲν † ὄψεις κατειργάζετο Chaer. 1 p. 781. τοῦ σώματος γὰρ εἵνεχ' οἱ πολλοὶ πόνοι adesp. 115. πρίν τινα συντυχίαν ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι Eur. 791, 3. δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 9. τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν Eur. 15, 4. γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ Eur. 328, 2. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν Eur. 773, 6. δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους, πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Eur. 775, 2. σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνητον τείρει Phryn. 2 p. 720. ὅ γε σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας Ion. 53 p. 743. ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα

διεπεράσαμεν Chaer. 17, 2 p. 787. βάυζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ adesp. 66. χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα adesp. 546, 7. καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 3. κόμαισιν ὡρῶν σώματ' εὐανθῆ ῥόδα εἶχον Chaer. 13 p. 786. ἥλιος - σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος εἰς σώματ' ἀνδρῶν Theod. 17, 3 p. 806. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα adesp. 295, 2.

σῶς: οὐδεὶς στρατεύσας ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν Eur. 353. εὔφημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα Eur. 762.

σωτήρ: γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός Eur. 72, 2. τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα Aesch. 55, 4. σωτῆρες ἔνθα κἀγαθοὶ παραστάται adesp. 14. σωτῆρες εὐσέλμων νεῶν adesp. 463. ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτῆρες adesp. 139.

σωτηρία: θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν, ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία Eur. 58, 2. σωτηρίας γὰρ φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν Soph. 281. κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας Eur. 946, 2. ἁμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν Soph. 193, 3. τὰ γὰρ κακῶς οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν Eur. 362, 13. εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν Eur. 729, 2. πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν Eur. 1089, 2. ὅθεν λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες σωτηρίαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας adesp. 481, 4.

σωτήριος: Ζεῦ παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος Soph. 392.

σωφρονίζω: οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον Eur. 209.

σωφρόνισμα: ὦ θάνατε, σωφρόνισμα τῶν ἀγνωμόνων Aristarch. 3 p. 728.

σωφρονιστής: τράγημα δὲ ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος Lycophr. 3, 3 p. 818.

σωφρονῶ: τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι Eur. 1067. ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ Eur. 505, 2. τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Eur. 524, 2. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 799, 3. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ - σωφρονεῖν ἐπίσταται Eur. 909, 3.

σωφροσύνη: μετρίων δὲ γάμων μετὰ σωφροσύνης κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον Eur. 503, 2. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας Eur. 959, 3. οἵας ἔλαχες τιμάς, Ἱππόλυθ' ἥρως, διὰ σωφροσύνην Eur. 446, 2.

σώφρων: εἴθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα Soph. 810. σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ Eur. 282, 25. Ἑστίας θ' ἕδος, ἀφ' ἧς γε σώφρων πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι εὐχὰς πο⟨εῖσθαι⟩ Eur. 781, 36. πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή, ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ Eur. 545, 1. 2. πολλῶν - φάρμακον κακῶν σιγή, μάλιστα δ' ἐστὶ σώφρονος τρόπου Carc. 7, 2 p. 800. οὔτοι γυναικὸς οὐδὲν ἂν μεῖζον κακὸν κακῆς ἀνὴρ κτήσαιτ' ἂν οὐδὲ σώφρονος κρεῖσσον Soph. 621, 2. ψυχῆς δικαίας σώφρο-

νός τε κἀγαθῆς Eur. 388, 2. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης Eur. 893, 2. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου κρείσσων πάτρα σώφρονι Eur. 1046, 2. γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6 p. 828. σώφρον' ἣν λάβῃ (γυναῖκα) Eur. 543, 5. ὕβρις δέ τοι οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718, 2. ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν Eur. 672. τῶν εὐσεβούντων οἵτινές τε σώφρονες ἐρᾶν Eur. 388, 4. κἂν αὖ γένωνται σώφρονες - λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι Eur. 571, 7. τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται Soph. 622, 2. οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις Soph. 850, 2. κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν Eur. 251, 2. πειθὼ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν Eur. 759, 3. φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν adesp. 356. ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας - πρέπει Soph. 61.

T.

ταλαίπωρος: (v. l. Eur. 915.) ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς καὶ τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ Crit. 1, 30 p. 771. ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος Soph. 859. ἡ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν Soph. 511. τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος Eur. 196.

Ταλαός v. Καλαός.

ταλαπείριος adesp. 599.

τάλας: τί δ', ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις Eur. 717. ποῖ ποτ' ἐξῇξας τάλας Neophr. 2, 3 p. 730. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας adesp. 10, 2. φίλων ἔρημος, ὦ τάλας, ἀπόλλυμαι adesp. 347. οὐδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου Soph. 549. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, ποῖ πόδα πτερόεντα καταστάσω Eur. 781, 61. βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω κρυφαῖος νέκυς Eur. 781, 66. φεῦ τάλαινα τόλμης Neophr. 2, 14 p. 731. τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρφωδίᾳ Eur. 908, 6. ὦ τάλαν Θυέστα Theod. 9 p. 804.

Τάλως — Soph. 163. 164.

ταμίας: πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας ὅτι χρὴ τετελέσθαι Soph. 531, 4.

Τάναϊς — Aesch. 197. Soph. 504.

Τάνταλος — Aesch. 158.

τανύφλοιος: τανυφλοίου - αἰγείρου Soph. 535, 2.

ταξιάρχης: καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας ἔταξα Aesch. 182.

τάξις: τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν πέτρου Mosch. 7, 5 p. 815. οὗτος δ' ἐφηῦρε - τάξεις τε ταύτας οὐράνιά τε σήματα Soph. 399, 3.

ταπεινός: ἐνδεέστερος γὰρ ὢν

ταπεινὸς ἔσται Eur. 249, 2. τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος Eur. 688, 2. ἦν δ' ὁ μὲν νόμος ταπεινός, ἡ βία δὲ σύνθρονος Διί Mosch. 6, 16 p. 814. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 7. ἡ γὰρ τύχη - καὶ τοὺς ταπεινοὺς ⟨ἦρεν εἰς ὕψος μέγα⟩ adesp. 102, 3. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν Eur. 81. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπεινʼ ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν Eur. 716, 4.

Ταραντῖνος: Ταραντῖναι βαφαί Ach. 40 p. 756.

ταράσσω: (cf. χαράσσω.) μέθη ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα Eur. 1079, 4. λέγοιμί τι σοφόν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ Eur. 202, 2. (cf. σπαράσσω.)

τάρβος: θυμῷ δ' οὔ τις φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ Soph. 699, 2.

ταρβῶ: ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ adesp. 295, 3.

ταριχηρός: ταριχηροῦ γάρου Soph. 549.

τάριχος: νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος Soph. 646.

Ταρτάρειος Eur. 380.

τάσσω: οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι τάσσειν (πράσσειν ll.) Soph. 103, 6. τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλοις Eur. 690, 3. καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας ἔταξα Aesch. 182, 2. κάφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποεῖν Eur. 93, 2. τὸν βαλόντα δὲ στέφειν ἐγὼ ἐτετάγμην Eur. 562, 3.

ταύρειος: ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν Soph. 663.

Ταύρειος: Ταύρειον πῶμα Soph. 18.

ταυρόδετος: ταυροδέτῳ κόλλῃ Eur. 472, 7.

ταῦρος: ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν Aesch. 23. ἐτονθόρυζε ταῦρος ⟨ὡς⟩ νεοσφαγής Aesch. 298. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις, ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν Eur. 689, 4. ταῦρος ἀργιμήτης Phryn. 16 p. 724. ταύρου μεμῖχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Eur. 997. ταύρῳ τε λειμὼν ξένια πάμβοτος παρῆν Aesch. 99. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς Aesch. 194. — Ταῦρος cf. Eur. 820.

ταυροφάγος: Διονύσου τοῦ ταυροφάγου Soph. 607.

ταυρόφθογγος: ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται - φοβεροὶ μῖμοι Aesch. 57, 8.

ταύτῃ: πολλάκις ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν Soph. 524, 2. τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων πέρι Eur. 167, 2.

† ταυτηρίαις Eur. 815.

τάφος: μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου - δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου adesp. 166, 1. 3. τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Soph. 513, 5. ἐφημένη τάφον τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν Aesch. 157, 2. τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον Eur. 318, 4.

τάφρος: Τεῦκρος - ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας adesp. 569, 2. cf. Aesch. 380.

τάχα: καὶ τάχ' ἂν κεραυνία πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι Soph. 495. θάρσει, τάχ' ἂν γένοιτο Eur. 100. τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς πηδῶν ἀθύροι καὶ φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Eur. 323. τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι Agath. 9 p. 765.

ταχέως: τὸν δ' ἡμίοπον - ταχέως ὁ μέγας καταπίνει Aesch. 91, 2. θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας Eur. 24, 3. οὐ *θᾶσσον; οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε Eur. 781, 6. θᾶσσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χαρίζεται Eur. 1063, 13. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα ἢ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφυκόσιν Dicaeog. 1, 2 p. 775. στέλλειν ὅπως τάχιστα Aesch. 86. παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις μὴ - σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας - ἀλλ' ὡς τάχιστα Eur. 317, 5. φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχιστα στρέφει θεός Eur. 536. ὧν δέ γ' ἐστάλην - ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν Eur. 1132, 46. ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν Ach. 14 p. 749. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος adesp. 508.

τάχος: ὡς νῦν τάχος στείχωμεν Soph. 236. σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω Ach. 37, 3 p. 755. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται Soph. 808, 2. δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου adesp. 166, 3. ἀπτέρῳ τάχει adesp. 429.

ταχύνω: ὥρα ταχύνειν Ach. 37, 4 p. 755.

ταχύπους: ταχύπουν κέλευθον ἕρπων σκοτίαν adesp. 127, 6.

ταχύς: ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη Soph. 1026, 5. ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς Eur. 886, 2. ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχύς Ach. 34 p. 755. ταχεῖα πειθὼ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ Soph. 786. ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον ὡς ἐγὼ σαφῶς Soph. 356. τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα ταχεῖ πεδίλῳ Eur. 124, 2. ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα Eur. 781, 43. τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Eur. 1040, 4. ταχεῖ Ion. 67 p. 745. ἡ μὲν ὡς ἱ θάσσονα, ἡ δ' ὡς ἱ τέτοκε παῖδα Soph. 430.

ταχύχειρ Crit. 8 p. 775.

τε passim. a) λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου Ἥρας τε Aesch. 55, 2. χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας ἔχει ποδήρεις Aesch. 59. ἰὼ Κάικε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί Aesch. 143. ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα Aesch 182, 3. Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί Aesch. 249. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε - δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι Aesch. 190, 3. χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων Aesch. 192, 6. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς Aesch. 194. καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων Aesch. 274. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον Aesch. 463. ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κἀστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ Aesch. 464, 6. λέων δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ Soph. 154, 2. πηκτὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες τά τ' ἐν Ἕλλησιν ξόαν' ἡδυμελῆ Soph. 217, 2. ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου Λάκμου τε Soph. 249, 2. ὦ Λῆμνε Χρύσης

τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Soph. 353. ὕπνου φύλαξι - νεῶν τε ποιμαντῆρσιν Soph. 399, 10. πεσσοὺς κύβους τε Soph. 438, 4. κυνὸς πελλῆς τε μηκάδος βοός Soph. 468. θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο Soph. 524, 8. καρύαι μελίαι τε Soph. 692. πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα Soph. 785. ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἔν τε συλλόγοις Eur. 16. γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός Eur. 72, 2. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ - παρθένου τ' εἰκώ τινα Eur. 125, 2. βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι ὅσαι τε (al. δὲ) μορφαί Eur. 211, 2. τυραννίδι - ὀλίγῃ τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ Eur. 275, 2. νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα παισίν τε τοὺς τεκόντας Eur. 345, 2. εἰς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν - θηρσίν τε πᾶσι Eur. 346, 3. καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω σώσει Eur. 360, 36. ἀντ' ἐλαίας χρυσέας τε Γοργόνος Eur. 360, 46. σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται Eur. 362, 26. τὴν εὐγένειαν - τό τ' ἀξίωμα Eur. 405, 3. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος Eur. 443. καλλιχόρους ἀοιδὰς φιλοστεφάνους τε κώμους Eur. 453, 8. τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων τὰν μαινομέναν τ' ἔριν Eur. 453, 11. δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε ἀνάθημα βιότου Eur. 518, 4. πολλάς γε τοῦ βίου μεταστάσεις - μεταβολάς τε τῆς τύχης Eur. 554, 2. τὸ θεῖον τὴν δίκην τε Eur. 584, 2. εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων Eur. 672. ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Eur. 739, 2. καλοῦσι δ' αὐτὴν - Ἔω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 5. ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας ἀνέμων τ' εὐαέσσιν ῥοθίοις Eur. 773, 36. παῖδ' ὑμεναίοις - θέλων ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις Eur. 773, 65. αἰτῶ δ' αὐδὰν εὐτεκνίαν τε γάμοις Eur. 773, 72. παιδὸς πατρός τε - λέχη κρᾶναι θελόντων Eur. 773, 74. σοὶ - τῷ τε νεόζυγι σῷ πώλῳ Eur. 781, 20. βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω κρυφαῖος νέκυς Eur. 781, 66. σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειρᾶς Eur. 781, 74. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν δίαιτάν τε Eur. 812, 6. τίκτει βοτάνην φῦλά τε θηρῶν Eur. 839, 5. Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου Eur. 892, 2. τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Eur. 893, 4. τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγός Eur. 899, 2. χοὴν πέλανόν τε Eur. 912, 2. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών Eur. 1132, 9. σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας Ion. 53 p. 743. ἀμνὸν φέρειν κοινόν τε χρὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας Ach. 14, 2 p. 749. κτυπήματα βροντῆς τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας Crit. 1, 33 p. 771. θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα Diog. Ath. 1, 5 p. 776. ἀστοῖς Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει Mosch. 4, 3 p. 813. Παλλάδος κλεινὸν πέδον χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος adesp. 62, 3. σοὶ Φοῖβε μούσαις τε adesp. 143. θαλέθοντι βίῳ βλάσταις τε τέκνων βριθομένα adesp. 373, 2. ἀξίως Ἡρακλέους ἡμῶν τε adesp. 399, 2. τὸν - Ὀρφέα λαβὼν αὐτῶν τε μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος adesp. 546, 11. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχε-

ται τρέφειν ὅ δ' ἁγνὸς Φᾶσις Aesch. 155, 2. Ἀδραστείας ἕδος Ἴδη τε μυκηθμοῖσι - ἕρπουσι (?) μήλων Aesch. 158, 3. ἐνῆν δὲ παγκάρπεια - λίπος τ' ἐλαίας καὶ τὸ ποικιλώτατον - μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον Soph. 366, 4. τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378. ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι σῶν τε μαργότης φρενῶν Soph. 762, 2. ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ Ὑπέρεια κρήνη Soph. 825. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' - ὁ πλοῦτος - αἵ τ' ἄγαν τρυφαί Eur. 54, 2. σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία Eur. 96. ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἡ κακή τ' ἀνανδρία οὔτ' οἶκον οὔτε πόλιν ἀνορθώσειεν ἂν Eur. 239. 364, 2. πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν ἥ τ' ἀξυνεσία Eur. 257, 2. πάρεισι δὲ μόσχων τέρειναι σάρκες ἀρνεία τε δαὶς καὶ πεπτὰ καὶ κροτητά Eur. 467, 3. ὡς δ' ἦε<ι μάχη> σιγή τ' ἀφ' ἡμῶν Eur. 495, 14. ἔστι - κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ θνητοῖς ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί Eur. 573, 2. ὦ γαῖα πατρίς - χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον <Πὰν> ἐμβατεύεις Eur. 696, 2. βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι Eur. 773, 60. Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς Eur. 781, 60. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915. ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα Eur. 981, 4. δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηνται χλιδαῖς Eur. 1132. δρυός μ' ἱδρὼς καὶ θαμνομήκης ῥάβδος ἥ τ' Αἰγυπτία βόσκει - θήραγρος πέδη Ion. 40, 2 p. 740. δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω νῦ τό τ' Υ πάρεστι, κοὐκ ἀπουσίαν - σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον Ach. 33, 3. 4 p. 754. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται Cleaen. 2 p. 807. πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν Crat. 2, 2 p. 810. ἥβῃ δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἥβωσ' ὁμοῦ Pomp. 1, 6 p. 831. λήγει δὲ Κύπρις θαλίαι τε νέων adesp. 397. σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 10. θνητὸς ἐκ θνητῆς τε φὺς Soph. 481, 6. περιστερὰν οἰκέτιν ἐφέστιόν τε Soph. 782, 2. ὡς ἔφυς μέγας θεός - θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός Eur. 177, 2. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν Eur. 242, 2. γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων Eur. 285, 11. ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς Eur. 388, 2. ἄμεικτον πατέρ' ἔχει - στυγνόν τε Eur. 500, 2. καλλίκαρπον .. κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασιν Eur. 1083, 5. ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης Crit. 1, 2 p. 771. Λυδὰς Βακτρίας τε παρθένους Diog. Ath. 1, 6 p. 777. ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ τρόπους τ' ἄριστος Astyd. 8, 3 p. 780. βίον διῴκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον θηρσίν θ' ὅμοιον adesp. 470, 3. τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας Soph. 103, 3. Ζαγρέως - τοὺς ὠμοφάγους δαίτας τελέσας μητρί τ' ὀρείῳ δᾷδας ἀνασχὼν Eur. 472, 13. γένει γαυρούμενον ὀφρῦν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Eur. 1040, 3. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας νομί-

ζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην Eur. 110, 3. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας Eur. 151, 2. ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων Eur. 285, 17. τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι Eur. 328, 4. τὰ Δαιδάλεια - κινεῖσθαι δοκεῖ λέγειν τ' ἀγάλματα Eur. 372, 3. ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ Eur. 505, 2. ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς τἀκεῖ κατ' οἴκους - ἐπίστασθαι καλῶς, παισίν τ' ἀποθνῄσκοντα χρημάτων μέτρον γράψαντας εἰπεῖν (?) Eur. 578, 6. ἡδὺ δέ - συσκυθρωπάζειν πόσει ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος Eur. 909, 10. λέγουσι Δήμητρός ποτε - κόρην Πλούτωνα - ἁρπάσαι - δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχούς Carc. 5, 3 p. 799. ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι ἄρχειν θ' ὁμοίως adesp. 327, 2. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις γενέσθαι δεσπότας τε δυσχερεῖς λαβεῖν adesp. 376, 2. βοῦς ἤλασ' ἀπ' ἐσχάτων γαίας - βοτῆράς τ' ἀδίκους κατέκτα δεσπότην τε τρίπτυχον Aesch. 74, 4. ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε - κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε Aesch. 379, 2. λιμὸν - ἔπαυσε - χρόνου τε διατριβὰς - ἐφηῦρε Soph. 438, 2. βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος ἔρχεταί τ' ἄνω Soph. 795. χαῖρ', ὦ γεραιέ· τήν τε παῖδ' ἐκδοὺς ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ (?) Eur. 72. ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει Eur. 195. ὁρᾷ ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν Eur. 255, 4. ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής - ἀεὶ ξένοις τ' ἐπήρκεις Eur. 311, 2. Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ, ἤν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Eur. 340, 2. ἀείδοιμι - δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν Eur. 369, 6. ἥσθησαν, εἶπόν τε Eur. 495, 8. χερμ⟨άδ' αἴρουσιν χεροῖν,⟩ λέγουσί θ' ὡς Eur. 495, 19. εὐφαμεῖτ', ὦ, ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε Eur. 773, 68. τοὺς γὰρ περισσοὺς - τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν Eur. 788, 3. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ .. τήν θ' ὕβριν δούλην ἔχῃ Crit. 1, 7 p. 771. ἔπιπτον ἑλενίων ἔπι, ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ κρόκον τε - λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινον αὐχένας Chaer. 14, 13 p. 786. ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν ὕδωρ τε - διεπεράσαμεν Chaer. 17, 2 p. 787. ἅπας δὲ χεῖρα - ὤρεξε κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις Mosch. 9, 9 p. 816. ῥᾷνον δόμους στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος, κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα adesp. 90, 2. 3. εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβῇ χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω adesp. 375, 2. πάντα βλαστάνει - φθίνει τε adesp. 452, 3. ἔγνω ἐπαφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε adesp. 458, 7. πάντῃ πάρεστι πάντα τε βλέπει θεός adesp. 480. ἀλλ' οὐκ ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόας ἔχει, τὸ μὴ παρόν τε τέρψιν οὐκ ἔχει φίλοις Aesch. 99, 14. ὃ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας - ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπηυφήμησεν Aesch. 350, 3. ἱδρυσάμεσθα - θεῶν ἀγάλματα - θυσίας τε τούτοις καὶ κενὰς πανηγύρεις στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν Soph. 1025, 8. τὸ

γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ, ἡ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται Eur. 23, 2. γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὖ δ' οἶκος, εἴς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα Eur. 200, 2. ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν ἔλαμψε, κρεῖσσόν τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου <γένος> Eur. 232, 2. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους - ὅρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις· καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλόν εἰσ' εὐδαίμονες τῶν εὐσεβούντων - πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς, αἳ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων Eur. 286, 6. 7. 10. καλὸν - γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ, πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν Eur. 316, 4. παραινῶ - μὴ πρὸς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιουμένους σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή, γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 317, 4. θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ - τῶν δὲ συννέφει πάλιν, ζῶσίν τε σὺν κακοῖσιν Eur. 330, 8. οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμὼν εὐδαιμονεῖν, αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν Eur. 461, 2. χοὖτός γ' ἀνὴρ ἄριστος αἵ τε συμφοραὶ ἧσσον δάκνουσιν Eur. 572, 3. ὃν πέρι μὲν φῶς, πέρι δ' ὀρφναία νὺξ - ἄκριτός τ' ἄστρων ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχορεύει Eur. 593, 4. τὸ γῆρας - τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε - ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ Eur. 619, 3. ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι, παγαῖς τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ - κύκνος ἀχεῖ Eur. 773, 33. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι· προστάτης θ' ἁπλοῦς πόλει σφαλερός Eur. 774, 2. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ - βάσομαί τ' εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθείς Eur. 911. 3. γέγονεν ἐκεῖνος εἰς ἔμ' οἷον ἠξίουν, ἐμοί τ' ἀρέσκει πάνθ' ἃ κἀκείνῳ Eur. 953, 18. ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί, πλάνος τε καρδίᾳ προσίσταται Eur. 1038, 2. ἐρᾷ γὰρ ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς - τό τ' ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Eur. 1063, 8. τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει, διδάξεις τ' ἄλλους μυρίους ἐφημέρους Neophr. 3, 4 p. 731. ἔπειτα τράδους - ἣν προσκείμενος· ἐφ' ἑνός τε κανόνος ἦσαν [ἐζυγωμένοι δύο] Agath. 4, 5 p. 764. ἵν' ἀστραπὰς κατεῖδεν οὔσας - ὅθεν τε λαμπρὸς - στίλβει μύδρος ὅ θ' ὑγρὸς - ὄμβρος ἐκπορεύεται Crit. 1, 35. 36 p. 772. εἷς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ λαῶν τε δειλῶν πλῆθος εὖ τραφεὶς ἀνήρ Sosith. 1, 2 p. 821. ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε - Ἄρης κατέσκηψ', ἔς τε μονομάχου πάλης ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν adesp. 72, 2. γυναικὶ πρόσφορον γυνή, νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσοῦντι adesp. 364, 3. ὑμνεῖτο - ὁ Φοῖβος οὐ προσῳδά· τήν τ' ἐναύλιον ᾠδῶν τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην adesp. 418, 6. — ἐφηῦρε - σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα τάξεις τε ταύτας οὐράνιά τε σήματα Soph. 399, 3. Σίσυφος Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ' ὅς τε - ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα Eur. 14, 3. δεινὰ μὲν φῦλα πόντου χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Eur. 27, 4. χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνῳδίας Eur. 192. δένδρη, πετανά, θῆρας οὓς θ' ἅλμη τρέφει γένος τε

θνητῶν Eur. 484, 5. 6. σωφρονοῦντα - χρηστοῖς δ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα Eur. 1067, 2. κοίλη γὰρ ὄρεσι περίδρομος τραχεῖά τε δυσείσβολός τε πολεμίοις Eur. 1083, 2. 3. καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε, καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον, γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ Eur. 316, 3. τοῦδ' εἵνεκ' οἶκον - ἐξηυρήκαμεν λευκόν τ' ὀρύσσειν ἄργυρον σπείρειν τε γῆν, τά τ' ἄλλα adesp. 115, 3. 4. εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ στέργειν θ' ὑδρηλοῖς - ποτοῖς, χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 6. 7. τοίους πέριξ ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους - καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισεν τὸν δαίμονα - τὴν ἀνομίαν τε - κατέσβεσεν Crit. 1, 38. 40 p. 772. γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος· ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο, Σκυθικῷ τε τόξῳ <τὸ> τρίτον ἦν προσεμφερές Agath. 4, 2. 3 p. 764. — φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης, χαλκοκέραυνόν τε - λίμναν Aesch. 192, 1. 3. Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε Soph. 40. ἔκ τε λύρας ἔκ τε νόμων Soph. 224, 2. μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς Soph. 248, 3. πέπλους τε νῆσαι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας Soph. 406. Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος Soph. 581. ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχὰς Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον Soph. 870. ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος πόλει τ' ἄριστος Eur. 194, 1. 2. ὅστις ἔστ' ἀνὴρ γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος Eur. 282, 5. πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν Eur. 282, 28. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας - παῖδάς τε πατρί Eur. 339, 1. 3. ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Eur. 360, 15. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 33. τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μή Eur. 362, 7. κύκλος γὰρ αὑτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς θνητῶν τε γενεᾷ (al. γένει βροτῶν τε) Eur. 415, 3. 4. οἵ τε μουσικῆς φίλοι ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι Eur. 580, 3. 4. χαίρω σέ *τ', ὦ - Ἀλκμήνης τέκος .. τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα Eur. 673, 1. 2. κεραύνιαί τ' ἐκ Διὸς πυρίβολοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἀλίου Eur. 781, 68. 69. θεούς τε τιμᾶν τούς τε φύσαντας γονῆς νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος Eur. 853, 2. 3. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς θανάτους τ' ἀώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς Eur. 964, 3. 4. φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἠρός τ' ἴσους Eur. 990. ἰσαργύρου τε - Κυπρίου λίθου - κόσμον χριμάτων τ' Αἰγυπτίων Ach. 5, 1. 2 p. 747. κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε Chaer. 7 p. 784. ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία - ἥ τ' ἀτιμία βίου Eur. 362, 16. 17. οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Eur. 484, 2. πέτροι τ' ἐχώρουν χερμάδες θ' ἡ<μῶν πάρα> Eur. 495, 12. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν ὅρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις Eur. 286, 6. 7. τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν - ἄγει τὸν νοῦν τ' ἀπείργει Eur. 67, 3. 4. θέρους τε λαμπρὸν ἐκπέμπει σέλας, χειμῶνά τ' αὔξει

Eur. 330, 3. 4. κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ, ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον Eur. 384, 1. 2. θάπτει τε τέκνα χἄτερ' αὖ κτᾶται νέα, αὐτός τε θνήσκει Eur. 757, 3. 4. σὺ γὰρ ἕν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαις σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις χθονίων θ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Eur. 912, 6. 8. εἰ λογίζεσθαι θέλοις ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Eur. 332, 5. 6. ἀκάμας τε χρόνος - φοιτᾷ - δίδυμοί τ' ἄρκτοι - τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Eur. 594, 1. 3. φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς Ion. 56 p. 743. ἃς ἕν τ' ἔδωκε φέγγος ἕν τ' ἀφείλετο Sosiph. 3, 3 p. 820.

b) τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα Aesch 14. μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον Aesch. 44, 5. δύο - μορφὰς φανεῖ παιδός τε χαὐτοῦ Aesch. 304, 6. Βοῦράν θ' ἱερὰν καὶ κεραυνίας Ῥύπας Aesch. 403. Κίλλαν τε καὶ Χρύσην Soph. 37. ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Soph. 399, 11. κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἠδ' ἐπακτίας αὐλῶνας Soph. 505. ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν πόντου τε - οἶδμα κἀνέμων βίας Soph. 1025, 2. μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις Eur. 282, 27. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Eur. 425, 3. τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κεδνῆς Eur. 543, 3. 4. ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νομὸν βίου Eur. 636, 7. λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον Eur. 1040, 2. χρυσοῦ τε κἀλέφαντος Ach. 25, 2 p. 752. τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν Eur. 362, 14. τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν Eur. 759, 2. αἷς κόσμος ἡ σιγή τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη Soph. 61, 4. ἦν δ' ἀμπέλου σπονδή τε καὶ ῥὰξ εὖ τεθησαυρισμένη Soph. 366, 2. Οἰνωτρία τε πᾶσα καὶ Τυρσηνικὸς κόλπος Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται Soph. 541, 2. γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης Soph. 764, 2. τί μέλλετ' Ἀρτακῆς τε καὶ Περκώσιοι Soph. 831. μία δὲ γονὰ τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές Eur. 52, 7. νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἅμα Eur. 246. ἐξῆλθον Ἕκτορές τε καὶ Σαρπηδόνες adesp. 289. δισσὰ γὰρ φυλάσσεται, φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Soph. 431, 3. σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν Soph. 100, 2. ἔς τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατά, χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 6. ἔν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς πολλῷ λέλειπται κἀπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον Eur. 401, 3. ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον adesp. 440. σὺν κόροις τε καὶ κόραις Aesch. 43, 3. πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ Soph. 25. παρά τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δίκαν Eur. 901, 3. ἄνω τε καὶ κάτω Eur. 597, 3. ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ adesp. 111. πῇ τε συνέστη καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως Eur. 910, 6. ῥῆσις βραχεῖα - πρὸς τοὺς τεκόντας - πρέπει ἄλλως τε καὶ κόρῃ τε κἀργείᾳ γένος Soph. 61, 3. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου Aesch. 116. ὃ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας

νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου Aesch. 350, 2. ὡς ὧν ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Soph. 4. ἀκτὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς λιποῦσα Soph. 480. τρέφει μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 4. ἄνδρας χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι Eur. 282, 23. πότερα γενέσθαι - χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ Eur. 552, 2. ἀνδρῶν - ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν Eur. 1078. μακάριός θ' ἅμα κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται Carc. 4, 2 p. 799. τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν Eur. 444, 2. τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν Eur. 443, 2. λέγων τά τ' ὄντα καὶ μή Eur. 978, 5. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια Aesch. 208. ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Eur. 822, 3. βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ Eur. 1063, 6. πολλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 2 p. 793. κακὸς δ' ἀνὴρ σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον Zenod. 1, 2 p. 831. θάλλειν τε καὶ μή, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποεῖ Eur. 330, 5. ἐπίσταμαι - σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές, ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει Eur. 413, 2. 3. δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο Eur. 1070, 2. δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος Ion. 38, 5 p. 739. μή τι - ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν Aesch. 99, 21. ἀπώλεσέν τε χαὐτὸς ἐξαπώλετο Soph. 215, 2. μύω τε καὶ δέδορκα κἀξανίσταμαι Soph. 706. ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει Soph. 718, 3. τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς Eur. 26, 2. εὐδαιμονεῖ τε χαὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ Eur. 196, 3. τῶν μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν Eur. 415, 5. χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Eur. 434, 3. δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἱζόμην Eur. 861, 2. δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος Eur. 898, 13. τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκεν Eur. 1028, 2. φαγεῖν τ' ἔδωκεν εὖ κἀπεχόρτασεν καὶ τοῦ ποτοῦ προύτεινεν Sosith. 2, 13 p. 822. κακοῖς τε χαίρει κἀγαθοῖς ἀλγύνεται Hippoth. 2, 2 p. 827. ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασεν πτωχὸν γενέσθαι adesp. 394. ἀνήρ τ' ἀχρεῖος χή γυνὴ διοίχεται Eur. 1063, 16. τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν, πλούτου τε χώτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ πενίας τε Eur. 285, 4.

c) κεῖνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι Eur. 522, 4. — οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 5. — μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου Eur. 409, 2. τοῖς δ' ἀτελέστοις - μήτε συνείην χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Eur. 897, 8. — οἷός τε v. οἷος.

τέγγω: ἀλκυόνες - τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι Eur. 856, 3. αἱματοσταγῆ κηλῖδα τέγγῃ Eur. 871, 2.

Τεγεάς Soph. 995.

τέθριππον: οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον οὔτ' αὖ τεθρίπ-

ποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν Eur. 1083, 8. *τέθριππ' ἄγοντος ἡλίου κατ' αἰθέρα Eur. 228, 5.

τέθριππος: ζεῦγος τέθριππον (τεθρίππων ll.) Aesch. 346. ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων Eur. 771, 2.

τείνω: οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' ἀεὶ τείνει λόγος adesp. 183. ἁγνὸν δὲ βίον τείνων (τείνομεν ll.) Eur. 472, 9. τιμᾶν τὰν † τέτασθε Eur. 960.

Τειρεσίας: ξανθὸς Φαμενὸς Τειρεσίου παῖς Soph. 361. cf. Soph. 1025.

τείρω: σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνητον τείρει Phryn. 2, 2 p. 720.

Τεισιφόνη — Eur. Ἀλκμέων β' p. 380.

τεῖχος: οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320. οὗτος δ' ἐφηῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ Soph. 399. *τειχέων καὶ δὴ τοὺς Ποσιδείους . . θριγκοὺς ἀποσεισαμένη Soph. 465.

τεκμαίρομαι: τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι Soph. 307. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τἀφανῆ Eur. 574. ἀφροσύνᾳ πρόσω βιοτὰν τεκμαιρόμενοι adesp. 127, 5.

τεκμήριον: ἓν δέ μοι τεκμήριον Eur. 322, 3. τεκμήριον δὲ Eur. 898, 5. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ κακόν Eur. 60. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἁλίσκεται Eur. 811. μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια Eur. 382, 2.

τέκνον: ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον Aesch. 201. ὃ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλάστεσκεν Soph. 503, 2. ἰὼ τέκνον Eur. 781, 77. ἔαρος ἡ νύμφη τέκνον (?) τι μετὰ θέρους ἐς ὕστερον Chaer. 41 p. 791. ὦ τέκνον Soph. 519. 879, 2. Eur. 254. 271. 362, 32. 504. 603. 756. τέκνον Soph. 301. Eur. 362, 1. 24. 457. 853. 930, 2. adesp. 32. 73. τέκνον Εὐρώπης καὶ τοῦ μεγάλου Ζηνός Eur. 472. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα <ἃ> καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι Eur. 360, 25. δὶς ἑπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης Eur. 455. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή Eur. 543. ἀκόλασθ' ὁμιλεῖν γίγνεται δούλων τέκνα Eur. 976. τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα adesp. 357. ὅπου - οἱ φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων Soph. 850. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις Eur. 103. τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων πέρι Eur. 167, 2. καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων Eur. 326, 5. ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων Eur. 332, 6. τὴν εὐγένειαν - τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν Eur. 405, 2. τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κεδνῆς Eur. 543, 3. ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων Eur. 566. εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Eur. 806, 4. ἠπίως τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι κύπριν Eur. 951, 2. νοσσιὰν τέκνων adesp. 189. φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί adesp. 321. θαλέθοντι βίῳ βλάσταις τε τέκνων βριθομένα adesp. 373, 2. ἐφημένη τάφον τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν Aesch. 157, 2. ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν ἔλαμψε Eur. 232. ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις Eur. 338,

3. οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις Eur. 358. ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων - σ' εὐνάζειν τέκνα φίλτατα Eur. 17, 2. πενία δὲ - τρέφει μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 4. ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα, ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα Eur. 75, 2. ἐσθλῶν ἀπ' ἀλόχων εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eur. 215, 2. ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα παισίν τε τοὺς τεκόντας Eur. 345. κοινὸς ἀνθρώποις νόμος - θηρσίν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν Eur. 346, 3. ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν, ὡς Eur. 360, 14. τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα, πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὁρμωμένους Eur. 360, 28. χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα Eur. 362, 27. ᾧ - θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα Eur. 491, 4. τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι λήμασιν τέκνα Eur. 525, 3. εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίγνεσθαι τέκνα θνητοῖσιν εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον Eur. 571, 2. θάπτει τε τέκνα χἄτερ' αὖ κτᾶται νέα Eur. 757, 3. μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα (?) Eur. 804. ὡς ἡδὺ τῷ φύσαντι πείθεσθαι τέκνα Agath. 28 p. 768. ἀνθηροῦ τέκνα ἔαρος πέριξ στρώσαντες Chaer. 9 p. 784. λειμώνων τέκνα Chaer. 10, 3 p. 784. γονέων τὰ τέκνα σῴζουσιν αἱ συμβουλίαι Theod. 14 p. 806. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1, 2 p. 825. Φοίβου ποτ' οὐκ ἐῶντος ἔσπειρεν τέκνα adesp. 378. φιλῶ τέκνα adesp. 411. ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα Eur. 471. ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλεῖστον θέμις Pomp. 1 p. 831. ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίου <θεοῦ> adesp. 69. cf. adesp. 156.

τεκνῶ: σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας Eur. 317, 3. ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται Theod. 4, 2 p. 802.

τέκνωμα: τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος Aesch. 315, 2.

τέκος: ἐλευθερία Διὸς ὄλβιον τέκος adesp. 555. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος Eur. 727. ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος Eur. 673. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος Παλλάς Eur. 1109.

τεκταίνομαι: εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται Soph. 783, 2. πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθων καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθων Eur. 918, 2.

τεκτόναρχος: τεκτόναρχος μοῦσα Soph. 162.

τέκτων: τέκτων γὰρ ὢν ἔπρασσες οὐ ξυλουργικά Eur. 988. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Crat. 4 p. 810. ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Soph. 433, 4. χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ Crit. 1, 34 p. 771. ὑψηλὸν - τεκτόνων πόνον Aesch. 357. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Eur. 1130.

Τελαμών: Τελαμὼν - Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα Eur. 530. cf. Soph. Τεῦκρος p. 256. Soph. 666.

τέλειος: δένδρων ὀπώρα δ' ἐκ νο-

τίζοντος γάνους τέλειός ἐστι Aesch. 44, 7. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ Aesch. 383. ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά Eur. 773, 58. τέλειος κρατήρ — Eur. 148.

τελευταῖος: ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν, καὶ τελευταῖον πάλιν Agath. 4, 6 p. 764.

τελευτή: ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή Eur. 916, 7. πρὸς τελευτὴν ἔρχεται τὰ τοῦ χρόνου Theod. 12, 2 p. 805. ἔργου δὲ παντὸς ἤν τις ἄρχηται καλῶς, καὶ τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' οὕτως ἔχειν Soph. 747, 2.

τελευτῶ: ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται, κακῶς τελευτᾷ Eur. 31, 2. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν Eur. 745, 3. ὡς πάντα πράγματ', ἢν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς adesp. 433, 2. πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος διεκπεραθῇ καὶ τελευτήσῃ βίον Soph. 588, 3. μήπω μέγ' εἴπῃς, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς Soph. 601. πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ Dionys. 3, 2 p. 794.

τέλος: οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος Soph. 772. κακῆς ⟨ἀπ'⟩ ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν Eur. 32. θεοὺς ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος Eur. 948. κοὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ Eur. 273, 3. ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν τοσῷδε νικᾷ Eur. 285, 15. ἔστ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ κείμενος νόμος, τῷ μὲν διὰ τέλους ἣν ἔχει στέργειν Eur. 953, 15. ὃς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἤσκησεν βίον Mosch. 10, 2 p. 816. τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους· τέλος δ' ὁ χυμὸς οὐθ' ὅπως ἀφῇ θέλει Soph. 153, 6. κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν Soph. 1028, 2. θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος ἔχει Eur. 176. ὁρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος Eur. 773, 51. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει Eur. 1110, 2. τέλος γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρφ φέρεις (?) Neophr. 3 p. 731. τῇ μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ † δαίνυσί τ' ἔμπης συντίθησιν εἰς τέλος Sosith. 2, 11 p. 822. — ἔφριξ' ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους Aesch. 387. τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει Aesch. 151, 2. οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη μόλωσ' ἐς Ἅιδου Soph. 753, 2. — εἰσορῶ - ⟨τοὺς⟩ θεοῖσι μικρὰ θύοντας· τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους Eur. 327, 6. μάτην γὰρ οἴχῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος Eur. 639.

τελῶ: πολλά τοι θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ (πέλει ll.) Eur. 100, 2. μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος ὡς πᾶν τελοῦσι (πάντ' ἔχωσι l.), κἂν βραδύνωσιν χρόνῳ Eur. 800, 2. νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς τοὺς ὠμοφάγους δαίτας τελέσας Eur. 472, 12. (cf. κέλλω.) ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων αὔξεται τελουμένη Eur. 1029, 5. οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας ὅτι χρὴ τετελέσθαι Soph. 531, 4. — κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ τελεῖν Eur. 909, 8. — κεἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν Eur. 492, 5.

τέμενος: θεᾶς προσελθεῖν τέμενος Eur. 781, 42.

τέμνω: οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν Aesch. 196, 4. πάντα βροτοῖς Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει adesp. 482, 3. διὰ μέσου - αἰθέρος τέμνων κέλευθον Eur. 124, 3. ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα Eur. 1072, 2. στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας Chaer. 6 p. 783. δείλῃ δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη ὀπώρα καλῶς Soph. 234, 7. οὐ μὴν ἀρότροις ἀγκύλοις ἐτέμνετο μέλαινα - βῶλος Mosch. 6, 9 p. 813. αὐθιγενὴς τμηθεῖσα δοκός Eur. 472, 5. cf. διατέμνω.

τέρας: δίφρου τέτυκται βλῶσις εὔζυγον τέρας adesp. 150. (cf. τρέφος.)

τέρην: μόσχων τέρειναι σάρκες Eur. 467, 3.

τέρθριος: τερθρία πνοή Soph. 310.

τέρθρον: καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι Eur. 371, 2.

τέρμα: εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου Aesch. 362, 2. τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἂν Eur. 211, 2.

(τερματίζομαι cf. ἑρματίζομαι.)

(τερμοσύνη cf. χρημοσύνη.)

τέρμων: δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191, 2.

τερπνός: (cf. τέρπω.) τερπνὸν τὸ φῶς τόδε Eur. 533. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν Eur. 563, 2. ἐφηῦρε - πεσσοὺς κύβους τε τερπνὸν ἀργίας ἄκος Soph. 438, 4.

τερπνῶς: τερπνῶς γὰρ ἀεὶ παῖδας ἀνοία τρέφει Soph. 524, 5.

τέρπω: τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς Eur. 26, 2. χῶρος - ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τέρπον (τερπνὸν ll.) καὶ τὸ πημαῖνον φύει Soph. 824, 2. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται Soph. 616, 2. θοίνῃ σε πρῶτον τέρψομεν Ach. 17 p. 750. διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696, 2. ὦ τέκν' - ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι μητέρα Pomp. 1, 2 p. 831. Διονύσου - ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ τυμπάνων ⟨ἐπ'⟩ ἰαχαῖς Eur. 586, 3. τὰν μαινομέναν τ' ἔριν θηκτῷ τερπομέναν σιδάρῳ Eur. 453, 12. κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519, 2.

τέρψις: βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς Eur. 362, 23. τὸ μὴ παρόν τε τέρψιν οὐκ ἔχει φίλοις Aesch. 99, 14. κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519, 2. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει Eur. 897, 5.

τέσσαρες: αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Eur. 675, 2. ὃς εἶχε πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους Aesch. 326. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα Eur. 888.

τέταρτος: τὸ δ' αὖ τέταρτον ἣ μὲν εἰς ὀρθὸν μία Eur. 382, 8.

τετραέλικτος: τετραέλικτον ἅλμαν adesp. 266.

τετράμορφος: πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται [ταῖς] τετραμόρφοις ὥραις Eur. 943.

τετράορος: *τετραόρῳ δίφρῳ Soph. 873, 2.

τετράπτερος: τετράπτεροι γὰρ

νῶτον ἐν δεσμώμασιν σφηκοὶ κελαινόρινες Soph. 26.

τετρασκελής: χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν τετρασκελεῖ γονῇ Soph. 855, 10.

Τευθράντιος: Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός Eur. 476.

Τεύθρας — Eur. 696.

Τεῦκρος: Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας adesp. 569.

(τεύχημα cf. τέχνημα.)

τεῦχος: στενόστομον τὸ τεῦχος Aesch. 108. κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον Soph. 140, 3. καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1, 2 p. 830. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων Aesch. 180, 5.

τεύχω: (cf. στέφω.) κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα Soph. 399, 4. θεός, ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακράν Soph. 1025, 2. ἄστη δ' ἐπυργώσαντο καὶ περισκεπεῖς ἔτευξαν οἴκους Mosch. 6, 28 p. 814. πόρνης ὁ κλεινὸς ναός, ὃν δὴ Παλλίδης τεύξας κατέγνω - αὐτοῦ φυγήν Pyth. 1, 4 p. 811. δίφρου τέτυκται βλῶσις εὔζυγον τέρας adesp. 150.

τέχνη: ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα Eur. 186, 2. τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην Agath. 6 p. 764. τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες adesp. 267. κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ Aesch. 350, 6. ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου *τέχνῃ Soph. 160. καὶ μὴν τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8 p. 765. τέχνῃ κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα Antiph. 4 p. 793. ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην Eur. 87, 3. γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι, λόγχῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι Eur. 321. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Eur. 635. τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38, 2 p. 739.

τέχνημα: ἀμήχανον τέχνημα (τεύχημα ll.) καὶ δυσέκδυτον Aesch. 375. κάπηλα προσφέρων τεχνήματα Aesch. 322.

τέως Soph. 996.

τῇδε: τῇδε βάκχειος βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει Soph. 234, 2. ἐκεῖσ' ἔλα, τῇδε στρέφ' ἅρμα, τῇδε Eur. 779, 10.

τήκω: τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδίᾳ Eur. 908, 6. φέγγος ἐκλάμψαν φλόγα τήκει πετραίαν χιόνα Aesch. 300, 5. ἡνίκ' ἂν τακῇ χιὼν Eur. 228, 4.

τηλέσκοπος: *τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν Soph. 314, 2.

Τήλεφος: Τήλεφος γνωρίζεται Eur. 704, 3. Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρονῶ Eur. 707. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον Eur. 704. τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἰόμεσθα Eur. 710. cf. adesp. 13.

τηλικόσδε: γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως - οὔποτ'. εὔχομαι θανεῖν Eur. 533, 3.

τηλόθεν: Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου Soph. 732.

τηλοῦ: τηλοῦ γὰρ οἰκῶν βίοτον ἐξιδρυσάμην Eur. 884. μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι adesp. 77. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι adesp. 94.

τημελῶ: οὐδ' ἐργάτης σίδηρος

εὐιώτιδος θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει Mosch. 6, 12 p. 814.

τήμερον: δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον (?) Eur. 698.

τηνικαῦτα: ἐπειδὴ - λάθρᾳ - ἔπρασσον, τηνικαῦτά μοι δοκεῖ - σοφὸς γνώμην ἀνὴρ γνῶναι θεοὺς θνητοῖσιν ἐξευρεῖν Crit. 1, 11 p. 771.

τήρησις: ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου ἀφύλακτος ἡ τήρησις Eur. 162, 2.

τηρῶ: δίδυμοί τ' ἄρκτοι τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Eur. 594, 5.

τῆτος: μισῶ γελοίους, οἵτινες *τήτει σοφῶν ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα Eur. 492, 3.

τητῶμαι: τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος οὐκ οἶδεν Eur. 285, 16.

τιάρα: ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνώδη στολήν Soph. 379.

τιθασός: τιθασὸν χῆνα Soph. 782.

τίθημι: τῷ καλλικοσσαβοῦντι νικητήρια τίθημι Soph. 494, 3. ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν Soph. 680. διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον Eur. 124, 3. δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν Soph. 85, 10. σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι Soph. 108. νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας Eur. 644, 2. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' ἀεὶ μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ Eur. 798, 2. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὑρίσκειν πόρον Aristarch. 2, 5 p. 728. αὐτόν <τε> πράσσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον adesp. 366. ἱκέται.. θαλλοὺς τε θεῶν γέρας.. τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν Ach. 2, 3 p. 746. σύντυγχάνων τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἣν τιθῇ Eur. 287, 3. ἄφωνα φωνήεντα συλλαβὰς τιθεὶς Eur. 578, 2. πλοῦτον ἔντιμον τιθεὶς Eur. 626, 2. ἐγὼ δὲ χοῖρον - τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω Aesch. 309, 2. νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα Aesch. 199, 8. ἐγώ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον adesp. 74. ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα Eur. 186, 2. (cf. ἐνίημι.) Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθηκ' ἀν' Ἑλλάδα Eur. 228, 8. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Eur. 716, 4. τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν Eur. 1076, 3. ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς adesp. 414. αἱ τύχαι δέ με - σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458, 3. μὴ πλούσιον θῇς· ἐνδεέστερος γὰρ ὢν ταπεινὸς ἔσται Eur. 249. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρὸν ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον Soph. 102. τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810, 2. θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Soph. 540. πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους νόμοισι θέντων (?) σὺν κόροις τε καὶ κόραις Aesch. 43, 3. ἴδε σοὶ - χθύπτην τυρὸν - κατὰ τῶν σῶν, Πὰν δίκερως, τίθεμαι βωμῶν ἁγίων Thesp. 4, 5 p. 833. μὴ νεῖκος, ὦ γεραιέ, κοιράνοις τίθου Eur. 337. (cf. κεῖμαι.) φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι (ἡγεῖσθαι Il.) τοὺς λόγους Eur. 327, 2. τί δῆτ' ἐπ'

αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί Aesch. 6. ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος Soph. 823. ἐκ παντὸς ἂν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Eur. 189, 2. ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει σοφὸν κυβευτὴν Soph. 861. πρὶν ἐξαμαρτεῖν καὶ τὰ προσφιλέστατα ἔχθιστα θέσθαι Neophr. 2, 3 p. 730. κἄπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους θέσθαι κολαστάς Crit. 1, 6 p. 771.

τιθήνη: ἀγαθὴν τιθήνην καὶ τροφὸν γνώμης νέας adesp. 305.

τιθήνημα: κόμαισιν - ῥόδα εἶχον, τιθήνημ' ἔαρος ἐκπρεπέστατον Chaer. 13, 2 p. 786.

τίκτω: κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἡγόμην πάλιν Eur. 207. τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή Soph. 287. βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους Eur. 79. ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101, 2. ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει Eur. 195. Κύπρις - τίκτει πόλεμον Eur. 340, 3. ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος ἢ φειδὼ βίου Eur. 438. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους Eur. 575, 3. Αὔγη γάρ - με τῷ Τιρυνθίῳ τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ Eur. 696, 5. ῥώμη δέ τ' ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει βλάβην Eur. 732. ὁ γὰρ ἐν καιρῷ μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν Eur. 745, 3. Γαῖα μεγίστη - τίκτει θνητούς, τίκτει βοτάνην φῦλά τε θηρῶν Eur. 839, 4. 5. ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα Eur. 877. γάμων ἀπείχεθ'· ὅμως δέ γε τίκτει λαθών Eur. 1132, 18. εἰσὶ κασίγνηται δισσαί, ὧν ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν Theod. 4 p. 802. ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν Isid. 1, 3 p. 829. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ adesp. 410. τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν, ὡς Eur. 360, 14. τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι Soph. 602. οὐ δὴ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς Soph. 705, 2. οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐδοξίαν Eur. 237, 3. οὐρανός τε γαῖά τε - τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος Eur. 484, 4. οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν Eur. 1052, 7. λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους Eur. 1071. ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσιν τίκτω Eur. 908, 3. ἀκάμας τε χρόνος - φοιτᾷ τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν Eur. 594, 2. ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος Mosch. 6, 18 p. 814. ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Eur. 437, 2. εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος - θηρσίν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν Eur. 346, 3. ῥᾳθυμία δὲ - λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ Theod. 11, 4 p. 805. ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ adesp. 121. τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες Eur. 385. Ζεὺς - Ἕλλην' ἔτικτεν Eur. 481, 2. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας adesp. 405. Νηρῆδος τέκνον - ἣν Ἰδυῖα πρίν ποτε Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν Soph. 503, 3. ἡ μὲν ὡς ἱ θάσσονα, ἡ δ' ὡς ἱ *τέτοκε παῖδα Soph. 430, 2. ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 15. εἰ δ' ἐγὼ

ἔτεκον, δεινὸν τόδ' ἡγῇ Eur. 266, 3. τεκοῦσα δ' ἣν μὲν ἄφρονας τέκω, στένω ματαίως Eur. 908, 3. τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν ἀεὶ βελτίον' ἂν τέκοιμι λήμασιν τέκνα Eur. 525, 3. εἰ δὲ τύχα τι τέκοι Eur. 773, 49. ἄνοικτος ὅς τεκὼν σὲ τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθῆκεν Ἅιδᾳ Eur. 120. ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκών Eur. 386. εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπῃ πατρός Eur. 83. ἣν οἱ τεκόντες τοῦτο γιγνώσκωσι Eur. 951. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Eur. 82. γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους Eur. 318, 2. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Eur. 980. παῖδες δὲ χρηστοὶ - δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε ἀνάθημα βιότου Eur. 518, 4. καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Eur. 949. ῥῆσις βραχεῖα - πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Soph. 61, 2. οὐ μὴν σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω Eur. 109. ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα παισίν τε τοὺς τεκόντας Eur. 345, 2. ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει Eur. 852. Μίνω τεκοῦσα Aesch. 99, 11. διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς Eur. 52, 4. ἐζήτησε γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν Eur. 181, 2. αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται Theod. 4, 2 p. 802. οὗτος δ' ἐκείνου παῖς πατρὶ πλαστὸς νόθος, μητρὸς δ' ὁποίας ἡ τεκοῦσ' ἐπίσταται Sosith. 2, 5 p. 822. πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Eur. 498. καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρω σώσει Eur. 360, 36. κτῆμα δ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε Eur. 518. σὺ δ' ὦ τεκοῦσα μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα adesp. 548. ἣ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον Aesch. 44, 4. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι, τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθὲν Eur. 1132, 44.

τιμαλφής Aesch. 56. Ion. 43 p. 741. Μιλησία σμάραγδος ἐμπόλημα τιμαλφέστατον (τιμηέστατον Il.) adesp. 109, 2.

τιμάορος: τὸ δ' ἄρσεν ἕστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος θεῶν πατρῴων καὶ τάφων τιμάορον Eur. 318, 4.

τιμή: τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μεῖζον φρονεῖν Eur. 293. τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις Eur. 1050, 3. ⟨ὦ⟩ γλῶσσ', ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Soph. 192. πένης - χρηστὸς γεγὼς τιμὴν ἔχει τινά Eur. 739, 4. καὶ τοῖς τεκοῦσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν Eur. 949. ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει Char. 2, 2 p. 826. † τιμᾶν τὰν τέτασθε, πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτε Eur. 960. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ Soph. 751. βούλου γονῆς πρώτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν Chaer. 34 p. 790. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους, αὖθις δὲ τιμάς Soph. 85, 2. βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί Eur. 419. ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς, Ἱππόλυθ' ἥρως, διὰ σωφροσύνην Eur. 446. (cf. ἀρχή.) οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεὼν ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κἀν ὅπλοις τιμὰς ἔχειν Eur. 880, 2. πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν

τὰς ὅλας τιμὰς ἰὼν οὐκ ἔσχεν ὄγκον Chaer. 36 p. 790.

(τιμήεις cf. τιμαλφής.)

τιμητέος: τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον adesp. 518, 2.

τίμιος: καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσῃ Eur. 136, 5. καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ Eur. 142, 2. πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα χρυσοῦ τε κἀλέφαντος Ach. 25 p. 752. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον Eur. 1029. αὔρα, θεῶν ὄχημα τιμιώτατον adesp. 565.

τιμῶ: ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός Aesch. 302. μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεόν Eur. 256. τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην Eur. 667. τοὺς γὰρ περισσοὺς καί τι πράσσοντας πλέον τιμῶμεν Eur. 788, 3. ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε Eur. 136, 7. τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί σου Eur. 154. τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν Eur. 282, 15. τὴν εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος, τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν Eur. 405, 2. ὅθεν θεὰς τιμῶσιν ἐς τὰ νῦν ἔτι Carc. 5, 10 p. 799. σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἂν τιμᾷ θεός Soph. 226. πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεοὺς Eur. 286, 10. τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς τιμᾶν δίκαιον Eur. 354, 2. ὅστις δὲ τοὺς φύσαντας μὴ τιμᾶν θέλῃ Eur. 852, 3. θεούς τε τιμᾶν τούς τε φύσαντας γονῆς νόμους τε κοινοὺς Ἑλλάδος Eur. 853, 2. τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν, ἀτιμάζειν δὲ τοὺς παλαιτέρους adesp. 37, 2. τιμᾶν Μακεδόνων εἵνεκ' εὐανδρησίας adesp. 193. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα, τοῖσιν πένησι χρώμενοι † τιμώμεθα Eur. 21, 7. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρὸν ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον Soph. 102, 2. ὁρᾷς γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον Eur. 233, 2. κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον Eur. 626, 6. οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους Eur. 293, 3. Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται Eur. 360, 49.

τιμωρία: (cf. ἁμαρτία.) νῦν δὲ τῆς τιμωρίας ἄπωθεν οὔσης τῇ φύσει χρῶνται βροτοί Theod. 8, 6 p. 804. τιμωρίαν ἔτεισεν ὧν ἔρξεν κακῶν adesp. 490. εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον - θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 4 p. 804.

τιμωρός: δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν Soph. 103, 9.

τιμωρῶ: τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Aristarch. 4 p. 729. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Chaer. 3 p. 783. ἐγὼ δὲ πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην Eur. 559.

τίνω: τίνουσι ποινὰς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις Theod. 8, 9 p. 804. μέγα γὰρ ὄμμα δαιμόνων, οἷς τίνουσ' ἀμοιβὰς κακῶν adesp. 499, 4. τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τούσδε τὴν ἐναντίαν δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν Soph. 103, 9. τιμωρίαν ἔτεισεν ὧν ἔρξεν κακῶν adesp. 490. τείσασθε τήνδε Eur. 497.

Τιρύνθιος: Τιρύνθιον πλίνθευμα, κυκλώπων ἕδος adesp. 269. τῆσδε γῆς Τιρυνθίας adesp. 292. Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ Eur. 696, 4.

Τίρυνς — Eur. Σθενέβοια.

τίς: τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις Aesch. 60. τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν ἢ σμικρόν Soph. 102. τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει Soph. 154. τίς ὄρνις οὗτος Soph. 593. τίς οὐχὶ τῆσδε δεύτερος θεοῦ Soph. 855, 8. τίς δ' οἶκος - ὀλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856. ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει Soph. 874, 4. τίς πάτρας ὅρος; τίς ἔσθ' ὁ φύσας Eur. 1, 2. 3. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς; τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ Eur. 33, 1. 2. σὺ δ' εἴ τίς ὅστις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος Eur. 127, 2. τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς Eur. 176, 3. 4. τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεής; τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὢν ὠρέξατο Eur. 240, 2. 3. τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν Eur. 272. τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος Eur. 277. τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνὴρ - πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών Eur. 282, 16. τίς ἦν ὁ ⟨τυφλὰ τάδε βέλεμν'⟩ ἐφεὶς ἐμοί Eur. 495. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν Eur. 638. τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην Eur. 667. τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν Eur. 833. τίς ἔσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος - τυχεῖν Eur. 878. τίς τάδε λεύσσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ Eur. 913. τίς τοὐμὸν ὄνομα - οὐκ οἶδε Eur. 922. τίς δ' ἔστι δοῦλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὢν Eur. 958. κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν Eur. 1041. τίς ὁ κοινότροπος οὗτος μῦθος κατ' ἐμὰν ἥκεν ἀκουάν Eur. 1132, 49. τίς ὑποκεκρυμμένος μένει Ach. 13 p. 749. τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν Theod. 3, 2 p. 802. τίς γὰρ ἀνθ' Ἡρακλέους Sosith. 3, 3 p. 823. τίς ὧδε μῶρος - ἀνδρῶν ὅστις adesp. 118. τίς ἄρ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος adesp. 280. ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησὶ σοῦ σοφώτερος adesp. 351. *τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασείει θεῶν adesp. 406. τίς μοι τόδε - μισητὸν κρέας πέμπων adesp. 458, 8. τίς πάτρα; τίς ἡ στολή Aesch. 61. γυνὴ τίς ἥδε γυμνάς Soph. 250. ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις Soph. 534, 2. τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή Soph. 1014. τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται Eur. 682, 2. τίς ῥίζα κακῶν Eur. 912, 11. τίς δεσπότιν ἐμὴν Δανάην βάξις ἔχει κατὰ πτόλιν Eur. 1132, 53. τίς φύσις οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς - οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν Theod. 18 p. 807. τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν Aesch. Alex. 1 p. 824. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἂν adesp. 10. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὃς λύπας φέρει Aesch. 177. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον Aesch. 309, 2. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός Eur. 6. τί δ' αἰσχρὸν ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Eur. 19. ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις - εἰ μή Eur. 84. τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι Eur. 360, 40. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ Eur. 509. τί τῆς εὐμορ-

φίας ὄφελος Eur. 548. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει ⟨λαβεῖν⟩ κέρδος Eur. 794, 3. ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον Eur. 892. τί δ' ἔστι Eur. 940. τί χρέος ἔβα δῶμα Eur. 1011. ⟨τί⟩ κέρδος - ὑβρίζειν νεκρούς; τί τὴν ἄναυδον γαῖαν αἰκίζειν πλέον Mosch. 7, 1. 2 p. 815. τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος adesp. 60. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ adesp. 68. τί δ' οὐ γένοιτ' ἂν θεοῦ ἐφιέντος τύχῃ adesp. 474. οὔτοι γυναιξὶ .. κυδάζεσθαι· τί γάρ Aesch. 94. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας. τί γάρ Soph. 90. τί δ', ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις Eur. 717. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών Eur. 1132, 9. τοῦ κεκήρυξαι πατρός Eur. 1, 3. ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει. ⟨ΛΥΚ.⟩ πρὸς τοῦ Eur. 682, 2. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης Aesch. 181. τὸ δεύτερον ⟨δὲ⟩ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ Ach. 17, 2 p. 750. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται Eur. 467. τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν Soph. 855, 13. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ περίρρυτον Eur. 125. προμαθεῖν - τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν Eur. 912, 12. τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα Eur. 124. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει στάσιν Εἰνοδία Eur. 308, 3. τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω adesp. 144. τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί Aesch. 6. τί ποτ' - οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν Aesch. 132. λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἡφευμένος ὁ χοῖρος Aesch. 310. τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν Soph. 14. τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι Soph. 79. τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις Soph. 579. τί μέλλετ' Ἀρτακῆς τε καὶ Περκώσιοι Soph. 831. τί ταῦτ' ἐπαινεῖς Soph. 843. τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν Eur. 2. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος φρουροῦντας Eur. 111. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν μέρος ἐξέλαχον Eur. 115. αἰαῖ, τί δράσω Eur. 139. τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα Eur. 196, 4. τί δεῖ καλῆς γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Eur. 212. ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων Eur. 231. τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς Eur. 247. οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν Eur. 300. τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς Eur. 342. τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν Eur. 360, 37. τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες Eur. 385. τί δ', ἢν λυθεὶς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ Eur. 435. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα Eur. 467. τί δρᾶτε Eur. 495, 16. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι Eur. 507. τί χρῆμα δράσας Eur. 602. τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἂν Eur. 666. τί ποτέ μ' ἐργάσῃ Eur. 700. ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε Eur. 708. τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον Eur. 714. τί ταῦτα δεῖ στένειν Eur. 757, 7. αἰτοῦ τί χρῄζεις ἐν Eur. 773, 2. τί ποτε τοῦτο ταἴτιον Eur. 776, 2. τί δῆτα - σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων Eur. 795. τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν Eur. 908, 7. τί περισσὰ φρονεῖς Eur. 924, 2. τοῦτο τί μ' ἀδικεῖ, λέγε Eur.

953, 13. <τί φής;> τί σιγᾷς Eur. 1008. τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον Eur. 1061, 3. *τί δρῶμεν Eur. 1109, 2. τί δράσεις, θυμέ Neophr. 2, 1 p. 730. καὶ πρὸς τί ταῦτα δύρομαι Neophr. 2, 5 p. 731. ῥιπτοῦντες ἐκβάλλοντες ἀγνύντες, τί μ' οὐ λέγοντες Ach. 26 p. 752. τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν Carc. 3 p. 798. πράττουσι τί Pyth. 1, 10 p. 811. τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις Sosiph. 3, 2 p. 820. τί δῆτα θνητοὶ πολλ' ἀπειλοῦμεν μάτην Patrocl. 1, 3 p. 830. τί προσλάζεσθε κἀξαρτᾶσθέ μου Pomp. 1, 3 p. 831. τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο adesp. 46. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων adesp. 57. ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται adesp. 106. οἴμοι, τί δράσω adesp. 279. τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως λαλεῖς adesp. 283. τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον adesp. 350. ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ - Ἀτθίδα χθόνα τίνες τύχαι κατέχουσιν Pyth. 1, 10 p. 811. πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους Eur. 139.

τις: τόξον ὥς τις ἐντείνων Aesch. 83. οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου, οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 2. 3. βοᾷ τις Soph. 58. φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν κρατῆρα Soph. 138. νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὃς ξυνώμοσεν Soph. 144, 2. ἣν - αὐτός τις αὑτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324, 2. εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν Soph. 420. οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν γυ .. τις ἂν πείσειεν Soph. 422, 2. οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν Soph. 511, 2. ζώη τις ἀνθρώπων - ὅπως ἥδιστα Soph. 536. κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν Soph. 598, 8. ἔργου δὲ παντὸς ἤν τις ἄρχηται καλῶς Soph. 747. κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ Soph. 844. ἡνίκ' ἂν τις ἐσθλὸς ὢν αὑτῷ συνειδῇ Soph. 845. ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον Soph. 881. ὅταν τις αἵματος μέλλῃ πέρι λέγειν Eur. 67. φίλαι φίλαι, πρόβατε, μόλε τις ὧδε Eur. 74, 2. κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος εἴη τις Eur. 93, 3. ὅταν - ζῇ τις Eur. 154, 2. ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ Eur. 187, 6. ἐκ παντὸς ἄν τις πράγματος δισσῶν λόγων ἀγῶνα θεῖτ' ἂν Eur. 189. εἰ δ' εὐτυχῶν τις - μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται Eur. 198. τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἂν Eur. 211, 2. δαιτὸς - πληρωθείς τις Eur. 213, 3. ἤν τις εὐσεβῇ θεόν Eur. 252, 3. ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ Eur. 263, 3. κἂν σμίκρ' ἔχῃ τις Eur. 275, 4. τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276, 2. φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς Eur. 286. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 2. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο Eur. 286, 13. ἐάν τις ἐγξέσῃ θάμνοις ἐλείοις Eur. 298. πᾶς τις Eur. 326, 6. 689, 3. 816, 11. 834, 3. 978, 4. 1080, 2. κἂν ᾖ σοφός τις Eur. 362, 17. χρηστῶν πενήτων ἤν τις αἰσχύνῃ τέκνα Eur. 362, 27. ἤν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην Eur. 378. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις Eur. 411, 3. εἰ δέ τις

κυρεῖ γυναικὸς ἐσθλῆς Eur. 463, 3. εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Eur. 520. κἂν γονῇ κακός τις ᾖ Eur. 526. ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Eur. 548, 2. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581, 2. ἰώ, πύλαισιν ἤ τις ἐν δόμοις Eur. 623, 2. ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσσῃ καλῶς Eur. 644. ὅταν τις ὅρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ Eur. 645, 2. τί γὰρ λέγων μεῖζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξείποι τις ἂν Eur. 666, 2. εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν Eur. 706, 2. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν Eur. 708. κἂν βραδύς τις ᾖ Eur. 715, 2. κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος Eur. 721. κἂν θάνῃ τις Eur. 734. ἢν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις Eur. 834, 2. ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν Eur. 841, 2. ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς Eur. 946. κεἴ τις ἐγγελᾷ λόγῳ Eur. 991. ἢν τραφῇ τις μὴ κακῶς Eur. 1027, 2. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται Eur. 1068. ἔδει γὰρ ἡμᾶς τοῖς θεοῖς θύειν, ὅταν γυναῖκα κατορύττῃ τις Eur. 1112, 2. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς κακὸς πεφυκὼς Eur. 1131, 3. μή τις ἔλθῃ βροτῶν Ion. 14, 2 p. 734. προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῇ Ach. 37, 2 p. 755. τάχ' ἄν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι Agath. 9 p. 765. εἴ τις ἐξαμαρτάνοι Crit. 1, 8 p. 771. ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν Crit. 4 p. 774. ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά adesp. 80, 3 ὅπου τις ἀλγεῖ adesp. 385. φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις adesp. 418, 4. τήν τ' ἐναύλιον ὠθῶν τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην adesp. 418, 7. ὅταν καλῶς πράσσῃ τις adesp. 460, 2. οὐ γάρ τις - νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται adesp. 486. ὅταν τις - γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529. ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ adesp. 547, 5. ἢν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου adesp. 547, 9. κἂν ἀπώμοτός τις ᾖ adesp. 566, 2. — ὅτι ἂν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά Soph. 308. ἢν τι συμβῇ δυσχερές Eur. 963, 3. τὸ δὲ σύντροφον ἁδύ τι θνητοῖς ἐν βίῳ χωρεῖ Eur. 1046, 3. — παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν Eur. 964. εἰ δέ του θεῶν τόδ' ἐστὶ πλάσμα Eur. 1059, 6. — ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι Eur. 460. — ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν (?) Aesch. 23. εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν ⟨ὃς διείρειεν λίνον⟩ Soph. 301. πρίν τιν' αὐλιτῶν ὁρᾶν Soph. 461. ὅταν ἔχῃ τιν' ἀσεβῆ βροτῶν Eur. 223, 2. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν Eur. 459. δοκεῖτε - ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς γράφειν τιν' αὐτά Eur. 506, 3. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινά Eur. 1040. οὕτω δὲ πρῶτον οἴομαι πεῖσαί τινα θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος Crit. 1, 41 p. 772. εἶδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν ἐλθόντ' ἀγῶνα Theod. 10, 3 p. 805. ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά adesp. 80, 3. ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινά adesp. 296. — οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι Aesch. 75. μή τι - ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν Aesch. 99, 20. οὐδ' ἂν τι θύων - ἄνοις Aesch. 161, 2. ἔλα δίωκε μή τι μαλκίων ποδί Aesch.

332. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος - φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 4. ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος Aesch. 391. οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρέπει Soph. 89. καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Soph. 178. τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Soph. 209. καὶ δή τι καὶ παρεῖχα τῶν ἀρτυμάτων Soph. 305. καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι Soph. 328. εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν Soph. 339. οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθην Soph. 688. πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλόν τι μωμένῳ Soph. 852. κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ' ἐπίσταται Soph. 1019, 6. λέγοιμί τι σοφόν Eur. 202. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν Eur. 292, 7. δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων Eur. 332. αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει Eur. 432. μὴ πάθωσί τι Eur. 571, 8. μὴ δράσωσί τι Eur. 605, 4. κἂν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί Eur. 702. εἰ δὲ τύχα τι τέκοι Eur. 773, 49. τοὺς - περισσούς καί τι πράσσοντας πλέον Eur. 788, 2. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων Eur. 795, 5. κακόν τι πράσσων Eur. 835, 2. ὅταν τι λέξῃ Eur. 909, 7. ἣν κακὸν πάθῃ τι Eur. 909, 9. ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται Eur. 945. λέγειν ὅπου τι δεῖ Eur. 953, 3. εἰ μὲν μεῖζον ἠδίκηκέ τι Eur. 953, 6. εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί Eur. 964, 5. εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Eur. 981. εἰ μή τι καὶ τολμῶσι Eur. 1052, 6. δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφόν Eur. 1063, 10. εἰ δ' εὐφρανῶ τί σε Agath. 12, 2 p. 766. ἐὰν δὲ κἂν σιγῇ τι βουλεύῃς κακόν Crit. 1, 22 p. 771. οἵ τι μὴ συνιέντες σοφόν Chaer. 24 p. 789. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3 p. 793. λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον Dionys. 6 p. 795. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν Hippoth. 3, 2 p. 828. ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι μητέρα Pomp. 1, 2 p. 831. δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς adesp. 119, 3. δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν σαφές adesp. 119, 6. ἐάν τι δέλτος - πάθῃ adesp. 348. μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις adesp. 398. ᾧ μέλει τι τοῦ θνητοῦ βίου adesp. 492, 3. οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν adesp. 510. ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν adesp. 516 a. φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι adesp. 522. λέγειν τι χρηστόν adesp. 535.—εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει adesp. 533. — ἀλλ' ⟨εἴ⟩ ὅ μέν τις Λέσβιον - κῦμ' - ἐκπεραινέτω Aesch. 78. τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα adesp. 27. μακροσκελὴς μὲν ἆρα μὴ χλούνης τις ᾖ Aesch. 62. ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής Aesch. 227. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, ἢν δ' ἐκτραφῇ τις Aesch. 452, 2. ὁ δ' εἰ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει Soph. 84. κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος Soph. 336. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο πρῳράτης στρατοῦ τοῖς πᾶσιν εἶξαι Soph. 481. οἰκτρός τις αἰών Eur. 30, 2. ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς Eur. 321. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ, πλὴν εἴ τις Eur. 325, 2. ὅταν δέ τις λειτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ Eur. 327, 2. εἷς γάρ τις

ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος Eur. 346. κύκλος τις Eur. 382, 3. βόστρυχός τις ὡς εἱλιγμένος Eur. 382, 7. ἀλλ' ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως Eur. 388. καλὸς δέ τις κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς Eur. 527, 2. ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ Eur. 736, 6. οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 7. ὅ τ' ὄλβος ἔξωθέν τίς ἐστι πραγμάτων Eur. 1052, 4. ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053. πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ Crit. 1, 12 p. 771. χὤταν τις ἔλθῃ ξεῖνος Sosith. 2, 12 p. 822. σόλος τις ὥσπερ Sosith. 3, 2 p. 823. ὡς λέβης τις adesp. 448, 2. ὃ περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος adesp. 547, 4. οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους Aesch. 241. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται Aesch. 329. τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22, 3. νομὰς δέ τις - καθείρπεν ἔλαφος Soph. 86. ἔστι γάρ τις ἐναλία Εὐβοιὶς αἶα Soph. 234. ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή Soph. 238. θυμῷ δ' οὔ τις φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ Soph. 699. ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία Soph. 829. ἔστι τις σύγκρασις Eur. 21, 4. μηδ' ἀθυμία σχέθῃ τις ὑμᾶς Eur. 87, 2. τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Eur. 289, 3. ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Eur. 641, 2. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα adesp. 55. δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ δούλοις γενέσθαι adesp. 376. ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις adesp. 380. κυανωπὸν ὥς τις Ἶρις ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 3. — εἴ τι πῆμα γίγνεται βροτοῖς Soph. 187, 3. οὐ γάρ τι βουλῆς ταὐτὸ καὶ δρόμου τέλος Soph. 772. κακόν τι παίδευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν Eur. 54. σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία Eur. 96. σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ Eur. 339, 5. παῖδες δὲ χρηστοὶ - δώμασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 4. ὅπως εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι Crit. 1, 14 p. 771. τέκνον τι Chaer. 41 p. 791. ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος adesp. 466, 2. σοφοῦ τινος - ἵστορος λόγων Apollon. 2, 2 p. 825. εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον Aesch. 281, 2. μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρί Eur. 781, 49. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλόν Eur. 816. μῶν φόνον τιν' εἰργάσω Eur. 1008. χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν Soph. 237, 3. ἀστραπήν τιν' ὀμμάτων ἔχει Soph. 433, 2. σφηκιάν - εὑρόντες τινά Soph. 710. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ - παρθένου τ' εἰκώ τινα Eur. 125, 2. μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις Eur. 184. ἡδονὴν ἔχει τινά Eur. 205, 2. εἰ φέρει τινὰ βλάβην Eur. 253, 2. πόλιν οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίω λαβεῖν Eur. 360, 6. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχήν τινα Eur. 362, 30. τιμὴν ἔχει τινά Eur. 739, 4. πρίν τινα συντυχίαν - γενέσθαι Eur. 791, 2. ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων Eur. 897, 5. καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν σοῦ Neophr. 1 p. 730. καί τιν' εἰληχὼς χάριν Chaer. 36, 4 p. 790. ἔχειν τι κέρδος ἐμφανές

Soph. 103, 7. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις Eur. 103. τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι Pyth. 1, 5 p. 811. — cf. οὐ i) p. 490.

Τισαμενός — Soph. Ἑρμιόνη.

τίσις: τίσις δ' ἄνωθεν εἶσιν αἱματορρόφος Soph. 677.

Τιτᾶνες — cf. Aesch. 190. 193.

τιτήνη: τιτῆναι Aesch. 272.

τιτρώσκω: ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι (?) χθόνα Aesch. 44.

τίω: Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν Aesch. 273. τίεσκε μύθους adesp. 268.

τλήμων: καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως πέπτωχ' ὁ τλήμων Eur. 816, 6. θανάτου τλήμων μέλλουσα τυχεῖν Eur. 115, 2. ὦ τλῆμον Soph. 762. Eur. 140. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθα adesp. 374.

τλῆναι: εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Eur. 703, 2. πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελεῖν τόδε Soph. 690, 2. θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη τλῆναι καμάτοις ἀνοδύρτοις adesp. 303, 2.

Τμώλιος: Τμωλίαν θεὸν - Ἄρτεμιν Diog. Ath. 1, 7 p. 777.

τοι: τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς Aesch. 22. Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον Aesch. 70, 2. ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας Aesch. 102. Ἀντικλείας - τῆς σῆς λέγω τοι μητρός Aesch. 175, 2. σύ τοί μ' ἔφυσας Aesch. 359. δεινοὶ πλέκειν τοι (al. γε) μηχανὰς Αἰγύπτιοι Aesch. 373. τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ λέγω Soph. 25. τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ. Soph. 83, 3. ὕβρις δέ τοι οὔπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718. οὔτι τοι μέτρον μάτας Soph. 730. ἤ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος Soph. 855. πάντα τοι συντέμνεται Κύπριδι τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλεύματα Soph. 855, 16. πολλά τοι θεὸς κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ Eur. 100. ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ τίκτει βροτοῖσιν Eur. 101. γένοιτό τἂν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eur. 131, 2. ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων Eur. 133. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διός Eur. 151. τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Eur. 222. Δίκα τοι Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως Eur. 223. νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες Eur. 291. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Eur. 292. οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν Eur. 300. τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν Eur. 335. τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα Eur. 343. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς Eur. 364. ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ στάζειν Eur. 407. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Eur. 426. σύν *τοι θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490. τό τοι κράτιστον, κἂν γονῇ κακός τις ᾖ, τοῦτ' ἔστιν ἀρετή Eur. 526. ἀλλ' ἦμαρ <ἕν> τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει Eur. 549. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα Eur. 581. εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ Eur. 584. συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δόκει Eur. 645. ἔστι τοι καλὸν

κακοὺς κολάζειν Eur. 678. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς ταπείν' ἔθηκε Eur. 716, 3. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν Eur. 728. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774. ἐπεί τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε - ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 57. τρυφῇ δέ τοι ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Eur. 892, 4. ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις Eur. 895. ῥοθεῖ δέ τοι σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ Ion. 45 p. 741. πεταλίδων δέ τοι συῶν - πόλλ' ἐπάιον Ach. 8 p. 748. γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14 p. 766. οἵ τοι πέρᾳ στέρξαντες οἶδε καὶ πέρᾳ μισοῦσιν adesp. 78. δέδοικα δὴ μή τοι νοήσῃς adesp. 104, 2. ἡ γλῶσσά τοι αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ adesp. 120. ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα adesp. 293. τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποεῖν adesp. 368. ὅ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός adesp. 449. τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον adesp. 518, 2. πολύς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ adesp. 551. — ὀξυγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν Aesch. 363. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον Soph. 451. βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν Eur. 623. οὐ τἄρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος Eur. 715. — δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται Aesch. 456. ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. πάντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ Soph. 58, 3. λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν Soph. 436. τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι Soph. 602. διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς Soph. 696. ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846. τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα Soph. 1026. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Eur. 327. ἀνδρὶ γάρ τοι - οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 2. σημεῖα γάρ *τοι ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ adesp. 466. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3 p. 793. ἦ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος Eur. 27. — cf. οὔτοι.

τοιγάρ: τοιγὰρ ἰώδη φυλάξαι χεῖρος ὥστε δεσμίων Soph. 210.

τοῖος: τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει Neophr. 3, 3 p. 731. τοίαν Πέλοψ ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος - ἔχει Soph. 433. τοίων γὰρ ἀνδρῶν σπέρμ' ἔδωκεν Ἑλλάδος adesp. 197. τοίους πέριξ ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους δεινούς Crit. 1, 37 p. 772. ἡδονὰς τοίας ἔχει - οἵας Eur. 324, 2.

τοιόσδε: τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος· οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ Eur. 196. τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε Ach. 43 p. 757. βοᾶς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν Aesch. 289. πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς γένοιτ' ἂν Eur. 1067, 3. τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν Soph. 261. τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἐᾶν, ἥτις Eur. 410. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησ', ὡς Eur. 1132, 30. τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα - ἀμοχθον ἥνυσεν λαβεῖν Aesch. 99, 2. εἰς δ' ἀνάστασιν δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε Eur.

340, 4. γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε Eur. 460, 4. φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 57. τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ τοιούσδ' ἴδοις ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε Soph. 666, 2. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἢν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται Eur. 609, 2.

τοιοῦτος: τοιοῦτος ὢν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως Soph. 660. οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eur. 358, 3. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος, οὐ χῶμα γαίας κληστόν Eur. 617. τοιοῦτός ἐστιν οἷσπερ ἥδεται ξυνών Eur. 812, 9. οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ Eur. 1059, 5. καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι, σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα Soph. 704. πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον τοιοῦτον εἶναι Eur. 375, 2. εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι Eur. 956. εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ Eur. 324, 5. δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ - οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον - κατέχω δεδειπνηκώς, Ἄπολλον, ὡς καλόν Lycophr. 1, 4 p. 817. τοιαῦτα γὰρ πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά Eur. 282, 27. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα Aesch. 397. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν Soph. 779. ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν Soph. 237, 3. τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχρῶν ἔργων μελέδημα προσίζει Eur. 910, 8. ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ Eur. 322. τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται τρέφειν Aesch. 155. τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν - λέγω Soph. 25. τοιαῦτ' ἄειδε καὶ δόξεις φρονεῖν Eur. 188, 3. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν, ἐφ' οἷσι Eur. 459. τοιαῦτ' ἀλύει Eur. 665. τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα Eur. 1132, 17. τοιαῦτα - πάσχοντες κακά Neophr. 2, 8 p. 731.

τοῖχος: οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν Eur. 89, 2. ποῖος δ' ἂν οἶκος - δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς Eur. 1130, 2.

τόκος: λήθουσι - θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ Soph. 436, 2. ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος οὐκ ἐξ ἐκείνου Eur. 1132, 11. τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν Eur. 2. καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν Eur. 1064, 3. ἐζήτησε γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν Eur. 181, 2. — Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός Eur. 558, 3.

τόλμα: τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Eur. 426, 2. πλείω - μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων Eur. 297, 4. ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον - Ἔρωτα Eur. 430. ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους Eur. 1031, 2. φεῦ τάλαινα τόλμης Neophr. 2, 14 p. 731. ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται Soph. 325. πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Eur. 659, 6.

τόλμημα: τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Eur. 434, 2. τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα Eur. 38.

τολμῶ: τολμῶ κατειπεῖν, μήποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί adesp. 465. οὐκ ἔνεστι

στέφανος οὐδ' εὐανδρία, εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα Eur. 1052, 6. τόλμα σὺ κἄν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί Eur. 702. τόλμα δὲ προσβλέπειν με Eur. 716, 2. ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός Eur. 194, 4. νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν (al. πονεῖν) ἀεί Eur. 237. τολμᾶν δὲ χρεὼν Eur. 745. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποεῖ adesp. 319. ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησεν κτανεῖν Eur. 513. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 56. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι Soph. 187.

τολύπη: τολύπας Soph. 997.

τομεύς: δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς adesp. 412.

τομή: ὀπὸν ἀργινεφῆ στάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάδοις δέχεται Soph. 491, 2. τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις πασῶν μεγίστην - νόσων Eur. 403, 6. αἱ δὲ καλυπταὶ κίσται ῥιζῶν κρύπτουσι τομάς Soph. 491, 5.

τονθορύζω: ἐτονθόρυζε ταῦρος ⟨ὡς⟩ νεοσφαγής Aesch. 298.

τόνος: λινᾶ δέ, πίσσα κώμολίνου μακροὶ τόνοι Aesch. 205.

τόξευμα: μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει, κενὸν τόξευμα Eur. 499, 2. ὡς ἀσπιδοῦχος ἢ Σκύθης τοξεύμασιν Soph. 394. τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν Eur. 455, 2. πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχίου τοξεύμασιν κάρα γέροντος Eur. 562. θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 8.

τοξεύω: ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Eur. 850.

τοξικός: ἀτράκτῳ τοξικῷ Aesch. 139, 2.

τόξον: θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει Soph. 875. ὅτῳ τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ adesp. 354, 2. Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ adesp. 569. Σκυθικῷ τε τόξῳ ⟨τὸ⟩ τρίτον ἦν προσεμφερές Agath. 4, 3 p. 764. τόξον ὥς τις ἐντείνων Aesch. 83. κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου Aesch. 251. μισῶ δὲ . . ἀγκύλον τόξον κρανείας Eur. 785, 2. Ἀρκὰς Ἀταλάντη, κύνας καὶ τόξ' ἔχουσα Eur. 530, 5. ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων Eur. 1048, 5.

Τοξότης — Sosith. 5 p. 824.

τοπάζω: ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω Soph. 214, 2.

τόπος: ἀεὶ δὲ μίσει τῶνδ' ἀπ' ἄλλον εἰς τόπον - πάγους ἀποικεῖ Aesch. 304, 9. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα μανία - γίγνεται Cleaen. 2 p. 807. τὰς διωνομασμένας ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἴδης τόποις Eur. 1085, 2. (cf. πόρος.)

τόρνος: βόμβυκας ἔχων, τόρνου κάματον Aesch. 57, 3. κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος Eur. 382, 3.

τόσος: πολλοῖσι πολλήν, δὶς τόσοις δὲ πλείονα Eur. 995. κατεύχομαι κακὰ αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε δὶς τόσα σχεθεῖν adesp. 458, 13.

τοσόσδε: ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν τοσῷδε νικᾷ Eur. 285, 16. ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων αὔξεται τελουμένη Eur. 1029, 5. αὕτη δ' ὅσῳ περ αὔξεται θνητῶν

γένος, τοσῷδε μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν Theod. 12, 5 p. 805. ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προυθέμην Eur. 285, 5. ἡ τοσούσδ' Αἴτνη τρέφει κοχλίας κεράστας Ach. 42 p. 757.

τοσοῦτος: ὡς μᾶλλον ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἧσσον εἴσεται Ioph. 2, 3 p. 761. ὡς ἐν ἀνθρώποις ἄρα οὐ χρυσὸς - τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς ὡς Apollon. 1, 3 p. 825. καὶ ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν, ὦ πάτερ, ἃ Eur. 953, 22. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον Aesch. 318. τοσαῦτ' ἀκούσας Eur. 779, 5.

τότε: εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας ἀφθίτου λαχόντες Soph. 256. ὅτ' ἦν ἐγὼ παῖς, τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρα - σὴ γὰρ ἦν τόθ' αἵρεσις Eur. 953, 34. 35. ἐπεὶ δὲ -, τόθ' ηὑρέθη μὲν καρπὸς ἡμέρου τροφῆς Δήμητρος ἁγνῆς Mosch. 6, 23 p. 814.

τραγέλαφος Aesch. 444.

τράγημα: τράγημα δὲ ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος Lycophr. 3, 2 p. 818.

τράγος: τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε Aesch. 207. Καρικοὶ τράγοι Soph. 497.

τρανός: ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε Mosch. 8 p. 815.

τράπεζα: τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται Eur. 467. <καὶ> τράπεζά γ' ἐκποδὼν ἀπαίρεται Ach. 17, 5 p. 750. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης Eur. 893, 2. προστῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια Soph. 599, 2. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν Eur. 147.

τραπεζεύς: σύνδειπνος ἢ ἐπίκωμος ἢ μαζαγρέτας Ἅιδου τραπεζεύς, ἀκρατέα νηδὺν ἔχων Aristiae 3, 2 p. 727.

τραπεζίτης: τραπεζίτην Πάριν adesp. 270.

τραπεζῶ: ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ Soph. 554.

τρασιά Soph. 114.

τραῦμα: οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμ', ἐάν τις ἐγξέσῃ θάμνοις ἐλείοις Eur. 298. (cf. πνεῦμα.) πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν Aesch. 362. τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα adesp. 450.

τραυματίζω: ἐτραυματίσθην πολεμίῳ βραχίονι Eur. 705, 2.

τράχηλος: εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν Eur. 706, 2.

τραχύς: τραχὺς † χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται Soph. 257. κοίλη γὰρ ὄρεσι περίδρομος τραχεῖά τε δυσείσβολός τε πολεμίοις Eur. 1083, 2. γύναι, τί μοι τραχεῖα κοὐκ εἰθισμένως λαλεῖς adesp. 283. ἐν τοῖς κακοῖσι δ' εὐγένει' ὅταν παρῇ τραχεῖα κὠξύθυμος adesp. 524, 2. τόλμα σὺ κἂν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί Eur. 702.

τρεῖς: λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς (sc. γραμμαί) κατεστηριγμέναι εἰσίν Eur. 382, 9. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι Eur. 819, 6. τρεῖς εἰσιν ἀρεταὶ τὰς χρεὼν σ' ἀσκεῖν Eur. 853. τριῶν κελεύθων Aesch. 173, 3. τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν εὔσοιαν Soph. 118. τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι Soph. 822. τρισὶ γοναῖσι Aesch. 99, 7. τρία - σάκη προτείνων τρεῖς τ' ἐπισσείων λόφους Aesch. 74, 6. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ

ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774, 2. τρεῖς ὄνους Sosith. 2, 6 p. 822. δεσπότην τε τρίπτυχον τρία δόρη πάλλοντα χερσίν Aesch. 74, 5.

τρέμω: Ἅιδην δ' ἔχων βοηθὸν οὐ τρέμω σκιάς adesp. 370. τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα - κώρέων ὕψος μέγα Aesch. 464, 9.

τρέπω: εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει γνώμην adesp. 296, 3. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐκγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν Eur. 980, 2. καί μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων Eur. 331, 2. τῆς αὐτῆς ὑός, ἣ πολλά μ' - εἴργασται κακὰ δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω Aesch. 311, 3. ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσα Soph. 491. νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Soph. 286, 2.

τρέφος: σύμμικτον εἶδος κἀποφώλιον τρέφος (βρέφος et τέρας ll.) Eur. 996. σὺ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος Soph. 158.

τρέφω: σὺ δὲ τρέφοντά ⟨νιν⟩ τρέφεις Eur. 561. τερπνῶς γὰρ ἀεὶ παῖδας ἀνοία τρέφει Soph. 524, 5. πενία - τρέφει μοχθεῖν τ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια Eur. 54, 3. τίκτουσι - δένδρη, πετεινά, θῆρας οὕς θ' ἅλμη τρέφει Eur. 484, 5. οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν Eur. 765. αὕτη τρέφει σὲ κἀμὲ καὶ πάντας βροτούς Eur. 898, 4. ἡ τοσούσδ' Αἴτνη τρέφει κοχλίας κεράστας Ach. 42 p. 757. εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει adesp. 533. *τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν Soph. 206. φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' (al. καὶ ἐκτρέφουσ') ἅμα Eur. 898, 12. τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810, 2. ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος Mosch. 6, 18 p. 814. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται τρέφειν Aesch. 155, 2. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν Aesch. 452. κρείσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν Eur. 251, 2. οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν (al. ἔχειν) Eur. 324, 6. Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου, ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν Eur. 892, 3. ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς adesp. 112, 4. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας Eur. 903. ἀνδρὶ γάρ τοι - οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 3. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1 p. 825. τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους ἡμῶν τε θρέψαι adesp. 399, 2. δι' ἐλπίδος ζῆ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου Eur. 826. τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος Soph. 864, 2. αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον σφάλλουσιν οἴκους τῶν παρημελημένων Eur. 111, 2. τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς adesp. 545. ἢν τραφῇ τις μὴ κακῶς Eur. 1027, 2. αὐτὸς τραφεὶς - τῶν φυτευσάντων ὕπο καλῶς Dicaeog. 4 p. 776. εἰς μυρίους ὄρνιθας αἰετὸς σοβεῖ λαῶν τε δειλῶν πλῆθος εὖ τραφεὶς ἀνήρ Sosith. 1, 2 p. 821.

τρέχω: ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ Ion. 42 p. 740. ὅταν

δὲ πόντου πεδίον Αἰγαῖον δράμω Ion. 60 p. 744. τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ adesp. 144. ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ adesp. 547, 5.

τρέω: μὴ τρέσῃς Eur. 979. οὐ τρέσας θεούς Eur. 1049, 3.

τρίαινα: οὐδ' ἀντ' ἐλαίας χρυσέας τε Γοργόνος τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις - Θρῂξ ἀναστέψει λεὼς στεφάνοισι Eur. 360, 47.

τριβή: γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή Soph. 603. τῇ μακρᾷ τριβῇ αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 21 p. 814.

τρίβω: καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Soph. 442, 2.

τρίβων: ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν, τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας Eur. 282, 12.

τρίγομφος: ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαι Soph. 293, 2.

τρίγωνος Soph. 218. πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378. Λέσβιον φατνώματι κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς Aesch. 78, 2. παρθένους - ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν Diog. Ath. 1, 9 p. 777.

τριέλιξ: κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ στεφάνων ἑλικτῶν Chaer. 7 p. 784.

τρίζυγος: χαρίτων τριζύγων Soph. 502.

τρίκλινον: θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης Lycophr. 2, 5 p. 817.

τριμίτινος: σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασιν Aesch. 365.

τρίοδος: τῆς ὁδοῦ τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον Aesch. 173, 2. γῆς ναίουσ' ἱερὰς τριόδους Soph. 492, 4.

τριόδους: ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος Agath. 4, 4 p. 764. ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο Theod. 6, 5 p. 803.

τριολύμπιος: τριολύμπιον ἅρμα Soph. 469, 3.

τριπάρθενος: ζεῦγος τριπάρθενον Eur. 357.

τριπλοῦς: βασιλεὺς πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι, τριπλοῦν ζεῦγος Eur. 773, 61.

τρίπους: τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης Aesch. 1. ὅς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου adesp. 61.

Τριπτόλεμος — Choer. 1 p. 719.

τρίπτυχος: βοτῆράς τ' ἀδίκους κατέκτα δεσπότην τε *τρίπτυχον τρία δόρη πάλλοντα χερσίν Aesch. 74, 4.

τρίς: τίν' οὐ παλαίουσ' ἐς τρὶς ἐκβάλλει θεῶν Soph. 855, 13. ὡς τρὶς ὄλβιοι κεῖνοι βροτῶν, οἳ Soph. 753. ἔσθει μὲν ἄρτων τρεῖς ὄνους κανθηλίους τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας Sosiph. 2, 7 p. 822. (cf. v. l. Soph. 809.)

τρισσόζωος Aesch. 445.

τρισσός: τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν Eur. 285, 3.

τρίτος: τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἰλιγμένος Eur. 382, 7. δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω νῦ τό τ' Υ πάρεστι Ach. 33, 2 p. 754. Σκυθικῷ τε τόξῳ <τὸ> τρίτον ἦν προσεμφερές - ὅπερ δὲ τὸ τρίτον ἦν, καὶ τελευταῖον πάλιν

Agath. 4, 3. 6 p. 764. τρίτον δ' ἑλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές Theod. 6, 4 p. 803. Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος Soph. 392, 2. τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές Eur. 382, 13. Μίνω τεκοῦσα.. Ῥαδάμανθυν - τρίτον δὲ - Σαρπηδόνα Aesch. 99, 15. νὴ τὼ Λαπέρσα, νὴ τὸν Εὐρώταν τρίτον Soph. 871. μεσημβρίας τούτους ἀφεστήκασιν ἡμέραν τρίτην Eur. 1006, 2. τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα Aesch. 55, 4. καί μοι τρίτον ῥίπτοντι Soph. 349. σῖτα δ' εἰδέναι διώρισα, ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα Aesch. 182, 3.

τριχορρυής: σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές Aesch. 275, 4.

Τροία: πᾶσα - Τροία Aesch. 296. τὰ Τροίας εἰσορῶν ἐδώλια Soph. 141.

τρομός: τρομὸν δράμημα γηραιοῦ ποδός Eur. 876.

τροπαῖος: *τροπαία Soph. 998.

τρόπις: ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας πλήκτροις ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Soph. 143, 2.

τρόπος: τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος Eur. 271, 2. τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Eur. 597. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος Ach. 3, 2 p. 747. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν καὶ σὺ χὠ νέος τρόπος ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος Agath. 13 p. 766. μάλιστα δ' ἐστὶ σώφρονος τρόπου Carc. 7, 2 p. 800. οὐδαμῶς τοὐμοῦ τρόπου adesp. 156. πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ ἄρδην ἀνεῖλε - βίον Soph. 858. ἀναμετρούμενος δέ πως τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ Eur. 739, 5. τῷ με κηλήσεις τρόπῳ Ach. 17, 2 p. 750. Ἀδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων Aesch. 71. Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον Ion. 24, 3 p. 736. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ⟨ἢ τρόπον⟩ Ion. 41 p. 740. πολλοὶ διὰ φόβον κοὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 5 p. 804. γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6, 2 p. 828. μί' εὐγένεια τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν adesp. 182. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν adesp. 519. οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί Eur. 402, 7. χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Eur. 897, 8. τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν Aesch. 452, 2. ἐν κακοῖσιν ὢν ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις Eur. 413, 5. ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις Eur. 560. οὐ πώποτ' ἠξίωσα χρήσασθαι τρόποις Agath. 18 p. 767. τῶν χρωμένων γὰρ τοῖς τρόποις κεράννυται Chaer. 16 p. 787. μισῶ τὸν ἄνδρα - χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις adesp. 28, 2. ἀλλ' ἕπου χώρας τρόποις adesp. 435. πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόποισιν ἥδεται Eur. 347, 5. τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς γῆρας αὑτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον Eur. 1027, 5. ἐν παρθένοις δὲ παρθένου τρόπους ἔχειν Eur. 603, 3. δίκαιος - τρόπους τ' ἄριστος Astyd. 8, 3 p. 780. μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημένος παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις Isid.

1, 2 p. 829. καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους adesp. 453.

τροφή: εἴπερ τροφὴ δόμοις παρῆν Eur. 402, 3. σιωπὴ δ' ἐστὶ τοῦ θυμοῦ τροφή adesp. 18. τόθ' ηὑρέθη μὲν καρπὸς ἡμέρου τροφῆς Δήμητρος ἁγνῆς Mosch. 6, 23 p. 814. (cf. ἄλυπος.) Ζεὺς ἔσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν adesp. 476.

τροφός: ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα Eur. 670, 3. ἥδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφή, δμωίς, ἄγκυρα στέγης Eur. 866. ἐξῆλθον ὑμῶν ἱκέτις ἡβώντων τροφὸς παίδων Ion. 54 p. 743. ὅσα γαῖα φέρει τροφός Theod. 18 p. 807. μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου τροφός Mosch. 6, 10 p. 814. ἀγαθὴν τιθήνην καὶ τροφὸν γνώμης νέας adesp. 305. γνῶμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοί adesp. 539.

τροχή: νοτὶς προσαυρίζουσα χερσαίᾳ τροχῇ adesp. 261.

τροχήλατος: τῆς ὁδοῦ τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον Aesch. 173.

τρόχιμος: πρόποδα μέλεα τάδ' ὅσα κλαίομεν τρόχιμα βάσιμα χέρεσι πόδεσι Soph. 219, 2.

τρόχος: ὁρῶ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον Eur. 105, 2.

τροχός: ούμὸς αἰεὶ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν Soph. 787, 2. κυκλώπιον τροχόν Soph. 207.

τρύπανον: ἀχάλκευτα τρύπανα Soph. 642.

τρυπῶ: βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου Soph. 774, 2.

τρυφή: κόμας ἐκειράμεσθα μάρτυρας τρυφῆς Agath. 3 p. 763. οἱ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ Diog. Sinop. 1, 2 p. 808. τρυφῇ δέ τοι ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν Eur. 892, 4. ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα - χρίουσιν, ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν Ach. 4, 5 p. 747. ὁ πλοῦτος - αἵ τ' ἄγαν τρυφαί Eur. 54, 2.

τρῦχος: τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος Soph. 709.

Τρώς: αὐχεῖ δὲ Τρώων ἄστυ πορθήσειν βίᾳ Aesch. 99, 19. χεῖρας - Τρώων adesp. 192. Ζεὺς - κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι θέλων γενέσθαι Eur. 1082. ὦ φίλιπποι Τρῶες Eur. 935.

τυγχάνω: ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων Eur. 231. ἵν' αὐτὸς αὑτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὤν Eur. 183, 3. κἂν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας Eur. 946, 2. ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου γυνή, πρὸς ὃν δ' εἴρηκε, τυγχάνει πόσις Theod. 10, 6 p. 805. αἰτοῦ τί χρῄζεις ἕν - κἂν μὲν τυγχάνῃς Eur. 773, 3. κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ Eur. 739, 3. πρὶν ἂν κατ' ὄσσων τυγχάνῃ με καὶ σκότος Eur. 806, 3. ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη Eur. 835, 4. δούλῳ γὰρ οὐχ οἷόν τε τἀληθῆ λέγειν, εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνοι Eur. 313, 2. δακρυρροεῖ γοῦν καὶ τὰ χαρτὰ τυγχάνων Soph. 824, 3. (cf. ἐντυγχάνω.) σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν Soph. 284. (cf. προσπίπτω.) εἰκὸς - βροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ

εἰκότα Agath. 9, 2 p. 765. εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες Eur. 1132, 64. παθὼν δ' ἕκαστος ὢν τύχῃ λέγει Soph. 621, 3. ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ Soph. 865, 3. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἢν τύχῃ γεγώς Eur. 609. ἡ Δίκη - μάρψει τοὺς κακούς, ὅταν τύχῃ (τοὺς κακοὺς ἀεὶ βροτῶν v. l.) Eur. 979, 4. ὃς ἂν τύχῃ κακῆς γυναικός Eur. 1056, 2. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἐρωμένων Eur. 138, 2. τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής Eur. 26, 3. εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι Eur. 163, 2. εἰ δέ που τύχοι πέριξ ἑλίξας εἷλκε Eur. 221. ὃ μὴ τύχοι ποτέ Eur. 525. Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών Soph. 644, 2. εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχών Eur. 1056, 3. τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχών Eur. 1132, 9. ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον Eur. 1041, 2. οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία Crat. 3, 2 p. 810. πατρὶς καλῶς πράσσουσα τὸν *τυχόντ' (τὸν εὐτυχοῦντ' ll.) ἀεὶ μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῆ Eur. 798. ἀλλ' ἀγνοῶ δὴ τυχὸν ἴσως Eur. 953, 9. ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν Aesch. 44, 2. χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν Soph. 85, 8. λόγῳ γὰρ ἕλκος οὐδὲν οἶδά που τυχεῖν Soph. 467. θανάτου τλήμων μέλλουσα τυχεῖν Eur. 115, 3. ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν Eur. 659, 9. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων *τυχεῖν (πάντ' εὐτυχεῖν ll.) Eur. 728. ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν Eur. 878. πλοῦτος δὲ - οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν Chaer. 36, 2 p. 790.

Τυδεύς: ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς πράξας ἐν Ἄργει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται Soph. 731, 3. πέδον Καλυδῶνος, ἔνθεν αἷμα συγγενὲς φυγὼν Τυδεύς - ᾤκησεν Ἄργος Eur. 558, 3.

τύκισμα: παρθένου τ' εἰκώ τινα ἐξ αὐτομόρφων λαΐνων τυκισμάτων σοφῆς ἄγαλμα χειρός Eur. 125, 3.

τυλεῖον: λινορραφῆ τυλεῖα Soph. 277.

(τύλον v. l. Eur. 693.)

τυμβήρης: θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας adesp. 65.

τύμβος: τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Eur. 1081. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα Aesch. 30, 2. τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὔκλειάν τ' ἴσην Eur. 360, 33. ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον adesp. 440. κἀκ τοῦδε τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν Mosch. 6, 31 p. 814.

τύμπανον: τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ τυμπάνων <ἐπ'> ἰαχαῖς Eur. 586, 4. cf. τύπανον.

Τυνδάρεως: γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ Τυνδάρεω κόρην μίαν adesp. 195. cf. Soph. Ἑρμιόνη. Philocl. 2 p. 760.

τύπανον: τυπάνου (τυμπάνου ll.) δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου βροντῆς φέρεται βαρυταρβής Aesch. 57, 10. γυναῖκας - τυπάνοισι (τυμπάνοισι l.) καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων Diog. Ath. 1, 3 p. 776. cf. τύμπανον.

τυπάς: παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ Soph. 760, 4.

τύπος: εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέσσον ὄμφακος τύπον Soph. 234, 5. ἱδρυ-

σάμεσθα - θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκέων ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους Soph. 1025, 7. γραπτούς <τ' ἐν αἰετ>οῖσι πρόσβλεψον τύπους Eur. 764, 2.

τύπτω: τύπτων τὸν αὐτοῦ κρᾶτα Ion. 61 p. 744. ὅ γε σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας Ion. 53 p. 743.

τυραννικός: τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν Eur. 335. Ἄργους δυνάστης, λειτὸς ἐκ τυραννικῶν θρόνων Mosch. 9, 2 p. 816. πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς Eur. 601. χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χρόα σφάξειαν ἀμφὶ κτήμασιν τυραννικοῖς (βασιλικοῖς l.) adesp. 458, 15.

τυραννίς: μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή Eur. 543. τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς τυραννίς, οὐχ εὕροις ἂν ἀθλιώτερον Eur. 605, 2. ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν Eur. 850. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Dionys. 4 p. 794. οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς ὡς Apollon. 1, 2 p. 825. εἶτα τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος θακοῦσιν ἀγχίστην ἕδραν Soph. 85, 3. εἶδος ἄξιον τυραννίδος Eur. 15, 2. τοὺς δ' ἐκ μέγιστον ὀλβίας τυραννίδος τὸ μηδὲν ὄντας Eur. 332, 7. Λυγκεὺς - Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος adesp. 454, 2. ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι Soph. 481, 3. κακῶς δ' ὄλοιντο πάντες οἳ τυραννίδι χαίρουσιν ὀλίγῃ τ' ἐν πόλει μοναρχίᾳ Eur. 275. μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα Soph. 320. τυραννίδ' ἢ θεῶν δευτέρα νομίζεται Eur. 250. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν Eur. 286, 5. ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα Eur. 321, 4. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πάρος σοφίας ἢ τυραννίδα adesp. 130, 4. ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη adesp. 359. οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας Eur. 426, 2.

τύραννος: μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ Eur. 626, 5. δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἱζόμην Eur. 861, 2. Ἀκρίσιος - τύραννος τῆσδε γῆς Eur. 1132, 4. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ Crit. 1, 6 p. 771. πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν adesp. 506. ὡς καὶ τύραννον πᾶς ἐπεύξεται φυγεῖν Soph. 351. ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται, κείνου ἐστὶ δοῦλος Soph. 789. ὁρᾶτε τὸν τύραννον ὡς ἄπαις γέρων φεύγει Eur. 76. δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν Eur. 171. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτε χρῆν εἶναι νόμον τύραννον εἶναι Eur. 172, 2. οὐ πρέπει τύραννον - οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Eur. 1050. (cf. κοίρανος.) ὦ θεῶν τύραννε (al. κάκιστε πάντων θεῶν τε) κἀνθρώπων Ἔρως Eur. 136. ὦ χρυσέ - πάντων κρατιστεύων τύραννε adesp. 129, 3. σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ Soph. 13. ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους Eur. 420. — τύραννἀ<α σκῆπτρα καὶ θρόνους λαβεῖν> Eur. 495, 20.

τυραννῶ: Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων, ἄνευ δορός, ἄνευ σιδήρου Soph. 855, 15. τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν Eur. 1048, 6. ἀνδρὸς

ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν Eur. 8.

τύρβα: δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω Aesch. 311, 3.

τυρβάζω: τυφλὸς γὰρ - οὐδ' ὁρῶν Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754, 2. πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται Soph. 715.

Τυρίμμας — Soph. Εὐρύαλος p. 177.

Τύριος: Φοινικογενοῦς [παῖ τῆς Τυρίας] τέκνον Εὐρώπης Eur. 472.

τυρός: μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας ἐρυθρῷ Thesp. 4, 3 p. 833.

Τυρσηνία λίμνη — Soph. 682.

Τυρσηνικός: Τυρσηνικὸς κόλπος Soph. 541, 2.

Τυρσηνός: Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς Soph. 248, 4.

τυτθός: ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων Aesch. 337.

τυφλός: τυφλὸς γὰρ - οὐδ' ὁρῶν Ἄρης συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά Soph. 754. πόρρω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός Soph. 774, 3. ὄλβος αὐτοῖς - τυφλὸς συνηρετεῖ Eur. 776, 3. ἀεὶ δ' ὁρῶντί τ' ὀξὺ καὶ τυφλὸς ἦν adesp. 458. τυφλὸς οὔτι γνώσεται adesp. 458, 10. τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ τυφλὸν ἕρπει Soph. 536, 3. εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον Eur. 816, 2. τυφλῶν ὀνείρων adesp. 335. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης Eur. 776, 4.

τυφλῶ: ψευδεῖ τυφλώσας (al. καλύψας) τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Crit. 1, 26 p. 771.

Τυφώς: Τυφῶ Soph. 999.

τύχη s. Τύχη: κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων Aesch. 389. οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη Soph. 374. οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται Soph. 624, 2. οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει Soph. 841. πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας. οὐχ ἡ † τύχη γε Eur. 271, 2. ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Eur. 598, 3. τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην Agath. 6 p. 764. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία Chaer. 2 p. 782. ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη Chaer. 19 p. 788. καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1, 2 p. 830. κακός σε δαίμων καὶ κακὴ τύχη λάβοι adesp. 92. ἡ γὰρ τύχη βραχεῖαν ἣν λάβῃ ῥοπήν - τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 2. εἰ μὲν θεοὶ σθένουσιν, οὐκ ἔστιν τύχη· εἰ δ' οὐ σθένουσιν, οὐδέν ἐστιν ἡ Τύχη adesp. 169, 1. 2. εὔορνις τύχη adesp. 343. ἡ - πάντ' ἐπισκοποῦσ' <ἀεὶ> καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη [μερίδα] adesp. 505, 2. πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν adesp. 506. σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη adesp. 547, 13. νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων Eur. 153, 3. εἰ δὲ τύχα τι τέκοι Eur. 773, 49. εἴτε τύχα <τις> εἴτε δαίμων τὰ βρότεια κραίνει Eur. 901, 2. πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἕκτορος τύχης διαί Aesch. 296. ἐς ὄγκον - ἄνω βλέπειν τύχης Eur. 81, 2. τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος Eur. 271, 2. πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολάς τε

τῆς τύχης Eur. 554, 2. ἄνευ τύχης γὰρ - πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς Eur. 668. πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν ῥάκη ἀλκτήρια †'τύχης Eur. 697, 2. ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735, 2. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς † τύχης Eur. 776, 4. ᾧ παρῆν ἀπραγμόνως ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης Eur. 787, 3. μέχρι πόσου τὴν τῆς τύχης, πάτερ, σὺ λήψῃ πεῖραν ἐν τὠμῷ βίῳ Eur. 953, 32. ὁ τῆς τύχης παῖς κλῆρος Eur. 989. πρὸς ὕψος ἠρμένον τινὰ - ὀφρύν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα Eur. 1040, 3. οἱ δ' ὑπέρφρονες καὶ τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν Eur. 1073, 7. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον Diog. Sinop. 2 p. 809. τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 5 p. 816. ἄνθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης Hippoth. 1 p. 827. ἀνώμαλοι πλάστιγγες ἀστάτου τύχης adesp. 179. τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον adesp. 547. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 7. τύχας δὲ θνητῶν τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι, τὸ δὲ μεῖον αὔξων Eur. 304, 3. πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ Soph. 197. τῇ τύχῃ μέλει τάδε Soph. 865, 2. ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι Eur. 57, 2. (cf. v. l. Eur. 1040, 2.) καὶ μὴν τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8, 2 p. 765. οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα Agath. 20 p. 767. θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ adesp. 312. σὺ δ' ἄρ' ἐδούλευες τύχῃ adesp. 374, 2. τί δ' οὐ γένοιτ' ἂν θεοῦ ἐφιέντος τύχῃ adesp. 474. στέργειν δὲ τἀκπεσόντα - πρέπει - ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην Soph. 861, 2. πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην Eur. 301, 4. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 43. τῶν ἄγαν γὰρ ἅπτεται θεός, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀφεὶς ἐᾷ Eur. 974, 2. τὴν δὲ πλησίον τύχην οὐκ ἴσμεν οὐδ' ὁρῶμεν ἀθλίου μόρου Patrocl. 1, 6 p. 830. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη Eur. 535. φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι ὅσαι τε μορφαί Eur. 211. οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι Eur. 434. αἱ τύχαι δέ με μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458. ἀνθρώποισι πᾶσιν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι Eur. 580. φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Eur. 684. Ἀτθίδα χθόνα τίνες τύχαι κατέχουσιν Pyth. 1, 10 p. 811. οὐδ' αὖ πένεσθαι κἀξυπηρετεῖν τύχαις οἷοί τε Eur. 282, 7. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330. οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073. κανθοὺς τ' ἐξέτηξε δακρύοις τύχαις συναλγῶν Mosch. 9, 10 p. 816. οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώ-

λεσαν Eur. 165, 2. ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπηυφήμησεν Aesch. 350, 3. οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός Soph. 588. τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστα Eur. 37. τὸ θεῖον - ἕλκει - οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας Eur. 62, 2. σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Eur. 102, 2. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων Eur. 140. τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων θηρᾶν Eur. 233. πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν Eur. 262. οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376. ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν Eur. 553. χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί Eur. 823, 2. χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Eur. 1048, 2. τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων Eur. 1077, 2. τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας Theod. 16, 3 p. 806. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι χρυσάμπυκες Xenocl. 1 p. 770. cf. Soph. 740. Eur. 1022. adesp. 322.

Υ.

υ: δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω νῦ τό τ' Υ πάρεστι Ach. 33, 3 p. 754.

Ὑάδες — Eur. 780. Ach. 46 p. 757.

Ὕας: Ὕαντος ἦν ἔναιεν ἀρχαῖος λεώς Phryn. 5, 2 p. 721.

ὑβρίζω: Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἡσσόνως ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί Aesch. 179, 2. ὑβρίζων Soph. 460. τί κέρδος οὐκέτ' ὄντας ὑβρίζειν (αἰκίζειν ll.) νεκρούς Mosch. 7 p. 815. (cf. αἰκίζω.) τὰς συμφορὰς - τῶν κακῶς πεπραγότων οὐπώποθ' ὕβρισα Eur. 130, 2.

ὕβρις: ὕβρις δέ τοι οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο Soph. 718. ὕβρις τάδ', οὐχὶ Κύπρις ἐξεργάζεται adesp. 409. γέλωτα δή με ποιοῦνται κόροι θύοντες ὕβρει adesp. 458, 10. θεοὶ - οὔποτ' - ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν ξυναινέσονται Soph. 339, 2. ὁρῶ - τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Eur. 437, 2. ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος ἢ φειδὼ βίου Eur. 438. ἵνα δίκη τύραννος ᾖ... τὴν θ' ὕβριν δούλην ἔχῃ Crit. 1, 7 p. 771. αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν ἠδικημένον πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος Mosch. 8, 3 p. 815.

ὑβρισμός: Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἡσσόνως ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί Aesch. 179, 2.

ὑγιαίνω: ἥκω πεπραγὼς δεινά, σὺ δ' ὑγίαινέ μοι Ach. 44 p. 757.

ὑγιής: τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν Eur. 493, 5. ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας

τόλμῃ κακῇ Eur. 659, 5. ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν Eur. 824. οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν δράσουσα adesp. 52.

ὑγραίνω: ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ εὕδουσι, πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας Eur. 367, 2.

ὑγροβόλος: ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας παραδεξαμένη τίκτει θνητούς Eur. 839, 3.

ὑγρός: ὅ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται Crit. 1, 36 p. 772. ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφὸς θάλασσα Eur. 670, 3. κρᾶσιν - ὑγρὰν οὐκ ἔχων Eur. 779, 2. τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος adesp. 60. ὁρᾷς - αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Eur. 941, 2. ἡρμήνευσεν ἂν τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι Eur. 636, 6.

ὑδαρής: κυλίκιον ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου Lycophr. 2, 2 p. 817.

ὑδρηλός: στέργειν - ὑδρηλοῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς adesp. 546, 6. μήτε κρωσσοὺς μήτ' οἰνηροὺς μήθ' *ὑδρηλοὺς λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν Aesch. 96, 2.

ὑδρηχόος: τί δεῖ - πλὴν δυοῖν μόνον, Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου Eur. 892, 2.

ὕδωρ: ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται ἄπλατος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ γνόφος Aesch. 464, 4. τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει; λέων δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ Soph. 154, 2. οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ Soph. 641. γῆ τ' ἠρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ Eur. 316, 3. Ἥλιος - χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει Aesch. 192, 7. καὶ πᾶσα πηγὴ χὔδατος συστήματα Aesch. 464, 8. ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν Aesch. 26. παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός Aesch. 360. ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω Soph. 742. Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ Eur. 228, 2. πηγαῖον ὕδωρ Eur. 656, 2. ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ Aristiae 4 p. 727. ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως Ach. 17, 4 p. 750. ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν Chaer. 17, 2 p. 787. ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ adesp. 149. ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ Soph. 825. μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς Ἀχελῴου Soph. 249, 4.

υἱός: θετὸς υἱός Aesch. 320. Αἴσωνος υἱὸς Κρηθέως ἀφ' αἵματος adesp. 103. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ Chaer. 35 p. 790. Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων Eur. 424.

ὑλακτῶ: (cf. ἀλυκτῶ.) ἄμουσ' ὑλακτῶν Eur. 907, 2.

Ὕλας — adesp. 63.

ὕλη: τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω adesp. 144.

ὕλιμος: <εἶδον δὲ τ>ὸν μὲν ὄρεος ὑλίμῳ φόβῃ <κρυφθέν>τα, τὸν δὲ πευκίνων ὄζων ἔπι Eur. 495, 34.

ὑλιστήριον: σύμμικτον ὥστε γλεῦκος *ὑλιστήριον adesp. 420.

ὑμέναιος: προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι φίλον φίλων δεσποτᾶν Eur. 773, 54. κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμνεῖν Eur. 773, 44. παῖδ' ὑμεναίοις, ὡς φησί, θέλων ζεῦξαι νύμφης

τε λεπάδνοις Eur. 773, 64. γυναῖκ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ στόμα θεοῖς χορεῦσαι καὶ κυκλώσασθαι δόμους σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν Eur. 781, 35.

Ὑμήν: Ὑμὴν Ὑμήν, τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν - Ἀφροδίταν Eur. 781, 14.

ὕμνος: ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων Ion. 39 p. 740. Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθέτων ὕμνων ἀοιδοί Ion. 22, 2 p. 736. κερκίδος ὕμνοις, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει Soph. 804.

ὑμνῶ: κόσμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμνεῖν Eur. 773, 46. ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών Aesch. 350, 7. σαφὴς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος Theod. 1 p. 801. ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης ὁ Φοῖβος οὐ προσῳδά adesp. 418, 5. ὃς θεὰν κηδεύσεις καὶ μόνος ἀθανάτων γαμβρὸς δι' ἀπείρονα γαῖαν θνατὸς ὑμνήσῃ Eur. 781, 31.

ὑμνῳδία: χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνῳδίας Eur. 192.

ὑμνῳδός: σοφὴν θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα Diog. Ach. 1, 5 p. 776.

ὑπαίθω: μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα Soph. 320.

ὑπάρχω: παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς πλεῖστον ὑπάρχει Eur. 897, 2. πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει Eur. 909, 4. ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν adesp. 522, 2. κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον adesp. 119, 2. τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Aristarch. 4 p. 729. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Chaer. 3 p. 783. πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ Eur. 15, 3.

ὑπείκω: τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς, ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται Eur. 431, 5. ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον, εἰ μᾶλλον θέλοι Eur. 309.

ὕπειμι: προστάτης - ἁπλοῦς πόλει σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει Eur. 774, 3.

ὑπεκτρέχω: ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν Eur. 67, 6.

ὑπεμβρυῶ: ὡς κόρην Πλευρωνίαν ὑπημβρύωσεν Soph. 1026, 4.

ὑπεξαιρῶ: πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελεῖν (ὑπεξελθεῖν l.) τόδε Soph. 690, 2.

(ὑπεξέρχομαι v. ὑπεξαιρῶ.)

ὑπέρ: a) λέβης ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν Aesch. 1, 2. ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ <αἰθέρος> ἀτρυγέτου Soph. 435, 2. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω Eur. 308, 2. ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὸς τάκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Eur. 578, 4. ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ αἰσχρὸν σιωπᾶν Eur. 796. οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον Eur. 981, 2. Τεῦκρος - ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας adesp. 569, 2. — οὔτ' ἄλλων ὕπερ νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό <τι> Eur. 185, 5. φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 3. πάντες - χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν Eur. 580, 4. — b) ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς Soph. 728. ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς Soph. 870. οὐρανὸς

† ὑπὲρ ἡμᾶς Eur. 448. θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς Demon. 1 p. 827. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν, τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπὲρ φόβον Mimn. 2, 2 p. 830. ὑπέρ τε πόντου χεῦμ' ὑπέρ τε Πλειάδα adesp. 157.

ὑπερβαίνω: πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Eur. 308.

ὑπερβάλλω: ἀνδρὶ γάρ τοι, κἂν ὑπερβάλλῃ κακοῖς, οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον Eur. 817, 2. ἀρκεῖ μετρία βιοτά μοι - τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν Eur. 893, 3. δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας, πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν Eur. 453, 5. φρονεῖθ' ὑπερβαλλόμενοι δόμων δόμους (?) adesp. 127, 3. τὰ μὲν ὄκνῳ νικώμεθα, τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις Eur. 276, 2.

ὑπερβολή: πῶς - κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός Eur. 282, 6. ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Eur. 494, 2. τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Eur. 434, 2.

ὑπεργέμω: οὐ γάρ τις οὐδὲ χρημάτων *ὑπεργέμων νόμον μιαίνων ἀσφαλῶς γηράσεται adesp. 486.

ὑπερδίδωμι: ἐξὸν προπάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν Eur. 360, 18. στέφανος εἷς μιᾷ μόνῃ πόλεως θανούσῃ τῆσδ' ὑπερδοθήσεται Eur. 360, 35.

Ὑπέρεια: ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ Ὑπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον Soph. 825, 2.

Ὑπερήνωρ — Aesch. 376.

ὕπερθε(ν): θεῶν ὕπερθε μήποτ' αἴρεσθαι Neophr. 3, 5 p. 731. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς Crit. 1, 31 p. 771.

ὑπερθέω: οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα Eur. 230.

ὑπερθνήσκω: ἄνοικτος ὃς τεκὼν σὲ - μεθῆκεν Ἅιδᾳ πάτρας ὑπερθανεῖν Eur. 120, 3.

ὑπερμέτρως: γίγνωσκε τἀνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως ἄλγει Eur. 418.

ὑπερπηδῶ: θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός Soph. 876.

ὑπέρτατος v. ὑπέρτερος.

ὑπερτείνω: κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα Eur. 676, 2.

ὑπερτέλλω: θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς καίει τὰ πόρρω Eur. 772.

ὑπερτενής: χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ Aesch. 128.

ὑπέρτερος adesp. 600. ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα Aesch. 266, 4. Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον Aesch. 70, 2. κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον Eur. 758. μαίνεται δ' ὅστις βροτῶν ψυχῆς νομίζει τοὺς φίλους ὑπερτέρους adesp. 36, 2. — ὑπέρτατος: οἰνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος adesp. 570. τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος θακοῦσιν ἀγχίστην ἕδραν Soph. 85, 2. Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν καὶ τῶν ἁπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον Eur. 269, 2. μή τι μαργαίνων δόρει *ὑπέρτατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν Aesch. 99, 21.

ὑπέρτονος: βοάσομαί τ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον Soph. 451. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν Eur. 623.

ὑπερφέρω: (cf. ὑπερφρονῶ.) εἰ δ'

ἄλλου λέγει ἄμεινον ἄλλος, τῷ λέγειν ὑπερφέρει Aristarch. 1, 5 p. 728. ὑπερφέροντες ἀλκίμῳ σθένει Aesch. 99, 18.

ὑπερφίαλος: ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε Ion. 10, 2 p. 734.

ὑπερφρονῶ: ἡ δὲ μὴ σώφρων ἀνοίᾳ τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ (al. ὑπερφέρει) Eur. 545, 2.

ὑπέρφρων: οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον βέβαιον εἰκάσαι χρεών Eur. 303. οἱ δ' ὑπέρφρονες - ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν Eur. 1073, 5. τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας adesp. 521.

ὑπερφυής: ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής Aesch. 227.

ὑπέρχομαι: ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα Aesch. 169, 2.

ὑπέχω: νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα Aesch. 199, 7.

ὑπήκοος: τό γ' εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ σιγῶντος ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος Eur. 690, 2. αὔρας ὑπηκόοισιν (?) ἐν ψυκτηρίοις Aesch. 146.

ὑπήνη: δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν Aesch. 27.

ὑπηρέτης: ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης Crit. 1, 2 p. 771. ὑπηρέτην γὰρ ὄντα τἀπεσταλμένα πράσσειν προθύμως Eur. 1132, 47.

ὑπηρετῶ: ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι καὶ πᾶσα πηγὴ χὔδατος συστήματα Aesch. 464, 7. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν Aesch. 452, 2. γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Eur. 220, 2. γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός Chaer. 38 p. 791.

ὑπίλλω: οὐρὰν δ' ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν καθίζετο Eur. 540.

ὕπνος: ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς ὕπνου φύλαξι πιστὰ σημαντήρια Soph. 399, 9. πεδανῷ ὕπνῳ Ion. 4 p. 733. ὕπνον ἰατρὸν νόσου Soph. 198. ὅταν δ' ὕπνον (ὕπνου l.) γεραιὸς ἐκλιπὼν πατὴρ πύλας ἀμείψῃ Eur. 773, 15.

ὑπνῶ: ὑπνωμέναι δ' ἔπιπτον ἐλενίων ἔπι Chaer. 14, 12 p. 786.

ὑπό: a) τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα Aesch. 139, 4. καὶ δή τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων ὑπὸ τοῦ δέατος Soph. 305, 2. μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Soph. 442, 2. κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται τεθνεώς Soph. 518, 2. τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον, ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς Soph. 690, 4. ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν Eur. 8. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε Eur. 136, 6. ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν Eur. 285. 14. ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι Eur. 362, 33. σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων Eur. 391, 2. εἰ μὲν - οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονός Eur. 450. ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν Eur. 533. κακοῖσι δὲ ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός Eur. 734, 3. ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας Eur.

773, 35. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεισσόνων Eur. 1107, 2. ὄχλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου Phryn. 6, 3 p. 721. ὑπὸ δὲ τῆς *βουλιμίας κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας Ion. 29 p. 737. ἡ μία τίκτει τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται Theod. 4, 2 p. 802. ὁπόσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ' ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές adesp. 499, 3. — ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο Soph. 140, 4. συναρπασθεῖσα βουκόλων ὕπο Soph. 598, 2. Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Eur. 481. 591, 4. πόλλ' ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι Eur. 812, 2. ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο Eur. 898, 10. ὀργαὶ γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὕπο δειναί Eur. 1038. οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὕπο Eur. 1130. αὐτὸς τραφεὶς δὲ τῶν φυτευσάντων ὕπο καλῶς Dicaeog. 4 p. 776.—b) ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὐδούσῃ φρενί Soph. 579, 2. ἡ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτυχαῖς ἔφαινε μηρόν Chaer. 14, 9 p. 786. τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ Diog. Sinop. 1, 2 p. 808. ἥτις - ἴδῃ σκιᾶς εἴδωλον αὐγασθεῖσ' ὑπὸ (?) κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης Soph. 598, 6.—c) ὑπ' ἄτης *ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών Eur. 285, 10. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ Eur. 312. ⟨οἳ δ' εἰς φάρ⟩αγγ' ἔδυνον, οἳ δ' ὑπ' εὐσκίους ⟨θάμνους κα⟩θῖζον Eur. 495, 36. οὐρὰν δ' ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν καθίζετο Eur. 540. ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Eur. 603, 4. ἡ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαντον ἐξαμαυρωθῶ Eur. 781, 63. νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα Dionys. 1 p. 793. ὁ μυρίος χρόνος τὰ πάντ' ἀμαυροῖ χὐπὸ χεῖρα λαμβάνει Theod. 9, 4 p. 804.

ὑπόγαιος: τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου βροντῆς φέρεται βαρυταρβής Aesch. 57, 10.

ὑποκρύπτω: τίς ὑποκεκρυμμένος μένει Ach. 13 p. 749.

ὑπόμνυμι: ἡ φὴς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν Soph. 315.

ὑπομυκῶμαι: ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι Aesch. 57, 8.

ὑπόξυλος Aesch. 286.

ὑποπίπτω: Δίκα τοι Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν Eur. 223.

ὑπόπτερος: ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος Eur. 420, 4. ἴθι μοι, δόμον οἰκέτα, κλῇσον ὑπόπτερος Ion. 14 p. 734. διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον Eur. 124, 3. εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ *ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί Eur. 1132, 15.

ὑποπτεύω: οὐδ' ὑπώπτευον ⟨δόλον⟩ Eur. 495, 9.

ὑπόπυρος: πάγας ὑποπύρους Soph. 402.

ὑπορρέω: εἶτα τοῦτο τἄδικον πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω Eur. 497, 5.

ὑπόσκιος: νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα Aesch. 199, 8.

ὑπόσκοπος: ὑπόσκοπον χέρα Aesch. 339.

ὑπόστασις Soph. 652.

ὑποστατός: ὡς ἔφυς μέγας θεός, Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός Eur. 177, 2.

ὑποστολίζω: φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης adesp. 377.

ὑποστρέφω: πρόσω πρὸς αὐτὸν πάλιν ὑποστρέψας πόδα χωρεῖ δρομαίαν Eur. 495, 3.

ὕπουλος Soph. 1000.

† ὕποφρος Soph. 215. 291.

ὕπτιος: ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός Soph. 460, 2. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ Eur. 420, 5.

ὑπώπιον: ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον ἠθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις Eur. 374, 2.

ὗς: θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός Aesch. 311.

Ὑσιαί Eur. 180.

ὕστερος: ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει Eur. 112. πολλάκι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Eur. 174, 2. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν, ἐφ' οἷσι μέλλει μήποθ' ὕστερον στένειν Eur. 459, 2. παραυτίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ Eur. 1079, 5. χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην Eur. 1131, 5. τὴν παραυτίχ' ἡδονὴν ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον Crit. 3, 3 p. 774. ἐς ὕστερον Chaer. 41 p. 791. ἑξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον adesp. 493, 3. τίνουσι ποινὰς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις Theod. 8, 9 p. 804.

ὑφαιρῶ: ὑφῃρέθη σοι κάλαμος ὡσπερεὶ λύρας Soph. 33.

ὕφασμα: κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἐξωμόργνυτο Chaer. 14, 14 p. 786. σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασιν Aesch. 365.

ὑφηγοῦμαι: αἰσχρὸν - οὐδὲν ὧν ὑφηγοῦνται θεοί Soph. 226, 4.

ὑφίστημι: μεγάλων ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς Eur. 740, 3. κἂν μου διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι Eur. 797, 2.

ὑψαυχεῖν Soph. 1001.

ὑψηλός: τὸ νέον ἅπαν ὑψηλόν ἐστι καὶ θρασύ adesp. 538. ὑψηλὸν † ἡβάσασα τεκτόνων πόνον Aesch. 357. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 8. ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι Soph. 342, 3. χρῆν γὰρ τύχας μὲν - μηδὲν δύνασθαι, τἀμφανῆ δ' ὑψήλ' ἄγειν Eur. 1048, 3. φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον adesp. 127.

ὑψίκρημνος: εἰς ὑψίκρημνον Ἱμέραν δ' ἀφικόμην Aesch. 32, 2.

ὑψιπέτης: γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας Soph. 435.

ὑψίπυλος: κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν adesp. 141.

ὕψιστος: δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ Aesch. 464, 12.

ὑψόθεν: ἐρῳδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ σε πλήξει Aesch. 275. μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Eur. 420, 3.

ὕψος: τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος βυθὸς θαλάσσης κὠρέων ὕψος μέγα Aesch. 464, 10. οὐδ'

ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει adesp. 547, 3. τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν adesp. 102, 4. ἐὰν ἴδῃς πρὸς ὕψος ἠρμένον τινά Eur. 1040.

ὑψοῦ: ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα Eur. 941. cf. Aesch. 151.

Ὑψώ Aesch. 247.

ὑψῶ: σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη adesp. 547, 13.

Φ.

φαγέδαινα: φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός Aesch. 253. φαγέδαιν' ἀεί μου σάρκα θοινᾶται ποδός Eur. 792.

φαγεῖν: ἣν μὴ καθάρῃς κάλέσῃς, οὐ μὴ φάγῃς adesp. 134. ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς - ἐργάζεται Soph. 138, 2. ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών Aesch. 28. δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα Soph. 811. φαγεῖν τ' ἔδωκεν Sosith. 2, 13 p. 822.

Φαέθων: πρὸ δόμων κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων βαίνουσι Eur. 773, 60. ἐν τοῖσιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις Eur. 781, 51.

φαεννός: κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ Eur. 919, 2. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη adesp. 130, 2. καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι Ἕω φαεννὰς Ἡλίου θ' ἱπποστάσεις Eur. 771, 5.

φαίδιμος: τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ Aesch. 131. ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις Soph. 415. φαιδίμους βραχίονας Ach. 4 p. 747.

φαιδρός: θυμῷ δ' οὔ τις φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ Soph. 699.

φαικός: φαικῷ Soph. 1002.

φαίνω: ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι τὸ γράμμα φαίνων Ach. 33, 2 p. 754. ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν ἐς σεληνόφως φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος Chaer. 14, 2 p. 786. γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε - ἡ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτυχαῖς ἔφαινε μηρόν Chaer. 14, 5. 10 p. 786. θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον Astyd. 6, 2 p. 780. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ Aesch. 304, 5. τὸ δὲ μεθίσταται κακόν, τὸ δ' αὖ *πέφηνεν αὖθις ἐξ ἀρχῆς νέον Eur. 35, 2. ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται ἄπλατος ὁρμῇ Aesch. 464, 3. οὐ κόσμος - ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι Soph. 762, 2. ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά, ἢ τοῖς ἐρῶσιν - συνεκπόνει μοχθοῦσι μόχθους Eur. 136, 2. δεῖ γάρ με - εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή Eur. 698, 2. ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς ἐφαίνετο Theod. 6, 5 p. 803. ὡς δ' οὐκ ἐφαινόμεσθα, σῖγα δ' εἴχομεν Eur. 495, 2. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται Aesch. 329. ἰώ μοί μοι, κακὰ φανήσεται Eur. 781, 65. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται Eur. 886, 2.

χὤταν περ αὐτῆς εὐπρεπεστάτη φανῇ Soph. 787, 7. μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ Eur. 626, 5. ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χαρὰ μείζων βροτοῖς φανεῖσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον Eur. 550, 2. πάγου φανέντος αἰθρίου Soph. 153, 3. ἦρι μὲν *φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν κίρκου λεπάργου Aesch. 304, 4.

Φαμενός: ξανθὸς Φαμενὸς Τειρεσίου παῖς Soph. 361.

Φαναῖος: Φαναῖος Ἀπόλλων Ach. 35 p. 755.

φάντασμα: ἀλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβῇ adesp. 375. τάδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα adesp. 285. ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες Aesch. 312, 3.

φάος: κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος Aesch. 43. ὁρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος Eur. 773, 51. Δίκας δ' ἐξέλαμψε *θεῖον φάος adesp. 500. κενὸν φάους adesp. 219. ἥξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος Aesch. 6, 4. οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους Eur. 293, 2. (cf. θάλος.) τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος Eur. 484, 4. νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν λείπω φάος τόδε adesp. 45, 2. γλυκερὸν φάος ὁρῶσα adesp. 373, 3. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα εἰς φάος ἄγει adesp. 511. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος Eur. 443. cf. φῶς.

φάραγξ: ⟨οἳ δ' εἰς φάρ⟩αγγ' ἔδυνον Eur. 495, 36. φίλος δέ μοι ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς Eur. 786, 2. ὀρειγενῆ σπήλαια καὶ δυσηλίους φάραγγας ἐνναίοντες Mosch. 6, 6 p. 813.

φάργνυμι: ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα ⟨καὶ⟩ πεφαργμένον (πεφραγμένον ll.) Soph. 393.

φαρέτρα: πολλὴ φαρέτρα adesp. 257.

φαρκίς: φαρκῖδα Soph. 1003.

φάρμακον: ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ Eur. 962. λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς Eur. 1065, 2. οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ-παραίνεσις Eur. 1079. ὁ χρόνος ἁπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον Crit. 2 p. 774. πολλῶν γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγή Carc. 7 p. 800. πικρὰν πικρῷ κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν Soph. 770. λόγῳ μ' ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ adesp. 317. ὅστις - μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον Soph. 530, 4. δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα χρείας ἀνάνδρου φάρμαχ' ηὕρηται βροτοῖς Eur. 288, 2. φαρμάκων πολὺς πόνος Aesch. 134, 2. ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 6. τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις ξανθίζεται adesp. 441. γαμεῖτε, κᾆτα θνήσκετε ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις Eur. 464, 2. σωτηρίας γὰρ φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ βλέψαι πάρεστιν Soph. 281. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα διδόντα Eur. 292, 2. τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος Eur. 578.

φαρμακών: φαρμακῶνες Soph. 1004.

φᾶρος et φάρος: εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ Aesch. 216. ἀναιδείας φάρος Soph. 269. καὶ δὴ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι Soph. 333. ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει Soph. 527. νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος Soph. 344, 3.

φάσγανον: σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου Eur. 373, 2. προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῇ Ach. 37, 2 p. 755. τὼ δ' ὁρῶντ' οὐκ ἠξίουν <δούλους φονε>ύειν φασγάνοις ἐλευθέροις Eur. 495, 38.

Φασιανός: Φασιανὸν νάπος adesp. 469.

Φᾶσις: Ἴστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται τρέφειν ὅ θ' ἁγνὸς Φᾶσις Aesch. 155, 2. δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191, 2. εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος adesp. 559.

φάσκω: ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων Crit. 1, 27 p. 771. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον Pyth. 1, 11 p. 811.

φάτις: ἡ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις Aesch. 6, 3. ἀκόμπαστος φάτις Eur. 873. ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων Eur. 17. εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν Eur. 242, 2. ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν ὤρεξε Mosch. 9, 8 p. 816.

φάτνη: ἣν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην, πρῶτος γέγραπται Eur. 378. βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι Eur. 670, 2.

φάτνωμα: ὃ μέν τις Λέσβιον φατνώματι κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς Aesch. 78.

φαῦλος: κἂν φαῦλος ᾖ τἄλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 2. ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον Eur. 688. καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται adesp. 582. τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς φαύλη τίς ἐστι Eur. 289, 3. γαίας Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός Eur. 1083, 9. δαιτὸς δὲ πληρωθείς τις ἄσμενος πάλιν φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη στόμα Eur. 213, 4. ὀργῇ δὲ φαύλη πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα Eur. 259. τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι σοφοῖς μὲν - σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἂν βραχεῖ διδάσκαλον Soph. 704, 3. φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν Eur. 473. (cf. αἰσχρός.) φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσσώμενοι θανεῖν ἐρῶσιν Agath. 7 p. 765. εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω Soph. 38. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν, τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπὲρ φόβον Mimn. 2, 2 p. 830.

φαυλότης: ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις Eur. 641, 2. οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος Eur. 635, 2.

φαύλως: φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 58.

φάψ: σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα Aesch. 210. φαβῶν Aesch. 257.

φέγγος: ἐν ᾗ πυρωτὸν *φέγγος ἐκλάμψαν φλόγα τήκει πετραίαν

χιόνα Aesch. 300, 4. καλὸν μὲν φέγγος ἡλίου τόδε Eur. 316. ἅς ἔν τ' ἔδωκε φέγγος ἕν τ' ἀφείλετο Sosith. 3, 3 p. 820. νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφρήλατος Eur. 1108.

φείδομαι: φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα Eur. 414.

φειδώ: ὕβριν δὲ τίκτει πλοῦτος ἢ φειδὼ βίου Eur. 438. κακὸν δέ, χρημάτων ὄντων ἅλις, φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν Eur. 407, 3.

φειδωλία: Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας adesp. 569.

φενακίζειν Soph. 664.

Φεραῖος: ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε Soph. 825.

φέρβω: ζῆ, πῖνε, φέρβου Soph. 170.

φερέσβιος: φερέσβιος Δηώ cf. Soph. 687. σάγη φερέσβιος Ion. 7 p. 733. Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν Aesch. 300, 7.

Φερητίδης: Φερητίδης - Ἄδμητος Soph. 354.

φερνή: δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους, πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων Eur. 775, 2.

φέρω: σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν πέλανόν τε φέρω Eur. 912, 2. τέλος γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρῳ † φέρεις Neophr. 3 p. 731. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς Serap. 1 p. 831. † φέρει Aesch. 69, 4. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίον ὃς λύπας φέρει Aesch. 177. ἁπλῆ γὰρ οἶμος εἰς Ἅιδου φέρει Aesch. 239. πῦρ ἱερόν, τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης ἔγχος, τὸ δι' Οὐλύμπου πωλοῦσα φέρει Soph. 492, 3. εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει Soph. 761, 2. τὰς δὲ δαιμόνων τύχας ὅστις φέρει κάλλιστ' ἀνὴρ οὗτος σοφός Eur. 37, 2. ἀγλωσσίᾳ - ληφθεὶς ἀνὴρ δίκαια λέξας ἧσσον εὐγλώσσου φέρει Eur. 56, 3. ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον εὐλόφως φέρει Eur. 175. φέρει (al. ἔχει) δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς ἀνὴρ στρατηγῶν Eur. 242. τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν, εἰ φέρει (al. φέροι) τινὰ βλάβην Eur. 253, 2. οὐνὸς οἶκος οὐ πλέον σθένει πταίσας ἁπάσης πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει Eur. 360, 21. τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν Eur. 505. τὰ χρήματ' - ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μακρὰν φέρει Eur. 642, 3. ὅθεν περ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει Eur. 819, 8. οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐθ' ὅσα πόντος Theod. 18 p. 807. τὸν ξένον δὲ δράγματι αὐτῷ κυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει Sosith. 2, 20 p. 822. ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει Char. 2, 2 p. 826. σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει adesp. 301. τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν - αἰσχύνην φέρει adesp. 544. ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις Aesch. 39, 2. αὐτόσποροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς Aesch. 196, 5. ἐκ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα μεγάλα φέρουσι Eur. 252, 2. (cf. φορῶ.) φιλοῦσι δὲ τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ πολλάς Eur. 675, 4. λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις Eur. 890. τὸν τῶν ψεγόντων ῥᾷον ἂν φέροι λόγον Eur. 297, 5. φέρ' ἦν - οὗτος αὖθις ἀποβάλῃ τὴν οὐσίαν, ἑτέρῳ με δώσεις ἀνδρί Eur. 953, 27. ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἣν παρ-

ὸν θέσθαι καλῶς αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων Soph. 324, 2. ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων Soph. 416. κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου Soph. 466. ὃ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος - ὃ δ' ἀμπέλων γάνος Eur. 146, 2. ἥκει δ' ἐπ' ὤμοις - συὸς φέρων βάρος Eur. 863. ὄμμα συμπαθὲς φέρων Mosch. 9, 4 p. 816. (cf. φρήν.) ἐπ' ἀστράβης ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων adesp. 210. φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις adesp. 418, 4. ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων adesp. 430. εἰς γῆν φέροντες γῆν Eur. 757, 5. (cf. χέω.) νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν Aesch. 225. κρεῖσσον θεοῖς γὰρ ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν Soph. 208. ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Soph. 237, 2. πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν Soph. 296. ἀγῶνα πάγξενον κηρύσσεται - λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν Soph. 348, 2. χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Soph. 526, 2. νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν Soph. 619, 3. τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά Eur. 44, 2. γυναῖκα καὶ ὠφελίαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν Eur. 78, 2. θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρέπει φέρειν Eur. 79, 2. ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Eur. 98. φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως Eur. 572, 2. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν Eur. 813. χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί Eur. 823, 2. τὴν δ' ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 44. ἣν μήποτ' ὤφελ' εἰς ὦτα φέρειν ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 55. ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν κοινόν τε χρὴ κρατῆρα Ach. 14 p. 749. (cf. φορῶ.) φέρειν δ' ἀνάγκη adesp. 546, 10. οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος Ion. 1 p. 732. οὐκ οἴσετ' εἰς δόμους νέκυν Eur. 781, 3. ἠπίως τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι κύπριν Eur. 951, 3. τοὺς ὄνους - ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα Eur. 283. ἤνεγκον Soph. 608. ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι Soph. 81, 4. Οἰδίπους - χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν Eur. 70, 2. αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν ἠδικημένον πάντων μέγιστον - βάρος Mosch. 8, 3 p. 815. τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου βροντῆς φέρεται βαρυταρβής Aesch. 57, 11. τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλον ἐς οὖς φέρεται θνητῶν adesp. 386, 2. δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν Eur. 326, 4. τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν adesp. 547, 8. εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι Soph. 822.

† φέτωμα Pyth. 1, 2 p. 810.

φεῦ: φεῦ, κἂν ἀνοικτίρμων τις οἰκτίρειέ νιν Soph. 598, 8. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329. φεῦ, ὅσῳ τῷ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν Eur. 401. φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς τάχιστα στρέφει θεός Eur. 536. φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Eur. 684. φεῦ, οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει Eur. 695. φεῦ, μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος Eur. 800. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν

καλόν Eur. 961. φεῦ, τάλαινα τόλμης Neophr. 2, 13 p. 731. φεῦ φεῦ, τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις Soph. 579. φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει Eur. 25: 333. φεῦ <φεῦ>, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά Eur. 80. φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι ὅσαι τε μορφαί Eur. 211. φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν Eur. 439. φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Eur. 637. φεῦ φεῦ, τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Eur. 739. φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας Eur. 1034. φεῦ φεῦ, γυναῖκες, ὡς Apollon. 1 p. 825.

φεύγω: πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα φεύγω γένεσίν τε βροτῶν - τήν τ' ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Eur. 472, 16. ἐγῷδ' ὃ φεύγεις Soph. 141, 4. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος - φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον Aesch. 362, 4. ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846. ὁρᾶτε τὸν τύραννον ὡς ἄπαις γέρων φεύγει Eur. 76, 2. θάλλει πενία - φεύγει δ' ὄλβος Eur. 230, 3. φεύγει δὲ μόχθους Eur. 322, 3. φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης adesp. 377. μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα παῖδας φυτεύειν Eur. 377. οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν Soph. 657, 3. οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις Eur. 428. χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδέν', ὦ τέκνον, ποτέ Soph. 879, 2. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν Eur. 897, 10. αἴσχη - οὐδ' ἂν εἰς φύγοι βροτῶν ποθ' ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά Soph. 619. αἷμα συγγενὲς φυγὼν Τυδεὺς - ᾤκησεν Ἄργος Eur. 558, 2. ἡ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγών adesp. 148. σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγών adesp. 454. τύραννον πᾶς ἐπεύξεται φυγεῖν Soph. 351. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν Soph. 779, 2. ἐγὼ δὲ φεύξομαί <γ'> ἐλεύθερος γεγώς adesp. 98.

φηλήτης: ὅρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτῃ βαρύς Soph. 847.

φήμη: φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς Eur. 865. πολυσπερὴς μὲν - καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται Theod. 16, 2 p. 806.

φημί: κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285, 2. φήμ' ἐγὼ τυραννίδα κτείνειν τε πλείστους κτημάτων τ' ἀποστερεῖν Eur. 286, 5. ἐς ταὐτὸν ἥκειν φημὶ ταῖς βροτῶν τύχαις τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρα Eur. 330. οὐδὲ συμμάχους ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους Eur. 345, 3. ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας ζῆν φημί Eur. 361, 2. φημὶ καὶ νόμον γε μὴ σέβειν - τῶν ἀναγκαίων πλέον Eur. 433. εἶναι φημὶ δαιμόνων γένος Eur. 577, 2. ἡ φῂς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν Soph. 315. ὡς σὺ φῂς Eur. 451. πῶς φῄς Eur. 781, 52. ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φῄς Eur. 829. ὡς φῄς Eur. 953, 20. φησίν τις εἶναι

δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς Eur. 286. ὡς φησί Eur. 773, 64. ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς Eur. 1070. ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησὶ σοῦ σοφώτερος adesp. 351. ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν Eur. 824. φασίν Eur. 1006. μετὰ γὰρ νοσούντων, φασί, μαίνεσθαι καλόν adesp. 438. ποίαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα πόλει ξενοῦσθαι τῇδε Eur. 1.

φθάνω: εὐπαθοῦντα δ'. ἡμέρα *φθάνει Soph. 401, 2. φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεταί νιν Aesch. 23, 2.

φθέγγομαι: κάλλιστα μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνήρ adesp. 464.

φθείρω: κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθείρει γένος Soph. 463. φθείρει γὰρ ἡ πρόνοια τὴν ἀβουλίαν adesp. 484. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί Eur. 1024. φθείρου Eur. 610. ζοφερὰν - ἕδραν φθειρομένων Ἀχεροντίαν λίμνην Eur. 868, 3. ἐπὰν - φροῦδος αἴσθησις φθαρῇ Mosch. 7, 4 p. 815.

φθίνω: ὕβρις - ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει Soph. 718, 3. τῶν μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν Eur. 415, 5. ἥλιος, ὅτου δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς φθίνει τε adesp. 452, 3. οἳ δ' ὄλβου μέτα φθίνουσ' ἐτείοις προσφερεῖς μεταλλαγαῖς Eur. 330, 9. θάλλειν τε καὶ μή, ζῆν τε καὶ φθίνειν ποεῖ Eur. 330, 5. πένθεσιν δὲ παρθένου σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος Carc. 5, 9 p. 799.

φθιτός: ἀμφιδεξίως ἔχει τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς (βροτούς ll.) Aesch. 266, 3.

Φθιώτης: Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ Aesch. 132.

Φθιῶτις Soph. 1005.

φθογγάζομαι: ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται Ion. 53, 2 p. 743.

φθόγγος: ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47, 2. οὐδ' αὐτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος adesp. 417.

φθονερός: φθονεραὶ γὰρ ὁδοί Soph. 327, 4.

φθόνος: εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Eur. 294, 2. φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν ἀπώλεσ' αὐτόν Eur. 551. φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Eur. 1034, 3. ἓν δρᾷ μόνον δίκαιον ὧν ποιεῖ φθόνος Carc. 8, 2 p. 800. οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος Agath. 24 p. 768. φθόνος κάκιστος κἀδικώτατος θεός Hippoth. 2 p. 827. τῶν εὐτυχούντων ἀνταγωνιστὴς φθόνος adesp. 167. ἀδικώτατον πρᾶγμ' ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος adesp. 532. ὃ περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος adesp. 547, 4. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται adesp. 547, 12. καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω Eur. 387. οὐδ' εἰ φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος adesp. 534, 2. χρὴ - λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν τῷ φθόνῳ νικώμενον adesp. 535, 2. πονηρῷ τῷ φθόνῳ νικωμένους Eur. 295, 2. αἰδεῖσθαι δὲ χρή, γύναι, τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον Eur. 209, 2. τίς - κακὸν μέγα βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur.

403, 2. φθόνον οὐ σέβω Eur. 814. ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον adesp. 530.

φθονῶ: τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 7, 2 p. 795. φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Eur. 294. ὁρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει Eur. 1064, 5. αὐτὸς πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει Dionys. 8 p. 795. μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι Char. 3 p. 826. ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει adesp. 418, 2. ὄλοιθ' ὁ τοῖς ἔχουσι τἀγαθὰ φθονῶν Agath. 23 p. 768. χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα Carc. 8 p. 800. τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται Aesch. 305. φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις Eur. 1034, 3. φθονεῖν γὰρ τοῖς θανουμένοις ὀκνεῖ Sosith. 2, 15 p. 822. πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν Eur. 334. μή μοι φθονήσητ' - εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν Eur. 703. σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν Agath. 25 p. 768. δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ ζῶντι φθονῆσαι Mimn. 1, 2 p. 829. φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον Soph. 186. φθόνον οὐ σέβω, φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς Eur. 814, 2.

φθορά: πόνοι δὲ κἀν σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου ἔνεισιν Eur. 813, 2.

φιάλη: κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρὼ δύο, φιάλας δὲ πεντήκοντα Astyd. 3, 2 p. 778.

φίλανδρος Soph. 1006.

φιλάνθεμος: Βακχίου *φιλανθέμου Αἴθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς Eur. 896.

φιλάνθρωπος: χάριν δικαίαν καὶ φιλάνθρωπον, πάτερ, αἰτῶ σε ταύτην Eur. 953, 41.

φιλάργυρος: φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος Soph. 528.

φιλέγγυος: οὐκ ἐγγυῶμαι, *ζημίαν *φιλεγγύων σκοπῶν Eur. 923.

φιλήκοος: τράγημα δὲ ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος Lycophr. 3, 3 p. 818.

φίλημα: ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων Aesch. 135, 2. τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος Soph. 494. τάχ' ἂν - φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Eur. 323, 2.

φιλία: φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί adesp. 321.

φίλιππος: φίλιπποι καὶ κερουλκοί, σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί Soph. 775. Ἥλιε, φιλίπποις Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας Soph. 523. ἀλλ' ὦ φίλιπποι Τρῶες Eur. 935.

φιλόδαφνος: δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε Eur. 477.

φιλόζωος: ὦ φιλόζωοι βροτοί, οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν ποθεῖτε Eur. 816, 6. φιλόζωος Soph. 1007.

φίλοινος: μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον, ἀργὸν φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ Eur. 184, 2.

φιλόξενος: ὁ λῷστος οὗτος καὶ φιλοξενέστατος Eur. 879. ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον - καὶ φιλοξενώτατον Aesch. 196, 2.

φιλόπονος: ἰδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις Agath. 21 p. 767.

φίλος: ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος Soph. 481, 4.

τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἴην φίλος μήτε ξυνείην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Eur. 29, 2. ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος πόλει τ' ἄριστος Eur. 194. τίς δὲ νῷν πιστὸς φίλος Eur. 277. ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος Eur. 289, 3. ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει - οὐ φίλος πατήρ Eur. 324, 3. φίλος γάρ ἦν μοι Eur. 331. φίλος δέ μοι ἄλουτος - σήπεται νέκυς Eur. 786. μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος Eur. 800. ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας - σέβει, ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος Eur. 852, 2. τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος Eur. 1081. ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ adesp. 362. ἡ γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου Soph. 409. φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς Soph. 698. ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη Eur. 524. (cf. καλός.) ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι Eur. 163. μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλου Eur. 736, 2. ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις Eur. 1079, 2. ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο Soph. 140, 4. φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἠρός τ' ἴσους Eur. 990. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλὸν adesp. 281. Διονύσου - ὃς ἀν' Ἴδαν τέρπεται σὺν ματρὶ φίλᾳ Eur. 586, 3. ὅταν ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ Eur. 263, 3. οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον Eur. 655. προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι φίλον φίλων δεσποτᾶν Eur. 773, 55. ἃ τὸν μέγαν τᾶσδε πόλεως βασιλῆ νυμφεύεται - ἀρχόν, φίλον Ἀφροδίτᾳ Eur. 781, 26. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα - κἂν μήποτ' ὄσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον Eur. 902, 2. νοῦν ἔχοντος ⟨ἦν ἄρα⟩ φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ Eur. 934, 2. λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον adesp. 316. ὅθεν περ Ἕκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην Aesch. 267, 2. τήν τ' ἐναύλιον ᾠδῶν τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην adesp. 418, 7. ὃ μὴ γένοιτο, Ζεῦ φίλ', οὐδ' ἔσται ποτέ Eur. 953, 28. ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη adesp. 359. ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν Eur. 306. εἶα δή, [φίλον] ξύλον, ἔγειρέ μοι σεαυτό Eur. 693. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι Soph. 667. πεπείραμαι λίαν ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Eur. 462, 2. πάντες, οἵ τε μουσικῆς φίλοι ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν Eur. 580, 3. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων Eur. 608. σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι Eur. 736, 3. μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι adesp. 77. τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι adesp. 94. οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα Soph. 765. δισσὰ γὰρ φυλάσσεται, φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Soph. 431, 3. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὔχονται φυγεῖν Soph. 779. οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι Eur. 220, 3. φίλων προσώπων εἰσορῶντες ὄ⟨μματα⟩ Eur. 495, 10. ἡμεῖς οἱ λελειμμένοι φίλων Eur. 495, 32. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς φίλοι φίλων Eur. 608. προσέβαν ὑμέναιον ἀεῖσαι φίλον φίλων δεσποτᾶν Eur. 773, 55. ἡδὺ κἀπᾶται (?) φίλων Eur. 822, 4. μῦθος εὐμενὴς φίλων Eur. 962, 2. φίλων λαβεῖν

<γάρ> πεῖραν οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 993. φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρύς Ion. 56 p. 743. ἀδικεῖν νομίζων ὄψιν αἰδοῦμαι φίλων Agath. 22 p. 767. μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων ἔρωτος Zopyr. 1 p. 832. φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις adesp. 40. νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ adesp. 70. φίλων ἔρημος, ὦ τάλας, ἀπόλλυμαι adesp. 347. φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη - ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384. τὸ μὴ παρόν τε τέρψιν οὐκ ἔχει φίλοις Aesch. 99, 14. οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην φίλοις ἔδειξεν αὐτόν Eur. 107, 2. φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Eur. 425, 3. ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται, φίλοισι δ' οὐδείς Eur. 187, 5. ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλὴς φίλος πόλει τ' ἄριστος Eur. 194. ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων ὁμιλεῖ Crit. 3 p. 774. ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις κεροῦσσαν Eur. 857. ἀπόπαυσον, ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαισιν γόου κόρον λαβεῖν Eur. 118, 3. ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται Eur. 782, 2. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους Soph. 85. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος Eur. 29, 4. ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἔκαμνες εἰς φίλους Eur. 311, 2. πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν φίλους ἔρωτας Eur. 339, 2. φίλους δὲ τοὺς - μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Eur. 362, 18. φίλους τε πορθεῖν (?) καὶ κατακτανεῖν χρεὼν Eur. 605, 3. ἢν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ - δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους Eur. 834, 3. μαίνεται δ' ὅστις βροτῶν ψυχῆς νομίζει τοὺς φίλους ὑπερτέρους adesp. 36, 2. κακοῦ γὰρ ἀνδρός ἐστι τοὺς καινοὺς φίλους τιμᾶν, ἀτιμάζειν δὲ τοὺς παλαιτέρους adesp. 37. σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει adesp. 301. κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ adesp. 315. (cf. ξένος.) οὔτε γὰρ γάμον, ὦ φίλαι, οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327. φίλαι φίλαι, πρόβατε, μόλε τις ὧδε Eur. 74. φίλαι παρθένοι, φίλαι μοι Eur. 117. φίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι Eur. 399. — τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός Eur. 6. — ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον Aesch. 201. τῆς ἐμῆς εὐμορφίας καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν Eur. 1109, 9. ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα παισίν τε τοὺς τεκόντας Eur. 345. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, μή μ' ἀτιμάσας γένῃ Phryn. 20 p. 725. ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον Eur. 558. τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι Eur. 328, 4. ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων, Αἴολε, σ' εὐνάζειν τέκνα φίλτατα Eur. 17, 2. αἱ τύχαι δέ με μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα σοφὴν ἔθηκαν Eur. 458, 2.

φιλοσοφῶ: ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι, ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρὸς κρατεῖν adesp. 522.

φιλοστέφανος: καλλιχόρους ἀοιδὰς φιλοστεφάνους τε κώμους Eur. 453, 8.

φιλότεκνος: ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός Eur. 1015.

φιλοτραφής Eur. 281.

φιλόψυχος: δειλὸν ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν Carc. 9 p. 800.

φίλτρον: ταῦτα γὰρ βροτοῖς φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ Eur. 323, 4. ὦ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός Eur. 652. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἐνῆκεν θεὸς ἀνθρώποις Eur. 103. φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ εὐνῇ συνελθεῖν λάθρᾳ πως ἠβούλετο Eur. 1132, 27. τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1, 2 p. 825.

φιλῶ: καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε Aesch. 137. οὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός Eur. 194, 3. παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ Eur. 864. ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ adesp. 121. φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ adesp. 411. Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντα τἀνθρώπων στρατοῦ Aesch. 100. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός Aesch. 395. φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ ἐπὶ τοῖς καλοῖς πλέον Soph. 186. τῷ γήρᾳ φιλεῖ χὼ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ Soph. 239. φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους Soph. 510. τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ Ἄρης ἐναίρειν Soph. 657. φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους Soph. 843, 3. φιλεῖ (?) γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακοὺς Eur. 166, 2. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἢν διχοστατῇ πόλις Eur. 173. τοὐπιχειρεῖν γ' ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ Eur. 277, 3. εἰς τἀπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ Eur. 294, 2. φιλεῖ δὲ θούμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν Eur. 296, 3. φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα Eur. 322, 2. σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ, θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 5. ἢν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ Eur. 340, 2. (cf. βία.) χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ Eur. 441. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν Eur. 728. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774. ἐπεί τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 57. ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρως κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ Eur. 1054, 3. ῥᾳθυμία - λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ Theod. 11, 4 p. 805. φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη κακοῦ † ῥέοντος ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384, 2. πάντα πράγματ', ἢν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν καὶ μεσοῦν φιλεῖ βροτοῖς adesp. 433. σημεῖα γάρ τοι ταῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ, ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος adesp. 466. δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος, πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἴρονται μέγαν Eur. 50. οἱ γὰρ ἥσσονες τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν Eur. 261, 2. φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους Eur. 327. φιλοῦσι δὲ τὸν ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ πολλάς Eur. 675, 3. οἷα δὴ φιλοῦσιν

ἰατροὶ λέγειν Mimn. 2 p. 830. πολλοί σε μισήσουσιν, ἢν σαυτὸν φιλῇς adesp. 180. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἵ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ Eur. 360, 54. ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρων φίλει Eur. 362, 21. φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι Eur. 452, 2. λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον adesp. 316. τὸν Ἅιδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν Soph. 275. μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε Eur. 136, 6. εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος - θηρσίν τε πᾶσι, τέκνα τίκτουσιν φιλεῖν Eur. 346, 3.

φιμός: ὃς εἶχε πώλους - ζυγηφόρους φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας Aesch. 326, 2.

Φινεύς — Eur. 881.

φῖτυ: οὔτ' ἄλλο φῖτυ πρῷον Soph. 803.

φλαῦρος: γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος Eur. 1034, 3.

φλεγμός: ἴδε σοὶ βρομίου [αἴθοπα] φλεγμὸν λείβω Thesp. 4, 6 p. 833.

Φλεγύας: Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων Eur. 424.

φλέγω: ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός, οἷον ἔρωτα βροτοῖσι φλέγεις adesp. 129, 2. φλέγει δὲ μυκτήρ Soph. 312, 3. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός Aesch. 243. ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ ἅπαντα τἀπίγεια καὶ μετάρσια φλέξει μανεῖσα Soph. 1027, 5. στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος adesp. 90, 2.

φλέψ: σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ' αἱμόρρυτοι φλέβες Aesch. 230, 2. γῆς φλέβες Choer. 3 p. 719. τοῦ τε δυσκαπνωτάτου φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφιτύτους φλέβας Chaer. 39, 2 p. 791.

φλόινος: σχοινίνας γὰρ ἵπποισι φλοΐνας ἡνίας πλέκει Eur. 284.

φλοῖσβος: χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφηῦρε φλοίσβου μετὰ κόπον καθημένοις Soph. 438, 3.

φλόξ: ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ ἅπαντα - φλέξει μανεῖσα Soph. 1027, 3. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ Eur. 360, 23. θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ ὑπερτέλλουσα γῆς καίει τὰ πόρρω Eur. 772. πεδία δὲ πάντα - ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις Phryn. 5, 4 p. 721. ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου Phryn. 6, 2 p. 721. ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς ἧλιε Theod. 10 p. 805. ἣν - χθόνα Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 3. χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιώσει adesp. 161. ἐν ᾗ πυρωτὸν φέγγος ἐκλάμψαν φλόγα τήκει πετραίαν χιόνα Aesch. 300, 4. ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα Eur. 14, 4. προσθεὶς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός Eur. 781, 47. σπείρων θεοκτίσταν φλόγα adesp. 85. πανοῦχον ἅψαντες φλόγα adesp. 160. προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα adesp. 260.

φοβερός: ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι Aesch. 57, 9.

φόβη: ὑπὸ κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης Soph. 598, 7. ⟨εἶδον

δὲ τ>όν μὲν ὄρεος ὑλίμῳ φόβῃ <κρυφθέν>τα Eur. 495, 34. οἷα μαίνεται πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην Soph. 598, 10.

φόβος: ὁ φόβος - τό τε στόμ' εἰς ἔκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται Eur. 67. φόβος πρόσεστι μὴ δράσωσί τι Eur. 605, 4. φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν adesp. 356. θάρσει· μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός Soph. 693. λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς Eur. 1065, 2. ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής, λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735. ὅστις ὢν εὔνους ἐμοὶ φόβον παρελθὼν τἀπὸ καρδίας ἐρεῖ Eur. 412, 3. εἰ δὲ τύχα τι τέκοι, βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψεν οἴκοις Eur. 773, 50. εἰ - γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι, πολλοὶ διὰ φόβον κοὺ δι' εὐσεβῆ τρόπον θεοὺς ἂν ηὖξον Theod. 8, 5 p. 804. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν, τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπὲρ φόβον Mimn. 2, 2 p. 830. τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον adesp. 547. τὴν ἀνομίαν τε τοῖς φόβοις (νόμοις ll.) κατέσβεσεν Crit. 1, 40 p. 772. ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς Crit. 1, 29 p. 771. τοίους πέριξ ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους Crit. 1, 37 p. 772.

φοβῶ: ἀλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβῇ adesp. 375. τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 11. μηδεὶς φοβείσθω θάνατον ἀπόλυσιν πόνων adesp. 371. πάντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ Soph. 58, 3. μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς Soph. 124. μὴ καὶ φοβηθῇ παῖς Astyd. 2, 2 p. 778.

Φοίβειος: ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἥδε Φοιβεία (φοιβία l.) γυνή Eur. 867.

Φοῖβος: ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης ὁ Φοῖβος οὐ προσῳδά adesp. 418, 6. κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι Aesch. 350, 5. ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχὰς Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον Soph. 870, 3. Πυθίαν γὰρ ὄσσαν, ἣν ἔχρησέ μοι Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ Neophr. 1, 3 p. 730. Φοίβου ποτ' οὐκ ἐῶντος ἔσπειρεν τέκνα adesp. 378. οὗτος δὲ - Πυθώδ' ἀφῖκτο καὶ λέγει Φοίβῳ τάδε Eur. 1132, 7. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσῃ Eur. 700. σοὶ Φοῖβε μούσαις τε σύμβωμοι adesp. 143.

φοιβῶ: ἔξω δόμων δμῳαὶ περῶσιν, αἳ - δόμων κειμήλια καθ' ἡμέραν φοιβῶσι Eur. 773, 13.

φοινικελίκτης: φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα adesp. 271.

Φοινίκη: ᾗ δ' ἦλθ' ἀνάγκῃ πεδία Φοινίκης λιπών, λέγοιμ' ἄν Eur. 819, 5.

Φοινίκιος: Φοινικίοις γράμμασι Soph. 471.

Φοινικογενής: Φοινικογενοῦς [παῖ τῆς Τυρίας] τέκνον Εὐρώπης Eur. 472.

φοινικόλεγνος: φοινικόλεγνον Ion. 68 p. 746.

φοινικόπεδος: φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης Aesch. 192.

Φοῖνιξ: ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς

Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος Soph. 823. Κάδμος - Ἀγήνορος παῖς, ἦλθε Θηβαίαν χθόνα Φοῖνιξ πεφυκὼς Eur. 819, 3. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι· Κίλιξ - Φοῖνίξ ⟨θ⟩, ὅθεν περ τοὔνομ'. ἡ χώρα φέρει, καὶ Θάσος Eur. 819, 8. cf. Eur. 881.

φοῖνιξ: τοῦ τε δυσκαπνωτάτου φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφιτύτους φλέβας Chaer. 39, 2 p. 791.

φοίνιος: ἤδη γάρ με φοινία μέγαν δέδυκε λύσσα θυμόν Neophr. 2, 11 p. 731. ἰδοὺ δὲ φοίνιον μάσθλητα δίγονον Soph. 125.

φοινίσσω: πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον Soph. 363, 2.

φοιτῶ: ἀκάμας τε χρόνος περί γ' ἀενάῳ ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν Eur. 594, 2. λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα φοιτῶσι Eur. 282, 11. αἳ δὲ κἀπὶ τεσσάρων φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν Eur. 675, 3.

φονεύω: τὼ δ' ὁρῶντ' οὐκ ἠξίουν ⟨δούλους φονε⟩ύειν φασγάνοις ἐλευθέροις Eur. 495, 38.

φόνιος: νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεὼν δόλοισι κλέπτειν Eur. 289.

φόνος: ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου adesp. 96. δεινόν γε τὴν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ φόνου adesp. 295, 2. φόνου πτερόν adesp. 581. χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φόνῳ adesp. 275. κἂν τῷδ' ἐξεφαινόμεσθα δὴ ὀρθοσταδὸν λόγχαις ἐπείγοντες φόν⟨ον⟩ Eur. 495, 6. τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω Eur. 1008. πάσης - ὠμότητος ἀνάπλεων φόνον adesp. 325.

φορά: πιστοί με κωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας Soph. 304.

φορβάς: φορβὰς γυνή Soph. 653. ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι Soph. 279.

φορβειά: φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ Soph. 701, 2.

φορβή: τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβάν Soph. 364. ἐχθεῖναι κήτει φορβάν Eur. 121.

φόρημα: ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων Aesch. 392. βαρὺ τὸ φόρημ' (φρόνημ' ll.) οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ Eur. 643.

Φόρκος: Σειρῆνας εἰσαφ⟨ικόμην⟩ Φόρκου κόρας θροοῦντε τοὺς Ἅιδου νόμους Soph. 777, 2.

φόρμιγξ: φόρμιγξ ἄχορδος Theogn. 1 p. 769.

φορμικτός: καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά Soph. 15.

φορτηγός: ναυβάτην φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός Aesch. 263, 2.

(φορτίον cf. σιτίον.)

φόρτος: ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται Eur. 793, 2.

φορῶ: γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14, 2 p. 766. λόγχην ἣν φοροῦσι γηγενεῖς adesp. 84. κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ, σιγᾶν ἀνάγκη, κἂν καλὸν φορῇ (φέρῃ ll.) στόμα Soph. 844, 2. φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν κρατῆρα Soph. 138. φύσιν θείαν φορῶν Crit. 1, 19 p. 771. αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς

κεχρημένη σαφῶς σιδήρῳ καὶ φοροῦσα τοὔνομα Soph. 597, 2. γένειον ὧδε - διηλιφὲς φοροῦντα Soph. 139, 2. τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν (φέρειν ll.) adesp. 182. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν adesp. 519. κόμαι δὲ - ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐντρύφων φορούμεναι Chaer. 1, 7 p. 782.

† φοτῶν Eur. 448.

φράγνυμι v. φάργνυμι.

φράζω: τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον Eur. 602. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ; φράζε Eur. 1036, 2. δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς - δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν σαφές adesp. 119, 3. 6. καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω Eur. 387. εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω Agath. 12, 1. 2 p. 766. ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει Eur. 112. ἃ δ' ἄναγν' ἐσθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν Phryn. 15 p. 723. ἢ ἑτέρᾳ φράσω Eur. 763. φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης Eur. 350, 2. φρονεῖς γὰρ ἤδη κἀποσῷσαι' ἂν πατρὸς γνώμας φράσαντος Eur. 362, 3. εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά Eur. 336. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι Eur. 382, 10. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναίμην χωρίς Eur. 621. ἀρετὴν - μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι Eur. 1083, 10. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας Eur. 1132, 56. τἀληθὲς γὰρ ἀσφαλὲς φράσαι adesp. 30. ᾗδη ταῦτ' ἐγὼ φράσαι καλῶς adesp. 152. πεφρασμένος Aesch. 438.

φρήν: φρὴν ἀγέλαστος Aesch. 290. πολλοῖσι δούλοις τοὔνομ' αἰσχρόν, ἡ δὲ φρὴν τῶν οὐχὶ δούλων ἔστ' ἐλευθερωτέρα Eur. 831. θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους Soph. 540. ὦ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός Eur. 652. ἃ δ' ἐκπυθέσθαι τῆς ἐμῆς χρῄζεις φρενός adesp. 114. ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὑδούσῃ φρενί Soph. 579, 3. τοὺς μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενί Soph. 666. ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ ἔρριψεν ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον Eur. 598. εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδόξαζον φρενί Eur. 964, 5. ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί Agath. 3, 2 p. 763. φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν Eur. 551. ὅστις - μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα Eur. 1079, 4. ὦ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες Eur. 400. ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες, δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς Eur. 640. νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες Agath. 26 p. 768. παίζετ', ὦ νέαι φρένες Pomp. 1, 4 p. 831. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104. ⟨φρ⟩ενῶν διδάσκαλος Soph. 111. ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι σῶν τε μαργότης φρενῶν Soph. 762, 2. χῶρος γὰρ αὐτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον φύει Soph. 824. οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Eur. 58. εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς συνοῦσα τἀναίσχυντον ἐξῃροῦ φρενῶν Eur. 436, 2. ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν Eur. 573, 3. τὸ γῆρας - τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Eur. 619. ἄλλῳ δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν

λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ Eur. 659, 5. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032. ἄπιστόν ἐστ' ἔρως κἂν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν οἰκεῖν φιλεῖ Eur. 1054, 3. μακαρίως ἔχεις φρενῶν Dionys. 2, 2 p. 793. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον Diog. Sin. 2 p. 809. πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὔνοιαν φρενῶν (φέρων ll.) μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματα adesp. 82. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω adesp. 175. δι' ἔνδειαν φρενῶν adesp. 207. ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάπτῃ τινὰ - ἐξαφαιρεῖται φρενῶν τὸν νοῦν adesp. 296, 2. κινοῦσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν adesp. 361. πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω adesp. 390. οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρψεται Soph. 616. ἢ δειλός ἐστιν ἢ δυσάλγητος φρένας Soph. 866, 2. τί δεῖ καλῆς γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Eur. 212, 2. νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας Eur. 344. φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεών Eur. 362, 6. τί τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ Eur. 548, 2. νοσεῖν τίθησι τὰς ἀμεινόνων φρένας Eur. 644, 2. τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς † τύχης Eur. 776, 4. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας Eur. 781, 56. ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησαι φρένας Ion. 50 p. 742. τὰ δεινὰ πράσσει, τὰς φρένας μετοικίσας Melanth. 1 p. 760. τὰς γὰρ ἐμφύτους ὀρθῶς παγείσας . . φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν Carc. 6, 2 p. 799. μὴ θεῶν κίνει φρένας adesp. 48.

φρίκη: ὀρθόκερως φρίκη Soph. 791. ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ adesp. 336.

φριξαύχην: καὶ γὰρ κάπρον φριξαύχεν' οὐ μόνον γυνή, παῖς δ' ἂν νεογνὸς - κλίνοι adesp. 383.

Φρῖξος — Soph. Ἀθάμας α' et β'.

φρίσσω: ἔφριξ' ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους Aesch. 387. φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι Soph. 317, 2.

φρόνημα: (cf. φόρημα.) νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Soph. 286, 2. τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος χάλα Eur. 716, 2.

φρόνησις: ἀλλ' ἡ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας Soph. 836, 2. οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα Agath. 20 p. 767. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε Eur. 739, 2. ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14, 2 p. 766.

φρόνιμος: τὸ φρόνιμον εὐγένεια καὶ τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος Eur. 52, 9.

φροντίζω: Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν μέγιστα φροντίζει βροτῶν, τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἐᾷ adesp. 353. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς adesp. 517. δοκεῖς τὸν Ἅιδην σῶν τι φροντίζειν γόων Eur. 332.

φροντίς: τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον Soph. 534, 3. γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου Eur. 34. τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι

βούλεται πάτωρ δόμοις Eur. 659, 3. πολλάκι μοι πραπίδων διῆλθε φροντίς Eur. 901. οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ - τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν adesp. 29, 2. νοῦς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναί Soph. 863, 2. ἥβῃ δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἡβῶσ' ὁμοῦ Pomp. 1, 6 p. 831. καὶ πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ Eur. 684, 4. τρίτον δὲ τοῦ νῦν *φροντίσιν χειμάζομαι Aesch. 99, 15. εἰς φροντίδας νοῦν συμφοράς τ' ἐβαλλόμην Eur. 964, 2.

φρονῶ: φρονῶ δ' ὃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν Eur. 205. καλῶς ἔχοι μοι· Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ Eur. 707. οὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ, - νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς Eur. 1050. φρονεῖς γὰρ ἤδη Eur. 362, 2. εἰ φρονεῖς, γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων Eur. 440. τί περισσὰ φρονεῖς Eur. 924, 2. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ Aesch. 399. οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονεῖ Soph. 752. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται Eur. 425, 2. πιστεύειν δὲ χρὴ γυναικὶ μηδὲν ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν Eur. 671, 2. λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα Eur. 735, 2. ἡ Ζεὺς ὁ λῷστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ Eur. 832, 3. περὶ τῶν γ' ἑαυτῆς πραγμάτων ἴσως φρονεῖ Eur. 953, 12. μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ Eur. 1063, 11. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον adesp. 330. μηδὲν ὄντες εὐθέως ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε Sosiph. 3, 5 p. 820. ὡς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι Eur. 140, 2. μισῶ γὰρ ὄντως οἵτινες φρονοῦσι μέν, φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 2. 3. κἂν λάθρᾳ πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσί <τι> Crit. 1, 15 p. 771. πῶς δ' ἂν φρονοίην Eur. 787. πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δὴ γύναι *φρόνει Eur. 986. θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς Demon. 1 p. 827. φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον καὶ μεγάλων πεδίων ἀρούρας, φρονεῖθ' ὑπερβαλλόμενοι δόμων δόμους adesp. 127, 1. 3. φρονεῖν Soph. 88. 115. καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα Soph. 321. πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἂν θνητὸς - Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος Soph. 481, 7. θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητὴν φύσιν Soph. 531. εἰς ὀρθὸν φρονεῖν Soph. 555. οἰόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν Eur. 25, 4. ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν πέποιθε Eur. 29, 3. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον Eur. 48, 2. φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα Eur. 76, 2. τοιαῦτ' ἄειδε καὶ δόξεις φρονεῖν Eur. 188, 3. εἰ γὰρ εὖ φρονεῖν ἔχω Eur. 199, 2. τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μεῖζον (μᾶλλον ll.) φρονεῖν Eur. 293. ἔν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 3. τὰ δ' εἰς γάμους οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν Eur. 493, 5. ὅταν μὲν ᾖς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν Eur. 603, 2. ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν Eur. 824. καὶ γὰρ ἁρμόζει φρονεῖν σὲ μᾶλλον ἢ ἐμέ Eur. 953, 2. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα Eur. 957. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὦδ'

ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963, 2. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν Eur. 1017. δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν Crit. 4 p. 774. πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι Chaer. 25 p. 789. ὅλως τὸ κρεῖσσον οὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα Chaer. 30 p. 789. ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινα adesp. 308. οὐχ ὡς νομίζεις, τὸ φρονεῖν εἶπας κακῶς adesp. 518. ἐν δ' ἀλγύνεται φρονῶν Eur. 285, 14. μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ Eur. 1063, 11. ὡς ἔστι δαίμων - ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε Crit. 1, 18 p. 771. δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν Crit. 4 p. 774. ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει Chaer. 23 p. 788. ὅστις λέγει κάκ' εὖ φρονῶν σιγῇ στένει adesp. 497. ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς Soph. 97. γνώμη δικαία καὶ φρονοῦσα τἄνδικα Apollon. 1, 5 p. 825. τὸ γὰρ φρονοῦν.. ἔνεστι Crit. 1, 23 p. 771. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον Eur. 48, 2. σιγᾶν φρονοῦντα κρείσσον' εἰς ὁμιλίαν πεσόντα Eur. 29. γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Eur. 220, 2. ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας - πρέπει Soph. 61. ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Eur. 598, 3. ὅστις - παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν Eur. 784, 2. θεὸς μέγιστος τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονῆς Dicaeog. 5 p. 776. τὴν εὐγένειαν - ἐν τοῖς καλῶς φρονοῦσιν εὑρήσεις βροτῶν adesp. 171, 2. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε Soph. 104.

φροῦδος: πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά, νοῦς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναί Soph. 863, 2. φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός Soph. 1027, 6. ἐπὰν - ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τἀνιαρὰ φροῦδος αἴσθησις φθαρῇ Mosch. 7, 4 p. 815. τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα Soph. 666, 6. κακοῖσι δὲ ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός Eur. 734, 3.

φρουρῶ: ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ Soph. 34. (cf. v. l. Eur. 594, 5.) μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος Eur. 1061. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος φρουροῦντας Eur. 111, 2. ᾗ λῃστῆρσι φρουρεῖται Eur. 669, 2.

Φρυγία Aesch. 446.

φρυκτωρία: ὃς στρατοῦ φρυκτωρίαν ἔδειξε Soph. 399, 6.

Φρύξ: πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ Soph. 378. εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλος Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός Eur. 899, 2. οἳ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν Soph. 344, 6. Κυβέλας γυναῖκας, παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν Diog. Ath. 1, 2 p. 776. χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα adesp. 560. θεοὶ γὰρ οὔποτ' - ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν ξυναινέσονται Soph. 339, 2. Τεῦκρος - ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας adesp. 569, 2.

φυγάς: ὅπως φυγὰς πατρῴας ἐξ-

ἐλήλασαι χθονός Soph. 731, 2. φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών adesp. 155.

φυγή: ⟨κοῦφον⟩ πόδ' ἄλλος ἄλλοσ' εἴχομεν φυγῇ Eur. 495, 33. φυγῇ δὲ λάθρᾳ τῆσδε γῆς ὁρμωμένην μαθὼν πατήρ νιν Eur. 1132, 38. κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγήν Pyth. 1, 4 p. 811. φυγάς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς θανάτους τ' ἀώρους Eur. 964, 3.

φυλακτέον: ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι Eur. 850, 2.

φύλαξ: ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῄς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ Aesch. 316. γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος adesp. 403. τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν Soph. 206. ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων Eur. 198, 4. ἐφηῦρε δ' ἄστρων μέτρα καὶ περιστροφὰς ὕπνου φύλαξι πιστὰ σημαντήρια Soph. 399, 9.

φυλάσσω: πατὴρ δέ μιν κλῄσας ἐν παρθενῶσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει Eur. 1132, 59. ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλασσε θνητὸς ὤν adesp. 79. λέβης αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν Aesch. 1, 2. πλεῖον φυλάσσων αὐτὸς ἢ φυλάσσομαι Soph. 706, 2. ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος, τί δεῖ φυλάσσειν κἀξαμαρτάνειν πλέον Eur. 1061, 3. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Eur. 1063, 3. τοιγὰρ ἰώδη φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων Soph. 210. τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην - καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν Mosch. 4, 4 p. 813. πλεῖον φυλάσσων αὐτὸς ἢ φυλάσσομαι Soph. 706, 2. δισσὰ γὰρ φυλάσσεται, φίλων τε μέμψιν κεἰς θεοὺς ἁμαρτάνειν Soph. 431, 2. παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο Eur. 1027. ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῇς adesp. 120. αἰδεῖσθαι δὲ χρὴ - τὸ λίαν καὶ φυλάσσεσθαι φθόνον Eur. 209, 2. οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι ψόγον Eur. 824, 2. ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα Soph. 1019, 10. ὅ σε φυλάξασθαι χρεών Eur. 141, 3. τήν τ' ἐμψύχων βρῶσιν ἐδεστῶν πεφύλαγμαι Eur. 472, 19.

φυλλάς: ὦ σκιερὰ φυλλάς Eur. 308.

φύλλον: οὐδ' ἔτι θύρσος † φύλλα βακχείου adesp. 397, 2. ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς Soph. 22. ἄνδρας χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι Eur. 282, 24.

φῦλον: λωτοβοσκὸν φῦλον adesp. 236. ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα τοὺς πάντας Soph. 532. οὐδ' ἀὴρ ἔτι πτερωτὰ φῦλα βαστάσει πυρουμένη Soph. 1027, 8. ποικιλίᾳ πραπίδων δεινὰ μὲν φῦλα πόντου χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Eur. 27, 3. Γαῖα - τίκτει βοτάνην φῦλά τε θηρῶν Eur. 839, 5.

φυξίμηλον Aesch. 447.

φύρω: πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον θηρσίν θ' ὅμοιον adesp. 470, 2.

φῦσα: φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀγρίας φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ Soph. 701, 2.

φύσις: ὅτι γὰρ φύσις ἀνέρι δῷ,

τόδ' οὔποτ' ἂν ἐξέλοις Soph. 739. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις Eur. 139, 2. ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση Eur. 168. ἡ φύσις γὰρ οἴχεται, ὅταν γλυκείας ἡδονῆς ἥσσων τις ᾖ Eur. 187, 5. ἡ φύσις καὶ τοὐρθόν Eur. 206, 4. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις Eur. 810. γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται Eur. 840, 2. ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Eur. 920. ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς Eur. 1113. *τίς *φύσις οὔθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὔθ' ὅσα πόντος οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν Theod. 18 p. 807. ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν Isid. 1, 3 p. 829. θείᾳ προνοίᾳ πάντ' ἐγέννησεν φύσις adesp. 478. ἀθανάτου καθορῶν φύσεως κόσμον ἀγήρων Eur. 910, 5. ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα, κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός Eur. 75, 3. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος, καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 170, 2. ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει ἧσσον δέδοικα τἀσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ Eur. 290. τὴν οὐκ ἐμὴν .. πλὴν φύσει δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας Eur. 360, 38. πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 834. ταύρου μεμῖχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει Eur. 997. τέχνῃ κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα Antiph. 4 p. 793. νῦν δὲ τῆς τιμωρίας ἄπωθεν οὔσης τῇ φύσει χρῶνται βροτοί Theod. 8, 7 p. 804. οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει Crat. 3, 4 p. 810. ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν Soph. 84, 2. πολλάκις ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν Soph. 524, 2. θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητὴν φύσιν Soph. 531. οὑμὸς αἰεὶ πότμος - κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν Soph. 787, 2. ψυχῆς φύσιν ⟨γὰρ⟩ ὧδε γενναίαν ⟨λαχών⟩ Eur. 185, 2. οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ Eur. 377, 3. τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν καὶ τοὺς δικαίους - εὐγενεστέρους λέγω Eur. 495, 41. σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα Eur. 593, 2. οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος - ἔνθα τὴν φύσιν ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν εἴη σοφός Eur. 617, 2. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν, οὗτος σοφὸς πέφυκε Eur. 634. τί ταῦτα δεῖ στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν Eur. 757, 8. εἰς ἀνδρὸς φύσιν σκοπῶν δίαιτάν θ' ἥντιν' ἡμερεύεται Eur. 812, 5. ἄκρας εὐηθίας ἅπτοιτ' ἂν ὅστις τὴν φύσιν νικᾶν θέλει Eur. 904, 2. ἠπίως τὴν τῶν τέκνων οἴσουσι κύπριν, φύντες οὐ σκαιοὶ φύσιν Eur. 951, 3. αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων Eur. 963, 4. φύσιν θείαν φορῶν Crit. 1, 19 p. 771. αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον Mosch. 6, 22 p. 814. μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται adesp. 516. διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις Eur. 494, 3. ἰδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις Agath. 21 p. 767. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κἀγαθῶν Eur. 759.

φυσῶ: φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ Soph. 701. γραίας ἀκάνθης πάππος ὣς φυσώμενος Soph. 784.

φυτάλμιος: προσῆλθε μητρὶ καὶ *φυταλμίῳ πατρί Soph. 720.

φύτευμα: ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἠρξάμην *φυτευμάτων, Μίνω τεκοῦσα Aesch. 99, 10.

φυτεύω: παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν adesp. 111, 2. 3. μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα παῖδας φυτεύειν Eur. 377, 2. πεφυκότος γένους καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις Eur. 338, 2. τραφεὶς - τῶν φυτευσάντων ὕπο καλῶς Dicaeog. 4 p. 776. ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει Soph. 61, 2. σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν adesp. 393.

φυτόν: ὡς οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν γυναικός Theod. 1, 2 p. 801. κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς θνητῶν τε γενεᾷ Eur. 415, 3.

φύω: θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς, ὅταν κακῶσαι δῶμα - θέλῃ Aesch. 156. χῶρος γὰρ αὐτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον † φύει Soph. 824, 2. Λυγκεὺς - Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος adesp. 454, 2. φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα Eur. 898, 12. σύ τοί μ' ἔφυσας Aesch. 359. παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει Soph. 806. τίς ἆρα μήτηρ ἢ πατὴρ - βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον Eur. 403, 2. πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει Eur. 1132, 13. τὸ θρέψαι - πολλάκις πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα Biot. 1, 2 p. 825. τίς ἔσθ' ὁ φύσας Eur. 1, 3. ὡς ἡδὺ τῷ φύσαντι πείθεσθαι τέκνα Agath. 28 p. 768. λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι Eur. 571, 8. στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν μάλιστα Eur. 1064, 4. ὅπου - οἱ *φύσαντες ἡσσῶνται τέκνων Soph. 850. ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο Soph. 524, 8. ὅστις δὲ τοὺς φύσαντας μὴ τιμᾶν θέλῃ Eur. 852, 3. θεούς τε τιμᾶν τούς τε φύσαντας γονῆς Eur. 853, 2. αἰσχρόν γ' ὅταν τις ἐπὶ γλώσσῃ † φυεὶς γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους adesp. 529. — οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 4. οὐκ ἐν γυναιξὶ φύεται πιστὴ χάρις adesp. 543. ἐλευθέραν μέν, ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν adesp. 12. ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός Eur. 177. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς adesp. 358. ἡ δὲ μωρία μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ Soph. 839, 2. οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν Eur. 150. ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ Eur. 322. ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν Eur. 757, 2. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ Eur. 788. ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ Eur. 799. προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς Eur. 897, 4. ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ Dionys. 4 p. 794. ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφυ Theod. 12 p. 805. οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφυ adesp. 326. τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ adesp. 558, 2. ἡ πρῶτα μὲν λεὼς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν, αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν

Eur. 360, 8. λέγουσί θ' ὡς ἔφυσα<ν ἐκ δούλης ποθέν> Eur. 495, 19. ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους Eur. 571, 4. ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φύῃ, οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ Eur. 377, 2. θνητὸς ἐκ θνητῆς τε φὺς Soph. 481, 6. ὦ δυστυχεῖν φὺς καὶ κακῶς πεπραγέναι adesp. 112. ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς - τὸν φύντα (al. ζῶντα) θρηνεῖν Eur. 449, 2. οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 5. *φύντες οὐ σκαιοὶ φύσιν Eur. 951, 3. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Eur. 839, 9. τὰ φύντα γὰρ κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεών Eur. 359. κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ Eur. 285, 2. ᾧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα, οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον Eur. 491, 4. ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον Eur. 520, 3. τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὅσην ἔχει φρόνησιν Eur. 739. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς Eur. 908. καταρκεῖ τοῦδε κεκλῆσθαι πατρός, εἴπερ πέφυκά γε Soph. 83, 2. ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐχ ἴδρις Eur. 382. τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὧν πέφυκ' ἐγώ Eur. 443, 3. νέος πέφυκας Soph. 632. θεοῦ πέφυκας Eur. 773, 4. δοῦλος πέφυκας adesp. 304. τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν Soph. 669, 2. ὅστις - θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν, μῶρος πέφυκε Soph. 865, 2. πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιον γυνὴ τοῖς πρόσθεν ἡ ζυγεῖσα δευτέρῳ πατρί Eur. 4. γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως Eur. 108. ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν † ἡβητὴς πέφυχ' ὅδε Eur. 322, 5. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ Eur. 325. ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος πέφυκεν ἀνδρῶν Eur. 401, 3. ὅστις - ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ Eur. 425. κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν πέφυκ' ἄμεινον Eur. 494, 3. ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη Eur. 524. πᾶσα γὰρ δούλη πέφυκεν ἀνδρὸς ἡ σώφρων γυνή Eur. 545. τὸ γῆρας - τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε Eur. 619, 2. ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὑτοῦ φύσιν, οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον Eur. 634, 2. εἴπερ πατὴρ πέφυκεν Eur. 773, 7. καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει Eur. 834. ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν Eur. 892, 3. ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν ὅση πέφυκε Eur. 898, 3. οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων οὔτ' εὐγενείας Eur. 1029, 2. ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος, τί δεῖ φυλάσσειν Eur. 1061, 2. ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε † φέτωμ' ἄορνον Pyth. 1 p. 810. θεὸς μόνος πέφυκεν ἐν βροτοῖς μέγας adesp. 479. κἂν ἀμείνονος πατρὸς Ζηνὸς πεφύκῃ Eur. 336, 4. πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον Eur. 661, 2. Κάδμος - ἦλθε Θηβαίαν χθόνα Φοῖνιξ πεφυκὼς Eur. 819. 3. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω Eur. 1131, 4. θνητὸς πεφυκὼς τὰ ὀπίσω πειρῶ βλέπειν Isid. 2 p. 829. ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους καινοὺς φυτεῦσαι παῖδας - θέλεις Eur. 338. μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα adesp. 28. τὸ

γὰρ καλῶς πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος Soph. 100, 3. φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Eur. 294. μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί Eur. 809, 2. οἱ θεοὶ - σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες Eur. 972, 2. εἰ πάντες ἦμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες Agath. 24, 2 p. 768. ἔμοιγ' εἴη τέκνα - μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα Eur. 360, 27. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα ἢ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφυκόσιν Dicaeog. 1, 3 p. 775. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα Aesch. 401, 2. δεινόν γε - τοὺς - ὄντας ἐσθλοὺς - δυστυχεῖς πεφυκέναι Soph. 103, 4. κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι Soph. 329. τὸν εὐτυχοῦντα χρῆν σοφὸν πεφυκέναι Eur. 99. τοῦτον νομίζω κἂν θεῶν συλᾶν βρέτη τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι Eur. 328, 4. ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι Eur. 1068, 2. σοφὸν λέγουσι τὸν χρόνον πεφυκέναι Agath. 19 p. 767.

φωνή: φωνὴ (?) καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ Eur. 509. Αἰθίοπα φωνήν Aesch. 328. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν Eur. 439, 2. ἀελλάδες φωναί Soph. 626.

φωνήεις: ἄφωνα *φωνήεντα συλλαβὰς τιθεὶς ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι Eur. 578, 2.

φωρῶ: τὰ πλεῖστα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βροτῶν Soph. 769. ἀποκτείνοντες ο⟨ὓς ἥκιστα χρῆν⟩ φωρᾶσθε Eur. 495, 17. ὅταν δὲ φωραθῶσιν ἔρδοντες κακά Theod. 8, 8 p. 804.

φῶς: ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη, τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν Eur. 524, 2. τερπνὸν τὸ φῶς τόδε Eur. 533. ὃν πέρι μὲν φῶς, πέρι δ' ὀρφναία νὺξ αἰολόχρως Eur. 593, 3. λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος Phryn. 13 p. 723. τὸ μὲν γὰρ ἐν φῷ, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν Eur. 534. τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν Soph. 513, 5. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 7. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει Soph. 832. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου Eur. 816, 11. πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων Eur. 912, 9. σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους adesp. 9. ὁρῶ δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς adesp. 483, 2. cf. φάος.

φώς: φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον Eur. 210, 2. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος Eur. 727. τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε Ach. 43 p. 757. ὅστις ὦτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν *φωτὸς εὐήθους ἄγαν Sosith. 2, 3 p. 822. ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν Eur. 86. πόλεως μὲν ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων Eur. 1014. ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα Eur. 186, 2.

φωσφόρος: Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσῃ Eur. 968. ἐκφέρετε πεύκας φωσφόρους Agath. 15 p. 766.

X.

χαίρω: χαίρω σέ τ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος, . . . τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα Eur. 673. χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα Carc. 8 p. 800. τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα adesp. 27. σκῦλα μὲν βροτοφθόρα χαίρεις ὁρῶσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια Eur. 266, 2. τίς δ' οὐχὶ χαίρει νηπίοις ἀθύρμασιν Eur. 272. ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν Eur. 728, 2. φθόνος - κακοῖς τε χαίρει κἀγαθοῖς ἀλγύνεται Hippoth. 2, 2 p. 827. φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι χαίρουσιν Soph. 779, 2. πάντες οἳ τυραννίδι χαίρουσιν Eur. 275, 2. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών Aesch. 144. ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε Soph. 825. χαῖρ', ὦ γεραιέ Eur. 72. ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ, καὶ χαῖρε Eur. 362, 33. τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ Eur. 468. ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον Eur. 558. ὦ γαῖα πατρίς - χαῖρε Eur. 696, 2. σὺ δ', ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων, χαῖρε Eur. 817, 2. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, [χαῖρ' ὦ Χάρων] Ach. 11 p. 749. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός Astyd. 5 p. 779. χαῖρ', ὦ δυνάστα τῆσδε γῆς Κορινθίας adesp. 292. ἀλλ' ἴθι χαίρων Soph. 278. ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς - τὸν φύντα θρηνεῖν - τὸν δ' αὖ θανόντα - χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων Eur. 449, 4. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ . . χαίρειν Aesch. 228, 2. τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς Aesch. 266, 3. μόνῳ δὲ χαίρειν - ἐξουσία πάρεστιν αὐτῷ Soph. 85, 11. χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε Soph. 840. τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ Eur. 23. τῶν εὐσεβούντων - ἐρᾶν, Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἐᾶν Eur. 388, 5. τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας Eur. 1025, 3. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν Eur. 1049, 2. χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεών Eur. 1069. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός· δοκῶ δ'· ὅτῳ γὰρ μὴ ἔστι λυπεῖσθαι βίῳ, ἔστιν τὸ χαίρειν τῶν κακῶν λελησμένῳ Astyd. 5, 1. 3 p. 779. ὅστις ἐλπίζει θεοὺς ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης - χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 5. ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες Eur. 1090.

Χαλδαῖος: Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος Soph. 581.

χαλεπός: χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν Eur. 975.

χαλιμάς: χαλιμάδες Aesch. 448 (v. add. p. XXIV).

χαλινός: εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον Eur. 821, 4. καρτέρει δάκνων ὀργῆς χαλινόν Theod. 9, 2 p. 804. πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα Soph. 785. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς Eur. 463, 2.

χάλκειος: τῷ καλλικοσσαβοῦντι-

καὶ βαλόντι χάλκειον (χαλκεῖον l.) κάρα Soph. 494, 3. cf. χάλκεος et χαλκοῦς.

χαλκέμβολος: οἳ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις adesp. 142.

χάλκεος: ἐρρηξάτην ἐς κύκλα (?) χαλκέων ὅπλων Soph. 768, 2. θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκέων (al. λίθων τε καὶ ξύλων) Soph. 1025, 6. ἢ δ' - ὀπὸν ἀργινεφῆ - χαλκέοισι κάδοις δέχεται Soph. 491, 3. ἃς ἥδε βοῶσ' ἀλαλαζομένη γυμνὴ χαλκέοις ἤμα δρεπάνοις Soph. 491, 7. cf. χάλκειος et χαλκοῦς.

χαλκήλατος: λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος Aesch. 225, 2. χαλκήλατον ἠθμόν Eur. 374. χαλκηλάτοις ὅπλοισι Soph. 317, 3. χαλκηλάτους λέβητας Soph. 348, 2.

χαλκόδετος: χαλκοδέτοις κοτύλαις Aesch. 57, 6.

χαλκόδους: χαλκόδοντας στόλους adesp. 272.

χαλκοκέραυνος: χαλκοκέραυνόν (?) τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων Aesch. 192, 3.

χαλκόκτυπος: γυναῖκας - τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων Diog. Ath. 1, 3 p. 776.

χαλκός: κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ Aesch. 393. λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς χαλκός Soph. 780, 2. ὀλέσαι κἀποτεμεῖν ὀξέι χαλκῷ κεφαλάν Phryn. 14, 2 p. 723. χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χρόα σφάξειαν adesp. 458, 14. χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ Aesch. 128.

χαλκοσκελής: χαλκοσκελεῖς Soph. 312.

χαλκοῦς: χαλκοῖσιν (χαλκέοισιν l.) ἐξαυστῆρες χειρούμενοι Aesch. 2. χαλκοῦς ὀδός Astyd. 9 p. 780. cf. χάλκειος et χάλκεος.

Χάλυβος: Χαλύβῳ πελέκει Eur. 472, 6.

χαλῶ: Κύπρις γὰρ οὐδὲ νουθετουμένη χαλᾷ Eur. 340. μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα Eur. 409. τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος χάλα Eur. 716, 3. φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις κέκτησο Eur. 362, 18. μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλῃ κύματος ἀλκῇ adesp. 413, 2.

χαμαί: οὐ σταλαγμὸν ἐξομόρξετε, εἴ πού τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών Eur. 781, 7.

χαμεύνη Soph. 177 (v. add. p. XXIV). σχεδὸν χαμεύνῃ σύμμετρος Κορινθίας παιδός Eur. 676.

χάος: οἳ μὲν ὀνομάζουσι χάος Eur. 448, 3.

χαρά: ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χαρὰ (χάρις ll.) μείζων βροτοῖς Eur. 550. στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ Aesch. 258, 2. ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ Soph. 816. πολλάκι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει Eur. 174, 2.

χαρακτήρ: καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με παρηγορεῖ Λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου Soph. 178. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329, 2.

χαράσσω: Ἔρως - καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς χαράσσει (al. ταράσσει) κἀπὶ πόντον ἔρχεται Eur. 431, 3.

χαρίεις: πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν Eur. 453, 6.

χαρίζομαι: ὀργῇ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται, κακῶς τελευτᾷ Eur. 31. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται, ἥδιον ἐν βροτοῖσιν Eur. 360. θᾶσσον - οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χαρίζεται Eur. 1063, 13.

χάρις: ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις Soph. 534, 5. ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὅλλυται χάρις Soph. 834. ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή Eur. 446, 6. (cf. χαρά.) ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀπόλωλ', ὅταν τις - θάνῃ Eur. 736, 5. ἄδωρος χάρις Eur. 869. οὐκ ἐν γυναιξὶ φύεται πιστὴ χάρις adesp. 543. τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοὐ βίᾳ λέγω Soph. 25. κρεῖσσον θεοῖς γὰρ ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν Soph. 208. ἡ φὴς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν Soph. 315. οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο - τοῖς πᾶσιν - προσαρκέσαι χάριν Soph. 481, 2. οὔτε τις θεῶν νέμων πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν Soph. 511, 3. ὃς οὔτε τοὐπιεικὲς οὔτε τὴν χάριν οἶδεν Soph. 703, 2. ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν Eur. 129. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηροὺς κλῇθρον εἰργέτω στέγης Eur. 362, 19. ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, διωθοῦνται χάριν Eur. 608, 2. ὀκνῶν δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν Eur. 789. κἀκπονεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ τελεῖν Eur. 909, 8. χάριν δικαίαν καὶ φιλάνθρωπον, πάτερ, αἰτῶ σε ταύτην Eur. 953, 41. τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῆ νέμειν ἀεὶ καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν Eur. 1064, 3. ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν πράσσων ὁμιλεῖ Crit. 3 p. 774. θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα ἢ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφυκόσιν Diaeog. 1, 2 p. 775. ἡδὺς συνοικεῖν καί τιν' εἰληχὼς χάριν Chaer. 36, 4 p. 790. ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν Char. 1, 2 p. 826. οὐδ' ἂν ἀναγκασθείς τις εὖ δράσῃ τινά, προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν adesp. 80, 4. μὴ δρῶν δ' - ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε Eur. 136, 7. τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται Eur. 360. ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους Eur. 492, 2. γένοιτό μοι τὰς χάριτας ἀποδοῦναι πατρί Chaer. 33 p. 790. βίᾳ δ' ἔπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην adesp. 402. — ἀμεμφίας χάριν Soph. 261. κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς Soph. 513, 6. καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἠξίους ἐμὴν χάριν Eur. 268. τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν Eur. 282, 15. δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν Eur. 326, 4. τὴν εὐγένειαν - τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν Eur. 405, 2. ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτάνω Eur. 466. κουρίμου χάριν τριχός Agath. 3, 4 p. 763. οὐ τῆς ἐμῆς ἕκατι καρδίας φέρεις λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν Serap. 1, 2 p. 831. — χαρίτων τριζύγων Soph. 502.

χάρμα: τί τούτου χάρμα μεῖζον ἂν λάβοις Soph. 579. ἣν φερέσβιος Δηὼ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται Soph. 687, 3. εὐαμερίαι - μολπᾶν θράσος αἴρουσ' ἐπὶ χάρματα Eur. 773, 49.

Χαρναβῶν: καὶ Χαρναβῶντος ὃς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν Soph. 547.

χαροπός: οὐρανόν τ' ἔτευξε - πόντου τε χαροπὸν οἶδμα Soph. 1025, 3.

χαρτός: δακρυρροεῖ γοῦν καὶ τὰ *χαρτὰ τυγχάνων Soph. 824, 3.

Χάρων: χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, [χαῖρ' ὦ Χάρων] Ach. 11 p. 749. — cf. Aesch. 245.

χάσκω: χάσκοντα λιμῷ μόσχον ὡς χελιδόνος Ach. 47 p. 757.

χάσμα: ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν Eur. 592, 2.

χέδροψ: νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον καὶ τὸν μάραθον ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα Pyth. 1, 12 p. 811.

χεῖλος: ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς Soph. 728.

χείλωμα: ἐρῳδιός - ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος † χειλώμασιν Aesch. 275, 2.

χεῖμα: ἵν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει Eur. 981, 3. οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν Eur. 1083, 7.

χειμάζομαι: τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν *χειμάζομαι Σαρπηδόνα Aesch. 99, 15. ἔνθ' ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται Soph. 462.

χειμάμυνα Aesch. 449. Soph. 1008.

χειμάρροος: μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον στέγην πυρώσω Aesch. 281, 3.

χειμών: χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ Soph. 267. ἐν χειμῶνι δ' οἴχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ κεχαρμένη Chaer. 41, 2 p. 791. ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις adesp. 64, 2. χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' αἰνεῖν adesp. 546, 7. χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος Eur. 330, 4. ἐπεί τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε ληφθέντα φαύλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν Eur. 781, 58.

χείρ: ἡβῶσα χείρ Aesch. 179, 5. βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται Ion. 63, 3 p. 745. τὰ δ' ἐξόπισθε χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Οἰνωτρία - σε δέξεται Soph. 541. σοφῆς ἄγαλμα χειρός Eur. 125, 4. ἣ δ' ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσα Soph. 491. πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός Eur. 664. ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον Eur. 1044. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ (?) θήγει Soph. 808, 2. εἴ τις ἀργὸς ὢν θεοῖς εὔχοιτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον Eur. 286, 14. (cf. v. l. Eur. 327, 6.) ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής, δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός Eur. 389, 2. παῖς - νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέᾳ adesp. 383, 2. εὕδει πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον adesp. 416, 2. ἀγρίᾳ χερί Soph. 598, 3. δι' ἀσπίδων χερὶ θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας Eur. 282, 20. ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί Eur. 285, 8. πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χερί Patrocl. 1, 5 p. 830. ὃ δὲ λαβὼν χερὶ ἔγνω ἐπαφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε adesp. 458, 6. ἰσαργύρου τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου δώσουσι κόσμον Ach. 5 p. 747. προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῇ Ach. 37, 2 p. 755. ὁ μυρίος χρόνος τὰ πάντ' ἀμαυροῖ χὐπὸ χεῖρα λαμβάνει Theod. 9, 4 p.

804. ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν ὤρεξε Mosch. 9, 8 p. 816. ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου adesp. 96. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὴν χεῖρ' (al. τὸν νοῦν) ἔχει adesp. 385. ὑπόσκοπον χέρα Aesch. 339. ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα Soph. 458. ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρα Eur. 362, 32. γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχων Eur. 842. πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος - αὐτός σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χεροῖν Aesch. 327, 2. ὅταν - χεροῖν κρύσταλλον ἁρπάσωσι παῖδες εὐπαγῆ Soph. 153, 3. οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 7. καὶ πρῶτον ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Soph. 441. πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν δίσκους ἔχοντες Eur. 282, 19. πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων Eur. 706. τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο adesp. 46. νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες Eur. 291. (cf. πρόχειρος.) στέφανοι χειρῶν Ion. 48 p. 742. γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν Soph. 853. ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν Eur. 285, 14. τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς ἁλίσκεταί τε πάντα καὶ θηρεύεται Eur. 434, 2. γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν ἢ ῥώμη χερῶν Agath. 27 p. 768. βουλαὶ τάδ' ἐξέπραξαν, οὐ χερῶν σθένος adesp. 540. ὃ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων Aesch. 57, 2. τρία δόρη πάλλοντα χερσίν Aesch. 74, 5. ἀμφιδεξίοις χερσί Aesch. 240. κωτίλος - ἀνὴρ λαβὼν πανοῦργα χερσὶ κέντρα Soph. 622, 4. ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον Soph. 711. Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐντείνων πέδας Soph. 727. ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν Eur. 403, 4. ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις κεροῦσσαν Eur. 857. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς - διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Eur. 1132, 32. τρόχιμα βάσιμα χέρεσι πόδεσι Soph. 219, 2. πλεῖστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν Eur. 297, 2. εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος Eur. 847. ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως Ach. 17, 4 p. 750. ἢ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγὼν adesp. 148. χεῖρας δὲ Τρώων ὅπλ' ἔδωκαν Ἑλλάδος adesp. 192. σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾷ Eur. 200, 3. ὦ χέρες χέρες, πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα Neophr. 2, 12 p. 731.

χειροβοσκός: χειροβοσκὸν Soph. 1009.

χειρόμακτρον: Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκδεδαρμένος Soph. 432.

χειρῶ: χαλκοῖσιν ἐξαυστῆρες χειρούμενοι Aesch. 2.

χείρων: ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει Eur. 1080, 4. ἥτις εὐφυᾶ λαβοῦσα τέχνη φῶτ' ἔθηκε χείρονα Eur. 186, 2. εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει γνώμην adesp. 296, 3. φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες Eur. 294. νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα Soph. 193, 2. ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται, τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο adesp. 515, 4.

Χείρων — Eur. Μελανίππη ἡ σοφή p. 509. Eur. 488.

χειρῶναξ: βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς Soph. 760. οὐ τῶν-

δε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων Eur. 795, 3.

χελιδονίζειν Aesch. 450.

χελιδών: πεδοίκου χελιδόνος Aesch. 53. χάσκοντα λιμῷ μόσχον ὡς χελιδόνος Ach. 47 p. 757. χελιδόνες Ion. 33 p. 738. (cf. ἀηδών.)

χέλυς: εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν Aesch. 314.

χελώνη: τραχὺς † χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται Soph. 257. ἡλίσκετ' ἄρα - καὶ πρὸς χελώνης αἰετὸς βραχεῖ χρόνῳ Ach. 34, 2 p. 755. γέρανοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί Soph. 107.

χερμάς: σῶ δ' αὐταδέλφω χερμ<άδ' αἴρουσιν χεροῖν> Eur. 495, 18. πέτροι τ' ἐχώρουν χερμάδες θ' ἡ<μῶν πάρα> Eur. 495, 12.

χέρνιψ: οὔτε δαιτὸς οὔτε χέρνιβος θιγών Soph. 1026, 7.

χερσαῖος: νοτὶς προσαυρίζουσα χερσαίῳ τροχῇ adesp. 261. βρῦτον - τὸν χερσαῖον Soph. 553.

χερσεύω: χερσεύει (?) Soph. 299. τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος Eur. 636, 3.

χέρσος: χέρσου δ' ἔνεστιν ἐν τετρασκελεῖ γονῇ Soph. 855, 10. πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα Crat. 1, 2 p. 809. ἀλλ' ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας Ion. 38 p. 739. κακὴ γὰρ ἡ δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία Ion. 58 p. 744. χέρσα Aesch. 189.

χεῦμα: καλὸν δὲ χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον Eur. 316, 2. σταθεροῦ χεύματος Aesch. 276. φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης Aesch. 192, 2. ὑπέρ τε πόντου χεῦμ' ὑπέρ τε Πλειάδα adesp. 157.

χέω: εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν Aesch. 36. λευκοὺς λίθους χέοντες (ἔχοντες vel φέροντες ll.) αὐχοῦσιν μέγα Eur. 1007. κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν adesp. 141.

χήλευμα Soph. 445.

χηλεύω: κεχήλευμαι πόδας adesp. 220.

χήν: τιθασὸν χῆνα καὶ περιστερὰν οἰκέτιν ἐφέστιόν τε Soph. 782.

χθόνιος: χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω adesp. 375, 2. χθονίαν λώβαν adesp. 273. ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν Eur. 592, 2. θεοὶ χθόνιοι ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν Eur. 868. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα Eur. 939. ποικιλίᾳ πραπίδων δεινὰ μὲν φῦλα πόντου χθονίων τ' ἀερίων τε δάμναται παιδεύματα Eur. 27, 4. σκῆπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζεις χθονίων θ' Ἅιδῃ μετέχεις ἀρχῆς Eur. 912, 8. χθονίους Ἰναχίδας adesp. 274.

Χθόνιος — Aesch. 376.

χθύπτης: μέλιτι χθύπτην τυρὸν μίξας ἐρυθρῷ Thesp. 4, 3 p. 833.

χθών: ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν Eur. 52, 5. ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει Eur. 195. σὺ δ', ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων, χαῖρε Eur. 817. ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς Eur. 1047, 2. ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα - σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος adesp. 129, 9.

χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν Aesch. 191. φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός Aesch. 263, 2. ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας Soph. 265. φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός Soph. 731, 2. Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός Soph. 830. ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονός Soph. 870. τί γὰρ πατρῴας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός Eur. 6. κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονὸς (al. πολυχρύσου χλιδῆς) ἀνδρῶν δικαίων κἀγαθῶν ὁμιλίαι Eur. 7. ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός Eur. 194, 4. ἕδος δαιμόνιον τόδ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός Eur. 448, 2. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ νερτέρας ὑπὸ χθονός Eur. 450. Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός Eur. 476. Καλυδὼν - Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα Eur. 515. κακοῖσι δὲ ἅπαντα φροῦδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός Eur. 734, 3. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονός - κρίνω φίλον Eur. 902. μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα Eur. 1053. γαίας Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός Eur. 1083, 9. δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Eur. 1132. ὃς τῆσδέ τ' ἄρξει χἀτέρας πολλῆς χθονός Eur. 1132, 16. τῆσδε κοίρανον χθονὸς Ἀργείας Eur. 1132, 61. εἰ τὸ χαίρειν ἔστι τοῖς κάτω χθονός Astyd. 5 p. 779. ὁ γὰρ θανὼν τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός adesp. 95, 3. ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός adesp. 129. λακὶς χθονός adesp. 228. ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα Aesch. 44. Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα Aesch. 163, 2. νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα Aesch. 199, 8. ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα Soph. 123. τήνδ' ἀν' Ἰδαίαν χθόνα Soph. 479. Νίσῳ δὲ τὴν ὅμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σκείρωνος ἀκτῆς Soph. 872, 5. Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα Eur. 349. τοῖς κακοῖς πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα Eur. 692, 2. ἣν - πρώτην χθόνα Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 2. Κάδμος - ἦλθε Θηβαίαν χθόνα Φοῖνιξ πεφυκώς Eur. 819, 2. κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ Eur. 919. μητέρα - μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα Carc. 5, 5 p. 799. Ἀτθίδα χθόνα τίνες τύχαι κατέχουσιν ἢ πράττουσι τί Pyth. 1, 9 p. 811.

χίλιοι: ηὗρε πεντηκοντάδας ὃς † χίλι' εὐθὺς ὃς στρατοῦ φρυκτωρίαν ἔδειξε Soph. 399, 6.

χίμαιρα: θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα Soph. 461, 2.

Χίμαιρα — Eur. Σθενέβοια.

χιτών: Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών Aesch. 364. χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν Soph. 483. καὶ τὰν νέορτον ἇς ἔτ' ἄστολος χιτὼν ὡραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Ἑρμιόναν Soph. 788. ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας ἔχει ποδήρεις Aesch. 59.

χιών: ἡνίκ' ἂν ταχῇ χιὼν Eur. 228, 4. πυρωτὸν φέγγος ἐκλάμψαν

φλόγα τήκει πετραίαν χιόνα Aesch. 300, 5.

χλαῖνα: δρυός μ' ἱδρὼς - ἥ τ' Αἰγυπτία βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα (?) θήραγρος πέδη Ion. 40, 3 p. 740. ἀσπάθητον χλαῖναν Soph. 793. ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσῃς Eur. 603, 4. καταρβύλοις χλαίναις Soph. 565.

χλανίδιον: ἣ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτυχαῖς ἔφαινε μηρόν Chaer. 14, 9 p. 786. λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις θάλπουσα καὶ ψύχουσα adesp. 7.

χλήδοντα (?) Aesch. 178.

χλῆδος: καὶ παλτὰ κάγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών Aesch. 16.

χλιδή: οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1, 2 p. 825. (cf. χθών.) τίς δ' οἶκος - ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856, 2. δόμοι μὲν οἵδ' εὔπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς Eur. 1132, 2.

χλίδος: ἱππικὸν χλίδος Ion. 3 p. 732.

χλιδῶ: χλιδῶν τε πλόκαμος Aesch. 313. πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δὴ γύναι φρόνει Eur. 986.

χλόη: φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης Eur. 350, 2.

χλούνης: μακροσκελὴς μὲν ἄρα μὴ χλούνης τις ᾖ Aesch. 62.

χλωραίνομαι: χλωρανθείς Soph. 1010.

χλωρός: κεκλημάτωται *χλωρὸν οἰνάνθης δέμας Soph. 234, 4. κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν Eur. 907.

χνοῦς Soph. 1011. (τὴν) χνοῦν Eur. 1106.

χοή: σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν πέλανόν τε φέρω Eur. 912. ἄρσενας χοὰς Ἀχέροντος Soph. 480, 2.

χοῖνιξ: οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει θέρμων τε χοῖνιξ Crat. 2, 2 p. 810.

χοιρόκτονος: σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου Aesch. 327.

χοῖρος: λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος ὁ χοῖρος Aesch. 310, 2. τοιγὰρ ἰώδη φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων Soph. 210. ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω Aesch. 309. θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός Aesch. 311.

χολή: Λερναία χολή adesp. 229. μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς Eur. 682, 3. μῶρος - ὅστις ἐλπίζει θεοὺς ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης - χαίρειν ἀπαρχαῖς adesp. 118, 3. πικρὰν πικρῷ κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν Soph. 770.

χόλος: χρῆν καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χόλος (χρόνος Il.) παρήλυθεν Eur. 451, 2. μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεὶς μέλαθρα συμφλέξῃ πυρί Eur. 781, 49.

χολῶ: πατήρ νιν ἐγκατάκλειστον δόμοις ἔργει χολωθεὶς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει Eur. 1132, 40.

χοραγός: Ἴακχε, θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ adesp. 140.

χορδή: κινοῦσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν adesp. 361.

χορδότονος: ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας Soph. 223, 2.

χορεία: τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστερὰν ἔλυσε Chaer. 14, 3 p. 786.

χορεύω: θυμῷ δ' οὔ τις φαιδρὰ χορεύει τάρβους θυγάτηρ Soph. 699. Διόνυσος, ὃς - πηδᾷ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν Eur. 752, 3. κἀπὶ Κυρβάντεσι χορεύσατε Soph. 778. γυναῖκ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς - θεοῖς χορεῦσαι Eur. 781, 34.

χορός: ὁ πινοτήρης τοῦδε μάντεως χορός Soph. 109. χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει Soph. 695. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς Eur. 940. χορῶν ἐραστὴς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς Chaer. 5 p. 783. ἔνθα Περσικῷ νόμῳ ξενωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς Diog. Ath. 1, 11 p. 777.

χορταιοβάμων adesp. 601.

χραίνω: χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἁλός Ach. 27, 3 p. 753. πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χεροῖν Aesch. 327, 2. ὡς ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσ' ἄλεκτρος ἀνδρός Eur. 1132, 57.

χρεία: χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν Eur. 715, 2. νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ κακῶς τ' ὀλουμένη γαστήρ Eur. 915. χρεία δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπῴκισται πολύ Chaer. 18 p. 788. δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα χρείας (?) ἀνάνδρου φάρμαχ' ηὕρηται βροτοῖς Eur. 288, 2. ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων Eur. 231. λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς χαλκός Soph. 780.

χρεῖος: ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει Eur. 142, 3. ἀνὴρ ἐς οὐδὲν χρεῖος adesp. 159.

χρέος: τί χρέος ἔβα δῶμα Eur. 1011. σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος adesp. 365.

χρή: καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν Aesch. 225. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Aesch. 317. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα Aesch. 397. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν Aesch. 452. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν Soph. 81. οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ δινλιφὲς φοροῦντα - μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα Soph. 139. πειρᾶσθαι δὲ χρὴ [ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν] ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν Soph. 237, 1. 3. εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν Soph. 339. θνητὰ φρονεῖν χρὴ θνητὴν φύσιν Soph. 531. πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας ὅτι χρὴ τετελέσθαι Soph. 531, 4. οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι Soph. 535. οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας ἀνδρός Soph. 588. (cf. v. l. Soph. 618, 2.) χαίρειν ἐπ' αἰσχραῖς ἡδοναῖς οὐ χρή ποτε Soph. 840. χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδένα Soph. 879. παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν Eur. 43. φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα Eur. 76, 2. ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν Eur. 81. ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ Eur. 98. αἰδεῖσθαι δὲ χρή, γύναι, τὸ λίαν Eur. 209. οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας διώκειν Eur. 216. νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν ἀεί Eur. 237.

χρὴ πονεῖν Eur. 238, 2. ἡ δ' ἐγγύς ἐστιν - ὃν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν Eur. 255, 4. ἄνδρας χρὴ σοφούς τε κἀγαθοὺς φύλλοις στέφεσθαι Eur. 282, 23. σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή Eur. 352, 2. τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή Eur. 360, 17. πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον Eur. 375. οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς σταθμήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον Eur. 376. νομίζειν χρή σε καὶ τοὐναντίον Eur. 396, 2. ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἄγειν βίον Eur. 408. τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἐᾶν Eur. 410. ὥστε μὴ δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν Eur. 439, 4. κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν Eur. 459. χρὴ περιστεῖλαι καλῶς κρύπτοντα Eur. 460, 2. οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ δοῦναι χαλινούς Eur. 463. σύν τοι θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490. οὐ χρὴ μάχεσθαι πρὸς τὸ θεῖον Eur. 491, 5. νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, νοῦν Eur. 548. πιστεύειν δὲ χρὴ γυναικὶ μηδὲν ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν Eur. 671. χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν Eur. 744. πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν Eur. 759. ἔχειν χρὴ στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ Eur. 773, 61. εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον Eur. 806, 4. χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν ἀεί Eur. 823. κἂν ἄμορφος ᾖ πόσις, χρὴ δοκεῖν εὔμορφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένῃ - εὖ λέγειν δ', ὅταν τι λέξῃ, χρὴ δοκεῖν, κἂν μὴ λέγῃ Eur. 909, 5. 7. κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς εἰς ὅντινα χρὴ κέλσαι θνητοῖς Eur. 916, 5. πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθων Eur. 918. μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα Eur. 957. εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι Eur. 981. ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε Eur. 1037. κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί Eur. 1049, 4. οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Eur. 1063, 2. οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν Eur. 1073. εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν Eur. 1073, 3. ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν κοινόν τε χρὴ κρατῆρα Ach. 14, 2 p. 749. ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν Carc. 3 p. 798. ἀλλὰ διαλαβόντα χρὴ σκοπεῖν Theod. 2, 2 p. 801. οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ - τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν adesp. 29. οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν adesp. 519. χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν ἢ λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν adesp. 535. οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι τάσσειν· ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν ἔχειν τι κέρδος Soph. 103, 5. 6. χρῆν· τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά Eur. 44, 2. ὅθεν δὲ νικᾶν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ· ὅθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς Eur. 47, 1. 2. τὸν εὐτυχοῦντα χρῆν (χρὴ ll.) σοφὸν πεφυκέναι Eur. 99. οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτε χρῆν εἶναι νόμον τύραννον εἶναι Eur. 172. καὶ χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον Eur. 388, 3. νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι· χρῆν

γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν Eur. 402, 2. ἐχρῆν (al. ἔδει) γὰρ ἡμᾶς - τὸν φύντα θρηνεῖν Eur. 449. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν - κτείνειν πόσις, χρῆν καὶ σὲ μέλλειν Eur. 451, 2. κοινὸν γὰρ εἶναι *χρῆν γυναικεῖον λέχος Eur. 653. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν εἴπατε Eur. 708. μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλου Eur. 736, 2. ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε Eur. 953. τότε σε χρῆν ζητεῖν ἐμοὶ ἄνδρ' ᾧ με δώσεις Eur. 953, 34. χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δύνασθαι Eur. 1048, 2. τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν Eur. 1048, 6. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα Eur. 1109, 2. ψυχὴν ἐμὴν - ἔρημον καὶ παρημελημένην πρὸς ὧν ἐχρῆν ἥκιστα Neophr. 2, 7 p. 731. παῖδας φυτεύειν οὔποτ' ἀνθρώπους ἐχρῆν adesp. 111, 2. κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεὼν Soph. 226, 3. καὶ ταῦτα - χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν Soph. 524, 12. ἀλλ' ὅμως χρεὼν τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν Soph. 526. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεὼν Eur. 44. δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεὼν οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον Eur. 48, 2. πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν παῖδας Eur. 110, 2. ὅ σε φυλάξασθαι χρεὼν Eur. 141, 3. ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ (?) *χρεὼν Eur. 154, 2. κῆδος καθ' αὑτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεὼν Eur. 214. τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεὼν Eur. 287. νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας *χρεὼν δόλοισι κλέπτειν Eur. 289. πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀκεῖσθαι Eur. 292. οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς - βέβαιον εἰκάσαι χρεὼν Eur. 303, 2. ταῦτά σε σκοπεῖν χρεὼν Eur. 332, 8. τὰ φύντα γὰρ κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεὼν Eur. 359, 2. πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεὼν Eur. 362, 6. ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεὼν Eur. 411. πύθοιντ' ἂν ἀστοὶ πάντες ἃ κρύπτειν χρεὼν Eur. 411, 4. ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν Eur. 413. (cf. πρέπω.) τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεὼν παραστρέφων Eur. 491, 3. ἐγὼ μὲν ⟨οὖν⟩ οὐκ οἶδ' ὅτῳ σκοπεῖν χρεὼν τὴν εὐγένειαν Eur. 495, 40. ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κἀσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους Eur. 501, 2. ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεὼν ἐσθλὴν Eur. 521. κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ᾗ χρῆσθαι χρεὼν Eur. 542, 3. φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεὼν Eur. 605, 3. τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεὼν Eur. 733, 3. τολμᾶν δὲ χρεὼν Eur. 745. τοῖς μὴ δικαίοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεὼν Eur. 759, 4. ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεὼν Eur. 761. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ τὰς χρεών σ' ἀσκεῖν Eur. 853. οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεὼν ἀλλ' ἐν σιδήρῳ - τιμὰς ἔχειν Eur. 880. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὴν γῆν ἰδόντας τὰς νόσους σκοπεῖν χρεὼν Eur. 917, 3. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963, 2. χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεὼν Eur. 1069. ἄρχεσθαι χρεὼν κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν Eur. 1107. μικροῦ δὲ βιότου

ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών adesp. 95, 4. τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποεῖν adesp. 368. χρῆσται δέ σ' ἐνθένδ' αὖθις Soph. 542.

χρῄζω: ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρῄζω τυχεῖν Eur. 659, 9. ἴθ' ὅποι χρῄζεις Eur. 722. αἰτοῦ τί χρῄζεις ἕν Eur. 773, 2. ἃ δ' ἐκπυθέσθαι τῆς ἐμῆς χρῄζεις φρενός adesp. 114.

χρῆμα: σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία Eur. 96. γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνήρ Eur. 317, 4. σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίγνεσθαι φιλεῖ, θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει Eur. 339, 5. συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύας ἀνῆκε Λητοῦς παῖς Soph. 369. τί χρῆμα δράσας Eur. 602. κόμας ἐκειράμεσθα - ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί Agath. 3, 2 p. 763. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους Soph. 85. τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἣν τις εὐσεβῇ θεόν Eur. 252, 3. οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320. πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Eur. 632. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει Eur. 642, 2. ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν, ὦ πάτερ, ἃ μᾶλλον ἀνδρὸς εὐφρανεῖ παρόντα με Eur. 953, 22. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ Aesch. 186. μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις - φίλοινον, χρημάτων ἀτημελῆ Eur. 184, 2. ἐγὼ μὲν οὔποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα Eur. 198, 4. ἣν σφαλῶσι χρημάτων Eur. 201, 2. φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 3. κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ Eur. 325. μή μοι ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ γενέσθαι Eur. 341. τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν Eur. 378, 3. ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής, δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός Eur. 389. χρημάτων ὄντων ἅλις Eur. 407, 2. μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις γενναιότητα κἀρετήν Eur. 527. ἴσην - συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων ἡ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί, σώφρον' ἣν λάβῃ Eur. 543, 3. 4. παισίν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων (γραμμάτων ll.) μέτρον γράψαντας εἰπεῖν Eur. 578, 6. πάντες - χρημάτων ὕπερ μοχθοῦσιν Eur. 580, 4. τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων πολλῶν κεκλῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις Eur. 659, 3. φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ Eur. 934, 2. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον· οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων οὔτ' εὐγενείας οὔτε θωπείας ὄχλου Eur. 1029, 2. χρημάτων τε γάργαρα adesp. 442. χρημάτων ὑπεργέμων adesp. 486. τὴν δ' εὐγένειαν - μή μοι λέγε, ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί Eur. 22, 2. χρήμασιν γαυρούμενος Eur. 92, 2. χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ Eur. 143. τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα Eur. 1066. οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται πρὸς χρήμαθ' οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν Soph. 85, 5. κἄστι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δεύτερα Soph. 328, 4. ἀλλ' οὐδὲν ηὑγένεια πρὸς τὰ χρήματα Eur. 95. ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματα Eur. 362, 11. οὐκ ἀφέξεται τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ' ἁρπάζειν βίᾳ Eur.

389, 3. τὴν εὐγένειαν - τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν - τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα Eur. 405, 3. ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν Eur. 502, 2. ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα Eur. 607.

χρηματίζω: † κεχρηματίσθαι Aesch. 429.

χρημοσύνη: χρόνος αὖ χρόνος ἅμα κραταιᾷ χρημοσύνᾳ (τερμοσύνα ll.) βίου πόλλ' ἀνευρίσκει adesp. 509, 2.

χρήσιμος: γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα Dionys. 10 p. 796. οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν Eur. 58. ἀεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν adesp. 516 a. ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός Aesch. 390. βούλομαι δὲ σοί, τέκνον, - παραινέσαι κειμήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα Eur. 362, 4. — ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα Eur. 742. πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ Eur. 552. οὐκ ἔστιν ἐπιτήδευμα χρησιμώτερον τῆς πραότητος adesp. 173. σύν τοι θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν βουλεύματ' ἀεὶ πρὸς τὸ χρησιμώτερον Eur. 490, 2.

χρῆσις: φίλων γε - χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη - ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384.

χρησμολόγος Soph. 1012.

χρησμός: ἣ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προυμαντεύσατο χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς Eur. 482, 2.

χρηστός: τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς Eur. 247. ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε Eur. 296. τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329, 2. οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός Eur. 333, 2. ὃς γὰρ ἂν χρηστὸς φύῃ, οὐ τοὔνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ Eur. 377, 2. τρόπος δὲ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου Eur. 597. ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἣν τύχῃ γεγώς, τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται, χρηστοὺς δὲ χρηστός Eur. 609, 3. κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ, χρηστὸς γεγὼς τιμὴν ἔχει τινά Eur. 739, 3. ἀλλ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν χρηστός, ἠπόρηκε δέ Eur. 953, 19. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ Chaer. 35 p. 790. ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν Soph. 84, 2. τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν Eur. 908, 7. εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον Eur. 520, 2. ᾧ τεκμηρίῳ μαθὼν ἢ χρηστὸν ὄντα γνώσομαί σ' ἢ κακόν Eur. 60, 2. ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον - οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἷρεσθαι κακοῖς Eur. 1050, 2. ὁμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον Theod. 13, 4 p. 806. γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν Hippoth. 6, 2 p. 828. μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα, χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις adesp. 28, 2. μί' εὐγένεια τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν adesp. 182. τὸ γὰρ κακὸν οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ Eur. 810, 2. ἀλλ' ἕν γ' ἔχει τι χρηστόν Hippoth. 3, 2 p. 828. χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν ἢ λέγουσιν εὖ μὴ δυσμεναίνειν adesp. 535. παῖδες δὲ χρηστοί, κἂν θάνωσι, δώ-

μασιν καλόν τι θησαύρισμα Eur. 518, 3. γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται adesp. 309. χρηστῶν πενήτων ἥν τις αἰσχύνῃ τέκνα Eur. 362, 27. τὸν σὸν δὲ παῖδα - ἐπίσταμαι χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα Eur. 1067, 2. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν Eur. 529. χρηστοὺς δὲ χρηστός Eur. 609, 3. εἰσορῶσα ⟨μὲν⟩ κακούς, χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσα Eur. 908, 5. τί δεῖ καλῆς γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι Eur. 212, 2. τὰ χρηστὰ δ' οὐδ' ἢν τὸν διδάσκαλον λάβῃ, ἐμνημόνευσεν Soph. 1019, 8. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί Eur. 1024.

χρῖμα: λιθάργυρος δ' ὄλπη παρῃωρεῖτο χρίματος πλέα Ach. 19, 2 p. 751. Κυπρίου λίθου δώσουσι κόσμον χριμάτων τ' Αἰγυπτίων Ach. 5, 2 p. 747.

χρίμπτομαι: νεκροθήκης οὐ χριμπτόμενος Eur. 472, 18.

χρίω: ἅδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος χρίουσιν Ach. 4, 5 p. 747. μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας Ach. 17, 3 p. 750. βακκάρει χρισθέντα Ach. 10 p. 749.

χρόα: χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιώσει adesp. 161.

χρονίζω: ζῆλός μοι σέθεν ὡς χρονίζεις Eur. 453, 3. μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται adesp. 516.

χρόνιος: Δίκα τοι Δίκα χρόνιος Eur. 223. Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας adesp. 446.

χρόνος: ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος Soph. 280, 2. βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς Soph. 518. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει Soph. 832. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει Soph. 868. ἔσται γὰρ ἔσται κεῖνος αἰῶνος χρόνος Soph. 1027. νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος Eur. 52, 8. χρόνος δὲ δείξει ⟨σε⟩ Eur. 60. ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει Eur. 112. χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὑμνῳδίας Eur. 192. ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον Eur. 291, 3. ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφὺς χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί Eur. 303, 4. τύχας δὲ θνητῶν - ὁ πολὺς χρόνος μεθίστησι Eur. 304, 4. χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ Eur. 441. (cf. χόλος.) ἀκάμας τε χρόνος περί γ' ἀενάῳ ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων αὐτὸς ἑαυτόν Eur. 594. θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις Eur. 773, 56. ὁθούνεκα πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος Eur. 1132, 21. εἶθ' ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Eur. 1132, 25. ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος Crit. 1 p. 771. ὁ χρόνος ἁπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον Crit. 2 p. 774. σχολῇ βαδίζων ὁ χρόνος ἀφικνεῖται τὸ πᾶν Chaer. 20 p. 788. χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξεργάζεται Chaer. 22 p. 788. ἀλλ' ὁ μυρίος *χρόνος τὰ πάντ' ἀμαυροῖ χὐπὸ χεῖρα λαμβάνει Theod. 9, 3 p. 804. ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε Crat. 4 p. 810. ἐπεὶ δ' ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον Mosch. 6, 18 p. 814. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γη-

ράσκει χρόνος adesp. 508. χρόνος αὖ χρόνος ἅμα κραταιᾷ χρημοσύνᾳ βίου πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις adesp. 509. ὀξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ adesp. 510, 2. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα εἰς φάος ἄγει adesp. 511. ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνος δείξει adesp. 512. ὃ περιέτρεψεν ἤ χρόνος τις ἢ φθόνος adesp. 547, 4. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις - βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου Aesch. 116, 2. ἀλλ' οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς μῆκος χρόνου Soph. 59. χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας ἐφηῦρε Soph. 438, 2. γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή Soph. 603. καὶ χρόνου προύβαινε πούς Eur. 42. (cf. v. l. Eur. 151.) τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου Eur. 222. οὐρανοῦ σέλας, χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ Crit. 1, 34 p. 771. πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν ἄκραισι περκάζουσαν οἰνάνθαις χρόνου (?) Chaer. 12, 2 p. 785. καὶ πρὸς τελευτὴν ἔρχεται τὰ τοῦ χρόνου Theod. 12, 2 p. 805. χρόνου πολλοῦ νόστον προμαθόντες adesp. 241. κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ (?) Aesch. 124. ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις Soph. 588, 4. χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσεν στέγος Soph. 780, 2. κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών Eur. 44. ἢ γὰρ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον ἔσφηλε Eur. 273, 2. οἳ δὲ δρῶσι μέν, χρόνῳ δὲ δρῶσι Eur. 360, 3. στρατηλάται τἂν μυρίοι γενοίμεθα, σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ Eur. 581, 2. πεύσῃ δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς Eur. 773, 8. ὡς πᾶν τελοῦσι, κἂν βραδύνωσιν χρόνῳ Eur. 800, 2. χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην Eur. 1131, 5. χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα Eur. 1132, 35. πολὺν πόνον βραχεῖ διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ Neophr. 2, 15 p. 731. ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχὺς καὶ πρὸς χελώνης αἰετὸς βραχεῖ χρόνῳ Ach. 34, 2 p. 755. οὐκ ἔστιν οὐδὲν - ὅτι οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται Chaer. 21, 2 p. 788. οὐκ εὐθὺς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μετέρχεται τοὺς μὴ δικαίους Theod. 8, 2 p. 804. ῥᾳθυμία - λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ Theod. 11, 4 p. 805. ὁρῶ γὰρ χρόνῳ δίκαν πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς adesp. 483. χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι adesp. 507, 2. πολύς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ adesp. 551. θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον Aesch. 352. ἡδὺ κἂν βραχὺν χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστώτων κακῶν Soph. 375, 2. κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται τεθνεὼς τὸν ἅπαντα χρόνον Soph. 518, 3. ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον Soph. 690. ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής Eur. 22, 5. τὸν πάρος χρόνον Eur. 285, 9. ἣν βούλῃ πολὺν χρόνον μελάθροις ἐμμένειν Eur. 362, 12. εὕδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ χρόνον πολὺν νῦν ὄμμ' ἐγείρει Eur. 398. τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκεν Eur. 1028, 2. μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον Eur. 1072. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω Eur. 1131, 4. σοφὸν λέ-

γουσι τὸν χρόνον πεφυκέναι Agath. 19 p. 767. εἰς τὸν ὕστερον χρόνον Crit. 3, 3 p. 774. γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον adesp. 549. ὅταν δὲ φωραθῶσιν ἔρδοντες κακά, τίνουσι ποινὰς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις Theod. 8, 9 p. 804.

χρυσάμπυξ: ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι χρυσάμπυκες Xenocl. 1 p. 770.

χρυσεόνωτος: χρυσεόνωτον ἀσπίδα τὰν Καπανέως Eur. 159.

χρύσεος: χρυσέα βῶλος Eur. 783. τὸ χρύσεον δὲ τᾶς Δίκας δέδορκεν ὄμμα Soph. 11. δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον Eur. 486. ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν ἀκτῖνα δαίμων διδοίη adesp. 130, 2. οὐδ' ἀντ' ἐλαίας χρυσέας τε Γοργόνος τρίαιναν - Θρῂξ ἀναστέψει λεώς Eur. 360, 46. Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέᾳ βάλλει φλογί Eur. 771, 3. κἂν ἐθαύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών Soph. 314, 2. καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας Soph. 442. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ Eur. 911. ἀστερωποῖσιν δόμοισιν χρυσέων (?) ἀρχόν Eur. 781, 25. cf. χρυσοῦς.

Χρυσεύς: Χρυσεὺς δ' ὁ μάντις adesp. 153.

Χρύση: ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Soph. 353. ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην.. Soph. 37.

χρυσήλατος: ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου adesp. 61. ὠκεανὸν περάσας ἐν δέπᾳ χρυσηλάτῳ Aesch. 74, 3.

χρυσόδετος: ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας Soph. 223.

χρυσόκερως: ἦλθεν δ' ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον Eur. 740, 2.

χρυσόκολλος: χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα ἐκπώματα Soph. 348, 3. κώπην χρυσόκολλον Eur. 587.

χρυσόμορφος: τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα οὐ χρυσόμορφος οὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον Soph. 1026, 2.

χρυσός: εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακά - ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν Soph. 513, 3. ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα ἄχρηστος Eur. 163. οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον καὶ χρυσός ἐστιν Eur. 542, 2. ἔνθ' ἐμῷ κεῖται πόσει χρυσός Eur. 781, 10. αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί Eur. 963, 5. ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς Eur. 1132, 30. οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1, 2 p. 825. χρυσὸς γάρ ἐστιν ὃς βροτῶν ἔχει κράτη adesp. 294. χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν εἵνεκ' εὐτυχεῖν Eur. 142, 4. οὐ - σὺ σῴζῃ σεμνὰ θησαυρίσματα χρυσοῦ Eur. 781, 45. πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν Eur. 1046. χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεών Eur. 1069. πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα χρυσοῦ τε κἀλέφαντος Ach. 25, 2 p. 752. χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν Eur. 142. θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων χρυσόν Eur. 794, 3. κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ adesp. 315. ὦ

χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς Eur. 324. ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός adesp. 129.

χρυσότευκτος: ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα Aesch. 184, 2. θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκέων ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους Soph. 1025, 7.

χρυσοῦς: Οἰδίπους - χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὅρμον εἰς Ἄργους πόλιν Eur. 70, 2. Τελαμὼν δὲ χρυσοῦν αἰετὸν πέλτης ἔπι πρόβλημα θηρός Eur. 530. ὡς ἔλθῃ θεὰ χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει Eur. 351, 2. ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ Astyd. 3, 4 p. 778. ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις Aesch. 185, 2. cf. χρύσεος.

(χρυσοφεγγής v. καλλιφεγγής.)

χρυσοχάλινος: ἴθι χρυσοχάλιν' αἴρων πτέρυγας Eur. 307.

χρυσωπός: ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ χρυσωπὸς αἰθήρ Soph. 1027, 3. χρυσωπὸν ἦν νώτισμα θηρός adesp. 541.

χρῶ: Πυθίαν γὰρ ὄσσαν, ἣν ἔχρησέ μοι Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ Neophr. 1, 2 p. 730.

χρῶμα: χρῶμα δ' ὄμμασιν λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηύγει σκιᾶς Chaer. 14, 5 p. 786. καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζετο στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ· αἰδὼς δ' ἐπερρύθμιζεν ἠπιώτατον ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι Chaer. 1, 2. 4 p. 781. νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως πέτρᾳ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος Soph. 286.

χρῶμαι: δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035, 2. κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθα Eur. 22, 4. τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Eur. 346, 4. τῆς τιμωρίας ἄπωθεν οὔσης τῇ φύσει χρῶνται βροτοί Theod. 8, 7 p. 804. τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν, ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθόν, χρῆται δὲ μή Eur. 841, 2. πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος εἶναι λέγωμεν ἢ νόμοισι χρώμεθα adesp. 99, 2. χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν Eur. 360, 50. ζῶντι ποδὶ χρώμενος Soph. 722. κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος Eur. 721. ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος Agath. 13, 2 p. 766. Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ adesp. 569. οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα τὴν προστάταισι χρωμένην ἀναξίοις Theod. 15, 2 p. 806. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα τοῖσιν πένησι χρώμενοι τιμώμεθα Eur. 21, 7. τῶν χρωμένων γὰρ τοῖς τρόποις κεράννυται Chaer. 16 p. 787. τί δ' αἰσχρὸν ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ Eur. 19. πολλοὺς ὁ θυμὸς - ὤλεσεν - ἥ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὼ τοῖς χρωμένοις Eur. 257, 2. εἴ τις ἀνθρώπων θέλει μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὢν χρῆσθαι λόγῳ Eur. 286, 3. κἀρετὴ βροτοῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ᾗ χρῆσθαι χρεών Eur. 542, 3. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν, χρῆσθαι δ' ὀρθῶς Eur. 897, 11. ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς, τοσῷδε μείζων αὔξεται Eur. 1029, 4. οὐ πώποτ' ἠξίωσα χρήσασθαι τρόποις Agath. 18 p. 767 αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς κεχρημένη

σαφῶς σιδήρῳ καὶ φοροῦσα τοὔνομα Soph. 597.

χρωματίζω: ἐχρωματίσθη Soph. 9. χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φόνῳ adesp. 275.

χρώς: βακκάρεις δὲ καὶ μύρα καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροός Ion. 24, 2 p. 736. στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός Ion. 36, 2 p. 739. ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Eur. 906. λεπτὸς δὲ σινδὼν ἀμφιβαλλέσθω χροΐ Aesch. 153. ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων - ἀναπαύει Aesch. 192, 6. τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι Eur. 856, 4. μέλλων τ' ἰατρὸς - ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα Eur. 1072, 2. χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χρόα σφάξειαν adesp. 458, 14.

χυμός: τέλος δ' ὁ χυμὸς οὔθ' ὅπως ἀφῇ θέλει οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ *πῆγμα σύμφορον μένειν Soph. 153, 6.

χυτλός: χυτλὸς δὲ κρατὸς ὄγκος(?) εὔσκιος παρῆν adesp. 276.

χυτρίζω: χυτρίζειν Aesch. 122. Soph. 489.

χῶμα: οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος, οὐ χῶμα (δῶμα ll.) γαίας κλῃστόν Eur. 617, 2.

χώρα: Φοῖνιξ ⟨θ'⟩, ὅθεν περ τοὔνομ' ἡ χώρα φέρει Eur. 819, 8. Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί adesp. 162 βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος Soph. 452. βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου Κισσεῦ Eur. 229. ἀλλ' ἕπου χώρας τρόποις adesp. 435. τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων Soph. 593. χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος adesp. 62, 3.

χωρίζω: χώριζε θνητῶν τὸν θεόν Aesch. 464. Εὔβοιδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν Ion. 18, 2 p. 735. οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία· ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα, τίκτουσι πάντα Eur. 484, 3.

χωρίον: καλῶς τε τῷ λόγῳ κατῴκισεν τὸν δαίμονα καὶ ἐν πρέποντι χωρίῳ Crit. 1, 39 p. 772.

χωρίς: νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρίς (?) Soph. 524. οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά Eur. 21, 3. οἵ τε μουσικῆς φίλοι ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι Eur. 580, 4. χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα adesp. 560. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσα Aesch. 180, 5. τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις Eur. 346, 4. οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν Eur. 391. οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας Eur. 426, 3. χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων Eur. 897, 8. κἀξεπεσφραγίζετο ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως Chaer. 14, 11 p. 786. χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν adesp. 346. τίς δ' οἶκος - ὠλβίσθη ποτὲ γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ Soph. 856, 2. τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναίμην χωρίς Eur. 621, 2. θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν Eur. 1025. θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους Mosch. 5 p. 813.

χωρίτης: ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων Aesch. 123. χωρίτης λεώς adesp. 428. κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὁρῶ Soph. 20. τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν Soph. 206.

χῶρος: ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός Aesch. 199, 5. χῶρος γὰρ αὐτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν, ὅπου τὸ τέρπον καὶ τὸ πημαῖνον φύει Soph. 824. Βερέκυντα χῶρον Aesch. 158, 2.

χωρῶ: πρόσω πρὸς αὐτὸν πάλιν ὑποστρέψας πόδα χωρεῖ δρομαίαν Eur. 495, 4. εἶτα τοῦτο τἄδικον πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω Eur. 497, 5. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν Eur. 839, 8. τὸ δὲ σύντροφον ἀδύ τι θνητοῖς ἐν βίῳ χωρεῖ Eur. 1046, 4. πρὸς ναρὰ καὶ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά Soph. 564. χωρῶμεν ἤδη παῖδες εἰς τὰ τῶν σοφῶν διδασκαλεῖα μουσικῆς Soph. 1019, 2. ἐν τοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις ἥδιον ἂν χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει Soph. 818, 2. χώρει σὺ καὶ - ἄνωχθι Eur. 781, 32. οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν Eur. 89, 2. ἀλλ' εἰς θεοὺς ὁρῶντα, κἂν ἔξω δίκης χωρεῖν κελεύῃ, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών Soph. 226, 3. ἡμῶν δ' ἐχώρει κωφὰ πρὸς γαῖαν βέλη Eur. 495, 27. πέτροι τ' ἐχώρουν χερμάδες θ' ἡ⟨μῶν πάρα⟩ Eur. 495, 12. σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησε Eur. 1132, 30.

Ψ.

ψαθαρός: ψαθαρὸν νάρθηκα Ion. 15 p. 734.

ψακαλοῦχος: ψακαλοῦχοι μητέρες αἶγές τ' ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν Soph. 725.

ψακάς: ὑπὸ στέγῃ πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὑδούσῃ φρενί Soph. 579, 3.

ψαλίς: στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα κοὐκ ἀβόρβορον Soph. 338. ψαλίδας(?) τιάρας καὶ σισυρνώδη στολήν Soph. 379.

ψάλλω: μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει, κενὸν τόξευμα Eur. 499, 2.

ψαλμός: ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει Aesch. 57, 7. κλύω δὲ Λυδὰς - παρθένους - Ἄρτεμιν σέβειν ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις ὁλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν Diog. Ath. 1, 9 p. 777. ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' ἀείδοντες μέλη Phryn. 11 p. 723.

ψάλτρια: Λυδαὶ ψάλτριαι, παλαιθέτων ὕμνων ἀοιδοί Ion. 22 p. 736.

ψέγω: ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι Eur. 657. τὸν τῶν ψεγόντων (λεγόντων ll.) ῥᾷον ἂν φέροι λόγον (ψόγον ll.) Eur. 297, 5. ἐν κοινῷ ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυστυχὲς κοὐκ εὐτυχές Eur. 635, 2.

ψέλιον: ψέλια Phryn. 24 p. 725.

ψευδηγορῶ: ἀνὴρ δὲ πλουτῶν κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν σαφές adesp. 119, 5. εἴπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν πιθανά Eur. 396.

ψευδής: εἰ δὲ μή, ψευδὴς ἐγώ Eur. 773, 4. μάγοις ἐπῳδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη † ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις Sosiph. 1, 2 p. 819. ψευδεῖ τυφλώσας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ Crit. 1, 26 p. 771. οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι Soph. 750. γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς Eur. 206, 2. καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῆ λέγειν Soph. 326. κοὐκ ἐᾷ ψευδῆ λέγειν Eur. 578, 9. πέποιθα γάρ σε μὴ ψευδῆ λέγειν Eur. 773, 9. δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν Eur. 1035. πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω ἢ σκλήρ' ἀληθῆ Eur. 1036. ψευδῆ δὲ τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρέπει λέγειν Chaer. 27 p. 789.

ψευδόδειπνον: καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρρυσιάσθη στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ Aesch. 258.

ψευδομάρτυρες Crit. 9 p. 775.

ψεῦδος: οὐδὲν ἕρπει ψεῦδος εἰς μῆκος χρόνου Soph. 59. οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων ἀσκῶν Thesp. 3, 2 p. 833. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός Aesch. 302. τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν ἀπὸ ψευδῶν ἴῃ Soph. 749. ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος Eur. 289, 3.

ψεύδω: πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς Eur. 650. μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός Soph. 453. ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με ἔσαιν' ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον Soph. 519, 4.

ψήκτρα: διὰ ψήκτρας σ' ὁρῶ ξανθὴν καθαίρονθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός Soph. 434.

ψιλής: ψιλῆτος Aesch. 451.

ψό Aesch. 82. Soph. 478.

ψόγος: μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος ψάλλει Eur. 499. κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου Eur. 417. βάυζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ adesp. 66. εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον Soph. 101, 3. (cf. ψέγω.) αἱ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις αἶσχος γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί Eur. 493, 3. ὧν φυλάξομαι ψόγον Eur. 824, 2. ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδ' ἀπωθοῦνται ψόγον adesp. 105.

ψόλος: σκάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ Aesch. 24.

ψόφος: τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος Soph. 494. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ψόφος (ὄχλος ll.) καὶ σχῆμα Eur. 25, 2.

ψοφῶ: πάντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ Soph. 58, 3.

ψυκτήρ Eur. 726.

ψυκτήριον: ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι λέξεται Eur. 782. αὔρας ὑπηκόοισιν ἐν ψυκτηρίοις Aesch. 146.

ψυκτήριος: βακκάρει χρισθέντα καὶ ψυκτηρίοις πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα Ach. 10 p. 749.

Ψυλλικός: Ψυλλικὸς γύης adesp. 277.

ψυχαγωγός: βάσκανον μέγιστον ψυχαγωγόν Eur. 933.

ψυχή: ψυχὴ γὰρ εὔνους καὶ φρονοῦσα τοὔνδικον κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὑρετίς Soph. 97. ὅρκου δὲ προστεθέντος ἐπιμελεστέρα ψυχὴ

κατέστη Soph. 431, 2. ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἔνι ψυχή Soph. 855, 8. μή μοι λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχή Eur. 924. ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλημένην πύλην Soph. 360. ψυχῆς φύσιν <γὰρ> ὧδε γενναίαν <λαχών> Eur. 185, 2. οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Eur. 360, 44. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν Eur. 360, 51. ἔστι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς Eur. 388, 2. γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ Agath. 14, 2 p. 766. λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται Cleaen. 2 p. 807. μαίνεται δ' ὅστις βροτῶν ψυχῆς νομίζει τοὺς φίλους ὑπερτέρους adesp. 36, 2. γνώμῃ φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν ψυχῇ Eur. 220, 3. ἡδομένᾳ ψυχᾷ Eur. 754, 2. ψυχὴν γὰρ ἆθλα κειμένην ἐμὴν ὁρῶ Eur. 67, 7. τάχ' ἂν - φιλημάτων ὄχλῳ ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιτο Eur. 323, 3. ὀργήν τε πραΰνουσα καὶ δυσθυμίας ψυχὴν μεθιστᾶσα Eur. 822, 4. οὐκ ἀρκεῖ μίαν ψυχὴν ἀλύειν κἀπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους Eur. 908, 8. τί ταῦτα δύρομαι ψυχὴν ἐμὴν ὁρῶσ' ἔρημον καὶ παρημελημένην Neophr. 2, 5 p. 731. ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω τῆς Πυθιονίκης Pyth. 1, 7 p. 811. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110, 2. καταφράκτοις ψυχαῖς Ion. 6 p. 733. οὐ γάρ με Νὺξ ἔτικτε δεσπότην λύρας, - ἀλλὰ † θνητὸν ἅμα ψυχαῖς adesp. 405, 3. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις Aesch. 462. Ἔρως - καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς χαράσσει Eur. 431, 3. πέμψον δ' ἐς φῶς ψυχὰς ἐνέρων Eur. 912, 9.

ψυχορροφεῖν adesp. 602.

ψῦχος: ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον Eur. 906.

ψυχρός: ἄρκτου στροφάς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν Soph. 399, 11.

ψύχω: λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρειπίοις θάλπουσα καὶ ψύχουσα adesp. 7, 2.

Ω.

ω: δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον Ω νῦ τό τ' Υ πάρεστι Ach. 33, 3 p. 754.

ὦ: ὦ πότνι' αἰδώς Eur. 436. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος Eur. 443. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Phryn. 20 p. 725. ὦ τλῆμον ἀρετή adesp. 374. ὦ μακάρων βασιλεὺς μείζων ἔτ' ὄλβον Eur. 781, 27. ἅλις, ὦ βιοτά Eur. 791. ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς Eur. 916. βίᾳ νυν ἕλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί Eur. 419. ὦ φιλόζωοι βροτοί Eur. 816, 6. ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι βροτοί Sosiph. 3 p. 820. ὦ γαῖα πατρίς Eur. 696. ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος Soph. 859. ὦ γέρον

Theod. 16 p. 806. ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ Ὑπέρεια κρήνη Soph. 825. ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν Eur. 805. ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις Eur. 1080. ⟨ὦ⟩ γλῶσσ', ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις Soph. 192. ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον Soph. 690. ⟨ὦ⟩ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις, ἔξειπε adesp. 398. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι Soph. 187. οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς ⟨σὲ⟩ κῦρον, ὦ γύναι adesp. 226. λύπας μὲν ἀνθρώποισιν, ὦ γύναι, θεοὶ - διδοῦσιν adesp. 489. αἴσχη μέν, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ἂν εἷς φύγοι βροτῶν ποτε Soph. 619. τυφλὸς γάρ, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ὁρῶν Ἄρης Soph. 754. ὀλολύζετ', ὦ γυναῖκες Eur. 351. ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν ἐμφύτων - κακῶν Eur. 444. ὦ δαῖμον, ὅς μ' εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ adesp. 17. ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοί, τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν Eur. 588, 2. ὦ δέσποτ', ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα Eur. 781, 43. ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν - οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς Eur. 843. ὦ δέσποτ' † ἄναξ adesp. 507. ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός, Διόνυσε Eur. 177. χαῖρ', ὦ δυνάστα τῆσδε γῆς Τιρυνθίας adesp. 292. ὦ πότνι' Εἰλείθυια adesp. 58. σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως Eur. 136. ὦ πρῷρα λοιβῆς Ἑστία, κλύεις τάδε Soph. 658. μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ Soph. 453. ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν Carc. 3 p. 798. ὦ Ζεῦ πανόπτα καὶ κατόπτα πανταχοῦ adesp. 43. ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου adesp. 151. ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σῦν ἐμέ adesp. 188. ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησι σοῦ σοφώτερος adesp. 351. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας Eur. 781, 11. ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς ἥλιε Theod. 10 p. 805. ὦ Ἡράκλεις adesp. 38. ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν Aesch. 255. ὦ θάνατε, σωφρόνισμα τῶν ἀγνωμόνων Aristarch. 3 p. 728. ὦ θεοί, τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς ἵμερος τοῦδε ξυνήψατο Soph. 790. ὦ θεοί, τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα Eur. 124. ἀλλ' ὦ θυρέτρων τῶνδε κωμῆται θεοί Ion. 37 p. 739. ὦ θεοί, μαρτύρομαι ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς adesp. 458, 11. ἀλλ' ὦ τάλαν Θυέστα, καρτέρει δάκνων ὀργῆς χαλινόν Theod. 9 p. 804. ὦ μάκαρ, οἵας ἔλαχες τιμάς, Ἱππόλυθ' ἥρως Eur. 446. μητρὸς ὦ κασίγνητ⟨οι φίλης,⟩ τί δρᾶτε Eur. 495, 15. ὦ δυστάλαινα τῶν ἀμετρήτων κακῶν Ὠκεανοῦ κόρα Eur. 781, 70. ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδης τέκνα Eur. 471. ὦ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς ⟨εἶ⟩ Eur. 875. ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ Ach. 26, 2 p. 752. ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι Soph. 353. τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες Eur. 385. ὦ μηχάνημα λυγκὸς αἰολώτερον adesp. 349. ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη μοῖρ', ὦ λιταῖς ἄτεγκτε - βροτῶν Mosch. 2, 1. 2 p. 812. ὦ μοῖρα κεδνῶν καὶ κακῶν κυνηγέτι adesp. 504. κλύετ' ὦ μοῖραι Διός Eur. 620 (v. add. p. XX). τὰς ὁμιλίας ἐσθλὰς διώκειν, ὦ νέοι, σπουδάζετε Eur. 609, 4. ὦ νὺξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις Eur. 114. ὦ νύκτες

Carc. 2 p. 798. ὦ ξένε, κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν Eur. 128. ἄγου δέ μ', ὦ ξεῖν', εἴτε πρόσπολον θέλεις εἴτ' ἄλοχον Eur. 132. οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος adesp. 389. βαρὺς βαρὺς ξύνοικος, ὦ ξένοι (al. ὦ φίλοι), βαρύς Soph. 686. πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά Eur. 204. ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὦ ξένοι, καλῶς Eur. 564. ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν λείπω φάος τόδε adesp. 45. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα Eur. 939. ὦ παῖ v. παῖς p. 509 b. ὦ παῖδες, ἤ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον Soph. 855. ταῦτ' οὖν φυλαξώμεσθα καὶ μοχθητέον, ὦ παῖδες Soph. 1019, 11. ὦ παῖδες οἷον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός Eur. 652. ὦ παρθέν', οἰκτίρω σε Eur. 127. ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν Eur. 129. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει Eur. 66. ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκών Eur. 386. ὦ πάτερ, ἐχρῆν μὲν οὓς ἐγὼ λόγους λέγω, τούτους λέγειν σε Eur. 953. καίτοι γ', ὦ πάτερ, εἰ τἄλλα κρίνειν ἐστὶν ἀνόητον γυνή Eur. 953, 10. ποῦ τοσαῦτα χρήματ' ἐστίν, ὦ πάτερ Eur. 953, 22. ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ Eur. 360, 53. ἀλλ' ὦ πατρῴας γῆς ἀγυιαίου πέδον Soph. 200. ὦ γῆς πατρῴας χαῖρε φίλτατον πέδον Eur. 558. ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν, πόνοι δὲ κἂν σοί Eur. 813. ὦ (?) πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν ὅμως μέγιστον ζῆλον - ἔχει Carc. 10 p. 800. ὦ Κραναὰ πόλις Aesch. 371. Soph. 798. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει Eur. 713. χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν Eur. 360, 50. ὦ πούς, ἀφήσω σε Aesch. 254. ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν Eur. 306. ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον Eur. 858. σὺ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος Soph. 158. ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτῆρες adesp. 139. ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519. χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μηδέν', ὦ τέκνον, ποτέ Soph. 879, 2. πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί Eur. 254. πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας Eur. 271. ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρα Eur. 362, 32. ὦ τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος μικρὸς εὔκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν Eur. 504. διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι Eur. 603. περίβαλ', ὦ τέκνον, ὠλένας Eur. 756. ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίου ⟨θεοῦ⟩ adesp. 69. δεῦτ' ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλεῖστον θέμις, ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι μητέρα Pomp. 1, 1. 2 p. 831. ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος Eur. 673. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος Παλλάς Eur. 1109. ἀλλ' ὦ φίλιπποι Τρῶες Eur. 935. (ὦ φίλοι cf. ξένος.) ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσῃ Eur. 700. παίζετ', ὦ νέαι φρένες Pomp. 1, 4 p. 831. πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ κρηναῖα νάπη Eur. 308. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων Ach. 11 p. 749. ὦ χέρες χέρες, πρὸς οἷον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα Neophr. 2, 12 p. 731. σὺ δ', ὦ πατρῴα χθὼν ἐμῶν γεννητόρων,

χαῖρε Eur. 817. ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς Eur. 324. ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός adesp. 129. — ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι χρυσάμπυκες Xenocl. 1 p. 770. ὦ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες Eur. 400. — ὦ γεραιέ v. p. 111. ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει adesp. 418, 2. ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων Aesch. 135, 2. ποῖ μεταστρέφεσθ', ὦ κακοὶ κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σπορᾶς adesp. 126. ὦ μάταιε Philisc. 1 p. 819. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας adesp. 48. ὦ παγκακίστη καὶ γυνή Eur. 666. ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι Eur. 57. τί δ', ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις Eur. 717. φίλων ἔρημος, ὦ τάλας, ἀπόλλυμαι adesp. 347. οὐ κόσμος, οὔκ, ὦ τλῆμον, ἀλλ' ἀκοσμία φαίνοιτ' ἂν εἶναι Soph. 762. ὦ τλῆμον, ὡς σοὶ τὰς τύχας - ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων Eur. 140. οὔτε γὰρ γάμον, ὦ φίλαι, οὔτ' ἂν ὄλβον - εὐξαίμαν ἔχειν Soph. 327. — σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους, ξαίνεις adesp. 9. ὦ πάντα πράσσων, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοί Soph. 142. κτῆμα δ', ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε Eur. 518. σὺ δ' ὦ τεκοῦσα μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα adesp. 548. σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν Soph. 284. ὦ δυστυχεῖν φὺς καὶ κακῶς πεπραγέναι adesp. 112. — βοᾷ τις, ὦ Soph. 58. ὦ ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι Soph. 410. εὐφαμεῖτ', ὦ, ἐκτόπιοί τε δόμων ἀπαείρετε, ὦ ἴτε, λαοί Eur. 773, 67. 69.

ὧδε: ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος Aesch. 139. ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής Aesch. 227. οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφὲς φοροῦντα - μητρὸς καλεῖσθαι παῖδα Soph. 139. πόθεν ποτ' ἄλυπον ὧδε ηὗρον ἄνθος ἀνίας Soph. 174. μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους - ὧδ' ἀντέχεσθαι Soph. 328, 2. λευκὸν αὐτὴν ὧδ' ἐπαίδευσεν γάλα Soph. 446. ἢ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας Soph. 697, 2. κλῇθρον γὰρ οὐδὲν *ὧδ' ἂν εὐπαγὲς λάβοις Soph. 849, 2. φίλαι φίλαι, πρόβατε, μόλε τις ὧδε Eur. 74, 2. ψυχῆς φύσιν - ὧδε γενναίαν ⟨λαχών⟩ Eur. 185, 2. ὧδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός Eur. 372, 3. σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι Eur. 565. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα, ὅ σ' ἐξεπαρεῖ μεῖζον ἢ χρεὼν φρονεῖν Eur. 963. εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν Eur. 994. τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη Patrocl. 1, 2 p. 830. καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε (?) θνητοῖσιν νόμον ὄψει διαθρῶν adesp. 26. τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος εὔπιστος ἀνδρῶν ὅστις ἐλπίζει adesp. 118.

ᾠδή: ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς εἵπετο δένδρεα καὶ θηρῶν ἀνόητα γένη adesp. 129, 6.

ὠδίς: ὅρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων Soph. 846, 2. ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν ἔλυσεν Εἰλείθυια Eur. 696, 6.

ὠθῶ: τήν τ' ἐναύλιον ὠθῶν τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην adesp. 418, 7. † ὦθουν Ach. 4 p. 747. ὅταν δ'

ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' - ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολώμεθα Soph. 524, 7.

Ὠκεανός s. ὠκεανός: Ἴναχε νᾶτορ, παῖ τοῦ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανοῦ Soph. 248, 2. ἣν Ἰδυῖα πρίν ποτε Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν Soph. 503, 3. παγαῖς τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ μελιβόας κύκνος ἀχεῖ Eur. 773, 33. Ὠκεανοῦ πεδίων οἰκήτορες Eur. 773, 66. Ὠκεανοῦ κόρα Eur. 781, 71. παρ' Ὠκεανῷ Aesch. 192, 3. ὠκεανὸν περάσας ἐν δέπᾳ χρυσηλάτῳ Aesch. 74, 3.

ὠκύπλανος: δίδυμοί τ' ἄρκτοι ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον Eur. 594, 4.

ὠκύπους: τίς ὠκύπους ἀνὴρ - πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβὼν Eur. 282, 16.

ὠκύς: ὠκεῖα πτέρυξ Eur. 518, 2. πεδία - καὶ παράκτιον πλάκα ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἐδαίνυτο γνάθοις Phryn. 5, 4 p. 721. ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο Phryn. 6, 2 p. 721. τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς Eur. 1032.

ὠλένη: μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης Soph. 442, 2. περίβαλ', ὦ τέκνον, ὠλένας Eur. 756. ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας Chaer. 14, 7 p. 786. ψυκτήρια δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι λέξεται Eur. 782, 2.

Ὤλενος: ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι Soph. 279. τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὤλενον Aesch. 284.

ὠμοβρώς: οὐδ' ὡς πρὸ Θηβῶν *ὠμοβρὼς ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμὼν Soph. 731, 5.

ὠμόλινον: πίσσα κὠμολίνου μακροὶ τόνοι Aesch. 205.

ὠμός: πλεκτοῖς ὠμῶν σπείραισι δρακόντων Soph. 492, 6.

ὦμος: ἐπέμπομεν πατρὶ . . περισσὸν ὦμον ἔκκριτον γέρας adesp. 458, 3. ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων Soph. 344, 2. ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδίμοις ἔχων ὤμοις Soph. 415, 2. ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων Soph. 416. ἥκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος ἢ τὴν ἄμορφον λύγκα Eur. 863.

ὠμότης: πάσης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεων φόνον adesp. 325.

ὠμοφάγος: τοὺς ὠμοφάγους δαίτας τελέσας Eur. 472, 12.

ὠνή: ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος Soph. 823.

† ὠνητέραν Eur. 456.

ὠνητός: εἰ δ' ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι, οὐδεὶς ἂν αὑτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο Eur. 978.

ὥρα: (cf. ὀπώρα.) ὥρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν Eur. 718. ὥρα βοηθεῖν ἐστι - ὥρα ταχύνειν Ach. 17, 1. 4 p. 755. κἀξεπεσφραγίζετο ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως Chaer. 14, 11 p. 786. ἀσάλπικτον ὥραν Soph. 357. δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας, πρὶν σὰν χαρίεσσαν προσιδεῖν ὥραν Eur. 453, 6. κόμαισιν ὡρῶν σώματ' (?) εὐανθῆ ῥόδα εἶχον Chaer. 13 p. 786. τὰν γὰρ ἀνθρώπου ζόαν - ἄται πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις Soph. 533, 3. πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγεῖται [ταῖς] τετραμόρφοις ὥραις ζευγνὺς ἁρμονίᾳ πολύκαρπον ὄχημα Eur. 943, 2.

ὡραῖος: ὅστις οὐκέθ' ὡραῖος γαμεῖ Eur. 804, 2. πηλαμὺς - ὡραία θέρους τῷ Βοσπορίτῃ Soph. 462, 2. λοιβὰς Διὸς - ὡραίου γάμου Aesch. 55. τὰν νέορτον ἅς ἔτ' ἄστολος χιτὼν ὡραῖον (θυραῖον Il.) ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Ἑρμιόναν Soph. 788, 2.

ὡρακιῶ: ὡρακιᾶσαι Soph. 116.

ὡς: A) a) τόξον ὥς τις ἐντείνων Aesch. 83. ἐτονθόρυζε ταῦρος ⟨ὡς⟩ νεοσφαγής Aesch. 298. ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται Aesch. 464, 3. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ Soph. 63. ὡς ναοφύλακες - ἀπευθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν Soph. 143. φλέγει δὲ μυκτὴρ ὡς.. Soph. 312, 3. κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος Soph. 336. ὡς καὶ τύραννον πᾶς ἐπεύξεται φυγεῖν Soph. 351. ὡς ἀσπιδοῦχος ἢ Σκύθης τοξεύμασιν Soph. 394. ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους Soph. 561. βλέφαρα κέκληταί γ' ὡς [καπηλείου θύραι] Soph. 645. ὠνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ Σιδώνιος κάπηλος Soph. 823. ὡς κόρην Πλευρωνίαν ὑπημβρύωσεν Soph. 1026, 3. οἵτινες φρονοῦσι μέν, φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ Eur. 248, 3. οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν ὡς - παίδων νεογνῶν - ἰδεῖν θάλος Eur. 316, 6. οὐκ ἔστιν - δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Eur. 320, 2. εἴθε πάντες οἵ ναίουσί σε οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ Eur. 360, 54. κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος Eur. 382, 3. ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας - εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν Eur. 417, 3. μυρίαι τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ βίον Eur. 454, 3. ἀργὸς πολίτης κεῖνος, ὡς κακός γ' ἀνήρ Eur. 512. ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὡς (?) φίλοι φίλων Eur. 608. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις, ταῦρος λέοντος ὡς βλέπων πρὸς ἐμβολήν Eur. 689, 4. ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐχ ὁμῶς σῴζειν φιλεῖ ὡς τρεῖς ἀφέντι Eur. 774, 2. σὺ δ' *ὡς πάρος - Δήμητρος κόρη Ἥφαιστέ τ' ἔστε πρευμενεῖς Eur. 781, 59. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ Eur. 788. εἰκὸς σφαδᾴζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα πῶλον Eur. 821, 3. τὴν ἐμὴν ἐγὼ τύχην πειράσομ' ὡς δεῖ μὴ μετ' αἰσχύνης φέρειν Eur. 953, 44. οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν Eur. 1059, 4. οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ - παραίνεσις Eur. 1079, 2. ὡς παλαιὸν οἰκίας σάρον Ion. 9 p. 733. χάσκοντα λιμῷ μόσχον ὡς χελιδόνος Ach. 47 p. 757. τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονούμεθα Agath. 11, 2 p. 766. κόμαι δὲ - ὡς ἀγάλματος αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένου Chaer. 1, 5 p. 782. οὐ πλούτου χλιδὴ τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ - γνώμη δικαία Apollon. 1, 4 p. 825. ἐκ τοῦ κακοῦ - ἡ φύσις τίκτει κακόν, ὡς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται Isid. 1, 4 p. 829. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία adesp. 110, 2. κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ adesp. 315. ὦ τλῆμον ἀρετή, λόγος ἄρ' ἦσθ'· ἐγὼ δέ σε ὡς ἔργον ἤσκουν adesp. 374, 2. οὐδ' ἔτ' ἀντέχει θινῶδες ὡς ἄγκιστρον adesp. 379, 2. ναῦς ὥς τις ἐκ - γῆς ἀνήρτηται βρόχοις adesp. 380. ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός adesp. 448, 2. κυανωπὸν ὥς τις Ἶρις ἀντηύγει σέλας adesp. 541, 3. — οὐδ' ἄγαν εὔογκος

ὡς ἂν δοῦλος Eur. 688, 3. — καταψύχει πνοὴ ἄρκειος ὣς ναύταισιν ἀσκεύοις μολὼν Aesch. 127, 2. ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὣς Aesch. 261. ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνείχετο ἄναυδος Aesch. 307, 2. ἀσπὶς μὲν ἡμὴ λίγδος ὣς πυκνομματεῖ Soph. 32. ἴκτινος ὣς ἐκλαγξε παρασύρας κρέας Soph. 700. σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὣς εὐφορβίᾳ Soph. 764. γραίας ἀκάνθης πάππος ὣς φυσώμενος Soph. 784. τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὣς εἰλιγμένος Eur. 382, 7. ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὣς κλίνας πτερόν Phryn. 17 p. 724. τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὣς ποιούμεθα Agath. 11 p. 766. ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὣς ἐφαίνετο Theod. 6, 5 p. 803. θύννος βολαῖος πέλαγος ὣς διαστροβεῖ adesp. 391.

b) τί δῆτ' - οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι Eur. 196, 5. ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν Soph. 237, 2. ὡς τάχιστα Eur. 317, 5. 536 (?). Ach. 14 p. 749. ὡς νῦν τάχος στείχωμεν Soph. 236. σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω Ach. 37, 3 p. 755. — ὡς τὰ πολλά Eur. 150, 2.

c) ὡς ὢν ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέστιος Soph. 4. μηδὲ τῷ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον Soph. 350, 2. κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου ὡς ζῶντος Soph. 519, 3. αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς κεχρημένη σαφῶς σιδήρῳ Soph. 597. μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος ὡς πᾶν τελοῦσι κἂν βραδύνωσιν χρόνῳ Eur. 800, 2. ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα - χρίουσιν, ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν Ach. 4, 5 p. 747. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Chaer. 3 p. 783. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 2 p. 793. ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὡς δι' ἡσύχου λεύσσων προσώπου πάνθ' ὅμως ἀεὶ βλέπει Dionys. 5 p. 795. ἠπιστάμην ἂν - πονεῖν, ὡς εὐτυχήσων καὶ κακῶς πράξων ποτέ adesp. 546, 3. — ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα Crat. 3 p. 810. καὶ δὴ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι Soph. 333. — τοῦ ποτοῦ προύτεινεν ὡς ἂν ἐν θέρει πλέον Sosith. 2, 14 p. 822.

d) ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις, οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον Theod. 13, 2 p. 805. ἅπαντα - γηράσκειν ἔφυ - πλὴν ὡς ἔοικε τῆς ἀναιδείας μόνης Theod. 12, 3 p. 805. ἔσθ', ὡς ἔοικεν, ἔστιν οὐχ ὁρώμενον δαιμόνιον adesp. 492. ὡς λέγει γέρον γράμμα Aesch. 331. εἴπερ εἶ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις Soph. 100. Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίγνεται Διός Eur. 14. πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ Eur. 474. καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὡς σαφῶς λέγω Eur. 346, 2. ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο Eur. 481. 591, 4. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος Eur. 846. εἰ γάρ σ' ἔμελλεν, ὡς σὺ φής, κτείνειν πόσις Eur. 451. σὺ δ' ἀνδρί μ', ὡς φής, ἐκδίδως νῦν πλουσίῳ Eur. 953, 20. παῖδ' ὑμεναίοις, ὡς φησί, θέλων ζεῦξαι Eur. 773, 64. οὐχ ὡς νομίζεις, τὸ φρονεῖν εἴπας κακῶς adesp. 518. ἄκων μέν, ὡς Ζεὺς οἶδεν adesp. 132. τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας Soph. 157. ἐγὼ κατ' αὐ-

τόν, ὡς ὁρᾷς, ἐξέρχομαι Soph. 812. ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὁρᾷς, οὐκ εὐτυχῶ Eur. 143, 2. ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ Lycophr. 1, 2 p. 817. ἀλλ' οὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ, - νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς Eur. 1050. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος Ach. 3, 2 p. 747. — ὀργῇ βαρύς, ὡς δόξαι, κέαρ Eur. 1132, 63.

e) ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί Aesch. 353. ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν σοί Soph. 142. ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου Soph. 519. ὡς δυσπάλαιστον ἀμαθία κακόν Soph. 838. ὡς οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες Soph. 859, 2. φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει Eur. 25. 333. τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται Eur. 62. ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα Eur. 75. ὦ νὺξ ἱερά, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις Eur. 114, 2. ὦ τλῆμον, ὡς σοὶ τὰς τύχας - ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων Eur. 140. ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός Eur. 177. φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἁπανταχῇ γένος πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός Eur. 218. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἁπανταχοῦ πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν Eur. 329. ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος, ὡς ἡδὺ λεύσσειν Eur. 443, 2. ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς τῶν - κακῶν Eur. 444. φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους Eur. 637. φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι Eur. 684. ὡς σκαιὸς ἀνήρ Eur. 736. ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας καὶ τόνδε Eur. 781, 11. ὦ Κύπρις, ὡς ἡδεῖα καὶ μοχθηρὸς <εἶ> Eur. 875. ὦ πολύμοχθος βιοτὴ θνητοῖς, ὡς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι Eur. 916, 2. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἅπαν καλόν Eur. 961. φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γέρας, τὰ μὴ δίκαια δ' ὡς ἁπανταχοῦ κακόν Eur. 1034, 1. 2. ὡς εὔδουλος, ὡς εὔοικος ἦν Ach. 32 p. 754. δεῖπνον - δεδειπνηκώς, Ἄπολλον, ὡς καλόν Lycophr. 1, 5 p. 817. φεῦ φεῦ, γυναῖκες, ὡς - ἄρα οὐ χρυσὸς - τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονάς Apollon. 1 p. 825. ὦ δαῖμον ὅς μ' εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ adesp. 17. ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερὴς ὁ βουκόλος adesp. 286. οἴμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας ὡς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν adesp. 386, 2. — θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει Soph. 875.

f) ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν, οὐδ' ὅπως - πατρῴας ἐξελήλασαι χθονός, οὐδ' ὡς ὁ Τυδεὺς - αἷμα συγγενὲς πράξας ἐν Ἄργει - οἰκίζεται, οὐδ' ὡς - ἐδαίσατο τὸν Ἀστάκειον παῖδα Soph. 731, 3. 5. ὁρᾶτε τὸν τύραννον ὡς ἄπαις γέρων φεύγει Eur. 76. ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος Eur. 1052, 3. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράυνας, τύχη Eur. 535. ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους, ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα Eur. 420, 2. ὁρᾶτε δ' ὡς κἀν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν Eur. 794. πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν Eur. 262, 2. γελῶν θεριστὴν ὡς ἄνουν ἠρίστισεν Sosith. 2, 21 p. 822. τό τ' εὐγενὲς πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς

Eur. 404, 2. ζῆλός μοι σέθεν ὡς χρονίζεις Eur. 453, 3. εἰς θαῦμ' ἐσῄει κἀξεπέπληκτο σφοδρῶς, ὡς εἰς τόδ' ἦλθε Eur. 1132, 37.

g) ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν, ὡς οὐδέν ἐσμεν Soph. 524, 3. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδ' - ὡς μᾶλλον ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν ζητεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἧσσον εἴσεται Ioph. 2, 2 p. 761. τοῦτο κατειδότας ὡς οὐκ ἔστιν πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων ταμίας Soph. 531, 2. ἔπεισαν ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω τὴν Πυθιονίκης Pyth. 1, 7 p. 811. ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι Eur. 462, 2. ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοὔργον ὡς ἐγὼ σαφῶς (?) Soph. 356. πᾶσι δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει Mosch. 9, 5 p. 816. καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἂν - τἀληθές, ὡς ἔγωγε καὐτὸς ἄχθομαι adesp. 515, 2. ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο, ὡς ἔστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ Crit. 1, 17 p. 771. τό γ' εἶδος αὐτὸ σοῦ κατηγορεῖ - ὡς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος Eur. 690, 2. λέγουσί θ' ὡς ἔφυσα⟨ν ἐκ δούλης⟩ Eur. 495, 19. ἣ μὲν ὡς ἵ θάσσονα, ἣ δ' ὡς ἵ τέτοκε παῖδα Soph. 430, 1. 2. δμωσὶν δ' ἐμοῖσιν εἶπον ὡς Eur. 815. ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας, ὡς ἐγκύμων εἴληπται Eur. 1132, 57. ἐλοιδόρουν, ὡς δειλὸς εἴη Eur. 816, 4. ἦν γάρ τις αἶνος, ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι μέλουσι Eur. 321. ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε, ὡς τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος Mosch. 8, 2 p. 815. ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον, ὡς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη Eur. 598, 3. σαφὴς - ὑμνεῖται λόγος ὡς οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν γυναικός Theod. 1, 2 p. 801. οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος - ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία Eur. 484, 2.

h) ὡς μήτε κρούσῃς μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλῃς Soph. 728. ὀλολύζετ', ὦ γυναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεά Eur. 351. τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν, ὡς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυώμεθα Eur. 360, 15. ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χέρ', ὡς θίγῃ πατήρ Eur. 362, 32. κακῶν ἀπέστω θάνατος, ὡς ἴδῃ κακά Ion. 2 p. 732. δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν - πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ φόνου adesp. 295, 2. ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ Soph. 816. μοχθητέον - ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δοκῶμεν εἶναι Soph. 1019, 11.—συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν Soph. 205. γενοίμην αἰετὸς ὑψιπέτας, ὡς ἀμποταθείην Soph. 435, 2. ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν Eur. 530, 8. εἰς μηχανὴν τοιάνδ' ἐχώρησ', ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγὼς - διὰ στέγους ῥεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης Eur. 1132, 30. — χρῆν - τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅπως πλείστας ἔχειν - ὡς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων, τὴν δ' οὖσαν ἐσθλὴν - ἐσῴζετο Eur. 402, 4. χρῆν καὶ σὲ μέλλειν, ὡς χόλος παρήλυθεν Eur. 451, 2.

i) ὡς ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν Soph. 57. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας adesp. 10, 2.

k) κρύπτε μηδέν, ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν - πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος Soph. 280.

ὡς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ κἂν βραχὺν χρόνον λαθέσθαι τῶν - κακῶν Soph. 375. συνάλγησον, ὡς ὁ κάμνων δακρύων μεταδοὺς ἔχει κουφότητα μόχθων Eur. 119. τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν· ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν Eur. 135, 2. ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν - ἀφύλακτος ἡ τήρησις, *ὡς κἂν φαῦλος ᾖ τἆλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτατος Eur. 162, 2. ὡς ἔμφυτος - πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη Eur. 297. ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς, ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει Eur. 324, 2. ὡς ἔν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν ὅστις πατρῴας γῆς ἀτιμάζων ὅρους ἄλλην ἐπαινεῖ Eur. 347, 3. ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάτας χρή Eur. 352. ἐρᾶτε μητρός, παῖδες, ὡς οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος ἄλλος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eur. 358, 2. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν Eur. 529. συμφορὰν εἶναι λέγω τέκνων θ' ἁμαρτεῖν - ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων ἡ κρεῖσσόν ἐστιν ἀνδρί Eur. 543, 4. ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων Eur. 566. ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ Eur. 777. ὡς οὐδὲν ὑγιὲς φασὶ μητρυιὰς φρονεῖν νόθοισι παισίν Eur. 824. ὡς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἤπιον κυρεῖν Eur. 950. φυλάσσου πραγμάτων αἰσχρῶν ἄπο· ὡς ἣν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν Eur. 1027, 2. ὡς ἄπιστόν ἐστ' ἔρως Eur. 1054, 2. ὡς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει Eur. 1080, 4. ὡς ἡδὺ τῷ φύσαντι πείθεσθαι τέκνα Agath. 28 p. 768. παίζετ', ὦ νέαι φρένες· ὡς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἔαρ παντὸς βίου Pomp. 1, 5 p. 831. ὡς ἐγγὺς ἤδη - φθόγγος ἐξακούεται adesp. 47. ὡς πάντα πράγματ', ἣν καλὰς ἀρχὰς λάβῃ, καλῶς τελευτᾶν - φιλεῖ adesp. 433. ὡς αἰσχρόν ἐστι μὴ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων κλᾶον πρόσωπον - ὁρᾶν adesp. 447.

l) ὡς δ' οὐκ ἐφαινόμεσθα, σῖγα δ' εἴχομεν, πρόσω - χωρεῖ Eur. 495, 2. ὡς δ' ᾖε<ι μάχη> - λέγουσι Eur. 495, 13. ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν ταύτην χρόνος Eur. 1132, 25. χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἐγκύμονα, εἰς θαῦμ' ἐσῄει Eur. 1132, 35. ἐλευθέραν μέν, ὡς ἔφυν, δούλην δὲ νῦν adesp. 12.

— † ὡς Soph. 179, 2. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δαίμον' ὡς ἔρωτα (?) Soph. 703. τὰ τῶν τεκόντων ὡς μετέρχεται θεὸς μιάσματα Eur. 82. ἔσθ' ἡμῖν ὡς ἦν (?) μόχθος ἰατροῖς μέγας - ἀφαιρεῖν - πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων Eur. 403, 5. ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται Lycophr. 3 p. 818. ὡς οἰνοπλῆγες <καὶ> μεθυστάδες γάμων adesp. 238.

B) ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται, κείνου ἐστὶ δοῦλος Soph. 789.

ὥσπερ: ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς - τοὐκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα Soph. 22. σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου Soph. 25, 2. ὥσπερ ἁλιεὺς πληγείς Soph. 111. ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροιμία, ἐκ κάρτα

βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ Soph. 260. λάμπει γὰρ ἐν χρείαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς χαλκός Soph. 780. ὥσπερ σελήνης ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 3. οὐδὲ γὰρ λάθρᾳ δοκῶ - σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν Eur. 210, 3. ἁρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγείς Eur. 360, 12. κακοὺς δ' ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι Eur. 414, 2. τὴν μὲν εὑρήσεις κακήν, τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές Eur. 657, 4. ἄνευ τύχης γάρ, ὥσπερ ἡ παροιμία, πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς Eur. 668. ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἔφυ, οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀθάνατον Eur. 799. λόγος ὥσπερ λέγεται Phryn. 14 p. 723. θανὼν μὲν οὖν Μαίανδρον ἐρρίφη ποδὸς σόλος τις ὥσπερ Sosith. 3, 2 p. 823. ὥσπερ ὀφθαλμὸς Διός adesp. 278.

ὡσπερεί: ὑφῃρέθη σοι κάλαμος ὡσπερεὶ λύρας Soph. 33.

ὥστε: ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν Aesch. 39. τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου βροντῆς φέρεται Aesch. 57, 10. χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς Aesch. 313. ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥστε (?) δεύτερα Soph. 39. φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίων Soph. 210. ὥστε τέκτονος παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών Soph. 433, 4. μολυβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν Soph. 756. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγει Soph. 808. ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον <στάχυν> Eur. 373. κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος Eur. 421. ὥστε Μαγνῆτις λίθος Eur. 567, 2. βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν Eur. 757, 6. ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν (?) Eur. 907, 2. αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν σῴζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί Eur. 963, 5. ἔναστρος ὥστε μαινάς Ach. 16 p. 750. ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος adesp. 75. σύμμικτον ὥστε γλεῦκος ὑλιστήριον adesp. 420. στέργειν θ' ὑδρηλοῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς adesp. 546, 6. — ὥστ' οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ Eur. 45. τἄδικον - χωρεῖ πρόσω, ὥστ' (ὡς Il.) ἐξίτηλος ἀρετὴ καθίσταται Eur. 497, 6. ὥστε μή με, πρὸς τῆς ἑστίας, ἀποστερήσῃς ἀνδρὸς ᾧ συνῴκισας Eur. 953, 39. — ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις ὥστ' ἔχειν καλῶς Eur. 21, 4. τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς τόλμ' ὥστε νικᾶν Eur. 426, 2. τἀληθέστατα κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἃ χρὴ δοκεῖν Eur. 439, 4. ἐξηῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι, ὥστ' οὐ παρόντα - τἀκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς Eur. 578, 4. οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται, ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι Eur. 1068, 2. πλοῦτος - οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν Chaer. 36, 2 p. 790.

ὠφελία: γυναῖκα καὶ ὠφελίαν καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν μεγίσταν ἐδίδαξα τὠμῷ λόγῳ Eur. 78.

ὠφελῶ: ὅπου τὸ δεινόν, ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 197, 2. αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ Soph. 842. τὸ γὰρ ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς Eur. 274. (cf. v. l. Eur. 364, 3.)

τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον Eur. 714. τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ (?) Eur. 739, 5. αἰδὼς γὰρ ὀργῆς πλείον' ὠφελεῖ βροτούς Eur. 746. ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν Soph. 836. μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται Eur. 886. οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα Eur. 1109, 3. φίλων γε μέντοι χρῆσις ἡ πρὸς αἵματος μόνη - ὠφελεῖν φιλεῖ adesp. 384, 2. εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν Eur. 84, 2.

AVCTARIVM INDICIS

ἀλγύνω: τί σε νέον ἢ παλαιὸν ἀλγύνει πάθος *adesp.* 612.

Ἀλέξανδρος cf. Eur. 64.

Ἀλθαία cf. adesp. 81.

Ἀλκμέων — adesp. 358.

ἀλλά: μὴ - εἶναι σοῖς τέκνοις <ἀνω>φ<ε>λῆ, <οὐ γὰρ κα>λὸν τόδε, ἀλλὰ συμμαχεῖν φίλοις *Eur.* 223 A 14. πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα *adesp.* 610. ἀλλ' <ὅσ>ον τάχιστα χρὴ σπεύδειν *Eur.* 223 C 59. ἀλλ' εἰσακούσει *adesp.* 615, 14. <ἀλ>λ' ἢ τι<νων π>εφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγώ *Eur.* 223 C 22.

ἄλλος: <τάξιν τιν'> ἄλλην *Eur.* 223 B 5.

ἄλλοτε: τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἡτέρα ἁψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἡτέρα *adesp.* 611, 1. 2.

ἅλμη: Σέριφος ἅλμῃ ποντίᾳ περίρρυτος *adesp.* 604.

ἄλογος: πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι (καὶ ἄλογοι ll.) βροτούς Eur. 650.

ἄλοχος: ὅταν δὲ θάπτηις ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθεὶς *Eur.* 223 C 37.

ἀλυίω cf. *Eur.* 665.

ἀλώπηξ: πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα *adesp.* 610.

ἀμοιβή: τοία σ' ἀμοιβὴ (σε μοῖρα ll.) σῶν κακῶν ἔργων μένει *Neophr.* 3, 3 p. 731.

ἄμπελος cf. Ioph. 3 p. 762.

ἀμφίκρανος: ἀμφίκρανον *adesp.* 616.

Ἀμφικτύων — *Philocl.* 2 p. 759 sq.

Ἀμφίων: * Ἀμφίονα λύραν κ<ελεύ>ω δ<ιὰ> χερῶν ὡπλισμένον μέλπειν θεοὺ<ς ὠιδ>αῖσιν *Eur.* 223 C 47. οὗπερ τόδ' εὕρημ' ἔσχες, Ἀμφίων ἄναξ *Eur.* 223 C 54. <ἄνα>ξ Ἄμφιον *Eur.* 223 C 25.

ἄν: ὀστᾶ - Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν, ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι κρήνης <ἀπό>ρρους *Eur.* 223 C 40. <ὥσ>τ' οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα <Δίρ>κης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 5. <ἐ>γμανθάνοις ἂν ὡς ὄλ<ω>λε ἡμῶν ὕπο *Eur.* 223 C 21. τί δῆτ' ἂν εισ *Eur.* 223 B 21.

ἄν (ᾱ): ἂν θεὸς θέληι *Eur.* 223 C 3. κἄν τις ἐκ...ηι δόμων *Eur.* 223 B 14.

ἀνά: τήνδ' ἀνὰ στέγην *Eur.* 223 C 4.

ἄναξ: <Κ>αδμείοις ἄναξ *Eur.* 223 C 36. οὗπερ τόδ' εὕρημ' ἔσχες, Ἀμφίων ἄναξ *Eur.* 223 C 54. <ἄνα>ξ Ἄμφιον *Eur.* 223 C 25.

ἀνέχω: θερμά θ' ἡλίου τοξεύματ' ἀνέχειν (αἰνεῖν ll.) *adesp.* 546, 8.

ἀνήρ: ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται *Eur.* 223 A 3. <ὅπως ἕ>λωμεν ἄνδρα δυσσεβέστατον *Eur.* 223 A 16. Δίρκη πρὸς ἀν<δρ>ῶν ὑστέρων κεκλημένη *Eur.* 223 C 72.

ἄνηστις: ἄνηστις δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος *Aesch.* 258 a.

ἄνθρωπος: οὐκ ἀσφαλὲς τόδ' εἶπας, ἄνθρωπε, σκέπας *Eur.* 223 B 2.

ἀνορθῶ cf. adesp. 578.

ἀντί: κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονὸς *Eur.* 223 C 66.

ἄνω: κἄνω φέρει τὴν χεῖρα *Soph.* 173 a 2.

ἀνωφελής: <αἰτῶ τ>οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως, <σπείραντ>α δ' εἶναι σοῖς τέκνοις <ἀνω>φ<ε>λῆ *Eur.*

223 A 13. ⟨συ⟩μμάχους ἀνωφελεῖς *Eur.* 223 C 2.

ἀξία: κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός, λαβόντε Κάδμου σκῆπτρα· τὴγ γὰρ ἀξίαν σφῶιν προστίθησιν Ζεὺς ἐγώ τε σὺν Διί *Eur.* 223 C 67.

ἀπαρνοῦμαι: ⟨ἀ⟩παρνήσηι τάδε *Eur.* 223 C 29.

ἄπλοια: ἀπλοίας *adesp.* 615, 12.

(ἀποδύρομαι cf. λέξαι p. 363 b.)

ἀπόρρους: ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι κρήνης ⟨ἀπό⟩ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως πεδία τ⟨ὰ Θήβ⟩ης ὕδασιν ἐξάρδων ἀεί *Eur.* 223 C 41.

ἀποστατῶ: ἄνηστις δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος *Aesch.* 258 a.

(ἀπωθῶ cf. παύω.)

ἄρα: κείνους δ' οἶδ' ἐγὼ τεθνη⟨κότας.⟩ — καλῶς ἄρ', εἴπερ οἶσθα, ταξώμεσθα ν⟨ῦν⟩ *Eur.* 223 B 4. † ἄρα *Soph.* 4 a.

ἆρα: ἆρ' ὦ γύναι *adesp.* 615.

ἀρήγω: ⟨ὦ⟩ πρόσπ⟨ολοι μολό⟩ντες οὐκ ἀρήξετε *Eur.* 223 C 10.

Ἄρης: ὀστᾶ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν *Eur.* 223 C 39. ⟨Ἄρε⟩ος εἰς κρήνην ⟨β⟩αλῶ γυναῖκα θάψας *Eur.* 223 C 69. Ἄρεως (?) *Eur.* 223 C 11.

ἄρκτειος: πνοὴ ἄρκτειος (ἄρκειος ll.) *Aesch.* 127, 2.

ἀρχηγέτις: ὦ μοῖρα κεδνῶν καὶ κακῶν ἀρχηγέτι (κυνηγέτι ll.) *adesp.* 504.

ἄστοργος: τῆς ἀστόργου (ἀστερόπου vel ἀστεροπῆς ll.) Ζηνὸς θυσίας *Ach.* 2, 4 p. 746.

ἀστραπή: δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω πυρφόροισιν *ἀστραπαῖς *Aesch.* 160, 2.

ἄστυ: κρήνης ⟨ἀπό⟩ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως πεδία τ⟨ὰ Θήβ⟩ης ὕδασιν ἐξάρδων ἀεί *Eur.* 223 C 41. ἄστυ δὲ Ἰσμηνὸν πάρα ἑπτάσ⟨τομ⟩ον πύλαισι⟨ν⟩ ἐξαρτύετε *Eur.* 223 C 44.

ἀσύμμαχος: οἴμοι θανοῦμαι πρὸς δυοῖν ἀσύμμαχος *Eur.* 223 C 16.

ἀσφαλής: οὐκ ἀσφαλὲς τόδ' εἶπας, ἄνθρωπε, σκέπας *Eur.* 223 B 2.

Ἀσωπικός: ⟨ὦ⟩ γαῖα Κάδ⟨μου κ⟩αὶ πόλ⟨ισ⟩μ' Ἀσωπικόν *Eur.* 223 C 12.

Ἀταλάντη cf. Soph. 1006.

ἀτιμάζω: αὐτὸς οὐκ ἀτιμάσας *Eur.* 223 A 23.

Ἀτρείδης: μῆνιμ' Ἀτρειδᾶν (?) *adesp.* 615, 15.

αὖ: καινὸν αὖ λέγεις κακόν *Eur.* 223 C 18. βροτῶν δ' αὖ τέχναις *Eur.* 223 C 6.

αὔξιμος: αὔξιμον *Eur.* 1098 a.

αὐτός: αὐτὸς οὐκ ἀτιμάσας *Eur.* 223 A 23. ὅταν - αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν διδούς *Soph.* 173 a.

αὐτόφρων: αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων *Ion.* 52 a p. 742.

αὐτόφυτος: αὐτόφυτον *Antiph.* 5 p. 793.

ἄφθονος: λαβόντες ἄφθονον ἄγραν *Soph.* 737 a. ὥρουσε κρήνης ἀφθονεστέρα λιβάς *Aesch.* 72.

ἀχάλκευτος: ἀχαλκεύτῳ πέδῃ *Soph.* 162 a.

Ἀχελῷος: οἴνῳ γὰρ ἡμῖν *Ἀχελῷος ἄρα νῷ *Soph.* 4 a.

ἄχθος: οὐδὲν γὰρ ἄχθος (ἄλγος ll.) οἷον ἡ πολλὴ ζόη *Soph.* 512.

Ἀχιλλεύς cf. Soph. 284. 966.

ἀψίς: τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ'

ἠτέρα ἀψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἠτέρα *adesp.* 611, 2.

βαίνω: ἔξω βέβηκε κρατὸς ὀφθαλμοῦ κύκλος *adesp.* 605.

βάλλω: ⟨Ἄρε⟩ος εἰς κρήνην ⟨β⟩αλῶ γυναῖκα θάψας *Eur.* 223 C 69. ὅταν δὲ θάπτῃς ἄλοχον - ὀστᾶ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν Eur. 223 C 39.

(βασιλικός cf. τυραννικός.)

Βασσάρα: Λυδὰς Βασσάρας (Βακτρίας l.) τε παρθένους *Diog. Ath.* 1, 6 p. 777.

βέλος: χλῆδον βελῶν (βαλών ll.) *Aesch.* 16.

(βέλτιστος cf. κράτιστος.)

βίος: καὶ νῷν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδεῖξαι βίου *Soph.* 275 a. τέλος ὅρα μακροῦ βίου *adesp.* 613.

βλέπω: τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ *βλέπειν τ' ἀγάλματα *Eur.* 372, 3.

βουλεύω: τὸ μέλλον οὐδεὶς ἀσφαλῶς βουλεύεται v. l. adesp. 102.

βουλή: νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες, βουλαὶ (γνῶμαι vel ψυχαὶ ll.) δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων *Eur.* 291, 2.

βούλομαι: θεοῦ πέμψαντος οἷα βούλεται *Eur.* 223 C 60. οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα ⟨Δίρ⟩κης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 5.

βοῶ: βοᾶι (?) *Eur.* 223 C 11.

βρέγμα: ἄκανθα κοντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν βρέγμα (δέρμα l.) καὶ τριχορρυές *Aesch.* 275, 4.

βροτός: βροτῶν δ' αὖ τέχναις *Eur.* 223 C 6. τί γὰρ τοῦδ' ἐστὶ μεῖζον ἐν βροτοῖς v. l. Eur. 176, 2. (cf. νόμισμα.) ὀργὴ δὲ δεινὰ δρᾶν ἀναγκάζει βροτούς v. l. *Chaer.* 29 p. 789.

βρόχος: ..ρων σθένος βρόχοισι κατα.. *Eur.* 223 C 5.

βρῶσις: ὅταν - αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν διδούς *Soph.* 173 a.

γαῖα: ⟨ὦ⟩ γαῖα Κάδ⟨μου κ⟩αὶ πόλ⟨ισ⟩μ' Ἀσωπικόν *Eur.* 223 C 12.

γάμος: (cf. γένος p. 110 b.) καὶ λέκτρα ὃ μὲν Θηβαῖα ⟨λήψ⟩εται γάμων *Eur.* 223 C 57. (cf. ἀναβολή.) ἡ δὲ τῷ χρεὼν πόσει μένουσα κάσπούδαστος ἦλθεν εἰς γάμους (δόμους ll.) *Eur.* 501, 3.

γαμῶ: ⟨αἰτῶ τ⟩οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως, ⟨σπείραντ⟩α δ' εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ *Eur.* 223 A 12.

γάρ: ἦ γὰρ τέθνηκεν; καινὸν αὖ λέγεις κακόν *Eur.* 223 C 18.

γε: ὁλκοῖς γε ταυρείοισι διαφορουμένη *Eur.* 223 C 19.

γεννῶ: ⟨εἴπερ - ἡμ⟩ᾶς ⟨Ζεὺ⟩ς ἐγέννησεν πατήρ *Eur.* 223 A 2.

γέρας: τὸν αὖ νεώτερον - δι' ἥπατος ⟨παίσ⟩ας ἔδωκε νερτέροις καλὸν γέρας (νεκρον l.) *Eur.* 495, 30.

γῆ: τῆσ⟨δ' ὅπως ῥα⟩ίνουσα γῆς νασμοῖσι τέγγῃ πεδία Θηβαίας χθονὸς *Eur.* 223 C 70. εἰς γῆν *adesp.* 615, 13.

γίγνομαι: τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἠτέρα ἀψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἠτέρα *adesp.* 611, 2. εὖ μοι γένοιτο v. l. Eur. 707. μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ γενέσθαι Eur. 341, 2.

Γλαῦκος — Eur. Πολύιδος. adesp. 166.

γόος: ἄνηστις δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος *Aesch.* 258 a.

γυνή: <Ἄρε>ός εἰς κρήνην <β>αλῶ γυναῖκα θάψας *Eur.* 223 C 70. ὦ γύναι *adesp.* 615.

δαιμόνιος: δαιμόνιε v. l. Aesch. 395.

δάμαρ: τὴν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σήν *Eur.* 223 C 17.

δείκνυμι: ἔδειξας..τάσδ' ἀβουλίας ἐμάς *Eur.* 223 C 62.

δεινός: δεινὸν νομίζων *Eur.* 223 A 23. ὀργὴ δὲ δεινὰ δρᾶν ἀναγκάζει βροτούς v. l. *Chaer.* 29 p. 789. quod p. 134 a v. 26 sq. legitur exemplum (Eur. 103) in p. 134 b v. 18 transferendum.

δέω: θανεῖν δεῖ τῶιδ' ἐν ἡμέρας φάει *Eur.* 223 A 8. δρᾶν δεῖ τι *Eur.* 223 B 3. ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς, δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο, οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν Eur. 1070, 2.

Δηιδάμεια — Eur. 682.

Δηικόων — Eur. 1016.

δηλῶ: Ἑρμῆς ἐδήλου τήνδε χρησμῳδὸν φάτιν *Soph.* 518 a.

Δημήτηρ cf. Soph. 413.

δῆτα: τί δῆτ' ἄν.. *Eur.* 223 B 21.

διά: Ἀμφίονα λύραν κ<ελεύ>ω δ<ιὰ> χερῶν ὡπλισμένον μέλπειν θεού<ς> *Eur.* 223 C 48.

διαγελῶ: ἡδὺ διαγελῶν *Soph.* 173 a 3.

διαφορῶ: ὁλκοῖς γε ταυρείοισι διαφορουμένη *Eur.* 223 C 19.

δίδωμι: Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι *Eur.* 223 C 53. ὅταν - αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν διδού *Soph.* 173 a. οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα <Δίρκ>ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 6. ἑκόντα δοῦνα<ι> *Eur.* 223 B 27.

δίειμι: κρήνης <ἀπό>ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως πεδία *Eur.* 223 C 41.

δίκη: οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα <Δίρκ>ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 6. Δίκα τοι Δίκα χρόνιος *Eur.* 223 C 14.

Διομήδης cf. *Philocl.* 2 p. 759 sq.

δίπτυχος: ὥστε δίπτυχοι (διπλόοι ll.) λύκοι νεβρὸν φέρουσιν *Aesch.* 39.

Δίρκη: Δίρκη πρὸς ἀν<δρ>ῶν ὑστέρων κεκλημένη *Eur.* 223 C 72. οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα <Δίρκ>ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 6. ὅταν δὲ θάπτηις ἄλοχον - ὀστᾶ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν, ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι κρήνης <ἀπό>ρρους *Eur.* 223 C 40.

δοκῶ: δοκοῦντας οὐκ εἶναι Διός *Eur.* 223 C 63.

δόμος: δόμων στείχει<ν ἔ>σω *Eur.* 223 B 5. δόμων *Eur.* 223 B 14.

δοξάζω: <αὐτό>ς, εἰ χρὴ δοξάσαι τυραννικῶι <σ>κ<ή>πτρω<ι>, Λύκος πάρεστι *Eur.* 223 A 17.

δορυφόρος: δορυφόρου<ς> *Eur.* 223 B 8.

δόσις: μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις v. l. adesp. 508.

δρασμός: δρασμοῖς *Eur.* 223 A 20.

δρῶ: δρῶντες (?) *Eur.* 223 A 21. δρᾶν δεῖ τι *Eur.* 223 B 3.

δύο: θανοῦμαι πρὸς δυοῖν ἀσύμμαχος *Eur.* 223 C 16.

δυσσεβής: ⟨ὅπως ἕ⟩λωμεν ἄνδρα δυσσεβέστατον *Eur.* 223 A 16.

δυστομῶ: τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστομεῖν (δυστυχεῖν l.) ἐν πλείοσιν, ἐξὸν σιωπᾶν *Aesch. Alex.* 1 p. 824.

ἔα *Eur.* 223 C 8.

ἐγ: ἐγ Διός *Eur.* 223 C 34. — ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 56. οὐκ ἔχουσιν ἐγ χεροῖν *Eur.* 223 B 12.

ἐγμανθάνω: ⟨ἐ⟩γμανθάνοις ἂν ὡς ὄλωλε ἡμῶν ὕπο *Eur.* 223 C 21.

ἐγώ: κείνους δ' οἶδ' ἐγὼ τεθνη⟨κότας⟩ *Eur.* 223 B 3. ⟨ἀλ⟩λ' ἢ τι⟨νων π⟩εφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγώ *Eur.* 223 C 22. Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι *Eur.* 223 C 53. τὴγ γὰρ ἀξίαν σφῶιν προστίθησιν Ζεὺς ἐγώ τε σὺν Διί *Eur.* 223 C 68. κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός *Eur.* 223 C 66. ἰώι μοί μοι *Eur.* 223 C 7. εὖ μοι γένοιτο v. l. Eur. 707. τοιόνδ' ἐμὲ (τοιοντεμεν pap.) Ζεὺς κλέμμα - ἤνυσεν λαβεῖν *Aesch.* 99, 2. τὴν ῥῖνά μ' (ῥῖναν l.) εὐθὺς ψηλαφᾷ *Soph.* 173 a 2. καὶ νῷν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδεῖξαι βίου *Soph.* 275 a. ⟨ἡμ⟩εῖς καὶ σὺ θήσομεν καλῶς *Eur.* 223 B 10. μεθ' ἡμῶν - ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται *Eur.* 223 A 3. ⟨ἐ⟩γμανθάνοις ἂν ὡς ὄλ⟨ω⟩λε ἡμῶν ὕπο *Eur.* 223 C 21. οἴνῳ γὰρ ἡμῖν Ἀχελῴος ἄρα νᾷ *Soph.* 4 a. ἡμῖν εἰς τόδ' ἔρχεται τύχη *Eur.* 223 A 7. τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται Agath. 8, 2 p. 765. † εφρε μηνυτὴς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶιν δὲ μητέρ' εὐτυχεῖν *Eur.* 223 C 65. οἴκτιρον ἡμᾶς πρός σε καταπεφευγότας *adesp.* 608.

ἑδώλιον: ἑδώλια *Eur.* 223 C 51.

εἰ: ⟨αὐτό⟩ς, εἰ χρὴ δοξάσαι - Λύκος πάρεστι *Eur.* 223 A 17. οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα ⟨Δίρκ⟩ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 5.

εἶκα v. ἔοικα.

εἰμί: ⟨πλ⟩ῆθός εἰσιν οἱ ξένοι *Eur.* 223 B 11. ⟨ἐπε⟩ιδὰν ὅσιος ἦι Κάδμου πόλις *Eur.* 223 C 43. εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἄνω⟩φ⟨ε⟩λῆ *Eur.* 223 A 13. δοκοῦντας οὐκ εἶναι Διός *Eur.* 223 C 63.

εἶμι: ἴτε νῦν, κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός *Eur.* 223 C 66.

εἴπερ: καλῶς ἄρ', εἴπερ οἶσθα, ταξώμεσθα ν⟨ῦν⟩ *Eur.* 223 B 4.

εἶπον: οὐκ ἀσφαλὲς τόδ' εἶπας, ἄνθρωπε, σκέπας *Eur.* 223 B 2. cf. κατεῖπον.

εἰς: διαρρεῖ κεἰς τὸ μηδὲν ἔρχεται v. l. Soph. 787, 8. ἡμῖν εἰς τόδ' ἔρχεται τύχη *Eur.* 223 A 7. ⟨ἥ⟩κται - εἰς τοσόνδε συμφορᾶς *Eur.* 223 A 4. ὅταν δὲ θάπτῃς ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθείς - ὀστᾶ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν *Eur.* 223 C 37. 39. ⟨Ἄρε⟩ος εἰς κρήνην ⟨β⟩αλῶ γυναῖκα θάψας *Eur.* 223 C 69. εἰς γῆν *adesp.* 615, 13.

εἷς: (ἕνα cf. ἅμα.) πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα *adesp.* 610.

εἰσακούω: εἰσακούσει *adesp.* 615, 14.

εἴσω: Ἕλκοιμεν *εἴσω τόνδ' ἀχαλκεύτῳ πέδῃ *Soph.* 162 a.

εἴτε: *εἴτ' οὖν ἀσαλὴς θεόθεν μανία *Aesch.* 319.

ἐκ: ἐκ ποίας . . *Eur.* 223 A 21. ⟨λήψ⟩εται - ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον ⟨εὐ⟩νατήριον *Eur.* 223 C 58. cf. ἐγ.

ἑκάς *Eur.* 223 B.

Ἑκάτη cf. Eur. 955.

ἐκμανθάνω cf. ἐγμανθάνω.

ἐκφεύγω: ⟨ὥσ⟩τ' οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα ⟨Δίρκ⟩ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 5.

ἑκών: ἑκόντα δοῦνα⟨ι⟩ *Eur.* 223 B 27.

ἐμός: οὑμὸς οἶκος *Eur.* 360, 20. ἔδειξας . . τάσδ' ἀβουλίας ἐμάς *Eur.* 223 C 62.

(ἐμφανῶς cf. ὀρθῶς.)

ἐν: θανεῖν δεῖ τῷιδ' ἐν ἡμέρας φάει *Eur.* 223 A 8. τὴν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σήν *Eur.* 223 C 17. ἐν νεκροῖς πεύσει θανών *Eur.* 223 C 23. ῥυσίοισιν ἐν ταφαῖς *adesp.* 614. cf. ἐγ.

ἐνδείκνυμι: καὶ νῷν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδεῖξαι βίου *Soph.* 275 a.

ἐντέλλω: ὑπηρέτην - τἀντεταλμένα (τἀπεσταλμένα l.) πράσσειν προθύμως *Eur.* 1132, 47.

ἐντολή: ⟨ἐν⟩τολὰς δὲ σοὶ . . *Eur.* 223 C 25.

ἐξάρδω: κρήνης ⟨ἀπό⟩ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως πεδία τ⟨ὰ Θήβ⟩ης ὕδασιν' ἐξάρδων ἀεί *Eur.* 223 C 42.

ἐξαρτύω: ἄστυ δὲ Ἰσμηνὸν πάρα ἑπτάσ⟨τομ⟩ον πύλαισι⟨ν⟩ ἐξαρτύετε *Eur.* 223 C 45.

ἐξαυδῶ: ⟨καὶ σοὶ μὲ⟩ν οὕτω, μῆτερ, ἐξαυδῶ τάδε *Eur.* 223 A 10.

ἔξιππον: ἔξιππα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας *adesp.* 609.

ἐξοργάζω: χρόνος μαλάσσει πάντα κἀξοργάζεται (κἀξεργάζεται ll.) *Chaer.* 22 p. 788.

ἐξορμῶ: ἐξορμωμένους *Eur.* 223 C 24.

ἔξω *Eur.* 223 B 8. ἔξω βέβηκε κρατὸς ὀφθαλμοῦ κύκλος *adesp.* 605.

ἐπεί: ἐπεὶ δ' ὁρίζει *Eur.* 223 B 23.

ἐπειδάν: ὑμεῖς δ⟨έ, ἐπε⟩ιδὰν ὅσιος ἦι Κάδμου πόλις, χωρεῖτε ⟨ἄνακτε⟩ς *Eur.* 223 C 43.

ἐπίσταμαι: τἄμ' ἐπιστήσῃ (τἀμὰ μαθήσῃ ll.) κλύων *Eur.* 797, 3.

ἕπομαι: ἕψονται δέ σοι πέτραι τε ⟨ἐρ⟩υμναὶ μουσικῆι κηλούμεναι *Eur.* 223 C 49.

ἑπτάστομος: ἄστυ δὲ Ἰσμηνὸν πάρα ἑπτάσ⟨τομ⟩ον πύλαισι⟨ν⟩ ἐξαρτύετε *Eur.* 223 C 45.

ἐπώνυμος: ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι κρήνης ⟨ἀπό⟩ρρους *Eur.* 223 C 40.

ἐρευνῶ: τί τοῦτο ἐρευν⟨ᾶ⟩ις *Eur.* 223 C 23.

Ἑρμῆς: Ἑρμῆς ἐδήλου τήνδε χρησμῳδὸν φάτιν *Soph.* 518 a. Ἑρμῆ⟨ι⟩ *Eur.* 223 C 69. cf. Eur. 687.

ἐρυμνός: ἕψονται δέ σοι πέτραι τε ⟨ἐρ⟩υμναὶ μουσικῆι κηλούμεναι *Eur.* 223 C 50.

ἔρχομαι: ἡμῖν εἰς τόδ' ἔρχεται τύχη *Eur.* 223 A 7.

ἔστε: ἔστ' ἂν (ὅταν ll.) μὲν ἧς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν *Eur.* 603, 2.

ἔσω: δόμων στείχει⟨ν ἔ⟩σω *Eur.* 223 B 5.

ἕτερος: τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἡτέρα ἁψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἡτέρα *adesp.* 611, 1. 2.

ἕτοιμος *adesp.* 615, 9.

εὖ: εὖ μοι γένοιτο v. l. Eur. 707.

εὔαρκτος: τὸ σχῆμα σεμνὸς κοὐ

ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔαρκτος (εὔογκος ll.) ὡς ἂν δοῦλος *Eur.* 688, 3.

εὐθύς: ὅταν - αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν διδούς, τὴν ῥῖνά μ' εὐθὺς ψηλαφᾷ *Soph.* 173 a 2.

(εὐλογῶ cf. λέγειν Eur. 909, 7.)

εὐμάρεια: ὥστ' εὐμ⟨άρεια⟩ν τεκτόνων θήσει χερί *Eur.* 223 C 52.

(εὐμενής v. l. Eur. 136, 3.)

εὐνατήριον: ⟨λήψ⟩εται - ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον *⟨εὐ⟩νατήριον τὴν Ταντάλου παῖδα *Eur.* 223 C 58.

εὕρημα: οὗπερ τόδ' εὕρημ' ἔσχες, Ἀμφίων ἄναξ *Eur.* 223 C 54.

Εὐρύπυλος — Soph. 768.

εὐτυχής: πρὸς ἄγραν τε εὐτυχ⟨ῆ θ⟩είη⟨ς . . . ⟩ην *Eur.* 223 A 15.

εὐτυχῶ: λαβόντες ἄφθονον ἄγραν πρὸς οἴκους εὐτυχοῦντες ἄξομεν *Soph.* 737 a 2. † εφρε μηνυτὴς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶιν δὲ μητέρ' εὐτυχεῖν *Eur.* 223 C 65.

ἐχθρός: ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται *Eur.* 223 A 3.

ἐχῖνος: πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα *adesp.* 610.

ἔχω: οὐκ ἔχουσιν ἐγ χεροῖν *Eur.* 223 B 12. πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὸν νοῦν ἔχοντας (τὴν γῆν ἰδόντας l.) *Eur.* 917, 3. τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 56. (ἔξειν cf. βίοτος.) οὗπερ τόδ' εὕρημ' ἔσχες, Ἀμφίων ἄναξ *Eur.* 223 C 54. ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον Soph. 221.

ἐῶ: τοὺς ξένους ἐῶν μ . . *Eur.* 223 B 7.

Ζεύς: ⟨εἴπερ - ἡμ⟩ᾶς ⟨Ζεὺ⟩ς ἐγέννησεν πατήρ *Eur.* 223 A 2. Ζεὺς ἐμείχθη *Eur.* 223 B 20. Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι *Eur.* 223 C 53. ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεὶς καθ' ἡμέραν *Eur.* 223 C 61. τὴγ γὰρ ἀξίαν σφῶιν προστίθησιν Ζεὺς ἐγώ τε σὺν Διί *Eur.* 223 C 68. ἐγ Διός *Eur.* 223 C 34. λευκὼ δὲ πώλω τὼ Διὸς κεκλημένοι τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 55. δοκοῦντας οὐκ εἶναι Διός *Eur.* 223 C 63.

Ζῆθος: σὺ μ⟨ὲν⟩ τὸ πνεῦμ . . πολεμίων λαβὼν Ζῆθ' ὡς *Eur.* 223 C 47.

Ζήν: . . Ζηνὸς μολοῦσα *Eur.* 223 B 22.

ζῶ: πάρεστε καὶ ζῆτε *Eur.* 223 C 64.

† ζωή cf. *Aesch.* 401.

ἤ: A) b) καλῶς - ταξώμεσθα ν⟨ῦν⟩.—⟨τάξιν τιν'⟩ ἄλλην ἢ δόμων στείχει⟨ν ἔ⟩σω *Eur.* 223 B 5. τί σε νέον ἢ παλαιὸν ἀλγύνει πάθος *adesp.* 612.

ἦ: ἦ γὰρ τέθνηκεν *Eur.* 223 C 18. ⟨ἀλ⟩λ' ἦ τι⟨νων π⟩εφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγώ *Eur.* 223 C 22.

ἡδέως: ⟨αἰτῶ τ⟩οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως, ⟨σπείραντ⟩α δ' εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ *Eur.* 223 A 12.

ἥδομαι *Eur.* 223 B.

ἡδύς: ἡδὺ διαγελῶν *Soph.* 173 a 3.

ἡμέρα: θανεῖν δεῖ τῶιδ' ἐν ἡμέρας φάει *Eur.* 223 A 8. ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεὶς καθ' ἡμέραν *Eur.* 223 C 61.

ἡμίοπτος: ἰχθὺς ἡμίοπτος *adesp.* 606.

Ἡρακλῆς cf. Eur. 473. 673. 864. Ion. 29 p. 737. adesp. 392.

θάλασσα: ἀκύμων θάλασσα *Eur.* 1109 a.

θάπτω: ὅταν δὲ θάπτηις ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθείς *Eur.* 223 C 37. ⟨Ἄρε⟩ος εἰς κρήνην ⟨β⟩αλῶ γυναῖκα θάψας *Eur.* 223 C 70.

θέλω: τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν *Eur.* 223 C 20. ἂν θεὸς θέληι *Eur.* 223 C 3.

θεόθεν: εἴτ' οὖν ἀσαλὴς θεόθεν μανία *Aesch.* 319.

θεός: ἂν θεὸς θέληι *Eur.* 223 C 3. ἀλλ' ⟨ὅσ⟩ον τάχιστα χρὴ σπεύδειν θεοῦ πέμψαντος οἷα βούλεται *Eur.* 223 C 60. μέλπειν θεοὺ⟨ς ὠιδ⟩αῖσιν *Eur.* 223 C 49.

Θηβαῖος: τῆσ⟨δ' ὅπως ῥα⟩ίνουσα γῆς νασμοῖσι τέγγηι πεδία Θηβαίας χθονός *Eur.* 223 C 71. καὶ λέκτρα ὃ μὲν Θηβαῖα ⟨λήψ⟩εται γάμων *Eur.* 223 C 57.

Θήβη: κρήνης ⟨ἀπό⟩ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως πεδία τ⟨ὰ Θήβ⟩ης ὕδασιν ἐξάρδων ἀεί *Eur.* 223 C 42.

θηρῶ: εἰ - εὐτυχῶν τις - μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν θηράσεται *Eur.* 198, 2.

θνήσκω: ἦ γὰρ τέθνηκεν *Eur.* 223 C 18. κείνους δ' οἶδ' ἐγὼ τεθνη⟨κότας⟩ *Eur.* 223 B 3. οἴμοι θανοῦμαι πρὸς δυοῖν ἀσύμμαχος *Eur.* 223 C 16. ἐν νεκροῖς πεύσει θανών *Eur.* 223 C 23. θανεῖν δεῖ τῶιδ' ἐν ἡμέρας φάει *Eur.* 223 A 8.

θρέμμα: κόμαισιν ὡρῶν θρέμματ' (σώματ' l.) εὐανθῆ ῥόδα εἶχον *Chaer.* 13 p. 786.

ἱκνοῦμαι: ⟨ἵ⟩κται - εἰς τοσόνδε συμφορᾶς *Eur.* 223 A 4.

ἴλλω: *ἴλλοιμεν εἴσω τόνδ' ἀχαλκεύτῳ πέδῃ *Soph.* 162 a.

Ἰσμηνός: ἄστυ δὲ Ἰσμηνὸν (ισμηνου pap.) πάρα ἑπτάσ⟨τομ⟩ον πύλαισι⟨ν⟩ ἐξαρτύετε *Eur.* 223 C 44.

ἵστημι: τροπαῖα πολεμίων στῆσαι χερί *Eur.* 223 A 9. ὥσπερ σελήνη ὄψις εὐφρόνας δύο στῆναι δύναιτ' ἂν οὔποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ Soph. 787, 4.

ἰχθύς: ἰχθὺς ἡμίοπτος *adesp.* 606.

ἰώ: ἰώ μοί μοι *Eur.* 223 C 7.

Καδμεῖος: ⟨Κ⟩αδμείοις ἄναξ *Eur.* 223 C 36.

Κάδμος: ⟨ὦ⟩ γαῖα Κάδ⟨μου κ⟩αὶ πόλ⟨ισ⟩μ' Ἀσωπικόν *Eur.* 223 C 12. ⟨ἐπε⟩ιδὰν ὅσιος ἦι Κάδμου πόλις *Eur.* 223 C 43. τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 56. κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός, λαβόντε Κάδμου σκῆπτρα *Eur.* 223 C 67.

καί: p. 305 b κἄνω *Soph.* 173 a 2.

καινός: καινὸν αὖ λέγεις κακόν *Eur.* 223 C 18. (cf. παλαιός *adesp.* 612.)

κακός: ἦ γὰρ τέθνηκεν; καινὸν αὖ λέγεις κακόν *Eur.* 223 C 18.

καλός: ⟨αἰτῶ τ⟩οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως, ⟨σπείραντ⟩α δ' εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ, ⟨οὐ γὰρ κα⟩λὸν τόδε *Eur.* 223 A 14. ⟨λήψ⟩εται - ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον ⟨εὐ⟩ναστήριον τὴν Ταντάλου παῖδα *Eur.* 223 C 58.

καλῶ: Δίρκη πρὸς ἀν⟨δρ⟩ῶν ὑστέρων κεκλημένη *Eur.* 223 C 72. λευκὼ δὲ πώλω τὼ Διὸς κεκλημένοι

τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 55.

καλῶς: καλῶς ἄρ', εἴπερ οἶσθα, ταξώμεσθα ν<ῦν> *Eur.* 223 B 4. ἡμεῖς καὶ σὺ θήσομεν καλῶς *Eur.* 223 B 10.

κάρα: ἔξω βέβηκε κρατὸς ὀφθαλμοῦ κύκλος *adesp.* 605.

κατά: ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεὶς καθ' ἡμέραν *Eur.* 223 C 61.

καταφεύγω: οἴκτιρον ἡμᾶς πρός σε καταπεφευγότας *adesp.* 608.

κεῖνος: *κείνους δ' οἶδ' ἐγὼ τεθνη<κότας> *Eur.* 223 B 3.

κελεύω: <κελ>εύω *Eur.* 223 C 24. *Ἀμφίονα λύραν κ<ελεύ>ω δ<ιὰ> χερῶν ὡπλισμένον μέλπειν θεοὺ<ς ᾠδ>αῖσιν *Eur.* 223 C 48.

κηλῶ: ἕψονται δέ σοι πέτραι τε <ἐρ>υμναὶ μουσικῆι κηλούμεναι *Eur.* 223 C 50.

κίνδυνος *adesp.* 615, 11.

κλύω: κλύεις (?) *Eur.* 223 C 13.

κρατύνω: ἴτε νῦν, κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός *Eur.* 223 C 66.

κρήνη: ὤρουσε κρήνης ἀφθονεστέρα λιβάς *Aesch.* 72. ὀστᾶ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν, ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι κρήνης <ἀπό>ρρρους *Eur.* 223 C 39. 41. <Ἄρε>ος εἰς κρήνην <β>αλῶ γυναῖκα θάψας *Eur.* 223 C 69.

κρῖμα: ἐρρηξάτην ἐς κρῖμα (κύκλα ll.) χαλκέων ὅπλων *Soph.* 768, 2.

κύκλος: ἔξω βέβηκε κρατὸς ὀφθαλμοῦ κύκλος *adesp.* 605.

λαγχάνω: δακρυρροεῖ γοῦν καὶ τὰ χαρτὰ λαγχάνων (τυγχάνων ll.) *Soph.* 824, 3.

λαμβάνω: καὶ λέκτρα ὃ μὲν Θηβαῖα <λήψ>εται γάμων, ὃ δ' ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον <εὐ>νατήριον τὴν Ταντάλου παῖδα *Eur.* 223 C 57. αἵματος Δίκ<α τοι Δίκα> χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ἔπεσεν ἔλαβεν (al. ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν) *Eur.* 223 C 15. ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι κρήνης <ἀπό>ρρους *Eur.* 223 C 40. σὺ μ<ὲν > τὸ πνεῦμ . . πολεμίων λαβὼν Ζῆθ' ὡς *Eur.* 223 C 46. κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός, λαβόντε Κάδμου σκῆπτρα *Eur.* 223 C 67. λαβόντες ἄφθονον ἄγραν *Soph.* 737 a.

λαμπρός: καὶ νῷν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδεῖξαι βίου *Soph.* 275 a. <ὃς τ>ὸ λαμπρὸν αἰθέρος ναίεις πέδον *Eur.* 223 A 11.

Λάρισα: Λάρισα (Λάρισσα l.) μήτηρ † προσγόνων Πελασγίδων *Soph.* 348 a.

λέγω: καινὸν αὖ λέγεις κακόν *Eur.* 223 C 18.

Λείβηθρα — Aesch. Βασσάραι.

λέκτρον: ὡς ἐγκύμων εἴληπται χρανθεῖσα λέκτροις ἀνδρός *Eur.* 1132, 57. καὶ λέκτρα ὃ μὲν Θηβαῖα <λήψ>εται γάμων *Eur.* 223 C 57.

λευγαλέος: μόρῳ λευγαλέῳ *Soph.* 717.

λευκός: λευκὼ δὲ πώλω τὼ Διὸς κεκλημένοι τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 55.

λήγω: λήξαντες *adesp.* 615, 13.

λιβάς: ὤρουσε κρήνης ἀφθονεστέρα λιβάς *Aesch.* 72.

λίπτομαι: ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν λίψῃ (μέμψῃ ll.) *Aesch.* 199, 3.

λόγος: ὡς μάτην λόγω (?) *Eur.* 223 C.

Λοκρός: τὸν Λοκρῶν ἄρχ⟨οντα⟩ *adesp.* 615, 16.

Λυκομήδης — Eur. 682.

Λύκος: ⟨αὐτό⟩ς, εἰ χρὴ δοξάσαι τυραννικῶι ⟨σ⟩κ⟨ή⟩πτρω⟨ι⟩, Λύκος πάρεστι *Eur.* 223 A 18.

λύρα: Ἀμφίονα λύραν κ⟨ελεύ⟩ω δ⟨ιὰ⟩χερῶν ὡπλισμένον μέλπειν θεού⟨ς ὡιδ⟩αῖσιν *Eur.* 223 C 48.

λυσσηδόν: εἷλκον ἄνω λυσσηδόν (λυκηδόν ll.), ὥστε δίπτυχοι λύκοι νεβρὸν φέρουσιν *Aesch.* 39.

λύω: λύω δὲ νείκη *Eur.* 223 C 73.

λῷστος: ὅτι μὴν λῷστον, τόδε νικῴη *Nicom.* 1 a p. 762.

μακρός: τέλος ὅρα μακροῦ βίου *adesp.* 613.

μανθάνω: τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν *Eur.* 223 C 20.

μάτην: ..ντας ὡς μάτην λόγω.. *Eur.* 223 C.

μέγας: πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα *adesp.* 610. ταῦτα γὰρ βροτοῖς φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ Eur. 323, 4. τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 56.

μελιτῶ: ὀξηρὸν ἄγγος οὐχὶ μελιτοῦσθαι (οὐ μελιττοῦσθαι l.) πρέπει *Soph.* 285.

μέλος *Eur.* 223 C 11.

μέλπω: Ἀμφίονα λύραν κ⟨ελεύ⟩ω δ⟨ιὰ⟩ χερῶν ὡπλισμένον μέλπειν θεοὺ⟨ς ὠιδ⟩αῖσιν *Eur.* 223 C 49.

Μέμνων — Aesch. Ψυχοστασία.

Μενέλαος — Soph. 787.

μέσος: καὶ γὰρ ἐν μέσῳ (κοινῷ ll.) ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δυσχερές *Eur.* 635, 2.

μετά: μεθ' ἡμῶν - ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται *Eur.* 223 A 3.

μή: ⟨αἰτῶ τ⟩οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως, ⟨σπείραντ⟩α δ' εἶναι - ⟨ἄνω⟩φ⟨ε⟩λῆ *Eur.* 223 A 12. οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα ⟨Δίρκ⟩ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 6. δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός Eur. 222, 2. οὔτε - θνῄσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου Aesch. 362, 2.

μηδέ: μηδὲ ὅπως φευξούμεθα *Eur.* 223 A.

Μήδεια cf. Soph. 491.

μηδείς: φεῦ, μηδὲν ποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος *Eur.* 800.

μήν: ὅτι μὴν (μὲν l.) λῷστον, τόδε νικῴη *Nicom.* 1 a p. 762.

μήνιμα *adesp.* 615, 15.

μηνυτής: † εφρε μηνυτὴς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶιν δὲ μητέρ' εὐτυχεῖν *Eur.* 223 C 64.

μήτηρ: Λάρισα μήτηρ † προσγόνων Πελασγίδων *Soph.* 348 a. μητρὸς - ἑδώλια *Eur.* 223 C 51. † εφρε μηνυτὴς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶιν δὲ μητέρ' εὐτυχεῖν *Eur.* 223 C 65. ⟨καὶ σοὶ μὲ⟩ν οὕτω, μῆτερ, ἐξαυδῶ τάδε *Eur.* 223 A 10.

μίγνυμι: Ζεὺς ἐμείχθη *Eur.* 223 B 20.

Μίνως cf. Eur. 472.

μολεῖν: .. Ζηνὸς μολοῦσα *Eur.* 223 B 22. ⟨ὦ⟩ πρόσπ⟨ολοι μολό⟩ντες οὐκ ἀρήξετε *Eur.* 223 C 10.

μοναρχία: μοναρχίαν *Eur.* 223 C 35.

μόρος: μόρῳ λευγαλέῳ *Soph.* 717.

μοῦσα: ἀηδόνα μοῦσαν *Eur.* 588, 3.

Μουσαῖος — Soph. 1012.

μουσική: ἕψονται δέ σοι πέτραι τε ⟨ἐρ⟩υμναὶ μουσικῆι κηλούμεναι *Eur.* 223 C 50.

μυρίος: κεἰ τοῦτον οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μυρίοι Astyd. 8, 5 p. 780.

ναίω: ⟨ὅς τ⟩ὸ λαμπρὸν αἰθέρος ναίεις πέδον *Eur.* 223 A 11.

νασμός: τῆσ⟨δ' ὅπως ῥα⟩ίνουσα γῆς νασμοῖσι τέγγηι πεδία Θηβαίας χθονός *Eur.* 223 C 71.

Νέαιρα — Soph. 503.

νεανίας: τῶν νεανιῶν χέρες *Eur.* 223 C 9.

νεῖκος: λύω δὲ νείκη *Eur.* 223 C 73.

νεκρός: ἐν νεκροῖς πεύσει θανών *Eur.* 223 C 23. τὴν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σήν *Eur.* 223 C 17.

Νεοπτόλεμος — Soph. 768.

νέος: τί σε νέον ἢ παλαιὸν ἀλγύνει πάθος *adesp.* 612.

νεοσφάδαστος: νεοσφάδαστον *Soph.* 323 a.

Νέστωρ — Soph. 771.

νεώρης: ⟨Δίρκ⟩ης νεῶρες αἷμα *Eur.* 223 A 6.

Νηρηίς cf. Soph. Ἀνδρομέδα. adesp. 63.

νικῶ: ὅτι μὴν λῷστον, τόδε νικῴη *Nicom.* 1 a p. 762.

νομίζω: δεινὸν νομίζων *Eur.* 223 A 23.

(νόμοις cf. φόβοις.)

νοῦς: πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν τὸν νοῦν ἔχοντας (τὴν γῆν ἰδόντας l.) *Eur.* 917, 3. κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει v. l. adesp. 385.

νοῶ: ἀγὼ νοῶ v. l. Eur. 707.

νῦν: καλῶς ἄρ', εἴπερ οἶσθα, ταξώμεσθα ν⟨ῦν⟩ *Eur.* 223 B 4. ἴτε νῦν, κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός *Eur.* 223 C 66.

νῶ: οἴνῳ γὰρ ἡμῖν Ἀχελῷος † ἄρα νῷ *Soph.* 4 a.

ξένος: ⟨πλ⟩ηθός εἰσιν οἱ ξένοι *Eur.* 223 B 11. τοὺς ξένους ἐῶν μ.. *Eur.* 223 B 7.

ξύλον: θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων τε καὶ ξύλων v. l. Soph. 1025, 6.

ξυμφορά *Aesch.* 96 a.

ξυνωνία: παίδων δ' ἐζύγην ξυνωνίᾳ *Aesch.* 99, 6.

ξυνωρίς: ἔξιππα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας *adesp.* 609.

ὁ (ὅ): λέκτρα ὃ μὲν Θηβαῖα ⟨λήψ⟩εται γάμων, ὃ δ' ἐκ Φρυγῶν - τὴν Ταντάλου παῖδα *Eur.* 223 C 57. 58. λευκὼ - πώλω τὼ Διὸς κεκλημένοι *Eur.* 223 C 55. ἄστεως πεδία τ⟨ὰ Θήβ⟩ης *Eur.* 223 C 42. τὴν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σήν *Eur.* 223 C 17. τὰ πρὶν πεπραγμένα *Eur.* 223 C 73.

ὅα *Aesch.* 280 a.

ὅδε: ⟨αἰτῶ τ⟩οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως, ⟨σπείραντ⟩α δ' εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ, ⟨οὐ γὰρ κα⟩λὸν τόδε *Eur.* 223 A 14. ὅτι μὴν λῷστον, τόδε νικῴη *Nicom.* 1 a p. 762. κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός *Eur.* 223 C 66. τῆσ⟨δ' ὅπως ῥα⟩ίνουσα γῆς νασμοῖσι τέγγηι πεδία Θηβαίας χθονός *Eur.* 223 C 70. θανεῖν δεῖ τῶιδ' ἐν ἡμέρας φάει *Eur.* 223 A 8. Ὤλοιμεν εἴσω τόνδ'

ἀχαλκεύτῳ πέδῃ *Soph.* 162 a. Ἑρμῆς ἐδήλου τήνδε χρησμῳδὸν φάτιν *Soph.* 518 a. τήνδ' ἀνὰ στέγην *Eur.* 223 C 4. Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι *Eur.* 223 C 53. ἡμῖν εἰς τόδ' ἔρχεται τύχη *Eur.* 223 A 7. οὐκ ἀσφαλὲς τόδ' εἶπας, ἄνθρωπε, σκέπας *Eur.* 223 B 2. οὔπερ τόδ' εὕρημ' ἔσχες *Eur.* 223 C 54. ἔδειξας .. τάσδ' ἀβουλίας ἐμάς *Eur.* 223 C 62. ⟨καὶ σοὶ μὲ⟩ν οὕτω, μῆτερ, ἐξαυδῶ τάδε *Eur.* 223 A 10. ⟨ἀ⟩παρνήσηι τάδε *Eur.* 223 C 29.

οἶδα: κείνους δ' οἶδ' ἐγὼ τεθνη⟨κότας.⟩ — καλῶς ἄρ', εἴπερ οἶσθα, ταξώμεσθα ν⟨ῦν⟩ *Eur.* 223 B 3. 4. ⟨ἀλ⟩λ' ἤ τι⟨νων π⟩εφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγώ *Eur.* 223 C 22. πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα *adesp.* 610. καὶ τάχ' εἴσεται *Eur.* 223 B 16.

Οἰδίπους cf. adesp. 125. 458.

οἶκος: λαβόντες ἄφθονον ἄγραν πρὸς οἴκους εὐτυχοῦντες ἄξομεν *Soph.* 737 a 2.

οἰκτίρω: οἴκτιρον ἡμᾶς πρός σε καταπεφευγότας *adesp.* 608.

οἰκῶ: καὶ πρὶν οἰκουμ .. *Eur.* 223 B 6.

οἴμοι: οἴμοι θανοῦμαι πρὸς δυοῖν ἀσύμμαχος *Eur.* 223 C 16.

οἶνος: οἴνῳ γὰρ ἡμῖν Ἀχελῷος † ἄρα νᾷ *Soph.* 4 a.

οἷος: θεοῦ πέμψαντος οἷα βούλεται *Eur.* 223 C 60.

ὁλκός: ὁλκοῖς γε ταυρείοισι διαφορουμένη *Eur.* 223 C 19.

ὄλλυμι: ⟨ἐ⟩γμανθάνοις ἂν ὡς ὄλ⟨ω⟩λε ἡμῶν ὕπο *Eur.* 223 C 21.

ὀλολύζω: ῥιζῶν - τομάς, ἃς ἥδε βοῶσ' *ὀλολυζομένη γυμνὴ χαλκέοις ἤμα δρεπάνοις *Soph.* 491, 6.

ὁμαρτῶ: ὁμαρτεῖν *Eur.* 680.

ὅμαυλος: ὅμαυλον *Soph.* 650 a.

ὁμόσπονδος: αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων *Ion.* 52 a p. 742.

ὅμως: καὶ γὰρ ἐν κακοῖς ὅμως (ἐν κακοῖσιν ὢν ll.) ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις *Eur.* 413, 4.

ὄνομα: ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι κρήνης ⟨ἀπό⟩ρρους *Eur.* 223 C 40.

ὀξύπρῳρος: ὀξυπρώρῳ Ach. (?) secundum Lex. Messan., cf. huius libri p. 738.

ὁπλίζω: Ἀμφίονα λύραν κ⟨ελεύ⟩ω δ⟨ιὰ⟩ χερῶν ὡπλισμένον μέλπειν θεού⟨ς⟩ *Eur.* 223 C 48.

ὅπως *adesp.* 615, 12. μηδὲ ὅπως φευξούμεθα *Eur.* 223 A.

ὁρίζω: ἐπεὶ δ' ὁρίζει *Eur.* 223 B 23.

ὀρούω: *ὤρουσε κρήνης ἀφθονεστέρα λιβάς *Aesch.* 72.

ὁρῶ: νοῦς *ὁρᾷ *Eur.* 909, 6. οὔτ' ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔθ' ὁρῶμεν *adesp.* 603, 2. τέλος ὅρα μακροῦ βίου *adesp.* 613.

ὅς: κρήνης ⟨ἀπό⟩ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως πεδία τ⟨ὰ Θήβ⟩ης - ἐξάρδων *Eur.* 223 C 41. ὧγ χρή σ' ἀκούειν *Eur.* 223 B 26. ⟨ἀλ⟩λ' ἤ τι⟨νων π⟩εφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγὼ *Eur.* 223 C 22.

ὅσιος: ⟨ἐπε⟩ιδὰν ὅσιος ἡ Κάδμου πόλις *Eur.* 223 C 43. (cf. v. l. adesp. 500.) εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων κρατεῖ τὸ θ' ὅσιον (τὸ θεῖον ll.) τὴν δίκην τε συλλαβών *Eur.* 584, 2.

ὅσος: ἀλλ' <ὅσ>ον τάχιστα χρὴ σπεύδειν *Eur.* 223 C 59.

ὅσπερ: Ζεύς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι, οὗπερ τόδ' εὕρημ' ἔσχες *Eur.* 223 C 54.

ὅστις: ὅτι μὴν λῷστον, τόδε νικῴη *Nicom.* 1 a p. 762.

ὀστοῦν: ὅταν δὲ θάπτῃς ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθείς - ὀστᾶ (οστεα pap.) πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν *Eur.* 223 C 39.

ὅταν: ὅταν γὰρ αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν διδούς, τὴν ῥῖνά μ' εὐθὺς ψηλαφᾷ *Soph.* 173 a. ὅταν δὲ θάπτῃς ἄλοχον - ὀστᾶ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν *Eur.* 223 C 37.

οὐ: οὐκ ἀτιμάσας *Eur.* 223 A 23. δοκοῦντας οὐκ εἶναι Διός *Eur.* 223 C 63.

οὐδέ: <ὥσ>τ' οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα <Δίρκ>ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 5.

οὐδείς: οὔτ' ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔθ' ὁρῶμεν *adesp.* 603, 2.

οὖν: *εἶτ' οὖν ἀσαλὴς θεόθεν μανία *Aesch.* 319.

οὔτε: οὔτ' ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν οὔθ' ὁρῶμεν *adesp.* 603, 1. 2.

οὗτος: τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν *Eur.* 223 C 20. τί τοῦτο ἐρευν<ᾷ>ς *Eur.* 223 C 23.

οὕτω: <καὶ σοὶ μὲ>ν οὕτω, μῆτερ, ἐξαυδῶ τάδε *Eur.* 223 A 10.

ὀφθαλμός: ἔξω βέβηκε κρατὸς ὀφθαλμοῦ κύκλος *adesp.* 605.

πάθος: τί σε νέον ἢ παλαιὸν (ἢ καινὸν ll.) ἀλγύνει πάθος *adesp.* 612. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι *πάθη *Eur.* 563, 2.

παῖς: παῖδάς τε τοὺς . . *Eur.* 223 B 25. <λήψ>εται - κάλλιστον <εὐ>νατήριον τὴν Ταντάλου παῖδα *Eur.* 223 C 59.

παλαιός: τί σε νέον ἢ παλαιὸν (ἢ καινὸν ll.) ἀλγύνει πάθος *adesp.* 612.

παρά: ἄστυ δὲ Ἰσμηνὸν (ισμηνου pap.) πάρα ἑπτάσ<τομ>ον πύλαισι<ν> ἐξαρτύετε *Eur.* 223 C 44.

πάρειμι: <ἀλλ' αὐτό>ς, εἰ χρὴ δοξάσαι τυραννικῶι <σ>κ<ή>πτρω<ι>, Λύκος πάρεστι *Eur.* 223 A 18. πάρεστε καὶ ζῆτε *Eur.* 223 C 64.

πατήρ: <εἴπερ - ἡμ>ᾶς <Ζεὺ>ς ἐγέννησεν πατήρ *Eur.* 223 A 2.

πέδη: Πλοιμεν εἴσω τόνδ' ἀχαλκεύτῳ πέδῃ *Soph.* 162 a.

πεδίον: κρήνης <ἀπό>ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως πεδία τ<ὰ Θήβ>ης ὕδασιν ἐξάρδων ἀεί *Eur.* 223 C 42. τῆσ<δ' ὅπως ῥα>ίνουσα γῆς νασμοῖσι τέγγηι πεδία Θηβαίας χθονός *Eur.* 223 C 71.

πέδον: <ὃς τ>ὸ λαμπρὸν αἰθέρος ναίεις πέδον *Eur.* 223 A 11.

Πελασγίς: Λάρισα μήτηρ † προσγόνων Πελασγίδων (πελασγιδᾶν l.) *Soph.* 348 a.

Πελασγοί cf. Aesch. 46.

πέμπω: ἀλλ' <ὅσ>ον τάχιστα χρὴ σπεύδειν θεοῦ πέμψαντος οἷα βούλεται *Eur.* 223 C 60.

περίβολος: περίβολον πέτρας *Eur.* 223 B 13.

περίρρυτος: Σέριφος ἅλμῃ ποντίᾳ περίρρυτος *adesp.* 604.

περιστείχω: τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἡτέρα ἀψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἡτέρα *adesp.* 611.

πέτρα: πέτρας *Eur.* 223 A 22.

περίβολον πέτρας *Eur.* 223 B 13. πέτραν *Eur.* 223 A 19. ἕψονται δέ σοι πέτραι τε ⟨ἐρ⟩υμναὶ μουσικῆι κηλούμεναι *Eur.* 223 C 50.

πίπτω: αἵματος Δίκ⟨α τοι Δίκα⟩ χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ἔπεσεν ἔλαβεν (al. ὑποπεσοῦσ' ἔλαθεν) *Eur.* 223 C 14.

πλῆθος: . . ⟨πλ⟩ῆθός εἰσιν οἱ ξένοι *Eur.* 223 B 11.

πνεῦμα: σὺ μ⟨ὲν ⟩ τὸ πνεῦμ . . πολεμίων λαβὼν Ζῆθε *Eur.* 223 C 46.

ποῖος: ἐκ ποίας . . *Eur.* 223 A 21.

πολέμιος: τροπαῖα πολεμίων στῆσαι χερί *Eur.* 223 A 9. σὺ μ⟨ὲν ⟩ τὸ πνεῦμ . . πολεμίων λαβὼν Ζῆθ' ὡς . . *Eur.* 223 C 46.

πόλις: ⟨ἐπε⟩ιδὰν ὅσιος ἦι Κάδμου πόλις *Eur.* 223 C 43. τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 56.

πόλισμα: ⟨ὦ⟩ γαῖα Κάδ⟨μου κ⟩αὶ πόλ⟨ισ⟩μ' Ἀσωπικόν *Eur.* 223 C 12.

πολυκαμπής: *πολυκαμπὲς ὄχημα *Eur.* 943, 2.

πολύς: ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεὶς καθ' ἡμέραν *Eur.* 223 C 61. πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα *adesp.* 610.

πόντιος: Σέριφος ἅλμῃ ποντίᾳ περίρρυτος *adesp.* 604.

πονῶ: νεανίαν γὰρ ὄντα χρὴ τολμᾶν πονεῖν v. l. Eur. 237.

ποτέ: φεῦ, μηδέν ποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος *Eur.* 800.

πότμος: μυρίαι τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν ὡς ἐγὼ πότμον (βίον ll.) *Eur.* 454, 3.

ποῦ *Eur.* 223 A 19.

πράσσω: κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πράσσειν ἀεί v. l. *Eur.* 1049, 4. τὰ πρὶν πεπραγμένα *Eur.* 223 C 73.

πρίν: καὶ πρὶν οἰκουμ . . *Eur.* 223 B 6. καὶ τὰ πρὶν πεπραγμένα *Eur.* 223 C 73.

πρός: οἴμοι θανοῦμαι πρὸς δυοῖν ἀσύμμαχος *Eur.* 223 C 16. ἦ γὰρ τέθνηκεν - πρὸς τοῦ; πρὸς ὑμῶν *Eur.* 223 C 20. Δίρκη πρὸς ἀν⟨δρ⟩ῶν ὑστέρων κεκλημένη *Eur.* 223 C 72. — κἄνω φέρει τὴν χεῖρα πρὸς φαλακρὸν ἡδὺ διαγελῶν *Soph.* 173 a 3. λαβόντες ἄφθονον ἄγραν πρὸς οἴκους εὐτυχοῦντες ἄξομεν *Soph.* 737 a 2. πρὸς ἄγραν τε εὐτυχ⟨ῆ θ⟩είη⟨ς . . . ⟩ην *Eur.* 223 A 15. ἔνδον γυναικῶν καὶ πρὸς (παρ' l.) οἰκέτας λόγος *Eur.* 927. οἴκτιρον ἡμᾶς πρός σε καταπεφευγότας *adesp.* 608.

† προσγονος: Λάρισα μήτηρ προσγόνων Πελασγίδων *Soph.* 348 a.

πρόσπολος: ⟨ὦ⟩ πρόσπ⟨ολοι μολό⟩ντες οὐκ ἀρήξετε *Eur.* 223 C 10.

προστίθημι: τὴγ γὰρ ἀξίαν σφῶιν προστίθησιν Ζεὺς ἐγώ τε σὺν Διί *Eur.* 223 C 68.

προσφέρω: ὅταν - αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν διδούς *Soph.* 173 a.

πύλη: ἄστυ δὲ - ἑπτάσ⟨τομ⟩ον πύλαισι⟨ν⟩ ἐξαρτύετε *Eur.* 223 C 45.

πυνθάνομαι: τί τοῦτο ἐρευν⟨ᾶ⟩ις; ἐν νεκροῖς πεύσει θανών *Eur.* 223 C 23.

πυρά: ὅταν δὲ θάπτηις ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθεὶς *Eur.* 223 C 37.

πυρῶ: ὅταν δὲ θάπτηις ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθείς - ὀστᾶ πυρώσας

Ἄρεος εἰς κρηνην βαλεῖν *Eur.* 223 C 39.

πῶλος: λευκὼ δὲ πώλω τὼ Διὸς κεκλημένοι τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 55.

ῥαίνω: τῆσ⟨δ' ὅπως ῥα⟩ίνουσα γῆς νασμοῖσι τέγγηι πεδία Θηβαίας χθονός *Eur.* 223 C 70.

ῥίς: τὴν ῥῖνά μ' (ῥῖναν l.) εὐθὺς ψηλαφᾷ *Soph.* 173 a 2.

ῥοπή: λεπταῖς ἐπὶ ῥοπῆισιν ἐμπολὰς μακρὰς ἀεὶ παραρρίπτοντες *Soph.* 511, 4.

ῥύσιος: ῥυσίοισιν ἐν τάφαις *adesp.* 614.

σάρξ: ὅταν δὲ θάπτηις ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθείς, σαρκῶν ἀθροίσας τῆς ταλαιπώρου φύσιν *Eur.* 223 C 38.

Σέριφος: Σέριφος ἅλμῃ ποντίᾳ περίρρυτος *adesp.* 604.

σῆμα: καὶ νῷν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδεῖξαι βίου *Soph.* 275 a.

σθένος: . . ρων σθένος βρόχοισι κατα . . *Eur.* 223 C 5.

σιγῶ: ⟨ἀλλ' αὐτό⟩ς - Λύκος πάρεστι· σιγῶμεν, φίλοι *Eur.* 223 A 18.

σκέπας: οὐκ ἀσφαλὲς τόδ' εἶπας, ἄνθρωπε, σκέπας *Eur.* 223 B 2.

σκῆπτρον: ⟨ἀλλ' αὐτό⟩ς, εἰ χρὴ δοξάσαι τυραννικῶι ⟨σ⟩κ⟨ή⟩πτρω⟨ι⟩, Λύκος πάρεστι *Eur.* 223 A 18. κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός, λαβόντε Κάδμου σκῆπτρα *Eur.* 223 C 67.

σός: τὴν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σήν *Eur.* 223 C 17. ⟨σπείραντ⟩α δ' εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ *Eur.* 223 A 13.

σπένδω: ἔσπεισας· ἀλλὰ πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς *Ion.* 27 p. 737.

σπεύδω: ἀλλ' ⟨ὅσ⟩ον τάχιστα χρὴ σπεύδειν θεοῦ πέμψαντος οἷα βούλεται *Eur.* 223 C 60.

στέγη: τήνδ' ἀνὰ στέγην *Eur.* 223 C 4.

στείχω: δόμων στείχει⟨ν ἔ⟩σω *Eur.* 223 B 5.

στένω: τὴν δ' ἐν νεκροῖσιν οὐ στένεις δάμαρτα σήν *Eur.* 223 C 17.

στέφος: θαλλοὺς *στεφέων τε γέρας *Ach.* 2, 2 p. 746.

σύ: ⟨ἡμ⟩εῖς καὶ σὺ θήσομεν καλῶς *Eur.* 223 B 10. σὺ μ⟨ὲν⟩ - Ζῆθε *Eur.* 223 C 46. ⟨ἐν⟩τολὰς δὲ σοί *Eur.* 223 C 25. ἕψονται δέ σοι πέτραι - μουσικῆι κηλούμεναι *Eur.* 223 C 49. Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι *Eur.* 223 C 53. ὧγ χρή σ' ἀκούειν *Eur.* 223 B 26. οἴκτιρον ἡμᾶς πρός σε καταπεφευγότας *adesp.* 608. τί σε νέον ἢ παλαιὸν ἀλγύνει πάθος *adesp.* 612. † εφρε μηνυτὴς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶιν δὲ μητέρ' εὐτυχεῖν *Eur.* 223 C 65. τὴγ γὰρ ἀξίαν σφῶιν προστίθησιν Ζεὺς ἐγώ τε σὺν Διί *Eur.* 223 C 68. ἐς σφώ (?) *Eur.* 223 C 63. ὑμεῖς δ⟨έ, ἐπε⟩ιδὰν ὅσιος ἧι Κάδμου πόλις, χωρεῖτε ⟨ἄνακτε⟩ς *Eur.* 223 C 43. πρὸς τοῦ; πρὸς ὑμῶν *Eur.* 223 C 20.

σύμμαχος: ⟨συ⟩μμάχους ἀνωφελεῖς *Eur.* 223 C 2.

συμμαχῶ: μὴ - εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ - ἀλλὰ συμμαχεῖν φίλοις *Eur.* 223 A 14.

συμφορά: ⟨ἵ⟩κται - εἰς τοσόνδε συμφορᾶς *Eur.* 223 A 4.

σύμφυτος: τὴν ἁμαρτίαν ἔχει εἰς

γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισι *σύμφυτον *Eur.* 1027, 5.

σύν: τὴγ γὰρ ἀξίαν σφῶιν προστίθησιν Ζεὺς ἐγώ τε σὺν Διί *Eur.* 223 C 68. Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι *Eur.* 223 C 53.

Σφίγξ cf. adesp. 541.

σῴζω: ⟨εἴπερ - ἡμ⟩ᾶς ⟨Ζεὺ⟩ς ἐγέννησεν πατήρ, ⟨σώσ⟩ει μεθ' ἡμῶν τ' ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται *Eur.* 223 A 3.

ταλαίπωρος: ὅταν δὲ θάπτῃς ἄλοχον - σαρκῶν ἀθροίσας τῆς ταλαιπώρου φύσιν *Eur.* 223 C 38.

Τάνταλος: ⟨λήψ⟩εται - ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον ⟨εὐ⟩νατήριον τὴν *Ταντάλου παῖδα *Eur.* 223 C 59.

τάσσω: καλῶς-ταξώμεσθα ν⟨ῦν⟩.— ⟨τάξιν τιν'⟩ ἄλλην ἢ δόμων στείχει⟨ν ἔ⟩σω *Eur.* 223 B 4.

ταύρειος: ὁλκοῖς γε ταυρείοισι διαφορουμένη *Eur.* 223 C 19.

ταφή: ῥυσίοισιν ἐν ταφαῖς *adesp.* 614.

τάχα: καὶ τάχ' εἴσεται *Eur.* 223 B 16. τήνδ' ἀνὰ στέγην τάχα *Eur.* 223 C 4. ἀλλ' ⟨ὅσ⟩ον τάχιστα χρὴ σπεύδειν *Eur.* 223 C 59.

τέγγω: τῆσ⟨δ' ὅπως ῥα⟩ίνουσα γῆς νασμοῖσι τέγγῃ πεδία Θηβαίας χθονός *Eur.* 223 C 71.

τέθριππον: ἔξιππα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας *adesp.* 609.

τέκνον: εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ *Eur.* 223 A 13.

τέκτων: ὥστ' εὐμ⟨άρεια⟩ν τεκτόνων θήσει χερί *Eur.* 223 C 52.

τέλος: τέλος ὅρα μακροῦ βίου *adesp.* 613.

τέχνη: βροτῶν δ' αὖ τέχναις *Eur.* 223 C 6.

τίθημι: ὅταν δὲ θάπτῃς ἄλοχον εἰς πυρὰν τιθείς *Eur.* 223 C 37. ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεὶς καθ' ἡμέραν *Eur.* 223 C 61. ὥστ' εὐμ⟨άρεια⟩ν τεκτόνων θήσει χερί *Eur.* 223 C 52. ⟨ἡμ⟩εῖς καὶ σὺ θήσομεν καλῶς *Eur.* 223 B 10. πρὸς ἄγραν τε εὐτυχ⟨ῆ θ⟩είη⟨ς . . ⟩ην *Eur.* 223 A 15.

τιμή: Ζεὺς τήνδε τιμὴν σὺν δ' ἐγὼ δίδωμί σοι *Eur.* 223 C 53. τιμὰς μεγίστας ἕξετ' ἐγ Κάδμου πόλει *Eur.* 223 C 56.

τίνω: ἐχθρὸν ἄνδρα τείσεται *Eur.* 223 A 3.

τίς: τί σε νέον ἢ παλαιὸν ἀλγύνει πάθος *adesp.* 612. τί δῆτα *Eur.* 223 B 21. ἢ γὰρ τέθνηκεν - πρὸς τοῦ; πρὸς ὑμῶν *Eur.* 223 C 20. τί τοῦτο ἐρευν⟨ᾷ⟩ς *Eur.* 233 C 23. τίνες *Eur.* 223 A 21.

τις: κἂν τις *Eur.* 223 B 14. πᾶς *τις ἀστῶν *Mosch.* 9, 7 p. 816. καὶ νῷν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδεῖξαι βίου *Soph.* 275 a. δρᾶν δεῖ τι *Eur.* 223 B 3. ⟨ἀλ⟩λ' ἢ τι⟨νων π⟩εφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγώ *Eur.* 223 C 22.

τλήμων: ὦ τλῆμον (θνητῶν ll.) ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος *Soph.* 859.

τοσόσδε: ⟨ἵ⟩κται - εἰς τοσόνδε συμφορᾶς ⟨ὥσ⟩τ' οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα ⟨Δίρκ⟩ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 4.

τοσοῦτος: ⟨αἰτῶ τ⟩οσοῦτον, μὴ γαμεῖν μὲν ἡδέως, ⟨σπείραντ⟩α δ' εἶναι - ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ *Eur.* 223 A 12.

τρισσόζοος cf. *Aesch.* 401.

τροπαῖον: τροπαῖα πολεμίων στῆσαι χερί *Eur.* 223 A 9.

τροχός: τροχοῦ περιστείχοντος

ἄλλοθ' ἡτέρα ἀψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἡτέρα *adesp.* 611.

τυραννικός: εἰ χρὴ δοξάσαι τυραννικῶι ⟨σ⟩κ⟨ή⟩πτρω⟨ι⟩ *Eur.* 223 A 17.

τύχη: ἡμῖν εἰς τόδ' ἔρχεται τύχη *Eur.* 223 A 7. τὸ δοῦλον οὐ τύχῃ (λόγῳ ll.) ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ φύσει (τύχῃ ll.) κεκτημένοι *Eur.* 57.

ὕδωρ: κρήνης ⟨ἀπό⟩ρρους, ὃς δίεισιν ἄστεως πεδία τ⟨ὰ Θήβ⟩ης ὕδασιν ἐξάρδων ἀεί *Eur.* 223 C 42.

ὕπερθε(ν): τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἡτέρα ἀψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἡτέρα *adesp.* 611, 2.

ὑπό: ⟨ἐ⟩γμανθάνοις ἂν ὡς ὄλ⟨ω⟩λε ἡμῶν ὕπο *Eur.* 223 C 21.

ὕστερος: Δίρκη πρὸς ἀν⟨δρ⟩ῶν ὑστέρων κεκλημένη *Eur.* 223 C 72.

Φαίδρα — Eur. Ἱππόλυτος.

φαλακρός: κἄνω φέρει τὴν χεῖρα πρὸς φαλακρὸν ἡδὺ διαγελῶν *Soph.* 173 a 3.

φάος: θανεῖν δεῖ τῶιδ' ἐν ἡμέρας φάει *Eur.* 223 A 8.

φάτις: Ἑρμῆς ἐδήλου τήνδε χρησμῳδὸν φάτιν *Soph.* 518 a.

φέρω: κἄνω φέρει τὴν χεῖρα πρὸς φαλακρὸν ἡδὺ διαγελῶν *Soph.* 173 a 3.

φεύγω: Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς *φεύγων *Soph.* 731, 4. μηδὲ ὅπως φευξούμεθα *Eur.* 223 A.

φιλόζοος cf. *Aesch.* 401.

φίλος: σιγῶμεν, φίλοι *Eur.* 223 A 18. μὴ - εἶναι σοῖς τέκνοις ⟨ἀνω⟩φ⟨ε⟩λῆ - ἀλλὰ συμμαχεῖν φίλοις *Eur.* 223 A 14.

φοβερός *Eur.* 223 C 13.

Φοῖνιξ cf. Soph. 157.

φρουρῶ: ⟨φ⟩ρουροῖτε (?) περίβολον πέτρας *Eur.* 223 B 13.

Φρύξ: ⟨λήψ⟩εται - ἐκ Φρυγῶν κάλλιστον ⟨εὐ⟩νατήριον τὴν Ταντάλου παῖδα *Eur.* 223 C 58.

φύσις: τὸ δοῦλον οὐ τύχῃ (λόγῳ ll.) ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ φύσει (τύχῃ ll.) κεκτημένοι *Eur.* 57, 2. ὅταν δὲ θάπτῃς ἄλοχον - σαρκῶν ἀθροίσας τῆς ταλαιπώρου φύσιν *Eur.* 223 C 38.

φύω: μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός· ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδε *φύνθ', ὁ δ' οἴεται *Eur.* 1015, 2. ⟨ἀλ⟩λ' ἦ τι⟨νων π⟩εφύκαθ' ὧν οὐκ οἶδ' ἐγώ *Eur.* 223 C 22.

χάρις: μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις v. l. adesp. 508.

χείρ: καὶ χειρί *Eur.* 223 B 16. τροπαῖα πολεμίων στῆσαι χερί *Eur.* 223 A 9. ὥστ' εὐμ⟨άρεια⟩ν τεκτόνων θήσει χερί *Eur.* 223 C 52. κἄνω φέρει τὴν χεῖρα πρὸς φαλακρὸν ἡδὺ διαγελῶν *Soph.* 173 a 3. οὐκ ἔχουσιν ἐγ χεροῖν *Eur.* 223 B 12. τῶν νεανιῶν χέρες *Eur.* 223 C 9. Ἀμφίονα λύραν κ⟨ελεύ⟩ω δ⟨ιὰ⟩ χερῶν ὡπλισμένον μέλπειν θεού⟨ς⟩ *Eur.* 223 C 48.

χθών: κρατύνετ' ἀντ' ἐμοῦ τῆσδε χθονός *Eur.* 223 C 66. τῆσ⟨δ' ὅπως ῥα⟩ίνουσα γῆς νασμοῖσι τέγγηι πεδία Θηβαίας χθονός *Eur.* 223 C 71.

χλιδή: πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος χλιδήν (φόβην ll.) *Soph.* 598, 10.

χρή: ⟨αὐτό⟩ς, εἰ χρὴ δοξάσαι - Λύκος πάρεστι *Eur.* 223 A 17. ὡγ χρή σ' ἀκούειν *Eur.* 223 B 26. ἀλλ' ⟨ὅσ⟩ον τάχιστα χρὴ σπεύδειν *Eur.* 223 C 59. χρῆναι *adesp.* 615, 17.

χρησμῳδία *Eur.* 330 a.

χρησμῳδός: Ἑρμῆς ἐδήλου τήνδε χρησμῳδὸν φάτιν *Soph.* 518 a.

χρόνος: † εφρε μηνυτὴς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶιν δὲ μητέρ' εὐτυχεῖν *Eur.* 223 C 64.

χωρῶ: ὑμεῖς δ<έ, ἐπε>ιδὰν ὅσιος ἦι Κάδμου πόλις, χωρεῖτε <ἄνακτε>ς *Eur.* 223 C 44.

ψευδής: † εφρε μηνυτὴς χρόνος ψευδεῖς μὲν ἡμᾶς, σφῶιν δὲ μητέρ' εὐτυχεῖν *Eur.* 223 C 65.

ψηλαφῶ: τὴν ῥῖνά μ' εὐθὺς ψηλαφᾶι *Soph.* 173 a 2.

ψυχή: μή μοι νεῶρες προσπεσὸν ψυχὴν δάκοι v. l. *Eur.* 964, 6.

ὦ: ὦ πόλλ' ἄελπτα Ζεὺς τιθεὶς καθ' ἡμέραν *Eur.* 223 C 61. ὦ γύναι *adesp.* 615.

ᾠδή: Ἀμφίονα λύραν κ<ελεύ>ω δ<ιὰ> χερῶν ὡπλισμένον μέλπειν θεοὺ<ς ᾠδ>αῖσιν *Eur.* 223 C 49.

ὡς: A) g) <ἐ>γμανθάνοις ἂν ὡς ὄλ<ω>λε ἡμῶν ὕπο *Eur.* 223 C 21. — A) h) ὀστᾶ πυρώσας Ἄρεος εἰς κρήνην βαλεῖν, ὡς ἂν τὸ Δίρκης ὄνομ' ἐπώνυμον λάβηι κρήνης <ἀπό>ρρους *Eur.* 223 C 40. — ὡς μάτην λόγω *Eur.* 223 C. ὡς *Eur.* 223 C 47.

ὥστε: ὥστ' εὐμ<άρ>ειαν τεκτόνων θήσει χερί *Eur.* 223 C 52. <ἥ>κται - εἰς τοσόνδε συμφορᾶς <ὥσ>τ' οὐδ' ἂν ἐκφύγοιμεν, εἰ βουλοίμεθα <Δίρκ>ης νεῶρες αἷμα μὴ δοῦναι δίκην *Eur.* 223 A 5.

CORRIGENDA IN TRAG. DICT. INDICE

P. 7 a (*v.* ἁδρύνω) *scr.* Soph. 892. *p. 56 a* (*v.* ἀπέχω *v. 3*) ἀφέξεται (ἀνέξεται ll.) *p. 60 a* (*v.* ἀποστερῶ *v. 2*) χωροῦντα *p. 195 b v. 25* (cf. ἐπί.) *verba del.* *p. 377 a v. 18 scr.* μάλιστα (κάλλιστα ll.) *p. 402 b v. 4* κἀπὶ (al. κεὶς τὸ) μηδὲν *p. 469 b* (*v.* ὅπως *v. 1*) a) *del.* *p. 482 a v. 13 scr.* τροφὸς οὔθ' ὅσα *p. 506 a* (*v* ὀφλισκάνω *v. 2*) ὀφλισκάνει *p. 516 b* (*v.* παραυτίκα *v. 6*) Crit. 3, 2 *p. 669 b* (*v.* φεῦ *v. 5*) ὅσῳ τὸ θῆλυ *p. X v. 9* ὤια *p. XX v. 18. 19* λαμπρὸν αἰθέρος ναίεις πόλον

Lexicon Messanense, cuius mentionem fecimus p. VII, editum nunc legitur in Mus. Rhen. vol. 47 p. 405—413. hinc demum innotuerunt mihi quae leguntur f. 282 r.: ὀξύπρωιρος σὺν <τῷ l...... ὀξυ>πρ<ώι>ρῳ ὀξυκέρατι Ἀχα<ιὸς Φιλοκτήτ>ηι. in ἀχα<ιός> nomine primam litteram dubiam esse editor adnotat. idem post ἀχα undecim vel duodecim litteras desiderari suspicatur, unde Φιλοκτήτηι supplevi.

